ஸ்ரீ

சிவமயம்.

கொற்றவன் குடி

உமாபதிசிவாசாரியார் இயற்றிய

சிவப்பிரகாசம்

திருவருட்பயன் விஞ்ஞவெண்பா

போற்றிப்பஃறொடை கொடிக்கவி

நெஞ்சுவிடுதூது உண்மைநெறிவிளக்கம்

சங்கற்பநிராகரணம் (என்னும் சித்தாந்தாஷ்டகம்.)

இவைகட்குரையுடன்

கொ - ஷண்முகசுந்தர முதலியாரவர்களால்

சென்னை-சித்தாந்தநிரிப்போபட்டை

சிவஞானபோதயந்த்ரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இரண்டாம்பதிப்பு புஸ்தகம்-உ0.

கலி-சகாப்தம்-இருபத்தைந்தாம்

உ.

சிவமயம்.

சிவப்பிரகாசம்

கருத்துரை.

சிவப்பிரகாசமென்பது சிவப்பிரகாசத்தை யுணர்த்துவ தோர் நூலெனப்பொருள்.

சிவஞானபோதம் சிவஞான சித்தியென்னு நூல்களிரு க்க அதனை யாய்ந்துணரப்பெறுத சிவம் இதனை யுணரப்படு மோவெனில்? அற்றன்று. சிவஞானபோத மொழிபெயர்த்த வாசிரியரே தமது நூல் சொற்சுருங்கி யத்தமாழ்ந் திருக்கு மோர் நூலெனவும் அது அதிதீவ்ர புத்திமான்கட்கே வெளிப்படுமெனவும் அதனை விரித்தோர் நூல் செய்கவென தமது ஆசிரும் சன்னையர் தலைவருமாகிய அருணந்திசிவாசாரியருக் காஜ்ஞையிட்டமையானும் அருணந்தி சிவாசாரியார் அவ்வாஜ்ஞை மேற் கொண்டு சொல்லப்புகுந்த சிவஞான சித்தியான தர்க்கமும் விஷயமுங் கற்றநற் கவிஞர்க்கே விளங்து பொருள் பயப்பதனானும் இதனைத்தொகுத்து வெளிதிற் சிவம் பிரகாசிக்கும்படி யிந்நூல் செய்யப்பட்ட தென்னுங்காரணம்.

சிவஞானசித்தி விளக்க நூலென்பது "இறைவனடியே" என்னும் நூற்கருத்தை யுணர்த்தும் சிவஞானசித்தி பாஷ்ய செய்யுளா லுணர்க.

சிவப்பிரகாசம் தொகுத்தச் சிவத்தை யெளிதி லுணர்த் தநூலென்பது "தெரித்தருரு" என்னும் நூற்பெயருணர்த் தும் சிவப்பிரகாசப் பாஷ்ய செய்யுளா லுணர்க.

அன்றியும், சிவஞானம் போதித்த மாதிரையே சிவஞான போதமெனவும் அதனைச் சித்திக்கு முபாயங் கூறியமாதி

திரையெசிவஞானசித்தி யென்னும் அதனையெளிதில் நிஷ்டை [redacted] சுவடம்பிரகாசமாமாறுசெய்வதே சிவப்பிரகாசமென வுணர்க.

சிவஞானபோதம் சிவஞானசித்தியென்னு மிரண்டுநூல் களையு மிந்நூலெளிதி லுணர்த்தியவா றென்வா றென்னில்? அந்நூலுட் கூறிய பன்னிரண்டு சூத்திரங்களையும் பொது உண்மையென விருபாலாக்கிப் பொது வோரதிகாரத்தானும் உண்மை யொன்ப ததிகாரத்தானும் ஆகப் பத்ததிகாரத்தா னும் தெளிவுபட வுணர்த்தியவா றுணர்க.

இதனை முனகூறிய பாயிரச் செய்யுளானும் "இங்கிவை" என்னும் உண்மையின் தலைச்செய்யுளானும் உரையாசிரியர்கூ றிய வரலாற்றில் நூற்கருத்தும் திருவடிவரைவும் கூறியபயனெ னுடைவென்பா அகவல்களானும் இதன்பின்னரச்சிட்டு ருக்கும் பதகத்தானும் தெளிக.

பொது உண்மையென்ப தென்னையெனின்? அதனை முற்கூ றிய 'தெளித்தகுரு' என்னும் பாயிரச் செய்யுளுக் கிட்ட தூட் டத்திற்காண்க.

அன்றியும் இம்மரபிற்கூறிய ஞானதிக்கைத் திருவிருத்த தில் "தெசுமிரு மேருட்பயின்ற சிவப்பிரகாசத்தில்" என்னும் திருவிருத்தத்தாலு முணர்க.

அன்றியும் "புறச்சமயத் தவர்க்கிருளாய்" என்னுமிந்நூ ற்கருத்தை விளக்கும் பாயிரச் செய்யுளானும் "அரிவையரின் புறமுரித்தி" என்னும் பொதுவினிறுதிச்செய்யுளானும் "நில வுலகாயதாதி" என்னு முண்மையினிறுதிச்செய்யுளானு மாயுந்துணர்க.

அன்றியும் இந்நூலுள் சிவஞானபோதம் சிவஞானசித்தி யின் கருத்துக்களையுரையாசிரிய ராங்காங் கெடுத்துக்காட்டி யிவற்றையிதிற்சேர்க்கப்பட்டபதகத்தா லுணர்க.

இதனாற் போந்தபயன் யாதெனின்? பொதுவில் பதி பசு பாச மென்னு மும்முத லுளதெனவும் உல்லியல் மூப பத்தாறு தத்துவமு மூவகையா யனுபவிக்கப்படு மெனவும் வுலை சிவதத்துவம் வித்யாதத்துவம் ஆன்மதத்வ மாகு மெனவும் இதன் பிரோதக போதக போக்யங்க ளிவ்வாறெனவு மாய்ந்து மலவிருளினிய அருளாது தோன்றி சிவம்பிரகாசிக்க நிஷ்டை கூடி யிருப்பதே மோக்ஷசாதனமென வுணர்ந்தடங்குவ தென்ப தாம்.

அங்ஙனம் பாசநீங்கி யீசனை யணைப் பெறுதல் ஈசனெதிழுத்தெதி ஆலயந்தொழுது அடியவர் பாவுதல் செய்யின் சேசுமிகுத்த நிருவருள் தோன்றி யீசனற்பிரகாசமெனிதினெய்து மென்றுணர்க.

இவ்வாசனையினின் றறுட்டிடுந்தோ ரிந்நூலினர்த்தத்தை யும் பசு பாச நிலைமையையு மெனிதி லுணர்ந்து நிருவருளாற் றிவப்பிரகாச மெய்துமபடி, அதெய்வத் திருவருளே சுத்தமாயையாய் ஆன்மாவிற்ருப் பசுத்தன்மையை விளக்குவ தைத் திருவருட்பயனென்று நூலாறும் சுத்தமாயையாய்ப் பாசத்தை விளக்குவதை மலமென்பாவாறு முணர்த்தி யிருக்கின்றனர்.

இவற்றிற்கு மிவரால் கூறப்பட்ட வேதனைய சித்தாந்த சாத்திராங்கட்கு மூள்ள சம்பந்தங்களுங் காரணங்களு மவ் வவ் நூன்முகப்பி லெழுதப்பட்டுள்ளதை ஆங்காங்கு வரை த்துணர்க.

நீக்கப்பட்டுக் கொற்றவன்குடியிற்சென்று வசித்தருளினர். இவ்வாறு தாம்வகித்தவருளிருல் வடமொழியிற்பௌடகபரமத்துக்கு வியாக்கியானமும் தமிழில் சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணம் என்றுஞ் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களும், கோயிற்புராணம், திருத்தொண்டர்புராணசாரம், திருமுறைகண்டபுராணம், சேக்கிழார்புராணம், திருப்பதிக்கோவை, திருப்பதிக்கோவை என்றும் பிரபந்தங்களுஞ் செய்தருளினர்.

உமாபதிசிவாசாரியார் அருணமச்சிவாயதேசிகர் மூதலியமாணாக்கர்களுக் குபதேசித்தருளிச்செய்ததன்றியும் சபாநாயகர் விடுத்தருளிய "ஆடியார்க்கெளியன் சிற்றம்பலவன்கொற்றவன், குடியார்க்கெழுதியகைச்சிட்டுப்-படியின்மிசைப், பெற்றுன் சாம்பானுக்குப் பேதமறத்தீக்கைசெய்து, மூத்தி கொடுக்கமுறை." என்றுந் திருமுகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு பெற்றுன் சாம்பானுக் குடனே மூத்திகொடுத்தருளினர். இதனைப் பெற்றுன் சாம்பான் மனைவி தனதுஞ்ஞானத்தால் அரசனிடத்திற் சென்று தன தாயதனை உமாபதிசிவாசாரியார் கொலைசெய்ததனென்று முறையிட அரசன் தபதுபண்ணியமுடி வுரைத்து அவரைத் தம்மிடத்தில் வாவழைப்பதற்குரியவன்றன்று தமது பரிவாரங்களுடன் பெற்றுனசாம்பான் மனைவியைக் கூட்டிக்கொண்டு உமாபதிசிவாசாரியாரிடத்திற்குச் சென்றனர். இதனையுணர்ந்த உமாபதிசிவாசாரியார் தமக்குப் பிரியமுள்ள முள்ளிச்செடியருகில் விவர்களுடன் சென்று நிவர்கலாபக்கிரியம் முள்ளிச்செடிக்குமூத்தியளித்தருளினர்.

அ

உரையாசிரியர்

—o—

இந்நூற் குரைகள் பலவுள. அவற்றுள் மதுரைச் சிவப்பிரகாசர்செய்தவுரை யாவராலுங் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றமையால் அதைமுன்னரச்சிட்டனம். சிலர் வேறுனைக் குறிக்கப்பட்டுள்ள மற்றுரு ரையைச் சிலாகித்து வருவதால் அதனையும்சேர்த் திப்போ தச்சிட்டனம். இவற்றின் தரத்தம்யங்களை யிந்நூல்வல்லோரா லாய்ந்துணர்க.

இஃ திங்ஙனமாகச் சிலரின்னும் விசேடமாய்ச் சித்தாந்த சாத்திரங்கட் குரையிடுவதாயும் இட்டிருப்பதாயும் சாற்றினர். அதனை வல்லோரேயதன் சிறப்பையடைவர்.

சந்தானகுரவர் நால்வர் திருநாமஞ்சாத்தம்.

சித்திரையத்த மூமாபதி யாவணித் திங்கடனி
லுத்திரஞ் சிர்கொண்ண மறைஞானசம்பந்த ரோதுகன்னிச்
சுத்தமெய்ப்பூர மருணந்தி யைப்பிசிச் சோதிதன்னில்
வித்தகமெய்கண்ட தேவர் சிவகதி மேவினரே.

மறைஞானதேசிகர் திருக்காளாஞ்சேரியினும் உமாபதி சிவாசாரியர் கொற்றவன்குடியினும் பரிபூரணமுற்றனர்.

சித்தாந்தசாத்திரம் சைவ மூணர்த்துஞ்செய்யுள்
உத்தி களிறு வுயர்போதஞ் சித்தியார்
பிற்திருபா வுண்மைப் பிரகாசம்—வந்தவருட்
பண்புவினை போற்றிகொடி பாசமிலா கெஞ்சுவிடு
உண்மைநெறி சங்கற்ப முற்று.

இங்ஙனம்

☞ கொ - சண்முகசுந்தர முதலியார்

சென்னை-சிந்தாதிரிப்பேட்டை—.

சிவமயம்.

இந்நூலையாசிரியர்
மதுரைச் சிவப்பிரகாச ரெடுத்துக்காட்டிய
உதாரண சாத்திரங்களின் பெயர்.

—(※)—

இருபாவிருபஃது
உண்மைவிளக்கம்
உருபஃசாருபவகவல்
ஏளணைக்குறள்
காளத்திப்புராணம்
காளத்தியந்தாதி
கோயிற்புராணம்
சங்கற்பநிராகரணம்
சதாசிவத்தியானம்
சிவஞானசித்தியார்
சிவஞானபோதம்
சிவஞானபோதச்சூரணை
சிவாகமம்
சிவாநந்தமாலை
சிவார்ச்சனைபோதம்
சிற்றம்பலத்தம்பிரான்மாருளிய
ஞானப்படம்மிறை
ஞாநவுந்தியார்
ஞானதீக்ஷைத்திருவிருத்தம்
ஞானபூசாகரணம்
ஞானபூஜைத்திருவிருத்தம்
ஞானவந்திரட்டை
ஞானமிர்தம்
தத்துவசாரணை
தத்துவப்பிரகாசம்
தத்துவவிளக்கம்
திருக்களிற்றுப்படியார்
திருக்கோவை
திருவிளக்கம்
திருப்புகழ்
திருப்பல்லாண்டு
திருப்பாடல்
திருமந்திரம்
திருவருட்பயன்
திருவள்ளுவப்பயன்
திருவாசகம்
தேவாரம்
தேவிகாலோத்தரம்
துகளறுபோதம்
நொல்காப்பியம்

நேமிநாதம்	பெரியபுராணம்
பாணினீயம்	போஜனவிதி
பிரசாதவகவல்	போற்றிப்பஃறொகை
புத்தநூல்	மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்
புராணசாரம்	ஆ - சு அ.

வேறு—எனக் குறிப்பிட்ட வரைக் குரையாசிரியர் பெயர் பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை; உதாரணநூல்களுமில்லை.

சிவமயம்.

சிவப்பிரகாசம்

பொதுப்.

அதிகாரம்.	பக்கம்.	சூ.	செ.
பாயிரம்	க	ஏ	கஉ
க—பதியிலக்கணம்	எசூ	க	சூ
பசுவிலக்கணம்	கசூ	உ	ச
பாசவிலக்கணம்	கஉசூ	,,	ரூக

ஆக பொதுச் சூத்திரம் உ-இ செ-ரு ஏ.

உண்மை.

உ—ஆன்மவிலக்கணம்	ரூஉஎ	ரூ	ரு
ரூ—அவத்தைதந்தன்மை	ரூசூஎ	சு	ரூ
சு—உணர்த்துமுறைமை	ரூசூரு	ரு	ரு
ரு—ஞானவாய்மை	சுகரு	சூ	க
,,	சுஉஏ	எ	உ
சூ—ஆன்மதரிசனம்	சுஉஎ	அ	ரு
எ—ஆன்மசுத்தி	சுசுசு	க	ச
அ—ஆன்மலாபம்	சுருசு	கஏ	கஏ
ஆன்மபரிபாகம்			
க—ஐந்தெழுத்துருணிலை	சுகஅஞ்செழுத்துபுறமை		ரூ

விடயம்.

சிவப்பிரகாசச்

செய்யுள்வரிசைக்கிரமம்.

	பக்கம்.
உரையாசிரியர் கூறிய காப்பும் நூல்வரலாறும்	க
நூல்தொகையும் அதன்கருத்தும்	ங
அதிகாரம் வருமாறு	ஞ
சூத்திரம் கடவும் இந்நூலினின்றுமுறைமை	ஆ
இந்நூல் வியாக்கியைசெய்தோர் பெயரும் விதியும்	கூ

இலக்கம்	செய்யுள்	கருத்து	பக்கம்.
	—ஒளியான	காப்பு	கஉ
க	—இவ்வொளியாய்	பாயிரம்-பரமசிவனைக்கம்	கங
உ	—பரந்த	பராசத்திவணக்கம்	உ0
ங	—நலந்தர	விநாயகர்வணக்கம்	[illegible]
ச	—வளநிலவு	சுப்பிரமண்யர் வே	உங
ஞ	—தேவர்பிரான்	சந்தான குருவர் வே	ஙஙு
ட	—பார்திகழ்	வே	ஙன
ண	—புகழ்மலை	சைவசித்தாந்த உண்மை	சூ
த	—மூவகை	மூவகை ஆன்மாவும் அவர்க்க	
		நரு முறைமையும்	சன
ந	—விருப்பிய	தீக்கைவகை	ஞங
ப	—விரிவையென	ஞானதீக்கைவகை	சுஇ

[illegible]ரித்தகுரு — இந்நூல் தமிழிற்செய்த காரணம் — ஏ

கஉ—தொன்மைபவா — அவையடக்கம் — எசு

பொது

க—சூத்திரம். — எசுக

க—பலகலை — பதியிலக்கணம் — அக

உ—கீடுபரா — பதியேதிருமேனிகொண்டு நடத்துவன் — அள

ங—ஈங்கிது — பாஞ்சராத்ரி மறுப்பு — சுக

ச—உலகமெலா — உலகாயதன வெஷ — கரு

ரு—கந்தமல — பாஞ்சராத்ரி வெஷ — கஅரு

ள—ஏற்றவிலை — புத்தன்மறுப்பு வெஷ — ககஅ

உ—சூத்திரம். — ககசூ

எ—எண்ணரிதாய் — பசுவிலக்கணம் — கஉக

அ—ஏகமாய் — பாசவிலக்கணம்-ஆணவமல த்தியல்பும் திரோதாயியல்பும் — கங்அ

ஞ—உன்னலரும் — சுத்தமாயை சுத்ததத்வம் — கஞஅ

கஅ—உருவாதி — அசுத்தமாயாகாரணம் — ககக

கக—என்னையிது — மாயாவாதிமறுப்பு — ககங

கஉ—படைத்த — பாட்டாசாரியின் மறுப்பு — கசுள

கஞ—அல்லன்மிக — கன்மமோ மாயாசரீரமோ முந்திடென்பதற்கு விடை — களக

கச—அருத்திமிகு — அசுத்த மாயா காரணத்தோற்றமாகிய காலமாதி ரு-ம்

அவ்வியத்தம் சித்தம் [illegible]
தி ஈ - ம் புத்தியில் ஆ
ங்காரமும் ஆங்காரத்தில்
மனம் க-ம் சோத்திராதி-
ரு-ம் ஆ - கரு தத்வங்க
ளும் வருமாறு ... எஎ

கரு—மன்னிய
கன்மேந்திரியம் ரு - ம் தன்
மாத்திரை ரு-ம் பூதம் ரு-
ம் ஆ-கரு தத்வங்களும்
இவற்றின் அது தேவதைக
ளும் ... கஅச

கசு—நண்ணியிரு
கன்மமலம் காரியப்படுமுறை ... கஉக
கன—கன்மநெறி
ஈ மூவகைபேதம் ... கஊஅ

கஅ—மேலைக்கு
ஆகாமிய முன்டாம் வகை ... உஎஈ
கஊ—உற்றதொழி
ஆகாமியத்தால் புன்னியபா
வம் வரும்வழியும் போம்
வழியும் ... உஎஅ

உ—மோகமிக
பஞ்சமலங்களின் நிறைகையு
மவைநீங்கி யருளோப் பெற
வேண்டு மென்ப தும் ... உகச
உக—ஓங்கியரு
கேவலாவத்தை ... உஉ஑
உஉ—இன்மைமல
ஆணவமல மில்லையென்னும்
ஐக்கியவாதிமதம் ... உஉசு
ஈ மறுப்பு ... உஈஉ
உஈ—மாயைமுத
ஐக்யவாதி ஆணவமல முன்
உச—அந்திபமானவை
டாயின் தோற்றவில்லை யெ
ன்பதை மறுத்தல் ... உஈஎ

உரு—புகலுமல

சிவன் றன்னருளா லானவ
மலடாகம் வருவி ப் பன்
ன-ம், சூக்குமை வாக்குத்
தோற்றுமென்பதும் உசுரு
மற்றவாக்கு ங-ம் தோன்று
மாறு உசுருரு
ஆன்மா காரியப்படுமிடத்து
சுத்ததத்வமைக்தும் அசு
த்தமாயையிற் கலவி த்
தையும் காரியப்படுவது உரு
அராகம் நியதி காலதத்வங்க
ள் காரியப்படுமுறைமை உருசு
புருடதத்வமும் பிரகிருதி
த்வமும் காரியப்படுங்கா
ல் முக்குணமாய்க் காரியப்
படுமென்பது. இதிற் கலா
தோதத்வ விபரமறிக. உருக
குணங்கள் ங-ம் ச-வகையா
னதும் புத்திதத்வம் காரி
யப்படுவதும் உசுசு
ஆங்காரம் மனம் சித்தம் காரி
யப்படுவது உசுங
சோத்ராதியும் சுப்தாதியும்
வசுவாதியும் வாக்காதியும்
ஞ-உ-தத்வமும் காரிய
ப்படுவது உசுக
பூதங்கள்தன்மாத்திரம் காரியப்படு
வது உசுஎ

உசு—வந்தடைந்து

உள—இத்தகைமை

உஅ—பேசரிய

உக—ஐவகையா

ஙo—அலகில்

ஙக—ஆனதனு

ஙஉ—சொன்னமுறை

ஙங—மூன்றியலைவும்

நச—இந்திரையி தத்வங்கள் நசு-ம் சுத்தம்
அசுத்தம் என்பதும் உயிர்
தலவுடல்விட்டுச் சூக்கும
வுருவுகொண்டு சொர்க்கா
திபணபவித்துமீளும் என்
பதும் உரை

நரு—தோற்றியிதி ஆத்மாவெடுக்கும் யோனிபே
தம் உரை

நசு—இனையபல மலபாகம்வந்து சுத்திநிபாத
முண்டாமுறை உரை

நள—நாடிய சுத்திநிபாத நாண்காவதில்க
த்தா வணுக்ரகிக்கு முறை உரை

நஎ—தினைவயினின் உலகாயதனமுநூலோர் முத்தி
யும் அவை குற்றமானவை
யென்பதும் சைவசித்தா
ந்தமுத்தி விசேஷமும். நஅ

பொதுமுற்றிற்று

உண்மை

உ—இங்கிவை உண்மையில் ஆன்மாவிலக்க
ண முதலிய ஒன்பது அதி
காரமுணர்ந்துகூறை னென
ன்பது நஉந

க—ருத்தம். நஉள

உ—சொற்றிறம் ஆன்மா ஓர்சரீரத்தோடுங்கூ
டி ஜீவிக்குமுறைமை நஉஏ

[illegible]வுனர்	உலகாயதன் மாத்மீகன் மா யாவாதிகளைமறுத்து சிவ னறிவிக்க ஆன்மாவறிவன் என்பது	ஈஉஏ
சு—அறிவெனில்	அவிகாரவாதி சங்கிராந்தவா தி சிவசமவாதி பரிணமவாதி மறுப்பு	ஈஉக
டு—அறிவு	ஆன்மா ப்ரபஞ்சத்தை யறியு மன்றி சிவனையறியாவென் னும் பரிணமவாதி பாடாணவாதிமறுப்பு	ஈஉச
சு—எவ்வறி	பரிணமவாதி ஈச்வரவவி காரவாதி சங்கிராந்த வாதி சிவசமவாதி ஈச்வர வைக்யவாதி சைவர் மறுப்பு	ஈஉஅ
எ—சத்து	ஆன்மா சத்து அசத்து என்ப தை மறுத்து சதசத்து என்பது	ஈஉசு
அ—கண்ணெனில்	சிவ னறிவிகொடுக்க ஆன்மா வறியும் ஆன்மா சிற்றறிவ னென்னும் பரிணமவாதி மறுப்பு	ஈஉன
கு—ஓரிட	அறிவு குவென்று பலபடக் கூறும் பலசமயிகளின் ம றுப்பு	ஈஉகு

சு—சூத்ரம்.

கo—ணெண்ணெவொன் கிழாலவத்தையிற் சகலாவத்
தையாகிய நிலையிற் படுமவ
த்தை யென்னும் காரியாவ
த்தையைந்து கூசுன

கக—இவ்வகை மேலாலவத்தையாகிய சுத்தா
வத்தையிற் காரியாவத்தை கூஎன

கஉ—நீக்கமி கோகாரணாவத்தை கூகஉ

ஞ—சூத்ரம். கூகஞ

கங—மருவிய ஆன்மா அவத்தைப்பட்டு கெ
க்குமி—த் தனாரு முறை
மை கூகசு

கச—தனக்கென ஆன்மாவுங்கருவிகளுங் கூடி
யறியுமெனில் கர்த்தாவுணர்
த்தவானென்றதற்கு வி
டை சoச

கரு—கண்டறி சிவன்விகாரிப்பிற்க சிவன
ருளால் ஆன்மா தானேய
றியுமென்ற வவிகாரவாதி
கெடையும் ஆன்மாவிற்காகச்
சிவன் பிரபஞ்சத்தைக்கூ
ட்டி யறிவனென்றும் பரி
ணாம வாதியையு மறுத்
தது சoன

கசு—இருவனெனி சிவனறிவிக்க ஆன்மாக்கள்
தான்செய்தேதன் பிறர்செ
ய்தாரென்னு முறைமை சகக

கஎ—அறிந்திடு இதுவுமது சகஞ

சு—சூத்ரம். சுகு

கஅ—காட்டிடுங் ஞானத்தை யுறியுமுறைமை சுஎன

எ—சூத்ரம். சுஉ0

கசு—பன்னிறம் சிவம் ஆசாரியமூர்த்தமாய் வந்து ஞானத்தையுணர்த்துவதற்கு திருவுள்ளாந்தம் சுஉ0

உ0—மாயைமா மல மேலீட்டி லருள்மறைந்து மலபாகத்தி லருள் பிரகாசித்து மிருப்பதியல் பாகையால் மலபாகத்தா லருள் பிரகாசிக்கும் சுஉசு

அ—சூத்ரம். சுஉஎ

உக—தேசுற அ-கு-கo-சூத்ர அதிகாரவகுப்பு சுஙக

உஉ—நன்னறி அருளாலான்மதரிசனம் விடுவது சுஙச

உங—தத்துவ ஆன்மதரிசனம் ஆன்மசுத்தி ஆன்மலாப மினைவயென்பது சுஙக

உச—உறைதரு சங்கிராந்த வாதினை மறுத்து ஞானமாகிய அருளோத்தாவிரதேயமாகிய சிவமுன்னே வுன்படுதல் சுஙஅ

உரு—சுத்தமாந் அருட்சத்தியின் பயன் சுசுஉ

கo—சூத்ரம். சுசுசு

உசு—புகலரு சமவாதிமறுப்பு சுசுள

உஎ—இன்றுதொக்	முத்தான்மாக்க ளியல்பும் இ வ்த்தியல்பும்	சூசுஅ
உஅ—இந்திலை	ஆன்மசுத்தியின் பயன்	சூ(நா)
உசு—அடைபவர்	சைவர்மறுப்பு	சூ(நா)உ
	க0—சூத்ரம்.	சூ(நா)சு
ங0—பொற்புறு	ஆன்மலாப மடையுமிடத்து சாக்ராதீதம் பொருந்து வது	சூ(நா)சு
ஙக—ஒடுங்கிடா	ஆனமா தத்வாதீதநயிருந் து சிவாணுபவ மனுபவி க்கு முறைமை	சூசுசூ
ஙஉ—பற்றிநி	ஆன்மா வருளோடுகூடி சிவ த்தைப்பெறுமட்வழி	சூசுஎ
ஙங—முந்திய	தற்போதம் ஜீவியாமல் முத் திறைப்பெறும் வகை	சூஎக
ஙசு—பாசமா	பதிஞானத்தில் முந்தி கூடாதென்ப தன்	சூஎசு
ங(ஞ)—விளம்பிய	நிஷ்டைகூடாதவழி உபாயநி ஷ்டை	— சூஎஎ
ஙஞ—பாவிக்கின்	பாவகநிஷ்டையால் பலனில் லையென்பதும் திருவருள் பெற்றோர்க் கஃதெளிதில் கைகூடுமென்பதும்	சூஎஅ
ஙட—ஒன்றிடன்	மூத்திபி னாசையாலுஞ் சிவமே லடைவுபட்டுப் போமேனா ணிடன்படுத் திற்குமோ	

வெண்ணூ மாசங்கைக்கு மாயாவாதி சைவர் ஐக்ய வாதி சமவாதி கூறும்கடா வையாசங்கித்து மறுத் தது ..... சுஎக

ஞானத்தைப்பெற்ற ஆன்மா க்களிடத்துப் பாசமான ஆணவமலமழியுமென்னும் பேதவாதி மதமும் அழியா தென்னும் சமவாதிமத மும் ..... சுஙக

கன்மம் மாயை நீங்கும் வழி ..... சுஙஎ

கன்மத்ரயமும் பஞ்சாக்ஷர பலனும் ..... சுஙஅ

பஞ்சாக்ஷரத்தில் பதிபசுபா சங்களுடைமையும் மத னியுக்சரிப்போ ரிவரென் பதும் ..... ருஎரு

ஆன்மா மலநீங்கி சிவத்தைப் பெறும்வழி ..... ருஎசு

ஙஙங

சச—குறிப்பிடங்

சசு—அகம்புற

சசூ—அண்டமேவிட

சஎ—மண்முதல்

சஅ—தொண்டர்க

சகூ—நிலவுல

ரு0—திருவருள்

—இப்பிறப்பே

—தொந்தவினையாற்

—ஓதுபுகழ்

ஜீவன்முத்தர் முன் நியமங்க
ளையனுஷ்டிக்குமுறைமை ருஉ0
ஜீவன்முத்தர் சிவத்தை வழி
படுஞானத்தின்முறைமை ருஉங
ஜீவன்முத்தர்கட்குப் பிரபஞ்
சவாதனை மேலிடாது நிற்
கைக்கு ஞான யோகம் ருஉஏ
ஜீவன்முத்தர்கட்குப் பிரப
ஞ்சாவாதனை மேலிடாது
நிற்கைக்குப் பஞ்சசுத்தி
செய்யும் ஞானகிரியை ருஙக

கஉ—சூத்ரம். ருஙரு

ஜீவன் முததர்கட்கு வாதனை
மேலிடாது நிற்கைக்கு ஞா
னசரிதை ருஙரு
இந்நூற் சித்தாந்தம் ருசஙூ
இந்நூலியுமுறை ருசசூ
இந்நூலாசிரிய ரருட்பெரு
மை ருரு0
உரையாசிரியர் சிறப்பு ,,
உரை யியற்றியகாலம்

உண்மை முற்றியது.

சிலமயம்.

சிவப்பிரகாசச்

செய்யுளகராதி.

ப.	பால்.	செ.		ப.	பால்.	செ.
	அ		இக்கிலே	சரு	உண்	உஅ
அகம்புற	ருஉங	உண் சரு	இப்பிறப்பே	ருரு	தனி	0
அடைபவர்	சருஉ	,, உங	இருணனி	சகக	உன்	கசு
அண்ட	ருஉள	,, சசு	இவ்வகை	ஙஅன	,,	ஙக
அந்திய	உங்சு	பொ உச	இணையபல	உகுக	பொ	ஙசு
அரிணமய	ஙoஉ	,, ஙஅ	இன்னைமல	உஉகு	,,	உஉ
அருத்திமிகு	களசு	,, கச	இன்றுதோக்	சசஅ	உன்	உள
அலகில்குண	உசுசு	,, ஙo		ஈ		
அல்லன்மிக	கள்க	,, கங	ஈங்கிது	ருக	பொ	ஙஉ
அழிந்திடும்	சஉக	உண் ஙஅ		உ		
அறிந்திடு	சகங	,, கள	உருவாறி	கசசு	,,	கo
அறிவிரு	ஙசசு	,, ரு	உருவுளர்	ஙஙரு	உன்	ஙஉ
அறிவுணில்	ஙஙசு	,, ச	உலகமெலா	சுரு	பொ	சஉ
	ஆ		உறைதரு	சஙஅ	உன்	உச
ஆசறு	ருoசு	,, சஉ	உற்றதொழுதி	உoஅ	பொ	ஙசு
ஆனநறு	உளங	பொ ஙக	உன்னலரும்	கஙஅ	,,	கஉ
	இ			எ		
இக்கினவை	ஙஉஙஉ	உண் க	எண்ணரிதாய்ப்	கஉசு	,,	எ
இத்தனைகணமை	உரு	பொ உள	எண்ணெலா	ஙசுக	உன்	கo
இந்திரையி	உஅங	,, ஙச	எல்லையில்	சருரு	,,	ஙசு

ப. பாவ். செ.				ப. பாவ். செ
ஏவ்வறி	கூசுஅ உன்ன	கூ		கு
ஏன்னெயிறு	கஞ்சூ பொ	கக	குறிப்பிட	ருஉo உன்ன சூ
	ஏ			சு
ஏகமாய்ப்	கசூo	,,	அ	சந்திது	ருகுசு	,,	எ
ஏற்றுவிணை	ககo	,,	சு		சு
	ஐ			சுந்தமாஞ்	சூசூஉ	,,	ஊரு
ஐவகைகடா	உருகூ	,,	உங		செ
	ஒ			செறிந்திடு	ருகூஅ	,,	உ
ஒற்றிடா	ஞசூசூ	உன்ன	கூக		செ
ஒளியான	கஉ	பர	o	சொன்ன	உளசூ	பொ	ருஉ
ஒன்றிரண்ட	சூஅசூ	உன்ன	கூன		த
	ஓ			தத்துவ	சூருசூ	உன்ன	உருக
ஓங்கிவரும்	உஉ	பொ	உக	தனக்கென	சூசூ	,,	கசூ
ஓன்பொளியா	கசூ	பர	க	தன்னறி	சூருசூ	,,	உஉ
ஓடுகற்	ரூரு	தனி	o		நி
ஓரிடத்திரு	ருகூசூக	உன்ன	க	திருமேவு	க	o	o
	க			திருவருள்	ரூசூசூ	,,	ரூ
கண்டறி	சூன	,,	கரு	திருவெழுத்	ரூருரு	,,	சூக
கன்னெஞ்சினி	ருகூரூன	,,	அ		தீ
கந்தமலை	கருரு	பொ	ரூ	தீங்குறு	ரூருகூசூ	,,	சூருக
கன்மெனறி	ககசூ	,,	கன		தெ
	கா			தெரிந்தகுரு	எo	பர	கக
கூட்டுறவு	சூகன	உன்ன	கசூ		தே
	இ			தேசற	சூருக	உன்ன	உக
இனிதெனின	சூரு	பர	கo	தேவர்பிரான்	ருகூக	பர	ரு

ப. பால். செ.			ப. பால் .செ.		
	தொ			பா	
தொண்டர்க	ருஙரு	உண் சூ	பாசமா	சூஎசு	உண் ஙசூ
தொந்தஜை	ருருo	தனி o	பார்திகழ	ஙஎ பா	சூ
தொண்மைய	எசு	பா கஉ	பாவிக்கின்	சூஅo	உண் ஙசூ
	தோ			பு	
தோற்றியிடு	உஅஅ	பொ ஙரு	புகலரு	சூசூ	,, உசு
	க		புகலுமல	உசுo	பொ உரு
ண்ணியிடு	கஙக	,, கசூ	புறச்சமய	சுo	பா ன
லக்கர	உசூ	பா ஙஎ		பெ	
	கா		பேசரிய	உருசு	பொ உஅ
காழிய	உசுன	பொ ஙன		பொ	
	ங		பொற்புறு	சுருசு	உண் ஙஏ
ங்லவுல	ருசுஙஎ	உண் சுசு		ம	
	நீ		மண்முதல்	ருஙக	,, சுன
நீக்கமி	ஙசுஉ	,, கஉ	மருவிய	ஙசுசூ	,, கஙஎ
நீடுபராசத்தி	அன	பொ உ	மன்னிப	கஅசு	பொ கரு
	ப			மா	
படைத்த	கசுன	,, கஉ	மாயைமா	சூஉசு	உண் உஏ
பத்தமானவை	சூசுக	உண் சா	மாயைழுத	உஙஉ	பொ உங
பரந்த	உo	பா உ		மு	
பலகலை	அக	பொ க	மூந்தியவொ	சூஎக	உண் ஙஎ
பற்றிடங்	சூசுஅ	உண் ஙஉ	மூந்தியவைம்	உஎசு	பொ ஙஎ
பன்னிறன்	சூஉo	,, கசு			

ப.	பால்.	செ.	
மூ			வ
மூவுலகை	சன	பா	வந்தடைந்து உருபொ உ
	மே		வளநிலவு உ பா
மேலைக்கு	உ0கூ	பொ	கவி வி
	மோ		விரும்பிய ருகூ ,,
மோகமிக	உகச	,, உ0	விளம்பிய சனை உண் கூ

இதிலுள்ள குறிப்பெழுத்துக்கள்.

ப—பக்கம்

பா—பாயிரம்

மூ—மூத்திரம்

செ—செய்யுள்

சிவமயம்.

சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யானம்.

(உ)

காப்பு.

திருமேவுமுன்னைமச் சிவப்பிரகாசத்திறன்
மருமேவுபெருணைக்கு மாணைச் - செருமேற்
றொடக்குஞ்சமர்க்கட் சரிகுழல்மான்மறந்த
கடக்குஞ்சரக்கன்மே றகாப்பு.

இந்தச் சிவப்பிரகாசமென்று சொல்லப்பட்ட நூலுக்குவர லாறுவது பூரணகத்தாவா யிருக்கப்பட்ட ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரன் தானருளிச்செய்த முன்னூலாகிய சிவாகமத்தில் ஞானகாண்டமா யிருக்கப்பட்ட பதிபசு பாசத்திரிண்மையை ஸ்ரீகந்தீதேவதம்பிரான்குக் கடாக்ஷித்தருள அந்தவடதேசத்தின் பயனையிருக்கப்பட்ட சிவஞானபோதமாகிய மூலக்கிரந்தம் பன்னிரண்டையும் ஸ்ரீகந்தீதேவதம்பிரானுர் சநற்குமாரதேவான் முதலாயுள்ள விருடிகளுக்குக் கடாக்ஷித்தருள வந்த சநற்குமாரபகவான் சத்தியஞான தரிசனிகளுக்குக் கடாக்ஷித்தருள வந்த சத்தியஞான தரிசனிகள் பாஞ்சோதிமாமுனிகளுக்குக் கடாக்ஷித்தருள வந்தப் பாஞ்சோதிமாமுனிகள் திருவெண்ணெய் நல்லூர்திருப்பணை விடாக்கயிலையுடைய மெய்கண்டதேவ தம்பிரானுர்க்குக் கடாக்ஷித்தருள வந்த மெய்கண்டதேவ தம்பிரானுர் அந்தமூலக்கிரந்தம் பன்னிரண்டி-ன்வடுவிலே பன்னிரண்டுசூத்திரமாக வகுத்து அந்தூற்பெயராலே சிவஞானபோதமென்னுந் திருநாமத்தினையு

ஞ்சாத்தி வழிநூலாகச்செய்தருளித் தமதுதிருவடிநிழலைப்பெற்ற அருணந்தி தேவதம்பிரானருக்குக் கடாவுரைத்தருள அவரதுநூலை யாராய்ந்து பார்த்தருளி யந்நூற் சொற்சுருங்கி யுத்தமாழ்ந்திருக் கையிலேயே யந்நூலினத்தத்தை விரித்துச் சிவஞானசித்தியென் னுந் திருநாமத்தினையுஞ் சாத்தி வழிநூலாகச்செய்தருள இந்தவி ரண்டுநூலையுங் கொற்றவன்குடியில் உமாபதிதேவ தம்பிரானர் திருவுள்ளத் தடைத்தருளி யந்தவிரண்டுநூலினத்தமும் தீவிரத மூள்ள புத்திமான்களுக்கொழிந்து மற்றெருவர்க்குந் தெரியாத தென்று கண்டியாவர்க்கு மெளிதாக வறியத்தக்கதாக அந்தவிர ண்டுவழி நூலினத்தமு முன்னூலாகிய சிவாகமத்தினத்தமுந் தம் மிடத்தில் விளைவதாயிருக்கட்பட்ட திருவருண்ஞானமுன்கூட்டி ப் பொதுவைம்பதுசெய்யுளாகவும் உண்மையைம்பது செய்யுளா கவும் ஆகத்திருவிருத்த நூறுகக்கொண்டு சிகப்ரகாசமென்னுந் திருநாமத்தினையுஞ் சாத்திச் சார்புநூலாகச் செய்ததெனவறிக.

என்றிங்ஙனஞ் சிவாகமம முன்னூலென்பதற்குஞ் சிவஞான போதமுஞ் சிவஞானசித்தியும் வழிநூலென்பதற்கு மிந்துச்சிய ப்ரகாசஞ் சார்புநூலென்பதற்கும் பிரமாணமாவது:—

"விளையிலீங்கி விளங்கிய வறிவின் முனைவன்கண்டது முத னூலாகும்"

"முன்றேர் நூலின் மூழ்பொருங்கொத்துப் பின்றோன் வேண்டிடம் விகற்பங்கூறி படிபாமரடினது வழிநூலாகும்"

"இருவர்நூற்கு மொருசிறைதொடங்கித் திரிபுவேறுடைய தது புடைநூலாகும்"

"தன்கோணிறீஇப் பிறர்கோண் மறுப்பி னெதிர்நூலென்ப வொருசாரோரே" என்னு மிலக்கணவிதியைப்பற்றி,

விளையிலீங்கி விளங்கியவறிவின் முனைவன்கண்டது முத னூலாகும்; என்னும்விதியால் சிவாகமம முன்னூலானதெனவறிக.

இரண்டாவது, மூன்றேர்நூலின் மூடிபொருள் கொத்துப் பின்றேன் வேண்டும் விகற்பங்கூறி யடுப்பாமரபினது வழிநூலாகும்; என்னும்விதியால் சிவஞானபோதமுந் சிவஞானசித்தியும் வழிநூலானதெனவறிக.

மூன்றுவது, இருவர்நூற்கு மொருதலைதொடங்கித் திரிபு வேறுடையதுபுடைநூலாகும்; என்னும்விதியால் மூன்றாலாகிய சிவாகமத்தினத்தமும் வழிநூலாகிய சிவஞானபோதத்சிவஞான சித்தியினத்தமுங் கருத்திலுறைதிருவருளாகிய வேற்றுமையத்தமுங்கூட்டி யருளிச் செய்கையாலிந்தச் சிவப்பிரகாசஞ் சார்புநூலானதெனவறிக.

என்றிங்ஙனஞ் சிவாகம மூன்றாலென்பதற்கும் சிவஞானபோதமுஞ் சிவஞானசித்தியும் வழிநூலென்பதற்குஞ் சிவப்பிரகாசம் புடையாகிய சார்புநூலென்பதற்கும் பிரமாணமென்னையெனில்?

ஞானதீக்கைத் திருவிருத்தத்தில். "தேசுமிகுமருட்டபின்ற சிவப்பிரகாசத்திற் றோற்றுபொதுச்சங்கற்பநிராகரணத்திருத்தி, யாகிலருள்விரவெண்பாச்சார்புநூலாலருளினிற்குறிகூடவளித்தருஞானப், பூசைதக்கசாரணமூன் புகன்றதனிற்புரிந்து புனர்விக்கச் சிவஞானபோதஞ் சித்திவழிநூன், மாசில்சகாயனிக்கோகை மூன்றுஞ்சான்று மருவுதிருமுறைத்திரட்டினைவித்தனன்மன்னுயிர்க்கே"—என்பதுங் கண்டுகொள்க.

அன்றியுமிந்தச்சார்புநூலாகியசிவப்பிரகாசமென்னுதானிலே மூன்றாலினத்தமும் வழிநூலினத்தமும் அதுதீங்கலாக வேற்றுமையத்தமுங்கூட்டி யருளிச்செய்ததற்குப் பிரமாணம்.

இந்நூலிலே. "தெரித்தகுருமுதல்வருயர்" என்றசெயுளிலே "இறைவனாலுங் கலந்து" என்றமையான மூன்றாலினத்தமுங் கூடினதெனவறிக.

சிவப்பிரகாசச் சுவாமியாக்யாகம்.

"விளம்பியதூலவை யிரண்டும் விரும்பிநோக்கி" என்றமை யால் வழிநூலினைத்தழுவுங் கூடினதெனவறிக.

"கருத்திலுறை திருவருளும்" என்றமையால் திரிபுவேறு டையர் வேற்றுமையத்தழுவுங் கூடினதெனவறிக.

ஆகலான்றுவகையு மிங்ஙனங்கண்டுகொள்க.

இந்தச்சிவப்பிரகாசமாகியநூலிற் செய்யுள் நூற்றுக்குங்கருத்தே தென்னில்:—

பாயிரமீராறு பதியாறுபல்லுயிரான்
றேயுந்திரோதமல மொன்றென்பர்—தூயபதி
மூத்திதருமாயை யொன்றுகுழுவுமதிற்
புத்திதருமாயைப் புணர்ப்பாறு—பெத்தம்வீ—
ணன்றுதிதாகும்வினை நாலாகுநாமே—ாறுங்
தன்றுமலத்தின் றொகையொன்று—பொன்றவருங்
கேவலமைந்து கிளக்கிலுயிருக்குப்
பாவுனர்த்தும் வைகரியின் பாலிரண்டு—தேவர்களுங்
கூடுஞ் சகலநா லிலந்தாகுங்கூடுமலம்
வீடுகின்ற சுத்த விடையொன்று—நீடுமின்ப
மூத்தியொன்றுக மதித்தருளாம்மூன்றேனர்கள்
பத்தியாற்சொன்ன பரிசு—லித்தலமே
லுண்மையுரைக்கி லுயிருண்மையொன்பதா
நண்ணவுத்தைதழுன்று நலமாக—வெண்ணரிய
தன்னேயுணர்த்துந் தனைதையெந்துதன்றுணர்த்து
மன்றுணர்வின்ஞான வகைமூன்று—பின்றுயிரை
மாசுடவேகாணும் வகையுடந்தமற்றதனி
லாசொழிக்குந்தன்மை யதுநான்கு—தேசுறுப்
பார்வையரப்பார்க்கும்வகை பத்தாம்பஞ்சாக்கரத்தைத்
தேருஞ் வகைமூன்று தெரியுங்கால்—சீர்மருவு

மன்பாற்சிவனே மறுபவிக்குமெய்யடியா
ரின்பப்பகுதி யிருமூன்று—துன்பமறச்
சொற்றருநூலின்கருத்தொன்று சொற்றருநூ
னற்றவருக்கியு நலமொன்று—முற்றவரும்
பந்தமறுத்த சகநாதன்பார்வையெனை
வந்தளித்தசம்பந்த மாமுனிவ—னெந்தைபதஞ்
சென்னியின்மேல்வைத்துச் சிவப்ரகாசக்கருத்தை
யன்னவயற்காவை யம்பலவ—னன்னயத்தாற்
சொன்னனெழுபிறப்புந் தொல்லைவினையுந்தீர
மன்னுகமத்தை மதித்து, எ-து. கண்டுகொள்க.

அன்றியு மிந்நூலுக்குத் திருவுழி-வரைவு மதிகாரமும் மொக்க வரும்வகையாவது:

ஓங்குபரந்த நலம்வளர்ந்தவர்பா
ரீங்கிவையாறு மிறைவன்வணக்கம்
புறச்சமயத்தவர் நூற்கருத்தாகு
மூவகைவிரும்பிய கிரியையெனமூன்று
மாவதறிக்கா முறைமையதாகுந்
தெரித்ததென்மை யெனவிவ்விரண்டிற்
விரித்தநான்மர பவைபடைக்கம்மே
லுலகலகீடு குலகங்கந்த
மேற்றவிவ்வாறு மிறைவனிலக்கண
மெண்ணரிதென்றும் பசுவினிலக்கண
மேகமாயொன்று மலமுமிலாதமு
முன்னலொன்றுங் குருலிங்கியல்பா
முருவாதியென்னினை படைத்தவல்ல
லருந்திறன்மெய்ய வாதுமசத்துத்
திருந்தகுடாலையின் செய்கியதாகும்

கண்ணிற்பகன்ம மேலுயுற்றவென்
றெண்ணிற்பகான்குங் கன்மத்தியல்பே
மோகமிகவென் றெண்ணிற்பிவான்றும்
வேகமிகுமல னைமந்தின்விதியே
போங்கின்னைமாயை யங்நியெம்புகலு
மீங்கிணைவனைபந்துங் கேவலத்தியல்பே
வந்தனைந்தித்தகை பேசரிவைவகை
யந்தமிலகில் குணமானதுவுடன்
சொன்னமுந்து யிங்நிலேதாற்றி
யன்னபத்துஞ் சகலவுவத்தையே
யிதோடாழி யெனவிவ்விரண்டு
மூனவன்சுத்த மூறைமையதாகு
மன்னைபிரான்றும் பரசமயத்தவர்
மருவியமுத்தியின் வாய்மையதாகு
மென்னும்பொதுவியல் விருத்தமைம்பதின்
மன்னியகருத்தை வருத்தனிப்பர
ஸ்ங்கினைபான்ன முகன்மையிற்பாயிரத்
தெரிந்திடுமுருவுனை நிலையினிப்வாயி
லறிவுலெவ்வறி வந்தநிகதுவுந்
சுத்துதகண்ணெனி போரித்தெட்டி
மித்திரமான்ம விலக்கணமாகு
மென்னவிவ்வுகை நீக்கமின்மூன்று
மன்னனளித்த வுவத்தையதாகு
மருவியதனக்கெனக் கண்டநிடுலன்க
ளிருணனியறிந்திமினைபோலைந்தும்
பொருவிலான்மாவை யுனர்த்தல்புகலும்
காட்டிடம்பன்னிற மாயையிம்மூன்று

மூட்டுஞான வாய்மையையுரைக்குந்
தேசுறமும்மையின் பாரிப்பதாகுங்
கன்னறிதத்துவ முறைதருகத்த
மின்னைவகான்கு மன்னுயிர்த்தரிசனம்
புகலருமின்றுகோக் கிந்நிலையடைபவ
ரிகலறுகான்கு மிலங்குயிர்ச்சுத்தி
பொற்புறுமொடுங்கிடா பற்றிமுந்தியை
சொற்பெறுபாசம் விளம்பியபாவிக்கி
லொன்றிரண்டாகி யழிந்திடுமெல்லை
யென்றிணைபத்து மிலங்குயிரிலாபம்
பந்தத்திருவெழுத் தைதந்திலாகமு
மந்தமில்மூன்று மைம்தெழுத்தருளினால்
தீங்குறுகுறிப்பக மண்டமன்தொண்டரென்
றுங்கினையாறு மதினங்தோர்த்தன்மை
நிலவுலகான்று நூற்கருத்தாகும்
திருவருளான்று மருளுணர்நூலெக்
கொடுக்குமுணர்மைப் பருதியதாகுமென்
றிப்படியுமாபதி தேவணர்நாத்த
மெய்ப்படுசிவப்பிர காசவிருத்தக்
கருத்தினதன்மை விரித்தரைத்தருளினால்
சண்டையிலவாழுந் தவருருநாதன்
பண்டமர்சிற்றம் பலவன்றுதினை. எ - து. கண்டுகொள்க.

என்றிங்ஙனங் கூறிவந்தவகையில் முன்னுள்ள சிவஞான போதத்தினைத்தருஞ் சிவஞானசித்தியினைத்தரு மிங்கச் சிவப்பிர காசவழிநூலினைத்தருஞ் சுபக்ஷதையாகுலங் நூல்களைப்போலச் சூத்திரம் பண்ணியுண்டி மிந்நூலி னின்றருணூலை யெங்ஙனமேனு மெனினில்? அவையருமாறு.

அ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யானம்.

ஓங்கொளியாயென்ற விருத்தந்தொடங்கிதான்மைய வா மென்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட் பன்னிரண்டும் பாயிர மாக வகுத்தருளிச்செய்து,

மேற் பதி யிலக்கணமாகிய பலகலியென்ற விருத்தந்தொட ங்கி ஏற்றவினையென்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுளாறு முதற் சூத்திரமாகவும்,

பசுவிலக்கணமாகிய எண்ணரிதாயென்ற விருத்தந்தொட ங்கி அரிவையரின்புறுமுத்தி யென்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுள் மூப்பத்திரண்டு மிரண்டாஞ்சூத்திரமாகவும்,

ஆகப்பொதுவைம்பது மிங்ஙனம்வகுத்து,

மேலுண்மை யைம்பதில்,

இங்கிவையென்ற விருத்தமொன்றும் இந்தஉண்மைக்கு அதி காரவகுப்பாகவும்,

மேல் ஆன்மவிலக்கணமாகிய செறிந்திடுமென்ற விருத்தந் தொடங்கி ஓரிடத்திருத்தலென்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுளை ட்டு மூன்றுஞ் சூத்திரமாகவும்,

அவத்தைத் தன்மையாகிட எண்ணிலொன்றிலாததீதம் இவ் வகையவத்தை நீக்கமிலதீதம் ஆகச் செய்யுள்மூன்று காலாஞ் சூ த்திரமாகவும்,

உணர்த்து முணர்மையாகிய மருவியபொறியிலென்ற விருத் தந்தொடங்கி யறிந்திடுமலந்து யென்ற விருத்தமுடிவாகிய செய் யுளைந்தும் ஐந்தாஞ் சூத்திரமாகவும்,

ஞானவாய்மையாகிய காட்டிடுங்கரணம் பன்னிறங்கவரு மாயைமாமாயையென்னும் விருத்த மூன்றினுள் காட்டிடுங் கரண மொன்றும் ஆறாஞ்சூத்திரமாகவும்,

நின்றவிருத்தமிரண்டு மேலதற்கோர் புறனடையாகிய வே ழாஞ்சூத்திரமாகவும்,

மேலதன்படனென்னு மதிகாரத்திணுள் தேசுறமருவுமென்ற விருத்தந்தொடங்கி எஸ்லையில்பிறவிபென்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட் பத்தொன்பதும் புனிதனுமமென்னு மதிகாரமாகிய பந்தமானவை திருவெழுத்து ஆசுறுவென்னும் விருத்தமூன்றும் ஆகமூன்னுங் கூட்டிச் செய்யுள் இருபத்திரண்டினுள் தேசுறமருவுமென்ற விருத்தமொன்றும் இவைபிற்றுக்கு அதிகாரவருப்பாகவும்,

ஆன்மதரிசனமாகிய தன்னறிவதரூலென்ற விருத்தந்தொடங்கிச் சுத்தமாஞ்சத்தி யெனற விருத்தமுடிவாகச் செய்யுள்ஈராறும் எட்டாஞ்சூத்திரமாகவும்,

ஆன்மசுத்தியாகிய புகலருமசுத்தர்தம்பரலென்ற விருத்தந்தொடங்கி அடைபவர் சிவமேபரு மென்றவிருத்தமுடிவாகிய செய்யுள்ஈராறும் பஞ்சாக்கரதரிசனத்தில் விருத்தமூன்றும் ஆகமூன்னுங்கூடிச் செய்யுளைமும் ஒன்பதாஞ்சூத்திரமாகவும்,

ஆன்மலாபமாகிய பொற்புறுகருவியென்ற விருத்தந்தொடங்கி எஸ்லையில்பிறவிபென்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட்பத்தும் பத்தாஞ்சூத்திரமாகவும்,

மேல்அனைந்தோர் தன்மையாகிய நீங்குறுமாயையென்ற விருத்தந்தொடங்கித் தொன்டர்களிடமென்ற விருத்தமுடிவாகச் செய்யுள் ஆயிறும் நீங்குறுகுறிப்பிடம் அகம்புறம் அண்டம் மண்முதலென்னும் விருத்தமைந்தும் பதினேராஞ்சூத்திரமாகவும்,

தொன்டர்களிடமென்ற விருத்தமொன்றும் பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரமாகவும் நின்றனதனவறிக.

இப்படைத்திரம்பன்னிரண்டிலும் வருத்தநிலவுலகாயிதாதியென்னும்விருத்தமொன்றுமிங்கூலின்கருத்தாகவும்,

திருவருள்கொடுத்து என்னும்விருத்தமான்றுஞ் சிட
ணைக்கு நூலுமத்தமுஞ் கொடுக்குமுறையாகவும் வருத்து இந்
நூலருளிச்செய்ததெனவறிக.

ஆகவிங்ஙனஞ் சூத்திரங்கள் வருத்தத்துக்கு மேலெழு
தகிறவியாக்கியிலையந்தந்த வதிகாரங்கடோறுஞ் சிவஞா
னபோதத்திலுஞ் சிவஞான சித்தியிலும்வருஞ் சூத்திரத்தி
னைதுக்கருங்காட்டி யெழுதுகிற முறைமையிலை சூத்திரம்
பன்னிரண்டுங் கண்டிகாள்க.

இந்த வியாக்கியானஞ்செய்தது மெய்கண்ட சந்ததியி
ல் காணவம்பலநாதத்தம்பிரானர் திருவடிமரபில் ஆசாரிய
னில் மதுரையில் ஞானப்பிரகாசத் தப்பிரானர் திருவடியி
னில் சிவப்பிரகாசன்செய்த வியாக்யானமென வறிக.

இந்தச் சிவப்பிரகாசமாகிய நூலுக்கு முன்னோர்களும்
வியாக்கிசெய்திருக்க இப்பொழுது இந்தவியாக்கிசெய்யவே
ண்டுங்காரணமேதென்னில்? மூன்றுள்ள தப்பிரான் கொளமு
தினவியாக்கினெல்லாம் பொழிப்புரையாகவெழுத அந்த
நேரு சமயிகள் கருத்துகளுங்காட்டி யென்றம்பிரான் ஞா
னப்பிரகாசத் தம்பிரானரு ரெழுதின வியாக்கியின வழிநிய
தொந்தனையும் பாட்டெஞ்சேர்த்து அதுகிங்கலாகக் காணவ
ம்பலநாதத்தப்பிரானர் இந்நூலின் கருத்தாகச் செய்தரு
ளின குறள்வெண்பா நூறும் இந்நூலிற் பாட்டுகடோறும்
பகுத்துச் சேர்த்து அந்தக்குறளின் கருத்தாகிய அத்தங்க
ளுக்குந் தவறுவராமல் மூன்றுள்ளடான வியாக்கினங்களிலெ
ழிப்போதிலும் விரிவோதிலும் நுட்பமும் அகலமுங்காட்டி வழு
நூல்களிலுள்ளடான சூத்திரம் பன்னிரண்டிலும் இந்நூலிலெல
ருத்து வியாக்கி செய்ததெனவறிக.

இங்ஙனம் பலவகையாக வியாக்கி யெழுதுகைக்கு விஷ யமென்னில்? அஃதாவது.

"பொழிப்பகல நுட்பநூ லெச்சமென்றுரு
கொழித்தகலங்காட்டாதார் சொற்கள்—பழிப்பி
னிரையாமாசக்கர் நெடுங்குன்றநாடா
வுரையாமோ நூலுக்கு நன்கு" என்றமையான்

நூல்களுக்கு நால்வகைப்பொருள்களுங் கூட்டி வியாக்கியெய்யும் விதியுண்டாமையா லவ்விதியைப் பற்றிப் பொழிப்பும் அகலமும் நுட்பமும் நூலெச்சமுங் காட்டி வியாக்கியெழுதினமை தெனவறிக. அஃதாவது?

"பொழிப்பெனப்படுவது பொருத்தியபொருணன்மாடமாகச்சென்றுரைப்பதுமே" என்றும்,

"அகலமென்பதுசுறக்ஙைக்கின் விகலமின்றி விரித்துரைப்பதுமே" என்றும்,

"நுட்பமென்பது நுணுகிபொருளியாவுந் திட்பமாகத் தெளியக்கூறல்" என்றும்,

"எச்சமென்ப திருவிபொருளாதிவை மிக்கமாக விரித்துரைப்பதுமே" என்றும், வருமிலக்கணை விதியைப்பற்றியென வறிக.

இதிற் பொழிப்பாவது சுத்தத்துக்கு அத்தமாகத்தொகுத்தெழுதுகை யெனவறிக.

அகலமாவது அதுவேவிரித்தெழுதுகையெனவறிக.

நுட்பமாவது கடாவுக்கு விடைகொடுத்தெழுதுகை யெனவறிக.

எச்சமாவது பாட்டிற் புருதாதபொருள்களை யுலமைத் தெழுதுகை யெனவறிக.

மேற்பாயிரம்வருமாறு:—

இங்ஙனமிந்தநூல்கருத்துமுந்தப்பகயிரங்கூறுகைக்குவிதியேதென்னில். "ஆயிரமுகத்தானகன்றதாயினும் பாயிரமில்லது பனுவலன்றே" என்னுமவிதியைப்பற்றி முந்தப் பாயிரமருளிச்செய்யவேண்டி இந்நூலுக்குக் காப்பொருசெய்யுளாகவும் பாயிரம் பன்னிரண்டு செய்யுளாகவுமருளிச்செய்வானெழுந்தருள்கொண்டருளியது.

ஒளியானதிருமேனியுயிர்த்தானமிகுமேவு
களியாரவருமானகழலுருமறைவாமல்
லெளியாருமலர்த்தாவுமடியார்களுளமான
வெளியாகும்வெளிதாயவினைகூடுநினையாவே.

ஒளியிதுகாப்பருட்கணபதிகழலினை
தெளிபவருளம்வினைசேராவென்றது.

(இ-ள்) ஒளியானதிருமேனி — ஞானப்பிரகாசமானதிருமேனியிலே

உயிர்த்தானமிகுமேவுகளியாரவருமானே — பொழுதியாநின்றமதத்தினால் மிகவும்பொருந்தப்பட்டுக்கர்வமிருதியாலேயெழுந்தருளாநின்றயானைமுகத்தினையுடையமுத்தநாயனார்

கழலுருமறைவாமல் — அவனதுஸ்ரீபாதத்தைநாடோறுமறவாமல்

அளியாருமலர்த்தாவுமடியார்களுளமானவெளியாகும் — வண்டுகளேயாட்சியாகவுடைய தூக்கினருகேயர்ச்சித்துவழிபடுகிறதொண்டர்களுள்ளமாகிய

உள்ளமானது அருட்ஞானமாகிய விருளைநீங்கி சிவஞானம் பிரகாசியாநிற்கும் அதைகூறுமே

வலி தாய வி . அவர்களுமிக்க விணைகளானதும் பொ
ணை கூடநினையா ருந்தவிசாரியாது. எ - று.
வே.

என்னவே இந்நூல்காப்பது நிமித்தமாக வந்திபடாநின்
றமென்பது கருத்து.

நுட்பம் — ஞானமென்றது அறிவெனவறிக.

தானமென்றது மதமெனவறிக.

அடியார்களென்றது தங்கள் சுதந்தாஹானியையறிந்
துவழிபடுந்தொண்டர்க ளெனவறிக.

சுதந்தரஹானியாவது யாதெனது கெடநிற்கை யென
வறிக.

வலிதாய விணையென்றது பிராரத்தம் புசிக்கச்சே யெ
றுகிற ஆகாமியகன்மமெனவறிக.

இதற்குப்பிரமாணம். திருவருட்பயனில். "ஏன்றவிண
யுடலேலாதேடரு மிடைதேபெறுவிணை, தோன்றி லருளாகும்."
எ - து. கண்டுகொள்க.

இதன்கருத்து. இந்நூலுக்குச் காப்பெனவறிக.

வேறு.— ஒளியானதிருமேனி - ஞானப்பிரகாசமான
திருமேனியையும்,—உமிழ்தாணமிகமேவகளி - களட்சுவடுமி
ழாநின்ற மதமிகப்பொருந்தி யருட்களிப்பினையுமுடைய,—
ஆரவாரம்யாதினை கழலரவமறவாமல் - தியானிப்போர் கண்
ணெனமனமுநிறைய வெளிப்படுகின்ற வாதினமுகத்தருகிய கண
பதியினுடைய சீர்பாதங்களை நாடோறுமறவாமல்,—அளியா
ரமலர்தாவு மடியார்களாளமான - செவ்வியாய் வண்டுகளை
யாளாநின்ற மலர்களையிட்டு வழிபடுகின்ற வழுபவருள்ளமா
னவைகள்,—வெளியாகும் - முன்புண்டான வஞ்ஞானவிரு

ணீஙகி ஞானப்பிரகாசமாம்,—வஸிதாய வினை கூட நினையா வே - பின்புவன்மையதான மூவிதவினைகளு மவர்களைப்பொ ருந்தவிசாரியா. எ - று.

ஆனை - ஆகுபெயர். அவன்யாண்டுஞ்சென்று பொக்குவ ரவின்றிநிற்றலின் வருதலிண்டுவெளிப்படுதன்மேற்று. வினை சாதியொருமையாதலின் வசிதென்றார்.

இதுகடவுள்வணக்கயத்திற்கு மூதற்பொதுவாகத் தந்தி

இனிப்பாயிரம் பன்னிரண்டும் வருமாறு:-

நின்மலசொரூபமாயிருக்கப்பட்ட பரமசிவமானது ஆ ண்மாக்களுக்குண்டான ஜநநமரணதுக்கதனை நீக்குனைகப் பொருட்டாகத திருவம்பலதின்கண்ணே நின்று திருநட ஞ்செய்த வவதாரத்தைநோக்கி யிந்நூற்செய்து முடிவது பொருட்டாகத் தோத்திரம்பண்ணுவா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

ஓங்கொளியா யருண்ஞா னமூர்த்தியா கியுலக மெலா மளித்தருளு முனைமையம்மைகணாத், தேங்கமழு மலரிதழி திங்கள்கங்கை திகழரவம் வளர்சடைமேற் சேரவைத்து, நீங்கலருமம் பலைத்தாடற்சி நீங்கமை ன்று ணிம்பிணைமேயா ர் துநிசெய்ய நிருத்தஞ்செய் யும், பூங்கமல மலர்த்தாள்கள் சிரத்தின்மேலும் பூ கியிணு முறவணங்கிப் பேரற்றல்செய்வாம்.. (க)

மன்னியகடவுள் பொன்னடிவாழ்த்தி

முன்னவனு ன்னைமை முறைமைமொழிந்தது.

(இ - ள்) ஓங்கொளியாய் சின்மலசொரூபமாயிருக்கப்பட்ட பர மசிவமானதிருந்தபிரகாசமான பரையி

னது சொரூபமாகிய பேரொளியாய்ப் பிரி
வற நிற்கச்செய்தே பிரபஞ்சங் காரியப்ப
டுத்துமவதரத்து

அருள்ளானை
மூர்த்தியாகி

தனது காருண்ணியத்திலேலியிச்சா
ஞானக் கிரியாசொரூபனாய்

உலகமெலா
மளித்தருளு மூ
லமயம்லமா
கானை

பிரபஞ்சத்தையெல்லாம் பிரகாசித்தருளு
கிறவுமாபரமேச்வரியார் திருக்கண்சாத்
தியருளா

சேங்கமழுமா
லிதழுந் திங்கள்
கங்கை குழர
வம் வளர்சடை
மேற்சேரவை
த்தது

மணம்விட்டு வீசாநின்ற சொன்றைமலரினையுந் திருவிளம்பிறையினையுங் கங்காபரமேச்வரியையும் பணைமணிகளிருலேவிட்டுவிளங்காநின்ற நாகத்தினையு நீண்டதிருச்சடாபாரத்திலே பொருந்தவைத்தது

நீங்கலருமபவத்தைதாடர்ச்சி
நீங்க

ஆன்மாக்களால் விட்டு நீங்குதற்கரிதாகிய பிறவித்தைதாந்தனைவிட்டு நீங்குகைப்பொருட்டாக

மன்றுணின்றுமை
யாள் தரதி
செய்ய நிருத்த
ஞ்செய்யும். (அ
றுவயம்.) •இமை
யாள் தரதி செய்
யமன்றுளின்றும்
நிருத்தஞ் செய்
யும்

தேவர்களாயுள்ளோர்கள் தோத்திரம்பண்ணத் திருவம்பலத்தின் கண்ணே நின்றுதிருக்கூத்தாடல் செய்தருளுமவனது

பூங்கமலமல் பொலிவினையுடைத்தாகிய தாமரைமல
ர்த்தாள்கள்சிர ர்போன்ற பரிபாதங்களை இங்நூல்செய்தது
த்திண்மேலும்பு மூடிவதுபொருட்டாக வெனதுதலைமேலு
ங்கியது முறைவ மதிதயத்தினு மழுந்தவைதுத் தொத்தி
ணைக்கிப் போற் ரம் பண்முரநின்றோன்.
றம் செய்வாம்.

ஓங்கொளியாய் என்பதற்கு அந்தப்பரமசிவமானது பை
ரவினது சொரூபமாகிய பேரொளியாயிருக்குமென்று பொ
ருட்கூறியதே தென்னில்? அஃதாவது, ஆய்வென்ற விகாரச்
சொற்கோண்டே அந்தப்பராசத்தியுடம்பாகப் பரமசிவநிற்
கையாலே யப்படிச் சொல்லப்பட்டதெனவறிக. இதற்கு
வழியேதென்னில்? தனக்கென்றொருருநிறமில்லாத சுத்தபடி
கமானது கூடுதனிறமாயிருந்தாற்போலத் தனக்கென்றொ
ரு சொரூபமில்லாத அந்தப்பரமசிவமானது தனது பரை
னது சொரூபமாகிய பேரொளியாகையாலேயும் அந்தச்சத
தியிடமாக விச்சாஞானக்கிரியா சொரூபருகையாலேயும்
அப்படிச்சொல்லப்பட்டதெனவறிக.

இதற்கு. பி - ம். சிவஞானசித்தியாரில். "பொன்மை
நீலாதிவண்ணம் பொருந்திடப் பளிங்குவற்றின், றன்மையாய்
நிற்குமாபோற் சுத்தித்தன் பேதமில்லா, னின்மலன்றூவுப்
தொன்றி நிலைமையான்றூயே நிற்பன், மூன்னருட்சத்தி த
ன்பால் மூகிழ்க்ருந்தான மூனையானன்றே." எ - து. கண்டு
கொள்க. அன்றியு மந்தப்பரமசிவமானது தனக்கென்றொரு
சொரூபமாயிராதென்பதற்கு. பி - ம் சித்தியாரில். "குறிப்
படியினின் றட்டகுணை மெட்டுக்கித்து" என்றுரு செய்யுளில்
"மேலொடுகிழில்லா, னிறுத்தலேதொர் குணமில்லான் றன்னை
யொருவருக்கு நினைப்பரியா னென்றுமில்லான்." எ - ம்.

கண்டிகொள்க. அன்றியு மிந்நூலிறும் "பலகலே" எனலுக் செய்யுளிலே "பதிபாசமெனுதாவிலவுமருவுருவின்றிக் குனங்குறிகளின்றி நின்மலமாய்" என்பதனாலும் "இன்னதன்மையனென்றறிவொணாதவெம்மானே" என்பதனாலும் "ஒருநாமமோருருவமொன்றுமிலார்" என்பதனாலும் இப்பொருட்பற்றி யெனவறிக.

அன்றியு மந்தப்பரமசிவமானது அப்படிப் பேரொளியாயிருக்குமென்றது. அதுசோமசூரியாக்கினி களுதந்திரங்களுதலாயுள்ளவையிற்றுக்கு மொளிகளாயுங் கொடுப்பதாய் சகலவிஞ்ஞானியத்தை மறைக்கப்பட்ட புறவிருளைப்போலன்றி மற்றுள்ளவிடயவிந்திரியங்களை மறைப்பதாய் ஆன்மாக்களுடைய விச்சாஞானக்கிரியைகளை மறைக்கப்பட்ட பேரந்தகாரமாகிய ஆணவமலத்தைநீக்குகையாலே அப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. அப்படிச்சிவன்பேரொளியுமாயிருப்பதனைன்பதற்கு பி - ம். தெவாரம். "காரொளிய திருமேனிச் செங்கண்மாலும்" எனலுந் திருப்பாட்டிலே "பேரொளியைப் பெரும்பற்றப்புலியூராளனை" என - து. கண்டிகொள்க. அன்றியும் திருவாசகத்தில். "வெளிவந்திலனினி விதிகண்டாய் மெய்க்கடருக்கெல்லா மொளியவந்தூங்கழல்" என-ம். கோனலுத்திருவாசகத்தில். "உருகுதலெய்திலென்ற வுள்ளத்தமம்பலத்தும் மொளியே, பெருகுதலெய்திச்சென்று கின்றேறுன்" என - ம். கண்டிகொள்க. அன்றியும் சிவனே சோமசூரியாக்கினி களுதந்திரங்கள் முதலாயுள்ளவையிற்றுக்கு மொளிகளைப்பானென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். கடவுளென்னையப்பா ருயிருபுனைதற்பு லைக்கும், பாயிருளாகிமூடப் பரிந்துலகினுக்கு நிறைநிற்கு, மாயமந்திரத்தினலே சுடரொளிகொடுத்து பக்கீற், றேயமாரொளிகளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேசுதென்னர்" என - து. கண்டிகொள்க.

இனி யருண்ஞான மூர்த்தியாகி. எ - கு. ஞானமொன்றையுஞ் சொல்லவிச்சாஞானக்கிரியா சொரூபனென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில் ஞானமூண்டான விடத்திலே இச்சையுங் கிரியையு மூண்டாகையா லப்படிச்சிசானனெனவுறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் "எதிரறுஞானமுள்ளதத்திறமிச்சைசெய்தி, வைத்தலான் மறைப்பின்ஞானம் மருவிடுங்கிரியையெல்லாம்" எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி திங்கள்கங்கை திகழரவம் வளர்சடைமேற் சேரவைத்த. எ - கு. இவைகளைப் பொருந்தவைத்த தென்றதென்னில்? பாம்புஞ் சந்திரனுந் தம்மிற் பகையாயிருக்கவு மவையிற்றைப் பகையறவைக்கையா லெனவுறிக. இதற்கு. பி - ம். தேவாரத்தில். "பாம்பொடுதிங்கட் பகைதீர்த்தாண்டாய்" எ - து. கண்டுகொள்க.

நிருத்தமென்றது - பஞ்சகிருத்தியத்தை யெனவுறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில் "உலகமேயுருவமாக வோனிகளூறுப்பதாக, வினருசேரிச்சாஞானக் கிரியையுட்கரணமாக, வலகிலா யுயிர்கட்கெல்லா மிருபயனுக்கியைந்து, கலமிகு தொழில்களோடு நாடகநடிப்பதனால்" எ - து. கண்டுகொள்க. பவத்தொடர்ச்சி நீங்க நிருத்தஞ்செய்யுமென்றது மிம்பொருட்பற்றி யெனவுறிக. அப்படிச் சிவன் பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்யவே யான்மாச்கள் மலபரிபாகம்பெற்று முத்தியைப்பெறுவார்க ளென்பதற்கு பி - ம். சித்தியாரில் "சென்னிவித் தொழில்களென்ன காரணந்தோற்ற வென்னில், முன்னவன் விளையாட்டென்று மொழிதலு மாமுயிர்க்கு, மன்னிய புதுதிமுத்தி வழங்கவு மருளான்மூன்றை, நுன்னிய மலங்க ளைம்மலாந் துடைப்பதுஞ் சொல்லலாமே" எ - து, கண்டுகொள்க.

இவ்வி சிரத்தின்மேலும் புந்தியினு மூறவணைவ்கிப் போற் றஸ்செய்வாம். எ - று. வஸ்துவென்றுயிருக்க சிரத்தின்மேலும் புந்தியினுமென்று இருவகையான தேதென்னில்ஸ் திக்கையினு ண்டான சகளத்தையுந் திடானத்தி லுண்டான நிஷ்கள தத்தையு மெனவ்றிக. அவையாவன, சகளமென்றது ஆசாரியமூர்த்தியாகி வந்து அறிவித்துத்திருவடியை வைத்தலெனவறிக. நிஷ்களமென்றது உயிர்க்குயிராய் நின்றறிவிக்கிறபோ றனிலை யெனவறிக. இதற்கு பி-ம். சித்தியாரில். என்னையிப் பவத்திற்சார வகையெடுத் தெனசித்தத்தே, தன்னைவைத் தருளினதாளிணை தலைமேற்சூட்டும்." எ - ம். திருக்களிற்றுப் படியாரில் "சிந்தையினுமென்றன் சிரத்தினிலுஞ் சேரும்வகை, வந்தவினை மன்னினிடையும் வாராமற்-றந்தவினை." எ - ம். வருமேலதற்கவைத் தண்டிகொள்க.

இதனுற் சொல்லியது நின்மல சொரூபியாயிருக்கப்பட்ட பரமசிவமானது தன தடையினது சொரூபமாகிய பேரொளியுமாயிச்சா ஞானக் கிரியாசொரூபியுமாய்த் திருவம்பலத்தின் கண்ணென நின்று திருநடஞ்செய்த யவதாரத்தைநோக்கியிந் நூற்செய்தமுடிவது பொருட்டாகத் தோத்திரம்பண்ணுமுறைமையையறிவித்தது. (க)

வேறு— இது நிட்கபாபரமசிவனைத் துதித்த லுணர்த்தி ற்று.

ஓங்கொளியாய் - அநாதிமலவிருளை நீக்குதலினல்லா லொளியினு முயர்ந்த வொளியாய்,— அருண்ஞான மூர்த்தி யாகி - அநாதிமலமுந்தருதலிற் றன்னுடைய கருணையா னஞானமே திருமேனியாகவுடைய நிட்கள சிவமூர்த்தியாய்,— உலகமெல்லா மளித்தருளு மூலமயம்மைகானை - பிரபஞ்சத்

னதியெஸ்லா மூண்டாக்காநின்ற கிரியாசத்தியான உமையெ
ன்றுந் திருகாமதனைதப்பெற்ற வெஸ்லாவுயிர்க்குந் தாயான
வள்காணை,—தெய்கமழுமலரிதழி திருகள்கண்ணை திகழாய
ம்வளர்சடைமேற் சேரணைவித்து - மனைகாறுகின்ற விரிந்த
தென்னைமாலையினையு ஞானசந்திர கலையினையுங் கங்காநதி
தியினையும் விளங்காநின்று பாம்பினையு நீண்டசடைமேலெ
பொருந்தணைவித்து,—நிங்கலரும் பவந்தொடர்ச்சி நீங்கமன்
றுளின்று - விட்டுநீங்குனற்கரிய பிறவித்தொடர்ச்சி தன்ன
டெஸ்ணேரானை விட்டுநீங்கும்படி சிற்றம்பலத்துள்னெநிலெ
பெற்று,—இமையோர்துதிசெய்ய நிருத்தஞ்செய்யும்-தெவர்
கதிதிப்ப ஞானக்கூத்தை யாடியருளும்,—தூங்கமஸ்மலர்த்
தாள்கள்-பொலிவினையுடைய தாமரைமலர்சோன்ற சீர்பாத
ங்கள்,—சிரத்தின்மேலும் புந்தியிலு முறவணைந்திப் போற்ற
ல்செய்வாம் - எம்முடையதலைமேலு மிதயத்துள்ளும் பொரு
ந்தும்படி வணக்கஞ்செய்து துதிப்பாம். எ-று.

ஆகி என்பதுபெயர். இனியருளாரென மாறி யொளியை
யெழுவாயாக்கலுழாம். செய்யுந்தாள்களென்புழி முதலெழா
திசினைக் கொள்ளுமைகருதி முதல்விசினை திசினைமேலேற்றப்பட்
டது.

இவ்வுளைந் திருநடஞ் செய்தருளுகிற சிவனுக்குண்டான
சிருத்தியல்களுள் கெல்லா மூடலு யிருக்கப்பட்ட பாதத்
தினை மோக்கித் தோத்திரம் பண்ணுவானெடுத்துக்கொண்
டருளியது.

பாத்தபாத பனைபாத்தி பாதனித்னை பாதரூபனெ
னிலையுடை பாகரூபம், தருங்கருணை படிருவாகி விளக்
தகாத்தத் தறுகாணை புனைபோ கங்கடாங்க, விரிந்த
வுடை தரிலங்கன் மேவியகல்லாய் விடமலமா வையம்

தொழிற்கும் வித்தாய்ஞாலத், தரந்தைகெட மணிம
ன்று ளாடல்கா ணுமன்னபருட் பாதமலர் செல்வி
னைவப்பாம். (2)

புத்தியு முத்தியும் பொருந்திநின் றனிக்குஞ்
சத்திதன் பேதத் தகைமை சாற்றியது.

(இ - ள்) பர ஆதி பராபரை பரனதிச்சை பரஞானங் கிரியை பரபோக முபதுக்த முருக்க ளனைத்துருவாகி எங்கும் பரிபூரணமாயிருக்கிற மேலான பராசத்தியானது திரோதசத்தியுமாய்ப் பரனுடைய விச்சா சத்தியென்றும் மேலான ஞானசத்தியென்றுங் கிரியாசத்தியென்றும்

மேலான சிவபோகத்தைத் தன்னடியார்க்குக் கடாக்ஷித்தருளுகிற காருண்ணிய சத்தி யிப்படி யிச்சா ஞானக்கிரியா வென்ற ருபமாகி. இந்தப் பததறுக் கிதுவன்றியு மேலான சுகசொருபத்தைத்தத் தன்னடியார்க்குக் கடாக்ஷித்தருளுகிற காருண்ணிய கர்த்தாவுக்குத் திருமேனியுமாய் எல்லாருமுளர்.

விசுத்தா சுத்தத் துவன போகங் கடாங்க விரிந்த கவ்வமேயி ஞன் முப்

சுத்தமாயையிலுண்டான தத்துவனபோகங்களையு மசுத்தமாயையிலுண்டான தத்துவனபோகங்களையுந் தருகிற்பதாகப் பரந்தவிந்து மோகினி மாலை யென்று மூவர் பதானங்களையும் பொருந்தி

இங்ஙனம் பெயருந் தொழிலும் பலமாயிருந்துங் தாமொன்று மிருப்பதாய்

விமலமாய் இந்த வுபாதானங்களோடு கூடியிருக்
தாலுந் தானினைமலமாயிருப்பதாய்

ஐந் தொழிற் சிவன்செய்யப்பட்ட சிருஷ்டி திதி சங்
கும்விதிதாய் காரந் திரோபாவ மறுக்கிரக மென்னப்ப
ட்ட பஞ்ச கிருத்தியங்களுக்குங் காரணமாய்

ஞாலத் தரந் தைதெகடமணிம பிரபஞ்சத்தி னுள்ளார் பிறவிக்கிலச
ன்று ளாடல்கா நீங்குகைப்பொருட்டாக அழகிய திருவம்
ணும் பலத்தின்கண்மே சிவஜனத் திருக்கூத்த
க்கண்டருளும்

அனனேயருட் இந்த வியல்புகளையுடைய வுலகமாதா
பாதமலர் சென் வினை தீர்குறைபொருந்தின ஸ்ரீபாதகமல
னிவைப்பாம். த்தை யெனதுதலைமேலே வைத்துக்கொ
ள்ளாநின்றன். எ-று.

நு-ம். பரந்தபராபரை. எ-கு. பூரணமாகிய மேலான
பராசத்தியென்ற தேதென்னில்? பூரணகத்தாவாகிய பரமசி
வனுக்குச் சத்தியாய்ப் நிற்கையாலெனவறிக. இதற்கு. பி-ம்.
சித்தியாயில். "எத்திறனின்றுனிச னைத்திறமவனுநிற்பள்."
எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி ஆதியென்றதைத் திரோதசத்தியென்றது திரோ
தசத்திக்கு ஆதியென்றபோன தேதெனனில்? அந்தத்தி
ரோத மவதரசத்தியாகி யொரவதரத்திலே தோன்றுகை
யாலெனவறிக.

இனி மற்றுள்ள விச்சாஞானக் கிரியாசத்திகளைப் பர
னைத்திச்சை பாஞானங் கிரியையென்று இந்தச்சத்திகளுக்குச்
சிவஜனக்கூட்டிச் சொன்னதேதெனனில்? சிவனுக்கு இந்தச்
சத்திகள் இச்சாஞானக்கிரியாசத்திகளாய் நிற்கையாலென

யநிக. அவையாவன? சிவன் ஆண்மாக்களை யிரக்ஷிக்கவேண்டு மென்று திருவுளத்திலெயொருநினை வெழுந்திருந்த வவதரத்துக் கிசசாசத்தியாகையாலும் அதிலெயொரு அறிவெழுந்திருந்த வவதரத்துக்கு ஞானசத்தியாகையாலும் அந்த ஆண்மாக்களைப் பிரபஞ்சகாரியப்படுத்து மவதரத்துக்குக் கிரியாசத்தியாகையாலு மப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. இங்ஙனஞ்சொன்னதற்கு பி-ம். சித்தியாரில். "ஒன்றதா யிச்சாஞானக் கிரியையென் றிருமூன்றுகி, நின்றிடுஞ் சத்தியிச்சையுயிர்க்கருணைசமாகு, நன்றிலாஞானசத்தி யானயந்தறிவனுது, னன்றருட் கிரியைதன்னு லாக்குவ னகிலமெல்லாம்." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி பரசிவபோகரூபந் தருங்கருணை யுருவாகி. எ-கு. மேலான சுகசொரூபமாகிய சிவபோகத்தைத் தன்னடியார்க்குக் கடாக்ஷித்தருளுகிற சத்தியென்று பொருட்கூறியதற்கு பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில் "பவமெலியநெறி பந்திக்குமீசன் பசுக்கடம்மை" யென்னுஞ் செய்யுளில் "சத்திகண்ணுற்சென்று சார்ந்து பின்னர்ச், சிவமெவுவரென்றுகாண்கொச்சைசக்காயலன் சுத்திரிப்பே" எ-ம். இந்நூலிலும் "முன்னினத்தகைவிலா மலங்கள்வாட்டியத்தனபருளும்." எ-ம். திருவாசகத்திலும் "அவனருளாலெ யவன்ரள்வணங்கி" எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனி விசுத்தாசுத்தசுத்தனுகரண புவனபோகங்கடாங்கவிரிந்த வுபாதானங்கள். எ-கு. விந்துவென்றது சுத்தமாயையிற் றோன்றப்பட்ட விந்துசத்தியெனவறிக. மோகினியென்றது அசுத்தமாயையெனவறிக. மானனென்றது அவ்வியத்தமாகிய பிரகிருதிமாயை யெனவறிக. என்னு மூபாதான மூன்று

க்கும். பி-ம். சித்தியாரில் "மந்திரமத்தவத்தின் மிருத்தா ருவடிவமாகத், தந்தனை ராணுக்கென்னிற் சகத்தினுக்குபா தானங்கள், விந்துமோகினிமான்மூன்று மிவற்றின் மேலாகி விந்துச், சிந்தையாராதிதமான சியசத்தி சேர்ந்துநிற்கும்." எ-று. கண்டிகாள்க.

இனி ஒன்றுய். எ-கு. பெயருந்தாழ்விலும் பலவாயிருந் துந் தானென்றுயிருப்பதாயை று பொருட்படுத்தினதற்கு பி-ம். சித்தியாரில் "சத்திதான பலவேவாவென்னிற் றுவென்ன றேயனேகமாக வைத்திவ்காரியத்தால்" எ-று. கண்டி காள்க.

இனி ஐந்தாழிற்கும் வித்தாய் எ-கு. சிவன்செய்யுங் சி ருத்தியன்கருக்கைல்லா மிந்தச்சத்தி காரணமா யிருப்பனென் ன்று பொருட்கூறிய தேதென்னில்? சிவன்யாதாமொன்றைச் செய்யுமிடத்து இந்தச் சத்தியைக்கூடாமற் செய்யாதலைத யாலப்பழுச்சொன்னதென்றவறிக. இதற்கு பி-ம். திருக்களி ற்றுப்படியாரில் "நல்லையிரு ருமனத்துற் செய்தாற்சிவ ருடனேத்து, நல்லையிறற் செய்தளிக்கு நாயகனே" எ-ம். "நேரிழையாய், டன்வசமேயிருப்பானன்" எ-ம். சித்தி யாரினும் "அவளாய்வந்த வாக்கமிவ்வாழ்க்கையெல்லாம்." எ-ம். வருமேலுக்களிற் கண்டிகாள்க.

இனி அன்னையருட்பாதமலர் சென்னிவைப்பாம். என் றபதத்தில். அன்னையென்றதை யுமகடாதாவென்று பொருட் கூறியதேதென்னில்? இந்தச்சத்தி சர்வாண்டமாக்களையுந் தொ ற்றுவித்துட்டியுறக்கி யடுக்கிரசித்துநிற்கையா லப்படிச் சொன்னதென்றவறிக. இதற்கு பி-ம். சித்தியாரில் "பேசரிய வுயிரையெலாம் படற்றுநோக்கிப் பெருமேபோக மையவளித் தப்பிறப்பினையு மொழுத்திட், டாசகலமடியருளைத் தப்படவு

உனிருக்கு மன்னியருட்பாதமலர் சென்னிவைப்பாம்." என் பதனுள் "ஆசகலமடியருளாத் தப்பனுடனிருக்குமன்னை." எ-து. கண்டிகாள்க,

இதனுற்சொல்லியது பராசத்தியானது திரோதசத்தி யுமாயிச்சாஞானக்கிரியாசத்தியுமாய்ச் சிவனுக்குத் திருமே னியுமாய்ச் சுத்தமாயையு மசுத்தமாயையுமாகிய விக்துமோ கினிமானென்கிற வுபாதானங்களோயுங் கூடிநின்று காரியப்ப டுத்திச் சிவன்செய்யும் பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கும் காரணா மாயான்மாக்கள் ஜாகரீங்குஷைப் பொருட்டாகத் திருவும் பலத்தின்கண்ணை சிவஞானத்திருக்கூத்துக் கண்டருளுகிற பராசத்தினையேகாக்கித் தோத்திரம்பண்ணின முறைமையை யறிவித்தது.

இனியிரண்டும் வழிபடு தெய்வவணக்கம். (உ)

வேறு—இந்தந்தப் பராசிவன்செய்கின்ற பஞ்சகிர்த்தியங் கட் கெல்லா முடனான பராசத்தியைத் தரித்த லுணர்த்திற்று.

பரந்தபராபரை - எங்கும்வியாபகமான மேலான பராசத் தி,—ஆதி - திரோதானசத்தி,—பரனதிச்சை - பரமசிவனுடை விச்சாசத்தி,— பரஞானம் - மேலான ஞானசத்தி,—கிரியை - கிரியாசத்தி,—பரமோகரூபந்தரும் - ஆன்மாக்களுக் கநாதியி லுண்டான மேலான வுறுபவசொரூபத்தைக் கொடுக்கும்,—கரு ணையுருவாகி - கருணைவடிவாய்,—விசுத்தாசுத்தத் தனுகரணபு வனபோகங்களாகிய-சுத்தாசுத்தங்களான தனுகரண புவனபோ கங்களைத் தரித்தற்கு,—விரிந்தவுபாதானங் கண்மேவி - விரிந்த விந்துமோகினி மான் மூன்றையும் பொருந்தி,—ஒன்றும் விமல மாய்-எவற்றிற்குமொருமுதலாய் நின்மலமாய்,—ஐந்தாதித்தும் பித்தாய் - பஞ்சகிர்த்தியங்களுக்கும் காரணமாய்,— ஞாலத்த ரங்களைகட்-பூலோகத்தி லுள்ளாருடைய பிறவித்தையைகெட,—

மணிமன்றுளாடல்காணு மன்னே - அழகியசிற்றம்பலத்து ளாடுத
லேக்கண்டருளு மெவ்வுயிர்க்குந் தாயானவள்,— அருட்பாதமர்
சென்னிவைப்பாம். - அவளுடைய கிருபையாகிய சீர்பாதமலர்
களைச் சென்னிமேல்வைத்து வணங்குவாம். எ - று.

படைப்புமுதலிய வைந்துவித தச்திரு நிவிர்த்திமுதலிய ஈ
லேகளிற் பதிதவிற் சாந்தியானவாதி திரோதாயியாம். பராபரை
டாதி யிச்சை ஞான கிரியையாகிய வன்னேயெனக் கூட்டுக. இனி
ப் பரைமுதலிய வைந்துமாகிக் கருணையுருவாகியெனவாகி யென்
பதை யிரிடத்துமேற்றலுமொன்று. இன்னும் பராபரை டாதியி
லே பரனதிச்சாஞானக் கிரியைகளே கருணையுருவா யாடல்காணு
மன்னேயென விருபெயராக்கலுமொன்று. பரனதுவென்னு முரு
பு பரைமுதலியவற்றோடினையும்.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பரமேஸ்வரியோடும் பரமேஸ்
வரன் கூடின வவதரத்துத் திருவவதாரஞ் செய்தருளின மூத்த
நாயனுரை நோககித் தோத்திரம் பண்ணுகின்றது.

கலந்தரதூ விருந்தமிழின் செய்புட்குற்ற நண்ணு
ம வினடயூறு நவியாமைகருதி, யிலங்குமிரு குழைய
ருகு பொருதுவரிசிதறி யிணேவேல்க ளிகழ்ந்தகயற்
கண்ணியெமுமினறவன், கலந்தருள வருமாணு முக
த்தான்மும்மைக் கடமருவி யெனிலவு கணபதியி
ருள, லலந்துமது கரமுனிவர் பரவவளர்கமல மன்னு
யதிரு வடியிணைக ணினைதல்செய்வாம்.)

சொற்றருநூலிற் சூத்தமணுகா வகை
பொற்புறுகரிமுக னற்பதம்பணிந்தது.

(இ - ள்) நல இந்நூலுக் கெல்லா நன்மைகளுமுண்டாம்
கந்தரநூல் படி-யும்

இருந்தமிழின் செய்யுட் குற்றங் ண்ணுமல்

பெரிய தமிழாகிய தொல்காப்பிய முதலா யுள்ள விலக்கணங்களி னீக்கப்பட்ட பஞ்ச வதிகார குற்றங்களுமவந்து பொருந்தாத படியும்

இடையூறுகளி யாமைகருதி

இந்நூல்செய்து முடிகைக்கு இராஜீகதெய் வீகங்களிரு லொருவிக்கங்களும் வராமலும் விசாரித்து

இலங்குமிருகு ணழையருகு பொரு ணவரிசிதநி யிணை வேல்களிகழ்ந்த கயற் கண்ணி யொடுமிறைவன் கலந்தருள வரு மாணமுகத் தான்

விளங்கப்பட்ட விரண்டு மகரக்குழையள வுஞ்சென்று போதிச் செவ்வரிபரந்து தனக் குவமையாகச் சொல்லப்பட்ட வேல்களையும் பழித்த கயல்போன்ற கண்ணினையுடைய பர மேஸ்வரியோடும் பரமேஸ்வரன் கூடியருள வெழுந்தருளின யானமுகத்தினையுடைய

மூம்மைக் கட மருவியெனநிலவு கணபதியினரு ளால்

இரண்டு கன்னங்களாலும் பிறவாற்று லும் பாயுமதமானது மலையிலே நின்று மரு விபாய்ந்தாற் போல வெண்ணும்படி பொருந் தப் படாநின்ற விக்னேஸ்வர னநுக்கிரகத் தாலே

அலந்து மதுக ரமுனிவர் பரவ வளர்கமல மலை யதிருவழியி னிகக ணிவ னலந் தெய் வாம்.

முனிவராகிய வண்டுக ளாரைப்பட்டுத் தேனுந்திரம்பன்ன நிறம்வளராநின்ற செவ் வித் தாமரைமலர்போன்ற வவனது ஸ்ரீபாத ங்களைச் சிந்தியாநின்றேன். எ - று.

றை - ம். நலந்தரநூல் எ - கு. நன்மையுண்டாக வென்றே தென்னிற்? சைவசித்தாந்த வுந்தத்துக்கு மலிவுவராமலென்ற தெனவறிக.

இருந்தமிழின் செப்யுட்குற்ற நன்னூலெல் எ - கு. பஞ்சவற் காரகுற்றங்களும் பொருந்தாமலென்றதிதென்னிற் எழுத் தஞ் சொல்லும் பொருளும் யாப்பு மலங்காரமு மென்னப்பட்ட இலக்கணவிதிகளுக்குக் குறைவுபடாமலென்றதெனவறிக.

இடையூறு கலிபாடை. எ-கு. இராஜீக தெய்வீகங்களினை டையூறுவராமலென்றதிதென்னிற்? இராஜீகமென்றது படை க்கலங்களினை யுண்டான விக்கினமெனவறிக. தெய்வீகமென்றது பகிகளினை யுமே தோப்களினை யுமுண்டான விக்கினமெனவறிக.

வருமாறுமுகத்தான். எ - கு. எழுத்தருளின யாறுமுகத் தானென்ற தேதிதெனிற் எழுத்தருளின தென்றது திருவவதா ரஞ் செய்ததெனவறிக.

இதலுற்சொல்லிடது இந்நூற்செய்து முடியுமிடத்து இந்நூ லுக்கு நன்மையுண்டாம்படியு மிலக்கணவிதியி லுண்டான குற் றங்கள் பொருந்தாதபடியு மிடையூறுவாராதபடியும் விசாரித்து விக்நேச்வரனை நோக்கித் தோத்திரம்பண்ணுறை முன்னிலையினை யுறினிவித்தது. (நட)

வேறு—இம் தந்தச்சுத்தியுடனே சிவன்கூடினவிடத்தவ தரித்தவிறையகனைச் சிறப்பாகத் துதித்து வணங்கிற்று.

நலந்தரநூ லிருந்தமிழின் செய்யுட்குற்ற நன்னுறைமை - பெ யிய தமிழ்நூற் செய்யுளிடத்துப் பஞ்சவதிகாரக் குற்றம்படா ருந்தாமலுமற்றுட் கூறிடுங்ணமதருதற் பொருட்டும்,—இடை யூறு கலிபாடை - இந்நூன்முடி-யுடனெவு மிடைசேபே தீங்குவந்த வருந்தாமலும்,— கருது - நினைத்து,— இலங்குமிரு முகமுடை பொருது - விளங்காநின்ற விரண்டு மகரக்குழையனவுந்

சென்று யுத்தம்டன்னன்,—வரிசிதநியினேவல்க விகழ்ந்த.—செவ்வரிபரந் திரன்டுதேவல்களைப் பழித்த,—கயற்கண்ணரிடைபடு மிளவன் கலந்தருள—சயற்கண்ணினாடாகிய வுலைதீயாறி மிளைமன் கூடிப்பெறுதலான்,—மூன்மைக்கடமருவியென நிலவாவினமுகத்தான் வருங்கணபதியின்—மூவனைமதமூ மருவிபோல விளங்குப்படாநின்ற வாவினமுகத்துடனே யவதரித்தருள்ன விநாயகனுடைய,—மதுகரமுனிவர்பரவ வருளாலஸலர்ந்தவள்—வண்டுகளாகிய விருடிகள்பரவுதல்செய்யக் கருணைபோல் விரிந்தவளாநின்று,—கமல மலைய திருவடியினைக ணினைதல் செய்வாம்.—தாமரைப்பூவையொத்த சீர்பாதங்களைத் தியானிப்பாம். எ-று.

மூகத்தாருகிய கணபதியெனினுமாம். இருந்தமிழ்நூற் செய்யுளின் குற்றங்களைமை நலந்தரவெனமாறுக. உம்மைகடொக்கன. மேலுங்களெனவிரண்டாமுருபுவிரிக்க. மூன்மைக்கடம் யாவினக்களை. பின்னையார்க் கருமதமேயுள. ஒருமருப் பிருமதத்தவினன்முர் பிரவாகிரியருகும். கன்னனெடுமுன்மை திறப்பு. மூகத்தாருரைத்துவாயிற்று.

இன்னமூமிந்நூல்செய்த மூஷைக்குலிக்கங்கள் வாரணம் விநாயகனுக்குப்பின்பு திருவவதாரஞ் செய்தருளின சுப்பிரமணியனின கோக்கித் தோத்திரம் பண்ணுகின்றது.

வளநிலவு குலவுமர திடதியாய்நீல மயிலேறி வரு மிசை வருண்ணரு வமதுலை, யனவிண்டல கலையுக்க மரவொங்குருவாய்ந்த வகத்தியமுக் கோகழ்துளைக்கு மவ்வனல்வி றுலென்னை, வளபருவசூரனுர மெனதிடம்மை யேயங்க ளெலாவென்றிரன்டு கூறுபட வெலாவிந்திகழ்வேலு கந்த, களபமலி குறமகடன் மணிமுலைகள்கலந்த கந்தன்மல ரடியினைகள் சிந்தைசெயவாம். (மு)

அருமறைச்சிரப்பொரு ளகத்தியற்குரைத்த
முருகனைதிருபதம் பரிவுடன்மொழிந்தது.

(இ - ள்) வள நிலவு குல வமர ரதிபதியாய் நீல மயி லேறி வரு மீசனருண் ஞானமதலை அளவில்பல கலையங்க மாரணங்கள்ளுணர்ந்த வகத்தியனுக் கோத்துரைக்கு மண்ணல்

புதுமைபொருந்தியிருக்கிற தேவர்கள்கூட்டத்திற்குக் கர்த்தாவாயிருக்கப்பட்ட நீலநிறத்தை யுடைய மயிலை வாகனமாகவுடையனுமாய பரமேஸ்வரன் தந்தருளும் ஞானப்பிள்ளை

அளவில்லாத பலகலையாகிய ஞானங்களையும் சிவ நிருத்தம் சந்தசு சோதிடம் கற்பம் வியாகரணம் என்னப்பட்ட வாறங்கமாகிய அங்கமும் இருக்கு எசூர் சாமம் அதர்வணம் என்னப்பட்ட நாலுவேதமும் மோதியுணர்ந்த அகத்திய மஹாவிருஷிக்குப் பிரணவ சொரூபத்துக்கு வியாகியாநஞ் செய்தசுவாமி

விரலெண்ணு வுளமருவு சூரனுரமென துடம்பை யோங்க லொண் நிரண்டுகூறுபட கொளிகிழ்வே லுகந்த

பிரருடைய வெற்றிபினவிசாரியாத மனத்தினையுடையசூபதுமாவினுடைய மார்பையும் என்னுடைய பிறவிக் கிலேசத்தினையும் அசுரரொதுங்கப்பட்ட கிரவுஞ்ச பாவத்தையும் ஒவவொன்னு இவ்விரண்டு கூறுபடத்தக்கதாகப் பிரகாசம்விளங்காநின்ற வேலினிலை திருவுளம் வைத்தருளின

களபமலி குற மகடன் மணிமு லகள் கலந்தகந் தவ-அறு வயம்

வள்ளிநாச்சியாருடைபகளபச்சேறு மிகவும்பொருந்தின வொளியினையுடைய திருமுலைத் தலங்களின்மேல முயங்கியருளின சுப்ரமணியப் பிள்ளையாரது

ரூபமகடன் கள
பமலி மணிமூல
கள் கலந்த கந்
தன

மலரடியினைக தாமரைமலர்போன்ற ஸ்ரீபாதங்களையு மீ
ள சிந்தை செய்ப ந்நூல் விக்னமறச்சென்று முடி-வதுபொருட்
வாம். டாக நினையாநின்றேன். எ-று.

நு - ம். தேவர்களுக்கதிபதியென்றது அவர்களுக்குக்க
தாவாகையடா லெனவறிக.

நீலமயிலேறிவருமென்றது அஞ்ஞானமாகிய விருட்சியைவி
ட்டுத் தோய்வறநிற்கையா லெனவறிக.

ஞானமதலையென்றது ஒருவரறிவியாமற் றானே யறிகைக்கு
ண்டான மஹத்துவத்திரு லெலனவறிக.

இடும்பை பிரண்டிபடவென்றது பிறவித்துக்கமாகிய விடும்
பை ஆன்மாவிடுதிங் கூடிநின்று துன்மரணப்படுத்தி வருகை
யிருளே அருளேருதிங்கூடி வழிபடுமவதரத்து அதுநீங்குகையா
லெனவறிக.

ஒளிதிகழ்வே லுகந்தவென்றது தன்னைவழிபடி மடியார்க்
குண்டான துக்கங்களை ஓயிக்கவேறுமென்று திருவுள்ளத்தடை
த்து வேலையெடுக்கையிரு லெனவறிக.

இதனுற்சொல்லியது இந்நூலிடையூறுவாராமல் முடியவே
ண்டி ஈசனருள் ஞானமதலையாகிய சுப்ரமண்யப் பிள்ளையாரை
நோக்கித் தோத்திரம்பண்ணு முறைமையை யறிவித்தது. (க)

வேறு—இம்முதந்த விநாயகனுக்குப்பின் அவதரித்த பிள்ளை
யாரைத் துதித்தலுணர்த்துற்று.

வளநிலவு குலவமரதிபதியாய் - செல்வம் விளங்கிய நல்
லதேவர்களுக்குச் சேனபதியாய்,— நீலமயிலேறிவரு மீசன

ருண்ஞானமதலை-நிலநிறத்தையுடைய மயிலேறி வரங்கொடுத்தற் கெழுந்தருளிவருகின்ற சர்வேசுவரனருளிய ஞானப்பிள்ளை,— தளவில்பலகலையர்க மாரஃணங்குநனர்ந்து வகத்திடனுக் கோத் தனரக்குமண்ணல்-பொருளுக்களவிறந்த பலதூல்களு மாறங்க மும் வேதங்களுமறிந்த வகத்தியமுனிவனுக்கு வேதப்பொருளை யுபதேசிக்குங் குரவன்,—விறலென்ன வுளமருவு சூரணமம் — ளென்னப்படாத வீரப்பாட்டை யுள்ளத்தின்கண்ணே யெப்பொ ழுதும் மமதையால் வைத்திருக்குஞ் சூரணை—படமார்பும்,—எம திடப்பை - எம்போல்வாருடைய பிறவித்துன்பமும்,—ஓங்கல்— சிரவுத்சுகியும்,—ஒன்றிரண்டுகூறுப— வொளிதிகழ்வேலுகந்த— தினவுறன்று மொவ்வொன் றிரண்டுகூறுபடும்படி- பொளிவிள ங்கிய வேலையுய்த்தவிட்ட,—களபமலி குறமகடன் மலர்முலை கள் கலந்தகந்தன் மலரடி-யினைகள் சிந்தைசெய்வாம்-குறமகளா னவள்ளிநாயகியுடைய பலகூட்டிச்சென்ற வழியை திருமுலைகளை க்கூடியருளின கந்தனென்னுந் திருநாமத்தையுடையவனுடைய டலர்போ லுந் திருவடி-யினைகளைச் சிந்திப்பாம். என்று.

மதலை யீன்ற முருகனென்னும் பெயர்மாத்திரையாய் வரு மென்னும் பெயரெச்சத்திற்கு முடிபாயிற்றன்று. இதிபதியாய்வ ருமென்க. மதலை யானனலாகிய கந்தனைக்கூட்டுக. என்னுமெ நலனவுங் குறமகடன் களபமலி மலர்முலைக னெனவுமாகுக. உவந்தமனறு பாடமாக்கி வேலிலே திருவுளமிழ்ந்தவ னென் பாருமுளர். அயிற்குலவேல் போர்க்குலவுமறென்பதுந் தம்மதே றென் றுரைக்கப்பட்டது. உரம்-இம்மை. ஓங்கலென்னுஞ் செ வ்வென்னுமின் பொருளை தொக்குநின்றது. உவந்த கலந்தகந்தனை னுக.

இந்தான் குறிப்பெய்யுளுரைக்கும் யாமென்னுந் தோன்றுமெழுவாய் வருவிக்கப்பட்டன.

இந்நூலருளிச்செய்கிற வத்தமுண்டானை முறைமையெப்படியென்றுவினவப் பாரம்பரியமாக வுபதேசஞ்செய்தருளின சந்தானகுரவர் திருமுடியைவுமேலருளிச்செய்கின்றது.

தேவர்பிரான் வளர்கயிலைக் காவல்பூண்ட திருந்தி யவர்கணைத்தோள் செல்வர்பாற்ற, பாவியசத்தியனான தரிசனிகளடிசேர் பரஞ்சோதிமாமுனிகள் பதியாம்வெண்ணெய், மேவியசீர் மெய்கண்ட திறலான் மாறு விரவுபுகழருணந்தி விறலார்செல்வத், தாவிலுணர்வினறனான சம்பந்தரிவரிச் சந்தானத் தினையாளுந் தன்மையோரே. (ரு)

ஆதிமாமுனிவர்க் கம்பிகாபதியருள்
கோதிலாவானக் குருமரபுரைத்தது.

(இ-ள்) தேவர்பிரான் வளர்கயிலைக் காவல்பூண்ட திருந்தி அவர்கணைத்தோள் செல்வர் பாற்பாவியசத்தியனான தரிசனிகளடிசேர் பரஞ்சோதிமாமுனிகள் = தேவர்களுக்குக் கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வரனெழுந்தருளியிருந்தகள்ளமிக்க கைலாயத்திருமலையைக் காக்கும்தீரத விரதமாகப்பூண்ட ஸ்ரீகண்டேஸ்வராசாரியரருளிச்,

அவரது திருவழியைப்பெற்ற மறைவிருடிகளிலொட்டில்லாத ஞானச்செல்வத்தையுடைய சாந்தகுமாரபகவான்

அவர்திருவழியைப்பெற்றுப் பூமியிலெழுந்தருளின சத்தியஞானதரிசனிகள்

அடிசேர்பரஞ் சோதிமாமுனிகள் = அவரது ஸ்ரீபாதத்தைப்பெற்ற பரஞ்சோதிமாமுனிகள்

பதியாம் வெண்ணெய்மேவிய சீர்மெய்கண்டதி றலான் (அநுவயம்) சீர்வெண்ணெயாம்பதிமேவிய மெய்கண்டதிறலான்	சிறப்புமிக்க திருவெண்ணெய்நல்லூரே திருப்பணை வீடாகவுடைய மெய்கண்டதேவ நாயனார்
மாமுனிவுபுக ழருணந்தி	அவரது திருவடியைப்பெற்ற அறிவுதுபுகழைக்கலந்த அருணந்திதேவநாயனார்
விறலார் செல்வத் தாவிலருண்மறைஞான சம்பந்தர்	அவரது திருவடியைப்பெற்று வெற்றிபொருந்தின செல்வமாகிய குற்றமில்லாத வருளைப்பெற்ற மறைஞானசம்பந்தநாயனார்
இவரிச்சந்தானத் தெமையாளுந்தன்மையோரே.	இவர்களாறுதிருப்பெயரு மிந்தமெய்கண்டசந்தானத்து எம்மை யடிமையாகவேவற் செய்வித்துக்கொள்ளு முறைமையினையுடையோர்கள். எ-று.

நு - ம். தேவர்பிரானென்றது பிரமவிஷ்ணுக்கள் முதலாயுள்ள தேவர்களுக்குங் கத்தாவென்றதினை வறிக.

வளர்கயிலையென்றது உயர்ந்த கைலையென்றதினை வறிக.

அந்தக் கைலையைக் காவல்பூண்ட திருநந்தியென்ற தேவதேவனில் சிலாதரமுனி புத்திரனில்லாமற் றவஞ்செய்யுமவதாரத்தினவனுக்குச் சிவன் முன்னின் றுனக்குவேண்டிய தேதென்று கேட்டருளத் தேவரீரைப்போலச் சாவா மூவா வியல்பினையுடைய புத்திரன் வேண்டுமென்றுகேட்ப அப்படிப்புத்திரனைக் கொடுத்தருளியபடி வருகையாலே அவர் கன்மபூமியிலே யிருக்கையா

ண்ணுதென்று திருவுள்ளத்தணைத்தருளியவர்க்குருத்திரகோடியாசாரியரென்று குருபிடேகஞ்செய்து மற்றுள்ள விருடிகளுக்கு குருமேருபதேசங் கொடுக்கக்கற்பித்து அவர்க்குக் கைலாசத்திருமலையுங் காக்கிறது விரதமாக வன்றே கொடுத்தருளினதெனவறிக.

மெய்கண்டதிறமானென்றது உண்மைஞானமாகிய சத்தியத்தைத் தரிசித்தசாமர்த்தியத்தை யுடையவனென்றதெனவறிக.

விரலார்செல்வம். எ-கு. வெற்றிபொருந்தின செல்வமென்றது அருட்செல்வத்தையெனவறிக. அருட்செல்வமென்ற தேதென்னில் அருட்செல்வ மேற்பட்ட செல்வமானையாலும் அருட்செல்வமுடையவர்கள் பொருட்செல்வங் கொள்ளாதபடியாலு மப்படிச்சொன்னதெனவறிக. என்னு மிவ்விரண்டினுள்ளும் அருட்செல்வம் பொருட்செல்வத்தினு மேற்பட்டதென்பதற்கு பி-ம். திருவள்ளுவப்பயனில் " அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட்செல்வம், பொருட்செல்வம் பூரியார்க்கண்ணுமுள " என்னும் பொருட்பற்றினின்றதெனவறிக. அன்றியும் அருட்செல்வமுடையவர்கள் பொருட்செல்வங் கொள்ளாரக ளென்பதற்கு. பி-ம். தேவாரத்தில் " தங்கலுடுத்தும் பொன்பூண்டு திரிவார்சொல்லுஞ் சொற்கேட்கக்கடவோமோ துரிசற்றோமே. " எ-ம். பெரியபுராணத்தில் " கேடுமொக்கமுங் கெட்டதிருவினு, ரோடுஞ்செம்பொனு மொக்கவே கோக்குவார். " எ-ம். தித்தியாரில். " ஓட்டற்றமனிபத்திற் சமபுத்திபண்ணிச் சங்கரனே, டொக்கவுறைந்தவனியினை யினவுணவிடாதே யுடந்தையாய்ச் சிவன்றொற்ற மென்றுமே காண்பர் " எ-ம். கண்டுகொள்க.

இச்சந்தானமென்ற சுட்டுகாண்டே மற்றுள்ளசந்திகளுக்கு மிப்படிப் பாரம்பரியமாக ஆசாரியமரபுண்டானகையால் மெய்கண்ட சந்திதியனறு பொருட்படுத்தினதெனவறிக.

இதனுட்சொல்லியது இந்த மெய்கண்டசந்தானக்குரவர் நான்குவர்க்கம் பாரம்பரியமாக வழங்கிவருகின்ற ஞானகுரவர் தொழுகின்றனர். (நி)

வேறு—இந்த மெய்கண்டசந்தியின் சம்பிரதாயத்தை நூனெறிமுகத்தாலும் மூவேதசத்தாலும் திருவுளம்பற்றினவராகிய சந்தானகுரவர் திருமுடியடைவு வருமாறு:

சிவபரம்பொருள் வளர்கயிலை வாவுஸ்தானத்தில்-பரமேஸ்வரனாகிய ஞானமூர்த்தியினிடத்தில் ஸகஸ்ரமூர்த்தியாகிய நந்திதேவர்—அவர்களைத்தொடர்ந்த ஸனகர்—அவருடைய கூட்டத்தில் ஸனாதனர் ஸனத்குமாரர்கள்,—பாரிஜாதபுஷ்பமாலை சூடியவரும் சதுர்முகனாகிய தெரிசனிகள்—இவ்வுலகத்தின்கண்ணே யுள்ளதொன்றைத்தை விரித்த சதுர்முகனாகிய தெரிசனிகள்,—அதிசேர்பராந்தகர் மாமுனிகள்—அவருடைய திருமுடைப்பிறந்த பரஞ்சோதிமாமுனிகள்,—பதியாம்வெள்ளென்னும்பிரமவித்தைச் மெய்கண்டதேவர்—தனக்கெப்பதியும் பதியாகியும் திருவெள்ளைழுந்நாயனாரே பதியாகப் பொருந்தினை சிறப்பினையுடைய மெய்கண்டதேவனென்னு ஞானவீரன்,—மாமுட்புக்ழ்விரகருணந்தி-ஒழிபாதபுகழ்பொருந்திய வருணந்திதேவன்,—விறலார்செல்வத்தாவிலருள் மறைஞானசம்பந்தன்—ஞானவிரம்நிறைந்த செல்வத்தையுடைய கெடாத திருவுருவையுடைய மறைஞானசம்பந்தன்,—இவரிச்சந்தானத் தெளைமையாரும் தன்மையோரே-ஆகிய விவ்வெழுகுரவருமிந்தச்சந்தானத்தில் மெய்ஞ்ஞானமுடையோர். எ-று.

அதிசேரென்பதனை யெடுத்துக்கொள்க. ஸந்தியவரென ஒருமைப்பன்மை மயங்கிற்று. பதியாம்வெள்ளென்னை யென்பதனிடம். செல்வவெள்ளென்னின் ஒருசை விகாரத்தாற் ஒருக்கது.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வாசாரியனில் பிற்கூறிய மறை ஞானசம்பந்தநாயனார் தம்மையிரவுரித்த வாசாரியராகையாலவ ரைநோக்கித் தனித்தொருசெய்யுளாகத் தோத்திரம் பண்ணுகின் றது.

பார்திகழ் வளர்சாமை வேதமல்கப் பாரசாரமா மறை யினிதுபயிலுநானைச், சார்வுதர வந்தருளி யெம்மையா ளுண்ட வைசுவிகா மணிமருதத் தலைவனைக்கண், மருவு பைம்புனைசூழ் மதிள்மீதமரியங் கடவு மைம றெங்கெழுதிரிபுரிஞ்ச கரந்தனைகடுங்கடந்தைக், கிருவளரு மலரடிகள் சென்னியின்வைத்து தேத்திகன்வணக்கம். (அ)

மண்ணியலாருடலாருள் வழிவிகாண்டிருபதத்
சென்னியின்வைத்து தேத்திகன்வணக்கம்.

(இ-ள்) பார்திகழ் வளர்சாமை வேதமல்க பாரசாரமா மறை யினிதுபயிலுநானை, சார்வுதர வந்தருளி யெம்மையா ளுண்ட வைசுவிகா மணிமருதத் தலைவனைக்கண், மருவு பைம்புனைசூழ் மதிள்மீதமரியங் கடவு மைம றெங்கெழுதிரிபுரிஞ்ச கரந்தனைகடுங்கடந்தைக், கிருவளரு மலரடிகள் சென்னியின்வைத்து தேத்திகன்வணக்கம்

பூமி விளங்குவதாகவும்

ஆயிரஞ் சாகைகளாக விரியப்பட்ட சாம வேதம் வர்த்தியாநிற்கவும்

பாரசாரப்பிரமமிருடி தோத்திரஞ்செழுக்க வும்

ஞானவொழுக்க முண்டாம்படி யெழுந்த ருளி யொன்றுக்கும் பற்றுதலிலாத யதியை யாகக் கொண்டருளினை வைசாலயத்துக்கே டமிடைகமானிக்கம்

மருதிற் றலைவ

அந்தன்காரம

ருவு பைம்பு

சிவப்பிரகாச சுவாமியாக்யாகம். ஈ எ

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வாசாரியனில் பிற்கூறிய மறை ஞானசம்பந்தநாயனார் தம்மையிரவுரித்த வாசாரியராகையாலவ ரைநோக்கித் தனித்தொருசெய்யுளாகத் தோத்திரம் பண்ணுகின் றது.

பார்திகழ் வளர்சாமை வேதமல்கப் பாரசாரமா மறை யினிதுபயிலுநானைச், சார்வுதர வந்தருளி யெம்மையா ளுண்ட வைசுவிகா மணிமருதத் தலைவனைக்கண், மருவு பைம்புனைசூழ் மதிள்மீதமரியங் கடவு மைம றெங்கெழுதிரிபுரிஞ்ச கரந்தனைகடுங்கடந்தைக், கிருவளரு மலரடிகள் சென்னியின்வைத்து தேத்திகன்வணக்கம். (அ)

மண்ணியலாருடலாருள் வழிவிகாண்டிருபதத்
சென்னியின்வைத்து தேத்திகன்வணக்கம்.

(இ-ள்) பார்திகழ் வளர்சாமை வேதமல்க பாரசாரமா மறை யினிதுபயிலுநானை, சார்வுதர வந்தருளி யெம்மையா ளுண்ட வைசுவிகா மணிமருதத் தலைவனைக்கண், மருவு பைம்புனைசூழ் மதிள்மீதமரியங் கடவு மைம றெங்கெழுதிரிபுரிஞ்ச கரந்தனைகடுங்கடந்தைக், கிருவளரு மலரடிகள் சென்னியின்வைத்து தேத்திகன்வணக்கம்

பூமி விளங்குவதாகவும்

ஆயிரஞ் சாகைகளாக விரியப்பட்ட சாம வேதம் வர்த்தியாநிற்கவும்

பாரசாரப்பிரமமிருடி தோத்திரஞ்செழுக்க வும்

ஞானவொழுக்க முண்டாம்படி யெழுந்த ருளி யொன்றுக்கும் பற்றுதலிலாத யதியை யாகக் கொண்டருளினை வைசாலயத்துக்கே டமிடைகமானிக்கம்

மருதிற் றலைவ

அந்தன்காரம

ருவு பைம்பு

டைசூழ்மதிண்மீ தேதமிகியங்கட வாணமெநடுங் கொடியினகாந் தணைகயுங்கடந் தைதச் சிர்நிலவு மறைஞானசம்ப ந்தன்

சூழ்ந்தபெரியமதிலுச்சுமேலே சந்திபரே டாமல் நெடியகொடியினது கைகளாலே தகையப்பட்ட சிறப்பையுடையதிருப்பெண்ணை கடந்துச் சிறப்புவிளங்காநின்ற மறைஞானசம்பந்தனென்கின்ற திருநாமத்தினையுடைய

எந்தை திருவளருடலைதிகள் சென்னிவைப்பாம்.

எம்முடைய சுவாமியது அழகுவளராநின்ற தாமரைமலர்போன்ற ஸ்ரீபாதங்களை யெனதுதலையிலே வைத்துக்கொள்ளா நின்றேன். எ-று.

று - ம். பார்திகழ். எ - கு. பூமிவிளங்கவென்ற தெதென்னில்? பிரபஞ்சத்திலுண்டான ஆன்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசிக்கவென்றதெனவறிக.

சாமவேதமல்க. எ-கு. சாமவேதம் வர்த்திக்கவென்றதென்னில்? மற்றுள்ள வேதமூன்றிலு மிந்நூல் செய்தவையார்க்கு இதுபாரம்பரியமாக அதிகரித்து வருகையாலெனவறிக.

பராசரமாமுனி மாபுடயில. எ - கு. பராசரப்பிரமரிஷி கோத்திரந்தழைக்க வென்றதென்னில்? அகாதியேயிந்நூல் செய்தவையாராசாரிய ரந்தக்கோத்திரமாய் வருகையாலெனவறிக.

ஞானச்சார்புதரவந்தருளி. எ-கு. ஞானவொழுக்குண்டாகவென்றதெதென்னில்? இந்நூல் செய்தவையாரை ஞானவுபதேசஞ்செய்து அந்தவொழுக்கிலே நிறுத்தினையாலெனவறிக:

மருதனென்றும் பெண்ணுகடமென்றும் திருப்பணைவீடுரண்டாக வேண்டுவாரேனென்னில்? மருதனார் திருவவதாரஞ்செ

ய்ததூரெனவறிக. பெண்ணுகட மாசாரிய ரபிடேடகஞ்செய்ததூரெ
ணவறிக.

இதனுற்சொல்லியது இந்நூல் மலேவறச்சென்று முடியவே
ண்டித் தம்மையிரசூகித்த வாசாரியரைநோக்கி வழிபடுமுறைமை
யை யறிவித்தது. (சு)

வேறு—இம் நிவ்வாசிரியர் தமக்கு நேரகுரவரான மறை
ஞானசம்பந்தமுனிகளைச் சிறப்பாகத் துதித்தலுணர்த்திற்று.

வளர்சாம வேதமல்க - ஆயிரஞ்சாகை வளர்கின்றசாமவே
தம் பெருகிவுபெறவும்,— பராசரமாமுனிமரபு பயில - பராச
ரப்பிரமவிருடிகோத்திர மிடையறாது நிலைபெறவும்,—ஞானச்
சார்புதர - எம்போல்வார்க்கு ஞானமாகிய பற்றுக்கோடுதர
வும்,—பார்திகழவந்தருளி - நிலவுலகத்தின்கண்ணே திருமேனி
கொண்டு விளங்க வெழுந்தருளிவந்து,— எம்மையாண்ட சைவ
சிகாமணி - எம்மை யடிமையாகக்கொண்ட சைவசூளாமணி,—
மருதத்தலைவன் - மருதூர்க்கிறைவன்,—அந்தண் கார்மருவுபொ
ழில்புடைசூழ் மதின்மீதே - அழகிய குளிர்ந்தமேகம்பொருந்திய
சோலை புடைசூழப்பட்ட மதிலின்மேலே,—மதியங் கடவாம
னெடுங்கொடியின் காந்தகையுங் கடந்தசீர்நிலவு - சந்திரன்
கடவாதபடி நெடுங்கொடிகளாகிய கைகள்தகையுஞ் சிறப்புவிள
ங்கிய பெண்ணையடமென்னுந் திருநகரையுடைய,— மறைஞானச
ம்பந்தன்-மறைஞான சம்பந்தனென்னுந் திருநாமத்தையுடையா
ன்,—எந்தை - எம்முடையவத்தன்,—திருவளரு மலரடிகள் செ
ன்னிவைப்பாம் - அவனுடைய வழகுவளராநின்ற மலாபோலுந்
திருவடிகளை யாந் தலைமேற்புனைவாம். எ-று.

செயலென்னும் வினையெச்ச வடுக்குக்களி னும்மை தொகப்
பட்டு வந்தருளியென்னும் வினையோடு முடிந்தன. பார்திகழவெ

ன்பதற்குப் பூலோகம் விளங்குவுமென்று செவ்வேயுரைப்பினு மாம். பயிலுத வினையருமை சீர்நிலவுகடந்தையென மொழிமா றுக. கொடியின் இன் அல்வழிச்சாரியை, கண்ணின்வகில கலந் தென்றுற்போல.

இந்நூலருளிச்செய்கிற வத்தமேதென்னு வினவுடைதற்குத்தரு மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

புறச்சமயத் தவர்க்கிருளாயகச்சமயத்தெளி யாய்ப் புகழ்ளவைக்களவாகிப் பொற்பணிபோலேபெ தப், பிறப்பிலதாயிருள்விளிபோற் பேதமுற்றசா ற்பொருள்போற் பேதாபேதமுமின்றிப் பெருந்தில் சொன்னை, வறத்திறனுல் வினவுதாயுடனுயிர்க்கொனா ருக்க னெறிவிளிபோலும் பிரிவருமத் தெளிதமாகுந், சிறப்பினதாய் வேறாயுந்தத் தெளிவாற்றசவ சித்தா ந்தத் திறனிங்குத் தெளிக்கவுற்றும். (எ)

வளம்பயிலுலகின் மதிப்பு—ன்வகுத்தா
விளம்புதுபொருளின் மேன்மைமைவிரித்தது.

(இ-ள்.) புறச் சமயத் தவர்க்கி ருளாய் பரசமயிகளாயுள்ள வுலோகாயிதன்முதல் பாஞ்சராத்திரியீறுகச் சொல்லப்பட்ட சம யிகளுக்குத் தெரியாததாய்

அகச் சமயத் தெளியாய் உட்சமயமாயுள்ள சைவமுதல் வைரவரீ றுகச் சொல்லப்பட்ட சமயங்களாறுக்குஞ் சைவத்திற் பேதமாயுள்ள சமயிகளெட்டிற் பெயர்க்கு மறியப்படுவதாய்

புகழ்ளவைக் களவாகி சார்வராகமுதற்புகழ்ந்து சொல்லப்பட்ட வள வைப் பிரமாணங்களிறுதிலு ளளவிடப்படுவ தாய்

பொற்பணி போலதிபதப்பி நப்பிலதாய்

கத்தாவும் பிரபஞ்சமும் பொன்னென்று பணிபலவாறுற்போல விருக்குமென்கிற வபேதசித்தாந்தமு மடாததாய்

இருள் வெளி போற்பேதமுஞ் சொற் பொருள் போற்பேதாபே தமுமின்றி

கத்தாவும் பிரபஞ்சமு மிருளும் வெளியும் போல வொன்றோடொன்று கூடாமல் வேறு யிருக்குமென்கிற பேதவாதிகள் சித்தாந்தமும் சொல்லும் பொருளும்போலச் சத்தத்தைச்சொன்னபொழுது அந்தச்சத்தந்தானேயத் தமாய்த்தோன்றியும் அத்தத்தைக்கண்டபொழுது அந்தச்சத்தம் வேறுயும் அத்தம்வேறுயும் ஒன்றுமாயிரண்டுமா யிருந்தாற்போலக் கத்தா பிரபஞ்சமுமாயல்லவுமா யிருப்பானென்கிற பேதாபேதவாதிகள் சித்தாந்தமும டாததாய்

பெருநூல் சொன்ன வறத் திறம் விரோ வதாய்

பெரியநூலாகிய வேதாகமங்களிற்சொல்லப்பட்ட சரியை கிரியா யோகங்களை யநுட்டித்ததிறமே யுண்டாகுப்படுவதாய்

உடலுயிர்க ளன்னருக்கணறி வொளிபோற்பி ரிவுறுமதுவித மாகுஞ் சிறப்பி னதாய்

யாதாமொன்றை யறியுமிடத்து உடலுமுயிருந் தன்னிலொன்றுபட்டறியு மறிவைப் பிரிக்கவியாவ்ணுதாற்போலவும் யாதாமொன்றைக் காணுமிடத்துக் கண்ணிறையெ மாதித்தப்பிரகாசமுந் தன்னிலொன்றுபட்டிருந்தன்மையைப் பிரிக்கவியாவ்ணுதாற்போலவும் கத்தாவையும் பிரபஞ்சத்தையுந் தன்னிற்பிரித்தற்கரிதாய அதன்னியமாயிருக்கிற சிறப்பினையுடைத்தாகிய

வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவ வகித்தாந்தத்தி றுண்மையாகிய வத்தத் தைபிற் நூலிலே விளங்கச் சொல்லாகின் றவிங்குத் தெரி றேன். எ-று.

க்கஞற்றும்.

வேதத்தின் முடிவிற் றெளிவென்றது வேதாந்த முடம் புஞ் சித்தாந்த முயிருமாய் நிற்கையாலெனவறிக.

நூ-ம் புறச்சமயிகளுக் கிருளென்றதெதென்னில்? அவர்கள் திரிபதார்த்த நிர்ணயமுடையவர்க ளல்லவாகையாலுஞ் சிவனேக்கத்தாலென்று கொள்ளுகை யில்லாதவர்களாகையாலு மெனவறிக.

அகச்சமயிகளுக் கொளியென்ற தெதென்னில்? இவர்கள் பதி பசு பாச மூன்று மூண்டென்று காட்டுகையாலுஞ் சிவனேக்கத்தாவாகக் கொள்ளுகையாலு மெனவறிக. இவர்களும் அம்மாத்திரமொழிந்து சைவசித்தாந்த வுண்மைக் குரியவர்களல்ல வெனவறிக. அஃதெங்ஙனேகாணப்பட்டதென்னில்? சங்கற்பநிராகரணத்தில் ஐக்கியவாதிமுதல் சிவாத்துவிதியாகிய சைவர்முடிவாகவுள்ள பேதமெட்டுநூலுமுண்டானவத்தங்களை மறுத்தலாலுங்கிலே கண்டுகொள்க.

அளவைகளிரு வளவிடப்படுவதாயென்றதெதென்னில்? அளவைப்பிரமாணமாகிய காண்டல் கருதல் உரையென்னப்பட்ட பிரத்யக்ஷம் அநுமானம் ஆகமம் என்கின்ற மூன்று வகையிரு துமட் அளவிட்டறியப்படுவதா யென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "அளவைகாண்டல் கருதலுரை யபாவம்பொருளாப்பாறென்ப, ரளவைமலு மொழிபுண்மையதிகத்தோ டியல்பெனநான், களவைகாண்ப ரளவையிற்றின் மேலுமனுமை யளவையெல்லா, மளவைகாண்டல் கருத

லுரை யென்றிம்மூன்றி நடங்கிடுமெ." எ-து. கண்டுகொள்க. என்னிவ சித்தாந்தம் இம்மூன்றுவகையாலு மறியப்படுமென்ப தது கருத்து.

இனிபொற்பணிபோல பேதப்பிறப்பிலதாய் எ-கு. பொன்னிலேநின்றும் பணிபலவாறற்போலக் கத்தாவினிடத்தி லே பிரபஞ்ச மூண்டாமென்கிற அபேதசித்தாந்தமு மடாத தாயென்றதெதென்னில்? கத்தாவேவாவென்றுற் சித்தாயிருப் பானெருவன். பிரபஞ்சமோவென்றுல் ஜடமாயிருப்ப தொ ன்று. ஆகையாற் சித்தினிடதது ஜடந்தோன்றுத தெனவே டே சிவனிடத்துப் பிரபஞ்சந்தோன்று தென்றதெனவறிக.

இருள்வெளிபோற் பேதமும். எ-கு. இருளும்வெளியும் போலக் கத்தாவும் பிரபஞ்சமுந் தன்னில் வேறுயிருக்குமெ ன்கிற பேதசிதாந்தமு மடாததாயென்றதெதென்னில் இந் தப்பிரபஞ்சங் காரியப்படுமிடத்துக் கத்தாவாலே காரியப் படவேண்டுகையா லப்படியேவெறென்று சொல்லவொண்ணு தெனவறிக.

இனி சொற்பொருள்போற் பேதாபேதமும் எ-கு. சொ ல்லும் பொருளும்போலக் கத்தாவும் பிரபஞ்சமுந் தன்னி லொன்றுமா யிரண்டுமா யிருக்குமென்கிற பேதாபேதசித்தா ந்தமு மடாதது யென்றதெதென்னில்? சித்தாயுள்ள சிவனி டத்து ஜடமாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோன்றுதாகையா லொன் றென வொண்ணுதென்றும் ஜடமாயுள்ளபிரபஞ்சஞ் சித்தா யுள்ளசிவரூலே காரியப்படவேண்டுகையால் வேறெனவொ ன்னுதென்றுஞ் சொன்னதெனவறிக.

பெருநூல்சொன்ன வறத்திரஸ் விசேவதாய். எ-கு. அ றத்திரலென்றதை குருபூசை சிவபூசை மகேஸ்வரபூசைக ளிரு லுண்டாவதா யென்னவுமாமெனவறிக. இதற்கு பி-ம். சித்தியாரில் "புண்ணிய மேமேருக்குவிக்கும் பாவங்கண்ணைக்

கும் புண்ணியமினைப்பூசித்த புண்ணியத்தினாலே, கண்ணியுருத
னைத்திரு விரண்டினையுமறுத்து" என்ம். "தாபரசங்கமங்க
ளென்றிரண்டுருவினின்று, மாபரன்பூசைகாண்டு மன்னுயி
ர்க்கருளைவப்பன்" என்ம். கண்டுகொள்க. இதிற்பரமே
ன்ற திலிங்கமூர்த்தமெனவறிக. சங்கமமென்றது குருவையு
மிலிங்கவாரையுமெனவறிக.

இனியுடலுமிருங்கூடினவறிவையும் கண்ணுமருக்
ஙுங்கூடின வொளியையும் பிரிக்கவொண்ணாற்போலக்
கத்தாவையுமான்மாக்களையும் பிரிக்கவொண்ணாய்த்
துவித்தமாயிருக்குமென்றேதெதென்னில்? திரோதாயிவாயுள்ள வா
ன்மாக்களைப்பேரறிவாயுள்ள சிவனறிவுக்குமிடந்
டறிவையும் பிரிக்கவொண்ணாதென்ற தெனவறிக.

அத்துவித்தமென்றதேதெதென்னில்? ஒன்றுமல்ல இரண்டு
மல்ல வென்றதெனவறிக. அஃதாவது ஒன்றல்ல வென்றது
ஆன்மாவுக்கு மலமொன்றல்லவென்றதெனவறிக. இரண்டு
ல்லவென்றது ஆணவமாக்கள் ஜீவிக்குமிடந்தனைச் சிவனறிக்
கவறிந்து பிரிவறநின்று ஜீவிக்கையாலெனவறிக. இதற்கு
ம். இருடாவிருபஃதிற்ம். "ஒன்றுகாமவினாடாகாமவொரா
ன்றுமிரண்டுமின்றுகாமல்" என்று. கண்டுகொள்க.

திறப்பென்றது அத்தத்தின்மாறான்மியமெனவறிக.

வேதத்தின்முடிவிற்றெளிவென்றது சொல்லியுக்த
மொருளெனவறிக. இதற்கு ம். சேதாயிற்புராணத்தில்.
"ஆரணங்கள்முடிந்தடைத்தானந்தவொளியுலகிற்கா
ணங்கற்பனை கடந்தகருணை" என்ம். இங்ஙனமினும் "இங்கிது
வென்றது கடந்தவியல்பிருதலும்" என்ம். கண்டுகொள்க.

அல்நியும் வேதாந்தத்தெளிவென்றனை வேதாந்தப்
பொருளைவிடப்பட்ட சித்தாந்தமென்பாருமுளர். அஃதத்த

மன்று. அதுவெனின்னில் வெதாந்தமூடம்பஞ் சித்தாந்தமூ யிருமாய்ப் நிற்கையா லப்படி நீக்கஞ் சொல்லவொன்னுதெ ன்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். இந் நூலில் ''வெதத்தலே தருபொருளாய்.'' எ - து கண்டுகொள்க.

சைவசித்தாந்தமென்ற தெதெனின்னில்? சைவமென்றது சிவாகமத்தையெனவறிக. சித்தாந்தமென்றது அந்தச்சிவா கமத்தின் கருத்தாகிவந்த அத்தத்தையெனவறிக.

இதற்குச்சொல்லிடது இந் நூலிலேசொல்லுகிற வத்தமா னது புறச்சமயமாகிய வுலகாயிதனுக்கும் புத்தரிற் சௌத் தாந்திகன் யோகாசாரன மாத்மீகன் வைடாடிகன் ஆக ப்பேர் நாஸ்வருக்கும் அமணரில் நிகண்டவாதி ஆசிவகன் ஆகப்பேர் இருவருக்கும் மீமாங்கிசரில் பட்டாசாரியன் பி ரபாகரன் நையாயிகன் ஆகப்பேர் மூவருக்கும் அகம்பிரமவா தியான மாயாவாதி பாற்கரியன் நிரீச்சராசாங்கியன் ஆக ப் பேர் மூவருக்கும் வைணவருகிய பாஞ்சராத்திரிக்கும் ஆக இங்ஙஞ்சொல்லப்பட்ட சமயமாறிலுற் பேதமாகச்சொ ல்லும்பேர் பதிலுலுக்குந் தெளிவில்லாததா யிருக்குமென்னு முறைமையும் உட்சமயமாகிய சைவம் பாசுபதம் மாவிரதம் காளாமுகம் வாமம் வைரவமென்னப்பட்ட சமயமாறுக்கு மூதற்கூறப்பட்ட சைவத்திற் பேதமாயுள்ள ஐக்கியவாதி பாடானவாதி பேதவாதி சமவாதி சங்காராந்தவாதி ஈப்ப வுவெனிகாரவாதி பரிணமவாதி விவர்த்திவாதியாகிய சைவர் ஆகப்பேர் எட்டுக்குந் தெளிவா யிருக்குமென்னு முறைமை யும் அனைப்பிரமாணமாகச் சொல்லப்பட்ட பிரத்தியகூடம் அநுமானம் ஆகமமென்கின்ற மூன்றுவகையிருலுமளவிடப் படடிருக்குமென்னு முறைமையும் பொன்னும் பணியும்போ லிருக்குமென்கிற அபேதசித்தாந்தகூடமும் இருளும் வெளியு

ம்போலென்கிற பெதசித்தாந்தங்களும் சொல்லும்பொருளும்போலென்கிற பெதாபேத சித்தாந்தங்களும் ஆகமூன்றுவகையு மூன்னைப்பட்ட வகச்சமயத்திலும் புறச்சமயத்திலு மடங்கியிருக்கையாலந்தவத்தங்களுமல்லவாயிருக்குமென்னு முறைமையும் இந்தச் சைவசித்தாந்தஞ் சிவபூன்னியத்திலேயுண்டாவதாய் வேதத்தின் முடிவிற் றெளிவுமாயத்துவிதமுமாயிருக்கிறதே சைவசித்தாந்தமென்னு முறைமையு மறிவித்தது. (எ)

வேறு—இது நூற்கருத்துணர்த்திற்று.

புறச்சமயத்தவர்க்கிருளாய்-உலகாயதன் பௌத்தன் சமணன் மீமாம்சன் மாயாவாதி பாஞ்சராத்திரியென்னும் புறச்சமயிகளறிவர்க்குமிருளாய்,—அகச்சமயத்தெளியாய்-சைவம் பாசுபதம் காளாமுகம் வைரவம் வாமம் மாவிரதம் என்னு முட்சமயிகளறிவர்க்கும் விளக்கமாய்,—புகலரவை க்களவாகி-சொல்லப்பட்ட காட்சிமுதலிய வளவைகட்கு மட்டாய்,—பொதுப்பணிபோல்பேதப் பிறப்பிலதாய்-பொன்னும்பணியும்போற் பேதமில்லாத தொற்றமில்லதாய்,—இருள்வெளிபோற் பேதமுஞ் சொற்பொருள்போற் பேதாபேதமுமின்றி-இருளும வெளியும்போலப் பேதமுஞ் சொல்லும் பொருளும்போலப் பேதாபேதமுமில்லாமல்,—பெருநூல் சொன்ன வறத்திலல் விளைவதாய்-வேதாகமங்கள் சொல்லப்பட்ட சிவதன்மங்களின கூற்றிலேயுண்டாவதாய்,—உடலுயிர்க்கண்ணருக்கனறிவாளிபோற் பிரிவருமத்தவித மாகுஞ் சிறப்பினதாய்-உடலுமுயிருங் கூடியவிடத்தறிவுங் கண்ணுமாதித்தனுங் கூடியவிடத்தெளியும்போல வேற்றுமையில்லாத வத்துவிதமாகுஞ் சிறப்பினையுடையதாய்,—

வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்தத் திரணிங்குத் தெ
ரிக்கலுற்றும் - வேதத்தின் முடிவிலே தெளிவான சைவசித்
தாந்தத்தி னுண்மையை இந்நூலுள் விளங்கச்சொல்லுவாம்.
என்று.

புராணமகாபாரதமான சமயிகள் பன்னிருவர் கருத்துக்களை விரிந்தநூலிற் கண்டுகொள்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும். அவேதங்கொள்ளிற் பொன்னும்பணியு மற்றிரண்டுமேபோல வெல்லார்க்குஞ் சுகதுக்கங்களொத்தலேவேண்டும். வேதங் கொள்ளி னிருளுமொளியும்போலச் சிவனுமுயிருமெக்காலமும் வேதமேயாதலின் வேதாகமங்களிற் சாயுச்சியமென்று சொல்லுநூபயனிற் சொல்லாம். வேதாவேதங் கொள்ளினமோகூஞ் சாதிக்கவேண்டுவதில்லையாம். ஆகையாலவைமூன்று நீக்கப்பட்டன.

இவ்வனஞ் சொல்லிவந்த வத்தத்தைத் தெறுகிற ஆன்மாக்களெத்தனைவகைப்பட் டிருப்பார்களென்றும் அவர்களுக்கு இந்தவத்தத்தைச் சிவன் கடாஞ்சிக்கிறமுறைமையெப்படியென்றும் வினவின வவதாரத்து மேலருளிச்செய்வானெடுத்துக்கொண்டருளியது.

மூவகையாயிருவினைக்கும் மலத்தாற்கன்மமூலமலத் தாற்மூன்றுமுடையராயதன்மேற, தீவகமாயினவுருவாய்வந்துகாதன்றிருமேனாக்காற் பரிசத்தாற்றிகழ்ம்வாக்காற், பாவனையாயன்மிருதுலாவியேகப்பண்பாற் பரிவினருமவுத்திரியாற்பாசகராச, மேவைருநாகவுமைத்திரியிரண்டுதிறனும் வியல்கிரியையுரானமெனவிளம்புமாமேற. (அ)

மூவகையுயிரின் முறைமையுமவர்க்குக்
காவலனருள்புரி கடனுமகின்றது.

சிவப்பிரகாச சுவாமியாக்யாகம்.

நிரம்பியிருக்கிற வான்மாக்கள் மூன்று வகைப்பட்டிருப்பார்கள். அஃதாவது

(இ-ள்.) மூவகையாருயிர்வர்க்கம். (அறுவயும்.) ஆருயிர்யர்க்கமூவகை

மலத்தார்

ஆணவமல மொன்றையுடையவிருநாளென்றும்

கன்மமூலமலத்தார்

கன்மமலமும் ஆணவமலமுமுடையபிரளயாகலரென்றும்

மூன்றுமுடையார்

ஆணவமலமும் கன்மமலமும் மாயாமலமுமுடைய சகலரென்றுஞ் சொல்லப்படுவர்கள். அவர்களுக்கிந்த மலங்களொந்தவகையுதவுந்திலையுண்டானதெவ்வகையென்னில்?

அன்றே

இவையாதியையுள்ளதாயிருக்கும். அவர்களுக்கிந்த மலங்களொன்குமவிதியெப்படியோவெனில்?

தீவகமாயினவுருவாய்வந்தநாதன் (அறுவயும்.) நாதன் தீவகமாயினவுருவாய்வந்து

சிவன் இந்த மும்மலையாண்மாக்களுக்கும் முன்டான மலங்களோப்பாகம் வருத்துமிடத்து யாதானுமொரு பரிசுகளை மிருகங்களோப் பிடிச்சியவன்டினவர்களதற்கதற்கேற்ற பார்வையைக்காட்டிப் பிடித்தாற்போல ஒருபரிசுத்தையுடைய விஞ்ஞானகலருக்கு மிரண்டுமலத்தையுடைய பிரளயாகலருக்கு மூன்றுமலத்தையுடைய சகலருக்கு மவரவர்நின்ற நிலைக்குத்தக்கதாகத் திருமேனிகளான்டருளிச்சுடரொளிபோலருள்

பூதரிதக சம்பக்தமற நிற்கையாலவர்களை நிராதாரமாகிய திருமனிகான்ட டரசூதித்து இந்தச் சகலரை யிரசூதிக்குமிடத் திவர்களிந்தப்பூதரிதக சம்பந்தமாய் நிற்கையாலவர்களைப்போலச் சாதாரமாகிய மாணுடச்சட்டை சாத்தி வந்திரசூதிக்கும். இவ்வனமிரசூதிக்குமிடத்து

திருநாக்காற் பரிசத்தாற்றி கழும்வாக்காற் பாவனையான் மிகுனலாவிடியோ கப்பண்பாற்பரவிவருமவத்திரியாற் பாசநாசமெவவருளுதவும்

திருநாக்காற் றிருக்கண் சாத்தியும் ஸ்ரீபாத ஸ்ரீஹஸ்தங்களாஸ் பரிசித்தும் விளங்கவுபதேசித்தும் தன்னைப்போலின்மலமாகப் பாவித்தும் மவுனத்தாகிய நூதுரைத்துக்காட்டியும் பொருளாதி கூட்டியும் குண்டமண்டலமிட்டுச் செய்யுந்திக்ஷைகளாலும் பாசநாசமாம்படிபொருந்தஞானத்தையுண்டாக்கும். இவையிற்றில்

அவத்திரிதிரன்றிதிறலும்

ஒளத்ரியாகியதீக்ஷை யிரண்டிவகைப்பட்டிருக்கும். அஃதாவது

விபன்கிரியையஞானமெனவிளம்புமாறே.

விடயப்பத்தையுடைய கிரியாவதியென்றும் மேலுபாவத்தாற்செய்கிற ஞானவதியென்றும் சிவாகமங்கள்சொல்லும். எ-று.

நு - ம். மூவகை யாருயிர்வர்க்கம். எ - கு. ஒருமலத்தையுடைய விஞ்ஞானகலரென்று மிரண்டுமலத்தையுடைய பிரளயாகலரென்று மூன்றுமலத்தையுடைய சகலரென்றும் பொருட்கூறியதற்கு வகையெதென்னில் மூற்கூறியவொருமலத்தையுடைய விஞ்ஞானகலராவார். பக்குவமென்று மப

க்குவரென்று பிரண்டுவகைப்பட்டிருப்பார்கள். இதிற்பக் குவரானவர்கள் மலபரிபாகத்தின் மிகுதியாலே சிவனுடைய அணுக்கிரகத்தைப்பெற்றுச் சாயுச்சியத்தை யடைவர்களெனவறிக. மற்ற அபக்குவர்களும் மலபரிபாகத்தின் மந்தத்தாலே சிவனுடைய வநுக்கிரகத்தைப்பெற்றும் அதிகாரமலத்தேதடுங் கூடியிருப்பார்கள். அவர்களுமணுசதாசிவரென்றும் மட்டவித்தேசுரரென்றுஞ் சத்தியோடு மஹாமந்திரேசுரரென்று மூன்றுவகைப்பட்டிருப்பார்கள். இதில் அணுசதாசிவர் சிவனுடைய வநுக்கிரகத்தைப்பெற்று சாதாக்கியதத்துவத்திலே யிருப்பார்கள். மற்ற அட்டவித்தேசுரர்களுஞ் சத்துமாயாகிருத்தியத்துக் கதிகாரமாய் மயேசுரதத்துவத்திலேயிருப்பார்கள். சத்தியோடுமஹாமந்திரேசுரர்களுமட்டவித்தேசுராலே பிரேரிக்கப்பட்டுச் சுத்தவித்யாதத்துவத்திலேயிருப்பார்கள். அவர்களுமிருவகைப்படுவர்கள். அஃதாவது மூன்றரைக்கோடிபேர் சிவன்குருமூர்த்தத்தை யதிட்டித்தனச் சகலனாயிரசுகிக்குமிடத்து அதற்குக்காரணமாக விருந்து மஹாபிரளயாகலத்திலே மோக்ஷத்தை யடைவர்கள். மற்றைய மூன்றரைக்கோடி பெயருஞ் சிவன்குருமூர்த்தத்தை யதிட்டியாமல் நிராதாரமாய்நின்று விஞ்ஞானகலரையும் பிரளயாகலரையு மநுக்கிரகிக்குமிடத்து அதற்குக்காரணமாயிருந்தநிகாரத்திலுள்ள வைராக்கியத்தாலே சிருட்டிக்குப்பின்பாக மோக்ஷத்தையடைவர்களெனவறிக. இங்ஙனங் கூறிவந்தயுகைகளுக்கு. பி-ட்ட. தத்துவவிளக்கத்தில் "அறிந்தவர் தீர்ந்ததுகளினர் தராத்துகளர்மூன்னர்க், கெறிந்தவர் விஞ்ஞைருக்கு நாயகரென்ம ரெனச்சிறந்தோர், பிறிந்தவர்மந்திர ராமெழுகோடியர் பெரோதியோன், மறிந்தநிரைப்புனல் வெவ்குருவாணர்வருத்தவீர." என்று. கன்ன

டுகொள்க. இங்ஙனங்கூறப்பட்ட விஞ்ஞானகலாில் மூற்
கூறிய அபக்குவர் தன்மை யெங்ஙனெயென்னில் கேவலத்தி
லான்மாநிற்குந் தன்மைபோல ஒருவடிவுமற்று ஆணவமல
சொரூபராய்ச் சுத்தமாயையிலே தோற்றமுமொடுக்கமும் மா
ணையாற் சுத்தமாயையிலே ஆணவமலபரிபாகம் வருமளவும்
பெத்தாயிருப்பார்களெனவறிக. இவர்களுக் கிந்தவிஞ்ஞா
னகலப் பிராப்தி யெதனாலுண்டான தென்னில் ஞானமற்ற
தாலும் யோகத்தாலும் அகம்பிரமமென்கிற ஞானத்தா
லுங் கன்மசூடயம்வந்துஞ் சிவஞானம் பிரகாசியாதபடியா
லே ஆணவமோசனம் பிறவாமல் வந்துகூடுனநிலையென
வறிக. இந்தவிஞ்ஞானகல சுத்தத்துக்குப் பொருளாவது
அகம்பிரமமென்கிற விசிட்டஞானத்தாலே மாயாகாரியமா
ன கலாபந்த மற்றவர்களெனக்கொள்க.

இங்ஙனங் கூறிவந்தவகையில் அனுசதாசிவர்க்கும் அ
ட்டவித்தேசுரருக்கும் சத்தகோடி மஹாமந்திரேசுரருக்கும்
வயிந்தவ சரீரமெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். கித்தியோரில் "வித்
தைகளவித்தையீசர் சதாசிவரென்றிவர்க்கு வைத்தறு ப
தங்கள்வன்னம் புவனங்கண்மந்திரங்க, டத்துவஞ்சரீரம்
போகங் கரணங்களாமெலாமு, மூப்த்திடம்வயிந்தவந்தா
னுபாதானமாகிநின்றே று." என - து. கண்டுகொள்க.

இனி இரண்டுமலத்தையுடைய பிகலாயகலர்தன்மை
யெங்ஙனேயென்னில் அவர்களும் பக்குவரென்றும் அபக்கு
வரென்று மிரண்டுவகைப்படுவர்கள். அதில் பக்குவரானவர்
களை மலபரிபாகத்தின் மிருதியாலே சிருட்டிகாலத்திலே
சிவனிரட்சித்தருளுவன். இவர்களும் பரமுத்தி பெற்றவர்க
ளென்று மபரமுத்திபெற்றவர்களென்று மிரண்டு வகைப்
படுவர்கள். இவர்களில் பரமுத்திபெற்றவர் மலபரிபாகத்

தின் மிருதியாலே சாயுச்சியத்தைப் பெற்றவர்களெனவறிக. மற்ற அபரமுத்திப்பெற்றவர்கள் சிவலோலே யநுச்சுரசத் தைப்பெற்று மலபரிபாகத்தின் மந்தத்தாலே யதிகாரமலத் தோறுங்கூடி அட்டவித்தேசுரராலே பிரேரிக்கப்பட்டுப் பிர கிருதிமாயைக்குக் கீழண்டான கிருத்திபங்களைம் பண்ணிக் கொண்டு கலாமத்திமத்திலே யிருப்பர்களெனவறிக. அப்பு டப் பிரகிருதிமாயையோடுங் கூடியிருந்தாற் சகலரைப்போ லக் கலாதியால் வாதைப்படார்களாவென்னில் லது வுண்டாகாது. அதுவென்போலவென்னில் பாம்பினிடத்திலுண்டான விடமானது பிறனைவருத்தஞ்செய்து மந்தப்பாம்பை வருத்தாதுபோல வெனவறிக. இந்தப்பிரளயாகலர்க்கு அனவமலமுங் கன்மமலமுமென்று சொல்லியிருக்க மாயாமல சம்பந்தம் வருவாதேனென்னில் அவர்களிற்சிலர் முற்செய் ததபோபலத்தாலானவமலமுங் கன்மமலமும் பரிபாகமா றிறவவுதரத்திலே விஞ்ஞானகலரிய டமந்திரேசுரர் பதத்தை ப்பெற்றுச் சுத்தவித்தையை யார்ஜித்திருந்து சிவலோலே யதி காரத்தைப்பெற்று அந்தவதிகார நடத்தவேண்டுகையாலே யந்தமாயையோடுங் கூடி நடத்திவரலு மதிற்சிலர்பெற்றவர் பர்களெனவறிக. அம்மந்திரேசுரனென்னில் சிவன்பிரபஞ்ச த்தை நடத்துகைச்செய்தே யதிற்சிலர்பெற்றவர நினைருற்போல வெனவறிக. அவர்களாவது மண்டலேசுரட்டு ருத்தானை ரட்டு விரரொன்று ஸ்ரீகண்டரொன்று உருத்திரர்நூறு ஆக றற்றொருபத்தெட்டுப் பெயரெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில் "பெற்றதலப்பெயரும் பிரளயாகலரிற் சிலரைக், குற்றமில் மந்திரேசுரராக்குமெங் கொச்சையர் சொன், மற்றவர் மண்டலர் ருத்தராதிபர் வீரர் ஸ்ரீகண்டர் ருற்றருவுத்திர ரெட்டிடட்டிடாவென்றுறு நூறென்னவே ச் செ. எ - று. கண்டிகாள்க.

இவ்வனங்கூறப்பட்ட பிரஜாபதிகளிற் பக்குவரானவர்கள் கண்மதனுக்கிடமாகச் சிருட்டிகாலத்திலே ஆக்குமதிகாரத்தினாலுங்கூடிச் சகலராயும் விடுவர்களெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில். "ஆகுத்தவரிற்பவ ரெதிபூரேனயர் மற்றவர்பின், ஒருகுத்தவரிற்படந்த மூற்றினர்தாய் நெறிச் செல்வர்பின்பால், மிகுத்தவர்தாம்புரி யட்டகத்தொழும்வினைவழியிற், பகுத்தபிறப்பிற் சகலர் மூப்பாசமும் பற்றினரே." எ - து. கண்டுகொள்க.

இனிச் சகலருடையதன்மை யெங்ஙனே யென்னில் அவர்கருமாணவமாணையகாமியமென்னு மூன்றுமலத்தோடுங்கூடியண்டஜமுஞ் சுவேதஜமுற்பிஜஞ் சராயுஜமெனகிற நான்வகைத்தோற்றத்திலே சுரர் நரர் மிருகம் பசு பக்ஷி தாவர சிறுநிறவனவாகிய வெழுவகைப் பிறப்பினையுமெடுத்து இருநூற்றிருபத்தாநாலு புவனங்களினு மூழன்று திரியுமவதாத்திலே யிருவினையொப்பு மலபரிபாகமு மூண்டாய்ச் சத்திநிபாதம் வினைந்து பக்குவப்பட்ட வான்மாக்களுக்குச் சிவனவர்களிற் பிரபாலமானிடச்சட்டை சாத்திக்கொண்டுவந்து உண்மைஞானத்தைக் கடாக்ஷித்துத் தனது பூரணஞானத்தோதிங்சூட்டிக்கொள்ளுவனெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில் "எண்ணும் விஞப்பயலற் புவனந்தோறும் பொகமென்று, நண்ணிவருஞ் சகலர்க்கொருகாலு நயந்தங்கு னே, பண்ணியகன்மம் துலையொத்துச்சத்தி நிபாதமுறச், கண்ணியலுங்குருவாய்க் காடுதிவந்தன் கருணையே." எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி நிலகமாமெனவருவாய்வந்து. எ - கு. மூவகையான்மாக்களையுங் கத்தா விரதாதிக்குமிடத்து விஞ்ஞானகலனாயும் பிரளயாகலரையும் நிராதாரமாகின் நிரதாதித்தலுமை

சிவப்பிரகாச சுவாமியாக்கியாகம்.

னென்றுஞ் சகலரைச் சாதாரமாகவுங் திரஷ்டித்தருளுவ
னென்றும் பொருட்கூறியதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். ‘உளா
தருமிப் பசுவர்க்கமுணரின்மூன்று முயருமிஞ்ஞானகலர்
பிரளயாகலர்சகலர், நிரையின்மல மலங்கன்ம மலங்கன்ம
மாயை நிற்குமுதலிருவர்க்கு நிராதாரமாகிக், கரையிலருட்
பரன் றுவிதாசத்திநிபாதத்தாற் கழிப்பன்மலஞ் சகலர்க்கு
க்கன்மவொப்பிற், றரையிலாசான் மூர்த்தியாதாரமாகித் தீ
ரித்தொழிப்பன் மலஞ்சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால்.” எ-ம்.
சிவார்ச்சரூபிபாதத்திலும். “வைத்தமல மலங்கன்ம மலங்
கன்மமாயை மருவவிஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகல, ரித்
தகையிவர்க்கிச னிவையகலவருளா லியற்றவதோர் செ
ய்தி யிரண்டாருந்திவிரதச், சத்தியிரவல் முன்னிருவர்க்கா
சான்மூர்த்தி தானியாதேதானன்னு நிராதாரந்தரிதது, வித்
தகமா மந்தத்திவிரத்தாற் பின்னர் விளம்புவர்க்குச் செய்தி
யுஞ் சாதாரமன்றே.” எ-ம். கண்டிகாள்க.

அன்றியு மூவகையானுமாக்கையு மவரவர்தின்றாலியி
லே சிவன் கூடிநின்றே நிரஷ்டித்தருளுவனென்று பொருட்கூறிய
தற்கு. பி-ம். போற்றிப்பஃறொடையில். “நன்னெறிவிஞ்ஞா
னகலர் நாடுமலமொன்றினையு, மந்திலேயெய்வனின்றருத்தி
ருளிப்-பின்னன்பு, மேவாவிளங்கும் பிரளயாகலருக்குத்
தெய்வாய்மையன்மந் தீர்த்தருளிப்-பூவலயங், தன்னின்றுவீ
ற்காச் சகலர்க்கவர்போல, முன்னின்று மும்மலந்தீர்த்தா
ட்கொள்ளை-யன்னவணைக், காதிகுணமாதலிலு லாடுந்தி
ருத்தாறிலுற், சோதிமணிமிடற்றுச் சுந்தரமும்-பாதியா
மும், பச்சையிடமும் பவளத்திருச்சடைமேல், வைச்சநதியு
மந்திக்கொழுந்து-மச்சமுறை, வாடுமாலு மழுகார்திருத்தன
மேல், நீடுருவவன்னி நெடுங்கணுங்-கடிலையங், கூட்டுங்

தமருகமுங் கோலவெரியகலும், பூட்டரவக்கச்சும் புலியத
ளும்-விட்டின்ப, வெள்ளத்தழுத்தி விடுந்தாளினுமடியா, ரு
ள்ளத்தினும் பிரியாவெண்சிலம்புங் - கள்ளவினை, வெண்பு
பிறப்பறுக்கச் சாத்தியவீரக்கழலு, மொன்று முருத்தோன்
றுமலுள்ளடக்கி - யென்று, பிறவாதவின்பத் தெனையிருத்த
வெண்டிப், பிறவாமுதல்வன்பிறந்து." எ-து. கண்டுகொள்
க. அன்றியுமவரவர் நினறநிலைக்குந் தக்கதாகத் திருமேனி
கொண்டுரசூதிப்பன். எ-கு. பி-ம். பூசாகரணைத்தில். "எவ்
வுலகத்துமூர்த்தி யேதுகொண்டுவனியங்கு மவ்வுலகத்து
மேனிய துகொண்டுங்கமருமீசன்" எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி திருநோக்காலென்ற பதந்தொடங்கிப் பரவிவரு
மவுத்திரியாலென்ற பதமுடிவாகிய வெழுவகைத் தீக்கைக்
கும் வகையெதென்னில் திருநோக்காலென்றது மச்சமான
து சினையைப்பார்த்துநிற்க வந்தச்சினை யந்தமச்சத்தின்
சொருபம்பெற்றுற்போல வாசாரிய ணுவ்வமையிலே சித்தத்
தைவைத்து ஞானதிட்டியாலே பார்க்குமவதரத்து அத்து
வாக்களிற்கட்டின்ட கன்மங்களைத்தகித்து இராகுவி னுலே
விழுங்கிவிடப்பட்ட சந்திரனைப்போல மலத்திரயங்களின்
மறைப்புண்டுகிடந்த வான்மாவையு மந்தமலங்களி நீக்குகை
யெனவுறிக.

இனி இரண்டாவது பரிசத்தாலென்ற தீக்கையும் பஞ்ச
பிரமவுடங்களின் சொருபமாயிருக்கிற ஸ்ரீபஞ்சாக்க
த்தை வலதுகையிலெந்தித்து இந்தப்பிராரத்தவாதனை
நீக்குவது பொருட்டாகச் சிடனுடையதலையிலே சொரூபமை
மாகவைத்து அந்தச்சோதியையு மவனுடையவுள்ளும் புறம்
பும் பூரணமாகத்தியானித்து அந்த ஸ்ரீஹஸ்தத்தாலே யவனு
டையவுடம்பிற் பஞ்சகலாத் தானங்களையும் பரிசித்து வாத
னையை யொழிக்குமது வெனவுறிக.

இனி மூன்றுவது திகழும்வாக்கா லென்றது வாசகத்திக்கை யெனவறிக. அஃதாவது பதி பசு பாசத்திலுண்மையான ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை ஞானவொளியுடனேகூட வுபதேசிக்கையெனவறிக.

இனி நானகாவது பாவனையாலென்றது சிடனைத்தன்னைப்போல நின்மலமாகப்பாவித்துப் பிரபஞ்சப்பற்றற மலத்திரயங்களிற் றோய்வற நிறுத்துகையெனவறிக.

இனி ஐந்தாவது மிருதூலமாலென்றது இந்த மூன்றனைகளெல்லா மிவனுச்சூச்சந்தேதகந் தீரச் சாத்திரங்களிலேயொப்புக்கொடுத்துக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலாயுள்ள மூவகையினு நிறுத்துகையெனவறிக.

இனி யாறுவது யோகப்பண்பாலென்றது அட்டாங்கயோகத்திலுலே மதேவுவிகாரத்தையடக்குவித்து நிட்டையைப்புரிவிக்கை யெனவறிக.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட தீக்கை யாறுவகையும் பக்குவர்த்குச் செய்யுமெனவறிக.

இனி யேழாவது ஔத்திரியென்ற தீக்கை குண்டமண்டலமிட்டடக்கினிகாரியமுஞ்செய்து பாசகூயம் பண்ணுவதெனவறிக. இது அபக்குவர்க்குச்செய்யுந் தீக்கையெனவறிக. அதுவும் ஞாயுவதியாகவுங் கிரியாவதியாகவுஞ் செய்படப்படுமெனவறிக. இதற்கு பி-ம். சித்தியாரில், "பலவிதமாசான் பாசமோசனந்தான் பண்ணும்படி நயனத்தருள்பரிசவாசகமானதமு, மலகில் சாத்திரமியோக மவுத்திராதியமினக முளவவற்றி னவுத்திரியிரண்டுதிரமா, மிலகுஞானங்கிரியை யென ஞானமனத்தா லியற்றுவது கிரியையெழுத்குண்டமண்டலாதி, நிலவுவித்தாக்செய்தல் கிரியாவதிதானின்று நிற்ப டிசுற் சபீசமென விரண்டாகுமிகழும்." எ-ம். "பாயலெரடு

வாலீசர் விருத்தர் பனிமொழியார் பலபோகத்தவர் வியாதிப்பட்டவர்க்குப் பண்ணுஞ், சிலமது நிர்ப்பிசஞ் சமயாசாரத் திகழ்சுத்தி சமயிபுத்திரர்க்குநித்தத் தேலுமதிகாரத்தை யியற்றித்தாணு மெழினிரதிகாரையென நின்றிரண்டாய்வினாங்குஞ், சாலநிகழ் தேகபாதத்திலூடு சத்தியநிர்வாணமெனச் சாற்றுங்காலே." எ-ம். சிவார்ச்சருபோதத்தில். "செப்யும்வகை யிரண்டுபடியாகுந்தெரிற் றிகழ்ளாலுவதி கியாவதியென்றுசெப்பி, யுப்யும்வகை யுவந்து மேலுபாவகத் தான்மலங்க ளோட்டுவது ஞானவதி பொன்கியாவதிதான், வையநிகழ் ருண்டமண்டலமிட்டு மற்று மருவுதிருமேற் கட்டு கட்டிவளர்தருப்பை, கொய்யுமலராற்செய்து மாலிகருந்தூக்கிக் கும்பகலசங்கருங்கொண்டுபோற்றுவன குறித்தே." எ - ம். கண்டிகைகள்க.

இதனுற்சொல்லியது ஆன்மவர்க்க மூன்றுவகைப்பட்டிருக்குமென்று மவர்களுக்கிந்தமல மாதியென்று மிந்தமலங்களைச் சிவனீக்குமிடத்து விஞ்ஞானகலருக்கும் பிரளயாகலருக்கும் நிராதாரமாய்நின்று போக்குவனென்றுஞ் சகலருக்கு மானிடச்சட்டைசாத்தி யாசாரிய மூர்த்தியாகிவந்து மலங்களைநீக்கி யிரளுதிப்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது. (அ)

வேறு—இம்மந்தப்பேற்றைப் பெறுகின்றவுயிரித்துணைப்பகுதியுடையனென்பதாஉஞ் சகலர்க்குப் பரமசிவனநுக்கிரகிக்குமுறைமையு முணர்த்திற்று.

மலத்தார்கண்ட மூலமலத்தார் மூன்றுமுடையார்-ஆணவமலமொன்றேயுடைய விஞ்ஞானகலர், ஆணவமலமுங் கன்மமலமுமுடைய பிரளயாகலர், மூலமலங் கன்மமல மாயாமலமென்னு

சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

மூன்றுமலமுடைய சகலர் ஆக,—ஆருயிர்வர்க்க மூவகை-நிறைந் தவான்மவர்க்க மூன்றுவிதப்பட்டிருக்கும்.—அன்றே - இவர்க்கி வைடரு திபே.— நாதன்றீவகமாமென வுருவாய்வந்து-அம்மூவ கையாருட் பக்குவரான சகலர்க்குப் பரமசிவன் பார்வையிட்டு மற்றுரன்று பிடிக்குமாறுபோலத் திருமேனி கொண்டுவந்து,— திருநோக்காற் பரிசத்தாற் றிகழும்வாக்காற் பாவனையான் மிகு நூனால் யோகப்பண்பாற் பரவிவரு மவுத்திரியாற் பாசநாசமே வவருருத்தவும் - சிவத்தியானம் பண்ணி விழித்துப் பார்க்கின்ற சகூடீதிகூடியாலுஞ் சிவவுத்தம் வைக்கின்ற பரிசதிகூடியாலு மூலப்பிரமாங்கங்களைத் தாலுச்சரிக்கின்ற வாசகதிகூடியாலுங் குண்டமண்டலாதியெல்லா மேலுபாவகத்தாற் கற்பித்துச்செய் கின்ற மானததிகூடியாலும் விசேடுசமயானந்தரங் காம்கழுத லிய மிக்கசித்தாந்த சாத்திரங்களை யுபதேசிக்கின்ற சாத்திரதி கூடியாலுந் தாரணைமுதலியயோகங்களை யுபதேசிக்கின்ற யோக திகூடியாலுஞ் சொல்லப்பட்டு வருகின்ற குண்டமண்டலாதிக ளால் வெளிப்படச்செய்கின்ற மூவகையவுத்திரிதீகூடியாலு மும் மலங்களுநாசத்தையடைய வலுக்கிரகத்தைக் கொடுப்பன்,—அ வுத்திரி-நிருவாணமான வவுத்திரிதீகூடியான தது,—வியன்கிரியை ஞானமென விளம்புமாறிரண்டுதிறமாம்-பெரியகிரியாவிதி ஞாலு விதியென்று சொல்லும்படி பிரண்டுகூறும். எ-று.

பண்பு-முறைத்தமை. பின்வந்தவவுத்திரி யேற்புழிக்கோடலா னிருவாணமாயிற்று. காதலுதவுமென வியையும். ஞானத்தாற் க லாதியற்றவர்கள் விஞ்ஞானகலர். பிரளயத்திலே டவைபடற்றவர் கள் பிரளயாகலர். கலாதிகூடினவர்கள் சகலர் எனக்கொள்க. இ தனைப் பவுஷ்கரத்திலே ''ஸகலாகலத்வேதந,, என்பதனாலறிக. திவகமா மென்றமையான் முன்னும்பின்னும் வருவழிக்கொளாது லென்னுந் தந்திரவுத்தியாற் சகலர்க்கென்பது பெற்றும். இவி

த்தீவகமாமென்பதைச் சுடராக்கி விஞ்ஞானகலரிற் பக்குவர்க்கு ஞானச்சுடராய் வந்தென்று முருவாயென்பதற்குப் பிரளயாகலரிற் பக்குவர்க்கு அநந்ததேவராயரூராக வந்தென்றுந் தீவகமாமெனவுருவாயெனக்கூட்டி முன்னுரைத்தவா றுரைத்துத் திருநோக்குமுதலியவற்றைச் சகலர்க்காக்கிப் பாசநாச மேவவருளுந்தவுமென்பதை மூவர்க்குமாக்கி முடிப்பினுமாம். ஆகவெனவொருசொல் வருவிக்க. பக்குவாபக்குவ பேதங்களாலே விஞ்ஞானகலர் நால்வர். பிரளயாகலர் மூவர். சகலர் மூவராகப் பதின்மராவாரெனவறிக. விரிக்கிற்பெருகும்.

கந்தா விங்ஙன மாசாரியமூர்த்தமாய்வந் திராஜிக்குமிடத் துண்டான தீக்கை யெத்தனைவகைப்பட்டிருக்குமென்று விளையதற் குத்தர மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

விரும்பிய மந்திராதிகார மர்ச்சனாதிகார மேவலியோகாதிகார மெனச்சமய விசேடம், வரும்பொருவி னிருவாண மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்க டத்துவங்களகல, ளிரங்கடைவிற் றுரைகடதிறைன் றெண்படத்திதாள் னைறப்படத்திதாள் றிருநற்றேரு டிருபத்து நாலாருணைறந்திற், பரந்தநெறி யறுவகைபு மொருவினினவரிதாம் பரபதத்து நெறிர்விரவப் படிற்றுமன்மேற. (கூ)

தக்கசரிதைத்ரியை யோகத்தன்மையு
மிக்கஞான விதியையும்விரித்தது.

(இ-ள்.) விரும்பிய மந்திராதிகாரம் - சிவபுண்ணியத்துக் குரியவர்கள் சார்வரும்பிய மந்திராதிகாரம்

அர்ச்சனாதிகாரம் - விரும்பி யிச்சிக்கப்பட்ட மந்திரங்களை யதிகரிக்கை

மேவலியோகாதிகாரம் - பூசைகளை யதிகரிக்கை

மேவு மியோகாதிகாரம் — பொருந்தப்பட்ட யோகங்களையதிகரிக்கை

எனச்சமட்டி வுசேடம்வரும் — இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்ட மூன்று பாதமுஞ் சமயதீக்கையினும் விசேடதீக்கையினு முண்டாகாநிற்கும்

பொருவி னிருவாணம் — ஒப்பில்லாத நிருவாணதீக்கையாவது

மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கடத்துவங்கள் கலைகள் — மந்திரங்களென்றும் பதங்களென்றும் அக்கரங்களென்றும் புவனங்களென்றும் தத்துவங்களென்றும் கலைகளென்று மிவ்வனஞ் சொல்லப்பட்ட வகைகளாறுக்கும்

இரங்கடை வித்முறை — கூறுமடைவிற் முறையாவது

பதிமூன்றென்ன பத்தொன்றைம்பத்தொன்றிருநூற்மூ ழிருபத்துநாலாறுறைந்தில் — மந்திரங்கள் பதிமூன்றென்றும் பதமெண்பத்தொன்றென்றும் அக்கரமைம்பத்தொன்றென்றும் புவனமிருநூற்நிருபத்துநாலென்றும் தத்துவமுப்பத்தாறென்றும் கலைகளொன்றென்றும் ஆகவிவ்வனம்

பரந்தநெறியறுவகையு மொருவி — விரிந்தவழியாறுபிரகாரமாகிய வத்துவாக்களையும் விட்டுநீங்கி

நினைவரிதாம்பரபதத்து ளுயிர் விரவாப் பயிற்று மன்சீர. — மனத்திரைநிவர்த்தகரிதாகிய மேலான சிவபதமாக்கிய சாயுச்சியத்திலே யான்மாவை ப்பொருந்தும்படி செய்விக்கும். எ-று.

நு-ம். விரும்பிய மந்திராதிசாரம். எ-கு. சர்வரும்விரும்பி பிச்சிக்கப்பட்ட மந்திரங்களென்ற தேதென்னில்? ஞானவான்க ளென்றியே மற்றுள்ளவர்களுந் மதிகரிக்கையா லப்படிச் சொன்ன தெனவறிக.

இனி அர்ச்சனாதிகாரம். எ-கு. பூசைகளையதிகரிக்கை யென் றதேதென்னில்? குருபூசை சிவபூசை மகேசுரபூசை முதலாயுள் ளவையிற்றையெனவறிக.

இனி மேவுமியோதிகாரம். எ-கு. பொருந்தப்பட்ட யோக ங்களை யதிகரிக்கையென்ற தேதென்னில்? இயமம் நியமம் ஆத னம் பிராணயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதி என்னப்பட்ட அட்டாங்கயோகங்களும் அன்றியும் ஆதாயோக நிராதாரயோகமென்னும் யோகங்களுமெனவறிக.

இனிச் சமயவிசேடம்வரும். எ-கு. இங்ஙனஞ் சொல்லப்ப ட்ட தீக்கைகளிரண்டிலுள்ளு மூன்றுபாதமும் மடங்குமென்றதே தென்னில்? சமயதீக்கையில் சரிதையொன்றுமெனவறிக. விசே டதீக்கையிலே கிரியையும் யோகமுமடங்கி வருகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அப்படிச் சமயதீக்கைக்குச் சரிதையொன் றுமாயிருக்க விசேடதீக்கைக்குக் கிரியையும்யோசமுமா யொருதீ க்கையிலே இரண்டுபாதமும் மடங்கி நின்றவழி டெங்ஙனேயென் னில்? விசேடதீக்கைக்குப் பூசைகளை யதிகரிக்கை வேண்டுகை யாற் பூசைகளை யதிகரிக்குமிடத்துப் பிராணாயாமமும் அந்தரியா சமுமாகிய வுட்பூசையுஞ் செய்யவேண்டுகையா லவையிரண்டும் யோகத்தி லடங்கிவருகையாலே விசேடதீக்கைக்குக் கிரியையும் யோகமுங் கூடிவருமென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். ஞான வந்திரட்டையில். "மற்றதனிற் தர்ப்பணாதி சரிதைகிரியை பூசை மருவுபிராணயாம மன்னிவளர்யோகம்" எ-து. கண்டுகொள்க. சமயத்தீக்குத் தர்ப்பணமுதலானதொழிலும் விசேடத்தீக்குப்

பூசைகளும் பிராணயாமமுதலான யோகங்களும் கூடிவருகை யாலே யப்படிச் சொல்லப்பட்டதெனவறிக.

இனிப் பொருவினிருவாணம். எ-கு. ஒப்பில்லாத நிருவாண தீக்கை யென்றதேதென்னில்? நிருவாணதிக்கை சாயுச்சியத்துக் கேதுவாக்குகையாற் சாயுச்சியத்திற்கு வேறுப்பில்லாதபடியா லே யப்படிச் சொல்லப்பட்டதெனவறிக.

இனிஇரங்கடைவிற்றிருகை. எ-கு. இரங்குத லொசையென் றும் ஓசைசொல்லென்றும் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். இந்நூலில். "ஆசறுதிரோதை மேவாதகலு மாசிவமுன்னுக வோ சைகொள்" எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி மந்திரம் பதிலெண்றென்ற தேதென்னில்? ஈசானமு தல் அத்திரமுடிவாகிய மந்திரங்களை யெனவறிக.

பதமெண்பத்தொன்றென்ற தேதென்னில்? பிரணவமாகிய ஓங்காரமுதல் நமோநமாந்தமெனவறிக.

அக்கரமைம்பத்தொன்றென்றதேதென்னில்? அகாரமுதல் க்ஷகாரமுடிவெனவறிக.

புவனமிருநூற்றிருபத்துநா லென்றதேதென்னில்? அநாசி ருதைமுதல் காலாக்கினியந்தமெனவறிக.

தத்துவமுப்பத்தாறென்ற தேதென்னில்? பிருதிவிமுதல் நாதமுடிவாகிய தத்துவங்களை யெனவறிக. அவையாவன ஆன்ம தத்துவமிருபத்துநாலும் வித்தியாதத்துவமேழும் சிவதத்துவ மைந்துமெனவறிக.

கலைகளென்றதேதென்னில்? நிவிர்த்திகலை பிரதிட்டா கலை வித்யாகலை சாந்திகலை சாந்தியாதீதகலையென்றுங் கலைக ளெனவறிக.

இனி பரந்தநெறி யுறுவகையு மொருவினிணவரிதாம் பரபக ட்ஷத்துரையிர் விரவப்பயிற்றுமன்றே. எ - கு. ஆறுவகுப்பாக விரிய

பட்ட அத்துவாக்களை விட்டுநீங்கி மேலான சிவபதத்திலே யான்மாபொருந்தும்படி செய்விக்குமென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் ஒருபுற்றிற்கிடக்கும் பாம்பினை போட்டிவிடவேண்டினவர்களந்தப்புற்றில் நிலைகுலையத்தக்க வுபாடஞ்செய்யவே யந்தட்புற்றைவிட்டுப் பாம்பு தானேபோலற்போல ஆசாரியனுஞ் சீடனைக் கலாசோதனைசெய்து திருநோகத்திலேபார்க்கவே ஆன்மாக்களும் அத்துவாக்களைவிட்டுநீங்கித் திருவருளைப்பொருந்திச் சாயுச்சியத்தை யடையுமென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில் "மூன்றுதிறத் தனுக்கள்செய்யுங் கன்மங்கட்கு மூன்னிலையா மூவிரண்டாமத்துவாவி, னென்றமுறையவையருத்தி யறுத்தமலமுதிர்வித் தரும்பருவ மடைதலுமேயாசாரகித், தோன்றிநுகராதவகை மூற்செய்கன்மத் தகளறுத்தங்கத்துவா தொடக்கறவேசோதித், தென்றவுடற்கன்மமறு பவத்திலையறுத்திங் கிளிச்செய்கன்ம மூலமலஞானத்தாவிடப்பன், எ - ம். இருபாவிருபஃதினும். "அத்துவாமெத்தி யடங்காவினை சலருஞ் சுத்திசெய்தனையே." எ - ம். "காராகிரகக்கலியாழ்வினைநின் போராவின்படத்திருத்தியபெரும" எ - ம். ஞாலமிர்தத்தினும். "என்னையன்னதாய்த் தொன்முதுபிறவி - யுறைபோக்கொடுபுக்குலமுழுதும்விளையி - ஞானவொள்வாள் பூமுகமழுங்கத் - தோன்றுசினந்தணியாத் தண்டாச்சிற்றத்து - மறவினையல்லையோநீயேயிறைவ". எ - ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது சமயதீக்கையினும் விசேடதீக்கையினுஞ் சரியையுங் கிரியையும் யோகமுமடங்குமென்றும் நிருவாணதீக்கையிலே சாயுச்சியமென்னு முறைமையு மறிவித்தது. (சு)

கூறு—இஃ தங்ஙனமனுக்கிரகம் பண்ணுதற்குக் கருவியாகிய யெழுவகையான தீட்சைகளில் வைத்த வகுத்திரிதீட்சை மூப்

பகுதிற்றென்று மவற்றுண் மூன்றும்பகுதியான நிருவாணஞ் சா
யுச்சியத்தை யடைவிக்குமென்று மூனர்த்திற்று.

சமயவிசேடம் - சமயவிசேடமாகிய தீட்சைகளிரண்டும்,— விரும்பியமந்திராதிகார மாச்சரதிகார மேவும்டோகாதிகாரமெ னவரும் - விரும்பப்பட்ட மந்திரங்களுக்கதிகாரம் அர்ச்சனைக்க திகாரம் அதற்கினடாகப் பொருந்தப்பட்ட யோகத்துக்கதிகாரீ டென்று சொல்லப்பட்டிவரும்,—பொருவினிருவாணம் - ஒப்ப ற்ற நிருவாண தீட்சையானது,—மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்ன ங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகளிரண்டைவிற்குறை- மந்திரஙகண் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட நிரனிரைத்தொகையா ன,—பதினென்றென்பத்தொன் றைம்பத்தொன் றிருநூற்றே ழிருபத்து நாலாமுறைந்தில் - இவ்வெண்கோயுடைய,— பரந் தெறி யறுவகையு மொருவி - மந்திரங்கள் பதங்களாலும் பதங் கள்வன்னங்களாலும் வன்னங்கள் புவனங்களாலும் புவனங்க ள் தத்துவக்களாலும் தத்துவங்கள் கலைகளாலும் வியாத்தடா னவத்துவா வாறுகூற்றையுரைக்கி,—நினைவரிதாம் பரபதத்து ஒ யிர்விரவப் பயிற்றும் - நினைத்தற்கரிய மேலான லயதத்துவத்தி லே யான்மாப் பொருந்தும்படி- பண்ணுறும். எ-று.

எனவே சமயநிர்வாணாதிகாரம். விசேடங் கிரியாயோகங்க ட்கதிகாரம். நிருவாண ஞானதிகார மென்பதாயிற்று. அதிகா ரம் - யோக்யம். கிரியாயோகமிரண்டற்கு மதிகாரமொன்றென் பதறிவித்தற்கு மேவுமென்ற னை—கொடுத்தார். அதிகாரமென்ப தற் கதிசரிக்கையென்று வுரைப்பாருமுளர். அன்று-வ-ஆனை.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட தீக்ஷை மூன்றிலுள்ளு நிருவா ணதீக்ஷையிலேலே சாயுச்சியமென்றருளிச்செய்து மற்றுண்டான சமயதீக்ஷைக்கும் விசேடதீக்ஷைக்குஞ் சரியைதெரியாயோகமென் றுந் தொழில்களைக் கற்பித்ததொழிய அந்த ஞானதீக்ஷைபோல

வொருபயன்களை யருளிச்செய்யாத தேதென்று விளையதற் குத்த
ரமே லருள்ச்செய்வா னெனித்துக்கொண் டருளியது.

கிரிணையெனை மருவுமலை யாவருநா னெங்கிலைடத்
தற்கு நிமித்தமெனக் கிளக்குமுன்னமைச், சரிதைகிரி
யாயோகத் தன்மையோர்க்குச் சாலோக சாமீப சா
ரூபங்கண், மருவியிடு முயர்ஞா னமிரண்டாமமரு மல
மகல வகலாத மன்னுபோதத், திருவருளொன் றுந
ன்றுதனைத் தெளியவோ துஞ் சிவாகமமெமன் னுலகரி
யச் செப்புநூலே. (கூ)

மூவிதமான முத்திப்பதமு
மேவியவருளுமெய் யாகமமென்றது.

(இ - ள்.) கிரி யினைத்தும் ஞானமுண்டாகைக் கேதுவென்று சிவாகமங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கும். அப்படியாகில் அந்நிருவாண தீக்கையுள்ளவர்களுக்கே விவர்களுருக்குச் சாயுச்சிய முண்டாவென்னில் அப்படியாகாது. பின்னெப்படியென்னில்

யினைமருவுமனைவாவுஞானங் கிடைத்தற்குநிமித்தமெனக் கிளக்கும்

உண்மைச் சரிதை கிரியாயோகத் தன்மையோர்க்குச் சாலோக சாமீப சாரூபங் கண் மருவியிடும்

சிவாகமங்களானிச்சயித்து அநுகியிடப்பட்ட சரிதைத்தொழிலும் கிரியைத்தொழிலும் யோகத்தொழிலும் வழுவுறச்செய்யுமவர்களுக் கந்தந்த வொழுங்கிலே சாலோகபதந் சாமீபபதந் சாரூபபதமென்னும் பதமுத்திவரண்டாய்வரும். அப்படியாயுல் மூவனே சிவத்தொழிற்சரியாலே ஞானமுண்டாமென்று சொலலி யிப்போது பதமுத்

திகளுண்டாமென்று சொல்லலாமோ வென்னில் அப்படி ஞானத்துக் கேதுவாமென்று சொன்னது மந்தந்தத்தொழில்களிலுலே பதமுத்திகளைப்பெற்று ஞானத்துக்கேதுவாமென்று சொன்னதாயிருக்கும். அப்படியுண்டாகியஞானந்தான் முற்கூறிய சரிதைகிரியாயோகங்களைப்போலப் பலவழியாயிருக்குமோவொருவழியாயிருக்குமோவென்னில்

உயர்ஞானமிரண்டாம்

மேலானஞானமும் மிரண்டுவகைப்பட்டிருக்கும். அஃதெப்படியென்னில்

மாமூமலமகலவகலாத மன்னு போதத் திருவருளொன்று

அநாதியேதன்னைவிட்டு நீங்காத ஆணவமல மறைப்புவிட்டு நீங்கும்படி தன்னைவிட்டு நீங்காத திருவருளோடுங்கூடி யிரண்டறநின்று நுபவிக்கிற ஞானமொன்று

ஒன்றதனைத் தெளிய வோதுஞ்சிவாகமம்

மற்றொரு ஞானமாவது அந்தத்திருவருண்ஞானத்தைத் தெளியவறிந் தநுபவிக்கத்தக்கதாகச் சிவாகமங்களை யோதி யுணர்ந்தது

என்றுலகறியச்செப்புநூலே.

என்றிங்ஙனமூயிர்ந்தோ ரறியத்தக்கதாக நூல்கள்சொல்லும். எ - று.

நு - ம். கிரியையென்றது தொழில்களுக்கெல்லாம் பொதுப்படச்சொல்லியிருகைச் சிவத்தொழிலொன்றையுஞ் சொல்லவேண்டுவானேனென்னில் இதுசிவனைப் பெறுகைக்குத் தொழில் சொல்லுகையால் சிவத்தொழிலென்று சொன்னதெனவறிக.

உண்மைச்சரிதை கிரியாயோகம். எ-கு. சிவாகமஞ்சொன்ன முறைமைக்குத் தவறுவராமலெனதேதென்னில் திருவலகு திருமெழுக்கு திருநந்தனவன முதலாயுள்ள சரிதைத் தொழில்களுக்குஞ் சிவபூசை குருபூசை மகேசுரபூசை முதலான பூசைத்

தொழில்களுக்கும் ஆதாரயோக மட்டாங்கயோக முதலான யோ
கத்தொழில்களுக்குந் தவறுவராம லென்றதனவறிக. இவ
மூன்றுக்கும். பி-ம். சித்தியாரில். "தாதமார்க்கஞ்சாற்றிற் சங்க
ரன்றன்கோயிற் றலமலகிட்டிலகுதிரு மெழுக்குஞ்சாத்திப், போ
தகளுங்கொய்து சூந்தார்மாலைகண்ணன் புனிதற்குப் பலசமைத்
துப் புகழ்ந்துபாடித், திதிநிருவிளக்கிட்டுத் திருநந்தவனமுந்
செய்துதிருவேட்டங்கண்டா லடியேன்செய்வ, தியாது பணியீரென்
றுபணிந்தவர்தம்பணியு மிபற்றுவதிச் சரிதைசெய்வோரீசனு
லகிருப்பார்" எ-து. சரிதைக்குக் கண்டுகொள்க "புத்திரமார்க்
கம் புகலிற் புதியவிரைப்போது புகையொளி மஞ்சனமுது மு
தல்கொண்டைந்து, சுத்திசெய்தாதனமூர்த்தி மூர்த்திமாளுஞ்
சோதியையும் பாவித்தாவாகித்துச் சுத்த, பத்தியிலருச்சித்
துப் பரவிப்போற்றிப் பரிவிலொடு மெரியில்வரு காரியமும் பண்
ணி, நித்தலு மிக்கிரியையியல் பியற்றுவோர்க ளின்மலன்ற னரு
கிருப்பர் நினையுங்காலே." எ-து. கிரியைக்குக் கண்டுகொள்க.
"சகமார்க்கம் புலனெடுக்கித் தடுத்தவளியிரண்டுஞ் சலிப்பற்று
மூச்சதுரமுதலாதாரங்க, ளகமார்க்கமறிந்தவற்றி னரும்பொரு
ள்க ளுணர்ந்தங் கதிகரித்துபோய் மேலேறி யலர்மதிமண்டலத்
தின், முகமார்க்கவமுதடல மூட்டத்தேக்கி முழுச்சோதி நினைந்
திருத்தன் முதலாகவினைக, ளுகமார்ககவட்டாங்க யோகமுற்று
முழைத்தலுழந் தவர்சிவன்ற னுருவத்தைப் பெறுவர் "எ-து.
யோகத்திற்குக் கண்டுகொள்க.

உயர்ஞானம். எ-கு. மேலான ஞானமென்ற தேதென்னில்
அந்தஞானத்துக் குரித்தானவர்கள் நூல்களை யோதியுணர்ந்து ச
மயபேதங்களையு மறிந்து மேலான பதி பசு பாசங்களையுந் தரிசி
த்துச் சாலோகமாதியான பதமுத்திகளையுங் கடந்து மேற்பட்ட
சாயுச்சியதனைப் பெறுகையாலே யப்படிச்சொன்ன தெனவறிக.

சூசி சிவப்பிரகாச சுவாமியாக்கள் கடம்.

இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "சன்மார்க்கஞ் சகலகலை புராணை வேத சாத்திரங்கள் சமயங்க டாம்பலவு மூணர்ந்து, பன்மார்க் கப் பொருள்பலவுங் கிழாக மேலாம் பதி பசு பாசந் தெரிந்து பரசிவனைக்காட்டு, நன்மார்க்க ஞானத்தாருடி-ஞான தேசுயமா டு ஞாதிருவு நாடாவவ்னாம், பின்மார்க்கச் சிவஞடடலும் பெற்றி ஞானப் பெருமையுடையோர் சிவனேப்டெறுவர்காணை" எ-து. ஞானத்துக்குக் கண்டுகொள்க.

என்றிப்படியிருக்க இந்த ஞானத்தை யுபர்ஞான டிரண்டா மென்று கூறியதற்குத் திருவருள்ஞான மொருஞானமென்றும் சி வாகமங்களை யோதியறிதறஞான மொருஞானமென்றும் பொரு ட்படுத்திக் கூறினதற்கு வழியேதென்னில், திருவருள்ஞானமா வது மூதலிகள் மூவர் காரைக்காலம்மை மூதலாயினோர்க் குண்ட டாகிய ஞானமெனவறிக. சிவாகமங்களை யோதியறிந்து வருதற ஞானமாவது பூரீகந்திதேவராயனார் மூதலாயுள்ள சுமயக்குரவர் கருகண்டாகிய ஞானமெனவறி. இவையிரண்டிற்கும். பி-ம். சித் தியாரில் "பண்டைநற் றவத்தாற்மூன்றிப் பாசமினப்பத்திபன் ணுந், தொண்டரைத்தாமே தூய கதியினிற்றருப்பன்மார்க்கர், கண்டதுமேலாதிவிடு காதலிப்பவர்கட்கீசன், டுண்டாரீ கத்தாள் சேருஞ் பரிசினைப் புகலலுற்றும். எ-ம். போதமிருத் தோர்தெள தத்த பேதனைக்கே பொருந்தியே ரிவர்க்கன்றிக் கதிப்பாற்சி ல்ல, வேதநெறியெனுமவர்கட் கறியமுன்ன ளினைவனை நுணர்ந்து தனக்கியம்பாகத்து, சோதிலருட் சத்துமாற்றுக்கூராக் குவலயத் தினவ்வழியெங் குருநாதன்கொண்டு, நிதகலவெல்களித்த நா னைநூலே தேர்ந்துரைப்பன் சிவஞான சித்தியென்றே" எ-ம். கண் டுகொள்க.

இதற்குச்சொல்லியது சரியைகிரியாயோகங்களை முற்றுச்சி ற்சுவர்க்குக் கந்தந்தழுதையிலே சாலோக சாமீப சாரூபமெ

வனும் பதமுத்திக னுண்டாமென்றும் ஞானத்துக்குச் சாயுச்சிய முண்டாமென்றும் அந்த ஞானமிரண்டுவகைப்பட்டிருக்குமென்றும் இதிற் நிருவருள்ஞான மொருஞானமென்றும் சிவாகமங்களோதியறிக்ஞான மொருஞானமென்றும் வருபாணினமனையுயறிவித்தது. (கo)

வேறு—இது மூன்செய்யுளோதாக்கிச் சமயவிசேடங்களுக்குப் பயன்சொல்லாகு தென்னையென்று விரோதத்திற் குத்தரமு ஞானமிருவகையென்பதனை மூனைர்த்திற்று.

கரிணையென மருவுமனை யாவுஞாணங் கிளைத்தற் நிறீத்தமெனக்கிளைத்தும் – சரியையாதி மூன்றுபாதத்திற் பொருந்துப்படு மனைகளெல்லா ஞான மூன்டாதற்குக் காரணமென் நுகமங்கள்சொல்லும்,—உண்மை – இதுசத்தியமே.—சரியைகிரியாயோகத் தன்மைமெய்யார்க்குச் சாலோக சாரீபசாமீப மென்னுமுத்தியும் அந்தச்சரியைகிரியை யோகங்களிற் பூசை யினைமேல் நின்றவர்கட்குச் சாலோகமுதலிய மூன்றுமாம் பொருந்தும்.— உயர்ஞானமிரண்டாம் – ஞானபாதத்தி லுயர்ந்த ஞான மான நிருவகையாம்.—மாமலமகல வகலாதமன் றேபாதத்தி நிருவருளொன்று – உணர்வியங்ஙனமென்னின் அத்மாக்களோடிட் டு நீங்காத மலம் விட்டுநீங்கும்படி- சிவத்தைவிட்டு நீங்காதிரு பெற்ற வறிவான நிருவருளொன்று,—என்றதனாற்சிவிய தீக்ஷாவிசேஷம்- மற்றையின்ன நாற்ஞானத்தைத் தெளியவைத்தல்லுந் சிவாகமங்கள்,—என்பலகுறியப் பெற்பு நாலே – என்பதாற்சிவாகமம்- யவ்வாகமங்கள் சொல்லும் எ – று.

பரஞான மபரஞானமென்று மிரண்டுமே நிருவருளுமாமென்றறிக. உண்மைச் சரியையென்றோதி வழுவின்றி யநுட்டித்த தன்மையோர்க்கென் றுரைப்பினுமாம்.

அப்படிச்சிவாகமங்க ளுண்டாயிருக்கச்செய்தே யிந்தத்தமிழ்நூல்களை யிப்பொழுது செய்யவேண்டுங் காரணமெதென்றுவினவ இந்தத்தமிழ்நூல்களி லுண்டாகிய வந்தங்களும் அந்தச்சிவாகமத்தி னத்தந்தாமேயிருக்குமென்று மிந்தத்தமிழ்நூல்களும் பாரம்பரியமாக வருகிறதென்று மருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

தெரித்தகுரு முதல்வருயர் சிவஞானபோதந்
தெரிப்பினர்பின் பவர்புதல்வர் சிவஞானசித்தி, விரித்
தசோர்மற் றவர்கடிரு வடிகள்போற்றி விளம்பியதூ லை
னைவிரண்டும் விருப்பிசேர்க்கிக், கருத்திலுறை திரு
வருளு மிறைவனூலுங் கலந்துபோது வுண்மையினை
க் கருதியாஅது, மருத்நிமிக வுரைப்பன்வளர் விருத்த
நூறு மாசில்சிவப் பிரகாச மாகுமன்றே. (கக)

உன்னரும்பொருளை யுரையாலுணர்த்திய
முன்னவரருளா னூற்பெயர்மொழிந்தது.

(இ - ள்.) தெரித்தகுரு முதல்வருயர் சிவஞானபோதஞ் செப்பினர் பின் பவர் புதல்வர் சிவஞானசித்தி, விரித்தசோர் மற்றவர் கடிருவடிகள் போற்றி விளம்பிய தூலை னைவிரண்டும் விருப்பிசேர்க்கி, கருத்திலுறை திருவருளு மிறைவனூலுங் கலந்துபோது வுண்மையினைக் கருதியாஅது, மருத்நிமிக வுரைப்பன்வளர் விருத்தநூறு மாசில்சிவப் பிரகாச மாகுமன்றே.

முற்கூறப்பட்ட ஆசாரியரில் விசேடத்தவத்தையுடைய மெய்கண்டதேவ நம்பிராஜர் மேலான சிவஞானபோதமாகிய மூலக்கிரந்தம் பன்னிரண்டினு முள்ள அத்தத்தைத் தமிழாகவிரித்துப் பன்னிரண்டு சூத்திரமாக வகுத்தந்தநூலின்பொருளாலே சிவஞானபோதமென்று செய்தருளினர். அன்றியுந் தமிழாகிய சிவஞானபோதமென்றிலேயு மேற்றிப் பொருளுரைப்பினுமாம்

பின் பவர் புதல்வர் சிவஞான

அதற்குப்பின்பாச அவரது திருமடைப்பெற்ற சன்னைபயர் தூலவுரையரராகிய அரு

சித்திவிரித்தனர் ணந்திதேவ தம்பிரானர் சிவஞானசித்தியென்னு நூலை விரித்துச்செய்தருளினர்

மற்றவர்கழிரு வடிகள் போற்றி விளம்பிய நூலினை யிரண்டும் விரும்பிநோக்கி கருத்தி லுறைதிரு வருளுமி னைவ நூலுங்க லந்து

அந்த விரண்டு தம்பிரானர்கள் திருவடியையுந் துதித்து அவர்களருளிச்செய்யப்பட்ட நூல்களிரண்டினையு மாசையோடு மாராய்ந்துபார்த்து அதிலுண்டானவத்தமும் அதுவுமன்றி என்னுடைய இதயத்திலே பொருந்திநின்று நிகழ்த்துகிற திருவருளையுந் தம்பிரானரருளிச்செய்த சிவாகமத்திலுண்டாகிய அத்தத்தையும் இந்நூலிலேவிரவி

பொதுவுண்மையெனக்கருதி யாவுமரித்தி மிகவுரைப்பன் வளர் விருத்த நூறும் ஆகில்சிவப்பிர காசமாகுமன்றே.

இந்நூற்செய்யுளிடத்துப் பொதுவென்றுமுண்மையென்று மிரண்டுபகுதியாகவிசாரித்து ஒன்றுக்கும் பற்றுதனாலும் ஆசைமிகுதியாலே யொருசாத்திரமாகச் சொல்லுவன் சிறப்பு வளரப்பட்ட விருத்தப்பாவாகிய செய்யுள் நூறுஞும் இந்நூலுக்குத் திருநாமங் குற்றமற்ற சிவப்பிரகாசமாம். எ - று.

நு - ம். உயர் சிவஞானபோதமென்றதை மேலான சிவஞானபோதமென்றதேதென்னில் மற்றுள்ள சமயங்களிற் சொல்லப்பட்ட அத்தங்களெல்லாத்தினு மேற்பட்ட உண்மைஞானத்தைச் சொல்லுகையாலெனக்கொள்க.

சிவஞானசித்தியை விரிடச்செய்தாரென்றதேதென்னில் முன்கூறப்பட்ட நூலாகிய சிவஞானபோதம் சொற்சுருங்கி அதனாழ்ந்திருக்கையாலே யதைச் சிவஞானசித்தியிற் சொல்லுமத்தம் விரியச்செய்கையினு லெனக்கொள்க. இதற்கு. பி-ம். சித்தி

யாரில். "குவலயத்தினவ்வழியெங் குருநாதன்கொண்டு தீதகல வெமக்களித்த ஞானநூலெத் தேர்ந்துரைப்பன் சிவஞானசித்தி யென்றே. எ-து. கண்டுகொள்க.

கருத்திலுரை திருவருளும் என்றது உயிர்க்குயிராய் நின்று நிகழ்த்துகிற அநுபவஞானத்தை யெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "அந்தியமிலாமையானு மறிவினுணிற்றலானு முன்னிரு வெல்லாமுண்ணின் றுணர்த்துவதலானும்" எ-ம். "மதியருக் கனிணையரவம் போற்றிருன்றுமான்மாவிலரனே" எ-ம். பூசாகரணத்தில். "ஞானிக் குயிரினிற் குளிருமனறே" எ-ம். வருமேடத்துக் காண்க கண்டுகொள்க.

இனி யிறைவநூலுங் கலந்தென்றது அந்த விரண்டுநூலினும் வாராதவத்தங்களைக்கூட்டி அநுபவமாக வருளிச்செய்கையி லெனக்கொள்க.

பொதுவென்றது பதி பசு பாசங்களைச் சாமான்யமாக வருளிச்செய்கையிலு லெனக்கொள்க.

உண்மையென்றது ஆன்மதரிசனம் சிவதரிசன முதலாயுள்ள வற்றை யநுபவமாக வருளிச்செய்கையிலு லெனக்கொள்க.

வளர்விரித்த நூறுமென்றது இந்நூலாராயுந்தோறு மாராயுந்தோறு மத்தமென்மேலும் வளருகையாலெனக்கொள்க. இதற்கு. பி-ம். திருவள்ளுவப்பயனில். "நவிலுறுநூனயம்போலும்." எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது இந்நூலிலே மூன்றாமிடை சிவாகமத்தினத்தமும் வழிநூலாகிய சிவஞானபோதத்திலுஞ் சிவஞானசித்தியிலு முணடான வத்தமுங் கருத்திலே கூடிநின்று காரியப்படுத்துகிற அநுபவஞானத்தினையுங் கூட்டிச்செய்தாமென்ன முறைமையை யுரைவித்தது. (கக)

வேறு—இது அபரஞானமான சிவாகமப்பொருளைத் தமிழ்ப்படுத்திய முறைமையும் பெயரும் வகையுந் தொகையும் யாப்பு முணர்த்திற்று.

தெரிதகுருமுதல்வர் - இந்தசம்பிரதாய வுண்மையை முன்னம்விளக்கிய முதலாசிரியரான மெய்கண்டதேவநாயனார்,—தயர்சிவஞானபோதஞ் செப்பினர் - மேலான சிவஞானபோதமென்னும் ஸ்ரீமந்திரகேசுர வாக்கியத்தைத் தமிழாக வருளிச்செய்தார்,—பின்பவர் புதல்வர் சிவஞானசித்தியாரித்தனர் - பின்பவருடைய சிஷ்யரான வருணந்திதேவநாயனாரந்நூற்பொருளைவிரித்துச் சிவஞானசித்தியாராக வருளிச்செய்தார்,— மற்றவர்கள் திருவடிகள்போற்றி - அவ்விரண்டுநூலுஞ் சுருங்கியும் விரிந்தும் மிருக்கின்றமையினவ்விரண்டு நாயன்மாருடைய ஸ்ரீபாதங்களைவணங்கி,—விளம்பியநூலைவை யிரண்டும் விரும்பிநோக்கி - அவர்களருளிச்செய்த வந்நூலிரண்டையும் விரும்பி யாராய்ந்தபார்த்து,—கருத்திலுறை திருவருளு மிறைவநூலுங் கலந்து - என்னுடையகருத்திற்பதிந்த வவர்களுடைய திருவருளையுஞ் சிவாகமங்களையுங்கூட்டி,—ஆசில்சிவப்பிரகாச மாருமென்று - குற்றமில்லாத சிவப்பிரகாசமென்று பெயரிட்டு,— வளர்விருத்தநூறும் - வளர்கின்ற விருத்தச்செய்யுணூற்றையும்,—பொதுவுண்மை யெனக்கருதி - பொதுவென்று முண்மையென்று மிரண்டாகவிசாரித்து,—யாணும் - ஒருபொருளல்லாதயாணும்,—அருத்திமிகவுரைப்பன் - புல்லறிவாளை மிகுதலாலே சொல்வேன். எ - று.

யாணுமென்ற உம்மை இறிபு. ஆசின்மை சிவத்தின்மேற்று. இந்நூலுணர்ந்தார்க்குச் சிவம்பிரகாசமாதலி னுன்மேலேற்றித் தற்புகழ்தலாம். அந்நூலிரண்டையுஞ் சிவாகமங்களையு மாராய்ந்தென்பார் கருத்திலுறை திருவருளு மிறைவனூலுங் கலந்தென்றுபசரித்தார். அந்நூலின்கருத்து லுறையருளு மென்பாருமுளர்.

அப்படியே யிங்ஙனம் பழையதாகவருகிறநூலும் மிப் பொழுது செய்யப்பட்ட புதுநூலுந் தன்னிலொக்குமோவெ ன்று வினவ அம்முரண்டு மொருவகையத்தமாறற் கொள்ள ப்படுமென்று முறைமையு மிந்நூல்கொள்ளும் படிதியுடைய வர்கள் முறைமையு மவையடக்கமு மெலருளிச்செய்வானெடு த்துக்கொண்டருளியது.

தொன்மையவா மெறுமெனவையு நன்றுகாவிற் றீதாம்றிய றூ லெறுமெனவையுந் தீதாகாதுணிந்த, நன்மையினர் நலங்கொண்மணி பொதியுமதன்களங்க ணைபோகா வெனவுண்ணம நயந்திவாய்கிவாங், க ன்மையினர் பழுமையழ காராய்ந்துகளிப்பர் தவறு நலம் பொருளிங்கட் சாய்வாராய்ந்தறித, லின்மையி னர் பலர்புகழி லெத்துவரேதிலெறுற் றிகழ்ந்தவரே விகழ்ந்திவர் தமக்கெனவென்றிலரே. (கஉ)

சான்றோர்செய்தியுஞ் சான்பிலார்தன்மையுந் தோன்றுமாறு சொல்லவையடக்கம்.

(இ-ள்.) தொன்மையவா மெறுமெனவையுநன்றுகா நூல்கள் பழையதேயாயினும் பதி பசு பாசத்திறுன்மையைத் தெரியச்சொல்லா தபோது எவராலே சொல்லப்பட்டதாயி னு நன்மையுண்டாகாது.

இன்றுதோன்றியநூலெறுமெனவையுந்தீதாகா தணிந்தநன் இப்பொழுது புதிதாகச் சொல்லப்பட் ட நூலாயினும் பதி பசு பாசங்களைத் தெரியச்சொல்லுமாயின் அந்நூலுக்குக் குற் றமுண்டாகாது. அதையா வினையிரண்டி னும் புதுநூல்கொள்ளுமிடத்து

மையினர் — நல்லோர்கள் நூலின் புதுமைகொள்ளோர்கள். அதென்போலவென்னில்

நலங்கொண்ட மணிபொதியும தன் களங்கநீவயாவா வெனவுண்மை நயந்திடுவர் — நல்லவித்தமானது பொல்லாததொன்றிலே பொதிந்திருந்தாலு மிரத்தமறிந்தவர்கள் பொதிந்ததின் குற்றம்பாராமவிரத்தத்தினையே கொண்டாற்போலப் பொருளினுண்மையைக் கைக்கொள்வார்கள். அன்றியும்,

நடுவாந்தன்மையினர் — மத்திமராயுள்ளவர்களுத்தமனைபோலநூலைக்கண்ட மாத்திரத்திலே பொருளைக் கொள்ளமாட்டார்கள். ஆதலாலே

பழமைமையுழ காராய்ந்து தரிப்பர் — பழையதாயுள்ள வாகமங்களினைத்தையு மிப்பொழுதுண்டான நூலினைத்தையு மாராய்ந்து பார்த்துக்கொள்ளும் பகுதியினற் கொள்ளுவார்கள். இவையிரண்டுபகுதியுமன்றி

தவறுநலம் பொருளினைக்ட் சார்வாராய்ந்த நிதவின்மையினர் — நூலுக்குண்டாகிய குற்றமிது குணமிதுவென்று பொருளினிடத்திலே பொருந்தினமுறைமையையாராய்ந்துபார்த்தறியமாட்டாதவறிவினராயுள்ளவர்கள்

பலர்புகழிலைத்துவர் — நூலின்பயனறிந்த உத்தமர்கொண்டாடுதற் கூடியிருந்துகொண்டாடுவார்கள்

ஏதிலருற்றிகழ்ந்தனரேவிகழ்ந்திடுவர் — இந்நூற்செய்ததற்குப் பொருமையாகஅந்நியரிகழ்ந்துரைக்குமிடத்து அதற்குங்கூடியிகழ்ந்துரையாநிற்பர்கள். அவர்களாரோவென்னில்

தமக்கென நன்றுதீதென்றறியாத் தனக்கெனவோ வொன்றிலரே. ரறிவில்லாதவர்கள். எ-று.

று - ம். எவையு நன்றுகா வென்றதுகொண்டே பழையநூல்களிற் குற்றங்குறையு மெனக்கொள்க.

ஏவையுந்தீதாகா வென்றதுகொண்டே புதியநூல்களில் நன்மைகுறையு மெனக்கொள்க.

களங்கனியை யென்றிருவரைக் குற்றமாகச் சொன்னதே தென்னில் இரத்நத்தைப் பொதியப்பட்டதை குற்றமுடையதாலது மிரத்நத்தைக் குற்றமாகக் கொள்ளார்களென்றதனவறிக.

உண்மை நயந்திடுவரென்றதை நூலின் புதுமைவிசாரியாமற் பொருட்கொள்ளுவார்களென்றதா லுத்தநூல்மாத்திரம் கண்டுகொள்வார்களென்றதனைக்கொள்க.

தமக்கென வொன்றிலரே என்றதை தமக்கென வோரறிவில்லாதவர்களென்றதேதென்னில் முன்னூல்நூற்றமக்கென்ன ஒருதவமில்லாதவர்களென்றதன்னவு மாமெனக்கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது இந்நூற்கொள்ளுமிடத்தா லறிவாலுயர்ந்தபெரியோர்கள் கொள்ளுமுறைமையு மத்திமராயுள்ளவர்கள் கொள்ளுமுறைமையு மறிவினராயுள்ளவர்கள் கொள்ளுமுறைமையுஞ் சொல்லி அவையடக்கமு மறிவித்தது. (கூ)

வேறு—இம்மூவகையடக்கமுமுணர்த்திற்று.

தொன்மையெவையுமென்று மெவையுநன்றா-பழையன வாகுமென்று சொல்லப்படு மெத்துணைச்சிறப்புடைய நூல்களும் பதி பசு பாசங்களை விளக்கச்சொல்லாவாயினவ்வளவா

கா,—இன்றுதான்றிய நூலெனு மெவையுந் தீதாகா - இப் பொழுதண்டான நூலென்று சொல்லப்படு மெத்தனை சொல்லிழி புடைத்தாயினு மவைகளை விளங்கச்சொல்லுமா யிற் றீமையாகா,—துணிந்த கன்மையிருர்-தெளிந்த உத்தமரானவர்கள்,—கலங்கொண்மனி பொதியு மதனைகளங்கம்-கல்லருணத்தைக் கொண்டுருக்கின்ற மணியைப் பொதியுங் குற்றம்,—கவையாகா தெனவுண்மை கடந்திடுவர்-பொதிய ப்படுமணியின குற்றமாகாதென்று கருதியப்பொருளி னுண்மைத்தன்மையை விரும்புவர்கள். அதுபோல், இன்னூலுங் திரிபதார்த்தத்தைச் சொல்லுகையாதலிற் சொற்குற்றமும் புதமையுங்கொள்ளாது பொருணண்மையே கொள்வர்,—கதிவாந்தன்மையிருர் பழமையழ காராய்ந்துதரிப்பர் - இனி மத்திமமான முறைமையையுடையவர்க ளுத்தமரைப்போல ப் பொருளின்மை தீமை கேட்டமாத்திரத்தி லறுதியிடமாட் டாராகையாலே பண்டுள்ள நூல்களி னழகைப்பார்த்தவை யிரண்டு மொப்பிற்கொள்வர்,—தவறுநலம் பொருளின்கட் சார்வு - உத்தமரைப்போலக் குணமுங் குற்றமும் பொருளி னிடத்துசசார்தலி,—ஆராய்ந்தறித லின்மையிருர்-ஆராய்ந் தறிதலு மத்திமரைப்போல வொப்புமைநோக்கி யறிதலு மில்லாத வதன்மர்கள்,—பலர் புகழினைத்துவர்-இந்நூலி யறிவுடையோர் பலருமிருந்து கொண்டாடிற் கூடியிருந்து கொண்டாடுவர்,—ஏதிலரூற் றிகழ்ந்தனரோ விகழ்ந்திடுவர்-இதனைப்பரசமயிக ளிகழ்ந்துரைக்கிற் கூடியிருந் திகழ்ந்து ரைப்பர்கள்,—தமக்கெனவொன்றிலர் - கமக்கெனவோரறி வில்லாதராகையாலே.

கன்றுதிதென்னு மொருமைமகள் பண்பின்மேனின்றன. இனி யெலையுகன்முகா வெலையுந்தீதாகா - கல்லதிதுகன்

எஅ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யானம்.

ருந்தியதே தினாமெனக் குறிப்பாலுரைப்பினுமாம். உற்று-
கூடி. உற்றேறத்துவர் உற்றிகழ்ந்திடுவரென்க. பொதியுங்கள
ங்கமத னைவையாகாவென வன்வயமாக்குக. சார்வறிந லா
ராய்ந் தறிதலென வறிதலி யிரண்டுடத்து மேற்றுக. மேற்
பதி பசுபாசந்தெரித்தலென வதிகாரப்பட்டு வருதலானு மு
வமையானும் பதிபசு பாசங்களைச் சொல்லாதாயினென வு
ரைத்தாம்.

———o———

இவைபன்னிரண்டும் பாயிரம்.

நூல்.

பொது.

இங்ஙனம் பாயிர மருளிச்செய்து மேல் முதற்சூத்திர மாகிய பதியிலக்கண மருளிசசெய்வா னெடுத்துக்கொண்ட ருளியது.

இந்தப்பதியிலக்கணத்தில் முதற்சூத்திர நின்றமுறை மை யெங்ஙனமெனின் பதியிலக்கணமாக வருத்த "பல கலை" என்ற விருத்தந்தொடங்கி "ஏற்றவிளை" என்னும் வி ருத்தமுடிவாகிய செய்யுளாறும் சிவஞானபோதத்திலுஞ் சி வஞானசித்தியிலும் முதற்சூத்திரத்தில் வருங்கருத்தாகை யா லப்படிச் சொன்னதனைவறிக. அப்படி யந்தநூல்களிற் முதற்சூத்திரத்தி லுண்டானகருத்து இந்தவிருத்தமாறிலு நின்றதற்கு வழியேதென்னில்? சிவஞானபோததத்தில் முதற் சூத்திரமாகிய:—"அவனவள தெனுமலை மூவினமையிற், சேர்ந்திய திதியெயொடுங்கு மலத்துளதா, மந்தமாதியென் மலர் புலவர்" என்னுஞ் சூத்திரத்துக்குக் கருத்து சங்கார காரணனே முதலாகவுடைத்தில்லகமென்பதனால் சிவனெ கத்தாவென்னுங் கருவைப்பற்றி இந்நூலினுமிச்செய்யுட்க ளாறினுள்ளும் "பிடுபெறநிறுவியவை யொடுக்குமெனி" என்-ம். "அவையெங்கடவுடானே யந்தமுறவழுத்திடுவன்." என்-ம். ஏற்றவிளை யானருளின் றிருவிளையாட்டாக வியம்புவர்க ள்." என்-ம் சிவனே கத்தாவென்று வருகையாலும். சித்தியா ரில் முதற்சூத்திரத்தின் விருத்தங்களில் "சிவனரு வுருவு மல்லன்" என்னும் விருத்தத்திற் கருவைப்பற்றி இந்நூலினு ம் "பலகலை" என்றவிருத்தத்தில் "பதிபாசமே யதுதானிலவு

மருவுருவின்றி" என்று வருகையாலும் "பொன்மை நீவாதி வன்னம்" என்னும் விருத்தத்திற் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் "நிபோசதந்தி" என்னும் விருத்தம் வருகையாலும் "குரி த்தனான் முகமாட்டா நுறைவிலரு தலாணும்" என்னும் விருத்தத்தின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் "இங்ஙந்தவென்றா கடந்தவியல்பிரணும்" என்னும் விருத்தம்வருகையாலும் "ஒருவேரடொருத்தி" என்னும் விருத்தத்தின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் "உலகமெலா மொருவேரடொருத்தி" என்னும் விருத்தம்வருகையாலும் "தோற்றுவித்தளித்துப் பின்னுந் துடைத்தரு டொழில்கள்மூன்றும் போற்றவேயுடைய னீசன்" எ-ம். "உரைத்தவித் தொழில்கள்மூன்றும் மூவருக்குமாக மொதவரைத்தொரு வனுக்கேயாக்கி வைத்தநிங்கென்னை" எ-ம் வரும் விருத்தங்களின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் "கந்தமலரயன்படைக்கும்" என்னும் விருத்தம் வருகையாலும் "சொன்னவித் தொழில்களென்ன காரணந்தோற்ற வென்னின் முன்னவன் விளையாட்டென்று மொழிதலுமாம்" எ-ம். "அழிப்பிலிப்பாற்றல்" எ-ம். வரும் விருத்தங்களின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் "ஏற்றவினைவ யரனருளின் றிரு விளையாட்டாக வியம்புவர்கள்" என்னும் விருத்தம்வருகையாலும் இந்தப்பதி யிலக்கணமாக வருளிச்செய்த விருத்தமாறு மந்நூல்களிற்கறுத்து ஒன்றவருகையால் மூதற்கூத்திரமாக நின்றதெனவறிக. இவ்வனம் சித்தியாரில் முதற்கூத்திரத்திற் விருத்தங்களா யெதுகாட்டினை செய்யுட்களின் விருத்தங்கடொறு முடியவெவாட்டிக் கண்டுகொள்க.

மேல் முதற்கூத்திரமாக வருத்த பதியிலக்கணமாகிய செய்யுளாறினுள்ளும் முற்கூறிய பசுகலேயென்ற விருத்தத்துக்குத் தொந்தனே வருமாறு.—முன்னை பாயிரத்திற்கூறிய

தெரித்தகுரு மூதல்வ ருயர் சிவஞானபோதஞ் செப்பினர் பி
ன்பவர்புதல்வர் சிவஞானசித்தி விரித்தனர் என்றும் இறைய
னூலுங்கலந்து என்றும் வரப்பட்ட முன்னூல் வழிநூல்களி
னு மிப்பொழுது கூறப்பட்ட இந்தச்சார்புநூலானு மருளிச்
செய்கிற வத்தமேதென்றுவினவ மேலருளிச்செய்வா னெடு
த்துக்கொண்டருளியது.

பலகலே யாகமவேதம் யாவையினுங்கருத்துப் ப
திபசுபா சந்தெரித்தல் பதிபரமேயதுதா, னிலவுமரு
வுருவின்றிக் குணங்குறிகளின்றி நின்மலமா யேகமா
ய் நித்தமாகி, யலகிலுயிர்க் குணர்வாகி யசலமாகி ய
கண்டிதமா யாநந்த வுருவாயன்றிச், செலவரிதாய்ச்
செல்கதியாய்ச் சிறிதாகிப்பெரிதாய்த் திகழ்வதுதற்
சிவமென்பர் தெளிந்துளோரே. (க)

விதிப்படிமூதனூல் விளம்புமும்பொருளின்
பதித்திரந்தெரிந்து பாரித்துரைத்தது.

(இ - ள்.) பல கலே யாகமவேதம் யாவையினுங்கருத்து பதிபசுபாசந் தெரித்தல் பதிபரமே அதுதான்

பலகலேஞானங்களாகச் சொல்லப்பட்ட ஆகமங்களுக்கும் வேதங்களுக்கும் இவையிற்றின்விரிந்த நூல்களுக்கும் தெளிவாவது

பதியையும் பசுவையும் பாசத்தையுங் கூறுசெய்தல். இவையிற்றின் முதற்கூறப்பட்ட பதியின்றன்மை யெங்ஙனே யென்னில்

அந்தப்பதியாவது எல்லாவற்றிற்கு மேலாயிருப்பதென்று

அந்தப் பரமேயென்று சொல்லப்பட்ட பதியானது வியல்பு யெங்ஙனேயெனின்

நிலவுமரு வுருவின்றி — விளங்கக் காணப்படுவதுங் காணப்படாததுமல்லவாய். நிலவுமென்றது பொருந்தவெனவுமா மெனவுறிக.

குணங்குறிகளின்றி — ஒருகுணங்களு மொருடையாளங்களுமில்லையாய்

நின்மலமாய் — மலரகிதமாய்

ஏகமாய் — ஒன்றுயிருப்பதாய்

நித்தமாகி — அழியாததாய்

அலகிலுயிர்க் குணர்வாகி — எண்ணிறந்த யான்மாக்களுக்கு மறிவாய்

அசலமாகி — சலிப்பற்றதாய்

அகண்டிதமாய் — கண்டிக்கப்படாததாய்

ஆநந்த வுருவாய — இன்ப சொரூபமாய்

அன்றிச் செலவரிதாய் — மாறுபட்டவர்களுக்குச் சென்று கூடுதற்கரிதாய்

செல்கதியாய் — வழிபட்டவர்களுக்குச் சென்று பொருந்துதைக் கிடமாகிய முத்திநெறியாய்

சிரிதாகிப்பெரிதாய் — அணுவுக்கணுவாய் மறைத்துக்கு மறைத்தாய்

நிகழ்வது தற்சிவமென்பர் — இப்படி விளங்காநின்றது உண்மையான சிவமென்று சொல்லுவார்கள்

தெளிந்தோரே. — சித்தாந்தத் தெளிவுவந்த பெரியோர்கள். எ - று.

று-ம். பலகலை. எ-று. வேதாகமங்களைச் சொல்லாமலணவயிற்றைநத்தவிர வேறே சில நூல்களென்று சொல்லுவதாரு மூளர். அப்படியாயினு மிந்தச்செய்யுளில் பலகலையை மு

ர்தக்கூறி யாகமமும் வேதமும் பிற்படக் கூறுகையாலெ யது பொருளல்ல வெனவறிக. அல்லது பின்னே யெங்ஙனே யென்னில் வேதாகமங்களு மவையயிற்றினின்றும் விரியப்பட் டநூல்களு மென்பதொழுங்து வேறுகச்சொல்லவொண்ணு தெனவறிக. அதற்கு வழியேதென்னில் கலைஞானமென்பது சர்வநூலுக்கும் பொதுப்பெயராகையா லப்படிச் சொன்ன தெனவறிக அதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "வேதசாத்திரமிரு தி புராணகலைஞானம்" எ-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில். "பெருங்கடலுதவுங் கருங்கடுவாங்கிக் - கந்தரத்தமைத்த வந்தமில்கடவுள் - பாலரையுணர்த்து மெலவர்போலக்-கெட்டபொருளைவக் கோட்படுபொருளா-லருளியகலைக ளெலகில வதரும்" எ-ம் திருவருட்பயனில். "நற்குஞ்சரக்கன்று நண்ணின்றகலைஞானங் கற்குஞ்சரக்கன்றுகாண். எ-ம். இந்நூலினும் அருங்கலைகள் முதிர்ந்துளாரே" எ-ம் வருமெதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

யாவையினும். எ-கு. வேதத்தினு மாகமத்தினும் விரியப்பட்டது மற்றுள்ள நூல்களெல்லாமென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு. பி-ம். சித்தியாரில் "வேதநூல்சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள் வேறுவைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்கள்" எ - து. கண்டுகொள்க.

பதிபரமே. எ-கு. எல்லாவற்றிற்கு மேற்பட்ட பொருளென்றதேதென்னில் அண்டாண்ட பகிரண்டங்களுக்கு மப்பாற்பட்ட பொருளென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருப்பல்லாண்டில். "அண்டங்கடந்த பொருளாளவில்லதோராகத்த வெள்ளப்பொருள்" எ-து கண்டுகொள்க.

நிலவு மருவுருவின்றி. எ-கு காணப்பட்ட பொருளுமல்ல காணப்படாத பொருளுமல்லவென்றதேதென்னில் காணப்படும் பொருளென்றுல் தோன்றிநின்றழியப்படும் பொரு

ளாம். காணப்படாத பொருளென்றல் முயற்கோடுபோலவு மாகாயப் பூப்போலவு மில்லாத தொருபொருளாமென்ற தனவறிக. இவை யிரண்டுக்கும் பி-ம். சித்தியாரில். "அறி தரும் பொருளோவீச னறிவுறுதவமே ருவென்னி, லறிபொ ருள் சித்தசத்தா மறியாததின்று மெங்குஞ், சிறிசிவமிரண்டு மின்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கும்." எ - து. கண்டுகொள்க. இதி லாகாயப் பூப்போலக் காணுதபொருளாம். எ-கு பி-ம். சித்தியாரில். "வானத்தினாரார் பூந்தொடையு மாமை க்கெழு மயிர்கயிறும் போலும்." எ-து. கண்டுகொள்க.

அன்றிச் செலவரிதாய்ச் செல்கதியாய். எ-கு. வந்திட வாதவர்கள் சென்று கூடுதற்கரிதாயென்றும் வந்திபட்டவர் கள் சென்று கூடுதற்கெளிதாயென்றும் பொருட்படுத்தினக் தாக்கு வழியெதன்னில் சிவாகமஞ்சொன்ன வொழுங்கிலே நின்று அநுட்டியாதவர்களுக்குக் கூடலரிதென்று மநுட்டி த்தவர்களுக்குக் கூடலெளிதென்றுஞ் சொன்னதுணர்கவறிக. இவை யிரண்டுக்கும். பி - ம். சித்தியாரில் "இறைவனுவான்" என்றசெய்யுளில். "மறையாகமங்களிரு லறிவெல்லாந்தோ ற்றும் வரைவின்வழி வருமேவார்க்கும் வாராதோர்க்கு, மு றைமையிரு லின்பதுன்பங் கொடுத்தலால்." எ-து. கண்டு கொள்க.

சிறிதாகிப பெரிதாய். எ-கு. அணுவுக்கணுவாய் மகத் தாக்கு மகத்தாயென்ற தெதென்னில் சர்வான்மாக்களுக்கு மெடுக்கப்பட்ட அச்சுக்களுக்கெல்லா மதற்கதற்குத் தக்க தாகக் கூடநின்று சேட்டிப்பிக்கையா லப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. இதற்கு. பி ம். இருபாவிருபஃதில். "யாவரியா வையு மியாங்கணுற்றென்று-புக்குழிப்புக்கு." எ-து. கண்டு கொள்க.

தற்சிவம். எ-று. உண்மையான சிவமென்ற தெதென்னில் ஒரு விகற்பங்களுமின்றித் தற்சுபாவமாய் நின்ற சொரூபத்தைச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில்: "நிறுத்துவதோர்குணமில்லான் றன்னையொருவர்க்கு நிகர்ப்பரியாரென்றுமிலான்" எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனுட்சொல்லியது பலகலாஞானமாகச் சொல்லப்பட்ட வேதாகமபுராண சாத்திரங்களெல்லாம் பதிபசுபாசத்திலுண்மையைச் சொல்லுமென்று மிதிற்பதியான தும் நிஷ்களசோரூபியாய் நிற்குமென்னுமுறைமையு மறிவித்தது.(க)

வேறு— இதுமுதல் எற்றவிவை என்னுஞ். செய்யுளீறாகிய வாறுதிருவிருத்தங்களாலு மூதஞலாகிய சிவஞானபோதத்தின் மூதற்சூத்திர முணர்த்துவா னெடுத்துக்கொண்டார். அவற்றுளிது பதி பசு பாசமென்னு மூப்பொருளில் வைத்துப் பதியிலக்கண முணர்த்திற்று.

பலகலை யாகமசைதம் யாவையினுங்கருத்துப் பதி பசு பாசந்தெரித்தல்-ஆகமவேதங்கண் மற்றைப் பலநூல்களெல்லாவற்றினுந் தாற்பரியமாவது பதிமுதலிய பதார்த்தங்களைப் பகுத்துக்கூறுதல்,—பதிபரமே - அவற்றுட்பதியாவது ஏனையிறண்டற்கு மெலா யிருப்பதொன்றே.—அதுதான்-அந்தப்பதிதான்,—நிலவுமரு வுருவன்றி -விளங்கப்பட்ட நிட்களமுஞ் சகளமுமல்லதாய்,—குணங்குறிகளின்றி - தத்துவாதீத மாகையாலே முக்குணங்களு மோரடையாளமு மில்லதாய்,—நின்மலமாய்- அநாதியிலே படிகம்போல வழுக்கில்லதாய்,—ஏகமாய் - ஒருமுதலாய்,—நித்தமாகி- தோற்றமின்றி யிருப்பதாய்,—அகண்டிதமாய் - ஞானசொரூபமாகையாலே யொன்றினலே கண்டுக்கப்படாததாய்,—ஆனந்தவு

ருவா யன்றிச் செலவரிதாய்-அறிவுருவாரு லன்றிக் கிட்டுத
ற்கரியபொருளாய்,— செல்கதியாய்-அறிவுருவாரு ற்சென்ற
டையப்படும்பேரூய்,—சிறிதாகி-அணுவுக்கணுவாய்,— பெரி
தாய்-மகத்துக்கு மகத்தாய்,—திகழ்வது-விளங்குவதாயிரு
க்கும்,—தத்-அந்தப்பொருளை,—தெளிந்துளோர் சிவமென்
பர்-அறிவாற் றெளிந்தோர் சிவமென்று சொல்வர். எ-று. ஏ

தற்சிவமென்பது வடசொல்லா யெழுவாய்க்கு மிரண்
டாவதற்கும் பொதுவாய்நிற்கும். தேர் முதலானவை யொரு
வனென் முடியாமையிற் பிரபஞ்சமு மீசுகங் கருத்தாக்க
ளா லுண்டாகவேண்டுமென்னு மீசுகசுரவாதி மதமும் ஓ
ராத்மா மூத்தலு லவனிடத்திலே கருத்தா தன்னதிகா
த்தை வைத்துத் தான்பரமற்றிருப்பன்; அவனு மப்படி யொ
ருவனிடத்திலே வைத்துப் பரமற்றிருப்பனென்னும் பிரவா
கசுரவாதிமதமும் ஏகமாயென்றதனென் மறுக்கப்பட்டன.
என்னை? தேர்முதலானவை யநேகர் கூடியு மோர்கருத்தா
வினைவலான் முடியுமாதலின் முன்னேயோன்மதமும் ஈசுர
ன் சத்திக்கொருகாலமுங் குறைவில்லை யாதலானும் ஒருகா
லத்தி லநேகங் முதற்றாலல் ஒருவனிடத்திலே வைத்தல் கூ
டாதாதலானும் மற்றையவன்மதமு மறுக்கப்படுமெனக்கொ
ள்க. நித்தமாயென்றதனாற் கருத்தா கூடினிகனெனும் பௌ
த்தன் முதலியோர்மதம் மறுக்கப்பட்டன. என்னை? கூடி
னிகமா யிருப்பதொன்றுக்குப் பிரபஞ்சகிருத்திய நடத்தல்
கூடாமையின். அலகிலுயிர்க்குணர்வாகி யென்றதனால் மாயா
வாதி சியாத்வைதி மதங்களு மறுக்கப்பட்டன. என்னை? ஆ
த்மாக்களநாதியே பாசபந்தமாதலின். இனி ஆனந்தவுருவா
யென்பதற்குச் சுகசொரூபமாயென்றும் அன்றிச் செலவரிதா
யெனப் பிரித்து மாறுபட்ட சமயிகள் செல்லுதற்கு வழியா
யென்று மூறைப்பாருமூளர். ஆனந்தவுருவாயன்றிச் செலவ

சிதா யென்றதனுற்றூனே ஆனந்தவுருவாலுற் செல்லப்படு மென நிருக்கச் செல்கதியாயென்றல் புனருத்தியென்று வலியுறுத்தற்பொருட்டு. மலத்தினீங்குதலேயநிவுரு. ஆனந்தக் கதியென்ன வறிவழிகை வீடென்னை யூனம் என்றிதற்குமுன் னுவினுங் கூறினமையாலுணர்த மீண்டறிவென்றெகாள்க.

இங்ஙன நிஷ்களசுபாவமா யிருக்கப்பட்ட சிவன் பிரபஞ்சநிருவத்தியை நடத்துமுறைமை யெங்ஙனையென்று வினவத் தனது சத்திகளிடமாகத் திருமேனிகொண்டு நடத்துவனென்னு முறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

நீடுபராசத்திநிக ழிச்சானுான நிறைகிரியைதரவ
தனிமலம்மேவி, நாடரியகருணைதிரு வுருவமாகி ந
விம்றுபலகலைநாத விந்துவாதி, கூடுமொளிவளர்குடி
லைமாயைமேவிக் கொடுவினைகொ டனுகரணபுவ
போகம், பீடுபெறநிறுவி யவையொடுக்குமேனி பிற
ங்கியநிட்கள சகளப்பெற்றியாமே. (உ)

மூன்னருட்சத்தி மூவிதமான
தன்மையினிட்கள சகளமுரைத்தது.

(இ-ள்.) நீடுப ராசத்தி நிக ழிச்சா னுான நிறைகிரியை தர வதனிமலம்மேவி, நாடரிய கருணைதிரு வுருவமாகி நவிம்றுபலகலைநாத விந்துவாதி, கூடுமொளிவளர்குடி லைமாயைமேவிக் கொடுவினைகொ டனுகரணபுவ போகம், பீடுபெறநிறுவி யவையொடுக்குமேனி பிறங்கியநிட்கள சகளப்பெற்றியாமே.

அந்நிஷ்கள சுபாவமாயுள்ள சிவதத்துவனே நிலைபெற்றுள்ள மேலானசத்தியானது அந்தச்சிவணுக்குத் திருமேனியாக விரிந்து தோன்றப்பட்ட விச்சாசத்தியென்றும் ஞானசத்தியென்றும் நிறைக்கிரியாசத்தியென்றும் ஒன்றிலே யொன்று கவுண்டாக்க

அந்தச்சத்திகளோ நிமலமாகிய சிவத்தோடொருங்கி

நாடரிய கரு ருறித்தற்கரிய காருண்ணியத்திரு லே
ணை திருவுருவ யப்படி யிச்சாருரானக்கிரியா சொரூபனு
மாகி மாய்

நவின்று பல பிரகாசம் வளராநிற்கிற குடிலையாகியசு-
த்தமாயையைப்பொருந்தி நாதவிந்துரூ தீ
லான தத்துவங்களையுந் தொற்றுவித்துப்
பலகலையாகிய வேதாகமங்களையு மருளிச்
செய்து

மாயை மேவி அசுத்தமாயாகாரணத்தையும் பொருந்
திக் கொடுவினை திருக்கிற சகலராயுள்ள வான்மாக்களுக்
குத் தணுகரண புவனபோகங்களையும் பெ
ருமைபெறநிறுத்தி
அவை யெய்து இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவற்றை யெ
க்கும் ல்லாந் தொற்றினமுறைமையிலே யொடுக்
குவிக்கும்

மேனி திருமேனியானது

பிறங்கிய நிட் விளங்கப்பட்ட நிஷ்களமென்றுஞ் ச க
களப்பெ ளமென்றுஞ் சொல்லுமுறைமையினை யு
ற்றியாமே. டைத்து. எ - று.

நு - ம். நிருபராசத்தி. எ - கு. அந்தச்சிவத்தடனை
நிலைபெற்றுள்ள சத்தியென்று பொருட்படுத்தினதற்கு வே
றிடபதென்னில் அந்தப்பராசத்தியானது அந்தப்பரமசிவனை
ப்போலே தனக்கொருபோக்குவரவின்றியே யெப்பொழு

மொருதன்மையாய் நிற்கையாலே யப்படிச் சொன்னதென வறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். "எத்திறநின்றுனீ சனத் திறமவருநிற்பள்." எ-து. கண்டுகொள்க.

ஒளிவளர்குடிலை என்றதைப் பிரகாசத்தினையுடைய மாயையென்ற தேதென்னில் சிவன்கொள்ளப்பட்ட திருமேனியெல்லா மதனிடமாகக் கொள்ளுகையா லெனவறிக.

நிட்கள சகளப் பெற்றியாமே என்றதை இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட திருமேனி நிஷ்களமுமாஞ் சகளமுமாமென்றதேதென்னில் தோற்றுகிற திருமேனி சகளமாமென்று மொடுக்குகிறதிருமேனி நிஷ்களமாமென்றுஞ்சொன்னதென வறிக.

இதனுற்சொல்லியது சிவன் பிரபஞ்சநிருஷ்டியாகச் சகளீகரிக்குமிடத்துத் தனது சத்தியெவடிவாகத் திருமேனிகொண்டு சுத்தமாயையைப்பொருந்தி யதிலுண்டான ராகதிவித்துமுதலான தத்துவங்களையுந் தோற்றுவித்துப் பல கலை ஞானமாகிய வேதாகமங்களையு மருளிசெய்து அசுத்தமாயையி லுண்டான தனுகரண புவனபோகங்களையு நடத்தி மீளவுமொடுக்குவனென்று மிங்ஙன நடத்துகிறதிருமேனி சகளமென்று மொடுக்குகிறதிருமேனி நிஷ்களமென்றும் யுருமுறைமையை யறிவித்தது. (உ)

வேறு—இஃ தந்தப் பரமசிவன் பிரபஞ்சத்தை நடத்துமுறைமை யுணர்த்திற்று.

நீடுபராசத்தி நிகழிச்சாஞான நிறைகிரியைதர வதனினிமலன்மேவி-நிலைபெற்ற மேலானசிவசத்தி தன்னிடத்துண்டான விச்சாசத்தியையுஞானன்சத்தியையு நிறைந்திருக்கின்றகிரியாசத்தியையுமுண்டாக்க வந்தச்சத்தியை நின்மலனென சிவன்பொருந்தி,—

நாடரியகருணை திருவுருவமாகி-குறித்தற்கரிய கருணையே திருமே னியாகக்கொண்டு,--வளர்குடிலை மேவி-பெரிய குடிலையைப்பொ ருந்தி,--நாதவிந்துவாதி-நாதவிந்துமுதலிய தத்துவங்களையும்,- ஒளிகூடுந் தனுகரணபுவனபோகம் - விஞ்ஞானகலர்க் கொளி பொருந்திய தனுகரண புவனபோகங்களையும்,—பீடுபெற நிறு வி - பெறுமைபெறப் படைத்துநிறுத்தி,—நவின்று பலகலை - விந்துவிலேநின்றுஞ் சூக்குமமுதலிய நாலுவாக்குக்களையு மை ம்பத்தோ ரக்கரங்களையும் படைத்து அகூரங்களைமாறி மாறிப் புணர்த்துப் பதங்களையாக்கி யவற்றை மாறிமாறிப்புணர்த்துவா க்கியங்களையாக்கி யவற்றை மாறிமாறிப்புணர்த்துச் சந்தோபே தங்க ளாக்கி யவற்றுல் வேதாகமாதிகளை யங்ஙன மருளிச்செய் து,—மாயைமேவி - அந்தா மாயையைப் பொருந்தி,—கொடுவி னைகொ டனுகரணபுவனபோகம் பீடுபெறநிறுவி - பிரளயாகலர் க்குஞ் சகலர்க்குங் கொடியவினைகளைப் பொருந்தி யிருக்கின்ற தனுவாதிகளைப் பெருமைபெறப் படைத்து நிறுத்தி,—அவை யொடுக்கும் - அவற்றை மீண்டு மவ்வெல்லைகளிலே யொடுக்குவ ன்,—மேனி - அவற்றை யொடுக்குவிக்குந் திருமேனியுந் தோற் றுவிக்குந் திருமேனியும்,—பிறங்கிய நிட்கள சகளப்பெற்றியாம்- நிரனிரையாக வுயர்ந்த நிட்களமுஞ் சகளமுமான மூன்மை யாம். எ - று.

நிட்களசகளமெனப் பின்வருதலினவற்றிற்கேற்ப்பப் பொ துவாய்நின்றமேனி யொடுக்குவிக்குமேனி தோற்றுவிக்குமேனி யெனப் பகுக்கப்பட்டது. இனி நிறுவியொடுக்குதற் கேதுவான மேனி யென வெச்சமாக்கி யெதிர் நிரனிரையாக வுரைப்பினுமா ம். நிறுவியெனவே படைட்புமடங்கற்று. பரமசிவனுக்கிந்த மே னி யிரண்டு முபசாரமே.

அப்படி- யும்முடையசிவன் சகளீகரிக்குமிடத் தவஜனப்பி

மா நிருஷ்டிக்கிறதொழியத் தானே சகளீகரிப்பானென்னலா மோவென்ற பாஞ்சராத்திரியைநோக்கி யருளிச்செய்வா னெடுத் துக்கொண்டருளியது.

ஈங்கிதுவெல் றதுகடந்த வியல்பிறை மீறுமூத லுவெனறு மிலைமையா னு, மேங்கிவளர் ஞானமய னுதலா னு முண்மைபிறர்க் கறிவரிய வொருமையா னுங் தாங்கரிய வெறுப்பிறை விருப்புமெல்லாஞ் சார்வரிய தனிமுதல்வ னுதலா னு, நீங்கலரு மூயிர்க் குயிராய் நிற்றலா னு நிறுத்திவ னினைந்தவுரு நிமல வ்ருமே. (க)

தடைப்பவணருவாய்த் தோன்றுவதன்றிப்
படைக்கவரிதாம் பரிசினையுரைத்தது.

(இ - ள்.) ஈங்கு இதுவென்றது கடந்த வியல்பிறை னும்

இவ்விடத்து இது வென்று ஆன்மபோதத் தாற் குறிக்கப்பட்டதற் கப்பாற்பட்டிருக்கி ற முன்றமையினையுடையவ ரைகையா லும்

ஈறுமூத னெறு வொன்று மிலாமையா னும். அருவயம். மூதனெடு வீ ரெருன்றுமிலாமையா னும்

தோன்றிநின் றழியப்பட்ட முதலுநடுவுமு டிவு மில்லாதவ ரைகையா லும்

ஓங்கிவளர் ஞானமய னுதலா னும

மிக்குவளராநின்ற அறிவுவடிவாக வுண்ட யவ ரைகையா லும்

உண்மை பிறர்க்கறிவரிய வொருமையா னும்

தன்னுண்மையைப் பிறரால்நிகழ்க்கரிய நிலை மையினையுடையவ ரைகையா லும்

தாங்கரிய வெ ஆன்மாக்களைப்போலப் பொறுத்தற்கரிய
றுப்பிலைடுவிரு. பிரியாப்பிரியங்களெல்லாம் பொருந்துதற்கரி
ப்புமெல்லாஞ்சா ய வொப்பில்லாத முதலியாதலானும்
ர்வரிபதனிமுதல்
வுதலானும்

நீங்கலரு மூயி தன்னைவிட்டுப் பிரிந்து தனித்தொருமுத
ர்க்குபிராய் நிற்ற லாய்நில்லாத சர்வான்மாக்களுக்கும் பிராண
லாலும் ணாய் நிற்கையாலும்

நிறுத்திடுவ னினைந்தவுரு நிமல இங்ஙனஞ்சொல்லிவந்த முறைமைகளை யு
ன்றுளே. ணையவரு தலாலே யவனுக்கொருவ ரொருவ
ழிவு கொடுக்கவேண்டுவதில்லை தனக்குத்தா
னே பொருந்தினவழியை யெடுத்துக்கொள்
ளுவன். எ - று.

நு - ம். இந்தச்செய்யுளுக்கிட்ட தொந்தனையிலே சிவனையும் பிரமா சிருஷ்டிப்பானென்று பாஞ்சராத்திரிசொன்ன னென்ப தற்கு பி-ம். சித்தியாரில். "உந்தியிலயனையீன்றங் கவனைக்கொ ண்டுலகுண்டாக்கி, யந்தமில்லுலகழிக்க வரனையுமாக்குவித்தும், தந்திடுஞ்சகத்தினுக்குத் திதிகத்தாதானையாகி, வந்துடுந்தோற் றமீறு நிலைமையும் பண்ணுமாயன." எ - து. கண்டுகொள்க.

அவனப்படிச் சொன்னதனை மறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியா ரில். "அயன்ரனைப் பயந்தானென்று மரியயன் சிரஞ்சேதிப்பப், பயந்திடான்றலைமாலுறும் படைத்திடான் சிரத்தைக்கிள்ளுந், சயந்தருமரனைத்தந்தா னையனென்னை தப்பேயன்றே, நியங்கி டாதனராயெல்லாஞ் சிவன்செய லென்றுதேர்ந்தே." எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி ஈங்கிதுவென்றது கடந்தவியல்பினை. எ-கு. ஆன்ம போதத்தாற்சுட்டி யறிதற்கரியவனென்று பொருட்கூறியதற்கு:

பி-ம். சித்தியாரில். "குறித்ததொன் ருகமாட்டாக் குறைவிலனு கலாறும்." எ-ம். "தன்னறி வதவுற்காணுந் தகைமையனல்ம னீசன்". எ-ம். கண்டுகொள்க.

ஈறுமுதனடுவொன்று மிலாமையான். எ-கு. தோன்றிநின் நூழுதல்லாதவனென்ற தேதென்னில் ஆன்மாக்களைப் போல் யோனி சம்மந்தமுள்ளவ னல்லவென்ற தெனவறிக.

ஓங்கிவளர்ஞானமயன். எ-கு. மிக்குவளராநின்ற வறிவென் ற தேதென்னில் அண்டாண்ட பகிரண்டங்களுக் கெல்லா மப் பாலுமிப்பாலு முண்டாகிய வியல்புகளையெல்லா மறியப்பட்ட பேரறிவுரூகையா லெனவறிக.

உண்மைபிறர்க்கறிவரிய வொருருமையான். எ-கு. தன்னுண் மை பிறருக்கறிய வரியவனென்ற தேதென்னில் பிரமவிஷ்ணுக் கள் முதலாயுள்ளவர் களுக்குந் தன்னையறிதற்கரியவ னென்றதெ னவறிக. இதற்கு. பி-ம். கோவைத் திருவாசகத்தில். "நடலும் வணங்குந் தோல்லோனெல்லை நான்முகன்மாலறியாக், கடலமு ருவத்தான்." எ-து. கண்டுகொள்க.

நிறுத்திடுவனினைந்தவுரு நிமலன்ருனே. எ-கு. தனக்குப் பொருந்தினவடிவு தானே யெடுத்துக்கொள்ளுவனென்ற தேதென் னில் பத்தியிலில் வழிபடுவோர்க்கு அதற்கதற்குத்தக்க திரு மேனிகொண்டு நிரகுகிக்கையாலெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். பூசாக ரணத்தில். "எவ்வுலகத்துமூர்த்தி யெதுகொண்டவனியெங்கு, மவ்வுலகத்துமேனி யதுகொண்டுங் கமருமீசன்." எ-து. கண்டு கொள்க. அதுவன்றியு மந்திரங்களிரத்தமாகவும் பதங்கள் தா யுரம்பு மாகவும் வன்னங்கள் தசுக்காகவும் புவனங்களு ரோமமாகவும் தத்துவங்க ளத்திமச்சைசுக்கிலமுதலான தாது க்களாகவும் கலைகளைந்தாகிய சாந்தியாதிதகலமுதல் திருமுடி யாகவுந் திருமேனியாகக்கொண்ட அத்துவாமூர்த்தி யென்னவு

மாமெனவுரிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில், "அத்துவாமூர்த்தி டாக வுறைகுவ தென்னையென்னி னித்தலுய்ப் நிறைந்தவற்றி னீங் கிடா நிலைமையாலுந் சித்துட னசித்துக்கெல்லாஞ் சேட்டித லு தலாலும், வைத்ததா மத்துவாவும் வடிவென மறைகளெல்லா ம்" என-து. கண்டுகொள்க.

இதலுற்சொல்லியது நின்மலசொரூபலுகிய சிவன் வாக்கு மனுதீத னுகையாலுங் தொன்றிநின் றறிபாதவனுகையாலும் ஞானசொரூப னுகையாலுங் தனக்குப்பொருந்தின திருமேனி தானேயெடுத்துக் கொள்ளுவனென்னு மூனைமையை யறிவித் தது.

(கூ)

வேறு—இதுவுமதனி னொருவகையா லுணர்த்திற்று.

ஈங்கிதுவென்றது கடந்த வியல்பிலுலும் - வாட்சிமுதலிய வளைவைக் கடந்தவனுதலி னிவ்விடத் திதுவென்று சுட்டிக்கா ட்டுமதனைக் கடந்தவியல்பாலும்,—ஈறுமுதனடுவென்று மிலா மையாலும் - சர்வவியாபகனுகையா லவனுக்கு முதனடுவிறுதிக ளொன்றுமில்லாத தன்மையாலும்,—ஓங்கிவளர் ஞானமய னுத லாலும் - சடமானபிரபஞ்சந் சேதனனையன்றி நடவாணையிற் கன்மகாலேசர வாதிகளைப்போலவு மன்றி யுயிந்தவ சரீரங் கொள்வனென்னி னுண்மாக்களி லொருவனுதலி னிதுவுமன்றி யவன் மிகுத்துவளர்கின்ற ஞானசொரூப னுகையாலும்,—உண் மைபிறர்க் கறிவரிய வொருணமையாலும் - தானிரண்டறக்கலந் நிற்கையாலுந் தன்னுண்மையைத் தானே யூர்த்தீகரித் தெழுந்த ருளிவந்து பரஞானத்தா லறிவிக்கப்படி மவர்க்கன்றி மற்றைய வர்க் கறியவொண்ணுத வொப்பற்ற தன்மையுடைய னுதலாலு ம்,—தாங்கரிய வெறுப்பிலுது விருப்புமெல்லாஞ் சார்வரிய தி னிழுதல்வ னுதலாலும் - நின்மலனுகையாலே பொறுத்தற்கரிய வெறுப்பும் விருப்புமாகிய வெல்லாம் பொருந்துதற்கரிய வொப்

பில்லாத தலைவனுகையாலும்,—நீங்கலரு முயிர்க்குயிராய் நிற்ற லாலும் - விட்டு நீங்குதற்கரிய வாத்மாக்களுக் கெல்லாம் பிரா ணனுய் நிற்கையாலும்,—நிமலனினைந்த வுருத்தானே நிறுத்திடு வன் - நின்மலனன பரமசிவன் றன்னுடைய திருவுள்ளத்துக் குப் பொருந்தினதொரு திருமேனியைத் தானேதனதாகநிறுத்து வன். எ - று.

மேனி தனக்கெனக்கொண்டு தானேயென்பர். ஒருமை மு றைமை யென்பாருமுளர்.

இங்ஙனங்கூறிவந்த செய்யுட்களில் பலகலையென்ற விருத் தமுதலாகிய செய்யுள்மூன்றினுள்ளு மொருகத்தாதவை யுண்டெ ன்று நாட்டி அவலிஷ்களை சொருபியா யிருப்பனென்று மவன் பிரபஞ்சத்தை நடத்துவது பொருட்டாகத் தனது சத்தியிடமா கச் சகளீகரித்து நடத்துவனென்று மப்படியவன் சகளீகரிக்குமி டத்துத் தனக்குப் பொருந்தின திருமேனிதானு யெடுத்துக்கொ ள்ளுவனென்னுஞ் சொல்லுகிறதென்ன? அப்படி யொருகத்தாவி ல்லை யென்று மிந்தப் பிரபஞ்சமு மொருகாலத்தினு மழியாமலி த்தமா யிருக்குமென்னுஞ் சொல்லுகிற வுலோகாயதனை நோக்கி யிந்தப்பிரபஞ்ச மந்தியமென்று மிந்தப்பிரபஞ்சத்தைத் தோ ற்றுவித்து நடத்தி யொடுக்குகைக் கொருகத்தாவுண்டென்று மேல் மறுத்தருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

உலகமெலா மொருவனே டொருத்தியொன் றென்றுளதாகி நின்றளவி லொடுக்கும்பின்னு, மலமு தனுலுளதாகு முருவமாறி வருவதுபோவது செல்வ தாதலாலு, மலவிலசே தனமாயை யாதலாலு மனு க்களருருவடையுமறி விலாமையாலு, நிலவுதொழின் மருவியுருநிற்றலாலு நின்றொறவையு மளித்திடுவ னிம லன்றுனை.

ஒருவனெருத்தி யொன்றென்றுணர்வரு
முருவமவனல் வந்தினென்றது.

(இ - ள்.) உல
கமெலாமொருவ
னே டொருத்தி
யொன்றென் று
ளதாகிநின்றளவி
லொடுங்கும்

கீர்த்தியமென்ற பிரபஞ்சமனைத்து மவ
னென்று மவளென்று மதுவென்றுந் தோன்
றினின்றெல்லையிலையதிபாதிற்கும். ஆகையாலே
இந்தப்பிரபஞ்சத்தைச் சிருஷ்டிக்கவுந் திதி
க்கவுஞ் சங்காரிக்கவுமொரு கத்தாவேண்டுமெ
ன்றறிவாயாக. அப்படி யும்முடைய கத்தா
வாலே சங்காரப்பட் டொடுங்கின பிரபஞ்ச
மீளவுந் தோன்றுவா னேனென்னில்

பின்னுமலமத
னு லளதாகும்

ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமலபாகம் வரு
கைப்பொருட்டாக மீளவுந் தோன்றுகிற்கும்.
அஃதாவது இந்தப் பிரபஞ்சமென்றது ஆன்
மாக்களும் பாசங்களுங் கூடியே பிரபஞ்ச
மாகையா லவையிற்று ளான்மாக்க ளாதி
யே மலசகசராகையாலே யந்த மலபாகம்வந்தே முத்தியைப்
பெறவேண்டுகையா லந்தமலபாகம் வருமி—த்து மாயாசரீரங்க
ளை டெடுத்துக் கன்மங்களைப் புசித்தே மலபாகம் வரவேண்டு
கையா லந்தமுத்தியைப் பெறுமளவுஞ் சங்காரகாலம் மாயாகா
ரணத்திலே யொடுங்கியுஞ் சிருஷ்டிகால மந்தக்காரணமாயையி
லின்றுந் தோன்றப்பட்ட காரியமாயையாகிய கலையாதி தத்துவ
ங்களோடு மொக்கத்தோன்றி ஜீவித்து வருகையாலே யப்படிச்
சொன்னெனவறிக. அப்படி யான்மாவென்பது மொன்றுண்
டா யதனை மறைக்கப்பட்ட ஆணவமலமென்பது மொன்றுண்
டா யந்த மலபாகம் வருகைப் பொருட்டாக வொடுங்கின பிர
பஞ்ச மீளவுந் தோன்றுமேயாகி லதுதானே யொடுங்கியுந் தோ
ன்றியும் வாராதோ அதற்குக் கத்தாவென்றொருவன் வேண்டு
மென்ற தெனென்னில்

உருவமாறி வ ருவதற போவதற் கும் ணும்

ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக்கீடாக வச்சுமா றித் தேகத்தை வந்தெடுத்தும் பிராரத்தச் செல்வ தாதலா தொலைந்தவாறே யந்தத்தேகத்தை விட்டுப் போயும் புண்ணியபாவங்களுக்கீடாகச்சுவர்க்க நரகங்களின்மே லே சென்றநுபவிக்கையி லும். அன்றியும்

அகிலவி லேசத னமரணையா தலா ணும்

இந்தமாயாரூபங்கள் ஜடமானபடியாலே யிவையிற்றுக் கியக்கமுமறிவு மில்லாதபடியா லும். அன்றியும்

அணுக்களுருவ லையுமறிவிலா ணையா ணும்

ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக்கீடாக வொவ் வொரு சரீரங்களை யெடுக்குமிடத்து அந்தச் சரீரங்களிலே சென்று பொருந்தாதற்குத் தங்களுக்கென்ன வோரறிவில்லாத படியா லும். அன்றியும்

நிலவுதொடுன் மருவி யுருநிற்ற லாணும்

ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக்கீடாக வப்படி யெடுக்கப்பட்ட சரீரங்களோடுங் கூடிநின்று பொருந்தப்பட்ட தொழில்களிலே யாதா மொரு தொழில்களாச்செய்து நிற்கையா லும் இவையெல்லாந் தாமாகக் காரியப்படமாட் டாதது கொண்டே

தின் றணைமயு ளித்திவை மிம லன்றுசே னை.

தனக்கொருபோக்குவர வின்றியே நின்றெ ல்லாவற்றையுந் செய்வித் திரகஸ்கித்தருளுவ தின்மலரூபமே யென்றுசே னை. எ – று.

று – ம். இத்தச்செய்யுளதாவது தெளிந்தவினையிலே உலகாய தன் கந்தாவில்லையென்றுசொல்லுமி திக்தப்பிரபஞ்ச மொருகால மித்தியாமென்றுஞ் சொல்லுமி மையென்றுசொல்லுமிவ் விரண்டுமேலொருக்கி யொன்றை

ன்றுளதாகி நின்றளவிலொடுங்கும். எ - கு. பொருட்கூறியவிட
த்து இந்தப்பிரஞ்ச மவனவளதுவாய் நின்று காரியப்படுமிடத்து
த் தோன்றினின் றழிகையாலே இவையிற்றைக காரியப்படுத்திச்
சிருஷ்டித்தும் திதித்தருஞ் சங்காரித்தும்வருகைக் கொருகத்தா
வேணுமென் றவனை மறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் உலகாயத
ன் மறுப்பாக்ய செய்யுளில். "பூதமானவைவந்தமென்று புகன்
றதென்னையுருக்களா, யாதலோடழிவாகுமாதலி னுக்குமேலார் வ
ாவேண்டிடுங், காதலோடு கடாதிமண்கொ டியற்றுமேவாருளர் க
ண்டனஞ், சிதநிலைழுந்தகொப்பு னிகழ்ந்த மாருதச்செய்கை
யே." எ - ம். "பூதமானவைகாரியங்கள் பொலிந்தமன்னியழித்
திடு, மாதலாலொரு நாதனிங்குள னென்றறிந்தகொ ளோயனே,
பேதமான கடாதிமண்ணினில் வந்தவாறு பிரித்திடிற், கோது
லாத குலாலனல்வரு செய்கையென்று குறிப்பமே." எ-ம். வரு
மதுகண்டுகொள்க.

அன்றியுஞ் சுபகுநத்திலும் உலகாயதன்கருத்தை மறுத்தவி
ருத்தத்தில். "ஒருவனே டொருத்தியொன்றென் றுரைத்திடு மு
லகமெல்லாம், வருமுறைறவந்துநின்று போவதுமாதலாலே, தரும
வலெருவன்வேண்டுந் தான்முத லிறுமாகி, மருவினமாநாதிமூ
தச் சித்தருமன்னினின்றே." எ-து. சுத்தாபிரஞ்சத்தை நடத்து
வனென்பதற்குக் கண்டுகொள்க.

இனிப் பிரபஞ்சந் தோன்றியுமழிந்தும் வருமென் றவனைமறு
த்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "உறிப்பதுமீறுமென்டென் றுரை
ப்பதிங் கென்னைமுன்னோர், பதித்துலகநாதியாக மன்னியதென்
பரென்னி, லிதற்கியானதுமாறுதி யெடேனிப் பூதாதியெல்லாம்,
விதிப்படிதோன்றிமாயக் காலலான்மேதினிக்கே." எ-து. கண்
டுகொள்க.

இனியிந்தப்பிரபஞ்சமாவது ஆன்மாக்களுஞ் பாசங்களுஞ்

கூடியே பிரபஞ்சமென்று பேர்பெற்று நின்றதென்று விதப்பாகப் பொருட்கூறியதற்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில். "கருமவியாச மதேசதனங்கட்டுண்பர் சேதனரென், நிருமையில்லைவய மடங்குமென்றெண்ணுக." எ-து, கண்டுகொள்க.

இனி யப்படி யொடுங்கின பிரபஞ்ச மீளத்தோன்றுவாசனை னென்று உலகாயிதன் விரும்புதற் குத்தாமாகப் பின்னு மலமத ரூலுளதாகும். எ-கு. ஆன்மாக்களாதியே மலசகசராணையாலே யந்தமலபாகம் வருகைப்பொருட்டாகப் பிரபஞ்ச மீளவுந்தோ ன்றுமென்று விதப்பாகப்பொருட்கூறியதற்கு. பி-ம். சிவஞான போதத்தில். "அவனவளதுவெறுமவை மூவினைமையிற், றோற்றியதிதியையொடுங்கி மலத்துளதாம்." எ-ம். "இலயித்ததன்னி லிலயித்ததாமலத்தால்." எ-ம். வருமதுகண்டுகொள்க.

அன்றியு மாணவமலபாகம் வாராத ஆன்மாக்கள் மாயாரூப ங்க ளொடுங்குங்காலங் காரணமாயையிலே யொக்கவொடுங்கி யும் தோன்றுங்கால மந்தமலபாகம் வருகைப்பொருட்டாக மீள வுமந்தக் காரணமாயையினின்றுங் காரியமாயையோடே யொக்க த்தோன்றுவார்க ளென்றும் விதப்பாகப் பொருட்படுத்தினத்து க்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "உயிரனை யொடுங்கிப்பின்னு மூதிப்ப தெ னரன்பாலென்னிற், செயிருறுமலத்தினுகுஞ் சிதைந்ததே தென்னிற் சித்தத், தயர்வொழிகாரியங்க ளழியுங் காரணங்கிடக் கும், பயிருருகாரியம்பின் பண்டுபோற் பண்ணுமீசன்" எ - து கண்டுகொள்க.

இங்ஙனும். "மற்றுத் தோற்றமலபாகம்வர" என்பதுமி ப்பொருட்பற்றி யெனவறிக. இங்ஙனமான்மாவுக்குத் தோற்றஞ் சொல்லலே யுடம்போடுங்கூடித் தோன்றுகையால் பிரபஞ்சத் தோற்றஞ் சொல்லுகை கருத்தெனவறிக.

இனி யந்த ஆணவமலபாகம் வருமிடத்து மாயாரூபங்களை

யெடுத்தே மலபாகம் வரவேணுமென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியா ரில். "எழுமுடல் காணமாநி யிவைமல மலமலத்தாற், கழுவுவ னென்றுசொன்ன காரண மென்னையென்னிற், செழுநவைவிடரு மைகாணி யுவர்செறிவுத்தழுக்கை, மூழுவதுங் கழிப்பன்மாயை கொடுமல மொழிப்பன் முன்மேலன்." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி டப்படிப் பிரபஞ்சந் தோன்றுமிடத்துத் தானேதோன் றுதோ கத்தாவும் வேணுமோவென லுலகாயதன் விரும்பத்தற் குத்தரமாக வுருவமாறி யென்ற படித்தொடங்கி மற்றுள்ள படி ங்களுக்கெல்லாம் பொருட்கூறுமிடத்து மாயாகன்மங்கள் தூட மானபடியாலு மானமாக்கள் தங்களுக்கென்ன வேறுறுவில்லா தபடியாலு மனைமயிற்றைக் கூட்டிக் காரியப்படுத்தவந் சிவனென்றும், நின்றொளையு மளித்திடுவ னிமலன்றானே. எ - று. சர் வமுஞ் சிவனே செய்வித் திரங்கித்தருளுவ னென்றும் பொருட் கூறியதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில், "உலகுடல்கரணங்களா லுறுப வரிடைசெய்து, பலவினை கொண்டுகன்மம் பண்ணுறு வதன்படதா ரா, னிலவிடா வினைதான்சென்று நீங்கினாற் முயிர் நிறுத்திக்கொள் ளா, வலகிலாவறிவ ரானபயனத்திடு மருளிரு வேலே." எ-து. கண் டுகொள்க.

ஆக விங்ஙனங்கூறிவந்த படிகளி லுருவமாறி வருவது போவது செல்வது, எ - று. பொருட்கூறுமிடத்து வருவது சிரு ஷ்டியென்றும் போவது சங்காரமென்றுஞ் செல்வது திதியென் றும் பொருளுரைப்பாருமுளர், அது பொருளல்ல வெனமறுக்க. அதுவேவெனின் இச்செய்யுளின் முற்படத்தில் உளதாயினா ளெனவினைமுற்றாகுங்கும். எ - று. தோன்றினின் றழிவுமென்று சிருஷ்டி யுந் திதியுந் சங்காரமுமாகப் பொருட்கூறியிதற்குமேற்படிப் பொருளுரைக்கில் ஒருசெய்யுளிலே யிரட்டித்த பொருள்கூறலைக ழுக்கல்லாதபடியா லப்படிச் சொன்னதென வறிக. ஆகையால்

செல்வதென்றது ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக்கிடாகச் சுவர்க்கநர
கங்களிலே செல்வார்க ளென்பதே பொருளெனவறிக.

அன்றியும், அணுக்களுருவுடையு மறிவிலாமையாலும். எ-கு.
தூதவணுக்கள்நாலு மான்மவணுவொன்றும் ஆகவைத்தணுவுந் த
ம்மிற்கூடி யுருப்படுமென்று பொருளுரைப்பாருமுளர். அப்படி-
யாலும் அணுக்க ளுருவுடைய மென்றசொல்லுக்கு அந்த அணு
க்களென்றது வேறே யோருடம்பிலே சென்று பொருந்துமெ
ன்று பொருளாமொழிய வணைவதம்மிற்கூடி-யுடம்பாமென்று பொ
ருளாகாதபடி-யால் ஆன்மாக்களாகிய வணுக்கள் வேறே யோரு
டம்பிலே சென்று பொருந்துமென்பதொழிய ஆன்மவணுவும் தூ
தவணுநாலுந் தம்மிற்பொருந்திக் காரியப்படுமென்பது இந்தப்ப
தத்துக் காகாதென்றறிக. அணுக்களென்பது ஆன்மா
க்களென்பதே யிந்தப் பதத்துக்குச் சொல்லப்படுமென்பதற்கு
இக்நூலிற் பின்சென்ற நூலாகிய திருநெறிவிளக்கத்திலும் இந்த
விருத்தத்துக் கெதிரடை விருத்தமாகிய "வையமெலா மாசில்
பெணையி யென்னத்தோன்றி வல்வினையா லுழன்றுருங்கி மலத்
தாற் பின்னு, மெய்ப்படினையும் வெகுவித ருபங்கள்மாறி விடுவது
டற்ப்பவதாகி விரிதலாலும், பொய்ப்படினையமாலை சடமாதலாலும்
போனமுருவறிந்து பொருந்தாமையாலுந், செய்வினைசெய்து யி
ருருவினிற்றாவாலுஞ் சகமுழுது நின்றுசிவன் செய்வன்காணே"
என்னுமிதில் போதமுருவறிந்து பொருந்தாமையாலும் என்றப
தத்தை யணுக்களுருவுடையு மறிவிலாமையாலு மென்றபதத்து
க்குக் கண்டுகொள்க. இந்தத் திருநெறிவிளக்கம் பின்னுலாயிரு
க்க விதனை யேதுகாட்டியவே தெதென்னில் இந்தச் சிவப்பிரகாச
த்துக்குப் பின்சென்ற நூலாகையால் சுத்தம் வேறுபட்டும் அத்
தமொன்றுபடடும் வருகையாலே யதுகாட்டவேண்டிய தெனல
றிக. இந்தநூலி லில்லையந்த விடமெல்லா மிதுவேகருத்தென்

பதி கண்டுகொள்க. அன்றியும் அணுக்களென்பதை ஆன்மாக்க ளென்று தனித்துஞ் சொல்லப்படு மென்பதற்கு. பி-ம். தத்துவ விளக்கத்தில் "அமையாநிலைமை யணுக்களோர்மூன்று வகைய வைதாங் கமையாநிறைந்த விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சக லர்." எ - ம். "மூவகைக்டணுக்களுக்கு மூறைமையால் விந்து ஞா னமேவின" என்று சித்தியாரினுங் கண்டுகொள்க. ஆகையா லீங் தப்பதத்துக் கணுக்க ளருவடையுமென்றது ஆன்மாக்களென் பதே துணிவெனவறிக.

அன்றியும் நிலவுதொழின் மருவியுருநிற்றலாணும். எ-கு. அறு வகைத் தொழிலிலே பொருந்தப்பட்ட தொருதொழிலிச்செய்து நிற்றலாணு மென்று பொருளுரைப்பாருமுளர். அப்படி யறுவ கைத்தொழில் மாணுடர்க்கொழிப மற்றுள்ள வான்மாக்களுக்குப் படாதாகையா லிவ்விடத்துச் சர்வான்மாக்களையு நோக்கிப் பொ துப்படக் கூறுகையாலே நிலவுதொழிலென்பது பொருந்தப்ப ட்ட தொழிலென்று பொருட்படுத்துகையே வழக்கெனவறிக. அ றுவகைத் தொழிலென்றுல் மாணுடர்க்கென்ற தேதென்னில் அறு வகையாவது உழவுதொழில் வரைவு வாணிபம் வித்தை சிற்பம் ஆகையா லப்படிச்சொன்ன தெனவறிக.

என்றிங்ஙனங் கூறப்பட்ட செய்யுளில் உலகமெலா மொரு வடிவு டொருத்தி டொன்றென் றுளதாகின்றளவி லொடுவது மென்ற பதமொன்றையும் உலகாயதனை மறுத்ததாக்கி மற்றப்ப தமைந்தும் மற்றுள்ள புறச்சமயிகளை மறுத்ததாகப் பொருளு ரைப்பாருமுளர்; அதுபொருளல்ல வெனவறிக. அதுவேனென் னில் இச்செய்யுள் பதந்தோறு மொருவன் கருத்தைப்பற்றித் தொடர்ந்து சொல்லுகையாலும் இச்செய்யுளுக்குக் கருத்தாகச் சேர்த்த குறட்பாவும் உலகாயத னொருத்தன் கருத்தைப்பற்றி நி ற்கையாலு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அப்படி மற்றுள்ள

சமயிகளை மறுத்துக் கூறப்படாதாரை லுலகாயதரெனுவனையு நோக்கிச் சிவனையும் ஆன்மாவையும் ஆணவமலத்தையுங் கன்மமலத்தையுங் கூறவேண்டுங் காரணமெதென்னில் அவையிற்றை யவனில்லையென்று சொல்லுகையாலப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அவையிற்றை யவனில்லையென்று சொன்னதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "இப்படியென்றிக்கன்ம முயிரிறைவேறுண்டென்று, செப்பி டுபிவர்க்குமண்மேறார் செய்திடுங் குற்றமென்னை, வொப்பிலா மலமிபெற்ற மகளுரு முயற்கொம்பேறி, தப்பிலாகாயப்பூ வைப் பறித்தமைசாற்றினதோ" என்று. அவன்மதத்திலே கண்டுகொள்க.

இனியவையெல்லா முண்டென்றுகாட்டி யவனைமறுத்துக் கூறினதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "அநாதியே லைமவின்றெனி ன்மல மாயைகன்ம மறுச்சிவ, னநாதிகன்மமணுக்கள்செய்ய வறி ந்துகன்மமுடற்செயா, வநாதிகாரியமாமுட்க ளசேதனம் மண்ணி யாவறிந், தநாதியாதியடைக்கவேண்டி மைமைப்பிசேறி மநாதி யே." என்று அவன் மறுப்பிலே கண்டுகொள்க.

ஆகையாலிச்செய்யு ளிங்ஙனங் கூறிவந்த வுபமானங்களி னலும் பிரமாணங்களினலு முலகாயதனை நோக்கி மறுத்தென் பதை யாறுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது இதற்கு முன்னார்ச்செய்யுட்களிலே யுண்டென்றுகாட்டப்பட்ட கத்தானவ யில்லையென்று மிந்தப்பிர பஞ்சநித்தியமென்றுங் கூறிய வுலகாயதனை நோக்கி மறுத்து இ ந்தப்பிரபஞ்ச மவனவளதுவாகத் தோன்றிநின்றதினைகையாலே யி வையிற்றைக் காரியப்படுத்துகைக் கொருகத்தாவுண்டென்னு மு றைமுறையையறிவித்தது. (சு)

வேறு—இது உலகாயதன் மூதலிமீயோரை மறுத்துப் பதியு
ண்மை யுணர்த்திற்று

உலகமெலா மொருவனேடொருத்தி யொன்றென்றுளதா
கி நின்றளவிலொடுங்கும்- உலகாயதன் பிரபஞ்சந்தானே யிபல்
பாகியுண்டாங்கத்தா வெண்ணையெனில் இயல்பொருபடித்தா யிரு
த்தல்வேண்டும் அப்படி-யன்றிப் பிரபஞ்சமெல்லா மவனவளது
வெனக் கன்மத்துக்கிடாகத்தோன்றி நிலைபெற்று மீளத்தோன்
றின வெல்லோகளிலே யொடுங்கும். ஆதலி னொடுங்கின பிரபஞ்ச
மின்று முண்டாவதென்னெனெனில்,—பின்று மலமதமுளதா
கும்-பின்பு மலமோசமுவாக வொடுங்கின வெல்லோகளிலே நின்று மு
ண்டாகாநிற்கும். இனிப் பட்டாசாரிய னச்சுமாரு தென்பன் அப்
படியன்றிப் புழுவேட்டுவாளர்பாணற் போலவு மயிற்குட்டி-வண்
டாரற்போலவும்,—உருவமாறிவருவது செல்வது போவதாது
லாணும் - ஆத்மதேகங்கள் கன்மத்துக்கிடாக மாறி மாறித்தா
ன்றுவது நிற்பது மறிவதுமாகைபாலும். இனி நிரீச்சரசாங்கியன்
புருடன் சந்நிதியிலே மாயைதானே தனுவாதிகளாய்த்தோன்று
மென்பன். அப்படியன்றி,—அலிவின்மாயை யசேதனமாதலா னு
ம்-சலனமில்லாதமாயை சடமாதலாற் ருசேனவழி-யாக மாட்டா
மையாலும்,—அனுக்களுருவுடையு மறிவிலாமையாலும்-அந்த அ
த்மாக்களும் மலசத்தராகையா லொருட்டினை யெடுத்துத் தறி
ன்மையாலும். இனி யந்தப்பட்டாசாரியன் விதனதானே சரீரத்
தைக் கொடுக்குமென்பன். அப்படியன்றி,—நிலவுதாழின் மரு
வியுருநிற்றலாணும் - மாயையிடமாக வினைங்காநின்ற கன்மமான
தொருடம்பிலே பொருந்தி யிடமாய் நிலைபெறுகையாலும்,—
நிமலன்ருனே நின்றுணையுமளித்திடுவன்-நின்மலனென நிலன்று
னை விகாரமதாகின்று எல்லாவற்றையு முண்டாக்குவன். எ-து
வளவு எல்லை நிலவுதாழின் மருவியுருநிற்றலாலுமென்ப

தற்கு ஆத்மாக்கள் பொருந்தின தொருதாழ்ச்செய்து ஒரு டம்பிதீல நிற்கையுண்டாகையாலு மென்பாருமுளர். செல்வது-நி கழ்வது, இவ்வாசிரியர்தாமே செல்காலத் தற்பங்கொடுதிக்குமி றையென்றார் பிறிதிலும்.

அப்படியிங்ஙனக்கூறப்பட்ட முன்னர்ச்செய்யுள் மூடிவி லே நின்றனையுமளித்திடுவ னிமலன்றானே என்றதற்கு சாவ முந் சிவனேசெய்விப்பனென்று நீர் சிவனேருவன்மேலையும் வைத்துச்சொல்லுகிறதென்ன, இந்தப்பிரபஞ்சத்தைப் பிரமா சிருவக்டிப்பனென்றும் விஷ்ணு விரக்ஷிப்பனென்று முருத்திரன் சங்காரிப்பனென்று மூன்றுதாழிலுக்கு மூவரையுமென்றல்லோ சொல்லுவது என்கிற பாஞ்சராத்திரியைநோக்கி மூன்றுதாழி லுக்குஞ் சிவனேகத்தாவென்று முறைமையை மேலருளிச்செய் வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

கந்தமலை ரயன்பனைடக்கு மூலகமெல்லாங் கன்ன னைவளித் திடுமனையெங் கடவுடானே, யந்தமூற வழித் திவை ரூலாலே யபனாயிடு மவனே துய ரந்திகாரத்து, வந்தமூலமு தன்னெழிலே மன்னுவிப்பனெல்லாம் வ ருவிப்பன் விகாரங்கண் மருவாவன்வானின், மூந்திரவி யெதிர்மூனி யாலுவறுமென்றல்லோ மூலகயா மென்னெழுதாருமுறையிலுமே. (நு)

பனைடப்புநிலையன் பனைடப்பாதலிலுற்
றனைடப்பவன் முதலெனத் தொன்றவுரைத்தது.

(இ-ள்) கந்தமலை ரயன்பனைடக்கு மூலகமெல்லாங் கன்னை வளித்திடுமனை யெங் கடவுடானே, யந்தமூற வழித்திவை ரூலாலே யபனாயிடு மவனே துய ரந்திகாரத்து, வந்தமூலமு தன்னெழிலே மன்னுவிப்பனெல்லாம் வருவிப்பன், மனம்பொருந்தின தாமரைமலரிலே யிருக்கப்பட்ட பிரமாவுலகங்களனைத்தையும் சிருவக்டிப்பன், அந்தவுலகங்களை விஷ்ணுவியாபகியாகிநிற்பன்,

அவை யெங் கடவுடானே யந்தமுறவழுத்தி நிவன்

அவர்களாற் படைத்தளிக்கப்பட்ட வுலகங்களைச் சேர வெம்மூடைய கத்தாவாகிய வுருத்திரன் மூடிந்துபோம்படி சங்கரிப்பன்.

ஆதலாலே அடனியுமவனதுயரதிகாரத்துவந்தமுறை

அந்தத்தொழில்களைச் சிவனப்படிச்சங்கரிக்கையாலே அந்தப் பிரமவிஷ்ணுக்களுமந்தச்சிவனுடையமிக்கவாக்கினவழியிலே வருகிறமுறைமையினையுடைய வதிகார கர்த்தாக்களாயிருக்கும். அப்படியாயுலந்தத்தொழில்களும் பிரமவிஷ்ணுக்களும் அதிதேயுடையதோ வம்மூடைய கத்தாவாகிய சிவன்கொடுத்தோ வென்னில்?

தன்மெய்மேல் மன்னுவிப்பன்

எம்மூடைய சிவன்றனக்குள்ளானதொழில்களிலே யந்தப் பிரமவிஷ்ணுக்களையு நிறுத்துவன். அவையப்படியுமடைய சுவறுடைய தொழிலேயாயும் அவையிற்றை யவனழிப்பானேனென்னில்?

எல்லாம்வருவிப்பன்

அப்படியவனழித்தாலுந் தன்னுடைய கிருத்தியங்களை நடத்தவேண்டுமென்காலத்தக் கெல்லாவற்றையுமீளவுமுண்டாக்கியுங்கொள்ளுவன். அப்படியாயுலகருத்தரெயருதாழில் செய்யமாட்டுகிறுலில்லை. பலதொழிலுமொருவன் செய்வதாயிலம்முடைய சிவன் விகாரப்படாதிருவனென்னில்?

விகாரங்கண் மருவான்

அப்படி யெம்மூடைய சிவன் பலதொ நிலு நடத்தி லலு மவனுக்கு விகாரங்களு ண்டாகாது. அதுவென்போலவென்னில்?

வானின் மூங் திரமி யெதிர்மு ளரி யலர் வுறு மொன் றலர்வா ன் மு னை கயா மொன்றென்று லரு மூ னை றயி ருமே.

ஆகாசத்திலே தோன்றிச் செல்லு மாதி த்தன்சந்நிதியிற் மூமனையானது மூதிர்ச் சிக்குறை யொப்புக்கிடாகக் காரியப்படு மிடத் தொனறயராகின்றது ஒன்றலருகை க்குப் பக்குவமாகாகின்றது ஒன்றுலராகி ன்றது இப்படித்தாமரை மூன்று தொடுத்ப் பட்டு நிற்கச்செய்தே யாதித்தனுக்கு விகா ரமில்லாதாற்போல. எ - று.

று-ம். இந்தச் செய்யுளுக்கிட்ட தொந்தனையிலே சிரு வந்துக்குந் திதிக்குஞ் சங்காரத்துக்கும் பிரமா விஷ்ணு வுரு த்திராணயுஞ் சொல்லியிருக்க வும்மூடைய சிவமூருவனை யுங் கத்தாவென்பானேனென்று பாஞ்சராத்திரி விரோவிரு னென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரிஸ். "உரைத்தவித் தொடுஸ் கன்மூன்று மூவருக்குலகமாத, வரைத்தொருவனுக்கேயா க்கி னைவத்தநிங்கென்னை யென்னிஸ், விரைக்கமலத்தோன் மாலு டீமவஸான் மெவிரெர்கள், புரைத்ததிகாரசத்தி புன் னெரியாகன்னை னையாலே" என்று அவன விரெயுதற் குத்தரமாகக் கூறியதுங் கண்டுகொள்க.

இனி கந்தமலரயன். எ-ரு. பூவுக்குப் பெயர்கூறுமஸ் மலரென்று பொதுவாகச்சொல்லியிருக்கத் தாமரைமலரென் றும் பொருட்கூறியதேதென்னில் பிரமாவுக்கிருப்பிடந் தா மரைமலரென்று நூல்களிற் சொல்லிவருகையாலே ஆசாரணை பற்றி யனைத்துப் பொருட்கூறியதெனவறிக. அப்படிவருமை தற்கு. பி-ம். "அலரோனெடுமா லமரர்கோன்." எ-ம். "பூ

வார்திசைமுகன்." எ-ம். முளரியன். எ-ம். தாமரையோன். எ-ம். வருமேதகக்களைக் கண்டுகொள்க.

இனி யவையெங்கடவுடானே யக்தமூறவழுத்திடுவன். எ-ரு. அவையென்ற சுட்டுகொண்டே அந்தத் தொழில்களுக்குக் கத்தாவாயுள்ள பிரம விஷ்ணுக்களையு மழிப்பனைவ்வனவு மாமெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "இறுதியாங்காலந்தன்னி லொருவனே யிருவர்தாமு, மூறுதியாய்நின்மூரென்னி லிறுதிதானுண்டாகாதா, மறுதியிலரனெலையல்லா மழித்தலாலவரழலின்றும், பெறுதலாமாக்கோகக்கம்போ தினாணைத்தாலே." எ-ம். "அழிப்பாரியேலவரென்றுயிர்தனை யழிக்குமன்றாங், கழிப்பது தவிர்க்கமாட்டா ரவர்களுமழித்தெதுண்டா, னழிப்பாரியேலவரென்றாங் கனாந்தது மழிந்தவின்றே, வழித்திடரனெயாக்க நோக்கமு மாக்குவானே." எ-ம். வருமேதகக்களைக் கண்டுகொள்க.

இனி அயனாரியுமவனதுய ரதிகாரத்தை வந்தமுறை. எ-ம் எல்லாம் வருவிப்பன். எ-ம். வருகையாலே யந்தக்கத்தொழில்களினையன்றியே யந்தக்கத்தொழில்களுக்குக்கத்தாவாயுள்ள பிரமவிஷ்ணுக்களையுந் தெய்வனையுண்டாக்குவனெனவனவு மாமெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "சிவன்கள் சுகசம்போலச் சிவர்வயிற்றுதித்தமாலுந், தெவ்வன்றனையங்சாக்கச் சுவேச்சையாற் சிந்தானனன்பீர், தூவன்பின் படைக்கமாட்டா தரனடி போற்றியதுக், கோவந்த மூகத்திற் றோன்றிச் சிருட்டியைக் கொடுத்தம்கூறும்." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி யெங்கடவுடா னென்றதுகொண்டே சிவனெனக்கத்காவென்றனனவுறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "காரணனாயினயின்றுமயாதுகாரணனாயின்றும், காரணமெடாருவருருத்

க்கங் கொருவர்தா மிருவருக்கும், வாரணமுரித்தவள்ளம் காரணமெனலுமன்ற, வாரண மூரைக்கும்பக்கத் தவர்களு மறைந்தாரன்றே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது பிரமம விஷ்ணுக்களுடைபசிருஷ்டியுந் திதியையுஞ் சிவனெயடித்துப்போடுவனென்றும் மீளவுமுண்டாமிடத்துச் சிவனெயுண்டாக்குவனென்றும்வருமுறைமையையறிவித்தது. (ரு)

வேறு—இது பாஞ்சராத்திரியை மறுத்துச் சங்காரகர்த்தாவே படைப்புமுதலியவற்றிற்குங் கர்த்தாவென்பது உமாவினருகிகாரியாய் நின்றே செய்வனென்பது முணர்த்திற்று.

உலகமெல்லாங் கந்தமல ரயன்படைக்கும் - பிரபஞ்சமெல்லாம் பிரமரித்துவன் படைப்பன்,—கண்ணனளித்திடும்-அவனாற் படைக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தைப் புருஷோத்தமனரட்சிப்பன்,—அனலெங்கடவுடானெயந்தமுறவழித்திடுவன் - அனலிற்றோன்றியெம்முடைய சுவாமி தானெதன்னெயொழியமற்றெல்லா மறுதிபொருந்தும்படியழிப்பன்,—ஆதலாலேயபனரியுமவனதுய ரதிகாரத்தை-அவையாதேலபிரமவிஷ்ணுக்களுமவனுடைய மேலானவதிகாரதிதேலபொருந்துவார்கள்,—வந்தமுறை தன்னெழுதிதேலமனவுவிப்பன்-இப்படியந்தமுறைமைகளெல்லாந் தன்னுடைய தொழிலாகவே நிலைபொருந்துவன்,—எல்லாம் வருவிப்பன் - மீண்டுமொடுங்கின முறைமையிலே சருவமுமுண்டாக்கா நிற்பன்,-விகாரங்கள் மருவானன-இப்படிச்செயகையிலுந் தானெருவிகாரங்கள்பொருந்தான,—எந்தப்படியெனின் ? வானினமுந்திரவியதிற்றோனியலர்வுறுமென்று - வானினிடத்தியங்குமாதித்தன் சுங்கிரியதிலே மேற்பட்ட தாமரையொனலரானிற்கு

ம்,—அலர்வானமுகையாமொன்று-அலர்தற்குப் பக்குவமாக முகுளிதமாகா நிற்குமொன்று,—ஒன்றுலருமம்-ஒன்றுலராநிற்கும்,—முறையிரும்-இப்படியினை யாதித்தலற் காரியப்படுவருகையிலு மாதித்தன் கருத்தி லினையில்லாததுபோலப் பிரபஞ்சஞ் சிவனுற்காரியப்பட்டு வருகையிலுஞ் சிவன்கருத்தில் விகாரமில்லாமை யிந்தமுறைமைபோலவாம். எ-று.

இன் உவமையுருபு. பொருந்துவரென்னுந்தொழிலாகவெனவும் வருவிக்க. முந்து சந்நிதி. வானிடத்தென்னாக்கிரகங்களினு முந்திரவியென்றுமாம்.

அப்படியிந்தத்தொழில்களையும்முடையகத்தாவென்னபயனைக் கருதிச்செய்கின்றனென்ற புத்தனைநோக்கிமேலருளிச்செய்வானெடுத்துக்கொண்டருளியது.

ஏற்றவினையாரனருளின்நிருவிளையாட்டாகவியம்புவர்கள் ளனுக்களிடர்க் கடனின்றுமெதித்தே, யூற்றமிக வருள்புரிகலேதுவாக வுரைசெய்வெனாதிக்கமிளப் பெழுத்தன்மற்றைத், தோற்றமில பாகம்வைக்காதல்பேராகந் துப்பித்த நிதானாகாயி நிறுத்தலாகும், பேற்றலருமருளருளையன்றிமற்றுப்புகன்மு வையுமருளெழியப்புகலொணாதே.

மன்னுயிர்க்கிரங்கி வகுத்தவைந்தொழிலு
மன்னவனருளினு மூறைமைமாறிற்றது.

இ-ள். ஏற்ற வினையாரனருளின் நிருவிளையாட்டாக வியம்புவர்கள் இங்ஙனம் பொருந்தப்பட்டதொழிற்கள் தம்பிரானது ருறுக்கிரகத்தாலே செய்யுந் திருவிளையாட்டென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். அப்படியானது மும்முடையகத்தாவானவன் பாலனைப்போலப்

பயனற்றகாரியஞ் செய்வாரிலரென்னில்? அப்படியல்ல. எம்முடைய கத்தாவானவன் அந்தத்தொழில்களைப் பாராமலெளிதாகச்செய்கையிலேவிளையாட்டென்றதாம். அவனைவயிற்றை யேதுகாரியமாகச் செய்கிறானென்னில்

அனுக்களிடர்க் கடனின்று மெடுத்தேது பூற்றமிகவருள்புரிகலேதுவாகவுரைசெய்வர்

ஆன்மாக்களைத் தக்கசாகரமாகியஜாகக் கடலிலேநின்றுங் கரையேற்றித் தனதுநிலைபேறுயுள்ள திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுதைகாரணமாகவென்று சொல்லுவார்களறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்கள். அப்படியுயர்முடையகத்தாவறுக்கிரகஞ்செய்கிறவனேயாலும் சங்காரிப்பானென்பானேனென்னில்

ஏதிக்கமிலைப்பொழித்தல்

அப்படிச் சங்காரிக்கிறது தன்மத்திலைலைப்புண்ணுமான்மாக்களையிலைப்பாற்றுகை. அப்படியிலைப்பாறிக்கிடவாமல் மீளவுந் தோற்றுவிப்பானேனென்னில்

மற்றைறத்தோற்றமில பாகம்வர

மீளவுஞ் சிருஷ்டிக்கிறது மலநீங்காதபடியாலே அந்த மலநீங்குகைப்பொருட்டாகத் தனுகரண புவனபோகங்களோடுகூட்டுகிறதாயிருக்கும். அப்படிசிருஷ்டித்தபோதே யந்தமலத்தைப் பாகம்வருத்தித் தன்னிடத்திலே கூட்டிக்கொள்ளாமல் நெடுங்காலந் திதியெனகிறதொழிலிலே நிறுத்துவானேனென்னில்

•

காத்தல் போல் துய்ப்பித்தல்

அப்படி நெடுங்காலந் திதியெனுஞ் சிறந்தொழினிலை நிறுத்தினது ஆணமாக்களுக்குக் கன்மங்கள் மிகுதியாயிருக்கையிலே யந்தக்கன்மங்களைப் புசிப்பித்தியல்பிலே மலபாகம்வருத்துகிறதாயிருக்கும். அப்படிச் செய்கிற கத்தா மறைப்பானென்னில்

திரோதாயி நிறுத்தலாகும்

திரோதமாகிய மறைப்பாவது அந்தப் போகங்களைப் புசிப்பித்துக் கன்மங்களைத் தொலைவிக்கத்தக்கதாக அளவுகளிலே நிறுத்தினதாயிருக்கும். அப்படியாலே லாக்கிரகமென்னில்

போற்றலருளருளை

சொல்லுதற்கரிய லாக்கிரகமாவது ஆன்மாக்களைத் தன்னதென்னுந் திருவடியிலே கூடக்கொள்ளுவதுதானாலாக்கிரகமாயிருக்கும். இதுவெவ்விதங்களும் முன்சொல்லப்பட்டகாலுங்காரியமென்னில்

அன்றி மற்றுப்புகன்றலையு மருளொழியப்புகலொணாதே.

இவ்வாக்கிரகமன்றி முன்சொல்லப்பட்ட சிருஷ்டிதிதிசங்காரந் திரோபாவமென்னப்பட்ட காலுந் தன்னதிருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுதலை நிமித்தமாக மலபாகம்வருத்துகிற லாக்கிரகமொழியமற்றெல்லாம் முன்சொல்லுவதன்றே.

எ - று.

ரு - ம். அநாதிருளின் நிருவிளையாட்டு என்றதை உம்மூடையகத்தா பாலனைப்போலப் பயனற்ற காரியஞ்செய்வாரில்லையென்று புத்தன்சொன்ன வென்றதற்று. பி-ம். சித்

திப்பாரில். "பெறுவதிங் கென்படைத்துப் பெற்றது விசோயா ட்டென்னிற், சிறுமழவிறையதாகுஞ் செய்திடுங் கன்மத்தென் னி, ணுறுபெறுங்ஙனமஞ் செய்வோர் முனபுளராவருண்மை, பெறிவுறின் ஞாலமெல்லா மகாதியென் றறிந்திடாயே" எ-து. அவன் மதத்திலே கண்டுகொள்க.

இனி யிந்தத் தொடரிற்களைப் பாராமற்செய்தது கொண்டே யவனுக்கு இது விளையாட்டாமென் றுத்தரமாகக் கூறினத்துக்கு பி-ம். திருவாசகத்தில் "ஆர்த்தபிறவித் துயர்கெட நாமார்த்தாடுந், தீர்த்தனற்றிலைச் சிற்றம்பலதனை தியோடுங், கூத்தனிவ்வானுங் குவலையமுமெல்லாமுந், காத்தும்படைத்துங் கரந்தும்விளையாடி, வார்த்தையும்பெரி" எ-ம். "ஐயா நியாட்கொண்டருளும் விளையாட்டில்". எ-ம், வருமெதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

அன்றியும் சிவனே பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வனென்பதற்கு. பி-ம். திருவாசகத்தில். "போற்றி யெல்லாவுயிர்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்-போற்றி யெல்லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்-போற்றியெல்லாவுயிர்க்கு மீருமிணையடிகள் -போற்றிமாலுன்முகனுங் காணாதபுண்டரிகம்-போற்றியாமுய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்" எ-து. கண்டுகொள்க. இதனுள்தோற்றமாம் பொற்பாதம். எ-து. சிருஷ்டியெனவறிக. போகமாம் பூங்கழல்கள். எ-து. திதியெனவறிக. ஈருமிணையடிகள். எ-து. சங்காரமெனவறிக. மாலுநான்முகனுங்காணாத புண்டரிகம். எ-து. திரோபாவமெனவறிக யாமுய்ய வாட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள். எ-து. அநுக்கிரகமெனவறிக. ஆக ஐந்துகிருத்தியத்துக்கும் பிங்ஙனங் கண்டுகொள்க.

அன்றியுங் கத்தாவிந்தத்தொடரிலியான்மாக்களைக்கூட்டிப் பஞ்சகிருத்தியப் படுத்தமிடத்துப் பாராம

அ

லெளிதாக விளையாட்டாகச் செய்வனென்று மப்படிச்செ
ய்யவே ஆன்மாக்களுக்குண்டான மலபாகமும் வந்து திரு
வடிக்கு முரித்தாவார்க ளென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில்.
"சொன்னவித் தொழில்களென்ன காரணந் தோற்றுவென்
னின், முன்னவன் விளையாட்டென்று மொழிதலு மாமுயிர்க்
கு, மன்னியபுத்தி முத்தி வழங்கவு மருளான்முன்னே, தன்
னியமலங்களெல்லாந் துடைப்பதற்கு சொல்லலாமே" எ-று.
கண்டுகொள்க.

"அணுக்களிடர்க் கடனின்று மெடுத்தே யூற்றமிக வரு
ள்புரிதலேதுவாக வுரைசெய்யர்." எ - று. ஆன்மாக்களை
ஜாகக்கடலிலே நின்றுங் கரையேற்றித் தனது திருவடியி
லே கூட்டிக்கொள்ளுகை நிமித்தமாகக் கத்தாவிந்தத்தொ
ழில்களைச் செய்வனென்று புத்தனே நோக்கிச் சொன்னதற்
கு. பி-ம். சித்தியாரில். "அநாதிமுத்த ரெய்ப்பசு யசுத்த
யெல்லாவறிவுதொழிலணுக்கிரக மூடையவரன்கன்ம, நி
கமற்றுத்தவிடத்தே சத்திநிபாத நுழைவித்த மலங்க
ளெலாநுங்கநோக்கி, மறுதிகர வைங்கலெலாமடக்கித்த
ன்னை வழிபடுதல் லறிவருளி மாக்கருணைத் தையா, லிரு
பிறப் பினின்று மெடுத்தமாரு வின்பமுத்திக் கணைப்ப
னெங்கண்முத்தி யிதுவே" எ - று. அவன்மறுட்டியிலே கண்டு
கொள்க.

இதனைச்சொல்லியது உம்மூடையகத்தாவிந்தத்தொழி
ல்க ளென்னபயனைக் கருதிச்செய்கிருனென்ற புத்தனேநோ
க்கியானன்மாக்களை மலபாகம்வருந்தித் தனதுதிருவடியிலே
கூட்டிக்கொள்ளுகைப் பொருட்டாக வென்றும் அப்படிச்
செய்யுமிடத்துப் பாரமார்த்தமெளிதாக விளையாட்டாகச் செய்
வனென்றும் வருளூலுரைமையை யறிவித்தது. (சு)

வேறு—இது தம்மிறைவ னைந்தப்பயன் குறித்துச் செய்கின்ருனென்னும் புத்தனைக்குறித்துக் கிரீடபிரமவாதி மாயாவாதிகள் கருத்தையு மெடுத்துக்காட்டி யுத்தர முரைத்திற்று.

அரனருளி னேற்றவினை-பரமேசுரன் காருண்யத்தி னுலே மேற்கொண்ட விவற்றை,—திருவிளையாட்டாக வியம்புவர்கள்-கிரீடப்பிரமவாதி மாயாவாதி முதலான சித்தாந்திகள் பிரமத்தின் விளையாட்டென்று சொல்லுவார்கள்,—அதைக் களிடர்க் கடலினின்று மெடுத்தே - சைவசிந்தாந்திகள் துன்மார்க்களைத் துன்பத்திற் கேதுவான பிறவிக்கடலினின்று மெடுத்து,—ஊற்றமிக வருள்புரிதலேதுவாக வுரைசெய்வர்-நிலைபெற மிகவுண்டாம்படி யருளைக்கொடுக்கையே காரணமாகச் சொல்லாநிற்பர்கள். அஃதெப்படியென்னில்,—ஏதுக்கமினைப் பொருந்தல்-சங்கார மாத்மார்க்களையினைப்பாற்றலினிக்கையா யிருக்கும்,—மற்றைத் தோற்றமில பாகம்வர-பின்படைத்தல் அவ்வாத்மார்க்களைப்பற்றிய மலத்துக்குப் பக்குவமுண்டாக வேண்டியாயிருக்கும்,—காத்தல் போகந்துய்ப்பித்தல்-இரட்சிக்கிறது கன்மந்திதாலுத்தல் காரணமாகப் போகத்தை யிழுமற்குறையாமற் புசிப்பிக்கையாயிருக்கும்,-திரோதாயி நிறுத்தலாகும்-மறைப்பை யுண்டாக்குதல் புசிக்குமளவு மவ்விடயங்களிலே சுவைவடிறக்கும்படி நிறுத்தலையாயிருக்கும்,—போற்றலருமருளருளை-புகழ்தற்கரிய வருட்சத்தி மறைக்கிரகமே,—அன்றிமற்றுப் புகன்றனையு மருளொழியப் புகலொணுதே - இதுவன்றி மூன்சொல்லப்பட்டகான்கு மறைக்கிரகமென்று சொல்வதன்றி விளையாட்டென்று சொல்லவொண்ணுது. எ - று.

அணுக்களென விரண்டாமுருபுவிரிக்க. எழுத்தேதெயென்னு மேகாரம் அருள்புரிதனமே லேற்றப்பட்டு பிரிநிலையாய்நின்றது. அருளை ஏகாரத்தேற்றம். மற்று வினைமாற்று.

☞ முதற்சூத்திரமாகிய பதிபிலக்கணை மூற்றும்.

இங்ஙன முதற்சூத்திரமாகிய பதிபிலக்கண மருளிச்செய்து மேலிரண்டாஞ் சூத்திரமாகிய பசுவிலக்கணமும் பாசவிலக்கணமு மருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளினது.

இதற்கு வழியேதென்னில் முதற்சூத்திரமாகிய பதிபிலக்கணத்திற் முதலிருத்தமாகிய "பலகலி" என்றசெய்யுளில் "பசுபாசந் தெரித்தல்" என்றபதத்துக்குப் பொருள் பதியையும் பசுவையும் பாசத்தையும் பிரித்துச்சொல்லியறிகிறதே பயனென்றமையால் பதிபிலக்கணமாகிய "ஏற்றவிலை" என்றசெய்யுள் மூடிவாகிய விருத்தமாறுக்கு மேலாகப் பசுவிலக்கணமும் பாசவிலக்கணமுங் கூறுமேது வழியாகையால் சிவன் ஆன்மாக்களை மாயாகன்மங்களோடிங் கூட்டிக்காரியப்படுத்தி மலபாகம்வருத்தி முத்திக் கேதுவாக்குவ தென்னப்பட்ட பசுவிலக்கணமும் பாசவிலக்கணமுமாகிய "எண்ணரிதாய்" என்ற விருத்தந்தொடங்கி "அரிவையபரின் புறமுத்தி" என்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுள் மூப்பத்திரண்டு மிரண்டாஞ்சூத்திரமாக வருத்தனவறிக.

இந்தச் செய்யுட்கள் முப்பத்திரண்டு மிரண்டாஞ்சூத்திரமாக நின்றதற்கு வழியேதென்னில் சிவஞானபோதத்திலுஞ் சிவஞானசித்தியாரிலும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்துக்குண்டான கருத்து இந்தச்செய்யுட்களிலும் வருகையாலினையிற்றையும் இரண்டாஞ் சூத்திரமாக வருத்தனவறிக. அ.

தாவெங்ஙனெனென்னில் சிவஞானபோதத்தி லிரண்டாஞ்சூத்திரமாகிய "அனைவரையதானே யாயிருவினையிற், போக்குவரவு புரியவாணையி, னீக்கமின்றி நிற்குமனைறே." எ-ம். சிவஞானசித்தியாரி லிரண்டாஞ் சூத்திரமாகிய உலகெலாமாதி வேறு யுடனுமா யொளியாயோங்கி, யலகிலா வுயிர்கள்கண்மத் தானையி னமர்ந்தூசெல்லத், தலைவ ரூயிவற்றின் றன்மை தனைச்செய்து வின்றித்தானே, நிலவுசீரமலரு கின் றனவீங் காதெங்கும்." எ-ம். இரண்டு செய்யுட்களினும் வருங்கருத்து இந்நூலினும் "என்னைனரிதாய்" என்னும் விருத்தம் வருகையாலும் சித்தியாரில் இரண்டாஞ் சூத்திரத்தில் மலமாயை கன்மங்களின் காரணகாரியத்துக்கு வரும் விருத்தங்களில். "ஒன்றதா யதேகசத்தி யுடையதாய்." எ-ம். ஆணவமலத்திற்குச் சொல்லும் விருத்தத்தின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் "ஏகமாய்த்தங்கால வெல்லைகளின் மீரு யென்னரிய சத்தியுதாய்." எ-ம். இந்த ஆணவமலத்தைத திரோதாயி பாகம் வருத்துகைக்கு. "ஏயுமும் மலங்கடத்தக் தொழிலினை யிற்றீவதுக், தாயவன் றனதுசார்சத்தி திரோதான கரியதென்றும்." வரும் விருத்தத்திற் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் "பாகமாம்வகைதின்று திரோதானசத்தி பண்ணுதலான் மலமெனவும்பகர்வர்." எ-ம். வருகையாலும், இனியசுத்தமாயா காரணத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட "நித்தமாயருவாய்" என்னும் விருத்தத்தின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் "உருவாதி சதுவிதமாய்" என்னும் விருத்தம் வருகையாலும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மாயையென்பது சுத்தவித்தையென்றுஞ் சிவன்செய்கின்றவித்தில்லை கன்மங்களானியானுமாக்கஞ் காரியப்படுத்துமென்றுஞ் சொல்லுகிற சமயிகளின் மற்றுத்த மாயையுண்டென்றும் மிக்கமாயையுங் கன்மமும் ஜடமா

கையாற் முனை காரியப்படமாட்டாது இவையிற்றைக் கூட்டிக் காரியப்படுத்துகைக் கொருகத்தா வுண்டென்றும் வருங்கருத்தாகிய "உலகுடல் கரணங்கால மூறுபலநியதிசெய்தி, பலவினை வென்றுகன்மம் பண்ணுவ தன்பதாலு, னியவிடா தினைதாஞ்சென்று நிஷ்ணந் துயிர் நிறுத்திக்கொள்ளா, தலகிலாவறிவுஷ்ணை யனைத்திடு மருளிலுலே." என்னும் விருத்தத்தின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் "எனையிதுவெனில்". எ-ம். "படைத்தலதாருபடி". எ-ம். "அல்லன்மிக வுயிர்க்கினைவதான்." எ - ம். வருமிருத்தங்கள் மூன்றும் வருகையாலும், அன்றியும் ஆன்மாக்களுக்கு மூன்றுமலமுமாகாதியென்பதற்குச் சிவஞானபோதத்தி லிரண்டாஞ் சூத்திரத்து வெண்பாவில் "நெல்லிற்குமியு நிகழ்செம்பி னிற்களிம்புஞ், சொல்லிற்புதிதன்று தொனைமையே." எ-ம். சுத்தியாகினும். "மும்மலநெல்லினுக்கு மூவினையொடு தவிடுமிப்போன், மம்மர்செய் தனுவினுண்மை வடிவினை மறைத்தன்று" எனனும் இவ்விரண்டினுள்ளு மூன்ற கருவைப்பற்றி இந்நூலின் முற்கூறிய "அல்லனமிக" என்னுஞ் செய்யுன் மூடியில் நெல்லின் மூவின தவிடுமிப்போலகாதியாக" எ - ம். வருகையாலும், முற்கூறிய அசுத்தமாயையின் காரியமாயுள்ள கலாதிதத்துவங்களின் மிருற்றங்களையுங் காரியப்படுகையுஞ் சொல்லப்பட்ட "மாயையிற் காலமோடு" என்னும் விருத்தந் தொடங்கி "குறிகொள்வச் சிதத்திரோதம்" என்னும் விருத்த மூடவாகிய செய்யுள் பதினைந்தினு மூன்றாகிய தோற்றத்தி ன கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் "அருத்திமிகுங்கலை காலம்" "மன்னிய கன்மேந்திரியம்" என்னும் விருத்தமிரண்டும் வருகையாலும் கன்மத்தின் காரணைகாரியத்துக்கு "நன்மைமாடதன்மமாகி." எ-ம். "இருவினையாகாதி." எ-ர். "உடற்செயல்கன்மம்."; எ-ம். "மெலக்குவித்துமாகி." எ-ம். "மூற்செய

ல்லிதியை." எ-ம். வரும்விருத்தங்களின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் "கண்ணியிடும்." எ-ம். "கன்மமேநறி." எ-ம். "மெலக்குவருவினை." எ-ம். "உற்றதாழில்." எ-ம். வரும்விருத்த நாலும் வருகையாலும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலங்களின் முறையாகிய "மலமாயைகன்ம மாயேயந் திரோதாயி மன்னிச் சலமாரும் பிறப்பிறப்பிற்றங்கி" என்னும் விருத்தத்தின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் "மோகமிகவுயிர்க டொறு மூடலெய்நிற்கும்" என்னும் விருத்தம் வருகையாலும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலமைந்தினுள்ளும் ஆணவமலம் ஆன்மபோதத்தை மறைக்குமென்றும் அப்படி டாணவமலமென்ப தொன்றில்லை மாயாசரீரங்களே யான்மபோதத்தை மறைக்குமென்றும் மாயாகாரியமான கலையாதி தத்துவங்களிலுலே சிவன் ஆணவமலத்தைப் பாகமாக்குவனென்றும் வருங்கருத்தாகிய "போதகாரியமறைத்து நின்றது புகல்மலங்கான்." எ-ம் "மலமெனவே லொன்றில்லை மாயாகாரியமதென்னில்." எ-ம் "மாயையேயான்மஞானக் கிரியையை மறைத்துநிற்கும்." எ-ம் "பருதியை மூகின்மறைப்பப் பாயொளி பதுங்கிலுற்பால்." எ-ம். "எல்லாமாய்த் தத்துவங்களிசைந்தெனலுலுக்கு." எ-ம். "எழுமுடல் காரணமாதி" என்னும் விருத்தத்தில் "மாயைகொடு மலமொழிப்பன் முனேனென்." எ-ம். வரும் விருத்தங்களின் கருவைப்பற்றி இந்நூலினும் "ஓங்கிவரும் பலவுயிர்கள்" எனனும் விருத்தந்தொடங்கி "புகலு மலமொழிதற்குக் காதி முதன்மாயை பொருந்தியிடமானருளால்." என்னும் விருத்த முடிவாகிய் செய்யுளைந்தும் வருகையாலும் அந்தக்கலையாதி தத்துவங்களொடு மான்மாக்கள் கூடிப் பிரபஞ்சகாரியப்படுகைக்கு முற்கூறிய "மாயையிற் காலதிமாடு" என்னும் விருத்தந்தொடங்கி "இரத்தரமாகி வான்முன்" என்னும் விருத்தமுடிவா

கிய செய்யுள் பதின்மூன்றினுட்டத்துவங்கள் காரியப்பதிங் கருத்தைப்பற்றி இந்நூலினும் "இத்தகைமை யிறையருளா ல்" என்னும் விருத்தத்தில் "சுத்தமாயை வைத்தகலுதான் மூலமலஞ் சிறிதே நீக்கி" என்னும் பதந்தொடங்கி "மூந்திய வைம் பூதங்கள் வாகுதியாக" என்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுளைழும் வருகையாலும் அன்றியும் தத்துவ முப்பத் தாறின் பிருகைக்கு மூவகைத் தத்துவங்களுரைக்கும் ஆன்மாக் கள் யோனிவிட்டு யோனிபற்றி ஜாகமாரணப்படுகிறதற்கும் நால்வகைத் தோற்றத்துக்கு மென்பத்துநான்கு நூறாயிர யோனிபேதத் தொகைக்கும் சித்தியாரில் வரும் விருத்தங்க ளாகிய 'சுத்ததத்துவங்க ளென்று முன்னமே மிசான்ன வைந்து, மித்தகைமையி னியம்பு மிவை முப்பத்தொன்று மாகத் தத்துவமுப்பதாரும்." எ - ம். 'ஐந்து சுத்தத்தினெ ழு மசுத்தா சுத்தமசுத்தந், தந்திடும்புமான்கி ழெண்மூன் ரூயதத்துவஞ் சிவர்க்கும்" எ - ம். சிவஞானபோதத்தி னிர ண்டாஞ்சூத்திரத்து வெண்பாவில் 'அரவுதன்பிரு லுரிவு மக் கனவும்வேறு, பரகாயம்போய்வரு மப்பணபும்." எ-ம். சித் தியாரில். 'பன்னக மண்டசங்கள் பரகாயந் தன்னிற்பாய் வோர், துன்னுதோல் மூட்டையாக்கை தூறந்துசெல் வது வேபோல." எ-ம். "அண்டசஞ் சுவேதசங்க ளுற்பிசஞ்சரா யுசத்தோ, டெண்டருகா லெண்பத்து நான்கு நூறாயிரத்தா, லுண்டபெம்யோனி". எ-ம். வரும் விருத்தங்களின் கருவைப் பற்றி இந்நூலினும் "இந்நிலையிலைந்து சுத்தம்" எ-ம். "தோற் றியிடமண்டசங்கள்." எ - ம். விருத்தமிரண்டும் வருகையா லும் அன்றியும் இன்னன மான்மாக்கள் பிரபஞ்சகாரியப்பட்டு மலபாகம்வந்து முத்திக்கேதுவாவார்க ளென்பதற்கு சித்தி யாரில். 'அரன்விதி யருளதென்றே யறைந்தன மதுவுமுன் னே, தரைநரகந்தறக்கந் தனுகரணாதியெல்லாம், வருவது தஞ்

செய்தநாதி மலங்களிம் மருந்தாற்றீர்த்தப், பாகதி யதுவுந்து பாதபங்கயமுஞ் சூட்டும்.' எ - ம். வருமிருத்தத் தின் கருவைப் பற்றி இந்நூலிலும் 'இனையபலபிறவிகளின்.' எ-ம். 'நாடியசத்திநிபாதம்.' எ - ம். 'அரிவையரின்புறுமுத் தி.' எ - ம். விருத்தமூன்றும் வருகையாலும் 'எண்ணரிதாய்' என்ற விருத்தந்தொடங்கி 'அரிவையரினபுறுமுத்தி' என்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட்களித்தனைக்கு முன்னுள்ள நூல்களி லிரண்டாஞ் சூத்திரத்திற் செய்யுட்கண்ணுக்காட்டி வருகையால் இவையுமிரண்டாஞ் சூத்திரமாக நின்றனவறிக. அப்படியாலு லிந்நூலில் இரண்டாஞ் சூத்திரமாக வருத்தசெய்யுள் மூப்பத்திரண்டினுள்ளுஞ் சுத்தமாயா காரண காரியத்துக்கு வருத்த 'உன்னலரும் பரசிவன்றனருளா லெனாத முதிக்குமிகுங் குடிலைதனிம்.' எ-ம். வாக்குகணலுக்கும். 'வந்தடைந்து பின்னமாய்' எ - ம். வருமிருத்தங்களிரண்டுக்கும் எதுக்காட்டாததேதுனின்றி லந்தச் சுத்தமாயையின் பிரசங்கஞ் சித்தியாரில் முதற்சூத்திரத்திலே வருகையாலே யதற்கு யெதுக்காட்டுனதில்லை யெனவறிக. அப்படிச் சுத்தமாயையைச் சித்தியாரில் முதற் சூத்திரத்திலே சொல்லியிருக்க இந்நூலிரண்டாஞ் சூத்திரத்திலே கூட்டுகைக்கு வழுவியதென்னி லந்தச் சுத்தமாயையானது சிவன் கொள்ளப்பட்ட திருமேனிக் குடம்பாய்நிற்கையாலு மலங்களொடுங்கூடி வருகையாலும் சித்தியார் செய்தருளினவர் அந்நூலின் முதற்சூத்திரம் பதியிலக்கண மாகையா லந்தப்பதியாகிய சிவனுக்குச் சுத்தமாயை திருமேனியென்னுங் கருத்தைப்பற்றி 'வித்தைதியாடுசர்சாதாக் கியஞ்சுத்தி சிவங்களோந்தஞ், சுத்ததத்துவஞ்சிவன்றன் சுதந்தரவடிவமாகும்.' எ-ம். சுத்தமாயையை முதற் சூத்திரத்திலே கூட்டியருளிச் செய்தாரெனவறிக. இந்தச் சுவட்பிரகாசஞ் செய்தருளின

வர் சுத்துமாயையை மலமாயை கன்மங்களை வருத்தருளிச் செய்து சொல்லுகிற வொழுங்கிலே கூட்டி யருளிச்செய்கை யிலும் அன்றியு மலத்தொகைக் கருளிச்செய்த விருத்தி மாகிய 'மோகமிக வுயிர்கடொறும்' என்னும் விருத்தத்தின் முடிவிலே 'தெகமுறு கரணமொடு புவனபோகச் செயலரூ ருமாமாயைத் திரட்சியொன்றென், ருகமல மைந்தென்பர்'. எ-ம். வருணகையாலும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்தின் கருவைப் பற்றிச் சிவஞானமாக்களை மாயாகன்மங்களொடுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்தி மலபாகம் வருத்து முறைமையைச் சொல்லுகையாலு மிந்தச் சுத்தமாயை மலத்தோடுங் கூடிவருகையாலிதனை யிரண்டாஞ் சூத்திரத்திலே கூட்டப்பட்டதெனவறிக. அப்படிச் சுத்தமாயையை மலத்தோடுங் கூட்டுகைக்கு அநுபோகமெதென்னில் முத்தியைப்பெறு மான்மாக்களுக் குத் தத்துவ மூப்பத்தாறு நீங்கியே முத்தியென்னும் விதியைப்பற்றித் தத்துவ மூப்பத்தாறினுள் சுத்த தத்துவங்களும் கூடிவருகையாலவையு நீங்கியே முத்தியைப் பெறவேண்டுமென்பதைப்பற்றி யப்படி வைக்கப்பட்டதெனவறிக. அப்படியாதலால் இந்நூல் சித்தியாரைப் பின்சென்ற நூலாயிருக்கச் சுத்தமாயையைச் சிவனுக்குத் திருமேனியென்று அந்நூல் முதற் சூத்திரத்திலே சொல்லியிருக்க அதனை யிந்நூலின் மலத்தோடுங் கூட்டி வேற்றுமைகூறுதற்கு விதியேதென்னில் சித்தியார் வழி நூலாகையாலு மிந்நூல் சார்புநூலாகையாலும் "இருவர்நூற்கு மொருசிறைதொடங்கித் திரிபுவேறுடையது புடைநூலாகும்" என்பதைப்பற்றி யப்படி வேற்றுமை கூறினதெனவறிக. ஆகவிங் ஙனங் கூறிவந்தவகைகளால் "என்னைநீதாய்" என்னும் விருத்தத்தொடங்கி "அரிவையரின்புறுமுத்தி" என்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுள் மூப்பத்திரண்டு மிரண்டாஞ்சூத்திரமாக நிற்குமென்பதை யநுபவத்தாற்கண்டுகொள்க.

இங்ஙன மிரண்டாஞ் சூத்திராகாக வகுத்த செய்யுள் மூப்பத்திரண்டினுள்ளு மூதல் விருத்தமாகிய "எண்ணரிதாய் நித்தமாய்" எனனும் விருத்தஞ் சிவஞானபோதத்தி லிரண்டாஞ் சூத்திரமாகிய "அவைதேதானே" என்றமுதற்செய்யுளின் கருத்தைப்பற்றி நிற்குமேயாலுல் அந்நூலில் இந்தச்சூத்திரத்தில் வருஞ்செய்யுட்களின் கருத்து அந்தச் சூத்திரத்துக்கு அதிகாரமாகிய முதற்செய்யுளிலே நின்முற்போல் இந்நூலினு மிங்ஙன மிரண்டாஞ் சூத்திரமாக வகுத்த செய்யுட்களில்வருங்கருத்து "எண்ணரிதாய்" என்னும் விருத்தமாகிய முதற்செய்யுளிலே வருமுறைமையெங்ஙனேயென்னில் அஃதாவது "எண்ணரிதாய் நித்தமாய்" என்றதற்குமேலாக "இருண்மலத்துளழுந்தி" என்றது ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவமல மறைப்புக்குச் சொன்ன "ஏகமாய்" என்னும் விருத்தம் வகுத்தசெய்யுள் மூப்பத்திரண்டினுள்ளு மூதல்விருத்தமாகிய "எண்ணரிதாய் நித்தமாய்"; என்னும் விருத்தம் சிவஞானபோதத்தி லிரண்டாஞ் சூத்திரமாகிபதின் கருவைப்பற்றி நிற்கையாலும் "இருவினையின் றன்மைகளுக் கேடானவாக்கை யண்ணலருளானன்னல்" எ-து. சிவனருளாலே யான்மாக்கள் மாயாகன்மங்களோடுங் கூடுவார்க ளென்பதற்குச்சொன்ன "உன்னலரும் பரசிவன்றனருளாலே" என்னும் விருத்தந்தொடங்கி "மோகமிக" என்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட்களின் கருவைப்பற்றிநிற்கையாலும் "அவையவராயதறு லெனினிகழ்போகங்களருந்துமாற்றுற் புன்னெறியபாவம் புரிந்து போக்குவரவுடைத்தாய்." எ-து. ஆன்மாக்கள் கேவலசகலப்பட்டும் யோனிவிட்டியோனிபற்றி நாநமரணப்பட்டும் வருவார்க ளென்பதற்குச் சொன்ன "ஓங்கிவரும்பலவுயிர்கள்" என்னும் விருத்தந்தொடங்கி "இவையபலபிறவிகள்" என்னும் விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட்களின் கருவைப்பற்றி நிற்கையாலும் "புனருமிருண்மலபாகம் பொருந்தியக்காலருளா, லுண்ணிலவு மொளியதறு லிருளகற்றிப்பா

மூற்றிரு கற்பசுவர்க்கம்." எ-து. ஆன்மாக்கள் மலபாகம் வந்து திருவருளுண்டாய்ப் முத்திக்கேதுவாவார்க ளென்பதற்குச் சொன்ன "காடியசத்திநிபாதம்" "அரிவையரின்புறமுத்தி" என்னும் விருத்தங்களின் கருவைப்பற்றி நிற்கையாலும் "எண்ணரிதாய்" என்னும் விருத்தம் இங்ஙன மிரண்டாஞ் சூத்திரமாக வருத்த செய்யுட்களுக்கு அதிகாரமாக நின்றதெனவறிக.

இவ்வனங் கூறப்பட்ட எண்ணரிதாயென்ற செய்யுள் முதற் சூத்திரமாகிய பதியிலக்கணத்துக்கு மேலாகப் பசுவிலக்கணமா கநிற்கையாலந்தப்பசுவினிலக்கண மேலருள்செய்வா னெடுத் துக்கொண்டருளியது.

எண்ணரிதாய் நித்தமா யிருண்மலத்தி னெழுந்தி யிருவினையின்ற ன்மைகளுக் கிடனாயக்கை, யென்னா ருளாணண்ணி யவையவரா யதனு லகினிகழ் போக ங்க ளருந்துமாற்றுற், புண்ணிய பாவம்புரிந்து போ க்குவர வுடைத்தாய்ப் புணருமிருண் மலபாகம் பெ ருந்தியக்காலருளா, லுண்ணிலவு மெளிய துனு விருள கற்றிப்பா தமுற்றிநற் பசுவர்க்க மெனவுரைப்ப ரு ணர்ந்தே. (எ)

எண்ணிலாவுயிர்க ளிறந்துபிறந்தெழுகா
ணண்ணனிடமரணமி யருளாலென்றது.

(இ-ள்) எண் ணரிதாய் நித்தமாய் இருண் மலத் தினெழுந்தி ஆன்மாக்க ளிலக்கத்திலு ளடங்காத் நிகரிதாய் ஒருகாலத்தினு மழியாததாய் அஞ்ஞானமாகிய ஆணவமலத்திலே ம றைப்புண்டிடந்து

இருவினையின் ஸன்னமசருக் கிடானையா க்கையு ன்னை யெருளான வன்னனி

அவரவர்களுக்குண்டான புண்ணியபாவங் களுக்கிடானதோ ருடல்களைத் தம்பிரானுண் காருண்ணியத்தினாலேயிடாருந்தி

ஆனையவராய் அதனு லலகி னிகழ்போகங்க ளருந்தமாற்றுற் புண்ணியபாவம் புரிந்து

அவனவளதுவாகிய வந்தவுடம்பென்னத் தானென்னத் தோன்றுமற் பிறிவற்றுநின்று அந்த வுடம்புகளோடுங் கூடினையாலே யெ ன்னையிறந்தபோகங்களைப் புசித்து அந்தப் புசி ப்பாலுண்டாகிய ஹிதாஹிதங்களினாலே மீள வும் புண்ணிய பாவங்களை யார்ஜித்துக்கொ ண்டு அதனாலே

போக்குவரவு டைத்தாய் புனருரும்

இறந்து பிறந்துவருவதாய் இங்ஙனம் பொருந்திவராநிற்கும். இப்படி வரச்செய்தே

இருண்மலபா கம் பொருந்தியி க்கா லெருளாலு ன்னைவிலவு மொ னி

அநாதியே யான்மாவை மறைக்கப்பட்ட ஆணவமலமானது கூடியம்வந்த வவசரத்தச். சிவனுடையவருளாலேயந்தவான்மாவினிடத். திலே ஞானம்பிரகாசியா நிற்கும். அன்றியும், புனருமிருண்மலபாகமென்று பதங்கூட்டி யான்மாக்களோடுங்கூடி நிற்கிற வாணவமல மென்று பொருளுரைப்பினுமாம்

அதனு லிருள கற்றிப் பாதமுற் றிடு நற்பசுவர்க் கம்

அங்ஙனம் பிரகாசிக்கப்பட்ட ஞானத்தி னாலே யந்தவாணவமல மறைப்பைநீங்கிச் சி வனுடைய திருவடியிலே பொருந்திடும் பக்கு வப்பட்ட சுத்தானமாக்கள்

என வுரைப்ப என் றிங்ஙனஞ்சொல்லுவார்க ளறிவாலு ருணர்ந்தே. யர்ந்தபெரியோர்கள். எ-று.

நு-ம். எண்ணரிதாம். எ-து. ஆன்மாக்களை யிலக்கத்தி லளவுபடுத்துதற்கரிதென்ற தேதென்னில் ஒவ்வொரு யோனிவர் க்கங்கடோறுமுண்டான வான்மாக்களை யளவுபடுத்தப்படாதது கொண்டே என்பதுநான்கு நூறுயிர யோனிபேதத்திலுண்டா னை வான்மாக்களையு மளவுபடுத்தப் படாதபடியாலும்; அன்றியு மவதரந்தோறுக் திருவடியிலே கூடினவான்மாக்கள் மீளவும் ஜ கநங்களில் வாராதிருக்கவும் பிரபஞ்சகாரியப்பட்டு வருகிற வா ன்மவர்க்கந் தொலையாததுகொண்டு மப்படிச் சொன்னதெனவ றிக. இதற்கு. பி - ம். கோயிற்புராணத்தில். "எத்தகையபோக ங்க ளெவற்றினுக்குங் காரணமாய், வைத்தபடி யிடம்போதாவ கைநெருங்கு டன்னுயிர்கள்." எ-ம். "கற்பங்கடோறு நஞ்சை யுண்கழலணைந்தார் கணிப்பில்லார்." எ-ம். வருமதுகண்டுகொ ள்க.

இனி நித்தமாய். எ-து. ஒருகாலத்தினு மழியாததென்றதே தென்னில் பதிபசுபாச மென்னப்பட்ட மூதல்மூன்று நித்தியமெ ன்று நூல்கள்சொல்லுகையாலு முத்தியிலு மான்மாக்களுக் கழி வில்லாதபடியாலு மப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இங்ஙனம் பதி பசுபாச மூன்று மநாதியென்பதற்கு, பி-ம். திருமந்திரத்தில் "ப திபசுபாச மெனப்பகர் மூன்றும், பதியினைப்போற் பசுபாசமநா தி" எ-து. கண்டுகொள்க. அன்றியும் முத்தியிலுமான்மாக்க ளழியாதென்றதற்கு. பி-ம். உண்மைவிளக்கத்தில். "மூத்திதனின் மூன்று மூதலுமொழியக்கேள், சுத்தவனுபோகத்தைத் துய்த்த லனு-மெத்தனவே, யின்பங்கொடுத்தலிறை யித்தைவிலாவித்த ன்மல, மன்புடனே கண்டுகொளப்பா." எ-து. கண்டுகொள்க. அன்றியும் சித்தியாரினும் "கருட்பைத்தேனைப்பாலைக் கனிடமு

ணதக் கண்டைக்கட்டியை யொத்திருப்பனந்த முத்தியினிற்கலந் தே" என்றமையால் ஆன்மாவில்லாதபொழுது அநுபவிப்பானில்லாதாகையா லநுபவமுண்டான துகொண்டே யான்மாவுமுண்டென்பதை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

• இனி யிருண்மலத்திலழுந்தி. எ-கு. ஆன்மா வாணவமலத்தான் மறைப்புண்டுகிடக்குமென்ற தேதென்னில் கேவலப்பட்டு மாயைதாரகமாக வொடுங்கிக் கிடக்குமவதரத்து கலையாதித்தத்துவங்களாயுள்ள காரியமாயையுநீங்கி யாணவமலமறைப்பாகக் கிடக்கையாலே யப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் "அறிவிலன் மூர்த்தனித்த னராகாதிகுணங்களோடுந், தெறிவிலன்கலாதியோடுஞ் சேர்விலன் செயல்களில்லான், குறியிலன்சுத்தாவல்லன் போகத்துக் கொள்கையில்லான், பிறிவிலன் மலந்தீரும் வியாபிகேவலத்திலான்மா." எ-ம். 'மும்மலத்தில்லுக்கு மூலையொடுதவிடுவிப்போன், மும்மலத்தன்மை வடிவினைமறைத்துநின்று.' எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனி யணவயவராய். எ-கு. அவனவளதுவாயென்ற தேதென்னில் உயர்திணை யஃறிணையாகிய யோனிபேதங்களினுள் அவனென்றது ஆண்பாலெனவறிக அவளென்றது பெண்பாலெனவறிக அதுவென்றது ஆணுமன்பெண்ணுமல்லாத அலியெனவறிக. உயர்திணை யஃறிணை யென்றதேதென்னில் உயர்திணையாவது தெய்வயோனி மானுடயோனியெனவறிக. அஃறிணையென்றது மற்றுள்ள யோனிகளெனவறிக.

இனி யிருண்மலபாகம் பொருந்தியக்கா லருளாலுண்ணிலவுமொளி. எ-கு. மலபாகம்வந்த ஆன்மாக்களிடத்திலே சிவனருளாகிய ஞானம் பிரகாசிக்குமென்ற தேதென்னில் பக்குவப்பட்ட சுத்தான்மாக்களுக் கிருளாகிய வஞ்ஞானநீங்கி யொளியாகிய ஞானம்பிரகாசிக்கையாலே யப்படிச் சொனனதெனவறிக. இதற்கு

பி-ம். கோவைத்திருவாசகத்தில். "உருகுதலுச்சென்ற வுள்ளத் தமம்பலத்தும் மொளியே, பெருகுதலுச்சென்று நின்றேறுன்." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி யதனுலிருளகற்றிப் பாதமுற்றிநற்பசுவர்க்கம் எ-கு. அந்தஞானத்திலுலே சிவனுடைய ஸ்ரீபாதத்தையடையும் பக்குவப்பட்ட சுத்தான்மவர்க்கமென்ற தேதென்னில் அங்ஙனம் பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களிடத்தில் பிரகாசிக்கப்பட்ட சிவனருளாகிய ஞானமேபற்றுக அந்தச்சிவத்தோடுங் கூடுகையாலப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில். "பவமேவியநெறி பந்திக்குமீசன் பசுக்கட்டமையவமேவியநெறிப் போகங்களால்முற்ற வந்திலேடை, தவமேவியநெறி சத்திகண்ணுற்சென்று சார்ந்துபின்னைச், சிவமேயுவ ரென்றுகாண்கொச்சைக்காவலன் சித்திரிப்பே." எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது ஆன்மவர்க்க மெண்ணிறந்திருக்குமென்றும் நித்தமாயிருக்குமென்றும் ஆணவமலத்தான் மறைப்புண்டு கேவலப்பட்டுக் கிடக்குமென்றும் புண்ணியபாவங்களுக்கீடான சரீரங்களையெடுத்து மலபாகம்வந்தவாறே சிவனருளாகிய ஞானத்திலுலே சிவனைப்பெறுமென்றும் வருமுறைமையையறிவித்தது. (எ)

வேறு—இதுமுதலிரண்டையும் பிரகிய செய்யுண்முப்பத்திரண்டினுலும் மிரண்டாஞ் சூத்திரமாகிய பசுபாசங்களின் லக்கணமுணர்த்துவான் றொடங்கிஞர். அவற்றுளிது பசுவிலக்கண முணர்த்திற்று.

நற்பசுவர்க்கம்-நன்முன வாத்மவர்க்கமானது,—எண்ணரிதாய்-எண்ணவரியதாய்,— நித்தமாய்-அநிபாததாய்,— இருண்மலத்திலழுந்தி-ஆணவமலத்தாலே மறைப்புண்டு,—இருவினையின்

றன்மைகளுக் கிடானபாக்கை-அந்தமல பக்குவமாவதற்குப் பு
ண்ணியபாவங்களுக் கிடானவுடம்பை,— அண்ணலருளானண்
ணி-கந்தாவின் காருண்ணியத்திலேலே பொருந்தி,—அவையவ
ராய்-அம்மூன்றினை யுடர்த்தினைகளாய்ப்,—அதனல்-அவ்வுடம்பிலேலே,-
அலகினிகழ் போகங்க ளருந்தமாற்றூற் புண்ணியபாவம் புரிந்து-
எண்ணிறந்த போகங்களைப் புசிக்கின்ற வழிபாலே மீண்டும் பு
ண்ணிய பாவங்களை யார்ஜித்து,—போக்குவரவுடைத்தாய் புண
ருமிருண் மலபாகம் பொருந்திபக்கால்-அநாதியிலே தாம்பிர கா
ளிதம்போலப் பொருந்திய மலத்துக்குப் பாகம்வந்தவிடத்து,—
அருளாலுண்ணிலவு பொலியுதலு விருளகற்றி - தீட்சையிலேலே
தனக்குள்ளே விளங்குகின்ற சிவஞானத்தாலே யந்தமலத்தைப்
போக்கி,—பாதமூற்றிடம் - அவ்வண்ணநிருவழி-னபட்பொருந்து
ம்,—எனவுணர்ந் துரைப்பர் - என் றறிந்து சொல்லுவர் பெரி
யோர். எ - று.

அவையாய்ப் அவராய்னவினையிரண்டு மீண்டுத் தினமாத்
திரம் விளக்கிநின்றனை. வர்க்கம்-சாதியொருமை. பெரியோரென்
பதுவாய்நிலையான்வந்தது. எண்ணனைக் கடைகுறைந்து நின்ற
து. எண்ணலரிதாமெனினுமாம். எண்ணரிதா யென்றதனுன் மா
யாவாதி சிவாத்துவிதி யொன்றென்னுமதமும் நித்தமாயென்ற
தனுலே சுகுணரிகமென்னும் புந்தர்மதமும் இருண்மலத்தி லழுக்
தியென்றதனுலே லாத்மாச் சுத்தனென்னுமைக்யவாதிமதமும் மறுக்
கப்பட்டன.

பசுவிலக்கண முற்றிற்று.

இங்ஙனம் பசுவிலக்கண மருளிச்செய்து பதிபசுபாசந் தெ
ரித்தலென்னும் விதியைப்பற்றி மேற் பாசவிலக்கணங்கூறுமதே
முறைமையாகலான் முற்கூறிய வான்மாக்களோடு மநாதியே கூ
டியிருக்கப்பட்ட மலமாயாகன்மங்களி னியல்பைக்கூறுமிடத்து

ஆணவ மாயை காமியமென்னு மொழுங்கைப்பற்றி முந்த வான் மாக்கஞ மறைக்கப்பட்ட ஆணவமலத்தினியல்பும் அந்தமலத்தின் மறைப்பைநீக்குகிற திரோதாயியினியல்பு மருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

ஏகமாய்த் தங்காலெ வெல்லைகளின்மீரு மெண்ணரிய சத்தியதாயிருளொளிரவிருண்ட, மோகமாய்ச் செம்பினுறு களிம்பேய்ந்துநித்த மூலமலமாயறிவு மூடுதினையுமறைக்கும், பாகமாம் வகைதின்மாறு திரோதான சத்தி பண்ணுதலான் மலமெனவும் பகர்வரதுபரிந்து, நாகமா நதிமதியம் பொதிசடையானடிகணணுகும்வகை கருணைமிக நயக்குந்தானே. (அ)

மோகமாமூல மலத்தின்மூறைமையும்
பாகமாந்திரோதப் பகுதியும்டாகர்ந்தது.

(இ - ள்) ஏகமாய் — ஆணவமலமானது எண்ணிறந்த வான்மாக்களோடுங் கூடிநின்று மறைத்துந் தானெனன்முயிருப்பதாய்

தங்காலெ வெல்லைகளின் மீரு மெண்ணரிய சத்தியதாய் — ஆன்மாக்களுடைய பக்குவா பக்குவங்களுக்குத் தக்கதாக அவரவரிடங்களிலே மறைத்துநின்று அந்தந்த ஆன்மபோதங்களின் மீட்சியிலே நீங்குவதாயிருக்கிற தன்கார்யமான வெண்ணிறந்த சத்திகளையுடையதாய்

இருளொளிரவிருண்ட மோகமாய் — சென்றதவிருளும் வெளியென்னும்படி நின்று ஆன்மாக்களுக்கு மிக்கமறைப்புகள் செய்யுமதாய்

செம்பினுறு களிம்பேய்ந்துநித்தமூலமலமாய் — செம்பினுடன்கூடியிருக்கப்பட்ட காளிகமானது அந்தச் செம்புள்ளவன்மேற யதனைமறைத் துள்ளும்புறம்புங்கலந்து வெட்டுவாய்

தோறு நின்றுற்போல வான்மபோதத்தோடு
ங் கலந்து மறைந்துநிற்கிற அழியாதவராதிம
லமாய்

அறிவு முழு தி னையு மறைக்கும்

இங்ஙனமான்மாவி னிச்சாஞானக் கினைபை கள் சற்றும் ஜீவியாதபடி மறைத்துநிற்கும். இங்ஙன மானவமலத்தி னிடல்லை யருளிச் செய் திந்தமலத்தைப் பாகம்வருத்துகிற தி தோதாயி சத்தியினியல்பு மேலருளிச்செய்கி ன்றது

பாகமாம்வ கை

அந்த ஆணவமலமானது கூடியமாம்படி

நின் று திரோ தானசத்தி பண் ணுதலான்

சிவனுடைய வருட்சத்தியானது அந்த வா ணவமலத்தோடுங் கூடித் திரோபவித்து நின் று காரியப்படுத்துகையால்

மல மெனவும் பகர்வர்

இந்தத் திரோதாயி சத்தியை யந்த மலத் தோடுங் கூட்டி மலமென்றும் பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். இங்ஙன மலமெனவுமென் ஈ வும்மைகொண்டே டுத்தத் திரோதாயிசத் தியே யருளென்பது தணிவு. இங்ஙனந் தி ரோதமாய்நின்று காரியப்படுத்தி மலபாகம் வருத்தின வருளானது இங்ஙனம் மலபாகம் வந்த ஆன்மாக்களுக் குண்டாக்கும் படிதீ தன்னில்

அதுபரிந்து

அந்தவரு ளவர்களிடத்திலே கிருபைஜநித் தநின்று

காகமா கதிம தியம் பொதி சு

பாம்பினையு மறுத்தாயிருக்கிற கங்கா பர மேஸ்வரியையுஞ் சந்திரனையுஞ் சூழ்ந்திருக்கப்

டைபானடிக ண பட்ட திருச் சடாபாரத்தையுடைய தம்பிரா
ணுகும்வகை கரு ளர் திருவடி களிலே பொருந்து மூறைமை
ணை மிக நடக்குந் தை யுண்டாக்குந் தனது காருண்ணியத்தி னை
தானே. லை. எ - று.

நு - ம். ஏகமாய். எ-கு. ஆணவமல மொன்றுயிருக்கவு மெ
ண்ணிறந்த வான்மாக்களையுங் கூடிநின்று மறைக்கு மென்றதற்கு
வழியேதென்னில் இருளானது தானொன்றுயிருந்தும் பலகண்க
ளையு மறைத்தாற்போல வெனவறிக. அப்படி மலமொன்றுயிருந்
தும் பலவான்மாக்களையு மறைக்குமென்பதற்கு. பி-ம். திருவரு
ட்பயனில் "பலரைப்புணர்ந்து மிருட்பாவைக் குண்டென்றுங்-
கணவர்க்குந் தோன்றுதகற்பு" எ - ம். இந்நூலினும். "மோகமிக
வுயிர்க்கடொறு மூடலுய்ந்திற்கு மூலவாணவமொன்று". எ-ம். வரு
மேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இனி தங்காலவெல்லைகளின் மீளும். எ-கு. ஆன்மபோதங்
களின் மீட்சியிலே நீங்குகிற சத்திகளென்றதெனின்னில் போத
த்தின் மீட்சியாவது பிரபஞ்சத்தைப் பொய்யென்று கண்டு நீங்
குகை யெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில் "ஆசைதரு மூல
கமெலா மலகைத்தேராமெனை றறிந்தகல வந்திலேடையாகும்".
எ-று. கண்டுகொள்க.

அப்படி மலமொன்றுயிருக்கவு மந்தமலத்தின்சத்திக ளெ
ண்ணிறந் திருக்குமென்ற தெனின்னில் அந்த மலத்தோடுங்கூடி-
யிருக்கப்பட்ட வான்மாக்க ளெண்ணிறந் திருக்கையாலு மந்த
வான்மாக்கடோறும் வெகுவிதமான சத்திகள்பதிந்து நிற்கையா
லு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அப்படி யான்மாக்கடோறு
மந்தமலத்தின் சத்தி வெகுவிதமாகப் பதிந்து நிற்குமென்றதை
த்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில். " கதிதருங்காமிமன் கட்டிம
ப்பாசங்கள் மூன்றவைதான், பொதிதருமானவம் போகருஞ்செ

யிகன்மமு மாயையுமா, முதியதுதானென்று மூன்பினிலாதது சேதனன்கண், ணதிகமறைப்பன வாயிரகோடி- விருத்திகளே- னது. கண்டுகொள்க.

இனி இருளொளிர விருண்டமோகமாய். எ - கு. செறிந்த வீருளும் வெளியென்னும்படி யிருளாயிருக்கு மந்த மலமென்று தேதென்னில் இருளானது பண்டபதார்த்தங்களை மறைத்துந் தான்தோன்றி நிற்கையாலும் இந்த மலமானது தன்னையுங் காட்டாமல் பொருளையுங் காட்டாமல் நிற்கையாலு மப்படிச் சொல்லப்பட்ட தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருவருட்பயனில். "ஒரு பொருளுங்காட்டா திருளுருவங்காட்டு- மிருபொருளுங்காட்டாதிது". எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி செம்பினுறுகளிம்பேய்ந்து நித்தமூலமலமாம். எ - கு. செம்பிற் காளிதம்போல வொருகாலத்தினு மழிடாத வநாதிமல மென்றதேதென்னில் செம்பென்கிற பொருளுள்ளளவுங் காளிதநின்றூற்போல ஆன்மபோதமுள்ளமட்டு மந்தமலத்தின் மறைப்புப்போகாதென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில். "விருத்திகளான் மறைக்கின்றவவ்வாணவம் வெங்குருமன், கருத்தியநூன்மூறை தேரிற்கலந்துட லுயிரனுவை, யருத்தியநஞ்சென்ன மோகஞ்செப்தாணை யநுபவத்திற், பெருத்திடச் செம்பினிற் காளிதம்போலப் பிணைந்துளதே." எ - து. கண்டுகொள்க.

நித்தமூலமலமென்றது மூத்தியினு மலமழியாதென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். உண்மைவிளக்கத்தில். "மூத்திதனின் மூன்று முதலும்." என்றசெய்யுளின் முடிவிலே "இத்தைவிசுவித்தன் மலம்." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி அறிவு முழுதினையுமறைக்கும். எ - கு. ஆன்மாவினிச் சாதாரணக்கிரியைகளைச் சூழ்ந்தும் ஜீவிக்க வொட்டாதபடி மலம

றைக்குமென்று பொருட்படுத்தினத்தி:கு. பி - ம். சித்தியாரில். ‘‘சீவனுபிச்சாஞானக் கிரியையாற்சிவனெயொப்ப, ரவனென் றீ ழிலநாதி மலமிவற்றினெமறைக்கும்.’’ எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி பாகமாம்வகைகின்று திரோதானசத்தி பண்ணுதலா ல். எ-கு. சிவனுடைய வருட்சத்தியானது திரோதாயியாய் நின்று மலங்களைக் காரியப்படுத்துமென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு. பி-ம். சித்தியாரில். ‘‘ஏயுமும்மலங்கடத்தந் தொழில்னெ யியற்ற வேவுந், தூயவன்றனதோர்சத்தி திரோதான காரியதென்றும்.’’ எ-து. வருமது கண்டுகொள்க.

இனி அதுபரிந்து நாகமாந்திமதியம் பொதிசடைப்பா னெழிக ணணுகும்வகை கருணைமிக நடக்குந்தானே. எ - கு. அந்தவருளா னது திரோதமாய்நின்று ஆன்மாக்களுக்கு மலபாகம் வருத்தி மீ ளவும் பழையவருளாய்க் கிருபைசுரிக்குமென்ற தெங்ஙனெயெ ன்னில் மாதாவானவள் பிள்ளைகளிடத்திற் குற்றங்கண்டு கோபி த்து மீளவுங்குணங்கண்டவாறே பிரியப்பட்டாற்போல வெனவ றிக. இதற்கு. பி-ம். திருவாசகத்தில். ‘‘பேதித்தநம்மை வளர்த் தெடுத்த பெய்வளைதன்-பாதத்திறம்பாடி யாடேலொ.’’ எ - ம். இந்நூலினும். ‘‘மூற்சினபருவுதிரோதாயி கருணையாகி’’. எ - ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது ஆணவமலமான தான்மாவை மறைக் குமுறைமையு மந்தமலத்தை யருட்சத்தியான து திரோதாயியாய் நின்று பாகம்வருத்தி மீளவும் பழையவருளாய்க் கிருபைசுரித்து அப்படி மலபாகம்வந்த வான்மாக்களைச் சிவனுடைய திருவடியி லே கூட்டுவிக்குமுறைமையு மறிவித்தது. (அ)

—o—

வேறு—இதுமுறையே யுணர்த்துவா னின்ற வைவகைப்பா சங்களு ளாத்மாக்களை யருகிலே கூடிநின்று ஞானமலனங்களை

விளக்கின்ற மூலமலத்தின் றன்மையினையு மதனைப் பாகம்வருத் தாகையா னுபசரித்துப் பாசமென்னப்பட்டத் திரோதானசத்தி யின் றன்மையினையு மூணர்த்திற்று.

ஏகமாய்-சடமுமா யநேகமாலுற் கடாதிகளைப்போல வன் சீதமாதலாற் பலவன்றி யொன்றுயிருப்பதாய்,—தங்கால வெல் லைகளின்மீறு மெண்ணரிய சத்தியதாய்-ஒன்றே சர்வாத்மாக்களை யு மறைக்கி லொருவனுக்குப் பாசமோசனமுண்டாக வெல்லார்க் கும் மோசமுண்டாதல்வேண்டும் அது கூடாதாதலிற் றத்தம் பரிபாகமான காலவறையறைகளிலே திரும்பத்தக்க வளவிறந்த சத்திகளையுடையதாய்,— இருளாளிரவிருண்ட போகமாய்-இரு ளெல்லாப்பொருளையு மறைக்கையிலுந் தன்னைக் காட்டிநிற்கும் இது சர்வாத்மாக்களை மறைத்து அவர்களையுந் தன்னையுங்காட்டா தாகையா லிருளும் வெளியென்னும்படிக் கிடாக விருண்ட மயக் கத்தையுடையதாய்,—செம்பிலுறு களிம்பேபந்து-செம்பிற்பொ ருந்திய களிம்புபோன்று,—நித்தமூலமலமா யறிவுமுழுதினையு ம றைக்கும்-அழிபாத பிரதானமலமா யாத்மாக்களுரை—ய விச்சா ஞானக்கிரியைக ளடங்கலையுமறையாநிற்கும்,—திரோதாயிசத்தி- த்திரோதானசத்தி யானது,—நின்று-ஆத்மாக்களோடு நின்று,— பாகமாம்வகை பண்ணுதலால்-அந்தவாணவமலம் பக்குவமாகும் படி யது மறைத்தற் கணுகூலஞ்செய்தலால்,—மலமெனவும் பக ர்வர்-அந்தச் சத்தியை மலமென் றுபசரித்துச்சொல்லுவர்கள்,— அதுதானே-அங்ஙன மறைத்தற்கணுகூலமான சத்திதானே,—ந கமா நதிமதியும் பொதிசடை—யா னஞகணணுகும்வகை - பாம்பு முதலிய வற்றைப் பொதிந்த சடையினையுடைய சிவனுடையதிரு வடிகளை யவ்வாத்மாக்கள் சேரும்படி பக்குவம் வந்தடுப்:ண் ணி,—மிகப்பரிந்து கருணைசெய்யும்-பெருகவும்பரிந திரக்கமாய் மகிழும். எ - று .

தானேயென்றதை யசைநிலையாக்கவும். பரிந்து பொதிசடை யென் றியைப்பினுமாம். காளிதஞ்செம்பினுடன் சகசமாயிருந் தமிரதக்குளிகையடாற் றீரும்துபோல மூலமலமும் மாத்மாக்களு டன் சகசமாயிருந்தஞ் சிவசத்தியாற் போக்கப்படுமாதலி னதற் கும் துவமையாயிற்று. இந்தமல மாத்மாவினுடைய ஞானசத்தி யை மறைத்தலாற் சகசமே, ஆகந்துகமலமன்று. சகசமாவது கூ டவுதித்தது. ஆகந்துகம் வந்துகூடியது. சகசமெனினக்கினிக்கு வெம்மையும் புனலுக்குத் தண்மையும்போலும் குணமாதலிற் குணமழியிற் குணியுமழியுமன்றெயெனின் அற்றன்று. செம்பிற்கு க்களிம்பும் அரிசிக்குத் தவிடும்போலுங் குற்றமே, அவற்றின்குண மன்று. களிம்புந்தவிடும்போகச் செம்பிற்கும் அரிசிக்குங்கேடில் லை. அதுபோலச் சகசமலமான வாணவமலத்தை நீக்கக் கேடின் றே. ஆதலாற் சகச மிருவிதமெனக்கொள்க. இந்த வாணவமலம் மாயாகாரியமெனின் மாயாகாரிய மாகந்துகமாதலி னுகாது. மா யையெனின்மாயை தன்காரியத்திலேல மலத்தைநீக்கி மாத்மாவி னுடைய ஞானத்தைவிளக்குதலி னதுவுமன்று. மாயை தன்காரி யத்தால் விளக்கிலுலுங் காரணரூபத்தான் மறைப்போதாவெனின் ன் காரியத்திலில்லாது காரணத்திலுளதில்லை; அக்கினி காரியமான தீபத்தாலும்விளக்கிக் காரணமான தன்லுலும் விளக்குதலின். ஆயின் மாயை காரணரூபத்தால் விளக்குமேமாவெனின் அப்படி விளக்காது. ஆத்மாக்களை விஷயங்களிலே மோகிப்பிக்கும் ஆ ணவமலம்போல முழுதும்மறையாது. ஆதலான் ஆணவமிருளு மாயை விளக்கும்போலு மெனக்கொள்க. ஆயினிதனை மலமென் பதென்னையெனின் அதற்குப்பரிகார மேலே மோகமிகவென்று ஞ் செய்யுளிற்காட்டுதும். இனி ஞானபாவமெனின் பாவமொரு திரவியமல்லாதபடியாலே மறைக்குந் தொழிலுஞ் செய்படமாட் டாது. கடத்தினுடையபாவஞ் ஜலகுடகணம் பண்ணமாட்டா

மைபோல். ஆதலான் ஞானபாவமுமன்று. ஞானத்திலுடைய பி
ருகபாவமெனிற் பிருகபாவ மறுதியான ஞானத்தான்முடிவு. ஆ
தலான் முடிவுள்ளதற்குத் தோற்றமுண்டு. உண்டாகவேதான்
றி யழியு மாதலா னதுவுமன்று. அன்னியதா ஞானமெனின் ஒன்
றாயொன்றாகக் கருதுதலேயன்னியதா ஞானமாதலி னம்மாற்
டமோ ரதுவின்றிவாராது. சுத்தி வெள்ளியாகத் தோன்றும்
போது கண்ணின் குற்றத்தாலன்றித் தோன்றுதவாறுபோல
வாதலி னிதுவுமன்று. இனி ஆத்மாவின் குணமெனிற் சித்தா
னவாத்மாவின்குண ஞானமன்றிச் சடமாயிராது, தியின்குண
ம் வெம்மையன்றிச் சீதமாகாவாறுபோல. ஆதலா லதுவுமன்று.
இந்த வாணவமலத்திற்குப் பரியாயநாமங்கள் பசுத்துவம் பசு
நீகாரம் மிருத்தியு மூர்ச்சை மலம் அஞ்ஞான ம் அவித்தை
ஆவிருதிருக்கு கிலணிபாவம் மூலம் கூடியம் பாசம் அசுத்தி
பந்தனம் விடாகாதம் களங்கம் மோகம் கேவலம் ஆவர
ணம் தமசு சடம் படலம் நீரோதம் ஆச்சாதனம் இவை
மூதற் பிறவுமுள. இந்த மூலமலஞ் சகலரெனப்பட்ட வாத்
மாக்களுக்குக் கருவிகூடிய சகலாவத்தையிலே யாகமுத
லிய கருவிகளிலே யாவேசித்து மோகம் மதம் ஆகம்
விஷாதம் சோஷம் வைசித்தியும் அரிஷம் என்று மெ
ழுவிதங்களாயுஞ் செய்விக்கும். இவற்றுண் மோகமாவது
அதிபாதகமுதலிய பஞ்சபாதகங்களா யாசரியரு லுணர்ந்
திருப்பினு மவ்வுணர்ச்சிகள் சிறிதும் விளங்காதபடி யிழப்பி
த் தவற்றை நன்றென்று செய்விப்பது. மதமாவது தான்டோ
கித்துப் புணர்ந்த வரைவின்மகளினை யருவராமற் போர்த்தி
வவடுவத்திரீயென்று மிவளினாரியபே றெமத்தில்லையென்று
மதிப்பிப்பது. விஷாதமாவது ஒருவன்வாஞ்சித்துப் புணர்
ந்த மகளினைப் பிரிந்தபோது மிகவும் வருந்தியழுது மே

தக்கஞ் செய்விப்பது. அநாகமாவது ஆசிரியரூலே தருமதூல்களைக் கேளாதா ரொருவனுக்குச் சிவத் திரவியமுதலியவற்றை வவ்வுதற்கு வாஞ்சையைச் செய்விப்பது. சோஷமாவது அந்த மலைதுக்கத்தாலே யுடம்புலரும்படி யாகாரத்திலே கருத்தின்றிச் செய்விப்பது. வை சித்திரியமாவது சமக்குப் பரமசிவ ரூபவிதமான விரூபினைப்பயனையுங் தெய்வீக முதலிய மூவகையாலே தருவனென்று மூணர்வை யிழப்பித்து இவனென்னைத் தாழ்வித்தான் வாழ்வித்தான் யாவனைத் தாழ்வித்தென் வாழ்வித்தே னென்பிப்பது. அரிஷமாவது மனைமுதலிய வபாங்களைக் கண்டுகளித் தெமக்கினியென்ன குறை யென்பிக்கை. அரதியிலே யணுக்களைப் பொருந்திநிற்கையா லாணவமெனப் பெயராயிற்று.

இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்ட வருளாகிய திரோதாயிசத்தி யந்த வாணவமலத்தைப் பாகம்வருத்து முறைமை யெங்ஙனையென்று வினவ அந்தத் திரோதாயி சத்தியானது இச்சாஞானக் கிரியாசத்திகளைத் தோற்றுவித்து அவையிற்றைத் தொண்டே சுத்தமாயையிலு மசுத்தமாயையிலு முண்டான தனுகரண புவனபோகங்களைத் தோற்றுவிக்குமிடத்து அவையிற்றோறு மான்மாக்களைக் கூட்டிக் கன்மத்தைப் புசிப்பித்து மலபாகம் வருத்தி வண்டுகையா லதில் சுத்தமாயையினேற்ற மூந்தவருளிசசெய்வா னெனித்துக்கொண்டருளியது.

உள்ளவருஞ் பரசிவன்ற னருளாலேயாக முதிக்குமிருங் குடிலைதனில் விந்துவருநாதந், தன்னிலதி னெளிவளருஞ் சதாசிவராமவ்விற் றயங்கவரு மீசர்வித்தை தனையளிப்பரதனஞ், மன்னுவவிவ் வகையவ்வாய்மையினஞ்மூன்னே வந்திடுமென் றுரைசெய்த

விந்துவழாவகையே, முன்னுதவு சூக்குமாதி பொருளன்குமென்று மொழிந்திவரருங்கலகண் முதிர்ந்துளோயே. (கூ)

வைத்தமாமாயையின் வாக்குகான்குஞ்
சுத்ததத்துவமைந்தும் தோன்றுமென்றது.

மனத்தினை னினைத்தற்கரிய பரமசிவனுடைய பராசத்தியாலே சூடிலடாகிய மாமாயையிலே ஈாதத்துவந்தோன்றும்

(இ-ள்.) உன்னலரும் பரசிவன்ற னருளாலே ஈாத முதிக்குமிகுங் சூடிலதனில். அநுவயம். உன்னலரும் பரசிவன்ற னருளாலே மிகுங் சூடிலதனி லுதமுதிக்கும்

மூற்கூறிய ஈாதத்திலே விந்துதத்துவந் தோன்றும்

விந்துவருகா தந்தன்னில். அநுவயம். ஈாதந்தன்னில் விந்துவருகும்

அந்த விந்துவிலே பிரகாசமிக்க சாதாக்கியதத்துவந் தோன்றும்

அதிலொளிவளருஞ் சதாசிவநாம்

அந்தச் சாதாக்கியத்திலே விளக்கமாகவுரு மீசுரதத்துவந் தோன்றும்

அவரிற்றயங் கவருமீசர்

வித்தை தனை யளிப்பர்

அத்தி சுரருஞ் சுத்தவித்தையைத் தோற்றுவிப்பர்

அதனன்மன் னுவரிவ்வகை யையவர். அநுவயம். அதனு லிவ்வகையையவர் மன்னுவர்

மூற்கூறிய வகைகளாற் சூடலையுபாதனமாக விந்தத்தத்துவங்க ளொன்றினை யொழுங்கிலே தத்துவகத்தாக்கு ளவருந்தான்றி யிந்தத்தத்துவங்களு மொருந்திநிற்பர்கள்

வாய்மையி னன்முனே வந்திடுமென்று ரை செய்தவிந்

உண்மையாக முன்பெ நாதத்திசை தோன்றுமென்று சொல்லப்பட்ட விந்துவிசை

துவழா வகை யேமுன்னுதவு குக்குமாதி யொருநான்கும் அநுவயம். வழாவகையே குக்குமாதி யொருநான்கும்முன் னுதவும்

தப்பாத முறைமையினலே சூக்குமைமுதலாக்கிய வாக்குகளுமேலை யுமூற்கூறிய சிவசத்திதடோற்றுவிக்கும்

என்றுமொழிந்திடுவரருங்க லோகன் முதிர்ந்

என்றிங்ஙனஞ் சொல்லுவர்க ளரியநூல்களினையுணர்ந்தபெரியோர்கள். எ-று.

துளோரே.

நு - ம். உன்னலருமபாசிவன். எ-கு. மனத்தி னுளினை த்தற்கரிய பரமசிவனென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில் அ

க்த நிஷ்களசொருபியாயிருக்கின்ற பரமசிவனை ஆன்மபோ
தத்தாற் சூட்டியறிய வொண்ணுதபடியாலே யப்படிச்சொ
ன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சுத்தியாரில். "தன்னறிவ
தறற்காணுந் தகைமையதல்லனீசன்." எ-ம். கோயிற்புராண
த்தில். "காரணங்கற்பனை கடந்தகருணை" எ-ம். இங்ஙனு
ணும். "நாடரியகருணை." எ-ம். வருமதுக்களைக் கண்டு
கொள்க.

பரசிவன்றனருளாலே. எ-கு பரமசிவனுடைய பராச
த்தியாலே குடிலையிலே நாதந்தோன்றுமென்று பராசத்தியி
ன்மெய்வைத்துப் பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னி
ல் அந்தப் பாமசிவமானது பிரபஞ்சத்தைக் காரியப்படுத்து
மிடத்துத் தனதுசத்தியைவிரித்து அதுவேயுடம்பாகநின்று
காரியப்படுத்துகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்
கு. பி-ம். சுத்தியாரில். "மூனனருட்சத்திதன்பான் முகிட்
சூந்தான்முளையானன்ற" எ-ம். இந்நூலினும். "நீடபராச
த்தி நிகழிச்சாருனான நிறைகிரியைதரவதனை நிமலனமேவி,
நாடரிய கருணைதிரு வுருவமாகி" எ - ம். ஞானபூசைசத்தி
ருவிருத்தத்தில். "இன்புருவச் சிவன்படைத்தற் கிச்சைகா
லத் திசைவழிவித்தியாதெதி யாகியெழிற்கிரியை, முன்பெரு
க் குடிலையினையடைந்தநாத மூந்துவிந்தக் காமனுன்
மொழிமுறைமேயவளுந்தித், தன்பொருவில் மந்திரத்தாற் ச
தாசிவாதியுதவி." எ-ம். வருமது கண்டுகொள்க.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட சிவசத்திகளாலே குடிலையி
லே தோன்றுமென்ற நாதவிந்து மூதலாகிய தத்துவங்களுக்
கு வகுப்பெதென்னில் நாதமென்றது சர்வான்மாக்களுக்கு
மறிவை யெழுப்புவித்துநிற்கிற ஞானமெனவறிக. விந்துவெ
ன்றது சர்வாணமாக்களுக்கு முண்டாகிய தொழிலை யெழுப்

புவித்தாநிற்கிற கிரியையெனவறிக. சாதாச்கியமென்றது அங்
தஞானமூங் கிரியையுமாகிய காதவிக்துக்களிரண்டுங்கூடினை
வவதாரமெனவறிக. ஈசுரமென்றது கிரியையேயறி ஞானவ்கு
றைந்துநின்ற வவதாரமெனவறிக. சுத்தவித்தை யென்றது
ஞானமேறிக் கிரியைகுறைந்துநின்ற வவதாரமெனவறிக. இ
ணையிற்றுக்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில். "ஆய்ந்தவத்தத்
துவ மைந்தாவன சிவதத்துவத்தோ, டேய்ந்தவச்சத்தி ச
தாசிவமீசனும் வித்தையுமென், றோர்ந்தநிவித்திணுக் குள்
ளெங்கிழ்ப்பான துசத்தியத்திற், போந்தமூமங்குர மைமூக
த்தோனென்று போற்றுவரே." என்றதை இந்தத் தத்துவங்
களைந்துஞ் சிவசத்தியாலே குடிலையிலே தோறு மென்பத
ற்குக் கண்டுகொள்க. இந்தத் தத்துவங்க ளேறியுங் குறை
ந்து மொத்துநின்றதற்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில். "போ
ற்றும்பரத்திற் பொதிகின்றஞானங் கிரியைபெற்றுத், தோற்
றுஞ்சதாசிவ முன்னதைஞானங் கிரியைகுன்றிற், றோற்றிய
வித்தை யிவற்றின்றிரிவு மகேசன்மயல், மாற்றுஞ்சிரபுரத்
தெங்கோனெறியில் வகுத்தனவே." எ-ம். சித்தியாரிலும்
"ஞானமேயானபோது சிவன்முழுஞ்ஞானமொக்கி, னீனமி
ல்சதாசிவன்பே ரீசனுந்தொழிலதிறறி, லானமேற்கிரியையி
த்தை யுருத்திரனிலையபோக, மானபரகாரத்தோ டதிக
ரணத்தருமே". எ-து. கண்டுகொள்க.

இவையிற்றின் முற்கூறிய விந்துசுநாதமுஞ் சர்வான்
மாக்களுக்கு மறிவையுந் தொழிலையு முண்டாக்குமென்று
மூன்சொன்னதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "மூவகையணுக்க
ருக்கு முறைமையால் விந்துஞான மேவினதில்லையாகில் விளங்
கியஞானமின்மும்". எ-து. கண்டுகொள்க.

அதனல் மன்னுவரிவ்வனைகளையவர். எ-று. முற்கூறியவை

கையாற் குடிலையுபாதானமாகத் தத்துவங்களைக்குத் தொன்றினவொழுங்கிலே தத்துவகத்தாக்களவருந்தோன்றி யிக்தத்தத்துவங்களோடும் பொருந்திநிற்பார்களென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் மூற்கூறியவகையாவது அந்தச்சிவமுஞ் சத்தியுங் குடிலையிலே பொருந்தினவதரத் தந்தத் குடிலையுபாதானமாகச் சிவத்தத்துவங்களோடொன்றுகையாலந்தச்சிவமுஞ்சத்தியு மந்தத்தத்துவங்களுடம்பாகவு மதிஷ்டித்தத் தத்துவகத்தாக்களவராகநிற்கையாலே யப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அதற்கு வழியேதென்னில் நாததத்துவமுடம்பாகச் சிவமதிஷ்டித்து நிற்கையாலும் விந்துதத்துவமுடம்பாகச் சத்தியதிஷ்டித்து நிற்கையாலு மந்தநாதமும் விந்துவுங்கூடின சாதாக்கியமுடம்பாக அந்தச்சத்தியுஞ் சிவமுங்கூடி சதாசிவமாக அதிஷ்டித்து நிற்கையாலுங் கிரியைபேறி ஞானங்குறைந்து ஈசுரமுடம்பாக மகேசுரமதிஷ்டித்து நிற்கையாலு ஞானமேறிக் கிரியைகுறைந்து சுத்தவித்தையுடம்பாக உருத்திரனதிஷ்டித்து நிற்கையாலுந் தத்துவங்களுடம்பாகத் தத்துவகத்தாக்கள் பொருந்திநிற்பார்களெனவறிக. என்றிங்ஙனந் தத்துவமுடம்பாகத் தத்துவகத்தாக்கள் பொருந்திநிற்பார்களென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "வித்தையோடீசர் சாதாக்கியஞ்சத்தி சிவங்களாந்தஞ், சுத்ததத்துவஞ்சிவன்றன் சுதந்தரவடிவமாகு, நித்தமென்றுரைப்பர்காலை நீங்கியநிலைமையாலே, வைத்திலர்மூற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத்தாலே." எ-து. கண்டுகொள்க. என்றிங்ஙனஞ் சிவன்றன் சுதந்தரவடிவமாகுமென்று சிவமொன்றையுஞ் சொல்லியிருக்கச் சத்தியையுங்கூட்டித் தத்துவகத்தாவாகச் சொன்னதெதென்னிலந்தச் சிவமுஞ்சத்தியும்பின்னமற்றிருக்கையால் சிவத்தைச்சொ

ல்லதேவ சத்திக்கு மாமென்பதுகருத்து. அப்படிச் சத்திசிவ மிரண்டும் பின்னமற்றிருக்கு மென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "சத்திதாலுதமாதி தாலுகுஞ் சிவமுமந்த, சத்திதாலு தியாருந் தருவடிவானவெல்லாஞ், சத்தியுஞ்சிவமுமாகுஞ் சத்திதான்சத்தனுக்குச், சத்தியாஞ்சத்தன்வெண்டிற் றெரிவி லாமாஞ்சத்திதானே". எ-து. கண்டுகொள்க. என்றிங்ஙன மூற்சுறிய வகைகளால் நாதவிந்து விரண்டுதத்துவமும் ஐக்தாக விரிகையால் சத்திசிவமிரண்டுந் தத்துவகத்தாக்க ளாவராகநிற்பதை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. என்றிப்படித் தத்துவமென்றுந் தத்துவகத்தாக்களென்று மிருவகையாயிருக்கத் தத்துவங்களின்பேர் தத்துவகத்தாக்களுக்குச் சொல்லியும் தத்துவகத்தாக்களின்பேர் தத்துவங்களுக்குச் சொல்லியும் வருகைக்கு வழியெதென்னில் தத்துவங்களுடம்புந் தத்துவகத்தாக்க ளுயிருமாய்நிற்கையாலே உடம்புக்கிட்டபேர் உயிருக்குநின்றாற்போலத் தத்துவங்களினபேர் தத்துவகத்தாக்களுக்கு நிற்கையாலும் விளக்குச் சுடரெரியுந்தகளி விளக்கென்று பேர்பெற்றாற்போலத் தத்துவகத்தாக்களின்பேர் தத்துவங்களுக்கு நிற்கையாலு மப்படிச்சொன்னதெனவறிக.

இனி விந்துவழாவகையே மூன்னுதவுசூக்குமாதி யொருநான்கும். எ-கு. விந்துவிலேநின்றுந் தோன்றப்பட்ட வாக்குகணுலையுஞ் சிவசத்திக டோற்றுவிக்குமென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியெதென்னில் அந்தவிந்துவானது ஜடமானபடியால் அது தானுகத் தோற்றுவிக்கமாட்டாதாகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "விந்துவின்மாயையாகி" என்ற விருத்தத்தில். "விந்துதன்பால் வைகரியாதி." எ-ம். "சிவன்றன்சந்நிதி க

ன்னினின்றோ.” எ-ம். வருகையா லப்படிச்சொன்னதென வுரைக. சந்நிதியென்றது அந்தச்சிலையுடைய சந்நிதியென வுரைக.

அன்றியும் முன்னுதவு சூக்குமாதி யொருநான்குமென்ற வும்மைகொண்டே வெறியுஞ் சிலசிதான்றுமென்பது கருத்தெனவுரைக. அஃதாவது முன்சொன்னவிந்துவிற் றோற்றமாகிய வாக்குகளுமன்றியே ஐம்பத்தோரக்கரமும் என்பத்தொருபதமுஞ் சப்தகோடி மகாமந்திரங்களும் வேதாகம புராணசாத்திரங்களும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலருக்குத் தனுகரண புவனபோகங்களுந் தோன்றுமென்பது கருத்தாகையா லப்படிச்சொன்னதெனவுரைக. இவையிற்றுக்கு பி-ம். சோயிற்புராணாந்தி ம். “சதநிகளிற்கருத்திருத்தித் தாவிலருமாமாயை, யுட்ந்ததனிநாதாதி யைவகையுமுதிப்பித்து, வைத்தெழுத்து மொழிறைறோன் மந்திரமேமுதலான, சுத்தவழிவிரித்தசுத்த தத்துவங்கடோகுமுதலில்”. எ-ம். சித்தியாரில். “வித்தைகளவித்தையீசர் சதாசிவனென்றிவர்க்கு, வைத்தறும் பதங்கள்வண்ணம் புவனங்கண்மந்திரங்க, டத்துவருசரீரம்போகங் கரணங்கடாமெலாமு, மூய்த்திடும் வயிந்தவந்தா னுபாதானமாகிநின்றோ”. எ து கண்டுகொள்க. வயிந்தவமென்றது குழலியாகிய சுத்தமாயையை யெனவுரைக. சுத்தமாயை படங்குழலாலற்திபோலக் காரணமுங்காரியமுமாகநிற்கையால் சுத்தமாயைச்சொல்லிவ அதனகாரியமாகியவிந்துவுக்குமாமென்பது கருத்தெனவுரைக.

இனி அருங்கலக்கண் முதிர்ந்தவளாதோ. எ-து. அரியநூல்களோயுணர்ந்த பெரியோர்களைறு பொருட்படுத்தினதென்னில் அரியநூல்களோ யுணர்ந்தவர்க ளிங்ஙனங்கூறியபொருளுக்கு மாறுபாடுசொல்லுவர்க ளென்பதுவுலப்படுத்

சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரிஸ். "சுத்தவ டிவியல்பாக வுடையசோதி." என்னுட் விருத்தத்தில் "பித்த ர்குணமதுபோல வொருகாலுண்டாய்ப் பின்னொருகாலறிவி ன்றிப் பேதையோராய்க், கத்திருமான்மாக்களுரைக் கட்டி ற்பட்டோர் கனகவரை குறித்துப்போய்க் கட்டற்கேவிழ்வா ர்". எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது மேலான சிவசத்திகளாலே சுத்த மாயையிலேநின்று நாதவிந்துமுதலான தத்துவங்டோன்று மென்றும் அந்தத் தத்துவங்களுடம்பாக மூற்கூறிய சிவசத் திகளிரண்டுந் தத்துவகத்தாக்களாக வதிஷ்டித்து நிற்பர்க ளென்றும் அதிலே விந்துசத்தியிடமாகச் சூக்குமை பைசந் திமத்திமை வைகரியென்னும் வாக்குகண்முதலானவைக ளெ ல்லாந் தோன்றுமென்று முறைமையு மறிவித்தது. (கூ)

—0—

வேறு—இனிபாசங்களு ளிருவிதமாயையு மாயேயமூஞ் செய்யுளெழிரு வுணர்த்துவான் றொடங்கிரு ர் அவற்றுளி சு சுத்தமாயையு மூலமலந் திரோதாயியாலே பாகம்வருதல் கா ரணமாக வதனினின்றுந் தோற்றிய சுத்ததத்துவமைந்தும் வாக்குகள்நான்கு முணர்த்திற்று.

உன்னலரும் பரசிவன்ற னருளாலே-நினைத்தற்கரிய பர சிவனுடைய பராசத்தியாகிய வருளாலே,—மிகுங்குடிலை தனிருதமுதிக்கும்- மகாமாயையிலே நின்று நாதத்தத்துவந் தோன்றும்,—விந்துவரு நாதந்தனில்-அந்த நாதத்திலே விந்துச்சத்திதோன்றும்,—அதிலொளிவளருஞ் சதாசிவர்-அ ந்தவிந்துவிலே யொளிமிகுந்த சதாசிவதேவர் தோன்றுவர்,— ஆமவரிற் றயங்கவருமீசர்-தோன்றிய வந்தச்சதாசிவரிடத் திலே விளங்கித்தோன்றிய வீசுரதேவர்,—விந்தைதனையளிப் பர்-உருத்திரதேவரைக் கருத்தாவாகவுடைய சுத்தவித்தை

யை யுண்டாக்குவர்,—அதுலிவ்வகையவர் மன்னுவர்-அப்படித்தோன்றிய மூறைமையாலே நாதம் விந்து சதாசிவ ரீசுர ருருத்திரரென்னு மைவருஞ் சிவஞ் சத்தி சாதாக்கிய மீசுரஞ் சுத்தவித்தை யென்னு மைந்து தத்துவங்களினு நிலைபெறுவர்கள்,—வாய்மையினுன் முன்னே வந்திடுமென்றுறைசெய்தவிந்து-உண்மை யான் முன்னேதோன்றுமென்று சொன்ன விந்துவானது, — வழாவகையே-கெடாத மூறைமையிலே,—முன்னுதவுஞ் சூக்குமாதி யொருநான்கும்-ஆதியிலே சூக்குமைமுதலிய வாக்கு நான்கையுந்தோற்றுவிக்கும்,—என்றருங்கலைகண் முதிர்ந்தோளார் மொழிந்திடுவர்-என்றறிய சிவாகமங்களிற்கற்று முதிர்ந்தோர் சொல்வர். எ-று.

தோன்றுவரென்பது சொல்லெச்சம். இனிச் சதாசிவராமிவரிற் றயங்கவருமீசரென் றொருபதமாக்கி அதிலுளிவளருஞ் சதாசிவராகிய விவரிடத்தென் றுரைப்பினுமாம். இப்பொருட்டுச் சுட்டுச் சுறப்பின்வந்தது. சதாசிவதேவராயவர் சிவமூதலீசுரானந்தம் வியாத்தராதலி னென்றறிக. நாதம்விந்து சதாசிவரீசுர ரென்பன வதிட்டான வதிட்டேடயமாக வாகு பெயராய்த் தத்துவங்களாயு முணர்த்திநின்றன. ஈண்டுநாதமென்றது சிவதத்துவம். விந்துவென்றது சத்திதத்துவம். பரநாதமும் பரவிந்துவுஞ் சிவதத்துவத்திலுஞ் சத்திதத்துவத்திலுமடங்கும். இந்தக்குடிலை பரமசிவனுக்கு லயபோகாதிகார மூன்றுக்குமிடமாய்ச் சுத்தமாய்ச் சேடமாயவனுக்குப் பரிக்கிரகசத்தியாய் நித்தியமாய் மேலானகாரணமாயையா லொன்றுய்ச சுத்தாசுத்தமான தத்துவத்துவி கமிரண்டிலும் வியாத்தமாயிருக்கும். இதிற் சிவசத்தியதிட்டிக்கையாலே சிவமூதலிய தத்துவங்களைந்துங் கலைகளைந்துந் தோன்றின: எப்படியெனின் ஞானசத்தி யதிட்டானத்தா

லே சிவதத்துவமுங் கிரியாசத்தி யதிட்டானத்தாலே சத்தி
தத்துவமு மிவையிரண்டுந் சமமாக வதிட்டித்தபோது ச
தாசிவதத்துவமுஞ் ஞானங்குறைந்து கிரியையதிகமாக வதிட்
டித்தபோது ஈசுரதத்துவமுங் கிரியைகுறைந்து ஞானமதிக
மாக வதிட்டித்தபோது சுத்தவித்தியாதத்துவமுந் தோன்
றும். இனி ஞானசத்தி யதிட்டானத்தாலே குடிலையினின்றும்
பரநாதமுங் கிரியாசத்தி யதிட்டானத்தாலே யபரவிந்து
ந்தோன்றும். சிவஞ்சத்தி நாதமென்றுமாகிய ஞான குஞ்சி
னுக்கு நிட்களமான திருமேனியென்றுமையத்தானமென்றுஞ்
சொல்லப்படும். சதாசிவதத்துவஞ் சகளநிட்களமான தி
மேனியென்றும் போகத்தானமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இ
ந்தச் சதாசிவதத்துவத்திலே யகாரசொரூபமாய்ச் சகள
மாயிருக்கிற வபரநாதமுமபரவிந்துவு மறுசதாசிவர்களுமே
டங்கும். ஈசுரமுதலிடதான்குஞ் சகளமான திருமேனியுமா
யதிகாரத்தானமுமாயிருக்கும். முன்சொன்னவிந்துவிலே நி
ன்று முற்றுமம்மை யொரோவழி யெச்சமுமாகுமென்றது ரு
லம்பத்தோரகூரமுஞ் சப்தகோடி மகாமந்திரங்களுமிரு
பத்தெட்டு திவ்யாகமங்களுஞ் சாலுவேதமுஞ் தோன்றுமென
வுமறிக. ஈசுரதத்துவத்திலே யட்டவித்தியேசுரருஞ் சத்தி
த்தையிலே சத்தகோடி மகாமந்திரங்களுஞ் சத்தருபமான
வெண்பத்தொருபத மந்திரங்களுங் மாகமங்களுங் வேதங்க
ளுமடங்கும். இனி யவனிட்டமாமும் நிட்களசகளமுஞ் ச
ளமாக மூவிதமான திருமேனி கொண்டபொழுது பரா ச
த்தியும் மூவகைப்படும். எப்படியெனின் அவன் சிவமு நாத
மாக நிட்களமானபோது சத்தியும் விந்துவுமாக நிட்களனா
யிருக்கும். அவன் சதாசிவமாக நிட்களசகளமாயிருந்த
போது மகேஸ்வரமனியாக நிட்கள சகளனாயிருக்கும். அவ

ன் ஈசனுருத்திரன் மாலயனுகச் சகளனுனபோது மகேசை
யுமை திருவாணியாகச் சகலோயாயிருக்கும். இனி கலைகளைக்
திஸ் நிவிர்த்தியாவது தன்னிடத்திலே பொருந்தினவாத்மா
க்களையுடைய சஞ்சற்பத்தை விலக்கையா லிவர்த்தியென்
றபெயராயிற்று. பிரதிட்டையாவது தன்னைப்பொருந்தின
வாத்மாக்களுக்குச் சங்கற்பவிதியை நிலைபெறுக்கையா
ற்பிரதிட்டையாயிற்று. வித்தையாவது அந்தச்சங்கற்ப வி
தி யி நிலைபெற்ற லாத்மாக்கட் கனைத்தறிவையும் விளக்
குதலாம் வித்தியாகலையாயிற்று. சாந்திகலையாவது அந்த
ஞானத்தாலே யாத்மாக்கள்பரிதாகத் தூலவஞ்மின்றி யிருந்த
படியாலே விகற்பஞானஞ் சாந்தமாயிருக்கையாற் சாந்திக
லையென்றுரையிற்று. அதீதகலையாவது அந்த விகற்பஞான
சாந்தமானதென்கிற நினைவுங்கழன்று பரமாகாசரூபமாய்
நிற்கையாலதீதகலையாயிற்று. இந்தக்கலைகளுந்தத்தவமும்
புவனமும்மற்றரூபமும்வாக்குநாமஞ்சுமட்சரங்களும்பதங்
களுமந்திரங்களும்வேதங்களுஞ்சுத்தரூபமுமாயிருக்கும்.
ஆகையாலே மலமாயையசுத்தாசுத்தரூபமாகவிரண்டுவகு
வாயிருக்கும். படங்குழலாலறிகபோலென்றறிக. இதன்விரி
வை யாகமங்களிற்காண்க.

இங்ஙனஞ் சுத்தமாயாகாரணகாரியத்திலியல் பருளிச்
செய்தது மேல் அசுத்தமாயாகாரணத்திலியல்பை யருளிச்
செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

உருவாதி சதுவிதமா யெல்லாஞ்சொல்லுவ
ஞ்ஞமையதாய்நிற்குமா யெல்லாஞ்சூயபஞ்சமே, மருவா
திக்கஞ்மமா ரவுக்களியாக்குமாலாரமாயசித்தா
யசலமாகி, விரிவாய தகங்கொடவிஞ் வியாபியாயெஞ்

லாம் விரிந்தவகை புரிந்தணடவின் மேவியனைவையொ
டுங்க, வருகாலை முயிர்களெல்லா மருவிடாமாய்மலமா
ய் மன்னியிடு மரனருளாள் மாயைதானே. (கற0)

உன்னியசகலர்க் குடம்புமுதலாய்
மன்னியவசுத்த மாயையவகுத்தது.

(இ-ள்.) உருவாதி சதுவிதமாய் தேகமுதலானவை நானு பிரகாரமாவ தேதென்னிற் றனுவென்றுங் கரணமென்றும் புவனமென்றும் போகமென்றும் வரும். அவையாவன: தனுவென்றது டஞ்சபூதங்களுமாயிற்றின் காரியங்களிருபத்தைந்துங்கூடின பூததேகத்தை யெனவறிக. கரணமென்றது உட்கரணங்கள் புறக்கரணங்களெனவறிக. புவனமென்றது கன்மம் புசிக்கைக்குண்டான விருப்பிடத்தையெனவறிக. போகமென்றது இவனுக்குப்புசிப்பாயுள்ள சுத்தாதி விடயங்களெனவறிக

ஒன்றொன்று வாவுமுறைமையினை யுணர்த்தாய். ஒன்றையொன்றொவ்வா முவுறைமையாவது தனுப்போலல்லகரணம் கரணம்போலல்ல புவனம் புவனம்போலல்ல போகம் எனவறிக.

நித்தமாய் ஒருகாலத்தினு மழியாததாய். ஒருகாலத்தினு மழியாததாவது தன்காரியமாயுள்ளனவு சங்காரகாலத்தழியினு மப்பொழுதுமழியாமல் நிலைபேறுய் நிற்பதாயென்றவெனவறிக

ஒன்றாய் அப்படிதனுகரண புவனபோகங்களாய்ப் நின்றுங் காரியப்பட்டும் மூலகாரணமொன் றாயிருப்பதாய்

என்றுமருவாகி எக்காலமுமருபமாயிருப்பதாய். எக் காலமாவது அந்தத் தனுகரணபுவனபோ கங்களாகப் பிரபஞ்சகாரியப் படுங்காலத் துமவையொழிந்தகாலத்துந் தான் கட்பு லனுக்குத் தெரியாதாகையாலே யெனவு ரைக

கன்மமாரணுக்களியார்க்கு மாவாரமாய் கன்மமானது பொருந்தநின்று புரித்து மூடிந்துபோம்படிக் கேதுவாயுள்ளவான் மாக்களுக்கெல்லாந் தாரகமாய். அஃதாவ தாவது ஆன்மாக்கள் கனமந்தொலைந்தித மு த்திபெறவேண்டுகையாலந்தக்கன்மமான தும் மூடிந்துபோம்படி புரிக்குமிடத்து மா யாசரீரமேடுத்து அதனோடுங் கூடிநின்று புரித்துத் தொலையவேண்டுகையா லிந்த மாயையந்தக் கன்மங்களுக்கேற்ற சரீர ங்களைக்கொடுத்து நிற்கையா லப்படிச் சொன்னதெனவுரைக

அசித்தாய் சித்தல்லவாய். சித்தல்லவாவது இந்த மாயையப்படி யான்மாக்களுக்குத் தாரக மாயிருந்துந் தனக்கென்னவோ ரறிவுமில் லையாய்ச் சுத்தஜடமுமாயிருக்கையா லெ னவுரைக

அசலமாகி சலமில்லாததாய். சலமில்லாததாவ தாவது எண்ணிறந்த வான்மாக்களுக்கு மெடு க்கு மெடுக்கும் ஜகநங்களோறு மதறகத

ற்கேற்ற வெகுவிதமான சரீரங்களைக்கொ
டுத்துங் தான் சுவிப்படாதுநிற்கையா லென
லுறிக

விரிவாயதன் செயலின் வியாபியாய்

பரப்பாயுள்ள தன்செயலாலே சுத்தமா
யைக் கப்பாலளவும வியாபகத்தையுடை
யதாய். சுத்தமாயைக் கப்பாலென்றது சீ
தனைப்போல வியாத்தமன்றியே தன்காரி
யமாயுள்ள மூப்பத்தான்றுக்குமூப்ள வி
யாத்தந் தனக்கு மூடையதென்றதனவ
றிக

எல்லாம் விரிந்தவகை புரிந்த டைவின்மேவி

தன்காரியமாயுள்ளவையெல்லாந் தான்
ன்னினவடைவிலே தானு மொக்கக்கூடுங்
னறு. தன்காரியமாவது கலையாதிமன்மு
ந்த மளவாகவுள்ள மூப்பத்தொருதத்து
வமு மவையிற்றி லடங்கிவரப்பட்ட நாற்
வகைத்தோற்றமு மெழுவகைப்பிரப்பு மெ
னவறிக

அவை யொடுங்கவருகாலை மூயிர்களெல்லாமருவிடமாய்

அந்தக் காரியங்களெல்லாந் தன்னிடத்
திலே யொடுங்குதற்கதாகவுரைக்கிற சங்
காரகாலமந்தக் காரியரூபத்தைப்பற்றி நி
ன்ற வான்மாக்களுக்குந் தனிடத்திலே
பொருந்துகைக் கிடமுமாய். அனுயுமிதி
னை எல்லாம் விரிந்தவகை புரிந்தடைவினே
மேவி யவை யொடுங்கவருகாலை மூயிர்க
ளெல்லா மருவிடமாய் எனவொருபதமாக்கி இதற்குத் தன
திடத்திலே தோன்றப்பட்டவெல்லா மொடுங்குங்காலந்
தோன்றினவடைவிலே யொன்றிலே யொனவுகப்பொருந்தி
யவையெல்லாந் தன்னிடத்திலே யொடுங்குதற்குதாக வரு

கிற சங்காரகால மந்தப் பிரபஞ்சரூபத்தைப்பற்றி நின்ற வான்மாக்ளுந் தன்னிடத்திலே பொருந்துகைக்கு மிடமு மாய் என்று பொருளுறைப்பினு மமையும். ஆன்மாக்கள் பொ ருந்துகைக் கிடமென்ற தெத்தாலென்னில் ஆனமாக்க ளாந் தியே மலசகசராகையாலே யந்த ஆணவமலமாகம் வந்தே சிவனுடைய திருவழியைக் கூட்டேயண்டுமாகையால் அவ்வள வும் ஒடுக்கமினைப்பொழித்தல் மற்றுத் தோற்றமலபாகம்வர. எ-ம். மாயைகாரி மலமொழிப்பன முன்றென். எ-ம். நூ ல்களிலே சொல்லிவருகையால் ஒடுங்குங்காலங் காரணமா யையிலே பொடுங்கியுந் தோன்றுங்காலங் காரியமாயையே டுந் தோன்றியும் வருகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக.

மலமாய்ப் — என்னப்பட்ட மலங்களிலே தானுமொ ருமலமாய். என்னப்பட்டமலமாவது ஆ ணவம் மாயை காமியம். எ-ம். அன்றியும் மலமாயைகன்ம மாயேயம் திரோதாயி எ-ம். என்னப்பட்ட மலங்களிலே தானு மொருமலமா யென்றதெனவறிக.

மன்னியிடம் — இங்ஙன நிலைபெற்றுவறும். நிலைபெறு வது இந்தமாயையானது சிருஷ்டிகாலத்துக்குஞ் சங்காரகாலத்துக்குந் தனக்கோரு போக்குவரவின்றியே தனதுடைய விபாத்திநிலையாமல் அசைவற்றுநிற்கையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக.

அணருளான் மாயைதானே. — இங்ஙன நிலைபெற்றுவருகிறதுதா ரா லேயென்னில் தம்பிரானருள் காருண்ணியத்திருவே நிலைபெறுவரும் அச்சுத்தமாயை தான். எ - று. அணருளா லென்பதற்குத்

தம்பிரூரர் சத்தியாலே யென்று டொரு ரூரைப்பினுமா மெனவறிக.

விதப்பு. இங்ஙனஞ் சங்காரகாலமான்மாக்கள் காரணமாயையிலே யொடுங்குவார்களென்று சொல்லியிருக்கக்கேவலக்குறி சொல்லுமிடத்து "மலத்திரூடும் வியாபிகேவலத்திலான்டா." எ-ம். "மலமன்றியொன்றுமில்லை" எ-ம். "இயல்பால். எ-ம். கேவலத்திலானவமலமொழிய மற்ரொன்றுமில்லை." எ-ம். நூல்களிற் சொல்லுவாதேனென்னில் அம்தாவது ஆணவமலத்துக்குச் சுபாவஞ் செம்பைக் காளிதமறைத்தாற்போலவு மக்கினியைக் காட்டமறைத்தாற்போலவு மான்மபோதத்தைமறைத்து அறியாமையைப்பண்ணிநிற்பதாதலாற் கேவலத்திலறிகருவியாயுள்ள தத்துவங்களுங்கி யறியாமையேவடிவாய்க்கிடக்கையாலப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. அப்படியாணவமலமறைப்புத்தாரகமாகாதாசங்காரகாலத்துக்கு ஆன்மாக்கள் மாயைதாரகமாக வொடுங்குவார்க ளென்பானேனென்னில் அப்படியாணவத்தாம் மறைப்புண்டுகிடந்தாலும் அந்தமறைப்புத் தாரகமாகா தென்றபடுவால் மாயைதாரகமாக வொடுங்கவேண்டுகையாலேயப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அப்படியாணவமல மறைத்தாலுமாயை தாரகமாக வொடுங்குகைக்கு வழியெதென்னில் மூற்கூறியவுபமானத்தில் காளிதத்தாம் மறைப்புண்டசெம்பு மிருக்கும் பொழுது பூமிமுதலான தாரகங்களைப்பற்றி யிருந்தாற்போலவு மற்றக்காட்டுமப்படிக்கு பூமிமுதலான தாரகங்களைப்பற்றி யிருந்தாற்போலவு மான்மாநித்திரையிற் கேவலப்பட்டுக்கிடக்குமவதாரத்து ஜீவிக்குங் கருவிகளைப்பற்றி யாணவமலத்தான் மறைப்புண்டு உடல்தாரகமாக மூலாதாரத்திலே யொடுங்கிக்கிடக்கையாலுஞ் சங்காரகேவலத்துக்கு மப்ப

டிமாயையிலே யொடுங்குமென்று சொன்னதனைவறிக. அப்ப டிநித்திரையிற் கேவலத்துக்கு ஆன்மாவுட்ல்தாரகமாக வொடு ங்குமென்பதற்கு. பி - ம். சிவஞானபோதத்தில். "அவ்வுட்லினி ன்றுயிர்ப்ப வைம்பொறிகடாங்கிடப்பச், செவ்விதினவ்வுட்லிற் சென்றடங்கி" எ-ம். சித்தியாரில் "உடலினிலஞ்சவத்தை யுறுமு யிர்காவலாக." எ - ம். இருபாவிருபஃதில். "உடலகத்துமூலத் தொடுங்க." எ-ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

அன்றியும் கேவலத்தி லாணவமலமன்றியே மாயாகாரணமு ண்டெனபதற் கநுபவமேதென்னில் அந்தவாணவமல மறைப் பாக மூலாதாரத்திலே யொடுங்கிக்கிடக்கு மவதரத்து அவ்விட த்திலே காரியமாயையாயுள்ள கலையாதி தத்துவங்களோன்றி யக் தவாணவமல மறைப்பை நீக்குகையாலே முளையுள்ளவிடத்திலே கிழங்குண்டென்று கண்டாற்போலக் கலைபாதி தத்துவங்களோ ன்றுகைக்குக் காரணமாயுள்ள மாயையு மவ்விடத்திலே யுண்டெ ன்பது கண்டுகொள்க. அப்படி கேவலத்தில் மாயையிலே நின் றுங் கலையாதி தத்துவங்க ளோன்றுமென்பதற்கு. பி - ம். திரு மந்திரத்தில். "மாயையெழுப்புங் கலாதியைமற்றது, லையவரா கரதி யெப்துந்துரியத்துதித், தோயுஞ்சுழுனை கலவொடுந் தன்னி யே, யாயினனந்தச் சகலத்தளானே." எ - து. கண்டுகொள்க. என்னையெதுரியத்தி லராகாதி யென்பது கொண்டே யதிதத்திற் கலாதிகளென்பது கண்டுகொள்க. அன்றியும் சித்தியாரிலும், "மாயையிற் காலேமோடு நியதிபின் கலாதிதோன்றும்." எ - ம். "மாயையின் வயிற்றுண்மன்னி வருஞ்செயல்ஞானமிச்சை, யெயு மக்கலாதிமூன்று லகதேசத்தினைப்பது." எ - ம். வருவதுமிப் பொருள்படற்றி யெனவறிக.

அப்படி கேவலத்தில் மலமுமாயையுங்கூடி நிற்குமெயா ல் மலத்தை யிருளென்று மாயையை யொள்ளென்று தூல்கவிற்

சொல்லியிருக்க விருளாகிய கேவலத்திலே யொளியாகிய மாயை யுங் கூடிநிற்குமென்னலாமோவென்னில் அப்படி யொளியென்று சொல்லப்பட்டது அந்தக்காரண மாயையிலே நின்றுந் தோன்றி யாணவமல மறைப்பை நீக்கப்பட்ட கலாபாதி தத்துவங்களாகிய காரியமாயையை யெனவறிக. அப்படி யாணவமலமறைப்பை நீக்குகிற கலாபாதி தத்துவங்களை யொளியென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில் "போதகாரிய மறைத்து நின்றது புகல்மலங்கா, ணேதலாங் குணமுமாக வுயிரினுள் விரவலாலே, காதலாலவித் தைசிந்தத் தருங்கலாபாதிமாயை, யாதலா லிரண்டுக்கு சாதியிரு ளென வேறுமென்றே". எ - ம். இந்நூலிலும். "புக்குமலமிமாயி த்தற்குக் கலாதிமூதல் மாயைபொருந்தியிதம்." என்றசெய்யுளில் "இகலிவரு மிலையுனரி லிருள் வெளிபாங் தன்மை யெப்தும்" எ - ம். கண்டுகொள்க. அன்றியு மிச்செய்யுளின் கருத்தாகிய "மலநிலையொதுங்க மாயாகாரியங்-குலவிநிமிருளாளி குறிபித் தற்கென்றது." எ-ம். கலாபாதி தத்துவங்களை யொளியென்பதற் குச் சிவஞானபோதத்திலும். "கலாபாதிமன்னுரைத்தங் காணிய னையமாயை, நிலையாவாத்திபமேபோல" எ-ம். "மாயாதனுவினை க்காய்" எ-ம். திருவருட் பயனிலும். "விடவாமளவும் விளக்க னையமாயை வழிவாகு" எ-ம். வருமேதுக்களையுங்கண்டுகொள்க. ஆகவிங்ஙனங் கலாபாதி தத்துவங்களாகிய காரிய மாயையை யொளியென்றது கொண்டே யாண்மாக்கள் கேவலத்தில் மாயா காரணந் தாரகமாக வொடுங்குவார்களென்பதை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

அப்படி நித்திரையிற் கேவலத்துக்கு ஆன்மாக்கள்மாயையி லே யொடுங்குவர்க ளென்பதுகொண்டே சுத்தாத கேவலத்துக் கும் மாயையிலே யொடுங்குவர்களென்று சொல்லலாமோவென் னில் மூன்னே நித்திரையிற் கேவலத்துக்கு மலமன்றி யொன்று

மில்லையெனு மியல்பா யென்று ஆணவ மறைப்புக்குச் சொன்னை தைச் சங்காரகேவலத்துக் குபமானமாகக் கேட்கையா லிதற்கு மப்படிச் சொல்லப்படுமெனவறிக. அல்லியு நித்திரையிற் கேவல ம்போலவிருக்குஞ் சங்காரகேவலமுமென்பதற்கு. பி-ம். நித்து வவிளச்சத்தில். "எல்லியினித்திரைப்போ லிஃபப்பாற்று மலுக் கஃளே." எ-ம். இந்நூலினும். "நீக்கமிலதிகமாசு நிறைந்தசேவ லமாகீர்மை". எ-ம். கண்டுகொள்க. ஆகையாலான்மாக்களுக்கு ஆணவமலம்போலமாயையும் அநாதிகாரணமாகையால் மலமறை க்கமாயைதாரகமாக வொடுகுவார்களென்பதை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

அப்படியாயும் ஒருமலத்தையுடைய விஞ்ஞானகலர் அந்த வாணவ மலமொன்றேறி நின்றும்போலச் சகலருந்தேகவலத்துக் கு ஆணவமல மொன்றேறிநிற்கவும் நிற்பார்களோ வென்னில் அந்த வொருமலத்தையுடைய விஞ்ஞானகலரும் அந்தவாணவமலமா கம்வருமிடத்து ஜீவிக்குங்காலந் சுத்தமாயா காரியத்தோடுகூடி. ஜீவித்தும் ஒடுங்குங்காலம் அந்தச் சுத்தமாயா காரணத்திலே யொடுங்கியு நிற்கையால் அவர்களுக் காணவமல மொன்றென்று சொல்ல வேண்டுவதில்லையெனவறிக. அவர்களுஞ் சுத்தமாயை யோடுகூடி வருவார்களென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் "வித் தைகளவித்தையீசர் சதாசிவ ரென்றிவர்கரு, வைத்தறும்படதங் கள்வண்ணம் புவனங்கண்மந்திரங்க, டத்துவஞ் சரீரம் போகங் கரணங்கடாமெலாமு, மூப்பத்திடம்வபிந்தவந்தா னுபாதானமாகி நின்றே". எ-ம். தத்துவப் பிரகாசத்திலும் விஞ்ஞானகலருக்கு ஆணவமலமென்றியே திரோதமுஞ் சுத்தமாயையு முண்டென்பத ற்கு. பி-ம். "இவ்வுயிர்கள் மூவகையாம் விஞ்ஞானகலர்க ளெ ழுநிற்பிரளயாகலர்கள் சகலர்களென்றிவரி, னவ்வகையே யாணவ மு மாணவமும் விஜ்ஞயு மாணவமும் விஜ்ஞயு மாயையுமுன்முறுறும்,

செவ்வையிலே திரோதமூட்டன் சுத்தமாயை சேர்மூவகைக்கு மூள." எ-ம். நூல்களிற் சொல்லிவருகையா லவர்களு மாணவ மலமொன்றேறுங கூடிநின்றுஇவ்ற் சுத்தமாயையாலே காரியப்ப ட்டுப் பாகம்வரவேண்டுகையால் சகலரும் மாயையிலே யொடுங் கியுந் தோன்றியும் வருவார்களென்பதே துணிபெனவறிக.

இனி யிந்தச்செய்யுளுக்குப் பதந்தோறும் பொருட் படுத்தி வந்த வவதரத்து அவையொடுங்கவருகால முயிர்களெல்லா மரு விடமாய். எ-கு. அந்தக்காரியரூபங்கள் காரணத்திலே யொடுங் குவதான சங்காரகாலம் அந்தக்காரிய வுருவத்தைப்பற்றி நின்ற வான்மாக்களு மந்தக் காரணத்திலே யொடுங்குவர்க ளென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு. பி-ம். தத்துவ விளக்கத்தில். "புல் லியபாசங்க ளுய்த்திடப்போகம்புமாணுகர்ந்து, செல்லியகாய த் துறுஞ்செல்லனீங்கிச் சிரபுரக்கோன், சொல்லிய மண்முத லா யினமாயையி லேதொகுத்தங், கெல்லியினித்திணைப்போ லிசைப் பாற்று மணுக்களேயே." எ-து. கண்டுகொள்க.

அன்றியுமந்தப் பதத்துக்கு ஆணவமலபாகம் வாராதவான் மாக்கள் ஒடுங்குங்காலங் காரணமாயையிலே யொடுங்கியுந் தோ ன்றுங்கால மந்தவாணவமலபாகம் வரக் காரிய மாயையோடுங் தோன்றியும் வருமென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு. பி-ம். சித் தியாரில். "உயிரவையொடுங்கிப்பின்னு முதிப்பதெ னரன்பாலெ ன்னிற், செயிருறுமலத்திரைகுஞ் சிதைந்ததே தென்னிற்சித்தந், தயர்வொழிகாரியங்க ளழியுங் காரணங்கிடக்கும், பயிறருகாரிய ம்பின் பண்டுபோற் பண்ணுமீசன்." எ-து. கண்டுகொள்க. எ ன்றிங்ஙன முதாரணமாகக்காட்டினவிந்தச்சித்தியாரின் செய்யு ளிலே ஆன்மாக்களாணவ மலபாகம் வருமளவுஞ் சங்காரகால மாயா காரணத்திலே யொடுங்கியுஞ் சிருஷ்டிகால மாயாகாரியந் தோடுதோன்றியும் வருவார்களென்பதற்குப் பொருளாவது:—

உயிரவை யொடுங்கிப்பின்னு முதிப்பதென் னரன்பாலென்னில். எ-து. உம்முடையகத்தாவி னுக்கினேபின் பகுதியாலே சங்கார காலம் பிரபஞ்சமுமழிந்து ஆன்மாக்களு மொடுங்குமேயாமாகில் மீளவுந்தோன்றுவா னேனென்று நீகேட்கில்,—செயிருறு மலத்திலுகும். எ-து. அப்படித்தோன்றுகிறது குற்றம் பொருந்தின வாணவமலபாகம் வாராத வான்மாக்கள் அந்த மலபாகம் வருகைப்பொருட்டாக மீளவுமாயையிலே தோன்று நிற்பர்கள்,—சினைந்த தேதென்னில் எ-து. அப்படியான்மாக்கள் மாயையிலே தோன்றுவார்களாகில் உம்முடைய கத்தாவாலே சங்காரகாலத்திலழிக்கப்பட்ட தேதென்று நீகேட்கில்,—சித்தத் தயர்வொழி காரியங்களழியும். எ-து. சித்தமாகிய வான்மாவை அயர்வாக மறைக்கப்பட்ட வாணவமலத்தைப் பாகம் வருத்துகைக்குத் தத்துவமாயுள்ள காரியமாயையழியும். அப்படியழிந்துபோன காரிய மாயை மீளவுஞ் சிருஷ்டியிற் றோன்றுகைக்கு வழியியதென்று நீகேட்கில்,—காரணங்கிடக்கும். எ-து. அப்படிக் காரியங்களோடொன்றியு மழிந்தும் வருகைக் குபாதானமாயுள்ள காரணமாயைசங்காரகாலத்திலு மழியாமற் கிடக்குமாகையாலே,—பயிறருகாரியம்பின் பண்டுபோற் பண்ணுமீசன், எ-து. ஆன்மாக்கள்போகம் புசிதற்குடம்பாகப் பொருந்தப்பட்ட காரியமாயையை முன்பு போல வந்தக் காரணமாயையிலே நின்றுஞ் சிருஷ்டிப்பன் சிவன்றான். எ-று. என்று பொருளுரைத்துக் கொள்க. அன்றியும் சிவாகமத்தில் "மாயாதத்வம் ஜகத்பீஜ மவ்யாப்ருதசிவாத்மகம், விப்ரவேகமமலம் ஸூக்ஷ்ம மநாஸ்தவ்யய மீச்வரம்". "தேதகம் சிவம்பீஜம் ஜகத்சித்ர சக்திமது,சக்காரியா திகாராந்த சம்ரோதிவியோ பிமீச்வரம்" எ-து. கண்டுகொள்க.

எல்லாம் விரிந்தவகை புரிந்தடைவின் மேவியவை யொடுங்க வருகாலமுயிர்களெல்லா மருவிடமாய். எ-கு. ஆன்மாக்கள்

சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம்.

சங்காரகாலங் காரணமாண்பயிலே யொடுங்குவர்க ளென்பது வ
ழக்கல்லவென்று எல்லாம் விரிந்தவகை புரிந்தடைவின் மேவிய
ணவையொடுங்க வென்றுபதமுறித்து அதனைச் சங்காரகாலமாக்கி
வருகால முயிர்களெல்லா மருவிடமாயென்ற பதத்தைச் சிருஷ்
டிகாலமாக்கிப் பொருளுரைப்பாருமுளர். அதுவழக்கல்லவென்
றுரிக. அதுவேனென்னி லிந்தச் செய்யுளுக்குப் பதந்தோறும் ய
கரவொற்றுமுதிவாகப் பதமுறித்து வருகையாலும் ஒடுங்கவெ
ன்று பதமுறியாதபடியாலும் அன்றியும் முன்னர்ப் பதங்களெல்
லாஞ் சிருஷ்டியைச் சொல்லிவந்து மேற் சங்காரத்தைச் சொல்
லி முடித்துவிடுகிறதொழிட மீளவுஞ் சிருஷ்டியைச்சொல்ல வழி
க்கல்லாத படியாலும் அன்றியு மிச்செய்யுள் காரண மாணைபையைச்
சொல்லுகையா லதனுடைய செய்தியைக் கூறுகிற தொழுபக் கா
ரியமாணைபின் பிரசங்க மிவ்விடத்துக் கூறப்படாதாணையாலும
ஒடுங்கவென்று பதமுறித்து வருகால டென்பதைச் சிருஷ்டிகா
லமென்று பொருட்படுத்துகை வழக்கல்ல வெனவுரிக. இதை
யால் அணவையொடுங்க வருகால முயிர்களெல்லா மருவிடமாய்ள
ன்றொருபதமாக்கிச் சங்காரகால மான்மாக்கள் மாணையிலே
யொடுங்குவர்க ளென்பதே சித்தாந்த வழக்கெனவுரிக. அன்றி
யும் இந்தப் பதத்துச் கிதுவே வழக்கென்பதற்கு மூற்கூறிய வுப
மானவ்களென்றியே இந்நூலைப் பின்சென்ற நூலாகிய திருவருளி
ளக்கத்திலு மிந்தச் செய்யுளுக் கெதிரடை விருத்தமாகிய "பெய்
யாதி நால்வகையா யொன்றுக்கொன் றெவ்வாவெதுவிதமா யே
கமாய் வீதலகன் றருவா, பெய்யாமல் விணையிலுழ லாருயிர்க
ளெலைக்கு மிருப்பாகி யசேதனமாய்ச் சலிப்பிலதாய்த் தனது,
பொய்யாய நிலபளவும் பூரணமாயாவும் பொருந்தவடை வேடு
ரிந்து பொருந்திவினை யொன்றுற்று, செய்யாதவிலுகாலுஞ் சே்னை
ங்கட் கெல்லாஞ் சேர்விடமா மாணையெனச் செப்புநூலே"னென்

டதனுள் "வினையொன்றுஞ் செய்யாத விறுகாலுஞ் சேதனங்கட்
கெல்லாஞ் சேர்விடமாமாயை" என்றபதத்தை அவையொடுங்க
வருகால முயிர்களெல்லா மருவிடமாய் என்றபதத்துக்குக் கண்
டுகொள்க. அதற்கு வழிபேதென்னில் வினையொன்றுஞ் செய்
யாத விறுகாலம். எ-து. சங்காரகால மாகையாலும், சேதனங்
கள் எ-து. ஆன்மாக்களாகையாலும், சேர்விடம். எ-து. ஒடுங்
குமிடமாகையாலும், மாயை. எ-து. அசுத்த மாயாகாரண மா
கையாலும் சங்காரகால மான்மாக்கள் மாயையிலே யொடுங்கு
வர்களென்னும் பொருட் பெற்று நிற்கையா லந்தப்பதத்துக் கு
வமிக்கப்பட்டதெனவறிக. இந்தத் திருநெறிவிளக்கம் பின்னூலா
யிருக்கவு மிதனே யெதுக்காட்டிய தெதென்னி லந்நூல் சிவப்பிர
காசத்தைப் பின்சென்ற நூலா யிருக்கையினாலு மன்றியும் விரு
த்தந்தோறும் விருத்தந்தோறுஞ் சத்தம்பேதித்து வருகையேய
ன்றி யத்தமொன்றுபட்டு வருகையாலு மதுகாட்ட வேண்டி உ
ருவாதி சதுவிதம். எ-கு. மெப்யாதிநால்வகையாயென்ற சத்
தம்போல அவையொடுங்க வருகால முயிர்களெல்லா மருவிட
மாய். எ-கு. வினையொன்றுஞ் செய்யாத விறுகாலுஞ் சேதனங்
கட்கெல்லாஞ் சேர்விடமாம் என்பது காட்டவேண்டி யேதுவா
கவிட்டதெனவறிக. ஆகையால் முற்கூறிய வுபமானங்களினாலு
மேதுக்களினாலு மான்மாகள் சங்காரகாலம் ஆணவமலத்தால்
மறைப்புண்டு மாயையிலே யொடுங்குவர்க ளென்பதே சித்தா
ந்த வழக்கென்பதை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. இதுவே
பொருளென்பதற்குக் கற்பகாலத்துப் பிரமாவுக்கு மாயையிலே
யொடுக்கமென்பதற்குச் சூசனசங்கிதை யென்னுங் கிரந்தத்திற்
கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது அசுத்தமாயையானது சிருஷ்டிகால
ங்களின்னிடத்திலே நின்றுந் தோன்றப்பட்ட காரியங்க ளோடே

கூடி நிற்குமென்று மந்தக் காரியங்களெல்லாந் தன்னிடத்திலே யொடுங்கத்தக்கதாக வருகிற சங்காரகால மந்தக் காரியரூபத் தைப்பற்றி நின்ற வான்மாக்களுந் தன் னிடத்திலே பொருந்து கைக்குத் தாரகமா யிருக்குமென்றும் வருமுறைமையை யறிவித் தது.

(கo)

வேறு—இஃ தசுத்தமாயையை யுணர்த்திற்று.

மாயை - அசுத்தமாயையானது,—உருவாதிசதுவிதமாய்-தனுகரண புவனபோகமென்னு நான்குவிதமாய், — ஒன்றொன் றெவ்வா வுண்மையதாய்-அவைதா மொன்றையொன்றெவ்வா தமுறைமையினை யுடையதாய்,—நித்தமாய்-அழியாததாய்,—ஒன் றாய்-ஒருமுதலேயாய்,—என்றுமருவாகி-எக்காலமுந்தான்று தாய்,—கன்மாந்த மணுக்களியார்க்கு டாவாரமாய்-கன்மந்தொ லையுமளவு டாத்மாக்க ளெல்லாவற்றிற்கும் விஷயங்களிலே யறி வை மயக்குவதாய்,— அசித்தாய்—சடமாய்,—அசலமாகி-சலன மற்றதாய்,—விரிவாயதன்செயலில் வியாபியாய் - தோன்றிப்ப ஞ்ச தன்னுடைய காரியபான நத்துவ மூப்பத்தொன்றினும் வியாத்தத்தை யுடைத்தாய்,—எல்லாம் விரிந்தவகைபுரிந்து-அச் சகலமுந்தோன்றின கூற்றிலே நின்று,—அடைவின்மேவி-அடை வினிலேபொருந்தி,—அவையொடுங்க வருகால முயிர்களெல்லாம ருவிடமாய் - அந்தத்தத்துவங்க ளொடுங்கவருகிற சங்காரகாலத் திலே யவ்வுயிர் நிலைகளெல்லா மங்குராதிவித்திடத் தடங்குமா றுபோலப் பொருந்துதற்கிடமாய்,—மலமாய்-ஆத்மாக்களுள்ள படி காணுமல் பொய்யை மெய்யென்றுகாண மயக்குமலமாய்,— அரனருளான் மன்னியிடும் - சிவ னணுக்கிரகத்தா னிலவெ றும்.எ-று.

கன்மாந்த மாவாரமா யென்பதற் கன்னியவுதாரணம் கரும

த்தகாராந்தத்தளவும் விதிமுறைறகொடுக்கும் வியப்பிற்றம்தென் பதென்றறிக. கன்மமாரணுக்களென்றுபாடமோதிக் கன்மத்தைப் பொருந்திவருகிறவென் றுரைப்பாருமூளர். உயிர்களென்ப தாகு பெயர். உயிர்களைத்தன்வசமாய்மயக்குதலின் மாயையெனப் பெய ராயிற்று. அதுதான் காரணரூபத்தான் மோகிப்பிக்குங் காரியரூப த்தாற் பயன்படும். நூலுருவகப்பயன்படாது காரியமான படத்தா ற்பயன்படுமத்தனை. இதன்பண்டைப்புச் சூக்குமந்தூலமென்றிரு விதமாம். கலைமுதலான காரண மூப்பத்தொன்றுஞ் சூக்குமசிரு ஷ்டி தனுபுவனபோகமூன்றுந் தூலசிருஷ்டியெனவறிக. பூதங்க டன்மாத்திரை யாங்காரம் புத்தி பிரகிருதி கலாதிக ளாகவிவையா றுமொன்றுக்கொன்று சூக்குமமாயிருக்கும். இன்னுமிதன்விரிவை யாகமங்களிற்காண்க.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட தேகாதிபிரபஞ்சந் தோன்றுமி டத்தும் பரப்பிரமத்திலே நின்றுந்தோன்றி யதிலேயொடுங்குமெ தொழிந்து அப்படி யசுத்தமாயாகாரணமென் றொருமுதல் நாட் டிக்கொள்ள வேண்டுவதில்லையென்கிற மாயாவாதியை நோக்கிச் சித்தாயுள்ள பிரமத்தினிடத்து ஜடமாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோன் றுமென்று மறுத்தருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

என்னேயிதுவெனிலுலகுக்குடாதானமில்லையினை வனலுதனினைசித்துச்சித்தினிடத்துதியா, மன்னியுள தேன்முதல்வனென்கொலென்னின் மாயைதானைசித் திருவாய்மருவமாட்டா, தன்னைவணுமிதுவொழியவா க்கமாட்டா னசத்தணுமெனினதுவுமவன்போனித்த, முன்னவனவ்வசித்தைவிரித்தலையுமாக்கு முதன் மையதுகொடுத்ததென மொழிந்திடாரோ. (கக)

உலகுபிரமத் தந்தித்தொடுங்கிடுமெனுங்
கலதிதன்மொழியைக் காட்டிமறுத்தது.

(இ-ள்.) என் பிரபஞ்சந் தோன்றுகைக்கு இங்ஙனஞ்
சொல்லப்பட்ட மாயாகாரணமென் றொருமு
தலை நாட்டிக்கொள்ளவேண்டுவ தில்லையென்
று நீசொல்லில்

பிரபஞ்சந் தோன்றுகைக் கிந்தமாயையென்
றி வேறொரு காரணமுமில்லையாம்.

கத்தாவல்லவோ பிரபஞ்சந் தோன்றுகை
க்குக் காரணமென்று நீசொல்லில்

அசேதனமாயுள்ள பிரபஞ்சஞ் சேதனமா
யுள்ள கத்தாவினிடத் துதித் தோன்றுது. ஆகை
யால் மாயை வேண்டுமெனவறிக.

அப்படி மாயையென்பதொன்று நிலைபெற்
றுடையதாகில் தலைவருயுள்ள கத்தா வென்
னகாரணத்துக்கென்று நீகேட்கிறபடியாகில்

உலகுக் குபா
தானமில்லை
இறைவ னலை
தெனின்
அசித்துச் சித்
தினிடத்துதியா
மன்னியுளதே
ன் முதல்வனை
ன்கொ லென்னி
ன்

அந்த மாயையானது ஜடமாயிருந்தபடியா
லே தானே யுருக்களாகப் பொருந்தமாட்டா
து. ஆகையாலே கத்தாவேண்டுமெனவறிக.

மாயைதா னை
த்துருவாய் ம
ருவமாட்டாது
அன்னவணு மி
துவொழிய வாக்
கமாட்டா னைத்
தரு மெனின்

அந்தக்கத்தாவு மிந்தமாயையைக்கொண்டு
ல்லது பிரபஞ்ச நடத்தமாட்டான். ஆனபடி-
யாலே யவனுஞ் சந்நிஹீனரவனென்று நீ
சொல்லில்

அதுவு மவன்
போனித்தம்
மூன்னவ னவ்

அந்தமாயையு மவனிணப்போலே நித்தியமா
யிருப்பதொன்று. ஆனகடாலே
அநாதியா யிருக்கப்பட்ட கத்தாவுந் தன்

வஸித்ஸை விரித் தெனவையு மாக்கும்

ணைமாயையிலே நின்றுங் காரியமாயையா யிருக்கிற பிரபஞ்சத்தை விரிவிலே தோற்றுவித்துச் சர்வஸ்ஸையு முண்டாக்குவன். அதுதொண்டே

முதன்மை யதுகொடுத்த தென மொழிந்திடாரே.

அப்படி யந்த மாயையைக்கொண்டு கத்தா பிரபஞ்சத்தை யுண்டாக்கிற சாமார்த்தியமும் அந்த மாயைதா னுண்டாக்கினதென்று பெரியோர்கள் சொல்லார்கள். எ-று. என்னவேமுதன்மையது கொடுத்ததென மொழிந்திடாரே. எ-து. அதஸ லரூபமா யிருக்கப்பட்டமாயையிலேநின்று முரூபமாயிருக்கிற பிரபஞ்சத்தையுண்டாக்கிறகத்தா வந்தமாயையில்லாதபோது முதன் முண்டாக்கிக் கொள்ள வல்ல னென வறிக.

உதாரணம். கத்தாவினிடத்திலே பிரபஞ்சந்தான்றி யொருங்குமதொழிந்து மாயாகாரணமென வொன்றுண்டென்ன வேண்டுவதில்லையென்று மாயாவாதிசொன்னதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "தாங்குமூலகுக்குபாதானஞ் சத்தாஞ் சிலம்பிநூறன்பால், வாங்கிவைத்துக்கூப்பதுபோல் வையமெல்லாந்தன்பக்க, லோங்கவுதிப்பித்தனதாக்கி நிறுத்தியொடுக்கத்திலதாக்கு, மாங்குவந்தவாறதுற்சந்தாஞ் சகத்தினையமெல்லாம்". எ-து. கண்டுகொள்க. அசித்தாயுள்ளபிரபஞ்சஞ் சித்தாயுள்ள கத்தாவினிடத்திலிருந்தான்முதென்று அவனை மதுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "மாயநூலது சிலம்பிவாயினிடை வந்தவாறதனைமானவே, மாயலோகமானதம் பிரமமந்நினிலேயெனி லடங்கினை, நேயமாகு மொருசித்துமத்துட னிலாததென்றுபினியபிம்பினீ, பேபமேகடை

பிருத்தில்வந்தது பிறப்பதாவதிலேதெரிலே". எ-று. கண்டுகொ
ள்க.

இதனுற்சொல்லியது அப்படி மாயாகாரணமென்றொரு மூத
லில்லை கத்தாவினிடத்திலே பிரபஞ்சந் தோன்றுமென்ற மாயா
வாதியைமறுத்துச் சித்தாயுள்ள சிவனிடத்திலே ஜடமாயுள்ள பி
ரபஞ்சந் தோன்றுதாகையால் மாயையுண்டென்னு முறைமையை
யறிவித்தது. (கக)

வேறு—இது சிவாத்துவிதி மாயாவாதிகளை மறுத்து மா
யையுண்டென்பது துணர்த்திற்று.

என்னை பிதுவெனி னுலகுக்குபாதானம்-இந்தமாயைதானெ
தற்கென்று நீசொல்லில பிரபஞ்சத்திற் கொருதாரகமாம்,—இல்
லையிறைவனலதெனின்-அங்ஙனந் தாரகமாக மாயையென வொ
ன்றுவேண்டுமோ கருத்தாவினிடத்திலே பிரபஞ்சஞ் சிலந்தியிட
த்து நூலொன்றி யொடுங்கிறற்போலவுங் கடலிற்நிரைதோன்றி
யொடுங்கிறற் போலவும் வானிடத்து மின்னு மிடியுந் தோன்றி
யொடுங்கிறற்போலவுந் தோன்றி யொடுங்கு மாதலா லிறைவனை
ல்ல துபாதானமில்லையென்று நீசொல்லில்,—அசித்துச் சித்தினி
டத்துதியா-அசித்தான பிரபஞ்சஞ் சித்தாகிய சிவனிடத்துத்தோ
ன்றுகாண் பொன்விற்களிம்புதோன்றுமையின், — மன்னியுள
தென் முதல்வனென்கொலென்னின்-மாயை யிப்படி நிலைபெற்று
ள்ளதாயிற் கருத்தா வென்னை யென்று நீசொல்லின்,—மாயைதா
ன் சித்துருவாய் மருவடாட்டாது-அதுதான் சடமாகையாற்றனே
தனுவாதிகளாய்ப் பொருந்தமாட்டாது,—அன்னவனு மிதுவொழி
யவாக்கடாட்டான்-அந்தக் கருத்தாயு மிந்தமாயையைக்கொண்ட
ன்றி யொன்றை யுண்டாக்க மாட்டான்,—அசத்தலுமென்-ஆ
ணவிவன் சத்தியினலுவனென்று நீசொல்லின், — அதுவுமவன்

போனித்தம்-அந்த மாயையு மவணைப்போல வஞ்ஞியேயாதலிற் பு
திதாகவொன்றை யுண்டாக்கிக்கொள்ள வேண்டுவதில்லை, — மு
ன்னவனவ்வசித்தைவிரித் தெவையுமாக்கும் - கருத்தா வந்தமா
யையை விரியப்பண்ணி யெவற்றையு முண்டாக்குவன்,—முதன்
மையது கொடுத்ததென மொழிந்திடாரே-ஆதலாலே கர்த்தவ்வி
யத்தை :பந்த மாயை கொடுத்த தென்று பெரியோர்கள் சொல்
லார். எ-று.

இது வெண்ணெயென்று மிறைவனல திலையுபாதான மென்
று மாயைமன்னியுளதெலென்று மொழிமாற்றுக.

அப்படியே பிரபஞ்சத்தை யும்முடையகத்தாவே காரியப் ப
டுத்துவலுமாகிற் சர்வான்மாக்களையு மொருதன்மையாகச் செய்
வியாதிருப்பானேனென்ற பட்டாசாரியனேநோக்கி யேலருளிச்செ
ய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

படைத்தலிதாருபடியிற்றிப் பறவைபசுராராய்
ப் பண்ணியதென் மூன்னவினைப் பான்மையென்ப,
ரடித்தவினையுளதாயினிறையேயனைன்னி லசேதனமற்
றவையாவிக்கமைத்ததாகு, மெடுத்தவினையுருவுறுவ
துயிர்தாற்றுமோ யிருவினைக்குத்தக்கவுட லெய்துமென்
னிற், சடத்திரளுங்கத்தாவா யறிவொன்றில்லாத் தன்
மையனுங்கூடவொருசங்கையின்றே. (கஉ)

பல்லுருவாகப் பண்ணப்பதற்கேது
தொல்லைவினையின் றொடர்ச்சியைச்சொன்னது.

(இ - ள்.) படைத்தலிதாரு படியிற்றிப் பறவை யாழ்நர் மிருக பசு பக்ஷி தாபராதிகளாயு உம்முடையகத்தா பண்ணுகிடத்தச் சர்வான்மாக்களையு மொருதன்மையாகப் படை

வைபசு நராராய்ப் பண்ணியதென்

ள்ள நால்வகைத்தோற்றமு மெழுவகைப் பிறப்புமாகச் சிருஷ்டிப்பானேனென்று கேட்கிறீயாமாகில்

முன்னை வினைப் பான்மையென்பர்

ஆன்மாக்கள் முன் ஜநநத்திற்செய்த வினையின்பகுதிக் கிடாக வென்று சொல்லுவர்கள் பெரியோர்கள்.

அடுத்த வினையு ளதாயினிறையே னென்னில்

ஆன்மாக்கள்செய்த புண்ணியபாவங்களுக் கிடாகச் சரீரங்க ளுண்டாமாகி லந்தக்கன்ம மேயமையாதோ கத்தா வொருவன்வேறுதோ வென்னில்

அசேதன மற்றுணை யாவிக் கமைத்ததாகும்

அந்தக் கன்மங்களுக் கறிவில்லாத பழியா லே நாளுக வுடம்புகளை யுண்டாக்க மாட்டா தாகையால் கத்தா வான்மாக்கள்செய்த வினைக் கிடான வுடம்புகளை யுண்டாக்கினதாம்.

எடுத்தவினை யுருவுறுவதுயிர்தோற் றுனை யிருவினைக்குத் தக்க வுடலெய்து மென்னில்

அந்தக்கன்மத்துக் கிடாக வெடுக்கப்பட்ட சரீரத்திலே நின்றநுபவிக்கிற தான்மாவேயா கில் தான்செய்த புண்ணிய பாவங்களுக்கிடான சரீரத்தைத் தானே யெடுத்துக் கொள்ளு மென்னில்

சடத்திரளுங் கத்தாவா யறிவொன்றில்லாத் தன்மையளுங் கூடவொரு சங்கையின்றே.

உடமாயுள்ள வுடலினது கூட்டங்களுங் கத்தாவல்லனுமாய்த் தானேயறிகைக்காரறிவில்லாதவான்மாவுந் தம்மிற்கூடியறிகைக் கார்காரனுமில்லை. எ-று. என்னவே சிவனே சர்வமுமறிந்துநின் றுன்மாக்கள்செய்த கன்மத்துக்கிடான சரீரங்களைக் கொடுப்ப னென்பது கருத்து.

வி-பு. படைத்தலொரு படியின்றிப் பறவைபசு ராராய்ப் பண்ணியதென் என்று பட்டாசாரியன்கேட்டது பிரபஞ்ச மொ ருவழிப்பட் டிராததுகொண்டே கத்தா படைக்கிற படைப்பால் பகூடாதியாவனென்பது அவனுக்குக்கருத்து. என்னவே பிரபஞ் ச மகாதியே யுடையதென்பது மது வொருவர் படைக்க வேண்டி வதில்லை யென்பது மவனுக்குப்பகூடம். இதற்கு. பி-ம். சித்தியா ரில். "போக்கொடுவரவுகால மொன்றினிற் புணர்வதின்றி, யாக்க வேறொருவரின்றி யநாதியா யணுக்களாகி, நீக்கிடா வினையிற்கூடி- நிலமுதலாகநீடி, யூக்கமாருலகமென்று மூள்ளதென்றுரைக்கால மே". எ-து. கண்டுகொள்க. அதனை முன்னவினைப்பாலன்மையெ ன்ப ரென்றுமறுத்ததற்கு அடுத்தவினையுளதாகி வினறையேனென்று மீளவுமவன் சொன்னதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "செயல்களே பலத்தைச்செய்யுந் தெய்வம் வேண்டாவிங்கென்னின், முயலுமி ச்செயல்களிங்கே முழுவது மழியுமெங்கே, பயனளிப்பவ னழிந் தே பலன்களைப்பண்ணுங்கெட்டே, வயலிடுந்தழையுந் தின்னுமருந் தும்பின்பலிக்குமாபோல்". எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி யசேதனமற்றவையாவிக கமைத்ததாகும் என்றுமறுத் ததற்கு எடுத்தவினை யுருவுறுவதுயிர்ற்றினை யிருவினைக்குத் தக் கவுட லெய்துமென்று மீளவுமவன்சொன்னனென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் 'நித்தமாயெங்குமுண்டாய் நீடியிரறிவதாலப்ப், பு த்திதாலதியாயகருவியின் புறத்ததாகிச், சுத்தமா யருவமாகித்தொ ல்லைவல்வினையின்றன்னைடக், கொத்தசேதாருருவம்பற்றிப்புல்வழி யுணர்ந்துநிற்கும்". எ-து. கண்டு கொள்க.

என்றிங்ஙனம் பட்டாசாரியன் சொன்னதை, சடத்திரஞ் கத்தாவா யறிவொன்றில்லாத் தன்மையனுங் கூடவொருசங்கை யின்றே னென்றவினை மறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "உலகு டல் கரணங்கால முறும்பல நியதிசெய்தி, பலவினைகொண்டு

கன்மம் பண்ணுவதுண்டதாலு, னிலவிடா வினைதாஞ்சென்று நினைந்துயிர் நிறுத்திக்கொள்ளா, வலகிலாவறிவனுணை யணைத்திடு மருளினலே". எ-து. கண்டுகொள்க.

ஆனபடியிலுலே சிவன் ஆன்மாக்கள்செய்த கன்மங்களி யறிந்து அதற்கதற்கேற்ற சரீரங்களைக் கூட்டிப்புசிப்பிக்கையா லே பக்ஷபாதியல்ல நடுவனென்பதற்கு. பி-ம். இருபாவிருபஃதில். "வாக்குமனமும் போக்குளதனுவுஞ்-சொல்லுநினைவுஞ் செய்யுஞ்செயலு-நல்லவுந்தியவு மெல்லாமறிந்து-முறைபிறழாமற் குறைவுநிறை வின்முய்க்-காலமுந்தேசமு மாலறவகுத்து-நடுவுநின்ற நருத்தலி னடுவனுகுதியே". எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது பிரபஞ்சநித்தியமாயிருப்பதொன்றென்று மதுதானே காரியப்படுமதொழிந்து கத்தா வேண்டுவதில்லையென்று மான்மாத் தானேசெய்த கன்மத்துக்கீடான சரீரத்தைத் தானே யெடுத்துக்கொள்ளு மென்றுஞ் சொன்ன பட்டாசாரியரினை மறுத்துக் கன்மமுஞ் சரீரமும் ஜடமானபடியாலு மான்மா தனக்கென்ன வோரறிவில்லாதபடியாலு மிவையிற்றைக்கூட்டிக் காரியப் படுத்துகிறது சிவனே யென்று முறைமையை யறிவித்தது. (கூ)

——0——

வேறு—இஃ தலகாயதன்முதலியோரை மறுத்துக் கருத்தாகன்மத்துக்கிடக மாயையை வியத்திப்படுத்துவ னென்ப தனைர்த்திற்று.

படைத்ததொரு படியின்றிப் பறவைபசுநரராய்ப் பண்ணியதென் - கருத்தாவே படைப்பாலுயி ரிங்ஙனம் படைக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தை யொருபடியாகப் படையாமற் பறவைமுதலியனவாகப் படைக்கவேண்டிய தென்னையென்று லகாயதன்சாம்வில்,— முன்னினவினைப் பான்மையென்பர்-

ஆத்மாக்கண் முன்செய்தகண்மத்துக் கிடாகவென்று சொல்லுவர் பெரியோர்,—அடுத்தவினை யுளதாயினிறையேனென்னில் - முன்கூடின கன்மமுண்டாயிற் பின்னைக் கருத்தாவென்னை தானென்று நிரீச்சுரசாங்கியன சொல்லில்,—அசேதனம் - அக்கன்மஞ்சடம்,—மற்றவையாவிக் கமைத்ததாகும்-கருத்தா வந்தவுடம்புகளைப் படைத்தது முன்னரார்ஜித்த கன்மபலங்களைப்புசிக்கு மாத்மாக்களுக்காயிருக்கும்,—எடுத்தவினை யுருவுறுவதுயிரல் - முன்னர்ஜித்த கன்மபலத்தையோ ருடம்பிலிருந்து றனுபவிப்ப தாத்மாவாயின்,—தானே யிருவினைக்குத்தக்க வுடலெய்துமென்னில் - ஆத்மாத்தானே புண்ணியபாவங்களின் மூறைமைக்கிடான உடம்பைப் பொருந்துமென்று பின்னுஞ்சொல்லில்,—சடத்திரளுந்தத்தாவா யறிவொன்றில்லாத் தன்மையனுங் கூடவொரு சங்கையின்றே - சடமான மாயாகாரியத்தின் நிரட்சியுங் கருத்தாவல் லரெய்த் தானே யறிகைக்கோ ரறிவுமில்லாத முறைமையினையுடைய வாத்மாவும் பொருந்துதற் கொரு பிரமாணமில்லை. எ - று.

காரணமில்லை யென்பாருமுளர். என்னிலென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. எடுத்தவினையாகுபெயர்.

அப்படியே கன்மத்துக்கிடாக ஆன்மாக்களுக்குக் கர்த்தா மாயாசரீரங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பிக்கு மவதாரத்துக் கன்மமுண்டாயே மாயாசரீரமுண்டானதோ மாயாசரீரமுண்டாயே கன்மமுண்டானதோ வென்றுவினவ மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

அல்லவம்மிக வுரிப்பிக்கினைதா னினைத்ததீச னெருவினைக ளருந்துதற்கே. வினையா வன்றிச், சொல்லிவரு மாயையா வலுவனைவழுந்தச் சூழ்ந்தகனவு மூ

ரைமுதலோர் துடக்கிலாய்ப, லொல்லவருமெளி
ணுளதா முபிருண்டாவே யுளதுமல மலமுளதா யெய
ழிந்தவெல்லா, நெல்லிக்கமுளை தவிடுபிபோ லாநி
யாக நிலுத்திவரிதுரைசவ நிகழ்த்துமாறே. (கஉ)

சாலியின்முளையுந் தவிடுமுமியும்
போலமும்மலமும் புராதனமென்றது.

(இ-ள்.) அல்லன்மிகவுயிர்க் கிலைதானனேனத் தநீசனருவினைகளருந்துதற்கோ தக்கமிகவுண்டாக வான்மாக்களுக்கிந்தவுடம்புகளோத் தம்பிராரூர் கூட்டினதனுபமாயிருக்கிறகன்மங்களைப் புசித்தற்கோ அப்படியாமாலல்

வினையோவன்றிச் சொல்லிவருமாயையேயோ வுணவை முந்தக் சூழ்ந்தது கன்மமோ அதுவொழிந்து சொல்லப்பட்டுவருகிறமாயையேயோ ஆன்மாவை முந்தவந்து பொருந்தினது.

எனுமுனை முதலோர்தொடக்கிலார்பாலொப்பிலவருமெளிதாம் என்றுசொல்லுகிறது

உயிருண்டாகையுளதுமலம் அநாதியேயொருதொந்தனையுமில்லாதாரிடத்திலே மாயாகன்மங்களுண்டாகுவல்லவோ அதற்குத்தாமுளதாவது. இந்தமாயையுங் கன்மமும் மொழிய வேறுளதெதெனனில்

ஆன்மாவென்றுண்டு அன்றேயுள்ளதாணவமலமும். அப்படியாகுல் மாயையுங் கன்மமும் பின்புண்டானதாவென்னில்

மலமூளதா அந்தவாணவமல மூண்டாகவே மற்றுந்
டொழிந்தவெல் ள்ளமாயாமலமுங் கன்மமலமும்
லாம்

நெல்லின் மு நெல்லிலே யுண்டாகப்பட்ட மூளையுங்
ஹா தவிடுமிடோ தவிடு மூமியு மொக்கவுண்டாருத்போலே
லநாதியாகநிறு விலையு மநாதியென்று பெரியோர்க ளிக்
த்திடுவர் சயிப்பர்கள்

இதுசைவ நி இப்படிச் சிவாகமஞ்சொல்லும். எ - று.
கழ்த்துமாறே.

வி - பு. அல்லன்மிக வுயிர்க்கிவைதா னனைத்தநீச ன
ருயினைக ளருந்துதற்கோ என்று நிகண்டாவாதி சொன்ன
னென்னவுமாம். அதுவெங்ஙனேயென்னில் கத்தா சுருபாமூர்
த்தியாகையாலே யவரெல்மாக்கள் துக்கங்களை யநுபவிக்
கத்தக்கதாக வுடம்புகளைக்கூட்டான் ஆன்மா தானேசரீர
த்தோடுங்கூடி யநுபவிக்குமென்பது கருத்தாகையாலும் அ
ன்றியுங்கத்தா பொன்னையில் வட்டத்திலே பிரபஞ்சந்தோ
ய்வற்றிருப்பானெண்ணையாலு மெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சி
த்தியாரில் "அந்தவாய்மொழியி லலவன்சாண மாதியாக
மூநலான்ரு, லிந்தமாநில மயங்கிடாதவகை யிங்கியம்பின
னிதன்பொருள், வந்தகாலமுயிர் கன்மகன்மியற மற்றும் வி
ன்மருவு புற்கலம், பந்தம்விடுதே டநாதியாயிவை படைப்
பதின்றியுள பத்துமே." எ-ம். "கருவிகண்படு தொடக்கொழி
ந்துவரு காலமூன்றுநிகழ் காரியம், பெருகநின்றெரு கணைத்
திலையுளார் பெருந்தவக்கடவுள் பீடரென, மருவநின்றுவழு
பட்டவர்க்கு மலிவுற்றவர்க்கு மனமொத்திடும், குரிசிலெங்
கள்ளிறையென்று பின்னுநிகழ் குற்றமின்மைய தா கூறுவான்"

இது கத்தா விகாரமற்றிருப்பானென் றவன் சொன்னானென் பதற்குக் கண்டுகொள்க.

இனியுயிருண்டாமே யுளதுமலம் எ - து. ஈப்வாவைக் கியவாதியை நோக்கிச் சொன்னதனவுமா மெனவறிக. அ தற்கு வழியெதென்னில் ஆணவமலமென்ப தொன்றில்லை மா யையுங் கன்மமுமேமயுள்ளது என்ப தவன் கருத்தாகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சங்கற்பநிராக ரணத்தில் "மாயை - யுருவிருவினையாற் வருமிருவினையு - மூ ருவாலன்றி மருவாதிவற்றின் - மூந்தியதேதோ வந்தனவ தற்கோ - ரேதுவேண்டும்" என்றவன் வினவியதற் குத்தர மாக ஆணவமலமுண்டென்று நாட்டுதற்கு "மூலமலத்தாற் சாலுமாயை - கருமத்தளவிற் றருமூருவிறைவன்" என்று ம வனை நோக்கிக் கூறியது கண்டுகொள்க.

இனி நெல்லின்முளை தவிடுமிபோல் என்றுபமானங்கூ றிய வகையெதென்னில் முளை கன்மத்துக் குவமையெனவ றிக. தவிடு ஆணவமலத்துக் குவமையெனவறிக. உமிமாயைக் குவமையெனவறிக. அரிசி யான்மாவுக் குவமையெனவ றிக. என்றிங்ஙனங் கூறப்பட்ட வுபமானத்துக்கு. பி-ம். தி ருமந்திரத்தில் "ஆணவமாயையுங் கன்மமுமாமலங், காண முளையுந் தவிடுமியான்மாவுந், தாணுவெவாவ்வாமலே தன்ம லமாய்நிற்கும், பெணுவாய்மற்றுநின் பாசம்பிரித்தே" எ - ம். வீட்டுநெறிப்பாலினும் "ஆணவம்பிண்டி யருளாணையதாணுமி, காமியமூச்சென்று கான்" எ-ம். கண்டுகொள்க. அன்றியும் நெல்லின்வரு தவிடுமிபோலென்று பாடமோதவாருமுளர். அப்படிப்பாடமாயின் நெல்லிலேவருகிற முளையென்று பொ ருளுரைத்துக்கொள்க.

இதனாற்சொல்லியது கத்தா வான்மாக்கள் கன்மத்

தொலையவேண்டிச் சரீரங்களைக்கூட்டிப் புசிப்பிப்பனென்றும் அப்படிப் புசிப்பிக்குமிடத்து மாயையோகன்மமோமூக்தக்கூடினதென்று கேட்க ஆன்மாவுள்ளவன்றே யாணவமலமுண்டென்றும் ஆணவமலமுள்ளவன்றே மாயாகன்மங்களுமாதியென்றும் வருமுறைமையை கெய்லிலே முளையுக்தவிடுமியு மாதியாஞற்போல வீருக்குமென்றறிவித்தது. (கஅ)

வேறு—இதகன்மத்துக்கிடாகக் கருத்தா சரீரத்தைக் கூட்டுவிப்பனென்னி லந்தக்கன்மமோ சரீரமோ முந்தினதென்னும் விரவிற் குத்தாமுணர்த்திற்று.

ஈசன்முன் - உம்முடைய சுவாமிதான்;—உயிர்க்கல்லன்மிகவணைத்தது - ஆத்மாக்களுக்குத் துனபமிகவுண்டாக வினை வ்யுடல்களைக் கூட்டியது,—அருவினைக ளருந்ததற்கா-நீங்குதற்காரிய வினைப்பயன்களைப் புசித்தற்காகவோ. அங்ஙனமாகுக.—வினையோவன்றிச் சொல்லிவருமாயையோ வனுவைமுந்தச் சூழ்ந்தது - இந்தக்கன்மமோ விதுவன்றிச் சொல்லப்பட்டுவரு மாயையோ வாத்மாவை மூர்பட்டுப்பொருந்தியது,—எனுமுரை - என்றுசொல்லுஞ்சொல், — முதலோர் தொடக்கிலார்பா லொல்லைவரு மெனினுளதாம் - முன்பே யொருமலமு மில்லாதாரிடத்தில் விரையட்பொருந்துமென்னுண்டாம். அத்தனையாயி னத்தொடக்கேதெனில்,—உயிருண்டாமெ யுளதுமலம்-ஆத்மாவென்றுண்டு அனேறயாணவமலமுண்டு. ஆதல் மாயையுங்கன்மமும் பின்புளவானவோ வெனில்,—மலமுளதா வொழிந்தவெல்லாம்-ஆணவமலமுண்டாகவே யொழிந்தமாயையுங் கன்மமும்,—நெல்லின்வருதவிடுமிபோலதுகியாக நிறுத்திடுவர் - நெல்லிடத்

தண்டான தவிதிமுமியு மந்நெல்லிற் கரு திசம்பந்தமாறற் போல வருதியாகச்சொல்வர், —இதுசைவநிகழ்த்துமாறு-
இது சிவாகமிகள் சொல்லுமுறைமை. எ - று.

அருந்துதற்கோவென்னுமோகார மூடம்பாட்டுவிரு. மற்றையோகார மிரண்டு மறியான்வி ரு.

இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்த வசுத்த மாயாகாரணத்தி னின் றுண்டாக்கப்பட்ட காரியமாயுள்ள தத்துவங்களின் பேரற்ற மருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

அருத்திமிகுங் கலைகாலை நியதியுடன்வித்தை யராகமிலை யனந்தரான் மாயைதனிலாகு, மூருத்திரராற் கலையதனிற் பிரகிருதிகுணங்க ளுளவாகு மாங்கா ரம் புந்திதனிலுதிக்குங், தெரித்தவிது திரிவிதமாங் தைசதலைகாரி திகழ்தருபூ தாதியெனத் திருந்திய சாத்துவிதம், விரித்தகுண மம்பதத்தி யிற்றிரியமெய் று விளம்பியசோத் திராதிமுதல் விளங்கியிடம்விரிந் தே.

(கச)

கன்றியமாயையிற் கலைமுதலாக
வொன்றுதத்துவம்பதி னொங்குர்ப்பவித்தது.

(இ-ள்.) அருத்திமிகுங் கலை நியதியுடன் வித்தை யராகமிலை யனந்தரான் மாயைதனிலாகும். அதுவயம். மாயைதனிலாகு மூருத்திரராற் கலையதனிற் பிரகிருதிகுணங்க ளுளவாகு மாங்காரம் புந்திதனிலுதிக்குங், தெரித்தவிது திரிவிதமாங் தைசதலைகாரி திகழ்தருபூ தாதியெனத் திருந்திய சாத்துவிதம், விரித்தகுண மம்பதத்தி யிற்றிரியமெய் று விளம்பியசோத் திராதிமுதல் விளங்கியிடம்விரிந் தே.

அதோமாயையிலே நின்றும் அனந்தேசுவராயரு ளருளிறுலே புசிப்பை மிகவுள்ள டாக்குங் கலையுங்காலமு நியதியோடு வித்தையும் அராகமுந் தோன்றும். அருத்திமிகு மென்பதற்கு ஆசைமிகவுண்டாக்கு மென்னவு மாமென வறிக.

னி லனந்தாலை
ருத்தி மிருங்க
லகாலை நியதியு
டன் வித்தை யா
ராக மிவை யா
கும்.

உருத்திரா ராற் கலை யதனிற் பிரகிருதி குண ங்க ளருளவா கும்

உருத்திரதேவநாயனா ரருளிய சிவஞா னபோ தம் மூற்சூறிய கலைபிலை மூலப்பிரகிருதி குணசொரூபங்களாகத் தோன்றும். குணசொரூபங்களாவன? சாத்துவிதகுணமென்றுமி ராசதகுணமென்றுந் தாமதகுணமென்றும் பெயராய் அந்தக்குணங்க ளொற்றுக்குறைவின்றித் தம்மிலொத்து நின்றவிடஞ் சித்தமென்றும் ஒருகுணமறினவிடம் புத்தியென்றும் வருமெனவறிக. ஆகையால் பிரகிருதித்துவந் தானென சித்தமும் புத்தியுமாய் நிற்குமெனவறிக. இதனை மேல்நூட்பத்தில் காட்டுகிற உதாரணத்திலே கண்டுகொள்க.

ஆங்காரம் புத்தி தனி லுதிக்கும்

அகங்காரதத்துவமு மூற்சூறிய புத்திதத்துவத்திலே தோன்றும். என்றிவ்வனஞ் கூறப்பட்ட முன்னர்ப்பதத்திலே புத்திக்குத் தோற்றஞ் சொல்லாமலிருக்கவு மிங்கப்பதத்திலே யாங்காரம் புத்தியிலேதோன்றுமென்பது கொண்டே பிரகிருதிதானே குணசொரூபங்களாய்ச் சித்தமும்புத்தியுமாய் நிற்குமென்பதை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

தொரித்தவி தி திரிவிதம்

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வாங்கார மூன்றுவகையாயிருக்கும். அஃதெங்ஙனையென்னில்

தைசதவை காரி திகழ்தரு பூதாதி யென. அநுவயம். திகழ்தரு தைசத வைகாரிபூதாதி

விளக்கத்தையுடைய தைசதயாங்கார மென்றும் வைகாரியாங்காரமென்றும்பூதாதியாங்காரமென்றும் பொருளுடைத்தாம். இவையிற்றுள் தைசதம் அறிவென்றறிக. வைகாரி தொழிலெனவறிக. பூதாதியுருவமெனவறிக.

திருந்திய சாத்துவிதம் விரித்தகுண மனம்புத்தி யிந்திரிய மென்றுவிளம்பிய சோத்திராதி முதல்விளங்கியிடும்விரிந்தே. அநுவயம். திருந்திய சாத்துவிதம் விரித்தகுணமுதல்விளங்கியிடு மனம்புத்தியிந்திரியமென்றுவிளம்பியசோத்திராதி விரிந்தே.

நன்மைபொருத்தின வறிவாகிய சாத்துவிதகுணம் விரிந்துபொருந்தின மூந்தக்கூறிய தைசதவாங்காரத்திலே மனதும் ஞானேந்திரியமாகிய சோத்திராதிக ளுந்தும் பிரகாசித்து விரிந்துதோன்றும். எ-று. முதல் விளங்கியிடுமென்றதை மூந்தக்கூறின தைசதவாங்காரமென்றதென வறிக. அஃதாவது ஆங்காரந் தோன்றினவொழுங்கு தைசத வைகாரி பூதாதி யென்றமையால் தைச வாங்கார மூந்தக்கூறுகையாலப்படிச் சொன்னதெனவறிக.

நு-ம். அருத்தமிருங் கலைகாலம். எ-கு. புகுப்புமிசவுண்டாக்குங் கலாதிக ளென்று பொருட்கூறியதே தென்னில் ஆ

ன்மாக்கள் புசிப்புக்கிடாக கலாதிகள்தோன்றுகையா லப்ப டிச் சொன்னதெனவறிக. அன்றியும் அருத்தி மிகு மென்றது ஆசை மிகவுண்டாக்கு மென்றதேதென்னில் இங்ஙனஞ் சொ ல்லப்பட்ட தத்துவங்களிலராகத்துவங் கூடத்தோன்றுகை யால் அராக மிச்சையை யெழுப்புகையால் ஆசையை மிகவு மூண்டாக்குமா மெனவறிக.

இனி யுருத்திராற்கலையதனிற் பிரகிருதிகுணங்க ளுள வாகும். எ-கு. கலையிலே பிரகிருதிகுணங்கள் தோன்றுமெ ன்று சொல்லியிருக்க வந்தக்குணங்கள் தம்மிலொத்தவிடஞ் சித்தமென்றும் ஒருகுணமெறினவிடம் புத்தியென்றும் விதப் பாகப் பொருட்படுத்துகைக்கு வழியேயதென்னில் பிரகிருதித் தத்துவ மூபாதானமாக வான்மதத்துவ மிருபத்துநாலுந் தோ ன்றுமென்று முன்னூல்களிற் சொல்லியிருக்கையா லதிலேயி த்தமும் புத்தியுமொழிய மற்றுள்ள தத்துவங்களின்தோற்ற மேற் சொல்லுகையாலே அந்தச்சித்தமும் புத்தியு மிந்தக் கு ணபேதத்தி லடங்கிவருகையாலே இந்நூற்செய்தருளினவர தனையடக்குவாய்செய் தருளிச்செய்ததை விரித்துப் பொருட் படுத்தின தெனவறிக. அப்படிப் பிரகிருதி தத்துவங் குண சொரூபங்களாகத்தோன்ற வந்தக்குணங்கள் தம்மிலொத்த விடஞ் சித்தமென்றும் அதிலேயொருகுண மேறினவிடம் பு த்தியென்றும் பொருட் கூறியதற்கு. பி-ம். தத்துவ விளக்க த்தில். "கூறியமூலப்பகுதியிற்றோன்றுங் குணமவைதான், றே றியசாத்திகராசததாமதமென்றுசெப்பு, மூறியமூக்குணமொ த்தவைமூன்று முயர்விழிவற், றேறியக்காற்புத்தி தத்துவமா குமென் றெண்ணுவரே." எ-ம் சுத்தியாரிலும். "சித்தமாம வ்வியத்தஞ் சிந்தனையதுவுஞ்செய்யும்." எ ம். வருமெதுக்க ளைக் கண்டுகொள்க.

இனிசர்வமுஞ் சிவசத்திகளாலே தோன்றுமென்று நூல்களிற் சொல்லியிருக்க விந்தத்தத்துவங்கள் அனந்ததேவகாயரூராலும் உருத்திரதேவகாயரூராலுந் தோன்றுமென்றதற்கு வழியெதன்னில் அஃதாவது விஞ்ஞானகலரில் அபகுவரானஅஷ்டவித்தேசுராகிய அனந்தனசூக்குமன் சிவோத்தமன் ஏகநேத்திரன் ஏகவுருத்திரன் திரிமூர்த்தி சிகண்டன் சிகண்டி எனப்பட்ட வெண்மருக்குஞ் சிவஞசாரியகிருத்தியமுமுண்டாக்கி யவர்களுக்குப் பிரபஞ்சநடத்தும திகாரமுங கொடுத்தருளுகையி லவர்களி லனந்ததேவகாயரூருக்கு மூருத்திரதேவகாயரூருக்கு மந்தவதிகாரங் கொடுத்தனவறிக. என்றிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வெட்டுப்பேரும் விஞ்ஞானகலரி லபக்குவரென்பதற்கும் அவர்கள் சிவனுடைடவாக்கினவழியே நடத்துமதிகாரமுடையவர்களென்பதற்கும். பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில். "அறிந்தவர்திர்ந்த தகளினர்தீராத் தகளர்முன்னர், செறிந்தவர்விஞ்ஞைருக்கு நாபகரென்மரெனச்சிறந்தோர், பிறிந்தவர்மந்திரராமெழுகோடியர் பேரொளியால், மறிந்ததிரைப்புனல் வெங்குருவாணர் வகுத்தனரே." என்பதனுள் விஞ்ஞைருக்கு நாயகரென்மரென்பதனை யிதற்குக்கண்டுகொள்க.

இனியாங்காரம் புந்திதனிலுதிக்குந் தெரித்தவிதமாம். எ-கு. புந்தியிலே யாங்காரமொன்றுய்த்தோன்றி மூவகையாங்காரமாக விரிந்ததற்கு வழியெதன்னில் இந்தவாங்காரங் காரியப்படுத்துமவதரத்து மூற்கூறிய குணங்களோடுங்கூடிக் காரியப்பட்டவண்டுகையாலந்தக்குணங்களுஞ் மூவகையாகையாலே யிதனையுமப்படிமூவகையாகச்சொன்னதெனவறிக. அதற்குவழியெதன்னில் சாத்துவிதகுணமுறிவும் இராசதகுணமு விகாரமும் தாமதகுணம் மயக்கமு

மாகையாலும் தைசதவாங்காரம் விளக்கமும் வைகரியாங் காரந்தொழிலும் பூதாதியாங்கார மூருவமும் மாகையாலு மந்தந்தவகைகளிலே கூடிநின்று காரியப்பட்டதெனவறிக, இவைதம்மிற்கூடிக் காரியப்படுந் தோற்றங்களினுங் கண்டு கொள்க. அஃதாவது அறிவாகிய சாத்துவிதகுணமும் விளக்கமாயுள்ள தைசதவாங்காரமுங்கூடி அறிவாயுள்ள மனத்தையு ஞானேந்திரியமாகிய சோத்திராதிகளைந்தையுந் தோற்றுவிக்கையாலு மேல்வருகிறசெய்யுளிலே விகாரமாயுள்ள ராசதகுணமுந் தொழிலாயுள்ள வைகாரியாங்காரமுங கூடித் தொழிலாயுள்ள கன்மேந்திரியமாகிய வாக்காதிகளைந்துந் தோன்றுகையாலு மயக்கமாகிய தாமதகுணமும் உருவமாகிய பூதாதியாங்காரமுங்கூடிப் பூதங்களுக்குக் காரணமாகிய சத்தாதிகள் தோன்றுகையாலு மப்படிச்சொன்னதெனவறிக. எனறிங்ஙன மறிவுந் தொழிலு மயக்கமுமுண்டாகையால்சாத்துவிதகுணமுந்தைசதவாங்காரமுமறிவைப் பற்றி நின்றதெனவறிக. இராசதகுணமும் வைகாரியாங்காரமுந் தொழிலைப்பற்றி நின்றதெனவறிக. தாமதகுணமும் பூதாதியாங்காரமும் மயக்கமாகிய வுருவத்தைப்பற்றி நின்றதெனவறிக. ஞானேந்திரியமாகிய சோத்திராதிகள் அறிவைப்பற்றி நிற்கையாவது சோத்திராதிகளாயுள்ள செவி மெய் கண் நா நாசியென்னப்பட்ட விந்திரியமைந்துஞ் சத்த பரிசரூப ரச கந்தங்களைக் கொள்ளுமிடத்துச் சரீரந்தொழிற்பட்டு ஜீவியாமலெனிவாய் நிகழுகையாலெப்படிச்சொன்னதெனவறிக.

இனி கன்மேந்திரியமான வாக்காதிகள் தொழிற்படுகையாவது அவை காரியப்படுமிடத்துச் சரீரந்தொழிற்பட்டு நின்று காரியப்படுகையாலெப்படிச்சொன்னதெனவறிக.

இனி யிங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட தத்துவங்கள் மாயை யிலே தோன்றுமிடத்துச் சித்தியாரில் காலமுதலாகத் தோன்றுமென்று சொல்லியிருக்க விந்நூலிற் கலைமுதலாகத் தோற்றஞ்சொன்னதே தென்னில் சித்தியார் செய்தருளினவர்பிரபஞ்சத்தோற்றஞ் சொல்லுகையால் காலமுண்டாதே பிரபஞ்சந்தோன்றுகையாலே காலமுதலாகச் சொன்னதெனவறிக. இந்நூல்செய்தருளினவர் ஆன்மாக்களுக்கு உனர்த்து முறையைச்சொல்லுகையாலே யுனர்த்துகைக்குக் கலை முந்தி யெழுப்பவேண்டுகையால் கலையை முந்திக்கூறியதெனவறிக. அப்படி வேற்றுமைகூறியதுதென்னினிது சார்புனலாகையால் "திரிபுவேறுடையது புடைநூலாகும்" என்னும் விதியைப்பற்றி யெனவறிக. அன்றியும் இந்தத்தத்துவத்தோற்றம் அனந்தேசுவராயரொருவர் நடத்துகையாலப்படி முன்பின்கூறியதெனவுமா மெனவறிக.

இதனுற்சொல்லியது இந்த வசுத்தமாயையில் நின்று தோன்றப்பட்ட தத்துவங்களிலிந்தச்செய்யுளில் காலமுநியதியுங் கலையும் வித்தையு மாகமும் ஆகவைந்தும்பிரகிருதிகுணங்களாகிய அவ்விடத்தமுஞ் சித்தமும் புத்தியும் ஆகமூன்றும் புத்தியிலே ஆங்காரமும் ஆங்காரத்திலே மனதும் ஞானேந்திரியமாகிய சோத்திராதிகளைந்தும் ஆகவேழுங்கூடி ஆகத்தத்துவம் பதினைந்தும் தோன்றுமுறைமையை யறிவித்தது.

(கச)

வேறு—இஃதேதாமரையாசிருஷ்டி யுனர்த்திற்று.

மாயைதனில் - அசுத்தமாயையி—த்திலே,—அனந்தரால் - அனந்தேசுவராருளாலே,—அருத்திமிகுங்கலைகால நியதியுடன்வித்தை யராகமிவையாகும் - ஆசைமிகுதற்குக் காரணமான கலைகாலநியதிவித்தை யராகமாகிய வினைவையைந்து

மூளவாகும்,—உருத்திராற் கலையதனிற் பிரகிருதிகுணங்க ளூளவாகும் - உருத்திரதேவரருளாலே மூன்சொன்னகலையி லே மூலப்பிரகிருதிதோன்றி யதினின்றுங் குணங்கடோன் றும். இக்குணத்தின் மூற்றந்தானே சித்தம் புத்திகளின் மூற்றமும்,—ஆங்காரம் புத்தியினிலுதிக்கும் - புத்தியினின் று மாங்காரந்தோன்றும்,—தெரித்தவிது திகழ்தரு தைசத ம்வைகாரி பூதாதியெனத் திரிவிதமாம் - சொல்லப்பட்ட வி ந்தவாங்காரமானது விளங்கிய தைசதவாங்காரமும் வை காரியாங்காரமும் பூதாதியாங்காரமு மென மூவிதமாம்,— மூதல் - மூதற் சொல்லப்பட்ட தைசதவாங்காரத்திலே,— திரிந்தியசாத்துவிதம் விரித்தகுணம் - கல்ல சாத்துவிதமாக க் கீர்த்திக்கப்பட்ட குணத்தையுடைய,—மனம்புத்தி யிந்தி ரியமென்று விளம்பியசாத்திராதி - மனமு ஞானேந்திரிய மென்று சொல்லப்பட்ட சோத்திராதியைந்தும்,—விரிந்து விளங்கியிடும் - விரிந்துதோன்றும். எ - று.

புத்தி - ஞானம். காலதத்துவந் தோற்றத்தின் முதன் மையாயிருக்க ஈண்டுக்கலையை யெடுத்துச்சொல்லியது ஆத் மாவிற்குக் கேவலத்திருளைநீக்கி ஞானக்கிரியைகளை மூற்ப ட ஜனிப்பித்தலின். காலந்தோன்றியதினின்று பின் னிய தியு மதினின்று பின்கலையுந்தோன்றி யக்கலையினின்று வித் தையு மதினின்றராகமுந்தோன்றும். இங்ஙனந்தோன்றுதலி ற் சமுசயமாகவந்து மாயையிலாகுமென்றார். செய்யுளாதலி ற் செவ்வெண்ணின்மூனை தொக்குநின்றது. குணதத்துவ த்துக்குத் தோற்றஞ்சொல்லவே சித்தமபுத்தியென்னு மிர ண்டின் மூற்றமுஞ் சொன்னதா மென்றதென்னை ? குணங் களின் சமமு மேற்றக்குறைச்சலுஞ் சித்தம் புத்தியாதலின், இராசதமுஞ் தாமதமுங்குறைந்து சாத்துவிதமேலிட்ட வவ

கஅசு சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

தரம் புத்தியென்பதலுமிதற்கு முன்னூலிற் சித்தமா மவ்
வியத்தஞ் சிந்தனையதுவுஞ் செய்யுமென்றும் புத்தி யவ்வி
யத்திற்முன்றி யென்று மிவை யிரண்டிற்கும் பிரகிருதியுற்
பத்தித் தானமாகச் சொன்னதலுமறிக.

இவ்வனம் பதினேந்து தத்துவத்திற்குத் தோற்றமருளி
ச்செய்து மேற்பதினேந்து தத்துவத்திற்குத் தோற்றமருளி
ச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

மன்னியகன் மேந்திரிய மாவிராசதஞ்சேர்
வாக்காதிவைகாரி மருவிவருஞ்சத்தந், தன்னிலுதி
லாகியதா மதமிகுமாத்திரைபின் றருமிதனின் வானை
னிலமனல்புனல்மண்சத்த, முன்னைதனில் வெளியா திரி
யொன்றொன்றுக முறையிலுறு மிருமையயன் முடி
வாமுன்னே, யுன்னுசதா சிவராதி யதிபதிகளாக்
கமுதித்தவடை வெனவுரைப்ப ருணர்ந்துளோரே.

பின்னுமூவைந்து பிறக்குநெறியுஞ்
சொன்னவாறுரைக்கமுந் தோற்றமுஞ்சொன்னது.

நிலைபெற்றுவருகிற கன்மேந்திரியமாகிய
வாக்காதிகளாயுள்ளவை யைந்து மிராச
தருணத்தைப்பொருந்தி யிருக்கிற வைகரி
யாங்காரத்திலே பொருந்தித் தோன்றும்.
பொருந்தித் தோன்றுமென்றது வைகரி
தொழிலாகையாலுங் கன்மேந்திரியந் தொ
ழிற்பட்டுவருகையாலு மிந்தக்கன்மேந்தி
ரியம் வைகரியாங்காரத்திற் றோற்றமாகை
யாலு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக.

(இ-ள்.) மன்னிய கன்மேந்திரியமாண விராசதஞ்சேர் வாக்காதிவைகாரிமருவிவரும். அதுவயம். மன்னியகன் மேந்திரியமானவாக்காதி யிராசதஞ்சேர் வைகாரி மருவிவரும்

சத்தந்தன்னை முதலாகிய தாமதமிருமாத்திரைபின்றருவயம். சத்தந்தன்னை முதலாகியமாத்திரை தாமதமிருபின்றரும்

சத்தமென்கின்ற விடயத்தை முதலாகவுடைய தன்மாத்திரைகளாந்தாமத குணத்தை மிருத்திருக்கிற பிற்பட்ட பூதாதியாங்காரத்திலே தோன்றும். பின்றருமென்றதைப் பிற்பட்ட வாங்காரமெனவறிக. அஃதாவது, முன்னர்ச்செய்யுளாங்காத்தினது தோற்றஞ்சொல்லுமிடத்துத்தைசதவைகாரி திகழ்தரு பூதாதியென்றுபூதாதியாங்காரத்தைப் பிற்படக்கூறுகையாலப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அன்றியும் பூதாதியாங்காரத்திலே தன்மாத்திரைகளாகிய சத்தாதிகளாந்தோன்றுமென்றதும் பூதாதியாங்கார மூருவத்தைப்பற்றி நிற்கையாலுஞ் சத்தாதிகள் பூதரூபங்கள் தோன்றுகைக்குக் காரணமாகையாலு மெனவறிக.

இதனில் இங்ஙன முற்பதத்திலே சொல்லப்பட்டதன்மாத்திரைகளாகிய சத்தாதிகளாந்திறும்

வானனில மனல்புனல்மண் ஆகாயம் வாயு தேயு அப்பு பிருதிவி என்னப்பட்ட பூதங்களாந்துந் தோன்றுமிடத்து

சத்த முன்னதனில் சத்தமுதலாயிருக்கப்பட்ட முற்கூறியதன்மாத்திரைகளாந்திறும்

வெளியாதியொன் றொன்றுகும் ஆகாயமாதியாதவொன்றிலே யொன்றுகவுண்டாம். அஃதாவது சத்தத்திலே யாகாயந்தோன்றும் பரிசத்திலே வாயுதோன்றும் உருபத்திலே தேயுதோன்றும் இரசத்திலே அப்புதோன்றும்

கஅ்சு சிவப்பிரகாச சுவாமியாக்யாநம்.

கந்தத்திலே பிருதிவிதோன்றும் என்றதென வறிக

மூறையி லுறு மிருமையயன் மூடிவாமுன் னேயுன்னுசதா சிவராதியதிபதி கள். அநுவயம். முன்மேல் யுன்னு சதாசிவராதி யி ருமையயன் மூ டிவாயதிபதிகள் முறையிலுறும்

அநாதியே யெண்ணப்பட்ட சதாசிவமூர்த் தம் பெரியபிரமாவீருக அதிதேவதைக ளாவ ருமந்தந்தவொழுங்கிலே பொருந்துவர் கள். அந்தந்தவொழுங்காவது ஆகாசத்து க்குச் சதாசிவமும் வாயுவுக்கு மகேசுரமூ ர்த்தேயுவுக்கு வருத்திரனும் அப்புவுக்கு வி ஷ்ணுவும் பிருதிவிக்கு பிரமாவுமென வறிக.

ஓடுக்கமுறைத் தவடை வென வுரைப்ப ருணர்ந் துகோரே.

இங்ஙனந் தோற்றமாகச் சொல்லிவந்த தத்துவங்களுக்குந் தத்துவகர்த்தாக்களுக் கும் ஓடுக்கமுந் தோன்றின வொழுங்கிலே யென்று சொல்லுவார்கள் அறிவாலுயர்ந்த பேரியோர்கள் எ - று.

நு-ம். மன்னிய கன்மேந்திரிய மென்றதை நிலைபெற்ற கன் மேந்திரியமென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் ஆன்மா வொருசீ ரசம்பந்தியாய் நிற்குநாளெல்லா மிந்திரியங்கள் விடப்படாம னி ற்கையாலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இந்தவாக்காதிகளைக்க ன்மேந்திரியமென்ற தேதென்னில் கன்மம் தொழிலென்னும் பொ ருளைப்பற்றித் தொழிற்பட்டு ஜீவிக்கையாலே யப்படிச் சொன்ன தெனவறிக. தொழிற்படுகையாவது வாயுங் காலுங் கையும் மலம் பிரிக்கிற தவாரமுஞ் சலம்பிரிக்கிற தவாரமும் வசன கமனதான விசர்க்காநந்த மென்னும் விடயங்களோடுங் கூடி ஜீவிக்குமிடத்

துச் சரீரந்தொழிற்பட்டு ஜீவிக்கையாலே யப்படிச்சொன்னதென வறிக. வாக்காதியைந்தினும் வாக்கென்றவிந்திரியத்தை வாயென் றதற்கு. பி-ம். "கைகாலவைதரு வாயொடுபாயு ரூபத்தமென்ரூங் கனவுயே." எ-ம். சித்தியாரில் "வாயாதிசோத்திராதி புறத்துவா ழ்கருவியாகும்". எ-ம். வரும துகண்டுகொள்க.

இனி இராசதஞ்சேர் வாக்காதிவைகாரிமருவிவரும். என்பத ற்கும். சத்தந்தன்னை முதலாகிய தாமத்மிகு மாத்திரைபின்றருமை ன்பதற்கும் நுட்பம் முன்னர்ச்செய்யுளில்வந்த விதப்பிலே கண் டுகொளக. அந்த தாமதகுணத்திற் ரூன்றப்பட்ட சத்தாதிகளைங் தையுந் தன்மாத்திரைகளென்று பெயர்கூறியதேதென்னில் அந்தக் தவிந்திரியங்களுக்குத் தக்கதாக நின்று காரியப் படுகையாலு மப் படிக்காரியப்படுமிடத்துத் தத்தங்குணங்களுக் கேற்றக்குறைவி ன்றிநிற்கையாலு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக.

இனி சத்தமுன்னதனில் வெளியாதி யொன்ரூன் ரூகும். எ-கு. சத்தாதிகளைந்தினும் பூதாதிகளைந்தந்தோன்றுமென்பதன் றியே சத்தத்திலே பரிசமும் பரிசத்திலேயுருவமும் உருவத்திலே யிரதமும் இரதத்திலேகந்தமுமாக வொன்றிலே யொன்ரூகத்தோ ன்றுமென்றும் அன்றியும் ஆகாயத்திலே வாயுவும் வாயுவிலே தேயு வும் தேயுவிலேயப்புவும் அப்புவிலே பிருதிவியுமாக வொன்றிலே டொன்ரூகத் தோன்றுமென்றும் பொருரூனைப்பாருமூளர். அன் றியும் பூதங்களைந்துகு மொவ்வொருகுணங்க ளேறியிருக்குமெ ன்பாருமூளர். ஒவ்வொருகுண மேற்றமாவது ஆகாசத்துக்குச்சத் தமும், வாயுவுக்குச் சத்தமும் பரிசமும், தேயுவுக்குச் சத்தமும் ப ரிசமும் ரூபமும், அப்புவுக்குச்சத்தமும் பரிசமும் ரூபமும் இரத மும், பிருதிவிக்குச் சத்தமும் பரிசமும் ரூபமும் இரதமுங் கந்த மு மெனவறிக. ஆக விங்ஙனங்கூறப்பட்ட மூவகையாயுள்ளொ ரூரு மப்படியுண்டாலு லுஞ் சத்தமுன்னதனில் வெளியாதி யொ ரூரூன்ரூகும். எ-கு. சத்தாதிகளைந்தினும் வெளியாதி யைந்து

கஅஅ சிவப்பிரகாச் சவ்வியாக்யாநம்.

பூதங்களுந் தோன்றுமென்பதொழிய வந்தப்பொருள்க ளிந்தச்ச
த்நத்துக் ககப்படாதெனவறிக. அப்படிச்சத்தாதிகளொந்நும் பூ
தங்களுந் தோன்றுமென்பதொழிய மற்றுப் பொருள்க ளிந்த
ச்செய்யுளுக் ககப்படாதென்பதற்கு இந்நூலெப்பின்சென்ற நூலா
கிய திருநெறிவிளக்கத்தில் இதற் கெதிரடை விருத்தமாகிய. "எ
ண்ணியகண்மேந்நிய மென்று சொல்லப்பட்ட விராசதமார்வாக்
காதி யெய்திடும்வைகரியி, னவ்வணிபிடம்பூதாதி தாமதன்மாத்தி
ரையா னவி லுறுசத்தாதியினைநல்கியிடுஞ்சத்தக், கண்ணதனில்வெ
ளிபரிசங் காலுருவந்தன்னிற் கனலிரதத்தேதபுனற் கந்தத்தேதத
ரையா, மண்ணிறுதிகலிமுதலா வந்தவகைபடடங்கு மாலயலுதிக
ள்வழிவும் வந்தமைபோலொடுங்கும்." இந்தச்செய்யுளில் சத்தாதி
களொந்நும் வெளியாதியாகிய பூதமைந்தும் தோன்றுமென்றபடி
யாலதற்கு மிப்படிக்கண்டுகொள்க. அன்றியுந் தத்துவவிளக்கத்
திலும். "கொள்ளுபதத்தத்துவம்." என்ற செய்யுளின்பிற்பகுதியில்.
"பின்,றெள்ளியதன்மாத்திரையின், வருஞ்சேர்ந்ததன்மாத்திரையி
லெள்ளியபூதங்களொந்துக்குமாமென்ப ருற்பவமே." என்பதனா
லுஞ் சத்தாதிகளொந்நும் வெளியாதியாயுள்ள பூதங்களொந்தும்
தோன்றுமென்பதே யந்தப்பகுதிக்குப் பொருளெனவறிக.

இந்த மாயாகாரியமான தத்துவ முப்பத்தொன்றென்று நூ
ல்களிற் சொல்லியிருக்க முன்னைச்செய்யுளிற் சுருன்றுந்தத்துவம்
பதினைந்து மிந்தச் செய்யுளிற்சுருன்றுந் தத்துவம் பதினைந்தும்
ஆகதத்துவ முப்பதொழியப் புருடதத்துவ மொன்றுக்குந் தோ
ற்றஞ்சொல்லாததேதென்னில் அது தத்துவசமூகத்திற் சிறந்தமா
கையால் "ஐவகையாலுறுபயன்க ளுகரவருங்கால மதுபுருடந்
துவமென் றறைந்திடுவரறிந்தோர்" என்று காரியப்படுமவகரத்து
த் தோற்றமாகையா லிவ்விடத்துச் சொன்னதில்லை யெனவறிக.
அன்றியு மொடுக்கஞ்சொல்லுமவகரத்தும் "தத்துவ மெண்மூன்

றுஞ்சென் முன்மதத்துவத் தொடுங்கும் வித்தையி லொடுங்குமா றும்" என்றமையால் வித்தையா தத்துவமேழாயிருக்கவும் வித் தையிலொடுங்குமாறு மென்றதுகொண்டே புருடதத்துவத்துக் கொடுக்கஞ் சொன்னதில்லை யெனவறிக.

இதனுற்சொல்லியது இராசதகுணத்தைப்பொருந்தின வை கரியாங்காரத்திலே கன்மேந்திரியங்களாகிய வாக்காதிக ளைந்துந் தோன்றுமென்றும் தாமதகுணத்தைப் பொருந்தின பூதாதியாங் காரத்திலே தன்மாத்திரைகளாகிய சத்தாதிகளைந்துந் தோன்று மென்றும் அந்தச்சத்தாதிகளைந்தினும் பூதங்களைந்துந் தோன்று மென்றும் அந்தப்பூதங்களுக்கு அதிதேவதைகள் சதாசிவமுதல் பிரமாவீறுகிய தெய்வங்களென்றும் இவையிற்றுக்கொடுக்கமுந் தோன்றினவடைவிலே யென்றும் வருமுறைமையை யறிவித்தது.

உருவாதியென்ற விருத்தமுத லிந்தவிருத்தமுடியாகிய செய் யுளாறும் அசுத்தமாயா விலக்கணம்.

வேறு — இஃதேதாமாயா சிருஷ்டியு மிருவிதமாயா சிரு ஷ்டிகளான கருவிகளி லொடுக்கமு முணர்த்திற்று.

வைகாரி-வைகாரியாங்காரத்திலே,— இராசதஞ்சேர் மன் னியகன்மேந்திரியமான வாக்காதி மருவிவரும் - இராசதகுணத் தைப்பொருந்தின நிலைபெற்ற கன்மேந்திரியங்களான வாக்குபா தம்பாணி பாயுவுபத்தங்களான வைந்துந் தங்கள்விடயங்களோ டுபொருந்தித்தோன்றும்,— பின்-முன்வந்தசதம்வைகாரிதிக ழ்ந்தரு பூதாதியென வகுத்தவற்றுட் பின்னுகிய பூதாதி யாங்கார மானது,—தாமதமிகு சத்தந் தன்னைமுதலாகிய மாத்திரைதரும்- தாமதகுணமிக்க சத்தத்தை முதலாகவுடைய மாத்திரைகளைந் தையுந்தரும்,—அதனில் - அந்தச் சத்தமுதலிய தன்மாத்திரையி லே,— வானனிலமனல்புனல்மண்-ஆகாயமுதலிய வைந்துபூதங்

களும்,—முறையிலுறும் - நிரைத்தவடைவே தோன்றும்,—அத னில் - அந்தப்பூதத்திலே,—சத்தமுன் - சத்தமுன்னுகிய மாத்தி ரைகளைந்தும்,—வெளியாதி யொன்றுன்றுகவுறும்-ஆகாய முத லாக வொவ்வொருகுணம் மேன்மேலும் பொருந்தும்,—அதிபதி கள்-அப்பூதங்கட்குத் தெய்வங்கள்,—இருமையயன்முடிவா-பு ரியபிரமனீருக,—முன்னே யுன்னுசதாசிவராதி - பஞ்சமூர்த்திக ளின் முதன்மையாக முந்தநினைக்கப்படுஞ் சதாசிவதேவர் முத லிலோர்களாயிருக்கும்,—ஒடுக்க முதித்தவடைவெனவுரைப்ப ரு ணர்ந்தோனோ-இனித் தத்துவங்களொடுங்குமுறைமையுந் தோ ன்றின முறைமையென்று சொல்லுவர் பெரியோர். எ-று.

காரணத்திலுள்ளது காரியத்துஞ்சேர்தலின் மனமுதலிங்ங னந்தோற்றஞ்சொல்லியதத்துவங்கட்குங் குணமடைகொடுத்தா ர். முன்னுலிருங்குணரூபமாகி யிசைந்திமெங்குமென்றதனலென வறிக. சமவேதமாயிருக்கிற ஞானக்கிரியாசத்திகளுக் கபிமேகஞ் சகமாகையாலெனின் வியாபாரத்துக்கபிமுகங்களாகையா லே ஞானேந்திரியங் கன்மேந்திரியமெனப் பெயர்பெற்றனவென் றறிக. முறையிலுறுமென்ப தீரிடத்துங்கூட்டுக. தன்மாத்திரைபூ தமெனச் சாதியொருமையாகச் சொல்லப்படுதலி னதனிலென் ரூர். இனி யாகாயமுதலாக வொவ்வொரு குணமேறுமென்றதெ ன்னை? ஆகாயமொன்றுக்குமே சத்தகுணமுள்ளது. மற்றைநா லுக் குமில்லை. ஆகாயத்தினுடைய வாசரியத்தாலே யுண்டானததனை யென்று வைசேடிகன் முதலியோர்சொல்லின் ஆகாயத்துக்கெதி ரொலி. வாயுக்குச்சகசகாதியொலி. அக்கினிக்குத் தமதமாதியொ லி. அப்புவுக்குச் சலசலாதியொலி. பிருதிவுக்குக் கடகடாதியொ லி. இப்படிப் பிரத்தியட்சமாக வெவ்வேறு சத்தங்கேட்கப்படு கையா லவர்மதமுமடாது.

இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்த மாயையா லுண்டான சரீரத்தை

யான்மாக்கள்பொருந்திக் கன்மத்தைப் புசிக்கையிலேலே யந்தக் கன்மத்தினியல்பு மேற்செப்பு ணன்கிற லருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

நண்ணியிடு மூருவதனுக்கேதுவாகி நானுபோகங் களாய்நாசோற்பத்தி, பண்ணிவரும நாதலாலநாதிய ாகிப் பலவாகியனுக்கடொறும்படர்வதாகி, யெண்ணி வருமனவாசகன்மத்தாவியற்று மியல்பினதாய்மதிக தமாயிருபயனும்பாவ, புண்ணியமாய்ப்புலர்காலமா யைமேவிப் பொருந்துமிதுகன்மமலம்புகலுமாறே.

திங்குநலனுஞ் செய்தவாறுடையும்
பாங்குறுவினைப் பாரித்துரைத்தது.

(இ-ள்.) நண்ணியிடு மூருவதனுக்கேதுவாகி — ஆன்மாக்க ளெடுக்கப்பட்ட வுடம்புகளுக்கு முன்னிலைக்காரணமாய். அஃதாவது, ஆன்மாக்கள் யாதாமொரு சரீரங்களை யெடுக்குமிடத்து முற்செய்த கன்மங்களுக் கேதுவாக வெடுக்கையிலேலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக

நானுபோகங்களாய் — பலவிதமான புசிப்புகளை யுண்டாக்குவதாய்.பலவிதமாவது ஆன்மா விந்திரியங்களைக் கொண்டு விடயங்களைக்கொள்ளுமிடத் தெவ்வொரு விடயங்களிலே வெகுவிதமான கன்மங்களைப் புசிக்கையிலேலே யப்படிச் சொன்னதெனவறிக

நாசோற்பத்தி பண்ணிவரும் — ஜநநத்தையு மரணத்தையு முண்டாக்கிவரும். அஃதாவது, ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக்கீடாக வெடுத்தவுடலுக்கு நாசமு மேலெடுக்கு

மூடலுக்குற்பத்தியு முண்டாக்கி வருமென்ற தெனவறிக. அன்றியும் புசித்த கன்மத்துக்கு நாசமு மேற்புசிக்குங் கன்மத்துக் குற்பத்தியு மாமெனவறிக

ஆதலா லநாதி யாகி

ஆகவிவ்வனம்வருகிற தநாதியேயுள்ளதாம். அநாதியென்றது ஆன்மாவுள்ளவன்றே யிந்தக் கன்மமுள்ளதென்ற தெனவறிக

பலவாகி

பலபேதங்களா யிருப்பதாய். பலபேதங் களாவன ஆன்மாக்கள் கன் மத்துக் கீடாக வெடுக்குமுடல்களுக் கந்தந்தவுடலுறும் வடிவு நிறம் சாதி ஒழுக்கம் நெறி உணவு சுகம் துக்கம் ஆயுள் என்னிவ்வனம் பலவகைபோகை யாலேயப்படிச் சொன்னதெனவறிக

அணுக்கடொ றும் படர்வதாகி

ஆன்மாக்கடோறுஞ் சென்று பொருந்துவ தாய். அஃதாவது, ஆன்மாக்க ளெடுக்குமெடுக்கு மச்சுகடோறு மதற்கதற்கேற்ற புசிப்புக ஊக்கொடுத்து நிற்கையாலேயப்படிச்சொன் னதெனவறிக

என்னிவரு மனவாசகன் மத்தா லியற்று மியல்பி னதாய்

நினைக்கப்பட்டுவருகிற மனதிலுவும் வாக் கிலுவுங் காயத்திலுவுஞ் செய்யப்பட்டவிய ல்பினையுடையதாய். அனவபாவன, மனதிலுனி னக்கை வாக்கிலுற்சொல்லுகை காயத்திலு ற்செய்கை யெனவறிக

மதிகதடாய்

நிற்குங்காலம் புத்தியிலேநிற்பதாய். புத்தி யிலேநிற்பதாவது டாதொன்றிலே புத்திநிச்ச யிக்குமிடத்துக் கன்மத்துக்கிடாக நிச்சயிக் கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக

இருபயனும் பாவ புண்ணியமாய்

இருவகைப்பயனுசச் சொல்லப்பட்ட புண்ணியபாவங்களாய். இருவகைப்பட்ட பயனுவது ஹிதாஹிதங்களிலே விருப்பு வெறுப்புண்டாய் அதனுலே புண்ணிய பாவங்கள் கட்டுப்பட்டு அதனுலே யின்பதுன்பங்களாகிய சுவர்க்கநரகங்களை யநுபவிக்கையாலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இங்ஙனஞ்சிருஷ்டிகாலம் பிரபஞ்சங் காரியப்படுமெனவறிக.

புலர்காலே மாயையேமேவிப் பொருந்தும்

சங்காரகால மாயாகாரணத்திலே சென்று பொருந்தும். அஃதாவது, முற்கூறிய பிரபஞ்சமுமதனேடுக்கூடிநிற்கு மான்மாக்களுமாயாகாரணத்திலே யொடுங்குகிற சங்காரகாலம் இந்தக்கன்மமுமந்தக் காரணமாயையிலே சென்று கூடுகையாலப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அன்றியும் பொருந்துமென்ற பதத்துக்கு வேறுபொருட்கூறவேண்டுகிலந்தமாயாகாரணத்திலே யொடுங்கினவான்மாக்களேயுங் கூடுமென்று பொருளுரைப்பினுமாம். அஃதெங்ஙனமென்னில் இந்தக்கன்மங்காரியப்படுங்காலத்து அனுக்கடோறும் படர்வதாகி என்றுமையா லொடுக்குங்காலத்து மொக்கவொடுங்குமென்னுங் கருத்தையும்பற்றி யப்படிச் சொன்னதெனவறிக

இதுகன்மமலம் புகலுமாறே.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டது கன்மமலத்தின்முறைமையாம். எ-று. இந்தப்பதத்துக்குப் புகலுமென்று முன்னேவைத்துப் பொருளுரைத்ததெனவறிக. அல்லதூஉம் இதுகன்மமலத்தைச்சொல்லும் வழியாமென்று பொருளுரைப்பினுமமையும்.

வி-பு. புலர்காலமென்றசொல் சிருஷ்டிகாலத்துக்கும் படுமென்று இச்செய்யுளைச் சிருஷ்டியொன்றையுநோக்கிச்சொன்ன

தென்பாருமூளர் அதுபொருளல்லவெனவறிக. அதுவேனென்னில் புலர்காலென்றசொல் அழிதலாகையால் சங்காரமென்பதே பொருளெனவறிக. அன்றியும் யாதாமொன்றைச் சொல்லுமிடத்துத் தோற்றமு மொடுக்கமுஞ்சொல்லவேண்டுகையால் மற்றுள்ளபத மெல்லாஞ் சிருஷ்டியைச்சொல்லிப் புலர்காலை மாயைமேவி என்றபதத்தைச் சங்காரகால மாயாகாரணத்திலே கன்மங்கூடுமென்பதே பொருளெனவறிக. அப்படிப் புலர்காலமென்பது சிருஷ்டிக்கும் படுமென்று பொருளுரைத்த தெதைப்பற்றி யென்னில் திருவாசகத்தில். "ஒன்னித்திலநகையா யின்னம் புலர்ந்தின்றே." எ-ம். "போனதிசைபகரா தின்னம்புலர்ந்திண்றே." எ-ம். வருமேதுக்களைப்பற்றிப் புலர்காலுஞ் சிருஷ்டிகாலமென்றதெனவறிக. அதுவும் புலர்தலுலர்தலாகையால் சங்காரகாலத்துக்குச் சொல்லப்படுமென்பதே பொருளெனவறிக. புலர்தல் சங்காரமென்பதற்கு. பி-ம். காளத்தியக்தாதியில். "அலரோனெடுமா லமரர் கோன்மற்றும், பலராய்ப்பலைத்தங் காத்தாண்டும் புலர்காலத், தொன்றுகிமீண்டும் பலவாகிநிற்கின்றுன், குன்றுத சீர்கயிலைக் கோ." எ-து. கண்டுகொள்க. இதனுள் புலர்காலத்தொன்றுகி. எ-து. சங்காரகாலமென்பதற்குக் கண்டுகொள்க. ஆகையாலிங்ஙனம் புலர்காலமென்பது சங்கார காலத்துக்குச் சொல்லுமதே பொருளெனவறிக. இச்செய்யுளில் புலர்காலமாயைமேவி என்பதைச் சங்காரகாலத்துக் காரணமாயையிலே கன்மங்கூடுமென்பதற்குச் சொல்லுமதே வழக்கெனவறிக. அது வழக்கென்பதற்கு இந்நூலெப்பின்சென்ற நூலாகிய திருநெறிவிளக்கத்திலு மிச்செய்யுளுக் கெதிரடை விருத்தமாகிய. "தொல்குரம்பைகாரணமாய்த் தொகையளவுபடாத தன்பமுடனின்பமாய்த் தோற்றமுஞ்—னீறு, மல்கியிடும்வழியதனு னித்தமாகி மன்னுயிர்கடொறுமருவிப் பின் னுமற்றுப், பல்விதமாயுளைநினைவு தொழிலாற்செய்யும் பண்பினை

தாய்ப் புத்தியினில்வந்தமையும் போன்மை, நல்வினைதீவினையாகிக் கடைநாண்போயை நண்ணியிநி மிதுகன்மநாட்டிலன்றே." என்ப தனுள் கடைநாளென்றது சங்காரகால மாகையால் இந்நூலில் ந ண்ணியிடமுருவதனுக் கேதுவாகி என்றசெய்யுளுக்கு இந்தத் திரு ஞானவிளக்கத்தின் செய்யுளைப் பதந்தோறும் அந்தப் பதத்தையு வமித்துக்கொண்டு புலர்காலமாயைமேவி என்றதற்குக் கடைநா ண்மாயை நண்ணியிடமென்ற பதத்தைக் கண்டுகொள்க. ஆகையா லிச்செய்யுளில் புலர்காலமென்றது சங்காரகாலமே பொருளென் பதை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. அப்படியாதலால் மாயையுங் க ன்மமுங்கூடிலால் ஆன்மாவுக்கு ஜீவிப்புண்டாமென்று நூல்களி லே சொல்லியிருக்க ஒருஜீவிப்புடற் றொடுங்கிக் கிடக்கிற சங்கார காலமாயையிலே கன்மமுங் கூடுமென்னலாமோ வென்னில் அப் படிஜீவிக்குமென்றதுஞ் சிருஷ்டிகாலங் காரியமாயையாகிய கலை யாதித்துவங்களோடுங் கூடினவிடத்து ஜீவிப்புண்டாமென்கிற தொழியக் காரணமாயையோடுங் கூடினவிடத்து ஜீவிப்பில்லை யெனவறிக. அதற்கநுபவமேதென்னில் ஒருவிதையிலே மூவையு ண்டாதலால் மந்தவிதையைவிட்டு மூளைதோன்று மவதரத்து ஜீ விப்புண்டாமதொழிந்து அவ்வளவு மந்தவிதைக்குள் மூளையடங் கிக்கிடந்து ஜீவியாமற் கிடக்குமதுபோல வெனவறிக. அப்படியா தலிந்தக்கன்மமும் மாயையைப்போலே தனித்தொரு மூதலாயி ருக்கச் சிருஷ்டிகாலமுஞ் சங்காரகாலமும் மாயையோடுங்கூடி நிற் குமென்பானேனென்னிலப்படியே கன்மந் தனியேயொருமூதலா யிருந்தாலும் மற்றுள்ளமலங்களைச் சார்ந்துநிற்பதொழியத் தனித் துநில்லாதாகையாலப்படிச்சொன்னதென வறிக. அப்படிக் கன் மமலமானது மற்றுள்ள மலங்களையுஞ் சார்ந்துநிற்குமென்பதற் கு. பி-ம். சித்தியாரில். "இருவினையாகாதியாதி யிபற்றலாலுயிர்வா லக்தம், வருமலஞ்சார்ந்துமாயா வுருவுகண் மருவியார்ந்தித், தரு

செயன் முறைமையாலே தான்பலதேதங்காட்டி, யருவதாய்நின்ற ரன்ற ரூபாயினமர்த்துசெலலும்." என-து. கண்டு கொள்க. இதி ல் மாயாவுருவுகள் மருவியார்த்து என்றமையால் சிருஷ்டிகாலங் காரியமாயையோடுங் கன்மங்கூடிநின்று காரியப்படுமென்பதொ ழிபக் காரணத்திலுங் கூடிநிற்குமென்பதற்கு வழியே தென்னில் ஆனமாக்களுக்கு மும்மலங்களுங் கூடிநிற்கும் அது "மும்மல மெ ல்லினுக்கு மூலையொடு தவிடுமிப்போல்" என்றமையால் கன்மத் துக்குவமை மூலையும் மாயைக்குவமை யுமியுமாதலா லந்தநெல்லி லுமிபோலுல் மூலஜீவியாதாற்போலக் கன்மமு மாயையாதார மாக வொடுங்கி மீளவு மாயையாதாரமாக ஜீவிக்குமென்பதை ய றுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. அன்றியும் அந்தநெல்லு மக்கினியிலு லே வெதுப்புண்டவவதரத்து உமிகிடந்தாலு மூலையெழாதாகை யாற் கன்மமில்லாதபொழுது மாயையும் ஜீவிப்பற்றுப்போமென் ப தை யறுடவததாற் கண்டுகொள்க. ஆகையால் கன்மத்துக்கீடா கமாயையுண்டாமென்றும் மாயைக்கீடாகக் கன்மமுண்டாமென் று மிரண்டு மொன்றைவிட் டொன்று நில்லாதென்று நூல்களிற் சொன்னது மிப்பொருட்பற்றி யெனவறிக.

இனியிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட கன்மமானது அரூபமுமாய் ஜடமுமாயிருக்க அணுக்கடொறும் படர்வதாகி யென்று அறிவாயு ள்ளவான்மாவை ஜடமாயுள்ள கன்மம்பொருந்துமென்பதற்கு வ ழியெதென்னில் அந்தக்கன்மமானது ஜடமாயிருந்தா லு மான்மா வை மூத்தியிலவிட்டு நீங்குவதொழிந்து மற்றவிடமெல்லா மா ன்மாவை விடப்படாததானதுபோ லப்படிச்சொன்னென வறிக. இப்படிக்கன்மம் ஜடமாயிருந்தும் ஆன்மாவை விடப்படாததெ ன்பதற்கு. பி-ம். திருக்களிற்றுப் படியாரில் "இன்றிங்கதேசனை மா மிவ்வினைக ளொரிரண்டிற், சென்று தொடருமவன் சென்றி டத்தே." என-து. கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது கன்மமலமானது சிருஷ்டிகால மான்மாக்க ளெடுக்கப்பட்ட தேக்ங்களுக்கெல்லா முன்னிலையுமாய்ப் புசிக்கப்பட்ட போகங்களுக்கெல்லாங் காரணமுமாய்த் திரிவித கரணங்களிலுலே புண்ணிபபாவங்களை யிபற்றுவித்து அதனுலே ஜநமரணங்களை யுண்டாக்குவித்துநின்று சங்காரகால மாயாகாரணத்தோடுங்கூடிநிற்குமென்னுமுறைமையை யறிவித்தது.(க-ச)

வேறு— இனிக்கன்மமலத்தைநான்குசெய்யுளாலுணர்த்துவான் மூடங்கினரவற்றுளிது கன்மமலத்தின் றன்மை பொதுவகையா லுணர்த்திற்று.

கன்மமலம்-கன்மமலமானது,—கண்ணியிடி முருவதனுக்கே துவாகி- ஆத்மாக்கள் பொருந்தப்படுமுட்டம்பிற் கோர்காரணமாய்,—நாலுபோகங்களாய்-நாலுவிதமான போகங்களையுண்டையதாய்,—நாசோற்பத்தி பண்ணிவரும்-நாசத்தையு முற்பத்திசையும் பீஜாங்குரநியாயமாக வுண்டாக்கிவரும்,-- ஆதலாலுதியாகி-ஆகையினுலேதான்றுதொட்டுவருவதாய்,—பலவாகி - பலவிதப்படுவதாய்,—அணுக்கடொறும் படர்வதாகி - சிருஷ்டி-காலத்துடலெடுக்குமிடத்துச் சூக்குமமாயாதத்மாக்கடோறுஞ்செல்வதாய்,—எண்ணிவருமனவாசகன்மத்தாலியற்றுமியல்பினதாய்-நிஷவுபரந்தமனவாக்குக்காயங்களால வுண்டாக்கத்தக்க மூறைமையையுடையதாய்,—மதிகதமாய்-திதிகாலத்தி லாத்மாக்களுக்கு ஜீவிதமாகப் புத்திபையடைந்திருப்பதாய்,—இருபயலும் பாவபுண்ணியமாய்-இரண்டு பிரயோசனமான சுவர்க்கநரகங்களை நுண்டாதற்குக்காரணமான புண்ணியபாவங்களாய்,—புல்காலே மாயைமேலிப்பொருந்தும்-ஒடுங்குங்காலத்தி லந்தமாயையிலேயொன்றுபட்டுப்பொருந்தும்,—இதுபுகலுமாறு-இம்மாகமங்களிற் சொல்லும்படி. எ-று.

புண்ணியபாவமாயெனமாறுக. மேவிப்பொருந்தும்என்றது குழிந்தாழ்ந்தகண்போலநின்றது. நாசோற்பத்தி பண்ணிவருமென்பதற் கழிவதுமாவதுமா யென்றுரைப்பாருமுளர். அதற்குப்பண்ணியென்னும் பொருள்படாமை யெனவறிக. வாசவடசொற் றிரிவு. கண்மமாகுபெயராய்க் காயத்தின்மேனின்றது.

இங்ஙனமநாதியாகச் சொல்லப்பட்ட சண்மமாணது ஒவ்வோருடம்புகளோடுங்கூடிக் காரியப்படுமிடத்து மூவகைக்கண்மமாக நின்று காரியப்படுமுறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

கன்மமெநிதிரிவிதநற்சாதியாயுட்போகக் கடனெ
தனவருமூன்றுமுழுயிரான்றிற்கலைத்த, றொன்மையெ
துழல்லதுணவாகாதாறுந் தொடங்கடைவினைடுபா
தேதேதான்றுமாறித், தன்மைதருதெய்விகமும்பவுதி
கமான்மிகமாந்தகையிலுறுமதேசதனசேதனத்தாலுஞ்
சாருந, ன்மையெயாடுதீமைதருசேதனறுக்கிவனறு
ழலைதனாழ்வினையாநறுகுந்தாசை. (கள)

ஆயுவும்போகமுஞ் சாதியுமாய்வினை
மாயையுருவில் மருவுமென்றது.

(இ-ள்.) கன் மமெநிதிரிவிதம் நற்சாதியாயுட் போகக் கடன தெனவரும் — ஆன்மாக்களுக்குவந்துகூடுங் கன்மத்தின் வழி மூன்று பிரகாரமா யிருக்கும். அவையாவன நல்லசாதி பொல்லாச் சாதியென்றும் ஏனவாயுள் குறைந்தவாயுள்ளன்றும் நல்லதேபோகம் பொல்லாப்போகமென்றும்வாராநிற்கும். இனவெயெப்பொழு துஞ்சண்டாளனெனல்விப்

மூன்று முயி ரொன்றிற் கலந் தநெருன்மை

இந்தக் கன்மங்கண் மூன்றும் ஒரான்மாவி லே கூடுகிற தநாதியேயுள்ளதாம். சாதியுமாயு ரு முன்னேயுள்ள ஆழாலும் போக மிப் பொழுதுண்டான முயற்சியல்லவோ வென் னில்

அது முல்ல; துணவாகா

அந்தப்புசிப்பு மூழ்வினாலல்ல துண்டா காது. அதுதான் முன்பே யார்ச்சித்த முறை யிலே வருமோ முற்பிற்பாடாக மாறிவருமோ வென்னில்

தாணும்

அப்படியார்ச்சித்த வொழுங்கிலே வருகிற துமுண்டு. அன்றியும்

தொடங்கடை வி னடையாதே தோன்றுமாறி

அப்படிவாராமல் வன்மைமென்மைகளுக் கிடாக மாறிவருகிறதுமுண்டு. அப்படி வருகி ற கன்மத்தின் விதி யெங்ஙனேயென்னில்

தன்மைதருதை யிக மூற்பவுதி கமான்:திகமாந் தநையிலுறும்

இயல்பிலே வரப்பட்ட கன்மங்கள் தெய் வத்தாலும் பஞ்சபூதங்களாலும் ஆன்மாக்க ளாலும்வரும். அவைவருமிடந்து

அசேதன சே தனத்தாலுருச் சாரும்

அறிவில்லாதவைபாலும் அறிவுள்ளவையா லும் வரும். ஆகையால்

நன்மை யொடி தீமை தருசேத னனுக் கிவனுணு டுல்

இங்ஙன நன்மைதிமைகளோப் பொருந்திவ ருகிற ஆன்மாவுக் கிவ்விடத்திற் புசிட்பை வி சாரிக்கில்

அது முழ்வினை யாதனுகுந்தானே

மூன்ஜகத்திற் புசிக்கச்செய்தே யேனை வாகாமியந்தானே இந்தஜகத்தைகளும் புசிப் பர்வேண்டி பொருந்தம். எ-று,

நு-ம். மூன்றுமுயிரொன்றிற்கலத்தல். எ-கு. ஓரான்மாவி னிடத்திலே மூன்றுகாரியபந்திற்குமென்று பொருட்கூறியதெதென் னில் ஆன்மாக்கள் யாதாமொரு சரீரங்களைக் கன்மத்துக் கீடாக வெடுக்குமிடத்து யாதாமொரு சரீரவர்க்கங்களும் வயதுகளும் பு சிப்புகளுமல்லாம லெடாதாகையாலே யப்படிச் சொன்னதென வறிக.

இனியதுழல்ல தனவாகா எ-கு. இப்பொழுதுண்டான பு சிப்புகளு மூழாலொழிய வுண்டாகாதென்று பொருட்கூறியதற்கு வழியே தென்னில் ஆன்மாக்கள யாதாமொரு கன்மங்களைப் புசி க்குமிடத்து வந்துகூடினத்துக்குந் தவறுவருகையாலு நினையாத து வந்துகூடுகையாலும் ஊழாலல்லது புசிப்புண்டாகாதென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருவள்ளுவப்பயனில். "ஊழிற்பெ ருவலியாவுளமற்றொன் று-சூழினுந்தான் முந்துறும்" எ-து. கண்டு கொள்க.

இனிதொடங்கடைவி னடையாதேதொன்றுமாறி. எ-கு. க ன்மத்தின்வழி வன்மை மென்மைகளுகதீடாக மாறிவருகிறது மு ண்டென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில் முந்தச்செய்த கன்மம் பிற்பட்டும் பின்புசெய்தகன்ம முற்பட்டும் வருகையாலே யப்படி ச்சொன்னதெனவறிக. அதுவெங்ஙனமெனில் ஒருவன் பயிர் செய்யுமிடத்து முந்தவல்விதையை விதைத்துப் பின்பு இளவிதை யைவிதைத்தாலும் அந்தவிளவிதை முந்தப் பயன்படுமாறுபோல க் கன்மத்தின்மிகுதி முந்தப்பயன்படுமெனவறிக.

இனி தன்மைதருதெய்விகமுற் பவுதிகமான்மிகமாம். எ-கு. தெய்வத்தாலும் பஞ்சபூததத்தாலும் ஆன்மாக்களாலும் வருமென் றதற்கு வழியேதென்னில் தெய்வீக கன்மமாவது மாதாவின் கரு ப்பக்கோளகையிலே யிவனிருக்குமிடத் தண்டான விதனம் ஓ ங்காரத்திலுண்டான விதனம் டமதண்டம் நமகவேதனை இவை

மூதலாகவுள்ளவையிற்றிலே தூக்கப்படுதலெனவறிக. இனிபஞ்ச பூதங்களால் வருகிறபௌதிகன்மமாவது குளிர் வெப்பம் மழை காற்று மின் இடி சுவர்விழுதல் கல்விழுதல் இவைமுதலாக வுள் ளவையிற்றிலே தூக்கப்படுதலெனவறிக. இனி ஆன்மீகன்மம் ஆ ன்மாக்கள் வருகையாவது சரீரத்திலும் மனத்திலுந் தூக்க ப்படுகை. இதற்குவழியேதென்னில் தந்தஞ் சரீரத்தி லுண்டான வியாதிகளிலும் மிருகங்களிலும் பறவைகளிலும் இரா சூதராலும் பசாசுகளாலும் கள்வராலும் மற்றுள்ளமனிதராலும் இவைமுதலாயுள்ள சரீரதுக்கங்களெனவறிக. இனி மற்றமே தூக்கமாவது பிறருடைய கல்வியுஞ் சௌந்தரியமுஞ் செல்வமுங் கண்டு டொழுமை அபிமானங்கெடுதல் எழுந்தது புத்தியாகச்செ ய்தல் கோபியாய்த்திரிதல் என்னுமிவைமுதலாயுள்ளவை யெனவ றிக. மற்றச்சுகன்மங்களும் இங்ஙனஞ்சொல்லிவந்த வொழுங் கிலே கண்டுகொள்க. ஆக விங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மூவகை தூக்கமாகிய கன்மங்களுக்கு பி-ம். ஞானமிர்தத்தில் "ஆதிதெய் வீக மாதிபௌதிக- மாதியத்தியான்மீகமென்ன - வோதிபதுக்க மூன்றி னத்தியானமீக - மெய்யிம்மனத்தி லிலயமிலிரண்டே-வளி யிற்பித்தில் விளையாவிளையி - னூனுகுதொழுனையி லுதிக்கக்கோ ட்டில் - வெற்பிற்சூலையின் மக்களின்விலங்கி-னலகையிற்கள்வரி ம் பறவையியினிருதரில் - மைந்தரின்மகளீர் மனைத்திடைதணப் பிற் - பேரறம்வளர்ப்பிற் பெருந்திருநுகர்விற்-சீரியபடாக்கை மா தியர்மாசு - மனத்துறுதுயர நினைப்பருஞ்சோக - மறிவுருவாக்க மடைவனற்பொருமை - மான்மாக்காலம் பூணுதமறுத்த - விச் சையைநினைத விருஞ்சினமிகுத்த - லினையவைமுதலா நினைவருந் திரத்த - வாதிபௌதிகஞ் சீதமாமழை - யுருப்பவிர்வேனி னுட் குவருகடுங்கா - லிருள்கிழிடிமின் பெருவிறலசனி - மன்னுயிர்க் குறுகண் நின்னியாறருந்த - லாதியாயவீவருந்திறத்த - வாதிதெ

ப்வீகம் பேதையாவையின் - கருக்குழியழுங்கல் பிறப்புறும்பே
து - திரைவருந்தீமை வரைவில்பேதமை - மடங்கலாருயிர் தொ
டங்கினவவ்வலி - யாவரும் விழையாக் கொள்வாய்நிரயத்து-வீ
ழ்ந்தனமொழாஅ வான்கழிதுன்ப - மினையமாலைய துயரிடைவிலா
கர் - கருங்கைக்கைமைக் களிறுதைத்த் திரும்புலப்-பெரும்படை
விரிந்து சூழ்ந்திருந்தா - நாற்கதிப்பவனி யுலா-யார்த்தவிழ்திரம்
பிற் போற்றுமதி புரிந்தே" ள-து. கண்டுகொள்க. அன்றியும் இங்
ஙனங் கூறிவந்த மூவகைதுக்கஞ் சிவாகமத்தில் கிரந்தத்திலே
யெடுத்து சதிர்த்தின சங்கிரகத்திலே சேர்ந்த கிரந்தத்தினுங்
கண்டுகொள்க. அந்தக் கிரந்தத்தினத்தமும் மூற்கூறிய ஞான
மிர்தத்தினத்தமும் ஒப்புநோக்கிக் கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது கன்மமானது காரியப்படுமிடத்து
ஆயுளும் போகமும் சாதியுமாகநின்று காரியப்படுமென்றும்
அது ஆழ்வினையாலொழிய வராதென்றும் அது வருமிடத்து
ஊர்ஜித்த வொழுங்கிலே வருமென்றும் அன்றியும் வன்மை
மென்மைகளுக்கீடாக மாறியும் வருமென்று மதுதெய்வீக
கன்மமாகவும் பௌதீககன்மமாகவும் ஆன்மீககன்மமாகவு
ம் வருமென்றும் புண்ணியபாவங்களுக்குடனாய் நிற்கிற வா
ன்மாக்களுக் கிவையெல்லா மூழ்வினையால்வருமென்றும் வ
ருமுறைமையை யறிவித்தது. (கஎ)

வேறு—இம்முந்தக்கன்ம முடிவுறுநின்று காரியப்படு
முறைமை யுணர்த்திற்று.

கன்மநெறி-கன்மத்தின்வழி,—நற்சாதி யாயுட்போகக்
கடனெதனத் திரிவிதம்-நல்லசாதி வாழ்நாள் புசிப்பான மு
றைமையை யுடையதென்னும்படி மூன்றுவிதமாம்,—வருமூ
ன்று முயிரொன்றிற் கலந்தருன்மைய தது-இங்ஙனம் வருமூ
ன்று மோராத்மாவிலே கூடிப்போதுகிறது பழையதாயிருக்

கும்,—ஊழல்ல தனைவாகாதானும்-அதுதான் முறையிலன்றி ப் புசிக்கலாகாதாயினும்,—தொடங்கடவி னடைப்பாதே தென்றுமாறி-ஆர்ஜித்த முறையிலே கூடாமல் வன்மை மென் மைகட் கிடாக மாறிக்கூடும்,—தன்மைதரு தைவிகமுற் பூவுதிக மான்மிகமாந் தனையிலுறு மசேதன சேதனத்தாலு ஞ்சாரும்-இயல்பாகிய வாதிதைவிக முதலாக வாதிபவுதிக மாதியாத்மிகமான கூறுபாட்டாற் பொருந்துகின்ற யசேத னசேதனங்களாலுஞ் சுகதுக்கமாய்ப் பொருந்தும்,—நன் மையொடு தீமைதரு சேதனனுக் கிவனுணர்டிவன்-இப்படி நன் மை தீமைகளைச் செய்துவருகின்ற வாத்மாவுக் கிவ்விடத்து ப் புசிப்பை விசாரித்துப்பார்க்கில்,—அதனூழ்வினையா னவை ருந்தானே - அந்தக் கனமங்களைப் புசிக்கு முறைமையிலே மேலுஞ் சனனமுண்டாகைக்குக் கன்மமுண்டாகா நிற்கு ம். எ - று.

மேலும் சேதனத்தாலுமென்ற வும்மை இறந்தது தழீஇ யவெச்சவும்மை. மாறித்தோன்றுமென்க. தெய்வத்தால் வ ருவது தைவிகம். பூதத்தால் வருவது பௌதிகம். ஆத்மாக் களால் வருவதாத்மிகம். இவற்று ளாதிமிகமிருவிதம். அவை சாரீரகமு மானசமு மெனவாம். சாரீரகமாவது குன்மங் காசமுதலான வியாதிகளால்வருவது. மானசமாவது சோ கம் அசூயை மாச்சரியங்களால் வருவது. ஒ எண்ணெ.

இங்ஙனமெடுத்தவுடலிலே புசிக்கிறதெல்லா மூழ்வினை ரல் மேலைக்கு ஜாதத்திற்கேதுவாகிய ஆகாமியமுண்டாகி றவகை யெப்படியென்றுவினவ மேலருளிசெய்வா னெடுத் தக்கொண்டருளியது.

மேலைக்கு வருவினையே தென்னிலென்கண் விருப் புவெறுப் பெனவுறிய வ் வினையுமெல்லா, மூலத்த வி

ஊப்பயில்வா மெள்ளிஞமேன் மூற்றியதன் பயனு னக்கு மூளக்குமென்பர், நூலத்து வினைகளிரு நிற னைகும்புந்தி நண்ணுத வினைநலுகும் வினையெனவொ ன்றிரண்டா, மேலத்தா னிதமகித மாமிதனுல்வழுவா தெய்திபிம் புண்ணியபா வங்களென்றே. (கஅ)

மன்னியவிருப்பு வெறுப்பாம்வல்வினை
பின்னும்வினையும் பெற்றியையுரைத்தது.

(இ-ள்.) மேலுக்குவருவினையெதன்னில் அங்கண்விருப்பு வெறுப்பினவறி அவ்வினையுமெல்லா மூலத்தவினைப் பயில்வாமென்னில் நாமேன மூற்றியதன் பயனுனக்கு மூளக்குமென்பர் நூலத்து வினைகளிருநிறமுகும்

இந்தவுடலி லுண்டாகிய புசிப்பெல்லா மூழுழையாகில் மேலுக்கு ஜநமுண்டாகத் தக்கன்மத்துக்கேது வெப்படியென்னில் அந்தவூழாகிய சுகதுக்கம் புசிக்கிறவுதரத்திலே யுண்டாகிய பிரியாப்பிரியக்கள் வித்தாக மேலுக்கு ஜநமுண்டா மென வறிவாயாக

அப்படிப்பிரியாப் பிரியப்பட்டுப் புசிக்கிறது மூன்வினவினையின்பகுதி யல்லவோ வென்னில் அப்படியாகிலும்

நாமூன்புபண்ணின கன்மமல்லோ விப் பொழுது புசிக்கிறோமென்று விசாரியாமல் நாம்செய்தாம் பிறர்செய்தாவென்று நீசுட்டுகையாலே யந்தச் சுட்டாலுள்ள பயன் மேலுக்குற்பனிக்குமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். ஆகையால்

பிரபஞ்சத்திற் புண்ணியபாவங்களிரண்டுவகைப்பட்டிருக்கும். அஃதெங்ஙனேயென்னில்

புத்திகண்ணை கயிஞை நணுகும் வினை யென வொன்றி ரண்டாம்

புத்திபூர்வமாகச் செய்ததென்றும் அபுத்திபூர்வமாகச் செய்ததென்று மிரண்டு வகைப்பட்டிருக்கும். என்றியும் புத்திக்குப் பொருந்திய காரியமென்றும் பொருந்தாத காரியமென்றுஞ் சொல்லவுமாம். அதனை விசாரிக்குமிடத்து

ஏலத்தானித மகிதமாம்

அநாதியே ஹிதமென்று மநாதியே மிரண்டுவகையாம்

இதலல்வழு வாதெய்தியிடும் புண்ணிய பாவங்களென்றை.

இந்தஹிதத்தாலுங் தபபாதற்பொருந்தியிடும் புண்ணிய கன்மமும் பாவகன்மமும். எ - று.

வி - பு இப்பொழுது புசிக்கிறதெல்லாம் முறையாலும் மேலைக் காகாமியமுண்டாகிற தெப்படியென்று கேட்டதற்கு இந்தப்பிராகாரத்தம் புசிக்கச்செய்தே யுண்டானவினைப் பிறப்பாகிய ஹிதாஹிதங்களாலே ஆகாமியம் கட்டுப்படுமென்று ஆசாரியர் விடைகொடுத்தருளிற்று. பி-ம். தத்தியாரிம். "முற்செயல்வினையிந்த மூயற்றியோடுதபவித்தாவிச்செயல்பலிக்குமாறென்னிதமிதங்கன்மமுன்னை, மச்செயலாறு லிங்கு மனவுசெயின்மேலைக்காகும், பிற்செயாதுதபவிட்டு நின்றுபின்மூடருஞ்செய்தி." எ - ம். அந்தவினைப்பிறப்பெல்லாம்மெதாட்டு யாருமென்பதற்கு. பி - ம். தத்தியாரிம். "மேலைக்ருவித்தாமாகு வினோர்த்தனை யுனையுணர்வாக், ஞாலத்துவருமாபோல நாஞ்செயுமவினை கலைவல்ல, கோன்பலமாச்செய்யு மிதமிதங்கன்மமுன்னை, மூலத்தகாகியை யென்றும் வந்திடுமுறைமையாடே." எ-ம். என்பதிகாரம். இப்படி முன்புசெய்த கன்மத்தைக்கொண்டாலும் விட்டாலும் புசிக்கிறமென்று விசாரியாமல் கன்மசம்பந்தத்தைப் பற்றி

செய்தாரென்று சுட்டும்வகையா லந்தச்சுட்டாலுள்ள பயன் மேலைக்கு வினவாமென்பதற்கு. பி ம். சித்தியாரில் "யான் செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியானென்னுமிக்காணை ஞானவெரியால்வெதுப்பிநிமிர்த்தந், தான்செய்வேவந்நிட வத்தத்துவன்முனேரதனையளித்துமுன்னிற்கும் வினையொ ளித்திட்டோடு, நான்செய்தேனெனுமவர்க்குத்தானங்கின்றி கண்ணுவிக்கும்போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங்கன்ம, மூன்செ ய்யாஞானந்தா னுதிப்பினல்லா லொருவருக்குமியானென தின் கொழியாதன்றே." எ-து. கண்டுகொள்க.

ஞாலத்துவினைகளாகிய விருவகைப்பயனுகிற புண்ணிய பாவங்கள் புத்தி பூர்வத்தாலும் அபுத்திபூர்வத்தாலு முண்டாமென்றதெதென்னில் அபுத்திபூர்வமாவது ஒருபொல்லாங்குகளிலாவது நன்மைகளிலாவது மனதும்வாக்குந் தன்னையறியாமலாடலுற்பின்பு நம்மையறியாடலிப்படிவந்தாயிருந்தனைக் கொள்கை. புத்திபூர்வமாவது வொருவர்க்கொரு நன்மை தீமைகளைச் செய்யுமிடத்து இவர்களுக்கென்னபொல்லாங்கு செய்வேவாமென்று மென்னநன்மை செய்வேவாமென்று மனதும்வாக்குங் காயமுங்கூடி நிகோத்துஞ் சொல்லியுஞ் செய்தும்வருகை யெனவறிக.

இதனுற்சொல்லியது இந்தவுடலிலே புசிக்கிறதெல்லாம் பிராரத்தமாலும் மேலைக்காகாமிய முண்டாம்வழி யெப்படியென்று வினவ இப்பொழுது புசிக்கிறது முன்புள்ள ஊழ்வினையின் பயனல்லாவென்று விசாரியாமல் நான்செய்தென் பிறர்செய்தாரென்ற விருப்பு வெறுப்பாகிய சுட்டால் மேலைக்கு ஜாகமுண்டாமென்று மனவாக்குமிடத்துப் புத்தி பூர்வத்தாலு மபுத்திபூர்வத்தாலும் வருமென்னு முறைமையையு மறிவித்தது. (கசி)

வேறு—இது முன்னர் மேலைக் காகாமியமாய்ப் பொருந்துமென்பதை யாசங்கித் தெப்படி பொருந்துமென்பாலுக்குத்தர மூணர்த்திற்று.

மேலைக்கு வருவினையெதென்னில் லங்கண விருப்புவெறுப்பெனவறி-முன்பு நாருர்ச்சுத்த கன்ம மிப்போது புசித்துவிடுவேரு யிருந்தது மேலு மொரு சனன முண்டாகைக்கு வருகின்ற வினை யெந்தவினை தாவென்று கேட்கி லிப்பொழுது புசித்துவிடுவே னென்ரூயெ யப்படி புசிக்கு மவ்விடத்திலெ யுண்டான விதாகிதங்களால் வரும் வினையென்றறிவாயாக,—அவ் வீளவுமெல்லா மூலத்த வினைப்பயிவ்வா மென்னின்-அங்ஙனமிதாகிதத்தாலுண்டான சகலவினைகளு முன்புள்ள புண்ணியபாவங்களின் ரூடர்ச்சியாமெனின்,—நாமென மூற்றியதன் பயனுனக்கு மூனக்குமென்பர்-நாமென்று மமதைதானே மேலுமொரு பிறப்புண்டாகைக்கு மூதிர்ந்ததன்பயலுகிய கன்மமூலைக் ரூண்டாமென்ப ரூயர்ந்தோர்,—புந்தி நன்ரூது வினை நனுகும் வினையெனைவான் றிரண்டாய் நூலத்து வினைக ளிருதிறமாரும்-அபுத்தி பூர்வமான கன்மமும் புத்தி பூர்வமான கன்மமுமென ஒருகன்மந்தானே யிரண்டாய்ப் பிரபஞ்சத்திலே செய்து போதுகின்ற கன்மங்களெல்லா மிரண்டுவகைகடாம்,—ஏலுத்தா னிதமகிதமாம். அங்ஙனமாயிடத்திற் பொருந்தத் தானிதமும் மகிதமுமாகாநிற்கும்,—இதலால் வழுவாதெயதியிம் புண்ணியபாவங்களென்றே-இந்த விதாகிதத்தாலே தப்பாமற் புண்ணியகன்மம் பாவகன்மமென்று பொருந்தும். எ - று.

விருப்பு வெறுப்பும் வினைவு மாகுபெயர். அவ்வினையு மென்பதனுலும் பாடம். எல்லாமும் எனமாறுக. இரண்டாமென்ற பாடமோதுவாருமுளர். என்றே யெய்திபிடு மெனக்கூட்டுக.

இங்ஙன முண்டாகப்பட்ட வாகாமியத்தாற் புண்ணிய பாவங்களுண்டாம் வழி யெப்படியென்று மதுபோம்வழி யெப்படியென்றும் வினவ மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துகொ ண்டருளியது.

உற்றதொழி னினைவுரையி னிருவினையுமுளவா மென்னென்றால் வழியாதா ணெழியாதா ணன்னின், மற்றவற்றி ணெருவினைக்கோள் வினையால்வீடு வைதிக சைவம் பகரு மரபிலாற்றப், பற்றியது கழியுமிது வி லேயாலேற்கும் பான்மையுமாம் பண்ணுது பலிக்குமு ன்னென், சாற்றருநூல் வழியிவ்வா மிகுதிசாருஞ் சோராதங் கதுமேலத் தொடர்ச்சியாமே. (கக)

ஒழியாவிருவினை யொன்றிருலொன்றிங்
கழியாதநுபவ மாகுமென்றறு.

(இ - ள்.) உற்றதொழி னினைவுரையி னிருவினையுமுளவாம் — பொருந்தப்பட்ட வுடம்பின்மூலமாகவு மனதினினைவாலும் வாக்கின்சொல்லாலும் புண்ணியபாவங்க ளிரண்டுமுண்டாம். அப்படியுண்டாமிடத்து ஒருகன்மங்கொண்டொருகன்மத்தைப் போக்கிக்கொள்ளலாமோ இரண்டுமிரண்டாக அநுபவிக்கவேணுமோவென்னில்

ஒன்மெருன்றுலொழியாதா ணெழியாதன்னின் — புண்ணியத்தாற் பாவமும்போகாது பாவத்தாற் புண்ணியமும் போகாது ஆகையாலே விசாரிக்குமிடத்துப் புகிப்புந்தியிராது. அப்படியாலல் ஒருவர்செய்த பாவகன்மங்களைப் போக்கிக்கொள்ளுகைக்கு வழியிம்மையாவெனின்னில்

மற்றவற்றி லொரு ருவினைக் கோர்வினை யாவில்வினை திகைசவும் பகரும்

அப்படிச் செய்யப்பட்ட வினைகளில் ஒரு ருவினையைக் கொண்டொரு வினையைப் போக்குதற்குபாயம் வேதாகமங்கள் சொல்லாநிற்கும்

மாயிலாற்றற் பற்றியதுகழியும்

அந்த வேதாகமங்கள் சொன்னமுறைமையிலே செய்தாற் கூடினகன்மங்களின்கும். அப்படிச் செய்யமாட்டாதவர்களுக் கிந்தத்தோஷங்கள் நிங்கும்வழியெங்ஙனேயென்னில்

இதுவிலையாலேற்கும் பான்மையுமாம் பண்ணுதபசிக்கும்

இந்தத் தோஷங்கள் நிங்குகைக்குத்தான் செய்துகொள்ளமாட்டாவில்லையாகிலுஞ் சிலதிரவியங்களைக் கொடுத்துச் செய்ய வல்லவர்களைக்கொண்டு செய்வித்துக் கொள்ளுகையாலே தான்செய்யாதிருக்கிலுந் தனக்குப்பயனைப் பலிக்கும். இங்ஙனமுண்டான தோஷங்களைப் போக்கிக்கொள்ளலாமென்று நிருக்கசச்செய்தியொன்றுண்டுலகிலியாதென்ற தெதென்னில். அஃதாவது

முன்னுஞ் சொற்றருளாலியறியின் வாமின்மிகுதிசாருஞ்

முன்னே சொல்லப்பட்ட வேதாகமங்களின் முறைமையிலெருவன் முன்செய்த தோஷத்துக்குத்தக்க பிராயச்சித்தஞ் செய்தாலுமந்தத்தோஷத்தின்வளர்வங்கெட்டுத் தோஷமாத்திரநிற்கும். அதேதென்னில் ஒருவன்பிரமஹத்தி கோவதைமுதலாயுள்ள தோஷங்கள் செய்து

அதற்குத்தக்க பிராயச்சித்தஞ் செய்தாலு நரகவேதனைக்கு ள்ள கௌரவங்கெட்டுக் கொலைதாஷமாத்திர நிற்குமென வறிக. அப்படிக் கொலைமாத்திரமாகநின்ற தெதுசெய்யுமெ ன்னில்

சோராதங்க துமேலைத் தொ டர்ச்சியாமே.

நீங்கிப்போகாத கன்ம மேலுடலெடுக் கைக்குத் தொந்தனேயாம். எ - று ஆகை யிறலே ஒன்றுன்று லழியாதெனக்கொ ள்க.

நு - ம். உற்றதொழி னினைவுரையாகிய மனவாக்குக் காயங் களா லுண்டாகிய கன்மங்களாவன? அருணினைவு பொறை பிறர் பொருள்விரும்பாமை செய்நன்றிமறவாமை அபிமானம்பேணல் அழுக்காறின்மை அவாவறுக்கை பிறர்வினங்கண்டிரங்குதல் பி றருக்கு அறிவுஞ் செல்வமுடழுகும் போகமுமாகிய விளைநான் குந் தம்மினு மிகுதியாக வேணுமென்று விரும்பினினைக்கை ஆக விளையித்தனையும் மனதிலுண்டாகிய நல்வழினினைவெனவறிக. இ னையித்தனைக்கு மாறுபட்டினைக்கை தீவழினினைவெனவறிக. இனி வாக்கிலுண்டாகிய கன்மமாவது தன்மம் ஞானங்கூறுதல் புற ங்கூறுமை உண்மையே சொல்லுதல் நூலுரைகூறல் இனியனசொ ல்லுதல் கடுஞ்சொல்விடுதல் வேதாகமங்களை யோதல் ஆகவினை யித்தனையும் வாக்கிலுண்டாகிய நல்லுரையெனவறிக. இனையி ற்றுக்கு மாறுபட்கூறுகை தீடவசனங்களெனவறிக. இனிகாய த்தினுற் செய்யுங் கன்மமாவது அறிதாயதவங்களைச் செய்தல் பூ சைகளோமங்கள்செய்கை பகுத்துண்ணல் பூமரங்கள் நோப்பு கள்வைக்கை பிறர்மனைவிழையாமை குளம்வெட்டுகை கூவமீரு ண்டல் தண்மசாலை பள்ளிக்கூடம் திருக்கோயிலெடுக்கை மடங் கட்டுகை ஆக வினையித்தனையுங் காயத்தினுற்செய்யு நற்கருமங்க ளெனவறிக. இனையிற்றுக்கு மாறுபாடாகச் செய்கையெல்லாங்

தீவழித்தொழிலெனவறிக. இங்ஙனமனத்திலு னிணைத்தும் வாக்கிலுற் சொல்லியுங் காயத்திலுற் செய்தும் வருமென்பதற்கு. பி-ம். சூளுமிர்தத்தில் ''பொய்ப்பொறிபுணர்க்கு மூப்பொறிபுள்ளு - மூள்ளச்செய்தி தெள்ளிதிற்கிளப்பி - னிருவூர்காட்சியருளொடுபுணர்தல் - பெரும்பொறைதாங்கல் பிறன்பொருள்வினையாமை - செய்தநன்றறிதல் கைதவங்கழிதல் - பால்கொடாது பகலிற்றேருன்றல் - மானமதாணி யாணீற்றுங்க - லழுக்காறின்மை யவாவிற்றீர்த - லருந்துயருயிர்கட் கிருந்தகாலை - யழுதேருய்வன்ன ராதியானைக் - கழலுநெஞ்சிற் கையற்றினைத்தல் - பன்னருஞ்சிறப்பின் மன்னுயிர்துடக்கிற் - கறிவும்பொறியுங் கழிபெருங்கவினும்-தெறற்கருந்துறக்கமு மறப்பவாங்குத் - தம்பினும்வென்டி மெண்ணரும்பெருங்குணம் - வாக்கொடுசிவணிய நோக்கினமக்கொள - வறம்பெரிதுணைத்தல் புறங்கூருமை - வாய்மைகல்வி தீமையிற்றிறம்ப - லின்மொழியினைத்தல் வன்மொழிமறுத்த-லறிவுறூஉல்வினித்த லருமுறைகழற - லடங்கியவறைதல் கடிஞ்சொல்வுடுதல் - பயனீன்றபடிக்கல் படிற்றுணைகெடுதல் - காயத்தினையந்தவியாவினையு - ளருந்தவந்தொடங்க றிருந்தியதானங் - கொடையுடம்படுதல் படையுடம்படாமை - யமரர்ப்பேணலாகுதியருத்த-லொழுக்கமோம்பும் விழுப்பெருங்கிழமை - யுடம்பிடியேந்தியுறணிந்திடுமா - றுடைந்தகாலை யவணியருயர்ந்தோ - ராலலர்தெரிந்து மாருயிர்பெரும்பிறிதாகலி - னிரும்பிணமிசைஞரி லெராங்குபட்டா - ரைம்பெரும்பாதகத் தாழ்நீந்த - லிந்தியப்பெரும்படை யிரியநூறும்-வனற்றறுகண்மை வானினிட்டாங்கு-நோவனசெயினு மேவணவிழைத-றவச்சிறிதாணு மிகப்பலவிருத்து - பாத்தாண்செல்வம் பூக்கமழிரும்பொழி - றன்மனைக்கிழத்தி யல்லைப்பிறர்மனை - யன்னையிற்றீரா கன்னராண்மை - கார்கோளன்னகயம்பலகினைத்தல்- கூவலிருட்ட லாதலர்சாலை - யறங்கடைநாவிலண்டிருர்பள்ளிக் - கடவுட்கண்ணிய தடவுநிலைகாட்ட-மினை

மனைமுதலா நிலைவருந்திறத்த - புறத்தனமாதோ வறத்துணைமற
த்துறை - யிவற்றுவழிபடா தெதிர்வணைகிழீஇ - யுஞற்றென்மொ
ழிப வுணர்ந்திசினோரே." எ-து- கண்டிகொள்க.

ஒருவிஜ்ஞக்கோர் விஜனயால்வீடு என்றது சமயாசார மூதலா
யுள்ளத்துக்குத் தவறுவந்தா லுதற்குப் பிராயச்சித்தஞ்செய்து
கொள்ளுமா மென்றதெனவறிக.

இதனுற்சொல்லியது மனவாக்குக் காயங்களிருலே கன்ம
மேறுமென்றும் அப்படியேறினகன்மங்களை நீக்கிக்கொள்ளுதைக்
குப் பிராயச்சித்தமு மந்தப்பிராயச்சித்தத்தாற் போகாத கன்மத்
துக்கு மேலும் ஜாகதொந்தனை யுண்டாமெனனு முறைமையையு
டறிவித்தது. (கக)

வேறு— இது கன்மத்துக்கு மாயையுபாதானமான முறை
மையும் அக்கன்மம் வாதியாதபடிக் குபாயமுண்டென்பதூ மு
ணர்த்திற்று.

இருவிஜனயு முற்றதொழினிஜனவுளைடா லுளவாம் - அந்தப்பு
ண்ணியபாவங்களான விரண்டுவிஜனகளு மெய்மனமொழிகளான
மூப்பொறிகளிற் பொருந்திய தொழிலு நிஜனவு முரையுமான மிம்
மூன்றிலுலே வருவனவாம்,— ஒன்முன்முலதழிபாதது - ஒருவிஜன
பா லொருவிஜனபோகாது,— உன்னிலுரைதழிபாதது - விசாரித்து
ப்பார்க்கிற் புசிப்புத்தவிராது, — மற்றவற்றி லொருவிஜனக்கோர்
வினையால்வீடு-அவ்விருவிஜனகளு ளொருவிஜனயா லொருவிஜனக்கு
விடுதலையும்,— வைதிகசைவம்பகரும் - வேதாகமங்கள்சொல்லு
ம்.ழிதலெப்படியெனில்?—மரபிலாற்றப்பற்றியதுகழியும்-அவை
செய்ன முறையிலேசெய்தாற் கூடின பாவகன்மமீங்கும்,— இ
தை - இங்ஙனம் புண்ணியத்தாற் பாவமொழிகை,— விலேடாலேற்
கும்பான்மையுமாம் - விலக்குக்கொள்ளு முறைமையுடையது
டாம்,—பண்ணுதுபலிக்கும் - இப்படி சாந்திபண்ணுதிருப்பினும்

அபுத்திபூர்வமாகப் பாவமொழிகைக்கேகற்ற புண்ணியமுஞ் சித்திக்கும். ஆதலிந்தமுறையிலே பாவமடங்கலையும் போக்கிவிடலாமோவென்னிற்? —முன்னஞ்சொற்றருநூல்வழியின்வரின் மிகுதிசோருஞ்-இறைவன் முற்காலத்திலே திருவுளம்பற்றினவேதாகமங்களின் முறைமையிலேசெய்தான் மிகுந்த கன்மங்கள்போம், —சோராதகுகதிமேலுத் தொடர்ச்சியாமே - அவ்விடத்துப் போகாதகன்மம் புசிப்பிக்கவேண்டுகையாலே மேலுக்குச் சம்பந்தமாம். எ-று.

வீடுகட்டபின் வீடில்லையென்பதுபோல நினதுபான்மையாகுபெயர். அங்குச்சோராதெனமாறுக. ஒன்றுன்று லழிபாதென்பதற்கு மனமொழிமெய்களிலே யொன்றுற் செய்தகன்மமொன்றுற்போகாதென் றுரைப்பாருமுளர். இந்தக்கன்மம் பிறாங்குரதியாயமாகப் பிரவாகரூபியாயிருக்கும். இன்னுந்திட்டகன்மம் அநிபதகன்மம்னன மூவிதமாம். திட்டகன்மமாவது ஒளட்டதப்பிரயோகத்தாலு மரசராலும் பகைவராலே யபிசாரமாகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட மந்திரங்களாலு மிம்மையிற்பலிப்பது. அதிட்டகன்மமாவது சுயர்க்க நரகங்களிலே அநுபவிக்கப்படுவன. அநிபதகன்மமாவது அப்பவமேதமும்பிரமகத்தியுமொருகாலத்திற் செய்யப்பட்டுப் பக்குவம்வந்தவிடத் தொருங்கேயிரண்டுமிப்புசிக்கப்படாமையிற் கருத்தாவின்னகாலத்தி லிதுவென்றுறுத்திப்புசிப்பிக்குமது. இனிமூன்றும்பத்தி திட்டாதிட்டம். அநாவது ஒருவனிம்மையிற்செய்த அப்பவமேதபல மிம்மையிலே பலிப்பது மன்பதுமன்று. கன்மங்களின் மாயையிலே பொருந்திப் பக்குவப்பட்டுச் சிருஷ்டிகாலத்திலே புசிக்கப்படும். இதன்விரிவாகமங்களிற்காண்க.

யதாவெனின்பதுமுதலிரண்டு சூத்திரமும் பஞ்சமலங்களின் காரணவாசியாகவருவனர்த்தநிர்ணயம்.

இங்ஙனம் பஞ்சமலக்களின் காரணகாரியங்களை ஏகமாய் என்னும் விருத்தந்தொடங்கி யிவ்வளவு மருளிச்செய்து மேலிந்தப் பஞ்சமலங்களின் றொகையு மிவையிற்றுடன்கூடி நிற்கு மான் மாக்களுக் கிவைநீங்கியே பருளைப் பெறவேணுமென்னு முறை மையு மருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

மோகமிகவுயிர்க்கடொ ருமூடனையிந்நிற்குமூலவா ணவமொன்று முமுயங்கிநின்று, பாகமிகவுதவுதிரோ தாயியொன்று பகர்மாயையொன்றுபடர்க்கன்மமென்று, தேகமுறுகரணமெடுவனேபோகச் செயலொருமாமாயத்திரட்சியென்றன், ருகமலைமந்தென்பரைந்துமொருதருளென்பதனிதென்பரறிந்துளோ. (உ0)

அலக்கண்படுமுயிர்க் கைகந்துவகையா
மலத்தின்பகுதியை வனப்புறவகுத்தது.

(இ-ள்.) மோகமிகவுயிர்க்கடொருமூடனையிந்நிற்குமூலவாணவமொன்று — அறியாமை மிகவுண்டாம்படியுயிர்மாக்களுடோறுஞ் சகசமுமாயநாதியுமாயிருக்கப்பட்ட வாணவமலமொன்று

முமுயங்கிநின்று பாகமிகவுதவுதிரோதாயியொன்று — அந்தவாணவமலத்தோடுங்கூடிநின்று அதுபக்குவமாமளவுமான்மாவை மறைத்து அந்தமலத்தைப் டாகம்வருத்துகிறதிரோதமலமொன்று

பகர்மாயையொன்று — ஆன்மாக்களுக்குத் தனுவாதிகளைக் கொடுக்குமென்று சொல்லப்பட்டுவருகிற மயக்கத்தைச்செய்யும் அசுத்தமாயாகாரணமலமொன்று

படர்கன்ம மொன்று — ஆன்மாக்கடோறும் விரிந்து அநுபவமாய் நிற்குங் கன்மமலமொன்று

தேகமுறு கரணமொடு புவன போகச் செயலாரு மாமாயைத் திரட்சியொன்று — ஆன்மாக்களெடுக்கப்பட்ட பூததேகமாகிய தனுவு மதனேடுற்றிருக்கப்பட்ட கரணமும் மதனேடுங் கூடிவரும் புவனமும் போகமும் மான்மாக்களோடுங் கூடிக் காரியப்படு மவதரத்து அவையிற்றைமுற்கூறிய அசுத்தமாயாகாரணத்திலே நின்று சிவசத்திகடோற்றுவிக்கு மவதரத்து அவையிற்றோடும் பொருந்திநடத்தப்பட்ட சுத்தமாயையின் றிரட்சியாகிய சுத்ததத்துவங்களென்னு மலமொன்று. அன்றியு மிந்தப்பதத்துக்குப் பொருள்சொல்லு மிடத்து வித்தைகளவித்தையீசர் சதாசிவனென்ற விஞ்ஞானகலர்க்குத் தனுகரண புவனபோகங்களைக் கொடுத்து நிற்கிறசுத்தமாயை யெனபாருமூளர். அஃதிவ்விடத்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லை யெனவறிக. அதற்குக்குற்றமே தென்னில் இச்செய்யுள் சகலனாதேநாக்கிப் பஞ்சமலங்களின் றொகை சொல்லுகையாலும் இந்தச்செய்யுளில் விஞ்ஞானகலர் பிரசங்கமில்லாதபடியாலும் பஞ்சமலங்கள் விஞ்ஞானகலர்க்கில்லாதபடியாலு மப்படிச் சொல்லப்படாதெனவறிக

என்றுகமலமலமைந்தென்பர் — ஆகக்கூட்டியிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலமைந்தென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். ஆகையால்

ஐந்தாமாறு நருளென்பதறிந்தோரே. — இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலமைந்தையும் விட்டுநீங்காம லான்மாக்களுக்குத் திருவருளுண்டாகாதென்று பெரியோர்கள்சொல்லுவார்கள். எ - று.

நு-ம். மோகமிகவுயிர்கடொறு மூடலுய்ந்திற்கு மூலவாணவ மொன்று. எ-கு. ஆணவமலமொன்ருயிருக்க வான்மாக்கடோறு நிகூடிநின்று டறைக்குமென்று பொருட்படுத்துகைக்கு வழியே தென்னில் இருளானதொன்ருயிருந்தும் பலகண்களையு மறைத்தா ற்போல ஆணவமலமு மப்படியொன்ருயிருந்தாலும் பலவான்மா க்களையு மறைக்கு மென்றனைவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருவருட் பயனில் "பலனைப்புணர்ந்து மிருட்பாலவைக்குண்டெனலுங் கண் வர்க்குந்தான்ருதகற்பு." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி மூயங்கினின்று பாகமிகவுதவு திரோதாயி யொன்று. எ-கு. அருளாகியதிரோதசத்தி யான்மாக்களை மறைக்கப்பட்ட விருளாகிய ஆணவமலத்தோடுங் கூடிநின்று பாகப்வருத்தமென் று பொருட்கூறியதேதென்னில் காணுங்கண்ணுனைத மறைக்கப் பட்ட படலத்தைநீக்கப்பட்டவெளதுதமான து கண்ணோடுங்கூ டிநின்று வினைமாக்கி அந்தக்கண்ணைத்தெரிவித்தாற்போல சிவ னுடையவருளான து திரோதமாய்நின்று ஆன்மாக்களை மறைக்கப் பட்ட ஆணவமலத்தைப் பாகம்வருத்தி அந்தமலபாகம் வந்தவா றேயான்மாக்களுக்கு ஞானம்பிரகாசிக்கையா லப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் "வையமும்மலங்கடத்தந் தொழிலினையியற்றவேவுந், தூயவன்ருனேதார் சத்தி திரோதான கரியதென்றும்" எ-ம். இந்நூலினும் "மூற்சினமருவுதிரோதாயி கருணையாகி" எ-ம். வருமேதக்கவைக்கண்டுகொள்க.

இனி பகர்மாயையொன்று. எ-கு. அசுத்தமாயாகாரணமல மொன்றென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் ஆன்மாக்கள் சுவ ரப்பட்டொடுங்கு முவதரத்தைத் தாரகமாய்நின்றுந் திருட்டிகால டான்மாக்களுக்குத் தனு கரண புவன போகங்களாகிய கலையாத் தத்துவங்கள் தன்னிடத்திலே தோன்றுகைக் குபாதானமுமா யிருக்கிற காரணமாயையென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். தத்து

வவிளக்கத்தில் "ஓதியவல்வினையூட்டக்கருவியுடம்புலக, மாதிய போகமூ மாய்நின்றமாணை மயக்குவித்தே, போதந்தரும்பொரு ளாகிநிற்கும்புவ னதிகளுக், காதியுமாய்வினிந் தந்தமூமாகி யொடு ங்கியதே" எ-ம். சித்தியாரில் "நித்தமா யருவாயேக நிலையதா யி லத்துக்கோர், வித்துமாய் சித்தாயெங்கும் வியாபியாய் விமல னுக்கோர், சுத்தியாய்ப் புவனபோகந் தனுகரணமூ முயிர்க்காய், வைத்தநோர்மலமாய் மாயைமயக்கமுஞ்செய்யுமன்றே" எ-ம். இ ந்நூலிலும் "உருவாதி சதுவிதமாய்" என்னும்விருத்தமூ மாகவி ங்ஙனம் வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க.

இனி படர்கனம மொன்று. எ-கு. எங்கும்விரிந்திருக்கப்ப ட்ட கன்மமலமொன்றென்று பொருட்கூறியதே தென்னில் ஆன் மாக்க ளெடுக்கப்பட்ட அச்சுக்கடோறுங் கூடிநின் றவரவர்க்கு ண்டான புண்ணியபாவங்களுக்கிடான புசிப்புகளைக்கொடுத்து நி ர்க்கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். தத்துவவி ளக்கத்தில் "பிணைந்தவக்கன்மம் பெருகியவாசை யதனுருகர்தற், கணைந்தன கன்ம மிருவகைத்தாமறம் பாவமென்ப, தனைந்துமணைந் தந்தன் சார்பினிற்றோன்றுமென் சந்நிதியா, லுணர்ந்தவர் வித் தம் விளைவுமொப்பாமென வோதுவதே." எ - ம். சித்தியாரில். " இருவினை யடாதியாதி யியற்றலா னுகர்வானந்த, வருமலஞ்சார் ந்து மாயாவுருவுகண் மருவியார்த்து" எ-ம். இந்நூலிலும் "அனு க்கடோறும் படர்வதாகி." எ - ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொ ள்க.

இனி தேகமூறு கரணமொடு புவனபோகச் செயலாரு மா மாயைத் திரட்சியொன்று. எ-கு. ஆன்மாக்களுக்குண்டான தனு கரனை புவனபோகங்களை நடத்துகிற சுத்தமாயையின் றிரட்சியா கிய சுத்ததத்துவமல மொன்றென்று பொருட்கூறியதேதென்னிற் அசுத்தமாயா காரியமாகிய கலையாதி தத்துவங்களைப் பிரிக்கப்

பட்ட சுத்தமாயாகாரியமாகிய சுத்தவித்தை ஈசுரம் சாதாக்கியம் சத்தி சிவமென்னப்பட்ட சுத்ததத்துவங்களைந்து மொருமலமென்றதெனவறிக. அவையிற்றைப் பிரேரிப்பித்ததுகொண்டே சுத்ததத்துவங்களை மலமென்னலாமோவென்னி லப்படிச் சொல்லப்படுமெனவறிக. அதற்கு வழியேதென்னில்? சிவனுடைய வருட்சத்தியானது திரோதமாய்நின்று மலத்தைக் காரியப்படுத்த அது மலமென்று பெயர்பெற்றாற்போல விதற்கு மப்படிச் சொல்லப்படுமெனவறிக.

இனி யைந்தமாரு வருளென்ப தரிதென்ப ரறிந்தோரே எ - கு. இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலங்களைந்து நிங்கிலுலொழிய வான்மாக்களுக் கருளுண்டாகாதென்று பொருட்கூறியமேதென்னில்? இந்தமலங்களோந்தோடுங்கூடி நிற்கும்வளவு மான்மாக்களுக்கு ஜநநந் தொலையாததுபற்றேயப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு பி - ம். திருவாசகத்தில் "மலங்களைந்தாற் சுழல்வன் றயிரிற்பொரு மத்துறவே." எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது ஆன்மாக்களோடு மநாதியாய் மறைக்கப்பட்ட வாணவமல மொருமலமென்றும் அதனோடுங்கூடி யந்த மலத்தைப்பாகம்வருத்துவதான திரோதாயி யொருமலமென்றும் மதனோடுங்கூடிவருகிற வசுத்தமாயாகாரணமலமொன்றென்றும் அதனோடுங்கூடி விரிந்து வரப்பட்ட கன்மமல மொன்றென்றும் அதனோடுங் கூடிவரப்பட்ட வசுத்தமாயாகாரியமாகிய தனுகரணபுவனபோகங்களை நடத்துகிற சுத்தமாயாகாரியமாகிய சுத்ததத்துவங்க ளொருமலமென்றும் ஆகவிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலங்களைந்து நிங்காம லான்மாக்கள் முத்தியைப் பெறுகைக்கு வழியுண்டாகாதென்றும் பெரியோர்கள் சொல்லுவார்களெனவு மூதைமையை யறிவித்தது. (உ)

வேறு—இது அம்மலங்களின் பெயருந்தொகையும் அவைநீங்கியன்றி முத்தி வாயாதென்பதூஉ முணர்த்திற்று.

மோகமிக வுயிர்கடொறு மூடரூய்நிற்கு மூலவாணவ மொன்று-மறைப்புமிகும்படி யுயிர்கடொறு மதிகியிலை கூ நிற்கு மூலமாகிய வாணவமலமொன்று, — மூயங்கிநின்று பாகமிக வுதவுதிரோதாயி யொன்று-அந்த வாணவமலத்தைப்பொருந்திநின்று பக்குவத்தை மிக உண்டாக்குகின்ற திரோதானசத்தியொன்று,—பகர்மாயையொன்று - தனுவாதிகட்குக்காரணமாகச சொல்லப்பட்ட மாயாமலமொன்று,—படர்கன்மமொன்று-புண்ணியபாவங்களாக விரிந்த கன்மமலமொன்று,—தகமுறுகரணமொடு புவனபோகச் செயலாருமாமாயைத்திரட்சியொன்று - தனுவுமிக்கரணமும் புவனமும் போகமுமாய்நடக்குந் தொழினிறைந்த பெரிய மாயாகாரியமான மாயேயமலமொன்று,—என்று - என்முருவ்வொன்முகவெண்ணி,— ஆகமல மைமந்தென்பர் - பின்னுருதொகையாக மலமைமந்தென்பர்,—ஐந்துமாமு தருளென்ப தரிதென்ப ரறிந்துளாரே - அவ்வைவந்துமலமு மொழியாம லருள் பெறுதல் கூடாதென்று சொல்லுவர் அறிவுடையோர் என-றும்.

ஒருவெண்ணெடு. ஒன்முகமலமைமந்தென்று பாடமாகில் என்றென்னு மிடைச்சொல் வருவிக்க. மாமுதென்னு மெதிர்மறைவினையெச்சம்பெறுதலென்னு மவாய்நிலையான்வந்த வினைப்பெயரிற் பெறுதலென்னுமிவினையோடுமுடிந்தது. அரிதென்பது மனத்தவலமாற்றலரிதென்பதுபோலவினைப்பெருட்டாய்நின்றது. அருளென்பது அருளென்றுயர்ந்தோராலெடுத்துரைக்கப்படுவது. மலமாவதிழுக்கு. ஆன்மாக்களுடையவுராய்கிரியைகளை மறைக்கையிருமல யாணவமலத்தை மலமென்பதனுமதம். ஏனை ஞானக்கையு மலமென்ப தென்னையெனில்

மலபாகத்தின்பொருட்டுக்கருவிகளைக்கூட்டியாத்மாக்களைப் பொய்யைமெய்யென்றுமயக்கிப் போகங்களையனுபவிக்கையாலே யுபசரித்துத் திரோதாயியான சிவசத்திபைமலமூளதாவொழிந்தவெல்லா கெல்லின்வரு தவிடுமிபோலரு தியாகலானவை யொனறிற்கான் றதுவாக மாயையினையுங் கன்மத்தையு மாயாகாரியமாதலின் மாயேயத்தையுமலமென்றார். அதாமாயையைக் காரியங்களின் மிகுதிபற்றி மாமாயையென்றார். மும்மல கெல்லினுக்கென்றும் மாயையின் காரியத்தையென்று மிகுதற்கு முன்னுலினு மலங்களினுந்தாற் சுழல்வனென்னுந் திருவாக்கினு மலமென்றமையறிக.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பஞ்சமலங்களோடுங் கூடி நிற்கிறவான்மாக்களையிற்றைநீங்கியருளைப்பெருகைக்குழுலியெங்ஙனமேனையென்றுவினவ அந்தமலங்கள் காரியப்பட்டுப் பாகம்வந்தேயருளைப்பெறுமெயன்றுகையாலனைவகாரியப்படுகைக்குவழியாகக் கேவல சகல சுத்தமென்று மூன்றவத்தைகளை வைத்துக்கொண்டு திதிற் கேவலாவத்தைகளை முந்த வருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

ஓங்கிவருஞ் பலவுயிர்களுஞ் மூன்றவத்தைப்படுற்றி டுற்றிடுங் கேவலசகல சுத்தமெனவுணர்க, வீங்குவெரு ங் கலாதியொடு குறியுருவமெனுன்று மிகுந்நிமல மன்றி யெனுன்று மில்லையெனுமியல்பா, யாங்கறினை யறிவாரி யவறிகருவியினையா தானதினை விருண்மருவு மலர்வி ழிதேபாலதுவாய், நீங்குமவரை யிற்றிறந்த வியாபக மாயங்களணிற்பதுகேவலமெனுன்றுணிக்தற்துரிலே.(உக)

ஆருயிர்மூவகை யவத்தையுமதிற்
கூரிருளவத்தைக் குறியிதுவென்றது.

(இ-ள்.) ஒங்கி வருந் பலவுயிர் கண் மூன்றவத் தைப்பற்றி யுற் றிடம்

அநாதியே நிலைபெறுகி யெண்ணிறந்து மிக்குவருகிய வான்மாக்கள் மூன்றுவகைப்பட்டிருப்பதாகிய வவத்தைகளோடுங் கூடியறியப்பட்டவாயிருப்பதாய்

கேவல சகல சுத்த மெனவு ணர்க

கேவலாவத்தை யென்றுஞ் சகலாவத்தை யென்றுஞ் சுத்தாவத்தையென்றுமறிக. இவையிற்றின் முற்கூறிய கேவலாவத்தை யாவது

ஈங்கு வருங் கலாதி யொடு குறியுருவ மொன்று மின்றிமல மன்றியொன்று மில்லை யெனு மியல்பாய்

இவ்விடத்து விளங்காநின்ற கலையாதி சுத்தாவத்தை களோடுங் கூடியறியப்பட்டவொருநிலை வகளு மொருகாட்சிகளு மில்லாமலறியாமையாயுள்ள வானவமலமொழிய வேறொன்று மில்லையென்றும்போலு மியல்பாயிருப்பதாய்

ஆங் கறிவை யறிவியன்

அவ்விடத்து லான்மா சிற்றறிவா யறியப்படும்பொருளாகிய தன்னையு மறியமாட்டாதாய்

அறிகருவி யனை யா

அறிகருவிகளாகிய சுத்ததத்துவங்களு மவ்விடத்துப் பொருந்தாது

ஆதலி னவ்விரு ண்மருவு மலர் வியதே போலது வாயப்

அப்படி நிற்கையாலே யிருளோப்பொருந்திநின்று விழுத்து ஜீவிக்கிறவண்ணனது அந்த விருளின்வடிவு தானுய்நின்றும்போலு

நீங்கும்வகை யின்றி

அந்த மலத்தைவிட்டு நீங்குகைக்கே காரணமு மில்லையாய்

நித்த வியாப கமாய் அங்ஙணிற்ப தூ கேவலமென் று நிகழ்த்துநூ லே.

அவ்விடத் திழியாம லந்தமலத்தோடும் வியாபித்திருப்பதாய் அப்படிக்கேவலத்துக்குத் தலமாயுள்ள வவ்விடத்திலே மூற்கூறிவந்தபடியே நிற்கிற வதனையே கேவலாவத்தை யென்று சொல்லும் திவ்வியாகமம். எ-று.

நூ-ம். ஓங்கிவருமபலவுயிர்கள். எ-கு. அநாதியேநிலைபெற்று மிக்குவருகிற வான்மாக்க ளென்று பொருட்கூறியதே தென்னில் அநாதியென்றது சிவனுள்ளவண்ணே யான்மாக்களு முண்டாகையா லநாதியென்ற தெனவறிக. நிலைபேறென்றதுஞ் சிவனைப்போல வொருகாலத்திலு மழியாமலிற்கையா லெனவறிக. மிக்கயுயிரென்றது பிரமவிஷ்ணுக்கள் மூதலாயுள்ள வானமாக்களைப் பற்றி யெனவறிக.

இனி மூன்றவத்தை. எ-கு கேவலமென்றுஞ் சகலமென்றுஞ் சுத்தமென்றும் பொருட்கூறியதே தென்னில் கேவலமென்றது மாயாகருவிகளாயுள்ள காரிய மாயையுநீங்கியாணவமலதத்தான் மறைப்புண்டு காரணமாயை தாரகமாகவொடுங்கின வவதாரத்தை யெனவறிக. இனி சகலமென்றது அப்படிநீங்கப்பட்ட தத்துவ மூப்பத்தாறுடுங்கூடி ஜீவித்துநின்ற வவதாரத்தை யெனவறிக. இனி சுத்தமென்றது மூற்கூறிய கேவலசகல மிரண்டு நீங்கிச் சிவனுடைய வருள் காட்டாகச் சென்று அந்தச்சிவத்தோடுங் கூடிநின்ற வவதாரமெனவறிக. இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வவத்தை மூன்றுக்கும் பி-ம். சித்தியாரில் "கேவல சகலசுத்த மென்று மூன்றவத்தையான்மா, மேவுவன் கேவலந்தன் னுண்மைமெய்ப் பொறிகளெல்லாங், காவலன் கொடுத்தபோது சகலரு மலங்களெல்லா, மோவின போதுசுத்த முடையனுற் பவந்தடைத்தே." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி ஈங்குவருங்கலாதி. எ-ரு. இவ்விடத்து விளங்கப் பட்ட கலாதிகளென்று சுட்டிப் பொருட்கூறியதேதென்னில் ஆசாரியனருளிச்செய்யச் சீடன்கேட்டிருக்கு மவதாரங் கருவிகளோடுங் கூடியிருந்து கேட்டறிந்து வருகையாலிவ்வி டமென சுட்டுக் கருவிகளோடுங் கூடியிருந்து ஜீவித்துவ ருகிற சகலாவத்தை யெனவறிக.

இனி குறியுருவமொன்றுமின்றி. எ-கு ஒரு நினைவுகளு மொருகாட்சிகளு மில்லை யென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில் இவன்சகலரு கி நின்று ஜீவிக்கு மவதாரத்து உட்கரணங்களிலுலே நினைத்தும் புறக்கரணங்களிலுற் கண்டுங் கேட்டும் வருகையா லந்தக்கேவலத்துக்கு அவையில்லாதபடியாலே யப்படிச் சொன்னதெனவறிக. என்றிங்ஙனங் கேவலப்பட்டுக் கிடக்குமிடத்துக் காரியமாயையாயுள்ள கலையாதித்துவங்களோடுங்கூடி ஜீவிக்கிற சுணங்குறிகளு மில்லை யென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் "அறிவிலன் மூர்த்தனித்தனாகாதி குணங்களோடுஞ், செறிவிலன் கலாதியோடுஞ் சேர்விலன் செயல்களில்லான், குறியிலன் கத்தாவல்லன் போகத்துக் கொள்கையில்லான், பிறிவிலன் மலத்திலேனும் வியாபி கேவலத்தியான்மா" எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி மலமின்றியொன்று மில்லையெனு மியல்பாய். எ-கு. கேவலத்துக்கு ஆணவமல மொன்று மொழிந்து மற்றுன்று மில்லையென்றுற்போதுமியல்பா யிருப்பதாய் என்று சங்கேதமாய் பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியெதென்னில் மலமன்றியொன்று மில்லையெனும் என்ற உம்மைகொண்டும் இயல்பா யென்றவையச்சொற்கொண்டும் செத்தமனிதனைப்போலக் கிடக்கின்றூர்கள் பட்டமரம்போலே நிற்குது எனறசொல் அவையிற்றுக் குயிருண்டென்பதை விரோத்துநின்றூற்போல அதுவு மாணவமலமன்றியே மற்றுள்ளமலங்களு முண்டென்ப

தைக் கிளைத்து நிற்கையாலப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அஃதெதெவ்வேனையென்னிஃ கேவலத்திலான்மா ஆணவமல மறைப்பாத வொடுங்கு மிடத்து மாயைதாரகமாக வொடுங்குகையாலப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அவ்விடத்து மாயையுண்டென்பதற்கு அநுபோகமெதென்னில் நித்திரையிற் கேவலப்பட்டுக் கிடக்குமிடத்து உடல்தாரகமாகக் கிடக்கச்சுகெ கூப்பிட்டெழுப்பவு மெழுந்திராமற் கிடந்து அந்தவுடலைத் தட்டியெழுப்பு மிடத்துக் கலாதிக ளெழுந்திருக்கையாலந் தக்கலாதிகள் மாயையிற் சூற்றமாகையால் காரியமுள்ளவெ டத்திலே காரணமுண்டான தாகையாலே கேவலத்திலானவமல மறைக்க மாயைதாரகமாக ஆன்மா வொடுங்குமென்பதை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. அப்படி நித்திரையிற் கேவலப்பட்டுக்கிடக்குமிடத் துடம்புதாரகமாக வொடுங்குமென்பதற்கு. பி-ம். சிவஞானபோதத்தில். "அவ்வுடலினின்று யிர்ப்ப வைம்பொறிகடாங்கிடப்ப, செவ்விதி னவ்வுடலிற் சென்றொடுங்கி." என்பதனுள் "செவ்விதினவ்வுடலிற் சென்றொடுங்கி." எ-ம். போற்றிப் பஃறொடையினும். "மூலவருங் கட்டுலயிர் மூடமாயுட்கிடப்ப." எ-ம். கண்டு கொள்க. என்றிங்ஙனநித்திரையிற் கேவலத்துக்குமலமறைக்க உடல்தாரகமாக மூலாதாரத்திலே யொடுங்கிறற்போலச் சங்காரகேவலத்துக்கு மாயாகாரணந் தாரகமாக வொடுங்குமென்பது கண்டுகொள்க. ஆகையாலானவத்துக்கு மறைக்கையெதாழில் மாயைக்குத் தாரகமாகநிற்கையே தொழிலென்கை. அப்படியானவத்துக்கு மறைப்பே தொழிலென்பதற்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில். "சேதனன்கண் ணதிகமறைப்பன வாணிரகோடிவிருத்திகளே." எ-ம். சித்தியாரில். "போதகாரியமறைத்து நின்றது புகல்மலங்கான்." எ-ம். "மூன்னமலத்தினிருள் மூடாவகை." எ-ம். இங்ஙனமும்

"செம்பிலுறு களிம்பேய்ந்து நித்தமூலமலமா யறிவுமூடி
னையு மறைக்கும்." எ - ம். ஞானத்தின்கண்ணை மறைத்த க
டையதொழி லாணவத்தால்." எ-ம். வருமெதுக்களிக் கண்டி
கொள்க. இனி மாயைதாரகமாக நிற்குமென்பதற்கு," பி-ம்.
குத்தவினைக்கத்தில். "புல்லியபாசங்க ளுய்த்திடப்போக
ம் புமானுகர்ந்து சொல்லியகாலத் துறுஞ்செல்லனீங்கிச் சிர
புரக்கோன், சொல்லியமண்மூதலாயினமாயையி லெதொகுத்
தங், கெல்லியி னித்திரைப் போலிகாப்பாற்று மனுக்களை
யே." எ-ம். இந்நூலினும். "உருவாதி சதாவிதமாய்." என்ற
இருபத்திரண்டாஞ்செய்யுளிலே "ஒடுங்கவருகால மூயிர்க
ளெல்லா மருவிடமாய் மலமாய் மன்னியிடமானருளான் மா
யைதானே" எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி ஆங்கறியையறிவரியன். எ - கு. கேவலப்பட்டுக்
கிடக்குமவ்விடத் தான்மா அறியப்படும்பொருளா யிருக்கி
தன்னை யறியமாட்டானென்று பொருட்கூறியதெதெண்ணில்
அப்படிக் கேவலத்திலான்மாவுக் கறிவாயுள்ளதா மிப்படி ய
றிவற்றுக் கிடக்கிறுமேயென்கிற நினைவுமில்லாததுகொள்
டே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சுத்தியா
ரில். "அறிவிலை வரும்சுத்தனித்த னராகாதிகுணங்களோடுந்,
தெறிவிலன் கலாதியோடுந் தொர்விலன் செயல்களில்லான்." எ - ம். "அறிந்திடுந்தன்னையுந் தானறியாமையானும்." எ-ம்.
கண்டுகொள்க.

இனி அறிகருவியனையா. எ - கு. கேவலமாகிய வவ்விட
த்தைச் சுத்தசுத்தாதுவங்களும் பொருந்தாதென்று பொருட்கூ
றியதெதென்னில் அப்படிச் சுத்தசுத்தாதுவங்களைக் கூடினவி
டம் சகலமானையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அதுவெ
ங்ஙனையென்னில் அப்படிக் கேவலப்பட்டுக் கிடக்குமிடத்
தச் சிவசத்திக ளைந்தச்சுத்தசுத்தாதுவங்களைக்கொண்டுசுத்

நமாயாகாரணத்திலே நின்றுங் கலையாதி தத்துவங்களோ
நோற்றுவித் தான்மாக்களோடுங்கூடிக் காரியப்படுத்துதலை
யா லதுசகலமாகையாலே யந்தக்கேவலத்திற் சுத்ததத்து
வங்களும் பொருந்தா தென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம்.
இந்நூலில். "இத்தகைமை யிறையருளால்" என்னும் விருத்
தத்தையொட்டிக் கண்டுகொள்க.

இனிஇருள்மருவு மலர்விழிபோலதுவாய். எ-து. இருளை
ப்பொருந்தினவிழி யந்தவிருளின்வடிவு தாமரைப்பூவை
லவென்று பொருட்கூறிய தெதென்னில் குற்றமறக்காணுங்
கண்ணானது இருளோடுங்கூடின வவகாரத்து வேறொன்றுங்
காணுமல் அந்தவிருளின்வடிவு தாமரைப்பூபோல வறி
வாயுள்ள வானமாவுங் கேவலப்பட்டு மலத்திரல் மறைப்பு
ண்டுகிடக்குமிடத்து அந்தமலந் தன்னைப்போல வறியாமை
யே வடிவாய்க்கிடக்கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக.
அப்படிக் கண்ணை யிருள்மறைத்தாற்போல வான்மாவையுங்
கேவலத்தி லானவமலமானது மறைக்குமென்று திருவுந்
டாந்தமா யிருக்கக் கேவலத்தி லானவமலமறைப்பதன்றி
யே மாயைதாரகமாக வொடுங்குமென்ற தெதென்னில் அப்
படி யிருளிரல் மறைப்புண்டு அந்தவிருளின்வடிவு தாமரைப்
பூவின்ற கண்ணிற் சோதியாயுள்ள பிரபையுந் தனக்குடம்பா
யிருக்கப்பட்ட ருவினை தாரகமாக நின்றுற்போல வானவ
மலந்தான் மறைப்புண்டுகேவலப்பட்டுக் கிடக்கு மான்மாவு
மாயைதாரகமாகக் கிடக்குமென்பதை முற்கூறிய வகைக
ளிரலு மநுபவத்திரலுங் கண்டுகொள்க. அப்படிக்கேவல
த்தி லானவமலமன்றியே மற்றுள்ளமலங்களு மென்னடென்ப
தற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "மும்மல நெல்லினுக்கு மூவாயெச
டு தவிடுமிப்போன், மம்மர்செய் தனுவினுண்ணை வடிவினை ம
றைத்துநின்று." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி நித்தவியாபகமாய் எ-கு. அழியாத வியாபகத்தை யுடையதாயென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் அப்படியாணவமலத்திற்குமேல மறைப்புண்டி மாயைதாரகமாகக் கிடந்தாலு மவ்விடத்திலான்மாவழியதுஞ் செய்யாம லந்தமலந்தன்னைப்போல வறியாமையாய் வியாபித்திருக்குமென்ற தெனவறிக. இதற்கு பி-ம். சித்தியாரில். "மலத்திலேயும் வியாபி கேவலத்திலான்மா." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி அங்கணிற்பது கேவலம். எ-கு. கேவலத்துக்குத்தலமாயுள்ள வவ்விடமென்று பொதுப்படப் பொருட்கூறியதேதென்னில் நித்திரையிற் கேவலத்துக் குடல்தாரகமாகவு மூலாதாரமிடமாகவுஞ் சங்காரகேவலத்துக்குக் காரணமாயை தாரகமாகவு நிற்கையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. என்னுமிவை யிரண்டுக்கும். பி-ம். இருபாவிருபஃதில். "கடலுமேதவெண்ணெய்க் கருமபேயென்கண்ணே - யுடலகத்து மூலத் தொடுங்க." எ-து. நித்திரையிற் கேவலத்துக்குக் கண்டுகொள்க. ஆன்மாக்கள் இந்நூலில் "ஒடுங்க, வருகாலமுயிர்களெல்லா மருவிடமாய் மலமாய் மன்னியிடு மரனருளான் மாயைதானே." எ-ம். தத்துவவிளக்கத்தில். "சொல்லியமண்முதலாயினமாயையி லேதொகுத்தங், கெல்லியினித்திரைப் போலினைப்பாற்று மணுக்களேயே." எ-ம். சங்காரகேவலத்துக்குக் கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது கேவலசகலசுத்தமென்று மூன்றவத்தைப்படுமிடத்து அதில் கேவலாவத்தையாவது மாயாதாரகமாகுளெல்லாங் கழன்று ஆணவமலத்தான் மறைப்புண்டு மாயைதாரகமாக வொடுங்குவர்களென்னு மூறைமையை யுரைத்தது. (உக)

வேறு—இவிக் கேவல சகலசுத்தமென்னு மவுத்தை மூ
ன்றினை யுணர்த்துகின்றவர் முதற் கேவலாவத்தையினை யு
ணர்மலமென்ப தொன்றில்லையென்னும் புறமதத்தை டனைங்க
ளையுஞ் செய்யுணன்கி லுணர்த்துவான் றொடங்கினார் அவற்
றுளிது கேவலாவத்தையை யுணர்த்திற்று.

ஓங்கிவருஞ் பலவுயிர்கண் மூன்றவத்தைப்பற்றியுற்றி
ம்-எண்ணிற் களவுபடாமையி னுயர்ந்துவரு மாத்மாக்களை
ல்லா மூன்றவத்தையைப் பொருந்தியழுந்தும்,—கேவலச க
லசுத்த மெனவுணர்வர்-அவற்றைக் கேவலாவத்தை சகலா
வத்தை சுத்தாவத்தையென்று பெரியோரறிவர்கள்,—கேவ
லம் - அம்மூன்றினுட் கேவலாவத்தையாவது,—ஈங்குவருங்
கலாதியொடு குறியுருவமொன்றுமின்றி - அவ்வுயிர்களிவ்வி
டத்திற் பரந்தகலாதிகளுடனே யோரடையாளமு மொருவ
டிவுமில்லாமல்,— மலமன்றி யொன்றுமில்லை யெனுமியல்பா
ய்-ஆணவமலமொழிந்து வேறுருன்று மில்லையென்னு முறை
மையினை யுடையவாய்,—அறிகருவி யினையாவாதலினால்-அ
றிதற்கேதுவாகிய கருவிகள் கூடாவாதலாலே,— ஆங்கறி
வை யறிவரிதாய்-அவ்விடத் தொருபொருளை யு மறியக்கூடா
மல்,—இருண்மருவு மலர்விழிபோலதுவாய்-இருளைப்பொரு
ந்திய விரிந்தகண்க ளவ்விருடாமுய்ங் நின்றுற்போ லவ்வா
ணவமடந்தாமுய்,— நீங்குமவை யின்றி-அதனைச் சிறிதும்
விட்டு நீங்குமுறைமை யில்லையாய்,—நித்த வியாபகமாய்-அ
ழியாத வியாபகமுமாய்,—அங்கணிற்பது-அவ்விடத்து நீற்
கின்றது,—தானிகழ்த்து மென்று - திவ்வியாகமங்கள் சொ
ல்லும். எ - று.

நிற்பதென்பது தொழிற்மேனின்ற வொருமை. நிகழ்ந்
தலீண்டுச் சொல்லுதல். அறிவரியவென்ற பாடத்திற்கு அ

யென்னுஞ் சொல்வருவிக்க. அறிவையென்பதி லறிவுஆகுபெ
யர். அநிகருவி சுத்ததத்துவ மென்பாருமூளர்.

அப்படி யாணவமலமென்ப தொன்றில்லை மாயாமலமும் கன்மமலமுமேயுள்ளது ஆன்மாவு மகாதியே சுத்தனென்கிற ஐக்கியவாதிமத மேலருளிச்செய்வா னெனத்துக்கொண்டருளியது.

இன்மைமல மாயைகன்ம மென்றிரண்டேயிலைதா னிலங்குபல வுயிர்களுமூன் புரிந்தவிருவினையின், றன்மைகளா லெவர்களுக்குந் தலுகாணபுவனந் தந்திடுமிங் கதனலே யிருபயனுஞ்சார்ந்து, கன்மமெனா நேரா கநரா தன்மருவக் கடவுளரு ளாலெனையுங் கழித்திடினதனுற், பின்மலமா னையுணர்க வெனைப்பணிகொ டெங்ஙனிற்றலுமேற. (உஉ)

மலமெனவேறிலை மாயையுங்கன்மமு
நிலவிடுமுயிர்க்கெனு மவர்நெறியுரைத்தது.

(இ-ள்.) இன்மைமலம் மாயைகன்ம மென்றிரண்டேடு அப்படி யாணவமலமென்ப தொன்றில்லை. பின்னை யுள்ளதுதென்னில் மாயா மலமென்றுங் கன்மமலமென்றுமிரண்டுமேயுள்ளது. அருளினை யானமாயினிடத்திலேவுந்து பொருந்தினமுறைமை யெதுவுந்தானெயென்னில் சுத்தாயிருக்கப்பட்டவான்மாக்கள் முன்னைசெய்யப்பட்டபுண்ணியபாவங்களுக் கிடாகச் சர்வசங்கார முடம்புகளையுஞ் சுத்துவங்களையுமிருப்

ன்மைகளா லெ
வர்களுக்குத்த
னுகரண புவன
ந்தந்திடும்

பிடங்களையும் புசிப்புகளையு மூன்டாச்சுவ
ன். புசிப்பென்றது கூட்டுப்பொருளைவ
நிக. அது ஒழிவுகொண் டறியப்பட்டது

இவ்விடத் தந்தவுடம்பு முதலானவற்
றிலே புண்ணியபாவங்களைப் பொருந்தி
யநுபவித்து மேலார்ச்சித்து மிப்படிப் பிற
ந்திறந்துவருகிற வவதாரத்திலே

இக்கதை
லேயிருபயனுஞ்
சார்ந்து

கன்ம மெலா
தோராத தோரா
தன்மருவ

கண்மங்களெல்லாம் வெட்டன விம்மி
யாம்படி தலையொத்த வவதாரத்தை

கடவு ளொரு
ளா லெவையுங்
கழித்திடுவன்

கத்தாவுந் தனது காருண்ணியத்தி லெ
லெ யந்தக்கன்மங்களையு மானையையும்
போக்குவன்

அதனற்பின்
மலமானவை ய
ணுகா

ஆகையாலெ யான்மாவுக்குப் பின்பு மா
யாகன்மங்கள் பொருந்தா

பெருகொளி
முன்புளதெவெ
ற்றிடும்

ஆன்மாவும் பழையபிரகாசத்தை யுடை
த்தாம்

என்றித்திற
மென் பேசுமா
றே.

என்றிப்படி நீசொல்லுகிறமுறைமை யெ
ப்படியிருந்தது.

வி - பு. ஈசுரனைக்கியவாதி யப்படியானவமலமென்ப
தொன்றில்லெ சுத்தரூபிருக்கிற வான்மாவை மானையுங்கன்
மமும் பின்புவந்து மறைக்குமென்ரு னென்பதற்கு. பி - ம்.
சங்கற்பநிராகரணத்தில். "கருமுகிலடர விரிதருகதிர்போ
ன்-றறிவாமுயிரிற் பிரியாதேயும்" எ ம். சித்தியாரில். "மல

மெணவேவெறுன்றில்லை மாயாகாரியமதென்னி, லிலகுயிர்க்கிச் சாதாரணக் கிரியைகளெழுப்புமாயை, லிலகிடுமலமிவற்றை வேறுமென்றதுவேறுகி, யுலகுடல்காணமாகி யுதித்திடுமுணர்ந்துகொள்ளே" இது மறுப்பென்பது கண்டுகொள்க.

இதறுற்சொல்லியது ஈசுரனைவக்யகிவாதி யாணவமலமில்லையென்று மாயாகன்மங்களே யுள்ளதென்றுஞ் சுத்தராயுள்ள வான்மாக்கள்செய்த புண்ணியபாவங்களுக் கிடாகத்தா வுடம்புமுதலாயினவற்றைக் கொடுக்க வதனுலே ஜகமரணப்பட்டுக் கன்மவொப்புவந்து ஆன்மாப் பண்டுபோலே சுத்தரமென்றுஞ் சொன்னமுறைமையும் இது சித்தாந்தவழக்கல்லவென்றவதீனமறுத்த முறைமையு மறிவித்தது.

வேறு—இது மலமில்லையென்று மைக்கியவாதி பாசுபதிகள்கருத்து மறுத்தனர்த்திற்று.

மலமின்மையே - கேவலாத்வைதிகளிருளென்ற வாணவமல மில்லாமைதானை,—மாயைகன்ம மென்றிரண்டே—மாயையுங்கன்மமுமென விரண்டே யுள்ளன,—இறைதானிலங்கு பலவுயிர்களுமுன்புரிந்த விருவினையின் றன்மைகளாலெவர்களுக்குந் தனுகரணபுவனந் தந்திடும் - அவ்விரண்டு மூன்மையாற் கருத்தாவானவன் விளங்காநின்ற பலவாத்மாக்களுமுற்சனனங்களி லார்ச்சித்த புண்ணியபாவங்களின் மூறைமைகட் கிடாக வெல்லாவுயிர்களுக்குந் தனுவாதிகளைக் கொடுப்பன்,—இங்கிதருலே - இப்படி வினைக்கிடாக வினை வன் கொடுக்குமிதருலே,—இருபயனுஞ் சார்ந்து - மீளவும் புண்ணியபாவங்களை யார்ச்சித்துப் பொருந்துதலால்,—கன்மமெலாகோராக கோராதன்மருவ - அந்தக் கன்மங்களெல்லாங் தூலியொக்கச் செவ்வாதூலப் பொருந்தினவிடது,—கடவுளருளாலெனைவபுங் கழித்திடுவன் - அவ்வினைவன்மன்

கருணையாலெ யக்கன்மங்க ளெல்லாவற்றையும் போக்குவ
ன்,—அதற்பின்மலமாணவை யணுகா - ஆதலாற்பின்பந்த
மலமிரண்டும் பொருந்தா,—பெருகாளி முன்புஈதே பெற்
றிம் - உயிர்களு முன்புள்ளபிரகாசத்தையேபெறும்,—என்
றித்திரமென் பேசுமாறே - என்றிப்படி ஐக்கியவாதியும் பா
சுபதியுஞ் சொலலும்படியென். எ - று.

பயன் காரணத்தை யுணர்த்துகின்ற வாகுபெயர். ஆதா
ரவாதேய வொற்றுமையாற் புவனஞ் சொல்லவே போகமு
மடங்கிற்று. இரண்டேயென்னுந் தேற்றகாரம் இன்மையி
ஞ் சேர்க்கப்பட்டது. இங்கிதுவென்பது இங்கிவை யுங்கு
வைபோ லொருசொல்லாய்நின்றது. சார்ந்து சாரா.

அப்படி நான்சொன்ன வத்தத்தை இத்திறமென் பேசு
மாறே என்று உதாசனமாகச் சொல்லவேண்டுவா னெனெ
ன்று ஈசுரனைவக்கியவாதி கேட்க அப்படியாணவமலமில்லை
மாயையுங் கன்மமுமேயுள்ளதென்று நீ சொல்லுகிறது கொ
ட்டைமுந்தினதோ பனைமுந்தினதோ வென்கிற அருவமுங்
திலெவருமென்று மறுத்து மேலாணவமலமுண்டென்னு மு
றைமையை யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

மாயைமுதலெனவினையின் பாசமைமுதலெனவே மன்னுபசு விதைமரபின் மயங்குமலஞ்சாத்தற், கேயுரைறி யென்கெலாத னியல்பாயின்முத்தி யென்பதென்மற் றிவைநிற்க வீருங்கலாதிபுனைவாய், மேயபின் றன்னுருவம் விளங்காமைவிளக்கு மிருமூலகந்தனிலென்னி னிவைவிடுங்காலுணைவட், டோயுரைறியிலதாத லறியாமையெனநீ சொல்லியது மலமென்பாற் துணிந்துளோரே. (உக)

அறிவுறுங்கலாதியா லறியாநிலையைச்
செறிவுறுமதுமலச் செய்தியாமென்றது.

(இ - ள்.) மாயையுமுதலெனவினையின் பான்மைமுதலெனவே

அநாதியிற் சுத்தனான வான்மாவினிடத்திலே யிந்த மாயாகன்மங்கள் கூடுமிடத்து மாயாதேகமுண்டாகக் கன்மமுண்டானதோ கன்மமுண்டாக மாயாதேகமுண்டானதோ வித்திலெதுதான் முந்தினதென்னுமிடத்து

மன்னுபினவினைதமரபின்மயங்கும்

நிலைபேறுகட்பொருந்தப்பட்ட பினைமுந்துவுண்டாக வினையுண்டானதோ வினைமுந்துவுண்டாகப்பினையுண்டானதோவென்று மயங்குந் தன்மைக் கொக்கும். இந்தக்குற்றமன்றியும்

மலஞ் சுத்தற்கேயு நெறியென்கொல்

நீசொன்னமாயாமலமுங் கன்மமலமுஞ் சுத்தனான வான்மாவினிடத்திலே பொருந்துகைக்குக் காரணமேதாம்

அதனியல் பாயின்

அதற்கு வேறுகாரணமுமில்லை அது வியல்பாகவந்து கூடுமாயின்

முத்தியென்பதென்

அப்படியியல்பேயாயில் வீடுபேறுண்டென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை. அதுவேனென்னிற் சுத்தரையிருக்கப்பட்ட வான்மானவ மாயாகன்மங்களியல்பாகச்சென்று பொருந்துமாகிற் சாயுச்சியம்பெற்ற விடத்திறு மாயாகரணமங்கள்சென்று பொருந்துகைக்கு வழக்குண்டாம். அதுவொன்றேடை முத்தியுண்டென்று சொல்லவேண்டுவதில்லையென்ற தெளிவறிக. ஆகையால்

மற்றிவைவிற்க

(மற்றுவிசேடமாற்று.) நீசொல்லுகிற வினையியற்கை விடுவாயாக. அன்றியும்

இருங்கலாதியு ஞர்வாய் மேயபி ன்றன் னுருவம் வினங்காமை வினக்கு மிகு மூலகத்தனில்

பெரியகலாதியாயுள்ள தத்துவங்கள் மூப்பத்தொன்று முனக்கறியும்பகுதிக் குதவியாகப் பொருந்தி ஜீவிக்குமவதரத் தான்மரூபத்தை யறியாமலிருப்பானே னென்னில் ஆன்மரூபந் தெரியாதபடி மாயாகருவிகளை மறைத்துத் தன்வடிவை மிகுதியாக வினக்கிக் கொண்டு நிற்கும் பிரபஞ்சத்திலே

என்னி லினை விடுங்கா லுணர் வுட் டோயுநெறி யிலது

அப்படியாலு லந்தத் தத்துவங்களோ நீங்கினவிடத்திலு மறிவிலாதிங் கூடிப் பற்றுநெறியில்லாம லிருப்பானேன்

ஆகலறியாமை

அப்படியானதறியாமையாலென்று நீசொல்லில்

எனநீசொல்லி யதுமலமென்பர் துணிந்தோனோ

என்றுநீ சொல்லப்பட்ட விதனையே யானவமலமென்று சொல்லுவர்கள் நூலினையுணர்ந் தறுதிப்பட்ட பெரியோர்கள். எ-று.

உதாரணம். தாலபீஜநிபாயமாகியகொட்டைமுந்திரிதோ பையுமுந்திரிதோ வென்பதுபோல மாயைமூற்பட்டதோ கன்மமுற்பட்டதோவென்று ஈசுரனைக்கியவாதியை மறுத்ததற்கு. பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். "சுத்த-வறிவெனிற்பாசஞ் செறியாமாயை-யுருவிருவினைபால் வருமிருவினையு-முருவாலன்றி மருவாதிவற்றின் - முந்தியதேதோ வந்தினைவதற்கோ - தோதுவேண்டும்." எ - து. கண்டுகொள்க.

இனிஇயல்பாயின் முத்தியென்பதெனன்று மறுத்ததனை வெள்ளப்புடவைக் கழுக்கேறினாற்போல முத்தியிறு மாயாகன்மங்கள் மீளவுங்கூடுமென்றதெனவறிக. பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். "தானியல் பென்னில் வீடுற்றவரினுங் கூடக்கூடும்." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி என்கீசொல்லியது மலமென்பதொன்று மறுத்ததற்கு. பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். "அறிவிலாமை யென்றவினையதுமலமாக் - குறிகொளாள ரைதருவரன்றே." என-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆணவமலமென்ப தொன்றில்லை சுத்தருயுள்ளவான்மாவை மாயாகன்மங்களியல்பாகவந்து பொருந்தாமென்ற வைக்கியவாதியை நோக்கி யப்படியாயுல் கொட்டை முந்தினதோ பனைமுந்தினதோவென்கிற அருவழக்கிலே வருமென்று மியல்பாயின் முத்தியைப்பெற்றவிடத்தும் மீளவுமாயாகன்மங்கள் கூடுமென்றுமறுத்து ஆணவமலமுண்டென்று நாட்டின முறைமையு மறிவித்தது. (உங)

——0——

வேறு—இது விரவுத்தரமாக வவருளொருவனோமறுத்து மலமுண்டென்ப தினைத்திற்று.

மானையமுதலென விடினபின்பான்மை முதலெனவே மன்னுப
னாவினதமரபின்மயங்கும் - முன் சுத்தலையிருக்கிறவனே மானையயுங் கன்மமூல கூடுமென்று நீசொல்லுதலின் மானையமுந்தியதனகன்மத்தின் பகுதிமுந்தியது என்றுன்றுசொல்லவே நிலைபெற்ற தாலோ நியாயமாகமயங்கும்,—மலஞ்சுத்தற்கேயுரியனியென்கொல் அதுவனறிச் சுத்தரானவர்களுக்கு நீசொல்லியமலங்கள் பொருந்தியபடியெப்படி,—அதனியல்பு - அஃதவ்வாதிமாவினியற்கையாம்,—ஆயின் - அதனியல்பாயின், முத்தியென்பதென் - ஆனவியல்பான தழியாமையின் வேதாகமங்களில் வீடென்றுசொல்லுவதென்,—மற்றிவைநிற்க-அதனாலீசொல்லுமிவையொழிக,—இருங்கலாதியுணர்வாய்மேயபின்-பெரியகலாதிகளிவனுக்கறிவை யுண்டாக்குவதாகக் கூடியபின்,—மிகுமூலகந்தன்னில் - பெரியபிரபஞ்சத்திலே,—தன்னுருவை விளங்காமையினைக்கும் - ஆத்மாவினுடைய சொரூபம் தோன்றுதபடியப்பிரபஞ்சத்தை விளக்கி

நிற்கும்,—எனின் - என்று நீசொல்லில்,—இவைவிங்காலுணர் வுட்டோயு நெறியிலதாதலென - இக்கலாதிகள்நீக்கின வதிதத்தி னுள்ளே யறிவுபொருந்தா முறைமையில்லாமைமுயன்,— அறியா மை - அவ்விடமறியாமைகாணும்,—என நீசொல்லியது மலமென் பர் துணிந்தோரே - என்றுநீசொல்லியவிதுகூறக்கா ணைவ மலமென்றுசொல்லுவ ரறிவாற்றெளிந்தோர். எ-று.

என்னென்பதனை யிலதாதலென்பதிறுங்கூட்டுக. மற்றைச்

அப்படியே யோராணவ மலமென்ப தொன்றுண்டாமலென் னுற் காணப்படாதோவென்று மீளவு மைக்கியவாதிவினவ அ ந்தவாணவமலமானது திருவருட்பிரகாச முண்டானவர்களாலே காண்கிறதொழிய வுன்னுற் காணப்படாதென் றவனை மறுத் தருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

அந்தியமா னவையுணர்த்தி யநந்தியமாய்நிறைந்த வறிவறிய மையினுணு மருணிலவுங்காலந், தன்னிலவ னேயாவு மாய்ந்தின்றதென்மை தாமுணர்தலாறு முயிர்தானெனவொன்றிலதாய், மன்னியிடு மலமா னைய கன்மங்கண்மாறி வந்திடுமிங் கிதுவழுவா தாதலின் மனத்தா, லுன்னரிய திருவருளை யெழியமலமு ளதென்றுணர்வரிதா லதனுண்மை தெரிவரிதாமுனைக்கே. (உசு)

பற்றுதல்விடுதல்மற் றவற்றுளதொன்று
யுற்றிடுமலமுனு ணர்வரிதென்றது.

(இ-ள்.) அந்தி யமானவையுணர்த்தி யநந்தியமாய்நி றைந்தவறிவறியா மையினை னும்

தனக்கு வேறுனபிரபஞ்சத்தையறிவித்துத் தனக்குவேறற நிறைந்துநிற்கிற திருவருளைத் தானறியாதபடியா னும்

அருணிலவுங் காலத்தன்னிலவு மேயாவுமாய்நி ன்ற தொன்மை தாமுணர்தலா னும்

அந்தத் திருவருட்பிரகாசமுண்டான காலத்துத் தன்னிடத்திலே நிற்கிற சிவமுதமுமேயெவ்விடத்தினு நிறைந்து நிற்கிற பழைமையைத் தானறிகையாலும்

உயிர்தானெனவொன் றிலதாய் மன்னியிடுமலம்

ஆன்மாவென்றொரு முதலில்லையென்னும்படி நிலைபெற்றுநிற்கு மாணவமலமானது. ஆணவமென்றுன்னுவேனுமோ மாயைதான்மறையாதேதாவென்னில்

மாயை கன்மமக்கண் மாறிவந்திடும்

மாயாமலமுங் கன்மமலமுங் காரணத்தினுங் காரியத்தினும் விட்டும்பற்றியும்வரும்

இங்கிது வழுவாது

இவ்விடத்திந்த மாயையுங்கன்மமு மாறிவருகிறதும் மலமெவ்விடத்திருந் சகசமாயான் மாவோடு நிலைபெற்றுநிற்கிறதுந் தப்பாது.

ஆதலினன் மனத்தா னுன்னரி யதிருவருளோயொழிய மலமுளதென் றுணர்வரிது

இப்படி-யாணவமலஞ் சகசமாய்நிலைபெற்றுள்ளதாகையான் மனத்தினு வினைத்தற்கரிய திருவருட்பிரகாசித்தகாலத்தல்லது ஆணவமலமொன்றுண்டென்றறியப்படாது. (ஆல் அசை.)

அதனுண்மை தெரிவரிதா மெனக்கே.

அந்தத் திருவருளுனக் கில்லாதபடி-யாலேயந்த வாணவமலத்தினுண்மை யுன்னாலறியப்படாது. எ-று.

வி-டு. அந்தியமானவையுணர்த்தி யநந்தியமாய்நிறைந்த வறிவரியாணமையினுணர்வென்றது ஐக்கியவாதினைமறுத்திப்பொழுதிந்த மாயாகன்மங்கள்கூடினு சகலத்துத் தேகாதிபிரபஞ்சத்தையறிந்து மிந்த மாயாகன்மங்கள் கூடுவதற்குமுன்பு நீசுத்தனென்று சொ

ன்னவவதரத் தான்மாவிலேணைட்க்கியமா யெக்கு நிறைக் துவிற்கிற
திருவருளைத் தரிசியாதிருந்தபடியாலு மகாதியே யக்கினையைக் கா
ட்டமறைத்து நின்றுற்போல ஆன்மாவென்றொரு மூதலிற்லியெ
ன்னும்படி யாணவமல மறைக்கையினாலுமெனவறிக. என்றிங்க
ன மவனைமறுத்ததற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் "முன்
பு நன்றுடனென்றியகாலை - யின்பமெய்துதற் கிலதுபிராகவி-னீ
யலிபொருதமாயாவாதி - யாயினையமையும்." எ-ம். "மூலமலத்
தாற் சாலுமாயை - கருமத்தளவிற் றருமுருவிறைவன்." எ-ம்.
கண்டுகொள்க.

இனிமாயைகன்மங்கள் மாறிவந்திடுமென்பது மிந்தவானவ
மலம்போல மாயாமலமுங் கன்மமலமு மான்மாவை யகாதியேய
ற்றிநிற்கவு மவையிற்றின்காரியங்கள் விட்டும் பற்றியும் வருமென்
றெனவறிக. அப்படிக் காரணமலமூன்று மான்மாவையகாதியே
கூடிநிற்குமெனபதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "மும்மலநெல்லினு
க்கு முளையொடுதவிடுமிப்போன், மம்மர்செய்தனுவினுன்மை வ
ழிவினைமறைத்துநின்று." எ-து. கண்டுகொள்க. அப்படியந்தயா
ணவமல மகாதியே யான்மாவை மறைத்துநிற்க மாடாசாரியமான
கலியாதி தத்துவங்க ளந்தமறைப்பை நீக்குமென்பதற்கு. பி-ம்.
சித்தியாரில். "போதகாரியமறைத்து நின்றதுபுகல்மலங்கா, லேனை
தலாதகுணமுமாக வுயிரினுள்விரவலாலே, காதலாலவித்தைசிந்த
த் தருங்கலியாதிமாயை, யாதலாலிரண்டுஞ்சோதி யிருளெனலே
ருமன்றே." எ-ம். "மலமெனவேவெறுன்றில்லை மாயாகாரியமதெ
ன்னி, னிலகுயிர்க்கிச்சாஞானக் கிரியைகளெழுப்புமாயை, விலங
டுமலமிவற்றை.', எ-ம். "பருதியை முகின்மறைப்பப் பாயொளி
பதுங்கினற்போ, லுருவுயிர்மறைக்கின்ஞானக் கிரியைகளொளிக்
குமாகுங், கருதிடுமிச்சாஞானக்காரியக்காயம்பெற்றுல், மருவிடு
முயிர்க்குக்காயம் வந்திடாவிடின்மறைப்பு." எ-ம். கண்டுகொ
ள்க.

இதனுற்சொல்லியது ஆணவமலமில்லையென்ற லவக்கியதா
தினையேநோக்கி அந்தமலமுண்டென்று அநுபவத்திலுற் காட்டியபூ
ரணமையுமத்தமலமும் திருவருட்பிரகாசமுள்ளவற்கொழிய காண
ப்படாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது. (உச)

வேறு— இதுவுமது.

மலம் - இந்தவாணவமலமானது,—அன்னியமானவை யுணர்
ர்த்தி - தான்பக்குவமாமளவு முயிர்கட்கு வேறுய்ப் பொருளல்
லாத பிரபஞ்சத்தைப் பொருளென்னும்படி யறிவித்தலால்,—அ
ந்நியமாய் நிறைந்தவறி வறியாமையினுலும் - அவ்வுயிர்கடமக்கு
வேறன்றிப் பரிபூரணமாய்நிற்கின்ற ஞானத்தையறியாதபடியாலு
ம்,—அருணிலவுங்காலந்தன்னி லவனேயாவுமாய்நின்றதொன்மை
தாமுணர்த்லாலும்-அந்த வருள்விளங்குங்காலத்திற் கருத்தாவே
சர்வமுமாய்நின்ற பழமையை யவைகடாமறிகையாலும், உயிர்தா
னென வொன்றிலதாமன்னியிடம் - அவ்வருள் பிரகாசிக்குமளவு
மாதிமாவென வொருபொருளில்லையாக வது தானேயாய்நிலைபெ
ற்றுநிற்கும்,—மாயைகன்மங்கண்மாறிவந்திடும் - மாயையுங் கன்
மமுஞ் சிருஷ்டி சங்காரங்களிலே பற்றுவது விடுவதா யிருக்கு
ம்,—இங்கதுவழுவாது-இந்தவாணவமலமப்படி பற்றுவது விடு
வதாகாது,—ஆதலினுன் மனத்தாலுன்னரிய திருவருளையொழிய
மலமுளதென்றுணர்வரிதாம் - ஆகையினுலே மனத்தாலினைத்த
தற்கரிய திருவருளைக்கொண்டறிதலன்றி யாணவமல முண்டென்
றொருவர்க்கு மறியக்கூடாது, — அதனுண்மை தெரிவரிதாமுனக்
கே - ஆகையினுலே மலத்தி னுண்மைத்தன்மை யுனக்கறியக்கூ
டாது. எ-று.

இங்கது ஒருசொல். உணர்த்தி யுணர்த்த தாவிகாரம்.

இப்படியுண்டென்று காட்டப்பட்ட வாணவமல நீங்கும்வ

ழியேதென்றுவினவச் சிவன்றன்னருளாலே மாயாகாரியமாகிய கலையாதித்தத்துவங்களைக்கூட்டி மலபாகம்வருத்துவனென்னுமுறைமையை மேலருளிச்செய்வானெடுத்துக்கொண்டருளியது.

புகலுமல மொழிதற்குக் கலாதிமுதன்மாயை
பொருந்தியிடு மரனருளாற் போதந்தீபஞ்,
சகலமெலா மூடணைய வாறுபோலத்
தருமருளா மலமுயிர்கள் சாரா மன்மறைக்கு,
மிகனிவரு மிணைபுணரி னிருள்வெளியா
ந்தன்மை யெய்துமிவை தன்செய்தி யிலங்குமின்றி,
பகர்வரிய வுணர்வாகி யொளியாயுள்ளப்
பான்மையினை லொருநாதம் படருந்தானே. (உரு)

மலநிலையொதுங்க மாயாகாரியன்
குலவிடுமிருளொளி குறிபிதற்கென்றது.

(இ-ள்.) புகலு மலமொழிதற்குக் கலாதிமுதன் மாயை பொருந்தியிடு மரனருளால் போதந்தீபஞ் சகலமெலா மூடணைய வாறுபோல தருமருளா மலமுயிர்கள் சாரா மன்மறைக்கும் — முன்னேசொல்லப்பட்ட வாணவமலத்தைப் போக்குதற்குக் கலையாதி தத்துவங்களாகிய காரியமாயையான்மாவோடுங்கூடுந் தம்பிரானுர் காருண்ணியத்திருவுலே. அதுவென்போல வென்னில்

ஆன்மபோதம் ஜீவிக்குமிடத்து விளக்கானது பிரகாசித் தெரியுங்கால் தகளியுந் திரியுநெய்யுங் கூடிப்பிரகாசித் தெரிந்தாற்போல. அப்படியான்மாவையுங் கருவிகளையு மந்தவருளேகூட்டி ஜீவிப்பிக்குமாகி லந்தவருளையிந்தவான்மாவாலறிந்து கூடப்படாதோ வென்னில்

மிகனிவரு மிணைபுணரி னிருள்வெளியா
ந்தன்மை யெய்துமிவை தன்செய்தி யிலங்குமின்றி,
பகர்வரிய வுணர்வாகி யொளியாயுள்ளப்
பான்மையினை லொருநாதம் படருந்தானே.

அப்படிக் கூடிநின்றறிவிக்கிற திருவருளையான்மா வறியாதபடி டாணவமலமானது மறைத்துநிற்கும்

இகலி வருமி ைய யுணரி னிரு ள்வெளியாந் தன் மை யெய்தும்.

இங்ஙன மாறுபட்டுவருகிற வானவமலமு மாயாகாரியமும் விசாரித்தறிப்பார்க்குமிடத் திருளையு மொளியையு முவமிக்கிற குறியை யுடைத்தா யிருக்கும்

• இவை தன் செய்தி

இந்தமலங்களின் முறைமை யிப்படியாயிருக்கும். அன்றியு மிந்தப்பதத்துக்கு இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட செய்யுளோந்துங் கேவலத்தின் முறைமையாமென்று பொருளுரைப்பினுமாம். அஃதாவது "ஓங்கிவரும் பலவுயிர்கள்" என்ற செய்யுளில் "ஈங்குவரும்" என்ற பதந்தொடங்கியிவ்வளவுங் கேவலாவத்தையின் முறைமையைச்சொல்லுகையிறு லெனவறிக. மேற்சகலாவத்தைக்குச் சுத்தமாயையிற் காரியமாகிய விந்துசத்தியிற்றோற்றமாகிய வாக்குகள் காரியப்படுமுறைமை யருளிச்செய்கின்றது.

இலங்கும் விந் திபகர்வியவுண் ர்வாக் யொளியா யுள்ளப்பான்மை யிறு லொருநாத ம் படருந்தானே

விளங்காநின்ற விந்துசத்தி சொல்லுதற்கரிதாகிய வறிவுடாய் விளக்கமுமா யான்மாக்களிடத்திலே யவரவர்களுக்குண்டான கன்மங்களுக்கீடாக வாக்குகளைத் தோற்றுவிக்கைப் பொருட்டாக வொருநாதத்தை யுண்டாக்கும். எ – று.

உ–ம். புகலுமலமொழித்தற்குக் கலாதிமுந்நான்மாலையொருங்கியிடம். எ–கு. ஆணவமலபாகம் வருகைக்கு மாயாகாரியங்களான்மாவைவந்து பொருந்துமென்றைக்கிய வாதினை மறுத்தற்கு. பி–ம். சிவஞானபோதத்தில் "மாயாதனுகரணாதி யினைமல மலமலத்தாற், கழுவுவனென்றுசான்ற காரணமென்னை யென்னிற், செழுங்கலை யறுவைசாணி யுவர்செறிவித் தழுக்கை, முழுவதுங் கழிப்பன்

மாணை கொடுமலமொழிப்பன் முன்னேனன்." எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனி தருமருனை மலமுயிர்கள் சாராமன்மறைக்கும். எ-கு. அருளானது விகாரப்படாது நிர்விகாரியாயிருக்கும், ஆன்மாத் தானேவிகாரப்பட்டறியுமென்கிற வவிகாரவாதியைநோக்கி மறுத்துச் சொன்னதாகவுமாம். இதற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில். "நீர்நிழலனைய சீர்பெறுகடவுளைச் - சேர்ந்தவர்க்கின்பம் வாப்ந்திடுமென்றனை - பாத்வமென்றுஞ் சேதனமின்மையி-னிழைத்தோர்வம்மி னென்பதுந்துன்பம் - விளைத்தோர்தம்மில் வெறுப்புமொன்றிலதே." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி இருள்வெளியாந் தன்மையெய்தும். எ-து. ஆணவமலத்துக் கான்மாவைமறைக்கிறது சுபாவம் மாயாகாரியமான கலாதிகளுக் கந்தமறைப்பை நீக்குகிறது சுபாவம்என்றுபொருட் கூறியதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். போதகாரிய மறைத்து நின்றது புகல்மலங்கா, ணேதலாங் குணமுமாக வுயிரினில் விரவலாலே, காதலா லவித்தைசிந்தத் தருங்கலை யாதிமாயை, யாதலாலிரண்டுஞ்சோதி யிருளென வேறுமன்றே." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி இலங்கும் விந்து பகர்வரிய வுணர்வாகி. எ-கு. விளக்கத்தைச்செய்கிறவறிவுமாயென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில்? இது மூவகை யான்மாக்களுக்கு மறிவைக் கொடுக்கையிலுலே யெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "மூவகை யான்மாக்களுக்கு முறைமையால் விந்துஞான, மேவின தில்லையாயின் விளங்கிய ஞானமின்றும்." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி உள்ளப்யான்மையினு லொருநாதம் பட்டும். எ - து. சூக்குமை வாக்கெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "சூக்குமைவாக்கதுள்ளோர் சோதியாயதுவுன்றி." எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது ஆணவமலநீங்குதற்கு மாயாகாரியமா னகலையாதித்தத்துவங்களைச் சிவன்கூட்டுவனென்றும் அப்படிக்கூ ட்டியறிவிக்கிறசிவனே யான்மாவறியாதபடி யாணவமலமறைக்கு மென்னு முறைமையும்இங்ஙனங் கேவலாவத்தையைமுடித்துமே ற்சகலாவத்தையிற் சூக்குமை வாக்குத்தோற்றுமுறைமையு மறி வித்தது.

(உரு)

வேறு—இது சகசமலநீங்குதற் காகந்துகமலம்வேண்டுமெ ன்பதனுளுஞ் சகலாவத்தை நிகழ்தற்குச் சுத்தமாயையிற்றோன்றிய வாக்குநாலிற் சூக்குமைவாக்கு மூலாதாரத்தைப்பொருந்திய விக் துவினின்றுந் தோன்றுமென்பதனு முணர்த்திற்று.

புகலுமல மொழித்தற்கு - அங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வா ணவமலம்போக்குதற் பொருட்டாக,—அரனருளால்-கருத்தாவி னருளுலே,—கலாதிமுதன் மாயைபொருந்தியிடும் - கலாதிமு தலிய மாயாகாரியங்க ளாத்மாக்களைப்பொருந்தும்,—போதம்-சு த்தமிச்சூராசுத்தமென்று பின்னமாயிருக்கிற தத்துவங்களா லவ் வுயிர்கட் கறிவுவிளங்கும்படி, — தீபஞ்சகலமெலா முடலுயவா றுபோலும் - தீபமானது சகலமாய தண்டு தகழி நெய் திரி யெல் லாவற்றுடனும் பிரகாசமானபடிபோலும்,—தருமருூள மலமுயி ர்கள் சாராமன்மறைக்கும் - இப்படி கூட்டுகின்றவருூள யாத்மா க்கள் பொருந்தாதபடி யவ்வாணவமலமறையாநிற்கும்,—இகலிவ ரு மிவையுணரி னிருள்வெளியாந்தன்மை-இப்படி மாறுபட்டுவரு மாணவமு மாயையும் விசாரிக்குமிடத்தி லிருளும் வெளியுமான முறைமைபாயிருக்கும்,—எய்தம்வகைதன்செய்தி - இப்படிபொ ருந்திப்போதுகின்ற தன்மாத்திரையே முறைமை,— இலங்கும் வித்து - இனிச்சகலாவத்தை நிமித்தமாக மூலாதாரத்திலே வி ள

ங்காதின்ற விந்துக சத்தியிலேநின்றும்,—பகர்வரிய வுணர்வாகி யொளியாய் - சொல்லுதற்கரியவறிவாய் விளக்கமாய்,—உள்ளப் பான்மையில்-ஆத்மசொரூபத்தி னியல்பே துவாக,—ஒருநாதம்ப டரும்-ஒப்பற்ற சூக்குமைவாக்குப் புறப்பட்டுத் துரியத்திற்செல் லும். எ-று.

விந்துவினெனவிரிக்க. தான்அசை. நாதமென்று சூக்குமை க்கும் விந்துவென்று பைசந்திக்கும்பெயர். இதற்குமுன்நூலி னவ்வுடனுவ்வுமவ்வு மனம் புத்தியாங்காரங்கள் செவ்விய விந்து நாதஞ்சித்தமோடுள்ளமாகு மென்பதனுலே நாதமுள்ளத்தையதி ஷ்டித்து நின்றுவிளக்குமென்பதறிக. உள்ளப்பான்மையிரலொ ருநாதம் படருமென்றார், உள்ளமாவ தாத்மா. இச்சாஞானக்கிரி யைகளைவிளக்குங் கலேழுதலிய கருவிகளின் சூழுகமாதலி னுள் ளப்பான்மையிரு லென்றதற் கவ்வாறுரைத்தாம். காலோத்தரா கமத்தில் என்றதனு லுள்ள மாத்மவிக்ரகமாம். சூக்குமைமுதலிய வாக்குநான்கு மொன்றிலொன்றுகவு மொன்றுகலகொன்று தலைமா கவும் பிறத்தலி லெருநாதமென்றார். பான்மையிரலென்பது ம னைழயிரற் றெய்வம் பராவிரு ரென்றதுதோலநின்றது. விந்துப் படருந்தானே என்பதற்குச் சிலர்விந்துவிலேநின்றுஞ் சூக்குமை வாக்குத்தோன்றி யுணர்வாயொளியா யாத்மாவின் பகுதியாலே யொருநாதமாய்த் துரியத்தானத்தைப் பொருந்துமென்றும், சிலர் விந்துச்சத்தி யறிவாயறிவிப்பதுமா யாத்மாவின் பகுதியாலே நாலுவாக்கையுந் தோற்றுவித்தற்பொருட்டு அதிலேலயொருநாதந் தோன்றுமென்று முரைப்பர். இனி அருளாற்போலுமென ஒருப டாக்கிக் கருத்தாவா லிவன்போதஞ் சீவிக்கும்படி விளக்கைக் கொண்டு பலபொருளையுங் காண்பதுபோலு மென்றும் இகலிவ ருந்தன்மை என்பதற் கிப்படி மாறுபட்டுவருகிற வானவத்தையு மருளையும் விசாரிக்கலென்று முரைப்பாருமுளர். சகலமாருபெயர்.

மேற் பைசந்தி மத்திமை வைகரியென்னும் வாக்குகள்மூன்றுங் காரியப்படுமுறைமை யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

வந்தடைந்து பின்னமாய்ப் வன்னங்கடோற்றம் வருமனைடவு படவெடுக்கி மாயிலண்டசலநேர், சிந்தைதனி லுணர்வாகும் பைசந்திபுயிரிற் சேர்ந்துவரு மவைமருவு முருவெவைவயுந்தெரித்து, மூந்தியிடுன் செவியிலுறு துள்ளுணர்வாயேயாசை முழங்கியிடு மத்திமைதான் வைகரியிலுதானன், பந்தமுறு முயிரணைந்து வந்தமொழிச்செவியின் பாலணைய நினைந்தபொருள் டாகருந்தாமே. (உசு)

சூக்குமைமுதலாச் சொற்பதமீரு
வாக்கிடம்வாக்கி னைடவினவகுத்தது.

(இ-ள்.) வந்தடைந்து பின்னமாய் வன்னங்கடோற்றம் வருமனைடவு படவெடுக்கி மாயிலண்டசலநேர், சிந்தைதனி லுணர்வாகும் பைசந்திபுயிரிற் சேர்ந்துவரு மவைமருவு முருவெவைவயுந்தெரித்து, மூந்தியிடுன் செவியிலுறு துள்ளுணர்வாயேயாசை முழங்கியிடு மத்திமைதான் வைகரியிலுதானன், பந்தமுறு முயிரணைந்து வந்தமொழிச்செவியின் பாலணைய நினைந்தபொருள் டாகருந்தாமே.

அந்தநாதமாகிய வறிவுதானேவழிவாகச் சூக்குமைவந்து உந்தித்தானத்திலே பொருந்தி வெவ்வேறுபிவருமக்கரங்களினுடையொருபங்கடோன்றுமுறைமை தெரியாதபடி மறைத்துநிற்கும்

மயில்முட்டைக்குள் ஜலமானது புறம்பே மயிலினிறமாய்ச் சொரூபீகரிக்குதத்தோன்றச் செய்தே யுடைத்தால் ஜலமாய் விடுமாப்போல

பைசந்தி வாக்கானது ஆன்மாவினிடத்திலே சிவசுமாத்திரமாய் நிற்கும்

சிந்தைதனி லுணர்வாகும் பைசந்தி

மாயிலண்டசலநேர்

பின்னமாய் வன்னங்கடோற்றம் வருமனைடவு படவெடுக்கி

உயிரிற் சேர்ந் துவரு மவைமரு வு முருவெவையு ந்தெரித்து முந்தி யிடுஞ் செவியி லுரு துள்ளுணர்வா யோசை முழங்கி யிடு மத்திமைதா ன்

மத்திமைவாக்கானது மேற்சொல்லப்போ கிற வக்கரங்களினுடைய சொரூபங்களைப் பி ராணவாயுவோடுங்கூடி யொழுங்குபடநிறுத் திச் செவிக்குங்களாதே யான்மாவினிடத்தி லே யுள்ளறிவுமாய்த் தொனியுமுன்டாய் முற் படடுநிற்கும்

வைகரியிலுதா னன் பந்த முறு முயிரணைந்து வந் தமொழிச் செவி யினடாலணைய நி லும். எ-று. னைந்தபொருள் ப கருந்தானே.

வைகரிவாக்கானது முற்கூறிய பிராணவா யுவோடுங்கூடிவந்து உதானவாயுவிலேயும்பந் தித்துச் செவிப்புலனிடத்திலே கேட்கத்தக்க தாக நினைவிலுண்டான வசனத்தைச் சொல் லும். எ-று.

நு-ம். இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வாக்குகளுக்குத் தான மும் வடிவுமாவது சூக்குமைக்குத்தான காபியடியு காதத்துவம் வடிவுமெனவறிக.

பைசந்திக்குத்தானம் உந்தியும் பிராணவாயு வடிவுமென வ றிக.

மத்திமைக்குத்தான நெஞ்சுங்கண்டமுமாய்நின்று பிராண வாயுவடிவுமெனவறிக.

வைகரிக்குத்தானம் தாலுமூலமும் பிராணவாயுவு முதான வாயுவும் வடிவெனவறிக.

ஆக விங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட வாக்குகளுக்கும். பி-ம். சித்தியாரில். "சூக்குமைவாக்கதுள்ளோர் சோதியாயதிவதின்றி"

எ-ம். "வேற்றுமைப்பட்ட வன்னம்." எ-ம். "உள்ளுணர்வோ சையாகி." எ-ம். "வைகரி செவியிற்கேட்பதாய்." எ-ம். வரும் விருத்தநாலையு மொட்டிக்கண்டுகொள்க. இந்தவைகரிவாக்குக் காரியப்படு மிடத்து நாக்கு உண்ணுக்கு பல்லு உதடு மூக்கு இவை யோடுங்கூடி நின்று காரியப்படுமென வறிக. இவையிற்றுக்கு. பி-ம். நேமிநாதத்தில். "உந்தியிற்மூன்றி யுதானவளிபிறந்து, கந்தமலிமெஞ்சுதலைகண்டத்து - வந்தபின், ஞசிநாவண்ணமிதழெயிறு மூக்கென்னப், பேசுமெழுத்தின் பிறப்பு." எ-து. கண்டுகொள்க.

ஆக விங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட விந்தவாக்குகணலுந் தோன்றுகைக்குக் காரணமாகப் பஞ்சமையென்மூரு வாக்குண்டென்று மதற்குத்தானம் மூலாதாரமென்று மதுபிரணவ சொரூபமாயிருக்குமென்றுஞ் சொல்லுவாருமுளர். அதனையாராய்ந்து கண்டுகொள்க.

இந்தவாக்குகள் காரியப்படு மிடத்துச் சாந்தியாதீதமுதலான கலைகளைந்திலேடும் பற்றுக்கோடாகநின்று காரியப்படுமென வறிக. அப்படிக் காரியப்படுமிடத்துப் பராசத்தியுந் திரோதசத்தியு மிச்சாசத்தியு ஞானசத்தியுங் கிரியாசத்தியுங் கூடிநின்று காரியப்படுத்துமெனவறிக.

இதில் சூக்குமைவாக்குக்குச் சாந்தியாதீதகலையுஞ் சாந்திகலையும் பற்றுகநிற்கப் பராசத்தியுந் திரோதசத்தியுங் காரியப்படுத்துமெனவறிக.

இனி பைசந்திவாக்குக்கு வித்தியாகலை பற்றுகநிற்க விச்சாசத்தி காரியப்படுத்துமெனவறிக.

இனி மத்திமைவாக்குக்குப் பிரதிட்டாகலைபற்றுகநிற்க ஞானசத்தி காரியப்படுத்துமெனவறிக.

இனி வைகரிவாக்குக்கு நிவிர்த்திகலைபற்றுகநிற்கக் கிரியாசத்தி காரியப்படுத்துமெனவறிக.

அன்றியு முற்கூறியபஞ்சமையென்னும் வாக்குக்கூட்டுகில்ப
ராசத்தியுஞ் சாந்தியாதிதகலையு மதற்குக் கூட்டிக்கொள்க.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வாக்குகணலுங் கலைகளைந்தி
லேடுங்கூடிக் காரியப்படுமென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "நி
கழ்ந்திடும்வாக்குநான்கு நிவர்த்தாதிகலையைப்பற்றித், திகழ்ந்தி
டுமைஞ்சதாக." எ-து. கண்டுகொள்க. இதனுள் நிகழ்ந்திடும்வாக்
குநான்கு மென்றதுகொண்டே— நிகழாதவாக்குமொன்றுண்டென்
பது கருத்தாகப் பஞ்சமைபென்னும் வாக்குண்டானதெனவறிக.
இங்ஙனங் கூறப்பட்டவையிற்றில் சத்திக ளிவையிற்றைக்காரிய
ப்படுத்துமெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். இந்நூலில். மேல்வருகிற
"இத்தகைமை யிறையருளால்" என்னும் விருத்தத்தை முடிய
வொட்டிக் கண்டுகொள்க.

இனி யுயிரிற்சேர்ந்தவருமவைமருவும். எ-து. உயிரென்பது
கொண்டே ஆன்மாவென்பாருமுளர்; அது பிராணவாயுவெனவ
றிக. அப்படிப் பிராணவாயுவை யுயிரென்பதற்கு. பி-ம். சித்தி
யாரில் வாக்குகள் காரியப்படுமிடத்துச் சொன்னவிருத்தத்தில்.
"உள்ளுணர்வோசையாகிச் செவியினிலுறுதல்செய்யா, தொள்ளி
யபிராணவாயு" எ-ம். "ஐயமில்பிராணவாயு வடைந்தெழுந்தடை
வுடைத்தாம்." எ-ம். கண்டுகொள்க. உயிர்வாயுவென்றுஞ் சொல்
லுமென்பதற்கு. பி-ம். "உயிரொலிவங்கூழ் சலநம்வாதம் வளி
மாருதம்." என்னுமிலக்கணங்களினுங் கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது சூக்குமைவாக்கு நாதவழிவாக வந்தி
யைவந்துகூடியாதாமொன்றைச் சொல்லுமிடத்துப் பைசந்திவா
க்கானது அந்தவசனத்துக்குரித்தாகிய வக்கரங்களை மயில்மு—
டையில் ஜலம்போலத் தோற்றுவித்து நிற்குமென்றும் மத்திமை
வாக்கானது பிராணவாயுவையுங் கூடியுள்ளே தொனியாய் நிற்
குமென்றும் வைகரிவாக்கானது பிராணவாயுவோடு உதானவாயு

வையுங் கூடிச் செவிப்புலனுக்குக் கேட்பதாக வசனிக்குமென்னும் வருமுறைமையை யறிவித்தது.. (உசு)

வேறு— இஃ தேனவாக்குமூன்றின் காரியப்பாடு முணர்த்திற்று.

பைசந்திவந்து - பைசந்திவாக்கான தந்தநாதத்திலேதான்றி,—அடைந்து - சுழுத்தித்தானத்தைப் பொருந்தி,—பின்னமாய் - வெவ்வேறுய்,—வன்னங்கடோறற்றம் வருமடைவுபடவொடுக்கி - அக்கரங்கடோன்றுகின்ற முறைமை தெரியாமற் றன்னுள்ளேயொடுக்கி,—மயிலண்டசலநேர் - மயில்முட்டையிற் சலமொப்பாய்,—சிந்தைதனி லுணர்வாகும் - சித்தத்திலே யறிவாய்நிற்கும்,—மத்திமைதான் - மத்திமைவாக்கானது,—உயிரிற்சேர்ந்து வருமவைமருவு முருவெவையுந்தெரித்து-பிராணவாயுவுடனேபொருந்திவருகின்ற வவ்வக்கரங்கள் பொருந்திய சொருபங்களெல்லாவற்றையு மவற்றின் பொருள்களையும் புந்தியிலே யொழுங்குபடநிறுத்தி,—முந்தியிருஞ்செவியி லுறுது - ஞானேந்திரியங்களின் மூற்பட்டுவருஞ் செவிக்குக் களாமல்,—உள்ளுணர்வாயோசை-உள்ளேயறியத்தக்க தொனியாய்,—மூழங்கியிடம் - கண்டத்திலே மூழங்காநிற்கும்,—வைகரியினுதானன் டந்தமூறுமுயிரணைந்து வந்தமொழி - வைகரியிலே யுதானவாயுவானது சுழுமுனையிற்சேரும் பிராணவாயுவோடு கூடுதலாலே வந்தசத்தமானது,—செவியின் பாலணைய-சொல்லுவோன் செவியினிடத்திலே பொருந்தும்படி,—நினைந்தபொருள் பகருந்தானே - அவ்வைகரியான தவனினைந்த பொருளைச்சொல்லும். எ-று.

தான் அசை. ஏராயெனவிரிக்க. இந்தவாக்குநான்குஞ் சுத்தாத்துவாவிற் சூக்குமமாகவு மிச்சிராத்துவாவிற் றூலமாகவு மசுத்தாத்துவாவிற் றூலதரமாகவுஞ் சீவிக்குமெனவறிக. பைசந்தி

சித்தத்தை யதிஷ்டித்து விளக்குதலிற் சிங்கைதனி லுணர்வாகு மென்றார்.

இவ்வாக்குக ணலோடுங்கூடி யான்மா வருளாலேகாரியப்ப டுமிடத்துச் சுத்ததத்துவங்களைந்திலுலே காரியப்படுமென்று மத்துச் சுத்ததத்துவங்களிலேயசுத்தமாயையிற் ரோற்றப்பட்ட கலி யாதித்துவங்களிற் கலையும் வித்தையுங் காரியப்படுமுறைமையு மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்—ருளியது.

இத்தகைமை யிறையருளா லுயிரறியுமறிவுக் கீடாக வாடாதே யீரிரண்டிலுரைத்த, வித்தைமுத லிலவான் விளங்குரான மேவியிடுமெனவுணைப்ப ரசுத்தமாயை, வைத்தகலை தான்மூல மலஞ்சிறிதேதங்கி மருவும்வகை தெரிவிக்கும் வாயில்களின்பயனைப், புத்திதர வித்தையிடை நின்றறிவையுயிர்க்குப் பொருந்தியிடும் வகைபுணரும் புனிதசத்தி புணர்ந்தே. (உஎ)

சுத்ததத்துவத்தாற் ரெல்லுயிருணர
வைத்திடுங்கலைவித்தை மருவுமென்றது.

இந்தமுறைமையாலே கெடாதேவருகிற வாக்குகணலினுங்கூடித் தம்பிரானர் காருண்ணியத்திலுலே யாண்மாவறியுமறிவுக்குத்தக்கதாக

(இ-ள்.) இத்த கைமையிறையரு ளாலுயிரறியுமறி வுக்கீடாகவாடா தேயீரிரண்டில். அறுவகம். இத்த கைமைவாடாதே யீரிரண்டிலிறை யருளாலுயிரறியு மறிவுக்கீடாக

உரைத்த வித் தைமுத லிவரா ன் விளங்கு ஞா னமேவியிடு மெ ன வுரைப்பர்

முன்னே சுத்தமாயையிற் ரோற்றமாகச் சொல்லப்பட்ட சுத்தவித்தை ஈசுரன் சாதா க்கிடஞ் சத்தி சிவமென்கிற தத்துவங்களோந்தி ருலும் பிரகாசிக்கிறவறிவு பொருந்தியிடுமெ ன்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். அன்றி யும்,

அசுத்த மாயை வைத்த கலைதான் மூலமலஞ்சிறிதே நீக்கி மருவும் வ கை தெரிவிக்கும் வாயில் களின் ப யனே

அசுத்தமாயையிலே யுண்டாகப்பட்ட கலை யானது அந்தச்சுத்ததத்துவத்திற் சத்திதத்து வ முதவியாகக்கொண் டான்மாவை மறைக் கப்பட்ட வாணவமலத்தைச் சற்றேபொதுக் கியிந்திரியங்களின் பயனாகிய விடயங்களோடா ன்மாப்பொருந்தும்படி யெழுப்புவிக்கும்

புத்திதர வித் தையிடை நின்ற றிவை யுயிர்க்குப் பொருந்தி யிடும் வகைபுணரும். அ நுவயம். வித்தை யிடை புத்திதர வுயிர்க்கு நின்ற றிவு பொருந்தி யிடும் வகைபுண ரும்

சுத்தமாயையிற் ரோற்றமாயுள்ள சுத்த வி த்தை யுதவியாகக்கொண்டு சொல்லப்பட்ட வசுத்தமாயையிற் ரோற்றமாயுள்ள வித்தை யானது அந்தவிடயங்களை யான்மாக்கொள் ளுமிடத் தின்னதென்று நிரூபித்தறியத்தக்க ஞானத்தை யான்மாவுக்கும் விடயங்களுக்குந டுவேநின்று அறிவுண்டாம்படி கூட்டும். இது தான் கூட்டுமுறைமை யாராலே யென்னில்

புனிதசத்தி பு ணர்ந்தே.

சுத்தரெகிய சிவனுடையசத்திக டொழிலா கட்டுவன்றுநின்றுசெலுத்த வதரேறுங் கூடிக் கொண்டுநின்று. எ-று.

நு - ம். உரைத்த வித்தைமுதலிலவரான் விளங்குஞானம். எ-கு. சுத்ததத்துவமைந்திலு மான்மாக்களுக்கு ஞானமுண் டாமென்கிற தெங்ஙனே யென்னில் சிவசத்திகள் சுத்ததத்துவங் களைக் காரியப்படுத்தச் சுத்ததத்துவங்க ளைசுத்தமாயையிற் கலா திகளைக் காரியப்படுத்த அவையிற்றிலுலே யான்மாக்களுக் கறிவுண்டாமென்றதெனவறிக. அம்நாவது கிரியாசத்தி சுத்திதத்துவத்தை யெழுப்பச் சுத்திதத்துவங் காலமுநியதியுங் கலையுமெழுப்பக் கலை தழற்பொடி நீங்கிணற்போல வாணவமலத்தைச் சிறிதுநீக்கி யந்தக் கலையே வழிவாச வான்மாவுக்குச் சிறிதறிவையுண்டாக்க ஞானசத்தி சுத்தவித்தையை யெழுப்ப சுத்தவித்தை வித்தையையெழுப்ப வித்தை யான்மாவுக் கறிவையுண்டாக்குமென்றதெனவறிக.

இனி புத்திதர வித்தையிடைநின்று எ-கு. புத்திதரவென்பதை புத்திதத்துவமென்பாருமுளர், அதுபொருளாகாதெனவறிக. "புந்தி பஞ்சாசற்பாவகமும் பண்ணிவிக்குந் தானே" என்று புத்திதத்துவத்தின் காரியப்பாடு பின்பேவருகையால தனை யிவ்விடத்துக் கூறவேண்டுவ தில்லையெனவறிக. ஆகையால் புத்திதரவென்பதை யான்மா வந்தவிடயங்களை நிரூபித்தறியவென்று பொருட்கூறுமதே வழியெனவறிக.

இதனுற்சொல்லியது முன்னர்ச்செய்யுளிற் கூறிய வாக்குகளிலு மான்மாக்களறியுமிடத்துச் சிவதத்துவங்களிலுலே யறியுமென்று மவையாலே யசுத்தமாயையிற் கலையும் வித்தையுங் காரியப்படுமுறைமையையு மறிவித்தது. (உஎ)

———o———

வேறு—இது சுத்த தத்துவமைந்தும் வாக்குகாலையுங் கொண்டாத்மாவுக் கறிவையுண்டாக்கு முறைமையு மசுத்தமாயா தோற்றமான கலைவித்தைகளின் காரியப்பாடு முணர்த்திற்று.

இத்தகைமை - இந்தமுறைமையிலே,—உரைத்த வீரஞ்யுன் - சொல்லப்பட்ட காலுவாக்கிருலே,—வித்தைமூதலிவரால் - சுத்தவித்தை முதலான தானங்களிலே யிருக்குமைவராலே,—உயிரறியு மறிவுக்கிடாக - ஆத்மாக்களறிகிறவறிவுக்கிடாக,—இறையருளால் - பரமசிவனருளாலே,—வாடாதே-கெடாதே,—விளங்குஞான மேவியிதமெனவுறைப்பர் - விளங்காநின்ற ஞான மவ்வுயிர்க்குப்பொருந்து மென்று பெரியோர்சொல்வர். அஃதெப்படியெனின் நாதத்தத்துவ மூலாதாரத்தையும் விந்து நாபியையுஞ் சாதாக்கிய மிதயத்தையு மதிட்டித்துச் சூக்குமைமுதலான மூன்றையும் பிரேரிக்கும், ஈசுரமூஞ் சுத்தவித்தையுந் தன்செவி பிறர்செவிகட்குக்கேட்கும் வைகரி யிருவித்தத்தையுங் கண்டத்தையு மூகத்தையு மதிட்டித்துக்கொண்டு பிரேரிக்குமெனவறிக. இனி,—அசுத்தமாயை வைத்தகலைதான் மூலமலஞ் சுறிதேநீக்கி மருவும்வகை தெரிவிக்கும் - அசுத்தமாயை யுண்டாகிய கலையான தாணவமலத்தைச் சற்றே நீக்கி யாத்மாவுக்குக் கிரியாசத்தி பொருந்துமுறைமையை விளக்குவிக்கும்,—வித்தை-வித்தையானது,—வாயில்களின்பயனைப் புத்திதர - இந்திரியங்களின் விடயங்களைப் புத்திகரத்துத் தன்பாற்கொடுக்க,—இடைநின்று-தாரதம்மஞானத்துக்கும் புத்திக்கு மிடையேநின்று.—அறிவைப்பொருந்தியிடும் வகையுயிர்க்குப்புனரும் - விடயஞானத்தை யாத்மாப்பொருந்தி யறியும்படியவ்வாத்மாவுக் கந்தரங்கமாகப் பொருந்தும். இவை தாமாகச் செய்யவல்லனவோ வெனின்,—புனிதசத்தி புனர்ந்தே-சுத்தனுடைய சத்தியைக் கூடுநின்றே செய்யும். எ - று.

புனைந்தகலைதெரிவிக்கும் எனமுடிக்க. அந்தரங்கமாகவெனவும் கிரியாசத்தியெனவும் வருவித்துரைக்க. கலைவித்தையிலு மாத்மாவுக்கந்தரங்கமான கருவியாதலிற் போகங்

களுக் காதாரமாயிருக்கும். மட்குட மக்கினியிற்காய்ச்சின போது மெழுகுகூட்டுகைக்கு யோக்கியமாலுற்போல வாத் மாவுங் கலையைப்பொருந்தினபொழுது போகங்களைப் புரி க்கைக்குப் பாத்திரமாவன். கலையாலே கிரியாசத்திவிளங்க வே ஞானசத்தியும் விளங்குமாயினு மந்தஞானசத்தி யெரு ருகாரணங் கூடாமல் விடயங்களைக் கிரகிக்கமாட்டாமை யாலே விடயங்களை யறிவது பொருட்டாகக் கலையிநின்றும் வித்தைதோன்றிற்று. ஆத்மா வீந்திரியங்களைப்பொருந்திச் சத்தாதிவிடயங்களைக் கிரகிக்குமிடத்துப் புத்திகருவி, புத் தியிற்பொருந்திய விடயங்களை யறியுமிடத்து வித்தைகருவி யெனவறிக.

மேல் அராகதத்துவமூநியதித்துவமுங் காலதத்துவ மூங் காரியப்படுமுறைமை யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொ ண்டருளியது.

பேசரிய வராகந்தன் கன்மத்துக்கீடாய்ப் பெற் றதனி லாசைதனைப் பெருகுவிக்குநியதி, தேசமிகு ம நசர்தரு மாணைசெய்தி செய்தவரைத் துய்ப்பிக்குஞ் செய்கைபோல, நேசமுறுந் தங்கன்ம நிச்சயித்துநிறு த்து நிகழ்காலங் கழிகால மெதிர்காலமென்ற, யோ சைதர வருங்கால மெல்லைபலம்புதுமை யுறுவிக்கு மி றைசத்தி புடனுய்ந்நின்றே. (உஅ)

மாலுறுமராகமு மன்னியநியதியுங்
காலமுமூன்றின் கருத்தையுமுரைத்தது.

(இ-ள்.) பேசரியவராகந்தன் கன்மத்துக்கீடாய்ப் பெற்றது சொல்லுதற்கரிய வராகதத்துவ மான் மாக்கள்செய்த கன்மத்துக்கிடாகப் பெற் றதிலே நின்றும் பெருததுக்காசையை மி கவு முண்டாக்கும்

னி ல ா ச தஜீனப் பெருகுவிக்கும் நியதி தேசமி குமரசர்தருமா ஜீனசெய்தி செ ய்தவரைத் தய் ப்பிக்குஞ் செய் கைபோல நேச மூறுந் தங்கன் மநிச்சயித்து நி றுத்தும்	நியதித்துவமானது பொதுவாக விரா ஜ்ஜியம்பண்ணு மிராஜாவினுடைய வாக் கினையைக்கொண்டுலகி லான்மாக்களை யெ ல்லைவிட்டுக்கடவாதபடி யந்தவாக்கினை யி லேநிறுத்தி நடத்து மந்திரியைப்போல வி வ்வான்மாக்கள்செய்த கன்மத்தின் வழிய ன்றி யெரக்குறையப் போகாதபடி யறுதி யாக நிறுத்தும்
நிகழ்காலங் கழிகாலமெதிர் கால மென்றே யோசைதரவரு ங்கால மெல்லை பலம் புதுமையு றுவிக்கும்	காலதத்துவமானது நடக்கிறகால மென் றுமிறந்தகாலமென்றும் வருகிறகாலமெ ன்றுஞ் சொல்லப்பட்டுப் போனகாலத்தி லுண்டாகியவெல்லையு நடக்கிறகாலத்தி லு ண்டாகிய பலத்தையும் வருகிறகாலத்தி லு ண்டாகியபுதுமையு முண்டாக்கிநிற்கும். இ வைதாரராலே யுண்டாக்குமென்னில்
இறைசத்தி யு டலுய்ந்நின்றே.	கத்தாவினுடைய திருவருளான சத்தி கூடிநின்றுகாரியப்படுத்தும். எ - று.

நு - ம். பேசரியவராகம். எ-து. ஆசையின்மிகுதி சொ ல்லுதற்காரிதென்றதெனவறிக.

கழிகாலத்துக் கெல்லையென்றது ஆண்டுதிங்கள் நா ளெனவறிக. நிகழ்காலத்துக்குப் பலனென்றது தனக்கநுப வமான புசிப்பாயுள்ள விடயங்களையெனவறிக. எதிர்காலத் துக்குப் புதுமையென்றது தானறியாததன்றி யறிந்தவற்றை யும் புதுமை யென்றதெனவறிக.

இனி இறைசத்தியுடலுயிர்நின்றே. எ - து. இச்சாசத்தி ஈசுரகத்துவத்தை யெழுப்ப ஈசுரதத்துவ மாகதத்துவத் தை யெழுப்ப அராகதத்துவ மான்மாவுக் கிச்சையையெழுப் பு மென்றதனைவறிக

இனி நியதி யாதாமொருபொருளை நிச்சயிக்குமிடத்துக் கிரியாசத்தி சத்திதத்துவத்தைக்கொண்டு நியதியையெழுப் பு நியதி யாதாமொரு பொருளை நிச்சயிக்கு மென்றதனை வறிக.

இனி காலங்கூட்டுமென்றது கிரியாசத்தி தத்துவத்தை க்கொண்டு காலத்தை யெழுப்பக் கால மான்மாப்புசிக்கு ம வதாரங்களைக் கூட்டுமென்றதனைவறிக.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாவுக் காகதத்துவங் கன் மங்களுக்கிடாகப் பெற்றதைச்சிறிதாக்கிப் பெருததிலை யா சையை மிகவுமுண்டாக்குமென்று நியதித்தத்துவ மிராஜாக் தினைபோலக் கன்மத்தை நிச்சயித்து நிறுத்துமென்றுங் கால தத்துவங் கழிகாலத்தினைல்லையு நிகழ்காலத்திற் பலத்தை யு மெதிர்காலத்திற் புதுமையு முண்டாக்குமென்றும் வருமு றைமையை யறிவித்தது. (உரி)

வேறு—இது காலநியதி யராகமென்னு மூன்றின் காரி யமு முணர்த்திற்று.

பேசரியவராகம்-சொல்லுதற்கரிய வராகதத்துவமான தது,—தங் கன்மத்தக்கிடாப் பெற்றதனி லாசைதனைப் பெரு குவிக்கும்-ஆத்மாக்க டங்களுடைய கன்மத்துக்கிடாகப் பெ ற்றதிலை யாசையைமிகுவிக்கும்,—நியதி - நியதியானது,— தேசமிகு மரசர்தருமாணை - தேசங்கண் மிகுத்த வரசரா ற் கற்பிக்கப்பட்ட வாணையானது,—செய்தி செய்தவரைத் தி

ப்பிக்குஞ் செய்திபோல - யாதொரு தொழிலுச்செய்தவ ரை யத்தொழிற்கேற்ற பயன்களைப் புசிப்பிக்கு முறைமை போல,—நேசமூறுந் தங்கன்ம நிச்சயித்து நிறுத்தும் - ஆத் மாக்கண் மூன்னை விருப்பமூற்றுச்செய்த கன்மங்களை நிச்ச யம்பண்ணி நிறுத்தும்,— நிகழ்காலங் கழிகால மெதிர்கால மென்றே யோசைதர வருங்காலம்-இறப்பு நிகழ் வெதிர்வெ னச் சொல்லவருங் காலதத்துவ மானது,— இறைசத்தியுட லுய்ந்நின்று - சிவசத்தியுடன் கூடிநின்று,—எல்லாபலம் புரு மையுறுவிக்கும் - இறந்தகாலத் தெல்லையினையு நிகழ்காலத் திற் பலத்தினையு மெதிர்காலத்திற் புதுமையினையும் பொருந் துவிக்கும். எ-று.

நிகழ்காலமெனச் செய்யுளின் முடையின்பநோக்கி முதலின்றது. செய்தெதாழில். ஆணைசெய்தென்று பாட மோதி யரசர் தாங்கற்பித்த வாணைகளைச் செலுத்தி பவ்வ வர்செய்த வறுவகைத்தொழிலான் வந்த பயன்களை யவ்வ ராப்புசிப்பிக்கு முறைமைபோல வென்பாருமுளர். கலையிரு லும் வித்தையிருலும் பிரகாசிக்கப்பட்ட கிரியாசத்தி ஞான சத்திகளையுடைய வாத்மாவுக்குப் போகத்திலாசையை யெ ழுப்புதல் காரணமாக வித்தையினின்று மாகந்தான்றிற் று. இனி யராகதத்துவம் வேண்டுமோ விடயந்தானே யா சையை யெழுப்பாதாவென்னின் விடயங்களி லுள்ளபடி யறி ந்திருக்கையிலும் விர்த்தர்க் கவற்றிலாசையற்றிருக்கையா லே விடய மாசையையெழுப்பமாட்டாது. ஆயிற் புத்திருண மானவவ்வயிராக்கியந்தானெழுப்பாதா வெனின் அது புத் தியின் வாதனையாதலா லுத்மாக்களி விடயங்களிலே செலு த்தமாட்டாது, பாண்டத்திற் பற்றிய பெருங்காயவாசனை யோர்காரியத்திற்குச் செயற்படாமையின். இன்னு மந்தவாத னை தா மேலுர்காலத்திலே தனித்தனியே யனந்தமாசையையெ

ழுப்பும் அவற்றை யிவனெருகாலத்திலே யறியமாட்டாஅதி லாலாசையை யெழுப்புதற் காகதத்துவம் வேண்டுமென்ப தாம். இனி நியதியில்லாதபோதொருவன் செய்தகன்மத்தை யொருவனனுபவித்தல்கூடும், அரசராஜ்ணை யில்லாதபோதொ ருவன்செய்த போகத்தைப் பலவாலெருவ னனுபவிப்பரு தலின். ஆயிற் கன்மந்தானேநியதியாதெவெனி னதுபோக த்தைக் கொடுக்குமன்றி நியமிக்கமாட்டாது. சிவசத்தி நிய மியாதேவெனின் அஃதியாதானு மோர்தத்துவத்தை யிடை யிட்டன்றி யோர்காரியத்தை நடத்தாது, நடத்தின்மற்ரூரு தத்துவமும் வேண்டாவாய் முடிதையாலே நியதி தத்துவ நியமிக்கவேண்டும். இவனுக்கு விருப்பமின்றி யிருக்கவுஞ் சூ லமுதலிய பிணிகளைத் தப்பாதுபுசிப்பித்து நிறுத்துவது நிய தியெனக்கொள்க. இனி வாலையவ்வன விருத்தங்களை விளப் பித்து நிற்கையானும் பிறப்புக்களை யுண்டாக்குதலானு மாறி ருதுக்களினு மவ்வப் பலங்களைத் தப்பாது விளவிக்கையா லுங் காலதத்துவம் வேண்டும். இதனாற் காலதத்துவ மில்லை யென்னு மூலகாயதனும் புத்தனு நிராகரிக்கப் பட்டார்கள். இந்தக்காலம் பூத பவிஷ்ய வர்த்தமானமென மூவகைப்படு தலாலே இதனை நித்தியமென்ற கையாயிகன் வைசேடிகன் மதங்களு நிராகரிக்கப்பட்டன. என்னை ? நித்தியமாயுள்ள தொன்முயிருக்கவேண்டு மாகையாலுஞ் சேடமாய்ப் பலவா யிற் கடாதிகளைப்போல வழியுமாதலானுமென்க. உறுவிக்கு மிறைசத்தியுடனுய்நின் றென்றதனாற் காலேசுரவாதியு நிரா கரிக்கப்பட்டான், சேடந் தானுகப் பிரவர்த்திக்க மாட்டா தாகையா லெனவறிக. பெற்றதனி லாசைதனைப் பெருதுவிக் குமென்பதற்குப் பெற்றதனிற்றின்று பெருததற்க் காசையை யுண்டாக்கு மென்பாருமுளர்.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட தத்துவ மைந்துங் காரியப் படுகிற சமூகந்தானே புருட தத்துவமென்றும் பிரகிருதி தத் துவங் காரியப்படி மவதரத்து மூன்றுகுணமாக நின்று காரி யப்படி முறைமையு மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

ஐவகையா லுறுபயன்க ணுகரவருங்கால மதுபு ருட தத்துவமென் றறைந்திடுவ ரறிந்தோர், மெய்வ கைய கலாசுத்தி தனினிதற்குஞ்சுத்தி மேவியிடும் வ கைதானும் விரும்பியநூல்விளம்புஞ், செய்வகையின்ற் றொடர்ச்சியிங்குத் தோன்றுவிக்குங்குணத்தின் சேர் வபுரி பிரகிருதி திரிகுணமாமவைதா, னிவ்வகையிற் சாத்துவித ராசததாமதமா யியம்புவர்க ளொன்றிர ண்டு குணமேற்கவுடைத்தே. (உகூ)

புகன்றவற்றுல்வரு புருடதத்துவமு மகன்றமானு மதன்குணம்விரித்தது.

(இ-ள.) ஐவகையா லுறுபயன்கணுகரவருங் கால மதுபுருட தத்துவமென்ற றைந்திடுவ ரறிந்தோர் மெய்வகைய கலாசுத்தி தனினிதற்குஞ்சுத்தி மேவியிடும் வ

ஆன்மாவானது காலம் நியதி கலை வித் தை யாக மிவையைந்துந் தனக்குடம்பா கக்கொண் டிந்திரியங்களுடனேசூடிச் ச த்தாதிவிடயங்களைப் புசிக்கவருகிறவத ரத்தைப் புருடதத்துவமென்று சொல்லு வார்கள் பெரியோர்கள்

உண்மையாகச் சொல்லப்பட்ட மந்திர முதலானவைந்து நிவர்த்திமுதலான கலை களைந்தினுமடைந்த சுத்திபண்ணுமிடத் திற்புருட தத்துவத்தையுஞ் சுத்திபண்

ணைதானும் விரும்பிய நூல்விளம்புபும்

ணைப்படுமென்று நம்மால் விரும்பப் பட்ட திவ்வியாகமங்கள் சொல்லும். அன்றியும், மெய்வகையகலாசுத்தி. எ-கு. மெய்யாகியசரீரத்தி லுவகைப்பட்ட கலாசாதனை செய்யுமிடத்து மெனவறிக

செய்வகையின்குறுடர்ச்சியிங்குத்தோன்றுவிக்குங் குணத்தின் சேர்வுபுரிபிரகிருதிதிரி குணமாம்

ஆன்மாக்கள் மூன்ஜாநத்திற் செய்த கன்மத்துக்கேதுவாயுள்ள சுகதுக்கங்களினியிப்பொழு துண்டாக்குங் குணங்களின்வடிவாய்ப்பொருந்துகிற பிரகிருதி மூன்றுவகையாகிய குணமாம்

அவைதான் இவ்வகையிற் சாத்துவிதராசததாமதமாயிய ம்புவர்கள்

அந்தக்குணங்களின் பெயராவன? இந்த முறைமையிலே சாத்துவிதகுணமென்றும் இராசதகுணமென்றும் தாமதகுணமென்றும் பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்

ஒன்றிரண்டு குணமேற்கவுடைத்தே.

இந்தக் குணங்கள் மூன்றுக்கும் மொவ்வொன்றுக்கிரண்டுகுணமாக வாறுகுணமும் மதாதியே பொருந்துமியல்பினையுடைத்து. எ-று.

நூ-ம். மெய்வகையகலாசுத்தி. எ-கு. மெய்யாகியசரீரத்தி லுவகைப்பட்டகலாசாதனைசெய்யுமிடத்து மென்னவுமாமென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் ஆசாரியன் தீக்ஷை செய்யுமவதாரத்துக் கலாசாதனைசெய்யவேண்டுகையாலுத்தரு நிவர்த்திமுதலான கலைகளைந்தினையுஞ் சிடன்சரீரத்தி லேயைவகைப்படுத்திச் செய்யவேண்டுகையாலப்படிசொன்னதெனவறிக.

அதற்குவகை யெங்ஙனேயென்னில் மூலாதாரந்தொட ங்கி யுந்திக்குமே லெண்விரலளவு நிவர்த்திகலைத் தெவ்வி யெனவறிக. அதற்குமண்டலம் அக்கினிமண்டலம். ஆதாரம் மூலாதாரமூஞ் சுவாதிட்டானமும். அக்கரம் அகாரம். பிர காசஞ் சொரிதழற்கொழுந்து. மலம் மாயாமலம். அவத்தை சாக்கிரம். மாத்திரை-ங. மந்திரம் இருதயமூஞ் சத்தியோ சாதமும். பதம் ஓம்நமோ மூதல் மாதேவாந்தமாக-உஅ-ம். வன்னம் கூகாரமொன்றும். புவனம் காலக்கினிமுதல் வீரப த்திரர் மூடிவாகிய - ஈஅ - ம். தத்துவம் பிருதிவியான் றும். தெய்வம் பிரமா. தொழில் சிருஷ்டி. என்றிங்ஙன நிவ ர்த்திகலைக்குக் கண்டுகொள்க.

இனி பிரதிஷ்டாகலைக்கு ஹ்ருதயந்தொடங்கி கண்டத் தளவு மெல்லெனவறிக. அதற்கு மண்டலம் ஆதித்தமண் டலம். ஆதாரம் மணிபூரகம். அக்கரம் உகாரம். பிரகாசம் அக்கினியு மாதித்தனுங் கூடின பிரகாசம். மலம் சன்மமலம். அவத்தை சொப்பனம். மாத்திரை-உ. மந்திரம் சிரசும் வாம தேவமும். பதம் மஹாசுரமூதல் அருபுனிமுடிவாகிய-உக-ம் வன்னம் ஹ்ஓ முதல் டூ அந்தம்-உசு-ம். புவனம் அமரேசர் முதல் சிகண்டிமுடிவாகிய - ருசு - ம். தத்துவம் ப்ருதிவி நீங்கலாக ஆன்மதத்துவம்-உஙு-ம். தெய்வம் விஷ்ணு. தொ ழில் திதி. எனறிங்ஙனம் பிரதிஷ்டா கலைக்குக் கண்டுகொ ள்க.

இனி வித்யாகலைக்குக் கண்டத்துக்குமேல் தாலுமூல த்தளவு மெல்லெனவறிக. அதற்குமண்டலம் ஆ தித்தமண் டலம். ஆதாரம் அநாகதம். அக்கரம் மகாரம். பிர காசம் மின். மலம் மாயேயமலம். அவத்தை சுழுத்தி. மாத்தி ரை - க. மந்திரம் சிகையு மகோரமும். பதம்வியாபினிமுதல்

தியானகாரியமுடிவாகிய - உ0-ம். வன்னம் ஞ0 முதல் வ0 அந்தமாகிய - எ-ம். புவனம் தியானமுதல் வாமமுடிவாகிய- உன - ம். தத்துவம் வித்யாதத்துவம் - எ - ம். தெய்வம் உருத்திரன். தொழில்சங்காரம். என்றிங்ஙனம் வித்யாகலக்குக் கண்டுகொள்க.

இனி சாந்திகலைக்குத் தாலுமூலத்துக்கு மேற் புருவமத்தியத்தளவு மெல்லி நாலங்குலமெனவறிக. இத்ற்கு மண்டலம் சோமமண்டலம். ஆதாரம் விசுத்தி. அக்கரம் விந்து. பிரகாசம் விளக்கொளி. மலம் திரோதாயி. அவத்தை துரியம். மாத்திரை - உ. மந்திரம் கவசமுந் தற்புருடமும். பதம் நித்தியநியோகினிமுதல வியோம வியாபினி முடிவாகிய. கக-ம். வன்னம் ம0 முதல் க0 அந்தமாக - ஙா - ம். புவனம் வெளி முதல் சதாசிவமுடிவாகிய - கஅ-ம். தத்துவம் சுத்தவித்தையும் ஈசுரமும் சாதாக்கியமும். தெய்வம் மகேசுரம். தொழில் திரோபாவம். என்றிங்ஙனஞ் சாந்திகலைக்குக் கண்டுகொள்க.

இனி சாந்தியாதீதகலைக்கு புருவமத்தியத்துக்குமேல் மூன்றங்குலமெல்லியெனவறிக. இதற்குமண்டலம் சோமமண்டலம். ஆதாரம் ஆக்கினை. அக்கரம் நாதம். பிரகாசம் வாளொளி. மலம் ஆணவமலம். அவத்தை துரியாதீதம். மாத்திரை - வ. மந்திரம் நேத்திரமும் அஸ்திரமும் ஈசானமும். பதம் பிரணவ மொன்றும். வன்னம் சு0 முதல் - சூ0 அந்தம கசு - ம். புவனம் நிவர்த்திமுதல் சமாஞ்தமுடிவாகிய- கரு - ம். தத்துவம் சத்தியுஞ் சிவமும். தெய்வம் சதாசிவம். தொழில் அநுக்கிரகம். என்றிங்ஙனஞ் சாந்தியாதீதகலைக்குக் கண்டுகொள்க.

ஆக விங்ஙனங் கலைபஞ்சத்துக்கும் கண்டுகொள்க.

இங்ஙனங் கூறிவந்த பொருள்களிற் கலாசோதனைக் கு மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவ ங்கள் கலைகள் என்று சொல்லியிருக்க விவைதீங்கலாக மற் றுள்ள ஆதாரமுதலான பொருள்கள் கூறவேண்டிய தேதென் னில் அஃதாவது கலாசோதனை செய்யுமிடத்துச் சரீரத்தி லவகைப்படுத்திச் செய்யவேண்டுகையா லந்தத் தத்துவங் களோடு நிற்கும்பொருள்களை வகுத்துக்கூறியதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். "மந்திரங்கள்முதலங்தங் க லையைந்தில்வியாத்தி." என்னும் விருத்தமுதலாகிய செய்யுள் மூன்றிலும் பிரசாதவகவலினும் தத்துவப்பிரகாசத்தில் "இ வ்வகைய மனவிகற்ப மெட்டுமேவி லெழுவிலகாரமுஞ் சொ ரிதழல் மாத்திரையும் எ-ம். விருத்தமுதலாகிய செய்யுளெட் டினுங் கண்டுகொள்க.

இனி ஒன்றிரண்டு குணமேற்க வுடைத்தே. எ - கு. ஒவ் வொரு குணத்திதே யிவ்விரண்டுகுணமேற்க வுண்டாமெ ன்று பொருட்கூறியதற்கு வகுப்பேதென்னில் சாத்துவிதத்தி லிராசதமுஞ் சாத்துவிதத்திற்குமதமும் இராசதத்திற் சா த்துவிதமு மிராசதத்திற்குமதமும் தாமதத்தி லிராசதமுங் தாமதத்தில் சாத்துவிதமும் என்றிங்ஙனங் கண்டுகொள்க. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். "வருங்குணவடிவாய்மூலப் பி ரகிருதிகலையிற்றோன்றித், தருங்குண மூன்றுமொன்றிற் று ன்மூன்றுய்ம்மும்மூன்றுகி, யிருங்குணருபமாகி யிசைந்திடுமெ ங்குமான்பாப், பெருங்குணவடிவாய்ப்போக சாதனம்பெத் தமாமே." எ - து. கண்டுகொள்க. குணத்தின் சேர்வுபரிபி ரகிருதி என்பதற்கு மிந்தப்பிரமாணத்திலே கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது காலமு நியதியுங் கலையும் வித் தையு மராகமுங்கூடினசமுகந்தானை புருடதத்துவமென் னும் தினைகூயிலே கலாசோதனை செய்யுமிடத் திந்தப்புரு

தத்துவத்தக்குஞ் சோதனை பண்ணவேண்டுமென்றும் குணசொரூபமாயுள்ள பிரகிருதிதானே மூன்றுகுணமாகக் காரியப்படுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது. (உக)

வேறு—இது புருடதத்துவத்தின் சொரூபமும் பிரகிருதியின் சொரூபமுங் குணங்களின் வகையு முணர்த்திற்று.

ஐவகையாலுறுபயன்களுணகரவருங்கால மதுபுருடதத்துவமென் றறைந்திடுவ ரறிந்தோர் - கலாதிகளாந்திரையும் பெந்திக்கப்பட்டுச் சோத்திராதிகளாற் பொருந்தப்பட்ட விடயங்களைப் புசிக்கவருகிறவவதரத்திலே புஞ்சதத்துவமென் றொருமலமுண்டா யவ்வாத்மாப் புருடதத்துவமாமென்றறிந்தோர் சொல்வார்கள்,—மெய்வகைய கலாசுத்திதனி னிதற்குஞ்சுத்தி மேவியிடும்வகைதானும் விரும்பிய நூல் வினாம்பும் - மெய்யின் கூறுபாடாகிய கலைகளைச் சோதிக்குமிடத்தினிங்கப் புருடதத்துவத்திற்குஞ் சுத்திபொருந்து முறைமையினையும் விரும்பப்பட்ட திவ்யாகமங்கள்சொல்லும்,—செய்வகையின் றொடர்ச்சியிற்குத் தோற்றுவிக்குங் குணத்தின் சேர்வுபரி பிரகிருதி திரிகுணமாம் - ஆத்மாக்களுக்குப் போகத்தைச்செய்யுங் கருவிகளின்றொடர்ச்சியை யிற்குத் தோற்றுவிப்பதான குணத்தின் கூட்டமாகக் கடவுளாற்செய்யப்படும் பிரகிருதியான தது பிரிவின்கண் மூன்றுகுணமாம்,—அவைதாம் - அந்த மூன்றுகுணங்களாம்,—சாத்துவிதராசததாமதமாய் - சாத்துவிதகுணம் ராசதகுணம் தாமதகுணமாய்ப் பிரிக்கையாலே,—இவ்வகையா லியம்புவர்கள் - இந்தக்கூறுபாட்டாற் பெயர்சொல்லுவர்கள்,— ஒன்றிரண்டுகுணமேற்கையுடைத்தே - அவற்று ளொவ்வொன்றுதானே யிவ்விரண்டுகுணங்களைப் பொருந்துகையுடைத்து என - று.

ஆய் ஆகவெனத் திரிக்கப்பட்டது. ஏற்கவென்று பாடங் கொள்வாருமுளர். வித்தியாகலையைச் சொரிக்குங்கால் வித்தியாதத்துவங்களான கலாதிக ளைந்தினையுஞ் சோதனை பண்ணினமே புருடதத்துவத்துக்குச் சுத்தியென்று நூல் சொல்லுதலிற் கலாதிசுத்திதனி னதற்குஞ் சுத்திவிளம்புமென்றார். மூன்னூலிற் றொழிலறிவிச்சைமூன்றுமென்றுசொல்லவிண்டுப் பஞ்சகஞ்சுகஞ் சொல்லியதென்னை? மதங்காகமத்தின் மூன்றனைவும் பௌஷ்கரமுதலியவற்றி லிங்தனைவுஞ் சொல்லியவாகமமேபதமெனவறிக. அதுவுஞ்சிருட்டிபேதமே. பிரகிருதி யரும்பின்மனம் விளங்காதடங்கிநிற்றல்போல மூக்குணங்களும் விளங்காதடங்கி நிற்கின்ற சொரூபமவ்வியத்தமா மென்ப தறிதற்குக் குணத்தின் சேர்வுபுரி பிரகிருதியென்றார். அதுதானை காட்பூவின்மணம் விரிந்தாற்போலக் குணத்திரயமும் விளங்கிநிற்கு முருவமே குணமாதலிற் பிரகிருதி திரிகுணமாமென் றுரற்றுணையாற் கூறினர். இத்தப்பிரகிருதிதான் மாயையென்று பெயர்பெற்று வித்தியாதத்துவங்களு ளைழாவதாகிநிற்கும். அதுதான் பஞ்சகஞ்சுகனை புருடனுக்குப் போக்கியமான புத்தியாதிகளை ஜனிப்பிக்கு முபாதானமாகையா லதற்கு வேறுதாழி லில்லையெனக்கொள்க. தோற்றுவிக்கும் பிரகிருதியென வியையும். சேர்வாகவெனவிரிக்க. புத்திமுதலியன புருடனுக்குப் போக்கியமாதலிற் செய்வகையின் றொடற்சியென்பதற் கவ்வாறுரைத்தாம். மூக்குணங்களும் புத்தியையு மகங்காரத்தையும் பற்றிநின்று விளங்கும் தனித்துநின்றுவிளங்கா வெனக்கொள்க. இனிப் புத்திக்குக் காரணமாயிருக்கின்ற குணதத்துவமேயவ்வியத்தமென்று சாங்கியர்சொல்வர், அஃதடாது. குணங்கள் பலவகையாலே யொன்றினது காரியமாயிருக்குமாதலி னவற்றிற்குக் காரணமொன்றுயிருக்கின்ற மூலப்பிரகிருதியே

யவ்வியத்தமாம். அவரிப் பிரகிருதியை நித்தியமென்பதூஉம டாது. என்னை ? இஃ தாத்மாக்கடோறும் வேறுபட்டுப் பல வாயிருக்கையாற் கடாதிகளைப்போல வனித்தமாதலின். ஆக வே யிதற்குக்காரண மாயை யெனவறிக.

இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட குணமூன்று மொன்பதிவகையாக் காரியப்படுகைக்கு வகுப்பெங்ஙனேயென்று வினவ வனவு காரியப்படுமுறைமையு மேல் புத்திதத்துவங் காரியப்படுமுறை மையு மளிருச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டாருளியது.

அலகில்குணம் பிரகாசம் லகுதைவியாபிருதி யடர்ச்சிமிகுங் கௌரவ மந்தியம்மிவையடவே, நிலவியி டுமும்மூன்று முயிரொன்றிற்கலந்தே நிற்குமினை நி றைபுலனின் பயனெனைவபுங்கவருங், குலவிவரு போ கங்கொ ளிடமாமாறுக் குறைவிலொளி யாமலகில் பு லனிடத்திறைருமை, பலவகையு மூடையதாப்ப் பரனு ரூபாற்புந்தி பஞ்சாசற் பாவகமும் பண்ணுவிக்குந் தானே. (கூ0)

விளம்பியகுணநவ மாகவிரித்தும்
வளந்திகழ்புத்தியைம் பதுவகைத்தென்றது.

(இ-ள்.) அலகில்குணம் பிரகாசம் — எண்ணிறந்திருக்கப்பட்ட விந்தக்குணத்தின் விரிவைச் சொல்லுமிடத்து முன்சொல்லப்பட்ட பிரதானமான குணமூன்று மொழிந்து ஏனைகுண மாறுக்கும் வகையாவன?

பிரகாசமாயிருக்கும். அஃதாவது சாத்துவிகத்திலே யிராசதங்கூடுதலால் அந்தச்சாத்துவிகத்தைப் பிரகாசித்துக்கொண்டுநிற்கு மென்றவாறு.

லகுதை — நொய்தாயிருக்கும். அஃதாவது சாத்துவித
த்திலே தாமததங்கூடினால் நல்லொழுங்குகளை
மறைத்துக்கொண்டிருந்தப்பிரகாசத்தை நெ
ய்தாக்கிக்கொண்டு நிற்குமென்றதனைவறிக

வியாபிருதி — தெரியாமல் மறைத்துநிற்கும். அஃதாவது
இராசதத்திலே தாமததங்கூடினால் நல்லொழு
ங்குகளை மறைத்துக்கொண்டு நிற்குமென்ற
தனைவறிக

அடர்ச்சிமிகும் — செறிவித்துநிற்கும். அஃதாவது இராசதத்
திலே சாத்துவிதங்கூடினால் நன்மைகளைச்
செறிவித்துநிற்குமென்றதனைவறிக

கௌரவம் — பெருமையை யுண்டாக்கும். அஃதாவதுதா
மதத்திலே யிராசதங்கூடினால் கர்வத்திலே
பெருமையைப்பண்ணி நிற்குமென்றதனைவ
றிக

அந்நியம் — நல்லநியமமல்லாததைச்செய்வித்துநிற்கும்.
அஃதாவது தாமதத்திலே சாத்துவிதங்கூடி
னால் அந்நிய நியமங்களைச் செய்வித்துக்கொ
ண்டு நிற்குமென்றதனைவறிக

இவையடை — இத்தக்குணங்களிரண்டொன்றுமுறை
வேநிலவியிடம் — மையிலே பொருந்திநிற்கும். இவை வெவ்வே
ருய்நிற்குமோ கூடிநிற்குமோ வென்னில்

மும்மூன்றுமு — இவையொன்பதுகுணமும் மொருஆன்மா
யிரானின்றிற்கவ — விலே கூடிநிற்கும். ஒன்பதுகுணமாவது சா
க்தநிற்கும் — த்துவிகத்திற் சாத்துவிகமென்றும் சாத்துவி
கத்தி விராசதமென்றும் சாத்துவிகத்திற் மூ
மதமென்றும், இராசதத்தி விராசதமென்றும்
இராசதத்திற் சாத்துவிகமென்றும் இராசதத்

திற் முமதமென்றும், தாமதத்திற் முமதமென்றும் தாமதத்திற் சாத்துவிதமென்றும் தாமதத்தி லிராசதமென்றும் இங்ஙனமொ ன்பதுவகைப்படும். அதற்குவகையேதென்னில் சாத்துவிதத்திற் சாத்துவிதமாவது துறவும் சாந்தமும் மோகூத்திலே மிருந்தா கமு மாகையெனவறிக. சாத்துவித்தி லிராசதமாவது துறவும் சாந்தமு மிடையேநழுவ முத்தியில்முயலுகையுமா மெனவறிக. சாத்துவித்திற் முமதமாவது துறவும் சாந்தமு மோகூத்திலே முயலுகையுமன்றி விடயவிருப்பமு முண்டாகையெனவறிக. இனி லிராசதத்தி லிராசதமாவது தன்மத்தி லாசையோடுங்கூடி யிடை விடாமற் செய்கையெனவறிக. இராசதத்திற் சாத்துவிதமாவது யாவர்க்குங் கிருபையோடே யறங்களைச்செய்கை யெனவறிக. இராசதத்திற் முமதமாவது இலையிற்றினையிகழ்தலும் பாவத் தொழில்களைச் செய்தலு மெனவறிக. இனி தாமதத்திற் முமதமா வது மயக்கமு மிகழ்ச்சியும் பாவமு மாசையும் பயமு முறக்கமு மெனவறிக. தாமதத்தி லிராசதமாவது தகாதனசெய்தலு மூன்ன ணுதனவுண்ணலுங் களிப்பும் வெகுளியுமெனவறிக. தாமதத்திற் சாத்துவிதமாவது வேதாகமங்களில் விருத்தமாயிருக்கிற திருத்தி யமான சிறுதேவதைகளைப் பிரதிடத்தி பண்ணுகையெனவறிக. இப்படி யெண்ணிறந்தகுணங்களை யுடைத்தாகையாலே யலகில் குணமென்று சொல்லப்பட்டதெனவறிக. இங்ஙனங் குணபேத ங்களாகக் கூடிநின்றுசெய்யுமிடத்து

இவை நிறைபு ணின் பய னைவையுங் கவரும் குலவி வரு போகங்கொளிட மா மாருக்குறை வினொளியாம்

இந்தக்குணங்களொன்பது நிறைந்தினிற்கிற விந்திரியங்களின் பயனை யின்னிடத்திலே சுவர்ந்துகொள்ளும் சர்வராலுங் கொண்டாடப்பட்டு வருகிற புசிப்புகளை யான்மாக்கொள்ளுகிறவிடமும யுடல்முழுதும்விட்டு நீங்காதகுறைவற்ற பிர காசமுமாய் நிற்கும். இவ்வளவும் விந்தியாக

த்துவத்தின் கலைதொடங்கிப் பிருகிருதி மாயையாகியகுணங்கள் காரியப்படுகையை யருளிச்செய்து மேலான்மதத்துவத்திற் புத்தித்துவங் காரியப்படுகையை யருளிச்செய்கின்றது

அலகில் புலனிடத்தி லெருமை பலவகையுமுடையதாய்ப் பரனருளாற் புந்தி பஞ்சாசற்பாவகமும் பண்ணுவிக்குந்தானே.

என்னிறந்த விருத்தியாகியவிடயங்களையிந்திரியங்களைக்கொண்டான்மாக் கொள்ளுமிடத்து நிச்சயித்தலைப் பலவகையாலு மூண்டாவதாய்ச் சிவனுடையவதுக்கிரகத்திலேலே புத்தியான தைம்பதைம்பதுபேதங்களையொவ்வொறு குணங்களோடுஞ் செய்து நிற்கும். எ-று.

நு-ம். இந்தப்புத்தியின் விருத்தி யெங்ஙனே யென்னில் அவ்வியத்தமாவது மூன்றுகுணங்களுந் தோன்றுமல் வடவித்துப்போலேயிருந்த வவதரமெனவறிக. குணதத்துவமாவது வடவித்திலேநின்று மங்குரந் தோன்றினாற்போல வவ்வியத்தத்திலே மூன்றுபத்தோன்றிச் சமமாயலைவறநின்றவவதரமெனவறிக. வேறுபட்ட குணங்களையுடைத்தா பேற்றக்குறைச்சல் புத்திமுதலானதத்துவங்களெனவறிக. புத்தி தத்துவமாவது இராசதமுந் தாமதமுங்குறைந்து சாத்துவிதகுணமேலிட்ட வவதரமெனவறிக. இந்தப்புத்தியினது காரியமாவது தன்ம ஞான வைராக்கிய வைசுவரியமென்றும் அதன்ம அஞ்ஞான அவைராக்கிய அனைசுவரியமென்று மெட்டுவகையாம். இதில் தன்மத்திலேநின்றும் பத்துபாவகந்தோன்றும். ஞானத்திலேநின்று நாற்றெண்பதுபாவகந் தோன்றும். வைராக்கியத்திலே நின்று மறுபத்துநாலுபாவகந் தோன்றும். ஐசுவரியத்திலே நின்று நாற்றெழுபதுதாறு பாவகந்தோன்றும். எ-ம். மற்ற வதன்மத்திலேநின்று முப்பத்தெட்டுபாவகங்

தோன்றும். அஞ்ஞானத்திலேநின்று மூப்பத்தெட்டு பாவகந்தோன்றும். அவைராக்கியத்திலேநின்று நாறுபாவகந் தோன்றும். அநைப்வரியத்திலேநின்று மெட்டுபாவகந்தோன்றும். ஆகடித்தியினுடையகாரிய மறுநூற்றெருபத்து காலெனவறிக. அப்படியிருக்க இந்நூலிலே பஞ்சாசற்பாவகமென்று நானூற்றைம்பதாகச் சொல்லுவா னேனென்னி லப்படியுஞ் சிலவாகமங்களிலே சொல்லுகையாலெனவறிக. அன்றியும் பஞ்சாசற்பாவகமுமென்ற வும்மைகொண்டே மற்றதுமுண்டெனவறிக.

இனி புத்திதத்துவத்தை, அலகில்புலனிடத்திலெருமை பல வகையுமுடையதாய் என்றதேதென்னில் அது கன்மாகன்மங்களுமுடையதாய் சத்தாதிவிடயங்களிலே நிச்சயித்தலுமுடையதாயின்பதன்பங்களிலே மோகத்தையு முடையதாய் அறிவுதொழில்களுமுடையதாய் நிற்கையிலேலே யப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "சித்தமாமவ்வியத்தஞ் சிந்தனையதுவுஞ்செய்யும், புத்தியவ்வியத்திற்றோன்றிப் புண்ணியபாவஞ்சார்ந்து, வத்துநிச்சயமும்பண்ணி வருஞ்சுகதுக்கமோகப், பித்தினின் மயங்கிருளானக் கிரியையும்பேணிநிற்கும்." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி புந்தி பஞ்சாசற்பாவகமும் பண்ணுவிக்கும். எ-கு. புத்திதத்துவமானது குணங்களோடுங்கூடிச் சம்பந்தமாயிருக்கையிலேலே யொருகுணத்துக் கைம்பதுவகையாக வொன்பதுகுணத்துக்கு நானூற்றைம்பதுவகையாகப் பேதித்ததெனவறிக. என்றிங்ஙனம் புத்திகுணத்தோடு சம்பந்தமாய்நிற்கு மென்பதற்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில். "எண்ணியபுத்தியில் முக்குணஞ் சேர்யல் பாற்கரந்து" எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது குணதத்துவ மொன்பதுவகையாகக் காரியப்படுமுறைமையும் புத்திதத்துவ மொன்பதுகுணத்துக்கு

மொவ்வொருகுணத்துக் கைம்பதைம்பதாக நாணூற்றைம்பது பா
வகமாகக் காரியப்படுமுறைமையு மறிவித்தது. (கூ0)

வேறு—இது மேலொன்றிரண்டுகுண மேற்கை யுடைத்தென்றவை யிலையெனக் குணதத்துவத்தின்காரியமும் புத்திதத்துவத்தின்காரியமு முணர்த்திற்று.

அலகில்குணம் - குணமென்னிறந்தன,—அடைவே - முன்னர்ச்சாத்துவித ராசத தாமதமென்றமுறையே,— பிரகாசம்லகுதை - சாத்துவிதகுணத்திலே பிரகாசமானஞானமும் லகுதையாகிய மனமொழிமெய்களிற் பிரவித்தியின் மெத்தனவும்,—வியாபிருதியடர்ச்சி - இராசதத்திலே வியாபிருதியாகிய மூப்பொறிகளின்மிகுந்த வியாபாரமு மடர்ச்சியாகிய குரூரமான வுளைசிந்தின செயல்களும்,—மிகுங்கௌரவமன்னியம் - தாமதத்திலே மிக்க கௌரவமாகிய மமதையும் அந்நியமாகிய தகாதகாரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்னுஞ் சங்கற்பமும்,—இவை நிலவியிடம் - எனவிவை யொவ்வொன்றிற் கிவ்விரண்டாக வினங்கியிடும்,—மும்மூன்று முயிரொன்றிற் கலந்தேநிற்கும் - இவை யொன்பதுகுணமு மொவ்வோருயிர்தோறுங் கூடிநிற்கும்,—இவை - இம்மூன்றுகுணங்களுள்,—நிறைபுலனின் படனெவையுங் கவரும் - எதிர்நிரணிரையாகத் தாமதநிறைந்த விந்திரியங்களின் விடயங்களெல்லாவற்றையுங் கைக்கொண்டு மடங்கும்,—குலவிவரு போகங்களிடமாம் - இராசதகுணங் கொண்டாடப்பட்டுவரும் போகங்களினியாதுமாக்கொள்கைக் கிடமான வியாபாரத்தை யுடைத்தாம்,—மாறுக் குறைவி லொளியாம் - சாத்துவிதம் போகம் புகிக்கைக் கொருப்படுவிக்க வொழியாத மிக்க பிரகாசமாயிருக்கும்,—புந்தி - புத்தியானது,—அலகில்புலனிடத்து லொருமை - எண்ணிறந்தவிடயங்களினைப் புகிக்கிரவிடத்தில் நிச்சயம்பண்ணுகின்ற வெ

ரூமைப்பாடு,—பலவகையு மூடையதாய் - அனேக விதங்களையுமு
ண்டத்தாய்,—அரனருளால் - சிவனநுக்கிரகத்தாலே,—பஞ்சாச
த்பாவகமும் பண்ணுவிக்குந்தானே - ஐம்பது பாவகத்தையும், மூ
ற்றும்மையொரோவழி பெச்சமுமாதலி லறுநூற்றிருபத்திரண்
டு பாவகத்தையும் பண்ணும். எ-று.

தான்அசை. அலகிலென்பது இரவினிளிவந்தது லென்றுற்
போனின்றது. ஒருமை பலவகையும் என்பதற்குப் புசிக்குமிடத்து
ஒன்றுபலவிதமா யென்றுரைப்பாரும் பிரகாசம்லகுதை யென்ப
வற்றை சாத்துவிதத்தில் ராசதஞ் சாத்துவிதத்திற் ரூமதமென்
றுரைத் தேனையவற்றையு மிவ்வா றுரைப்பாருமுளர். சாத்துவித
ம் பதினைந்துவிதமாம். அவை சாதிநெறிநிற்றல், பெரியோரைப்
பேணல், கற்றறிவுடைமை, இனியவைகூறல், தற்புகழாமை, உள்
ளதே வருமென மகிழ்ந்திருத்தல், நடு நிலைமை, சுத்தநியமம்,
பொறை, கடைப்பிடி, பிறர்க்கிதகாரியஞ்செய்தல், இந்திரலோகா
திகளில்வாஞ்சை, பிறர் தன்னைப்புகழுங்காற் ரூன்றன்னையிகழ்த
ல், அடக்கமுடைமை, தன்பாலிரந்தார்க் கிரங்குதல் எனவறிக.
இராசதமொன்பது விதமாம். அவை சூரவுகை, குரூரமுடைமை,
ஊக்கமுடைமை, மானமுடைமை, வயிராக்கியம், பலம், வன்க
ண்மை, போகியாதல், இடம்பத்தனமான கூடாவொழுக்கம், என
வறிக. தாமதகுணமொன்பதுவிதம். அவை, அழத்தகாதனவற்றி
ற்கழுகை, கல்வியிலாதாவருகை, இழந்தாரைச் சேர்ந்துவாழ்தல்,
சோம்புரை, மடமை, பேருறக்கம், நன்மைசெய்தற் கிசைக்கை, கு
லங் குண மீகை யிரக்கங்களா லெனக் கியாருமிணையில்லையென்
கை, திருடுதல், எனவாம். ஆகமூப்பத்து மூன்றெனவறிக. மூக்கு
ணங்களுளொன்று மேலிட்டு மற்றையிரண்டு மடங்குச் சிறிதுவி
ளங்கும். ஒருவனுக்கு மூக்குணங்களு மொத்துவிளங்குத லில்லை
யெனக்கொள்க. சாத்துவித விராசத தாமதங்களா லைட்டேவி
திற் சுவர்க்கமு நரகமும்பெறுவர். சாத்துவிதத்திற் சாத்துவித

மூதலிய வொன்பதுபேதமு மந்தமுப்பத்துமூன்று ளடங்கும். விரிகனம்பெருகும். இவனனம்பெருகுதலி னலகில்குணமென்னூர். இனிச்சித்தம்புத்தியின்விகற்ப மெப்படியெனின் அவ்வியத்தமா வதாதலின்வித்துட்போல மூக்குணவ்கருடங்கிநிற்கும். அவை தூங்குணதத்துவமாவது. வித்தினின்று மங்குரந்தோன்றிலுற் போல வவ்வியத்திலேதின்று மூன்முப்த்தோன்றிச் சமமாயலவற நின்றவவதரம், அதுவேவசித்தம். இவற்றி னேற்றக்குறைச்சலே புத்திதத்துவம், அது இராசதமுந் தாமதமுங்குறைந்து சாத்துவித மேலிட்டவவதரம். இஃ தருத்திமிகுமென்றதிலு முறைத்தாம். புத்தியின்காரியந் தன்மனுனவபிராக்கிய வைப்பவரியபானகும், அ தன்மாதி நான்கு மெட்டாம். இவற்றுடன்தன்மத்திநின்றும் பத் பாவகமும் ஞானத்தினின்று நூற்றெண்பது பாவகமும் வைராக் கியத்தினின்று மறுபத்துநான்கு பாவகமும் ஐசுவரியத்தினின்றுச த்தியென்று பெயரையுடைய நூற்றுழுபத்தாறு பாவகமும் இனி யதன்மத்திற் பத்தும் அஞ்ஞானத்திலறுபத்தாறும் அவைராக்கிய த்தினாறும் அனேசுவரியத்தி லெட்டும் ஆகப் புத்தியின் பாவக ம நூற்றிருபத்துநான்கு வகையிற்காண்க. விரிவை யுரைப்பிற் பெருகும். •

மேல்ஆங்காரமு மனதுஞ் சித்தமுஞ் காரியப்படுமுறைமை யை யருளிச்செய்வா னெடுத்துகொண்டருளியது.

ஆனதனு வதனிலுறு மனிலனேயுபியக்கி யாங் கார நிங்கா த வகந்தைக்குவித்தா, யாலைது பிறரா ருவ ரெனேயொப்பாப்புவியி னிஸ்லையெனு மியல்பினை தா மிந்திரியம்புலன்க, டானுகரு மளவிலுதின் முந்தி யுறுமிச்சை தானுருவாய்ச் சங்கற்ப சதாகதியுந்தந்து, மானதமா னதுநிற்குஞ் சிந்தைநினேவையம் வந்துகரு மனமொழிய வகுப்புணர்த. (நக)

கஅ

உளச சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

அகந்தைக்கிடமா மாங்காரத்திட
னிகழ்ந்தெழுமனஞ்சித்த மிவ்வகைத்தென்றது.

(இ-ள்.) ஆனதனு வதனிலுறு மனிலனையு மிபக்கியாங்கார நீங்காதவகந்தைக்குவித்தா யானலதுபிறரொருவனை யொப்பார் புவியினில்லையெனு மியல்பினதாம்

ஆங்காரத்திவமான தான்மாக்கள் கன்மத்துக்கிடாகவுண்டானசரீரத்திலே பொருந்திப்போதும் வாயுவையு மியங்கும்படி நிறுத்தி நீங்காதமமதைக்கு மூலமுமாய் நானேயொழியப் பிறனெனக்கொப்பார் பூமியி லில்லையெனுமியல்பினையுடையதாய்நிற்கும். இனி மனது காரியப்படும்வகையாவது

இந்திரியம் புலன்க ளானுகரும ளவிலதின் மூந்தியுறுமிச்சை தானுருவாய்ச் சங்கற்ப சதாகதியுந்தந்து மானதமானது நிற்கும்

இந்திரியங்களானது விடயமாகிய புலன்களைப் புசிக்குமிடத்ததற்குமுந்திச்செல்லுமதாயிருக்கிற விச்சையே தனக்குவழிவாப்த் தனக்குவேண்டினதிலே சதாகாலமுஞ் சங்கற்பித்துக்கொண்டுநிற்கு மனதானது. இனிச் சித்துங்காரியப்படும் வகையாவது

சிந்தினினைவு

சித்தமானது நினைவுமாத்திரமாய் நிற்கும். இங்ஙனமிவை காரியப்படுமிடத்து

ஐபம்வந்ததருமனமொழிபவகுப்புணர்தே.

யாதாமொன்றின்மேலே செல்லுமிடத்து ஆமோவல்லவோவென் றையப்பாட்டையுமுடைய மனதாலொழிய வவை காரியப்படமாட்டாது. எ-று.

இதனுற்சொல்லியது யானெனதென்னு மமதையையுடைய வாங்காரமு மாமோவல்லவோவென்கிற சந்தேகத்தினையுடைய ம

னது நினைவுமாத்திரமாயிருக்கிற சித்தமுங் காரியப்படுமுறைமை யை யறிவித்தது. (நூக)

வேறு—இது ஆங்காரமு மனமுமான விரண்டின்காரியமுஞ் சித்தத்தின்காரியமு மதன்சொரூபமு முணர்த்திற்று.

ஆங்காரம் - ஆங்காரத்துவமானது,—ஆனதனுவதனி லுறு மனிலனையுமியக்கி - வினைக்கீடாக வுடம்பிலேநிற்கும் பிராணவா யுவையுஞ்செலுத்தி,—நீங்காதவகந்தைக்குவித்தாய் - நீங்காதமம தைக்குமூலமாய்,—எனையொப்பார் யானலதுபிறர்புவியி லொருவ ரில்லையெனு மியல்பினதாய் - என்னையொப்பவர் யாருமிந்த பி றர்புவியி லொருவருமில்லையெனு மியல்பினை யுடையதாய்,—இந் திரியம் புலன்கடாநுகருமளவில் - இந்திரியங்களுந் விடயங்களுஞ் புசிக்கவும் புசிக்கப்பட்டவுமாகின்றவளவிலே,—அதின் முந் தியுறுமிச்சை தானுருவாய் - அவ்விடயத்திலே முற்பட்டுப் பொ ருந்துகின்ற விச்சை தானே வடிவாகநிற்க,—மானதமான து சங்க ற்பசதாகதியுந் தந்நிற்கும்-மனத்தத்துவமான தொன்றைச் சங் கற்பிக்கையு மனவரதசலனத்துவமுந் தந்நிற்கும்,—சித்த நினை வு-சித்தமானது நினைவுமாத்திரமே,—ஐயம்வந்ததரு மனமொழி யவகுப்பொணாதே - சந்தேகத்தைவந் தெண்—ணக்குகின்ற மனதை யொழிய வேறுகவகுத்துக் கூறவொண்ணாது. எ-று.

இவ்விரண்டி னொற்றுமை கருதி மனம் புத்தி யாங்கார மே னுமூன்றே யந்தக்கரணமென்று பிறவாசிரியர் நூலிற்கு மிதற்கு மாறுபாடின்மை காண்க. எனையொப்பார் யானென விடுமம்பா லுடம்படுங்கிய தலைதியாற்கொள்க. அலதென்பது அன்றியென்னும் வினையெச்ச வாய்பாடு. விடயமொவ்வொன்று யனுபவித்தலினதி லென்றார். நுகருமென்பது செய்வதற்குஞ் செயப்படுபொருட்கு மொப்பதின்று இந்திரியம் புலன்களென்று மெழுவாய்கட்கு முத

பாயிற்று. இனித்தாமென்பதை இந்திரியங்களி லேற்றிப் புலன்க ளாயெனவிரிக்கினுமாம். உருவாகவென்பது கடைகுறைபப்பட் டுக் காரணகாரியங்களன்றி நிற்குமென்னும் பிறவினை கொண்டது. சதாகதியுமென் றோதுவாருமுளர். சங்கற்பமுஞ் சலமுந் தன்னை டுசேர்ந்த வுபாதியா லாத்மாவுக் குண்டாக்கலிற் றந்தநிற்குமென் றூர். இனி ஆங்காரமானது ஜீவனுஞ் சங்கற்பங் கர்வமென மூன்றும், அவற்றுள்ஜீவனம் பிராணதிவாயுவிலே யன்னபான தெகளைக்கிரகிக்கை. சங்கற்பமாவது எவற்றினும் பிரவர்த்திப்பிக் கை. கர்வமாவது யானல்லதில்லையென்கை. புத்தியுமாங்காரமு நிச்சயிக்கும் வியாபாரத்தா லொக்குமாதலிற் புத்தியொன்று மமைபாதோவெனிற் புத்தியானது கிரகிக்கப்படும் விடயங்களை வெகுமுகமாக வறுதியிடுவதாயிருக்கும். ஆங்காரம் புத்தியாலே புறம்பேநிச்சயித்துக் கிரகிக்கப்பட்ட விடயங்களை யுள்ளே யாத் யாவினிடத்திலே கூடி நான்செய்தேனென்று நிச்சயம்பண்ணி நி ற்கும். இனிமனமு மிருகுணைப்படும். ஒன்றுள்ளே சங்கற்பவிகற் பங்களைப்பண்ணும். ஒன்று புறம்பேநின்று இந்திரியங்கட்கு வி ரைக்கொடுக்கும். இந்தச்சங்கற்ப மொருகாரியத்திலே யொருமை ப்படாது. இந்திரியங்களும் விடயங்களு மாத்மாவுங் கூடியிருப்பி னு மனம் வேறொன்றிலே புரிந்தபோ தந்திரியங்கள் சேஷ்டிக்க மாட்டா. இதுவே சேஷ்டிப்பித்தல் வேண்டுமென்றுரைக.

மேல்சோத்திராதியுஞ் சத்தாதியும் வசுதியும் வாக்காதியு மாகத் தத்துவமிருபதுங் காரியப்படுமுறைமையை யருளிச்செய் வானெடுத்துக்கொண்டருளியது.

சொன்னமுறை செவித்துவக்கு நாக்குநாக்குத் துண்டமிலை யையந்நிற்குந் தொகுவிடயமாக, மன்னி யசத்தப்பரிசரூபரசகந்த மருவியிடு மிலையடைவே வாக்குப்பாதம், பின்னர்வரு பாணிமிகு பாயுவிலை

பெத்தம் பேசலுறு மைந்திற்கும் பிறங்கொழிகொள்
வசனை, முன்னரிய கமனதான விசர்க்காகந்த முற்ற
தொழில் பெற்றிவ துண்மையாமே. (நஉ)

ஞானமுங்கன்மமு நன்னுமிந்திரியமு
மூனமில்விடயமுந் தொழிலுமுறைத்தது.

(இ-ள்.) சொன்னமுறைசெவி துவக்கு நோக்கு நாக்குத் தண்டமிணை யைந்திற்குந் தொகுவிடையாக

முன்சொல்லிவந்த முறைமையிலே யுட்கரணங்களன்றியே புறக்கரணமாயுள்ள சோத்திரம் தொக்கு சக்ஷு சிஹ்வை ஆக்ராணமென்னு மிவையைந்துக்குங் கூடத்தக்க விடயமாக

மன்னிய சத்த ப்பரிசரூபரசகந்தமிடருவியிடம்

நிலைபெற்ற சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்த மிவையைந்தும் பொருந்தியிடம்

இவையடை வே வாக்குப்பாதம் பின்னர் வரு பாணி மிகுபாயுவிரே டபத்தம் பேசலுறு மைந்திற்கும்

வாக்கும் பாதமும் பின்வரப்பட்டபாணியும் மிகுதலையுடையபாயுவும் இதரே டபத்துமென்று சொல்லப்பட்ட கன்மேந்திரியமைந்திற்கும்

பிறங் கொழிகொள்வசன முன்னரிய கமனநான விசர்க்காகந்த முற்ற தொழில்

விளங்கப்பட்ட வோசையையுடைய வசனமும் நினைத்தற்கரிய கமனமும் தானமும் விசர்க்கமும் ஆநந்தமுமென்று பொருந்தப்பட்டவைந்துதொழிலு மடைவே யுண்டாகிறது முறைமையாம். எ-று.

உளஅ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாகம்.

பெற்றிடுவ தண்
ணையாமே.

நு-ம். வாக்கென்றது வாயெனவறிக.

இவையடைவே என்றதற்கு வகையாவது சோத்திரத்தின் வழித்து வாக்கு. தொக்குவின்வழித்துப்பாதம். சகூஉவின்வழித்துப் பாணி.சிங்நுவையின் வழித்துப் பாயுரு.ஆக்ராணத்தின்வழித்து உபத்தம். என்னுமிவையிற்றைக் காரியப்படுத்துமவதரத்திலுங் கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது புறக்கரணமாயுள்ள ஞானேந்திரியமாகிய சோத்திராதியு மதன்விடயமாகிய சத்தாதியுங் கன்மேந்திரியமாகிடவாக்காதியு மதன்தொழிலாகிய வசனாதியும் ஆகவிருபதுங் காரியப்படு முறைமையை யறிவித்தது. (நூ2)

——0——

வேறு—இது இந்திரியம்படத்தின் காரியமு முணர்த்திற்று.

சொன்னமுறை - புத்திபிந்திரியமென்று மன்னியகன்மேந்திரியமென்று முன்னர் சொன்னவாறே,—செவி தூவக்கு நோக்கு நாக்குத் தண்டமிவை யைந்திற்கும் - செவிமுத லாக்கிராணமீறுனவிந்திரியங்களைந்துக்கும்,—தொகுவிடயமாகமன்னிய - கூடுகின்ற விடயங்களாக நிலைபெற்ற,—சத்தப்பரிச ரூபரசகந்தமெனையனைவே மருவியிடும் - சத்தமுதற்கந்தமீறுகிய விவையனைவேபொருந்தும்,—வாக்குப்பாதம் பின்னர்வருபாணி மிகுபாயுவிசேடநிபத்தம் பேசலுறு மைந்திற்கும்-வாக்குப்பாதமென்னுங்காற் பின்வருகின்றபாணி மிக்கபாயுவுட னுபத்தமாகச் சொல்லுகின்ற வைந்திற்கும்,—பிறங்கொலிகொள்வசன முன்னரிய கமனதான விசர்க்கானந்த முற்றதொழில்-பெரியதேவாசை பொருந்திய வசனமுத லானந்தமீறுகவுற்றவிடயமாகிய,—இவையனைவே-இவையந்து மனைவிலே,—பெற்றிடுவ தண்ணையாமே - பெறுகின்றதியல்பாம். எ-று.

இனிச்சாருவாகனு நியாயவைசேடிகனுஞ் சோத்திராதியைங் தமொவ்வொருவிடயங்களைக் கிரகிக்கையிலுலே யவ்விடயங்கள் பூதங்களின் குணமாகையிலுலே பூதங்களேளென்று சத்தாதிகளைக்கிரகிக்கு மத்தனை ஞானேந்திரியம் வேண்டாவென்று சொல்வன். பூதங்களே யிந்திரியங்ளாயிற் றத்தங்குணங்களொன்றையுமே யறியவேண்டும். அப்படியின்றி யிந்தவிந்திரியங்க ளன்னியபூதங்களையு மவற்றின் குணங்களையும் போக்குவரவான கன்மங்களையுடாயுண்டென்ப துபோலுஞ் சாதிகளையுங் குணகுணிகளுடைய நிமித்தசம்பந்தங்களையு மறிகையாலே ஞானேந்திரியம் பூதகாரியமல்ல. இனி வசனதிகிரிபைகளைச் செய்கையாலே கன்மேந்திரியமுண்டு. இம்மின்றேறலொருதொழிலுங் கூடாது. ஆகையிற்றொழிலுக்குக் கன்மேந்திரியமே துவேற் புருவமுதலிய வுறுப்புக்கள் துடிக்கின்றது தொழிலன்றே, யத்தொழிற்கு விந்திரியமுண்டாகில் வேண்டும். அப்போதிந்திரியம் பலவென்னீரொன்று லோகாயதன்சொல்லில் துவக்கிந்திரியஞ் சர்வாங்கமும் வியாபித்துநிற்குமாப்போல வெல்லாவிந்திரியங்களு முடலெங்கும் வியாபித்துநிற்கும். அன்றிப்பாணிக்குதானமே தொழிலாயிருக்க முடவனெருவன்கையானடக்கும். காலிரண்டும் பாதவிந்திரியமின்றிக் கமனக்கிரியை நிகழாது. ஆதலாலே புருவமுதலிய துடிக்குந்தொழில்களெல்லாம் பாணிமுதலியவற்றின் வியாபாரமென்றறிக. இவை தொழிலுடன் கூடியிருக்கையா லிராசதகுணஞ்சேர்ந்தது. இவையடைவேயென்ப திரிடத்து மேற்றப்பட்டது.

மேற்பூதங்களைந்துங் காரியப்படுமுறைமையை யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

மூந்தியவைம்பூதங்கள் வாஞ்சையாகமுயங்கியதற் செவிநாசி கண்ணுமெய்ம்முறையா, விந்தவயி னின்றுவருமைம்புலனுமுயிர்தா மெய்துமவை தம்மு

ருவி னிலங்கியிடிம்புறத்தும், வந்தடைய விட்ங்கொடு க்கு நிரந்தரமாய்வானம் வாயுமிகச் சுலித்திதலைவடுந் திரட்டிந்தீவெம்மை, தந்தவைசுட் டொன்றுவிக்கு நீ ர்குளிர்ந்துபதமே தருமூரத்துத் தரிக்குமிகு தாணி தானே. (கூகூ)

ஒன்றுமைம்பூதங்க ளுள்ளும்புறம்பு
நின்றுகாரியப்படு நெறியிதுவென்றது

(இ-ள்.) மூந்தியவைம்பூதங்கள் வாயுதியாக மூபங்கிய நற்செவி நாசி கண்ணே

தத்துவங்களெல்லாவற்றினு மூத்தத்தாசப்பட்டுவருகிற ஆகாசமாதியான பூதங்களினும்

பொருந்தப்பட்ட சோத்திரமுதலாக்கிராணமீருகவுள்ள விந்திரியங்களினுமிடமாக

மெய்ம் முறையா லிந்தவயினின்றுவருமைம்புலனும்

உண்மையாக வடைவே யிந்த விடையங்களிலே நின்றுகூடாநிற்கும் விடையங்களினும். அன்றியும் இந்தப்பதத்துக்கு இந்திரியங்களினுற்கு மடைவிலே பொருட்சொல்லவேண்டுகில் முயங்கிய நற்செவிமெய்கண்ணுசி முறையானிந்தவயினின்று வருமைம்புலனும் என்றுபாடமோதி பொருட்படுத்துமிடத்து பொருந்தப்பட்ட ன்மைப்பகுதியினையுடைய சோத்திரம் தொக்கு சகூசி ங்நுவை ஆக்கிராண மிவையடைவேவின்று வருகிற சத்நாதியாகிய விடையங்களினுமென்று பொருட்படுத்திக்கொள்க

உயிர்தா மெய்த்வகை தம்முருவி னிலங்கியிடம்

ஆன்மாக்கள் பொருந்தம்பதிதங்களிலே விளங்காந்ற்கும்

புறத்தும்	உள்ளன்றியே புறம்பேயும் பூதங்கள் ஜீவி க்கும்படியுடாவது
வந்தடைய வி டங்கொடுக்குநிர ந்தரமாய்வானம்	ஆகாசமானது சர்வமும் தன்னிடத்திலேவ ந்து பொருந்துகைக் கிடத்தினையுங் கொடுத்து வெளியாய்நிற்கும்
வாயுமிகச் சலி த்தெனையுந் திர ட்டும்	வாயுவானதெல்லாத்தையு மிகுதியாக வீச க்கிவித்துக் கூட்டும்
தீவெம்மைதந் தனைசுட்டொன் றுவிக்கும்	அக்கினியானது உஷ்ணத்தையு முண்டாக் கித் தன்னேறுங்கூடினவையிற்றையுஞ் சுட் டொன்றுபடுத்தும்
நீர் குளிர்ந்து பதமேதரும்	அப்புவானது தன்னேறுங்கூடினவையிற் றைக் குளிர்வித்து நெகிழ்ச்சியாக்கும்
உரத்தைத் தரிக் குமிகுதரணி தா	பிருதிவியானது கடினமா யெல்லாவற்றை யுந் தாங்கிநிற்கும். எ - று.

னை.

நு-ம். மூந்திய வைம்பூதங்கள் தம்முருவினிலங்கியிரு மென்றது ஆன்மாக்கள் சோத்திராதிகளைக்கொண்டு சத்தா திகளை யறியுமிடத்துப் பூதங்களிடமாகநின்று கொள்ளவே ண்டுகையா லெனவறிக. அதற்குவகையாவது ஆகாசமிடமா கநின்று சோத்திரத்தைப்பொருந்திச் சத்தத்தை யறிவன். வாயுவிடமாகநின்று தொக்கைப்பொருந்திப் பரிசத்தையறி வன். தேயுவிடமாகநின்று சக்ஷுவைப்பொருந்தி யுருவத் தையறிவன். அப்புவிடமாகநின்று சிங்ஙவையைப்பொருந் திரதத்தையறிவன். பிருதிவியிடமாகநின் ருக்கிராணத்தைப் பொருந்தி கந்தத்தையறிவன். இப்படி ஞானேந்திரியங் கா ரியப்பட்டாற்போல வாகாசமாதியான பூதங்களிடமாகநி

ன்று கன்மேந்திரியமான வாக்காதிகள் காரியப்படுமுறை மையை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

தம்மூருவினென்றது பூதரூபமென்றுமாம்.

புறத்துமென்ற வும்மைகொண்டே வுள்ளுமப்படிக் காரியப்படுமென்றதினவறிக.

இதனாற்சொல்லிய தான்மாசத்தாதிகளை யறியுமிடத்துப் பூதங்களிடமாகநின்றறியுமென்று மந்தப்பூதங்கள் காரியப்படுமிடத் துள்ளும்புறம்புமாகநின்று காரியப்படுமென்றும் வருமுறைமையை யறிவித்தது. (நஉ)

வேறு—இது முறையே பூதங்களின் காரியப்பாடுணர்த்திற்று.

மூந்தியவைம் பூதங்கள் வாலதியாக - தத்துவங்களெண்ணுங்கான் மூந்தியெண்ணப்படும் பஞ்சபூதங்களுமாகாச முதலாகக்கொண்டு,—முயங்கியநற் செவிநாசி கண்ணுமெய்ம் முறையால் - நற்செவி மெய் கண் நாசி முறையால் முயங்கிய நல்ல சோத்திரந் தொக்கு சிங்ஙவையாகினாணமென்று சொல்லப்பட்ட ஞானவிந்திரியமைந்து மனைவே பொருந்தற்காதாரமாக,—இந்தவயினின்றுவருமைம்புலனு முயிர்தாமெய்துமவை - இந்த விந்திரியங்களிடத்திலே நிலைபெற்றுவருமைந்துபுலன்களையு மாத்மாக்களனுபவிக்கும்படி,—தம்மூருவினிலங்கியிடும் - தங்கள்சொரூபத்தோடே விளங்காநிற்கும்,— புறத்தும்வந்தடைய விடங்கொடுக்கு நிரந்தரமாய்வானம் - புறம்பேயு மாகாசமானது மற்றைப் பூதமெல்லாந் தன்னிடத்திலே வந்தடைய வெளியாயிடங்கொடாநிற்கும்,—வாயு மிகச்சலித்தெவையுந் திரட்டும் - வாயுவானது மிகவுஞ் சலனமாயெல்லாவற்றையுந் திரட்டாநிற்கும்,— தீவெம்மைதந் தவை சுட்டொன்றுவிக்

கும்-தெயுவானது பிறபொருட்கும் வெப்பத்தைக்கொடுத்து அவற்றைச் சுட்டொன்றுபடுத்தும்,—நீர்குளிர்ந்து பதமேதருும் - அப்புவானது குளிர்ந்து பதங்கொடுத்துநிற்கும்,— மூதரணி யுரத்துத்தரிக்கும் - மூந்திய பிருதிவியானது கடினமா யெவற்றையுந்தரியாநிற்கும் எ - று.

கடினத்துக்கேற்ப மூந்திபென்றூர். எய்தும்வகை யிலங்கியிதம் புறத்துவான்கொடுக்கும் வாயுதிரட்டும் தியொன்றுவிக்கும் நீர்பதமேதருும் தரணிதரிக்கு மெனமூடிக்க. நிற்குங் குநியெழுத்து வடிவுமுதலியவற்றிறு டென்பார் தம்முருவினென்றூர். ஞானேந்திரியங்கட்கு விடயமான தன்மாத்திரைகள் சூக்குமரூபமா யனைய ளிருக்குமென்பதை முன்னூல்களினுமறிக.

இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட தத்துவமுப்பத்தாறுஞ் சுத்தமா யிருப்பதான்றூ வசுத்தமாயிருப்பதான்றூ வென்றும் இந்தத் தத்துவங்களோடான்மா கூடிநிற்குமிடத்திவர்களுக்குண்டாகிய பயனேதென்றும் வினவ மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

இந்நிரயிரனங்துசுத்த மேழசுத்தாசுத்த மென்றூமூன்றுமசுத்தமெறு மிவைமூப்பத்தாறூ, மன்னியதத்துவங்களினிடமயங்கிநெடுந்துயர்தரு மருவுமுருநிலையழிய வருமெபாழுதுவரியாயி, பன்னகமன்டசங்கனைவுபடர்வனைகையுமூன்னெம் பகரவருங் கலாதிநிலபரவியசூக்குமமாங், தன்னைருவினைணைந்துபய னைருந்தியரனைருளாற் றனையினிடவருமென்று சாற்றுவாலே. (உச)

உசை சிவப்பிரகாசச் சுவியாக்யாநம்.

தூலவுடல்விட்டுச் சூக்குமவுருவுடன்
மேலுறுபயன்றுய்த்து மீளுமென்றது.

(இ-ள்.) இக் இந்த முறைமையிலே

நிரையின்

ஐந்து சுத்தம் முன்னே "உன்னலரும் பரசிவன்றன்
ருளாலே" என்னும் விருத்தத்திற் சூசூற்ற
மாசுச் சொல்லப்பட்ட சிவதத்துவமைங்
தஞ் சுத்ததத்துவமென்று போராம்

ஏழுசுத்தா சு வித்யாதத்துவமேழும் சுத்தா சுத்தமை
த்தம் ன்றுபோராம்

என்மூன்றுமை ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநாலு மசுத்த
சுதம் மென்றுபோராம்

எனுமிவை மூ என்றிங்ஙன மூன்றுவகையாகச் சொல்
ப்பத்தாரும் லப்பட்ட தத்துவங்களினை துதொகை மூப்
பத்தாறென்று காட்டப்பட்டிருக்கும்

மன்னிய தத் இப்படி நிலைபெற்ற தத்துவங்களினை டு
துவங்களிடை வேயான்மாமயக்கமுற்று
மயங்கி

நெடுங் துயர் மிகவுஞ் சுகதுக்கவேதனைகள் பொரு
தாமருவுமுருவி ந்தப்பட்ட தூலசரீரத்திலேயுள்ள கண்மங்
லையழியவரும் தொலைந்திதனைவிட்டுப் போங்காலத்து
பொழுது

வரியார் பன் வரிபொருந்தினபாம்பு தோலுரித்தப்
னைக மண்டூகங் போமாறுபோலவு மூட்டையில் ஜந்தமா
கனவுபடர்வ யுள்ளவை அந்தத்தோடுவிட்டு நீங்குமாறு
னைகயே போலவு நனவிலேயுள்ளவர்கள் கனவிலே
யடையுமாறுபோலவும்

மூன்னம்பக ரவருங் கலாதி நிலபாவியசூக் குமமாந் தன்னு ருவிலசைந்து ப யனருந்தி

மூன்னே சொல்லப்பட்டு வருகிற கலை யாதியாயுள்ள தத்துவ மூப்பத்தொன்றும் விரிந்திருக்கப்பட்ட சூக்குமதேகமான யாதவுசரீரத்தைப் பொருந்தி சுவர்க்க ரகங்களிலுண்டான வின்பதுன்பங்களைப் புசித்து

அரனருளாற் றரையினிடைவ ருமென்று சாற் றுறுமே ல.

தம்பிரானர் கர்ருண்ணியத்திருலீல மீ ளவும் பூமியின்கண்மேண வருமென்று சா த்திரங்கள் சொல்லும். எ - று.

நு - ம். சிவதத்துவமைந்தையுஞ் சுத்தமென்ற தேதென்னில் அதுசுத்தமாயையிற் ரோற்றமாகையாலுங் கத்தா கொள்ளப்பட்ட திருமேனியெல்லா மதனிடமாகக் கொள் ருகையாலும் சிவதாகமங்க டோற்றுகையாலு மெனவறிக.

இனி வித்யாதத்துவ மெழையுஞ் சுத்தாசுத்தமென்ற தேதென்னில் இவையிற்றைச் சுத்ததத்துவங்கள் காரியப் படுத்துகையாலு மசுத்தமாயையிற் ரோற்றமாகையாலு மெனவறிக.

இனி யான்மதத்துவ மிருபத்துநாலையு மசுத்தமென்ற தேதென்னி லது பிரகிருதியிற் ரோற்றமாகையாலு மும்மலத் தையுடைய சகலர்க்குத் துணுகரணபுவன போகங்களா யிருக்கையாலு மெனவறிக.

இனி வரியார் பன்னகமண்டசமென்றது தூலவுடல்விட்டுச் சூக்குமதேகத்தோடும் போகிறத்துக் ருவமையெனவறிக.

இனி கனவு படர்வகையெயென்றது ஒருஉடலிற் செய்ததகாரிய மற்ரோருருடலிற் றெரியாததற் ருவமையெனவறிக.

இனி கலாதிநிலபரவிய சூக்குமமாமென்றது கலையாதி

தத்துவ மூப்பத்தொன்றுங் கூடியே சூக்குமதேகமா மென்
றதெனவறிக.

இனி பயனருந்தி யென்றது தூலதேகத்தோடுங் கூடிநி
ன்று செய்தபுண்ணியபாவத்துக்குத் தக்கதாகச் சூக்கும
தேகத்தோடுங்கூடி யியமதண்டத்தினு நரகசுவர்க்கங்களி
லுள்ள வின்பதுன்பங்களினு மநுபவிக்கிறதெனவறிக.

இனி தாயினிடவருமென்றது அப்படித்தொலந்தங்
தொலயாத சேடகன்மத்தைப் புசிப்பதாக மீளவுந் தூலதே
கத்தை வந்தெடுக்கையெனவறிக.

இதுற்சொல்லியது தத்துவ மூப்பத்தாறுஞ் சுத்தமை
ன்றுஞ் சுத்தாசுத்தமென்று மசுத்தமென்று மிந்தத் தத்துவ
ங்களிலே ருடுங்கூடி நிற்கப்பட்ட வான்மாக்கள் தூலதேகத்
தையிட்டுப் போய்ச் சூக்குமதேகத்தோடுங்கூடி யின்பதுன்
பங்களை யியமதண்டத்தினு நரகசுவர்க்கங்களினு மநுபவித்
து மீளவும் பூமியின்கண்ணேவந்து தூலதேகத்தை யெடுப்ப
ர்களென்றும் வருமுறைமையை யறிவித்தது. (நச)

வேறு—இது தத்துவங்களின்முறைகயு மவற்றிடையே
யுயிர்கண் மயங்கின்று சரீரங்களை விடுதல்பற்றுத லுணர்த்
திற்று.

இந்நிலையில் - இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்த வடைவிலே,—
ஐந்துசுத்தம் - சிவதத்துவமைந்துஞ் சுத்ததத்துவம்,—ஏழ்
சுத்தாசுத்தம் - வித்தியாதத்துவங்களேழுஞ் சுத்தாசுத்த
த்துவம்,—என்மூன்றுமசுத்தம் - ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநா
ன்கு மசுத்ததத்துவம்,--எனுமிவைமூப்பத்தாரும்-என்றுசொ
ல்லப்படு மிவைக ளொருதொகையாக மூப்பத்தாரும்,—இ
ம்மூன்றுக்குமடைவே பிரகாண்டம் போககாண்டம் போ

க்கியகாண்டம் என்று முணைக்கப்படும். மன்னியதத்துயங்க ளிடமயங்கி நெடுந்துயர்தா மருவுழுருநிலையதிய வரும்பொ ழுது - இங்ஙன நிலைபெற்ற தத்துவங்களி னிடத்திலே மய ங்கிப் பெரியதன்பங்களைப் பொருந்தப்பட்ட சரீரமான து நிலைகுலையக் கூடும்பொழுது,— வரியார் பன்னகமண்டசங் கனவுபடர்வகையே - வரியார்ந்துபாம்பு மூட்டையிற் சனி த்தலையுங் கலுவிற் கேற்றவுடலும் போகின்றபடியே,— முன்னம் பகரவருங்கலாதிநிலை பரவியங்ஙுக்குமமாந் தன் னுருவிலசைந்து - முன்னை யதேதாமரயா சிருட்டி சொல்லு தற்குவருங் கலைமுதலிய மூப்பது தத்துவங்களி னிலை விரி தற்கிடமான ஞக்குமமாகிய தனக்குரிய புரியட்டகத்தோ டே நல்வினை தீவினைக்கிடான பூதசாரம் பூதமானசரீரங் களிலே பொருந்தி,--பயனருந்தி யரனருளாற் றறையினிடைவ ருமென்று சாற்றுநூலே -சுவர்க்கநரகங்களின் பயனை யனு பவித்துச் சுவாணுக்கிரகத்தாலே பூமியின்கண் மீண்டு பூதபரி ணமவுடலோடே பிறக்குமென்று திவ்வியாகமங்கள்சொல் லும். எ - று.

பூதம்-ரு. தன்மாத்திரை-ரு. ஞானேந்திரியங்கள்-ரு. கன்மேந்திரியங்கள்-ரு. அந்தக்கரணம்-ஈ. குணம்-க. அத ற்குக்காரணமான பிரகிருதி - க. கலாதி - ரு. ஆக எட்டுங் கொத்தாதலிற் புரியட்டகமாயிற்று. எனு மூப்பத்தாரு மன் னியதத்துவ மிவைக ளிடையென மாறிணுமாம். உயிரெனவ ருவிக்க. படர்வகையே யென்பதி லகையுவமவுருபு ஏகாரம். என் சர்வசங்கார பரியந்தமன்றி மோட்சபரியந்தந் தனனி ங்காம லேனையுடற் றுகில்போலினி தனக்குரியவுடலெ ன்பதுபோதத் தன்னுருவினென்றார். கனவு ஆகுபெயர். பா ம்பு தாலவுடல்விட்டுச் சூக்குமவுடலோடு போதற்கும் அண் டசம் மூன்பழகின வுடலைப் பாராமற்போதற்கும் கனவு

னலரீதகத்திற்செய்த காரியத்தைச் சூக்குமதேதகத்தி லறியா மைக்கு முவமையாயிரை. வித்யாதத்துவங்களைச் சுத்தா சுத்தமென்றது ஆத்மாக்களுக்குச் சிறிதறிவை விளக்குதற்குச் சாதனமாகையாலும் சூக்குமரூபத்துவாரத்தா லெண்குணரூபமான சுகதுக்கமோகங்களை யுண்டாக்குதற்குச் சாதனமாகையாலு மெனவறிக.

இங்ஙனம் ஜாகமரணப்பட்டிவருகிற வான்மாக்களெடுக்கப்பட்ட யோனிபேதமெத்தனைவகைப்பட்டிருக்குமென்றுவினவ நால்வகைத்தோற்றமும் மெழுவகைப்பிறப்பு மென்பத்தாகான்குநூறுயிர மிரையானிபேதமுமா யிருக்குமென்னு முறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

தோற்றியிடி மண்டசங்கள் சுவேதசங்கள்பாரிற் றுளைதங்துவரு மூற்பீசஞ் சராயுங்களல்கி, ஈற்றமிகு தாபரங்கள் பத்தொன்பதென்ற மூபாவதி னீங்தமர் பதினைஞ்சேருலவா, மாற்றருநீ ருணரவைநற் பறவைகணாற்கா லி மன்னிடிதிம் பப்பத்து மாவிடொன்ப பதின்ம, மேற்றியொரு தொகையதனி லியம்டிவர்க்கள்யோனி யெண்பத்து நான்குநூ றுயிரமென்றுத்தி. (கூ)

பாயிரமாகவெண் பத்துநான்குநூ
றுயிரயோனிக் கடைவிதுவெணறது.

(இ-ள்.) தோற்றியிடி மண்டசங்கள் சுவேதசங்கள் பாரிற்றுளைதங்துவரு மூற்பீசஞ் சராயுங்களல்கி, ஈற்றமிகு தாபரங்கள் பத்தொன்பதென்ற மூபாவதி னீங்தமர் பதினைஞ்சேருலவா, மாற்றருநீ ருணரவைநற் பறவைகணாற்கா லி மன்னிடிதிம் பப்பத்து மாவிடொன்ப பதின்ம, மேற்றியொரு தொகையதனி லியம்டிவர்க்கள்யோனி யெண்பத்து நான்குநூ றுயிரமென்றுத்தி.

ஆணமாக்கள் ஜாகமெடுக்குமிடத்து மூட்டையிற்சேருன்றுவன வேர்வையிற்சேருன்றுவன பூமியிற்செறிந்துவருகிற வித்திற்சேருன்றுவன பைக்குடரிலேதான்றுவன.

ணைந்தவரு மூற்பீசஞ் சராயுசங்கண்ணுன்கின்	இந்தநால்வகைத் தோற்றத்திலு மூண்டாகப்பட்ட வெழுவகைப் பிறப்பாவன
ஊற்றமிகுதாபரங்கள் பத்தொன்பதென்றும்	மிகவு மூறுதிபெற்றுடைய தாபரவர்க்கங்கள் பத்தொன்பதுநூறுயிரவர்க்கமென்றும
ஊர்வபதினைந்து	ஊர்ந்தறிவன பதினைந்துநூறுயிரவர்க்கமென்றும்
அமரர்பதினென்மூலவாமாற்றருநீருறைவன நற்பறவைகணூற்காலிமன்னியிடும்பப்பத்து	தேவர்கள் பதினைந்நூறுயிரவர்க்கமென்றும் ஒருகாலத்திலு நினைவிட்டு நீங்காமலுண்டாகப்பட்ட பத்தநூறுயிரவர்க்கமென்றும் நல்லபறவைகள் பத்தநூறுயிரவர்க்கமென்றும் நாலுகாலியுடையவை பத்தநூறுயிரவர்க்கமென்றும்
மானுடரொன்பதின்மர்	மனிதரொன்பதநூறுயிரவர்க்கமென்றும்
ஏற்றியொருதொகையதனியிம்புயர்கள்	ஆகவிவையொன்முகவெண்ணியொருதொகைப்படுத்துவர்கள் பெரியோர்கள். அதுவேவதென்னில்
யோனியெண்பத்தாகான்கு நூறுயிரமென்றெடுத்தே.	யோனிபேதங்களெண்பத்தாகான்கு நூறுயிரமென்று வகையினைத்தெரித்தனம்.

நூம். அஃதாவது மென்றதேதாற்றம் பறவைபாம்பு மூவாயுள்ளவை யெனவறிக.

சுவதேஜமென்ற தோற்றம் கிருமி கிடம் விட்டில் பெண் முதலானவை யெனவறிக.

உற்பீஜமென்ற தோற்றம் மரம் பூண்டு கொடி முதலானவை யெனவறிக.

சராயுஜமென்ற தோற்றம் நாற்காலிகள் மானுடர் தேவர்க்க முதலானவை யெனவறிக.

ஆகத் தோற்றம் நால்வகையெனவறிக.

இதிலெழுவகைப் பிறப்புக்கு வகையாவன? தேவர்நரர் மிருகம் பக்ஷி ஊர்வன நிருறைவன விருக்ஷமெனவறிக.

இதனுற் சொல்லியது நால்வகைத்தோற்றமு மெழுவகைப்பிறப்பு மிதிலுண்டானயோனிபேத மெண்பத்துநான்கு நூருயிரமாக விரிக்தமுறைமையு மறிவித்தது. (நடு)

வேறு—இது அவ்வுயிர்கள் விடுதல் பற்றுதல்செய்யு மூடல்களின் முற்றமும் யோனிபேதத்தின் முறைகயு முணர்த்திற்று.

தோற்றியிடுமண்டசங்கள் சுவேதசங்கள் ஜாரிற்றுணைதங் துவரு முற்பீசஞ் சராயுசங்களுன்கின் - தோன்றப்பட்ட மூட்டையிற் சனிப்பவைகள், வியர்வையிற் சனிப்பவைகள், பூமியியில் நெருங்கிவாழ்த்தக்க வித்திற் சனிப்பவைகள், பையிற் சனிப்பவைகளாகிய நால்வகைத் தோற்றத்தின்கண்,—ஊற்றமிகு தாவரங்கள் பத்தொன்பதென்றும்-நிலைபெறுமிக்க தாபரயோனிகள் பத்தொன்பதுநூருயிரபேத மென்றும்,—ஊர்வபதினைந்து - ஊர்கின்றவை பதினைந்துநூருயிரபேதமென்றும்,—அமரர் பதினைஞ்நூறு - தேவயோனி பதினெருநூருயிரமென்றும்,—உலவாமாற் றருநீருறைவன நற்பறவைக ணூற்காலி மன்னியிடும் பப்பத்தும்-ஒழியாத பெரு

மைதங்கிய நீர்வாழ்சாதிகள் நல்லபட்சிகள் நாற்கான்மிரு
கங்களான மூன்று மொவ்வொன்று பொருந்தப்பட்ட பத்
தநூறுயிர பேதமென்றும்,—மானுடரொனபதுமா வேற்றி-
மானுடயோனி ஒன்பதுநூறுயிரபேதமென்றுமாக வேற்றி:-
யோனியென்பத்துநான்குநூறுயிர மென்றெடுத்து - யோனி
யென்பத்துநானகுநூறுயிரபேதமென் றெடுத்து,—ஒருதொ
கையாக வியம்புவர்கள்-ஒருதொகையாகச் சொல்லுவர் பெ
ரியோர்கள். எ - று.

எழுவாய்வருவிக்க. அமரரும் மானுடரும் ஆருபேயர்-
நானகின் இன் ஏழனுருபாதல் புறநடையாற்கொள்க. ஒடு
என்னெடு. நூறுயிரமென்பதனையு மென்று மென்பதனையு
மெங்குந்தந் தின்னைத்துணையென்று மாவேற்றியென்றியத்
தணைக்க. மால்பெருமை. தருதல் ஈண்டித்தங்குதல். மன்னு
தல் பொருந்துதல். இயல்மன்னு மனபுதந்தார்க் கென்னுங்
கோவைத திருவாசகத்தி னுன்கு மன்னுப்பொருள் வருத
ல்காண்க.

இங்ஙனமானமாக்கள் ஜாகமரணப்பட்டு வருமவதரத்
தை மலபாகம்வந்து சத்திநிபாதமுண்டாகு முறைமையை மே
லருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

இனையபல பிறவிகளி னிறந்துபிறந்தருளா விரு
வினைகள் புரிந்தருந்து மிதுசகலமகலா, முனமருவு மி
ருபயனு மொருகாலத்தருந்த முந்துறுக வுந்துபய ன
ந்தமுறவெந்த, வினையுமெதிர் வினையுமுழுவி வினையுதவுபய
ன னேராக நேராதல் மேவுங்காண்மூற், சினமருவு
திரோதாயி கருணையாகித் திருந்தியசத் திநிபாதந் தி
கழுமன்பேறு. (நகூ)

உருவுடன்போகத் துற்றிடுஞ்சகலமு
மருவியசத்திநி பாதமும்வருத்தது.

(இ-ள்.) இனையபல பிரவிகளினிறந்துபிறந்தருளா லிருவினைகள் புரிந்தருந்துமிதுசகலம்

ஆன்மாக்களித்தன்மைத்தாகியவென்பத்துநான்கு நூறுயிர யோனிகடோறுஞ் சிவனுடையவருளாலே பிறந்திறந்து புண்ணியபாவங்களீட்செய்து இன்பதுன்பங்களை யநுபவிக்கிறது சகலாவத்தை. மூன்னர் "புகலுமம்மொழித்தற்கு" என்றசெய்யுளில் "இலங்குமும்மிந்து பகர்வரிய வுணர்வாகி" என்றபதந்தொடங்கி இவ்வளவுஞ் சகலாவத்தையை யருளிச்செய்ததனவநிக. மேற்சுத்தாவதத்தையை யருளிச்செய்கின்றது.

அகலா முனமருவுமிருபயனு மொருகாலத்திருந்த

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட சகலாவத்தையைவிட்டு நீங்காமல் முன் ஜாகங்களடோரும்பொருந்தி வருகிற புண்ணியபாவங்களிரண்டு மொருஜாகத்திலே புசித்துத் தொலையுமதுக்கதாக

மூந்தறுக ருத்துபயன்

மூன்ஜாகத்திலே புசிக்கச்செய்தேயெறி யார்ஜிதமாயத்துவாவிலேகட்டுப்பட்ட சஞ்சிதமும்

அந்தமுறவந்தவினையும்

இப்பொழுது புசித்து முடிவதாகவந்தவடலிலே கட்டுப்பட்ட பிராரத்துகன்மமும்

எதிர்வினையும்

இப்பொழுது புசிக்கச்செய்தேயுள்ளவினைதாவிதங்களிலுலே யெறுகிற வாகாமியமும்

மூடிவினையுத வுடபறு னோரா வுங்கால்

இந்தக்கண்மங்க ளிவனுக்கு மூடிந்து போம்படி சிவபுண்ணியத்தி னதிகத்தாலே யெல்லாஞ் சோரத்துலையொக்கப் பொருந் தினவிடத்து

மூற்சினை மருவு திரோதாயிக ருஉனையாகித் திருந்திய சத்திநி பாதந் திகழுமன்றே.

முன்கோபம்போலே மறைத்தநின்ற திரோதாயிசத்தி காருண்ணியத்தைச் செய்து நன்மையுடைய சத்திநிபாதம் விளைக்கும். எ - று.

நு - ட். சத்திநிபாதமாவது சத்திசெலுத்தாமனிற்கிற தெனவறிக. அஃதாவது புண்ணியபாவந் துலையொத்த வான்மாக்களைத் திரோதானசத்தி நிக்கிரகமும் அநுக்கிரகசத்தி பதிதலுமாமெனவறிக.

இனி மூந்நுக ருந்துபயனென்றது முன்ஜநங்களிலெடுக்கப்பட்ட வுடம்புகளோடுங் கூடிநின்று புசிக்கச்செய்தே யிந்தவுடம்புகளெடுக்கைக் கேதுவாகக் கட்டுபபட்ட சஞ்சிதகன்மமெனவறிக.

இனி அந்தமூற வந்தவினையென்றது இந்தத்தேகாந்தமட்டும் புசிக்கிற பிராரத்த கன்மமெனவறிக.

இனி எதிர்வினையென்றது இந்தப்பிராரத்தம் புசிக்கச்செய்தே யுண்டாக்கிய ஹிதாஹிதத்தாலே விளைகிற வாகாமிய கன்மமெனவறிக.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட கன்மங்களுக்கு. பி - ம். சித்தியாரில் "மூற்செயல் விதியையிந்த மூயற்சியோடனுபவித்தா, லிச்செயல்பயிக்குமாறென்னிதமாகிதங்கள்முன்ன, ரச்செயலாலுயிங்கு மவைசெயின் மேலைக்காகும்." எ-ம். "மேலைக்குவித்தமாகி விளைந்தவையுணவுமாகி, நூலைத்தவருமா

போல நாஞ்செயும்வினைகளெல்லா, மேலத்தான்பலமாச்செ
ய்யு மிதமகிதங்களெல்லா, மூலத்தாகியென்றும் வந்திடு மு
றைமையோடே." எ - ம். கண்டுகொள்க.

இனி மூடிவினையுதவுபயரு னேராகநேராதல். எ - து. சிவபுண்ணியத்திரலே பசுபுண்ணியமும் பாவமுங் தலை யொத்ததெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில் "புண்ணி யமேமேலுக்குவிக்கும் பாவங்கீழ்நோக்கும் புண்ணியனைப்பூசித் த புண்ணியத்திரலே, கண்ணியபூரானத்திரு லிரண்டினையு மறுத்து நூலமொடு கீழ்மேலு கண்ணுரகு, யெண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெறுமிவன்ரு னெங்கெழிலென் நூயிரை மக் கென்று குறைவின்றிக், கண்ணுதறன்னினைறவதனிற் க லந்தகாயங் கழிந்தக்காலெங்குமாய்க் கருதன்போனிற் பன்." எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி சினமருவு திரோதாயியென்றது ஆன்மாக்களுக்கு ஞ்டான மலங்களைப் பாகம்வருத்தவேண்டிப் புண்ணியபா வங்களைச் செய்வித்துச் சுவர்க்கநரகங்களிலே செலுத்திப் பாகம்வருத்துகையாலெனவறிக. திரோதாயியென்றது அவ தரப்பெயரெனவறிக.

இனி திருந்தியசத்தி நிபாதந் திகழுமென்றது முன்னர்ப் பிரபஞ்சத்தைப் பொருளென்றுகாட்டி ருசிப்பித்துநின்ற திரோதாயிதானே யருளாய்ப்பிரகாசித்துப்பழையப்பிரபஞ் சத்தை யுவர்ப்பித்துச் சிவனளவிலுந் திருவேடத்தாரளவி லுஞ் சிவாகமங்களிலும் பிரியத்தை யுண்டாச்ருவித்து நிற்கை யெனவறிக. இதறகு .பி-ம். பொற்றிப்பம்ரொடையிற். "அனை பரைக்கண்டின்புறுத, லுய்யுநெறிசிறிதே யுண்டாக்கிப்— பையவே, மட்டாய்மலராய் வருநாளின்மூன்னாநாள், மொ ட்டா யுருவாமுறைபோலக்—கிட்டியதோர், கல்லபிறப்பித் பிறப்பிக்நாகம்மினை, யெல்லையிரண்டி மிடையொப்பிற்—

பல்பிறவி, யத்தமதிலன்றே ருவளவென்று பார்த்திருந்து, சத்திபதிக்குந்தரம்போற்றி." எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது முன்னர்ப்பதத்திலே சகலாவத்தையின்முறைமை முடிந்ததென்றும் சுஞ்சிதம் பிராரத்த மாகாமியமென்னப்பட்ட மூவகைக்கன்மங்களுஞ் சிவபுண்ணியத்தினமிகுதியாலே நீங்குமென்றும் அப்படி நீங்குமிடத்திருவினையொப்புண்டாமென்றும் அப்படி யிருவினையொப்புண்டாகவே திரோதாயியாய்நின்ற வருள் காருண்யசத்தியானமுறைமையு மறிவித்தது. (நகூ)

வேறு—இது ஓங்கிவருமென்னுஞ் செய்யுளி னிறுத்தமுறையே சகலாவத்தையுஞ் சுத்தாவத்தையுஞ் சுத்தாவத்தைக்கு நிமித்தமான விருவினையொப்புயுஞ் சத்திநிபாதமுமுணர்த்திற்று.

இனையபலபிறவிகளி னிறந்துபிறந்தருளா லிருவினைகள் புரிந்தருந்து மிதசகலம்- இத்தன்மையான பலபிறவிகளிலே பிறந்துமிறந்துஞ் சிவாஞ்கூலத்தாலே புண்ணியபாவங்களைச்செய்தவற்றின் பலன்களை யனுபவிக்கு மிதுசகலாவத்தை,—இனி மூந்நூநகர் - மூற்பவங்களிலே சுகதுக்கபலன்களை நுகருநுகர்ச்சியிடத்திலே,—உந்துபயன்- ஆகாமியமாய் வந்தேதறியசஞ்சிதமும்,—அந்தமுற வந்தவினையும் - புசித்தறுவதாகவந்த பிராரத்தமும்,—எதிர்வினையும் - இப்பிராரத்தம் புசிக்குமிடத்தேதறிய வாகாமியமுமாய்,—அகலாமுனமருவு மிருபயனு மொருகாலத்தருந்த - நீங்காமல் முற்சனனங்களிலே பொருந்திய புண்ணியபாவங்களாகிய விரண்டின் பிரயோஜனங்களையு மொருகாலத்திலே யொருவன் புசிக்கும்படி,—முடிவினை யுதவுபயலல் - விட்டினைத் தருகின்ற

சிவதன்மங்களாலே,—நோகநோராதன் மேவுங்கால்-அக்க ண்மமெல்லாம் பக்குவத்தாலே தூலயொக்கச் செவ்வாதலே ப் பொருந்துமிடத்தில்,—மூற்சினமருவு திரோதாயிகருணை யாகி - இருவினையொப்பு வருமுன்னெல்லா மாத்மாக்களை யீடேற்றுகைக்குத் தனக்கில்லாத கோபத்தைப்பொருந்திய திரோதானசத்தியானது கிருபையாகாநிற்க,—அன்றே-அப் பொழுதே,—திருந்தியசத்திநிபாதந் திகழும் - நன்ருனசத் திநிபாதக்குறி விளங்கும். எ - று.

உந்துபயன் உதவுபயன் இரண்டு மாகுபெயராய்க் காரணத்தைவிளக்கின. நோதல் ஆகுபெயர். ஆக உயமவாசகம். இது முன்னநின்மைமலமென்ற செய்யுட்கு மொக்கும். செய்யுளின்பநோக்கி யிருத்தலே மூற்கூறினர். உம்மை தொக்கது. நிபாதம்பதிதல், அஃதுபசாரம். கருணையாகி ஆக உந் தபயனுமென்னு மும்மை விகாரத்தாற்ருக்கது. பயனும் வினையு மெதிர்வினையுமாயென வருவித்த வாக்கவினையெச்ச மீறுகெட்டெதிர்மறையாய்நின்ற வகலாவென்னும் வினையெச்சத்திற் காலவினைகொண்டது. சத்திநிபாதம் ஆகுபெயர். நுகர்முதனிலவினை, அது பெயராய்நின்ற றொழாவதுதொகப் பட்டது: நுகருங்காலென்க. மூடுதலும் வீடலும் ஒருபொருளாதலின் மூடிவுவிடனப்படும். இனி மூந்நுகர மேவுங் காலென்பதற்குச் சஞ்சிதம் பிராரத்த மாகாமியமான மூவகை வினைகளு மிவனுக் கில்லையாதலி லுண்டாக்காநின்ற சிவ தன்மங்களாலே விட்டுப்போம்படி யொத்தலிப் பொருந்துமிடத் தென்பாருமுளர்.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட சத்திநிபாதம் மெத்தனை வகைப்பட்டிருக்குமென்றும் இந்தச்சத்திநிபாத மூன்றானவர்க்களுக்குக் கத்தா வணுக்கிரகஞ்செய்யு முறைமை யெப்படி

யென்றும்வினவ மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டரு
ளியது.

நாடியச்த் திநிபாத நாலுபாத நன்ணூம்வகை
யெண்ணரிய ஞானபாதங், கூடுமவர் தமக்குணர்வாய்
நின்றஞானக் கூத்தலைரு மூர்த்திகொடு குறுகிமோ
க, நீடியகே வலசகல நிகழாவா றுநிறுத்திமல மறுக்
குமிது நிலையார்சுத்தங், கேடில்டுகழ் தருஞ்சரிதை கி
ரியாயோகக் கேண்மையரே வினைவயுணர்த்தக் கிளக்
குறுலே. (நஎ)

கேவலசகல மேவலுற்றரு ருநிலை
யாவதுசுத்தா வத்தையென்றது.

(இ-ள்.) நா டியசத்திநிபாத நாலுபாதம் நண்ணூம்வகை யெண்ணரிய ஞானபாதங், கூடுமவர்தமக்குணர்வாய் நின்றஞானக்கூத்தலைரு மூர்த்திகொடுகுறுகி மோகநீடிய கேவலசகல நிகழாவாறு நிறுத்தி நாலுபாதத்திநிபாத நாலுபிரகாரமாயிருக்கும் அந்தச்சத்திநிபாதநாலினும் பொருந்தும்வகையெ நினைத்தற்கரிதாகிய ஞானபாதத்தைச் சேருகைக்குரித்தான நாலாஞ்சத்திநிபாத மூள்ளவர்களுக்கு உயிர்க்குயிராய் நிற்கிற ஞானநடனத்தினையுடைய தம்பிரானுசாரியமூர்த்தமாக வெழுந்தருளிவந்து மறைப்பை மிகவுண்டாக்குகிற கேவலாவத்தையும் விகற்பத்தையுடைய சகலாவத்தையையுந் தோற்றுதபடியருளிலேநிறுத்தி

மலமறுக்குமி	இங்ஙனமலத்தைப் போக்குகிறவி துநி
துநிலையார்சுத்	லைபெற்ற சுத்தாவத்தையாம். இது யாவர்
தம்	க்காமென்னில்
கேடில் புகழ்	அழிவில்லாத புகழைத்தருவதாயுள்ள
தருஞ்சரிதை கி	சரிதை கிரியா யோகமென்னுநிலகளைக் கு
ரியாயோகக்கே	றைவறச் சரித்தவர்களுண்டாமாகிலவர்க
ண்மையரே வி	ளுக் கிந்தச்சுத்தாவத்தையின் முறைமை
னை யுணர்த்தக்	யை யுணர்த்தப்படுமென்றுசொல்லுந் திவ்
கிளக்குறூலே.	வியாகமம். எ - று.

நு - ம். சத்திநிபாத நாலென்றதற்கு வகையெதென்னில் மந்தமென்றும் மந்ததரமென்றும் தீவிரமென்றுந் தீவிரதரமென்றும் வருமெனவறிக. அஃதாவது முதற்சத்திநிபாதமாகிய மந்தம் வாழைத்தண்டிலே நெருப்புப்பற்றியற்போலெனவறிக. இனி யிரண்டாஞ்சத்திநிபாதமாகிய மந்ததரம் பச்சைவிறகிலே நெருப்புப்பற்றியற்போலெனவறிக. இனி மூன்றாஞ்சத்திநிபாதமாகிய தீவிர மூலர்ந்தவிறகிலே நெருப்புப்பற்றியற்போலெனவறிக. இனி நாலாஞ்சத்திநிபாதமாகிய தீவிரதரங் காயிலே நெருப்புப்பற்றியற்போலெனவறிக. இவையிற்றுக்கு. பி-ம். "நாலுவகைச் சத்திநிபாதத்துக் கற்பருவ, மூலகுருவே மொழியெனக்குக்—கோல, வரம்பைதத்தண் டொண்பச்சைக் கூட்டமூலர்ந்த, நிரம்புகரி தாநினை." எ-து. கண்டுகொள்க. இந்தச் சத்திநிபாதநாலுக்கு மநுபோகமாவது:—முதற்சத்திநிபாதமாவது நமக்குப் பேரறியுள்ளதொரு கத்தாவுண்டென் றறிவெழுந்திருக்கையெனவறிக. இரண்டாஞ்சத்திநிபாதமாவது தந்தக்கத்தாவைப்பெறுகைக்கு வழியெப்படியென் றாராய்கையெனவறிக. இனி மூன்றாஞ்சத்திநிபாதமாவது தப்பறி யாராய்ந்தறிந்தகத்தாவைப் பெறவேணுமென்ற பிரபஞ்சத்தையுவர்த்துப் புளி

யம்பழமு மதன்றோடும்போல நிற்றலெனவுறிக. இனி நான் காஞ்சத்திநிபாதமாவது பிரபஞ்சத்தை மூற்றத்துறந் தாசா ரியனே பொருளென்றுகொண்டு தானறநின்று வழிபடுகையெ னவுறிக. அப்படிப் பிரபஞ்சத்தை மூற்றத்துறக்கவென்பதற் கு. பி-ம். சித்தியாரில். ஆசைதருமுலகமெலா மலகைத்தே ராமென் றறிந்தகல வந்நிலேயையாகும்." எ-து. கண்டுகொ ள்க. ஆசாரியனைப் பொருளென்று கொண்டு வழிபடுகைக்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "பரப்பிரம மிவனென்றும் பரசிவன்மு னென்றும் பரஞானமிவனென்றும் பராபரன்மு னென்று, ம ரன்றருஞ்சீர்நிலையெல்லா மிவனேயென்று மருட்குருவைவழி படமே யவனிவன்மு னுறுதியே, யிரங்கியவாரணமாமை மீன்ள் டஞ்சினையை யியல்பினெடும்பரிசித்து நினைந்தும் பார்த்தும்" பரிந்தனைதாலக்குமாபோற் சிவமேயாக்கும் பரிசித்துஞ் சி ந்தித்தும் பார்த்துந் தானே." எ-ம். பன்னிரியபரமகுரு மற் றவனேநாளும் பணிந்துபணி செய்யவந்து பலிக்கு மன்றே." எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனியுணர்வாய்நின்ற ஞானசூத்தமெருமூர்த்திகொடுகுறுங். எ-து. அருமியாய்நின்றகத்தா வருபியாய்வந்தானென்று பொரு ட்கூறியதற்கு. பி-ம். திருவாசகத்தில். அருபரத்தொருவ னவனி யில்வந்து - குருபரனாகி யருளியபெருணமையைச் - சிறுமைபென்றி கழாதே திருவடியினையே." எ-ம். போற்றிப் பஃறொடையில்"பூ வலயம், தன்னின்றுங்காச் சகலர்க்கவர்போல, முன்னின்றுமும் மலந்தீர்த்தாட்கொள்கை—யன்னவனுக், காதிருணமாதவிளை லா டுந்திருத்தொழிலுஞ், சோதிமணிமிடற்றுச் சுந்தரமும்—பாதியா ம், பச்சையிடமும் பவளத்திருச்சடைமேல், வைச்சந்தியு மதிக் கொழுந்து—மச்சமுற, வாடமரவு மழகார்திருநுதன்மே, னீடிரு வவன்னிநெடுங்கண்ணுங்—கடிலையும், சூட்டுந்தமருகமுங் கோ லவெரியகலும், பூட்டரவக்கச்சும் புலியதளும்—வீட்டின்ப, வெ

ள்ளத்தழுத்தி விடுந்தாளினுமடியா, ருள்ளத்தினும்பிரியா வொ
ண்சிலம்புங்—கள்ளவினை, வென்றுபிறப்பறுக்கச் சாத்தியவீரக்
கழலு, மொன்றுமுருத் தோன்றும லுள்ளடக்கி—யென்று, மிற
வாதவின்பத்தினமையிருத்தவேண்டிப், பிறவாதமுதல்வன்பிறக்
னது—நறவாருந், தாருலாவும்புயத்துச் சம்பந்தனாதனென்று, பே
ரின்லாநாதனருட்பேர்புனைந்து—பாரோர்த்த, மூண்டியுறக்கம்பயமி
ன்பமொத்தொழுகிக், கொண்டுமகிழ்ந்த குணம்போற்றி." எ-ம்.
கண்டுகொள்க.

இதனுட்சொல்லியது சுத்திநிபாத நாலுவகைப்பட்டிருக்கு
முறைமையு மந்தச்சுத்திநிபாதத்துக் கிடாகக் கத்தா வாசாரியமூ
ர்த்தமாகவுந் திரணுதிக்குமுறைமையு மப்படி யிரணுதிக்குமிடத்துக்
கேவலாவத்தையுஞ் சகலாவத்தையு நீக்கிச் சுத்தாவத்தையிலே
நிறுத்துவனென்னு முறைமையு மறிவித்தது. (கூஎ)

வேறு—இது சுத்திநிபாதத்தின் பாகுபாடுஞ் சுத்தாவத்
தையு மிப்பொருள்களி யின்னோர்க் குணர்த்தலாமென்பதூஉ மு
ணர்த்திற்று.

நாடியசுத்திநிபாத நாலுபாதம் - ஆராயப்பட்ட சுத்திநிபா
தமானது மந்தம் மந்ததரம் தீவிரம் தீவிரதரம்னன்று நான்குபா
தமாயிருக்கும்,—கண்ணுறும்வகையெண்ணரியதூனபாதவு கூடமவ
ர்தமக்குணர்வாய் நின்றதூனக் கூத்தனருளூர்த்திகொடுகுறுகி-
அந்தநான்கினுட் பொருந்துமுறைமையைக் கிளர்த்தற்கரிய தீவிர
தரமான ஞானபாதமானது பொருந்தப்படுமவர்க்கு நிலைபெற்ற
ஞானக்கூத்த னெப்பற்ற குருமூர்த்தங்கொண்டறியப்படும்பொ
ருளா யெழுந்தருளிவந்து,—மோகநீடிய கேவலசகலநிகழாவாறு
நிறுத்திமலமறுக்கும் - மயக்கமிகவுண்டான கேவலாவத்தையும்
விகற்பமிகவுண்டான சகலாவத்தையு மூண்டாகுந்தபடியருளினாலே

நிறுத்தி மலங்களைப் போக்குவன்,—இது நிஷ்யார்சுத்தம் - இது நிஷ்மைநிறைந்த சுத்தாவத்தை,—கேடில்புகழ தருஞ்சரியை கிரி டாடோகக் கேண்மையரேல்-கெடாதபுகழையுண்டாக்குஞ் சரியை கிரியாயோக வுறவையுடையவர்களாயின்,—இவை யுணர்த்தக்கின க்குறுலே - அவர்களுக் கிந்தப்பொருளை யறிவிக்கச்சொல்லு மாகமம். எ-று.

சத்திநிபாதமாவது ஜன்மாந்தரங்களிலே செய்யப்பட்ட சிவதன்மங்களிலுலே யாத்மாக்களுக்குக் கன்மசாமீபமும் பரிபாகமு முண்டானவளவில் சிவசத்திபதிதல். கன்மசமத்துவமே யன்றி மலபரிபாகமில்லாதபோது சிவசத்தி யந்தவிஷயிரண்டினை யுஞ்சேதித்து விஞ்ஞானகல பிராப்தியாக்குமெனவறிக. கன்மசம த்துவமின்றி மலபரிபாகமுண்டாலுற் கன்மங்களாற் பலமில்லை. பாதம் நான்கிலோர்கூறு. உணர்வுஆகுபெயர். தமக்குணர்வாய்க் குறுகியறுக்குமெனவினையும். நூல் கிளக்குமெனக் கருவி கருத் தாவாயிற்று. சத்திநிபாதங்களாற்பயன் சரியைமுதலிய பாதங்க ளிலே நிறுத்தி மனவாக்குக்காயங்களைச் சுத்தமாக்கி ஞானத்து க்கு யோக்கியராகப்பண்ணும். இவற்றுண்மந்தரத்தினியல்பா வது, இலிங்க மாயேசுர ரிடங்களிலே பத்தியுண்டாக வதலுலே பரமசிவன் சாதகாசாரியனையதிஷ்டித்துச் சமயதீட்சைபண்ணி யவன்மனமொழிமெய்களைச் சரியைத் தொழிலிலே புரிவிப்பன். இச்சரியையின் முற்றுதலாலே மந்தசத்திநிபாதமுண்டாய்ச் சிவா ர்ச்சனையி லாதரவுண்டாக்கிப் போதகாசிரியனை யதிஷ்டித்து வி சேடசமயமுடித்துச் சிவார்ச்சனைகற்பித்து அந்தரியாக வெதிரியா கங்களிலே யவன்மனமொழிமெய்களைப் புரிவிப்பன். இக்கிரியை யின் முற்றுதலாலே தீவிரசத்திநிபாதமுண்டாக யோகவாஞ்சை யுண்டா யவ்வாசிரியலுலே யட்டாங்கயோக வுண்மையை யறிவி த்துக் காமாதியறுவித்தமும்விடித்து அவன்சித்தத்தைத் தியானத்

திலே நிறுத்திச் சமாதியிலேயொடுக்குவன். இம்மூன்றின் முற்று தலாலே தீவிரதராசத்திநிபாத முண்டாய்ச் சிவஞானிகளிடத்தி லே பத்தியுந் திரிபதார்த்தசொரூபமறியவேண்டுமென்னு மறிவுந் தேகாதிபிரபஞ்சங்களை நீக்கவேண்டுமென்னும் வைராக்கியமு மு த்தியிலாசையும் பிறவியிலே பயமும் மிகலோக பரலோகத்திலே வெறுப்பும் நமக் கிந்தக் கவர்ச்சியைநீக்கிச் சிவரூபத்தைத் தெரி ப்பிக்கு நாதராவர் ராரென்று பசித்தவ னன்னதாதாவைத் தேடு மாறு போலவும் பிறவிக் குருடனவன் கோடைக் காலத தின் மத்தியானத்திலே நீர்தேடித் தியுமாறுபோலவும் ஞானசா ரியனைத்தேடி மிகவும் வருந்துகின்ற வாஞ்சையுண்டாம். இந்தத் தீவிரதர சத்திநிபாதமுந் தாரதம்மியத்திலே மந்ததரமாதியா கன்காம். இந்நான்குவித சத்திநிபாதமுடையவர்கள் ஞானசா ரியனையடைந்துள்ளவி லவ்வாசாரியனாலே பரமசிவன் ஞானதீ ட்சையைப்பண்ணி யவர்கண்மலத்திரியங்களைச் சேதித்துக் கர ணகுணியம்பிறப்பித்து ஞானனந்தானுபூதியைக் கொடுப்பன். இ ந்நால்வர்தன்மையு மிவர்களையாசாரியன் றிருத்து மருமையு மெளி மையு மவர்களுக்குள்ள குருபத்தியு மவர்களுக்கு ஞானம் பிரகா சிக்குந்தன்மையும் பிரகாசித்தா லவர்களுக்குப் பிரபஞ்சத்திலே வெறுப்பு முவமைமுகத்தாலே விளங்கச்சொல்லுவான் புகிற் பெ ருகும், விரிந்தநூல்களிற் காண்க.

மேல் மற்றுமுண்டான உலகாபதன் முதலாயுள்ள சமயிக ளுக்கு மிப்படிச்சுத்தாவத்தையிலே நின்றே முத்தியென்றிருக்கு மோ வெவ்வேறு வழிகளாயிருக்குமோவென்ற மாணவகனோ க்கி அவர்களுக்குண்டான நிலைகளு முத்திகளு மின்னபடியென் றும் அது குற்றத்தையுடைய முத்திகளாமென்றும் மேலருளிச்செ ய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

அரிவையரின் புயமுத்தி கந்தமைந்து மறுமுத்

தி திரிகுணமூ மடங்குமுத்தி, விரிவுவினை கெடுமுத்தி மலம்போமுத்தி விக்கிரக நித்தமுத்தி விவேகமுத்தி, பரவுமுயிர் கெடுமுத்தி சித்திமுத்தி பாடாண முத்தி யிவை பழுதீசர்முத்தி, திரிமலமூ மகலவுயி ரருள்சேர் முத்தி திகழ்முத்தி யிதுமுத்தித் திறத்ததாமே. (நஅ)

தவமென்றவநெறி சரிப்பார்முத்தியுஞ்
சிவகதிதனையு முறையுறவகுத்தது.

(இ - ள்.) அரி மகளீரிடத்துண்டான போகமே முத்தியை வையரின்புறுமு ன்கிற உலகாயதன்முத்தியும்
த்தி

கந்தமைந்துமமு உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞா றுமுத்தி னமென்கிற பஞ்சகந்தங்களுங் கெடுகிறதே முத்தியென்கிற புத்தரிற் சௌத்திராந்திகன் முத்தியும்

திரிகுணமூ ம முக்குணங்கெடுகிறதே முத்தியென்னு மா டங்குமுத்தி னரில் நிகண்டாவாதி முத்தியும். அன்றியும் மாயாவாதத்தி னரீச்சுரசாங்கியன் முத்தியு மாம்

விரிவுவினைகெ எங்கும் விரிந்திருக்கப்பட்ட கன்மங்கள் டுமுத்தி கெடுகிறதே முத்தியென்கிற பிரபாகரன்முத் தியும்

மலம்போமு ஆணவமலங்கெடுகிறதே முத்தியென்கிற அ த்தி கச்சமயத்திற் பேதவாதி முத்தியும்

விக்கிரக நித்த இந்தச்சரீரம் முத்தியிலு மழியாது நித்தி முத்தி யமாயிருக்குமென்கிற அகச்சமயத்திற் சிவச மவாதிமுத்தியும்

விவேக முத்தி — இந்தச்சரீரந் தொந்தனைப்பட்டு நிற்கிற சீவான்மாவுக்கு விவேகஞான முண்டாகிறது தானே முத்தியென்கிற மாயாவாதி முத்தியும்

பரவுமுயிர்கெ டுமுத்தி — சொல்லப்பட்டுவருகிற வான்மா கெடுகிறதே முத்தியென்கிற மாயாவாதத்திற் பாற்கரியன் முதலியும்

சித்திமுத்தி — பசுகரணங்கெட்டுச்சிவகரணமாகிறதே முத்தியென்கிற அகச்சமயத்திற் சங்கராந்தவாதிமுத்தியும். அன்றியுமிதற்கு அட்டமாசித்தியென்னவுமாம்

பாடாணை முத்தி — ஆன்மா கேவலத்திற்கிடக்குந் தன்மைபோல முத்தியிலு மொன்றுமறியாமற் பாடணம்போற் கிடக்குமென்கிற பாடாணவாதிமுத்தியும்

இவைபழிசேர் முத்தி — என்றிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பத்துவகைமுத்திகளுங் குற்றத்தையுடைய முத்திகளாம். பின்னை நன்மையாகிய முத்தியேதென்னில்

திரிமலமு மகலவுயிரருள்சேர் முத்தி திகழ்முத்தி — ஆணவ மாயை காமியமென்கிற மூன்றுமலங்களுநீங்கி யான்மா வருளோடுங்கூடிநிற்கிறதே விளக்குதலையுடைய முத்தியாம்

இது முத்தித் திறத்ததாமே. — இதுவே முத்தியென்றுசொல்லப்பட்டவையெல்லாவற்றிலுங் திறப்பாட்டினையுடைய முத்தியாம். எ-று.

வி-பு. உலகாயதன் அரிவையரின்புறுமுத்தி யென்றதே தென்னில் அவன் பிரத்தியக்ஷமொழிய அநுமானங் கொள்ளாதபடி

யாலே கன்மமு மான்மாவுந் சிவனு மில்லையென்றுசொல்லி இம்
மைப் பயனுகிய மகளிரிடத்தண்டாகிய சிற்றின்பமே பொருளெ
னக்கொண்டா னெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "ஊடு
வதினைர்வ தற்ற கலவிமங்கையனையுள்ளி, வாடுவதடியில்வீழ்ந்த
வருந்துவதருந்தவம்பின், கூடுவதுணர்வுகெட்டுக் குணமெலாம்
வேட்கையாகி, கீடுவதின்பமுத்தி யித்தினின்றூர்கண்முத்தர்."
எ - ம். அவன் மறுமைப்பயன்கொள்ளா னென்பதற்கு. பி-ம்.
"வாசமார் குழலார்தங்கண் மணிபல்குற்றடத்தேதழுழ்கி, நேசமா
ர்சூழுதக்செவ்வா யழுதினைநிறையவுண்டு, தேசுலாமணிமென்மே
ன்மேற்சேர்ந்துவீற்றிருந்திடாதே, மாசுலாமனத்தோரெல்லா ம
றுமைகாண்டழிவர் மன்னே." எ-ம். "வீட்டினையுளதென்னேறுழி
மெனிவதிங்கென்னைவீடு, காட்டுவோர்கண்டோர் கேட்டோர் கரி
யவை யுண்டோற் காட்டூர், நாட்டினிலரசனைனைக் கிசைபவேவந்
தகாலை, மீட்டிய பொருள்கொண்டிங்கே யின்பத்தி னிசைந்திடு
மே." எ-ம். கண்டுகொள்க.

அவனிங்ஙனஞ் சொன்ன மூத்தியை பழிசேர்முத்தியென்று
மறுத்ததேதென்னில் பன்றியானது கன்மத்துக்கிடாக விட்டை
யை விரும்பிப் புசித்தாற்போல வவனு மசுத்தமாயிருக்கிறமகளிரி
டத்துண்டாகிய சிற்றின்பத்தை யநுபவிக்கிறதுதானே முத்தி
யென்னையு மெனவறிக. என்றிங்ஙன மறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்
தியாரில். "ஆசையுற்றுழல் சூகரங்க ளசுத்தமேவி யினங்துதின்,
றேசுகித்தன வாயிதிற்சுக மேழையோடுறு மின்பந். மாசுதற்றூ
ளிர் நித்தசுத்த வளந்தருஞ்சுக வாரிகா, னீசனுக்கடி மைத்திற
த்தி னியைந்துநாம்பெறு மின்பமே." எ-ம். ஸ்ரீகள அசுத்தமெ
ன்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "தோலிரத்த மிறைச்சிமேதை
யெலும்புமச்சை சுவேதநீ, ராலெடுத்த மூடைக்குரம்பை யழுக்கி
னூறு புழுக்குழா, நூலொழுக்கிடு கோழையீர னுரைக்குழுத்திர
யாத்திரஞ், சேலடர்த்த கண்ணுர்க ளென்பது தேர்மலத்தி

டிண்ணமே." எ-ம். "பொன்குலாவு மணிக்கலன்கண் மலம்புகு
ற்கை பொருந்திடா, மின்குலாமினைடயார்கடா மூலகத்தின்வேட்
கை விடும்பொருள், புன்புலான்மல மூத்திராதி பொசிந்தூகாறு
டூலைக்கல, மென்கொலாமிவர் மேல்விழுந்த திவற்றினென்பெற
வெண்ணியே." எ-ம். கண்டுகொள்க. அன்றியு மிம்மைப்பயனுந்
திவறலே யுண்டாகவேழுறுமென்று அவனைமறுத்ததற்கு. பி-ம்.
சித்தியாரில். "வேதரரணரரணம் மறியாவிழுப்பொருள்பே
தைபாற், றூதலுயிருகானடந்திடு தோழன்வன்மைசெப் தொண்
டனுக், காதலாலடியார்களுக் கெளியானடிக்கமலங்கணீ, காத
லாலணையீண்டன் வேண்டின விம்மையேதருங் கண்டீரே."
எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி இரண்டாவது புத்தரிற் சௌத்திராந்திகன் கந்தமைந்
தமறுமுத்தி யென்ற தேதென்னில் பிருதிவி யப்பு தேயு வாயுவெ
ன்கிற பூதநாலும் வலி கந்தம் இரதம் வன்னம் என்கிற உபாதான
ரூபநாலும் ஆக உருவகந்தமெட்டும் குசலாவேதனை அகுசலா
வேதனை குசலாகுசலாவேதனை என்கிற வேதனைக்கந்தமூன்றும்
சோத்திரம் துவக்கு சகூஉ சிங்ஙவை ஆக்ராணம் மனது என்
கிறகுறிப்புக்கந்தமாறும் பொய்சொல்லல் கோட்சொல்லல் கோபி
த்துச்சொல்லல் பயனிலசொல்லல் என்கிறவாக்கின்குணை நாலும்
களவுக்குப்போதல் வறிதேதொழில்செய்தல் கொலைசெய்தல் என்
கிறகாயத்தின்குணமூன்றும் கொலைநினைக்கை காமப்பற்று ஆசை
என்கிற மனத்தின்குணமூன்றும் ஆகக்கூறிய வகைமூன்றினுந்
செய்யப்பட்ட திக்குணம்பத்தும், அன்றியும் மெய்யுரை நல்வார்
த்தை இனியனகூறல் பயன்படுசொல்லலென்கிற வாக்கின்குணைநா
லும் பள்ளிவலம்வருதல் தவம்புரிதல் தானஞ்செய்கையென்கிற
காயத்தின்குணமூனறும் அருணினைவு ஆசையறுத்தல் தவப்பற்று
என்கிற மனத்தின் குணமூன்றும் ஆக நற்குணம்பத்தும், ஆகவ்
கையிரண்டினுக்கு முண்டாகப்பட்ட பாவனை கந்த மிருபதும்;

சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசதம் கந்தம்சித்தம் என்கிற விஞ்ஞானகந் திமாறும், ஆக விங்ஙன நாற்பத்தமூன்றுவகையாக வெண்ணப் பட்டுவருகிற டஞ்சகந்தங்களைந்து காரணங்கெட்டுக் காரியங்கி டக்குமென்கிறது மிகுத்துனை யில்வழக்குமாய்ப் பந்தத்துக்கமுமா யவி துகுற்றவீடென்றும் கந்தங்களைந்து நேராகக்கெட்டு வீட்டை யடையுமென்பதுவே முத்தியின்பமெனக் கொண்டானெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "ஓங்கியவுருவமோடும் வேதனைகுறி ப்பினேறுந், தாங்குபாவனைவிஞ்ஞானந் தாமிவையைந்துங்கூடிப், பாங்கிறற்சந்தானத்திற் கெடுவதுபந்தத்துக்க, மாங்கதுபொன்ற க்கேடா யழிவதுமுத்தியின்பம்." எ - து. கண்டுகொள்க. அன்றி யும் இந்தப்பஞ்சகந்தங்களு நாற்பத் துமூன்றுவகையாய் நிற்குமெ ன்பதற்கு. பி-ம். புத்தநூலில். "எட்டிலையுருவமூன்றுவேதனை யாறுஞான, மொட்டியகுறிப்போராறு செய்கையுமிருபதாகக், க ட்டியபஞ்சகந்தங் கணத்தினிற்பங்கமாகித், தொட்டநாற்பத்து மூன்றும் சுகதநூற்றுணிவுதானே." எ-து. கண்டுகொள்க.

அவ னிங்ஙனஞ் சொன்னமுத்தியைப் பழிசேர்முத்தியென் று மறுத்தசேதனென்னில் அவனென்மாவில்லையென்கையினு லுமப் பழியுண்டென்று நாட்டப்பட்ட பஞ்ச கந்தங்களுங் கற்பூரத்தீ பம்போல வறக்கெட்டுப்போ மென்கையினு லுமந்தமுத்தியைப் பெறுவானில்லாதபழியாலு மெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தி யாரில். "ஐந்துகந்தஞ்சந்தானத் தழிதல்பந்தத்துக்க மறக்கெடுகை மூத்தியின்ப மென்றறைந்தாய்கந்த, மைந்துமழிந்தான் முத்தி யணைபவராரொன்ன வணைபவர்வேறில்லையென்று யார்க்குமுத்தியி ன்ப, மைந்தினுணர் வினுக்கென்னி லெழியாதவ்வுணர்வுண், டாகவேயெவ்விடத்து முருவாதிகந்த, மைந்துமுளவாமதுவும் பந்த மாகியரந்தைதரு முத்தியின்ப மறிந்திலகாணீயே." எ-து. கண் டுகொள்க.

சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாகம்.

இனி மூன்றுவது திரிகுணமுமடங்குமூத்தி யென்றது அமணரில் நிகண்டாவாதிசொன்னதென்று தேதென்னில் ஞானவாணியம் தரிசனவாணியம் வேதநியம் மோகநியம் ஆயுசு நாமம் கோத்திரம் அந்தராயம் என்கிற குணங்களைட்டும் பசித்தல் தாகம் பயம் செற்றல் உவகை மோகம் சிந்தனை பதித்தல் நோய் நசித்தல் வேர்வை கேதம் மதம்வேண்டல் அறிசயித்தல் உருசிப்பு பிறப்பு உறக்கம் என்கிறகுணங்கள் பதினெட்டும் அரதி அரதிசோகம் சுகுச்சை பயம் என்கிறகுணங்களாறும் ஆகவிங்கனஞ் சொல்லப்பட்டுவருகிற மூவகைக்குணங்களோயும்விட்டுப் பூர்வகன்மத்திலுண்டாகிய கன்மங்கள் புசித்துத்தொலைந்த வவதாந்தானே விட்டின்பமெனக்கொண்டானெனவறிக. இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மூன்றுவகைக்குணங்களினு மூதற்சொன்ன ஞானவாணியமாதியாயுள்ள குணங்களைட்டுக்கும். பி-ம். சித்தியாரில். "ஈறிலாதனவந்தஞானமுதலெண்குணங்களினு மொன்குணை, மாறிலாதமதிமேவுசீதனென மன்னிவானவர்வணங்கவே, வேறுலாவுகுணஞானவாணிய மதாதிபெட்டினையும்விட்டசீ, ரேறுபான்மையுடனீடுவாழுக னெங்களுக் கிறைவனென்றனன்." எ-ம். இரண்டாவதுசொன்ன பசித்தலாதியாயுள்ள குணங்கள் பதினெட்டுக்கும். பி-ம். சித்தியாரில். "பசித்தருகபயஞ்செற்றமேதுவகை மோகசிந்தனைபதித்தநோய், நசித்தல்வேர்வினொடு கேதமோடுமதம் வேண்டலீண்டதிசயித்தலும், புசிப்புவந்திடு பிறப்புறக்கமவை விட்டொராட்டகுணபூதரைப், வசித்தவன்னலகினை மேவிருந்தொரு சொ லிகலறுக்கருளுமென்றனன்." எ-ம். மூன்றுவதுசொன்ன அறிசிகமாதியாயுள்ள குணங்களாறுக்கும். பி - ம். சித்தியாரில். "ஏறுமொன்றுடைய வாகியெங்குமணு வாயிரும்புகன் மரங்களும், பூணுமங்குரு வெலாமுமாகுமனை புற்கலப்பொருள்க ளனைலாய, காணுமங்கறு வகைத்தொழிற்களனை கட்டிவிட்டதெ

நிகண்மமேமன், மாண நின்றுவரு மாறிமாறிமுன் வைாந்தநண்டு விடமாட்சியே." என - ம். கண்டுகொள்க.

அவ ஸ்ங்ஙனஞ் சொன்னமுத்திபைப் பழிசோர்முத்தி யென்று மறுத்ததேதென்னில் குணங்களைவிட்டவிடந் தவமாகாதாகையாலும் பூர்வகன்மநிச்சயித்துப் புசிக்கைக் கிவ்விடத்தான்மாவுக்குத் தனக்கென்னவோ ரறிவுமில்லாதபடியாலு மெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் "பூர்வகன்மமற்றிடப் புசித்தபின்பு பொன்னெயி, னேர்வதென்னினக்கன்மத்து நிச்சயமிலாமையிற், றீர்தலின்மை தேரின்வாயில் சேர்தலின்மைதெண்கடல், னீர்வறந்தபினபுபூனை மீனருந்தின்றதே" எ-து. கண்டுகொள்க.

அன்றியும் திரிகுணமுமடங்குமுத்தி என்பதற்கு மாயாவாதத்திற் பேதமாயுள்ள நிரீச்சுரசாங்கியன் முத்தியென்னவு மாமெனவறிக. அஃதெங்ஙனமெனில் பிரகிருதித்தவமானது தூலசூக்குமமுமாயெல்லாப்பதார்த்தங்களுக்குங் காரணமுமாய் முக்குணங்களு மொத்திருந்திறதே தனக்குவடிவுமாய் அமூர்த்தமாயிருக்கும். புத்திமுதல் பிருதிவியீறுகிய தத்துவ மிருபத்துமூன்று மிதனுடைய வியாத்தியாயிருக்கும். அதனெடுங்கூடின் சுத்தபுருடனும் பாலுறுகிய பிள்ளைகளைப்போலச் சேட்டையுண்டாய்ப் பல யோனிகளையுமெடுத்துத்தக்குணங்களோடு மநாதியேகூடிப் புத்தியையுடைத்தா யவித்தையின் வசத்திலே யொழுகி ஜநநசம்பந்தமுண்டாயிருக்கிற சுகதுக்கமானகுணங்களு முண்டாயிருக்கும். இதுவிடத்தம். இனியவன் முத்தியிலிருக்கும்படியாவது அந்தப்பிரகிருதியினுடைய தன்மையையறிந்து புத்தியையடைந்திருக்கிற வறியாமைபோய் விகிருதியாலுண்டான சுகதுக்கங்களைப் பிரகிருதிக் குண்டான தென்றுகண்டிது ஆன்மாவுக் கில்லையென்று குணத்திரயங்களடங்க விருப்பது. இதுவே மோகூடமென்று சொல்லுவனெனவறிக. இதற்கு. பி ம். சித்தியாரில். "மூலம்புரியட்டகம்விகிர்தியாய்மூன்றுபிரகிருதி, தூலஞ்சூக்குமம் பர

மாய்ச் சுத்தப்புருடன் சந்நிதியிற், பாலன்சேட்டை புரிந்தலக மியோனிபலவாய்ப் பரந்தொடுங்குஞ், சாலவன்று நிரீச்சுவர சாங்கியன்முன் சாற்றிடுமே." என-து. கண்டுகொள்க.

இதனைப் பழிசேர்மூத்தியென்று மறுத்ததேதென்னில் அப்பழியான்மா வநாதியே சுத்தமுலல் பிரகிருதியான் மறைப்புண்டு கிடக்கமாட்டான். அன்றியும் அதுநீங்கி மூத்தியைப் பெற்றாலும் முன்புபோலே மீளவுங்கூடும். ஆகையா லிவையிற்றைக்கூட்டுமைக்கொருகத்தாவும் வேண்டுகையா லதுபொருளல்லவெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். "சுத்தனறிவன் புருடனெனிற் குழாதாகும் பிரகிருதி, பெத்தநீங்கிலுலும் பின் பெத்தமுவன் பேரறிவாற், கத்தமேவும் பிரகிருதி கண்டுகழிக்கமாட்டாதேனல், மூத்தமுகான்சுத்தனுக்கு மூலப்பிரகிருதியிலையாம்." என-ம். "அறியான்புருடன் பிரகிருதி யசேதனங் காரியத்தினுக்குக், குறியாய்நாதனுளனென்று கூறுமூத்திவிவேகமெனிற், செறிவாந்தானே போகாதறியிற் சேர்த்தோன் வேண்டுஞ்செயலிற்போ, நெறியாற்பணிசெய் துடற்பாச நீக்கிக்கொண்ணீ நின்மலனுல்." என-ம். கண்டுகொள்க.

இனிநான்காவது விரிவுவினைகெடுமூத்தியென்று பிரபாகரன் சொன்னதேதென்னில் அவனரிதாகச் செய்யப்பட்ட கன்மத்தின் மூடிவிலே ஞானமென்பதொன்றுண்டா யந்தக்கன்மத்திலே யறிவுகூடி-நின்று தொழிற்பட்டடங்தக் கன்மமு ஞானமுங்கெட்டு ஆன்மா மண்போலவுங் கல்லுப்போலவுங் கிடக்குமே மூத்தியென்று கொண்டானெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "அருஞ்செயலின் பாவத்தேய் பூர்வமெனு மதுதானறித், தருஞ்செயலே நின்றழியிற் முன்பலிப்ப தாகுமது, வருஞ்செயலொன்றி.ன்றியே மண்சிலேபோ லாமுத்தி, தருஞ்செயலு மெனவுணர்ந்து காரணிமே லவன்சாற்றும்." என-து. கண்டுகொள்க.

அவனிங்ஙனஞ்சொன்ன முத்தியைப் பதிசேர் முத்தியென்று மறுத்ததேதென்னில் கன்ம மறுமைப்பயனைத் தருமென்று வேதஞ் சொல்லுகைச்செய்தே யந்தக்கன்மங் கெட்டுப்போமென்றவன்சொல்லுகையினுலு மந்தக்கன்மத்தா லுண்டாகிய ஞானமுங்கெட்டுக் கல்லுப்போல்வு மண்போலவுங் கிடக்குமென் றவன் சொல்லுகையா லவ்விடத்துப் பேறில்லாதபடியா லெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "வேறுபலன் றருவதுதான் விணையென்று வேதங்கள், கூறுவோர்பூர்வந்தான் கொடுக்குமெனக் கொண்டவுனா, மாறுதரு மறையோடு முன்பின்றிவந்ததாற், றேறியவின் பூமுடிமேற் சேர்ந்துமணங் திகழ்ந்ததுவாம்." எ-ம். "ஆகந்தங்கதியென்ன வறிவதறிகைவிடன்கை, யூனம்பினுணர்வழிந்தோர்க் குளதாகுமோமுத்தி, தானிங்குச்சிவப்பொழிபத் தழனிற்குமாறில்லை, ஞானக்கெட்டுயிர்நிற்கு மெனுமுனாதானன்றுதால்." எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனி ஐந்தாவது மலம்போ முத்தியென்றதைப் பேதவாதி சொன்னுனென்றதேதென்னில் அவன்செம்பான திரதகுளிகையி னுலே காளிதங்கெட்டுப் பொன்னன தன்மைபோலச் சிவனுடைய வருளாலே யான்மாவுக்கு மலமான துகெட்டுப் பெறுவா னும் பேறுமாக முத்தியிலேயிருப்பதே பொருளெனக் கொள்ளுகையினு லெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். "ஈசனதருளாற் பாசத்தொகுதி - செறிவுறுசெம்பிற் கறையுறுகளிம்பு - குளிகைதாக்க வொளிபெற்றுங்கு - நித்தசுத்த முத்தராக - வைத்தனருலகின் மறைவல்லோரே." எ-து. கண்டுகொள்க.

அவனிங்ஙனஞ்சொன்ன முத்தியைப் பதிசேர்முத்தி யென்றதேதென்னில் வேதாகமங்கள் பதிபசுபாச மூன்றுநித்தியமென்று சொல்லுங்கைச்செய்தே ஆணவமலங் கெடுமென்னையினு

லெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில் அவன் மறுப்பிலே "மறைகளாகமத் தறைகண்மற்றெலையு - நாசமில்பதி பசு பாசமென்றுணாத்த-லயர்த்தோர்குளிகை சயத்நாற்றுமிரக்-காளிதநாசம் பாசத்தேய்த்தல் - கூடாதன்றியுங் குள்ளைகசீருண-ீடாதழித்த நிலைநிலையாகலிற் - பேதவாத மோதுதல்பிழையே." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி ஆறுவது விக்கிரகநித்தமுத்தி. எ-கு. சிவசமவாதி சுத்தமாயாசரீர மழ்பாமல் நித்தியமா யிருக்கிறதே முத்தியென்று னென்றதேதென்னில் வேட்டுவாளியான து ஒன்றுமறியாத பச்சை ப்புழுவையெடுத்துத் தற்சொரூபமாக்கின தன்மைபோல வொ ன்றுமறியாத வான்மாவையுஞ் சிவனுடைய வருளெடுத்துக்கொ ண்டு தற்சொரூபமாக்க வந்த மாயாவுடல்தானே நித்தியதத்துவத் தைப் பெற்றிருப்பதுதானே முத்தியென்று கொள்கையிலுலென வறிக. இதற்கு. பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். "மூன்றுமன்ற னது முதிரொளிஞான-மறியாப்பச்சைச் சிறுபுழுக்கவர்ந்த-வண் டெனவுபிரைக் கொன்றுடலுயிரது - தன்னேதோக்கித் தான தா வாகி - யையவகைத்தொழிலு மெய்வகையுணர்வும் - பிரியாவாறு பெற்றுத் - திரியாப்பெரியோர் திரட்சிசேர்ந்திடமே." எ - து. கண்டுகொள்க.

ஆவனிவனஞ்சொன்ன முத்தியைப் பழிசேர் முத்தியென் றதேதென்னில் அருள்பொருந்தின ஆன்மாக்களுடைய மாயாதே கந்தானே நித்தியதத்துவத்தைப் பெற்றிருக்கிறது பதமுத்தியா கிய சாரூபமொழிந்து சாயுச்சியமாகாதாகையாலும் அன்றியும் யா தாமொரு சரீரந்தாங்தினை யுள்ளமட்டு மூன்றுமலமும் போகாதா கைபோலு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சங்கற் பநிராகரணத்தில். "முத்தியுற்ற நற்றவரவையிடை - சேர்வொன் றினை சார்தருமுத்தி - சாலோக்கியமோ சாயுச்சியமேற் - பந்தமு

ற்ற கந்தலகழித்த - லறிவிலோடறிவு பிரியாப்பெற்றி - வேண்டு மென்பதற் கிண்டி-வரிவ்வா - றிருப்பொன்பதற் குருத்தான்வே ண்டும்.', எ-ம். சித்தியாரில். "அநாதியுட லொன்றினவிட் டொ ன்றுபற்றிக் கன்மாலா யழிந்துவருநலா லந்தமில்லைப், பிறதிய ருள் பெற்றவர்க ணித்தவுருவத்தைப் பெற்றிருக்கை மூத்தியெ னிற் பெறும்படதமே யிதுவு, மிறுதிநிலை யிதுதானுங் காயமுண் டே விருங்கன்மமாயை மலமெல்லாமுண்டா, மறுதிதருமுட் லாதி காரியத்தாலநாதி மலமறுக்குமருந்தற்று ளுடன்மாயுங்கா ணை." எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனி ஏழாவது விவேகமுத்தி. எ-கு. மாயாவாதி யிவனு க்கு விவேகஞான முண்டாகிறதே முத்தியென்றுனென்று பொரு ட்கூறியதற்கு வகையேதென்னில் அவன்கருத்து நிர்மலமாயிருக் கிற ஆகாசத்தை மேகமறைத்ததன்மைபோலச் சுத்தமாயிருக்கிற பரப்பிரமமு மாயாவுபாதிகளிருலே வாதிக்கப்பட் டிந்தவுடலி லே மயங்கிநிற்கிறதே ஜீவான்மாவாவது. அந்த வாகாசத்திலே யொரு காற்றுத்தோன்றி யந்தமேகத்தை நீக்கினதன்மைபோல விந்தஜீவான்மாவி னிடத்திலே யொருவிவேகஞானந்தோன்றி யந்தமாயாவத்தையை நீக்குகிறதே முத்தியெனக்கொண்டானெ னவறிக. இதற்கு. பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். "இவ்வியற் பந்தப் பௌவமதகல - விண்முதறந்த கொண்மூப்படலத்-திரு ளறவுதித்த காறகவிவேகந் - தன்னிற்றேருன்றிச் சாதகமனத் தையு - மன்னகப்பிரிப்பு மடியிழைவாங்கலும் - போலஞாலம் பொய்யறக்கழிஇத் - தானேதாலய்த் தன்னிற்றன்னைத் - தானே கண்டு தன்னலமுற்று - வசையிறத்தவ மகிபதத்தெளிவா - லக மேபிரம மாயினனெனவறிந் - தசலஞகிநற் சலசலமதுபெனக- கண்டிடுமுடலம் விண்டகல்கடந்த - மங்குலதுடைதர வெங்கு மாந்தகைத்தே." எ-து. கண்டுகொள்க.

அவனிங்ஙனஞ் சொன்ன முத்தியைப் பதிசேர்முத்தி யென்ற தேதென்னில் இந்த ஜீவான்மாவினிடத் தண்டாகிய விவேகஞான மூன்பேயுள்ளதாகி லிவனுக்கு மயக்கம்வர வழக்கில்லை: பின்புள்ளதாகி லாகாயப்பூப்போல வில்லாத தண்டாகாதாகையா லெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில். "பந்தமதகல மூந்துவிவேகம் - வான்வளி யெனத்தனிற் ரூனேதான்றின் - மூன்புளதாயின் மயங்கா திலதெனிற் - பின்புளதாகா திலதுளதெனின்வெளி - மலர தருமணம்." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி எட்டாவது பரவுமுயிர் கெடுமுத்தி. எ-கு. மா யாவாதத்திற்பாற்கரியன் ஆன்மாகெடுகிறதே முத்தியென்ரு னென்று பொருட்கூறியதற்கு வகையேதென்னில் அவன்கரு த்து பாப்பிரமந்தானே பிரபஞ்சமுமா யான்மாவுமாய்நின்று காரியப்படுகிறவிடத்து ஆன்மா கன்மத்தை யநுவத்தித்து ஞானமூன்டானவாறே பிரமத்தோடுங்கூடி யான்மா வழிந் தபோகிறதே முத்தியெனக்கொண்டா னெனவறிக. இத ற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "சித்தேயுலகாய்ப் பரிணமித்துச் சிவஞகித்திகழ்ந்தமையாற், சத்தேயெல்லா முத்திதனைச் சாரக்கண்டஞானங்கள், வைத்தேதமொழியுமாமறைகள் சொ ன்னமரபேவத்தக்கா, லொத்தேதுகெட்டுப்பிரமத்தோ டொ ன்ரூய்ப்போமென் றுணைத்தனனே." எ-து. கண்டுகொள்க.

அவனிங்ஙனஞ்சொன்ன முத்தியைப் பதிசேர் முத்தி யென்றதேதென்னில் அந்தப்பரப்பிரமம் பிரபஞ்சமாகாதப டியாலும் அன்றியு மான்மாவாகாதபடியாலு முத்தியி லான் மாக்கெட்டுப்போ மென்கையிஞற் பெறுவானில்லாதபடியா லுமெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "இயம்புகின்ற லகாயிடாது சடமென்றுமின்று சடமாகியே, முயங்குகின் றமையி னிலவணைத்திரத முழுதுமேகமதை முயல்கைபோற்,

பயந்தென்னி லறியப்படும்பொருளு மறிவுமென்று பலவா
குமோ, தியங்குகின்றதெ னுணாத்திடாய்கடின மாதியாக
வருசித்தேன்" எ-ம். "அறிவிதொடு செயல்மாறவிடதினை
யணுகாதவையிரண்டு, லுறுதியான பிரமத்திரு டி
ழியலொன்றலா மெனவுரைத்திகா, ணிறுதியே யிதனுடை
சைவதின்றிசைவ தள்ளதாயிடனுமின்பமே, பெறுதிநீயட
லொயிர்களாயது பிறக்குமாறுசெயல் பெற்றியால்." எ-ம்.
கண்டுகொள்க.

இனி ஒன்பதாவது சித்திமுத்தியென்று அகச்சமயத்
திற் சங்க்ராந்தவாதி யான்மா பசுகரணங்கெட்டுச் சிவகர
ணமாகிறதே முததியென்று ணென்று பொருட்கூறியதற்கு
வகையெதன்னில் அவனென்மாவுக்கு மலபாகம்வந்தவிடத்
தக் கண்ணுடியிற்காட்டினநிழ லந்தக்கண்ணுடியிற பொரு
ந்திறற்போலச் சிவனுடையவருளான்மாவிலே பிரகாசித்த
வவதரத்துக் காட்டத்தைப்பொருந்தின வக்கினிபோலவு
முப்பளத்தைப் பொருந்தின புல்லும் வைக்கோலும் போல
வும் பசுத்துவங்கெட்டுச சிவத்துவமாய்ப் பசுகரணங்கெட்
டுச் சிவகரணமாகிற சித்தியதே முத்தியெனக் கொள்ளுகை
யிது லெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில்.
"பழமலநீங்க நிகழுங்காலை - வெற்பேர்முகவொளி தோற்
றுங்கலனெனைத் - தலைவனதருளுயிர் நிலவிடநிலவக் - காட்
டத்தங்கி மாட்டத்தங்கிய - தனமையுமளத்த புல்லைவினிப்
பும் - போன்றதுவாகித் தோன்றிடுமதுற்ற - பசுகரணங்கள்
சிவகரணங்க - ளாகமாறியறிவு - மேகமாமுயிர் யானெனதி
ன்மே றை." எ-து. கண்டுகொள்க.

அவனிங்ஙனருளானை முத்தியைப் பழிசேர் முத்தி
யென்றதேதென்னில் அப்படிக்கண்ணுடியான தை கொடுத்
தது கொள்ளுங் கண்ணையுள்ளானையிலு மான்மாவுக்கது

வில்லாதபடியாலு மாயாகருவிகள் ஜடமானபடியாலெ யது சிவசொரூபமாகாதபடியாலு மெனவுறிக. இதற்கு.பி-ம். சங் கற்பநிராகாரணத்தில். நோக்குமுகவொளி நீக்காதானென க்-கவருந்தன்மை முகுரம்போலக்-கொடுத்த தநோகாடற் கடு த்தநுண்டன்றே - காட்டத்தங்கி கூட்டக்கூடு - மிந்தனத் தியற்கை வெந்தழருங்கா - வுப்பளத்தடுத்த புற்பலாலங் கள் - சடத்தவேணுங் கொடுத்த நிகாள்ளுந் - தன்மையுண் டெனக் கின்மையதன்றே - யவமுறுகறுவி சிவமயமாமெனக் - கூறினதாகமம் வேறுருக்கவரா - தென்பதெ னைவழூற் றுன்பந்தொடைக்குந் - திருவருண்மருவ வுரியனவென்னி - லருளுருமாயா விருளினதாங்கொல்.'' எ - று. கண்டுகொ ள்க.

அன்றியு மிங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட சித்திமுத்தியென்ப தற்கு அட்டமா சித்தியென்னவுமாமென்று பொருட்கூறியத ற்கு வழியேதென்னில் அணுமா மகிமா லகுமா கரிமா ஈசத் வம் வசித்துவம் பிராத்தி பிராகாமியம் என்னும் பெயர்களா யிருக்கும். இவையிற்றினுள் மூதற்கூறிய அணுமாசித்தியாவ தி இவன் சூக்குமதேகமாகவேண்டுமென்றுற் சூக்குமதேகமா கையெனவுறிக. இனி இரண்டாவது மகிமாசித்தியென்றது இவன் மகாமேருபோலப் பெருக்கவேணுமென்று லப்படியே பெருக்கையெனவுறிக. இனி மூன்றாவது லகுமாசித்தியென் றது பதிநாலுலகங்களினுங் தடைபடாமல் மனோவேகம்போல் விவனினைந்தவிடத்திலே போயிருக்கையெனவுறிக. இனி நா ன்காவது கரிமாசித்தியென்றது ஐராவதமுதலாயுள்ளவை யனைப்பினு மிவனைசவற்றிருக்கையெனவுறிக. இனிஐந்தா வது ஈசத்துவமென்றது சர்வான்மாக்களையுந் தன்னுடைய வாச்கினையிலே நடத்திவித்துக் கொள்ளுகை யெனவுறிக. இனி ஆறாவது வசித்துவசித்தியென்றது பூலோகத்தைத்தெ

யிவலோகமாக்கியுந் தெய்வலோகத்தைப் பூலோகமாக்கியும் வருகையெனவறிக. இனி ஏழாவது பிராத்திசித்தியென்றது அரிபிரமாதியான தேவர்கள் போகங்கள் தனக்குவரவே ஏவுமென்று மனதிலெநினைந்தா லப்பொழுதே சித்திக்கிறதெனவறிக. இனி எட்டாவது பிராகாமியசித்தியென்றது ஒரு கணப்பொழுதிலே வனேக நூறுயிரம் பூரீ களீச்சிருஷ்டித்து அப்பொழுதே யந்த பூரீ களுக்குப் பத்தவா யநுபவிக்கையெனவறிக. ஆகச்சித்தியெட்டு மிங்ஙனங்கண்டுகொள்க.

இது மூத்தியாகாதென்று மறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாநில். "குறித்தடியி னின்றட்ட குணமெட்டுச்சித்திக் கோகன கன்முதல்வாழ்வு குலவுபதமெல்லாம், வெறுத்துநெறி யறுவகையு மேலொடுகீழடங்க வெறும்பொயென நினைந்திருக்க மேலொடுகீழில்லா, னிறுத்தவதோர் குணமில்லான் றன்னை யொருவர்க்கு நினைப்பரியா னென்றுமிலா னேர்படவந்துள் ளே, பொறுப்பரிய பேரன்பை யருளியதன்வழியே புகுந்தளிப்ப னெங்குமிலாப் போகத்தைப்புரிந்தே." எ-து. கண்டுகொள்க. இதனு ளெட்டுச்சித்தியென்பதை யட்டமாசித்தியுகன்மூத்தியாகா தென்பதற்குக் கண்டுகொள்க. அன்றியும் தெவிகாலோத்திரத்தில். "அட்டமாசித்திமுத லனைத்துள்ள பேறுகளுங், கட்டமாங்கதிகடரும்பரகதிகாணைக்கொடா." எ-ம். கோயிற்புராணத்தில். மூத்தியு முடிவிலாத போகமுநாலிரண்டாஞ் சித்தியுமென்செய." எ-ம். வருமேதுக்களினுங் கண்டுகொள்க.

இனி பத்தாவது பாடாணமூத்தி. எ-து. இவன்பாடாணம்போலே கிடக்கிறதேமூத்தியென்று பாடாணவாதிசொனனுனென்று பொருட்சுடறியதெதென்னில் அவனறிவில்லாதவன்மாக்க ளதிதாவத்தைப்பட்டுக் கிடக்குந்தன்மைபோலச் சுத்தாவத்தையினு மான்மாவொன்றுமறியாமற் கல்லுப்

போலே கிடக்குமென்று கொள்ளுகையாலப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில் "கொத்தைமாந்த ருய்த்திடுதுயில்போற் - காட்சியென்னைக் காணுத்துயர - மாட்சியைமுத்தி யெனவகுத்தனரோ." எ-து. கண்டுகொள்க.

அனிங்ஙனஞ்சொன்ன முத்தியைப் பதிசார்முத்தியென்றதெதென்னில் ஆன்மா கேவலப்பட்டுக் கிடக்குந்தன்மைபோல முத்தியிலு மொன்றுமறியாமற் கிடப்பனென்கையினல் சிவாநுபோகமில்லாதபடியாலது நன்முத்தியாகாதென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் "காட்சியென்னைக் காணுத்துயர - மாட்சியைமுத்தியெனவகுத்தனைக்கிற் - கரணபாவ மரணங்கருமய - மேய்ந்தவர் முத்தி சேர்ந்தவரன்றே - யனேயகதிக்கோர் முனைவருமேவண்டா - தனிதருதுயர மெனுமிதுதிடமே - பர்டானைத்திற் கூடாமுத்தி." எ-து. அவனை மறுத்ததிலே கண்டுகொள்க.

இனி திரிமலமு மகலவுயி ருள்சேர்முத்தி திகழ்முத்தி என்றபதத்தில் திரிமலமுமகல. எ-கு. ஆணவ மாயை கார்மிய மென்று சொல்லப்பட்ட. மலங்கள்மூன்று நீங்கவென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் அந்தமலங்கள்மூன்று நீங்கினவிடமே சிவஞானத்தைப் பெற்றவிடமாதலாலப்படிக்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சிவஞானபோதத்தில். "புண்ணியபாவம் பொருந்துமிக் காமியமு, மண்முதன்மாயை காண்மாயையுங் - கண்ணிய, வஞ்ஞானங்காட்டுமிவ் வானவமும்மூன்று, மெய்ஞ்ஞானிக்காகாவிடு," எ - து. கண்டுகொள்க. அப்படி மூன்றுமலங்களும் விடுவென்றதும் அந்தமலத்தின் குணமாதமான காரியங்களைவிடுவென்றதெனவறிக. அவையாவன? ஆணவத்தின்குணமெட்டு மாயையின்குணமேழுங் கன்மத்தின் குணமாறுமெனவறிக. இவையிற்று

க்கு. பி-ம். இருபாவிருபஃதில். "கூறியமூன்றுமலத்தின்குண
ககுறி - வேறுகிளக்கின் விகற்பங்கற்பங் - குரோதமோகங்
கொலையளர்மதகைகை - விராயெண்குணமூமா ணவமெனவி
ளம்பினை - யஞ்ஞானம் பொய் யயர்வேமோகம் - பைசாசூந்
நிய மாச்சரியம்பய - மாவேழ்குணனு மாயைக்கருளினை -
யிருத்தலுங் கிடத்தலு மிருவினையியற்றலும் - விடுத்தலும்பர
ஙிந்தை மேவலென்றெடுத்த - அறுவகைக்குணனுங் கருமத்த
ருளினை." எ-து. கண்டுகொள்க. உயிரருள்சேர்மூத்தி திக
ழ்மூத்தி. எ-ரு- ஆன்மாவருளோடுங் கூடினவிடமே விளங்கு
தலையுடைய மூத்தியாமென்று பொருட்கூறியதே தென்னில்.
ஆன்மாக்கள் சிவனைப்பெறுமிடத்துச் சிவனுடைய வருட்சத்
தியினிடமாகச்சென்று பெறவேண்டுகையா லப்படிச் சொல்
லப்பட்டதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில்.
"பவமேவியநெறி பந்திக்குமீசன் பசுக்கடமை, யவமேவிய
நெறிப் போகங்களால்முற்ற வந்நிலையே, தவமேவியநெறி
சத்திகண்ணுய்ச்சென்று சார்ந்துபின்னைச், சிவமேவுவரென்
றுகாண் கொச்சைக்காவலன் சித்திரிப்பே." எ-ம். சிவபுரா
ணத்தில். "அவனருளாலே யவன்ரூள்வணங்கி." எ-ம். இப்
பொருட்பற்றியே யெனவறிக.

இனி யிதுமூத்தித் திறத்தநாமே. எ - கு. இதுவே மூத்
திகளென்று சொல்லப்பட்டனவை யெல்லாவற்றினுந் திறப்பா
ட்டினையுடைய மூத்தியாமென்று பொருட்கூறியதேதென்னில்.
ற்றுள்ள மூத்திகளென்று சொல்லப்பட்ட பத்துவகைமூத்
திகளு மழியப்படுமாகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக.
வனைவகளெல்லா நன்மூத்தியல்ல வென்பதற்கு. பி - ம். சித்தி
ரோளில். "இம்மையேயீரெட்டாண்டெய்தியெழிலாரு மேந்தி
ழையார்மூத்தியென்று மிருஞ்சுவர்க்கமூத்தி, யம்மையேயெ
ர்று மூத்தியைந்துகந்த மறக்கெடுகையென்று மட்டகுண

மூத்தியென்று, மெய்மையேபாடாணம் போல்கைமூத்தியெ
ன்றும் விவேகமூத்தியென்றுந்தன்மெய்வடிவாஞ்சிவத்தைச்,
செம்மையே பெறுகைமூத்தி யென்றுஞ்செப்புவர்கள் சிவ
னடியைச்சேருமூத்தி செப்புவதிங்கியாமே.” என்றமையால்
சிவனடியைச்சேருமூத்தி யிவைநீங்கலாக வேற்றையுமுண்டெ
ன்பது கருத்தெனவறிக. அஃதாவது சித்தியாரில். “இரும்
பைக்காந்தம் வலித்தாற்போ லிணைந்தங்குயிரை யெரியிரும்
பைச்செய்வதுபோலிவனைத்தாரூக்கி,யரும்பிந்தனத்தையனை
லழிப்பதுபோன் மலத்தை யழித்தமல னைப்பணைந்தவுப்பெ
போலணைத்து, விரும்பிப்பொன்னிணைக்குளிகை யொளிப்பது
போ லடக்கி மேலளித்துத்தானெல்லாம் யெதிப்பாரூகிக்,
கரும்பைத்தினைப்பாலிக்கனியமுதைக்கண்டை கட்டியை
யொத்திருப்பனந்தமுத்தியினிற்கலந்தே ” எ-து. கண்டுகொ
ள்க. ஆகையால் முத்திக்கேதுவான வான்மாக்களுக்குச்
சிவன்றனது திருவடிஞானத்தைக் கடாஞ்சிக்கு மவதரத்து
அவர்களுக்குண்டான மலமாயாகன்மங்களை நீக்கித் தன்னு
டைய திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுவனென்பதை சைவசி
த்தாந்த முத்தியெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “படி
க்குநூல்கள்சிவாகமம் பசுபாசமோசபதித்நு, மெடுத்தியம்
புவதிசன்வார்கழு லேத்திடுந்தாழிலெனுமே, விடித்திடும்
பொருள்காமமாதிகள் வேண்டிடும் பொருளீண்டருள், மூடி
த்துமும்மலம்விட்டு நின்மல ரடிநிழன்றிடன் முத்தியே.”
எ-ம். அதாதி முத்தலையப்பரது யசலரையெல்லா வறிவுதொ
ழிலறுக்கிரக மூடையவரன்கன்ம, நுரதிகமற் றெருத்தவிட
த்தை சத்திநிபாத நுழைவித்து மலங்களைலாநுங்கரொக்கி,
மலதிகரணங்களைலாமடக்கித்தன்னை வழிபடுதல்லறிவருளி
மாக்கருணைகையா, லிலகுபிறப்பினின்று மெடுத்தமாரு

வின்பமுத்திக்கேகவைப்ப னெங்கண்முத்தியி துவே." எ-ம். கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாக்கள் முத்தியைப்பெறுமி டத்து மகளீருடத்துண்டாகியபோகமே முத்தியென்கிறவுல காயதனும் பஞ்சகந்தங்களுங் கெடுகிறதே முத்தியென்கிற புத்தரிற்சௌத்திராந்திகனும் மூன்றுவகையாகச் சொல்லப் பட்டகுணங்கள் கெடுகிறதே முத்தியென்கிற அமணரில் நிக ண்டாவாதியும் எங்கும் விரிந்திருக்கப்பட்ட கன்மங்கெடுகி றதே முத்தியென்கிற பிரபாகரனும் ஆணவமலங்கெடுகிறதே முத்தியென்கிற அகச்சமயத்திற் பேதவாதியும் முத்தியிலுஞ் சரீரமுடியுடனென்கிற அகச்சமயத்திற் சிவசமவாதியும் இந்த வுடலிலே ஜீவித்துநிற்கிற ஜீவான்மாவுக்கு விவேகஞானமு ண்டாகிறதே முத்தியென்கிற மாயாவாதியும் இந்தவான்மா கெடுகிறதே முத்தியென்கிறபாற்கரியனும் ஆன்மா பசுகரணங்கெட்டுச் சிவகரணமாகிறதே முத்தியென்கிற சங்கராந்த வாதியும் முத்தியிலு மொன்றுமறியாமற்கிடக்குமென்கிற பா டாணவாதியும் ஆக விப்படிச் சொல்லப்பட்ட பத்துவகை முத்தியு மற்றுத்து இவையெல்லாங் குற்றத்தையுடைய முத்தி களென்றுகாட்டி ஆன்மா வாணவ மாயை காமியமென்னப்ப ட்ட மும்மலங்களுநீங்கிச் சிவனுடைய திருவருண்ஞானத் தைப்பெற்றுச் சிவானுபவமாய்நிற்கிறதே சைவசித்தாந்த மு த்தியென்று முறைமையையறிவித்தது. (ஈ-அ)

வேறு—இது உலகாயதன்முதலிய பரசமயிகள் முத்தியுஞ் சுத்த சைவசித்தாந்திகண் முத்தியு முணர்த்திற்று.

அரிவையரின்புறுமுத்தி - மகளிரிடத்திற் சுகத்தையடைபவி ப்பதே முத்தியெனு முலகாயதன் முத்தியும்,—கந்தமைந்த மறு

மூத்தி - உருவமாதினைந்துகந்தமு மறுவதே முத்தியென்னும் புத்தன் முத்தியும்,—திரிகுணமு மடங்குமுத்தி - திரிகுணமுமடங்குவதே முத்தியென்னுஞ் சாங்கிய வைசேடிகன் முதியும்,—விரவுவினை கெடுமுத்தி-விரிந்தகன்மங் கெடுவதே முத்தியென்னு மருகன் முத்தியும்,—மலம்போமுத்தி - மலங்கள்போவதே முதியென்னும் பேதவாதி பாசுபதவாதிகள்ள முத்தியும்,—விக்கிரகநித்தமுத்தி - சரீரமிருக்கின்றதே முத்தியென்னுங் கன்மயோகிகள் முத்தியும்,—விவேகமுத்தி - சகலத்தையும் விவேகித்தறிவதே முத்தியென்னும் மாடாவாதி முதலியோர் முத்தியும்,—பரவுமுயிர் கெடுமுத்தி - புகழப்பட்ட உயிர்கெடுவதே முத்தியென்னும்பாற்கரியன் முத்தியும்,—சித்திமுத்தி - அட்டமாசித்தியைப்பெறுவதே முத்தியென்னுஞ் சித்தர்கள் முத்தியும்,—டாடாணை முத்தி - கல்லுப்போற்கிடப்பதே முத்தியென்னும் நியாயவைசேடிகன் பிரபாகரன் முத்தியும்,—இவை பதிசேர்முத்தி - ஆங்கவிவை பத்தும் பதியைச்சேர்ந்தமுத்தியே,—திரிமலமு மகலவுயிரருள்சேர்முத்தி திகழ்முத்தி - மும்மலமும் விட்டுநீங்க வாத்மாவருளைப்பெறுகின்ற முத்தியே வளங்காநின்றமுத்தி,—இது முத்தித்திறத்ததாமே - இது முத்தியின் கூறுபாடு. எ-று.

திரமது வென்ப தொருசொல். இவர்கள் மதம்மறுப்புகளை ஈண்டுரைக்கிற்பெருகும்; சிவஞான சித்தியாரிற் காண்க.

பொது முற்றும்.

பாசவிலக்கண முற்றிற்று.

இரண்டாஞ்சூத்திர முற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட திருவிருத்தம்-நூ0.

உண்ணமை.

இங்ஙனங் கூறப்பட்ட முத்தியைப்பெறுமிடத்து உண்மை யையறிந்து முத்திபெறவேண்டுகையால் மேலுண்மையை யருளிச் செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

இந்தவுண்மையில் முதற்செய்யுளுக்குத் தொந்தனையாவது இங்ஙனம் பொதுவாக வருளிச்செய்யப்பட்ட செய்யுளெம்பதினும் பொருள்களைச் சாமாந்தியத்திலே யுண்டென்று நாட்டினதொடுத்திவிசேடவத்தங்களை யருளிச்செய்யாததேதென்றுவினவின மாணாக்கனைநோக்கி யவைகளெல்லாம் பெத்தநிலையைக்கூறிவருகையால் பெத்தங்கூறுமிடத்து முத்திநிலையாகிய விசேடவத்தங்களைக் கூற வழக்கல்லாதபடியாலும் அன்றியும் பதினையில்லையென்றும் பசுவையில்லையென்றும் பாசத்தையில்லையென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட சமயிகளெதிர்ப்படுகையா லவர்களைநோக்கி மறுத்துக்கூறுமிடத்துப் பொருள்களைச் சாமாந்தியத்திலே யுண்டென்று நாட்டுமதொடுத்திய ஆன்மதரிசனஞ் சிவதரிசனமுதலாயுள்ள விசேடவத்தங்களைக்கூற வழக்கில்லாதபடியாலு முற்கூறிய செய்யுட்களெம்பதும் பொதுவாகக் கூறினதேயென்றும் ஆன்மதரிசனம் சிவதரிசனமுதலாகவுள்ள விசேடவத்தங்களை மேலுண்மையிலே சொல்லுகினதே யென்னு முறைமையை யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

இங்கிவை பொதுவியம்பு மென்பர்க ளிதன்மேலான்மாத், தங்கிய வஞ்சவத்தை தன்னுண்மை யுணர்த்துந்தன்மை, பொங்கொளி ஞானவாய்மை யதன்பயன் புனிதனுமை, மங்கதி னணைந்தோர்தன்மை யறைகுவ னருளினலே.

(க)

சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம்.

உண்மைநிலையி லொன்பதுதிறனும்
வண்மையுடனே வனப்புறவகுத்தது.

(இ-ள்.) இங் இவ்விடத் திங்ஙனங் கூறப்பட்ட செய்யு ளைம்பதும் பெத்தநிலையைக் கூறுகையாலே பொருள்களைச் சாமாந்தியமாகக் கூறினதென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்

இதன்மேல் இந்தப்பொதுவைம்பதிற்கு மேலாகக்கொண்ட உண்மைபாவது

ஆன்மா தங்கிய வஞ்சவத்தை ஆன்மாவிலக்கண மோரதிகாரத்தாலும் ஆன்மாதங்கப்பட்டசாக்கிரஞ்சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியம் துரியாதிதமென்னு மஞ்சவத்தையின்முறைமை யோரதிகாரத்தாலும்

தன்னுண்மை யுணர்த்துந் தன்மை ஆன்மாக்க ளாணவமலத்தாலே மறைப்புண்டு மூலாதாரத்திலே கேவலப்பட்டுக் கிடக்கிறவதரத்துச் சிவன் கலையாதி தத்துவங்களாக் காரணமாயையிலேநின்றுந் தோற்றுவித்து அதலுலே யந்த வாணவமலத்தைநீக்கியறிவிக்கிறமுறைமை யோரதிகாரத்தாலும்

பொங்கொளி ஞானவாய்மை மிகுந்த பிரகாசமாகிய பேரறிவாய்நிற்கிற சிவனுடைய ஞானத்தினுண்மை யோரதிகாரத்தாலும்

அதன்பயன் அந்த ஞானத்தைப் பெறுமவர்பயனாகிய ஆன்மதரிசனம் ஆன்மசுத்தி ஆன்மலாபமென்னப்பட்ட மூன்றவகையு மூன்றதிகாரத்தாலும்

புனிதமம் சுத்தமாயிருக்கிற சிவனுடைய திருநாமமாகிய அஞ்செழுத் தருணிலை யோரதிகாரத்தாலும்

அங்கதி னஃண ந்தோர்தன்மை — அவ்விடத்தந்த வுண்மையாகிய சிவத்துட னே கூடிநின்றநுபவிக்கிற ஜீவன்முத்தரிலக்க ண மோரதிகாரத்தாலும்

அறைகுவ னருளாலே. — ஆக விங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வதிகார மொன்பதிலுலுஞ் சொல்லாநின்றோன் றம்பி ராஞ ரநுக்கிரகத்தாலே யிந்தவுண்மை யைபம் பதையும். எ-று.

நு-ம். பொதுவியல்பு. எ-கு. முற்கூறிய செய்யுளோம்பதிலு முண்டாகிய பொருள்களைச் சாமாநியத்திலே பெத்தநிலைகளைச் சொன்னதென்று பொருட்படுத்தினதற்கு வழியேதென்னில் சிவ ஞானமக்களை மலபாகம்வருத்தமிடத்து மலமாயாகன்மங்களோ டுங் கூட்டி ஜநமரணப்படுத்தி மலபாகம்வருத்தி முறைமை யைக்கூறுகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக.

மற்றவைம்பது முண்மையென்றது அந்தப் பெத்தநிலையை நீங்கி முத்திக்கேதுவாயுள்ள வுண்மைநிலையைப் பெறவேண்டும் பக்குவான்மாக்களை நோக்கிக் கூறுகையாலெனவறிக.

இவையிரண்டுக்கும். பி - ம். கோவைத் திருவாசகத்தில். "பொதுவினிற்றீர்த்தென்னை யாண்டோன் புலியூரான்." எ - ம். "பொதுக்கழிந் தினிதுகாத்து." எ - ம். "சித்தியாரில். "ஆரணநூற்பொதுச் சைவமருஞ்சிறப்புநூலாம்." எ - ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இனி தன்னுண்மை யுணர்த்துந் தன்மை. எ-கு. கேவலாவத்தை யான்மாவுக்குண்மையென்ற தேதென்னில் செம்பைக் காளி தமறைத்தாற்போலவு மக்கினியைக் காட்ட மறைத்தாற்போலவு மான்மாவை யாணவமல மாதிரோ மறைத்துநிற்கையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "கேவலசகல சுத்த மென்னு மூன்றவத்தையான்மா, மேவுவன்கேவலந்தன்

ணுண்மை." எ-ம். இந்நூலினும். "உறுந்தனியதிதமுண்மை யுயிர்க்கு". எ-ம். வருமது மிப்பொருட்பற்றியெனவறிக.

இதனுற்சொல்லியது முற்கூறப்பட்ட செய்யுளாம்பதும் பொதுவென்று மேலுண்மையைம்பதினு மான்மவிலக்கண முதலாகவொன்பததிகாரமாக வருமுறைமையு மறிவித்தது. (க)

——o——

வேறு—இது உண்மையைம்பதிற்கு மதிகாரமுறைமை யுணர்த்திற்று.

இங்கிவை பொதுவியம்பு மென்பர்கள் - இங்ஙனஞ் சொல்லிப்போந்த வைம்பதுசெய்யுளுந் திரிபதார்த்தவிலக்கணத்தைப் பொதுப்படப் பொழிப்பகலமாகச் சொல்லுதலிற் பொதுவென்று சொல்லப்படுமென்ப ரறிவுடையோர்,—இதன்மேல் - இதற்குமேலான உண்மையென்று வகுக்கப்படு மைம்பதிலும்,—ஆத்மா - ஆத்மவிலக்கணம்,—தங்கிய வஞ்சவத்தை - அவ்வாத்மாப் பொருந்தப்பட்ட பஞ்சாவத்தை,—தன்னுண்மை யுணர்த்துந்தணமை - சிவ னுள்ளேநின்று கருவிகளைக்கூட்டி யாத்மாவினுடைய வுண்மையுணர்த்து முறைமை,—உண்மை = சிற்சத்தி,—பொங்கொளி ஞானவாய்மை - ஒளிநிறைந்த சிவனுடைய ஞானத்தினுண்மை,— அதன்பயன் - அந்தச் சிவஞானத்தாலுண்டாகிய வாத்மதரிசனம் சுத்தி யிலாபமென்னு மூவகையதான பயன்,—புனிதலுடம் - நின்மலனுடைய திருநாமமாகிய வைந்தெழுத்தருளினிலை,—அங்கதி னஃணந்தோர்தன்மை-அந்த வுண்மையிலே யஃணந்தோர்தன்மை,—ஆகவிவை யெழு வகையினையும்,— அறைகுவ னருளினுலே - சிவாணுக்கிரகத்தாற் சொல்வன். எ - று.

அதன்பயன் மக்கட்பயன்போன்றது. இங்கிவை யங்கதிலென்பனவொருசொல். பாயிரத்தின்கட் பொதுவுண்மையெனப்படுத்தலானு மீண்டிங்கிவை பொதுவெனப் பிரித்தலானு மிதன்

மேலாகிய உண்மை யைம்பதிலென் றுணைத்தாம். இவ்வைம்பதுந் திரிபதார்த்தத்தி னுட்பமுஞ் சம்பிரதாயக்கிரமமுஞ் சொல்லுத லா னுண்மையெனப்பட்டது. செவ்வெண்ணின்முறைகை தொக்கது. பயன் மூவகையென் றுன்பதுதொகை கொள்வாருமுளர்.

இங்ஙன முன்னமருளிச்செய்த செய்யுளைம்பதினுள் பாயிரம் பன்னிரண்டுசெய்யுளு நீக்கி மற்றுள்ளவையெல்லா முதற்சூத்திரமு மிரண்டாஞ்சூத்திரமுமாக வகுத்தருளிச்செய்து மேலுண்மையிலே நீக்கியுள்ள மூன்றுஞ்சூத்திர முதலாகப் பத்துச்சூத்திரமும் வருகையா லதில் மூன்றுஞ்சூத்திரமாகிய வான்மவிலக்கண மருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

அப்படி யான்மவிலக்கண மூன்றுஞ்சூத்திரமாகைக்கு வழி யேதென்னில் சிவஞான போதத்தினுஞ் சிவஞான சித்தியாரினு மூன்றுஞ்சூத்திர மான்மவிலக்கணமாக நிற்கையா லவையிற்றையு மப்படிவைக்கப்பட்ட தெனவறிக. அவை யெங்ஙனேயென்னில் சிவஞானபோதத்தில். "உளதிலதென்றலி னெனதுடலென்றலி, னீண்புல னெறுக்க மறிதலிற் கண்படி, லுண்டிவினை யின்மையி னுணர்த்தவுணர்தலின், மாயாவியந்திர தனுவினுளான்மா." எ-ம். சிவஞானசித்தியாரில். "உயிரெனப்படுவதிந்த வுடலின்வேறுளதா யுற்றுச், செயிருறுமிச்சாஞானச் செய்திகளுடையதாகிப், பயில் வுறுமின்பதுன்பப் பலன்களு நுகரும்பார்க்கிற், றுயிலொடுமைமந் தவத்தைப் படுமுண்மை துரியாதீதம்." எ-ம். மூன்றுஞ்சூத்திர மான்மவிலக்கணத்துக் கருளிச்செய்கையா லிந்நூலினும். "செறி ந்திடும்." என்ற விருத்தந்தொடங்கி "ஓரிடத்திருத்தல்." என் னும் விருத்தமுழுவாகிய செய்யுளெட்டினும் ஆன்மவிலக்கண த்தை யருளிச்செய்கையால் இதுவுமப்படி மூன்றுஞ்சூத்திரமாக நின்றதெனவறிக.

இவ்வதிகாரத்துக்கு வகுத்த செய்யுட்களில் ஆன்மப்பிரகா

சம் வருமுறைமைக்கும் வகுப்புகளுக்கும் வகையேதென்னில் "தனியதிதமுண்மை யுயிர்க்கெனவுணர்த்துமன்றே." எ-ம். "அருவினையுடலுளாவி யறிவினுலறியுமன்றே." எ-ம். "ஆன்மா வறிவிலதாகுமீசனசேதனத்தளித்திடானே." எ-ம். அசத்தைச் சத்துனின்றுணர்க்குந் தன்மையாற் சதசத்தாமே." எ-ம். ஆன்மாவின் பிரசங்கம் வருகையாலப்படிச்சொல்லப்பட்டதெனவறிக. அவைவருமாறு மேல்வருமிடத்திற் கண்டுகொள்க.

மேல்வரும்விருத்தத்துக்குத் தொந்தனையாவது இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவான்மா வொருசரீரத்தோடுங்கூடி ஜீவிக்குமுறைமையை யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

சேறிந்திடுமூடலுண்மையினிற் சேர்புலன்வாயில்பற்றி, யறிந்திலுழுந்துமொன்று மறிந்திடாவறியுந்தன்மை, பிறிந்தடையஞ்சவத்தை பெருகியமலத்தாற்பேணி, யுறுந்தனியதிதமுண்மை யுயிர்க்கெனவுணர்த்துமன்றே. (உ)

தொலைவினையாற்றுவக்குண்டுழலும்
பல்லுயிர்த்தன்மை பாரித்துரைத்தது.

(இ-ள்.) சேறிந்திடுமூடலுண்மையினிற் சேர்புலன்வாயில்பற்றியறிந்திலுழுந்துமொன்றுமறிந்திடாவா — கன்மத்துக்கிடாகச்சேறிந்து கூடினசரீரத்திலே நிலைபேருய்நின்று பொருந்தத்தக்கவிடயங்களையிந்திரியங்களிலும் பூதங்களிலுமந்தக்கரணங்களிலுங் கலாதிகளிலுஞ் சுத்ததத்துவங்களிலும் பொருந்தியறிந்து அநுபவியாநிற்கும் இப்படியிந்தத்தத்துவங்களிலே யறிந்து அநுபவிக்கச்செய்தேயுமிவையிற்றூலையல்லோவறிகிறேமுமென்றறியமாட்டாது

அறியுந்தன்மை பிறிந்து — அப்படிவிசுவவியாத்தலுய் நிற்கச்செய்தே யறிகருவிகள் பதிலுறு நீங்கி நின்றகருவிக ளோடுங்கூடி

அலை யஞ்சுவத்தை பெருகியமலத்தாற் பேணியுயும் — ஒழுங்கிலே சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீதமென்னப்பட்ட வைந்தவத்தைகளினு மிக்கவானவத்தான் மறைப்புண் டழுந்தாநிற்கும். இதுவன்றியும் இங்ஙனம்பொருட்கூறிவந்த பதமிரண்டையும் ஒன்றுமறிந்திடாவறியுந்தன்மை பிறிந்தலையஞ்சவத்தை பெருகியமலத்தாற் பேணியுறும் என்றொருபதமாக்கி, ஒன்றுமறிந்திடா. எ கு. ஒன்றுமறியாமற் கேவலப்பட்டுக் கிடக்கத்தக்கதாக அறிகருவிகளுநீங்கி அடைவே யவத்தைப்பட்டுவருமென்று வருகாலமாகப் பொருளுரைப்பினுமாம்

தனியதீத முன்மை — ஆன்மாவினியற்கையான சுபாவத்தைவிசாரிக்குமிடத்து ஜீவிக்குங்கருவிகளெல்லாநீங்கி மூற்கூறிய வாணவமலத்தான் மறைப்புண்டு மூலாதாரத்திலே பிரகிருதி தத்துவமூடம்பாகக் கிடந்தழுந்துமதே யதீதமாம். இவைகளெல்லாம்யார்க்கென்னில்

உயிர்க்கனவுணர்த்துமன்றே. — இந்தமூறைமைகளான்மாவுக்கென்று சிவாகமங்கள் சொல்லாநிற்கும். எ-று.

று - ம். செறிந்திடுமூடனுண்மன்னி. எ - கு. கன்மத்துக்கிடமாகச்செறிந்து கூடினவுடம்பென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் ஆன்மாக்கள் கன்மத்தைப் புசிக்குமிடத் தொவ்வொரு சரீரங்களையெடுத் ததனேறுக்கூடிப் புசிக்கவேண்டுகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். "உடல்விடாவேயானிற்றி." என்றசெய்யுளின் முடிவிலே. "இடருறுமுருவங்கண்மத் தளவினிலெடுக்கு மன்றே." எ - ம். இந்நூலினும்,

ணணரிதாய்." என்னுஞ்செய்யுளில் "இருவினையின் றன்மைக ளுக் கீடானயாக்கை யண்ணலருளானண்ணி." எ-ம். வருமது கண்டுகொள்க.

இனி சேர்புலன்வாயில்பற்றி யறிந்திலழுந்தும் எ-கு. ஆன்மாகூடியநுபவிக்கத்தக்க விடயங்களை யிந்திரியங்களினு லும் பூதங்களினுலு மந்தக்கரணங்களினுலுங் கலாதிகளினுலுஞ் சுத்தத த்துவங்களினுலு மறிந்தநுபவிக்குமென்றதேதென்னில் அப்படியான்மா விந்திரியங்களைக்கொண்டு விடயங்களைக் கொள்ளுமிடத்துப் பூதங்களினிடமாகநின் றறிகையினுலெனவறிக. அந்தக்கரணங்களினுலென்றது மனது பற்ற ஆங்காரமெழுப்ப புத்திநிச்சயிக்க சித்தஞ் சிந்தித்தலெனவறிக. இனி கலாதிகளினு லறியவென்றது காலங்கூட்டியும் நியதிவனைந்துங் கலை தொழிற்படுத்தியும் வித்தை யறிவையெழுப்பியும் அராக மிச்சையையெழுப்பியும் புருடன் போகவிச்சாவாகியும் பிரகிருதியழுந்துவித்தும் வருகையெனவறிக. இனி சிவதத்துவங்களினு லறியவென்றது அவையிற்றைப் பிரேரிப்பிக்கையினு லெனவறிக.

இனியொன்றுமறிந்திடா. எ-கு. அந்தத் தத்துவங்களினுலே கூடியறிந்து வருமிடத்து இவையிற்றுலேயல்லா கூடியறிந்து வருகிறுமென் றுன்மாவறியமாட்டாதென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் ஆன்மா தத்துவங்களோடுங்கூடினவிட மடக்கவறிவாகையாலே தன்செயலறுதி தோன்றுமல் யானெனதென்கிறமமதை பற்றிநிற்கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக.

இனி யறியுந்தன்மைபிறந்து. எ-கு. ஆன்மாவிசுவவியாத்தனைய் நிற்கச்செய்தே யறிகருவிகள் பதினுறுங்கி நின்றகருவிகளோடுங்கூடி யவத்தைப்படுமென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் ஆன்மா தத்துவமுப்பத்தாறோடுங் கூடி விசுவவியாத்தனுய் நிற்கச்செய்தே யவத்தைப்படுமவதரத்து அறிகருவியாகிய சுத்ததத்துவமைந்தும் வித்தியாதத்துவமேழில் பிரகிருதிதத்துவ நீங்க

லாக கலாதிகளாறும் பூதங்களைந்தும் ஆகப்பதிறு நீங்கின்ற கருவியிருபதும், தொண்ணூற்முறு வகையில் வாயுக்கள்பத்தும் வசனதிகளைந்தும் ஆக முப்பத்தைந்தோடுங்கூடிச் சாக்கிரத்தில் முப்பத்தைந்துகருவியும் சொப்பனத்தி லிருபத்தைந்து கருவியும் சுழுத்தியில் மூன்றுகருவியும் துரியத்தி லிரண்டுகருவியும் அதீதத்தி லொருகருவியுமாக நிற்கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அப்படியாலுயு மவத்தைக்கு அறிகருவிகள்பதிறும் நீங்குமென்பதொழிய வாயுக்கள்பத்தும் வசனதிகளைந்தும் சாக்கிரத்தினுங்கூடி நிற்கச்செய்தே யவத்தையிற் கூடுமென்றதேதென்னில் அப்படிச்சாக்கிரத்திற் கூடிநின்முலு மவத்தைக் கவைமேலிட்டு ஜீவிக்கையினாலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அது வெங்ஙனேயென்னில் அந்தத் தசவாயுக்களுகுங் குணமாவது பிராணவாயு மேலேக்கியும் அபானவாயு கீழ்நோக்கியும் வியானவாயு கலந்தும் உதானவாயுவிக்கியும் சமானவாயு சமமாக்கியும் நாகவாயுதும்மியுங் கூர்மவாயு கொட்டாவியுஞ் சோம்பலும் செய்தும் கிரிகரவாயு கண்ணை யிமைப்பித்தும் தேவதத்தவாயு நகைப்பித்தும் தனஞ்சயவாயு நாடிகளைத் திறப்பித்துடலை விக்கியும் வருமாகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். தத்தவசரிதையில். "செப்புமிடைபிங்கலைநற் சுழுமுனைகாந்தாரி திகழத்திசிங்நுவையு மலம்புடையும்புருட, லெப்பரியசங்கினியுங் குதமுமாகு மொரு பத்திற்பிராண னபானன் பின்னும்வியானன், தப்பிலுதானன்சமான நாகன்கூர்மன் முருகிகரன்றேவத்தன் னனஞ்செயனும்பத்தி, லொப்பிலுசிகுதங்கலத்தல் விக்கல்சமந்தும்ம லுயர்சோம்பு கண்ணேணற்றல் நகைமலர்ச் சீவிக்கே." என-து. கண்டுகொள்க. அவையெல்லாம் விசுவவியாத்தியி லில்லையோவென்னி லவையுன்னடாலுயு மான்மபோத மேலிட்டுநிற்கையா லவையடங்கியு மவத்தையி லான்பபோத மலத்திலுமேலமறைந்து அடங்கிநிற்கையா லவைமேலிட்டு நிற்குமென்ற தெனவறிக. அதற்கநுபோகமே

தென்னில் விசுவ வியாத்தியிலடங்கிநின் றியங்கின வாயுக்கள் அவத்தையிலே மேலிட்டுப் பெருமூச்செறிந் தநின்று காரியப்ப டுமாகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. வாயுக்களப்படி-யா லும் வசனதிகளோந்தும் விசுவவியாத்தியிலு முண்டாயிருக்க அவத்தையிலே மேலிட்டுநின்று ஜீவிக்குமென்ற தேதென்னில் விசுவவியாத்தியிலுங் கன்மேந்திரியமான வாக்காதிகளுக்கு விட யமாகநின்று ஜீவித்தாலு மவத்தைப்படுமவதரத்துஞ் சொப் பனத்தி லந்தவாக்காதிக ணீங்கிலுலும் வசனதிகணின்று ஜீவி க்கையா லப்படிச்சொன்னதென வறிக. அஃதெங்ஙனேயென் னில் ஆன்மா சொப்பனத்தனை வவதரத்தும் இந்தப்பூதவு-டலைவற்றுக்கிடக்கச்செய்தேயு மொருவரோடுவை தும் வாழ்த்தி யும் சிலவிடங்களுக்குப்போயு மீண்டுஞ் சிலபண்டங்களையிந்த லேற்றல் செய்தும் விசர்க்கித்தும் விட்டித்தும் மைதுனம்பண் ணியும் சிறுநீர்போக்கியும் வருகையால் அவத்தையிலும் வசன திகளுண்டாகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. ஆகையா லவத் தையில் வாயுக்கள்பத்தும் வசனதிகளோந்தும் மேலிட்டுநின்று ஜீவிக்குமென்பதை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

இனி யஞ்சவஞ்சத்தைப் பெருகிய மலத்தாற்பேணியு றும். எ - கு. அவத்தைகளினஞ்சுவே சாக்கிராவதத்தைக்கு மூப் பத்தைந்து கருவியென்றும் சொப்பனாவத்தைக்கு இருபத்தை ந்து கருவியென்றும் சுழுத்தியவத்தைக்கு மூன்றுகருவியென்றும் துரியாவத்தையில் இரண்டு கருவியென்றும் அதிதாவத்தையில் ஒரு கருவியென்றும் பொருட்கூறியதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். "சாக்கிரமூப்பத்தைந்தும் நுதலினிற்கனவுதன்னி, லாக்கிய மிரு பத்தைந்து களத்தினிற்சுழுனைமூன்று, நீக்கியவிதயந்தன்னிற் றுரி யத்திலிரண்டுநாடி, நோக்கியதுரியாதீத நுவலின்மூலத்திலென் றே." எ - து. கண்டுகொள்க.

அன்றியும் பெருகியமலம். எ - கு. மிக்கமலமென்று பொருட்கூறியதெதென்னில் அந்தவாணவமல மொன்றுயிருந்துஞ் சர்வான்மாக்களையு மறைத்துநிற்கையாலு மநாதியே தொடங்கி மேலு மான்மவர்க்கமுள்ளமட்டு மந்தமலநிங்காதாகையாலு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக.

இனி தனியதிதமுண்மை. எ-கு. கருவிகளொன்றுமில்லையென்றிருக்கப் பிரகிருதித்துவ மூடம்பாகக் கிடக்கிறதெயதிதமென்று பொருட்கூறியதெதென்னில் அந்தப்பிரகிருதித்துவ மற்றுள்ள கருவிகளைப்போல ஆன்மாவை விட்டும்பற்றியும் வாராமற் கேவலசகல மிரண்டினும் உயிருமூடலும்போலப் பிரிவற்றுநிற்கையாலப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அப்படியாலல் தனியதித மென்பானேனென்னில் அஃதாவது யாதாமொருவர் தனித்திருக்கிறார்களென்று லவர்க ளுயிருமூடம்பு மிரண்டாயிருக்கவும் ஒருவரென்றும் தனியரென்றும் பெயர்பெற்றாற்போலவெனவறிக. இதற்குமேல் "எண்ணவொன்றிலாததிதம்" என்னும் விருத்தத்துக்கெழுதுகிறநுட்பத்தினுங் கண்டுகொள்க.

இனியதீதத்தையான்மாவுக்கு உண்மையென்பானேனென்னில் கருவிகளோடுங் கூடிநின்று ஜீவித்தவிடம் செயற்கையறிவாகையாலும் ஜீவிக்குங்கருவிகணீங்கினவிடமியற்கையறிவாகையாலு மப்படிச் சொனனதெனவறிக. அப்படியான்மாவுக் கியற்கையான சுபாவமே யுண்மையென்பதற்கு. பி - ம். "கேவலந்தன்னுண்மை" எ - ம். "விஞ்சிய சுபாவமெலத்துடன்மேவுதல்" எ - ம். வருமது நூல்களிலேகண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது ஆன்மாக்களொவ்வொருசரீரங்களிலே கூடநிற்குமிடத் திந்திரியங்களோடுங் கூடிநின்று ஜீவிக்குமுறைமையு மப்படி நிற்கச்செய்தே யறிகருவிகணீ

தென்னில் விசுவ வியாத்தியிலடங்கினின் றியங்கின வாயுக்கள் அவத்தையிலே மேலிட்டுப் பெருமூச்செறிந் தநின்று காரியப்ப டுமாகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. வாயுக்களப்படி-யா லும் வசனதிகளாந் தம் விசுவவியாத்தியிலு மூண்டாயிருக்க அவத்தையிலே மேலிட்டுநின்று ஜீவிக்குமென்ற தேதென்னில் விசுவவியாத்தியிலுங் கன்மேந்திரியமான வாக்காதிகளுக்கு விட யமாகநின்று ஜீவித்தாலு மவத்தைப்படுமவதரத்துஞ் சொப் பனத்திலந்தவாக்காதிக ணீங்கிலுலும் வசனதிகணின்று ஜீவி க்கையா லப்படிச்சொன்னதென வறிக. அஃதெங்ஙனேயென் னில் ஆன்மா சொப்பனத்தினை வவதரத்தும் இந்தப்பூதவு-டலைவற்றுக்கிடக்கச்செய்தேயு மொருவரோடுவை தும் வாழ்த்தி யும் சிலவிடங்களுக்குப்போயு மீண்டிஞ் சிலபண்டங்களீயிதல் லேற்றல் செய்தும் விசர்க்கித்தும் விட்டுத்தும் மைதுனம்பண் ணியும் சிறுநீர்போக்கியும் வருகையால் அவத்தையிலும் வசன தியுண்டாகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதையா லவத் தையில் வாயுக்கள்பத்தும் வசனதிகளாந்தும் மேலிட்டுநின்று ஜீவிக்குமென்பதை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

இனி யஞ்சவஞ்சத்தைப் பெருகிய மலத்தாற்பேணியு றும். எ - கு. அவத்தைகளினஞ்வே சாக்கிராவதத்தைக்கு மூப் பத்தைந்து கருவியென்றும் சொப்பனவவத்தைக்கு இருபத்தை ந்து கருவியென்றும் சுழுத்திபவத்தைக்கு மூன்றுகருவியென்றும் துரியாவத்தையில் இரண்டு கருவியென்றும் அதீதாவத்தையில் ஒரு கருவியென்றும் பொருட்கூறியதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். "சாக்கிரமூப்பத்தைந்தும் நுதலினிற்கணவுதன்னி, லாக்கிய விரு பத்தைந்து களத்தினிற்சுழுனிலூன்று, நீக்கியவிதயந்தன்னிற் றுரி யத்திலிரண்டுநாடி, நோக்கியதுரிடாதீத நுவலின்மூலத்திலென் றே." எ - று. கண்டுகொள்க.

ஆன்றியும் பெருகியமலம். எ-கு. மிக்கமலமென்று பொருட்கூறியதெதென்னில் அத்தவாணவமல மொன்றுயிருந்துஞ் சர்வான்மாக்களையு மறைத்துநிற்கையாலு மஃதியே தொடங்கி மேலு மான்மவர்க்கமுள்ளமட்டு மந்தமலநீங்காதாகையாலு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக.

இனி தனியதிதமுண்மை. எ-கு. கருவிகளொன்றுமில்லையென்றிருக்கப் பிரகிருதித்தத்துவ மூடம்பாகக் கிடக்கிறதேயதிதமென்று பொருட்கூறியதெதென்னில் அத்தப்பிரகிருதித்தத்துவ மற்றுள்ள கருவிகளைப்போல ஆன்மாவை விட்டும்பற்றியும் வாராமற் கேவலசகல மிரண்டினும் உயிருமூடலும்போலப் பிரிவற்றுநிற்கையாலப்படிச் சொன்னதெனவறிக. அப்படியாலுல் தனியதித மென்பானேனென்னில் அஃதாவது யாதாமொருவர் தனித்திருக்கிறார்களென்று லவர்க ளுயிருமூடம்பு மிரண்டாயிருக்கவும் ஒருவரென்றும் தனியரென்றும் பெயர்பெற்றுற்போல வெனவறிக. இதற்குமேல் "எண்ணெவென்றிலாததிதம்" என்னும் விருத்தத்துக்கெழுதுகிறநுட்பத்தினுங் கண்டுகொள்க.

இனியதிதத்தையான்மாவுக்கு உண்மையென்பானேனென்னில் கருவிகளோடுங் கூடிநின்று ஜீவித்தவிடம் செயற்கையறிவாகையாலும் ஜீவிக்குங்கருவிக ணீங்கினவிட மியற்கையறிவாகையாலு மப்படிச் சொனனதெனவறிக. அப்படியான்மாவுக் கியற்கையான சுபாவமே யுண்மையென்பதற்கு. டி - ம். "கேவலந்தன்னுண்மை" எ - ம். "விஞ்சிய சுபாவமலத்துடன்மேவுதல்" எ - ம். வருமது நூல்களிலேகண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது ஆன்மாக்க ளொவ்வொருசரீரங்களிலே கூடி நிற்குமிடத் திந்திரியங்களோடுங் கூடிநின்று ஜீவிக்குமுறைமையு மப்படி நிற்கச்செய்தே யறிகருவிகண்

ங்கி யவத்தைப்படுமுறைமையு மதீதத்திற் கேவலாவத்தை க்குஜீவிக்குங் கருவிகளெல்லா நீங்கி யாணவத்தான் மறைப் புண்டுமூலாதாரத்திலே கிடக்குமுறைமையு மறிவித்தது.(உ)

வேறு—இது பொதுவைப்பதிலு மிரண்டுசூத்திரமுணர்த்தி யினி ஒரிடத்திருத்தல்என்பதீருகச் செய்யுளெட்டிலுமாத்மப்பிரகாசமான மூன்றுசூத்திரமுணர்த்துவான் மேற்கொண்டியவற்று ளிஃதாத்மவிலக்கணமுணர்த்திற்று.

தெறிந்திடுமூடலுண்மன்னி – ஆன்மாவானது கன்மத்தாக்கிடமாகப் பொருந்தினசரீரத்துள்ளேநிலைபெற்று,—சீர்புனல்வாயிற்பற்றியறிந்தநிலமுக்குணம் – புசித்தற்கு யோக்கியமான விடயங்களோயிந்திரியங்களாலேகண்டுந்தாலே கிரகித்து விந்தையிருலேயறிந்தவிடயத்திலே யழுந்திச் சகுணக்கங்களோ யனுபவியாநிற்கும்,— (காண்டலுங் கிரகத்திலும் பற்றியென்பதுறற் பெறுதும்) இனிகலாதிகளாலறிந்தமருதிகளாற்பற்றியிந்திரியங்களாற்கண்டு பிரகிருதியாலழுந்துமென்பாருமுளர்.—ஒன்று மறிந்திடாதறியுந்தன்மை–அறிவிக்குங் கிருவருமும் புகிப்பிக்குஞ் சாதனமானகருவிகளும் போக்கியத்தின் வாலாறுமான விவ்வுறுமி லொன்றுமறியாது,—பிறிந்தடையுஞ்சுவத்தைதபெருகியமலத்தாற்பனியுறும் – கருவிகளைப் பிரிந்தடைவாகச் சாக்கிரமுதலிய வவத்தைகளிலே மிருந்தவாணவமலத்தாலே மறைப்புன்னவத்தைப்படுகின்றேமுமென்னுந்தன்மை தெறியாமலேந்தும்,—தனியதிதமுன்னமை யுயிர்க்கென வுணர்ந்துமன்றே – இந்தக் கருவிகளொன்லாநீங்கி யாணவமலநீங்காத வேகாந்தமான வதீதாவத்தை யவ்வாத்மாவுக்குப் பெந்தத்தி மையென்று நிவ்யாகமஞ்சொல்லும். எ – று.

இனியறியுந்தன்மை பிரிந்தென ஒருபதமாக்கி யிங்ஙனம றியு முண்மையும்விட் டென்பாருமுளர். பிரதலுபசாரம். பேணி மறைக்கப்பட்டு. இது பேணிவைத்தானென்றுற்போ லுங் காலவழக்கு. எழுவாய்வருவிக்கப்பட்டது.

இப்படி யான்மாவென்பதொன் றுண்டாயிருக்கச்செய் தேயதனை யில்லையென்று உலகாயதனிந்தப்பூததேகந்தானே யறிகிறதென்றும் புத்தரில் மாத்மீக னிந்திரியங்கடானேயறி கிறதென்றும் மாயாவாதி பிரமத்தின்சந்நிதியிலே யந்தக்கர ணங்கடானே யறிகிறதென்றும் மீளவும் உலகாயதன் வாயுப் பூதந்தானே யறிகிறதென்றுஞ் சொல்லுவானேனென்றுவினை வினமாணவகனை நோக்கி யவரவரத்தங்களை மறுத்துக்காட்டிச் சிவனறிக்க வான்மாவே யிந்தவுடலிலே நின்றறிகிற தென்னு முறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

உருவுணர் விலாமையா னுமோரொரு புலன்களாக
மருவிநின் றறிதலா னுமனதிக டம்மின்மன்னித்
தருபய னுகர்தலா னுமுயிர்சட மாதலா னும
மருவினு டலுளாவி யறிவிலை யறியுமன்றே. (ஈ)

புகலுயிரில்லெனும் புறச்சமயத்தவர்
தகவிலுரையைச் சாற்றிமறுத்தது.

அப்படி யான்மாவென்ப தொன்றில்லை யிந்தப்பூததேகந்தானே யறியுமென்கிற வுலகாயதன் கருத்தை மறுத் தருளிச் செய்கின்றது.

(இ-ள்.) உருவுணர் விலாமையானும்

இந்தச்சரீரமான் துறக்கமான பொழுதுஞ் சுவமானபொழுது மறியாத படியாலே யிவையிற்றைக் கொண்டுநிகைக் கோரான்மாவுண்டென் றறிவாயாக.

அன்றியும் இரண்டாவது இந்திரியங்க
ளறியுமென்ற மாத்மீகன் கருத்தை மறு
த்தருளிச்செய்கின்றது

ஓரொரு புல
ன்களாக மருவி
நின்ற றறி தலா
னும்

இந்திரியங்க ளுறக்கத்தி னறி பாதபடி
யாலும் அன்றியு மிவை யொன்றறிந்திதா
ன்றறியாதபடியாலு மிந்த விந்திரியங்களை
க் கொண்டறிகைக் கொரு ஆனமாவுண்
டென்றறிவாயாக.

அன்றியு மூன்றாவது அந்தக்கரணங்க
ளறியுமென்கிற மாயாவாதி கருதனை
மறுத்தருளிச்செய்கின்றது

மனதிக டம்
மின்மன்னித் த
ருபயனுகர்தலா
னும்

மனம் புத்தி யாங்காரஞ் சித்தமென்ன
ப்பட்ட அந்தக்கரணங்க ளொன்றையொ
ன்றறியாத படியாலும் அன்றியும் ஒன்றறி
ந்த தொன் றறியாதபடியாலும் இவையிற்
றைக்கொண்டறிகைக்கொரு ஆன்மாவுண்
டென்றறிவாயாக.

அன்றியும் நான்காவது வாயுப்பூத மறி
யுமென்று பீளவும் உலகாயதன் சொன்
னகருத்தை மறுத்தருளிச்செய்கின்றது.

உயிர் சட்டமா
தலானும்

உறக்கத்தின்கண் வாயுப்பூத மியங்கச்
செய்தேயு மறிவற்றுக்கிடக்கையாலு மித
னைக் கொண்டறிகைக் கொரு ஆன்மாவு
ண்டென்றறிவாயாக. இங்ஙனமிவை யறி
யாதாகையால்

அருவினேயுட
லளாவி யறிவி
லறியுமன்றே

கட்புலனுக்குத் தெரியாமலரூபமாயிரு
க்கப்பட்ட கன்மத்துக்கிடாக வுண்டான
வுடம்பிலே நிற்கிறவான்மா கந்தாவின்

நிருவருளி னலே யறிவிக்கவறிந்து ஜீவியா
நிற்கும் என - று.

இவ்வன காட்டப்பட்ட சமயிகளுக்கு. உ - ம். உருவு ணர்வி லாமையானும். எ - கு. இந்தப் பூததேகமானது சவ மானபொழு தறியாதென்றும் அனறியும் உறக்கத்தின்கண் வாயுப்பூத மறியாதென்றும் உலகாயதன்கருத்தை மறுத்ததற்கு. பி - ம். சிவஞானசித்தியாரில். "அறிவுபூதமதென்னில் வேறு புறத்தறிந்தமைகண்டலுந், செறிவுதானுடலத்தினிற் சவமானதோ துடேறருமோ, குறிகொளாதுடல் வாயுவா னது கூடுடாமையி னென்னினீ, பிறிதராதுயிர் நிற்கஞான மூறக்கமென் பிறவாததே." எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி ஓராருபுலன்களாக மருவிநின்றறிதலானும். எ-கு. இந்திரியங்களறியாதென்றும் புத்தரில்மாத்திமீகன் கருத்தை மறுத்ததற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். "கருவியுமொளியும்வெறு கண்டுடுங்கருத்துநிற்கப், பொருள்புணர்மையாலே போத மும்வந்தெழுவதின்று, மருவிமும்பொருளுண்டாக வந்தெழும் புத்தியாறுற், பொருளுளதாகுமாகப் போதமு மூள்ளதா மே." எ - ம். "அறிவதைம்பொறியெயென்னி னுறக்கத்துமறி வாயாகு, மறிவதுமொன்றிருண்டுக வொன்றிருண்டுயறியுமெ ன்னி, லறிவுகளொன்றையொன்றறியாண்றங் கறிந்திடா வைன்தையு ங்கொண், டறிவதுதான்றுண்டதான்மா வைம்பொறியறிந்தி டாமே." எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி மூன்றுவது மருதிகடம்பின்மன்னித் தருபயனுக ர்தலானும். எ - கு. அந்தக்கரணங்களறியாதென்று மாயா வாதி கருத்தை மறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "வேறுதா குமுருவத்திலேபரம் வெளிப்படும்மெனவிளம்பினீ, யூறிலா வொருசவத்திலேயதுவு முன்டுகாணுணர்வு தின்றுதான், மாறிவாயுவு மருதியானவையும் வந்திடாமையினி னினெ

னி, னீறுதானுடைய தாயதோபிரம மென்கொலோ வினை யிறப்பதே." எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி நான்காவது உயிர்சடமாதலானும். எ - கு. வாயுப்பூத மறியாதெனறு உலகாயதனை மறுத்ததற்கு முற்பதத்தி லே யிவனை மறுத்த உதாரணத்திலே கண்டுகொள்க. அன்றியும் உயிர்சடமாதலானும். எ - கு. பிராணவாயுவென்று பொருட்படுத்தி அகச்சமயத்திற் சங்கிராந்தவாதி என்பாருமுளர். அதற்கிந்தச்செய்யுளின் கருத்து "புகலுயிரில்லெனும் புற்சமையத்தவர், தகவிலுரையைச் சாற்றிமறுத்தனென்று புறச்சமயிகளத்தத்தை மறுக்கையிலே யது வத்தமல்லவெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாவென்ப தொன்றில்லையென்று சொல்லுகிற உலகாயதன் மாத்யமிகன் மாயா வாதி இவர்கள் மூவாத்தத்தையுமறுத்து மாணவகனை நோக்கி யான்மாவுண்டென்று நாட்டியிந்தவான்மாவுஞ் சிவனறிவிக்க வறிந்திந்தவுடலிலிருந்து ஜீவிக்கமென்னு முறைமையையறிவித்தது.

(கூ)

வேறு—இதுதேகமும் மிந்திரியமும் மந்தக்கரணமும் பிராணவாயுவு மாத்மாவென்னு முலகாயதன் புத்தன் கன்மயோகிகளான விவர்களை நிராகரித்துத் தேகத்துக்கன்னியமாகவாத்மாவுண்டென வாத்ம சாதகமுணர்த்திற்று.

உருவுணர் விலாமையாலும் - உடம்பான தவத்தையிலுமரித்த போது மூணர்ச்சி யில்லாத சடமாகையாலும்,—ஓரொருபுலன்களாக மருவிநின்றறிதலாலும்-சாத்திராதிகளாந்தத்தமக் காதாரமாகிய பூதங்களைப் பொருந்தினின்றுவ்வொரு விடயங்களாக வைந்தையு மறிகையாலும்,இத

ற்குச் சோத்திராதிக ஜ்ஞாந்தையும் பொருந்திநின் றிருவன றிகையாலு மென்றுரைப்பர்?— மநுதிகடம்மின்மன்னித்தரு பயனுகர்தலானும் - அந்தக்கரணங்க டங்களிற் கூடிப் பற்றி நிச்சயித் தகங்கரித்துச் சிந்தித் திந்திரியங்கடந்த விடயங்களை ப்புசிக்கையாலும், இதற் கிந்திரியங்களைப் பொருந்தி யொவ்வொரு விடயங்களைப்பற்றி நிச்சயித் தகங்கரித்துச் சிந்திக்கையி னைவையொன்றறிந்த தொன்றறியாததலி னனைவ ராலினு மாத்மாப் பொருந்தியவற்றிரு லந்தப்பயனைப் புசிக்கையாலு மென்று மூரைப்பர்,—உயிர்சடமாதலாலும்-பிரானவாயு வவித்தையை யறியாதிருத்தலானும்,—அருவினையுடனுளாவி யறிவிலுலறியுமன்றே - நிருதற்கரிய வினைக்கிடாகவெடுத்த தேகத்திலே யாத்மாவானது சிவன் கூட்டி யருளின கலாஞானத்தாலே யறியும். எ-று.

அப்படிச் சிவனறிவிக்க வான்மாவறியுமென்பது பொருளல்ல ஆன்மா தானேயல்லேவாவறிந்து ஜீவித்துநிற்குமென்கிற அவிகாரவாதியையும் அதுவல்ல ஆன்மாவுக் கறிவில்லையென்கிற சங்கிராந்தவாதியையும் அதுவல்ல வான்மாவுக் கிந்திரியங்க ளறிவைக்கொடுக்குமென்கிற சிவசமவாதியையும் அதுவல்ல ஆன்மாவுக்கென்ன வோர்சிற்றறிவு சற்றுமில்லை சிவ னறிவுகொடுத்தறிவித்தா லறியுமென்கிற பரிணமவாதியையு மறுத் தருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

அறிவெனில் வாயில்வேண்டா வன்றெனி லவை தாமென்னை, யறிவதை யுதவுமென்னி லசேதனமவை தாமெல்லா, மறிபவ னறியுந்தன்மை யருளுவ னென்னிலான்மா, வறிவிலா தாகுமீச னசேதனத் தளித்திடானே.

சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

உயிருளதென்னு மூட்சமயத்தவர்
செயருறுமொழியைத் தெரிந்துசெப்பியது.

அப்படிச் சிவனறிவிக்கவேண்டா ஆன்
மாதானே யறியுமென்கிற ஈச்வர வவி
காரவாதியை மறுத் தருளிச் செய்கின்
றது.

(இ-ள்.) அறி வெனில் வாயில் வேண்டா

அப்படியான்மாவை யறிவென்பையாமா கில் ஒன்றையறியுமிடத்து இந்திரியங்களைக் கொண்டறியவேண்டுவதில்லையாம். ஆகையாற் றற்சுதந்தரமாயறிகிறவ னல்லவென்பதுகருத்து.

அன்றியும் இரண்டாவது ஆன்மாவை யறிவல்லவென்கிற சங்கிராந்தியாதியை மருத்தருளிச்செய்கின்றது.

அன் றெனி லனை தாமென்னி னதனை வுமென்னி லசே தனமையைதாம்

ஆன்மாவை யறிவல்ல வென்பையாமா கில் அந்த விந்திரியங்களா லிவனுக்கொ ருபயனு மில்லையாகவேண்டும். ஆகையா லிவனுக் கறிவில்லையென்னவு மொண்ணு தென்பதுகருத்து.

அன்றியும் மூன்றாவது இந்திரியங்களா ன்மாவுக் கறிவைக் கொடுக்குமென்ற சிவசமவாதியை மறுத்தருளிச் செய்கின்றது.

இந்திரியங்களான்மாவுக் கறிவைக் கொடுக்கு மென்பையாமாகிற் சேதனரு யுள்ளவான்மாவுக்கு அசேதனமாயுள்ள விந்திரியங்களறிவைக்கொடுக்கமாட்டா

து. ஆகையா லிந்திரியங்களைக்கொண்டு ஆன்மா வறியுமென்பது கருத்து.

இனி நான்காவது ஆன்மாவுக் கென்னை வோர் சிற்றறிவு தானுமில்லை சிவனறிவு கொடுத்தா லறியுமென்ற பரிணுமவாதி யை மறுத்தருளிச்செய்கின்றது.

எல்லா மறிப வனறியுந்தன் மையருளுவ'ன்னி லான்மாவ றிவிலாதாகும்

சர்வத்தையு மொருங்கழ்ச்சியா யறிகிற சிவன்ருனை யான்மாவுக் கறிவைக்கொடுப்பனென்று நீசொல்லில் முன்பான்மாவுக்குச் சிற்றறிவுதானுமில்லையாக வேண்டும். அப்படியான்மாவுக்கு முன்பு அறிவுண்டாமாகில் சிவனறிவிக்கவேண்டுமோ வென்று நீசொல்லில்

ஈசனேசதன — சிவனறிவுள்ளமுதலுக் கறிவைக்கொடுத்தளித்திடாப்பதொழிந்து அறிவில்லாத கடபடாதிகனே. — ருக் கறிவைக்கொடான். எ - று.

உ - ம். இங்ஙனங் கூறப்பட்ட சமயிகள்மதமும் மதற்கு மறுப்புஞ் சங்கற்ப நிராகரணத்திலே காட்டுதும்.

ஈச்வர வதிகாரவாதி ஆன்மாவை யறிவென்பதற்கு. பி-ம். "பஞ்சுளக்கடத்தி னுள்விளக்கேய்ப்ப-வறிவுளதாகு முருவுமுமுயிர்கள்." எ - து. அவன்மதத்திலே கண்டுகொள்க.

அப்படியான்மா வறிவல்லவென்றவனை மறுத்ததற்கு. பி - ம். "இருந்தன்கேள்வி திருந்திடுமுயிர்க - ளறிவெனில்வாயிற் பொறிபுலனென்னை-மற்றவைபற்றி யுற்றறிந்திடுதலி-னறிவெனவழங்கு முயிரெனவுரைத்தல் - காணுங்கண்ணினன் கைகொடுதடவிப் - பூணும்பொருளின் பெயர்பலபுகற-

லென்னுக்கிளவி தன்னொடுதகுமே.'' எ - து. அவன்மறுப்பி லே கண்டுகொள்க.

இனி யிரண்டாவது ஆன்மாவை யறிவல்லவென்று சங் கிராந்தவாதி சொன்னதற்கு. பி-ம். நீங்காதொளிருயிர் வி ளக்கெனநிற்கு-மளப்புறுமறிவின்று.'' எ - து. அவன்மதத்தில் கண்டுகொள்க.

இனியானமாவுக் கறிவுண்டென் றவனை மறுத்ததற்கு. பி - ம். ''இன்றுனதுரையி னன்றியுயிரொளிர் - தீபம்போலத் தாபந்தரிலிருள் - செறியுந்தன்மையெ னறிவிலதாகி - யொளி யெனவுரைத்த தெளிவதற்கெதாம்.'' எ - து. அவன்மறுப்பி லே கண்டுகொள்க.

இனி மூன்றுவது இந்திரியங்க ளான்மாவுக்கறிவைக் கொடுக்குமென்று சிவசமவாதி சொன்னதற்கு. பி-ம். ''பாச மைம்புலன் றேசுறவுணர்த்தப்-பசுத்தனிஞானம் புகுத்திடுமன் றே.'' எ - து. அவன்மதத்தில் கண்டுகொள்க.

இனி யிந்திரியங்க ளான்மாவுக்கறிவைக்கொடுக்க மா ட்டாதென் றவனை மறுத்ததற்கு. பி - ம். பொறிபுலன் றூ வை வறியா.'' எ - து. அவன்மறுப்பிலே கண்டுகொள்க.

இனி நான்காவது ஆன்மாவுக்குச் சிற்றறிவுதானு மில்லை சிவனறிவு கொடுத்தாலல்ல தறிவில்லையென்று பரிணமவாதி சொன்னதற்கு. பி - ம். ''அறிவோன்றூணு மறிவிப்போனு மறிவாயறிகின் றூணுமறிவறு - மெய்ப்பொருடானும் வியங் திதுவெனப்படு-மப்பொருளியாது மவனேயென்றும்'' எ-து. அவன்மதத்திலே கண்டுகொள்க.

இனி யான்மாவுக் கநாதியே சிற்றறிவுண்டென் றவனை மறுத்ததற்கு. பி - ம். ''அறிவொன்றில்லோர்க் கிறையருளுதல் - பிறிவறிவரிய செறியிருளிடத்தோ - ரந்தகர்கானை வந்

தோரொம்மை - நீவிருங்காண வேணுமென்றூங் - கெடுத்தொ
ருதீபங் கொடுத்ததையொக்கு - மிச்செயற்கிறைவன் கொச்
சையனன்றே.'' எ - து. அவன்மறுப்பிலை கண்டுகொள்க.

இவ்ஙற்சொல்லியது ஆன்மாதானே யறியுமென்ற அவி
காரவாதியையும் ஆன்மாவுக்கென்னவோ ரறிவில்லையென்ற
சங்கிராந்த வாதியையும் ஆன்மாவுக்கு இந்திரியங்களறி
வைக் கொடுக்குமென்ற சுவசமவாதியையும் ஆன்மாவுக்குச்
சிற்றறிவுதானுமில்லை சிவனறிவித்தா லறியுமென்ற பரிணம
வாதியையும் மறுத்தருளிச் சிற்றறிவாயுள்ள வான்மாவுஞ்
சிவனறிவித்தா லறியுமென்னு முறைமையை யறிவித்தது.(சு)

—o—

வேறு—இது ஆத்மாத்தானே யறியுமென்பது முதலாக
ச்சொல்லுஞ் சாங்கியன் முதலியோரை மறுத்துணர்த்திற்று

அறிவுணில்வாயில்வேண்டா-வேறோ ரறிவுலறியுமெ
ன்ற தென்னை? ஆத்மாதானே யெவற்றையு மறியுமறிவுக
ணுமென்னுஞ் சாங்கியனு டயிக்கவாதியுஞ் சொல்லி லிந்திரி
யங்கள் வேண்டாவாய் முடியும்,—அன்றெனி லவைதாமெ
ன்னை-ஆத்மா வறிவுடைய னன்றென்று நியாய வைசேடிகன்
சொல்லி லறிவில்லாத வாத்மாவுக்குக் கருவிகளென்னை தா
ன்,—அறிவதையுதவுமெனி லசேதனமவைதாம் - இந்திரிய
ங்களாத்மாவுக் கறியுமுறைமையைக் கொடுக்குமென்று சாங்
கிராந்தவாதி சொல்லி லவைசடமாதலிற் கொடுக்கமாட்
டாது,—எல்லாமறிபவ னறியுந்தன்மை யருளுவனென்னில்-
முற்றுணர்வினையுகிய சிவன்கருவிகளாலே யாத்மாவுக் கறி
யுமுறைமையைக் கொடுப்பனென்று பரிணமவாதிசொல்லி
ல்,—ஆன்மாவறிவிலதாகும் - அப்பொழு தாத்மாச் சடமாக
வேண்டும்,—ஈசனேதசனத் தளிதகிடானே - ஆதலாலே
சிவன் சடத்தைக் கறிவைக் கொடானன் எ - று. எனவே

ஸாத்மாவுக்கு முன்புள்ள வறிவைக் கருவிகளாலே விளக்கு வனென்பதாம்.

அப்படி யான்மாவுக்கென்ன வேரறிவுண்டாமாகிலப் படி யறிக்கின்றசிவனே யிவரலறியப்படாதே வென்கின்ற பரிணமவாதியையுஞ் சிவனேயான்மாவால் ஒருகாலத்திலு மறியப்படாதென்கின்ற பாடாணவாதியையு மறுத்து ஆன்மா விந்திரியங்களுடனே கூடியறியு மறிவால் அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யறியுமதொழிந்து சிவனையறியமாட்டாதென்னு முறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

அறிவிலை லறிந்தயாவு மசத்தாத லறிதியென்று, மறிவிலை லறிவெ ணைதா லாவதென்றிலை மையென்னை, யறிவுதா னென்னைமுந்தி யதுவது வாகக்காணு, மறிவுகா ணைசத்துமற்ற தறிவினுக் கறியெ ணைதே. (இ-ள்.) அறிவிலை லறிந்தயாவு மசத்தாதலறிதி

பொறியாலுயிரறி பொருளசத்தந்த
வறிவாலமலனே யறிவரிதென்றது.

ஆன்மாவைச் சிவனறிவித்தாலு மிந்த ஆன்மாவுக் கறிவுண்டாமாகிலந்தச்சிவனே யிவரலறியப்படாதே வென்கிற பரிணமவாதியை மறுத் தருளிச்செய்கின்றது.

ஆன்மபோதத்தாற் சுட்டியறியப்பட்ட பொருள்களெல்லா மசத்தாயழிந்துபோகிற தன்மையென்றறிவாயாக

ஓகோ! வாக்குமனாதித கோசரமாயிருக்கப்பட்ட சிவனே யிவரலறியப்படி

மோவென்ற பாடானவாதியை நோக்கி மறுத் தருளிச்செய்கின்றது

என்று மறிவி லறிவொரு தாலாவதொன் றின்மை

இந்தப்பெத்தத்திலொழிந் தமுத்தியினு மிவன் சிவனேயறியாதுமாகி லிந்தவான் மாவுக் கொருபயனுமில்லையாம்

அப்படிச் சொல்லுகிறதென்ன மூற்பத த்திலே யான்மபோதத்தா லறியப்பட்ட தெல்லா மசத்தாயழிந்துபோ மென்று சொல்லி இப்பொழு திவரற் சிவனே யறியப்படாதாமாகி லிவனுக் கொருபய னுமில்லை யென்பானேனென்று மீளவுங் கேட்ட பரிணமவாதியை மறுத் தருளிச் செய்கின்றது.

தொன்மை யறிவுதா லென்றைமுந் தியது வது வாகக்கா ணு மறிவுகாண சத்து

பழைய வான்மபோதமானது இந்திரிய ங்களுடனே கூடி யந்தவிடயந்தாமுப் மூற்பட்டுநின்று காண்கிற வறிவைகாண் அசத்தா யழிந்துபோமென்றும். அதற் பின்னையெங்ஙனே யென்னில்

மற்ற தறிவி னுக்கறியொ ணதே.

(மற்றுவினை மாற்று) அந்தஞானமான திந்த விந்திரியங்களோடுகூடி யறியுமறி வா லறியப்படாது எ - று.

நு - ம். அறிவுலறிந்தயாவு மசத்தாலறிதி. எ - கு. அப்படிச் சிவனறிவித்து நிற்கச்செய்தேயு மான்மபோதத்தா லறிகிறதெல்லா மசத்தாமென்று பரிணமவாதியை மறுத்தே தென்னில் சிவனறிவிக்கச்செய்தேயு மான்மாவாலப்படி யறி விக்கிற சிவனே யறியப்படாதென்ற தெனவறிக. இதற்கு

பி - ம். சித்தியாரில். "அன்னியமிலாமையானு மறிவினுணிற்ற லானு, முன்னியவெல்லா முண்ணின் றுணர்த்துவ லானு, மென்னுதியானென்றே ருது மிருஞ்செருக்கறுத்தலானுந், தன் னறிவதற்காணுந் தகைமையனல்லனீசன்." எ - து. கண் டுகொள்க.

இனி யிரண்டாவது என்று மறிவுரூபறிவொணாதா லாவதொன்றின்மை. எ - கு. முத்தியிலுஞ் சிவனை யான்மாவா லறியப்படாதாயி னிவனுக் கொருபயனுமில்லையென்று பாடா ணவாதியை மறுத்ததற்கு. பி - ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில். "காட்சியென்னைக் காணுத்துயர - மாட்சியைமுத்தி யெனவு ருதுரைக்கிற் - காணுபாவ மரணங்களுமர - மெய்ந்தவர்முத்தி சேர்ந்தவரன்றே. - யினையகதிக்கோர் முனைவருமேண்டா - தனிதருதுயர மெனுமிதறிடமே - பாடாணத்திற் கூடா முத்தி." எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி மூன்றுவது தொன்மையறிவு தாவென்றைமுத்தி யதுவதுவாகக்காணு மறிவுகா ணசத்து என்று மீளவும் பரி ணுமவாதியை மறுத்ததற்கு. பி - ம். முற்செய்யுளி லிரண்டா ம்பதத்தில்." அறிவதையுதவுமென்னி லசேதனமுவைதாம்." எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி நான்காவது மற்றதரிவினுக் கறியொணாதே. என்ற தை அந்தஞானமான திந்திரியங்களோடுங்கூடி யறியுமறிவா லறியப்படாதென்றதற்கு. பி - ம். திருவாசகத்தில். "அனைத் தலகுமாய் நின்னையம்புலன்கள் காண்கிலா," எ - ம். காள த்தியந்தாதியிலும். "நிறைந்தெங்குநீயேயாய் நின்றுலுமென் றும், மறைமந் றைம்புலன்காணவாராய்." எ - ம். கண்டுகொ ள்க.

இதனுற்சொல்லியது ஆன்மாவுக்குச் சிற்றறிவுண்டாமா கில் தன்னையறிவிக்கிறசிவனை யவனறியாதேனுவென்ற பரிணு

மவாதியையும் ஆன்மாவா லொருகாலத்திலுஞ் சிவனே யறிய ப்படாதென்ற பாடாணவாதியையுமறுத்துப் பெத்தமொழிய முத்தியினு மான்மாவறிந் தநுபவியாதபொழுது அவனுக்கொ ருபயனு முண்டாகாதென்னு முறைமையையறிவித்தது. (நு)

வேறு—இது ஆத்மபோதத்தா லறியப்படுவனவெல்லா மசத்தென்று மவ்வறிவாற் சிவனே யறியவொண்ணுதென்றும் பரிணமவாதி டாடாணவாதிகளை மறுத்துணர்த்திற்று.

அறிவுலறிந்த யாவு மசத்தாதலறிதி - கருத்தா ஒருவனுளனே லவனென்னுலறியப்படாதேனுவெனி லாத்மாவினது சிற்சுறி விலு லறியப்பட்ட பொருளெல்லா நிலைநில்லாததுண்மையாலுற் சுத்தாகியசிவ மென்னு லெப்பொழுது மறியப்படாதோ வெனி ன்,—என்று மறிவிலு லறியொணுதா லாவதொன்றின்மை-ஒருகா லத்திலுஞ் சிவனுத்மாவா லறியாதிருக்குமாகி லிவனுக்குச் சிவ னைக்கொண்டாவதொரு பிரயோசனமு மில்லாமை யுண்மையாம்; ஆலு லென்னுலறியப்பட்டதெல்லா மசத்தென்று சொன்னதெ ன்னையெனின்?—தொன்மை யறிவுதானென்னை முந்தியதுவதுவா கக்காணு மறிவுகாணைசத்து - அநுதியாய்வருகிற பசுபோதமாவ தொருவிடயத்தை யிந்திரியங்களாலே முற்பட்டுப் பொருந்திய தை வதுவாகச் சுட்டியறியப்படும் பொருள்கா ணைசத்தென்றது,— மற்றதனறிவினுக் கறியொணுதே - அந்தச்சிவ மிந்தச்சுட்டறிவா லறியப்படாது. எ - று.

காணுமறிவு ஆகுபெயர். ஆவதொன்றின்மையறிதி எனவுங் கூட்டுக. அறிதலுண்மை. அறியொணுதென்பது தெரிவரியதோர் தெய்வமென்பதுபோலின்றது.

அப்படியசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யான்மபோதத்தா லறிய ப்படுமோவென்று பரிணமவாதி யாசாரியனைவினவ வப்பொழுது

ஈஸ்வரவவிகாரவாதிவந்து அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யான்மாவ
றியாமற் பின்னை யறிகிறதேதென்றுகேட்க அப்படியல்ல பிரபஞ்
சத்தையறிகிறது சிவனேயறிவனென்று மீளவும் பரிணமவாதி
சொல்லுகையும் அதனையல்லவென்றுமறுத் திந்திரியங்களறியுமெ
ன்று சங்கிராந்தவாதி சொல்லுகையும் அதனையல்லவென்றுமறுத்
தான்மாவுமிந்திரியங்களுங்கூடி யறியுமென்று சிவசமவாதி சொல்
லுகையும் அதனை யல்லவென்று ஆன்மாவுமருளுங்கூடி யறியு
மென்று ஈஸ்வரவைக்கியவாதி சொல்லுகையும் அதனையல்லவெ
ன்று அருளுமிந்திரியங்களுங்கூடி யறியுமென்று சைவர் சொல்லு
கையுமான வவதரத்து இவர்களொருவர்க்கொருவர் மாறுபாடாக
ச்சொல்லுகிறவிதிலே யசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தையறிகிறதுதா னெ
ந்தவறிவென்று ஆசாரியரைநோக்கி மாணவகன் வினவினவவதர
த்து இவர்க ளொருபேறுஞ்சொல்லுகிற வத்தங்களெல்லாஞ் சித்
தாந்தத்துக்கு வராதென்று அவரவர்சொல்லப்பட்ட வத்தங்க
ளெல்லாவற்றையு மறுத்துக்காட்டி யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்
கொண்டருளியது.

எவ்வறி வசத்தறிந்த தெனிலுயி ரறிய நீச
ரவ்வறி வறியானல்ல தசேதன மறியாதாவி
செவ்விய கருவிகூடித் தெரிவுறு தருளிற்சேரா [வே
லிவ்விரு வகையதென்னி லொளியிருளொருங்குறு

அந்தவசத்தை யசத்தென்றறிந்து
நெந்தவறிவென் றியம்புகவென்றது.

(இ - ள்.) எவ் வறி வசத்தறிந்த தெனில் இந்தச்சமயிகளாறுபேருஞ் சொல்லுகிறவி திலே யசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தையறிகிறது எந்தவறிவென்று நீகேட்கிறுயாமாகில்

அசத்தை யான்மாவாலறியப்படாது. அதுவேனென்னில ஆன்மா தனக்கென்ன ஓரறிவி

லாதபடியாலே பிரபஞ்சத்தைத் தாலுகவறிய மாட்டாதாகையாலெனவறிக. அன்றியும்

ஈசனவ்வறிவ நியான்

சிவனுக்கு மப்படி யறிகிறவறிவில்லே. அதுவேனென்னில் அவனெங்கும் பூரணையிருக்கையாலே யவனுக்கொன்றையுஞ்சுட்டி யறிய வேண்டுவதில்லேடாகையா லெனவறிக

அல்லதசேதனமறியாது

அவை யிரண்டையுமன்றி யிந்திரியங்களுந் தாலுக வறியமாட்டாது. அதுவேனென்னில் அவை ஜடமானபடியாலே தாலுக வறியமாட்டாதாகையா லெனவறிக. அன்றியும்

ஆவி செவ்விய கருவிகூடித்தெரிவுறுது.

ஆன்மாவு நேர்பட்ட கருவிகளுங்கூடி யறியமாட்டாது. அதுவேனென்னில் ஆன்மா தனக்கென்ன வோரறிவில்லாதபடியாலு மிந்திரியங்கள் ஜடமானபடியாலுந் தம்மிற்கூடி யறியமாட்டாதாகையாலு மெனவறிக. அன்றியும்

அருளிற்சேரா

ஆன்மா வருளோடுங்கூடி யசத்தை யறிய வேண்டுவதில்லே. அதுவேனென்னி லான்மா வருளோடுங்கூடினவிடத்து முத்திக்கேதுவாகையா லசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யறியவேண்டுவதில்லையாகையாலெனவறிக. அன்றியும்

ஒவ்விரு வகையதென்னில்

இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்த வொழுங்கிலே பதிபசுபாசமூன்றினுள்ளும் வொவ்வொன்றுக வறியுமென்று மிவ்விரண்டாக வறியுமென்றுஞ் சொல்லிவந்தவகையிலொழிந் துள்ளவருளுமிந்திரியங்களுங்கூடி யசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யறியுமென்னில் அப்படியறியாது. அதுவேனென்னில்

ஒளியிரு ளொ ருங்குமே. ஒளியாகியஞானமு மிருளாகிய வஞ்ஞான மு மோரிடத்திற்கூடிநில்லாதாகையால். எ-று. என்னவே சிவன்மேலுய்வதறிந்துணர்த்த வான் மா பிரபஞ்சத்தோடுங்கூடி யறியுமென்பது கருத்து. இதற்கு. பி-ம். இந்நூலிலே "தனக் கெனவறிவிலாதான் முணிவையறிந்துசாராான், றனக்கறிவிலாத வாயி முனறியாதுசாரா, தனக்கெனவறிவிலாதான றத்துவவன் னரூபன், றனக்கெனவறியாலுலிச் சகலமூறுருகந்தானே. எ-து. கண்டுகொள்க.

உ-ம். இந்தச்சமயிக ளாறுபேருடைய மதத்துக்கு மறுப்புக் குமுண்டான பிரமாணங்கள் சங்கற்பநிராகரணத்தில்காட்டுதும்:—அவைவருமாறு.

இச்செய்யுளின் முதற்பதத்திலே அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யுயிரறியுமென்று ஈச்வரவவிகாரவாதிசொன்னதற்கு. பி - ம். "பஃறூலைகடத்தி னுள்விளக்கேய்ப்ப - வறிவுளதாகு மூருவுறு மூயிர்கள் - கண்ணூலோசையுங் கரணமுங்கருத- வொன்னுதென்னு முணர்வுடைமையிரு - லவ்வப்புலன்கட்கவ்வுப்பொறிகள்- செவ்விதினிறுவிச் சோர்ந்தவைறுகரும்" எ - து. கண்டுகொள்க.

அசத்தை யுயிரறியாதென்று அவயவமறுத்ததற்கு. பி - ம். "அவ்வப்புலன்கட் கவ்வப்பொறிகள் - செவ்விதினிறுவலி னறி வெனச்செப்பினை - யறிவிலாமைகண்டன மஃறுபுலற்குப் - பொறிகளேவலி னறிவொடுபொருந்திற் - கண்டதோர்பொறியாற் கொண்டிடவேண்டும்." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனியசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சிவனறிவனென்று இரண்டாவது பரிணமவாதிசொன்னதற்கு. பி-ம். அறிவோன்மூறு மறிவிப்போறு - மறிவாயறிகின் மூறுமறிவுறு - மெய்ப்பொருடா

னும் வியந்திதுவெனப்படு - மப்பொருளியாவு மவனேயென்று
ம்." எ-து கண்டுகொள்க.

இனி யசத்தைச் சிவனுக் கறியவேண்டுவதிஃலையென்று அவ
ணமறுத்ததற்கு. பி-ம். "தனக்கெனிலஃது மிசைப்பதொன்றன்
றே - தன்போலறிதருந் தலைவருமிலான் - மின்போலினையை
வேண்டலும்பழுதே." எ - து. கண்டுகொள்க.

இனியசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யிந்திரியங்களறியுமென்று
மூன்றுவது சங்கிராந்தவாதிசொன்னதற்கு. பி-ம். "பூட்டைப்-
பலவகையுறுப்பு மிலகியதொழில்போ - லம்பொறிபுலன்க ளின்
புறுமன்றே." எ-து. கண்டுகொள்க.

அப்படி யிந்திரியங்களாற் பிரபஞ்சத்தை யறியப்படாதெ
ன்று அவணமறுத்ததற்கு. பி-ம். "புலனம்பொறியி னிலவிடுமெ
ன்றனை - யஞ்சுமொருகாற் றுஞ்சாதறிதற் - கழிவென்று." எ-ம்.
"இதுவேயல்லது கதுமெனவிருசெவி - யிருகூற்றுருருகாற் றெரி
யாத்தன்மைவந் - தெய்துமருதி மெய்யுயிர்ச்செயலுங் - தனக்கில
தொருவர்க் கெனத்தெளிகிலேயே. எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனியசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யான்மாவு மிந்திரியங்களுங்
கூடி யறியுமென்று நான்காவது சிவசமவாதிசொன்னதற்கு. பி-ம்.
"பாசமைம்புலன் றேசுறவுணர்த்தப் - பசுத்தனிஞானம் புரித்தி
டுமென்றே." எ-து. கண்டுகொள்க.

அப்படியவையிரண்டுக்கூடியலு மசத்தாகியபிரபஞ்சத்தை
யறியமாட்டாதென் றவணமறுத்ததற்கு. பி-ம். "அந்தியமறியா
மன்னுயிர்பொறிபுலன் - முன்னுவறியா." எ - து. கண்டுகொ
ள்க.

இனிபசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யருளுமான்மாவுங்கூடி யறி
யுமென்று ஐந்தாவது ஈச்வரவைக்கியவாதி சொன்னதற்கு. பி-ம்.
உலகத்-தாயவனுயிர்க்கு மாயையினருளா - லிருவினைத்தொகையி

னுருவினைத்தருமாற் - கருமுகிலோரா விரிசுருகதிர்போன்-றறிவா
முயிரிற் பிறியாதேதையும்." என-து. கண்டுகொள்க.

அப்படி யருளு மான்மாவுங் கூடினவதரந்தானே முத்தியா
மென்ற வவனமறுத்ததற்கு. பி-ம். "அறிவிற்கறிவு செறியதேவென்
டன்றே - யுண்மையிலிருமையு மொளிதேடெனினிலாரு - தன்னை
யாகழுன் சாற்றினரிலரோ." என-து. கண்டுகொள்க.

இவியசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யருளு மிந்திரியங் களுங்
கூடி யறியுமென்று ஆருவது சைவர் சொன்னதற்கு. பி-ம். "அன்
னஸ் - கலிலுமுதலாக நிலவியகருவியை - விளக்கினவுதவுந் தள
க்கறப்பொருந்தி." என-து. கண்டுகொள்க.

அப்படியல்ல இந்திரியங்களான்மாவோடுசம்பந்தமொழியச்
சிவனோடுசம்பந்தமில்லையென்று அவனைமறுத்ததற்கு. பி - ம்.
"மலமிருணினையொளி - தானமர்விளக்கிற் றகுமிருட்கலாதிக-
ளினமிலிவனிடத் தெவ்வாறிணைந்தன." என-து. கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை யுயிரறியு
மென்ற ஈச்வரவவிகாரவாதியையுஞ் சிவமறியுமென்ற பரிணம
வாதியையு மிந்திரியங்களறியுமென்ற சங்கராந்தவாதியையு மான்
மாவுமிந்திரியங்களுங்கூடி யறியுமென்ற சிவசமவாதியையு மான்
மாவுமருளுங்கூடி யறியுமென்ற ஈச்வரனைக்கிடவாதியையு மரு
ளுமிந்திரியங்களுங்கூடி யறியுமென்ற சைவனையு மறுத்தமுறை
மையை யறிவித்தது. (சு)

வேறு—இது பசுஞானம் பாசஞானம் பதிஞானமென மூன்
றையும் வைத்துக்கொண் டிவற்றுளசத்தை யசத்தென்றறிந்ததை
வ்வறிவென்றுவினவ விம்மூன்றுமறியாதென்ப தணர்த்திற்று.

எவ்வறி வசத்தறிந்ததெனில் - அந்த வசத்தை யசத்தென்ற
றிந்த தெந்த வறிவுதா னென்னில்,—உயிரறியாது - சிற்றறிவுடைய

"செம்பிலுறு களிம்பேய்ந்து நித்தமூலமலமா யறிவுமூடி ஜீயு மறைக்கும்." எ - ம். ஞானத்தின்கண்ஜீண மறைத்த கடியதொழி லாணவத்தால்." எ-ம். வருமேதக்களிக் கண்டு கொள்க. இனி மாயைதாரகமாக நிற்குமென்பதற்கு," பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில். "புல்லியபாசங்க ளூப்த்திடப்போக ம் புமானுகர்ந்து சொல்லியகாலத் தறுஞ்செல்லனிக்கச் சிர புக்கோன், சொல்லியமண்மூதலாயினமாயையி லெதொகுத் தங், கெல்லியி னித்திரைப் போலிஷப்பாற்று மணுக்களே யே." எ-ம். இந் நூலினும். "உருவாதி சதுவிதமாய்." என்ற இருபத்திரண்டாஞ்செய்யுளிலே "ஒடுங்கவருகால மூயிர்க ளெல்லா மருவிடமாய் மலமாய் மன்னியிடமரனருளான் மா யைதானே " எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி ஆங்கறியையறிவரியன். எ - கு. கேவலப்பட்டுக் கிடக்குமவ்விடத் தான்மா வறியப்படும்பொருளா யிருக்கிற தன்னை யு மறியமாட்டானென்று பொருட்கூறியதெதென்னில் அப்படிக் கேவலத்திலான்மாவுக் கறிவாயுள்ளதா மிப்படி யறிவற்றுக் கிடக்கிறேமேயென்கிற நினைவுமில்லாததுகொண் டே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சுத்தியா னில். "அறிவிலனலமர்த்தனித்த னராகாதிகுணங்களோடுஞ், செறிவிலன் கலாதியோடுஞ் சேர்விலன் செயல்களில்லான்." எ - ம். "அறிந்திடுந்தன்னையுந் தானறியாமையாலும்." எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனி அறிகருவியனையா. எ - கு. கேவலமாகிய வவ்விட த்தச் சுத்தாதத்துவங்களும் பொருந்தாதென்று பொருட்கூ றியதெதென்னில் அப்படிச் சுத்தாதத்துவங்களைக் கூடினவி டம் சகலமாகையா லப்படிச சொன்னதெனவறிக. அதுவெ வ்வதேனையென்னில் அப்படிக் கேவலப்பட்டுக் கிடக்குமிடத் தச் சிவசத்திக ளந்தச்சுத்தாதத் துவங்களைக்கொண் டசுத்

சமாயாகாரணத்திலே நின்றுங் கலியாதி தத்துவங்களோ டொற்றுமித் தான்மாக்களோடுங்கூடிக் காரியப்படுத்துகை யா லதுசகலமாகையாலே யந்தக்கேவலத்திற் சுத்ததத்து வங்களும் பொருந்தா தென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். இக்நூலில். "இத்தகைமை யிறையருளால்" என்னும் விருத்த த்தையொட்டிக் கண்டுகொள்க.

இனி இருள்மருவு மலர்விழிபோலதுவாய். எ-து. இருளோ ப்பொருந்தினவிந்தி யந்தவிருளின்வடிவு தாரூய்நின்றுற்போ லவென்று பொருட்கூறிய தெதென்னில் குற்றமறக்காணுங் கண்ணனது இருளொடுங்கூடின வவதாரத்து வேலுருனறுங் காணுமல் அந்தவிருளின்வடிவு தாரூய்நின்றுறபோல வறி வாயுள்ள வானமாவுங் கேவலப்பட்டு மலத்திரல் மறைப்பு ண்டுகிடக்குமிடத்து அந்தமலந் தன்னைப்போல வறியாமை யே வடிவாய்க்கிடக்கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அப்படிக்கண்ணனை யிருள்மறைத்தாற்போல வான்மாவையுங் கேவலத்தி லானவமலமானது மறைக்குமென்று திருவுக் டாந்தமா யிருக்கக் கேவலத்தி லானவமலமறைப்பதன்றி யே மாயைதாரகமாக வொடுங்குமென்ற தெதென்னில் அப் படி யிருளிரல் மறைப்புண்டு அந்தவிருளின்வடிவு தாரூய் நின்ற கண்ணிற் சோதியாயுள்ள பிரபையுந் தனக்குடம்பா யிருக்கப்பட்ட சுவனை தாரகமாக நின்றுற்போல வானவ மலத்தான் மறைப்புண்டுகேவலப்பட்டுக் கிடக்கு மான்மாவு மாயைதாரகமாகக் கிடக்குமென்பதை முற்கூறிய வகைக ளிரலு மதுபவத்திரலுங் கண்டுகொள்க. அப்படிக்கேவல த்தி லானவமலமன்றியே மற்றுள்ளமலங்களு முண்டென்ப தற்கு பி-ம். சித்தியாரில். "மும்மல நெல்லினுக்கு முஹாயெ டி தவ்டுமிப்போன், மம்மர்செய் தனுவினுண்மை வடிவினை ம றைத்துநின்று." எ-து. கண்டுகொள்க.

இங்ஙனம் பிரபஞ்சகாரியப்பட்டுநிற்கிற வான்மாவை மூற் கூறியவிருத்தங்களில் அறிவென்ற சமயிகளையுமறுத்தீர் அறிவல்ல வென்ற சமயிகளையு மறுத்தீர் பின்னையிதனை யேதென்று சொல்லப்படும்; சத்தாகிய வறிவனென்று சொல்லப்படுமோ அசத்தாகிய வறியாதவனென்று சொல்லப்படுமோவென்று வினவின மாணவகனை நோக்கி யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

சத்திது வென்றசத்துத் தானறி யாதசத்தைச்
சத்தறிந் தகலவேண்டா வசத்திது சத்திதென்றூர்
சத்திரு லெனியவாக்கண் டன்மைய தாமசத்தைச்
சத்துட னின்றுநீக்குந் தன்மையாற் சதசத்தாமே.(எ)

சத்தசத்தறியா தம்மிலவ்விரண்டையு
மூய்த்தறிவதுசத சத்தென்றுணைத்தது.

(இ - ள்.) சத் சத்தாகியசிவத்தை யிதுசிவமென்று அசத்திதுவென் றசத் தாகிய பாசங்களறியமாட்டாது

அசத்தைச் சத்தறிந் தகலவேண்டா

அசத்தாகியபாசங்கள் சிவத்தைப்பொருந் தாதபடியாலே யவையிற்றைச் சத்தாகியசிவம் இதுபொல்லாதென்றறிந்து நீங்கவேண்டுவதில்லை. ஆகையால்

அசத்திது சத்திதென்றூர் சத்து

அசத்தாகிய பாசத்தோடு கூடினபொழுது அந்தப்பாசந் தானுய்ந்தின்றறிந்துஞ் சத்தாகிய சிவத்தோடுங்கூடினபொழுது அந்தச்சிவந்தானுய்ந்தின்றறிந்தும் இங்ஙனமிவையிரண்டோடுங்கூடியறிந்துவருகிறவான்மாவு மறியுஞ்சத்தாம். அதென்போலவென்னில்

இருளொளி யலாக்கண் டன்மையதாம்

இருளோடுங்கூடியந்தவிருள்தானுய்ந்தின்று விழித்தும் ஒளியோடுங்கூடியந்தவொளிதானுய்ந்தின்றுவிழித்து நின்றகண் ணவ்விருளுமொ

தமாய்த் தானெகவொன்றையு மறியாதாதலி னுயிரான நசத்தைச் சத்தென்றே பிருப்பதொழிக் தசத்தென் றறிபமாட்டாது,—ஈச னெவ்வறி வறியான் - பரிபூரணமாய்ப் பேரறிவனுமா யிருக்கையா லே சதெனென்றை பிதுவினைச் சுட்டியறியான்,—அல்லதேசதன மறியாது - அன்றி யிவர்களை யொழிக்தகருவிகள் சடமாகையாலே பாசஞானமறியாது,—ஆவி செவ்விய கருவிகூடிற் றெரிவுறுதி-றிற்றறிவான வாத்மாவு மதற்குக்கருவியாகச் சிறந்தசடமுங் கூடியறியுமென்னில் விளக்கமுண்டாகாது,— அருளிற்சேராது - அருளான சிவஞானமு முபிருங்கூடி யறியுடென்னிற் பெத்தத்திலே யாத்மா வருளிற் பொருந்தாது,—உவ்விரு வகையுதன்னி லொளியிரு ளொருங்குரூவ-மற்றைப் பதியும்பாசமுங்கூடி யறியுமென்னி லொளியு மிருளு மோரிடத்தினில்லா. எ-று.

முப்பொருள்களை யொவ்வொன்றுகத் தனித்தனிமறுத் திவ்விரண்டாகக் கூடியறியுமென்பதை மறுப்புழி வாவியுங் கருவியுமறிபா. வாவியுமருளுங்கூடாவென மறுத்தாற் பின்னிற்ப தருளுங் கருவியுமாதலி னுவ்விருவகையுதனச்சுட்டினூர். "உப்பக்கநோக்கியுடதெசிதோண்மனந்தா னுத்தரமாமதுனைக்கச்சென்ப - விட்பக்கமாதரினுபங்கி மறுவில்புலச்செந்நாப் - போதார்புனற்கூட நீக்கச்சு.? என்புழி. உப்பக்க மப்பக்கமென்னும் பொருளாய் நின்றுற்போல நின்றது. ஒவ்விருவகையுதன்று பாடேபோதி டொதத்தவிருவகையென்று பொருளுரைத்தோடுஞ் சம்பிரதாயத்தோடி மாறுகோடலறிக. உயிரறியாதென்றதனால் விகாரவாதியு மீசனறியானென்றதனாற் பரிணமவாதியு மதேதனமறியாதென்றதனாற் சிவசமவாதியு மாவியுங் கருவியு மறியாவென்றுதற் சங்கிராந்தவாதியு முயிருமருளுங் கூடாதென்றதனாற் சைவகியுங் கருவியுங் கூடாதென்றதனா லுலக்தவாதியு மறுக்கப்பனவறிக.

னியுமல்லாதுநின்ற தன்மைபோல வான்மாவு
மந்தச்சுத்து மிந்தவசத்துமன்றித் தனித்தொரு
முதலாய்நிற்குமாறு லிந்தவான்மாவைச் சத்
தென்று சொல்லலாமோ வசத்தென்று சொல்
லலாமோ வென்னில்

அசத்தைச்சத்
தடைனின்று நீக்
குந் தன்மையாற்
சதசத்தாமே.

முன்புகூடிநின்ற பாசங்களோச் சிவத்தோடு
ங்கூடிநின்று நீக்குமுறைமையாலே யான்மா
வுக்குச் சதசத்தனென்கிறதேயியல்பாம்.எ-று.
என்னவே அறிவித்தா லறிவனென்பது கரு
த்து.

நு-ம். சத்தாகிய சிவத்தை யசத்தாகியபாச மறியாதென்ற
தெங்ஙனேயென்னில் உடலுமுயிருங் கூடியிருந்து ஜீவிக்கச்செ
தேயு முயிரையுட்லறியாதிருந்தாற்போல வெனவறிக.

அசத்தாகிய பாசத்தைச் சத்தாகிய சிவனறிந் தகலவேண்
டாவென்றது இந்திரஜாலங் காட்டுமவனை யது பிரமிப்பிக்குமட்
டாதாற்போலப் பாசங்கள் ஜடமானபடியாலே சிவனை மறைக்க
மாட்டாதாகையா லவனுக்கிதையறிந் தகலவேண்டாவென்றதெ
னவறிக.

ஆன்மாவை யிருளுமொளியுமல்லாத கண்ணின் றன்மைபோ
லவென்றது தாருகவறிகிறவனுமல்ல அறிவித்தா லறியாமலிருக்
கிறவனுமல்ல வென்றதெனவறிக.

சதசத்தென்றது சிவனறிவித்தா லான்மாவறிவனென்றதெ
னவறிக.

இனைவயிற்றுக்கு. பி-ம். சிந்தியாரில் "அறிந்திடு மான்மா
வொன்றை யொன்றிலுலறிதலாறு, மறிந்தவைமதத்தலாறு மறி
வுக்கவறிதலாறு, மறிந்திடுந்தன்னையுந்தா னறியாமையாலுந்தா
னே, யறிந்திடுமறிவனன்று மறிவுக்கவறிவனன்றே." எ-று. கண்
டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மா வறியும்பகுதிக்குரியவரே வறியாப்பகுதிக் குரியவரேயென்று வினவின மாணாக்கனேநா க்கி இவன்முதலாகவறிகிறவனுமல்ல சிவனறிவிக்க வறியாமலிருக்கி றவனுமல்ல வொளிகோடுகூடிக்கண்ட கண்போல வருளோடுங் கூடி யறியுமென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (எ)

வேறு—இதன்கருத்து. அசத்தையறியாதான் சத்தையு மறி யாவாதலி னிவ்விரண்டையு மறிவ தெவ்வறிவென்றவினவச் சத் தையு மசத்தையு மருள்கண்ணுக வாத்மாவே யறியுமென்பதை யுணர்த்திற்று. சத் திதுகளாலே முற்பட்டுப்பொருந்தி யதுவது வாகச்சுட்டி யறியப்படும் பொருள்காண் சத்தென்றது. மற்ற தறிவுக்கறிவொணுதே என்பது அந்தச்சில மிந்தச் சுட்டறிவா லறியப்படாது.

சத்திதுவென் றசத்துத்தானறியாது - அசத்தானபாசத் சடமாகையாற் சத்தாகிய சிவத்தை யிதுவென்று சுட்டியறியமாட் டாது,—அசத்தைச் சத்தறிந் தகலவேண்டா - சத்தாகியசிவ மறி யத்தமாகையா லசத்தை யிதுவென்றறிந்து நீங்கவேண்டா,— அசத்திது சத்திதென்றே ரசத்து - மலபாகத்தாற் பிரகாசித்த வ ருளாலே பாசமிது சிவமிது வென்றறிகிற வாத்மாவானது,—இரு ளொளியலாக் கண்டன்மையதாம் - இருளிலேநின்றபோ திருளாயு மொளியிலே நின்றபோ தொளியாயு நிற்பதல்ல திருவறிவொளியு மல்லாத கண்ணின்றன்மைபோலுந் தன்மையுடையதாம்,—அ வே பசத்தைச் சத்தாடனின்றுநீக்குந் தன்மையால் சதசத்தா மே - முனைகூடிநின்ற மலங்களைச் சிவத்தாடனை கூடிநின்று போ க்கு முறைமையாலே யவ்வாத்மாவுக்குச் சதசத்தென்று போ ராம். எ-று.

கண்ணின்றன்மைபோலுந் தன்மையாவது மலத்தாடனைகூ

நிநின்றபோது மலமாயுந் சிவத்துடனே கூடிநின்றபோது சிவமா யுநிற்கு மூறைமை. ஓரசத்துவினத்தொகை. சத்து உள்ளதென் னும் பொருளன்றி யறியவென்னும் பொருளும்பயக்கும். அத னைப்பூசாத்தவத்திற் சதசதந்தமென்ற பதத்துக் குணபெழுதின வாசிரியராலே யிரண்டாங்கருத்தாக வெழுதினமைகாண்க.

அப்படியான்மா விருளொளியுமல்லாத கண்ணினது தன் மைபோலே யிருக்குமென்ற திருஷ்டாந்தத்திலால் விளக்குக்கா ட்டக் கண்கண்டதுகொண்டே சிவனறிவுகொடுத்தா லறிகிறதெ ழுபத் தனித்தறிவில்லையென்ற பரிணமவாதியைமறுத்து ஆன்மா வுக்குச் சிவனறிவிக்கவறிந்தாலுந் சிற்றறிவுண்டென்னு மூறை மையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

கண்ணெனினி விளக்களித்துக் காட்டிடு மென்னிவ் வூன்னைங், கண்ணெனி யொன்றுமின்னும் விளக்கெனி கலந்துவற்றைக், கண்ணெனி யகலுமிவ் வேறு கண்டிடும் வேறுகாணக், கண்ணெனி விளக்கிவ் வாதி கலந்திங் கருத்தென்றன்வ் வேறு. (அ)

ஆற்றமி லுயிர்க்கறி வில்லையெனலாகா
சிற்றறிவென்றுமுண் டென்றுசெப்பியது.

கண்ணெனினி வி ளக்களித்துக் கா ட்டிடுமென்னிவ் வூன்னைங் கண்ணெனி யொன்று மின்னும் முண் கண்ணினது பிரகாசத்தையும் விளக்குக் கொடுத்துக் காட்டுமென்று நீசொல்லினில் விளக்குவற்றைக் கலந்துவற்றைக் கண்ணெனி விளக்கிவ் வாதி கண்ணினது பிரகாசமொன்றுமில்லையாக வேண்டும். அப்படி- விளக்குவருவதற்குமுன் கண்ணெனிக் கொளியுண்டோவென்று நீ கேட்கில் விளக்கின் பிரகாசங்கூடிக் காட்டுகிறபோ தார்த்தங்களைக் கண்ணினபிரகாசமான து விள

ண்ணெளியகலநி க்கின் பிரகாசத்தோடுங் கூடாமு லிருளிலெநி
ன்றேகண்டிடும் ன்று காண்கையால் கண்ணுக்குத்தனியே யொ
ளியுண்டென்றறிவாயாக. அப்படி யிருளுக்கு
ள்ளே நின்று கண்கண்டுதாகிலும்

வேறுகாணு காண்கிற பதார்த்தக்களை விளக்கொளி
யோடுகூடி நின்று காண்கிறதொழியத் தனித்
துக்காணமாட்டாதென்று நீ சொல்லுகிறாயா
மாகில் அப்படி விளக்கோடுகூடிக் கண்கண்டி
தாமாகிலும்

கண்ணெளிவி கண்ணினுடையபிரகாசம் விளக்கினுடைய
ளக்கின்சோதி க பிரகாசத்தோடுங்கூடியேநின்று ஜீவித்துதாகி
லந்திடுங் கருத் லும் கருத்து வேறுபாடுண்டு. அஃதெங்ஙனே
தொன்றன்றே. யென்னில் விளக் கெல்லாத்தையுஞ் சுட்டறி
ன்றுகாட்டும். கண்ணெல்லாத்தையுஞ் சுட்டி
நின்று காணும். அதுபோலச் சிவனுஞ் சுட்டற
நின்றறிவிப்பன். ஆன்மாவும் சுட்டிநின்றறி

யும். ஆகையா லான்மாவுக்குஞ் சிவனுக்கு மறிவொன்றல்ல. எ-று.
அன்றியும் விளக்குக் கண்ணுக்கொளியைக் கொடுத்துக் காட்டுமே
யானாலும் விழிகண் குருடனுக்கும் விளக்குக் காட்டவேணும், அது
வில்லாததுகொண்டே கண்ணுக்கு விளக்கு ஒளியைக்கொடுத்துக்
காட்டுமென்கிறது சித்தாந்தவிரோதமெனவறிக.

உ-ம். கண்ணுக்கு விளக்கொளியைக்காட்டி லுற்போல முன்
னே சிற்றறிவுதானு மில்லாதவான்மாவுக்குச் சிவனறிவைக்கொ
டுத் தறிவிப்பனென்று பரிணமவாதி சொன்னதற்கு. பி-ம். சங்
கற்பநிராகரணத்தில். "கண்ணினதொளியைக் கண்ணினதெளி
வது - கண்ணியவிருளிற் செறிபொருடொரித்தலு - மின்னைமின்
மினி யெனவிருகண்மணித் - தன்மைதானுந் தாவிலததரற்-

கண்ணினை துருவு மதிற்கதிரொளியு - நண்ணருஞ்சத்தி சத்தர்க ணைடிப்பே." எ-து. கண்டுகொள்க.

அப்படியேசிவனறிவிக்க வான்மாவறிந்தானு மநாதியேயா ன்மாவுக்குச் சிற்றறிவுண்டென்று அவனைமறுத்ததற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். "கண்ணினை துருவு மதிற்கதிரொளியு- நண்ணருஞ்சத்தி நாடகமெனிலதற் - கேதுவும்பயனு மோதவே ண்டு - நின்மொழிவிரோதமு நீடுலகியற்கையுந் - தன்மைசாத்திர முஞ் சகலமுமென்செயும்." எ-ம். அறிவொன்றில்லோர்க் கிறை யருளுதவல் - பிறிவறிவரியச் செறிபிருளிடத்தோ - ரந்தகர்காண வந்தோரெம்மை - நீவிருங்காண வேணுமென்றுங்-கெதித்தோர்தி டங் கொடுத்ததையொக்கு - மிச்செயற்கிறைவன் கொச்சையனன் றே." எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனிகருத்தென்றன்றே. எ-கு. சிவனுக்கு மான்மாவுக்கு மோரறிவல்ல வென்றதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "சிவன்சிவனென் றிரண்டுஞ் சித்தொன்றுமென்னிற் சிவனருட்சித் திவனருளைச் சேருஞ்சித்தவன்றன், பவங்கெடுபுத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித்தவ ற்றிற் படியுஞ்சித்தறிவிக்கப் படுஞ்சித்தமிவன்று, னவன்றனே யறியுஞ்சித் தாதலிருவிரண்டு மணைந்தாலுமொன்றுகா தநியமா யிருக்கு, மிவன்றனுபுத்தியுஞ்சித் திவனேமோபுத்தி யிதுவுசித் தென்றிடலவனுக் கிவனுமசித்தாமே." எ-று. கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லிய தென்னுக்கு விளகுக்காட்டக் கண்க ண்டதெனொன்றே டானன்மாவுக்குச் சிற்றறிவுதானுமில்லையென்ற பரிணமவாதியையமறுத்து விளக்கோடுகூடிக் கண்கண்டதாமாகி லும் விளக்கிலொளி கண்ணிற்றருக்காம விருளிலே நின்றுகாண் கையா லான்மாவுக்குச் சிவனறிவித்தாலு மநாதியே சிற்றறிவுண் டென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (அ)

வேறு—இது கருத்தா வாத்மாவுக் கறிவைக்கொடுப்பனென் னும் பரிணமவாதியை மறுத்துணர்த்திற்று.

கண்ணெளி விளக்களித்துக் காட்டிடுமென்னின் முன்னங் கண்ணெளியொன்றுமின்றும் - கண்ணுக்கொளியை விளக்குக் கொடுத்துப் பொருள்களைத் தெரிசிப்பிக்குமென்று நிமித்த பரி ணமவாதிசொல்லின் முன்புகண்ணுக்கொரு பிரகாசமுமிலையாய் மூடியும்,—விளக்கொளி கலந்தவற்றைக் கண்ணெளியகலநின்றே கண்டிடும் - விளக்கொளி கலக்கப்பட்டவற்றைக் கண்ணினிற் பிர காசமானது வேறுக நின்றேகாணும்,—வேறுகாண - இப்படியக லநின்று காண்கையிலும் விளக்கொளியொடுகாண்டலின்றிக் கண் ணெளிகடாமே காணமாட்டா,—கண்ணெளி விளக்கின்சோதிக லந்திடும் - கண்ணெளியும் விளக்கொளியுந் தம்மிற்கலந்து நிற் கும்,—கருத்தொன்றன்றே - கலந்தாலும் பொருந்தியபொருள்க ளைக்கத்தா லொன்றெனலன்றிப் பொருளிரண்டே. எ-று.

கருத்தொன் றன்றென்பதற்குக் கண்ணிற்பிரகாச மொன் றைச்சுட்டிநின்றேகாணும் விளக்கிற்பிரகாச மொன்றையுஞ் சுட் டாமனின்றே பிரகாசிக்குமென்பா ருமுளர்.

இங்ஙனஞ் சிற்றறிவனென்றுசொல்லி நாட்டப்பட்ட விந்த வான்மா வொருசரீரத்தோடுங்கூடிநின்று ஜீவிக்கு மிடத்து ஒரு தானத்திலே நின்றறியுமென்றுஞ் சரீரமெங்கு நிறைந்தறியுமெ ன்று மெங்கும்பூரணமாய் நின்றறியுமென்றுந் நானேவினவ்கினவ நிவாய் நிற்குமென்று மறியாமையா யிருக்குமென்றும் இங்ஙனம் பலவகைகளாகச் சிலசமயிகளா யுள்ளவர்கள் சொல்லுமத்தங் களி னுண்மையாகச் சொல்லுவதேதென்று வினவின மாணவ கனேநோக்கி யிவைகளெல்லாஞ் சித்தாந்தவழக்கினையறிந்த நம் லோர்கள் சொல்லார்களென்று மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக் கொண்டருளியது.

ஓரிடத் திருத்தல்மாயா வுருநிறைந் திடுதலெ
ல்லும், பேரிடத் துறைதருமே பிறங்கறி வாகிநிற்றல்,
சோர்வுடைச் சடநிகழ்த்த லெறுமிவை சொல்லார்கல்
லே, சோர்விடத் துணருமுண்மை யொளிதரு மூப
லம்போலும். (க)

தொடுத்தவைவகைகயின் மெல்லுயிர்த்தன்மை
யடித்ததனியல்பியல் பாருமென்றது.

(இ-ன்.) இரிடத்திருத்தல் மாயாவுருநிறைந்திடுதல் ஒன்றும் பேரிடத்துறைதருமே பிறங்கறிவாகிநிற்றல் சோர்வுடைச்சடநிகழ்த்தல் எறுமிவை சொல்லார்கல்லோர் ஓர்விடத்துணருமுண்மை யொளிதருமூபலம்போலும்.

ஆன்மா வோருடலிலேயின் றறியுமிடத்து ஒருதானத்திலேயின் றறியுமென்றும் இந்தமாயாதேகமெங்கு நிறைந்தறியுமென்றும் எங்கும்பூரணமாய்நின்றறியுமென்றும் ஒருத்தரறிவியாமற் முனே விளக்கமுடைய வறிவாயிருக்குமென்றும் குற்றத்தையுடைய வசேதனமாயிருக்குமென்றும் என்றிவ்வனைந் சொல்லப்பட்ட வத்தங்களைச் சித்தாந்தவழக்கையறிந்த பெரியோர்கள் சொல்லார்கள். பின்னெப்படியெனில் விசாரிக்குமிடத்து ஆன்மா வொருசரீரத்திலேயின்ற றறிதிமுறைமையை பிரகாசத்தினுடைய நன்மையாயிருக்கும். எறு.

வி - பு. இரிடத்திருத்தலென்றதை நல்லோர் சொல்லாதென்று மதுதகுதேதெனில் அப்படியான்மா வொருதானத்திலே

நின்றறியுமாறு லுருப்பட்டழிவதஞ்செய்யும் சரீரமெங்கும் பரி
சித்தாலு மறியமாட்டாதெனவறிக. என்றிங்ஙனமறுத்ததற்கு.
பி-ம். சித்தியாரில். "உடலினிலகதேசி யுயிரெனி லுருவாய்மா
யும், படர்வுறுமறிவின்றெங்குஞ் சுடரொளிப் பண்பதென்னிற்,
சுடர்தொழிற்சுடுவதெங்குந் தொட்டிடமறிவுண்டாகு, மடர்புலனி
டத்துமோக்க மறிவெழுவேணுமன்றே." எ-து. கண்டுகொள்க.
ஆகையா லிப்படியில்லாததுகொண்டே யகதேசஞ்சொல்ல வழு
க்கில்லையெனவறிக.

இனி யிரண்டாவது மாயாவுருநிறைந்திடுத லென்றதை நல்
லோர் சொல்லாவென்று மறுத்ததேதென்னில் அப்படியான்மா
வொருசரீரமெங்கு நிறைந்துநின் றறியுமேயாமாகிற் கீழாலவத்தை
ப்பட்டு மூலாதாரத்திலே யொடுங்கிக் கிடக்கவும் வழக்கில்லை.
அன்றியுஞ் சத்தாதி விடயங்களை யறியுமிடத்துப் புலன்களெல்லா
மொக்க ஜீவிக்கவும்வேண்டும். அன்றியுஞ் சரீரத்திலே சில குறைவு
பட்டாலதற்குத்தக்க தான்மாவிலுஞ் சில குறைவுபடவும்வே
ணும். என்றிங்ஙனமறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் "உருவினி
னிறைந்துநின்றங் குணர்ந்திடுமிரதென்னின், மருவிடாதறக்க
ம்வாயி லறிவொக்க வழங்கவேண்டும், பெருகிடுந்சுருங்கும்போ
தம் பேருடற் சிற்றுடற்கண், வருமுடல்குறைக்கவொக்கக் குறை
க்குபின் மாயுமன்றே" எ-து. கண்டுகொள்க. ஆகையா லப்படி
யில்லாதுகொண்டே சரீரமெங்கு நிறைந்துநின்றறிய வழக்கில்
லையெனவறிக.

இனி மூன்றுவது ஒன்றும்பரிடத் துறைதலென்றதை நல்
லோர் சொல்லாவென்று மறுத்ததேதென்னில் அப்படியான்மா
வெங்கும் பூரணமாய் நின்றறியுமேயாலுல் அவதனைப்படவும்
வழக்கில்லை ஜகநமாணப்படவும் வழக்கில்லை. அன்றியுஞ் சத்தாதி
விடயங்களைக் கொள்ளுமிடத் தொவ்வொரு புலன்களாக ஜீவிக்
கவும் வழக்கில்லையாகவும்வேண்டும். என்றிங்ஙன மறுத்ததற்கு.

பி-ம். சித்தியாரில். "எங்குந்தான் வியாபியாய்நின் றுணருமிவ்வா
ன்மாவென்னிற், றங்கிடுடவத்தைப்போக்குவரவுகள்சாற்றவேண்
டும், பங்கமார்புலனென்றொன்றுப் பார்த்திடல்பகரவேண்டு,
மிங்கெலாமொழிந்தாலிற்ப தெங்ஙனமியம்பவேண்டும்." எ-து.
கண்டுகொள்க. ஆகையா லப்படியில்லாததுகொண்டே யெங்கும்
பூரணமாய் நின்றறியுமென்பது வழக்கில்லையெனவறிக.

இனி நான்காவது தானே பிறங்கறிவாகி நிற்றலென்ற
தை நல்லோர் சொல்லாரென்று மறுத்தீதெனின் அப்
படியான்மாதானே யறியுமெயாலற் சத்தாதி விடயபகளைக்
கொள்ளுமிடத்துப் புலன்களைக் கொண்டறியவேண்டுவதி
ல்லை. அன்றியு மந்தக்கரணங்களைக்கொண்டு மறியவேண்டு
வதில்லை. என்றிங்ஙனமறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் "அறி
விச்சைசெயல்களெல்லா மடைந்தனல் வெம்மையும்போற்,
குறியுற்றங்கானைகானைக குணகுணிபாவமாகி, நெறியுற்றுநி
ற்குமென்னி னிகழ்புலன்கரணமல்லாஞ், சிறிவுற்றங் கறி
வுகொள்ள வேறுமோகிவரார்க்கே." எ - து. கண்டுகொ
ள்க. ஆகையா லப்படியில்லாததுகொண்டே யான்மாதா
னே யறிவனென்பது வழக்கில்லையெனவறிக.

இனி னைந்தாவது சோர்வுடைச் சடநிகழ்த்து லென்ற
தை நல்லோர் சொல்லாரென்று மறுத்தீதெனின் அப்ப
டியான்மாவறியாமையா யிருக்குமேயாலு லொருத்தரறிவி
த்தாலு மறியவழக்கில்லை. அன்றியும் உபாதியைநீங்கி மூத்தி
யைப்பெற் றறுபவிக்கவும் வழக்கில்லையாம். என்றிங்ஙன
மறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "அசித்தெனினுணரா தான்
மா வசித்தசித்தாகுமென்னி, லசித்தசித் தாகாதாகுஞ்
சித்தசித்தாயதில்லை, யசித்தொருபுறமாயொன்றிச் சித்தொரு
புறமாய்நில்லா, தசித்தாகுசித்தெயென்னி லசித்தடைந்தறி

வதின்ரும்." என்பதனுள். "அசித்தெனி லுணராதான்டா." எ - து. கண்டுகொள்க. ஆகையா லப்படியில்லாதது கொ ண்டே யான்மாவை யறிவல்லவென்னவும் வழக்கில்லையென வறிக.

ஆக விங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட வகைகளிரந்தினையு மறு த்து ஓரிடத்துணருமுண்மை யொளிதரு முபலம்போலும். எ-து. ஆன்மாவானது சுத்தபடிகம்போலக் கூடினதின்றன் மையா யிருக்குமென்று பொருட்படுத்தினதற்கு தூறபவுமே தென்னில் சுத்தபடிகமானது இருள்வந்து மேலிட்ட வஸ்து த்தத்தமிருளோடுங்கூடி யிருளினிறமாயிருந்தும் பஞ்சவ ன்னங்களோடுகூடின வஸ்துரத்தப் பஞ்சவன்னங்களி னிறமாயிருந்தும் ஒளிமேலிட்டபொழு தந்தவொளியோடுங் கூடி யொளிதாரையிருந்துள்வரும். அதுபோல வான்மாவும் ஆணவமலமேலிட்டு மறைத்தவஸ்துரத்தத்த மலத்தோடுங் கூடி யறியாமையாய்க்கிடந்தும் அப்படிக் கிடக்கச்செய்தே கலையாதி தத்துவங்களோடுங் கூடிப் பிரபஞ்சகாரியப்பட் டுச் சகலரகியும் இவையிரண்டுபகுதியு நீங்குவதாக வருள் மேலிட்ட வஸ்துரத்தத்தவருளோடுங்கூடி யறிவரப்பின்றும் இங்ஙனங் கேவலரகியுஞ் சகலரகியுஞ் சுத்தரகியுங் கூடி னதின்றன்மையாய் நிற்கையாலே படிகத்தை யுவமைசொன் னதெனவறிக. இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வஸ்துத்தை மூன்று க்கும். பி-ம். சித்தியாரில். "கேவலசகலசுத்த மென்று மூன் றவஸ்துத்தையான்மா, மேவுவன கேவலந்தன் னுண்மைமெய்ப் பொறிகளெல்லாங், காவலன்கொடுத்தபோது சகலமலங் களெல்லா, மோவினபோதுசுத்த முடையனுற்பவந் தடைத் தே." எ-து. கண்டுகொள்க. இதுவன்றியுஞ் சகலமொன்றை யும்பற்றி யான்மாபடிகம்போலக் கூடினதின் றன்மைக்குப் பஞ்சவர்ணத்திரியங்களோடுங் கூடிநிற்பதே சொல்லலாம். அது

வன்றியு மூன்றவத்தைக்கு மறுபவங்காட்டிச் சொன்ன தா படுக முற்றுவமையாகையா லெனவறிக. இப்படிக்கூடுன தின் றன்மையாயுள்ள வான்மாவி ணுண்நிலைமையு மாசாரியன் காட்டக்கண்டு அதையறிந்துகொள்ளுக.

இதனுற்சொல்லிய தாவது ஆன்மாவொருசரீரத்தோடுங்கூடி நின்று ஜீவிக்குமிடத்து நிற்குமுறைமை யெப்படியென்று வினவினமாணவகனோடாக்கி ஒருதானத்திலே நின்றறியுமென்றுஞ் சரீரமெங்கு நிறைந்துநின்றறியுமென்று மெங்கும் பூரணமாய்நின்றறியுமென்றட் விளங்கினவறிவாயிருக்குமென்று மறியாமையாயிருக்குமென்று மிங்ஙனம்பலவகையாகச் சொல்லப்பட்ட சமயிகள்கருத்தாகளை மறுத்து ஆன்மாவினையிற் சேருமிடத்துப் படிகமானது பஞ்சவண்ணங்களோடுங்கூடி யதுவதுவாய்நின்று காரியப்படுவதுபோலவ ன்மாவுங் கூடினதின் றன்மையாய்நின்று ஜீவிக்குமென்னு முறைமையையறிவித்தது. (கூ)

——o——

வேறு—இது இப்படிப்பட்ட வாத்மவிலக்கணத்தைப் பாசமயிகள் வேறுவேறு கூறவவற்றை நிராகரித்ததன்மையை யுவமைமுகத்தா லுணர்த்திற்று.

ஓரிடத்திருத்தல் - யோகிகளாத்மா தேகத்தி லெதேசத்திலேயிருந்தறியுமென்னு மதுவும்,—மாயாவுருவினைக் கிடத்தல் - சமணன் மாயாகாரியமான தேகத்திலே நினைத்தினின்றறியுமென்னு மதுவும்,—ஒன்றும்போரிடத்துறைதல்-மாயாவாதியாகசம்போ லெவ்விடத்தும் பூரணமாய்நின்றறியுமென்னு மதுவும்,—தானேபிறங்கறிவாகிநிற்றல் - சாங்கியனுமைக்கவாதியும் விகாரவாதியுமாக ஒருகருத்தா வறிவியாம லாத்மாவானே யுயர்ந்தவறிவாய் நிற்குமென்னு மது

வும்,—சொர்வுடைச் சடநிகழ்த்தல் - நியாய வைசேஷிகன் குற்றத்தையுடைய மனமுதலிய கருவிகளதற் கறிவைக்கொடுக்குமென்னு மதவும்,— எனுமிவை சொல்லார் நல்லோர்- என்றெண்ணப்படு மிவற்றைச் சைவசித்தாந்திகள் சொல்லார்கள்,—ஓரிடத் துணரு முண்மை - ஆத்மாவறியுமுண்மையை விசாரிக்குமிடத்து,—ஒளிதரு முபலம் போலும் - விளக்கந்தரும் படிகம்போல வகுத்ததன்றன்மையாய் நின்றறியும். எ - று.

உணருமுண்மை யோரிடத்தெனமாறுக. ஓரிடம் விளைத்தொகை. ஓரிடத்திருப்பி னேகதேசவுருவாய்ச் சடமாய் மற்றுள்ளவிடங்களி லறிவுமற்றழியும். உடன்முழுதுநிற்பி னவத்தைப் படுங்குற்றமும், முடல்வளரவளர்ந்து சிறுகச்சிறுகு தலாகிய சங்கோசவிகாசதன்மமென்னுங் குற்றமும், மிந்திரியமைந்தும் புலன்களிளைந்தையு மொருகாலத்திலே நுகராதகுற்றமும், முடல்வளரவளர்ந்து சிறுகச்சிறுகுதலாகிய வவயவங்குறைய வாத்மாவுஞ் சின்னபின்னப்படுங்குற்றமு மேறும். எவ்விடமு நின்றறியிற் போக்குவரவுடைய குற்றமும், மொருவன்கருத்தை யொருவனறியானென்னுங் குற்றமுந் தங்கும். தானேயறியி லவத்தைப்படுவது மொருவரறிவிக்கவறியுங் குற்றமுங், கருவிகளாலறியுங்குற்றமு மூளவாம். கருவிகளறிவைக்கொடுப்பி னுத்மாவுக்குச் சடத்துவமுண்டாம், அறியுஞ்சடமான கருவிகளொன்றுக் கறிவைக்கொடுக்கமாட்டாவாகையா லிவையுமுழுவதூஉ நல்லோர்சொல்லார். ஓர்வுடைத்தென்பதூஉம் பாடம். எ-று.

☞ மூன்றுசூத்திரமாகிய வான்மவிலக்கணமுற்றிற்று.

இங்ஙனங்கூடினதின் றன்மையாயுள்ள வான்மாவுக் கவத்தைப்படு முறைமையுமுண்டாகையால் ஆன்மவிலக்கணத்துக்குமேலாக நான்காஞ்சூத்திரமாகிய வவதனைத்தன்மையென்னு மதிகாரம்வைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகார நான்காஞ்சூத்திரமாக நின்றமுறைமையெங்ஙனமேயென்னில் சிவஞானபோதத்தி னென்காஞ்சூத்திரமும் அவைவத்தைத்தன்மையை யருளிச்செய்கையி னிதுவுமப்படி வைக்கப்பட்டதெனவறிக. அதுவெங்ஙனையென்னில்:—"அந்தக்கரண மவற்றி னென்றன்றனை, சந்தித்தறன்மாச் சகசமலத்தனாரா, தமைச்சரசேப்பநின் றஞ்சவத்தைத்தே." எனவுஞ் சூத்திரத்துக் கிவ்வான்மாக்கள் சகசமலத்தி னிணர்வின்றென்பது கருத்தாகையால் இச்சூத்திரனும் இவ்வதிகாரமாகிய "எண்ணெவான் றிலாததீதம்." "இவ்வகையவைவத்தை" "நிக்கமிலதீதம்" என்னும் விருத்தமூன்றும் அவத்தைத்தன்மையைச் சொல்லுகையா லிதுவுகான்காஞ்சூத்திரமாக நின்றதெனவறிக.

அப்படியுண்டாகப்பட்ட வவத்தை யெத்தனை வகைப்பட்டிருக்குமென்னில் அது பதினெட்டுவகையவத்தை யுண்டாய்வருமென்.

அதற்குவழியெதென்னில் காரணவத்தை மூன்றுங் காரியாவத்தைப் பதினைந்துமாய்வருமென்றறிக.

இதிற்காரணவத்தை மூன்றெதனிற் காரணமலமென்றுங் காரணசகலமென்றுங் காரணசுத்தமென்றும் வருமெ.

இதிற்காரணமலமாவது சர்வசங்காரகாலத்தான்மாக்கள் சுத்தமாயாகாரணத்திலே யொடுங்கிச் சிருஷ்டிகாலமளவும் ஆணவமலத்தான் மறைப்புண்டொன்றுமறியாமற்கிடக்கு மவதரமெனவறிக.

காரணசகலமேமதென்னிற் சிருஷ்டிதொடங்கிச் சர்வசங்காரம் வருமளவு மான்மாக்களியோனிவிட்டுயோனிபத்தி யெண்பத்தாநான்குநூறுயிரமியோனிபேதத்திலும பிறந்திறந்து திரிகிறவவதற மெனவறிக.

காரணசுத்தமேதென்னில் இங்ஙனங் கேவலசகலப்பட்டுப் பிறந்திறந்து திரியுமவதாத் தாணவமலபாகம்வந்த வான்மாக்களுக் கிருவினையொப்புஞ் சத்திநிபாதமுமுண்டாமாகையா லந்தவவதாரத்துச் சிவஞசாரியமூர்த்தமாக வெழுந்தருளி யிரணுகித்துத் தனதுதிருவருளான் ஞானத்தையுங் கடாஷுகித்து நிவ்ட்டாபராராக்கிப் பிராரத்தந் தொலைந்தவா றே தனது பூரணநிஷ்டையோடுங் கூட்டிக்கொண்ட வவதாரமெனவறிக.

இங்ஙனங் கூறப்பட்ட காரணவத்தை மூனறுக்கும். பி - ம். சித்தியாரில். "அறிவிலனமூர்த்தனித்த னாகாதிகு ணங்களோடுஞ், செறிவிலன்கலாதியோடுஞ் சேர்விலன்செ யல்களில்லான், குறியிலன்கத்தாவல்லன் போகத்திற்கொள் கையில்லான், பிறிவிலன்மலத்திலேறும் வியாபிகேவலத்தி லொன்மா." எ-து. கேவலத்துக்குக் கண்டுகொள்க.

உருவினைக்கொண்டுபோக போக்கியத்துன்னல் செப்பல், வருசெயல்மருவிச்சுத்த மாதியாம்விடயந்தன்னிற், புரிவதுஞ்செப்தங்கெல்லா யோனியும்புக்குழன்று, திரிதருஞ் சகலமான வவத்தையிற்சிவன்சேர்ந்தே." எ-து. சகலத்துக்குக்கண்டுகொள்க.

"இருவினைச்செயல்களொப்பி லீசன்றன்சத்திதாயக், குருவருள்பெற்றுஞான யோகத்தைக்குறுகிமுன்னைத், திருமலமறுத்துப்பண்டைச் சிற்றறிவொடுநிற்றுஞானம், பெருகிஅ டையன்றன்பாதம் பெறுவதுசுத்தமாமே." எ - று. சுத்தத்துக்குக் கண்டுகொள்க.

இனி காரியாவத்தை பதினைந்துக்கு வழியெதென்னில் கிழாலவத்தையைந்தும் நிலையிற்படுமவத்தை யைந்தும் நின்மலாவத்தை யைந்துமென வறிக. இவை பதினைந்துக்கும். பி - ம். சிவஞானபோதத்தில். "இலாடத்தே சாக்கிரத்தை யெய்தியவுள்ள, மிலாடத்தே யைந்தவத்தையெய்த - மிலாடத்தே, யவ்வவ்விந்திரியத் தத்துறைகள் கண்டதுவே, யவ்வவற்றினீங்கலதுவாங்கு" எ - ம். சித்தியாரில். "அறிதருமூலவத்தை யடைதருமிடத்தையைந்துஞ், செறிதருங்கரணந்தன்னிற் செயலெறுமூணர்ந்தெகான்னே, பிறிவிலாஞானத்தோரும் பிறப்பறவருளாலாங்கே, குறியொடுமஞ்சவத்தைக் கூடுவர் கீடகூட." எ-ம். இந்நூலினும். "இவ்வகையவத்தைதன்னில்" என்றவிருத்தமுமிப்பொருட்பற்றி யெனவறிக.

ஆக முன்னுங்கூட்டி யவத்தைப் பதினெட்டும் இவ்வதிகாரத்துவருத்த செய்யுண் மூன்றினுங் கண்டுகொள்க. அவை வருமாறு.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வவத்தைகளிற் கிழாலவத்தையிற் காரியாவத்தையைந்துஞ் சாக்கிரமுதலாக வருளிச்செய்யாம லதீதமுதலாக வருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

எண்ணெவான் றிலாததீத மெய்திய தூரியத்தென்றாயின்று, கண்ணிதிற்சுழுத்திகன்னி னையங்குளதென்றாயின்று, மண்ணிதிங் கனவுதன்னி லாதேறழாஞ்சாக்கிரத்திலன், கண்ணுறுமற்சாரூப கருவிகள்காணுங்தானே. (கo)

உடலிடையுயிருறுமோரைந்தவத்தையி
னடையுறுகருவியி னடைவினவகுத்தது.

(இ-ள்.) எண்ணெவொன் றிலாததிதம்

ஆன்மாவான து ஆணவமலமறைப்பாகக் கிழாலவத்தைப் பட்டுச் செல்லுமவதரத்துப் பிரகிருதித்துவ மூடம்பாகச்சென்று மூலாதாரமாகிய அதிதத்தானத்தில் சென்றொடுங்கு மவதரத்து அவ்விடத்து ஜீவிக்குங்கருவிக ளொன்றுமின்றி யந்தப் பிரகிருதியென்னத் தானென்னைப் பிறிவற்றுக்கிடந்தழுந்து மதேயதிதமாம். என்னவே அழுந்துந்தொழில் பிரகிருதிக்குடையதாகையா லதிதத்திற் பிரகிருதியுண்டென்பதை யறுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. அன்றியு மிதற்குமேலிச்செய்யுளுக்கெழுதுகிற நூட்பத்திலே யேதக்கனும் பிரமாணங்களுங்காட்டி யெழுதுகிற வகையினுங் கண்டுகொள்க.

எய்திய தூரியத்தொன்று

அந்தமூலாதாரத்துக்கு மேலாகப்பொருந்தப்பட்ட நாபியாகிய தூரியத்தானத்திலே நிற்குங்கருவி பிராணவாயுவொன்று. பிராணவாயு நிற்கையாவது ஆன்மா தூரியத்திலே பிரகிருத்தித்துவ மூடம்பாகப் பிராணவாயுவோடுங்கூடி நிற்குமவதரத்தந்தத்தூரியத்தைவிட்டு அதிதத்திலே பிரகிருதித்துவ மூடம்பாகச் சொல்லுமிடத்தந்தத் தூரியத்திலே பிராணவாயு நின்றுவிடுகையடா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக.

நண்ணிடுஞ் சூழ்த்திதன்னி னயத்துளதொன்று

அந்தத்தூரியத்துக்கு மேலாகப்பொருந்தப்பட்ட விதயமாகிய சூழ்த்தித்தானத்திலே விருப்பத்துடனே நிற்குங் கருவி சித்தமொன்று. சித்த நிற்கையாவது ஆன்மாவந்தச்சுழித்தியிலே பிரகிருதித்துவமூடம்

பாகச் சித்தத்தோடும் பிராணவாயுவோடு
ங்கூடி நிற்குமவதரத்தந்தச்சுழுத்தியைவி
ட்டுப்பிரகிருதித்துவமூடம்பாகப் பிராணவாயுவோடுங்கூ
டித் தூரியத்திற்செல்லுமிடத் தந்தச்சுழுத்தியிலே சித்தமொ
ன்று நின்றுவிடுகையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக.

பின்னுமண்
ணிடுங்கனவுத
ன்னிலாறே
ழாம். அநுவயம்.
அண்ணிடுங்கன
வுதன்னிற் பின்
னுமாறேழாம்

அந்தச் சுழுத்திக்குமேலாக வடுத்தகண்
டமாகிய சொப்பனத்தானத்திலே (பின்னு
மென்றவிதப்பால் முற்கூறுய பிராணவாயு
வுக்குப் பின்னுள்ள வொழிந்த வாயுக்க
ளொன்பதும்) ஆறேழாகிய சந்தாதிகளோ
தும் வசனாதிகளோந்தும் அந்தக்கரணங்க
ளிற் சித்தநீங்கலாக மனம் புத்தி யாங்கா
ரமும் ஆகப்பதின்மூன்றும் ஆகமூன்றுங்கூ
ட்டி யிருபத்திரண்டுநிற்கும். அன்றியு மிங்
தப் பதத்துக்குப் பின்னுமென்றது வாயுக்
களொன்பதுக்குப் பொருட்படாதென்று பின்னுமண்ணிடுங்
கனவிலாறே ழொன்பதாமென்று பாடமோதி இருபத்திரண்
டுகருவி சொப்பனத்தானத்திலே நிற்குமென்று தொகைப்ப
டுத்திப் பொருளுரைப்பாருமுளர். இதைப் பொருளுக்கேற்க
அந்தப் பாடத்தைக் கூட்டிக்கொள்க. சொப்பனத்தானத்
தில் நிற்குங் கருவி யிருபத்திரண்டாவ தெதென்னில் ஆன்மா
வந்தக் கண்டத்தானத்திலே வாயுக்கள் பத்தும் வசனாதி
யைந்தும் சந்தாதியைந்தும் அந்தக்கரணங்க ளைலும் ஆகவி
ருபத்திரண்டுங்கூடிப் பிரகிருதித்துவ மூடம்பாகநிற்கு
மிடத்து அந்தக்கண்டமாகிய சொப்பனத்தானத்தைவிட்டுப்
பிரகிருதித்துவ மூடம்பாகப் பிராணவாயுவோடுஞ் சித்தத்
தோடுங்கூடி இதயமாகிய சுழுத்தித்தானத்திலே செல்லுமவ

நான்காவது சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யானம்.

தரத்து முற்கூறிய கருவிகளிருபத்திரண்டுஞ் சொப்பனத் தானத்திலே நின்றுவிடுகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக

சாக்கிரத் தின் கண்ணுறு மஞ்சாமுய கருவிகள்

-கண்டத்துக்கு மேலாகிய இலாடத்தான மாகிய சாக்கிரத்தானத்திலே பூதங்களைந் தின் வழித்தாகிய ஞானேந்திரியமாகிய சோத்திராதிகளைந்தும் கன்மேந்திரியமா கிய வாக்காதிகளைந்தும் ஆகப்பத்துக்கரு விகளுஞ் சாக்கிரத்திலே நிற்கும். பத்துக் கருவிகள் நிற்றலாவது ஆன்மா தத்துவ மூப்பத்தாமூடுங்கூடி விசுவவியாத்தரய் நிற்கச்செய்தே யதிலே யறிகருவிகளாகிய சிவதத்துவமைந்தும் வித்தியாத் தத்துவமேழிற் பிரகிருதிதத்துவ நீங்கலாகக் கலாதிகளாறும் ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநாலிற் பூதங்களைந்தும் ஆகப் பதி னெறு நீங்கலாக நின்றகருவி யிருபதும் தொன்னூற்றாறு வகையில் வாயுக்கள் பத்தும் வசனுதியைந்தும் ஆக மூப்பத் தைந்தோடுகூடி ஆன்மாவோடச் சமைந்தோடுகிறதெரியற்று வானகைவிட்டு நின்றாற்போல அந்த விலாடத்தானத்திலே சாக்கிராவத்தைப்பட்டு நிற்கச்செய்தே யான்மா வதனைவிட் டுச் சொப்பனத்தானத்திற செல்லுமிடத்து வாயுக்கள் பத் தும் வசனுதியைந்துஞ் சத்தாதியைந்தும் அந்தக்காணைங்க ளைலும் ஆக விருபத்துநாலோடிங் கூடிப் பிரகிருதித்தத்து வ மூடம்பாகச் செல்லுகையா லிந்த விருபத்தைந்து நீங்கலாக மற்றுள்ள சோத்திராதியைந்தும் வாக்காதியைந்து மந்த விலாடத்தானத்திலே நின்றுவிடுகையா லப்படிச் சொன்ன தெனவறிக. அஞ்சாமுயகருவிகள் எ-று. பூதங்களைந்தின் வழித்தாகிய கருவிகளென்றதனால் ஆன்மா விந்திரியங் களைக்கொண்டு விடயங்களைக் கொள்ளுமிடத்துப் பூதங்க

னிடமாகநின்று கொள்ளுகையாலப்படிச் சொன்னதெனவறிக.

காணுந்தா ஆன்மாவவத்தைப்பட்டுச் செல்லுமவேண்.

தரத் தந்தந்தத் தானங்களோடாறு மந்தந்தக்கருவிகளை விட்டுவிட்டுப்போ முறைமையையிங்ஙனமிப்படியறியப்படும். எ-று.

வி-ப. இங்ஙனம் பொருட்கூறிவந்த வகையில் பின்னுமண்ணிடுங்கனவுதன்னிலாறேழாம். எ-கு. பின்னுமென்றது வாயுக்களொன்பதுக்கும் பொருட்படாதென்று பின்னுமண்ணிடுங்கனவி லாறேழொன்பதாம் என்று பாடமோதுவாருளரென்றதற்கு வழியேதென்னில் இந்தச்செய்யுளுக்குக் கருத்து ஆன்மாவவத்தைப்பட்டுச் செல்லுமவதரத் தந்தந்தத் தானங்களோடாறும் விட்டுவிட்டுப்போங் கருவிக்குத் தொகை சொல்லுகையாற் சொப்பனத்தானத்தில் விட்டுப்போங் கருவி யிருபத்திரண்டுக்குத் தொகை சொல்லுமிடத்துப் பின்னுமண்ணிடுங்கனவுதன்னி லாறேழாம் என்று பதின்மூன்றுக்குத் தொகைசொன்னதொழிய மற்றவொன்பதுக்குத் தொகை சொல்லாதபடியால் பின்னுமண்ணிடுங்கனவி லாறேழொன்பதாம் என்று பாடமோதி யிருபத்திரண்டென்று பொருட்கூறுகை கருத்தாகையா லப்படிப் பாடமோதினதெனவறிக. அப்படியாலல் முன்னே பிரணவாயுவைச் சொல்லிவருகையாற் பின்னுமென்றது பிற்பட்ட வாயுக்களொன்பதுமென்றுபொருட்கூறுகைக்குத்தொகையாகாதாவென்னிலப்படி முன்னே பிராணவாயுவென்றதும் வியாக்கியாநஞ் செய்தவர்கள் சொன்னதொழியப் பாடத்திற் சொல்லாதாகையால் அதுவும் பொருளல்லவென்பது கருத்தெனவறிக. இங்ஙனம் பொருட்கூறிவந்த வகைக் குதாரணங்கள் வருமாறு:—அஃதாவது ஆன்மாவவத்தைப்படுட்செ

ல்லுமிடத்துச் சாக்கிரந்தொடங்கி யதீதமளவு மந்தந்தந் தானங்களோறுங் கூடிநிற்குங் கருவிக ளின்னின்னதென்று தொகை சொன்னதற்கு. பி-ம். திருமந்திரத்தில்" மூப்பதோ டைந்தாய் முதல்விட்டங் கையைந்தாய்ச், செப்பதின்மூன் றுய்த் திகழ்ந்திரண்டொன்றதா, யிப்பதிநின்ற வியல்பையய றிந்தவ, ரப்பதிகொள்பவ ராய்ந்துகொள்ளீரே." எ-ம், சித் தியாரில். "சாக்கிரமூப்பத்தைந்து நுதலினிற்கனவுதன்னி, லாக்கிய விருபத்தைந்து களத்தினிற் சுழுஷ்ணமூன்று, நீக்கிய விதயந்தன்னிற் றுரியத்திலிரண்டுநாடி, நோக்கிய தரியாதித நுவலின்மூலத்திலொன்றே." எ - ம். மெஞ்ஞான விளக்கத் தில். "நனவுதனிற்கருவி மூப்பத்தைந்தாகுங், கனவிருபத் தோரைந்தாங் கானில் - முனிசுழுத்தி, மூன்றுருகுங்காஷ மூழுத்துரிய மோரிரண்டே, யூன்றுமதிதந் தருமாலென்று." எ-ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

என்றிங்ஙன மவத்தைக்குக் கருவி மூப்பத்தைந்தென்று சொல்லியிருக்கிற விதிலே மூப்பத்தாநாலு கருவியென்றும் ஒன்று ஆன்மாவென்றுஞ் சில நூல்களிற் சொல்லுவானென்னி லப்படிச் சொன்னதும் பிரகிருதித்துவத்தை யான்மா வென்று சொன்னதெனவறிக. அதற்கு வழியேதென்னில் பிர கிருதித்துவ மற்றுள்ள கருவிகளைப்போல வான்மாவைவி ட்டும் பற்றியும் வாராமற் கேவல சகலமிரண்டினு மூயிருமூ டம்பும்போலப் பிறிவற்று நிற்கையால் உடலுக்கிட்டபெயர் உயிருக்கு நின்றுற்போலப் பிரகிருதி தத்துவத்தின்பெயர் ஆன்மாவுக்குச் சொல்லியும் விளக்குச் சுடரொளியுக்தகளி யும் விளக்கென்று பெயர்பெற்றுற்போல ஆன்மாவின்பெயர் பிரகிருதி தத்துவத்திற்குச் சொல்லியும் வருகையால் இவ்வி டத்துக்கும் ஆன்மாவின்பெயர் பிரகிருதி தத்துவத்துக்குஞ் சொன்னதெனவறிக. அப்படி யொன்றின்பெய ரொன்றிற்கு

மாநிவருகைக்கு. பி-ம். சிவஞானபோதத்தின் மூன்முஞ்சூத் திரத்தின் சூரணையிம். "ஒடுங்கினவிடத் தின்பதன்ப ஜீவ னம் பிரகிருதிக்கின்மையி லொடுங்காவிடத் தின்பதன்பம் ஜீவியாநிற்ப தளதாதலி னதுவே யவ்வான்மாவாம்." என்ற தனுள் "ஒடுங்கினவிடத் தின்பதன்ப ஜீவனம் பிரகிருதிக்கி ன்மையின்" என்பதைப் பிரகிருதி தத்துவத்தின்பேர் ஆனமா வுக்கு வருமதுகண்டுகொள்க. இனி யான்மாவின்பெயர் பிர கிருதி தத்துவத்துக்கு வருமதற்கு. பி-ம். சித்தியாரி லிரண் டாஞ் சூத்திரத்திலே தத்துவத்தின் முறைசொல்லுமிடத் தண்டாகிய விருத்தத்தில் "சுத்ததத்துவங்களென்று மூன் னமே சொன்னவைந்து, மித்தகைமையி னியம்பு மிவை மூப் பத்தொன்றுமாகத், தத்துவ மூப்பத்தாமுஞ் சைதன்னியங் கலந்து, சித்தசித்தான்மாவொன்று மூப்பது மசித்தேசப் பிம்" இதிற் சித்தசித் தான்மா வொன்று மென்பதைக் கண் டுகொள்க.

இதனையுஞ் சித்தசித்தான்மாவென்று ஆன்மாவின் பெ யர் வருகையா லான்மா வென்பாருமூளர். அது வழக்கல்ல வெனவறிக. அதுவேனென்னில் தத்துவங்களுக்குத் தொ னைசொல்லிச் செலவுசொல்லுமிடத்து மீளவுந் தத்துவங்க ளைச் சொல்லாமல் ஆன்மாவைச் சொல்லுகை வழக்கல்லாத படியா லதனைச் சொல்லவொண்ணு தென்ற தெனவறிக.

அன்றியும் சித்தசித் தான்மாவென்றதைப் புருடதத்துவ மென்பாருமூளர். அது வழக்கல்லவெனவறிக. அதுவேனை ன்னில் அதனைத் தத்துவசமூகத்திற் முன்றுங் கருவியை ன்று "நிச்சயம் புருடஞுகிப் பொதுமையி னிற்குமன்றே." எ-ம். "ஐவகையாலுறுபயன்க ணுகரவருங்கால மதுபுருட தத்துவம்." எ-ம். நூல்களிற் சொல்லிவருகையால் ஆன்மா தத்துவங்களோடுங் கூடிநின்று சகலராய் ஜீவிக்குமவதரத்

தண்டாகுங் கருவியாகையாலும் பிரகிருதி தத்துவம்போல ஆன்மாவை விடப்படாமற் கேவலசகல மிரண்டினுங் கூடுதில்லாதாகையாலு மதனையாகாதென்ற தெனவறிக.

அன்றியும் புருடதத்துவந் தன்னை யான்மாவென்றலு மான்மாவின்பெயர் தத்துவத்துக்கும் வருமென்பது கண்டுகொள்க.

என்றலுஞ் சித்தசித்தான்மாவென்றது பிரகிருதி தத்துவமே தணிபெனவறிக.

அப்படியாயினு மவத்தைப்பட்டுச் செல்லு மவதரத்து மற்றுள்ள தத்துவமூடம்பாகச் செல்லாதோ பிரகிருதிதத்துவம் வேணுமோவெனினில் அப்படி மற்றுள்ள தத்துவ மூடம்பாகத் தரியமளவும் வந்து சென்றதாகிலுந் தரியத்திலே பிராணவாயு நின்றுவிடுகையாற் றரியத்தைவிட் டதீதத்திலெசெல்லுமிடந் தான்மாவான தனித்துச்செல்லாது. அஃதெப்படியென்னில் "அங்கியானது தானுமொன்றை யணைந்துநின்று நிகழ்ந்திடும், பங்கியாவுயிர்தானு மிப்படி பற்றியல்லது நின்றிடா." என்று நூல்களிற் சொல்லிவருகையால் ஆன்மாவான தொன்றுகூடி நிற்பதொழியத் தனித்துநில்லாதாகையாலவ்விடத்துக்குப் பிரகிருதி தத்துவமூடம்பாகச் செல்லவேண்டுகையாலது வேண்டுமென்பதை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

அப்படியாயு லான்மாவுக் காணவமலஞ் சகசமாய்நிற்கையாலந்த வாணவமலந் தாரகமாகச் சென்றுங்காதோ பிரகிருதிதத்துவம் வேணுமோவென்னில்? அந்தவாணவமலமு மான்மாவோடுங் கூடிநின்று மறைக்கிறதொழியத் தாரகமாகாதாகையாலதனைச் சொல்லவேண்டுவதில்லை யெனவறிக.

ஆகையா லல்விடத்துக்குப் பிரகிருதி கத்துவ முடம்பா கச் சென்று அதீதத்திலும் பிரகிருதிதத்துவமு மான்மாவுங் கூடிக்கிடக்குமென்பதே வழக்கெனவறிக. அப்படி யதீத த்தி லிரண்டுங் கூடிக்கிடக்குமெயாலல் சித்தியாரில் அவத் தைக்குச் சொல்லுமிடத்து "படைகொடு பவனிபோதும் பா ர்மன்னன் புகும்போதில்லிற், கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவலுமிட்டுப்பின்னை, யடைதருந்தனியேயந்தர்ப் புரத்தினி லதுபோலான்மா, வுடலினிலிலந்தவத்தை யுறுமுயிர்காவலா க." எ - ம். இந்நூலினும் "அடையுஞ்சுவத்தைப் பெருகியம லத்தாற்பேணி யுறுந்தனியதிதமுண்மை யுயிர்கெனவுணர்த் தாமன்றே." எ - ம். அதீதத்திலொருமுதலாகச் சொல்லுவா னேனென்னி லப்படி யொன்றென்றதும் பிரகிருதியையு மா ன்மாவையுங் கூட்டியே யொன்றென்ற தெனவறிக. அத ற்குவழியேயதென்னில் ஓரான்மா வோருடலோடுங்கூடி யிருக் மிருடத் தடலென்று முயிரென்று மிரண்டுமுதலாயிருக்க செய்தெயு மவனென்று மவளென்று மதுவென்று மொன்றுய் நின்றுற்போல ஆன்மாவும் பிரகிருதியுந் தேகமுந் தேகியும் போலப் பிறிவற் றிரண்டுமுதலு மொன்றுய்நின்றதெனவ றிக. அப்படியான்மாவைவிட்டுப் பிரகிருதிதத்துவ நில்லா தென்றும் பிரபிருதிதத்துவத்தைவிட் டான்மா நில்லாதென் றுஞ் சொன்னதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். "புருடன் பிரகிரு திபெற்றுற் போதஞ்சிறிதங்குண்டாகிக், குருடன்முதலில் மூடவனிருந் தூர்ந்தார்ப்போலப்பிரகிருதி, யிருடனிடத்தே யிருந்தியங்கும்." எ - து. கண்டுகொள்க. அப்படிப்புருடன் பிரகிருதிபெற்றா லென்பதுதெரண்டே பிறகுவந்து கூடினதா மேயென்னில் அப்படிச்சொன்ன தந்தவதீநந்தன்னிலே யந் தப் பிரகிருதியழுந்த அந்தப் பிரகிருதியுங்கழன்று மாயாசா ரண்டத்திலே கூடுந்தனைர்ந்துமூலைறைமையிற் கூடினதெனவு

றிக. ஆகையாற் கேவலசகலமிரண்டினு மான்மாவும் பிரகிரு திய மொன்றை யொன்றுவிடப்படாம லுயிருமுடலும்போ லப் பிறிவற்றுநிற்குமென்பதே வழக்கெனவறிக.

அப்படிக் கேவலத்திற் பிரகிருதித்துவமுண்டாமாகிற் றத்துவத்தோற்றுஞ் சொல்லுமிடத்துச் சித்தியாரில். "வரு ங்குணவடிவாய்மூலப் பிரகிருதிகலையிற்றோன்றித், தருங்கு ணமூன்றுடையொன்றிற் முன்மூன்றுய் மும்மூன்றுகும்." எ - ம். இந்நூலினும். "உருத்திராற்கலையதனிற் பிரகிருதிகுணங்க ளாவாகும்." எ - ம். தோற்றஞ்சொல்லுவானேனென்னில் அப்படித் தோற்றஞ்சொன்னது மான்மாவானதிதத்தில் ஜீவியாமற்கிடந்து சகலராக ஜீவிக்குமவதரத்து இச்சாஞா னக்கிரியாசொரூப ரூற்போல வந்தப்பிரகிருதித்துவமு மான்மாக்க ளொடுங்குமவதரத்துபாதானமாக ஜீவியாம னின்றும் தோன்றுமவதரத்துக்குக் குணசொரூபமாகத்தோ ன்றி ஜிவித்தும் வருகையாலு மப்படிச்சொன்னதெனவறிக.

அப்படிப் பிரகிருதித்துவ மோகினியிற்றோற்றமாகிய காரி யமாயையோடுந் தோன்றியுமொடுங்கியும் வரச்செய்தே யிதுவொ ன்று மூபாதானமாய் நிற்குமுறைமை யெங்ஙனேயென்னி லதுச த்தமாயையிற் காரியமாகிய விந்துசத்தி சூக்குமைமவாக்கு முதலா னவையிற்றுக் குபாதானமாய் நின்றொடுங்குமதுபோல வெனவ றிக.

அப்படியாரு லொருபாதானத்திலே யொருபாதானமொடு ங்குமுறைமை யெங்ஙனேயென்னில் அஃதொருவரிடத்திலே மற் றுமோரான்மா கர்ப்பத்திலே பதிந்து கிடந்தாற்போல வெனவ றிக.

அப்படியாரு றற் கருவி கூடின விடமெல்லா மான்மாவுக்கு ஜீவிப்புண்டென்று சொல்லியிருக்கக் கேவலத்திற் பிரகிருதித்

தூவங்கூடி நிற்குமேயாகி லான்மா ஜீவிப்பற்றுக்கிடக்குமுறைமை யெங்ஙனேயென்னில் ஆன்மா வொருசரீரசம்பந்தமாய் நின்றவி டமெல்லாம் ஜீவிக்குமென்று சொல்லியிருக்கவுங் கேவலப்பட்டு க்கிடக்கு மவதரத்துச் சரீரசம்பந்தமாய்க்கிடந்து ஜீவியாமனிற்கு மதுபோல வெனவறிக.

ஆகையாற் பிரகிருதிதத்துவ மான்மாவோடுங்கூடி யெவ்வி டத்திலு முயிரு முடலும்போலப் பிரிவற்றுநின்று சகலத்திற் குணசொரூபமாய்நின்று காரியப்பட்டுங் கேவலத்தி லுபாதான மாய் நிற்குமென்பது முற்கூறிவந்த வுபமானங்களிலு மநுபவ த்திலுங் கண்டுகொள்க. அன்றியு மிச்செய்யுளில். "எண்ணை வொன்றிலாததிதம்" என்கையா லதிதத்திற் கருவிகளொன்றுமி ல்லை மற்றுள்ள நாலவத்தைக்குமே கருவியுள்ளதென்பாரு முளர். அதிதத்திற் பிரகிருதிதத்துவ முண்டென்பதைப்பற்றி முற்கூறிவ ந்தவகைகளி லிந்நூலுக்குக்கருத்தாகக் காணையம்பலநாதந் தம் பிரானுரைருளிச்செய்த குறட்பாவி லிச்செய்யுளுக்கு வகுத்த குறட் பாவாகிய "உடலிடையுயிருறு மோரைந்தவத்தையி, னிடைவுறுக ருவியினடைவினவகுத்தது." என்று ஐந்தவத்தைக்குங் கருவியு ண்டென்றருளிச் செய்கையாலு மதிதத்திலுங்கருவியுண்டென்ப தை கண்டுகொள்க. என்னவே யதிதத்திற் பிரகிருதிதத்துவமுண் டென்பது கருத்து.

அன்றியு மப்படியான்மாவைக்கேவலசகலமிரண்டினும் விட ப்படாமல் வருங்கருவி பிரகிருதிதத்துவமல்ல டருடதத்துவ மென் பாருமுளர். அதுவழக்கல்லவெனவறி. அதுவேனென்னில் ஆன் மாவிசுவவியாத்திபைவிட் டவத்தைப்படு மவதரத்து அறிகருவி பதிரூறுகீங்கி யவத்தைப் படுகையா லதிலே காலமு நியதியுங் கலையும் வித்தையு மராகமுங்கூடி கீங்குகையா லந்த வைந்து கரு விகளுங்கூடி ஜீவிக்குஞ் சமூகத்திற்றோன்றுங் கருவி புருடதத்

கூஅo சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாகம்.

துவமாதலா லந்தக் கலாதிகளுந்து மவத்தைப்படு மவநரத்துக் கூடாததுகொண் டந்தச் சமூகத்திற்றோற்றமாகிய புருடதத்துவ மும மவத்தையிற் கூடாதெனவறிக.

அன்றியும் புருடதத்துவத்தையும் பிரகிருதி தத்துவத்தையு மொருகருவியென்று மதுவான்மா வவத்தைப்படு மவநரத்துத் துரியமளவும் புருடதத்துவமென்று பெயர்பெற்றுநின் றதீதத்திற் பிரகிருதிதத்துவமென்று பெயராய் நிற்குமென்பாருமுளர். அஃ திரண்டு மொருகருவியென்பது வழக்கல்லவெனவறிக. அதுவெங் ஙனேயென்னில் இந்நூலிலே தத்துவத்தோற்றஞ் சொல்லுமிட த்தில் "அருத்திமிருங்கலிகாலம்" என்னுந் திருவிருத்தத்திலே "உருத்திரராற் கலியதனிற் பிரகிருதிகுணங்க ளுளவாகும்" என் றும் பிரகிருதிக்குத் தோற்றஞ்சொல்லியும் "ஐவகையாலுறுபயன்க ணுகரவருங்கால மதுபுருடதத்துவமென் றறைந்திடுவரறிந்தோர்" என்று புருடதத்துவந் தத்துவ சமூகத்திற்றோன்றுங் கருவியெ ன்று சொல்லுகையாலும் புருடதத்துவம்வேறு பிரகிருதிதத்து வம் வேறெனவறிக. அன்றியு மிதுவேகருத்தென்பதைப் பற்றிக் காவையம்பலநாதத் தம்பிரானர் இந்நூலுக்குக் கருத்தாகவருளி ச்செய்த குறள்வெண்பாவில். "ஐவகையாலுறுபயன்க ணுகரவ ருங்கால மது புருடதத்துவம்." என்னுஞ் செய்யுளின் கருத்தா கிய "புகன்றவற்றுலவர் புருடதத்துவமு, மகன்றமாறு மதன்கு ணம் விளித்தது" என்று தத்துவங்கள் சாரியப்படுமிடத்துப் புரு டதத்துவம் பிரகிருதிதத்துவமும் வேறுவேறுகச் சொல்லுகை யாலு மவை யிரண்டையு மொருகருவியாகச் சொல்லவொண்ணு தெனவறி. அன்றியுந் தத்துவ மூப்பத்தாறுக்குந் தொகைசொல் லுமிடத்து ஆன்மதத்துவ மிருபத்தாலு வித்தியாதத்துவமேழு சிவதத்துவமைந்தென்று சொல்லுமிடத்து அவையிரண்டு மொ ருகருவியாலுல் மூப்பத்தாறுக்குந் தொகையில்லாதபடியாலும் அன்றியும் அத்துவாசோதனையிற் கலைபடைப்புக்குச் சித்தியாமில்.

"தத்துவமுமோரேழு." என்றுவித்தியாகலைக்கு வித்தியாதத்து வமேழையாகிலும் அவையிரண்டையு மொருகருவியென்ன வொன்ணுதெனவறிக.

அப்படியாலுல் வித்தியாதத்துவ மேழென்பதற்குக் காலம் நியதிகலை வித்தை யராகம் புருடன் மாயையென்று நூல்களிற் சொல்லுகையால் புருடனையும் பிரகிருதியையு மொருதத்துவமாக்கி மாயையென்பதை யொருதத்துவமாக்கி ஆக வித்தியாதத்துவ மேழென்று தொகைப்படுத்தி ஆகத்தத்துவ மூப்பத்தாறென்று சொல்லப்படாதோவென்னில் அப்படி மாயையென்றதும் பிரகிருதிதன்னையே யெனவறிக. ஆகையாற் புருடன்வேறு பிரகிருதிவேறெனவறிக. அப்படிப்பிரகிருதி தன்னையே மாயையென்பதொழிய மாயையென்றொரு கருவி தனித்தில்லையென்பதற்கு வகையேதென்னில் தத்துவத்தோற்றஞ் சொல்லுமிடத்துக் காலம் நியதி கலை வித்தை யராகம் பிரகிருதியென்று ஆறுக்குத் தோற்றஞ்சொல்லி வருகையாலும் புருடதத்துவத்தோற்றம். "ஐவகையாலுறுபயன்க ளுகரவருங்கால மதுபுருடதத்துவமென்று." அவ்விடத்திற் றோற்றஞ்சொல்லுகையாலு மாயையென் றொருகருவிக்குத் தோற்ற மோரிடத்திலுஞ் சொல்லாதபடியாலும் அன்றியுந் தத்துவங்கள் காரியப்படுமிடத்து மாயையென்றொருகருவி காரியப்படுகை சொல்லாதபடியாலும் பிரகிருதி தன்னையே மாயையென்பதொழியத் தனித்தொரு கருவி மாயையாகச் சொல்லப்படா தெனவறிக. ஆகையாற் புருடன்வேறு பிரகிருதிவேறெனவறிக.

அப்படிப் புருடனொருகருவியும் பிரகிருதியொருகருவிபுமா லுல் ஓடுக்கஞ் சொல்லுமிடத்து "வித்தையிலொடுங்குமாறும்" என்று ஆறுகச்சொன்னதேதென்னில் புருடதத்துவந் தத்துவசூ மூகத்திற் றோற்றமாகையாலு மற்றுள்ளகாலமு நியதியுங் கலையும் வித்தையு மராகமும் பிரகிருதியுங் காரணமாயையிற் றோற்றமா

கையாலுந் தோன்றினவொழுங்கிலே யொடுக்கஞ் சொல்லவேண்
டுகையாற் புருடதத்துவத்துக்குக் காரணமாயையிற் றோற்றமில்
லாதபடியாலும் மற்றுள்ள ஆறுதத்துவமுங் காரணமாயையி
லொடுங்குகையால் "வித்தையிலொடுங்குமாறும்." என்றதென
வறிக. ஆகையாற் புருடதத்துவம்வேறு பிரகிருதிதத்துவம்வேறெ
னவறிக.

அன்றியும். "சித்தமாமவ்வியத்தம்." என்று நூல்களிற் சொ
ல்லிவறுகையால் அவ்வியத்தமான பிரகிருதிதானே சித்தமுமாய்
த்தோன்றுகையால் பிரகிருதியையுஞ் சித்தத்தையு மொருகருவியா
க்கி அவத்தைக்குக்கருவி மூப்பத்தாலென்று சொல்வாருமுளர்.
அதுவும் பொருளல்லவெனவறிக. அதற்குக் குற்றமேதென்னில்
அப்படிப்பிரகிருதியுஞ் சித்தமு மொருகருவியானால் ஆன்மதத்
துவ மிருபத்தாலினுஞ் சித்தத்தை யொருகருவியாகவும் வித்தி
யாதத்துவ மேழினும் பிரகிருதியையொருகருவியாகவும் சொல்
லித் தத்துவமுப்பத்தா றென்கையாலும் அன்றியும் இவை காரிய
ப்படுமிடத்துச் சித்தமானது நினைவுமாத்தியமாய்நின்று காரியப்ப
டுமென்றும் பிரகிருதி மூக்குணங்களா யொன்பதுவகையாக நின்
றுகாரியப்படு மென்றுஞ் சொல்லிவருகையால் இரண்டையுமொரு
கருவியாகச் சொல்லவொண்ணுதெனவறிக. அன்றியும் பிரகிருதி
தானே சித்தமாமென்னும் வழக்கைப்பற்றி யிரண்டுமொன்றுமெ
ன்றலும் பிரகிருதியினின்றுஞ் சித்தமுண்டாகையாற் சித்தமா
னது சுழுத்தியில் நினைவுமாத்திரமாய் நிற்குமென்று நூல்களிற்
சொல்லுகையாலும் பிரகிருதிகாரணமாய்ச் சித்தந்தோன்றுகை
யாற் பிரகிருதிகெட்டுச் சித்தநிற்க வழக்கில்லாதபடியினாலும் அப்
படிச் சொல்லவொண்ணுதெனவறிக. அப்படிப்பிரகிருதி காரண
மாகச் சித்தந்தோன்று மென்றது ஆன்மதத்துவ மிருபத்தாலும்
பிரகிருதியிலே தோன்றி மீளவு மதிலேயொடுங்குகையாலும் அது

வழக்கல்லவெனவறிக. அப்படிப் பிரகிருதியிலே யான்மதத்துவ மிருபத்தாஅலுந்தோன்றி மீளவு மதிலே யொடுங்குமென்பதற்கு. பி-ம். இந்நூலில் "உருத்திராற் கலையதனிற் பிரகிருதிகுணங்க ளுளவாகு மாங்காரம் புந்தியினிலுதிக்கும்" என்று தோற்றத்துக்குச் சொல்லியும் சித்தியாரில் "தத்துவமென்மூன்றுஞ் சென்ருன்மதத்துவத்தொடுங்கும்" என்று ஒடுக்கத்துக்குச் சொல்லியும் வருமதுகண்டுகொள்க. ஆகையாற் புருடதத்துவம்வேறு பிரகிருதி தத்துவம்வேறு சித்தம்வேறெனவறிக.

அன்றியு மவத்தையிற் பிரகிருதிதத்துவங் கூடாதென்னிலதிற்றோற்றமாயுள்ள வந்தக்கரணங்களு மிந்திரியங்களும் அவத்தைத்தானங்களினின்று காரியப்படுகையாற் காரணமில்லாதபொழுது காரியம் ஜீவியாதாகையால் அவத்தையிற் பிரகிருதியுண்டென்பதை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. என்னவே ஆன்மா வவத்தைப்படுமிடத்துப் பிரகிருதிதத்துவ மூடம்பாகச் சென்று மூலாதாரத்திலே யந்தப்பிரகிருதியோடு மழுந்திக்கிடக்குமென்கிறதே சித்தாந்தப் பொருளெனவறிக.

என்றிவ்வனைஞ் சொல்லிவந்தவகையில் அவத்தைக்குக் கருவிமூப்பதந்தைதென்பதும் ஆன்மாவதிதத்திற் பிரகிருதிதத்துவமூடம்பாகச் சென்றொடுங்குமென்பதே வழக்கெனபதுங் கண்டுகொள்க. இதற்கு. பி - ம். சிற்றம்பலநாடித் தம்பிரானரருளிச்செய்த ஞானப் பஃறொடையில். "ஐயாறுமைந்து மலகருவியென்றுமிதிற், புருவத்திடை பத்தம் போக்கிருபத் தைந்தோடே களத்திற் றங்கிச், சுழுத்திதனின்மூன்றும் தூயத் திரண்டும், விழுத்தகினைவற்றுயிரை விட்டு - அழுத்தியிடி, மூலப் பிருகிருதியோடையம் மூலடலங், கோலக்கிடந்தணைத்தக் கூறுங்கால்." என்றருளிச்செய்ததுங் கண்டுகொள்க. அன்றியுஞ் சிவாகடத்தில் அசிந்திதமென்கிற வாகமத்தின் கிரந்தத்திலே யவத்தைக்குக்

கருவி மூப்பத்தைந் தென்பதற்குப் பிரமாணங் கண்டுகொள்க. ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநாலுக்கும் பிரகிருதித்துவம் பிரதான மாகையால் பிரகிருதியை சூஷத்திரக்ய னென்றதெனவறிக.

இதனாற்சொல்லியது ஆன்மாகிழாலவத்தைப்பட்டுப் பிரகிருதித்துவ மூடம்பாகச் சென்று மூலாதாரத்திலே யொடுங்குமவதாத்துச் சாக்கிரத்தானத்தில் விட்டுப்போங் கருவி பத்தென்றும் சொப்பனத்தானத்தில் விட்டுப்போங்கருவி யிருபத்திரண்டென்றும் சுழுத்தித்தானத்தில் விட்டுப்போங் கருவியொன்றென்றும் துரியத்தானத்தில் விட்டுப்போங் கருவி யொன்றென்றும் வருமுறைமையையு மறிவித்தது. (கo)

வேறு—இனி நிறுத்த முறையானே செய்யுண்மூன்றினு ளாஞ்சூத்திரத்தி லவத்தைத்தன்மை யுணர்த்துவான் றொடங்கினாரவற்று ளிது கீழாலவத்தை யைந்தையு மதிதமுதலாக வுணர்த்திற்று.

எண்ணெவான் றிலாததிதம் - மூலாதாரத்திலே யாத்மாவானவமலமேமயா யெண்ணுதற் கொருகருவிகளுமின்றி நின்றறிவதாமதிதம்,—எய்திய துரியத்தொனறு நண்ணிடும் - பொருந்தப்பட்ட துரியத்திலேநிற்கும் பிராணவாயுவொன்று பொருந்தும்,—சுழுத்திதன்னினையந்துளதொன்று-சுழுத்தியிலே விருப்பமுடையதித்தமொன்று. பொருந்தும் நண்ணிடுமென்பதனை யிதனோடுங்கூட்டுக,—கனவுதன்னி லாறைழாம் - சொப்பனவவத்தையிலே சதாதிணையந்தும் வசனதிணையந்தும் மனம் புத்தி யாங்கார மூன்று மாகிய பதின்மூன்றுமாம்,— பின்னுமண்ணிடும் - இனையவன்றிகின்ற பிரதான வாயுக்களொன்பதும் பொருந்தும்,—சாக்கிரத்திற் கண்ணுறுமஞ்சாறுய்-சாக்கிரத்தின் ஞானேந்திரியங்களைந்து மதன்வழியென்னுவதாய கன்மேந்திரியங்களைந்தும் பொருந்தும்,—

கருவிகள் காணுந்தானே-ஆராயுமிடத் திந்தானங்கடோறு மிந்த முறையே கருவிகள் பொருந்தும். எ-று.

காணுந்தானே பென்பதனுலும் பாடம். சாக்கிரத்தானம் நெற்றி. இது தொட்டுக் கண்டமளவுஞ் சொப்பனத்தானம். மூன்னுலகிய சிவஞானபோதத்திலே யொன்றனைபாலூலத் துபிரனையுகாபிதனி லென்றுற்போ லிவ்வாசிரியருஞ் சிருட்டிக் கிரமமாகவுரைத்தார். கேவல சகல சுத்தமென்னுங் காரணவத்தை மூன்றினுட் சகலாவத்தை பதினைந்துவிதப்படும். அவை சகலத்திற் கேவலமொன்றும் சகலத்திற் சகலமொன்பதும் சகலத்திற் சுத்தமைந்துமாம். சகலத்திற் கேவலமொன்றுவது அதிதம். சகலத்திற் சகலமொன்பதாவது மத்தியாலவத்தை யைந்தும் கீழாலவத்தையிற் சாக்கிரமுதலென்குமாம். மத்தியாலவத்தையுஞ் சகலத்திற் சுத்தமைந்து மேற்காட்டுறும். கீழாலவத்தையைந்திற் சாக்கிரத்திற் கருவி மூப்பத்தைந்து. சொப்பனத்திற் கருவி இருபத்தைந்து. சுழுத்தியிற்கருவி மூன்று. துரியத்திற் கருவி இரண்டு. அதீதத்தில் ஒன்று. அது புரு—ஞதவி லெண்ணெ வொன்றிலா ததீத மென்றூர். இனிச் சாக்கிரத்திலே இந்திரியம் பத்தநிற்க நின்ற இருபத்தைந்தடோனை சொப்பனவத்தையுறுவன். இவ்விடத்தி லெறிகருவியான இந்திரியங்களினெறி யிருக்கையிலுஞ் சாக்கிரத்திற் கண்டவாதனின சொல்லுமாட்டாமை னிற்பனபற்றி நிச்சயித்தெழுங் கருவிகளானெழுன்மையின் அறிவாழுகக்காய்ந்த விரும்பிறுதிச் சிறுதுசிவப்பு நின்றூற்போலவும் புத்தியிலே பிரகாசிப்பிக்கும். அதெப்படியெனில் ஒழுகக்காய்ந்த விரும் பக்கினிவைவிட்டு நீங்கியிருக்கையிலு மக்கினிசெய்யுந்தன்மை செய்து நின்றூற்போலவும் பவுரிசுழன்றவை னதிங்கியிருந்தவிடத்து மந்தப்பிரமைநின்றூற்போலவும் யானைகண்ட வேகமுழப்போய் மீண்டுவருங்காலுங் கவ்வியானை யாண்டுஞ்சில்லா திருக்கவு மனத்தின்கணிற்று யானுபோ

லவுமாம். இனிச்சுழுத்தியிலே சொப்பனவாதனை நிகழ்த்து சொ
ல்லுமாட்டாம னிற்பனபற்றி நிச்சயித்தெழுங்கருவிக ளாண்டின்
மையின் அறிவொழுகக்காய்ந்த விரும்பிறுகிச் சிறிது சிவப்பு நின்
ருற்போலவுஞ் செறிந்தவிருளிலே மின் பிரகாசித்தழிக் கண்ணுக்
கொருபொருளை நிச்சயிக்கவொண்ணு திருந்தாற்போலவு மாம்.
இனியத்துரியத்திலே பிராணவாயுவின் சேட்டையேயன்றி வே
ருரு நினைவுமற்றிருப்பன். அறிவுமவ்விரும்பு மிகவப்பிரகாசமும்
வெப்பமுமாறிச் சிறிதுவெம்மையுட னிற்பதுபோலவு மின்மறைந்
தவிடத்து மிக்கவிருளிற் கூடிநின்ற கண்போலவுமாம். இனியதி
தத்திலேயறிவு வெம்மையற்ற விரும்புபோலவும் பிறவிக்குரு—
னந்தகாரத்திலே விழித்திருக்குந் தன்மைபோலவு மிருக்கும்.

"நனவுமுகந்தன்னி னுலேழுமேழுங், கனவிருபத்தைந்துங்
களத்தி-நினைவாஞ், சுழுனையொரு மூன்று மாற்பிற்றுரிய, மெழுவ
பிழுல மிரண்டொன்று. இந்திரியமீரைந்து நிற்கவிலாடத்திருபத்,
தைந்துங்களத்தி னடைந்தாங்கனவு-முந்தைதன, வென்னவிலங்
குந்துயரு மின்புந்தினைக்குழுயிர்,பின்னைய தெ பொய்யாம் பிரிந்து.
இந்திரியமீரைந்து நிற்கவிலாடந்தன்னி, லந்தத் தொழில்விடய
மார்கனவின்-வந்துறலென், வாதனையிலுலே விளங்குடன்றி மற்
றிவற்றை, யாதலிலுற் புக்கனவென்றுர். உயிராவிசித்த மூரந்தி
லெடுங்கி, டயர்வுநினைவுஞ் சிறிதேதயாகு-முபர்கனவிற், சேறன்று
நினைவு மிதனைச்சுழுத்தியெனச், சான்றேருரைப்ப ரடைந்தார்
க்கு. நாபிக்குக்கிழ்மேலு நாலங்குலமங்கே, டாவிக்குயிர்க்கொ
டுக்க மாந்தரிய-மாவிதனிற்; றொன்றியிலங்கத்திருளி னுற்றவி
ழுக் கொப்பாகி, நின்றததிதநிலை. இவற்றின்பொருளுங்காண்க.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வவத்தைக ளைந்து மடிமேயுணர்
குத் தரிசனம் வந்தநில்லையென்ற மாணவகனைநோக்கிச் சகலாவ
ந்தையிற் காரியமாயுள்ள நிலையிற்படி மவதாரத்திலுண்டான வைங்

நவத்தைகளினுங் தரிசனப்படுத்தியதுகொண்டே திருவருட்பிரகா சமுள்ள புண்ணியவான்களுக்குண்டான மேலாலவத்தையும் ஆசா ரியன்கண்ணுக வறியவேணுமென்னு மூன்றாமையு மருளிச்செய்வ னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

இவ்வகை யவத்தைதன்னி லெய்திடுங் காணமெல்லா
மெய்வகை யிடத்திலுற்று மேவுமா கண்டுமிக்க
பொய்வகைப் பவமகற்றப் புரிந்திடி லருளாலாங்கே
யைவகை யவத்தையுய்க்கு மறிவினலறிந்துகொள்ளே.

தத்துவசமூகந் தன்னிலெந்தவத்தையுந்
சுத்தமதாமைந் தவத்தையுஞ்சொன்னது.

(இ-ள்.) இவ் வகையவத்தை தன்னி லெய்திடுங் காணமெல்லாம் மெய்வகை யிடத்திலுற்று மேவுமாகண்டு.

இந்தவண்டவிலே முற்கூறப்பட்ட அவத் தைகளைந்திலு முண்டானகருவிக ளேற்றக்கு றைச்சலாய் நின்றமுறைமைக ளெல்லாத்தை யும் மெய்யிலேவகைப்பட்ட விலாடத்தானத்தி லே யஞ்சவத்தைப்படு முறைமையையறிந்து

மிக்க பொய்வகைப் பவமகற்றப் புரிந்திடில்
அருளாலாங்கே யைவகையவத்தையுய்க்கும்
அறிவினலறிந்துகொள்ளே.

மிகவும் பொய்யாயிருக்கப்பட்ட ஜநமன தக்கங்களைநீக்க விசாரிக்கில்

தம்பிரானுர் காருண்ணியத்திலேலேலான சுத்தாவத்தைகளைந்தையு மந்தவிலாடத்தா னத்திலே செலுத்தாநிற்கும். அதனையறியுமு றைமை யெங்ஙனேயென்னில்

ஆசாரியன் கண்ணுக வறிந்து கொள்ளுக.

எ-று. அன்றியும் ஐவகையவத்தையுய்க்கு மறி வினலறிந்துகொள்ளே யென்றுரைபதமாக்கி

மூற்கூறிய கீழாலவத்தைகொண்டும் நிலையிற் படு மவத்தைகொண்டும் மேலாலவத்தையு மறியப்படுமென்னவுமா மெனவறிக.

நு-ம். மெய்வகையிடத்திலுற்றுமேவுமாகண்டு. எ-து. சாக் கிரத்தானத்திலே யுண்டாகிய நிலையிற்படு மவத்தை யைந்தையுங் கண்டென்றதெனவறிக.

அஃதாவது - ஒருபண்டத்தை மறந்தவனந்தப்பண்டங் காணுதபொழுது பிராணவாயுவு மியங்காமல் மூர்ச்சித்திருந்தவவத்தை நிலையிற்படுமவத்தையிற் சாக்கிர துரியாதீதமெனவறிக.

இனியந்தப்பிராணவாயு வியங்கத்தக்கதாகப் பெருமூச்செறிந்து விசாரித்தறிவோமென்று நின்றவவத்தை நிலையிற்படுமவத்தை யிற் சாக்கிரதுரியமெனவறிக.

இனியவ்விடத்திலேயல்லோ போகுமென்று நினைவெழுந் திருந்தவவத்தை நிலையிற்படுமவத்தையிற் சாக்கிர சுழுத்தி யெனவறிக.

இனியின்னவிடத்திலே யல்லோ பண்டம்வைத்தோ மென்று விசாரப்பட்டறிந்தவவத்தை நிலையிற்படுமவத்தையிற் சாக்கிர சொப்பனமெனவறிக.

இனியந்தப்பண்டம் வைத்தவிடத்திலேசென்று கண்டது நிலையிற்படுமவத்தையிற் சாக்கிர சாக்கிரமெனவறிக.

இந்தநிலையிற்படு மவத்தைக்குக் கருவிகளாவன. சுத்ததத் வங்களைந்துமெனவறிக.

அது வெங்ஙனேயென்னில் அதீதத்துக்குச் சிவதத்வமொ ன்று மெனவறிக.

துரியத்துக்குச் சிவதத்வமுஞ் சத்திதத்வமு மெனவறிக.

சுழுத்திக்குச் சிவதத்வமுஞ் சத்திதத்வமுஞ் சாதாக்யதத் வமு மெனவறிக.

சொப்பனத்துக்குச் சிவதத்வமும் சத்திதத்வமுஞ் சாதாக்கியதத்வமு மீசுரதத்வமு மெனவறிக.

சாக்கிரத்துக்குச் சுத்ததத்வமைந்து மெனவறிக.

இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "ஐந்துசாக்கிரத்திலுன்கு கனவினிற்சுழுனைமூன்று, வந்திடுந்துரியந்தன்னி லிரண்டொன்று துரியாதிதந், தந்திடுஞ்சாக்கிராதி யவத்தைகடானந்தோறு, முந்திடுங்கரணந்தன்னிற் செயலெருருமூணர்ந்துகொள்ளே." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி யிந்த நிலையிற்படி மவத்தைகொண்டே கீழாலவத்தை யறியப்படுமென்பதற்கு மிந்த நிலையிற்படி மவத்தையிற் கருவிகளீங்குகிறதுதானே சுத்தாவத்தையா மென்பதற்கும். பி-ம். சித்தியாரில். "அறிதருமுதலவத்தை யடைதருமிடத்தே யைந்துஞ், செறிதருங்கரணந்தன்னிற் செயல்தொறுங்கண்டுகொண்ணி, பிறிவிலாஞானத்தோரும் பிறப்பறவருளாலாங்கே, குறியொடுடைந்த வத்தை கூடுவர்விடுகூட." எ-ம். சிவஞானபோதத்தில். "இலாடத்தேசாக்கிரத்தை யெய்தியவுள்ள, மிலாடதேதனையந்தவத்தை யெய்து - மிலாடத்தே, யவ்வவ்விந்திரியத் தத்துறைகள்கண்டதுவே, யவ்வவற்றினீங்கலதுவாங்கு." எ-ம் கண்டுகொள்க. என்னவே யிந்தச் சகலாவத்தையிலுண்டான கருவிகளேற்றக்குறைச்சல் போல வந்தக்கீழாலவத்தைக்கு மெனவறிக. இது சகலாவத்தையிற் காரியாவத்தையைச் சொன்னதெனவறிக.

இனி யருளாலாங்கே யைவகை யவத்தையுய்க்குமென்றது சுத்தாவத்தையெனவறிக.

அவைவருமாறு:— நின்மலசாக்கிர நின்மலசொப்பன நின்மலசுழுத்தி நின்மலதுரிய நின்மலதுரியாதிதமெனவறிக.

அஃதாவது சுத்ததத்துவமைந்தில் சுத்தவித்தைகீங்கினவவதஞ் சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம்.

சுத்தவித்தையு மீசுரமு நீங்கினவவதரஞ் சாக்கிரத்திற்செ ப்டனம்.

சுத்தவித்தையு மீசுரமுஞ் சாதாக்யமு நீங்கினவவதரஞ் சாக் கிரத்திற்சுழுத்தி.

சுத்தவித்தையு மீசுரமுஞ் சாதாக்யமுஞ் சத்தியு நீங்கினவ வதரஞ் சாக்கிரத்திற்றுரியம்.

சுத்ததத்துவமைந்து நீங்கினவவதரஞ் சாக்கிரத்தி லதித மெனவறிக.

இவை யைந்துதத்துவமு நீங்கவென்றதுகொண்டே யிவை யைந்தும் பிரேரிக்கப்பட்ட கருவிகளு நீங்கவென்பதை யநுப வத்தாற் கண்டுகொள்க.

இதற்கு. பி-ம். சிவஞானபோதத்தில். "இலாடத்தேசாக்கி ரத்தே" என்றசெய்யுண்முடிவில். "அவ்வவற்றி னீங்கலதுவா ங்கு." எ-து. கண்டுகொள்க. இதுசுத்தாவத்தையிற் காரியாவத் தையெனவறிக.

இதனுற்சொல்லியது கீழாலவத்தை யைந்தையுந் தரிசனப்ப டுத்தவேண்டிச் சகலாவத்தையிற் காரியாவத்தையாகிய நிலையிற்ப டுமவத்தைகொண்டே தரிசிப்பித்த முறைமையும் அதுகொண்டே சுத்தாவத்தையிற் காரியாவத்தை யைந்தையுந் தரிசிப்பித்த முறை மையு மறிவித்தது. நிலையிற்படுமவத்தையென்றது மத்தியாலவத் தை யெனவறிக. மேலாலவத்தை யென்றது சுத்தாவத்தையை யெனவறிக. (கக)

வேறு—இது மத்யாலவத்தையுஞ் சகலத்திற் சுத்தாவத் தையு முணர்த்திற்று.

இவ்வகை யவத்தைதன்னி லெய்திடுங்காரணமெல்லாம்-இந்த வுலகங்கூறுபாடான கீழாலவத்தையிற் டொருந்தப்பட்ட தத்

துவ மூப்பத்தைந்தும்,—மெய்வகை யிடத்திலுற்று மேவுமாக ண்டு - உணர்த்து முறைமைக்குத் தானமான விலாடத்தானத்தி லும் பொருந்திப் பஞ்சாவத்தை கூடும்படிகண்டு,—மிக்க பொய் வகைப் பவமகற்றப் புரிந்திடி லருளால் - மிகுத்த பிரபஞ்சத்தி லே பொய்யின் கூறுபாடான பிறவிகளைப் போக்குதற்குச் சிவ னருளாலே மேலாமவத்தையைப் புரியுமிடத்தில்,—ஆங்கேயை வகையவத்தை யுய்க்கும் - அவ்விடத்திலும் பஞ்சாவத்தை யவ்வ ருளாற் செலுத்தப்படும்,—அறிவு லறிந்துகொள்ளே - இந்த வவத்தையை யாசிரியனுணர்த்திய உபதேசவறிவாலறிக. எ - று.

அறிந்துகொள் ஒருசொல். எச்சவும்மைகள் விகாரத்தாற் றொக்கன. நிலைபாமையிற் பொய்வகையென்றார். மத்யாலவத்தை யையுஞ் சுத்தாவத்தையையு மதிதமுதலாகத் தரிசிப்பான்.

"விரும்பு, மரும்பொருளை விழ்த்துமயங்க, விரிந்தவனிலன் பெறுகை-வருந்தறிவு, தோன்றுதலேயம் விழுந்தவிடந் தோன்றுத லென், றுன்றவைந்துஞ் சாக்கிரத்திரும். ஒருவர்க் கொருவர்க் கொருகா லொருகா, லருகிவரு மிவ்வவத்தை - கருவிகளை, முன் ணம்பகர்ந்த முறையிற் கொருகழுகம், பன்னியவிவ் வைந்திணுக் கும் பாலது. கலாதிகள் போகழுணுங் காலக்கருவி, கலாதிகளை ச்சாக்கிரதீத காணுங் - கலாதிகளை, யின்றியும்போக முயிருக்கி லங்குமேன், றன்றுபுகழாய் சூழ்ந்துசொல். கலாதிகளாவிக் கொ ருவர்க்கஞ் சுகமாகையாற், கலாதிகளைக்கட்டினையார் கற்றோர்-ம லாரியுறை, வந்தணரியனென் வாறேயவனடியிற், பந்தனைசொ ல்லா ரிதுபோற் பார். இனிச் சுத்தாவத்தை, ஆருயிரின்மேலதனு ளைந்தைந்தை லையந்திணுரும், பேருயிர்நிற்கும்பார் பெரும்பினி போம் - பேருயிரை, யாருயிர்மேற்பார்க்கை யதிதந்தரியாதி, யா ருயிருளாதியிற் பார்க்கை. என்னும் பெரியோர்வாக்கியங்களா லறிக.

இங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட காரியாவத்தைகள் தரிசிப்பித்தா
ற்போல மூற்கூறிய காரணவத்தைதகள் மூன்றுந் தரிசிப்பிக்கவே
ணுமென்று மாணவகஜனநோக்கிக் காரியாவத்தையி லுண்டான
கேவலசகலசுத்தம்போலவிருக்குங் காரணவத்தையி லுண்டான
கேவலசகலசுத்தமென்னு மூறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெ
டுத்துக்கொண் டருளியது.

நீக்கமி லதீதமாசு நிறைந்தகே வலமா நீர்மை
சாக்கிரங் கலாதிசேர்ந்த சகலமாந் தன்மையாகு
நீக்கமி லிரண்டுங்கூடா தொழியவோர் நிலையினீடுற்ற
சாக்கிர வதீதஞ்சுத்தத் தகைமைய தாகுந்தா னே.

கேவலசகல சுத்தமென்றுரைத்த
மூவகைதெளியு மூறைமைமொழிந்தது.

(இ-ள்.) நீக்க மி லதீத மாசு நிறைந்தகேவலமா நீர்மை — ஆன்மாக்கண் மாயாகருவிகளெல்லா நீங்க நீங்காத வாணவமலத்தாலே மறைப்புண்டு மூலாதாரத்திலே கிடக்கிற வதிதம்போலே யிருக்குஞ் சர்வசங்காரத்துங் காரணமாயையிலே தத்துவங்களெல்லாமொடுங்க வதிலே சர்வாண்மாக்களுமொடுங்கி யாணவமலத்தாலே மறைப்புண்டு கிடக்கிறதே காரணமாகிய கேவலாவத்தையின் முறைமை

சாக்கிரங் கலாதிசேர்ந்த சகலமாந் தன்மையாகுந் சாக்கிரம் — ஆன்மாக்கள் கலையாதியாயுள்ள தத்துவங்களுடனே கலந்து ஒவ்வொருவிடயங்களிற் கூடிநின்று பிறிதிறகாரியமாகிய சாக்கிராவத்தைக்கொடுக்கும் கன்மத்துக்கிடாகவெண்ப தத்தானன்குறாயிர மியோனிகடோறும் பிறந்திறந்து திரிகிற சகலாவத்தையாகிய காரணவத்தையின் முறைமை

நீக்கமி லிரண்டு ஞ்கூடா தொழி யவோர்நிலையினு முஞ் சாக்கிரவதீ தனுஞ் சுத்தத் தன்மைய தாகுந்தா னை.

ஞ்ஞன்றவிட்டொன்றுபற்றி யான்மாவைவிட்டு நீக்காமல்வருகிற பெருமைபொருந்திய கேவலசகல மிரண்டினுங் கூடாம லருளுடனே கூடி யிரண்டறநிலைபெற்று நேயத்துடனே யழுந்துகிறதே சாக்கிராதீதத்துக்கொக்கும் பரமுத்தியான சுத்தாவத்தையாகிய காரணமும். எ-று.

ஞ-ம். அதீதமென்றது ஜீவிக்குங்கருவிகளெல்லாங் கழன்றவிடமெனவறிக.

கேவலமென்றது சர்வசங்காரமெனவறிக.

சாக்கிரமென்றது கலையாதி தத்துவங்களோடுங்கூடி ஜீவித்திருநிற்கை யெனவறிக.

சகலமென்றது சிருஷ்டிதொடங்கிச் சங்காரமளவும் பிறந்து வருகிற தெனவறிக.

சாக்கிரவதீதமென்றது கருவிகள் முப்பத்தாறுங்கழன்று வலசகலத்தினுமழுந்தாமலருளிடமாகச்சென்று நேயத்தழுந்தலாகிய வுன்மைநிட்டையை யெனவறிக.

சுத்தமென்றது திருவடியிலே யிரண்டறக்கூடிநின்ற பரமுத்தியை யெனவறிக.

இவையிற்றுக்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "கேவலசகலசுத்த மென்னு மூன்றவத்தையான்மா, மேவுவன்" எ-ம். அறிவில னளூர்த்தனிந்த னராயாதி குணங்களோடுஞ் செறிவிலன்" எ-ம். "உருவினைக்கொண்டு போகபோக்கியத்தன்னல்" எ-ம். "இருவினைச்செயல்களொப்பி லீசன்றன் சத்திதோய" எ-ம். வரும் விருத்தங்களைக் கேவலசகலசுத்தமூன்றுக்குங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மா தத்துவங்களெல்லாங் கழன்று ஆணவமலத்தான் மறைப்புண்டு பிரகிருதித்துவ மூடம்

பாக மூலாதாரத்திலே கிடக்கிற வதீதம்போலே கிடக்குஞ் சார்வச
ங்கார கேவலத்திலென்றும் ஆன்மா கலையாதி தத்துவங்களோடு
ங்கூடி யொவ்வொன்றுக ஜீவிக்கிற சாக்கிரம்போலவிருக்கு மி
யோனிவிட்டுயோனிபற்றிப் பிறந்திரந்துவருகிற சகலமென்றும்
இந்தக்கேவலசகல மிரண்டுநீங்கின சாக்கிராதீதம்போலவிருக்குக்
திருவடியிலே யிரண்டறக்கூடின சுத்தமான பரமுத்தியென்றும்
வருமுறைமையை யறிவித்தது. (கூ)

வேறு—இது காரியாவத்தை பதினைந்திற்குங் காரணமான
கேவல சகல சுத்தங்களின் தரிசன மூணர்த்திற்று.

நீக்கமிலதீதம் - இவ்விடத்துக் கருவிகழன் றஞ்ஞானநீங்
காத வதீதமான்று,—மாசுநிறைந்த கேவலமா நீர்மை-ஆணவம்
பரிபூரணமாயிருக்கிற சார்வசங்காரமென்று சொல்லப்பட்ட கேவ
லாவத்தையாகிய தன்மைடாம்,—சாக்கிரங் கலாதிசேர்ந்த சகல
மாந் தன்மையாகும் - கலாதிகளுடனே கூடிநின்று விடயங்களி
லேலவந்த சுகதுக்கங்களை யனுபவிக்குஞ் சாக்கிரமானது சிரு
ஷ்டிதொடங்கிக் கன்மத்துக்கிடாக நாலுயோனிகளிலும் புக்கு
ழன் மூர்ஜிக்கப்பட்ட புண்ணியபாவங்களுக்கிடாகச் சுவர்க்கந
ரகங்களை யனுபவித்துச் சார்வசங்காரமளவாக ஜனனமரணப்ப
ட்டுத் திரியுஞ் சகலாவத்தையான தன்மையாயிருக்கும்,—ஊக்க
மிலிரண்டுங்கூடாதொழிய வோர் நிலையிநீடுஞ் சாக்கிரவதீதம்-
தீவிரதர சத்திநிபாதத்தாலே கேவலத்தி லறியாமையுஞ் சகலத்தி
லவிகாரமுமான நீங்காத விவ்விரண்டுந் தாக்காதுவிடச் சிவனரு
ளான ஒப்பற்றசார்பிலே நிலைபெற்றுநிற்குஞ் சாக்கிரவதீதமான
து,—சுத்தத் தகைமையதாகுந்தானே - பரமுத்தியான சுத்தா
வத்தையின் முறைமையாம். எ-று.

கலாதிசேர்ந்த சகலமென்று கூட்டினுமாம்.

இம்மூன்றுசெய்யுளானும் பெத்தமுத்தி யிரண்டினுமுள்ள வவத்தைக ளடங்கலுஞ் சொல்லப்பட்டன. அவத்தைமுடிந்தது.

☞ நாலாஞ்சூத்திரமாகிய அவத்தைத்தன்மை முற்றிற்று.

இங்ஙன முற்கூறியவகையே யவத்தைப்பட்டுகிடக்கு மான்மாக்களுக்குச் சிவ ஞானர்த்துமுறைமையு முண்டாமா கையால் அவத்தைக்குமேல் ஐந்தாஞ்சூத்திரமாகிய உணர்த்து முறைமையென்னு மதிகாரம் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகாரத்தில் ஐந்தாஞ்சூத்திர நின்ற முறைமையெங்ஙனேயென்னில் சிவஞானபோதத்தில்:— "விளம்பிய வுள்ளது மெய்வாய்கண்மூக், களந்தறிந்தறியா வாங்கவை போலத், தாந்தமுனர்வின் றமியருள், காந்தங்கண்ட படாசத்தவையே." என்னும் ஐந்தாஞ்சூத்திரத்துக் கிவ்வான்மாக்க ளிடத்துத் தமது முதலுபகார முணர்த்துத னுதவிற்று என்றமையால் இந்நூலினு மிவ்வதிகாரத்து. "மருவிய பொரியிலென்றும்" என்றவிருத்தந் தொடங்கி "அறிந்திடுமது." என்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுளைந்தும் ஆன்மாக்களைச் சிவ ஞானர்த்து முறைமையைச் சொல்லுகையால் இதுவு மைந்தாஞ்சூத்திரமாக நின்றதெனவறிக.

இச்செய்யுட்களி லவைவருமா றெங்ஙனே யென்னில் "தன்கென வறிவிலாதான்." என்ற செய்யுளில் "தனக்கென வறியாவுலிச் சகலமு நுகருந்தானே." "அறிந்திடுமது" என்ற செய்யுளில். "கன்மத் தொன்மை யறிந்தவை நுகருமாறு மருளுவ னமலன்றானே." எ - ம். வருகையாலட் படுத்துச் சொல்லப்பட்டதெனவறிக.

சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

இங்ஙன மிவ் வதிகாரத்துக்கு வகுத்த செய்யுட்களிற் சில விருத்தங்களைச்சூத்திரத்துக் குவமைகாட்டி மற்ற விருத்தங்களுக் குவமைகாட்டாதது தெதெனிலில்? அஃதாவது இங்ஙனந் தப் பொருளுக்கு மாறுபாடு சொல்லுஞ் சமயிகள் கருத்தைக்களை மறுத்த செய்யுட்களாகையா லெனவறிக. மேல்வருஞ் சூத்திரங்களுக்கு மிங்ஙனங் கண்டுகொள்க.

இனி யிவ்வதிகாரத்துக்கு முதற் செய்யுளாகிய "மருவிய பொறியி லொன்றும்" என்ற செய்யுளுக்குத் தொகுத்தலே வருமாறு.

அப்படி யவத்தைப்பட்டுக் கிடக்கு மான்மாக்க ளுணருமுறைமை யெங்ஙனமென்று விளையுதற் குத்தர மருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

மருவிய பொறியிலொன்று மாபூத மைத்திலொன்றுங், கருவிக ணைங்குநீங்கக் கலாதிக ளைந்துங்கூடி, யொருபுல னுகருமிந்த வொழுங்கழிந்து துயிருமை யன்றித், தெரிவுறு தவறிழைத்தத் திரள்களுஞ் செய்வினைவிலாவே. (கக)

உணர்த்துமுறைமையி லொருபுலனுகர்
வினைக்குறுகருவிக ளிலையாமென்றது.

ஆன்மா விந்திரியங்களைக் கொண்டு விடயங்களைக் கொள்ளுமிடத்து
அப்பொழுதைக்குப் பொருந்தப்பட்ட

(இ-ள்.) மருவிய பொறியி லிந்திரியங்களிலே யொன்றும்
லொன்றும்
மாபூத மைம்
திலொன்றும்

பெரிய பூதங்களாகிய பிருதிவியப்புதேயு வாயு வாகாசமாகிய விலையிற்றிலையப்
பொருளுக்கேற்ற பூதமொன்றும்

கருவிகளுன் மனம் புத்தி யாங்காரஞ் சித்தம் என்கிறகும் அந்தக்கரணங்களுன்கும்

நீங்காக்கலா திகள் முற்கூறிய கரணங்களிலிட்டு நீங்காத கலை காலம் நியதி வித்தை அராகம் புருடன் பிரகிருதி மாயையென்கின்ற வித்யாதத்துவமேழும்

ஐந்தும் சுத்தவித்தை ஈச்வரம் சாதாக்கியம் சத்தி சிவம் என்கின்ற சிவதத்துவமைந்தும்

கூடியொருபுலனுகரும் ஆக விங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்ட தத்துவங்கள் பதினெட்டுங்கூடியே யான்மாவெர்ருவிடயத்தைப் புசிப்பன். இந்தக்கருவிகள் கூடாதபொழுது ஆன்மாவுக்குப் புசிப்பில்லையாவென்னில்

இந்தவொழுங்கொழுங் துயிருமொன்றைத் தெரிவுறுது இந்த முறைமையிலே சொல்லப்பட்ட கருவிகள் கூடிலொழுகிய வான்மாவுமொன்றைப் புலப்பட வறியமாட்டாது. அந்தவான்மாக் கூடாதபொழுது அந்தக் கருவிகள் தாமுகவறியாதோ வென்னில்

அவ ளெழுங்கிரள்களுஞ் செயலிலாவே. அந்தவான்மாவைக் கூடாமலந்தக்கருவிகளுந் தாமுக வறியமாட்டா. எ-று.

நு - ம். இங்ஙனம் பொருட்கூறிவந்த வகையிலான்மாயாதொருவிடயத்தைப் புசிக்குமிடத் தந்த விடயங்களுக் கேற்ற விந்திரியங்களிலே யாதாமொன்றும் அதற்கேற்ற பூதங்களிலே யாதாமொன்றும் அந்தக் கரணங்கள் நாலும் கலாதிகளெழும் சுத்ததத்துவமைந்தும் ஆகப் பதினெட்டுக் கருவிகளுங் கூடியே புசிக்கவேணுமென்று பொருட்கூறியதற்கு

வழியேதென்னில் அஃதாவது சிவனுடைய சத்திகள் சுத்த தத்துவமைந்தையுங் கொண்டு வித்யாதத்துவமாகிய கலாதிகளேழையுங் காரியப்படுத்தியும் அந்தக்கலாதிகளேழும் ஆன்மதத்துவ மிருபத்தாறையுங் காரியப்படுத்தியும் வருகையாலப்படிச் சொல்லப்பட்டதெனவறிக.

அவையொன்றிலொன்று காரியப்படுமுறைமையெங்ஙனேயென்னில் சிவனுடையசத்திகள் சுத்ததத்துவமைந்தையுநடத்தும் வகையாவது:—இச்சாசத்தி யீச்வரத்தை நடத்தும். கிரியாசத்தி சத்திதத்துவத்தையுஞ் சாதாக்கியத்தையும் நடத்தும். ஞானசத்தி சிவதத்துவத்தையும் சுத்தவித்தையையு நடத்துமெனவறிக. இதற்கு பி - ம். "இச்சைநடத்தியிடு மீச்சுரதத்துவத்தை, மெய்ச்சத்தி சாதாக்ய மேவியிடுநிச்சயமே, யென்றகிரியை நடத்தியிடு மெய்ஞ்ஞான, மென்ற சிவஞ் சுத்தவித்தையாம்." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி சுத்ததத்துவ மைந்தாலும் வித்தியா தத்துவமாகிய கலாதிகளேழுங் காரியப்பட்டு வருகையாவது:—நாதசொரூபமாகிய சிவதத்துவ மதோமாயையிலே நின் ஞான்மதத்துவ மிருபத்தாலுக்கு மூலதானமாகியபிரகிருதி மாயையைத் தோற்றுவித்தும் அதற் கந்தமாகிய விந்துவடிவாகிய சத்தி தத்துவத்தைக் கொண்டு காலமூனியதியுங் கலையுந் தோற்றுவித்தும் சுத்தவித்தை வித்தையைத் தோற்றுவித்தும் ஈச்வரம் அராகத்தைத் தோற்றுவித்தும் ஆக விங்ஙனந் தோன்றப்பட்ட காலமூ நியதியுங் கலையும் வித்தையுமாகமுங் கூடின சமூகத்திலுண்டான புருட தத்துவத்தைச் சாதாக்கிய தத்துவங் காரியப்படுத்தியும் வருமென்பதை நூல்களிலுலுமநுபவத்திலுங் கண்டுகொள்க. இவையிற்றுக்கு. பி-ம். "காலநியதி கலைசத்திதானடத்து, மெலும் வித்தை வித்தையரா கம்மீசர் - சாலவே, மாயை சிவம்புரு

டன் சாதாக்கிய மேவி, நேயமுட னடைத்து நின்று." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி யிந்த வித்தியாதத்துவ மேழாலும் ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநாலுங் காரியப்படும்வகை யெங்ஙனே யென்னில் கலையானது முற்கூறிய பிரகிருதி மாயையை யெழுப்பி யதிலே நின்றுங குணங்களைத் தோற்றுவிக்க அந்தக் குணங்களிடமாக வந்தக் கரணங்களு மிந்திரியங்களும் விடயங்களும் பூதங்களு மொன்றிலே யொன்றுகத் தோன்றி விரிக்கவதரத்து அந்தக கலையானது சித்தத்துக்கு மூட்கருவியாய் நின்று போகங்களிலே நினைவை யெழுப்பியும் நியதி புத்திக்கு மூட்கருவியாய் நின்று போகங்களை நிச்சயித்து அறுதிப்படுத்தியும் வித்தை டாங்காரத்துக்கு மூட்கருவியாய் நின்று போகங்களிலே யறிவை யெழுப்பியும் அராக மனதுக்கு மூட்கருவியாய் நின்று போகங்களிலே யாசையாகப் பற்றியும் புருடன் இந்திரியங்களை யெழுப்பிப் போகங்களைப் புசிப்பித்தும் பிரகிருதி போகங்களிலே யழுத்துவித்தும் காலமிவையெல்லாவற்றையுங் கூட்டியும் வருகையாலப்படிச் சொன்ன. தெனவறிக. என்றிங்ஙனம் பொருட்கூறிவந்த வகையிற் கலை சித்தத்துக் குட்கருவியென்றும் நியதி புத்திக் குட்கருவியென்றும் வித்தை யாங்காரத்துக் குட்கருவியென்றும் அராக மனத்துக் குட்கருவியென்றும் சொன்னதற்கு வழியெதெனிற் "அந்தக்கரணங்களின் குணம் நினைந்தாராய்ந்து துணிந்து செயல் மனந்து" எ - ம். "நியதி சித்தித்தாராய்ந்து துணிந்து செயற்படு மந்தக்கரணவமைக்கரும்." எ-ம். நூல்களிற் சொல்லிவருகையாற் சித்த நினைவை யெழுப்புங்கருவியாயும் ஆங்கார மறிவைமேலிடுவிக்குங் கருவியாயும் புத்தி நிச்சயிக்குங்கருவியாயும் மனது பற்றுங்கருவியாயும் இவையிற்றுக் குட்கருவியென்ற கலையும் வித்தை

யும் நியதியும் ஆாகமும் நிற்கும் வகையாவது கலை யாண வமலத்தைச் சிறிதேநீக்கி யறிவை யெழுப்புங் கருவியாகை யாலும் வித்தை யறிவை மேலிடுவிக்குங் கருவியாகையாலும் நியதி நிச்சயிக்குங் கருவியாகையாலும் அராக மாசையை யெழுப்புங் கருவியாகையாலு மப்படிக் கூறப்பட்டதென வறிக. என்னு மிவையிற்றுக்கு. பி-ம். இந்நூலில் "அசுத்தமா யை, வைத்தகலைதான்மூல மலஞ்சிறிதேநீக்கி, மருவும் வகை தொிவிக்கும்." எ - ம். சித்தியாரில் "சித்தமா மவ்வியத்தஞ் சிக்தனை யதுவுஞ் செய்யும்." எ - ம். வருமது கலையுஞ் சித்த மூம் நினைவை யெழுப்புங் கருவி யென்பதற்குக் கண்டுகொ ள்க. இனி வித்தையு மாங்காரமு மறிவை மேலிடுவிக்குங் கருவியென்பதற்கு. பி - ம். "வித்தை, யுயர்கலை யதனிற்றோ ன்றி யறிவினை யுதிக்கப்பண்ணும்." எ-ம். "ஆங்காரம் புந்தி யின்கண் ணுதித் தகங்தைத்குவித்தா, யிங்கார்தா னென்றெ டொப்பார்." எ - ம். வருமது கண்டுகொள்க. இனி நியதியும் புத்தியும் நிச்சயிக்குங் கருவியென்பதற்கு பி-ம். "நியதிபின் றோன்றிக்கன்ம நிச்சயம் பண்ணிநிற்கும்." எ-ம். "புத்தியவ் வியத்திற்றோன்றிப் புண்ணியபாவஞ் சார்ந்து, வத்து நிச்சய மூம் பண்ணி." எ-ம். வருமது கண்டுகொள்க. இனி மனதும் அராகமும் ஆசையைப் பற்றுவிக்குங் கருவி என்பதற்கு. பி-ம். "விச்சையி லிராகந் தோன்றி வினைவழி போகத்தின்க, னிச்சையைப் பண்ணிநிற்கும்." எ - ம். "மனமது தைசதத் தின் வந்தொரு பொருளை மூந்தி, நினைவதுஞ்செய்து." எ-ம். வருமது கண்டுகொள்க. ஆகையா லந்தக் காணங்க ளைலுக் குஞ் சித்தத்துக்குக் கலையும் ஆங்காரத்துக்கு வித்தையும் புத்திக்கு நியதியும் மனத்துக்கு அராகமும் உட்கருவியாய் நிற்குமென்பதை யிறபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

இனிச் சுத்ததத்துவங்க ளைந்தும் வித்தியாதத்துவங்க ளேழையுங் காரியப்படுத்து மென்றும் வித்தியாதத்துவ மெழும் ஆன்மதத்துவ மிருபத்தொராலையுங் காரியப் படுத்துமென்றுஞ் சொன்னதற்கு வழியெதென்னில் சிவதத்துவ மைந்தும் பிரேரகாண்ட மென்றும் வித்தியாதத்துவ மேழும் போகசயித்திரிய காண்டமென்றும் ஆன்மதத்துவ மிருபத்தொராலும் போக்கிய காண்டமென றுஞ் சொல்லுகையா லப்படிச் சொல்லப்பட்ட தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "ஐந்து சுத்தத்தின் கிழே ழுசுத்தாசுத்தம சுத்தந், தந்திடும் புமான்கி ழெண்மூன் ருயதத்துவஞ் சீவர்க்கு, வந்திடும் பிரேரகாண்ட மருவுபோக சயித்திரியத்தோ, டைந்தமி லணைக்களுக்குப் போக்கிய காண்டமாமே." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி வித்தியாதத்துவ மேழும் ஆன்மதத்துவ மிருபத்தொராலையுங் காரியப்படுத்துமென்பதற்கு பி-ம். சித்தியாரில். "வாயாதி சோத்திராதி புறத்துவாழ் கருவியாகு, மோயாத மனதிகாயத் துணருமூட் கருவியாகு, மாய்வார்கட் காதி யவற்றினுட் கருவியென்பர், மாயாடன் வயிற்றிவற் றுற் றுடக்குண்டு வாழுமான்மா." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி சிவசத்திகளாலே யிந்தத் தத்துவங்க ளொன்றை யொன்று காரியப் படுத்துமென்றும் அப்படிக் காரியப்பட்டுத் தோன்றுமிடத்துச் சுத்தமாயையாலே யசுத்தமாயை காரியப்படுமிடத்து அதிலே பிரகிருதி மாயையான து ஆன்மதத்துவ மிருபத்தொராலுக்கு மூபாதானமாகத் தோன்றுமென்று மற்றுள்ள தத்துவங்களு மவையிற்றிலே தோன்றுமென்றுங் கூறியதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "விந்துவின் மாயையாகி மாயையி னவ்வியத்தம், வந்திடும் விந்துதன் பால் வைகரியாதிமாயை, முந்திடு மாகமாதி மூக்குண மாதிமூலந், தந்திடுஞ் சிவனவன்றன் சந்நிதி தன்னிலென்றே." எ-து. கண்டுகொள்க.

இங்ஙனம் பிரகிருதி மாயையை யவ்வியத்தமென்றும் மூலமென்றும் பெயர்கூறிய தேதென்னில் பிரகிருதிமாயைக்கு மூலப் பிரகிருதி யென்றும் அவ்வியத்தமென்றும் புமானென்றும் மானென்றும் மாயையென்றும் உள்ளமென்றும் ஆன்மதத்துவ மென்றும் பெயராகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. என்றிங்ஙனங் கூறிவந்த வகைகளா லான்மாவொரு விடயத்தைக் கொள்ளுமிடத்துப் பதினெட்டுக் கருவியுங் கூடியே புசிக்கவேணு மென்பதை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க.

இங்ஙனம் பொருட்கூறி வந்த விந்தச் செய்யுளின் மூதற்பதமாகிய மருவிய கூடி யொருபுலனுகரும் என்ற பதத்தை ஐக்கியவாதியை நோக்கி மறுத்துக் கூறிய தென்னவுமாம். அஃதெங்ஙனேயென்னில் உணர்த்து முறைமைக்குச் சொல்லுமிடத் தாணவமலத்தான் மறைப்புண்டு கிடக்கு மான்மாவைச் சிவன் மாயாகருவிகளைக் கூட்டியுணர்த்துவ னென்றமையா லப்படியானவமலமென்ப தொன்றில்லை மாயாகருவிகளே யான்மபோதத்தை மறைக்குமென்பது ஐக்கியவாதிகருத்தாகையால் மாயாகருவிகள் கூடியே யான்மபோதம் ஜீவிக்குமென்று இந்தப் பதம் நடக்கையா லவனை மறுத்துக் கூறினதென்ற தெனவறிக.

இனி யந்த வொழுங்கொழிந துயிருமொன்றைத் தெரிவுரு தென்றபதமும் அவிகாரவாதியை நோக்கி மறுத்துக்கூறின தென்னவுமாம். அஃதெங்ஙனே யென்னில் அவனென்மாதானே யறியுமென்று சொல்லுகையால் இந்தப்பதங் கருவிகள் கூடியே யான்மாவறியு மென்றமையா லவனை மறுத்ததென்ற தெனவறிக.

இனி யவலெழுந் தத்திரள்களுஞ் செயலிலாவே யென்றபதமும் சங்கிராந்தவாதியை நோக்கி மறுத்துக்கூறின தெ

ன்னவுமாம். அஃ தெங்ஙனே யென்னில் அவனென்மா வறி யாது கருவிக ளறியுமென்று சொல்லுகையா லிந்தப்பத மா ன்மாவைக் கூடாமற் கருவிக ளறியாதென்று மறுத்துக் கூறு கையால் அவனே மறுத்த தெனவறிக.

இந்த மூன்றுவகைக்கு முதாரணம் சங்கற்ப நிராகர ணத்திலே கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது சிவ னென்மாக்களே யுணர்த்து முறைமையி லான்மாக்கள் பதினெட்டுக் கருவிகள் கூடியறி யுமென்றுங் கருவிகளைக் கூடாம லான்மா வறியாதென்று மான்மாவைக் கூடாமற் கருவிகள் தாமாக வறியாதென் றுஞ் சொன்ன முறைமையை யறிவித்தது. (கங)

வேறு—இனிச்செய்யு ளந்திர லந்தாஞ் சூத்திரமான உணர்த்துந் தன்மையை யுணர்த்துவான் றொடங்கினர்; அவ ற்று ளஃ தாத்மா வொருபுலனை நுகர்தற் கித்துணைக் கருவி வேண்டுமென்ப துணர்த்திற்று.

மருவிய பொறியி லொன்றும் - தத்தமக்கான விடயங்க ளைப் பொருந்திய சோத்திராதிகளி லொன்றும்,—மாபூத மைந்தி லொன்றும்-பெரியபூதங்க ளைந்தி லொன்றும்,—கரு விக ணென்றும் - அந்தக் கரணங்க ணென்றும்,—நீங்காக் கலா தித ளைந்தும் - விட்டு நீங்காத கலாதித ளைந்தும்,—கூடி யொருபுல னுகரும் - ஆகப் பதினென்றுந் தம்மிற்கூட வாத்மா வொரு விடயத்தைப் புசிக்கும்,—இந்த வொழு ங்கொழுங் தியிரு மொன்றைத் தெரிவுரை-இந்த முறைமை யொழுங் தாத்மாவு மொன்றை யறியமாட்டாது,—அவனது ழுங் தத்திரள்களுஞ் செயலிலாமே - அவ் வாத்மாவை யொ ழுங் தந்தத் தத்துவங்களுஞ் சேட்டிக்குஞ் செயலுடையன வல்ல. எ - று.

இலவென்னும் பன்மை விணைக் குறிப்பு மூற்றுச் சொல் லீறு திரிந்து நின்றது. கூடியென்னும் விணையெச்சங் கார ணப் பொருட்டாய் நின்றது. கலாதிக ளைந்து மென்பதனை க் கலாதிகளு மைந்துமெனப்பிரித்துக் கலாதிகளைழுஞ் சுத்த தத்துவமைந்துமென் றுரைப்பாருமுளர். அது பொருந்தா மையறிக. என்னை? முன்னும்பின்னு மும்மைவிரிய நடுவேவதொ குதல் சிறப்பன்மையானு மாயை யுபாதானமாகையானும் புரு டனை யெவகையா லுறுபயன்க ளுகரவருங்காலமென் றிவ் வாசிரிய ரொதினமையானு மிவ்விரண்டு மத்துணைச் சிறந்த கருவிகளல்லவென்பதை நோக்கி நீங்காமை யடைகொடுத்த திவ்வைந்திற்குமே சிறப்புடைமையானுஞ் சிவதத்துவ மைந் தும் வாக்குத்துவாரத்தா லறிவித்தலன்றி மூப்பத்தொருதத் துவங்கள்போலுங் கருவியன்மையானு மங்ஙனம் பகுத்த லாசிரியர் கருத்தன்மையறிக.

அப்படி யான்மாவுங் கருவிகளுந் தம்மிற்கூடு மறியுமா ற்றுற் கத்தா வுணர்த்துவனென்பா னேனென்று வினவின மானவகணோக்கி யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்ட ருளியது.

தனக்கென வறிவிலாதான் றுணிவை யறிந்துசாரான் றனக்கறி விலாதவாயி றுனறி யாதுசாரா
தனக்கென வறிவிலாதான் றத்துவ வன்னளருபன் றனக்கென வறிவாணவிச் சகலமு நுகருந்தானே. கச
தத்துவஞ் சடமுயிர் தானுவறியா
தெதத்துணர்வ தபதி யுணர்வாலென்றது

(இ-ள்.) தன ஒருத்த ரறிவியாமற் றனக்கெனவோ க்கென வறிவி ரறிவில்லாத வான்மா அதீதப்பட்டுகிடகு

ஸாதான் முனி மவதாரத்துத் தாலுக விந்தத்தத் துவங் ளையறிந்து சா கனைக்கூடி யறியமாட்டான் ரான்

தனக் கறிவி லாதவாயி ருன றியாதுசாரா

தனக்கென்ன வொருகாலத்திலு மறிவ ற்று ஜடமாயிருக்கப்பட்ட விந்திரியங்க ளதீதப்பட்டுக்கிடக்கிற வான்மாவையறி ந்து கூடமாட்டாது. அப்படியாலும்

தனக்கெனவ றிவிலாதான் றத் துவ வன்ன ரு பன்

தனக்கென்ன வோரறிவில்லாத வான் மா பஞ்சவன்னங்களினயடுத்த படிகம்போ லத் தத்துவங்களினது சொரூபமே தன க்கு வடிவாய்நிற்பன். இப்படிக் கூடினதி ன்றன்மையாய் நிற்கிறவ ரூகையாற் றற்சு தந்தரமுள்ளவனல்ல. ஆ ரூவினைவதன்னிற் கூடியறிந்தபடி யெங்ஙனெயென்னில்

தனக் கென வறிவாலுலிச் ச கலமு நுகருந் தானெ.

தனக்கொருவ ரறிவியாமற்ரூனெ சர்வ த்தையு மறியத்தக்க சிவரூலே யான்மா சர்வத்தையுமறிந்து ஜீவியாநிற்பன். எ-று. ஆன்மா சர்வத்தையு மறிவனென்றது அந் தக்காணங்களோடுஞ் சேராத்திராதிக ளோடுங்கூடிச் சுத்தாதிகளேயறிவனென்ற தெனவறிக.

நு-ம். ஆன்மாவைத்தனக்கென வறிவிலாதானென்றது அதீதப்பட்டுக்கிடக்கு மவதாரத்துச் சரீரசம்பந்தரூயிருந்து மொனறையு மறியாமற் கிடக்கையிரூலெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சிவஞானபோதத்தில் “அவ்வுடலி னின்றுயிர்ப்ப வைம்பொறிக ளாங்கிடப்பச், செவ்விதினவ்வுடலிற் சென்றடங்கி” எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி கருவிகளை ஜடமென்றது மப்படியொன்றையு மறியாமற் கடக்கையிலு லெனவறிக.

இதலுற்சொல்லியது ஆன்மாவுக்குத் தனக்கென வோ ரறிவில்லாதபடியாலே தாலுகத் தத்துவங்களைக் கூடி யறியமாட்டாதென்றுங் கருவிகள் ஜடமாகையாலே யவைதா லுக வான்மாவைக்கூடி யறியமாட்டாதென்று மிவையிரண் டையுங்கூட்டிக் காரியப்படுத்துவது சிவனேயென்றும் வரு முறைமையை யறிவித்தது. (கசு)

—o—

வேறு—இது அப்படி யாத்மாவுங் கருவியுங் கூடி யறி யுமாயிற் கருத்தா வெண்டுமோவென்று வினவியதற் குத்தர மூளர்த்திற்று.

தனக்கென வறிவிலாதான் ருனிவை யறிந்துசாரான்— தனக்கென வோரறிவில்லாத வாத்மா ஒருவ ரறிவியாமற்ரு னேயிந்தத்தத்துவங்களை யறிந்து கூடமாட்டான்,—தனக் கெனவறிவில்லாதவாயி ருனறியாசார - தனக்கெனவறிவில் லாத சடமான விந்திரியந் தாலுக வாத்மாவைக் கூடவறி யாது,—தனக்கென வறிவிலாதான் றத்துவவன்ரூபன்-இத் தன்மையலுன வவன் றத்துவங்களுடைய வன்னமே தனக் குச் சொரூபமாய் நிற்பன்.ஆலு லிவ னிவைகளா லெப்ப டிப் புசிப்பனென்னில்?—தனக்கென வறிவாலு லிச்சகலமு நுகருந்தானே - சுதந்தர வறிவையுடைய சிவலுலே யிவை யெல்லாவற்றையு மறிந்து கூடி புசியாநிற்பன். எ-று.

பின்வந்த தனக்கென வறிவிலாதா னென்பது அவனை ன்னுஞ் சுட்டுப் பெயர்த்தன்மைத்தாய் நின்றது. தனக்கென வறியாலுலென் ரு துவாருமுளர்.

அப்படி யான்மாவையுங் கருவிகளையுஞ் சிவனை கூட்டி

யறிவிப்பனென்கிற தென்ன சிவன் விகாரமறநிற்க வவனரு ளைக்கொண் டான்மாத்தானை சுட்டியறிந்து வருமென்கிற அவிகாரவாதியையும் அப்படியல்லவென்று ஆன்மாவுக்காக ச் சிவன்ருனை பிரபஞ்சத்தைச் சுட்டியறிந்து நிற்பனென்ற பரிணமவாதியையு மறுத்தருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொ ண்டருளியது.

கண்டறி புலன்கள்காணுங் கருத்திரு லொருத்த ன்ருரைங், கொண்டுள மறியுமென்னிற் கொள்பவன் முதலியாகு, மண்டிய வுணர்வுயிர்க்கா மன்னிநின் றறி யுமென்னி, லுண்டிட வேண்டுவா னுக்கொருவன்வே றுண்டலா மே. (கஞ)

இப்பரிசன்றி யிகலுறுசமயிகள்
செப்பியமொழியைத் தப்பெனமறுத்தது.

(இ-ள்.) கண்டறி புலன்கள் காணுங் கருத்திரு ல் கண்டுகேட்டுண்டுயிர்த் துற்றறியப்பட்ட விந்திரியங்களைக் கொண்டு ஆன்மா தனக்கேகற்ற விடயங்களைக் கொள்ளுமு றைமைபோல

ஒருத்தன்ருனங்கொண்டுள மறியுமென்னில் எங்குந்தா னொருவனுமாய்நின்று சர்வான்மாக்களுக்கு முயிர்க்குயிராயுநின்று செட்டிப்பிக்கிற சிவனுடைய ருானத்தைக்கொண்டு ஆன்மாவறியுமென்று நீசொல்லில்

கொள்பவன் முதலியாகும் என்றிங்ஙன மறிந்துகொள்ளுகிற வான்மாவே கர்த்தாவாவன். அப்படியல்ல வான்மாவுக்காகச் சிவனறிவனென்ற பரிணமவாதியை மறுத்தருளிச்செய்கின்றது

மண்டியபுணர்வுயிர்க்காமன்னினை றறியுமெ ன்னில் — சிவனுடைய மிகுத்தஞானமான தான் மாவுக்காக நிலைபெற்றறியுமென்று நீசொல்லில்

உண்டிட வேண்டுவானுக்கொ ருவனே வுண்டுலாமே. — பசித்திருப்பா லொருவனுக்காக வயலி லொருவனுண்டானென்னுந் தனைமக்கொ க்கும். எ - று. ஆதலாற் சிவனுடைய ஞானத்தைக்கொண்டான்மா முதன்மையாக நின்றறிவதுமில்லை யான்மாவுக்காகச் சிவனறிந்து நிற்பதுமில்லை பென்பதாகருத்து. என்னவே சிற்றறிவாயுள்ள வான்மாவைப் பேரறிவாயுள்ள சிவனறிக்க வந்தவறிவே யாதாரமாக வான்மாவறிவனென்ற தெனக்கொள்க. இதற்கு பி-ம். திருவாசகத்தில் "அவனருளாலே யவன்முள்வணங்கி." எ - ம். தேவாரத்தில் "காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்கா லே" எ - ம். வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க.

உ - ம். ஆன்மாவிந்திரியங்களைக்கொண்டு விடயங்களை யறிந்தாற்போலச் சிவன்விகாரமறநிற்க வவனருளைக்கொண் டான்மாமுதன்மையாக நின்றறிவனென்று அவிகாரவாதிசொன்னதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில் "கீர்நிழலனைய சீர்பெருகடவுள் - சலமிலருகிச் சார்ந்தவர்க்கென்று - மலமிகநல்கு நாதனையணைந்து - பூழிவெம்மை பொருந்தாதுயர்ந்த - நீழல்வாழு நினைவினர்போலத் - திருவடிநீழல் சேர்ந்து - கருவுறுதுயரங் களைந்திருந்திடுமே" எ - து. கண்டுகொள்க.

இது வத்தமாகாதென் றவனை மறுத்ததற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் "பாதவமென்னுஞ் சேதனமின்மையி-னினைந்தோர்வம்மி னென்பதுந்தன்டம் - வினைந்தோர் தம்

மின் வெறுப்புமொன்றிலதே - பொடித்திடுகொப்புள் வெடித்திடுபாதம் - வெய்யபூழியி னுள்ளுறவழுங்கி - யாற்றுதலின்றி யாறியங்கினர்முன் - ரூற்றிடுமென்று சொல்லவுமிலதா - லிவ்வகைக்கடவுட் கியம்புதறவறே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

ஆன்மாவுக்குச் சிற்றறிவுதாணுமில்லை யவனுக்காகச் சிவனறிவுமென்று பரிணமவாதி சொன்னதற்கு. பி - ம்.*சங்கற்பநிராகரணத்தில் “அறிவான்ரூணு மறிவிப்போனு - மறிவாயறிகின் ரூணுமறிவுறு - மெய்ப்பொருடானும் வியக்கிதுவெனப்படு - மப்பொருளியாவு மவனேயென்றும்” எ - து. கண்டுகொள்க.

இது வத்தமல்லவென் றவனே மறுத்ததற்கு பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில் “அறிவான்றில்லோர்க் கிறையருளுதவல்- பிறிவறிவரிய செறியிருளிடத்தோ - ரந்தகர்க்காணு வந்தோரெம்மை - நீயிருங்காண வேணுமென்றுங் - கெடுத்தோர்நீபங் கொடுத்ததையொக்கு - மிச்செயற்கிறைவன் கொச்சையனன்றே” எ - து. கண்டுகொள்க.

இதற்சொல்லியது சிவன் விகாரமறநிற்கச் சிவனுடைய ரூனத்தைக்கொண் டான்மாவறிவனென்ற வவிகாரவாதியையு மப்படியல்ல வான்மாவுக்காகச் சிவனறிகறென்றவிய வான்மாவுக்கென்ன வொருசிற்றறிவுதாணு மில்லையென்கிற பரிணாம வாதியையு மறுத்தமுறைமையை யறிவித்தது.

வேறு—இது ஆத்மாவானது சிவனறிவுகொண் டறியுமென்றுஞ் சிவன்முனை யவனுக்காக வறிவனென்றுஞ் சொல்லுஞ் சமயிகளை மறுத்துணர்த்திற்று.

கண்டறிபுலன்கள் காணுங்கருத்திலல் - லணுபவித்தறி
கின்ற பொறிகண்மனத்திலேவிடயங்களை யணுபவியாநிற்

ருமதுபோல,—ஒருத்தன் ஞானங் கொண்டுள மறியுமென்னில் - ஆத்மா வானவ ரெறப்பில்லாத சிவனுடைய ஞானத்தைக் கருவியாகக்கொண்டு சகலத்தையு மறிவனென்று விகாரவாதி சொல்லில்,—கொள்பவன் முதலியாகும் - கொண்டறிகின்ற வாத்மாவே கருத்தாவாவன்,— மண்டிய வுணர்வுயிர்க்காய் மன்னினின் றறியுமென்னில் - சிவனுடைய மிகுத்த ஞானமானது ஆத்மாவுக்காக நிலைபெற்றுநின் றறியுமென்று சங்கிராந்தவாதி சொல்லில்,—உண்டிட வேண்டுவானுக்கொருவன் வேறுண்டலாமே - பசியாலுண்ணவேண்டிய ஒருவனுக்காக வேறொருவ னுண்டலையொக்கும். எ - று.

உளம் ஆத்மா. கண்டு அநுபவித்தற்குத் தன் மாத்திரைகளோ டொற்றுமையுண்மையிற் பொறியும் புலனெனவாகுபெயராய்நின்றது. திருப்புல னைந்திரமிலாஞ் சினையெழுதுவினைப்-புகழ்ச்சிப்புலவர் பொறியெனப்புகல்வ ரென்பதனு மறிக. கண்டறி புலன்கள்காணுங் கருத்திரு லென்பது எடுத்துக்காட்டுவமை. இனி இந்தப்பதத்திற்கு ஆதமா விந்திரியங்களாலே புலன்களைக் காணுகிற்கும். அதுபோலென்றும், ஆத்மாவினுடைய ஞானத்தைக்கொண்டு பொறிகள் புலன்களைக்கண்டறியும் அதுபோலென்றும், மூன பிந்திரியங்களாலே கண்டனுபவித்த விடயங்களைப் பின்பு மந்தவிந்திரியங்களாலே காணவேண்டுன வுண்மைபோலவென்று முறைப்பாருமுளர். உயிர்க்காகவெனத்திரிக்க.

இப்படியே சிவனறிவிக்கச்செய்தே யந்தச் சிவன்செய்விக்கிறதை யறியாமலான்மாக்கள் நான்செய்தேன் பிறர்செய்தாரென்று சுட்டிக்கொண்டந்தச்சிவனையிழந்து நிற்கிறமுறைமை யெப்படியென்று வினவின மாணவகனைநோக்கித் திருவுள்ளமுகமாகவருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

இருணனி யிரவிதான்வந் திரித்தலு மிரவிலெண்ணும்
பொருணிலை கண்டுமாந்தர் பொருந்திடு மாறுபோல
மருணிலை யெங்குநீங்க மகிழ்ந்துயிர் தன்னுண்மன்னு
மருளையுமொழியவுலகத்தறிந்தவாறறியுமன்றே.(கசு)

பருதியுதவியைப் பாரறியாதோ
லருளுதவியையுயி ரறியாதென்றது.

(இ - ள்.) இருணனி யிரவிதான் வந் திரித்தலும் இரவிலெண்ணும் பொருணிலை கண்டுமாந்தர் பொருந்திடுமாறு போல மருணிலை யெங்குநீங்க மகிழ்ந்துயிர்த் தன்னுண்மன்னு மருளையுமொழிய வுலகத்தறிந்தவாறறியுமன்றே.

இருளினது பிருதியையாதித்தன்வந்து நீக்கினவிடத்து

ஆன்மாக்க ளிராக்காலத்தில் விசாரித்த காரியங்களெல்லா மவன் சந்நிதியிலே கண்டு தந்தாந் தொழில்களைச் செய்யுமிடத் திந்த வாதித்தன் காட்டவல்லோ நாங் கண்டோமென நினையாமலந்த வாதித்தனை யிழந்து நின்று தங்கள் சாமர்த்தியமாகக் கண்டு செய்து வருமாறு போல

ஆணவமலத்தின் மறைப் பெவ் விடத்தி னும் விட்டு நீங்க விருப்பத்துடனே யான்மா வி னிடத்திலே நிலைபெற்றுப் பிரகாசிக்கிற வருளாலே யான்மாக்க ளறிந்து ஜீவித்து நிற்க விந்த வருளாலொழிந் தறிந்து புசிக்கக் கூடா தென்றறியாமற் முந்தாஞ் சாமர்த்தியத்தாலே யல்லோ வறிந்து புசிக்கிறோமென்று விசாரித்திருக்கின்றது எப்படியென்னில்

முன்சொன்னபடியே பிரபஞ்சத்தி லான்மாக்க ளாதித்தன் சந்நிதியிலேகண்டுந் தந்தாந் தொழில்கள் செய்யச்சேயு மந்தவாதித்தனையி

முந்துநின்று தாங்கள்செய்தோமென்னு முறை
மைபோலும். எ-று.

நு-ம். மருணிலை யெங்குநீங்க வென்றது ஆன்மாக்கள் புசி
க்குமிடமெங்கு மவதரந்தோறு மல நீங்குமென்ற தெனவறிக.
இதற்கு பி - ம். "நிலைக்குணங் கணந்தோறு மவத்தை நீடுதல்."
எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது சர்வான்மாக்களு மாதித்தனுலே யிரு
ளானதுநீங்கத் தந்தாந்தொழில்கள் செய்யச்சேயு மவனை யிழந்து
தாங்கள் செய்தோமென்னுந் தன்மைபோலச் சிவனுலேயறிந்து
சர்வமும் ஜீவிக்கச்செய்தேயு மந்தச்சிவனை யிழந்து தாங்கள்செ
ய்தோமென்று நிற்கிறது மத்தன்மைக்காகுமென்னு முறைமை
யை யறிவித்தது. (கசு)

வேறு—இது அப்படிக்கூடிநின் றுணர்த்துவிக்குஞ் சிவனை
யிழந் தாத்மாக்கள் யான்செய்தேன் பிறர்செய்தாரென்று நிற்கு
முறைமையை யொருதிஷ்டாந்த பூர்வமாக வுணர்த்திற்று.

இருணனி யிரவிதான்வந் திரித்தலு மிரவிலென்னுமொ
ருணிலை கண்டுமாந்தர் பொருந்திடு மாறுபோல-ஆதித்தன்வந் த
ருளின மிருதிணைத் தூரப்ப வவ்விராக்காலத்திலே விசாரித்த கா
ரியங்களை மானிடர்கண் டவ்வவர் தொழில்களிலே யவனுதவி
யறியாமற் பொருந்து முறைமைபோல,—மருணிலை யெங்குநீங்க
மகிழ்ந்துயிர் - ஆத்மாவானது மனத்தினிலைமை புலன்களை யறி
பவிக்குமிட மெங்குங் கலாதிகளாலே நீங்குதலின் மகிழ்ச்சிபெ
ற்று,—தன்னுண்மைமன்னு மருளையுமொழிய ஞாலத்தறிந்தவா
றறியுமனமேறை - அம்மலத்தினீக்கம் பண்ணுவித்துத் தன்னுளை
பொருந்துந் திருவருளையும் விட்டுப் பூமிக்கண்மேனை தாழைகவறிந்
தாற்போல வறியும். எ-று.

அருளையு மென்புழியும்மை சிறப்புப்பும்மை. இதற்குப் பிரவாது மூனைப்பார்.

இந்தவத்தத்தை யின்னமு மொருவநுபோக திருஷ்டாந்த மாக வருளிச்செய்கின்றது.

அறிந்திடு மறுதிவாயி லானவை யவன்றனுலே,
யறிந்திடு மென்றுமொன்று மறிந்திடா வவைபோலி
யாவு, மறிந்திடு மறியுந்தன்மை யறிந்திடா கன்மத்
தொன்மை, யறிந்தவை நுகறுமாறு மருளுவ னமல
ன்றூனே. (கள)

பொறியுங்கரணமும் போலுயிரருளா
லறியுந்தன்மை யறியாதென்றது.

(இ-ள்.) அறிந்திடுமறுதி வாயிலானவை — யாதாமொன்றை யறியத்தக்க வந்தக்கரணங்களு மிந்திரியங்களு மென்று சொல்லப்பட்ட கருவிகரணங்கள்

அவன்றனுலே யறிந்திடும் . — ஆன்மாவினுலே பிரபஞ்சவிடயத்தை யறியாநிற்கும். அப்படியறியச்செய்தேயும்

என்றுமொன்று மறிந்திடா அவைபோல் — எக்காலமு மான்மாவினுலேயல்லா நாமநிகேரூமென்றந்தக்கரணங்களு மிந்திரியங்களுஞ் சிறிதுமறியமாட்டாது. தனக்குக்காட்டாக வுள்ளவான்மாவை யந்தக்கருவிகரணங்க ளறியாதிருந்தாற்போல

யாவு மறிந்திடு மறியுந் தன்மை யறிந்திடா — சர்வான்மாக்களுந் தங்களுக் கறியவேண்டிய தெல்லாஞ் சிவனுடைய ஞானத்தாலே யறிந்து புசியா நிற்கச்செய்தேயு மந்த வருளாலே யல்லாலோ வறிந்து புசிக்கவேரூமென்றறியமாட்டார்கள். ஆகையா லதுவுமன்றி

கன்மத்தொன் பழையதாக வூட்டுகிற கன்ம பலன்களையு
மையறிந் தவை மான்மாக்கள் தானே யறிந்து புசிக்கமாட்டா
நுகரு மாறு மரு ர்கள். அதுகொண்டே பலவகையிற்றைப் புசிக்
ருவ னைமலன்ரு கிற முறைமைகளையுங் கூட்டுவ னிமலனாகிய
னே. சிவன்ரு னே. எ - று.

நு - ம். கன்மத்தொன்மை யறிந்தவை நுகருமாறு மருளுவ னைமலன்ரு னே. எ-து. சைவ ரத்தத்தை மறுத்தவென்னவுமாம். அஃதெங்ஙனேயென்னில் அவர்க ளநாதியுள்ள கன்மங்களைப் புசிக்குமிடத்து ஆன்மாக்கள் தானே யறிந்து புசிக்குஞ் சிவன்கூட்ட வேண்டுவதில்லை யென்கையாலெனவறிக. அஃதாவது சிவனென் மாவையுங் கருவிகளையுங் கூட்டினற் பின்னைத் தானே ஜீவிக்குமென்பது கருத்து. இதற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் "அண்ணல் - களமுதலாக நிலவிய கருவிகள் - விளக்கெனவுதவுந் தளக்கறப்பொருந்தி - யிருவினை நுகர்வில் வருவினைசெய்து - மாறிப் பிறந்து வருநெடுங்காலத்து." எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது அந்தக் கரணங்களு மிந்திரியங்களு மான்மாவினாலே யறிந்து புசிக்கச்செய்தேயு மந்த வான்மாவினாலே யல்லாவறிகிறமென் றறியாதாற்போல வான்மாக்களுஞ் சிவனாலே யறிந்து ஜீவிக்கச்செய்தேயு மந்தச் சிவனை யிழந்துநிற்கிறது மப்படியென்னு முறைமையை யறிவித்து. (கள)

வேறு—இதுவுமதற்கொரு திருஷ்டாந்த முணர்த்திற்று.

அறிந்திடு மநாதிவாயி லானவை யவன்றனாலே யறிந்திடு மென்றும் - அறியத்தக்க மநாதிகளு மிந்திரியங்களு மானவைக ளவ்வான்மாவி லெப்பொழுது மறியா நிற்கும்.—ஒன்று மறிந்திடா-இப்படி யவனாலே யறிகையிலு மிவனாலன்றே வறிகின்றோமென்னுந்தன்மை யொன்றையு மறியமாட்டா.—அவைபோ லியாவும

நிந்திடும் - அவற்றை யொப்ப வாத்மாவுஞ் சிவஞானத்தாலே சக லமு மறிந்து புசியாநிற்கும்,—அறியுந்தன்மை யறிந்திடா - அவ ஞலன்மே ரு வறிகின்மே ருமென்னு முறை யொன்றையு மறியமாட் டா,—கலமத்தொன்மை யறிந்தவை நுகருமாறு மருளுவ னமல ன்ருனே-இவ்வகக் கன்மங்களை யறிந்து புசிக்கமாட்டா வகை யாலே பழுதாய தேடிவைத்த கன்மபலத்தா லெதையு மறிந் தவற்றை யிவன் புசிக்கு முறைமையினையுங் கூட்டுவ னின்மல ஞ கிய சிவன்ருனே. எ - று.

☞ ஐந்தாஞ் சூத்திரமாகிய வுணர்த்து முறைமை முற்றிற்று.

இங்ஙன முணர்த்து முறைமையிற் பிரபஞ்ச காரியப்பட்டு வரு மாண்மாக்களுக்கு மலபாகம்வந்து முத்தியுமுண்டா மாகை யா லிவ்வதிகாரத்துக்கு மேலாக வாருஞ்சூத்திரமு மேலதற் கோர் புறநடையாகிய வேழாஞ்சூத்திரமுமாகிய ஞானவாய்மையெ ன்னு மதிகாரம் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகாரத்துக்குச் சூத்திரமிரண்டு நின்றமுறைமை யெ ங்ஙனேயென்னில் "காட்டிடுங்காரணம்" என்றவிருத்தமொன்றும் ஆருஞ்சூத்திரமாகவும் "பன்னிறங்கவரும்." மாயைமாமாயை." என்ற விருத்தமிரண்டும் ஏழாஞ்சூத்திரமாகவும் நின்றனவறிக.

இதற்கு வழியேதென்னில் சிவஞானபோதத்தில் ஆருஞ்சூத் திரமாகிய "உணருருவசத்தெனி னுணரா தின்மையி, னிருதிறனல் லது சிவசத்தாமென, விரண்டுவகையி னிசைக்குமன் னுலகே." எ-கு. சத்தாமசத்தும் வரைசெய்து நிற்றலாஞ மீண்டறிவு லறி யப்பட்ட சுட்டசத்தாகையினுலும் "அறிதரும் பொருளாவிச னறிவுருதவமே ல." எ - ம். "உணராத பொருள்சத்தென்னி லொ

ரூபயனில்லை." எ-ம். சித்தியாரி லாரூஞ் சூத்திரத்தில் வருகையா யாலும் இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்குமலதித கோசரமா யுள்ளது சத்தாயுள்ள சிவமென்கையாலும் இந்நூலினும் "காட்டி டுங்கரணமொன்று மில்லையேற்காணுணுதா, நாட்டியவிவற்றுள் ளோனை நளுகவுமொண்ணு". எ-ம். சத்துமசத்தும் வரைசெய்து நிற்றலால் இதுவு மாருஞ்சூத்திரமாக நின்றதெனவறிக.

மற்றுள்ள விருத்தமிரண்டு மேலதற்கோர் புறனடையாகிய ஏழாஞ்சூத்திரமாக நின்றமுறைமை யெங்ஙனையெனில் சிவ ஞானபோதத்தில் ஏழாஞ்சூத்திரமாகிய "யாவையுஞ்சூனியஞ் சத் தெதிராதலிற், சத்தேயறியா தசத்திலதறியா, திருதிறனறிவுள திரண்டலாவான்மா." எ-கு. மெய்யினிடத்துப் பொய்ப்பிரகாச மாய்நிற்றலான். எ-ம். உதாரணத்திலும் "அந்நியமிலாமையற் கொன்றுணர்வின்று, மந்நியமிலானசத்தைக் காண்குவனை-லந் நியமாய்க், காணனவன் முன் கதிர்முன்னிருள்போல, மாணவசத் தின்மை மற்று." எ-ம். வருங்கருத்தால் இந்நூலினும் "பன்னி றங்கவரும்." என்றவிருத்தத்தில் "வளரொளி போலணையுங் நன் னகம் பயிலுநற்சிற், சடங்கடன் றண்மைதாவா." என்கையாலும். இனி அசத்தினுக்குணர்வின்றென்னுங் கருத்தா லிவ் விரண்டையு மறிவதா யுபதேசியாநின்றவறி விரண்டின்பாலு மூளதா யுள்ள வதுவே யவ்வான்மாவா மென்றதால் இந்நூலினும் "மாயைமா மாயை." என்னும் விருத்தம். "இருதிறனறிவுள திரண்டலா வா ன்மா." என்னுங் கருத்தைப்பற்றி "மருளெனி லிருளாய்நிற்கு மருளெனி லொளியாய்நிற்கும்." எ-ம். ஆன்மாவுக்குக் கூடினதின் றன்மைக் கருளிச்செய்கையால் இவையு மேழாஞ் சூத்திரமாம் நின்றதெனவறிக.

மேல் "காட்டிடுங் கரணம்." என்னும் விருத்தத்துக்குத் தொக்கதனையாவது இங்ஙன மிவ் வதிகாரத்தா லருளிச்செய்யப்ப

ட்ட ஞானத்தினுண்மையை யடியேன் போதங்கொண்டறியப்ப
டும் பொருளா யிருக்குமோ வறியப்படாத பொருளாயிருக்குமோ
வென்று வினவினமாணவகனை நோக்கி யருளிச்செய்வா னெடுத்
துக்காண்டருளியது.

காட்டிடுங் கரணமொன்று மில்லதேயற் காணுணர்தா
காட்டிய விவற்றுள்ளா னாநனுகவு மொண்ணுமுன்னை
மீட்டிய தவத்தினுலே யிறையருளுருவாய்வந்து
கூட்டுமிவற்றைநீக்கிக்குரைகழல்குறுகுமாறே.(கஅ)

மூற்பவத்துயிர்கள் முயன்றநற்றவத்தா
லற்புதன்றிருவுருவாவனென்றது.

(இ-ள்.) காட்டிடுங் கரணமொன்று மில்லாத பொழுது பழையவறிவுதானு
ன்று மில்லதேயற் மில்லையாய்ச் சுத்தகேவலமே முத்தியென்கிற
காணுணர்தாம் பாடானைவாதியத்தமுமாய்முடியும்

காட்டியவிவற் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட தத்துவங்க
றுணர்ஞானநனு ளோடுங் கூடியறியுமென்னில் ஒருகாலத்து
வுமொண்ணுன் மருளிற்சென்று கிட்டவுமொண்ணுது. இதுச
ங்கியாந்தவாதியத்தமுமாய் முடியும். இந்தவி
ரண்டுவகையுமன்றி யந்தஞானத்தை யறிந்து
பெறுமுறைமை யெங்ஙனே யென்னில்

முன்னீட் ஆன்மாக்கள் முன்ஜநங்களிற் செய்த நல்
டிய தவத்தி புண்ணியத்தின் மிகுதிடாலே தம்பிரா ரா
லேயிறையருள் சாரிய மூர்த்தமாகத் திருமேனிகொண்டெழு
வாய்வந்து கூ ந்தருளிவந்து கூட்டாநிற்கும்
ட்டிடும்

இவற்றைநீக் இங்ஙனமுன்சொன்ன கேவல சகலமிர
கிக்குரைகழல் ண்டையுநீக்கி யாரவாரத்தை யுடைத்தாகிய

உன

சகஅ சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம்.

குறுகுமாறே. வீரக்கழல் பொருந்தின ஸ்ரீபாதத்தைச் சென்று பொருந்து முறைமை. எ - று.

உ - ம். கருவிகளெல்லாங் கழன்ற கேவலம் பாடாணவாதியத்தமாமென்று மறுத்ததற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில். "காட்சியென்னைக் காணுத்துயர - மாட்சியைழுத்தி யெனவுதுத் தூரைக்கிற் - கரணபாவ மரணங்கருமர - மேய்ந்தவர்முத்தி சேர்ந்தவரன்றே - யனையகதிக்கோர் மூவைவரும் வேண்டா - தனிதரு தயர மெனுமிதுதிடமே - பாடாணத்திற் கூடாமுத்தி." எ - ம். சித்தியாரில். "கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியா மென்னிற் கதியாகுஞ் சினைமுட்டை கருமரத்தி னுயிர்கள், மரணங்கொண் டிடவுறங்க மயங்கி மூர்ச்சிக்க வாயுத்தம் பணைபண்ண வல்விடத்தை யடையச், சரணங்கள புகுநிழற்போற் றனையடையுஞ் சாமாதி தவிராது மலமதுவும் பசுஞானமாகு, மரணங்களெரித்தவன்ற னழியை யறிவிரந்தங் கறிந்திடூர் செறிந்ததுக ளகற்றிடுரே." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி கருவிகளோடுங் கூடிநின்றறிகிற சகலஞ் சங்கிராந்தவாதியத்தமாமென்று மறுத்ததற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில். "நிறைந்தநீயாய் நின்றனையேயது-மறைந்தைம்புலனாய் வாராயென்றுங - கரணமெல்லாங் கழன்றனையென்று - மரணமையங் தினப்புறத்தென்று - முன்னருட்டலிலவர் பன்னினரெனவு-மினையவையொழிய வறிகுவதெவ்வா - றென்றனிற்கலிக் கொன்னியவின்பங் - கூறுதறகுமருட் பேறினையன்றே." எ-து. கண்டுகொள்க.

அன்றியு மிந்நவிருத்த மாருஞ் சூத்திரமென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "அறிதருபொருளாவிச னறிவுறுநவதே ரெவன்னி, லறிபொருளசித்தசத்தா மறிடாதநின்றுமெங்குஞ், செறிசிவ மிரண்டு மின்றிச் சித்தொடு சத்தாய்நிற்கும்." எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது கருவிகளெல்லா நீங்கின கேவலத்தி லுயிர்க் கருவிகளைக் கொண்டறிகிற சகலத்திலுயிருஞ் சிவசொரூபத்தை யறியப்படாதென்னு முறைமையும் ஆன்மாக்கள் முற்செய்த தவத்திலுலே கத்தா வாச்சாரியமூர்த்தமாக வெழுந்தருளி யந்தவுண்மைஞானத்தைக் கடாவுதித் தருளுவனென்னு முறைமையு மறிவித்தது. (கஅ)

வேறு—இது அந்தச்சிவஞானமே குருமூர்த்தமாய்வந் திரட்சிக்குமென் முறுஞ் சூத்திரமான ஞானவாய்மை யுணர்த்திற்று.

காட்டிடுங் கரணமொன்று மில்லையேற் காணுணர்நாம்-அறிவிக்கத்தக்க கருவிகளொன்று மில்லையாயி ணுத்மாவா லொன்றையு மறியவொண்ணுதாம்,—நாட்டிய விவற்றுன்ஞான நனுகவுமொண்ணு - இக்கருவிக ளெல்லாவற்றையு மறியுமோவெனிற் சொன்னவத் தத்துவங்களாலே ஞானத்தைக்கூடவுமொன்னுது. ஆனற்கூடும்படி யெங்ஙனமெனின்,—முன்ன மீட்டிய தவத்திலுலே யிறையருளுருவாய்வந்து-முற் சன்மங்களிலே செய்த சரியைகிரியை யோகங்களின் முற்றுதலாலே யிவன் பக்குவங்கண்டு பரமசிவனருளே திருமேனியாக வெழுந்தருளிவந்து,—கூட்டிடு மிவற்றைநீக்கிக் குரைகழல் குறுகுமாறே - இந்ததத்துவங்களைப் பொருளல்லவென்று நீக்கித் தன்னுடைய சீர்பாதத்தைப் பொருந்தும்படி யடைவிப்பன். எ-று.

ஒண்ணுவெனக் கடைகுறைந்தது.

☞ இந்தவிருத்தத்தா லாறுஞ்சூத்திரமுஞ் சொல்லிற்று.

இவ் வதிகாரத்துக்குமேல் வரும் விருத்தமிரண்டும் ஏழாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்தாகையால் மேலதற்கோர் புறனடையாகிய ஏழாஞ்சூத்திரத்தில் வைத்துக்கொண் டருளிச்செய்வா னெடுத் துக்கொண் டருளிய தது.

மேல்வரும் விருத்தத்துக்குத் தொந்தனையாவது அப்படியா சாரியமூர்த்தமாக வெழுந்தருளிவந்து கடாகூடித்தருளுகிற ஞா னமேதென்றுவினவ மேலொரு திருவுடாந்தமுமாக வருளிச் செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

பன்னிறங் கவருந்தான்மைப் படிகநீ டொளியும் பன்மை, மன்னிலங் கியல்புந்தந்த வளரொளி போல வையம், தன்னைகம் பயிலுநற்சிற் சடங்கடன் றன்மை தாவா, நன்னலம் பெறநிறைந்த ஞானமே ஞானமென் பாரிர். (கசு)

பன்னிறம்பளிங்கிற் பற்றிடப்பற்றுப்
பொன்னெளிபோலு மன்னருளென்றது.

(இ-ள்.) பன் னிறங் கவ ருந் தொன்மைப் படி- க நீடொளியும் — பலநிறங்களையுந் தன்னிடத்திலே கவர்ந்து கொள்ளுகிற வநாதியேயுடைத்தாகிய படிகத் தினது நிலைபெற்ற பிரகாசத்தினையும்

பன்மை மன் னிலங் கியல்பும் — அந்தப்படிகத்திலே பொருந்தப்பட்ட பல வண்ணங்களு மதிலே பிரதிபிம்பஞ்செய்து நிற்கிறமுறைமையும்

தந்த வளரொ ளிபோல — அவையிரண்டையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத் துகிற வாதித்தப் பிரகாசம்போல

வையந் தன்ன கம் பயிலு நற்சி த் தா — பிரபஞ்சமாகிய பாசங்களையு மான்மாக்க ளையுந் தன்னுடைய சேட்டையாலே கூட்டிக் காரியப்படுத்தி நிற்குந்திருவருள் ஞானமானது

அப்படிக்கூட்டிக் காரியப்படுத்தி நிற்கச்செய்
தே முற்கூறிய வுபமானத்திற் பழுகத்தையும்
வன்னங்களையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்தினை
வாதித்தப் பிரகாசமும் அவையிற்றிற்றேமுப்ம
ற்று நின்முற்போல

சடங்கடன்ற ன்மைதாவா நன் னலம்பெற நிறை ந்தஞானமே ஞா ன்மென்பார்.

சடமாகிய பாசமயக்கந் நன்னவந்து பொ ருந்துதாதபடி தோய்வற நிற்ற திருவருள் ஞானத்தையே மேலான வுண்மை ஞானமெ ன்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். எ-று.

நு-ம். பன்னிறங்கவருந் தொன்மைப் பழுகநீடொளியும் பன்னை மனனிலங்கியல்புந்நந்தவளரொளிபோல என்று பழுகத் தையும் வன்னங்களையும் ஆதித்தப்பிரகாசத்தையு முபமானமாகக் கூறியது பழுக மான்மாவுக் குவமையெனவறிக. வன்னங்கள்பாச த்துக் குவமையெனவறிக. ஆதித்தப்பிரகாசந் திருவருள்ஞானத் துக் குவமையெனவறிக.

இனி வையந்தன்னகம்பயிலும். எ-கு. வையமெனறது ஆன் மாக்களும் பாசங்களு மென்று பொருட். கூறியத்துக்கு. பி-ம். தத்துவவிளக்கத்தில் "கருமலிபாச மசேதனங்கட்டுண்பர் சே தனரென், றிருமையில்லைய மடங்குமென்றென்னுக." எ - று. கண்டுகொள்க.

இனிநற்சித்து. எ-கு. இந்நூலிலே "இருளகற்றிப்பாத மூற் றிடு நற்பசுவர்க்கம்." என்னுங் கருத்தைப்பற்றி யான்மாவிலே வைத்துக்கொண்டு மலபாகம்வந்த வான்மாவென்று பொருளு ரைப்பாரு முளர். அப்படியாயு மிந்தச் செய்யுள் ஞானவாய் மையெனனு மதிகாரத்தி லுள்ளதாகையா லந்தத்திருவருள் ஞா னத்திலே கூட்டிப் பொருளுரைப்ப தொழிய வான்மஞானத்திற்

கூட்டிப் பொருட்கூறுகை வதியல்லவெனவறிக. அன்றியும் நற்சி த்து என்பதை திருவருள் ஞானமென்பதே பொருளாமென்பத ற்கு. பி-ம். இந்நூலைப் பின்சென்றநூலாகிய திருநெறிவிளக்கத் திலே யிந்தச்செய்யுளுக் கெதிரடை விருத்தமாகிய "பற்றிய நிற ங்களாகும் பளிங்கின தொளியும்பற்றி, நிற்றலேயளிக்கும் வெய் யோ னீடொளி யதுவும்போல, மூற்றுலகதற்குச் சார்வாய் முயற் றினு முன்னீர்வின்போற், றிற்றினிற் சடங்க டோயா வென்பர் சிற் சத்திசேர்ந்தோர்." என்பதற்குப்பொருள் திருவருள்ஞானம் பிரபஞ்ச காரியப்படுத்தி நிற்கச்செய்தே தோய்வற்று நிற்குமென் பதற்குச் சமுத்திரத்திற் கூடின ஆகாயத்தைப்போலத் தோய்வற நிற்குமென்று கூறுகையால் நற்சித்து என்றதைத் திருவருள் ஞா னமென்பதே பொருளெனவறிக. அன்றியு மிச்செய்யுளிற் கருத்தா கிய குறள் வெண்பாவிலும் "பன்னிறம் பளிங்கிற் பற்றிடப்பற் றுப் பொன்னெளிபோலு மன்னருளென்றது." மிப்பொருட் பற்றி நின்றதெனவறிக. அல்லதூஉம் சதுர்த்த சங்கிரகத்திலே யிந்தச் செய்யுளுக்குச் சேர்த்த கிரந்தத்தினுங் கண்டுகொள்க.

இனி நன்னலம்பெறநிறைந்த ஞானமேஞானம். எ-று. சிவ னுடைய நலத்தை மற்றொருவர் பெறவேண்டுகையா லிந்தச் செய் யுளுக்குச் சேர்த்த கிரந்தமு மிப்பொருளைப்பற்றி நின்றதெனவ றிக. அன்றியும் இதற்கு மலபாகம் வந்த வான்மாக்களுக்குத் திரு வருள்ஞான முண்டாம்படியென்று பொருளுரைப்பினுமாம். அத ற்குவழியேதென்னில் முற்கூறிய வுபமானத்தில் ஆதித்தப்பிரகா சத்திலுலே படிகத்திலே வன்னங்கள் பிரதிபிம்பஞ்செய்யுமிடத் தந்தவாதித்தன் சாயவோடும்பொழு தலே பிரதிபிம்பஞ்செய் தும் அந்தவாதித்தன் மத்தியானமான பொழு தந்தப்படிகத்தி னுச்சியிலே சேர்பட்டவவதரத் தந்த வன்னங்கள் கூடியிருக்கச் சே யந்தப்படிகம் வன்னங்களிற் பற்றும லாதித்தப் பிரகாசத்

தைக் கவர்ந்துகொண்டு நின்றுற்போல வந்தத்திருவருள் ஞானமு மான்மாக்களுக்கு மலபாகம் வாராத காலெல்லாம் பிரபஞ்சத்தி லே புகிப்பித்து மலபாகம்வந்த வவதரத் தந்தப்பிரபஞ்சப் பற்ற றும்படி நேர்பட்டுத் தனது திருவருளைக் கடாகூத்து நிற்கையா லப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருவருட்பயனில். "தனக்குநிழலின்று மொளிகவருந்தம்ப மெனக்கவர நில்லாதிரு ள்." எ-து. கண்டுகொள்க. அன்றியு மந்தத் திருவருண்ஞானம் ஆன்மாக்களைப் பெத்தமுத்தி யிரண்டினுங் காரியப்படுத்திநிற்கு மென்பதற்கு. பி-ம். இந்நூலில் "ஏற்றவினை" என்னுஞ்செய்யுளி லே "போற்றவருமருளருளே யன்றிமற்றுப் புகன்றனையு மருளொழியப் புகலொணாதே." எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது ஆதித்தப் பிரகாசமானது படிகத்தை யும் வன்னபேதங்களையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்தி நிற்கச்செய் தேடந்த வன்னங்களிற் றோற்றுற நின்றுற்போலச் சிவனுடைய திருவருண்ஞானமு மான்மாக்களையும் பாசங்களையுங் கூட்டிப் பிரபஞ்ச காரியப்படுத்தி நிற்கச்செய்தேயு மந்தப் பிரபஞ்சபாசங் களிற் றோற்றநிற்கின்ற ஞானத்தையே வுண்மைஞான மென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (ககூ)

——o——

வேறு—இது இனியதற்கே புறனடையாக வருளிச்செய்யு மூராந்தத்திரமான செய்யுளிரண்டினு ளிஃ தப்படிக் கூடிநின்று காரியப்படுத்துகிற சிவஞானம் பிரபஞ்சத் தோற்றநிற்குமுறை மையைத் திருட்டாந்த பூர்வகமாக வுணர்த்திற்று.

பன்னிறங் கவருந்தான்மைப் படிக நீடொளியும்பனை மன்னிலங் கியல்புந் தந்தவளரொளித்பால-பல நிறங்களையுங் கவர்ந்து கொள்வதான பளிங்கினது நிலைபெற்ற வொளியையும் பலவாய் நிலைபெற்று விளங்காநின்ற வன்னங்களி னியற்கைகளை

யுங் கூட்டுகின்ற வாதித்தனுடைய மிக்கவொளி யவ் விரண்டின் றன்மையுந் தாக்காது விளங்குமாறுபோல,—வையந் தன்னகம் பயிலுநற்சிற் சடங்களின் றன்மை - தத்துவத்தினிடத்திற் பயிலு நல்ல வாத்மாவுந் தத்துவங்களுமாகிய விரண்டின்றன்மையும்,—தாவா நன்னலம்பெறநிறைந்த ஞானமே ஞானமென்பர் - தாக்காது நல்லசிறப்புண்டாய்நிறைந்த ஞானந்தானே ஞானமென்று சிறப்பித்துச் சொல்வர் பெரியோர். எ-று.

இதற்குப் பிறவு முரைப்பர்.

இங்ஙன மநாதியே கூடிநின்று காரியப்படுத்தி நிற்கிற வருளான திற்றைவரையும் பிரகாசியாம லிருந்தே னென்று வினவின மானவகளை நோக்கி யான்மாக்களுக் கருளுமளவும் மநாதியே கூடிநிற்கிறதே முறைமையாகையால் அந்த மல மேலிட்டபொழுதருள் மறைந்துநின்று காரியப்படுத்து மென்றும் அந்த மலம் பாகம்வந்த வவதரத் தந்தவருள் பிரகாசித்து நிற்கிறது மியல்பாகையாலந்த மலநீங்கியே யருட் பிரகாசிக்குமென்னு முத்தர மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துகசொண் டருளியது.

மாயைமா மாயைமாயா வருமிரு விணயின்வாய்மை
யாயவா ருயிரின்மேவு மருளெனி லிருளாய்நிற்கு
மாயைமா மாயைமாயா வருமிரு விணயின்வாய்மை
யாயவா ருயிரின்மேவு மருளெனி லொளியாய்நிற்கும்.

இருண்மலமொழிய வேணயவொளியா
டருளுன்—மருவு மவர்திறமுரைத்தது.

(இ - ள்.) மாயைமாமாயை மாயா வருமிருவிணயின்வாய்மை யாத்தமாயையிற் றோற்றப்பட்ட தத்துவமூப்பத்தொன்றுஞ் சுத்தமாயையிற் றோற்றப்பட்ட தத்துவ மஞ்சு மாகத்தத்துவ மூப்பதுந் தாமுங் கெடாதே வரப்பட்ட புண்ணியபாவ

யவாருயிரின் மே ங்கண் மேன்மேல் வர்த்தியாநிற்கிற ஆன்மா
வுமருளெனிலிரு வினிடத்திலே யாணவமலமாகிய வறியாமை
ளொய்நிற்கும் மேலிட்டமொழு தான்மாவு மறியாமையாய்
நிற்கும்

மாயை மாமா அசுத்தமாயையிற் றோற்றப்பட்ட தத்துவ
யை மாயா வருமி மூப்பத்தொன்றுஞ் சுத்தமாயையிற் றோற்ற
ருவினையின் வாய் ப்பட்ட தத்துவ மைந்தும் ஆகத் தத்துவ
மையாய வாருயி மூப்பத்தாறு மாய்ந்துபோவதாகப் புண்ணிய
ரின்மேவுமருளெ பாவங்கள் கூடியம்வந்த வான்மா விடத்திலே
னிலொளியாய் நி யருள்மேலிட்டபொழுது ஆனமாவு மறிவாய்
ற்கும். ப் பிரகாசித்து நிற்கும். எ-று.

உ - ம். இந்தச்செய்யுளுக்கிட்ட தொந்தவினையி லான்மாவை யருளுமலமு மாதியே கூடிநிற்கு மென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியா ரில் ஏழாஞ்சூத்திரத்தில் "சுத்தமெய்ஞ் ஞானமேனிச் சோதி பால்." என்ற செய்யுளின் முடிவிலே "சத்துளபோதே வேருஞ் சதசத்து மசத்துமெல்லாம், வைத்திடு மாதியாக வாரிநீர் லவணம்போல." எ - து. கண்டுகொள்க.

இந்தச் செய்யுளின் முற்பதத்திலும் பிற்பதத்திலு மருளெனி லிருளாய்நிற்கும் அருளெனி லொளியாய்நிற்கும் என்றது ஆன்மா வருளோடு மலத்தொடுங்கூடி- யதுவதுவாய்நிற்கு மென்றது. இதற்கு. பி-ம். சிவஞானபோதத்தில் ஏழாஞ் சூத்திரமாகிய "யாவையுஞ் சூனியம்." என்ற செய்யுளின் பிற்பதத்தில் "இருதிறனறிவுள திரண்டலா வான்மா." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி யருளானது ஆன்மாவோடு மாதியே கூடியிருக்கச்செ யத்தே மலபாகம்வாராத வான்மாக்களுக்கு அந்தவருள் கூடிநிற்க ச்செய்தேயும் பிரகாசியாதென்று பொருட்கூறியதற்கு. பி-ம். திரு வருட்பயனில் "ஊமன்கண்போல வொளியுமிகவிருளே - யாமன் கண்காணுறுதலை." எ-து. கண்டுகொள்க. ஊமனென்றது கூடை

யெனவறிக. ஒளியுமிகவிருளெனறது கூகைக்குப் பகற்கால த்திற் கண்தெரியாதென்பதுகருத்து. திருவள்ளுவதேவரும். "பக ல்வெல்லுங்கூகையைக்காக்கை." என்றதுமிப்பொருட்பற்றி யெ னவறிக. அன்றியும் சித்தியாரிலேயும் "இங்குத்தானந்தகருக் கிர வியிருளாகு மீசனருட்கண்ணிலார்க் கொளியாயே யிருளாம்." என்பதுமிப்பொருட்பற்றி யெனவறிக.

இனி யிந்தச் செய்யுள் மாயை மாமாயையென்று மிதித்ததை மிதித்து ஒருசொல்லே யிருகாற் சொல்லியதெதென்னில். "கூறிய பொருளைக் கூறலுமாகும் வேறொருபொருளை விளக்குமாகில்." என்னும் விதியைப்பற்றி யெனவறிக. வேறொருபொருளை விளக் தலாவது மூற்பதத்துக்கு மாயாவென்றது மாயாகண்மங்கள் கூடிய ம்வாராத வான்மாவென்ற தெனவறிக. பிற்பதத்துக்கு மாயாவெ ன்றது மாயாகண்மங்கள் கூடியம்வந்த வான்மாவென்ற தெனவறிக. அப்படி யொருசொல் விரண்டாவது யெங்ஙனையென்னில் வாரா ப்போது னென்றசொல் வந்தபோனதற்கும் வராமற் போனதற் கு நின்றூற்போல வெனவறிக.

இதனுற் சொல்லியது ஆன்மாக்கள் மாயாகண்மங்கள் கூடிய ம்வாராதகாள்களெல்லா மலத்தோடுங்கூடி யறியாமையாய் நிற் பார்களென்றும் மாயாகண்மங்கள் கூடியம்வந்தகாலைக் கருவிளா டுங்கூடிப் பிரகாசமாய் நிற்பார்களென்று முறைமையு மறிவித் தது.

(உ)

வேறு—இது இந்தச் சிவஞான மிற்றைவனையு மென்னி—த் நிற் பிரகாசியாதிருந்த தென்னெனவென வினாயதற் குத்தர முணர்த் துற்று.

மாயை மாமாயை மாடா வருமிரு வினையின் வாய்மை யாயவா ருயிரின்மேவு மருளினி லிருளாய் நிற்கும் - ஆணவமலத்தி னீட்ட

த்தாலே யிருவித மாயையு மொழியாமல் வரு மிருவினைகளுமான வி வற்றி னுண்மையேயாய் நின்று போகங்களை யனுபவிக்கின்ற வாத்மாவினிடத்திலே பொருந்திய மயக்கத்தினிடத்திலே யந்த ஞான மிருளாகவே நிற்கும்,—மாயை மாமாயையுமாயா வரு மிரு வினையின் வாய்மை யாய வாருயிரின்மேவு மருளினி லொளியாய் நி ற்கும் - இனி யந்த வாத்மாவினிடத்திலே யாசாரியனற் பொருந் திய வனுக்கிரகத்தினிடத்திலே யதுபிரகாசமாகவேநிற்கும். எ-று.

மருள் - மயக்கம். சத்தார்த்தக்கிரியா சொரூபமான விந்த மாயாசத்திகளுடைய தன்மையும் பிறவித்துன்பமு மாத்மாக்கட ன்மையு மவற்றிற்கு வேரூய் நிற்கும் வீட்டின்பமு மிவற்றிற்செ லுத்துந் தன்மையு மொன்றுந் தோன்றுதபடி யாணவகாரியமாயி ருக்கிற வஞ்ஞானத்தைக்கொண்டு மறைத்து அவ்வஞ்ஞானமே யாய் நிற்குமாதலி னிருளாய்நிற்குமென்று மிந்த மலமாயாகன்மங் களினுடைய தன்மையுங் காட்டிப் பிறித்துத் தேகாந்தமளவுமு ள்ள பிராரத்தவாதனையு மாத்மாவிற் ருக்காமலெவ்விடத்திலேயு நாலெழுபவில்லை யென்னும்படி பிரகாசமாய்ப் நிற்குமாதலி னெ னியாய் நிற்குமென்று முரைத்தார். அந்த ஞானமென்ப ததிகாரத் தாற்பெற்ரும். பின்வந்த வாருயி ரடையவித்த சூட்டுப்பெயா. இத ற்குப் பிரவுமுரைப்பர்.

☞ ஏறாவ்ருத்திரமாகிய ஞானவாய்மை முற்றிற்று.

முன்னதிகாரத்தி லருளிச்செய்த ஞானத்தினுண்மை யென்பதினிடத்து ஆன்மதரிசனமென்றும் ஆன்மசுத்தியென் றும் ஆன்மலாபமென்றுந் தெரித்தற்பயன்படவேண்டுதலை யால் மேலதன் பயனென்று மதிகாரம் வைக்கப்பட்டதென வறிக.

அப்படி யதிகாரமொன்றுயிருக்க மூன்றுவகையாகவே ண்டுவானேனென்னிஸ் இவ்வதிகாரத்தில் மூன்றுசூத்திர மடங்கிவருகையா லப்படி வைக்கப்பட்ட தெனவறிக. அஃ தெங்ஙனேயென்னில் ஆன்மதரிசன மெட்டாஞ்சூத்திரமாக வும் ஆன்மசுத்தி யொன்பதாஞ்சூத்திரமாகவும் ஆன்மலாபம் பத்தாஞ்சூத்திரமாகவும் நிற்கையா லப்படிச்சொன்னதென வறிக. அதற்கு வழியேதெனனில் சிவஞானபோதத்தில் எட் டாஞ்சூத்திர மான்மதரிசனமாகவும் ஒன்பதாஞ்சூத்திர மா ன்மசுத்தியாகவும் பத்தாஞ்சூத்திர மான்மலாபமாகவும் வரு கையா லிதுவுமப்படி வைக்கப்பட்டதெனவறிக. அஃ தெங் ஙனேயென்னில் "தேசுறமருவும்." என்ற விருத்தந்தொட ங்கி "எல்லையில்பிறவி" என்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட் பத்தென்பதினுள்ளும் "தேசுறமருவும்" என்ற விருத்தமொ ன்றும் இவ்வதிகாரங்கள் மூன்றுக்கும் வகுப்பாகவருளிச்செ ய்து மேல் "தன்னறிவதலால்." என்ற விருத்தந்தொடங்கி "சுத்தமாஞ்சத்தி." என்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுள் நா லும்ஆன்மதரிசனமாகவும் "புகலரும்சத்தர்" என்ற விருத்த ந்தொடங்கி "அடைபவர் சிவமேயாரும்." என்ற விருத்தமு டிவாகிய செய்யுள்நாலும் ஆன்மசுத்தியாகவும் "பொற்புறு கருவி." என்ற விருத்தந்தொடங்கி "எல்லையில்பிறவி." என்ற விருத்தமுடிவாகிய செய்யுட்பத்தும் ஆன்மலாபமாகவும் வரு கையால் சிவஞானபோதத்தில் "ஐம்புலவேடரி னையர்ந்தோ வளர்ந்தெனத், தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினிலுணர்ந்த விட், டந்நியமின்மையி னரன்கழல்செலுமே." என்ற எட்டா ஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து இவ்வான்மாக்களுக்கு. ஞானத் தினை யுணர்த்தமுறைமையினை யுணர்த்ததனைதெளிற்று என்ப தனால் இந்நூலினும் ஆன்மதரிசனத்துக்கு வகுத்தசெய்யுட் களில் "தன்னறிவதனால்." என்ற விருத்தத்தில் "தன்னை யு

ந்தாேனகாணுந் தானதுவாகிநின்றே.” என்பதலல் ஆன்மதரிசனமென்னு மதிகாரம் எட்டாஞ்சூத்திரமாகுமென்றறிக.

மேலான்பதாஞ்சூத்திரத்துக்கும் சிவஞானபோதத்தில் “ஊனக்கண்பாச மூணராப்பதியை, ஞானக்கண்ணினிற் சிந்தைநாடி, யுராத்துரீனத்தேர்த்தெனப் பாசமொருவந், தண்ணிழலாம்பதிவிதி, யெண்ணுமஞ்செழுத்தே.” என்னுஞ்சூத்திரத்தின்கருத்து ஆன்மசுத்திபண்ணுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று என்பதலல் இந்நூலினும் ஆன்மசுத்திக்குவகுத்த செய்யுட்களில் “இந்நிலை.” என்னும் விருத்தத்தில் ”கரணமாகாவகையதி லறிவடங்கி மன்னிடவியாபியாய வான்பயன் முன்றுமன்றே.” என்பதலல் ஆன்மசுத்தியென்னு மதிகாரம் ஒன்பதாஞ்சூத்திரமாக நின்றதெனவறிக.

மேற் பத்தாஞ்சூத்திரத்துக்கும் சிவஞானபோதத்தில் “அவனேதானே யாகியவங்நெறி, யேகமுகியிறைபணிநிற்க, மலமாயையதன்னெறி வல்வினையின்றே.” என்னுஞ்சூத்திரத்தின்கருத்து யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்றவனது ஸ்ரீபாதத்தையணையுமென்பதலல் இந்நூலினும் ஆன்மலாபத்துக்குவகுத்த செய்யுட்களில் “தோன்றிநின்ற சிற்பரமதலுள்ளச் செயலறுத்திட வுதிக்குந்தற்பரம்.” எ - ம். “மற்றதும் பகல்விளக்கின் மாய்ந்திட வருவதுண்டோல் பெற்றிடுமதனை” எ - ம். “பாவிக்கவேண்டாவாண்ட பரனருள்பற்றிநேர்க்கே.” எ - ம். தற்போதந் தொடர்நிற்பதுவே கருத்தாகையாவினுவமபத்தாஞ்சூத்திரமாக நின்றதெனவறிக.

அப்படியாதலல் மூன்னை முகவுரையில் சூத்திரவகுப்பிலை இதற்குப் பின்னேவருகிற வைந்தெழுத் தருணிலையை ஒன்பதாஞ்சூத்திரத்திற் கூட்டினதெதெனனில் அஃதாவது சிவஞானபோதத்தில் ஒன்பதாஞ்சூத்திரமாகிய “ஊனைக்

கண் பாசமூணாப்பதியை." என்னுஞ் சூத்திரத்தின் பிற்பக் கத்திலே "பாசமொருவுத் தண்ணிழலாம் பதிவிதியென்னு மஞ்செழுத்தே" என்பதனாலும் சித்தியாரிலும் ஒன்பதாஞ் சூத் திரமாகிய "பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும்" என்ற செய்யுளிலேயும் "ஓசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்ச ரிக்க" என்பதினாலும் அந்தப் பஞ்சாக்கரத்தையும் ஒன்ப தாஞ் சூத்திரத்திலே கூட்டி வைக்கப்பட்ட தெனவறிக. அப்படி யொன்பதாஞ் சூத்திரத்தின் பகுதியாயிருக்க இந் நூலிலே பத்தாஞ் சூத்திரமாகிய வான்மலாபத்துக்குப் பின் பாகப் பஞ்சாக்கரமாகிய வைந்தெழுத் தருணிலை வைக்க வேண்டுவா னேனென்னில் அந்தப் பத்தாஞ் சூத்திரமாகிய வான்மலாப மென்பதனில் சிவமேறுடங் கூடிப் பிறிவறநின்று சிவாநுபவத்தை யநுபவிக்கப்பட்ட சிவஞானிக ளெந்த நிலை குலைந்த வவதாரத்தும் வேறு பிரபஞ்ச வாதனையிற் கூடாத படி யதுவு மோருபாய நிட்டையாகக் கொண்டு மீளவும் பழைய வான்ம சுத்தியில் நிற்கவேண்டுகையாற் பத்தாஞ் சூத்திரத்துக்கு மேலாகவும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்தின் பகுதி யாகிய வைந்தெழுத் தருணிலையை வைக்கப்பட்ட தெனவ றிக. இந்தப் பஞ்சாக்கர தரிசனத்தை மூற்கூறப்பட்ட நூல் களைப்போலவொன்பதாஞ் சூத்திரத்திலேறுடங் கூட்டினை யாமல் இந்நூலில் வேறேபகுத்துவைக்கைக்கு விதியேதென் னில் இந்தச் சிவப்பிரகாசஞ் சார்புநூ லாகையால் "இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கித் திரிபுவேறுடையது புடை நூலாகும்" என்னு மிலக்கண விதியைப்பற்றி அந்நூல்களி லெழுங்கில் வராமல் முற்பிற்பாடாக வைக்கப்பட்டதென வறிக.

ஆகையால் முற்கூறிய "அதன்பயன்" என்ற செய்யுள் முதலிய பத்தொன்பது மிந்தப் பஞ்சாக்கர தரிசனத்தின்

பருதியான விருத்தமூன்றும் ஆகச்செய்யு ளிருபத்திரண்டும் ஆனமதரிசனமாகிய எட்டாஞ்சூத்திரமும் ஆன்மசுத்தியாகிய ஒன்பதாஞ்சூத்திரமும் ஆன்மலாபமாகிய பத்தாஞ்சூத்திரமுமாக நின்றனவறிக.

இங்ஙனம் வருத்தருளிச் செய்யப்பட்ட எட்டாஞ்சூத்திரமாகிய ஆன்மதரிசனத்துக்கும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரமாகிய ஆன்மசுத்திக்கும் பத்தாஞ்சூத்திரமாகிய ஆன்மலாபத்துக்கு மதிகாரவுப் பருளிசெய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளினியது.

தேசுற மருவுமான்ம தரிசன மான்மசுத்தி
யாசிலா வான்மலாப மாகலுமன் றுகுமென்றும்
பாசுப தகலுஞானம் பற்றறுன் பணியைநீத்த
லேசினோ யத்தழுந்தலெனுமிவற்றடங்குமன்றே.(உக)

உயர்தவஞ்செய்தவர்க் குற்றமூவகையாம்
பயனுறும்வழியைப் பாரித்துரைத்தது.

(இ-ள்.) தேசுற மருவுமான் மதரிசன மான் மசுத்தி யாசிலா வான்மலாப மாகலுமன் றுகும் மூன்றும் பாசுப தகலஞானம்பற்றல் — விளக்கமுண்டாகப் பொருந்தப்பட்ட ஆன்மாவைத்தரிசிக்கை யென்றும் ஆன்மாவைச் சுத்திபண்ணுகையென்றும் குற்றமில்லாத வான்மாவினுடைய பிரயோசனமென்றும் ஆகமூன்றுவகையாம்

இந்தமூன்றுவகையுமேதென்னில்

பாசங்களாகிய தேகாதிபிரபஞ்சங்களாயுள்ளவை நீங்கும்படியிவையிற்றைக் கூடினவருளாலும் பொருந்துகையான்மதரிசனமாம்

தான் பணி யைகீத்தல் — தன்னுடைய விச்சாஞானக் கிரியைகளா விட்டுந்த வருளிலே மூழ்குகிற தற்போ தம் ஜீவியாமலிற்கிறது தானென யான்மசு த்தியாம்

ஏகினேயத்த மூந்தல் — குற்றமில்லாத சிவரூபமாகிய ஞேயத்தி லே யழுந்துகிறது தானே யான்மாவினு டைய விலாபமாவது

எனுமிவற்றட ங்கு மன்றே. — என்றிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட ஞாது ரு ஞான ஞேயமென்னு மூன்றினுள்ரு மட ங்கும். எ-று.

நு-ம். ஆன்மதரிசனமாவது தனக்கறிவாகக் கூடிநின்று காரியப்படுத்துகிற பிருதிவிமுதலான தத்துவங்களை காமல் லிவென்றுகழிந்து அந்தவருளே தனுவாகப்பொருந்தி யந்த த்தத்துவங்களையுந் தன்னையு மந்த வருளையுந் தரிசித்துநி ன்ற விடமெனவறிக.

அன்றியு மான்மசுத்தியென்றது அந்த வருள்காட்டத் தான் காண்கிற காட்சியை யிழந்தந்த வருளே தலிடமறை வாக நின்ற விடமெனவறிக.

அன்றியு மான்பலாப மென்றது அந்தவருள்மேலிடாக நிற்கச்செய்தே யவ்விடத்திலே யொரின்பம் விளைதலெனவ றிக.

என்றிங்ஙன மூன்றுவகையாகச் சொன்னதற்கு. பி-ம். உருபசொருபவகவல் "மன்னருள் தன்னின் மன்னுயிர்மனனு த-லின்னுயிர்த்தரிசன மென்பர்நல்லோர் - சுத்திதன்போதந் தோன்றுநிருக்கை - யத்தகுபிலாப ஞேயத்தழுந்தல்." எ-று. கண்டுகொள்க.

இதனுற் சொல்லியது அந்த வுண்மைஞானத்தை யான் மாக்கள் பெறுமிடத்து ஆன்மதரிசன மென்றும் ஆன்மசுத்தி

யென்றும் ஆண்மலாப மென்றும் மூன்றுவகையாக நின்று பெ
ருமென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (உக)

வேறு—இனி எட்டு மொன்பதும் பத்துமான சூத்திரங்
களின் பொருளான வதன் பயனை யாத்மதரிசன மாத்மசு
த்தி யாத்மலாபமென மூன்றுக்கிப் பத்தென்பது செய்யுளா
னுணர்த்துவான் றொடங்கிரு ரவற்று ளிஃ தம் மூன்றினையும்
வகுத் துணர்த்திற்று.

தேசுறமருவுமான்ம தரிசன மான்மசுத்தி யாதிலாவான்
மலாப மாகமூன்றுகும் - அந்தப்பயலுவது விளக்கமிகவும்
பொருந்தியவாத்மாவைத் தரிசிக்கை யந்தவாத்மாவை நிரு
விகற்பமாம்படி சுத்திபண்ணுகை யங்ஙனங் குற்றமற்றவாத்
மாவின் பிரயோசனமாக மூனறுவிதமாயிருக்கும்,—மூன்
றும்-இந்த மூன்றுவிதமும்,—பாசமதகலஞானம் பற்றறுன்-
மூன சொன்னவனடமே யாத்மாவானவன் பாசமானது விட்
டுப்போகப் பரஞானத்தைத் தரிசிக்கை,—பணியைநீத்தல்-
அந்த ஞானத்தைக் கூடித் தன்னுடைய செயலை விடுதல்,—
ஏகினையத்தழுத்தல் - அந்தஞானத்தாலே குற்றமற்ற சிவ
ரூபத்தைப்பெற்று அதிலே யழுந்துதல்,—என்னிவற் றடங்கு
மன்றே - என்று சொல்லப்பட்ட வினைமூன்றினுள்ளு மடங்
கும். எ - று.

எனவே இம்மூன்று தொழிலுமே யம்மூன்றுபெயரு மெ
ன்பதாம், ஒன்றனு ளொன்றடங்கு மென்பதன்று. அகலப்ப
ற்றலென்பது தொழிகூவப் பொழுதுவிடுத்த தென்றுற்போ
னின்றது. பணியை நீத்த லாத்மாயி னிச்சாஞானக் கிரியை
கூட விடுத்த லென்பாருமுளர். தான் ஈண்டுப் பெயர்.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மூன்றுபருதியி னுள்ளு மெ

ட்டாஞ்சூத்திரமாகிய ஆன்மதரிசனத்தை மூந்த வருளிச்செ
ய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

தன்னறி வதனூலெதுந் தனக்கறி வில்லையே யனுந்
தன்னறி வாகவெல்லாந் தனித்தனிப் பயனருந்துந்
தன்னறி வறியுந்தன்மை தன்னூலே தனையறிந்தாற்
றன்னையுந் தானேகானுந் தானது வாகுநின்றே.(உஉ)

பவமாரூவிதன் பரிசினையுணர்ந்துபின்
சிவமாய்நிற்க வுயிர்தெரியுமென்றது

(இ-ள்.) தன் னறி வதனூலெ துந்தனக்கறிவி ல்லையேயனும்

ஆன்மாவானதுக்குத் தன்னுடைய வறி வாலே யாதாமொன்றை யறிகைக்குத் தனக்கென்ன வோரறிவுமில்லையா மாயினும்

தன்னறி வா கவெல்லாந்தனித்தனிப்பயனருந்தும்

தானிந்திரியங்களுடனே கூடி நின்றறிகிற வறிவுக ளெல்லாத்தையுஞ் சிவன்கூட்டி யறிவிக்கிறதென் றறியாமற் றன்னூலே யறிந்ததாக வொவ்வொரு விடயங்களிலே யொற்றித்துநின் றநுபவியா நிற்கும்

தன்னறி வறியுந் தன்மை

இப்படி யறிகிறது ஆன்மபோதத்தின் மூறைமையாம். இங்ஙன மாறுபாடாக வறிகிற மூறைமையை விட்டு

தன்னூலே தனையறிந்தால்

அந்தச் சிவனுடைய ஞானத்தாலே சிவனையறிந்தால்

தன்னையுந் தானேகானுஞ்

ஆன்மாவி னுடைய செயலறுதியையு மந்தவான்மா தன்னூலே காணவும் படும். அஃ தெங்ஙனே யென்னில்

தானது வாகி நின்றே.

ஆன்மாவான தந்தச் சிவஞானத்தோடுங் கூடுநின்ற வவதாரத்து. எ - று. தன்னை

யுமென்ற விழித்துரை கொண்டே யான்மா
தற் சுதந்தரமாக வறியமாட்டா னென்ப
து கருத்தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்
தியாரில். "அறிந்திடு மான்மா வொன்றை மற்றுன்று லறி
தலானு, மறிந்தவை மறத்தலானு மறிவிக்க வறிதலானு, மறிந்
திடுந் தன்னையுந்தா னறியாமை யானுந்தானே, யறிந்திடு
மறிவ னன்று மறிவிக்க வறிவனன்றே." எ-து. கண்டுகொ
ள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மா பெத்தத்தன்மையிலு
நின்றும் பிரபஞ்சத்தோடுங்கூடி ஜீவிக்குமிடத்துத் தனக்கெ
னவொருசெயலில்லாம லிருக்கச்செய்தேயுந் தனசெயலா
கச் செய்கிறுமென்று நின்ற முறைமையு முத்தித்தன்மை
யிலே சிவனுடைய வருளாலே தற்றெரிசனம் வந்தவிடத்துத்
தவருளோடுங் கூடியறிகிற தொழிந்து நமக்கென் றுருசெ
யலில்லையென்று தன்னுடைய செயலறுதியை யறிந்த முறை
மையு மறிவித்தது. (உஉ)

வேறு—எட்டாஞ் சூத்திரமான வாத்ம தரிசனத்தைச்
செய்யுணன்கு ணுணர்த்துகின்றார். அவற்றுளிஃ தருளாலே
யருளைத் தரிசித்தபின் றன்னைத் தரிசிக்கலா மென்ப துணர்த்
திற்று.

நன்னறிவதற் கேதுத் தனக்கறி வில்லையேனும் - ஆத்
மாத் தன்னுடைய ஞானத்தா லொன்றை யறிதற்குச் சிறிதுந்
தனக்கறிவில்லை யாயினும், —தன்னறி வாகவெல்லாந் தனித்
தனிப் பயனருந்தும் - பயனெல்லாஞ் சிவஞானத்தா லொவ்
வொரு விடயங்களாக நின்று புசிக்கின்ற வவைக ளெல்
லாம், —தன்னறிவாக - தன்னுடைய ஞானத்தி னாலே யறிக்க
புசிக்கிறுனுக, — தனித்தனிப் பயனருந்தும் - தனித்தனியே

புசியாநிற்பன,—தன்னறி வறியுந் தன்மை - ஆத்மா ஞானத் தா லறியுமுறைமை,—தன்மேல தணையறிந்தாற் றன்னையுந் தானெகாணும் - தனக்குப் பிராணமுய் நிற்கிற ஞானத்தி லே யந்த ஞானத்தைத் தரிசித்தாற் றன்னையு மவ்விடத்தி லேதானெ காணு நிற்கும். தனனைத்தானே காணவல்லே வெனில்,— தான துவாகிநினே ற-தானந்த ஞானமாய் நிற்கை யால். எ-று.

நிற்றலான் நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. தன்மேல தணை யறிந்தா லென்பதற்கு ஆத்ம சிற்சத்தியாலே தன்னை யறிந் தாலெனிற் குற்றமென்னை? அஃ திவ்வாசிரியர் கருத்தன்று. அது சித்தியாரிற் சூரியகாந்தக் கல்லி னிடத்தே யெண்ணுந் திருவிருத்தத்திற் காண்க. அன்றியு ஞானநாட்டம் பெற்ற பின்யானு-நின்பெருந்தன்மையுங் கண்டேன் காண்டலு-மெ ன்னையுங் கண்டே னென்னும் பட்டினத்துப் பிள்ளையார் திரு வாக்காணு மறிக.

இன்னமு மிந்த மூவகை யந்தத்தைநந் தெளிட வருளிச் செய்பவேணுமென்று வினவ மேலருளிச்செய்வா னெடுத்து க்கொண்டருளியது.

தத்துவ மானவற்றின் றன்மைக ளுனைருங்கா லே யுய்த்தறிந் திடவதிப்ப தெளிவளர் ஞானமாகு மத்தன்மை யறியுமாறு மகன்றிட வதுவாயா னம்மா சுத்தமாஞ் சுத்தஞானத் தொகுமுத லிறன்றுமன்றே.

அதனை நிருபித் தந்தமூவகைப்பயன்
விதமுடனி தெவென விளங்கவுரைத்தது.

(இ-ள்) தத்து தத்துவங்களி னுடைய வுருப சொரூப
வ்மான வற்றின் சுபாவத்தை யறியுமிடத் தவையிற்றை யுங்
றன் மைகளுனை நியமாக வறிந்திடத் தொன்றுவது பிரகா

ரூங்காலை யுய்த் நிந்திடவுதிப் பதொளிவளர் ஞான மாகும்

சத்தினை மிகுதியாகவுடைய வருளென்றே சொல்லப்படுவது

அத்தன்மை யறியுமாறு மகன்றிட

அப்படியந்த வருள்காட்டக் காண்கிற காட்சியை நீங்கி

அதுவாயான் மாசுத்தமாம்

அந்த வருளோடுங்கூடி யதுதானுய்த் தற்போதம் ஜீவியாமலிற்கவே யான்மசுத்தியாம். அப்படி நிற்கவே

சுத்தஞானத் தொகுமுதன் மூனறு மன்றே.

அப்பொழுதே நின்மலமாகிய வருளுக்கு முதலாயுள்ள சிவமாகிய நேயந் தோன்றும். எ - று.

நு - ம். தத்துவங்களி னுண்மையை யுணரவென்றது அவையிற்றை ஜடமென்று காண்கை யெனவறிக.

இனி யுய்த்தறிந்திட வென்றது தேகாதி பிரபஞ்சங்களை நீங்குகை யெனவறிக.

அத்தன்மை யறியுமாறு மகன்றிட வென்றது தன்னுடைய போதத்தின் மேலீடாகிய விச்சாஞானக் கிரியைகளை விடுகை யெனவறிக.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாவானது தத்துவங்களை ஜடமென்று கண்டு நீங்கி யருளோடதனுவாய் நின்றவிடமான்ம தரிசன மென்றும் அப்படி நிற்கச்செய்தேயந்த வருளோடமே விடாகத் தற்போதம் ஜீவியாமலின்றவிடமான்மசுத்தி யென்றும் அப்படி நிற்கச்செய்தேயந்த ஞானத்துக்கு முதலாகிய சிவமான நேயந் தோன்றுகிறதேதியான்மலாப மென்றும் வருமுறைமையை யறிவித்தது. (உக)

வேறு—இஃ தந்த வருளாத்மாவுக்குத் தோன்று முறைமையு மவன் சுத்தரு முறைமையும் பணியற நின்ற காலத்தின் றேயங் தோன்று மென்பதூஉ முணர்த்திற்று.

தத்துவ மானவற்றின் றன்மைக ளுணருங்காலை - தத்துவங்களை நீங்குகைப் பொருட்டாக வவற்றி னுண்மைகளையு மாராயுமிடத்து,—உய்த்தறிந் திடவுதிப்ப தொளிவளர் ஞானமாகும் - அவைகளிலே தனித்தனி தன்புத்தியைச் செலுத்தி யவற்றி னுண்மையை யாராய்ந்து பார்க்கவே நிலைபெற்ற பொருளாய்த் தோன்றுவது பிரகாசத்தையுடைய ஞானமேயாம்,—அத்தன்மை யறியுமாறு மகன்றிட - அப்படி யறிகிற முறைமையும் விட்டுநீங்க,—அது வாத்மாச் சுத்தமாம் - அந்த ஞானந்தானே யாத்மாச் சுத்தமாம்,—சுத்தஞானத் தொரு மூதேறுன்றுமன்றே-அப்பொழுதே யந்த ஞானத்துக்கு மூதலாகிய றேயந் தோன்றும். எ - று.

அப்படியிருந்த ஞானத்துக்கு மூதலா யொருறேயந் தோன்றுமென்கிற தென்ன விந்தஞானமாகிய வருளோடுங் கூடியந்தவருளதாலாய் நிற்கிறதல்லா பயனென்கிற சங்கிராந்தவாதியை மறுத்து அந்தவருளையுந்தவிர வேறே றொரு யமாகிய சிவமுண்டென்று மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக் கொண்டருளியது.

உறைதரு முணர்வுமன்றி யதன்மூத லுள்ளதென்றிங்
கறைவதே னென்னிலண்ண லருளெனு மதுவேயன்றி
நிறையெளி மூதலுந்தன்றி நின்றிடா நிமலனுக்கு
மிறையவன் மூதலவன்ற னிலங்கருட் சத்தியாமே.உ

அன்னதோரொளிக் காதவன்மூதலாங்
கன்மமோலருட்கரன் முன்மூதலென்றது.

(இ-ள்.)உறை தரு மூணர்வுமன்றி யதன்மூதலுள்ளதென்றிங் கறைவதேனென்னில்

ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்திநிற்கிற வருளாகிய ஞானமொழிய வதற்கு முதலாகவொருவேறாய மூன்டென்று சொல்லுவானேனென்று நீகேட்கில்

அண்ணலருளெனும்

அது தம்பிராஅரருளே யென்று சிவாகமங்கள்சொல்லும். அப்படி அந்த வருளென்றுஞ் சிவமென்று மிரண்டாயிருக்குமோவென்னில்

அதுவேயன்றி

அந்தச்சிவத்தை யொழிந்து அருள் தனித் தொருமூதலாய்ந்ல்லாது. அதென்போல வென்னில்

நிறைவெளிமூதலதன்றி நின்றிடா

மிக்க பிரகாசமானது அதற்கு மூதலாகிய வாதித்தனேயன்றித் தனித்துண்டாகாது. அதுபோல

நிமலருகுமிறையவன் மூதல்

நின்மல சோரூபமாகிய சிவனைத்தஞானத்துக்கு மூதலாகிய காரணமாய்நிற்பன். அப்படியந்த வருளுஞ் சிவமும் பிறிவற்றுநிற்குமாகிலந்தவருளே யமையாதோவென்று நீகேட்கில் அப்படிப்பிறிவற்று நின்றாலுமான்மாக்கள் பயன்படுமிடத்தந்தவருள்கொண்டே போதாது. அதேனென்னில்

அவன்றனிலங்கருட் சத்தியாமே.

அப்படியந்தச் சிவனிடத்து விளங்காநின்ற வருளானது அந்தச்சிவனுக்குச் சத்தியாட். எ-று. என்னவே சத்தியாமெயெ

ன்ற விதித்துரையால் இந்தச் சத்தியால் ஆன்மாக்களுக் கின்பம் விளையாதென்பது கருத்து. அதெனென்னில் இந்தச்சத்தியும் பெண், அந்தச்சிவமே ளுடுங்கூடி யான்மாவோ ரின்பத்தையறு பவிக்க வேண்டுகையா லான்மாவும் பெண், ஆகையாலிரண்டுபெண்கள் தம்மிற்கூடி யநுபவித்தா லின்பம் விளையாதது போல்வெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருவருட்பயனில். "இருவர்மடந்தையருக் கென்பயனின்புண்டா-மொருவனொருத்தி யுறின்." எ-து. கண்டுகொள்க. ஆன்மாவையும் பெண்ணென்பதற்கு. பி-ம். திருப்பாட்டில். "தன்னேமறந்தா டன்னுமங் கெட்டா டலைப்பட்டா, ணங்கை தலைவன்ளுளே" எனளுமெதுக்தளைக் கண்டுகொள்க.

உ-ம். அந்தவருளைப்பெற்ற வான்மாக்களுமந்தவருளோடுங் கூடியுப்பளத்தைப்பொருந்தினபுல்லும் வைக்கோலும் உப்பாந்தன்மைபோல வந்தவருளே சொரூபமாய் நிற்கிறதொழிய வதற்குமேலாக வேறொரு ரூபமென்பதொன்றில்லையென்று சங்கராந்தவாதி சொன்னதற்கு. பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில் "ஏற்றேர்ர் முகவொளி தோற்றுங்கலெனைத்-தலைவனதருளுயிர் நிலவிடுநிலவக்-காட்டதற்கி மாட்டத்தங்கிய-தன்மையுமளத்த புல்லைவயினீப்பும்-போன்றதுவாகித் தோன்றிடுமதனற்-பசுகரணங்கள் சிவகரணங்களாகமாறியறிவுறு-மெகமாமுயிர் யானெனதின்றே." எ-து. கண்டுகொள்க.

இது வத்தமல்லவென்றவனை மறுத்ததற்கு. பி-ம். "ஞாக்குமுகவொளி நீக்காதானெனக்-கவருந்தன்மை முகரம் போலக்-கொடுத்தருகோடற் கடுத்தநுண்டன்றே-காட்டத் தங்கி கூட்டக்கூட்டு-மிந்தனத்தியற்றை வெந்தழுருங்கா-

வுப்பளத்தடுத்த புற்பலாலங்கள்-சடத்தவேனுங் கொடுத்த தகொள்ளுங் - தன்மையுண்டெனக் கின்மையதன்றே." எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது ஆன்மாக்கள் மூத்தினைப்பெறு மிடத்து அருளாகிய ஞானத்தோடுங் கூடுகிறதொழியச் சிவ மாகிய ஞேயமென்ப தொன்றில்லை யென்ற சங்கிராந்தவாதி யை மறுத்து அருள் சத்தியாகையாலே யந்தச்சிவத்தோடுங் கூடியே யான்மாயகி யின்பமநுபவிக்கையால் சிவம் வேறு மென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (உசு)

வேறு—இது அப்படிக்காட்டாகின்ற ஞானமேயன்றி வேறு ஞேயமில்லையென்னுஞ் சங்கிராந்தவாதியை மறுத்த னார்த்திற்று.

உறைதரு முணர்வுமன்றி யதன்முத லுள்ளதென்றிங் கறைவதென் னென்னில் - தன்னிடத்திலே பொருந்திய ஞா னமும் மல்லாம லதற்குமுதலாகிய ஞேயமுமுண்டென் றிவ்வி டத்துச் சொல்லுகின்ற தென்னையென்றுகேட்கில்,—அண்ணா லருளனு மதுவே - (அதுவே யண்ணலருளனு மெனமா றுக) அந்தஞானமே சிவனுடையவருளென்று சொல்லப்ப டும்,—அன்றி - அல்லது,—நிறையொளி முதலதன்றி நின்றி டா - நிறைந்த பிரகாசமான தது ஆதித்தனையொழிந்து நில்லா ததுபோல ஞானமு ஞேயத்தையன்றி நில்லாது,—நிமலமு மிறையவன் முதலவன்றனிலங்கருள் சத்தியாமே-ஆவலங் தஞானமதது ஞேயமெதன்னி னின்மலமுகியசிவனை ஞா னத்து ஞேயமாகிய முதலவனிடத்து விளங்கிய வருளாகிய ஞான மவனுடைய சத்தியாம். எ - று.

ஒளிநின்றிடா வென்பது பண்மை யொருமை மயக்கம்.

சூசஉ சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாகம்.

அப்படியாலு லந்தச்சத்தியாற் பயனில்லேயா வென்று மீளவு மவனவினவ அப்படி யநுபவத்துக்குப் பயனில்லை யென்னலாமொழிய வான்மாக்களுக் குண்டாகிய வநாதிமலங்க ளோநீக்கி யந்தச்சிவத்தோடுங் கூட்டுகைக் கந்தச்சத்தியே வேணுமென்னு மூறைமையை யொருதிருஷ்டாந்த முகமாக வருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

சுத்தமாஞ் சத்திஞானச் சுடராகுஞ் சிவமொழிந்தச்
சத்திதா னின்றுமுன்னைத் தகவிலா மலங்கள்வாட்டி
யத்தனை யருளுமெங்கு மடைந்திடு மிருளகற்றி
வைத்திடு மிரவிகாட்டும் வளரொளிபோன்மகிழ்ந்தே.

ஒத்தறுபருதியை யொளிதருவதுபோற்
சத்தியும்பிராணைத் தருமென்றுரைத்தது.

(இ-ள்.) சுத் தமாஞ் சத்தி ஞானச் சுடராகும் — நின்மல சொரூபமா யிருக்கப்பட்ட சத்தியாலது ஞானப்பிரகாசமா யிருக்கும். அப்படி இருக்கவும் சிவம் வேணுமென்பானேனென்னில்

சிவ மொழிந்தச் சத்திதானின்றும் — அந்தச் சிவமில்லாம லிந்தச் சத்திதாணுண்டாக மாட்டாது. ஆதலிந்தச் சத்தியாற் பயனில்லேயாவென்னில்

முன்னைத்தகவிலா மலங்கள் வாட்டியத்தனை யருளும் — அநாதியே வரப்பட்ட சூற்றத்தையுடைத்தாகிய மலங்களின் கௌரவத்தைக் கெடுத்துத் தனக்குமுதலா யிருக்கிற சிவமேயுமான்மாக்களைக் கூட்டும். அதென்போலவென்னில்

எங்குமடைந்திடு மிருளகற்றி வைத்திடு மிரவி — எவ்விடத்திலுஞ் செறிந்திருக்கிற விருளின் மேலீட்டைக் கிழ்ப்படுத்தித் தனக்குமுதலாயிருக்கிற வாதித்தனைக்காட்டுகிற

காட்டும் வள ரொளி போன் மகிழ்ந்தே.

பெரிய பிரகாசம்போல வந்தச்சத்தியுங் கிருபையுடனே. எ-று. என்னவே யான்மாக்கள் சிவனைப்பெறுமிடத் தருளாகிய சத்தியிடமாகப் பெறவேணுமென்பது கருத்து. இதற்கு. பி - ம். தத்துவவிளக்கத்தில். "பவமேவியநெறி பந்திக்குமீசன் பசுக்கடமை, யவமேவிபநெறி போகங்களால்முற்ற வந்நிலையே, தவமேவியநெறி சத்திகண்ணுற்சென்று சார்ந்துபின்னைச், சிவமேவுவரென்றுகாண்கொச்சைகாயலன் சித்திரிப்பே." எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது திருவருளாகியசத்தி யான்மாக்களுக்குண்டாகிய மலங்களைப் பாகம்வருத்தித் தனக்குமுதலாகிய சிவத்துடனைகூட்டு முறைமையை யறிவித்தது. உரை

வேறு—இது பின்னு மந்தஞானமாகிய வருளாற் பயனின்மேலுவென வினவ வதன் சொரூபமுஞ் சிவத்துடன் வேறின்மையு மதனாற் பிரயோசனமு முணர்த்திற்று.

சுத்தமாஞ் சத்திஞானச் சுடராகும் - நின்மலமான வந்தச் சத்தி ஞானப்பிரகாசமாயிருக்கும்,— சிவமொழிந்தச் சத்திதானின்றுகும் - அதுதான் சிவத்தையொழிந்தது தனித்தொரு முதலாகமாட்டாது,—ஆலலந்தச் சிவமேயமையாதோ சத்தியாற் பயனென்னையெனின் - முன்னைத்தகவிலா மலங்கள்வாட்டியத்தனையருளும்-அந்தச்சத்தியதிலேமயக்கநின்ற மலங்களைப்போக்கித் தனக்கு முதலாகிய சிவனைக் காட்டும்,—எங்குமடைந்திடு மிருளகற்றி வைத்திடு மிரவி காட்டும்வளரொளிபோன் மகிழ்ந்தே-எங்குஞ்செறிந்தநிற்கு மந்தகாரத்தை யோட்டித் தனக்கு முதலாகவைத்துச் செய்

ல்லப்பட்ட யாதித்தனைக்காட்டும் பெரிய பிரகாசத்தைப் போல மகிழ்ந்து. எ - று.

ஒளிபோல மகிழ்ந் தத்தனையருளுமென மாறியுரைக்க.

☞ எட்டாஞ் சூத்திரமாகிய ஆன்மதரிசனம் மூற்றிற்று.

மேலொன்பதாஞ்சூத்திரமாக்ய ஆன்மசுத்தி வருமாறு. அஃதாவது ஆன்மா தத்துவங்களோடுங் கூடிநின்று ஜீவிக்கிற முறைமையைவிட்டடந்த வருளோடுங்கூடியதுமேலீடாக மூழ்கித் தற்போதம் ஜீவ்யாமனிற்கிற வவதாரத்தைச் சொல்லுவதெனவறிக.

அப்படியருளைப்பெற்றவர்கள் நற்போதம் ஜீவியாமனிற்பர்களென்னவேண்டுவதில்லை பசாசுபிடியுண்டவனந்தப் பசாசு செய்யுங் கிருத்தியங்களெல்லாஞ் செய்துதின்றாற்போலவந்த வருளைப்பெற்றவர்களு மந்த வருளுக்குண்டான கிருத்தியங்களெல்லாஞ் செய்து நிற்பர்களென்கிற சமவாதியை நோக்கி மறுத்தருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

புகலரு மசுத்தர்தம்பாற் பொருந்திய வலங்கையேபோ
லகிலமு முணருமீச னருளுயிர் மேவலாலே
சகலமு நிகழவேண்டுந் தலைவனைத் தொழுதுய்ந்தாலே
யிகலறவியற்றல்வேண்டு மென்றதுங்கன்றியின்றே. உசு

அருளுயிர்தன்னி லலகைசேர்குறிபோல்
மருவிடுமுதன்மை வாய்மையன்றென்றது.

(இ - ள்.) புகலரு மசுத்தர் தம்பாற் பொருந்திய வலகையேபோல் ஒருகற்குணமு முண்டென்று சொல்லுதற்கரிய வருளாணிகளிடத்திலே பொருந்தின்ற பசாசுபோல

அகிலமு முண ருமீச னருளுயிர் மேவலாலே சகலமு நிகழ வேண்டுந் தலைவ னொழிலுந் தானே யிகலறவி யற்றல் வேண்டு மென்றது நன்றி யின்மே ற.

சர்வத்தையு மொரு நிகழ்ச்சியாக வறிகற சிவனுடைய வருளானது ஆன்மாவிலே பொ ருந்துகையிலுமே லந்தப் பேய்க்குள்ள தன் மைக ளெல்லாம் பிடியுண்ட வர்களுக்குமுன் டானற்போல

அந்தச் சிவனருளைப் பெற்றவர்களுக்கு மந் தச் சிவனைப்போலச் சர்வஞ்ஞத்துவ முண்டா மென்றும் பஞ்சகிருத்திய மாறுபாடில்லாமல் செய்வதுஞ் செய்யுமென்றும் நீ சொன்னது சித்தாந்த வுத்தத்துக்கு நன்மை யிருந்தபில்லை. எ - று.

வி - பு. இச் செய்யுளுக் கிங்ஙனம் பொருட்படுத்தி வந்தவ கையால் சகலமு நிகழவேண்டுந் தலைவ னொழிலுந் தானே யிகலற விபற்றல் வேண்டும். எ-கு. பேய்பிடியுண்டவ னப்பேய் செய்யுங் கிருத்தியங்களை யெல்லாஞ் செய்வதுபோலச் சிவனைப் பெற்றவர்களுஞ் சிவனைப்போலச் சர்வஞ்ஞத்துவமும் பஞ்சகிரு த்தியமுஞ் செய்யவேண்டுமென்று சமயிகள் மதத்தை மறுத்ததா கப் பொருளுரைப்பாருமுளர், அது கருத்தல்ல. அஃதெங்ஙனே யென்னில் அப்படிச் சொன்ன தந்த வருளைப் பெற்றவர்களுக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவமும் பஞ்சகிருத்தியமு முண்டாமென் றந்தச் சம யிகள் மதமாகச் சொன்னரென்பதே கருத்தெனவறிக. அதுவே கருத்தென்பதற்கு. பி-ம். இந்நூலைப் பின்சென்றநூலாகிய திரு நெறிவிளக்கத்திலு மிந்த விருத்தத்துக் கெதிரடை விருத்தமாகிய "பூசுரக்குடியசந்தன் றன்னிடைப் பொருந்தல்போல, வீசனருளுயிர்ப்பா லெய்தலா லிவனேயாவு, மாசற வறியுமென்று மைந் தொழில் புரியுமென்றும், பேசுந லுண்மைஞான மன்றிது பிரா ந்

ஞானம்." இதனுள் "ஈசன தருளுயிர்ப்பா லெய்தலாலிவனே யாவு, மாசற வறியுமென்று மைந்தொழில் புரியுமென்றும், பேசுத லுண்மைஞான மன்றிது." என்றமையா லவன் சர்வஞ்ஞத்துவ மும் பஞ்ச கிருத்தியமு முண்டாமென்று னென்றதையே மறுத்த தென்பதை யநுபவத்தாற் கண்டுகொள்க. ஆகையாற் பேய்பிடியுண்டவ னந்தப்பேய்க்குள்ள கிருத்தியங்க ளெல்லாஞ் செய்தாற் போல வருளப்பெற்ற வான்மாக்களு மந்த வருளுக் குண்டான சர்வஞ்ஞத்துவமும் பஞ்ச கிருத்தியமுஞ் செய்வார்க ளென்பதே கருத்தெனவறிக. அப்படியாகு லந்தப் பேய்க் குண்டான தன்மைகளெல்லாம் பிடியுண்டானவனுக் குண்டானது போலச் சிவனுக்குண்டான தன்மையுஞ் சிவனருளப்பெற்ற வான்மாக்களுக்கு முண்டாகுமென்று சமவாதி சொன்னதற்கு வழியேதென்னில் அப்படிப் பேய்பிடியுண்டவ னின்று னின்னபண்டங் கொண்டுவருகிறு னென்றும் இந்நாள் மழைபெய்யு மென்றும் நெருப்பை மிதித்துநின் முடியும் சுடுகிற பாற்சோற்றிலே கையையிட்டுத் துழாவியும் நின்றுற்போல வந்தவருளப் பொருந்தின வான்மாக்களுக்குஞ் சர்வஞ்ஞத்துவமும் பஞ்சகிருத்தியமு முண்டாமென்று சொன்றனென்ற தெனவறிக. அவனப்படிச் சொன்றனென்பதற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில். "முன்னேனவ்றனது முதிரொளிஞான - மறியாப்பச்சைச் சிறுபுழுக் கவர்ந்த - வண்டெனவுயிரைக் கொண்டிடு முயிரது - தன்னேநோக்கித் தானது வாகி - யையவகைத் தொழிலு மெய்வகை யுணர்வும் - பிறியாவாறு பெற்றுத் - திரியாப் பெரியோர் திரட்சிசேர்ந்திடுமே." எ - து. கண்டுகொள்க.

என்றது நன்றியின்றே என் றவனை மறுத்ததற்கு. பி - ம். மேல்வருகிற செய்யுளுக்குக் காட்டி மறுக்கிற உதாரணத்திலே கண்டுகொள்க.

இதனுற் சொல்லியது பசாசு பிடியுண்டவனுக் கந்தப்பசா சின் குணமுங் தொழிலு முண்டானுற்போலச் சிவனருளைப்பெ ற்ற வான்மாக்களுக்குஞ் சிவனுடைய சர்வஞ்ஞத்துவமும் பஞ்ச கிருத்தியமு முண்டாமென்று சமவாதி சொன்னனென்னு முறை மையை யறிவித்தது. (உசு)

வேறு—இனி யொன்பதாஞ் சூத்திரமான வாத்ம சுத்தியை ச்செய்யுணன்கிறை ஆனார்த்துகின்றார். அவற்று ளிஃது முற்றுணர் வான வந்தச் சிவஞானத்தைப் பெற்றவர்கள் சிவனைப்போலப் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணவேண்டு மென்னுஞ் சிவசமவாதியை மறுத்தனர்த்திற்று.

புகலரு மசத்தர் தம்பாற் பொருந்திய வலகையேபோல்- சொல்லுதற்கரிய வஞ்ஞானிக ளிடத்திலே பொருந்திய பசாசு- தன் வசமாக்கிக்கொள்ள வவனு மந்தப் பசாசாய் நின்றுற்போ ல,—அகிலமு முணருமீச னருளுயிர் மேவலாலே - சகலத்தையு மறிகின்ற சிவனுடைய ஞான மாத்மாவிலே பொருந்துகையினு லே,—சகலமு நிகழவேண்டும் - சர்வமு மிவனுளத்து நிகழவே ண்டும். அஃ தின்றி,—தவல வனந்தொழிலுந்தானே - கருத்தாட த்தப்பட்ட பஞ்சகிர்த்தியங்களையுந் தானே,—இகலற வியற்றல் வேண்டும் - மாறுபாடற நடத்தவேண்டும்,— என்றது நன்றியி ன்றே - என்றுசொன்ன விது நன்மை யுடைத்தன்று. எ - று.

நிகழ்த்த லீண்டறிதல்.

அப்படி யாதே கூடமாக்கிக் கொண்டு நன்றியின்றேறயென்ற தே தென்று மீளவுஞ் சமவாதிகேட்க நீ சொன்ன திருவுடாந்தத்தா லந்த வருளைப் பெற்றவர்களுக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவமும் பஞ்சகி ருத்தியமு முண்டாகாதென்னு முறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

சுசு சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாகம்.

இன்றுநோக் குராகடக்கு மியல்பிலொர்க் கினை யவாய்ந்து, நின்றதோ ராலகைநோர்ந்தால் நிகழ்வதெ னதுபோலுள்ளத், தொன்றிய வுணர்வுதம்பா லுள்ள துநிகழ்த்துமீசன், றன்னெழுநி னாடாத்துமேனி- தனைக் கொணக்கொண்டுதானே. (உஎ)

பற்றியவலகையின் பரிசுயிர்க்குளதெனுஞ்
சொற்பழுதறும்வகை தோனறமறுத்தது.

(இ-ள்.) இன்றுநோக் குரைகடக்கு மியல்பிலொர்க்கினையவாய்ந்து நின்றதோல் நிகழ்வதென் றதுபோல் உள்ளத் தொன்றிய வுணர்வுதம்பாலுள்ளது நிகழ்த்தும் ஈசன் றன்னெழுநினாடாத்துமேனி தனைக்கொணக்கொண்டுதானே.

இப்பொழுது குருடனுமாய் ஊமையுமாய் மூடவனுமா யிருப்பா னொருவனைப் பசாசு பிடித்தபொழுது அவன்காலைவல்லவ னவனே னவ பேசவல்லவ னவனே னவ நடக்கவல்லவ னவனே னவ

அத்தன்மைபோல

ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்தின வுரு ளான தவர்களுக் குண்டான விச்சாஞானக்கி ரியைகளுக் கிடாக வநிவித்து நிற்குமாகை யால்

பரமேச்வரனுந் தனக்குப் பொருந்தின தொரு திருமேனியைத் தானேயெடுத்துக்கொ ண்டு தனக்குமுறைமையான கிருத்தியங்களை நடத்துவன். எ - று.

று - ம். உள்ளத் தொன்றிய வுணர்வு. எ-து. உயிர்க் குயி ராய் நிற்கிற திருவருளை யெனவறிக.

தம்பாலுள்ளது நிகழ்த்தும். எ-து. ஆன்மாவுக் குண்டான ஞற்றறிவுக்குத் தக்கதாக வநிவித்து நின்றதெனவறிக.

இவ்வனஞ் சமவாதிசொன்ன திருஷ்டாந்தத்தையும் பொருளாயு மறுத்ததற்கு. பி - ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் "அவனி வருகி லிவனவன்செய்தி - யென்றுசெய்வா னென்றியம தத்தா-லெல்லாமறிதல் செல்லா துயிர்கள்-சிற்றறிவினுடிச் சொற்றவரு-குடனென்பதனலகை தன்பதமடைதோர் - கொண்டவாறு கண்டனமென்னின் - மூவ்வகையந்தருற் றோருங்கிய குணங்குறி - செய்வதெனினும் பவ்வமுற்றழுந்தினு-நாழிகாள்ளா தாழினினலபுன-லதனுற் கருத்து முதலுளதாக - வேண்டுமன்றே." என-து. கண்டுகொளக.

இதனுற் சொல்லியது அருளைப் பொருந்தின வான்மாக்களங்க வருள்செய்யுங் திருத்தியங்களெல்லாஞ் செய்வர்களென்று சொன்ன சமவாதியை மறுத்து அப்படி யருளோடுங் கூடினலும் தேயந்தோன்றுத விடத் தவர்களுக் குண்டாகிய சிற்றறிவாழுந்து பேரறிவுண்டாகாதென்று முறையிட்டது. (உஎ)

வேறு—இது அந்த முத்தாத்மாக்க ளியல்புஞ் சிவனியல்பு மூணர்த்திற்று.

இன்றுநோக் குரை நடக்கு மியல்பிலோர்க்கு - இப்போது கண்ணுறும் வாக்குங் கமனக் கிரியையு மில்லாக் குருட் டிமை மூடவனிடத்திலே,—இவையபவாய்ந்து நின்றதோ பலகைநோர்ந்தா னிகழ்வதென்-இவையெல்லாஞ் சிவித்து நிற்கின்ற தொரு பசாசுபொருந்திய வெறுக்குக் கண்டெரிந்ததோ சொல் வழங்குமோ நடைவருமோ விலலையே,—அதுபோ லுள்ளத் தொன்றிய வுணர்வுதம்பா லுள்ளது நிகழ்த்தும் - அத்தன்மைபோல வாத்மாவி னிடத்தி லெபொருந்திய ஞானத் நவ்வாத்மா பிரயோசனமான சிவத்தை விரும்ப,—மற்றத்தன்மைய தாகுந்தானை-அங்குள்ளதையே யுண்டாக்கு மிதம்,— நாசன்றன் றெழினடத்து மேனி தனக்கென

கொண்டுதானே - பரமசிவன் தனக்குப் பொருந்திய திருமேனியைத் தனக்குந் திருமேனியாகத் தானே கொண்டு தனக்கு முறைமையான பஞ்சகிருத்தியத்தை நடத்தாநிற்பன் எ - று.

முன்னர் நிறுத்திடுவ னிணைந்தவுரு வென்றது மிது.

அப்படியாலு லிந்த வான்மசுத்தியாற் பயனேதென்று வினவின மாணவகணேநோக்கி மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

இங்கிலை தன்னின்மன்னி யெய்திடுங் கலாதிபோதந்
தன்னளவறிந்துநிற்குந் தகவிலா மலங்கணீத்த
வங்கிலை காரணமாகா வகையதி லறிவடங்கி
மன்னிடவியாபியாயவான்பயன் மேலுன்றுமன்றே. உஅ

உளத்தறிவடங்க வொடுங்குமெல்லையிற்
றுளக்கறுபரனுந் தோன்றுமென்றது.

(இ - ள்.) இங்கிலை தன்னின் மன்னி யெய்திடுங் கலாதி போதந் தன்னளவறிந்து நிற்குந் தகவிலாமலங்கணீத்த வங்கிலை காரணமாகா வகையதி லறிவடங்கி மன்னிடவியாபியாயவான்பயன் மேலுன்றுமன்றே.

இந்த வான்மசுத்தியாவது ஆன்மாவுங் கருவிகளுங் கூடி ஜீவிக்குமிடத்துக் கலாபாதியாயுள்ள தத்துவங்களிலுலே யான்மபோதம் ஜீவிக்கு மதுவும் அந்தத் தத்துவங்கள் ஜடமென்பது முணர்ந்து

இங்ஙனங் கூடி நிற்கப்பட்ட குற்றத்தையுடைய தத்துவங்களை நீக்கி யந்தவருளே தனுவாக நிற்கிற வான்ம தரிசனத்தையும் விட்டு அந்தவருளே மேலீடாகத் தற்போதம் ஜீவியாம லிற்கிறதே யான்மசுத்தியாவது. இந்த வான்மசுத்தியிலே நிற்கவே

எவ்விடத்து நிறைந்து நிற்கிற சிவமாகிய சுகரூபந் தனக்குத் தோன்றும். எ - று.

வி-பு. தகவிலா மலங்கணீத்த வந்நிலை. எ - து. ஆன்மதரி சன மெனவறிக.

கரணமாகா வகையதி லறிவடங்கிமன்னிட. எ - து. ஆன்ம சுத்தி யெனவறிக.

வியாபியாய வான்பயன் மூன்றும். எ-து. ஆன்மலாப மெனவறிக.

இதனாற் சொல்லியது அருளானது தன்னையு மான்மாவையு மலங்களையுங் காட்ட வான்மா கண்டுநிற்கிற வவதர மான்ம தரிசனமென்றும் ஆன்மா வந்த வருளோடுங்கூடித் தற்போதம் ஜீவியாம லந்த வருளே மேலீடாக மூழ்கிநிற்கிற விடம் ஆன்ம சுத்தி யென்றும் அப்படித் தற்போதம் ஜீவியாம னிற்கவே மேலான்ம லாப முண்டாமென்னு முறைமையு மறிவித்தது. (உஅ)

——o——

வேறு—இது அங்ஙனமாயி னிந்த வாத்மசுத்தியாற் பயனே தென்று விளையதற் குத்தர முணர்த்திற்று.

இந்நிலை தன்னின் மன்னி - ஆசிரிய னுபதேசித்த விந்த மார்க்கத்திலே நிலைபெற்று,—எய்திடுங் கலாதி போதம் - ஆணவமலத்தை நீக்குதல் காரணமாகப் பொருந்தின கலாதிகளாலே யெழுப்பப்பட்ட தன்னுடைய விச்சாஞானக் கிரியைகளையும்,—தன்னளவு - அவற்றைக் கொண்டறியுந் தன் னுண்மையையும்,—அறிந்துநிற்குந் தகவிலாமலங்கள் - தன்னை யறுதியே பொருந்திய மயக்கத்தைச் செய்துநிற்கிற மலங்களினுடைய தன்மையையும் அருள் கண்ணுரைக்கண்டு,—நீந்த வந்நிலை - நீக்கிய வந் நிலையிலே,—காரணமாகாவகையதி லறிவடங்கி மன்னிட - இச்சா ஞானக் கிரியைகள் கூடாம லாத்மா ஞாதுரு வென்கின்ற தன்மையை யொழிந்து வேறின்றி யருளிலே நிலைபெற்றிட,—வியாபியாய வான்பய னென்று மன்றே - அப்பொழுதே யெங்கு மொழிவற நிறைந்து நிற்கும் பெரிய பயனுகிய தற்காட்சி தோன்றும். எ - று.

சருஉ சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்யாநம்.

நேயந்தோன்று மென்பாரு முளர். அது மன் சுத்தஞானத் தொருமுதலுன்று மென்றதனை மினிவருஞ் செய்யுளின் பொ ருளா லும் டொருந்தாது.

அப்படி யந்தவருளிடமாகச் சிவத்தோடுங் கூடினவர்க ளந் தச் சிவத்துடனே யொன்றுபட்டுப் போகிற தொழிந்து அங்கே யொரு நேடந்தோன்று மென்கிறது பொருளல்லவென்ற சைவ ரை மறுத் தருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

அடைபவர் சிவமேயாகு மதுவன்றித் தோன்று மென்ற, கடனேதெ னென்னில்முன்னங் கண்டிடார் தம்மைப்பின்னுந், தொடர்வரு மருளினாலுந் தோன்று மாகாணராபி, னுடையவ னடிசேர்ஞான மூனர் தனின்றணைதலின்றே. (உக)

ஒன்றுறுபய னுணராதபிரனின் னன்றுமுத்தியை நாடானிதென்றது.

(இ - ள்.) அடைபவர் சிவமேயாகு மதுவன்றித் தோன்றுமென்ற கடனேதெ னென்னில் — அப்படியே சிவத்தோடுங் கூடின ஆன்மாக்கள் சிவமாய்ப் போகிற தொழிந்து அவ்விடத்து வேறுமொரு பயன் மேலுன்றுமென்றகா ரண மேதென்னில்

முன்னங் கண்டிடார் தம்மை பின்னுந் தொடர்வரு மருளினாலுந் தோன்றுமாகாணராபின் — முன்பு பெத்தத்திலே மலமாயா கன்மவ்க ளோடுங் கூடி மயங்கி நிற்கையிலேலே தங்க ளுண்மையை யறிந்தாரில்லை. என்ன வே தங்க ளுண்மையை யறியாதது கொண் டே சிவனையு மறியமாட்டார்கள்

அந்தப் பெத்தத்தை நீங்கினபின்பு தனக் குக் கிட்டுதற் கரிதாகியஞானத்தைப் பெற்று

லுங் தோன்றுமா காணரர்யின் உடையவ னழி சேர்ஞான மூணர்தலின் றஜனதலி ன்றே.	வவதரதது சிவதரிசனப்பட்டுச் சிவபோசத் தைடறுபவியா ராமாகில் சர் வான்மாக்களையு மழிவைமையாக வுடைய சிவனது திருவடியைக் கூடுகைச்குக் காரண மான ஞானத்தையறிந்தது மில்லை அந்த ஞா னத்தாலே சிவனுடைய திருவடியிலே யிரண்டறக் கூடினது மில்லையாம். எ - று.

உ-ம். ஆன்மா சிவத்தோடுங்கூடித் தற்போதங் கெட்டுச் சிவமாய் விடுமென்று சைவர் சொன்னதற்கு. பி - ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் "தன்னையுமதனையுந் தன்முதற்பொருளையு-மின்ன தென்றறியா விருவருமுபங்கி-யொன்றுயுறுபய னுவப்பு - மொன்று மிதுசிவகதியே" எ-து. கண்டுகொள்க.

இது அத்துவாகாதென்று சைவரை மறுத்ததற்கு, பி-ம். சங் கற்ப நிராகரணத்தில் "இருவருங்கூடி யொரு பயனெய்துதன்-மருளினையிவ்வா றபேதிகணினிலே - யொன்றுமென்ற லென்றியுமு வப்பு - மின்றுமென்று லென்பய னியம்புக" எ-து. கண்டுகொ ள்க.

இந்த விருத்தத்தா லான்மா சிவத்தோடுங் கூடித் தற்போ தங் கெட்டுச் சிவமாய்விடுகிறதே முத்தியென்கிற சைவரை மறு த்து அப்படியாதற் பெறுவானும் பேறுமில்லையாய்ச் சாயுச்சியமு மில்லையென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (உக)

வேறு—இது அப்படி ஞானத்தை யடைந்தவர்கள் நேயமா ன சிவபாவதேயன்றி வேறு மொருபயன் பேறன்றுமென்பதென்ன வென்பாரை மறுத் துணர்த்திற்று.

அடைபவர் சிவமேயாகு மதுவன்றித் தோன்று மென்ற கட னதேனென்னில் - சிவஞானத்தை யடைந்தவர் சிவமாய் விடுத

லையன்றி யவ்விடத்து மற்றுமொருபயன் றோன்றுமென்ற முறை
மையென்னையென்ற ஐக்யவாதியுந் சிவாத்துவிதியுஞ் சொல்வி
ல், —முன்னங்கண்டிடார் தம்மை-முன்பே மலமாயாகன்மங்களு
டனேகூடித் தேகாதிகளைத்தாமென் றபிமானம்பண்ணித் தம்மை
க்காணுர்கள், —பின்னுந் தொடர்வருமருளினாலுந் தோன்றுமா கா
ணுராயின்-அனுக்கிரகம்பெற்ற பின்புங் கிட்டுதற்காரிய விந்தஞான
த்தாலுந் தன்மை தோன்றும்படி காணுராயின், —உடையவனடி
சேர்ஞான முணர்தலின் றணைதலின்றே-குருத்தன் றிருவடியாகிய
ஞேயத்தைச் சேர்தற்குக் காரணமான சிவஞானத்தை பறிதலுங்
கூடா தறியாமையாலே திருவடியைக் கூடுதலுமில்லை. எ - று.

☞ ஒன்பதாஞ் சூத்திரமாகிய ஆன்மசுத்தி
முற்றிற்று.

மேற் பத்தாஞ் சூத்திரமாகிய ஆன்மலாப மருளிச்செய்வா
னெடுத்துக்கொண்டருளியது. அஃதாவது சிவனுடைய வருளா
லுங்கூடித் தற்போதம் ஜீவியாமனிற்கவே யந்தச் சிவமாகிய ஞே
யந் தோன்றுமாதலால் அந்தச் சிவத்தோடுங்கூடி யான்மா சிவா
நுபவத்தைப் பெற்றிருக்கு முறைமையைச் சொன்னதென வறிக.

மேல்வரும் விருத்தத்துக்குத் தொந்தனையாவது அந்த ஞேய
மாகிய சிவத்தோடுங்கூடி யநுபவிக்கு முறைமை யெப்படியென்று
வினவின மாணவகனேநோக்கி யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொ
ண்டருளியது.

பொற்புறு கருவியாவும் புனராமே யறிவிலா
மற், சொற்பெறு மதிதம்வந்து தோன்றுமே தோன்
றினின்ற சிற்பர மதனுலுள்ள செயலறுத் திடவுதிக்குந்,
தற்பர மாகிநிற்றல் சாக்கிரா தீதந்தானே. (கூ0)

நீக்கமில்சிவத்துட னிலைபெறநிற்குஞ்
சாக்கிராதீதந் தன்மைசாற்றியது.

(இ-ள்.) பொற்புறு கருவி யாவும் புனராமே — அந்தச் சிவத்தோடுங்கூடி யநுபவிக்குமவ தரத்துப் பொலிவினை யுடைத்தாகிய கருவிகள் முப்பத்தாறும் பொருந்தி விகற்பியாதே. அதுவன்றியும்

அறிவிலா மற்சொற்பெறுமதீதம் வந்து தோன்றுமே — அறியாமை யென்னுஞ் சொற்பெற் றிருக்கிற வாணவமலத்தால் மறைப்புண்டதிதாவத்தைப்பட்டுக் கிடவாதே. இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட சகலாவத்தையுங் கேவலாவத்தையும் விட்டு நீங்கின வவதரத்து

தோன்றிநின்ற சிற்பர மதனுள்ள செயலறுத்திட வுதிக்குந் தற்பரம் — ஆன்மாவிடத்திலே யநாதியே கூடிநின்று பக்குவத்திலே பிரகாசிக்கப்பட்ட மேலான வருளானது காட்டத் தான் காண்கிற காட்சியைவிட்டு அந்தருஞானந் தாலாய்நிற்கவே யந்தருஞானமாகிய வருளுக்கு முதலா யிருக்கப்பட்ட சிவமாகிய தேசுடன்தோன்றிப் பிரகாசியாநிற்கும்

ஆகிநிற்றல் சாக்கிராதிதந்தானே — அங்ஙன முதயஞ் செய்யப்பட்ட வந்தச்சிவத்தோடுங்கூடிச் சிவபோகமாய் நிற்கிறதுதானே சாக்கிரத்தி லதீதம். எ-று.

நு-ம். பொற்புறு கருவியாவும் புனராமே. எ-கு. கருவிகள் முப்பத்தாறும் பொருந்தி விகற்பியாதே யென்று பொருட்படுத்தினத்தக்கு வழியே தென்னில் சகலாவத்தைப்பட்டு நில்லாதே னென்பதுமன்றி யாவும் என்றசட்டியுலே கலையாதிமண்ணைந்தமாயுள்ள தத்துவ மூப்பத்தொன்று நீங்கலாகச் சுத்தமாயையிற் றோற்றமாயுள்ள சிவதத்துவங்கள் நீங்கியே முத்தியென்டனைப்பற்றி

பெனவறிக. அப்படி யந்தச்சிவதத்துவங்க ளொந்தையுங் குறித்துச் சொல்லவேண்டுங் காரணமேதென்னில் அந்தச் சிவதத்துவங்க ளொந்திணுந் தத்துவகத்தாக்க ளாவரு மதிஷ்டித்து நிற்கையால் மூத்தியைப்பெறு மவர்களுக்குப் பிரமசாயுச்சியமென்றும் விஷ்ணு சாயுச்சியமென்றும் உருத்திரசாயுச்சிய மென்றும் மகேஸ்வர சாயுச்சிய மென்றும் சதாசிவ சாயுச்சியமென்றும் விந்து சாயுச்சிய மென்றும் நாதசாயுச்சியமென்றும் வருகையா லனைவையெல்லாந் சுத்தமாயையிலடங்கி வருகையாலே யனை வைசுத்தாந்தத்துக் விரோதமாகிய சமயிகள் கருத்தைப்பற்றி நிற்கையாலு மதுபதமூத்தியிலே கூடிவருகையாலு மதுசாயுச்சியத்துக் காகாதபடியா லே யதனையடாகாதென்ற தெனவறிக. அப்படிச் சுத்ததத்துவங்களு நீங்கியே சாயுச்சியமென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "மூவகை யணுக்களுக்கு முறைமையால் விந்துரோன, மேவினதில்லையாகில் விளங்கிய ஞானமின்று, மோவிடவிந்துரோன முதிப்பதேதார் ஞா னமுண்டோடற், சேவுயர் கொடியிருன்றன் சேவடி சேரலாமே." என்பதனுள் "விந்துரோனமோவிட" என் றறுவயித்துப் பொரு ள்கூட்டி விந்தாதமூலாயுள்ள தத்துவங்களு நீங்கியே மூத்தி யென்றதெனவறிக.

இனி தத்துவங்களுந் தத்துவகத்தாக்களு நீங்கியே மூத்தி யென்பதற்கு. பி-ம். புராணசாரத்தில். "பாரணவும் புல்லனந்தக் கரணமொன்றும் பாராமே நடுநாடி பயிலுநாதங், காரணபங்க யன் மூதலா னைமவர்வாழ்வுங் கழியுநெறி வதிபடவுங் கருதிமே லைப், பூரணமெய்ப்பரஞ்சோதி பொலிவுநோக்கி." எ-ம். திருவா சகத்தில். "ஆட்டுத்தேவர்தம் விதியொழித்தன்பா லெயனேயென் றன்னருள்வழியிருப்பேன்." எ-ம். தத்துவ மூப்பதுதாறு நீங்கி யே மூத்தியெனபதற்குக் கோயிற்புராணத்தில். "தரைமூதலாரு நினவரு நாதாதியின்மீதே." எ-ம். திருக்களிற்றுப் படியாரில்.

"நாதாந்தத்தே யிருப்பர்." எ-ம். திருப்புகழில் "விந்தநாதவோ சைக்குத் தூரமானது." எ-ம். வருமேதக்கஸைக் கண்டுகொள்க.

இனி யந்தச்சுத்ததத்துவங்கள் சுத்தமாணயயிற் றோற்றமாகையாற் சுத்தமாயையைப்பற்றி நினறவிடம் பதமுத்தியாகையால் பதமுத்தியைச் சாயுச்சிய மென்கிற சமயிகள் கருத்தாமென்று சொன்னதற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் சிவசமவாதியை மறுக்குமவதரத்தில் "செடியுடலுறுகாக் குடிலைகொடுக்குமென்-றோதினுங்கியே பேதாய்பகட்டுர - லொளிர்சினைமுச்சித் தளிரெறு மிதுதகு - மிச்சாரூப நச்சினரென்னின் - மும்மலத்தேதுமின் மையதன்றே - யிதுவளர்முத்திப் பதமெனவிளம்புவர்." எ-ம். சித்தியார்லும். "அநாதியுட லொன்றினைவிட் டொன்றுபற்றிக் கன்மாலா யழிந்துவருதலா லந்தமில்லைப், பிறதியருள் பெற்றவர் கள் நித்தவுருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனிற் பெறும்பத மேயிதுவு, மிருதுநிலை யிதுதானுங் காயமுண்டே, யிருங்கன்மமா யைமல மெல்லாமுண்டா, மறுதிதருமுடலாதி காரியத்தாலநாதி மலமறுக்கு மருந்தற்று லுடன்மாயுங்காணை." என்பதனுள் "நித் தவுருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனிற் பெறும்பதமே யிதுவும்," எ-து. கண்டுகொள்க. என்றிங்ஙன முத்தியைப்பெறுமிடத்துச் சுதததத்துவ நிங்கியே முத்தியாகையாற் றத்துவ மூப்பதற்றாறு நிங்கியே முத்தியென்பது கருத்து. இதற்கு. பி-ம். ஞானமிர்தத்தில். "மூப்பதிலூதுதரை மூவிரண்டோவா - வொப்பிறத் துவ மொரீஇயதிபமென்." எ-ம். திருமந்திரத்தில்." மூப்பதுமா றும் படிமுத்தியேணியா, யொப்பிலாப் பேரண்டத் துள்ளில்வெ ளிபுக்குச், செப்பவரிய சிவங்கண்டு தாந்தெளிந், தப்பரிசாகி யுமி ர்ந்திருந்தானே." எ-ம். கண்டுகொள்க. ஆகையால் கருவியாவும் புனராணமையென்பது ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநாலும் வித்யாதத் துவமேழுஞ் சிவதத்துவமைந்தும் ஆகத் தத்துவ மூப்பத்தாறு மெனவறிக்.

சூத்-அ சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம்.

இனி யறிவிலாடற் சொற்பெறு மதிதம்வந்து தோன்றுமே. எ-து. அறியாமையென்கிற வதீதாவத்தைப்பட்டுக் கிடவாதேயெ ன்று பொருட்படுத்தினதத்துக்கு வழியேதென்னில் முத்தியைப் பெறுமவர்கள் நத்துவ மூப்பத்தாறையுங் கழன் றந்தச்சிவத்தோ டுங்கூடிச் சாக்கிராதீதம் புரிந்திருக்கு மவதரத்துக் கருவிகளெல் லாங் கழன்றவிடங் கேவலத்துக் கிடமாகையா லறியாமையோடு ங்கூடிக் கேவலப்பட்டு வீழாதேயென்று சொன்னதென வறிக. அன்றியு மான்மா முத்தியிற் பாடாணம்போலே கிடக்குமென்று சொல்லுகிற அகச்சமயத்திற் பாடாணவாதி புறச்சமயத்திற் பிர பாகர னென்னுமிவர்கள் கருத்தைப்பற்றியு மதனையாகாதெனவு மாமெனவறிக. அவர்க ளப்படிச் சொன்னதற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில். "காட்சியென்னக் காணுத்துயர - மாட்சியைமு த்தி யெனவகுத்தனரே." என்று பாடாணவாதி சொன்னதற்குக் கண்டுகொள்க.

அதனையாகாதென் றவனை மறுத்ததற்கு. பி-ம். சங்கற்பநி ராகரணத்தில். "காட்சியென்னக் காணுத்துயர - மாட்சியைமு த்தி யெனவகுத்துரைக்கிற் - காணபாவ மரணங்கருமர - மேய்க் ந்தவர்முத்தி சேர்ந்தவரன்றே - யனையகதிக்கோர் முனைவரும்வே ண்டா - தனிதருதயா மெனுமிறதிடமே - பாடாணத்திற் கூடா முத்தி" எ-து. கண்டுகொள்க.

மற்றப் புறச்சமயதத்திற் பிரபாகரன் முத்தியிற் பாடாணம் போலக் கிடக்கு மென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "அருஞ்செய லின்பாவத்தே பூர்வமெனு மதுதோன்றித், தருஞ்செய லொன்றி ன்றியே தானபவிப்ப தாகுமது, வருஞ்செய லொன்றின்றியே மண் சிலைபோலாமுத்தி, தருஞ்செயலு மெனவுணர்ந்து காரணமே லவன்சாற்றும்." எ-து. கண்டுகொள்க.

அதனை யாகாதென் றவனை மறுத்ததற்கு வழியேதென்னி ன்மா வப்படி முத்தியிற் பேதங்கெட்டுப் பாடாணம்போற்

கிடக்குமென்றுல் முத்திபெற் றநுபவிக்கப் போதமில்லாதபொ ழுது அநுபவமாகாதபடியா லதனை யாகாதெனற தெனவறிக. அப்படிப் பிரபாகரனை மறுத்ததற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "ஆகங் தங்கதியென்ன வறிவழிகை வீடென்கை, யூனம்பின் ணணர்வழிந் தோர்க் குளதாகுமோமுத்தி, தானிவ்குச் சிவப்பொழியத் தழனி ற்குமாறில்லை, ஞானங்கெட் டுயிர்நிற்கு மெனுமுரைதா னண்ணு தால்." எ-து. கண்டுகொள்க. அன்றியு முத்தியிலான்மா போதங் கெட்டுப் பாடாணம்போற் கிடக்குமென்பது சித்தாந்தப் பொரு ளுக்கு விரோதமென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியாமென்னிற் கதியாகுஞ் சினைமுட்டை கரு மாத்திணுயிர்கள், மரணங்கொண்டிடவுறக்க மயங்களூர்ச்சிக்க வாயுந்தம்பனைபண்ண வல்விடத்தைதடையச், சரணங்கள் புகுநி ழற்போற் றனையடையுஞ்சமாதி தவிராது மலமிதுவும் பசுஞான மாகு, மரணங்க ளெரித்தவன்றன் னடியையறிவிறந்தங் கறிந்தி டார் செறிந்ததுக ளகற்றிடோ." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி தோன்றிநின்ற சிற்பரமதனுணுள்ளச் செயலறுத் திடவுதிக்குந் தற்பரம் என்றபதத்தில் தோன்றிநின்ற சிற்ப ரம். எ-கு. தன்னிடத்திலேகூடிப் பிரகாசித்து நிற்கிற ஞான மென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் அஃதா வது கண்களுக்கு ஆதித்தப்பிரகாசங் காட்டாகநின்றுற் போலச் சர்வான்மாக்களுக்கு மூயிர்க்குயிராய்நின் றறிவிக் கிறது பூரணமாகிய திருவருளே யெனவறிக. அப்படிக்கண் களுக் காதித்தன் காட்டாகநின்றுற்போலத் திருவருள்ஞா னாகிய ருன்மாககளை யறிவிக்குமென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியா ரில். "மருளினை யருளாஸ்வாட்டி மன்னுயிர்க் களிப்பன்கண் கட்., கிருளினை யொளியாலொட்டு மிரவியைப் போலவீசன்." எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி யதனுலுள்ளச் செயலறுத்திட வுதிக்குந் தற்பரம். எ-று. ஆன்மா வந்த வருளானது காட்டத் தான் காண்கிற காட்சியை யிழந்து ஞானந் தானுய்ந் நிற்கவே யந்த ஞானத்திக்கு முதலாகிய சிவமாகிய ரூபந் தோன்றுமென்று பொருட்படுத் தினத்துக்கு வழியேயதென்னில் அந்த நிஷ்களசொரூபமாயுள்ள சிவமானது தன்னை யான்மபோதத்தாற் சுட்டியறியுமாளெல்லாங் கூடி நிற்கச்செய்தே யுமறைந்நின்றருளுவான்மாவானது தன் செயலறுதியைக்கண்டு தற்சிட்டைகெட நிற்குமவதரத் தந்தச் சிவம்பிரகாசிக்கையாலப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இவை யிரண்டுக்கும். பி-ம். சிவஞானபோதத்தில். "ஞானவனென் றறைஞனினைச்சு ஞாதிரூளரு ண்டாதல், தானைனவொன் றின்றியே தானதுவாய்-நானெனவொன், றில்லென்றுதானே யெனுமவரைத் தனைமுனைவித், தில்லென்று தாளுமிறை." எ-து. கண்டுகொள்க. அனறியும் திருக்களிற்றுப்படியாரிலும். "உள்ளமுதலினைத் துமொன்ற வுருகவரி, னுள்ளமுருகவங் துடனுங - தெள்ளி, யுணருமவர் தாங்க ளுளராகிலென்றும், புனராவரநில்லாப் பொருள்." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி தற்சிட்டைகெடநின்றதே சிவானுபவம் என்பதற்கு. பி-ம். தேவாரத்தில். "தன்னைமறந்தா டன்னுமங்கெட்டா டலைப்பட்டா ணங்கைதலைவன் முளை." எ-ம். திருவாசகத்திலும். "ளுண்கெட் டுயிர்கெட் டுணர்வுகெட் டென்னுள்ளமும்போய், நான்கெட்டவாபாடித் தெள்ளேணங்கொட்டாமோ." எ-ம். கண்டுகொள்க. அன்றியும் திருவள்ளுவர். "யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வாலறிவர்க், குயர்ந்தவுலகம் புகும்" என்பதுமிப்போருட்பற்றி யெனவறிக.

இனி யாகிநிற்றல் சாக்கிராதீதந்தானே என்றபதத்தில் ஆகிநிற்றல். எ - று. ஆன்மா வந்தச்சிவத்தோடுங்கூடிச் சிவமாய்நிற்கவென்று பொருட்படுத்தினத்தக்கு வழியேதென்னில் அப்படிச்சொன்னதந்தச் சிவத்தோடுங்கூடிப் பிறிவறநிற்கவெனவறிக. அஃதெங்ஙனமெயென்னில் ஆதித்தப்பிரகாசங் காட்டாகப் பிரபஞ்சரூபத்தைப் பற்றிநின்ற கண்ணுனது அந்தவுருவங்களைவிட்டந்தப்பிரகாசமிடமாகச்சென்றந்தப்பிரகாசத்துக்கு மூதலாயிருக்கிற வாதித்தனைக்கண்டு பிறிவறநின்ருற்போல வான்மாவு மருளிடமாகக் கூடிநின்று சுத்தாதிவிடயங்களைப் புசித்துநிற்கச்செய்தே யதனையும்விட்டு மேருவிகாரமுமடங்கியந்தவருளுக்கு மூதலாயிருக்கிற சிவத்தோடுமந்தவருள்காட்டாகச்சென்று கூடிப்பிறிவற்றிரண்டறநிற்கையாலப்படிச்சொன்னதெனவறிக. அப்படிப் பிரபஞ்சரூபத்தைப் பற்றிநின்ற கண்ணுனது திருப்பியாதித்தனை நோக்குமளவிலந்தப்பிரபஞ்சரூபங்கள் தெரியாததுபோலவென்றுபமானங்கூறினதற்கு. பி - ம். ஞானமிர்த்தத்தில். ”தீதருநெடுங்கண்ணுதவலட்டத்-தயலான்றன்மைபோலவும்.” எ-று. கண்டுகொள்க. அன்றியு மான்மா சிவதோதாடுங்கூடிச் சிவமாய்நிற்குமென்பதற்கு. பி-ம். திருவாசகத்தில். “அவமாயதேவ ரவகதியிலழுந்தாதே, பவமாயங்கெடுத்தெனையாண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி, நவமாயசெஞ்சுடர்ஞாயிறோடுதிங்க, ளிவமானவாபாடித்தென்னோணங்கொட்டாமோ.” எ - று. கண்டுகொள்க. என்னவே சிவமாயென்றது ஆன்மாத்தற்போதமாய்நிற்பதுஞ் செய்யாமற் முனைன்கிற மூதல்விகுதிவதுஞ் செய்யாமற்றற்போதங்கெட்டந்தச்சிவதோதாடுங்கூடியிரண்டறநின்றறுதிபவித்தெனவறிக. அப்படிச் சிவமாயென்றசொல் அந்தச்சிவமாவதுஞ் செய்யாமற் பிறிந்துநிற்பதுஞ் செய்யாமல் நிற்கை

யென்பதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். "ஆஞையெ ன்ப தனேத்தமவ்வகை-தாகுகாமையைச் சாற்றிடுமென்க-தானேயெனுமித் தனியேகார - மழிந்திலரதுவே யாய்ந்திலதுவிட் - டொழிந்திலர்பிறிதில ரெனுமிவையுணர்த்தும்:" எ - து. கண்டுகொள்க.

இனி சாக்கிராதீதந்தானே. எ - கு. கேவலசகல மிரண்டையு நீங்கிநிற்கவென்று பொருட்படுத்தினத்துக்கு வழியேதென்னில் அஃதாவது கீழாலவத்தைப் பட்டாணவமலத்தான் மறைப்புண்டறியாமையாய்க் கேவலாதிதமாய்க் கிடப்பதஞ் செயயாமல் உட்கரணம் புறக் கரணங்களோடுங் கூடிச் சகலநுய்ச் சுத்தாதி விடயங்களோடுங் கூடி ஜீவிப்பதஞ் செய்யாம லின்ற விடமெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "அறியாமையறிவகற்றி யறிவுதனேயருளி லறியாதேயறிந்து, குறியாதகுறித் தங்தக் கரணங்களோடுங் கூடாதேவாடாதே குழைந்திருப்பை யாயிற், பிறியாத சிவந்தானே பிறிந்துதோன்றிப் பிரபஞ்சமே தமெல்லாந் தாருய்த்தோன்றி, நெறியாலே யிவையெல்லா மல்லவாகி நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதாரனே." எ-ம் தேவிகாலோத்திரத்தில். "திருந்தகு சமாதியைச் செய்யுங் காலத்துக், கருந்தெழுந் தடங்காது கலங்குமாயினும், வருந்தமாய் நித்திரை மருவுமாயினுந், திருந்தறி வுறுத்தந்தன் னிலையிற்சேர்க்கவே." எ-ம். "நித்திரையும் பராக்கினையு நீக்கிச், சித்தமொருநிலையு நீங்காம னிறுத்திக்கொண்டால்." எ - ம். கோயிற்புராணத்தில். "கரணமனத்தும் புலனினைவகாலை கைவிட்டால், மரணமெமக்கிங் கிதுதமி யேம்வாழ் வருண்மாறிற், நிரணமுமெய்ச்சுக சுலபமிலதென் றொன்றுலனின்,, புரணமெனக்கொன்ட ருருகவென் றூர் நினைமூர்கள்." எ - ம். திருக்களிற்றுப்படியாரில். "உனை

ராதே யாது முறங்காதே யுண்ணிப், புணராதே நீபொதுவே நிற்கில்." எ-ம். திருமந்திரத்தில். "நினைப்புமறப்பு மிலாதவி டத்தே, வினைப்பற் றறுக்கும் விமலனிருப்பன், வினைப்பற்ற றுக்கும் விமலனோடி, நினைக்கப் புகிலவ னீளியனுமே." எ - ம். "இரவும்பகலு மிலாதவிடத்தே, குரவஞ்செய்கின்ற குழலியைநாடி, யரவஞ்செய்யாதவ ளோடுஞ்சந்திக்கிற், பரவஞ்செயாவகைப் பாலனுமாமே." எ-ம். வருமேதனக்கனைக் கண்டுகொள்க. ஆகையாற் கேவலசகல மிரண்டினும் கூடாமலந்தச் சுத்தத்தோடுங் கூடி நின்றவிடமே சாக்கிராதித மெனவறிக. அதற்குவழி யேதென்னில் தத்துவ மூப்பத்தாறோடுங் கூடி நிற்கச் செய்தே யவையிற்றோடுங் கூடி ஜீவிப்பதுஞ் செய்யாமலறிவுகெடுவதுஞ் செய்யாமல் நின்ற விடமெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். திருமந்திரத்தில். "நின்றவச் சாக்கிரந் தூயமதாலல், மன்றனு மங்கேமணஞ்செயா நின்றிடு, மன்றன் மணஞ்செயின் மாயையு மாய்ந்திடு, மன்றெ யிவனு மவனென லாமே." எ-ம். சிததியாரில். "சாக்கிரத்தே யதிதத்தைப் புரிந்தவர்க ளுலகிற் சர்வசங்க நிவிர்த்தி வந்த தபோதனர்க ளவர்கள், பாக்கியத்தைப் பகர்வது வென னிம்மையிலே யுயிரின் பற்றறுத்துப் பரத்தையடை பாவுசிவரன்றே ரு." என்றது மிப்பொருட்பற்றி யெனவறிக. அனறியு மிதனைக் குருமுகாந்திரமாகப்பெற் றநுபவித்த பெரியோர்கள் திருவாக்கினுங் கண்டுகொள்க. அஃதாவது "அதிரைம்புலன்களிக ளாயுமணந்திண்டோர், சதிரொன்றியகுணமாக் காலாட் - சதுரங்கம், பூட்டுறற்போலிருக்கப் புக்கடிநிற்கும்புதுமை, காட்டுவ னம்பலவன்கான்." என்றமையா லிதனை யிருவினையொப்புஞ் சத்திநிபாதமு மூன்றான பக்குவான்மாக்கள் குருசாரியனிடத்திலே குரு வடதேசத்தைப் பெற்றுச் சாத்திரங்களை யோதியுணர்ந்து

பதிபசுபாசத்தின் வழக்குகளையும் பிறித்தறிந்து ஞானசாத்திரங்களைக் கேட்டுஞ் சிந்தித்துந் தெளிந்தும்வரு மவதரத்தநிஷ்டாபராாணைக்குப் பக்குவரானவர்களுந்தவாசாரியனிடத்திலே யுண்மையைப்பெற் றநுபவத்திலறிகிறதொழிய நூல்களிலே லறியப்படாதாகையா லந்தவுண்மையை யாசாரியன் கண்ணுகக் கண்டிகாள்க. அப்படியாகவுண்மையை யாசாரியன் முகாந்திரமாக வறிகிறதொழிய நூல்களிலேலே யறியப்படாதென்பதற்கு. பி - ம். ஔவையார். "கல்லன நூல்பல கற்கினுங் காண்பரிதை-யெல்லையிலாதசிவம்." எ-ம். திருமந்திரத்தில். "காட்டுங்குறியுங் கடந்தவர்காரண, மேட்டின்புறத்தி லெழுதிவைத்தனபயன், கூட்டுங்குருநந்தி கூட்டிடினல்லது, வாட்டுண்கழுத்தின தாகாத்தற்றே." எ - து. கண்டிகாள்க. அன்றியுங் கேட்டுஞ் சிந்தித்துந் தெளிந்து நின்றாலு நிஷ்டைகூடுமெபாழு தாசாரியனேலே கூடவேணுமென்பதற்கு பி-ம். சித்தியாரில். "கேட்டலொடுசிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை கிளத்தலென விரண்டாங்கினாக்கிற்ரானை, விட்டை யடைந்திடுவர் நிட்டை மேவிடினுர்கள் மேவாது தப்பினவர் மேலாய படங்கட், டிட்டுய புன்னியநாதராகி யினைபமினி தாறுகர்ந தரணருளாலி ருந்தப்டார்மே, லுட்டுயாநற் குலத்தினிலுவந் தவதரித்துக்குருவான் ரானநிட்டை யடைந்தவர் நாதன்ரூரே." எ-து. கண்டிகாள்க.

இதனுற்சொல்லிய தநுபவத்தை யுடைய வருளிடமாகநின்று ஆன்மசுத்தி பண்ணி நிற்குமளவாக ளந்த வருளுக்கு முதலாகிய சுவதேதாதிங்கூடி ரேயத்தழுந்தி யாண்மலாபட்டிருந்திருக்குமிடத்துக் கேவலசகலமிரண்டு நீங்கிச் சுத்தத்தேதாதிங் கூடினைசுருத்தத்தாவழுப்பத்தாரேருதிங்கூடி நிற்கச்சையத்தே யணையிற்றேருதிங்கூட்டி ஜீவிப்பதுக்கெய்யாமலறிவுகு

லவதஞ் செய்யாமல் நிற்கிறதே சாக்கிரத்தி லதிதமென்னு மூன்றமையை யறிவித்தது. (கூ)

வேறு—இது பத்தாஞ்சூத்திரமாகிய வாத்மலாபத்தைச் செய்யுட் பத்திரு லுணர்த்துவான் றொடங்கிரர் அவற்றுளி ஃதந்த ரேயமான சிவத்துடனேகூடி யனுபவிக்குமுறைமை யுணர்த்திற்று.

பொற்புறு கருவியாவும் புணராமே - பொலிவினேயு டைய கருவிகண் மூப்பத்தாறும் பொருந்தி விகற்பியாமல்,- அறிவிலாமைமச் சொற்பெறு மதிதம்வந்து தோனருமே - அறிவில்லாமையையுடைய தெனனுஞ் சொல்லைப் பெறுகின்ற வதிதம்வந்து கூடி மயங்காமல் தோன்றநின்ற,—சிறபர மதனு லுள்ளாச் செயலறுத்திட - தன்னிடத்திலே பிரகாசித்து நிலை பெற்ற மேலான ஞானசத்தியாலே யாத்மாவின் செயலாகிய வகம்பிரம ஞானத்தை யறுத்திட,—உதிக்குந் தற்பரம்-அப் பொழுதே யந்தமேலாகிய சிவம் பிரகாசியாநிற்கும்,—ஆகிநி ற்றல் சாக்கிராதீதந்தானே - அங்ஙன மந்தக்கிவன் தானே யா யாகாயத்தில் வாயுத் தம்பித்தாற் போலவு மப்புவியுப் புப்போலவு மேகீபாவம்பிறந்துநிற்றலே சாக்கிராதீதம் என-று.

உள்ளம் ஆத்மா. உள்ளசெயலென்று பாடமாக்கிக் காட்டுந்தன்மையாகிய ஞானசத்தியின் செயலுங் காலுந்தன்மையாகிய தன்செயலு மவிழ விருக்கவென்பாருந் தன்னுடைய விச்சாஞானக்கிரியை யடங்கலையு மொழிக்கவென்பாரு முளர்.

அப்படியருளிச்செய்த முறைமையிலே கரணங்களொடுங்குமோவென்று பார்த்தளவில் ஓரவதரத்திலு மொடுங்குகைக்கு வழியில்லை இனியடியேன் தாளகவறிந் தொடுக்கிக்

கொள்ளுவது பயனே தற்சுபாவத்திலே யொடுங்குகிறது பயனுவென்ற மானவகளினோக்கி யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

ஒடுங்கிடா கரணந்தானே யொடுங்குமா றுணர்ந்தொடுக்க, வொடுங்கிடு மெல்னினின்ற தொடுங்கிடா கரணமெல்லா, மொடுங்கிட வொடுங்கவுள்ள வுணர்வு தா னெழுதியும்வேரு, யொடுங்கிடி லல்லதற்ற வுண்மை யை யுணரொணாதே. (நக)

இந்திலகரண மிறந்தவிடமெனு
மந்நிலபழுதா மதுவேயென்றது.

(இ-ள்.) ஒடு கரணங்கள் தானுக வொடுங்கமாட் டாதே

ஒடுங்குமா றுணர்ந்தொடுக்க வொடுங்கிடு மெல்னின்

நின்ற தொடுங்கிடா

கரணமெல்லா மொடுங்கிட வொடுங்க

உள்ள வுணர் வுதா னெழுதியும்

கரணங்களொடுங்கும்வகுனையறிந்து ஒடுக்க வகையொடுங்கு மெல்னில்

நீயறிந் தொடுக்குகையிலுதிலை யறிகைக் கருத்தினைக்கருவிகளா யுள்ளது ஒடுங்குதலில்லையாம்

தத்தவங்களெல்லா மொடுங்கத் தக்கதாக வொடுங்கின பொழுதே யான்மபோது மொடுங்குமெல்னில் அப்பொழுது

பழைய சிற்றறிவுதானு மில்லையாய்ச் சுத்தகேவலமே முத்தியென்கிற பாடானவா தியத்தமாய்விடும். அப்படியாகலந்தச் சிவத்தையறிந் தநுபவிக்கும்வழி யெங்ஙனேயென்னில்

வேறு யொடு இந்தக்கரணங்க ளந்நியமாய் விடும்படி
ங்கிடலன்றி ம யுனக்குத் தரிசனமான ஞானத்தோடுங்
ற்றவுண்மையை கூடி நின்று லொழிந்து அந்தச்சிவத்தைய
யுணரா ரஞ்தே. றிந் தநுபவிக்கவொண்ணா து. எ - று.

உ - ம். கரணங்க ளெல்லா மொடுங்கின விடம் பாட்ர
ணவாதி யத்தமாம் என்பதற்கு. பி - ம். சங்கற்ப நிராகரண
த்தில் "கரணபாவ மரணங்கருமர - மேய்ந்தவர்முத்தி சேர்
ந்தவரன்றே." எ-ம். சித்தியாரில் "கரணங்கள்கெடவிருக்
கை முத்தியாமென்னிற் கதியாகுஞ் சினைமூட்டை கருமரத்
திணையிர்கண், மரணங்கொண்டுடலுறங்க மயங்கிமூர்ச்சித்க
வாயுத்தம்பனை பண்ணா வல்விடத்தையடைடச், சரணங்கள்
புகுந்திழற்போற் றணையடையுஞ்சமாதி தவிராது மலமிதுவும்
பசுஞானமாகும்." எ-று. கண்டுகொள்க.

வேறுயொடுங்கிடனன்றி என்றதற்கு. பி - ம். சித்தியா
ரில் முன்னி லுதாரணக்குறை "அணைங்களெளித்தவன்றனு-
யைபறிவிறந்தங் கறிந்திடார் செறிந்ததுக ளகற்றிடாரே."
எ - று. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மா தத்துவாதீதனாய் நின்று
சிவானுபவத்தை யநுபவிக்குமிடத் தந்தத் தத்துவங்கள் தா
ருக வொடுங்காதென்று மறிந்தொடுக்கிக்கொள்ளு மவதா
த்து நீயறிந் தொடுக்குகையிலுலே யறிகைக்குத் துணைக்க ரு
வியாயுள்ள தொடுங்காதென்றும் ஆலொடுங்குகைக்கு வ
ழி யெங்ஙனெயென்று வினவ விரண்டுணுங் கூடாம
லொடுங்குகைக்கு வழி வேறெயென்று முறைமையை யறிவித்
தது. (கூக)

வேறு—இது கருவிகடாமே யொடுங்குதலோ வடியே
னறிந்தொடுக்குதலோ பயனென்று மாணாக்கன் வினவ வவற்

ரை மறுத்துப் பாசஞானம்போ லென்றிச் சிவஜே யறியவொ
ண்ணாதென்ப தணர்த்திற்று.

ஒடுங்கிடா கரணந்தானை - தத்துவங்கள் சடமாகை யாலே தாமே பொடுங்கமாட்டா,—ஒடுங்குமா றுணர்ந்தா டுக்க வொடுங்கிடு மென்னின்-ஒடுங்கு மூறைமையை கானறி ந்தொடுக்க வவை யொடுங்குமென லு சொல்லின்,—நின்ற தொடுங்கிடா-நீ யறிந்தொடுக்குதலி னுன்னுடைய விச்சாசூ னைக்கிரியைகளாய் நிலைபெற்ற சத்தி யொடுங்கா து. ஆகவே யவையு மொடுங்கா,—கரணமெல்லா மொடுங்கிட வொடுங்க வுள்ள வுணர்வுதா னொழியும்-கரணமெல்லா மொடுங்கும் படி நா னொடுங்குவேனென்று நீ சொல்லி னுனக்குள்ள வறி வுங்கெடும். ஆறற் காணங்களை யொடுக்கிச் சிவஜேத் தரிக் க்கும்படி யெப்படியென்னின்,—வேறு யொடுங்கி னென்றி மற்ற வுண்மையை யுணரொ னாதே - அத் தத்துவங்க ளென்னி யமாக வுனக்குத் தரிசனமான ஞானத்திலே யுன்னுண்மை நியாதபடி யொடுங்கி யந்த ஞானமயமாய் நின்ற லொழுங் தச் சிவத்தைத் தரிசிக்கவொண்ணாது. எ - று.

இதனிவு சிறப்பும்மை தொக்கது- மற்றசை. நின்றதொடு ங்கிடா வென்ப தொருமை பன்மை மயக்கம்.

அப்படி யந்தத் தத்துவங்களோடுங் கூடி நிற்பதுமென்றிக் கேவலப்பட் டொன்று மறியாமற் கிடப்பது மன்றி வேறுயொடுங்கி யந்தச் சிவஜேப் பெறுகைக்கு வழியெப்படியென்று வினவ மெலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்ட ருளியது.

பற்றிடுங் கருவியாவும் படர்ந்துணர் வெளிக்குங்காலை
யுற்றுறுங் திவ்வினாவி னுணர்வினி னுண்மையாகு

மற்றது பகல்விளக்கின் மாய்ந்திட வருவதுண்மேடல்
பெற்றிடு மதனமாயப் பிறப்பினை யறுக்கலாமே. ந உ

பற்றிடுங் கருவிகள் பகல்விளக்கெனவே
பொற்பழிவுறவருள் பொருந்துமென்றது.

(இ - ம்.) பற்றிடுங் கருவியாவும் படர்ந்துணர் வளிக்குங் காலை

ஆன்மா கூடத்தக்க பிரபஞ்சத்தொடுங் கருவிகளெல்லாங் கூடி விரிந்தறிவிக்குமுடத்து

உற்றறிந்திடுவ தொன்றினை யுணர்வினி னுண்மையாகும்

அந்தத் தத்நவங்களோடுங் கூடியது வதுவாய் நினறறிந்து ஜீவிக்கிறது ஆன்மபோதத்தி னுண்மையாம்

மற்றது டகல்விளக்கின் மாய்ந்திட வருவது ணேடல்

அந்தக் கருவிகளுமான்மாவு மாதித்தன் சந்நிதியி லெரிக்றவிளக்குப் பிரகாசங் கெட்டுகின் றறிந்தாற்போலத் தந்தம் நிலைகுலையாம லிற்கச்செய்தே தம்மிற் கூடி ஜீவியாதபடி யருட்பிரகாச மேலிடத்தக்க தண்டாமாகில்

பெற்றிடு மதனை

மாயப் பிறப்பினை யறுக்கலாமே.

ஆன்மா வந்தச் சிவாநுபவத்தைப் பெறுவதுஞ் செய்யும். அப்படிப் பெற்றால் மயக்கத்தைச் செய்கின்ற ஜாகரத்தையும் போக்கலாம். எ - று.

நு - ம். மற்றதுமென்ற வம்மைகாண்டே ஆன்மாவுங் கருவிகளு மெனவறிக. என்னவே கருவிகளு மான்மாவும் பகல்விளக்குப்போல் நின்றே சிவஞாப் பெறவேறுமென்பது

மிரண்டுங்கூடி ஜீவியாமலிற்கவேணு மென்பதுங் கருத்து. இதற்கு. பி-ம். திருக்களிற்றுப்படியாரில். "அன்றிவருமைம் புலனுரியுமனையாதே, நினறபடிநிற்க முன்னிற்கும்." எ-து. கண்டுகொள்க.

பகல்விளக்குப் போலவென்பது தற்போதங் கெட்டுநி ற்கை யெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருவாசகத்தில். "வான கெட்டுமாருது மாய்ந்தழனீர்மண்கெடினுங், தான்கெட்டலி ன்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மையனுக, கூன்கெட் டுயிர்கெட் டுணர்வுகெட் டென்னுள்ளமும்போய், கான்கெட்டவாபா டித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ" எ-ம். திருமந்திரத்தில். "ஒத்திட்டிருக்க வுடம்போடுயிர்தான், செத்திட்டிருப்பர் சில சிவயோகிகள்" எ-ம். கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது தத்துவங்களு மான்மாவுந் தம் மிற்கூடி ஜீவிக்கு முறைமையு மப்படி ஜீவித்து நிற்கச்செய் தெயவை யிரண்டும் பகல்விளக்குப்போலத் தற்போதமும் ஜீவியாமனிற்கவே யந்த வருள்மேலிட்ட வவதாத் தான்மா வந்த வருளோடுங்கூடி யந்தச் சிவானுபவத்தைப் பெறுமு றைமையு மறிவித்தது. (நடு)

——0——

வேறு—இது பசுஞானத்தாலுங் கூடவொண்ணு முறை மையை யறிவித்தற் கப்பசுபோதத்தினுண்மைத் தன்மையு மப்போத மிப்படியாலெலாதுந்து தெயத்தைப் பெறவொ ண்ணுதென்பதூஉ முணர்த்திற்று.

பற்றிடுங் கருவியாவும் படர்ந்தணர் வளிக்குங்காலை- விடையுங் கதைப் பொருந்திநிற்குங் கருவிகளெல்லாம் விரிந் தா த்மாவுக் கறிவைக் கொடுக்குங்காலத்து,—உற்றறிந் திவ தென்றி னுணர்வினி னுண்மையாரும்-ஒரு விடையத்திலே பொ ருந்தி யிதுவென்று சுட்டியறிகிற தாத்மாவினுடைய வறிவில்

செய்தியாகும்.—மற்றது பகல்விளக்கின் மாய்ந்திட வருவ தண்டேடல்-அந்தத் தத்துவங்களெல்லாஞ் சாக்கிரத்திலே நிற்கையிலே யவைகளிற் ருக்காம லருளைப்பொருந்தி மத் தியானகாலத்தில் விளக்குப்போலத் தற்போதஞ் ஜீவியாம னிற்குமுறைமை கூடுமாயின,—பெற்றிடுமதனை-அப்போதத்தி னேயமான சிவத்தைப்பெறும்.—மாயப் பிறப்பினை யறுக்க லாமே-பெறவே மயக்கத்தைச்செய்யும் பிறவியை யறுக்க லாம் எ-று.

ஒன்றி னுற்றறிந்திடுவ தெனமாறுக. ஓராத்மாவினுடைய வென்றுமாம்.

இங்ஙனந் தற்போதம் ஜீவியாமத்தின் றக்தச் சிவாநுபவ மாகிய முத்தியைப் பெறுதைக்கு அடியேன் செய்துவருகிற விடற்கை யெதென்று வினவ அதற்குவழு மேலருளிச்செய்ப வாளெடுத்துக்கொண்டருளியது.

மூந்திய வொருமையாலே மொழிந்தனைகேட்டல் கேட்டல், சிந்தனை செய்தலுண்மை தெளிந்திடலுதாரணை, வந்தவா றெய்தனிட்டை மருவுதலென்றுகாண்க, பிந்தவா றுடைந்தோர்முத்தி யெய்திய விபல்பிறீரே. (கூகூ)

கேட்டல்முதலாக் கிளர்த்தல்நால்வகையும்

வாட்டருமுத்தியை மருவுமென்றது.

(இ-ள்) மூந் தியவொருமையாலே மொழிந்தனைகேட்டல் முன் ஜாதங்களிற் செய்துவந்த சரிதை கிரியாயோகங்களினது முற்றுதலிலேல் யாசாரிய னருளிச்செய்த ஞானவுபதேசங் கனை யேகாக்கிர சித்தமுயிருந்து விரும்பி க்கேட்டல்

கேட்டல் சிந்தனை செய்தல் — முன் சொல்லப்பட்ட ஞானவுபதேசமாகிய திரிபதார்த்தங்களை யிப்படியோ பதியினுண்மை யிப்படியோ பசுவினுண்மை யிப்படியோ பாசத்தினுண்மையென்று மாராய்ந்து சிந்தித்தலாம்

உண்மை தெளிந்திடல் — அப்படி யாராயப்பட்ட மூன்றினுள்ளும் பாசஞான மஞ்ஞானம் பசுஞானஞ் சுதந்தாவீனமாகையால் இவை யிரண்டையுங் கூட்டிச் சேட்டிப்பிக்கிறது பதிஞானம். அதுவே யுண்மையாக வுள்ளதென்று கண்டதுவே பொருளாகத் தெளிதலே தெளிதலாம

அதுதானுகவந்தவா றெய்தினிட்டை மருவுதல் — அந்தப் பதியானது பெத்தான்மாக்களோடுங் கூடிநின்று காரியப்படுத்தச் செயற்படுதல் தானுருமூதலியல்பு யென்னும்படி தானுருமனின்று காரியப்படுத்திறற்பால நியுமந்த ஞானத்திருலே யல்லதுவா காரியப்பட்டு வருகிறுமென்கிறதை யறிந்து ஆன்மபோதம் நீங்கியாமல் ஞானந்தானெய்நின்றுவிடுதலே நிஷ்டையாம்

என்று நான்காம் — என்றிப்படி கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிஷ்டையென்று காலுவகையாம்

இந்தவாறடைந்தோர்முத்தி யெய்தியவியல்பிதேறுதே. — இந்த வொழுங்கிலே கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்த நிஷ்டையைக் கூடினவர்களே முத்திநெறியைப் பொருந்தினவர்கள். எ - று.

உ-ம். அதுதானுக வந்தவா றெய்தினிட்டை மருவுதல். எ - று. பெத்தத்திற் சிவன்றுற்றமற் றுனைமாவின் றுற்ற

மாய்நின் ரூற்போல மூத்தியி லான்மாவின் ரூற்றமற் றுச் சிவதோற்றமாய்ந் நிற்க வென்றதற்கு. பி - ம். இருபா விரு பம்நில். "காடா - வென்னுட்காந் தென்பின் வந்தருளி - யென்னையுந்தன்னை யு மறிவின்றியற்று - மென்ன தியானெனு மகந்தையுங்கண் - டியாவரியாவையு மியாங்குணருஞ் சென் றுபுக்குழிப்புக்குப் பெயர்த்துழிப்பெயர்த்து - மிக்கபோகம் விளையாலல்விளைத்திட் - டெற்பணியாளா யெனைப்பிறியாதே - யோடிமீள்கென வாடல்பார்த்திட்-டென்வழிநின்றென னெனக்தை." இது பெத்தம். இனிமூத்திக்கு. பி-ம். மூன்னி லுதார ணைக்குறை "அன்றே ரு-வருண்மிகவுடைமையி னருட்டிரைவ ந்து-பொருண்மிகவருடலும் பொய்ப்பகையாதலுங் - கைக கண்டுகொள்ளெனக் கடலுலகறிய - மெய்கண்டதேவ னெனப்பெயர்வீரீ இத் - தன்னுட்காந்து தான்மூன்றுகித் - தன்னை தந்தாணுமா யென்னையின்ரூக்கி" எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்கள் மூத்திபெறுமிடத் தைக் கேட்டுந் நிச்சித்துந் தெளிந்து நிஷ்டைகூடியு மூத்தி யைப்பெறு முறைமையை யறிவித்தது. (ஈஉ)

வேறு—அந்தப்பாச பசு ஞானங்களிற் கூடாம லந்தச் சிவத்தைப் பெறுமுறைமை யெந்த முறைமையென்று வினவு வதற் குத்தர முணர்த்தற்று.

மூந்திய வொருமையாலே மொழிந்தவை கேட்டல்-முற் சனனங்களிற் செய்த சரியைய மூதலியவற்றின் முற்றுதலு ன்டானவொருமைப்பாட்டினாலே யாசிரிய னுபதேசித்த உப தேசங்களைக் கேட்டல்,—கேட்டல் சிந்தனைசெய்தல் - கே ட்டவொருளைச் சிந்தித்துப் பார்க்கை,—உண்மை தெளிந் தல் - அந்தப் பொருளினுண்மையைத் தெளியவறிதல்,—அது

தாலுக வந்தவா றெய்தநிட்டை மருவுதல்-அந்தச் சிவஞ் தா லுகவேண்டி யாசாரியலு லந்த வுபதேசத்தின் வழியைப் பொருந்த நிட்டைபொருந்துதல்,—என்று ஞானகாம்-என்று ஞாலுவிதமா மந்தச் சிவத்தைப் பெறுமுறைமை,—இந்தவா றடைந்தோர்முத்தி யெய்திய வியல்பிலுரே - இந்தப்படி நிட்டை கூடினவர்கண் முத்தியைப்பெற்ற முறைமையிலே யுடையோர். எ - று.

இந்தக் கேட்டன்முதலிய ஞான்கு ஞானத்திற் சரியை முதலிய ஞாலுபாதமுமாம். இவற்றுட்கேட்டல், கேட்டுப் பற்றுதலா னினமலசாத்திரமு நின்மல சொற்பனமுமாம். சிந் தித்தல சிந்தனமாத்திரமாதலி னின்மலசுழுத்தியாம். தெளி தல் தெளிந் தருளுடன்கூடுநிற்றலி னின்மல துரியமாம். நிட் டை யதுதாலுக விரண்டறக்கலத்தலி னின்மலவதீதமாம். இந்தவடைவிலே நின்றேறாந்தந்தவளவிலே தேகாந்தமான விடத்துச் சுத்தத்திற் சாலோகாதிகளை முறைமையிலே யடைவர்கள். கேட்டலுடன் சிந்தித்த றெளிதனிட்டையென னுஞ் சிவஞானசித்தியாலுங் காண்க.

அப்படி நிஷ்டைகூடி முத்தியைப்பெறுகிற தொழியச் சாத்திரங்களையோதிக் கேட்டுஞ் சிந்தித்துந் தெளிந் தநின்ற லதுகாண்டே முத்தியாகாதே தவென்ற மாணவ கனை நோக்கி யனை பாசஞானமும் பசுஞான முமாகையா லதனல் முத்தியுண்டாகாது, அந்தப் பதிஞானத்தோடே கூடுகிறதே நிஷ்டையென்று மந்த நிஷ்டையுண்டாகிறதே முத்தியென்றும் வருமுறைமையை மேலருளிச்செய்வானெடு த்துக்காண்டருளியது.

பாசமா ஞானத்தாலும் படர்பசு ஞானத்தாலும் மீசனை யறியவொண்ணு தெறியருள் ஞானங்காணிற்

தேசுறு மதனைம்மூன்னைச் சிற்றறி வொழிந்துசேர்ந்து
நேசமோ டியற்பரத்து நிற்பது ஞானநிட்டை. (கூச)

பலகலைஞானமும் பல்லுயிர்ஞானமுந்
தலைவனையணுகாத் தன்மைசாற்றியது.

(இ - ள்.) பாசமாஞானத்தாலும்படர்பசுஞானத்தாலும் பீசனையறியவொண்ணாது

வேதாகம புராண சாத்திரங்ளென்று சொல்லப்பட்டவையிற்ற லறியும் பாசஞானத்தாலுந் தத்துவங்களெல்லாங் கழன்றவிடத் தான்மாதானே சிவமாமென்று சொல்லுகிற பசுஞானத்தாலுஞ் சிவனைக் கூடவொண்ணாது. பின்னை யெங்ஙனேயெனிற்

இறையருள்ஞானநண்ணித் தேசுறுமதனைம் மூன்னைச் சிற்றறி வொழிந்து சேர்ந்து

நேசமோடியற்பரத்து நிற்பது ஞானநிட்டை.

கத்தாவினுடைய திருவருளாலே யந்தஞானத்தைப் பொருந்தியவ்விடத்துப் பிரகாசித்துநின்ற திருவருளாலே

பழைய விச்சாஞான க்கிரியைகளாகிய வான்மபோதத்தைவிட்டு அந்தச் சிவஞானத்திலே பொருந்தி

விருப்பத்துடனே யந்தஞானத்துக்குலானசிவத்துடனே நிற்குமதுவே ஞானநிஷ்டையாம். எ - று.

வி-டு. வேதாகம புராண சாத்திரங்களைப் பாசஞானமென்றது அவையிற்றை யறியுமிடத்துத் திரிவித கரணங்களைக்கொண்டறிபவென்றினைகையிறலெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "வேதசாத்திர மிருதிபுராணகலைஞானம் விரும்பசவை வைகரியாதித்திரங்கள்மேலா, நாதமுடிவான வெலாம்பாசஞானம்." எ-து. கண்டுகொள்க.

ஆன்மா தத்துவங்களெல்லாங் கழன்ற விடந்தானே சிவ மென்று சொல்லுகிறதைப் பசுஞானமென்றது ஆன்மா வவ்விடத் தொருபொருளோடுங்கூடி யநுபோகப்படாததுகொண் டெனவ றிக. இதற்கு. பி - ம். சித்தியார்சில். முன்னி லுதாரணக்குறை. "நணுகியான்மாவினை கீழ்நாடலாலே, காதலினு ணன்பிராமமை ன்னுஞானங் கருதுபசுஞான மிவணுடலிற் கட்டுண், டோதியுணர் ர்ந்தொன்முன்று யுணர்ந்திடலாற் பசுவா மொன்முகச் சிவனிய ல்பி ணைர்ந்துவன்காணே." எ-து. கண்டுகொள்க.

ஆகையா லான்மா சிவமாகாதெனக்கொள்க. ஆன்மா சிவமா மென்னிற் சகசஞான முண்டாகவும் வேறுமெனவறிக.

இறையருண் ஞானகண்ணி என்றது ஆன்மா சிவனை யறியுமி டத் தந்தச் சிவனுடைய ஞானத்தைக் கொண்டு சிவனை யறியவே ன்றுமென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருவாசகத்தில். "அவ னருளாலே யவன்முள்வணங்கி." எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனுற் சொல்லியது ஆன்மாக்கள் சிவனைப்பெறுமிடத்துப் பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பதினைக்கூட வொன்றை தென்றும் அந்தப்பதிஞானங் கொண்டே பதினைக் கூடவேறு மென்று முறையையு மறிவித்தது. (நூசு)

வேறு—இது பதிஞானத்தாலன்றி யவனை யறிந்த லரிதென் பதனை நிட்டையின் சொரூபமு முணர்த்திற்று.

பாசமா ஞானத்தாலும் பட்பசு ஞானத்தாலு மீசனையறிய வொண்ணுது - நாதாந்தமான பாச ஞானத்தாலுந் சிவனை யறியக்கூடாது, —இறையருண் ஞானகண்ணினுத் தெளியுமதனால்- சிவனுடைய திருமேனியையுடைய ஞானத்தைப் பொருந்தியது வா ணமாகத் தற்காட்சி விளக்கமுற்ற தன்மையிலேல, —முன்னைச்

சிற்றறிவொழிந்து - பழைய சிற்றறிவைவிட்டுச் சேர்ந்து, அகம்பிரம ஞானமன்றித் திருவருளிலே பொருந்தி,—தேசமோடியைப்பத்தி நிற்பது ஞானநிட்டை - மகிழ்ச்சியுட னதற்குமேலான சிவத்திலேகூடி முன் சொன்ன படியே நிற்பது ஞானநிட்டையாம். எ - று.

நண்ணியென்பது பிறவினைகொண்டது. இந்தநிட்டை திவிரதரசத்தி நிபாதரான வுத்தமர் நிற்குநிலை.

அப்படித் தற்போதம் ஜீவியாமனிற்கவென்ற லதுமுடியாது அழியேனின்று சாதித்துப் பெறத்தக்கதாக வெளிதாக வொருவழி கற்பித் தருளவேணுமென்ற மானவகனைநோக்கி முனகற்பித்த நிஷ்டை கைகூடுகைக்கு வேறே யுபாய நிஷ்டையாக வொருவழி யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

விளம்பிய வகையினிட்டை மேவிட லரிதேன்மு
ன்னை, முளந்தயி வளித்தவற்றி னளவுமற் றவற்றிலை,
வளங்கெழுமுந் தனையுமுள்ள படியுமுற் றுணர்ந்துசெ
ல்லினை, களர்ந்திடா துவப்பமற்றுத் தன்மைய தாகுந்
தானே. (நருு)

போற்றருநிட்டை பொருந்தாதவருக்
கூற்றமுளதா முபாயமுரைத்தது.

விளம்பிய வ முன்சொன்ன முறைமையிலேயுண்டா
கையி னிட்டை ன நிஷ்டைகூடுதற் கரிதாமாயின்
மேவிடலரிதேல்

முன்னமளந்த நிவளித்தவற்றினளவும் மற்றவற்றினை

முன்பு பெத்தநிலையிலே தனக்குவேண்டின புசிப்புக்குத் தக்கதாக பறிவித்துக்கொண்டு நின்ற தத்துவங்களின தண்மையும் அந்தத் தத்துவங்களிலேயறிந் தின்பது

லேயுளங்கொளு ன்பங்களைப் புசித்துவருகிற தன்னுடைய வு
த்தினையும் ண்மையும்
உள்ளபடியும் கன்மத்தக்கீடாகத் தத்துவங்களையுந் தன்
னையுங் கூட்டிப் புசிப்பிக்கிற கத்தாவின் மு
றைமையும்
உற்றுணர்ந்து இவைமூன்றையு மநுபவத்திலேயறிந்து
செவ்வேதளர் இவைபிற்றுக்குச் சனிப்பின்றித் தவறுவரா
த்திடாதுவப்ப மனேரோன்று அந்தப்பொருளை விரும்பவே
மற்றதன்மை முன் சொல்லப்பட்ட நிஷ்டையின் முறை
யதாகுந்தானே. மையாகும். எ-று.

நு-ம். தத்துவங்களி னுண்மையறிய என்றது தத்துவங்க
ளான்மா கூடி-னலொழிய வறியாதாகையா லவையிற்றை ஜடமெ
ன்ற தெனவறிக.

ஆனமாவி னுண்மையை யறிய என்றது ஆன்மா தானுகவறி
காக்குச் சுந்தரமில்லாததுகொண்டே சுதந்தரனினனென்ற தெ
னவறிக.

கத்தாவி னுண்மையையறிய என்றது அந்தத் தத்துவங்கள்
ஜடமாகையா லும மானமா தற்சுந்தரமில்லாதுவ ணுகையா லும மினை
யிரண்டையுங்கூட்டிப் புசிப்பிக்கிறது கத்தாவென்ப தெனவறிக.
என்னுமிவையிற்றுக்கு. பி-ம். போற்றிப்பம்மிறுடையில். "நாடு
கின்ற, வெப்பிறப்புழுற்செய் பிருவினையா லிச்சையித்துப்—பொ
ற்புடைய தாய்தந்தை போகத்திற்—கர்ப்பமாய்ப், புல்லிற்பனி
போற் புகுந்திவுலக்குட்புகுங்கா—லெல்லைப்படாவுதரத் தின்டி
யதிப்—பல்வகையா, லங்கேகிடந்த வகாதியுயிர் நம்பசியா—லெ
ங்கேனுமாக வெடுக்குமென—வெங்கும்பிக், காயக் கருக்குழியிற்
காத்திருந்துங் காமியத்தக்—கேயக்கை காலழுதலா லெவ்வுறுப்
புக்—தோறுமே, செய்துதிருத்திப்பின் பிசைபோற்றிருத்திமுன்புக்க—
வையவழியேகொண் டுனைகின்ற—பொய்யாதை, வல்லபமேபோற்

நியம் மாயத்தாருன்மறைப்ப—நல்ல வறிவொழிந்து நன்குதீன்—செல்லையுரு, வக்காலந்தன்னிற் பசியையறிவித்தழுவித்—துக்காவிசோரத்தா யுண்ணடுங்கி—மிக்கோங்குஞ், சிந்தையுருகமுலையுருகத் தீஞ்சுவைப்பால்—வந்தமடுப்பக்கண்டு வாழ்ந்திருப்ப—பந்தித்த, பாசப்பெருங்கயிற்ருற் பல்லுயிரும் பாலிக்க—நேசத்தைவைத்த நெறிபோற்றி—டாசற்ற, பாலைப்படிசும்பதத்தும் பாலுமப்பதத்து—நாளுக்குநாள்சகல ஞானத்தும்—மீள்வித்துக், கொண்டாளவாளக் கருவிகொடுத் தொக்க நின்று—பண்டாரி யான பதிபோற்றி.” எ-து. கண்டுகொள்க.

செவ்வே தளர்ந்திடா தவப்ப. எ-கு. சலிப்பற்று நேரே நிற்க என்றது எல்லாஞ் சிவசேட்டையென்று கண்டு யானெனது கெட நிற்கையெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் “யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியானென்று மிக்கோணைஞானவெரியால்வெதித்பிநிமிர்த்துத், தான்செவ்வேநின்றிடவத் தத்துவந்தானோ தனையளித்து முன்னிற்கும் விதனொளித்திட்டோடு, நான்செய்தேதனெனு மவர்க்குத் தானங்கின்றி நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங்கண்ம, மூன்செய்பா ஞானந்தா னுதிப்பினல்லா லொருவருக்கு மியானெனதிங் கொழியாதன்றே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனுற் சொல்லிய துழன்புகற்பித்த நிஷ்டை கைகூடாதென்ற மானவகனேநாக்கி வேறுமோ ருபாயநிஷ்டையாகக் கொண்டு தத்துவங்களை ஜடமென்றுகண்டும் ஆன்மாவைத் தனக்கென்ன வறிவில்லாதவனென்று கண்டு மினவு யிரண்டையுஞ் சிவனேகூட்டிக் காரியப்படுத்துவ னென்பதுங்கண்டு தற்சேட்டை கெட நிற்கவே பண்டுகற்பித்த நிஷ்டை தானேகைகூடுமென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (கூரு)

வேறு—இது அந்தவுண்மை நிட்டை கூடாதார்க் குபாயநிட்டை யுணர்த்திற்று.

விளம்பிய வகையினிட்டை மேவிடலரிதேல்-முன்சொன்ன முறைமையிலே நிட்டைகூடுதலரிதாயின்,—முன்னை மளந்தணைர்வளித்தவற்றினளவும்-முன் பதுவி துவென்று சுட்டிவனையறுத் தறிவித்த ததுவங்களின் பிரமாணங்களையும்,—மற்றவற்றிலுமேலுளங்கொளுந்தினையும்-அந்தத் தத்துவங்களிலுமேல யறிந்துபுசுக்கின்றதன்னையும்,—உள்ளபடியும்-தனக்குச்சிவனையன்றிச்சேட்டையில்லையென்னு முண்மையினையும்,—உற்றுணர்ந்து - அந்த ஞானத்திலே நிலைபெற்று நின்றறிந்து,—செவ்வே தளர்ந்திடாதுவப்பகேட்டன்முதலிய மூன்றனப்பியாசத்திலுமேல மயக்க விகற்பங்களைக் கிரமத்திலே செய்தந்த ஞானமேயாப்த்தனக்குப் பிரயோசனமான சிவத்தை விரும்ப—மற்றத் தன்மைய தாகுந்தானே-முனசொன்ன நிட்டையின்முறைமை பரத்திலேகூடும்.என-று.

தன்மையதுவுஞ் சொல். ஆகும் கூடும். மற்று அசை.

இங்ஙன மருளிச்செய்த நிஷ்டையை யடியேன் பாவித்துக்கொண்டு வருகிறேனென்று விளவின மாணவகனைநோக்கி யப்படி நீபாவிக்கிற பாவகங்களாலக்தப்பொருளைப் பெறவரிதென்னுந் தம்பிரானர் திருவருளைப்பெற்ற வடியார்களுக்கொருபாவங்களுமில்லாமலெளிதாகப் பெறலாமென்றும் வருமுறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளிய து.

பாவிக்கின்மறுதிவென்றும் பயனிலை காணீத்துப், பாவிப்ப னென்னினிலென்ன பழுதுள பாவகத்தார், பாவிக்க வொன்றனொன்றென்ற பாவிப்ப னென்னினீயென், பாவிக்க வென்னடாவென்ன பரனருள் பற்றினேற்கே.

(கட.சிற)

நீக்கமில்பாவக நிலையெப்பொருளுக்
தாக்கருஞானஞ் சாராதென்றது.

(இ-ள்.) பாவிக்கின் மறுதிவேண்டும்
பயனிலை

அந்த வுண்மையை நீ தியானிக்கு மிடத்து அந்தக் காரணங்களாகிய மறுதிகள் கூடியே தியானிக்கவேண்டும். ஆகையால் அது

அந்த வுண்மையாகிய சிவம் வாக்குமறுதி மா யிருக்கையா லதனைக் காரணங்களைக் கொண்டு நீ தியானிக்குமளவி லுனக் கொருபிர யோசனமு மில்லையாம்

காரண நீத்துப் பாவிப்ப னெண்ணில்
என்ன
டழுதாள

அந்தக்காரணங்களை நீக்கியே யந்தப்பொரு ளைப் பாவித்துக்கொள்ளுவேனென்று நீசொல்லில்

அதற்குற் பயனே தண்டாவது

அந்தக்காரணங்கள் நீங்கினவிடங் குற்றத் தையுடைய கேவலமுமாய் முத்திப்பழுதுசொல்லுகிற பாடாணவாதியத்தமுடாகையா லது பயனல்ல

பாவ கருத்தாற் பாவிக்க வொண்ணாமை னென்று பாவிப்பனென்னில்
நீயென்

அப்படியல்ல அடியேன் பாவிக்கிற பாவங்களா லந்தப்பொருளைப் பாவிக்கப்படாதென்று பாவித்துக்கொள்ளுவே னென்னில்

அந்தப்பொருளுனுடைய பாவங்களாற் பாவிக்கப்படாதேயாரு னுடைய முயற்சியேன். ஆகையால்

பாவிக்க வே வென்டாவொண்டா பரணருள் பற்றி னேர்க்கே.

அப்படியான்மபோதத்தா லொன்றையுஞ் சுட்டிப் பாவிக்கவேண்டுவதில்லை கண்மையாண்டகம்பிராரு ரதுக்கிரகித்தருந் திருவருளைப் பெற்ற வடியாராயுள்ளவர்களுக்கு. எ - று.

உ-ம். கரணநீத்துப் பாவிப்பனென்றது பாடாணவாதியத் தமாமென்று சொன்னதற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில். "காட்சியென்னைக் காணுத்துயர - மாட்சியைமுத்தி யெனவகுத்த னேர." எ-து. கண்டுகொள்க.

அதனைப் பழுதென்று மறுத்ததற்கு. பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில். "காட்சியென்னைக் காணுத்துயர - மாட்சியைமுத்தி யெனவகுத்துரைக்கிற் - காணுபாவ மரணங்கருமர - மேய்ந்தவர்முத்தி சேர்ந்தவரன்றே - யனையதுக்கோர் மூனவரும்வேண்டா - தனிதருதுயர மெனுமித்துடமே - பாடாணத்திற் கூடாமுத்தி." எ-ம். சித்தியாரில். "கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியா மென்னிற் கதியாகுஞ்சினமுட்டை கருமரத்திலுறபீர்கள், மரணங்கொண்டிடவுறங்க மபங்கிமூர்ச்சிக்க வாயுத்தம்பனைபண்ணை வல்லிட்டத்தையடையச், சரணங்கள் புகுந்திழற்போற் றனையடையுஞ்சமாதி தவிராதுமலமித்துவும் பசுஞானமாகு, மரணங்க ளெரித்தவன்ற னடியை யறிவுறந்தங் கறிந்திடூர் செறிந்ததுக ளகற்றிடுமே." எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது அந்த வுண்மைஞானத்தைப் பாவகத்திலேலே தியானித்துவருகிறனென்ற மானவகனைநோக்கியதனை தியானிக்குமிடத்துக் கரணங்கள்கூடித் தியானிக்கையாலதுவுமத்தமெல்லவென்றுங் கரணங்களைநீக்கித் தியானிக்குமிடத்துக் குற்றத்தையுடைய கேவலமே முத்தியென்கிற பாடாணவாதியத்தமாமென்றுஞ் சிவனருளைப்பெற்ற வடியார்களுக் கொருபாவகங்கரஞ் வேண்டா மென்றும் வரு முறைமையையறிவித்தது. (கூ சிஞ)

வேறு—இது அப்படி பாவிப்பதேயுவென்று வினவியடமாறுக்கனுக் குத்தர முணர்த்திற்று.

பாவிக்கின் மருதிவேண்டும் பயனிலை - அந்தச்சிவத்தை நீ தியானிக்கி லதற்குக் காரணங்கள் வேண்டுங். காரணதீதன் பாவ னைக் கெட்டானையி னுனக்குப்பயனிலை,—காரணத்துப் பாவிப் பனென்னிலென்ன - காரணங்களை யொழித்துத் தியானிப்பனென் னிற் குற்றமென்னை,—பழுதுள - காரணநீத்த பொழுதே மலம றைக்கும்,— பாவகத்தாற் பாவிக்க வொண்ணுனென்று பாவிப் பனென்னி னீயென் - தியானத்தாற் நியானிக்கப் படானெனறு தியானிப்ப னென்றுசொல்லிற் பாவாபாவ மிரண்டினுங் கூடிநி ற்கிற உன்னுடைய போத மவ்விடத்திற் சிவிப்பதென்னை,—பாவி க்க வேண்டாவாண்ட பரனருள் பற்றிநேரக்கே - தம்மையாண்ட சிவனருள் பொருந்தினவர்கட்குப் பாவிக்க வேண்டா. எ-று.

எனவே பாவாபாவமிரண்டும் வேண்டாவென்பதாம். நீயென் னென்பதற்கு நீயேண்டுமோ வென்னினுமாம்.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட நிஷ்டையாலு முன்சொன்ன வுண்மை நிஷ்டையாலு மந்தச்சிவனைப்பெற்ற வான்மாக்க ளந்தச் சிவமேறுங்கூடி யொன்றுபட்டுப் போவர்களோ இரண்டுபட்டு நிற்பர்களோவென்று மாணவகன் ஆசாரியரை வினவின வவ்தர த்து டாயாவாதி யநாதியி லொன்றுயிருந்து டொன்னிலேயிருந்து பணிகள் விரிந்தாற்போல ஜீவான்மாவும் பிரபஞ்சமுமாக விர ண்டாய்விரிந்து மீளவு மொன்றுபட்டுப் போமென்று சொல்லு கையும், அதனை யதல்லவென்று சைவர்வந்து அநாதியி லான்மா வுந்சிவமு மிரண்டாயிருந்து முத்தியி லொன்றுபட்டுப் போமெ ன்று சொல்லுகையும், அன்றியும் ஐக்டவாதிவந்து அநாதியில் ஆன்மாவுஞ் சிவமு மிரண்டாயிருந்து முத்தியி னீருநீருக்கூடி யொன்றுறுற்போல ஒன்றுபட்டுப்போமென்று சொல்லுகையும், அதனை யல்லவென்று சமவாதிவந்து ஆன்மாவுஞ் சிவமு முத்தி யிலு மிரண்டாயிருக்குமென்று சொல்லுகையும் அன்றியும் மீளவு

மவனக்கினையைச்சேர்ந்த விரும்பு அக்கினியாலும்போலச் சிவஜீன
ச்சேர்ந்த வான்மாக்கள் சிவமாமென்று சொல்லுகையுமான வவந
ரத்து இவர்கள் சொன்னதெல்லாஞ் சித்தாந்தவத்தமல்லவென்று
அவரவரத்தங்களை மறுத்துக் காட்டிச் சித்தாந்த வுண்மையை
யோ ருபமானங்காட்டி மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்
டருளியது.

ஒன்றிரண் டாகியொன்றி லெருமையா யிருமை
யாகி, யொன்றிலொன் றழியுமொன்று தன்னினெஞ்
ருகாதியி, னைன்றிரும் புறழினைன்று மூயிரினங் தா
ழிலும்வேண்டு, மொன்றினின் றுணருமுண்மைக் குவ
மையா ணைவத்தா டொன்றே. (கூன)

குற்றமருவுங் கோட்பாடகற்றி
மூற்றியகதியின் முறைமையீதென்றது.

(இ - ள்.) ஒன் றிரண்டாகி யொன் றி லெருமை யாம் — எங்கு மொருமுதலாக விரிந்திருக்கப்பட் ட பிரமமானது ஜீவான்மாவாகவிரிந்து மீளவு மொன்றுபட்டுப் போமென்னில் அது ஜீவான் மாவாக விரிந்தவவதாரத்தும் அந்தப்பிரமத்தி ன் செய்திகளெல்லா முண்டாகவேணும். அப் படியில்லையாகையா லது வத்தமல்லவெனவு றிக

இருமை யாகி யொன்றி லொன் றழியும் — அநாதியே யான்மாவுந் சிவமு மிரண்டும் தலாய்நின்று முத்தியி லொன்றுப் விடுமென் னில் அப்பொழு தானமாவழியவேண்டும். அந் றற் பெறுவானில்லையாம். ஆகையா லதுவும த்தமல்லவெனவுறிக

ஒன்று தன் னினொன்றுகா — ஆன்மா முத்தியிலுந் சிவந்தோடுங் கூடா மலிரண்டுபட்டுநிற்குமென்னில் அப்பொழுது

மூத்தியி லொன்றுபட் டநுபவிக்கிறதே பய
னென்கிற பேறுமில்லையாமெனவறிக

தீயி னென்றி ரும் புறழி னன் ரும்

அக்கினியைச் சேர்ந்த விரும்பு அக்கினியா னேற்போல ஆன்மாவு மந்தச் சிவத்துடனே கூடிச் சிவமா மென்னில் அப்படி யாகாது. அதேனென்னில்

உயிரினைந் தொ ழிலும்வேண்டும்

ஆன்மாவுக்குப் பிராணனுய்நின்று சேட்டி ப்பிக்கிற சிவனுடைய பஞ்சகிருத்தியமு மந்த ச்சிவனைப்பெற்ற வான்மாக்களுஞ் செய்யவே ண்டும். அத்தன்மை யான்மாக்களுக்கில்லையா னைபோ லதுவுத்தமல்ல வெனவறிக. அப்படி யாலு லான்மாக்கள் சிவனைப்பெற்று நிற்கு முறைமை யெங்ஙனேயென்னில்

ஒன்றி நின் று ணரு முண்மைக் குவமையாணவத் தோ டொன்றே று.

அந்தச்சிவத்தோடுங்கூடி முத்தியைப்பெற் நின்பத்தை யநுபவிக்கிறதற் குவமையாவது ஆணவமலத்தோடுங்கூடி யநாதிப்பட்ட வான் மாக்கள் அந்தமலத்தோடு மொன்றுபட் டழி ந்துபோவதுஞ் செய்யாம லிரண்டுபட்டு நீங் குவதுஞ் செய்யாமல் நின்றாற்போலக் கூடிய நுபவிக்கும். எ - று.

உ - ம். இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட சமயிக ளெல்வர்க்கு முன்—ான மதத்துக்கு மறுப்புக்குஞ் சங்கற்ப நிராகரணத்திலே காட்டுதும். அவைவருமாறு:—

ஒன்றிரண்—ாகி யொன்றும் என்று மாயாவாதி சொன்னதற்கு. பி - ம். "பொற்பணியியல்பினின்-வான்வளியுநனீர் மண்மமுந்தன்ன-வானதாது வாறைங்கோசத் - தொகுதியாக்கை படுதியதொருபுடை." எ-ம். மீளவும் பரத்திலே யொடுங்குமென்றவன்

சொன்னதற்கு. பி-ம். "வாலர்ந் திரைறுரைதரு வாய்மையிற் கூடும்." எ-ம். கண்டுகொள்க.

அந்தப்பரத்திலே நின்றுதோன்றி ஜீவான்மாவாக நின்று மீளவும் பரத்திலேயொடுங்குமென்றதை யந்தப்பரத்துக் குண்டான வியல்பெல்லா மிந்த ஜீவான்மாவுக் குண்டாகவேணுமென்று அவனை யொருமையாமென்று மறுத்ததற்கு. பி-ம். "பாத்தளதே லிவையும் பரமார்த்தம் - பரத்திலதேலொழி முனபகர்மாற்றம்." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி யிரண்டாவது இருமையாகி யொன்றும் என்று ஐக்யவாதிசொன்னதற்கு. பி-ம். "நிருநிருந் சேருந்தகையி - னறிவி னறிவு செறிவுறப்பொருந்தி - யொலறும்." எ - து. கண்டுகொள்க.

அதனை மறுத்ததற்கு. பி-ம். உண்மையினிருமையு மொளியே யெனிலொரு - தன்மையதாகமுன் சாற்றினாலே." எ-து. கண்டுகொள்க.

அன்றியும் இருமையாகி யொன்றும் என்று ஸைவர் சொன்னதற்கு. பி-ம். "கருவியு மலமும் பிறிவுறப் பிறியா - னாலைங்கலுந் தானதுநோக்கித் - தன்னையு மதனையுந் தன்முதற்பொருளையு-மின்னதென் றறியா விருவருமுயங்கி - யொன்றுயுறுபய னிலப்பு-மின்றுய்ந்திற்கு மிதுசிவகதியே." எ-து. கண்டுகொள்க.

அப்படி முத்தியி லொன்றுபட்டுப் போமென்னில் ஆன்மா வழிந்துபோமாகையினு லது வுத்தமல்லவென்று மொன்றினென் றழியுமென்று மவனை மறுத்ததற்கு. பி-ம். "இருவருங்கூடி யொருபயனுய்த்தென் - றருள்னையிவ்வா றபேதிகணிலையே." எ - து. கண்டுகொள்க. அன்றியும் சித்தியார்லும். "அனேகந்தனெட்டெனவினிற், பொன்றுகையேயல் முத்தியினைப் பெற்றவராயர் புகல்வீ, யொன்றுகையே முத்தியெனிற் புருடனித்த னென்றும்." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி மூன்றுவது ஒன்றுதென்று சமவாதி சொன்னதற்கு. பி-ம். "மூன்றேயென்றனது முதிரொளிஞான - மறியாப்பச்சைச் சிறுபுழுக்கவர்ந்த - வண்டெனவுயிரைக் கொண்டிடுமுபிரது-தன் னைநோக்கித் தானதுவாகி - யைவகைத்தொழிலு மெய்வகையுணர் வும் - பிறியாவாறுபெற்றுத் - திரியாப்பெரியோர் திரட்சிசேர்ந்தி டுமே. எ-து. கண்டுகொள்க.

அப்படிக்கூடி யநுபவிடாதபொழுது சாயுச்சிய மாகாதாகை யா லொன்றுகாதென் றவனை மறுத்தற்கு. பி-ம். "மூத்தியுற்ற நற்றவரணையிடைச் - சேர்வரென்றனை சார்வருமுத்தி - சாலோக் கியமோ சாயுச்சியமெனிற்-பந்தமுற்ற கந்தலகழித்த - லறிவிலை டறிவு பிறியாப்பெற்றி - வேண்டுமென்பதற் கிண்டிவரிவ்வா-றிரு ப்பரென்பதற் குருத்தான்வேண்டு - மண்ணலதருளி னண்ணனியி ருப்பினுந் - சீவன்முத்தரென் றோதினரகன்று - நிங்கியு முருவ நீங்காதாயி - னேங்கியமுத்தி யாவதெனுரைக்க." எ-து. கண்டு கொள்க.

இனி தியிலென்றிரும் புறழினன்றும் என்று மீளவு மவன் சொல்ல அப்படியாகாது ஆமென்னில் உயிரினங்தொழிலும் வே ன்டும் என்று காலாவது அவனை மறுத்தற்கு. "முன்னவன்றன் னை - யெய்தினரெல்லாச் செய்தியுஞ்செய்வ - ரிரும்பெரியெய்தித் தருஞ்செயறகவெனிற் - பொருணிலைக்க வொருதிட்டாந்தப் - பேரேயாயிற் சீருக்கதுவிய - புன்லொருபுடைசார் கனறகுமாயி னும் - வேலொருரு டொருனை நீருக்கிலதே - கெருப்பெனுமிதனி லுருத்தனிகாட் டுக - வங்கியுமொன்றிற் றங்கினன்றல்லது - தன் னெழுனைடத்தா தெனறறி யினிகி - யிரும்பனற்செய்தி தரும்பரிசு ளதே." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி யைந்தாவது ஒனறுபட்டு முத்தியிலையநுபவித்து நிற் கறத்துக்குத் திருவுக்டாந்த மானவ மலத்தோடுங்கூடி யநிதப்ப

ட்டுக் கிடக்குமாபோல வென்றது ஆன்மா சிவத்தோடுங்கூடி-யொன்றுபட்டழிவதுமில்லை இரண்டுபட்டிருங்குவதுமில்லையென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். இந்நூலிலே முன்னே "உடலுயிர்க் கண்ணருக்க னறிவொளிபோற் பிரிவருமத்துவிதம்" என்றதுமிப்பொருட்பற்றி யெனவறிக. அன்றியுந் திருவருட்பயனில். "ஒன்றுலுமொன்றுந் திரண்டாலு மோசையெழா-தெனறுலுமொன்றிரண்டுமில்." எ-ம். "தாடலேபோற் கூடியவை தானிகழாவேற்றின்பக் - கூடலேதீயேகமெனக் கொள்." எ-ம். இந்நூல்களன்றித் திருவருளைப்பெற் றறுபவித்த வருயார்கள் திருவாக்குகளிலுமுண்டானகருத்து சிவாநந்தமாலையில். "தாணுவிடமுடத்துவித நஞ் சாதிக்கு மானவுணே, யானவத்தோடத்துவித மாக்கினாரார்— கோணறவே, யென்றுணே யென்றுணே யென்றுணே யேகமிரண்டு, டென்றுமற்சும்மா விரு." என்னும் வகைகளினுமிப்படொருவாக்கண்டுகொள்க.

ஆகையால் திருவுடாந்தத்திலுமறுபவத்திலுஞ் சிவனைப்பெற்ற வான்மாக்கள் முத்தியிலொன்றுபட்டழிவதஞ்செய்யாமலிரண்டுபட்டு நிங்குவதுஞ் செய்யாமலத்துவிதமாய்நின்றே யநுபவிப்பார்க ளென்பது கருத்து.

இதனுற் சொல்லியது ஆன்மா வுந்தப்பரத்திலே நின்றுந்தோன்றி மீளவு மந்தப்பரத்திலே யொன்றுபட்டுப்போமென்கிற மாயாவாதியும், அதல்ல ஆன்மா வுமாதியிலிரண்டாயிருந்து முத்தியிலொன்றுமென்கிற ஐக்யவாதியுஞ் சைவரும், அதல்ல முதற்றியிலுமிரண்டுபட்டுச் சிவனைப்போலுஞ் சமமாயிருக்குமென்றும் அன்றியும் அக்கினியைச்சேர்ந்த விரும்பு அந்த வக்கினிசெய்யுமுறைமைகளெல்லாஞ் செய்தாற்போலச் சிவனைப்பெற்றவர்களுஞ் சிவனைப்போலப் பஞ்சகிருத்தியங்களுஞ் செய்வர்களென்ற சமவாதியும், தந்தமதங்களைச்சொல்ல, வவர்களுந்தங்களை மறுத்துக்

காட்டிச் சைவசித்தாந்தவுண்மை யான்மா வானவமலத்தோடுங் கூடினதன்மைபோல விருக்குமென்னு மூதாரணையை யறிவித்
தது. (கூன)

வேறு—இது அபேதமுதலியவற்றை மறுத் தாத்மாவுஞ் சிவமு மயிக்கமான சாயுச்சியத்தி னிலைமை யுணர்த்திற்று.

ஒன்றிரண்டாகி யொன்றி லொருருமையாம் - கடோபாதிவசத் தா லகாயமான திரண்டாய் நின்முற் போலவும் பல பாத்திரங்க ளிலுள்ள சலோபாதிவசத்தா லொருசந்திரன் பலவாய்த் தோன் றிலுற்போலவும் அகண்ட பரிபூரணமா யிருக்கின்ற பரப்பிரமந் தானே மாயாகாரியங்களாக விருக்கிற தேகோபாதிகடோறுஞ் சிவபேதத்தையடைந்து பெத்தநீங்கி முத்தியின்க ணைந்தக்கடமும் பாத்திரங்களும் பின்னமா யுள்ளளவிற் கடாகாயமு மகாகாயமு மொன்முய் நின்முற்போலவும் பலவாகாயத்தொன்றின சந்திரப் பிரதிபிம்பங்கள் போ யொன்முய் நின்முற்போலவு மகத்துக்கரீ யாப்ரயித்து வேதாந்த சிரவணஞ்செய்து அதனன் முன்னுண் டான டாயோபாதி நீங்கிற் சிவனே பிரமமென்னு மாயாவாதி யொ ருபொரு ளிரண்டாய்ப் பின்னொன்முமென்னிற் சீவபரமிரண்டி ற்குங் குணமொன்று யிருத்தல்வேண்டும். அன்றியு மிப்படி யிருப் பதொன்றுக்கு மாயோபாதிகளிலேநின்று சுகதுக்கப்படவு மவை நீங்குதற்கு மகத்துக்கரீச்சேர்ந்து வேதாந்தங் கேட்கவும்வேண் டும். அன்றியும் சாயுச்சிய மின்பம் பெற்முலும் பின்பு ஜனனமு ண்டாதல்வேண்டும். ஆதலா லிந்த மாயாவாதி ஏகாத்மவாதமும டாது,—இனி யக்கினியினின்றும் பலபொறிகளும் புகையுந் தோ ன்றினுற்போல வருநிபாயிருக்கிற சிவந்தானே பிரபஞ்சகாரண மாய்ச் சடசத்தியா யிருக்கிற மாயை மாமாயையகரீயு மாத்மாக் கரீயும் பருதத்துத் தன்னிடத்தினின்றுந் தோற்றுவித்த அந்த மா

யையிறலே பிரபஞ்சத்தைப் படைத்துச் சராசரபேதமான வெ
ண்பத்து நான்குநூயிரபேத யொனிகடோறு நின்று விகாயா
டிப் பெத்தகிங்கின முத்தியின்கண் கன்மசமத்துவமும் சத்திநி
பாதமு முண்டானவளவிற் சற்குருவைவயடைந்து சாம்பவிதீட்சை
பெற்றுக் குரு உபதேசத்தாலே ஜகத்துடங்கலையுஞ் சிவமாகவநி
ந்து பெறுமிழவும் பெறுவானும் ஈவானும் வேறில்லையென்று
கருதிச் சீவனே சிவன் சிவனே சீவனென்று பேதாபேதங்கொ
ண்டிருக்கை மோகூமென்று சிவாத்துவிதி சொல்லிற் சித்தியா
யிருக்கிற சிவனிடத்திலே யசித்தாயிருக்கிற மாயைதான்று தி
சிவனிடத்திலே யாத்மாக்கள் தோன்றிற் கடாதிகளைப்போன்று
மூர்த்தமாயடியும் பேறுமிழவும் பெறுவானு மீவானும் வேறில்லை
யெனி லாகியனையடைந்து பெற்ற மோட்சத்தா லொருபிரயோச
னமு மில்லையாம். ஆதலி லவன்மதமும்,—இருமையாகி யொன்றி
லொன்றடியும் - அருதியிலே யாத்மாவுந் சிவமும் வேருயிருந்த
முத்தியிலே கிரினீருந் பாலிற்பாலு நெய்யினெய்யுங் கலந்தாற்
போல வொன்றுமென் றைக்கவாதிசொல்லி லதுதியே வேருயி
ருந்த முதலிரண்டி லொன்றடியும். ஆகையா லவன் சித்தாந்தமும
டாது,—ஒன்றுதலின் வென்றுகா - சிவநு பாத்மாவு முத்தியிலு
மொன்றாது பேதமாயிருக்குமென்னு பேதவாதி சொல்லிற் சாயுச்
சியமென்பதுமின்றிச் சிவனைப்பெற்றதாக மில்லையாம். ஆகையா
லதுவுமடாது,—தியிலென்றிரும் பூரணினின்றும் - தியிற்சேர்ந்த
விருப்பு தியானற்போ லாத்மாவுஞ் சிவத்து—னை கூடிச் சிவமா
மென்று சங்கராக்கவாதிசொல்லி லுக்மாவுக் கங்ஙனமாந்தன்
மையில்லை. யம்மதன் னென்னிலம்,—உயிரி னொங்தொழிலும்வே.ம்
திம் - தனக்குப் பிரானுயிருக்கிற கர்த்தானுடைய தலைமைபோ
லவுணும் பஞ்சக்ர்த்தியமுகடத்தம்வேண்டும். கடத்தி லவனுடைய
தலைமைகெடும். அன்றியுங் தினையச்சேர்ந்த விருப்பு திச்செய்யுங் தொ

நிலைச்செய்யாது. இரும்பைச்சேர்ந்த தீயே தகிக்கும். ஆதலினப் படிசொல்லுஞ் சங்கிராந்தவாதமுமடாது,—ஒன்றினின் றுணருமு ண்மைக் குவமை யாணவத்தோ டொன்றே,—ஆத்மாச் சிவனுடனே யேகிபவித்தித் தான்கெடாமன்றி பரமானந்தத்தை யறுபவிக்கு முண்மைக் குவமை முன்பிவ ரனைவத்தோடுகூடி யதுவாகவேயிருந்த தன்மையாம். எ-று.

ஒன்றென்பது முதனிலைவினை யீண்டுப் பெயராய் நின்றது. ஏகாரம் தேற்றம். கருவிகளெல்லாங் கழன்ற சேவலத்திலே யாணவமலத்தை யிவன்சென்று கூடாம லதுவு மிவனைவந்து பொருந்தாம லாத்மாத்தான்கெடாம லந்த மலத்தை யிதுவென்று சுட்டிக் காணுமலதுவுந்தானு மொன்றுகாம லிரண்டாகாம லொன்றுமிரண்டுமின்றுகாம லிருக்குந் தன்மைபோலா மென்பதாயிற்று. இன்னு மிதனுண்மைகளைக் குருமுகத்தானறிக. உவமை ஏகதேசமெனக்கொள்க.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வுண்மைஞானத்தைப்பெற்றவான்மாக்களிடத்துண்டாகிய பாசமான வாணவமல மழியுமோ நிற்குமோவென்று வினவின மாணவகனை நோக்கிப் பாசமழியுமென்னிற் பேதவாதியத்தமாமென்றும் பாசமழியாதென்னிற் சமவாதியத்தமாமென்றும் இந்தவிரண்டுவகையு மறுத்துக்காட்டி மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

அழிந்திடும் பாசமென்னினித்தமென்றுரைத்தல்வேண்டா, வழிந்திடா தென்னினன்றா மனைவதுங் கருதவேண்டா, வழிந்திடுந் சந்திநித்த மழிந்திடா வொளியிலன்றுன்னை, யழிந்திடி மிருளுநாச மடைந்திடா மலைடைந்திடாவே. (கூ)

மொழிந்திடுமூல மலத்தின்சத்தி
யழிந்திடுந்தனியல் பழியாதென்றது.

(இ-ள்.) அழிக்திடும் பாசமெனினில் நித்தமென்றுரைத்தல்வேண்டா

அழிக்திடாதென்னில் ஞானமடைவது கருதேவனைடா

மூத்தியைப்பெற்ற வான்மாக்களிடத்தநண்டாகிய வாணவமலமான து அழிந்துபோமென்று சொல்லுகில் பதி பசு பாசமென்று சொல்லப்பட்ட மூதல்மூன்று மநாதிநித்தமென்று வேதாகமங்கள் சொல்லவேண்டுவ திலையாம். ஆகையாலது வந்தமல்ல மூத்தியிலு மழியாதெனனில் ஆணவமல மறியாமையைப் பண்ணி நிற்கையாலது வான்மாவேயாடுங்கூடி மறைத்துகின்றுமட்டு மறியாயுள்ள சிவத்தோடுங்கூடி யநுபவிக்கவென்கிறது சற்று நினைக்கவேண்டுவ திலையாம். ஆகையாலதுவு மந்தமல்ல. பின்னை யெங்ஙனமென்னில்

அழிக்திடுஞ்சத்தி. நித்தமழிக்திடாது

ஒளியின்மூன்னாழிக்திடு மிருளுபோல மலைட்டிக்திடாமிலைடக்திடாவே.

ஆன்மபோதத்தை யநாதியே மறைத்துப்பட்ட வந்தமலத்தின் காரியமாயுள்ள சத்தியழியும். அதனுடைய காரணமாய்ய நித்தியத்தக் கழிவில்லையாம். அஃதென்போலவென்னில்

ஆதித்தப்பிரகாச மூதல்லாயுள்ள வொளிகளில் மூன்னில்லாத விருளானது அழிக்தமில்லை மறைத்துநின்றது மில்லை என - று. என்னவே ஒளியின் மேலேடுகொண்டிருளடங்கித் தோற்றமூமற்றுக் காரியப்படாம

நின்ரூற்போல வருளின் மெலீடுசெகாண்டு மலங்கிழ்ப்பட்டு நினறதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். போற்றிப்பம்ரூடையில். "சேணரிருள்வடிவுஞ் செங்கதிரோன் பானிற்பாற்—காணுதொழியுங் கணக்கேபோ—லாணவத்தி, ருதிகுறையாம லென்பாலணுகாமை—னீதிநிறுத்து நீலமேபோற்றி." எ - து. கண்டுகொள்க.

நு - ம். பாசமழியுமென்பதைப் பேதவாதி கருத்தென்றது அவன் செம்பிற் காளிதமானது ரூளிகையிலேல கெட்டுப் பொன்னனதன்மைமேபால வான்மாவுக்குண்டான வாணவமலமும மருளிரூலே கெட்டுச் சிவமயமாமென்ரூ னெனவுறிக. இதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகணத்தில். "ஈசனதருளாற் பாசத்தொகுதி - செறிவுறுசெம்பிற் கறையுறுகளிம்பு-குளிகைதாக்க வொளிபெற்ரூங்கு-நித்தசுத்த மூத்தாக-வைத்தனருளகின் மறைவல்லோரே." எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனை யாகாதென்று மறுத்தலேதென்னில் பதிபசுபாசமூன்று நித்தியமென்றிருக்கையாலே பாச மழியவொண்ணுதென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். "மறைகளாகமத் துறைகள் மற்றெலையு-நாசமில் பதிபசு பாசமென்றுரைத்த - லையர்த்தோர்குளிகை சயத்தாற்ரூம்பிர - காளிதநாசம் பாசத்தேய்த்தல்-கூடாதென்றியுங் குளிகைரூளை - நீடானழித்த நிலைநிலையாகலிற் - பேதவாத மோதநல்பிழையே - யின்னுமின்னுயி ரேமங்குளிகை - தன்னிலங்நியந் தருவதறிடனே." எ-து. கண்டுகொள்க.

பாச மழியாதென்றது சமவாதி கருத்தென்றலேதென்னில் அவன் முத்தியைப்பெற்ற விடத்துஞ் சரீரமழியாதென்கையிரூலே சரீரமுள்ளமட்டும் மும்மலமும் போகாதென்கையிரூலே யதனையாகாதென மறுத்தனெனவறிக. இதற்கு.

பி-ம். சங்கற்பநிராகரணத்தில். "அகன்று - நீங்கியுழுருவ நீங்காதாயி - லேங்கியழுத்தி யாவதெனுரைக்க - செடியுட லணுகாக் குடிலெகாடுக்குமென் - லேநிதினீயே பேதாய்ப கட்டுர - லொளிர்சினேமுச்சித் தளிரெனிமிதுதகு-மிச்சாருப நச்சினெரென்னின் - மும்மலத்தேது மின்மையதனேறு-யிதுவ ளர்முத்திப் பதமெனவியம்புக." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி மலத்தின் சத்தியாகிய காரியமழுயு நித்தமாகிய கா ரணமழுயாதென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "தெரிவரியமெ ய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தவாறே சிவம்பிரகாசிக்கு மிங்கே சீவன் மூத்தனுகு, மூரியமல மெளடதத்தாற் நறுப்புண்டவிடமு மொள்ளொரியி லெருளிமுன்ன ரிருளுந்தேற்றின், வருபயல்சே ர்நீர்மருவு கலங்கலுந்போலாகி மாயாதேதன்சத்தி மாய்ந்து காயந், திரியுமளவும் மூளதாய்ப் பின்புகாயஞ் சேராதவகை தானுந தேயுமன்றே." எ - து. கண்டுகொள்க. அன்றியும் ஞா ருமிர்த்தத்திலும் "மிக்க-விடங்கெழுபருவலி யுளங்கொள மந்திரத் - தடங்கியதன்மையு மற்றேருடங்கரிற்-கலங்கணீரி னலங்கிளர்விழுக்கா - லதொந்தமாறென விளங்கிறந்தகன்ற பாசப்பெருவலி தீர்த்தனன் - மாசில்ஞானப் பெருந்தகை யே." எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது பாசமழுயுமோவென்று மழுயா தோவென்றுங் கேட்ட மாணவகனேநோக்கிப் பாசமழுயில் நித்தியத்துக்கு மழிவுண்டாமென்றும் பாசமழுயாதென்னில் ஞானம்பிரகாசிடாதென்று மறுத்துப் பாசத்தின் சத்தி யழுயு மன்றி நித்திய மழுயாதென்று வருமுறைமையை யறிவித் தது. (கடை)

வேறு—இது இந்தப் பேறடைந்தவரிடத்து மூலமல

மழியுமோவென்று வினவ வழியா தழியுமென்பதனைத் திருட்டாந்த பூர்வமாகவுணர்த்திற்று.

அழிந்திடும் பாசமென்னினித்தமென்றுரைத்தல்வேண்டா-பாச மழிவாமென்னின் மூனறுமுதலுநித்தமென முகமஞ்சொல்லவேண்டுவ திலவே,—அழிந்திடா தென்னின் ஞான மடைவது கருதவேண்டா - அழியாதென்னின் ஞானமுண்டாமென்று நிலைக்கவேண்டா ஆகலழிந்ததேதெனனில்,—அழிந்திருந்து சத்திநித்த மழிந்திடாது - இவனுடைய போதத்தைத் தெரியாதபடி மறைக்கின்ற காரியத்திற் கழிவுண்டாமத்தலை யொழியப் பாசத்திலுடைய வலுதித்தவத்திற்கு அழிவில்லை. அஃதெப்படியென்னின,—ஒளியின்முன்னரழிந்திடுமிருளுநாசமடைந்திடாமிடைந்திடாதே - விளக்கின்முன்னில்லாவிருளான தழிந்ததுமில்லை பிரகாசத்தின்முன்னின்றதாவுமில்லையதுபோலும். எ - று.

இருளுமென்னு மும்மையையழிதலுமிடைதலுமென மாறியுரைக்கப்பட்டது. இருளடைந்திடாவென பனவெருமை பன்மை மயக்கம்.

மற்றுண்டான கன்மமூமாயையும் போகைக்கு வழியெய்வனேனென்று வினவ மெலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

எல்லையிற்பிறவிநல்கு மிருவினையொரீஇச்சிவித்தி
னெல்லையிலாகலுமேமன்றவுடற்பழவினைகளைநட்டுந் [டே
தெல்லையிலாவருதல்போலத் தோன்றிருவினையதுன்
லெல்லையினிடையுரையுரானைத்தழலுறவழிந்துபோமே. கூக

மும்மையாம்வினையு முயங்கியமாயையுஞ்
செம்மையாலகலுந் திறந்தெரிந்துரைத்தது.

(இ-ள்.) எல் அளவிடப்படாத ஜ்ஞாநங்களைத் தருகிற ஜலயில் பிறவிந ல்ரு மிருவிணை எரிசோவித்தி லெல்லையி னகலும்

புண்ணியபாவமாகிய சஞ்சித கன்மங்கள் அக்கினியைச்சேர்ந்த விதைகளைப்போல வாசாரியன் செய்யப்பட்ட தீக்ஷைகளிரு லே விரைவிலே கெட்டுப்போம்

ஏன்ற வுடற் பழ வி ணைக ளரு ட்டும்

எடுத்தவுடலுக் கமைத்தபிராரத்த மந்தி வுடலுள் ளதனையும் புசித்து அந்த வுட லோடே யொக்கக்கெட்டுப்போம்

தொல்லையில் வருதல்போலத் தோன் றிரு வி னையதுண்டேல்

முன்புண்டான ஜ்ஞாநங்களோறும் பிரா ரத்தகன்மம் புசிக்கச்செய்தே யாகாமியக ன்ம மேநிரூற்போல இப்பொழுது பிரார த்தகன்மம் புசிக்கச்செய்தே ஆகாமியங் கட்டுப்படாதேனவெனனில் அப்படி யுண்ட டாகாது. வாதரூபலத்தாலும் அபுத்திபூர் வத்தாலும் புண்ணியபாவங்கள் மேலேக்கு ஜ்ஞாநமாகக் கட்டுப்படுமாகில்

அல்லொளி புரையுறானத் தழுறவழிந்து போமே.

விளக்கின்முன் னிருள் போரூற்போல விவனிடத்தி லுண்டாயிருக்கப்பட்ட ஞா ருக்கினியி னலே யழிந்துபோம். எ - று.

வி - பு. எல்லையில்லாத ஜ்ஞாநங்களைத் தருகிற விருவிணை யென்றது யெங்ஙனேயென்னி லொவ்வொரு ஜ்ஞாநங்களை யெடுத்தாலந்த ஜ்ஞாநங்கடோறும் வெகுவிதமான ஜ்ஞாநங்களைக் கட்டுப்படுத்துமென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். இருபா விருபஃதில். "அத்துவாமெத்தி யடங்காவிணைகள்." எ - ம். இந்நூலினும். "முந்துறுகருந்துபயன்." எ - ம். வருமேலதுக் களைக் கண்டுகொள்க.

இங்ஙனங் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கிற சஞ்சிதகன்மங்களை யாசாரியன் திணைகளிலே போக்குவனென்றதற்கு. பி-ம். தித்தியாரில். "மூன்றுதிறத்தணுக்கள்செய்யுங் கன்மங்கட்கு மூன்னிலேயா மூவிரண்டாமத்துவாவி, ஒன்றுமூறை யனைவயருத்தி யறுத்தமல மூதிர்வித் தரும்பருவ மடைதலுமே யாசாரிகித், தோன்றிநுகராதவகைமூற்செய்கனமத் தகளறுத்தங் கத்துவா தொடக்கறவேசாதித், தென்றவுடற்கன்ம மநுபவத்திலுலறுத்திங் கினிச்செய்கன்ம மூலமலஞானத் தாலிடுப்பன்." எ-ம் போற்றிப் பஃறொடையினும். "செய்யதிருக், கண்ணருளாலேநோக்கிக் கடியபிறப் பாற்பட்ட—புண்ணுடலிருவினையும் போயகல." எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது சஞ்சிதகன்ம மாசாரியன் செய்யப்பட்ட திணைகளிலே போமென்றும் பிராரத்தகன்ம மூடலுள்ளமட்டும்புசித் துடலோடே யொக்கமாயுமென்றும் ஆகாமியகன்ம மூண்டாலுமிவனிடத்தி லுண்டாயிருக்கப்பட்ட ஞானக்கினியிலுலே போமென்று மூறைமையு மறிவித்தது. (நூக)

வேறு—இது மற்றைக்கன்மமு மாயையும் போம்வழியுணர்த்திறறு.

எல்லையில் பிறவிகட்கு மிருவினை யெரிசேர்வித்தி லெல்லையினகலும் - முடிவில்லாத சனனங்களை யுண்டாக்குவதாய்ச் சடாத்துவாக்களிலுங் கட்டுப்பட்டுக் கிடப்பதாயிருக்கிறு புண்ணியபாவங்களான சஞ்சிதகன்மத்துவ சாதனை யான தீக்கையிலே யாசிரியன் பார்வையாலே தீசேர்ந்தவித்தழற்போல விரையக்கெட்டுப்போம்,—என்றவுடற் பழவினைகள்-எடுத்தவுடலுக் கடைத்த பிராத்தகன்மங்கள்,—ஊழ்

நூ

டும் - அவ்வுடல் போமளவுநின்று புசிக்கும்படி புசிப்பிக் கும்,—தொல்லையின் வருதல்போலத் தோன்றிருவினையுண்டேல் - முன்பு கூடுவதுபோலத் தேகத்திற் பிராரத்தம் புசிக்கையிலே மருதிகளின் வாதனையாலே தோன்றப்பட்ட வாகாமிய மூண்டாயிற்றுயின்,—அல்லொளி புரையுஞானத் தழலுற வழிந்துபோமே - (ஒளியல்லுப் புரைய) விளக்கின்மூன்னிருட்போல ஞாருக்கினி யுறுதலாலவை யழிந்து போம். எ - று.

இங்ஙனங் கன்மங்களில்லையாகவே மென் மாயையுமில்லையென்பதாயிற்று.

☞ பத்தாஞ் சூத்திரமாகிய ஆன்மலாப மூற்றிற்று.

இங்ஙனஞ் சஞ்சிதகன்மமானது தீக்ஷைகளிருலே போ மென்றும் பிராரத்தகன்ம மிந்த வுடலுள்ளமட்டும் புசித்தற்றுத் தொலையவேவணுமென்றும் அதரு லுண்டாகப்பட்ட வாகாமிய கன்மமான தவர்களிடத் துண்டாகிய ஞானத்திருலே போமென்றும் மூன்னர்ச் செய்யுளிலே யருளிச்செய்கையிரு லப்படி வாதிக்கப்பட்ட கன்மங்கள் போக்கிக்கொள்ளுகைக் கந்தஞானநிலைமை கைகூடாத வவதரத்தும் பரிபாகமாக ஆன்மலாபமாகிய பத்தாஞ் சூத்திரத்துக்கு மேலாக மூற்கூறின ஆன்மசுத்தியாகிய ஒன்பதாஞ்சூத்திரத்தின் பகுதியாகய பஞ்சாக்ஷர தரிசனமாகிய ஐந்தெழுத் தருணிலையென்னும் அதிகாரம் வைக்கப்பட்டது.

அஃதாவது, பதிபசுபாசமென்று சொல்லப்பட்ட மூன்று மூதலும் ஐந்துவகையாக நிற்கையாலந்தவைந்தினையுஞ் சிவ

னுடைய திருநாமமாகிய பஞ்சாக்ஷரமு மைந்தெழுத்தாகை யா லதிலேயடைத்துத் தரிசிப்ப தெனவறிக. அது ஐந்திலும் நின்றமுறைமை மேல் "திருவெழுத்தைந்தில்" என்னுஞ் செய்யுளிலே கண்டுகொள்க.

இவ் வதிகாரத்துக்கு முந்தின செய்யுளாகிய "பந்தமா னவையறுத்து" என்னுஞ் செய்யுளுக்குந் தொந்தவருமாறு:—அஃதாவது அப்படிச் செய்யப்பட்ட தீக்ஷைகளிலுலே சஞ்சிதகன்மம் போலுற்போல மற்றுள்ள கன்மங்கள் போகாதிருப்பா னெனென்ற மாணவகனே நோக்கிப் பிராரத்தகன்ம மிந்த வுடலுள்ளமட்டும் புசித்தே தொலையுமென்பதற்கொரு திருஷ்டாந்தமுகமாக வருளிச்செய்து அப்படி வாதிக்கப்பட்ட கன்மங்கள் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தைக் குருமுகாக்தரமாக வறிந்துச்சரிக்கிற சிவஞானிகளுக்குப் புசிப்புமாத்திரமாய் வந்துபோகிறதாழிய அவர்களை மேலிட்டு வருத்தமாட்டாதென்னு முறைமையை மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

பந்தமா னவையறுத்துப் பவுதிக முழலுமெல்லைச், சந்தியா தொழியா திங்குத் தன்மைபோல் வினையுஞ்சாரு, மந்தமா திகளிலாத வஞ்செழுத் தருளினாலே, வந்தவா றுரைசெய்வாரை வாதியா பேதியாவே. (சு0)

உடலுறுநுகர்வு முற்றிடும்வினையு
மிடர்படவஞ்செழுத் தியம்புகவென்றது.

(இ - ள்.) பந்தமா னவையறுத்துப் பவுதிக முழலுமெல்லைக் தீக்ஷைகளிலுலே கன்மங்களைப் போக்கிலும் பிராரத்தகன்ம மிந்தப்பூததேகமுள்ளமட்டும் பொருந்துதல் தவிராது. அஃதென்போலவெனின்,

சந்தியா தொழி லாது

இக்குத் தன் னைபோல்

விளையுஞ் சா ரும்

அந்தமா தி களிலாத வஞ்செ ழுத் தருளி னே லே வந்தவா று னைசெய்வாரை

வாதியா பே தியாவே.

பெருங்காயத்தி னியல்புபோல. அஃதா வது பாத்திரத்திலே யிட்டுவைத்த பெரு ங்காயமானதை வைத்தவிடை ருறையா மல்வாங்கிப் பாத்திரத்தைத் தூய்தாய்க்க ழுவிப்போட்டாலு மந்தப்பாத்திர முள்ள மட்டு மதிலுள்ள கந்தத்தின் வாசனை போகாதாற்போல வெ ன்றதெனவறிக. அப்படிப் பிராரத்தகன்ம முண்டாகவே ஆகாமியகன்மமு மெருதிராது. அப்படி யிவ்வனம் பொருந்தப்பட்ட பிராரத்தமு மதலுண்டாகிய வாகாமியமும்

முடிவுமுதலு மில்லாத ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர த்தை ஆசாரியன் கடாக்ஷித்த முறைமையி லெ யுச்சரிக்கப்பட்ட சிவஞானிகளை

அந்தப்பிராரத்தகன்மம் புசிப்புமாத்திர மாய் வந்துபோகிறதொழிய அவர்க ளீடுப டத்தக்கதாக மேலிட்டு வருத்தாது. அவ ர்க ளப்படி யீடுபட்டு வருந்தாது கொண் டே மற்ற வாகாமியகன்மமு மெருது. அப் படியே யெறிற்ருகிலும் பேதமாக்கிவித்து ஜநநத்தை யுண் டாக்காது. எ-று. அன்றியு மிந்தப்பதத்துக்குப் பிராரத்த ன்மம வாதியாது ஆகாமிய கன்மம் பெதியாதென்பதைப் பிராரத்த மொன்றிலேயும் வைத்துக்கொண் டொருமையா கக் கூறுவாருமுளர். அதுவழக்கல்ல வெனவறிக. அதற்குக்

குற்றமேமதென்னில் அப்படிப் பிராரத்த கன்மம் வாதியாதென் ரூம் பவுதிகமுழலுமெல்லைச் சந்தியா தொழியாது என்ற பதத்துக்குப் பிராரதத கன்மம் பூதகேதகமுள்ளமட்டும் பொருந்துதல் தவிராதென் றறுதிகூற வழக்கில்லையா மெனவறிக. அன்றியும் சித்தியாரில். "ஏன்றவுடற்கனமமறுபவத்தி னையறுத்து." எ-ம். திருவருட்பயனில் "ஏன்றவிணையுடலோ டேகும்." எ-ம். நூல்களில் வரும் பொருளுகளும் விரோதமுமா மெனவறிக.

இதுவன்றியும் பிராரத்தகன்மம் பெதியாது ஆகாமிய கன்மம் வாதியாதென்பாருமுளர். அதுவும் வழக்கல்லவென வறிக. அதற்குக் குற்றமேமதென்னில் பெதியாதென்பது போ காதென்னும் பொருட்பெற்றுநிற்கையால் பூதகேதகமுள்ளமட்டும் பிராரத்தகன்மம் பொருந்துதல் தவிராதெனறு மூற் கூறுனகயாலே மீளவு மதனையிரட்டித்துப் பொருட்படுத்த வேண்டியதில்லையாம். அல்லது உம் பஞ்சாகூரத்தையுச்சரிக் கிறவர்களுக்குப் பிராரத்தகன்மம் போகாதெனபதுவழக் கல்ல. அஃதெதங்ஙனமெனின் பஞ்சாகூரத்தை யுச்சரித் தால் கன்ம நீங்குமென்பதன்றிப் போகாதெனப தெது போ லவென்னில் ஒளஷதங்கொண்டாலும் வியாதிபோகாதென்ப தற் கொக்குமெனவறிக. ஆகையால் பிராரத்தகனமம் பெதி யாதென்பது வழக்கல்லவெனவறிக.

அன்றியும் வாதியாபெதியா வென்பதை ஆகாமிய மொ ன்றிலையும் வைத்துக்கொண்டு பஞ்சாகூரத்தை யுச்சரிக்கிற சிவஞானிகளுக்கு ஆகாமியகன்மம் வாதியாது அல்லாமல் வாதித்ததாகிலு மதருலே பெதித்து ஜனமுண்டாக்காதென் பாருமுளர். அதுவும் வழக்கல்ல வெனவறிக. அதற்குக் குற்றமேமதென்னில் இச்செய்யுளிலே பவுதிக முழலுமெல்லைச்

சுத்தியாதொழியாது என்று பிராரத்த கன்மத்துக்குச் சொல் லுகையிலுலும் வினையுஞ்சாருமென்று ஆகாமிய கன்மத்துக் குச் சொல்லுகையிலுலும் அன்றியு மிதுவே கருத்தென்பதை ப்பற்றி அம்பலநாதத் தம்பிரானர் இச்செய்யுளுக்குக் கருத் தாக வருளிச்செய்தது ம் "உடலுறுநுகர்வு மூற்றிம்வினையு- மிடர்படவுஞ்செழுத் தியம்புகவென்றது." என்று பிராரத்த த்திற்கும் ஆகாமியத்திற்குமாக வருளிச்செய்கையிலுல் ஆகா மிய மொன்றிலுங்கூட்டிப் பொருட்படுத்துகை வழக்கல்ல வென்வறிக. ஆகையால் பிராரத்த கன்மமான நு சிவஞானி களுக்கு வாதனாபலத்தால் புசிப்புமாத்திரமாய் நிற்பதொழிய சிவஞானிகளை மேலிட்டு அவர்க ளீடுபடுத்தக்கூடாத வருத் தாதெனபதே வாதியாதென்பதற்கு வழக்கெனவுறிக.

அப்படிப் பிராரத்தகன்மம் வந்து தாக்கினுலும் அதனு லீடுபட்டு வருத்தப்படாமல் நின்றவர்களு முண்டோவென் னில் அபபடியுண்டு. அஃதியாரோவெனனில் அப்பொன்னுங் திருநாவுக்கரசு தம்பிரானர் சமணசமயத்தைவிட்டுச் சைவ த்திலேவந்ததற்கு அந்தச்சமணர் வெகுண்டுகொன்று வேண் டும்வருத்தங்கள் செய்தவளவிலும் அதனுலீடுபட்டு வருந்தா மல் நின்றதுண்டு. அதற்கு. பி-ம். திருக்களிற்றுப்படியாரில். "கொல்கரியினீற்றறையி னஞ்சிற்கொலைதவிர்த்தல், கல்லாலமிதப்பாகக் கடனீந்தல்-நல்ல், மருவார்மறைக்காட்டுஞ் வாசறிறப்பித்தல், திருவாய்மூராளிச்செயல்." என-து. கண்டுகொள்க. அப்பர் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு நிற்கவே யந்த வமணர்செய்யப்பட்ட வருத்தங்களா லீடுபட்டதில்லை யென்பதற்கு. பி-ம். தேவாரத்தில் "சொற்றுணைவேதியன் சோதிவானவன், பொற்றுணைதிருந்தடி- பொருந்தக்கைதொ ழுக், கற்றுணைப்பூட்டி- யாற்கடலிற்பாய்ச்சிறு, கற்றுணையா

வது நமச்சிவாயவே." எ-து. கண்டுகொள்க. அன்றியுஞ் சிவஞானிகளிடத்திலே கன்மங்கள்வந்து தாக்கிலுலு மதலல் வருந்தார்களென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் "அங்கித் தம்பணவல்லார்க் கனல்சுடாதாகு மெளடத மந்திரமூடையார்க் கருவிடங்களேரு, வெங்குற்றசுன்மமெலாஞ் செய்தாலுஞானிக் கிருவினைகள் சென்றணையா மூற்செய்வினையிங்குத், தங்கிப்போம்பாத்திரமுங் குலாலன்விணதவிர்ந்த சக்கரமுங்கந்தித்தச் சுழலுமாபோன், மங்கிப்போய்வாதலினாயா லுழல்விக்குமெல்லா மலங்களும்பின் காயமொடு மாயுமன்றே." எ-ம். ஞானமிர்தத்தில் "மண்விணமாக்க டம்விண மூடியா-திகிரியுருட்டி பொருவியாங்கு-வருதலொவா மற்றுங்குவிவாய்த்-தசும்புரையிங்கான் கசும்புறத்துடைத்து-விருங்கடியிகவாப் பெருங்கடனல்லதை-யுடையதையுடையரோ விணயுணர்ந்தோரே." எ-து. கண்டுகொள்க.

அந்தமாதிகளிலாத வைந்தெழுத்து. எ-கு. ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தைத் தோற்றமு மீறுமில்லாதென்ற தேதென்னில் சிவனுக்குத் தோற்றமு மீறுமில்லாததுகொண்டே ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமுஞ் சிவனுடைய திருநாமமாகையா லதனையுமப்படிச் சொல்லப்பட்டதெனவறிக. இந்தப் பஞ்சாக்ஷரத்தைக் குருமுகாந்தரமாகவறிந் தாச்சரிக்கிற சிவஞானிகளை யந்தக்கன்மங்கள் மேலிட்டு வருந்தாதென்றதற்கு. பி-ம். தேவாரத்தில். "விண்ணோர்வடிக்கிய விறகின்வெவ்வழ, லுண்ணியபுகிலைவெயொன்றுமில்லையாம், பண்ணியவுலகினிற் பயின்றபாவத்தை, நண்ணினின்றறுப்பது நமச்சிவாயவே." எ-ம். அன்றியு மந்தப் பஞ்சாக்ஷரத்தை யறிந் தாச்சரிக்கிறவர்களிடத்திலே சிவன சாந்நித்தியமாவனென்பதற்கு. பி-ம். தேவாரத்தில். "ஏதுமொன்று மறிந்திலராயினு, மோதியுஞ்செழுத் தஞ்சு

ணர்வார்கட்குப், பேதமின்றி யவரவருள்ளத்தே, மாதர்
தாழும் மகிழ்வர்மாற்பேறரே." எ - ம். அன்றியும் சித்தியாரில்
ஒன்பதாஞ்சூத்திரத்தில் அஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரி
க்க மதியருக்கனேக யரவம்போற்றீரன்று மான்மாவி லர
னே." எ-ம். கண்டுகொள்க.

இதனுற்சொல்லியது ஆன்மாக்களுக் குண்டாகப்பட்ட
கன்மவ்கனே தீனைகூயிலுலே யாசாரியன் கிருபைசெய்து
போக்கினலும் பிராரத்தகன்ம முடலுள்ள மட்டும் புசித்தே
தொலையுமென்றும் அங்ஙனம் பிராரத்தகன்ம முண்டாகவே
ஆகாமியகன்ம முண்டாமென்றும் அப்படியுண்டாகப்பட்ட
கன்மவ்கனிரண்டும் ஸ்ரீ பஞ்சாகூரத்தைக் குருமுகாந்தர
மாகப்பெற் றுச்சரிக்கிற சிவஞானிகளுக்குப் பிராரத்தகன்
மம் புசிப்புமாத்திரமாய் வந்துபோகிறதொழிய மேலிட்டு
வருத்தாதென்றும் அது அப்படி வருத்தாதுகொண்டே யத
லுலுண்டாகிய வாகாமியகன்மமும் பேதித்தக்கினேத்து ஞா
நத்தை யுண்டாக்காதென்றுமு வரு முறைமையை யறிவித்
தது. (சு)

வேறு—இனி நிறுத்தமுறையானே இந்த வாத்மலாப
மான நிட்டைகூடாதவர்களுக்கு முற்கூறிய ஒன்பதாஞ்சூத்
திரத்தின் பகுதியாகிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை மூன்று செய்யு
ளா லுணர்த்துகின்றர். அவற்றுளிஃ தநேன யுச்சரிக்குமுறை
மையா லுச்சரிக்கப் பிராரத்தகன்மமு மாகாமியகன்மமும்
வாதியாவென்ப துணர்த்திற்று.

பந்தமா னவையறுத்துப் பவுதிகமுழலுமெல்லை-ஞான
திக்கையாலே மலத்திரயபந்தங்களை யாசாரியரீக்கி யுண்
மையிலே நிறுத்த லிவனுக்குப் பூதசம்பந்தமான தெவ்வுட

டாம்போலத்தோன்றி யிருக்கையிலும் குயமகன் நிரிகையா னது வணைகலம் வனைந்து கைவிட்டாலும்விடாது சுழலுமா றுபோல வாதனையாலே முன்புபோல வியாபரிக்குமிடத் தில்,—சந்தியா தொழியாதிவ்குத் தன்மைபோல - தானிரு க்த பாத்திரமிருக்குமளவுக் தானில்லாதிருந்தும் தன்வாத னைநீங்காத பெருங்காயத்தின் குணம்போலப் பிராரத்துவ வாதனை நாக்காதிராது,—வினையுஞ்சாரும் - அதனல் யா னனென்னு மமதைதொன்னடாகாமியமும் பொருந்தும். போக்குமுபாயமுன்சொன்ன நூலுக்கினியாலன்றியு மூன்ன டோ வெனின்,— அந்தமாதிகளிலாத வஞ்செழுத்தருளி லே வந்தவா றுரைசெய்வாரை யாதியாபேதியாவே-ஆயினு மந்திரசத்தி யுடையவர்கட்கு விஷமுதலிய குரூரசத்தி க டாக்காதவாறுபோல மூடிவுமுதலுமில்லாத ஸ்ரீ பஞ்சாக் கரத்தை யாசாரிய ரணுக்கிரகத்தால் வந்தபடியே யறிந்து ணு பவ பூரணமாக வுச்சரித்தவர்களைப் பிராரத்துவ கன்மம் வாதிக்கமாட்டா. எ - று.

அறுத்து அறுக்கவெனத்திரிக்க. சந்தித்தல் தாக்குதல். வந்தவா றென்பதற்குத் தோன்றினமுறை யறிந்தென்பா ரூளர்.

இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்ட பஞ்சாக்ஷாத்திலே பதிபசு பாசங்கள் மூன்றும் ஐந்துவகையாக நின்ற மூறைமையென்ன வேயென்றும் இதனை டாருச்சரிக்கப்படுமென்றும் விளவு மே லருளிச்செய்வா னெடுத்துக்காண்டருளியது.

திருவெழுத் தைந்திலாவ்மாத் திரோதமா சரு ள்சிவ்ன்சூத்ர, தாரதி னிவ்றிதாவ்ரூந் தன்மையுமென் தெவ்ளைமையா கி, வரு * மாக மிருதியா லே வாசியி லா

சையின்றிக், கருவழிச் சுழலுமாறுங் காதலாய்க் கோ
தலாமே. (சக)

திதிலாவுண்மைத் திருவைந்தெழுத்தையுங்
காதலாமவர்க் கோதலாமென்றது.

(இ-ள்.) திருவெழுத்தைந்தியான்மாத் திரோதமாசருள் சிவன்

சிவனுடைய திருநாமமாகிய நமசிவாயவென்ற ஐந்தக்ஷரத்தினும் ஆன்மாவுந் திரோதசத்தியு மலமும் அருளும் சிவமும் என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்தும்முதலும் நிற்கும். அவையாவன? யகாரத்திலே யான்மாவும் நகாரத்திலே திரோதசத்தியும் மகாரத்திலே மலமும் வகாரத்திலே யருளும் சிகாரத்திலே சிவமுமாக நின்றதெனவறிக. இவையைந்து முதலினுஞ் சிவமுன்னுவச்சரிக்கும்பொழுது

சூழ்தரநின்றது

திரோதமும் மலமும் மொருபாலும் அருளுஞ் சிவமும் மொருபாலுமாக முன்பின் சூழ்ந்துநிற்கநின்றது ஆன்மா

ஒன்றுந் தன்மையுந் தொன்மையாகி வரும்

நடுவேநின்ற வான்மாவானது அந்தவருளறிவித்தாலதனுலே யறிந்து மற்ற மலமறைத்தாலதனுலே மறைப்புண்டும் இங்ஙனமிரண்டோடுங்கூடியொன்றுபட்டதனவாய்நின்றுலுந் தானொருமுதலாய்வருகிறது அநாதியேயுடையது. அப்படியிருக்கவும்

மறமிருதியாலே

மவ்வாகியமலமும் நவ்வாகிய திரோதசத்தியு மேலிட்டு நிற்கையாலே

வாசியிலாசை யின்றிக் கருவ ழிச்சுழலும் மாறுங் காத லார்க்கேகாதலா மே.

வவ்வாகிய வருளினுஞ் சிவ்வாகிய சிவத் திலு மாசையற்று ஜாகமாண தக்கத்திலே நின்றுழுந்தும் அந்த மலத்தின் கௌரவநீங்கி யருளி லே யாசையுடையவர்களுக்கு இந்தப் பஞ் சாக்ஷரத்தை யுச்சரிக்கலாம். எ - று.

* மகமிருதி என்பதை மலமிருதியெனப் பாடமோதுவா ருமுளர்.

ரு-ம். பதிபசு பாசமென்று சொல்லப்பட்ட மூன்றுமு தலும் ஐவகையாக நின்றதற்கு வழியெதென்னிற் சிவ்வி லும் வவ்வி லும் நவ்வி லும் பதியின் கூருகிய சிவமும் அருளுந் தி ரோதசத்தியு நின்றதெனவறிக. யவ்விலே பசுவாகிய வான் மா நின்றதெனவறிக. மவ்விலே பாசமாகிய மல நின்றதெ னவறிக.

இதிலே மூற்கூறிய பதியின் கூற்றுக்குப் பாசத்தின் பகு தியா யிருக்கப்பட்ட திரோதசத்தியைக் கூட்டினதே தென் னில் அஃதாவது ஆன்மாவை மறைக்கப்பட்ட வாணவமலத் தைப் பாகம்வருத்தவேண்டி யருளானது திரோதமாய்நின்று காரியப்படுத்துகையா லதனையும் பதியின்கூருகச் சொல்லப் பட்டதெனவறிக.

அப்படியாயி லந்தவருளுக்குத் திரோதசத்தியென்று பேராகவேண்டுவா னேனெனின் லந்த மலத்தோடுங்கூடிக் காரியப்படுத்துகையா லவ்வாறப்பெயரான தெனவறிக. இத ற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். "தூயவன் றனதோர்சத்தி திரோ தானகாரியதென்றும்." எ - ம். அனந்தியும் இந்நூலினும் "மூற் கூணமருவு திரோதாயி கருவாயாகி." எ-ம். வருமேதக்கனைக் கண்டுகொள்க.

நிகழ்கின்றதொன்றுந்தன்மையுந் தொன்மையாகிவருதம். எ-கு. ஆன்மா வருளோடு மலதநோடுங்கூடி யொன்றுபட்டு வருமென் பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "சத்தசத்தநிவதான்மாத் தான்சத் தமசத்தமன்று, நித்தரூய்ச் சதசத்தாகி நின்றிடு மிரண்டுன்பா லும்." எ-து. கண்டுகொள்க.

மகமிகுதியாலே வாசியி லாசையின்றிக் கருவழிச்சுழலும். எ-கு. நவ்வாகிய திரோதத்தோடு மவ்வாகிய மலத்தோடுங்கூடிப் பிரபஞ்சப்பற்றுவிடாமல் நிற்குமளவும் ஜநநமரண துக்கத்திலே நின் றழுந்துமென்றதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "மலமாயைகன்ம மாயேயந்திரோ தாயிமன்னிச், சலமாரும் பிறப்பிறப்பிற் றங்கி எ-து. கண்டுகொள்க.

மாறுங்காதலார்க் கோதலாமே. எ-கு. பிரபஞ்சப்பற்று விட்டருளிலே யாசைப்பட்டவர்களுக் கென்றதற்கு. பி-ம். திரு வாசகத்தில். "அருளைப்பெறுவா ரசைப்பட்டேனை கண்டா யம் மானே." எ-ம். "ஆசைப்பட்டே னுட்பட்டே னுன்னடி-யேனை." எ-ம். கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்திலே பதிபசுபாச மூன்றும் ஐந்தாக நின்ற முறைமையும் இதிற்பசுவாகிய வான்மா அந்தவருளை யிழந்து மலத்தோடுங்கூடி ஜநநமரண துக்கப்பட்டு நிற்குமுறைமையும் இந்தமலத்தின் மேலீடுநீங்கி யருளிலே யா சைப்பட்டவர்களுக் கிந்தப் பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரிக்கலா மென் னு முறைமையு மறிவித்தது. (சக)

வேறு—இம் தஞ்செழுத்தாலுந் திரிபதார்த்தங்க ளின்றமு றைமையு மின்னார்க் குரைக்கலா மென்பது மூனார்த்திற்று.

திருவெழுத் தைத்திலான்மா திரோதமா சருள்சிவன் சூழ் தாநாடி நின்றது - ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்திலே யாத்மவட்சரமாவது

திரோதானசத்தி யாணவமல மருள் சிவமாகிய வட்சரங்க ணூன் கும் முன்னிரண்டும் பின்னிரண்டுமாகச் சூழ்ந்திநிற்ப நடுவேநின் றதாயிருக்கும்,—ஒன்றுந் தன்மையின் மெருன்மையாதிவருட்-இவ ங்னமிவ்வைந்து மொரு தொடரான வியல்பிலேயே— பழையதாய் வாராநிற்கும்,—மந மிகுதியாலே வாசியாலாசையின்றிக் கருவழி ச்சுழலும் - ஆத்மாக்க ளிவ்வைந்தனுண் மல திரோதாயிகளுடைய மேலீட்டாலே யருளிலுஞ் சிவத்திலும் விருப்பமில்லா திருக்கை யிலேலே சனனங்களிலே சுழலாநிற்கும்,—மாறுங் காதலார்க் கேகாதலாமே - இந்தச் சனனங்க ளுர்த்தற்குக் காரணமான காத லேயுடையார்க்கே இதனுண்மையைச் சொல்லலாம். எ-று.

பிரிதிலேயேகார நான்கனுருபி லேற்றப் பட்டது. இன்றிஇன் ருக. வாசியி லாசையின்முதல் நமமுதலாக வுச்சரிக்கை. அதுமேற் சிவமுனை)க வோசைகொ ளென்பதனை லுஞ் சூழ்கின்ற நான்க னுட் டிரோதாயியை முதற்சொல்லுகையாலு மறிக. இனி ஏகார த்தை யெதிர்மறையாக்கிக் காதலார்க் கிப்படி சபிக்கலாகா தெ ன்பினுமாம்.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட மலமும் திரோதாயியு நீங்கியக் தவருளையுஞ் சிவத்தையும் பெறுவ்வகி யெப்படியென்று வினவ மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

ஆசறு திரோதமேவா தகலுமா சிவமுன்னை, வாசைசெ ளதனினைம்மே லொழித்தரு ளோங்கு மீள, வாசியை யருளுமாய மற்றது பற்றுவற்றங், கீச னி லேகமாகு மிதுதிரு வெழுத்தினீரே. (சூ)

ஓங்கியதிருவெழுத் தினையுணர்ந்துரைப்பவர்
நீங்கருத்சிவத்தினை நீங்காரென்றது.

(இ - ள்.) ஆச அஞ்ஞானமாகிய மலமும் அதனைநீங்கூடி றுதிரோதமேவா யிருக்கப்பட்ட திரோதானசத்தியும் ஆன்மா

தகலுமா சிவழு வைப் பொருந்தாம னீங்கும்படி சிவத்தை
ன்னுக வோனை முன்னுக வுச்சரிக்க
கொள்

அதனில்
நம்மே லொழி
த்தரு ளோங்கும்

மீள வாசியை
யருளும்
மாயா
மற்றது பற்ரு
வுற்றங் கீ ச னி
லேகமாகும்

இது திருவெ
ழுத்தினீடே.

நீயு மப்படி யுச்சரிப்பையாமாகில்
நவ்வாகிய திரோதசத்தியு மவ்வாகிய மல
த்தின் மேலீட்டைநீக்கி யருளாகநின்று பிரகா
சிக்கும். அதுவுமன்றியே
அங்ஙன மலத்தினின்று மீளவிட்ட வவ்வா
கியவருள் சிவ்வாகிய சிவத்தையுந் தாராநிற்கும்
அப்படி மலபாகம்வந்த மகத்தான வான்மா
மூன்சொன்ன வருள்தாரகமாகச்சென் றந்
தச் சிவத்தோடுங்கூடி யிரண்—றின் றுபு
விக்கும்
இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட விது ஸ்ரீ பஞ்
சாக்ஷரத்தின் முறைமையாம். எ – று.

நு–ம். ஆசென்றதைக் குற்றத்தையுடைய மலமென்றதேநெ
ன்னில் ஆணவமலம் ஆன்மபோதததோடுங்கூடி யஞ்ஞானத்தை
விளைத்துநிற்கையா லெனவறிக. இதற்கு. பி – ம்.- சித்தியாரில்.
“என்று மஞ்ஞானங்காட்டு மாணவமிசைந்து நின்று.” எ – று.
கண்டுகொள்க.

உறுதிரோதமென்றதை ஆணவமலத்தோடுங் கூடி-நின்று பா
கம் வருத்தப்பட்ட திரோதாயி யென்றதே தென்னில் ஆன்மா
வொடு மாதியே கூடி-வரப்பட்ட ஆணவமலத்தைப் பாகம்வருத்
தமேண்டி யருளாகிய கிருபாசத்தி யதனோடுங்கூடித் திரோமாய்
மறைத்துநின்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “தாய
வன்றனதோர்சத்தி திரோதான காரியதென்றும்’.. எ-ம். அன்றி
யும் இந்நூலினும்.” பாகமாம் வகைநின்று திரோதானசத்தி பன்
னுதலான் மலமெனவும் பகர்வர்.” எ-ம். கண்டுகொள்க.

சிவமுன்னுக வோசைகொள் என்று சர்வமும் சிவசேட்டை யாலொழிய முடியாதாகையாலே சிவத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு நிற்கவென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருக்கள்ற்றுப் படியாரில். "சிவமுதலேயன்றிமுத லில்லையென்றும்" எ - து. கண்டுகொள்க.

நம்மேலொழித்தருளோங்கும். எ-கு. நவ்வாகிய திரோதசத்தி மவ்வாகிய மலத்தின்மேலீட்டை நீக்கியருளாய்நின்று பிரகாசிக்குமென்றதற்கு. பி-ம். ஜிந்நூலில் "முற்சின மருவுதிரோதாயி கருணையாகித் திருந்திய சத்திநிபாதந்நிகழும்" எ-ம். திருவெம்பாவையில். "பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்." எ-ம். வருமது கண்டுகொள்க.

மாயாவென்றனைத மகத்தான வான்மா வென்றதே தென்னில் அந்தச்சிவத்தை முன்னிட்டுநின்றுச்சரிக்கையிறு லெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருவாசகத்தில். "யானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநமவெனப் பெற்றேன்." எ-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது அந்தமலங்க ணீங்கத்தக்கதாகச் சிவ முன்னுக வுச்சரித்தால் முன்பு திரோதமாய் நின்ற வருளானது அந்தச்சிவத்தடனே கூட்ட ஆன்மா வந்தச் சிவத்தோடுங் கூடிப் பிரிவறநிற்கு முறைமையை யறிவித்தது. (சஉ)

வேறு—இஃ தந்தணை யுச்சரிக்கு முறைமையு மதனாற் பெறும் பயனு முணர்த்திற்று.

ஆகாறு திரோதமேவா தகலுமா சிவமுன்னுக வோசைகொள்ளு ஞானவழு மந்நன்வழிபொருந்தின திரோதாயியு முன்னைப்பொருந் தாமல்விட்டு நீங்கும்படி சிவமுதலாக சபிப்பாயாக,—அதனின்—ஆங்ஙனம் சபித்தநதரூலே,—நம்மே லொழித்தரு ளோங்குமீ—நகாரமான திரோதான சத்திதானே திரும்ப மேலான மகாரமாய

மலத்தைப்போக்கி யனுக்கிரக சத்தியாக மேலிடம்,—வாசியைப ருளும் - அங்ஙன மேலிட்டுத் தனக்கு மேலாகிய சிவத்தைத்த ரும்,—மாய-அங்ஙன மதுதருதலான மகத்தாகிய யச்சாரமான வா த்மாவானது,—மற்றது பற்ருவுற்றிங் கிசனி லேகமாகும்-அந்த வருளேபற்றுக் கோடாகப் பொருந்தி யவ்விடத்திலே முற்றுண ர்வுமுதலிய சட்குணங்களாலே சிவனேப்போன்று கலப்பிலுலே டொன்றும்,—இது திருவெழுத்தி னீடே - இதுவே ஸ்ரீ பஞ்சாக் கரத்தி னுண்மை. எ - று.

அதனின் என்பது ஏதுவில் வந்த வைந்தாமுருபு, இதற்குப் பலவாறு மூரைப்ப.

☞ ஐந்தெழுத்தருணிலே முற்றிற்று.

மே லிங்ஙன முன்னருளிச் செய்யப்பட்ட வுண்மை நிஷ் ணேயாலு மூபாயநிஷ்ணேயாலு மிப்பொழு தருளிச்செய்த வை க்தெழுத்தருணிலேயாலுங் கன்மகூடயப்வந்த ஜீவன்முத்தர்களது தன்மையுணர்த்துவா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

இதற்கு வகையேதென்னில். "மாயாமற்றது பற்ருவுற்றிங், கிசனிலேகமாகும்." எ-து. ஆன்மா சிவனேயே பொருந்தப்ப ட்டு நிற்குமென்னும் விதியைப்பற்றிச் சிவனேடு பிரண்டறக்கூ டிநின்ற மலமாயா கன்மங்களேப் போக்கிக்கொள்ள வேண்டு ணேயால் ஐந்தெழுத்தருணிலேக்கு மேலாகப் பதினேராஞ் சூத்தி ரமும் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரமுமாகிய அனேந்தோர்தன்மையெ ன்னு மதிகாரம் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகாரத்துக் கந்தச் சூத்திர பிரண்டு நின்றதற்கு வழி யேதென்னில் சிவஞானபோதத்தில். "காணுங் கண்ணுக்குக் கா ட்டுமுளம்போற், காணவுள்ளத்தைக் கண்டுகாட்டலி, னையபரா ன்பி னரல்கழல்செலுமே." என்கிற பதினேராஞ் சூத்திரத்துக்

ருக் கருத்தப் பரமேஸ்வரன் ஸ்ரீபாதங்களையணையுமா றுணர்த் தநனுதலிற் றென்றதனலும் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரமாகிய "செம்மலர்மேனான்முள் சேரலொட்டா, வம்மலங்கழீஇ டன்பரொ டுமரீஇ, மாலறநேய மலிந்தவர்வேடமு, மாலையந்தாணு மரனை ணத்தொழுமே." என்பதற்குக் கருத்து அசிந்திதலுய்ந் நின்ற பதி டைச் சிந்திதலுய்க்கண்டு வழிபடுகைக் கருளிச்செய்கையினலும் இந்நூலினு மிவ்வதிகாரத்துச்சு வகுத்த செய்யுளாகிய "தீங்குறு மாயை" என்ற விருத்தந்தொடங்கி "தொண்டர்களிடம்" என்ற விருத்தமுழுவாகிய செய்யுளாறினுள்ளும் "தீங்குறு" "குறிப்பி டம்" "அகம்புறம்" அண்டம்" "மண்முதல்" என்னுஞ் செய்யுளை ந்தினும் பரமேஸ்வரனது ஸ்ரீபாதங்களை யணைந்துநிற்கு முறை மையை யருளிச் செய்கையால் பதினேராஞ் சூத்திரமாகவும் "தொண்டர்கள்" என்ற செய்யுளொன்றும் அசிந்திதலுய்ந்நின்ற பதினையைச் சிந்திதலுகக் கண்டு நிற்கப்பட்ட திருவேடமும் சிவா லயமும் சிவனைனக்கண்டு வழிபடுகைக் கருளிச்செய்கையா லிது பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரமாகவும் நின்றதெனவறிக.

அப்படி யிந்தச் சூத்திரங்களிரண்டினு நினறகருத் திவ்வ தி்காரத்துக்கு வகுத்த செய்யுட்களில் நின்ற முறைமை யெங்ங மேனெனின் "நேயத்தோங்குனர் வகத்தடங்கி" எ-ம். உறக்கு று பவர்போல்வாய்மை யொழிந்தனை யொழிந்துபோமே." எ-ம். "ஞானந்திகழ்ந் தகம்புறமென்னுத செம்மையார் நன்மையோ ரே." எ-ம். "கண்டோர்பொருளை யந்தக் கருத்திறற் காணும் முனே, யண்டகாயகனர்மேனி யானதே லையமின்றே." எ - ம். "ஞானக், கண்ணினுளுயன்றி யந்தக்கருத்திறு லெனையுநோக்கி" எ-ம். பரமேஸ்வரனேறு மிரண்டறக்கூடி நிற்குமுறைமையை யருளிச்செய்கையா லிச்செய்யுளைந்தும் பதினேராஞ் சூத்திரமாக நின்றதெனவறிக.

அன்றியும் "தொண்டர்களிடத்தும்" என்றவிருத்தமும் திரு வேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் அண்டருங் கண்டிலாத வண்ணலே யெனவணங்கிநிற்கைக் கருளிச்செய்கையால் இது வொன்றும் டன்னிரண்டாஞ் சூத்திரமாக நின்றதெனவறிக.

இந்தச் செய்யுளாறினுள்ளும் "தீங்குறுமாயை" என்ற செய்யுளுக்குத் தொந்தனை வருமாறு.

இங்ஙன முற்கூறிய வகைகளாற் கன்மகூடயம்வந்த ஜீவன் முத்தர்கள் வாதனாபலத்தால் மல மாயா கன்மங்கள் மேலிடாம லுயிர்க் குயிராய் நிற்கிற சிவனுடைய திருவருள்ஞானத்தோடுங் கூடி யிரண்டறநிற்கு முறைமையை யருள்ச்செய்வா னெடுத்துக் கொண்டருளியது.

தீங்குறு மாயைசேரா வகைவினை திரிவிதத்தா
னீங்கிட நீங்காமூல நிறையிரு ளிரியதேயத்
தோங்குணர் வகத்தடங்கியுளத்துளின்பொடுங்கதேரே
தூங்குவர் தாங்கியேகத்தெ வ்வைமாயிற் றுகளிலோரே.
தீங்குடல்வினையுஞ் செறிவுறுமலமு
நீங்கிடவருளொடு நீங்காரென்றது.

(இ - ள்.) தீங்குறுமாயைசேரா வகை — ஆன்மாவானது குற்றத்தையுடைய மாயா தேகத்தை மேலிடாதபடி

வினைதிரிவிதத் தானீங்கிட — பிராரத்தம் புசிக்கச்செய்தே யுண்டாகப்பட்ட ஹிதாஹிதங்களாலே யெறுகிற வாகாமியமான புண்ணிய பாவங்களாகியவினை மூன்று வகையாக வறிபப்பட்ட ஞானத்திலேவிட்டுப்போக. மூன்றுவகையாவது தன்னை வினையைத் தலைவனையறிகிற ஞானமெனவறிக. ஆம்தேதென்னிப் ஆன்மாவையும் கன்மத்தையுஞ் சிவனையு மறிகிறதாயிருக்கும். அறிகிற

தாவது ஆன்மாவேவாவென்றுற் றனக்கென வறிவில்லாதவனென் றறிந்துங் கன்மமேமாவென்றுல் ஜடமா யிருப்பதென் றறிந்தும் இவை யிரண்டையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்துகிறது சிவனெய் ன்றுங் கண்டு தங்களுக்கு யாதாமொன்றுல் வருகிற வின்பதுன் பங்களெல்லாஞ் சிவச்சேட்டையாலொழிய வுண்டாகாதென்று கண்டு அவர்கள் விருப்புவெறுப்பற் றிருப்பர்களென்ற தெனவ றிக

நீங்கா மூல நி றையிருளிரிய — ஆன்மாவை யொருகாலத்திலும் விட்டுநீங் காம லநாதியே வியாத்தமாய் மறைக்கப்பட் டவஞ்ஞானமா யிருண்டவாணவம் விட்டுநீங் கத்தக்கதாக

நேயத் தோங் குணர்வகத் தடங்கி — தங்களுள்ளத்திலே யுதயஞ்செய்யப்பட்ட மிகப்பிரகாசமாகிய பேரறிவுக்குள்ளேயடங் கித் தற்போதம் ஜீவியாமனின்று. அன்றியுமி ந்தப்பதத்துக்கு ஓங்குணர்வகத்தடங்கி யென் று பாடமோதி அந்தவருளிலே தங்கவையொடு க்கியென்று பொருளுரைப்பாருமுளர். இதிற் பொருளுக்கேற்க வந்தப்பாடத்தைக் கூட்டிக் கொள்க

உளத்தெளி வின் பொடுங்க — தங்களிடத்திலே சிவபோதமாகிய பேரின் பம் பதிந்து விளையத்தக்கதாக

நேரே தாங்கு வர்தாங்கி — தாங்கள்கொண்ட சமாதிக்குத் தவறுவ தற்க மயக்க விகற்பங்களிற்படாம லுறங் கா துறங்கி யிருப்பார்கள். அவர்க ளாரென் னில்

ஏகத் தொன் மையிற் று களி லோரே. — ஆன்மாவினிடத்திலே யொன்றுபட்டுப் ப ழையதாய் வரப்பட்ட திரோதமறைப்புநீங்கிய கலியாணர்களாகிய சிவஞானிகள். எ - று.

நு-ம். தீவ்குறுமாயைசோரா. எ-கு. குற்றத்தையுடைய மாயாதேக மேலெடார்தபடியென்று டொருட்கூறியதே தென்னில் ஆன்மாக்கள் மாயாதேகமெடுத்தால் மேலும் ஜநநத்துக்கேதுவாயுள்ள கன்மங்களை யார்ஜித்துக் கொள்ளுகையாலே யப்படிச்சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். ஞாளுமிர்தத்தில் "மூடலையாக்கையின் விளைபினிப்பாலுல் - விளைப்பொதியெறுட்டோ டணிப்போவின்றே." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி விளை திரிவிதத்தாநீங்கிட. எ-கு. தன்னவிளையைத் தலைவனையறிகிற ஞானத்திலுலே விளைகளை நீக்கிக்கொள்ளலாமென்று பொருட்கூறியதன்றியே விளைதிரிவித்தால்நீங்கிட வென்பதைக் கழிகாலமாக்கி மூவகை விளைகளினும் பொதுப்பட வேற்றியாசாரியன் செய்யப்பட்ட தீக்ஷையிலுலே சஞ்சிதகன்மம்போமென்றும் பிராரத்தகன்மம் உடலுள்ளமட்டும் புசித்தே தொலையுமென்றும் ஆகாமியகன்மம் அவர்களிடத்தண்டான ஞானத்திலுலே போக்கிக்கொள்ளுவார் ளென்னவுமா மெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "ஆகாமிகித், தோன்றுகராதவகை முற்செய்கன்மத் தகளறுத்தங்கத்திலா தொடக்கறவேசோதித், தேன்றவு டற்கன்ம மநுபவத்திலுலறுத்திங் கினிச்செய்கன்மம் மூலமல ஞானத்தாலிடப்பன்." எ-து. கண்டுகொள்க.

அன்றியும் விளைதிரிவித்தால் நீங்கிட. எ-கு. சிவஜ்ஞேதாக்கி மனத்திலுல் தியானித்தும் வாக்கிலு ஜபச்சரித்தும் காயத்திலுற் றொழில்களைச் செய்தும் விளைகளை நீக்கிக்கொள்ளலாமென்னவுமா மெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் "மனமதுஜினைய வாக்கு வழுத்தமந்திரங்கள்சொல்ல, வினமலர்கையிற்கொண்டுங் கித்தித்தநெய்வம்போற்றிச், சினமுதலகற்றிவாழுந் செயலதையா ருவியார்க்கு, முனமொருதெய்வமெங்குந் செயற்குமுன்னிலையா மன்றே." எ-து. கண்டுகொள்க.

இனி நீங்காமூல நிறையிருளினிய. எ-கு. ஆணவமல மொன் றுயிருக்கவும் ஒருகாலத்தினும் விட்டு நீங்காதமலம் விட்டுநீங்க வென்று பொருட்கூறியதேதென்னில் அந்தமலத்தின் காரியமான சத்திகளழிபக் காரணமாகிய நித்திய மழியாதென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் "உரியமல மெளடதத்தாற் றடுப்பு ண்டவிடமு மொள்ளொளியி லெளிமுன்ன ரிருளுந்தேற்றின், வரு பரம்சேர் கீர்மருவு கலங்களும்போலாகி மாயாதேதன்சத்தி மாய் ந்தகாயன், றிரியுமளவும் முளதாய்ப் பினபுகாயஞ் சேராதவகைதா னுந் தேயுமன்றே." எ-ம். இந்நூலினும் "அறிந்திடுஞ்சத்தி நித்த மழிந்திடா" எ-ம். வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க.

இனி நேயத்தோங்குணர் வகத்தடங்கி. எ-கு. எப்பொழு தும் பேரறிவாயுள்ள சிவத்தினுள்ளே யிசைந்தொடுங்கித் தற்போ தம் ஜீவியாமற்றற்போதத்தை மீட்டு அருளிலே யொடுங்குகை யென வறிக. இதற்கு. பி-ம். திருவருட்பயனில் "புலனடக்கித் தம்முத ற்கட் புக்குறுவர் போதார், தலைக்கு மாமை தக."எ-ம். திருவ ள்ளுவப் பயனில் "உரனெனனுந்தோட்டியா ரேறைக்குங் காப் பான், வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்து." எ-ம். ஞானபிர காசத்தில் "மாணவரும்படைதாங்கிக்கிளர - தாரதரத்தெறிவேலினை ஞர்போலப் - பொறிவாழ்புலப்பகை தாங்கிப்பிறப்பற - வெறியு மறப்பெயர் வாட்கையும் வாட்கை." எ-ம். கண்டுகொள்க.

இனி யுளத்தினின்றொடுங்க. எ-கு. தங்களிடத்திலே பொரி ன்பம் பதிந்து விஷயத்தக்கதாக நிற்பார்க ளென்றதேதென்னில் அந்தச்சிவஞானம்விளைந்த ஜீவன் முத்தராயுள்ளவர்கள தங்களு ள்ளத்திலே சிவனைத் தியானிக்குமிடத் தந்தச்சிவ னங்கேபதிந்து நிற்கையா லப்படிச்சொன்ன தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தி

யாரில். இந்தனத்தினெரிபாலி னெய்பழத்தினிரத மெள்ளின்க ணெண்ணெயும்போ லெங்குமுள னினிறவன், வந்தனைசெய் தெவ் விடத்தும் வழிபடவேயருளு மலமறுப்போ ரான்மாவின் மலர் டிஞானத்தாற், சிந்தனைசெய் தர்ச்சிக்கிற் சிவனுளத்தேதோன்றித் தியிருப்பைச் செய்வதுபோற் சீவன்றன்னைப், பந்தனையையறுத் தந்தா லுக்கித்தன்னுருவப் பரப்பையெலாங் கொடுபுகுந்து பதிப்பனிவன்பாலே." எ-ம். கோவைத் திருவாசகத்தினில் "நினைவித்துத் தன்னையென் னெஞ்சத்திருத்தினின் நம்பலத்துப், புனைவித்தவீசன்" என்றது மிப்பொருட் பற்றி யெனவறிக.

இனி நேரேதங்குவர்தாங்கி. எ-து. மயக்கவிகற்பங்களிற் படாம லுறங்காதுறக்கி யிருப்பர்களென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில் அவர்கள் கேவலசகல மிரண்டினுஞ் செல்லாமல் அருணித்திரையா யிருப்டார்க ளென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "அந்தக்கரணங்க ளொடுங் கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பையாகில்." எ-ம். அருணித்திரை என்றதற்கு போ ஜனவிதியில். "ஆறுமுதா நீரருந்தி யெச்சிலச்சமகற்றி யடைகாய்கற் கடுக்காய்சுக் கடுத்த தொன்றைமென்று, கூரியபே ருணர்வு— னை தாங்கிக்கங்குற் குளிர்வெம்மைக் கணைபூணை கொள்ளாமற்கி, யோருணர்வு நிலேவதியா துண்ணுவாய்மை யுடையையாயுயர்ஞான போகமுற்றுச், சாருமரு ணித்திரையு முற்றுணர்சுஞானச் சரிதை யிது மெய்கண்டான் சந்தானத்தே." எ - ம். கண்டுகொள்க.

இதனுற் சொல்லியது சிவஞானிகளாயுள்ள ஜீவன்முத்தர் கள் பிராரத்தக் தொலையுமளவுஞ் சிவதேகதிம் பிரிவுறாதின்று விடா பரிக்குமிடத்து மலமாயா கன்மங்களை நீக்கிக்கொள்ளு முறைமை யை யறிவித்தது. (சாங)

வேறு—இனிப் பதிஞான்ராஞ் சூத்திரமும் பன்னிரண்டா ஞ்சூத்திரமுமாகிட வஃணந்தோர்தன்மை செய்யுளாறிலு ஞணர்த் தவான் ஞெடங்கி முதன் மூன்றிலுன் ஞானத்தின்ஞானமு மே னைமூன்றிலு ஞு ஞானத்தின் யோகமுதலியவு மூணர்த்துகின்றூர். அவற்றுளிஃ தந்தச் சீவன்முத்தர்கள் பிராரத்தந் தொலையுமளவு மலத்திரயங்களுஞ் பெந்தியாம னீக்கிக்கொள்ளுமுறைமை யுணர்த்திற்று.

நிங்குறு மாயைசேரா வகைவிஃன திரிவிதத்தா னீங்கிட— குற்றத்தையுடைய மாயைகூடாதபடி பிராரத்தவகன்மங் கேட்டன்முதலிய மூவிதத்தாலு நீங்காநிற்ப,—நீங்காமூல நிறையிருளிரிய - விட்டுநீங்காத வஞ்ஞசம்பந்தமான நிறைந்த வானவமலம்விட்டுப் போம்படி,—நேயத் தோங்குணர் வகத்தடங்கி - மகிழ்ச்சியிலுலே தன்னிடத்துப் பிரகாசிக்கின்றவருளிடத்திலே தன்னைக்கொடுத்து,—உளத்து ளின்பொடுங்க - தன்னிடத்திலே சுகசொரூபமான சிவமொடுங்க,—நேரேமயக்க விகற்பங்களிற் படாமல்,—ஏகத்தொன்மையில் - பிரியற்ற பழையதாகிய சிவசமாதிபாவத்திலே,—தாங்கித் தூங்குவர் - தரித்து நிற்பார்கள்,—துகளிலோரே - குற்றமற்ற பெரியோர். எ-று. எனவே நிட்டையாலே மலவாதனை நீங்குமென்பதாம்.

திரிவிதத்தா னீங்கிட வென்பதற்குப் பிறவா றுரைப்பாருமுளர். உளத்துளின்பொடுங்க வென்பதற்குத் தன்னிடத்திலே சிவபோகம் விளைய வென்பாருமுளர். தாங்கி தரித்து. தூங்குதல் செறிதல். எனவே நிற்பதாம்.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட ஜீவன் முத்தரா யுள்ளவர்கள் முன்பு செய்துவந்த நியமங்களா யுள்ளவையெல்லாஞ் செய்துவரு வர்களோ விட்டுவிடுவர்களோவென்றுவினவ மேலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

குறிப்பிடங் காலங்திக்கா சனங்கொள்கை குலங் குணஞ்சீர், சிறப்புறு விரதஞ்சிலங் தபஞ்சபங் தியா னமெல்லா; மறுத்தற வொழிதல்செய்தன் மருஷிடா மன்னுசெய்தி, யுறக்குறு பவர்போல்வாய்மை யொழிந்தனை யொழிந்துபோபாமே. (சு)

மெய்ப்பொருளுணர்ந்தவர் விரதந்துயில்பவர்
கைப்பொருளெனவே கழலுமென்றது.

குறிப்பிடம் — கங்கைகுமரி முதலாயுள்ள தீர்த்தங்களையுங் காசி திருவம்பல முதலாயுள்ள சிவத்தானங்களையு நாடியிருக்கை

காலம் — விஷுச அயனம் சங்கிரம முதலாயுள்ள காலங்களிலே செய்யுங்கிரமங்கள்

திக்கு — இந்தநாளைக் கின்னதிசையிலே போகலாமிருக்கலாம் இன்னமந்திர மின்னதிசையைப் போர்த்து ஜபிக்கலாமென்று முறைமைகள்

தானம் — பதுமாதனம் கூர்மாதன முதலாயுள்ள வாதனங்களிட்டிருக்கை

கொள்கை — வாய்மை ஒப்புரவு ஈகை முதலாயுள்ளகொள்கைகள்

குலம் — பிராமணர்முதலாகச் சண்டாளர்கள் ஈறுகிய குலந்திமுதலாயுள்ளவை

குணம் — யாவராயினு மவரவர் சிலத்தி லெழுகுதல் ஒருவரை நிந்திபாமை புறங்கூறாமை முதலாயுள்ளகுணங்கள்

சீர் — அந்தந்த சாதியொழுக்கு குலயாமஸ்தடங்கை

சிறப்புறு விரதம் — கொல்லாவிரதம் அஷ்டவிரதம் மூதலாயுள்ள விரதங்கள்

சீலம் — ஜாதித்தொழில் குணத்தொழில் பொறையுடைமை அருளுடைமை முதலாயுள்ள சீலங்கள்

தவம் — பஞ்சாக்கினிநடு ஜலத்தினடு முதலாகச்செய்யுந்தவங்கள்

சபம் — தேவதை மந்திரங்கள் சத்திமந்திரங்கள் எதிரேறுமந்திரம் திருவம்பலவித்தை முதலாயுள்ள ஜபங்கள்

தியானம் — ஆதாரம் நிராதாரம் பிராசாதமுதலாயுள்ள தியானங்கள்

எல்லாம் — இப்படிக் குறிப்பிட்டமுதற் றியானமீருகச் சொல்லப்பட்ட நியமங்களெல்லாம்

மறுத்தரவொழுதல் செய்தனை மருவிடா — அந்த வுண்மைஞானத்தைப் பெற்றிருக்கிற சிவஞானிகளந்த நியமங்களை விட்டுவிடவேறுமென்று தீரவிட்டுவிடுவதுமில்லை செய்தவரவேறுமென்று செய்வதுமில்லை. பின்னையெங்ஙனேயென்னில்

மண்ணுசெய்தி உறக்குறுபவர் போல் வாய்மையொழுங்கு சேரா மே. — அவர்களந்தவுண்மையிலே பெறநின்று நித்திரைசெய்யுமவர்கள் கையிற் பிடித்திருக்கப்பட்ட பதார்த்தமானது அவர்கள் வேறுமென்று பிடித்திருக்கச்செய்தேயவர்களை யறியாமற்றானே நழுவிவிற்போல அந்தச்சிவஞானத்தைப்பெற்ற ஜீவன்முத்தர்க்கு மந்தவுண்மை ஞானமொழிய மற்றுள்ள நியமங்களுந் தானேபோம். எ - று.

உ-ம். அந்த வுண்மைஞான மொழிபமற்றுள்ள நியமங்களெல்லா முறங்கினவர்கள் கையிற் பிடித்திருந்த பண்டங்கள்போலத் தானேபோமென்றதற்கு. பி-ம். திருவருட்பயனில். "ஓன்பொருட்கண்ணுற்றூர்க் குறுபயனே யல்லாது, கண்படுப்போர் கைப்பொருள்போற் காண்." அன்றியுஞ் சங்கற்ப நிராகரணத்திலே மாயாவாதியை மறுக்கிற வவதாரத்திலே. "ஞாலநீதியு நான்மறைநீதியும் - பாலருண்மத்தர் பசாசினெனவு - முறங்கிலேன்கை வெறும்பாக்கெனவுந் - தானேதவிரா தாணற்புரியா-தொழிந்திடுநிறையத் தழுந்துதறிடமே." எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது அந்த வுண்மைஞானத்தைப் பெற்ற ஜீவன் முத்தர்கள் முன்பு செய்துவந்த நியமங்களெல்லாந் தாங்கள் வேண்டாமென்று விட்டுவிடுவதுமில்லை செய்துவரவேணுமென்று நியமித்துச் செய்வதுமில்லை உறங்குவார்கையிற் பதார்த்தங்க ளவர்களையறியாமற் றானேபோனாற்போல வந்தவுண்மைஞானமொழிய மற்றுள்ள நியமங்க டானே போமென்று முறைமையை யறிவித்தது. (சக)

வேறு—இது இப்படிநின்ற சீவன் முத்தர்கண் முன்புள்ள நியமங்களெல்லாம விட்டுநிற்பரோ விடாமனிற்பரோவென்று வினவ வதற் குத்தர முணர்த்திற்று.

குறிப்பிடங் காலந்திக்கா சனங்கொள்கை குலங்குணஞ்சீர் சிறப்புறு விரதஞ்சீலந் தபஞ்சபந் தியானமெல்லா மறுத்தற வொழிதல்செய்தன் மருவிடா - சமாதிக்கு யோக்கியமாகக் குறிக்கும் புன்னியத் தலங்களு மின்னகாலமிது செய்யவேண்டுமென்னுங் காலசங்கற்பனையு மின்னதிசைநோக்கி யிது செய்யவேண்டுமென்னுந் திக்குக்கற்பனைகளும் பத்மாசன முதலான வறுபத்துநா லாசனங்களிலு மின்ன வாச

னத்திலே யிருக்கவேண்டுமென்னு மாதனநியமு மொருபிர
யோசனங்களிற் கோட்பாடுஞ் சாதி யபிமானமுஞ் சாத்துவி
தமுதலிய குணங்களு நாமரூவகுருபமுதலிய சிறப்பி லபிமா
னமுஞ் சிறப்பினையுடைய சாந்திராயணமுதலிய விரதங்களு
ங்ல்லொழுக்கமும் பஞ்சாக்கினி நடுநிற்றன்முதலிய தவங்
களு மிருஷிச்சந்த சுதேவதைதிசம் விநியோகமென் றிவையு
டன்கூடமான சமந்த மூரையென்னு மூன்றுவிதமாக வசீக
முதிலிய வவைகளைக் குறித்து சபிக்குஞ் சபமுஞ் சட
தாடங்களிலே யொவ்வோரொளிகளைப்பற்றித் தியானிக்குங்
தியானங்களுமான விவைமுதலான வவைகளெல்லா மவாக்
களாக மறுத்துத் *தீரவிடுதலுஞ் செய்தலும் பொருந்தா,—
மன்னுசெய்தி யுறக்குறு பவர்போல்வாய்மை யொழிந்தவை
யொழிந்துபோமே - யித்திரைசெய்கின்றவர் கைப்பொருள்
போலத் தாம்பெற்ற உண்மையொழிய நிலைபெற்ற செய்தி
வாகிய மற்றவையெல்லாந் தனியே யொழிந்துபோம். எ-று.

விடுதலைச் செய்தல் மருவிடா வெண்பினுமாம். பிறவு
மூரைப்பாருமூளர். உறக்குறுபவர் ஆகுபெயர்.

இந்த வுண்மைஞானத்தைப்பெற்ற ஜீவன் முத்தரானவ
ர்களந்தச் சிவத்தை யுள்ளேகண்டுருப்பவர்களோ புறம்பே
கண்டு வழிபடுவர்களோவென்று வினவின மாணவகனே நா
க்கி மெலருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

அகம்புற மென்றிரண்டா லாச்சினை புரியுமிந்தச்
சகந்தனி லிரண்டுமின்றித் தோமாமய மாகியெல்லா
நிகழ்ந்திட மகிழ்ந்துவாழு நீர்மையார் போலஞானந்
திகழ்ந்தகம் புறமெனுந செம்மையார் கன்மையோசை.

உத்தமஞான மூணர்ந்தஞான
யித்தகர்கன்மை விளங்கவுரைத்தது.

(இ-ள்.) அகம்புற மென்றிரண்டா லருச்சனைபுரியு மிந்தச் சகத்தனில்

இந்த வுலகத்தின்கண்ணே சிவனை வழிபடுகிறவர்கள் உள்ளேகண்டும் பூசிப்பார்கள் புறம்பேகண்டும் பூசிப்பார்கள்.

இரண்டுமின்றி

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வுட்பூசை புறப்பூசையென்கிற விரண்டுபூசையுமில்லாமல்

தமோமயமாகியெல்லாநிகழ்க்திடமிழ்க்தவாழும் நீர்மையார் போலே

ஞானந்திகழ்க்து

அஞ்ஞானமே வடிவாயிருக்கிற வானவமலத்தின் மேலீட்டிலேலே நத்தவ மூப்பத்தாமேமுடிங்கூடிச் நிற்றின்பமாகிய மோகமே யொழிய மற்றொன்றுக் தோன்றாத மூடரைமையினையுடைய பெத்தரைப்போல் பழைய பிரபஞ்சவாதனைச் சற்றுங்தோன்றாமல் ஞானமே பிரகாசித்து அந்த ஞானமான தெங்கும் பூரணமாயொழிவுறாதிற்கிற நிகழ்ச்சியோடுங்கூடியநுபவித்து

அகம்புற மெலுதசெம்மையார் கன்மை யோரே.

அந்தரியாகமாக வுள்ளேகண்டு பூசித்தும் பகிரியாகமாகப் புறம்பேகண்டு பூசித்தும்வருகிற முறைமையிரண்டுஞ் சற்றுங்தோன்றாமல் நினைவு கெட்டுப்போன பெரியோர்களேயந்த வுண்மைஞானத்தைப்பெற்ற மஹ்லோர்கள். எ - று.

உ - ம். இந்த ஜகத்திலுள்ளவர்கள் உட்பூசையென்றும் புறப்பூசையென்றும் பூசித்தவருவார்க ளென்பதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில். "காட்டுமிறையுயர்தானது காயியினடியாய் ஞாலமூதற்றத்துவத்தா லெண்விரணளத்தால், மூட்டுமோகினி

சுத்த வித்தைமலரெட்டாய் மூழுவிதழெட் டக்கரங்கண் மூறைமையினி னுடைத்தாய்க், காட்டுகமலாசனமே லீசர் சதாசிவங்கள் கலாமூர்த்தமாமிவற்றின் கண்ணைகுஞ்சத்தி, வீட்டையருள் சிவன்மூர்த்தி மாலுகிச்சத்தி மேலாகநிற்பனிங்து விளைவறிந்துபோற்றே.” எ-ம். “கந்தமலர் புகையொளி மஞ்சனமழுதமுதலாக் கண்டனைவெல்லாமனத்தாற் கருதிக்கொண்டு, சிக்தையினிலருச்சிக்க.” எ - ம். உட்பூசைக்குக் கண்டுகொள்க.

இனி புறப்பூசைக்கு. பி-ம். சித்தியாரில். “புத்திரமார்க்கம்புகலிற் புதியவிரைப் போது புகையொளிமஞ்சனமழுது முதல்கொண்டைந்து, சுத்திசெய் தாசனமூர்த்தி மூர்த்தி மாருஞ் சோதியையும் பாவித் தாவாகித்துச் சுத்த, பத்தியிருலர்ச்சித்துப் பரவிப்போற்றிப் பரிவிலொடு மெரியில்வருகாரியமும் பண்ணி, நித்தலுமிக் கிரியையினே யிபற்றுவோர்க்கன்மலன்ற னருகிருப்பர் நினையுங்காலே.” எ - து. கண்டுகொள்க.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பூசைகளிரண்டு மந்தச் சிவஞான மேவிட்டவர்களுக் கில்லையென்பதற்கு. பி-ம். பூசாகரணத்தில். “ஞானவா ரமிர்தமுண்டார் நயந்தது நுகர்ந்து வாழ்வார், ஊனமில் யோகசுகெய்தி யொழிவதுண் டாகவுன்டா, மீனபில் தொழில்பின் னின்று மூன்டெனி லெய்திற் றின்று, மானபின் ஞானயோக மல்லதொன் றறியாதாரே.” எ-து. கண்டுகொள்க.

எல்லாகிகழ்ந்திட மங்நவாழு கீர்மையார்போலென் றது சிவஞானிகளுந்தப் பசுஞானிகளை யொப்பிட்டதெதெ வ்வில் அந்தப் பசுஞானிகளுக் கிந்தப் பிரபஞ்சமயக்கங் கொள்ளிட யந்தத் திருவருளினேறுற்றமற்று னினறுற்போல விந்தச்சிவஞானிகளுக்கு மந்தத்திருவருளின் மேலிடுகொள்ள

டையிந்தப் பிரபஞ்சந்தோன்றுமவின்றதெனவறிக. இதற்கு. பி - ம். மெய்ஞ்ஞானவிளக்கத்தில். "அறியார்களுமறியார்மிகவறிவார்களுமறியா, ரறியார்களுமறிவார்களுமொன்றுதமிலன்று, மறியார்களும் பசுபாசமென்னிருளான்மறைந்தறியா, ரறிவார்களும் பரமானந்தவொளியானிறைந்தறியார்" எ - து. கண்டுகொள்க.

அந்தப் பசுஞானிகளுக்கிந்தத் திருவருடோன்றுதென்ற தேதென்னில் நமக்குக் கத்தாவாக வொர்சிவனுண்டெனறும் அந்தச் சிவனுக் கடிமையாக நாமொரான்மாவுண்டென்றும் இந்த வான்மாவாலே செய்யப்பட்டதொரு புண்ணியபாவங்களாகிய கன்மமுண்டென்றும் அதனலொருநாகசுவர்க்கமுண்டென்றுந் தோன்றுமவின்றதெனவறிக.

அந்தச் சிவஞானிகளுக்கிந்தப் பிரபஞ்சந் தோன்றுதென்ற தேதென்னில் மன்னுயிரை பொன்னுலகை பொன்னுலகை யென்னப்பட்ட மூன்றுபொருளையும்விட்டு யாவரோடும் விருப்பு வெறுப்பற்று யானெனது கெடநிற்கையிரு லெனவறிக.

இதனுற்சொல்லியது அந்தச் சிவஞான மெலிட்டுநிற்கிற ஜீவன முத்தர்களந்தச் சிவஞானத்தின் மேலீட்டிருலே வுட்பூசை புறப்பூசையென்கிற பூசைகளிரண்டினையும் விடாமல்விட்டு அந்தச் சிவஞானமே தனுவாய்நிற்கிற முறைமை பிரபஞ்சவாதனை மேலிட்டுநிற்கிற பசுஞானிகள் அந்தத் திருவருளின் மேற்றஞ் சற்றுந் தோன்றுமனிற்கு மதுபோலேயிருக்குமென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (சரு)

வேறு—இது அவர்கள் சிவனை யுள்ளேகண்டிருப்பதோ புறமேகண்டிருப்பதோ வென்று வினவ விவ்விரண்டுமின்றியிருப்பதெனத் திருட்டாந்தபூர்வகமாக வுணர்த்திற்று.

அகம்புறமென்றிரண்டா லருச்சனை புரியுமிந்தச் சகந் தனிலிரண்டு மின்றி - அந்தரியாகம் வெதிரியாகமென் றிரு விதமாக வருச்சனை பண்ணு மிந்தவுலகத்தின்க ணவ்விரண்டு மின்றி,—தமோமய மாகியெல்லா நிகழ்ந்திட மகிழ்ந்துவாழ்ந் நீர்மையார் போலஞானந் திகழ்ந்து - ஞானம் பிரகாசித்தலா லஞ்ஞானசொரூபமாயக் கன்மத்துக் கீடாகச் சர்வ விடய ங்களுந்தோன்ற வவற்றிலே மகிழ்ந் தூயிர்வாழுந் தன்மை யிலைப்போல,—அகம்புற மெனுத செம்மையார் தன்மை யாரே-உள்ளிது புறமிது வொன்னு தொருதன்மையாகவே காணு மூண்மையினை யுடையவர்களே சாயுச்சியமென்னு நன் மையை யடைந்தவர்கள். எ-று.

திகழ்ந்தென்னுஞ் செய்தெ னெச்சம் பிறவினைகொண் டது. எச்சத்திரிபெனினு மமையும். இவை மூன்றுந் தெளிந் தோர்நிற்கு நிட்டையான ஞானத்தின் ஞானம்.

அந்த வுண்மைஞானத்தைப்பெற் றதேநுடங்கூடி யநு பவிக்கிற ஜீவன் முத்தர்களுக்குப் பழைய வாதனாபலத்தா லே பிராபஞ்சவாதனை மேலிட்டாலு மதேநுடங் கூடி மயங் காமலதனைத் தோன்றின மாத்திரத்திலே நீக்கிக் கொண்டு அந்தஞான நிலைதவறியாம னிற்கைக்கு மேல்ஞானத்தில் யோ கத்தை யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

அண்டமே விடவனைத்து மனைத்தையு மண்டமே வித், தெண்டல்போ லெவையுநினை வங்குறவிலா நிறைதலாலே, கண்டதோர் பொருளையந்தக் கருத்தி னைற் காணிற்றானே, யண்டகா யகனைமேனி யானதே யயமின்றே.

(சுரு)

அவ்வியல்புருதவர்க் ககன்றரூானத்தின்
செவ்வியமேயாகத் திகழ்வினையுரைத்தது.

(இ-ள்.) அண்டமேவிட வுணர்த்தும் — ஆகாசமிடமாகச் சரிக்கப்பட்டபிருதிவி முதலான காலபூதங்களும் மதற் குட்பட்டவையும் அந்த வாகாசத்தோடும் பொருந்தி வியாத்திபண்ணிநிற்க

அனைத்தையுமண்டமேவிக் கொண்டல்போல் — அந்தவாகாயந்தானைவையெல்லாந் தன்னிடத்திலே கவளீகரித்துநின்ற கோட்பாடுபோல

எனையுருனங்குறைவிலாநினைதலாலே — எல்லாவான்மாக்களினும் அனைவயிற்றேறுதலுடைபிருக்கப்பட்ட வுத்தூவாக்களினும் பூரணாயுள்ள சுவனுடையருானமானது தன்னிடத்திலே யடக்கிக கவளீகரித்துக்கொண்டு நிற்கையாலே

கண்டதோர் பொருளையுக் கருத்திறற் கானில் — தான் ஓதிதாஹிதப்படதக்கதாகச் சுத்தாதி விடயங்களிலே யாதாமொன்றுதன்னிடத்திலேயகதாக்கிரஹ மூன்கொன்ன வுபமானம்போலே சிவனுடையுரானத்திரலாழிய மற்றெருன்றிரஹமும் வாரதென்றுகண்டு விருப்புவெறுப்பற்றுநிற்கில்

தானெனுண்டகாயகரர் மேனியானதேல் ஜயமின்றே. — அங்ஙனங்கண்ட பொருடானே தேவர்கருக்குக் கதாவாயிருக்கப்பட்ட சிவனுடைய திருமேனியாம். அப்படிக் காணவே

அங்ஙனந்தாக்கின விடயங்களாலே மேலக்ரு ஜாகமூன்டாகாதென்கிறது சு

தேகமில்லை. எ-று. அன்றியும் தானே யண்
டர்நாயக னெர் மேனியானதே லையமின்றே.
என் றுருபதமாக்கி யப்படிக்கண்ட சிவஞானிகள் சிவனு
டைய திருமேனியாகிய ஞானத்தோடுங்கூடிச் சாயுச்சியத்
தைப் பெறுகைக்குச் சந்தேகமில்லை யென்னவுமா மென
வறிக.

ஆனதே லென்றதனால் ஆன்மாசிவனுவடிவு வென்னில்
அப்படிச் சிவனுகான், அந்தச் சிவத்தோடுங் கூடுமென்பது
கருத்து. இதற்கு. பி - ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் "ஆரு
யென்ப தனைத்நமவ்வகைத் - தாரு காமையைச் சாற்றிடுமெ
ன்க - தானையெனுமித் தனியேகார-மழிந்திலரதுவே யாய்
ந்திலரதுவிட் - டொழிந்திலர் பிரிவிலரெனுமிவை யுணர்த்
தும்." எ-று. கண்டுகொள்க.

நு-ம். கண்டதோர் பொருளை யந்தக் கருத்திறற் கா
ணில். எ-று. எல்லாஞ் சிவச்சேட்டையென்று கண்டுநிற்கிற
சிவஞானிகளுக் கதற்குத் தக்கதாகச் சிவனின்று சாந்நித்தி
யஞ் செய்வனென்பதற்கு. பி - ம். சித்தியாரில். 'யான்செய்
தென் பிறர்செய்தா ரென்னதியா னென்னு மிக்கோனை ஞான
வெரி யால்வெறுப்பி நிமிர்த்தும், தான்செவ்வே நின்றிடவத்
தந்நவன்று னேரே தனையளித்து முன்னிற்கும் வினையொளி
த்நிட் டொடு, நான்செய்தே னெனுமவர்க்குத் தானங்கின்றி
கண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்ம, மூன்
செப்பா ஞானந்தா னுதிப்பினல்லா லொருவருக்கு மியானை
னதிங் கொழியாதன்றே." எ-ம். திருப்பாட்டில் "யாதெசெ
ய்தாமியாம் யாமலா நீயெனி, லாதெசெய்யு மளவில்பெரு
மையன்." எ - று. கண்டுகொள்க.

தன்னிடத்திலே தாக்கிற விடயங்களெல்லாஞ் சிவசொ
ரூபமென்று கண்டு நிற்கவென்றதற்கு. பி - ம். திருவாசகத்

தில். "கூறுகாவே முதலாகக் கூறுங்கரணை மெல்லாநீ." எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது அந்தச் சிவஞானத்தோடுங் கூடியநிற்பவித்கிற ஜீவன் முத்தர்களந்தநிலைகுலையத் தக்கதாகப் பிரபஞ்சவாதனை மேலிட்டுச் சத்தாதி விடயங்களிற் ருக்கிறலும் அவைகளெல்லாஞ் சிவச்சேட்டையாலொழிய வான்மசேட்டையால் வாராதெனபது கண்டு ஒருவரோடும் விருப்பு வெறுப்பற்று நிற்கவேயப்படித் தாக்கின விடயங்களாலே மேலைக்கு ஜாகரத்துக் கேதுவாகிய வாகாமியங் கட்டுப்படாதென்று முறைமையை யறிவித்தது. (சுசு)

வேறு—இது அந்தஞானநிலை குலைந்தாலும் பழைய பிரபஞ்சவாதனை மேலிடாமனிற்கு முபாயமான ஞானத்தின் யோக முணர்த்திற்று.

அண்டமேவிட ஒனைத்தை மனைத்தையு மண்டமேவிக் கொண்டல்போல் - பிருதிவி முதலிய காலுடுதாய்கருமாகாயத்திலே பொருந்திநிற்க வந்தவாகாயந்தானையையல்லாவற்றையுங் கவளீகரித்தக்கொணடு நிற்கின்ற தோட்டாடுபோலை,—எவையுஞானக் குறைவிலா நிறைதலாலே - சகலத்தையுமந்தஞான மகண்டமாக நிறைதலாலே,—கண்டதோர் பொருளெயந்தக்கருத்திறற்காணில் - தோன்றியதோர் விடயத்தையக்ஞானக்கண்ணினிறற் பார்த்தின்,—தானெயண்டகரயகளும் - அந்தக் கருத்தே வித்தாய்த் தானெகிவரூவன். அப்படியாவதோரு வெனின்,—மெனியானதே ஜெயமின்றோ-ஞானமெனக்குச் சொரூபமாய் நிற்கினவனமாதற்குச் சக்தகமில்லை. எ - று.

சிவரூத ஜடசாரம். மெனியானதே ஜெயமின்றே யென்

பதற்கு அந்தச்சிவமே தனக்குச் சொரூபமாய் நிற்கின் மூத்திக்குச் சந்தேகமில்லை யென்பாரூமூளர். குறைவிலா வென்ப தீறு கெட்டுநின்றது.

இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்ட ஞானயோகத்தில் நிற்கப்பட்ட ஜீவன்முத்தர்களுக் கிந்தப் பிரபஞ்சவாதனை யப்படித் தோன்றின மாத்திரத்திலே நீக்கிக்கொள்ள வொட்டாமல் வாதரூபலத்தால் நீடிக்க மேலிட்ட வவதாரத்தும் அந்தேறடி மான்மபோதத்தைச் செலுத்தாமற் சிவசிந்தனையாக நிற்கத் தக்கதாக மேல் ஞானகிரியை யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

மண்முதல் காணமெல்லா மறுவகத் தாக்கினாரனைக், கண்ணினி லுன்மியங்தக் கருத்திறை லெனையுநோக்கி, யெண்ணியற்ற செழுத்துமாறி யிறைநிறை யுனர்த்துபோற்றல், புண்ணியன் றனக்குரானை பூசையாய்ப் புகலுமன்றே. (சள)

மாசறுகாத மனமிறந்தியற்றும்
பூசனை ஞான பூசனையென்றது

(இ-ள்.) மண் முதல்காணமெல்லா மறுவகத் தாக்கி — பிருதிவி முதலாயுள்ள தத்துவங்களெல்லா காமல்ல குற்றத்தையுடைய ஜடமென்று கண்டு. ஜடமெனக் காணவென்றது இது தானெக்காரியப்பட மாட்டாதென்று காண்கையெனவறிக. என்னவே யிது தூதசுத்தியாம்

ஞானக் கண்ணினி லுன்றி — அப்படியறிகிறது மந்தத் திருவருளாலொழிய ஆன்மபோதத்தாலறியப்படாதென்று கண்டு. அப்படிக்காணவே யது ஆன்மசுத்தியாம்

சிவப்பிரகாச சுவ்வியாக்யாநம்.

அந்தக் கருத் தோக்கி

அப்படி யான்மபோதத்தாற்றானே யறி திறலெனையு கைக்குச் சேட்டையில்லை யென்று கண் டதுகொண்டே ஆன்மாவுக் கறிவில்லை யெ னவறிந்து கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த்துற்றறி ந்து நிற்கிறதெல்லாம் அந்தத் திருவருளை ன்று கண்டுநிற்கவே அது திரவியசுத்தியாம்

எண்ணெய் செழுத்து மாறி. அநுவயம். ஐந் தெழுத்துமாறி

ஐந்தெழுத்தையு மைந்தெழுத் தாகக் கொள்ளாமல் மாறிக்கொள்ள. மாறிக்கொ ள்ளலாவது சிவ்விலே சிவமும் வவ்விலே யருளும் யவ்விலே யான்மாவும் நவ்விலே திரோதமும் மவ்விலே மலமுமாகக் கொ ண்டு ஐந்தெழுத்தையும்விட் டைந்து முத லாக விசாரித்துக் கண்டு. அப்படிக் காண வே மந்திரசுத்தியாம். அன்றியும்

எண்ணரி

இன்ன வுருவென்று எண்ணித் தொகை ப்படுத்தி ஜபிக்க வென்னவுமாம்

இனறநிறை யுணர்ந்து

கத்தாதானே யெங்கும் பூரணமாய்நின் று மற்றுண்டான சித்சித்துக்களிரண்டு ணும் யிரிவறநின்று சேட்டிப்பித்து நிற்கிறத் தை யறிந்து. அப்படிச் சித்சித்துக்களிர ண்டினுஞ் சிவனிறைந்து நிற்கிறத்தை யிந்த வியிங்கத்தினு முண்டென்று காணவே இலிங்க சுத்தியாம்

போற்றல்

இங்ஙன மைந்தவகையாகச் சொல்ல ப்பட்ட பூதசுத்தி ஆன்மசுத்தி திரவியசு த்தி மந்திரசுத்தி இலிங்கசுத்தி என்னு மூறைமைகளுக்குன் தவறுவாராமல் வழி பட்டு. இவ்வகம் வழிபடவே

புண்ணி யன் றனச்குஞானப் பூணையாய்ப்புக ழுமென்றே.

இங்ஙனம் பஞ்சசுத்திகளாகச் சொல்லப்பட்டதெல்லாஞ் சிவனுக்கு ஞானபூசையாமென்று சிவாகமஞ் சொல்லும். எ - று.

இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பஞ்சசுத்திகளுக் கெழுதின பொருளுக் குதாரணம் ஞானபூசைத் திருவிருத்தத்திலே காட்டுதும். அவைவருமாறு:—

மண்முதல் காணைமெல்லாம் ஜடமென்று கழித்ததற்கு. பி-ம் "அஞ்சலிசெய் திருந் துடலு ளானல்லென்." எ-ம். "புஞ் சமனிதனுகரணம் புவனபோகம் பொய்." எ - ம். "எடுத்த வீடு தானழியுமளவு மதிற்றங்குவோர்போல்." எ-ம். வருமே துக்களைப் பூதசுத்திக்குக் கண்டுகொள்க

ஞானக்கண்ணினி லுன்றியென்றது ஆன்மசுத்தி யென் றதற்கு. பி - ம். "தீங்கிலுயிர் சிவலிங்கஞ் சிவன் சீவன் யா தஞ் செயலேவண்டா பசுஞானம்." எ-ம். "மெய்ப்பணி மடங்கத் தூங்கிட." எ-ம். கண்டுகொள்க.

அந்தக்கருத்திரு லெனையு நோக்கி யென்றதை தான் காண்கிறதெல்லாஞ் சிவன் காண்கிறானென்று காணலே திரவிடசுத்தியா மென்றதற்கு. பி - ம். "நாலிரண்டு திருவுருவ நோக்கிநோக்கால் நலங்கொ டுரவியசுத்தி நடந்த." எ-ம். கண்டுகொள்க.

எண்ணி னையந்தெழுத்துமாறி யென்றதை மந்திரசுத்தி யென்று பரி பஞ்சாக்ஷரத்தை யைந்தெழுத்தாகக் கொள் ளாமல் ஐந்தமுதலாகக் கண்டு எண்ணி ஜபிக்கவென்றதற்கு. பி-ம். 'பத்தருமந்திரசுத்தி பயிற்றி" எ-து. கண்டுகொள்க.

இறைநிறை யுணர்ந்தென்றதை இவிங்க சுத்தியென்றது கத்தாவெங்ரும் பூரணரூபிருக்கையாலே நம் பொருட்டா

கப் பூசை கொள்ளக்கொண்ட திருமேனியிலு முண்டென்று கானவென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். "காதன், மெலுக க்த மலரொதுக்கி யுருவதோக்கி விமலனிறை யுணர்ந்தெ வையு மேனியான, சிலமுமங் கருவுதிரு வுருவமான சிறப்பு முணர்ந் திலிங்கசுத்தி சேர்த்திடாயே." எ - து. கண்டுகொ ள்க.

இதனுற்சொல்லியது முன்சொன்ன ஞானயோகத்தி னிற்குமவர்களுக் கந்த நிலைகுலையத் தக்கதாகப் பிரபஞ்சவா தனை மேலிட்டாலு மதசேறுகூடாமல் அதனை நீக்கிக்கொள் ளத் தக்கதாக ஞானகிரியைச் செய்யுமிடத்துப் பஞ்சசுத்தி செய்யவேண்டுகையால் அதற்குத் தத்துவங்களை யெல்லாம் ஜடமென்றுகாணவே பூதசுத்தியாமென்றும் அப்படிக்கண்டு நீக்கிக்கொள்ள தமக்கென்ன வொருசேட்டை யில்லையெ ன்று காணவே யானமசுத்தியாமென்றும் அபபடித் தனக்கெ ன்ன வொருசெயலில்லையென்று கண்டு தான் காண்கிறதெல் லாஞ் சிவதிருவுருவென்று காணவே திரவியசுத்தியாமென் றும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை யையந்தூமுதலாகக் காணவே மந் திரசுத்தியாமெனறும் எங்கும் பூரணமாயிருக்கிற சிவனிந்தச் சிவலிங்கத்திலு முண்டென்றுகாணவே லிங்கசுத்தியாமென் றும் இங்ஙனஞ் சுத்திசெய்த வழிபடவே சிவனுக்கு ஞான பூசையாமென்றும் வருமுறைமையை யறிவித்தது. (சை)

வேறு—இஃ தந்நிலைநின்றுழி நிற்கு ஞானத்திற் கிரியை யுணர்த்திற்று.

மண்முதற் கானமெல்லா மறுவசத்தாக்கி - பிருதிவி மு தனிய தத்துவங்களையெல்லாம் சடமாகையாலே தனக்குவே ருகக்கண்டு இவை யருளாலன்றிச் சிவியாதென்று பரமச

மாக்கி,—ஞானக் கண்ணினை லுவான்றி - இந்தத் தத்துவங்களி னின்றும் விடுவித்த ஞானதிருஷ்டியிலே நிலைபெற்று,—அந் தக்கருத்திலை லெலைவயுமோக்கி-அந்த ஞானக்கண்ணினைலே சகலத்தையும் பார்த்து,—எண்ணி யஞ்செழுத்துமாறி-பஞ் சாக்காத்தைத் திரோதானத்தி னின்றுந் திரும்பிச் சிகாரமூ தலாக மானதமாகச் சபித்து,—இறைநிறை யுணர்ந்து-கர் த்தாவினுடைய பரிபூரணத்தை யுணர்ந்து,—போற்றல்-இங் ஙனம் போற்றுகின்றதே,—புண்ணியன் றனக்கு ஞானபூசை யாய்ப் புகலுமன்றே - சிவனுக்குப் பஞ்சசுத்தியோடுங் கூடிய ஞானபூசையென் றுகமஞ்சொல்லும்.

மாறி எண்ணியென்க. மறுவசத் தாக்கன்முத லிறை நிறை யுணர்தலீறுக வைந்தும் பூதசுத்தி யாத்மசுத்தி திரவி யசுத்தி மந்திரசுத்தி லிங்கசுத்தியாகிய பஞ்சசுத்தியாம். அன்றி அசை.

☞ பதினேராஞ் சூத்திர முற்றிற்று.

இங்ஙனம் பஞ்சுத்திகளுஞ் செய்து அந்த ஞானபூசை யைச் செய்துவரு மவதாரத்து அதிலு மான்மபோதங் குவியா மல் வாதனுபலத்தாலே திரிவித கரணங்களோடுங் கூடிப் பிரபஞ்சத்திலே யோடியுலும் பழையபிரபஞ்சத் தொழிலா யின்று ஜீவியாமல் அருட்டொழிலாய் நிற்கத்தக்கதாக மேல் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரமாகிய ஞானசரிதையை யருளி ச்செய்வா னெடுத்துக்கொண்டருளியது.

தொண்டர்க ளிடத்தும்வா ழ்நர் தொழுந்திரு மேனிதானு, மண்டருங் கண்டிலாத வண்ணலே யெ னவணங்கி, வெண்டரை யெங்கள்சிந்த விழிமழி குழ

நிமெய்யே, கண்டிகொண்டிருப்பர்ஞானக் கடலுமே
தருந்திரோ. (சுஅ)

சிவமாம்வேடஞ் சிவாலயமெனத்தொழுங்
தவமாஞானச் சரிதைசாற்றியது.

(இ-ள்.) தொண்டர்களிடத்தும் மகேச்வரரிடத்திலும் வாழ்ஞர்தொழுந் திருமேனிதானும் பிரமவிஷ்ணுக்கள் முதலாயுள்ள தேவர்களாலும்வந்து வழிபாடு செய்யப்பட்ட சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திலும் அண்டருங்கண்டிலாத வண்ணமேலெனவணங்கி அந்தத் தேவர்களாலுங் காணப்படாத சிவனல்லாமற் பொருட்டாகத் திருமேனிகொண்டெழுந்தருளினவென்று இந்திரன்டிடத்திலும் வழிபட்டுத் தன்டனிட்டு வெண்டரளங்கள்சிந்த விழிமொழிகுழறி மெய்யேகண்டுகொண்டிருப்பர் கண்களானது முத்துப்போல நீரையுதிர்க்க வார்த்தை தழுதழுக்க உண்மையாகக்கண்டு தியானித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் ஞானக்கடலுந்தருந்திரோ. அருள் வெள்ளமாகிய சமுத்திரத்திலே விளைந்த சிவபோகமாகிய வமுதினைப் புசித்த சிவஞானிகள். எ - று.

நு - ம். தொண்டர்களிடத்தும். எ-று. திருவேடத்தரைச் சிவனெனக்கண்டு வழிபடவென்று பொருட்கூறியதே தென்னில் அவர்கள் கொண்ட வேடத்திலுந் தியானசமா

தியிரு லு மவர்களிடத்திலே சிவன் சாந்நித்தியமாகச்செ
ய்து நிற்கையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு.
பி-ம். சுத்தியாரில் "அறிவரியான் றனையறிய வாக்கையாக்கி
யங்கங்கே யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத்தருளாற், செறிதனி
லுற் நிருவேடஞ் சிவனுருவேயாகுஞ் சிவாகம்பா வித்குமத
தாற் சிவனுமாவர், குறியதலை யிதயத்தே யரனைக்கூடுங்
கொள்கையிரு லவரவர் குறியொடுதாமழிய, நெறியதலைந்
சிவமேயாய் நின்றிவரென்ரு னைசத்தாற் ரெருழுதிடிநீ பா
சத்தாள்விடவே." எ - நு. கண்டிகொள்க.

இனி வாதேரர்தொழுந் திருமேனிதானும். எ-கு. சிவலி
ங்கப்பெருமானைச் சிவனெனக்கண்டு வழிபடவென்று பொ
ருட்கூறியதே தென்னில் இந்தச் சிவலிங்க மூர்த்தமானது
சிவனுடைய வடிவாகிய சத்தி சிவான்மீகமா யிருக்கையாலு
மந்திர தந்திரங்களிரு லும் வழிபடுவோர்க்குக் காட்டத்தி
லக்கினி கடைந்தவிடத்திலே பிரகாசித்தாற்போலவும் பசுவி
னிடத்தண்டாகியபா லந்தப்பசுவினுடலெங்குநின்ரு லு மந்
தப்பசுவின் முலைக்கண்ணின்மே தோன்றிரு ற்போலவும் அந்த
லிலிங்கமூர்த்தத்திலே பூரணமாகிய சிவம் பிரகாசிக்கை
யாலு மப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தி
யாரில். "திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனிதன்னைச் சிவ
னெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவனங்கே, யருக்கோ
விமந்திரத்தா லென்றினையுமவர்க்கு மூளனெங்கு மிலனிங்
குளனென்பார்கரு, மிருப்பாயவடிவா யிந்தனத்தினெரிபோல்
மந்திரத்தின வந்தநித்த மிருந்தூரபிக்கெங்கு, மூருக்காணை
யொன்ரு தபால் முலைப்பால்விம்மி யொழுகுவதுபோல்
வெளிப்பட்டருளுவனென்பர்க்கே." எ - நு. கண்டிகொள்க.

மற்றுள்ள நூல்களெல்லா மூன்றுமுதலியுந் சிவனெனக்கு
ண்டு வழிபடவென்று வருகையாலே இந்நூல் மநோன்மணிவரையுந்

சிவலிங்கப்பெருமாஜனயும் வழிபடச்சொன்னதொழிய ஆசாரியஜன வழிபடச் சொல்லாதிருப்பானே னென்னில் அது ஆசாரியன் முன் னிலையாக வெழுந்தருளிச்செய்யச் சீடன்தண்டம் பண்ணி வழி பட்டு கேட்டுவருகையா லதஜனச் சொல்லவேண்டுவதில்லை யென் பது கருத்து. ஆலலு மசாரியஜனயுஞ் சிவனெனக்கண்டு வழிபடு ஜகக்குப். பி-ம். சித்தியாரில். "பரப்பிரம மிவனென்றும் பரசி வன்முனென்றும் டரஞானமிவனென்றும் பராபரன்மு னென்று, மரன்றருஞ்சீர் நிலையெல்லா மிவனேயென்று மருட்குருவை வழி படவே யவனிவன்முனேயே, யிரங்கியவாரணமாமை மீண்டஞ் சிஜனயை யியல்பிலொடு பரிசித்து நிஜனந்தும் பார்த்தும், பரிந்தி ஜவத்தா மாக்குமாபோற் சிவமேடாக்கும் பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துந்தானே." எ-து. கண்டுகொள்க.

இந்தப் பூமியின் கண்ணிலே யெழுந்தருளி யிருக்கப்பட்ட லிங்கமூர்த்தத்தை வாலேர் தொழுந்திருமேனி யென்றதேதெ ன்னிற் றேவர்களு முத்தியைப் பெறுமவதாரத்து இந்தப் பூமியின் கண்மேனவந்து சிவஜனயருச்சித்துப் பெறவேண்டுகையா லப்படிச் சொன்னதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். சித்தியாரில் "வானிடத்த வருமண்ணில்வந் தரன்றனையர்ச்சிப்பர்." எ-ம். திருவாசகத்தி னும் "புவனியிற்போய்ப் பிறவாமையினணும் போக்குகின்றரு ம்." எ-ம். கண்டுகொள்க.

அப்படியிருக்க லிந்த லிலிங்கமூர்த்தத்தை யண்டருங் கண் டிலாத வண்ணமே யெனறதேதென்னில் இந்த லிலிங்கமூர்த் தத்தை வழிபடுமவர்க ளந்த வுண்மைஞானமாகிய பூரணத்தை யிலி ங்கத்தினிடத்திலே தியானித்து வழிபட வேண்டுகையால் அந்த வுண்மைஞானத்தை யவர்களறியாதபடியாலே யப்படிச் சொன்ன தெனவறிக. அஃ தெங்ஙனேயென்னில் அவர்கள் சிவஜன யிழந்து நின்று செய்த பசுபுண்ணியத்திருலே தெய்வபதத்தைப் பெற்றுச் சிற்றின்பமாகிய போகங்கஜன யநுபவித் திருக்கையா லந்த வுண்

மைஞானத்தை யறியாதவர்க ளென்ற தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். திருவாசகத்தில் "வானாடரு மறியொணுதீ" எ-ம். "கனலே யுந் தேவர்கள் காண்டரிய கனகழலோன்" எ-ம். "அளவறுப்ப தர்க் கரியவ னிமையவர்க் கடியவர்க் கெளியான்" எ-ம். வருமை தக்கனைக் கண்டுகாள்க.

இனி இங்ஙனஞ் சிவனை வழிபடுகிறவர்கள் பிரியப்பட்டு வைகுரமல் விதனப்பட்டு வெண்டரளங்கள சிந்த விழிமொழி குழறி யென்னமேவண்டுவா னேனென்னில் யாதாடொரு விதனமு ற்றவர்கன் நங்கள் விதன நீக்கத்தக்க முதியோரைக் கண்டவிட த்தறித் தாங்கள்பட்ட விதனத்தின் மேலீட்டினுமேல தங்கள் வித னத்தைச்சொல்லி யாறுமிடத் தவர்கள் மெய்யறியாமற் கண்ணீ ருங்குறித்து நாவும் தழுதழுத்து நின்றாற்போல மோக்ஷகாமிகளா யுள்ளவர்களுங் தாங்கள் ஜனமரண துக்கத்திலே யழுந்தியும் இயம தண்டப்பட்டும் நரகவேதனைப் பட்டும் வருகிற விதனத் தை யுபதேசக் கிரமங்களினாலே கண்ட வவதாரத்தைச் சிவசந்நி தியிலே தங்கள் விதன மாறவேண்டுகையால் வாக்கு மனாதீதமாயு ள்ள சிவன் நம்பொருட்டாகத் திருமேனி கொண்டருளினா னென் றுகண்டு தங்கள் விதனத்தின் மேலீட்டை யங்கச் சந்நிதியி லே விண்ணப்பஞ் செய்யச்செய்தே யவர்கள் மெய்யறியாம லுண் டாகிய கண்ணீருங் குழறுதலு மெனவறிக. என்னவே மனதி லுண்டான விதனங் கண்ணீராலே யறியப்படு மென்பது கருத்து. ஆஞ்தெங்ஙனே யென்னில் "அன்பிற்குழுண்டோ வடைக்குந்தா - ழார் வலர்புன் கணீர் பூசறரும்." என்று திருவள்ளுவ தேவரு மரு ளிச்செய்தது மிப்பொருட்பற்றி யெனவறிக. சிவனைப் பெறவே ண்டுமென்று விதனமுற்றவர்களுக்குக் கண்ணீருங் சூழறுதலு முண்டா மென்பதற்கு. பி-ம். திருவாசகத்தில். "மெய்தானரு ம்பி விதிர்விதிர்த்துன் விரையார் கழற்கென், கைதான்றலைவைத்

துக் கண்ணீர்த தும்பி வெதும்பி.” எ-ம். “உள்ளந்தானின் றுச்சி யளவுநெஞ்சா யுருகாதா ருட்டம்பெல்லாங் கண்ணுயவண்ணு, வெள் ளந்தான்பாயாதா நெஞ்சங்கல்லாங் கண்ணினையுமரமாந் தீவினை யீனற்கே.” எ-ம். “வேண்டுந்தினையும் வாய்விட்டலறி வினையர் ம்மலர்ப்பாதம், பூண்டுகிடப்ப தென்றுகொல்லோ வென்பொல் லாமணியைப் புணர்ந்தே.” எ-ம். பெரியபுராணத்தில். “ஈசனே யேயணிந்துருகி யின்பமிகக் களிப்பெய்தப், பேசியவாய் தழுதழுப் பக் கண்ணீரின்பெருந்தாரை, பாசிலா நீறழிந்தங் காவிதாமயிர் சிலிர்ப்பக், கூசியே யுடல்கம்பித் திடுவார் மெய்க்குணமுள்ளார்.” எ-ம். பாணராற்றுப்படையில். “முதுகலேநோக்கிக் கதுமெனச் செல்வுழி - யுவகைப்பெரியாறு தவலறப்பெருகி - யுண்மனந்தளர்ப் ப வுரோமஞ்சிலிர்ப்பக் - கண்ணெனுமத்தின் கண்ணீருடையவ- வென்பிடையுருகி நன்குடல்விதிர்ப்ப - வேர்த்துமெய்பரும்பி நா த்தழுதழுப்ப.” எ-ம். வருமேதுக்கஇைக் கண்டுகொள்க.

இனி மெய்யே கண்டுகொண்டிருப்பர். எ-கு. உண்மையாக க்கண்டு தியானித்துக்கொண் டிருப்பார்களென்று பொருட்கூறிய தேதென்னில் பூரணகத்தாவா யுயிர்க்குயிராய்நின் றறிவிக்கிற சிவ மானது குருலிங்க சங்கமமாகப் புறம்பேகொள்ளப்பட்ட திருமே னியிலு முண்டென்று வழிபடுகையா லப்படிச் சொல்லப்பட்ட தெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். தேவாரத்தில். “என்னிலாருமெனக் கினியாரிலை, யென்னிலும்மினி யாரொருவன்னுளை, யென்னுளேளு யிர்ப்பாய்ப் புறம்போந்துபுக், கென்னுளேளநிற்கு மின்னம்ப ரீசனே.” எ-ம். திருமந்திரத்தில். “உள்ளத்துமுள்ளன் புறத்துள்ள னெனென்றவர்க, ருள்ளத்துமுள்ளன் புறத்துள்ள னெம்மிறை.,’ எ-ம். திருவருட்பயனில். “உள்ளும்புறம்பு மொருதன்மைக் காட் சியருக் - கெள்ளுந்திறமேதமில்.” என்றது மிப்பொருட்பற்றி தின்றதெனவறிக. அன்றியும் பூசாகரணத்திலும் இதுவே டொரு

னென்பனைதப்பற்றி. "ஆருயிர்ச் சிவத்தைவிட்டுப் புறச்சிவ மடிச்சி ப்பானே, லீருயிர்ச் சிவமுண்டாகி லிசைவதன் றெங்குமுள்ளா தோருயிர்ச் சிவமேமற்றுப் புறச்சிவ மூருச்சிவத்திற், பேருயிர்ச் சிவமேதென்னிற் பெருந்துப் பினைக்குநூலே." என்பதனு லுமந் தச் சிவமுதலி யுள்ளும்புறம்பு மொருதன்மையாகக் கண்டவர்க ளை சிவஞானிக ளென்பதனைக் குருமுகாந்தரமாகக் கண்டுகொ ள்க.

இனி ஞானக் கடலமுதருந்தினேரே என-னு. ஞானத்துக்குச் சமுத்திரத்தை யுவமையாகக் கூறியதேதென்னிற் சமுத்திரம்போ லை ஞானமு மளவுபடாதபடியா லும் தன்னிடத்திலே கூடினவான் மஜாலங்களை யந்தச் சமுத்திரம்போல வுள்ளடக்கி நிற்கையா லுமந் தச் சமுத்திரம்போல வமுதம்வினைகையிரு லுமப்படிச் சொன் னதெனவறிக. அப்படிச் சமுத்திரம்போல ஞான மளவுபடாதெ ன்பதற்கு. பி-ம். திருக்களிற்றுப்படியாரில். "கடலலைக்கேயாடுத றற்குக் கைவந்தநின்றாங், கடலளக்க வாராதாற் போலப்-படியி, லருத்திசெயு மன்பரைவந் தாண்டதுவுமெல்லாம், கருத்திணக்கு ச்சேயலையக்காண்." என்பதனுள் 'கடலளக்க வாராதாற் போல' என்பதைக் கண்டுகொள்க. அன்றியும் சமுத்திரம்போலச் சிவனு மான்ம ஜாலங்களை யுள்ளடக்கி நிற்பானென்பதற்கு. பி-ம். திரு தியாரில். "இருட்பைக்காந்தம் வலித்தாற்போ லிசைந்தங்குயிரை யொளியிருட்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத் தாலைக்கி, யருட்பிந்தன த்தை யனலழிப்பதுபோன் மலத்தை யழித்தமல னப்பனைந்த வுப்பேபோ லிணைந்து, விருட்பிப் பொன்னினைக்குளிகை யொளி ப்பதுபோ லடக்கி மேலளித்தருத் நானெல்லாம் வேதிப்பாலுகிக், கருட்பைத் தேனேப்பாலெக் கனியமுதைக் கண்டைக் கட்டியை யொத்திருப்பனந்த முத்தியினிற்கலந்தே." என்பதனுள் "விரும்

பிப் பொன்னிணக்குளீனகை யொள்ப்பதுபோலடக்கி" என்பதைக்கண்டுகொள்க.

இனி சமுத்திரம்போல அமுதம் விளைகையாலு மென்பதற்கு. பி-ம். ஞாலமிர்தத்தில். "மந்தரமத்தென நிறுவி ரவினை-வைத்தலையரவு சுற்றிநஞ்சொடு - பணமணிபிதுங்கப் பற்றியவுணரோ - டமரருமியக்கலாற்றுநாள்செல - முகுந்தன்றரு முதிவலியெறுட்டோள் - வருந்தவாங்கு வாய்விட்டலறி - நுரைத்தலிவிரித்துத் திரைப்பெருங் கையெடுத் - தின்றுங்கூப்பிட் டன்றுவந்தெழுந்த - வுவரியமுதமென்ப." எ - து. கண்டுகொள்க.

இதனற் சொல்லியது அசிந்திதலுய் நின்ற பதினைச் சிந்திதலுகக் கண்டு வழிபடுகைக்குச் சிவஞான சித்தியில் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரமாகிய. "செங்கமலத்தாளிணைகள் சேரலொட்டாத் திருமலங்களறுத்தீசனேசரொடுஞ் செறிந்திட், டங்கவர் தந் திருவேட மாலையங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சியாடிப்பாடி, யெங்குமியா மொருவருக்கு மெளியோமல்லோ மியாவர்க்குமேலாமே மென்றிருமாப் பெய்தி, திங்கண்முடி யாரடியாரடியோமென்று திரிந்திடுவர் சிவஞானச் செய்தியுடையோரே." என்னும் விதியைப்பற்றிச் சிவஞானிகளா யுள்ளவர்கள் திருவேடத்தாரையுஞ் சிவலிங்கப் பெருமானையுஞ் சிவனெனக்கண்டு வழிபடுமுறைமையை யறிவித்தது. (சஅ)

வேறு—தொண்டர்களிடத்தும் வானோர் தொழுந்திருமேனிதானும் - மகேசுரரும் தேவர்களுடொழப்பட்ட சிவலிங்கமும்,—அண்டருங் கண்டிலாத வண்ணமேல யெனவணங்கி - தேவராலுங் காணப்படாத சிவன்றானே யென்றுட்கொண்டு வணங்கி,—வெண்டாளங்கள் சிந்த விழி - கண்கண் முத்துப்போலு நீர்த்துளி யுகுப்ப,—மொழிகுழற - வாக்குத் தழுதழுப்ப,—மெ

ய்யே கண்டுகொண் டிருப்பர்-அவ் வண்ணமப்பொருளையே கண் டுகொண்டிருப்பர்கள்,—ஞானக் கடலமு தருந்தினேரே-ஞான க்கடலிலே விளைந்த வமுதத்தைப் புசித்தவர்கள். எ-று.

தொண்டர்க ளிடத்துமென்ற பாடத்திற்குப் பொருட்சிறப் பின்று. தரள மாகுபெயர். ஞானக் கடலமுதென்பதனை யமுதிற் கேற்ற வடையாக்கி ஞாலமிர்த்தத்தை யென்று சுவாத்மாலுபூதிக் கொருபெய ராக்கலுமாம்.

ஆக விங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட ஏண்மை யெம்பதினும்
ஆன்மவிலக்கணமுதல் அநேகதோர்கன்மை முழுவாகச்
சொல்லப்பட்ட அதிகாரமொன்பதும்
இவ்வளவிலே முழுந்தது.

அநேகந்தோர் கன்மையாகிய
பஞ்சிரண்டாஞ்சூத்திர
முற்றிற்று.

மேலிந்நூற் சொல்லப்பட்ட சைவசித்தாந்தத்தி லுண்டா கிய வத்தத்தின் கோட்பாட்டை யருளிச்செய்வா னெடுத்துக்கொ ண்டருளியது.

நிலவுல காயுதாதி நிகழ்ந்திவாத் துவிதாந்தத்துக், குலவின ரளவளாவாக் கொள்கைய தாகிவேதத், தலைதரு பொருளாயின்பாய்த் தாவில்சற் காரியத்தாய், மலைவறு மூணர்வாற்பெத்த முத்திகண் மதித்தாமன்றே.

அந்தமில்சமயத் தளவாதிருட்டறை
யந்தமுறுபொரு ளறைந்தேதனென்றது.

(இ-ள்.) நிலவு புறச்சமயமாகப் பொருந்தப்பட்ட வுலகா லகாயுதாதி நிகழ் யுதன்முதல் அகச்சமயமாக விளங்கப்பட்ட

சிவாத்துவிதாந்த ரைவராகிய சிவாத்துவிதி யீறுக
த்து
குலவின ரள அவர்கள் கொண்டாடப்பட்ட அத்தங்களா
வளாவாக் கொள் கிய அளவுகளுக் களவுபடாத கோட்பாட்டை
கைய தாகி யுடைத்தாய்
வேதத் தலித வேதத்தின் முடிவிலே யுண்டாகப்பட்ட
ரு பொருளாய் அத்தமாய்
இன்பாய் பரமாநந்தமாகிய பேரின்பமாய்
தாவில் சற்கா கேடில்லாத சற்காரியவாதமுமாம். சற்கா
ரியத்தாய் ரியமாவது உள்ளதை யுள்ளதென்றும் இல்லா
த தொருகாலத்திறு மில்லையென்று நின்றதை
னவறிக. அஃதாவது பதிபசுபாச மூனறினுள்
ளும் யாதொரு பொருளை யோரிடத்திலே யு
ண்டென்று காட்டிப் பின்னை மற்றோரிடத்திலே யில்லையென்கி
றது சிததாந்த விரோதமாகையால் அஃ திந்நூலுக் கில்லையென்ற
தனவறிக

மலவறுமுணர்வால் சிவனுடைய குற்றமற்ற பேரறிவாகிய திரு
வருளினுலே

பெத்த முத்தி இந்நூலைப் பெத்தமாகிய பொதுவென்றும்
கண் மதித்தாம முத்தியாகிய வுண்மையென்றுஞ் சொல்லாநின்
ன்றே. றேம். எ - று. அன்றியும் பெத்த முத்தியெ
ன்றது போகமோகூ மென்னவுமா மென
வறிக.

வி-பு. உலகாயுதன் முதற் சிவாத்துவிதியீறுகச் சொல்லப்ப
ட்ட சமயிகளுகதுதொகை யிவ்வளவென் றறிகைக்கு முன்சொ
ன்ன பொதுவிலே "புறச்சமயத்துவர்க் கிருளா யகச்சம யத்தொ
னியாய்" என்ற செய்யுளைக் கழுதின நூட்பத்திலே கண்டுகொ
ள்க.

பெத்த முத்தியென்ற தேதென்னில் பெத்தம் பாசத்தோடு கட்டுப்பட்டு நிற்கை. முத்தி யங்கக் கட்டுவிடுகை யெனவறிக. திருவாசகத்தில். "கட்டறுத்தெனை யாண்டுகொண்ணரீ, நிட்டவ ன்பரோ டியாவருங்காணவே, பட்டிமண்டப மேற்றினை பேற்றி னை, பெட்டிதேரொடிரண்டும் மறியவேயே." என-து. கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது இந்நூலிற் சொல்லப்பட்ட சைவசித் தாந்தவுத்த மூலகாயுதன் முதற் சிவாத்துவிதி யீறுகச் சொல்லப் பட்ட சமயிகள்கொள்ளுங் கோட்பாட்டையுடையதல்லவாய் வே தாந்தத் தெளிவாய் அறுபோவத்தமாய் முன்னெடுபின் மலைவ ற்றபொருளா யிருக்கப்பட்ட அத்தத்தைச் சிவனுடைய திருவரு ளினாலே பொதுவென்று மூன்மையென்றுஞ் சொல்லாதின்றே னென்னு முன்றாமையை யறிவித்தது. இதனாற்கருத்து. (சக)

வேறு—இம் நிந்நூலை முன்பின் மலைவறத் திருவருளாலே சொன்றேறுமென் றருளின் மகிமையை யுணர்த்திற்று.

நிலவுலகாயுதாதி நிகழ் சிவாத்துவிதாந்தத்துள் குலவினர்-உலகாயுதன் முதலாக வுண்டாய்வருகின்ற சிவாத்துவிதி யீறுகிய சமயிகளிலே,—அளவளாவாக் கொள்கையதாகி - செவ்விய ரம் லாதாருடைய பிரமாணங்களுக் களவுபடாத கோட்பாட்டையுடை யதாய்,—வேதத் தலைதரு பொருளாய்-வேதத்தின் சிகையிலே தங்கிய பொருளாய்,—இன்பாய்-சுகசொரூபமாய்,—தாவில்சற்கா ரியத்தாய் - கெடாத சற்காரியபகுத்தின் கண்ணாய்,—மலைவறு மூணர்வால்-முன்பின் மலைவற்ற சிவஞானத்தாலே,—பெத்த மு த்திகண்டு மறுத்தாமன்றே - சைவ சித்தாந்தத்திற் பெத்தமோ கூ மிதன்னையு மிந்த நூலிடத்து விசாரித்துச் சொன்றேறும். எ-து.

குலவினர் கொண்டாடத்தக்கவ ரென்பாருமுளர். விஜையெ ச்சவடுக்குக்க ளறுமென்னும் டெயரெச்சவினையி லறுதலோடு முடிந்தன. நிலவுலகாயுதாதி யென்பதற்குப் பிரபஞ்சத்திலே நிலைப்பட்—வென்றுமாம். அன்றே அசை.

இங்ஙனம் பெத்தமாகவும் முத்தியாகவுஞ் சொல்லப்பட்ட விந்த நூலினையு மிதனுல் விளங்கப்பட்ட சைவசித்தாந்த வத்தத்தினையும் ஆசாரியர் சீஷனுக்குக்கொடுக்கு முறைமையினையு மேலருளிச் செய்வா னெடுத்துக்கொண் டருளியது.

திருவருள் கொடுத்துமற்றிச் சிவப்பிர காசநன் னூல், விரிவது தெளியுமாற்றுல் விளம்பிய வேதுநோக்கிப், பெருகிய வுவமைநான்கின் பெற்றியி னிறுவிப் பின்முன், றருமலி வொழியக்கொள்வோன் றன்மை யிற் சாற்றலா மே.

(10)

பெருநூற்பொருளைப் பின்முன்மலிவற
வருளுடனகொள்பவர்க் கறைகவென்றது.

(இ-ள்.) திருவருள்கொடுத்து மற்றிச் சிவப்பிரகாசநன்னூல் விரிவது தெளியுமாற்றுல் விளம்பிய வேதுநோக்கி மலபாகம்வந்து சந்திநிபாதமு முண்டாய்வந்தா லொருசீஷனுக்கு ஆசாரியன் றனது திருவுடிணையை வைத்து (மற்றுவிஜைமாற்று) இங்ஙனஞ் சிவப்பிரகாசமென்னும் நல்லநூலினது அத்தத்தின் விரிவானதை அறிந்து தெளியும் வழியால் நூல்களில் சொல்லப்பட்ட இயல்பு காரியம் அனுபலத்தி யென்கிற ஏதுவாகிய காரணகாரியங்களாராய்ந்துபார்த்து

பெருகிய வுவமைமானன்கின் பெற்றியி னிறுவி

மிகவு மூவனமையாகச் சொல்லப்பட்ட விசேஷணன் மெய் உருவென்று சொல்லப்பட்ட பண்பாலுவமை பயனுலுவமை உருவாலுவமை விசேஷணமாகிய நால்வகையிலுண்டாகிய வியல்பிலே கருத்தைநிறுத்தி

பின்மூன்று மறுமலைவொழியக் கொள்வோன் றன்மையிற் சாற்றலாமே.

இந்நூலி லுண்டாகிய அந்நத்தை மூன்றாவதின் மலைவறக்கொள்ளத்தக்க முறைமையினையுடையவரிடத்திலே தெளியச்சொல்லலாம்.

ரு - ம். திருவருள் கொடுத்தென்றது தீக்ஷையிலேலாசாரியபெண்ணும் அநுபலத்தியென்றுஞ் சொன்னதேதென்னில் இயல்பேதுவென்றது பொருடன்னையே யுவமையாக்கு மாப்போற்றென்னும் மாமெனவறிகை யெனக்கொள்க.

காரியமேதுவென்றது புகைகண்டது கொண்டே யிவ்விடத்தனலுண்டெனவறிதல்.

அநுபலத்தி யேதுவாவது குளிரில்லாது கொண்டே பனியில்லையென்றறிதல்.

இவையிற்றுக்கு. பி - ம். சித்தியாரில் "ஏதிலுமன்முமியல்பு காரியத்தோடநுபலத்தியென, வோதினியல்பு மாமரத்தைக் காட்டலுமகாரியம்புகைதா, னதியானவனல்காட்ட லாகுமநுபலத்தி யது, சீதமின்மை பனியின்மை காட்டலாகுஞ் செப்பிடிலே." எ-து. கண்டுகொள்க.

உவமைநான்காவது "வினைபயன்மெய்யுரு வென்றநான்கே, வகைபெறவந்த வுவமைத்தோற்றம்." என்னும் விதியைப்பற்றிக் கார்போலுங்குழல், தருப்போலுங்கை, புலிபோலப் பாய்ந்தான், பொன்போலு மாவாரம்பூ, என்று வருவதெனவறிக.

இங்ஙனம் ஏதுவும் உவமையுஞ் சொன்னதெனில் பதி பசுபாசமென்ற மூன்றினுள் யாதா மொருபொருளை யறியுமிடத்து ஏதுக்களிரண்டும் உவமைகளிரண்டு மறியவேண்டுகையா லெனவுரைக்க, இதற்கு பி-ம். சங்கற்ப நிராகரணத்தில் "வாதசேற்ப விதண்டையுமேதுவு - மோதுநால்வகை யுவமைபுந்திகடர-வருள்சேர் மாந்தர் பொருள்சேராமற்-றர்க்கமும் விடையமுங் கற்க- நற்பவி மாந்தர் நகவிற்றுவனே." எ - து. கண்டுகொள்க.

பின்மூன் றருமலிவொழியக்கொள்வோன் றன்மையிற் சாற்றலாமே. எ-து. மூன்றெதிர்மலிவறக் கொள்ளவல்லவனென்ற தாரென்னில் மூன்நாநங்களிலே சரிதைகிரியை யோகங்களை முற்றும் அநுட்டித்துவந்த புண்ணியவான்க ளென்றதெனவறிக. இதற்கு. பி-ம். தகளநூபோதத்தில் "உற்ற சரிதை யொழியாத நற்கிரியை, குற்றமிலாயோகக் குறிவழியு—முற்றிப், பிரந்தார்க டாமறியப் பேசுகேனென்றிப், பிறந்தா ரறியாத பேறு." எ-ம். இன்னுவினும் கேடில்புகழ் தருஞ்சரிதை கிரியாயோகக் கேண்மையரே வினையுணர்த்தக் கிளக்குறுமே." எ-ம். கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லிய சமயாசாரமுந் சந்தானவாசாரமும் வேண்டாய்வந்தா லெனருசீகனுக்கு ஆசாரியன் நிருவடியையை

த்து இந்தச் சிவப்பிரகாசமென்னுந் திருநாமத்தினையுடைய நல்ல நூலின்மேல விரியப்பட்ட சைவசித்தாந்தத்தி னுண்மையானவத்தத் தை யேதுக்களினாலு முவமையினாலு நிச்சயித்து அந்தவத்தத்தை முன்னேறு பின்மலவறக் கொள்ளத்தக்கப் பக்குவனுக்குக் கிரமத் தினிலே கொடுக்கலாமென்னு முறைமையை யறிவித்தது. (ரு)

வேறு—இது இந்நூலைக்கொடுக்கு முறைமையுங் கொள்வோ ன்றன்மையு முணர்த்திற்று.

பெருங்ய வுவமைநான்கின் பெற்றியி னிறுவிப் பின்முன் றருமலிவொழிபக் கொள்வோன் றன்வயின-மிகுத்த பண்பு பய ன் விளை யுருவென்று சொல்லப்பட்ட வுவமை நாலுவகையின் றன்மைகளிலே பொருள்களை நிறுவிப் பின்முன் மலவறப் புத்தி யிற் கொள்ளவல்லதாகிய மாணக்கனிடத்திலே,—இச்சிவப்பிர காசநன்நூல் விரிவது தெளியுமாற்றால் விளம்பிய வேதுநோக்கி-இந்தச் சிவப்பிரகாசமாகிய நல்ல நூலினது பொருளின் விரிவுக ளைத் தெளியுநெறியிலுலே தீக்கைக்குச் சொல்லப்பட்ட சந்திநி பாதக்குறிகளை யாராய்ந்து,—திருவருள் கொடுத்துச் சாற்றலா மே-னானதிகையாலே சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்து இந்நூ லைச்சொல்லலா டாசாரியர். எ-று.

மற்றசை. ஏகாரமீற்றசை. இதற் காற்றுநீர்ப்பொருளாக வுரைப்பாருமுளர். நூல்விரிவது நூலது விரிவென வன்னுவயி க்கப்பட்டது. நன்னூலென்ற தக்நூலுட் சிவம்பிரகாசித்தலின்.

உண்மைமுற்றிற்று.

ஆக - டாயிரமுட்பட திருவிருத்தம் - ஈ.

சிவப்பிரகாச சவ்வியாக்கியாந

முற்றுப்பெற்றது.

இத்திருவெண்பா

வித்தூலாசிரிய ராருட்கொப்பின்மை கூறுமுகத்தா
னூற்பெருமை கூறுகின்றது.

இப்பிறப்பே சீவன்முத்தி யெய்துவிக்கு மேற்பிறக்கு
மப்பிறப்பு மிங்கே யறுத்தருளி—யொப்பறவே
யுண்மையருள் கொற்றங் குடிவா ழுமாபதிதன்
வண்மையருட் குண்டோ கைம்மாறு.

உரையாசிரியர்சிறப்பு.

தொந்தனையாற் சூத்திரத்தாற் சொற்பொருளி யம்பலவன்
றந்தகுறளாற் றொகையாற் றன்னருளாற்—சிந்தையின்மெய்
ஞானச் சிவப்பிர காசசுங்கரைக்கண் டானந்த
தானுச் சிவப்பிர காசன்

ஓதுபுகழ் சகாத்த மாயிரத்து நானூற்
றொருபதின்மேற் செல்கின்ற காலந்தன்னில்
மாதுபயில் மதுரையில்வாழ் சிவப் பிரகாசன்
வண்மையரு ணிகழ்ச்சியிரு ளுண்மையாக
வீதுமல மீதுவினை யீதுமாயை யீதுயிரி னீர்
னீதுசிவ மென்றே காட்டித்
தீதில்சிவப் பிரகாசச் செய்யு ளூறுந்
தேர்ந்துரையிட் டேயுலகிற் சிறப்பித்தானே

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருணின்பயன் இதுவெனக் கூறு மோர் நூல் எனப்பெறுகுன்.

அஃதாவது, சிவப்பெருங்கருணை, ஆன்மாக்கட் கருளும்வண்ணை, மிதுவெனக் கூறப்படுவது.

அதுவே, இறையவன் தனது சத்தியா லுலகினை யியற்றிக் காத்து அருளுமா றிதுவெனக் கூறப்படுவ துமாம்.—திரு-அருள்-பயன்-எனப்பிரித்துப் பொருள் கொள்க.

உலகு எனப்படுது உலகத்துள்ள பலவாய உயிர்க ளெனக்கொள்க. அதனை வடமொழிச் சொல்லை யே தாதந்திரன் தலைச்சுந்திரத்தா லுணர்க.

இனி அத்தெய்வத்திருவருளை ஆன்மாக்கட்கு அறிதொடங்கி அந்தியவரை ஆன்மாக்கள் தினைத்த தினைத்தனையேம் உபகரிப்பதா தலால் அதனை யுணர்ந்து வழிபடுவோர்க்கே வீட்டுலகம் மெனுதிருவாய்ந்து பயன்படத் தருவதென உணர்ந்துவதுமாம்.

அவ்வா றிருந்தாலில் யாங்ஙனை முணர்ந்தியலு தல் வேண்டும்? முதலுதிகாரம் முதற்குறளில் (திரு) சிவப்பெ ருந்தன்மையை யுணர்ந்தி, இரண்டாவது முன்முறை

குறள்களால் அருளாகிய சத்தியின்றன்மையையுணர்த்தி, ஏனைய குறள்களால் ஆன்மாக்கள் அவற்றின்பய னையுணருமாறு கூறியதெனக்கானோக.

ஆயின் ஏனைய அதிகாரமொன்பதும் யாதுகூறிற்றெனின்? அதனையேவிரித்து விளக்கி வலியுறுத்திக் கூறியதென்க.

அஃதெவ்வாறெனின்? மூதன் மூன்று அதிகாரங்களால் பதிபசுபாச நிலைமை; அஃதாவது, அவை வளதுவென்று காரியப்பட்டுவரு மூலகினை இயற்றுவிப்போன் (பதி) கத்தாவெனவும், இயற்றப்படுவோர் (பசு) ஆன்மாக்களெனவும், அதனை இயற்றுமன்வைக அவர்களின்ன் (பாசம்) ஆணவாதி மலங்கள் பரிபாகப்படுவதற்கெனவும், நான்காவது அருளதுநிலையால் திருவருளின்ன் றன்மை யிதுவெனவும், ஐந்தாவது அருளுருநிலையால் அவ்வருளே ஆன்மாக்களை இரக்ஷிக்கும்பொருட்டுத் திருவருக்கொண்டெழுந்தருளி உபகரிக்குந் தன்மை யிவ்வாறெனவும், அருட்டன்மையை பொதுவகையாற்கூறி; உண்மையிலதனை யடையுமாறு, ஆறாவது அறிவுநெறி எனபது ஆன்மா திருவருளால் உண்மைப்பொருளை யுணருமுணர்மை யிவ்வாறெனவும், ஏழாவது உயிர்விளக்கம் என்பது அவ்வான்மாவின்ன் றன்மை யிதுவெனவும், எட்டாவது இன்புறுநிலை என்பது அவ்வான்மா திருவருளால் சிவப்பேறின்ப மடையுமாறிவ்வாறெனவும்,

ஒன்பதாவது ஐந்தெழுத்தருணிலை எனபது மேற்கூறியவாறு சமாதியடைதல் கூடாதோர் திருவைந்தெழுத்தை யோதின் அருட்பேறுற்றுச் சிவப்பேறின்ப மெய்துவாரெனவும், பத்தாவது அணைந்தோர்தன்மை எனபது அவ்வாறு சிவப்பேறின்ப மெய்தினோர் நிலைமை யிதுவெனவும், கூறியவாறு காண்க.

இதில் முதல் ஐந்ததிகாரமும் பொது,
பின் ஐந்ததிகாரமும் உண்மை,
எனபதையுணர்க.

இனி இவ் வதிகாரங்களோடாறும் திருவருட்டன்மையை விரித்தெடுத்தோதியவாறு அவ்வவ்வதிகாரங்களோடாறும் வாசித்தும் கேட்டும் சிந்தித்தும் தெளிக.

இனி இந்நால் யாதுபற்றிக் கூறியதெனின்? தன்னோயனைடந்தோர் பக்குவன், சிவம் ஆன்மாக்களை மூவிணைப் பதித்துவா னேனைனென்று விளவியதற்கு, அது அருளியனை, அவ்வருள் யாது? அதனையடையும் படியெனனோ? எனை, அத்திருவருட்படி னிதுவென்று ஆகமங்களாய்ந்தியவாறு கூறியதென்க.

இத் திருவருட்டன்மையைச் சித்தாந்தசாத்திரங்கள் பதினெண்கிறுள் சிறந்தசிவஞானபோதம்சிவஞா னசித்தி சிவப்பிரகாசங்களுள் கூறுதலாராய்ந்ததென் னெனின்? அறியாது விளவினைப்! முதற்சூத்திரத் தன் பதி இலக்கணங்கூறி, அடுத்த இரண்டாஞ்சூத்தி

நத்துள் அத்திருவருள்விலக்கணமே கூறப்பட்டவாறு

றிக.

அஃதெங்ஙனமெனின்? ளௌரவாகமத்தினுரை
ம்சமாகிய வடமொழிச் சிவஞானபோதத் திரண்டா
ன்ஞூத்திரத்துள் "ஆன்ஞாயா" என்றும், தமிழ்நூற்
சிவஞானபோதத் திரண்டான்ஞூத்திரத்துள் "ஆணை
யின்" என்றும்கூறி யுள்ளதன்பொருளை ஆய்ந்துணர்
ந்து தடுங்குக.

இதனுற்போந்த பயன் யாதெனின்? இத்தெய்
வத்திருவருளானன்றித் தனிப்பெருஞ்சினம் தானே
தனித்துபகரித்தல் செய்யாதென்பதை துணிபாய்க்
கொண்மினர்வதென்க.

இத்தலையாலயற்றப்பட்டதெனின்? கொ
ற்றவைக்குடிவாழ் நற்றவ உமாபதிசிவனல் கூறப்ப
ட்டதென்க.

இவர் யாரெனின்? உயர் சிவஞானபோதமு
னதன்வழி நூல்பயிலுஞ சிவப்பிரகாச பூனைத்தி
ரென்க.

இவர் சரித்திரம் யாதெனின்? அதனைச் சிவப்
பிரகாசவுரையின்விரித்துரைக்கின்றும்! ஆங்குக்காண்க.

ஈசனிந்தாங்கு நூல்கள் பதினைக்கனுள் இயை
ந்திய நூல்க ளியாவையெனின்? "பிரகாசம்,
வந்தனைருட்பயன், வினை, போற்றி, கொடி, பாதமே

நன்செவிதி, உண்மைநெறி, சங்கற்பம் என்றும், எட்டு நால்களையாம் !

அவை, சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினை வெண்பா, போற்றிப்பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்பநிராகரணமென்பனவை.

இதுவன்றியும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு நூல்வகைப்பொருளையும் மூவகைபடுத்தியோதும் வேதப்பொருள் விளக்கமும் தமிழ் வேதமாகிய திருவள்ளுவப்பயனென்றும் திருக்குறள், அதன் மூதுரை நான் வேதமோடொன்று விட்டுநெறிநின்ற விளங்குதலால், அம்முதனூலாகிய வேதப்பொருளை விளக்கி விட்டுநெறிநிற்கும் ஆகமமோடொன்று திருக்குறளை விளக்கி விட்டுநெறி கூறுவதுந் திருவருட்பயனென்பதனூடமாகுமென்க.

வேதமோ திருக்குறளென்பதற்கு அசரீரி, சரஸ்வதி இணையணைப், உச்சப்பொருவழுதிமுதலிய சங்கப்புலவர் நான்குபத்தென்பதிலம்மை கூறிய திருவள்ளுவமாலையும் "வேதப்பொருளை முறைமுறைவழுவாமல்" என்றும் ஔவையவர்க்கின்புரைத்தானும் துணிக.

ஆகமமோ திருவருட்பயனென்பதற்கு சிவஞானபோதமுதலிய சித்தாந்தநூல்களென்பதுஞ் சொல்லப்பட்டிருப்பதனாலும், சிவஞானபோதம்போல் பதிபசு

பாசத்திறங்களையே கூறுதலானும், பௌத்தாதிகளைப்போன்று விந்துசத்தி லக்ஷணமாகிய திருவருட்டிறத்தையே தெள்ளிதிற் றெளிய விதந்தெடுத்தோதுதலானுமென்க.

இனித் திருக்குறளின் பொருளை விளக்குவதெங்ஙனமெனின்? திருக்குறளின் மூதற்செய்யுளாகிய "அகரமுதல" என்னும் செய்புளையே திருவருட்பயனின் தலைச்செய்யுளாகிய "அகரவுயிர்போல்" என்னும் செய்யுள் விரித்தெடுத்தோதுவதை வல்லோர்பால் கேட்டுணர்க.

ஆயின் ஏனைய -கஈஈ0- குறளின் பொருளையும் திருவருட்பயனின் -க00 -குறளெவ்வாறுவிரித்தெடுத்தோதி விளக்கக்கூடுமெனின்? நன்றுகடாயினாய்! திருவருட்பயன் தெய்வத்திருவருளை மூன்னிட்டு வீட்டுநெறி யொன்றினையே விளக்கவந்தமையின் அத்திருக்குறளின் -கஈஈ- அதிகாரமும் மூதலதிகாரத்துளடங்குமென்றும், அம்மூதலதிகாரம் பதிபசுபாசமென்னும் மூப்பொருளையே கூறுமென்றும், அப்பொருட்டன்மையே ஈண்டுத்திருவருட்பயனில் பத்து அதிகாரமும் -க00- செய்புளுமாகவிரித்துதித்தென்றும் உண்மைநூலுணர்ந்த நல்லறிவாளர்பால் கேட்டுத்தெளிக.

திருக்குறள் மூதலதிகாரத்துள் ஏனைய -கஈஉ- அதிகாரமும் மடங்கியதெவ்வாறெனின்? அவ்வதிகாரம் கஈஉ-ம் அறம் பொருள் இன்பமென்னும் மூப்பாலாய்வகுத்து, மூதலதிகாரம்—உ-வது குறள் "கற்றதனலா

யபயன்" என்பதனுல் அறத்துப்பாலும், ரு-வது—குறள் "இருள்சேரிருவினையும்" என்பதனுல்பொருட்பாலும், எ-வது குறள் "தனக்குவமையில்லாதான்" என்பதனுல் காமத்துப்பாலும் கூறியவாறுகாண்க.

முதலதிகாரத்துள்ள ஏணையகுறளேழும் யாதுகூறிற்றெனின் ? அம்மூப்பாவிலக்கணத்தையே விரித்தெதித்தேதாதி வீட்டினெறிபுகுவான் காட்டுவதுணர்த்திக் கூறிற்றென்க.

அன்றியும்?"அகரமுதல" என்னும்-க-குறளால்பதிபிலக்கணமும், "கற்றதனலாயபயன்" என்னும்-உ-வது குறளால் திருவருளிலக்கணமும், "வேண்டுதல்வேண்டாமை" என்னும்-ங-வது குறளால் ஆன்மாவிலக்கணமும், "இருள்சேரிருவினை" என்னும்-ரு-வது குறளால் பாசவிலக்கணமும் கூறியவாறுகாண்க.

இவ்வாரிருநிறுத்தல்களும் ஒப்புமைபுடையவென்பது.

சிவபெருமானிடத்திருந்து தோன்றிய
வேதாகமங்களை

பிரமா வேதத்தைவெளி யிட்டனர்	உமாமகேஸ்வரர் ஆகமத்தைவெளியிட்டனர்
பிரமாவே வள்ளுவராய் திருவள்ளுவப் பயனை என்னும் திருக்குறளை வெளியிட்டனர்	உமாமகேஸ்வரரே உமாபதிசிவனுய் திருவருட்பயனை வெளியிட்டனர்

திருவள்ளுவப் பயனுக்கு உரைபிட்டோர்பரிமே லழகியர் மூதலியோர் வேதத்தை விளக்கியது ஆகமம்	திருவருட் பயனுக்கு உரைபிட்டோர்நிரம்பவ ழகியர் மூதலியோர் திருவள்ளுவப் பயனை வி ளக்கியது திருவருட்ப யன்

இதனைமூன்னர் வரைந்துள்ள வாசகத்தான் யூகித்துணர்க.

இனித் திருக்குறளின் கருத்தைவிளக்கித் திருவருட்பயனில் விடலைடவிப்பதால் சிவபோன்பம் சிவஞானம் திணைடவதென்பது இவர்கருத்தெனபதற்கு யாதுப்ரமாணமெனின்?

"வள்ளுவ ரன்பர்மொழி வாசகம் தெரல்காப்பியமே தெள்ளுபரி மேலழகர் செய்தவுரை—ஒள்ளியசிர்த் தெண்டர் புராணந் தெரகைச்சித்தி யாரராறுந் தண்டமிழின்ர் மேலாம் தரம்"

எனறு இவர் கூறிய செய்யுளாறும் நெஞ்சுவிதாது மூதலிய இவர்கூறிய நூல்களின் செய்யுள்களில் திருக்குறளை யெடுத்தாளுவதாறும் யூகித்துணர்க.

இங்ஙனம்,

கொ - ஷண்முகசுந்தரமுதலியார்

விசயவாட - சிந்தாதிரிப்பேட்டை,

காப்பு.

நேசத் தயாபர னினைத் தருகி நின்றிட்ட
வாசத் தலோ கடைக்க மாட்டாது—பாசத்
திருகோட்டு முக்கட் சிவபெருமா னீந்த
வொருகோட்டு நால்வா யுவா.

ஓ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

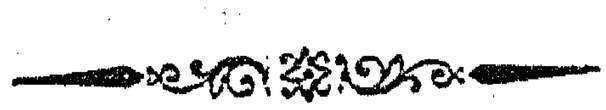

நேரிசை யாசிரியப்பா.

திருமகள்பிறந்த விரிதிரைப்பாற்கடற்
சூறையங்கடுங்காற் சுழற்றுபுவெடுப்ப
வலைவதறவெழுந் தண்டமீப்படர்ந்து
நிலைபெறநின்ற நெடுந்திரள்ன்ன
வின்னறீரின்ப நன்னலஞ்சுரத்தலின்
விளங்கெழிற்றருமந் திரண்டுனிற்றிருந்த
வண்ணமும்போலு மண்ணறன்கயிலை
காவலிற்புரக்குங் கண்ணுதற்கடவு
ணைந்தாள்சுமந்துவந் தவ்வழித்தோன்றற்
பெண்ணையாறுடுத்த வெண்ணெய்நின்றூருந்த
தொண்டர்சளிதய முண்டகமலர்த்தும்
விஞ்சைவாளிரவி மெய்கண்டதேவன்
மறையகத்தடக்கிய ஒருதனிக்குடிலையு
மருணூனிறைந்த பொருண்முழுதுணர்த்தி
மாடுபோலக் கூடியகாட்சியிற்
புகல்சிவஞான போதநூலருளுந்த
வகல்பொருடோற்றற் கருணையுமாங்கவன்
சம்பிரதாயத் தந்தமில்வூன்பொரு
ளுலவாப்பெருங்களி யுள்ளம்படைத்த
பண்பின்மேதகையச சண்டையர்கோமான்
றற்பலன்றேராப் பற்பலசமயிகள்
மலைத்தலைக்கொண்மூ மாருதமனைந்தெனத்

சிறப்புப்பாயிரம்.

கூலத்தலையிரியத் தானினி னுரைத்த
புகழ்சிலரூன போதமுள்ளுறையாக்
கிகழ்சுவரூன சித்திரின்விரிவு
மென்போன்மருண்ட புன்புலமாக்க
ஊராவிம்பையுந் திருவுளங்கொள்ளுந்
ஊராக்காதலி ஊக்கியாறுகடப்
பாவிடங்கொண்டதன் ஊவிடங்கொண்டு
பவட்டிரகாசப் படாரிருள்விழுங்குஞ்
சிவப்பிரகாசத் திருப்பெயர்மெவித்
திசைமகண்மருங்கிற் பரிவுடன்வளர்த்த
காலையின்முகைக்குங் காண்மடங்குடைய
சைவநூற்சலதி கொய்திலிற்கடந்து
மரக்கலமெதிர்ந்த மாலுமியொட்ப
வெழிலிலைநந்தும் வழுவறப்புணர்த்திச்
தெள்ளருசிர்ப்புலமை வள்ளுவன்றனக்குங்
கற்றுணையுடைத்தெனக் கற்றவர்களிப்ப
வருட்பயனென்ற வதற்குங்காருகமும்
தெருட்படப்புனைந்த செந்தமிழ்யாப்பிற்
சுறளுரைவெள்ளை யொருநூறியம்பினன்
மற்றவன்புலியூர் வளருங்கற்பிற்
கொற்றவன்குடியிற் குடிகொண்டுறைந்த
பூசுரனுறைந்த புகழமர்வேணியுங்
காசுறுங்கண்டமுங் கரந்த
தேசிகனுமாடகி சிவனென்பவனே.

சிறப்புப்பாயிரமுற்றிற்று.

———o———

திவமயம்.

திருவருட்பயன்.

மூலமும் உரையும்.

உமாபதிசிவனென்னும் பிள்ளைத் திருநாமத்திற்கும் இச் நூற்கும் முதல்வராகிய கொற்றவன்குடி முதலியார், அரசன் சிராருள் இன்பம் வீடு என்னு நான்கினுள் வீட்டுநெறி காட்டு வான் தம்மை யெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இலக்கியம் இனை யுணர்ந்தி யினி துமுறைதற் பொருட்டு, அருட்கண்ணை திறப்ப கடையுள் வணக்கஞ் செய்தருளுகின்றார். வழிபடு தெய்வ வணக்கஞ் செய்து மங்கலமொழிமுதல் வருத்தெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இலக்கண விலக்கியம் இருக்கணர்ந்தியினி துமுடிய வென பாராகலின்.

காப்பு.

நற்குஞ் சரக்கன்று நன்னனிற் கயிலுறை
கற்குஞ் சரக்கன்று காண்.

என்பது, அடைந்தார்பாற் செய்யு கல்லருளினை யுடைய யானை முகத்தினையும், என்று மொருபடித்தாயிருக்கும் இனமையினையும் பெற்ற கடவுளை, ஒருவர் மனமொழி மெய்களால் வந்திப்பாராயின், அவர்க்கு வேதாகம புராண முதலிய நூல்களும் வருந்திக்கற்கும் பண்டமல்ல என்றவாறு. இதனுற் முனை யெளிதின்வருமென்பதாம்.

உலகத்தியானை களெல்லாம் அடைந்தோர்பாற் றன்பஞ் செய்தலின் இதனை நற்குஞ்சரக்கன்றென் றருளிச்செய்தார். யானையறிந் தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும் என்றுமிக.

இஃதாகுபெயர்.

இந்நூலின் காப்பும் அதனுரையும் சிறப்புப்பாயிரமும் அதன்முன்னுரைக்கும் உரையாசிரியர் காப்பும், சேதுசிம்ம பலஞ்சியர் உரையிலிருந்தெடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டன.

க-வதுப் பதிமூதுநிலை.

அஃதாவது, மேலாகிய இறைவனது இயல்பு.

சிவனுக்குத் தன்னியல்பேதென்னில்?

அகாயாயிர்போலறிவாகியெங்கு
நிகரினிறைநிற்கு நிறைந்தது.

(எ-து.) அக அக்காய்கலைக்கெல்லாம் ஆகாரமாகிய
காயமாயிர்போலும் வெளித்தப்பிராணரைப்போன்முற்போல
அறிவாகி ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் அறிவாகி
எங்கும் ஐடத்திலுஞ் சித்திலும்
நிகரினிறை ஒப்பில்லாத சடவுள்
நிற்கு நிறைந்த சர்வதா பரிபூரணரைப் யாசைவற்றுநிற்
கும். பன். எ-று.

(நி வ-உ.) அகாரமாகியவுயிர், எழுத்துக்களெல்லாவற்
றினும் பொருந்தி வேறாற நின்றாற்போல; தனக்கோர் உவ
மனில்லாத சதாசிவன் உலகுயிர்முழுதும் ஏதிவாற நிறைந்தி ருளா
லுருவாய் அழிவின்றி நிலைபெறும். எ-று.

அகாரம், தானைதனித்தும் ஏனையுயிருடம்புகளெல்லாம்
வேறின்றிப் புணர்ந்தும் நிற்றலானும், அங்ஙனம் புணர்ந்து
வழியுந் தன்னுருவு தோன்றுசாதலானும், முதற்கண் வைக்
கப்படுதலானும், விகாரமின்றி சாதகமாத்திரையாயிடம்பாற்
பிறத்தலானும், இறைவற் குவமையாயிற்று. இவ்வொப்புமை

கமையால் ஜடமாகியவெலி வடிவமன்றென்பதற்கு அறிவாகி யென்றும், அகரம்போல வொருகாற் புணர்க்கு நிங்காதென் பதற்கு நிறைந்ததென்றும், அவ்வகரமுதலிய வெழுத்தைக்க ளுருமுப்படுதற் கெங்குமெனவும், மாணைக்கற் கறிவித்தற் பொருட்டு உவமவெறுபு புணர்த்தினும் அன்னதன்றென்பதற் கு நிகரினென்றுங் கூறியருளினார்.

"தக்கராங்கதோடாறுஞ் சென்றிடமகரம்போல நின்ற னன் சிவனுருச்சார்ந்தே" என்றருளிச் செய்தவாறுகாண்க.

இதனுள் வினாவென்னுமையும், அவன் வேறாக நின்ற (அ) மையுங் கூறப்பட்டது.

இப்படி மனம்வாக்குக் காயங்களுக்கு கெட்டாமலிருக் தானான்மாக்கள் மலபரிபாகம்வந்து மோகூடமைடுகிறதெப் படியென்னில்?

தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத்தருஞ்சத்தி பின்னமிலா வினைங்கள் பிரான்.

(எ-து.) தன் நிலைமை மன்னுயிர்கள் சார தருஞ்சத்தி பின்னமிலா வினைங்கள் பிரான் தன்னுடைய நின்மலமாகிய ஸ்வதந்த்ர தன்மை நிலைபெற்ற வான்மாக்கள் பொருந்த கூட்டு மருட்சத்தி.—அதனாற் சத்தியுஞ் சிவமுமிரண்டோவென்னில்? இரண்டில்லாதவன் எங்கள் ஸ்வாமி.

எ-று.

(நி-வ-உ) வாக்குமனங்கட்கெட்டாத தனதுவிமலனா னைந்தவிட்டி வினல்லையை நிலைபெற்ற ஆன்மாக்கள் வந்து பொருந்தும்படி செய்யும் அருளாகிய பராசத்தியுடனே பே தமின்றி யொன்றிநிற்பான் எம்முடைய இறைவன். எ-று.

மன்னுயிர்களென்றதனால், ஆன்மாக்கள் வினைவயத்தில் உருவுந்தொழிலும் வேறுபடுவதன்றி நிலமுதல் காதமீறிய தத்வங்கள்போலப் பிறந்திறப்பன வல்லவாம்.

இதனால் அவன் ஓர் சத்தியோடும் கூடிநிற்பனென்பதூஉம், அது கருணைவடிவிற் றென்பதூஉம், கூறப்பட்டது (உ)

அப்படியும்மூடைய கடவுள் மகத்வமூடையவரோவெனில்?

பெருமைக்கு நுண்மைக்கும் பேரருட்கும் பேற்றினெருமைக்கு மொப்பின்மை யான்.

(எ-து.) பெ . ஆன்மபோதத்தாலறியப்படாத மகத்துமைக்கும் வதுதுக்கும்

நுண்மைக்கும் இப்படிப் பஞ்சகிருத்ய நடத்தையிலும் யுமான்மாக்களாலறியப்படாத விரக்தியத்துக்கும்

பேரருட்கும் ஆன்மாக்கள்மேல் வைத்த மிகுந்த கிருபைக்கும்

பேற்றினெருமைக்கும் சரிதை கிரியா யோகங்களன் முடிந்தவினுதியிலே சாயுச்சியத்தைக் கொடுக்கப்பட்ட வாச்சரியத்துக்கும்

ஒப்பின்மை இவனுக்குவமையில்லை. எ-று.

யான்.

(நி-வ-உ.) எவ்விடத்து மூளதாய நிறைவினுணும், நோய்மையினுணும், மிகுந்த கருணையினுணும், ஒருவராற் பெறுதற் கருமையானும், ஆயிங்ஙனங்கிலனாந் தனக்கோரொப்புவமையில்லாதான் முன்னங்கிளந்த எம்மிறைவன். எ-று.

இவ்வாற்றால் தனக்குவமனில்லாதவனே மற்றனைத்தினுமுயர்ந்தவனும் ஒப்பிலனுதல் உய்த்துணர்க.

“ அண்டப்பகுதியி னுண்டைடப்பிறக்க
வளப்பருந்தன்மை வளப்பெருங்காட்சி
யொன்றினுக்கொன்று நின்றிழில்பகரி
னாற்றிருருகோடியின் மேற்படவிருந்தன
வின்னுழைக்கதிரின் றுன்னணுப்புரையச்
சிறியவாகப் பெரியோனெனவும்
பெருமைக்கண்டமணுதரு
வணுவண்டத்து
ளின்றுநுனைங்கிய தண்டாச்சித்தி ”

எனவு மருளிச்செய்தவாறு காண்க. இதுதிருவாசகம்.

குவ்வுருபு மூன்றும்வேற்றுமைப் பொருள்தந்தது, “யா தனுருபிற் கூறிற்றுயினும், பொருள்சென்மருங்கின் வேற்று மைசாரும்” என்ப நிலக்கணமாதலின்.

இதுவிறைவன தியர்பு கூறப்பட்டது. (சு)

இவனுக்கொப்பில்லை யென்பானேன், மூவரி லொருவ னல்லனோவெனின் ?

ஆக்கி யெவையு மளித்தா சுடனடங்கப்
போக்குமவன் போகாப் புகல்.

(எ-து.) ஆக்கி பிரமாவை யுண்டாக்கி ஜகத்தைச் சிருஷ்டிப்பித்து

எவையுமளித்து விஷ்ணுவை யுண்டாக்கி ஜகத்தையெல்லா மிரக்ஷிப்பித்து

ஆசுடனடங்கப் போக்குமவன் போகாப்புகல். முடிவின் மாயாமலத்திலே யெல்லாமடங்கச் சங்காரிக்குந் தன்மையையுடையதாவாய்

தானென்று முடிவில்லாம லத்தப்பிரமாவிஷ்ணு ஜகமெனவயிற்றுக்கும் புகலாகிய வாண்டவனும். எ-று.

(நி-வ-உ.) இணையகிய அக்கடவுள் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன் றென்று சுட்டப்பட்ட வுலகங்க ளெல்லாவற்றினையும் படைத்து நிறுத்தி யிச்சாஞானக் கிரியைக ளுணராதவண்ணம் ஆன்மாக்க ளெல்லாம் மூலமலத்தா னடங்கியிருக்கும்படி அழித்தலெச் செய்யுந்தான் எந்நாண்று நீங்காதநிதார் புகலிடமாயிருக்கும்.எ-று.

ஆகுடனடங்கவென்றதனால், புனருத்பத்தி யுண்டென்பது கூறியதாயிற்று. "உயிரனை யொடுங்கிப்பின்னு முதிப்பதெ னரன்பாலென்னிற் - செயிருறு மலத்திலுகும்" எனருளிச்செய்த வாறு காண்க.

இதனால் அவனொருவனே மூத்தொழிற்கும் உரியனென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

அவ னருவமோ உருவமோ அருவாருபமோ வென்னில்?

அருவு முருவு மறிஞர்க் கறிவா
முருவு முடையா னுளன்.

(எ-து.) அரு அருவமு முருவமு மருவாருபமுமாம்
வுமுருவும்.

அறிஞர்க்கு அறிவான்மிக்க ஞானாக்களுக்கு

அறிவா முரு ஞானமாகிய வருட்டிருஷ்டியினை
வம்

உடையா னு உடைத்தானவ னிருக்கின்றான். எ-று.
ளன்.

(நி-வ-உ.) சிவம் சத்தி நாதம் விந்து என்னும் அருவடிவு நான்கும், மகேசுரன் உருத்திரன் மால் அயனென்னும் உருவடிவு நான்குமுடையன், அவ்வியைவன் அறிவுடையாரது உள்ளத்திற் றோன்றும் ஞானவுருவினையு முடையனாகலான். எ-று.

அருவும் உருவும் உளனெனவே அருவுருவாகிய சதாசிவவடி வமென்பது கூறவேண்டாவாயிற்று.

"சிவஞ் சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் நிகழுமீச-னுவந் தருளுருத்திரன்முன் மாலய னென்றிவரென்முப்பு, பவந்தரு மு குவநாலிங் கருவநான் குபயமொன்று, நவந்தரு பேதமேக நா தனே நடிப்பரென்ப" என்றும் "குறித்தநான் முகமாட்டாக் குறைவில ரதலானும்" என்றும் அருளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனு லவனருவுருவு கூறப்பட்டது. (நி)

உடைமையாகி லொருவ ருண்டாக்கிக் கொடுக்கவேண்டுமே யென்னில்?

பல்லா ருயிருணரும் பான்மையென மேலொருவ னில்லாதா னெங்களிறை.

(எ - து.) பல்லா ருயிருணரும் பான்மையென மேலொருவ னில்லாதான் எங்களிறை.

சர்வான்மாக்களுந் தங்கட்குக் கத்தாது னு கரண புவன போகங்களைத் தந்தறிவிக்க வறிகின்ற முறைமைபோல தானே யறிதலன்றித் தனக்குமேலொருவ னறிவிக்க வேண்டுவதில்லை யாதலாற் முனி னைந்த திருமேனியைத் தரித்துக்கொள்வன் எமது கத்தா. எ-று.

(நி-வ-உ.) நிறைந்து எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களும் அறிவுக் கறியும் பகுதிபோலத் தனக்கு மேலாய் நின்று உணர்த்துவ தோர் கடவுளை யில்லாதான் எம்முடைய இறைவன். எ-று.

இதனாற் கடவுட்டன்மை யொருவராற் பெறுது இயல்பாக வுடையன் என்பது கூறப்பட்டது. (க)

உம்மூடைய கத்தாவை யாவராலு மறியலாமோ வென்னில் ?

ஆனை வறிவா யகலா வெடியவர்க்கு
வானுடர் காணுத மன்.

(எ-து.) ஆனை எவ்விடத்தும் நீங்காத பேரறிவாய் வறிவாய்
அகலா னடிய ஞானவான்களுக்கு விட்டுநீங்கான்
வர்க்கு
வானுடர் கா தன்னையறியாத பிரம விஷ்ணு முதலாகிய
ணுத மன். தேவர்களுக்கு அவர்கள் மனவாக்குக்காயத்
துக் கெட்டாத ஞானவான். எ-று.

(நி-வ-உ.) நீங்காத ஞானமாய் அடியார்கள் உள்ளக் கமலத்தினை விட்டு ஒருபொழுதும் பிரிதல்செய்யான், தான் தேவர்களால் காண்டற்கரிய பேரிலாளுயிரும். எ-று.

அடியவரெனவும், வானுடரெனவும், பொதுப்படக் கூறினமையால் யாவராயினும் அன்பர்க் கெளியவருதலும் அன்பரல்லாதார்க்கு அரியருதலும் உடையன் என்பதாம்.

'' கனவிலுந்தேவர்க் கரியாய்போற்றி-நனவிலுநாயேற் கருள்னேபோற்றி '' என்றருளிச்செய்யுதார் போதலூர்புகழகம் போற்றுமெய்யன்-வாதலூர்வந்த டனைமுதற்றலைவர்.'

இதனால் அவன் அருள்புரியுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

உமதுகத்தா வேகதேசரே வியாபகதேரு வென்னில்?

எங்கு மெனையு மெரியுறுநீர் போலேகந்
தங்குமவன் றேசனா தனி.

(எ-து.) எங்கு சித்திலும் ஜடத்திலும்
மெனையும்

எரியுறுநீர்போல ஏகந்தங்கும் — அக்கினியைப் பொருந்தின ஜலம்போல கத்தா விரண்டற வேகத்வமாய்ப் பொருந்திநிற்பன்

அவன் முனே தனி. — அந்தக் கடவுடானே பொப்பில்லாதவன். என்று.

(நி-வ-உ.) எல்லா வுலகங்களிடத்தும் அளவிறந்த வுபிர்கண்மாட்டும் நிரிடைநின்ற தழல்போல இரண்டறக் கலந்திருந்தாலுயினும் அக்கடவுள் அப்பதார்த்தங்களிற் றங்காது நீங்கி யேகமாய் நிற்பன். என்று.

ஏகாரம் - பிரிநிலை.

"பார்பதமண்ட மணைத்துமாய்" என்பதனுள் "நிருவுதி" னென்றருளிச்செய்தவாறு காண்க.

நிருவுதியென்பது, காய்ந்த புனலின்கணுளதாயவெட்மை. இதனால் யாண்டுநிரம்பி நிற்பினும் அதிற் முழுயானென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

கத்தா வெங்கு மொருபடித்தாய் நிற்பதோர் வெளிற்கு நலமிலை னென்னுமிக்கு நண்ணினர்க்கு நல்லன் நலமிலன் போற்சங் கரன். —

(எ-து.) நலமிலனென்னுமிக்கு — தன்னை வழிபடாத பேர்களுக்குத் தங்களாலேயுள்ள துன்பமானதாகிய துக்கத்தை நீக்கித் தன்னுலேயுள்ள வின்ப நலத்தைக் கொடுவான்

நண்ணினர்க்கு நல்லன் — தன்னை வழிபட்டபேர்களுக்குத் துன்பத்தை நீக்கி யின்பநலத்தைத் தருவன். —வழிபடாதபேர்க்குத் துன்பத்தை நீக்காமலும் வழிபட்டபேர்க்குத் துன்பத்தை நீக்கியுயிர்க்கையிலேயிடத்துவாதியோவென்னில் ?

சலமீலன் பேர்சுங்கரன். விருப்புவெறுப்பில்லாதவன். சகத்தையாண்மாக்க ளீபாவத்திற்குங் கொடிய்கையிலுல் சுங்கரனென்ற திருநாமத்தை யுடையவன். எ-று.

சம்-சுகம், கரன்-செய்கிறவன்.

தன்தாளினை யடைந்தார்மாட்டு நன்மையினைச் செய்தலும், அது செய்யார்மாட்டு அது செய்யாதிருத்தலும் உடையரையினும், வயிரமென்பது சிறிதுமிலன்; இன்பத்தினைப் பண்ணுந்த சுங்கரனென்னும் பெயரினையுடையான் ஆகலான். எ-று.

வடமொழியில் சம் என்பது சுகம், கரன் என்பது பண்ணுவான். இவையிரண்டும் புணர்ந்து சுங்கரனெனநின்றது.

இதனால், விருப்பு வெறுப்பிலனென்பதும், அவரவர் செய்திக்கொத்த பயனுதவும் நடுநிலைமையை யுடையவனென்பதுங் கூறப்பட்டது. (க)

வழிபட்டவர்களாலே யந்தப்பொருளைப் பெறலாமோ வென்னில்?

உன்னுழுள் ளையமிலை துணர்வா யோவாது
மன்னுபவந் தீர்க்கு மருந்து.

(எ-து.) உன் நினையுங்கள்

ணும்

உளதை உன்றி

ஐயமிலது சந்தேகமில்லது

உணர்வா யோ அறிவுக்கறிவாய் விட்டு நீங்காது. அப்படி
வாது விட்டு நீங்காமலிருந்தென்செய்யுமென்னில்?

மன்னுபவந் தீ பொருந்திய ஜனனமரணமாகிய வியாதி
ர்க்கு மருந்து. யைத் தீர்க்கின்றதற்கு கல்ல பரமௌஷதம்.

(நி-வ-உ.) ஞானமயமாப்ப் பிரிப்பின்றி நின்று அநாதியே தொடர்ந்துவரும் பிறவிப் பிணியினை அறுத்தற்கு ஓர் மருந்தாந் தன்மையினையுடையன் அக்கடவுள். அதற்கு ஓரையமில்லை. அதனையெஞ்ஞான்றும் மிடைவிடாது அன்புடன் நினைப்பீராக. என்று.

இதனால் பதியினை வழிபடவேண்டுமென்னும் உறுதிப்பாடு கூறப்பட்டது. (கஎ)

பதிமுதுநிலை முற்றிற்று.

உ-வது; பசுநிலை.

—()—

அஃதாவது, பலவாய வுயிர்களது முறைமை.

இதனைப் பன்மைவாசகப்படுத்திய வதனால் பதியொன்றே யென்பதுதானே கொண்டுகிடந்தது. பதியினியல்புகூறிப் பசுக்களியல்பு கூறிற்றுகலான், மேலை யதிகாரத்திலேறி இதற்கினைய படைத்து எனக்கொள்க. பசு-உயிர்-சேதனன்-புற்கலன்-ஜீவன்-அணு-வியாபகன்-ஆன்மா-என்பன ஒரு பொருட்கிளவி.

இது லடைந்தவ ருண்டோ வென்னில்?

பிறந்தானின் மேலும் பிறக்குமாள் போலுந்
துறந்தோர்ப் துறப்போர் தொகை.

(எ-து.) பிறந்தானின் மேலும் பிறக்குமாள் போலும் பிறந்த வான்மாக்களுக்குத் தொகையுண்டாலுற்போலவு மினிமேற் பிறக்குமான்மாக்களுக்குத் தொகையுண்டாலுற்போலவும்

தூரந்தோர் தூறப் போர் தொகை.

தேவாதிப் பிரபஞ்சத்தைப் பொய்யென்று நீங்கி மோக்கத்தை யடைந்தோர்க்கும் தொகையுண்டு, இனிமே லப்படி மோக்கத்தையடைவோர்க்குந் தொகையுண்டு. அதற்குமளவில்லை இதற்கு மளவில்லை. எ-று.

(நி-வ-உ.) உயிர்கள்தோற்றிய காலத்தினது தொகையும், மேற்சுற்றுங் காலத்தினது தொகையும்; இறைவன்திருவடியை யடைந்தாரது தொகையும், மேல்அடைதற்குரியாரது தொகையும், தம்மிலொக்கும். எ-று. இம்முதளவிலவென்பதாம்.

ஈற்றினின்ற தொகை நான்கிலேறுங் கூட்டப்பட்டது.

இதில உயிருண்மை யுடைத்தெனக் கூறியது எதனாலென்னில் பொருளுண்மைபெற்றே அதனியல்பு கூறவேண்டும்; பித்திகை யுடைத்தாயே சித்திரமெழுதவேண்டுமாறுபோல.

இதனு லுயிர்கள தண்மையும் மிகுதியும், கூறப்பட்டது.

ஆன்மாக்களெல்லா மொருபடித்தோ வென்னில்?

திரிமலத்தா னொன்றதனிற் சென்றூர்க ளென்பி
னொருமலத்தா ராயு முளர்.

(எ-து.) திரிமலத்தார்	ஆணவம் கன்மம் மாயை யென்னு மும்மலத்தையுடைய சகலராயும்
ஒன்றதனிற் சென்றூர்கள்	மாயாமலத்தைநீங்கி மற்றிருமலமு முடைய பிரளயாகலராயும்
அன்றி	அவையன்றி
ஒருமலத்தாராயும்	மாயாமலத்தையும் கன்மமலத்தையும் நீங்கி மற்றொருமலமுடைய விஞ்ஞான கலராயும்
உளர்.	இப்படி மூவகையான்மாக்களா யிருப்பர்கள். எ-று.

(நி-வ-உ.) ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னு மலங்கள் மூன்றுடையராகியும், இம் மூன்றில் மாயைநீங்கி யேனைய இரண்டுமுடையராகியும், அவ்விருவகையுமல்லாது ஆணவமொன்றினையு முடையராகியும், சொல்லப்பட்ட மூன்று திறத்தினையுடையார் அவ்வான்மாக்கள். எ-று.

ஆயுமென்பது மூன்றிடத்தும் கூட்டப்பட்டது.

அவர்கள்திரளினையிற் சகலர் பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலராம். "உரைதருமிப் பகுவர்க்க முணர்வின் மூன்று முயருமம் விஞ்ஞானகலர் பிரளையாகலர் சகலர், நிரையின்மல மலங்கன்ம மலங்கன்ம மாயை நிற்கும்" என்றருளிச் செய்தவாறுகாண்க.

இதனாற் றொடர்பின் விகற்பத்தால் உயிர்கள் மூவகைப்பட்டதன்மை கூறப்பட்டது. (உ)

இவர்க ளொருவர்க்கொருவர் அதிகமோ வெனின்?

மூன்றுதிறத் துள்ளாருள் மூலமலத் துள்ளார்க
டோன்றலர்தொகத் துள்ளார் துணை.

(எ-து.) மூன்றுதிறத் துள்ளாரும் அம்மூவகைப்பட்ட வான்மாக்களும், அகாதியிலே

மூலமலத்துள் ளார்கள் ஆணவமல சம்பந்தர்களாயிருக்கிறவர்களாகையினால்

தோன்றலர் தொகத் துள்ளார் தோன்றுத் துணையாயிருக்கிற சிவனுக்குஅடியவராயிருப்பர்; அம்மூவர்க்குங் கத்தாதுணை. வேதுணை. எ-று.

(நி-வ-உ.) இம்மூன்றுதிறத் தான்மாக்களும், மூலமலமாகிய ஆணவத்தாற் பிணிக்கப்பட்டவர்களே! அவருள், மாயையென்னுந் துணையினையுடைய சகலர், தாம் கட்டுற்றவரென்னுந்

தன்மை தமக்குத் தெரிதலின். எ-று. ஏனைப்பாரிருவருக்குந் தெரியுமென்பதாம்.

மலமென்பது அழுக்கு. உம்மை முற்றும்மை.

இதனால் முன்ன ரொவ்வொன்றுக நீக்கப்பட்டது மாயையும் கன்மமும் அல்லது ஆணவமன்றென்பது கூறப்பட்டது.(ஈ)

அடிமையல்லாத வான்மாவுக் கறிவுண்டென்னில்?

கண்டவற்றை நாளுங் கனவிற் கலங்கியிடுந்
தெண்டிறலுக் கென்கொலே செயல்.

(எ-தி.) கண் டவற்றை நாளும் கனவிலே கண்டபொருள்களை

நாளும் நாடோறும்

கனவிற் கலங்கியிடுந் தெளிப்பனத்திலே மறக்கப்படும். அப்படிப்பட்ட

தெண்டிறலுக் கென்கொலே செயல். அற்பவறிவையுள்ள வறிவில்லாத வான்மாக்களுக்குச் சுதந்தரமாகிய செயலிலதுண்டு.

எ-று.

(நி-வ-உ.) பலகாலுஞ் சகலாவத்தையில் தாங்கண்டறிந்த பொருள்களைச் சொப்பன அவத்தையில் திரிபுபடக்காலுஞ் தெளிந்த வெற்றியினையுடைய வுயிர்களுக்குச் செயலுடைத்தென்பது எவ்வண்ணமோ? எ-று.

தெண்டிறலென்பது அன்மொழித்தொகையாய் இகழ்ச்சிக்குறிப்பு மொழியாய்நின்றது. திரிபுபடக் காண்டலாவது - நல்குரவாளர்தமைச் செல்வராகவும், செல்வர்தமை நல்கூர்ந்தவராகவும், உறுப்பில்லார்தமை யுறுப்புடையராகவும், உறுப்புள்ளார்தமை யுறுப்பிலராகவும், ஒன்றை ஒன்றாக மாறுபாடாகக்காண்டல் முதலியனவெல்லாம். (ச)

சொப்பனத்திலேயல்லோ மறந்தான் நனவிலே தானேயறி வனென்னில்?

பொறியின்றி யொன்றும் புணராத புந்திக்
கறிவென்ற பேர்நன்ற.

(எ-து.) பொறியின்றி ஐந்திந்திரியங்களிற் றொன்றினல்லாமல் ஒன்றும் புணராத புந்திக்கு அறிவென்ற பேர் நன்ற.

ஐந்திந்திரியங்களு மறியாத வான்மாக்களுக்கு தானேயறியு மறிவையுடையனவென்றபேர் மிகவும் நன்று.

(கி-வ-உ.) செவிமுதலிய ஈருவிகள் கூடாமல் யாதொரு விடயமும் எய்தமாட்டாத வுணர்விணையுடைய வுயிர்களுக்கு நல்வல்லோர் அறிவுடையன வென்றிட்டபேர் மிகவும் அழகிது.

பொறியின்றி யொன்றும் புணராதென்பதனால், கூடிப்புணரும் என்பதாயிற்று.

புந்தி ஆகுபெயர். நன்றென்பது முன்னையதற்போ லிகழ்ச்சிக் குறிப்புமொழி.

இவை யிரண்டுபாட்டானும் உயிர்கட்கோர் முன்னிலையான் அன்றி அறிவுந் தொழிலுங் கூடாமை கூறப்பட்டது. (நு)

அப்படி- இந்திரியங்களைக் கொண்டன்றி ஆன்மாவுக் கறிவில்லையோவென்னில்?

ஒளியு மிருளு மூலகு மூலாக்கட்
டெளிவி லெனிலென் செய.

(எ-து.) ஒளி சோமருசியாக்கிவிப் பிரகாசமும்

இருளும் — கூதளிருளும்

உலகும் — பிரபஞ்சமும்

அலர்கட்டெ னிவ்வெனிற்பி — அலர்விந்து கண்ணுக்குப் பிரகாசமில்லாமை யிம்

என்செய்யு — மூன்று மிருந்து பிரயோசனமேது? அப்படிப்போல வொளியாகியசிவமும் மிருள்வா கிய வாணவமலமும் பிரபஞ்சமாகிய மாயை யும் அலர்விதுவாகிய வான்மாவுக்கு அறிவில் லையாகில் அம்மூன்று மிருந்து பிரயோசனமென்ன? ஆகையால் லயுதியே யான்மாவுக்கறி வென்று. என-று.

(தி-வ-உ.) விளக்கஞ்செய்யும் ஞாயிறு திங்கள், அங்கியென்னுஞ் சுடர்களும், மயக்கினைச்செய்யும் அந்தகாரமும், பலவகைப் பொருளோடு சிறந்த வுலகமும், விழித்திராநின்ற கண்ணினிடத்துச் சோதியில்லையாயின் என்னபயனைச்செய்தும் பொருட்டு? என-று. எனவே யாதுமின்றென்பதாம்.

இவ்வுவமையால் மிகுந்த பிரகாசமாகிய சிவஞானமும், இருளாகிய ஆணவமும், கேவலமுதல் நிலைமுகிய நந்துவங்களும், நித்தமாகிய வுயிர்களிடத்து உணர்வில்லையாயின் என்னபயனைச் செய்யுமென்னும் பொருள்தோன்றி நின்றது. இஃது வேட்டென்பதோ ரலங்காரம்.

இம்மூன்று வகையினுமன்றி நந்துகேவலமாயாபலமாகிய வுயிர்கேளாமென்பதாயிற்று.

இதனால் விளக்க விளங்குங் கண்போல உணர்த்த வுணருமுணர்வினையுடைய தென்பதனை உய் கூறப்பட்டது. (சு)

ஆகவிம் மூன்றுபொருளையு மறிவ தியாதென்னில்? பதிக்

குடம் பாசத்தைக் குறியேவண்டிவதில்லை, பசுவே பதத்தையே க்கூறுகின்றது.

சத்தாசத்தைத் தாசா சத்தாயிரு தங்களினை
யுய்த்தல்சத்த சத்தா றும்பிர்.

(எ-து.) சத்த சத்தாகிய சிவம் அசத்தாகிய பாசத்தைப் சத்தைச்சாராது பொருந்தாது
அசத்தியாது அசத்தாகிய பாசம் நிடமானையா லம்மிதர் ன்னையும் அறியமாட்டாது
அவ்வன் அவ்விடத்தில்
இரண்டு இவ்விரண்டையும்
உய்த்தல் பொருந்தியறிகிறது
சதசத்தாகு சதசத்தாகிய வான்பொ. எ-று.
மிர்.

(இ-ல-உ-.) நிலைபெற்ற ஞானமாகிய சிவனுக்கு அநித்தங் களான நிடம்பொருள்களைப் புந்தாசச் சட்டியறிய வேண்டியதில்லை. அதேதனங்களாகிய தத்துவங்கட் குறியென்பதில்லை. இவ் வாறன்றி தன்மைபாயின், அவ்விடத் திவற்றைத் தன்னுணர்வு பெறுத்தப் பதுத்தறிய முடிர்கள் சத்தும் அசத்துமன்றியே சத் தத்தாகவே வேண்டும். எ-று. அல்லது கூடாதென்பது கருத்து.

உயிர்களுந் தித்தென்று வழங்கப்படுமாயினும் சிவனுடைய ஞானத்திலே டொருதன்மை பல்லியென்பதாம்.

" சிவன்சிவ னென்றிரண்டுஞ் தித்தொன்று மென்னிற்-சிவ னருட்சித் திவனருளைச் சேருஞ்சித் திவன்றான், பவங்கெடு புத் திமுத்தி பண்ணுறுஞ்சித் தவற்றிற் - படியுஞ்சித் தறிவிக்கப் படு ஞசித்த மிவன்று, னவன்றானே யறியுஞ்சித் தாதலறி றை யிரண்டு- மெங்குந்தா துமொன்றுகா தங்கியமா யிருக்கு, மிவன்றானும் புத்தி

யுற்சித் திவலதோ புத்தி-பிதுவசித்தென் றிழலவனுக் கிவறும சித் தாமே" என்றருளிச் செய்தவாறு காண்க.

இதலை லுயிர்கள் சுத்தவறிவும் ஜடமு மல்லாதல் கூறப் பட்டது. (எ)

அப்படி யான்மா சத்தும் அசத்துமானதற் குவமையுண் டோவென்னில்?

இருளி னிருளாகி யெல்லிடத்தி லெல்லாம்
பொருள்க ளிலதோ புவி.

(எ-து.) இரு இருளோடு கூடி- யிருளாயிருத்தம்
னிலிருளாகி
எ ல்லி டத்தி ஒளியோடு கூடி- யொளியாயிருத்தம்
லெல்லாம்
பொருள்க ளி லதோ புவி. இப் பூமியின்கண்ணே யிப்படி-க்கொத்த பொருள்களில்லையோ? உண்டு. அதாவது, கண்ணுறும் படி-தரும் ஆகாதரும்போல வான் மாவு மதுவதுவாக நின்றறிதற் குவமையாம். என-று.

(நி-வ-உ.) இருள்வந் திறுத்தபோலு மறைந்தும் ஒளிவந்திறுத்தபோலு விளங்கியும் நிற்கும் பொருள்களை யுடையதன்மை யுமை கம். என-று.

பொருள்களென்ற பன்மையால் தினை கண்ணுறும் ஆடியும் விண்ணுறுமுதலாயின.

தொகை எதிர்மறை. இதுவும் ஒட்டென்பதோ ரலங்காரம்.

இதலில் சுத்த உணர்வும் ஜடமுமன்றி யிடைப்பட்டதொன்றிலில்லை யென்பதை யுண்டெனமதுத்து மேல் வலியுறுத்தப் பட்டது. (அ)

ஒளிபடைத்தகண்ணினோடுங்கூடி-நின்றது இருளென்
றுங் கூடுவதேனென்னில்?

ஊமர்க்கண் போல வெளியுமிகவிருளே
வாமர்க்கண் காணுதலால்.

(எ-து.) ஊமர்க்கண்போல ஒளியுமிகவிருளே வாமர்க்கண் காணுதலால் கோட்டானுடைய கண்ணுக்கு ஆதித்தப்பிரகாசமும் மந்தகாரமாயிருக்கும். அதுபோல நிர்மலமற்ற சிவஞானத்தை யான்மாக்கள் காணுமலிருப்பது இருளாகிய வாணவமலத்தால். எ-று.

(பி - ம - உ.) உதயத்தெய்து விளங்காநின்ற சூரியனுக்குச் சூழ்ந்த கூகையினது கண்போல மூற்கூறிய யிர்களும் கருத்தாவாகிய சிவனுடைய ஞானத்தினைக் காணமாட்டா. அந்த ஞானமும் அந்தக் கூகையினது கண்ணுக்குச் சூரியன் நிற்கின்றதான் முன்னின்முற்போல யிர்களுக்கும் தோன்றாது நிற்கும். எ-று.

உள்ளடை-சிறப்புமின்மை. ஏகாரம்-தேற்றம்.

இதனாலுயிர்கள், தமக்கு உயிராகி விளங்கிநின்ற ஞானத்தினைக் காணுமைக்கு உவமைதோன்றிபடுத்திக் கூறப்பட்டது. (உ)

இந்தவான்மாக்க ளறியாமையை நீக்கி யருளைப்பெறுவது மெக்காலம்! என்றிரங்கிக் கூறுகின்றது.

அஞ்ஞானமெனு மாந்தகாரமே காவருடனிய
தெஞ்ஞானமெனுஞ் ஞாயிற்கு விக்கல விடர்.

(எ-து.) அஞ்ஞான அறிவேதகாடங்கி
ஞானத்

ஆர்ஙுமுயிர் சுமந்து தடுமாறப்பட்ட வான்மாக்களுக்கு.
அந்தோ ஐயோ!
அருடெரிவ அஞ்ஞான நீங்கிச் சிவஞானம் பிரகாசிப்ப
தென்று தெக்காலம்!
அளவிலான் றில்லாயிடர். அளவில்லாத ஜனன மரணமாகிய துக்கத்
தை யனுதினதொடங்கி யாற்றுமென் றிரங்கிக்
கூறினின்றது. எ-று.

(நி-வ-உ.) அனுதினமெதொடங்கி யிற்றைவரையும் எண்ணி
றந்த தன்பத்தினைத் தாங்கிநிற்கு முயிர்கள், அந்தோ! எந்தா
ளோ திருவருளாகிய ஞானத்தினைக் கண்டு தம்மிடும்பை தீர்த்து
டோன்பத்தை யெய்துநாள். எ-று.

அந்தோவென்ப திரக்கத்தின்கட் குறிப்பு.

இதன ஓயிர்படுந் தன்பமிகுதிக் கிரங்கிக் கூறப்பட்டது.

இவ்வதிகாரத்தை உரையாசிரியர் நிரம்பவழகியர் உயிரணை
நிலை யெனக்கூறினர்.

பசுங்கிலை முற்றிற்று.

நான்காவது, பாசநிலை.

—o—

இவ்வதிகாரத்திற்கு இருண்மலநிலை.

அஃதாவது, அறியாமையே வடிவாகிய ஆணவமலத்தினது தன்மை. உயிரவைநிலை யென்பதுபோலப் பொதுப்படப் பாசங்களது நிலையென்றது இருண்மலநிலை யென்றதனால், ஒழிந்த மாயை கன்மங்களெவ்வாறடங்குமோவெனின்? "ஒருமொழியொழிதன் னினங்கொளற்குரித்தே" என்பதனாலடங்கும்.

முற்கிளந்த வுயிர்களாற் புணரப்பட்ட பாசத்தினியல்பு கூறுதலின், மேலை யதிகாரத்தினோடிதற் கிைபுன்மையறிக என்றார் நிரம்பவழகியர்.

ஆன்மாவைப் பொருந்திய விடராவது தெதென்னில்? துன்றும் பவத்துயருடின்டுந் துணைப்பொருளுமின்றென்ப தெவ்வாறுமில்.

(எ-து.) துன்றும் பவத்துயருந் நெருங்கியிருக்கப்பட்ட ஜனன மரணமாகிய துக்கத்தையும்

இன்பும் பொன்பமாகிய வீட்டையும்

துணைப்பொருளும் எல்லாத்துக்குந் தாரகமாயிருக்கப்பட்ட திருவருளையும்

இன்றென்பது இல்லையெனச்செய்வது

எவ்வாறுமில். தானு மெவ்வழியானு மில்லையென்னுமபிமானத்தைத் தருவிக்கும் இந்தவாணவமலம். எ-று.

(நி-வ-உ.) தொன்றுதொட்டிடைவிடாது வரும் பிறவித் துன்பமும், மேலாய விட்டின்பமும், இவற்றைகூட்டி முடிப்பதாய முதற் றுணை நிமித்தங்களும் இல்லையென் றறுதியிட்டுக் கூறுதல், காண்டல் முதலிய அளவைக ளெல்லாவற்றுளும் இல்லை. என்று. (க)

இந்த வாணவமலத்துக் கொப்புண்டோவென்னில்?

இருளான தன்றி யிலதெனவைபு மேகப்
பொருளாகி நிற்கும் பொருள்.

(எ-து.) இருளானதன்றி இலதெனவையும்

பூத விருளானது தன்னைக் காட்டுதல் வேண்டி

எல்லாப் பதார்த்தங்களையுங் காட்டாமன் மறைத்து

தானொரு பொருளாகி

ஆணவமலமான திப்படி நின்றுவிடும்.

என்று.

(நி-வ-உ.) உலகத்து வெவ்வேறு பலவகைப்பட்ட குணங்களையுடைய பொருள்க ளெல்லாவற்றினையும் ஒருபொருளாக வேற்றுமை தோன்றாது மறைத்துக்கொண்டு நிற்பது இருளுருவானதற்கன்றிப் பிறிதொருபொருட்கில்லை. என்று

ஆகலால் இதுபோலப் பிறப்பிறப்புக்களும், விட்டுநெறியும், காரணங்களும், பகுத்தறியாதபடி மறைத்தது ஆணவமென்பதாயிற்று.

இவையிரண்டு பாட்டானும் ஆணவத்தினது உண்மையும், அஃதிருள்போல மருள்வடிவிற்றென்பதூஉம், கூறப்பட்டன. (உ)

இருள் போலத் தாமே விதென்னில்?

ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவுங் காட்டு மிருபொருளுங் காட்டா திது.

(எ-து) ஒரு பொருளுங் காட்டா திருளுருவுங் காட்டும்	பூத விருளானது தெல்லாப்பதார்த்தங்களையு மறைத்துத் தன்னைக் காட்டிநிற்கும்
இருபொருளுங்காட்டாதிது.	இந்த வாணவ மலமானது தன்னையுங் காட்டாது தனக்குள்ளேயிருக்கிற வான்மாவையுங்காட்டாது. ஏ-று.

(வி-ம-உ.) அந்தகாரமானது வேறொரு பொருளையுங் காணுமல் மறைத்துத் தன்னுருவங்காட்டிநிற்கும், ஆணவ மானது தன்னுருவதத்தையும் ஞானத்தையுங் காட்டாமல் நிற்கும். எ-று.

இதனு லிவ்விருளினு மிகக்கொடியது ஆணவமென்று கூறப்பட்டது. (கூ)

காட்டாமல்மறைப்பது பதிக்கு?மா லென்னில்?

அன்றளவி யுள்ளளவிலே டவி யிடையடங்கி யின்றளவு நின்ற திருள்.

(எ-து.) அன்று அளவி உள்ளளவி லே டாவி யிடையடங்கி	அதிகியே அன்மாவைப் பொருந்தி சிவஞானத்தைப் பிரகாசமுடைய வான்மாவைப் பொருந்திமறைத்து
இன்றளவு நின்றிருள்.	சிவனது திருவடிநீழலைப் பெறுமளவு நின்ற திந்தவாணவமலம். எ-று.

(கி-ய-உ.) அகவிளக்காகிய ஞானத்திலே தானும் அருதியே கலந்துகொண்டு அந்த ஞானத்தின்மேற் படாத உயிரளவிலே யமைவுற்று இந்நான்வகையும் நீங்காதே நின்றது ஆனவமாகிய அந்தகாரம். எ-று.

உள்ளொளியோடு என்பது உயர்வின்கண்வந்தது. "ஒருவீனையொடுசொ லுயர்பின் வதிந்தே" என்பதிலுக்கனை மாதனின்.

இதனால் ஆனவமாகிய அந்தகாரம் அருதியென்பதும், மாயை கருமம்போல நீங்கிப் புணர்க்கதன்றென்பதும், கூறப்பட்டது. (சு)

அப்படி யிவனிடத்திலே யடங்கியிருக்கப்பட்ட வானவமலத்தை யிவரிலே யறியப்படாதே தானவென்னில்?

பலரைப் புணர்த்துமிருட் பாவைக்குள்ளிடன்றுங் கலாவற்குந் தோன்றுத கற்பு.

(எ-து.) பலரைப் புணர்த்தும்	எல்லாவான்மவர்க்கங்களையும் பொருந்திப் புணர்த்தும்
இருட்பாவைக்குள்ளிடன்றும்	இருண்மல சத்திக்குள்ளிடன்றும்
என்றுங்கலாவர்க்குந் தோன்றுத கற்பு.	எப்போதுந் தன்பத்தாவுக்கு விபசாரியென்றது தோன்றுத கற்புடையதன்மை. எ-று.

இந்தவானவமல மான்மாக்களுச்குத் தோன்றுமலித்பதிப்பழியென்க. இது மூடிந்தகுறளின் கருத்துரை.

(கி-வ-உ.) எண்ணிலராகிய ஆன்மாக்களைப் பேதமறக் கலந்து இடையுறுதல் நின்றதும், இருண்மலமாகிய மகாருக்

கொருகாலுந் தனது தலைவராகிய ஆன்மாக்களுக்குத் தன் னைக்காட்டாது நிற்பதொர் நியமமுண்டு.

பாவையெனவுங் கணவனெனவுஞ் சூட்டம்பற்றி யுருவ கஞ்செய்ததன்றி ஆண்குறி பெண்குறி யவ்விடத்தில்லையெ னக்கொள்க. என்றும் என்றதனால் கேவல சகலசுத்த மூன் றினுமென்பது பெற்றும்.

சிறப்பும்மை யிரண்டனுள், பின்னது இழிபுகுறித்து நின் றது. இடைநின்ற உம்மை முற்றும்மை.

இதனுலாணவத்தினது தன்மை கூறப்பட்டது. (நி)

இந்தவாணவமலத்தை யறிவதெவ்வாறென்னில்?

பன்மொழிக ளென்னுனைருடம் பான்மை தெரியாத தன்மையிருளார்த்தது.

(எ-து.) பன் மொழிக ளென் னுனைருடம் பான் மைதெரியாத தன் மை இருளார் தந் தது.

பலவாகச் சொல்லுவதென்ன? நித்திய அநித்தியத்தை யறியப்படாத முறைமை

இந்த வாணவமலங் கொடுத்ததென் ற நிவாயாக. எ-று.

(நி-வ-உ.) பற்பலவார்த்தைகளாற் பயனென்னை? அறி யாமன்டிம் பொருள்களை யறியும் பகுதிதான்முதுநின்றவி யல்பெல்லாங் கருமை நிறுத்தினையுடைய மூலமலமாயிருள் கொடுத்தது. எ-று.

அறியாமன்டிம் பொருள்களாவன? பதி பசு பாசமென னும் மூவகைப் பொருள்களுடம், சார்பை கிரியை யோக ஞானங் களென்னு நான்வகை யொழுக்கங்களுமாம்.

இருளானென்பது செறவின்கண்வந்த அஃறிணை வழுவமைதி.

இதனால் மூலமலத்திலுள்வந்த அறியாமை வலியுறுத்தப்பட்டது. (சு)

ஆணவமல மில்லையென்னில்?

இருளின்மேறற் றுன்பே றுயிரியல்பேற் போக்கும்
பொருளுருண்டே லொன்றுரப் போம்.

(எ-து.) இருளினின்மேறல் துன்பென் உயிரியல்பேல் போக்கும் பொருளுருண்டே லொன்றுரப்போம்.

ஆணவமல மில்லையென்று நீ சொல்லுவாயாகில் சகத்துக்கு வேதனை வருவானேன்?

ஆன்மாவுக் கியற்கையென்று சொல்லுவையென்னில் (இயற்கையாவது கறுப்பும் வெளுப்பும் கரிக்கும் பாலுக்குமியற்கையாதலால்) அப்போது ஆணவமல நீங்குகிறபொழுது ஆன்மாவுங் கூடக் கெடுவன். எ-று.

ஆகையாற் சூனமுங் சூனியமாகச் சொல்வதடாது.

(நி-வ-உ.) இருளாகிய அவிச்சையில்லையாயின், இந்திரியங்கட்கு வேலைசெய்யுமபோது பிறவித் துன்பம் படற்குக் காரணமென்னை? அஃது ஆன்மாவினது சுபாவமாயின் நீங்காது. நீக்குஞ்சிவனானமுன்னாயின் அதனுடனே உயிருங்கெட்டுப்போமாதலால் எ-று. என்னவே பிறவித் துன்பத்துக்கு நிமித்தம் அவிச்சையென்பதாயிற்று

இதனால் அவிச்சையில்லையென்பாரை யுன்னென்று மதுத்துக் கூறப்பட்டது. (எ)

கொருகாளுந் தனது தலைவராகிய ஆன்மாக்களுக்குத் தன் னைக்காட்டாது நிற்பதோர் நியமமுண்டு.

பாலையெனவுங் கணவனெனவுஞ் சூட்டம்பற்றி யுருவ கஞ்செய்ததன்றி ஆண்குறி பெண்குறி யவ்விடத்திற்சிலைய னைக்கொள்க. என்றும் என்றதனாற் கேவல சகலசுத்த மூன் றினுமென்பது பெற்றும்.

சிறப்பும்மை யிரண்டனுள், பின்னது இழிபுகுறித்து நின் றது. இடைநின்ற உம்மை முற்றும்மை.

இதனாலாணவத்தினது தன்மை கூறப்பட்டது. (நு)

இந்தவாணவமலத்தை யறிவதெவ்வாறென்னில்?

பன்மொழிக ளென்னுணரும் பான்மை தெரியாத தன்மையிரு ளார்ந்தது.

(எ-து.) பன் மொழிக ளென் னுணரும் பான் மைதெரியாத தன் மை இருளார் ந்த தது. பலவாகச் சொல்லுவதென்ன? நித்திய அநித்தியத்தை யறியப்படாத முறைமை இந்தவாணவமலங் கொடுத்தென் றறிவாயாக. எ-று.

(நி-வ-உ.) பற்பலவார்த்தைகளாற் பயனென்னை? அறி யவேண்டும் பொருள்களை யறியும் பகுதிதான்முதிர்ந்தவி யல்பெல்லாங் கருமை நிறத்தினையுடைய மூலமலமாயிரு ள் கொடுத்தது. எ-று.

அறியவேண்டும் பொருள்களாவன? பதி பசு பாசமென னும் மூவகைப் பொருள்களும், சரியை கிரியை யோக ஞானங் களென்னுங் காரணவகை யொழுக்கங்களுமாம்.

இருளானென்பது செறலின்கண்வந்த அஃறிணை வழுவமைதி.

இதனால் மூலமலத்திலல்வந்த அறியாமை வலியுறுத்தப்பட்டது. (சு)

ஆணவமல மில்லையென்னில்?

இருளின்சேறற் றுன்பே றுயிரியல்பேற் போக்கும் பொருருவண்டே லொன்றுரப் போம்.

(எ-து.) இருளின்சேறல் துன்பேன் உயிரியல்பேல் போக்கும் பொருருவண்டே லொன்றுரப்போம்.

ஆணவமல மில்லையென்று நீ சொல்லுவாயாகில் சுகதுக்கமேதனவருவானேன்?

ஆன்மாவுக்கியற்கையென்று சொல்லுவையென்னில் (இயற்கையாவது கறுப்பும் வெளுப்பும் கரிக்கும் பாலுஞ்சுமியற்கையாதலற்பாலவாகும்.)

அப்போதாணவமல நீங்குகிறபொழுது ஆன்மாவுங் கூடக் கெடுவன். எ-று.

ஆகையாற் சூனமுங் குணியுமாகச் சொல்வதடாது.

(நி-வ-உ.) இருளாக்கிய அவிச்சையில்லையாயின், இந்நியங்கட்கு ஏவம்செய்யுமபிறவித்துன்பம் படற்குக் காரணமென்னை? அஃது ஆன்மாவினது சுபாவமாயின் நீங்காது. நீக்குஞ்சிவஞானமுண்டாயின் அதனுடனே உயிருங்கெட்டுப்போமாதலால் எ-று. என்னே பிறவித்துன்பத்துக்கு நிமித்தம் அவிச்சையென்பதாயிற்று

இதனால் அவிச்சையில்லை யென்பாரை யுன்னென்று மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (எ)

ஆணவமலம் நிலைபெறுத்தியதென்னில்?

ஆசாநிலையிலுள்ள காரணமென்? மூன்றிலுள்ள பேதமுறவும் பிணி.

(எ-து.) ஆசாநிலையிலுள்ள ஆணவமல மாதியென்றல்

அவ்வாணவமாவது? பொருந்தக் காரணமென்ன? பொருந்தக்காரணமுண்டு. வெள்ளைப் புடைவையிலழுக்குப்போலவும் கண்ணுடிக்குக் காளிதம்போலவும் மென்னில்?

மூன்றிலுமே டென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை

மோகமுண்டென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை

இந்தமலமாகிய வியாதி மோகத்திலும் பொருந்தும். எ-று.

(நி-ய-உ.) அவிச்சை யிடையிட்டு வந்ததாயின், அஃதொர் காரணமில்லாமல் வந்துபொருந்திய தென்னை? அன்றி முந்தியிது முளையாடாதுவந்து கவர்ந்து கொள்ளுமென்றெ. எ-று.

உளையாடாது கவர்தல்-தோன்றுது விளைவிற் கவர்தல்.

இதனும் அவிச்சை யாதியொன்பானை மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (அ)

அறுதியாகி யொருக்காலும் நீங்காதலன்னில்?

ஒன்று மிகுறு மொளிகவரா தேகலுள்ள

மென்று மகலா திருள்.

(எ-து.) ஒன் றுமிகிறும் ஒளிகவராத்த ல் உள்ளமென் றுயலாகிருள். பூதவிருள் மேவிட்டகாலத்து விளக்கினொளி யவ்விருளைச் சற்றேறீக் கும். அப்படி நீக்காதென்னில் அதுபோல வானவமலமான தொருக் காலுமான்மாலை விட்டுநீங்காது ஆனவ மலமான்து கலாதிக்கிடங் கொடாதேயி ருந்தாலாசாரியராலும் நீங்மாது. கலாதி களுக் கிடங்கொடுக்கையினலே யாசாரி யராலே நீங்குமென்றறிவாடாக. எ-று.

(நி-வ-உ.) மலமானையென்னு மிரண்டினுள், மலமாகிய இருள் வியாபக மெல்லாமறைத்ததாயினும், ஏகதேசவிளக் கமாகிய மாயாகாரியத்தினை யுயிர்கள் கவர்ந்துகொள்ளாதா யின் எந்த ஞான்றும் அவ்வவிச்சை யனைகளைவிட்டு நீங்கு யதில்லை. எ-று. கவருந்தன்மை யுயிர்களுக் குண்டாகவே ண்டுமென்பது கருத்து.

என்றுமென்ப தருளுதயமானகாலத்திலு மென்பதுகா ட்டுகின்றது.

இதனை யுயிர்கள் அவிச்சைநீங்கி முத்தியடைவதற் கோ ர்நிமித்தங் கூறப்பட்டது. (க)

மலமறையாது மாயை மறைக்குமென்னில்?

விடிவு மளவும் விளக்கனைய மாயை

வடிவா நிறை கன்மத் துவந்து.

(எ-து.) விடி வாமளவும் பூதவிருணீங்கு மளவும்

விளக்கனைய மாயை வடிவாதி கன்மத்து ளுந்து.

விளக்கானது பிரகாசித்து நின்ற்போ லவும்

மாயை கன்மத்துக்கிடாகத் தனுவாதி யாகவிருந்து கன்மமுள்ளமட்டும் ஜீவித்து நிற்கும். திருவருள் விளங்கினவிடத்து விடுவளவில் விளக்கொளி மழுங்கி ஒற்போ லமாயையழிவிபாது. என்று.

(நி-வ-உ.) சிவனுடையருளானமாகிய கிரணந்தான்றி ஆணவவிருள் நீங்குமளவும், மாயையினிடத்திலே நின்றுந் தனு கரண புவனபோகங்கள் தத்தம்புண்ணிய பாவங்களுக்கிடாகத்தான்றிச் சிறிதே மலவிருளினீங்கி விடயவின்பங்களைக் காட்டும் விளக்குகள் போலவாம். என்று.

மலமுமாயையும், இருளுமொளியும் போலத் தம்முள் மாறுபடுத்தென்பதாயிற்று.

கிறிதெந்திக்குதல்-விளக்கனைய - என்பதனாற் பெற்றும். விடுவாமளவும் என்றதனால் மாயாகாரியங்கள் சுங்காரகாலத்திற் றமதுகாரணத்திலே யடங்கினும் உயிர்களைவிட்டு நீங்கினவென்றென்பதாம் "இருளினி சுடரிரண்டானின்ற முழுமலமாயை" என்றருளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனால் அவ்வவிச்சையால் நீங்காது தொடர்ந்து நின்ற மாயை, கருமம், இரண்டுடன் மூன்றையுங் கூறப்பட்டது.

பாசநிலை முற்றிற்று.

சு-வது அருளதுநிலை.

அஃதாவது, கருணையுருவாகிய ஞானத்தின் முறைமை.

இத்தன்மையவாகிய அவிச்சையைத் துறந்து விட்டுநெறி காட்டுதற் பொருட்டு அதற்கு மாறுகிய அருள்னது முறைமை கூறலின், மேலை அதிகாரத்திற்கு டி-தற் கியைபுன்மை யறிக.

அருளாவ தேதென்னில்?

அருளிற் பெரிய தகிலத்து வேண்டும்
பொருளிற் றலையிலது போல்.

(எ-து.) அருள் திருவருளுக்கு மேலாகிய தொருபொருளினிற்பெரியது ல்லை. அஃதென்போலவென்னில்?

அகிலத்து வேண்டும் பொருளிற் றலையிலது போல். பூமியினிடத் தான்மாக்கள் அவரவர் விரும்பும் பதார்த்தத்திற்கு மேலான தொருபொருளில்லாதது போல. எ-று.

(பி-வ-உ.) ஒருவர்க் கெல்லாப் பொருள்களுள்ளுந் தாம்விரும்பிய பொருளின் மேலாயபொரு ளில்லாதவாறுபோலத் திருவருளின் மிக்கதாகிய பொருள் உலகத்தில்லை. எ-று.

இதனு லருளினது உயர்வு கூறப்பட்டது. (க)

அருள்தின் றென்செய்யுமோ வென்னில்?

பெருக்க நுகர்வினை பேரொளியா யெங்கு
மருக்கனை நிற்கு மருள்.

(எ-து.) பெருக்கம் நுகர் சஞ்சித மிருதியுங் கட்டுப்படவும்

பிராரத்துவ மிருதியும் புசிக்கவும்

கூ-ம் திருவருட்பயன்

வினை ஆகாமிய மேதவும்
பேரொளி யாய் இவைகளுக்கெல்லா மிருந்த பிரகாசமாய்
எங்கும் எவ்விடத்தும்
அருள் திருவருளானது.
நிற்கும் நிற்கும். அதற்குவமை யென்னெனின்?
அருக்கனென. ஆதித்தனாலே ஜகத்துக்குக் காரியப்படு
வதுபோல. எ-று.

(நி-வ-உ.) உலகத்து மக்கட்டொகுதிகள் பொருளினை யீட்டவும் துய்க்கவும் திமித்தமாய்நின்ற சூரியனைப்போல, அருளும் உயிர்களெல்லாம் புண்ணியபாவங்களை வள்ர்க்கவும் அவற்றின் பயனாகிய சுகதுக்கங்களை யருந்தவும் காரணமாய் மிருந்த வொளியாகி யெவ்விடத்தும் நிறைந்துநிற்கும். எ-று.

அருக்கனென என்றதனால், அவ்வாறு காரணமாதல் ஒருவாற் செய்துகொள்ளப்பட்ட தல்லவாம். பொதுப்பட வினையென்றதனால் புண்ணியபாவ மிரண்டுமாம். சூரியனைப்போல வோரிடத்துண்டாய காலே யோரிடத்து நின்றுயிருப்பதில்லையென்பார், எங்குமென்றருளிச்செய்தார்.

இதனால் அருள் காரணமாதல் கூறப்பட்டது. (உ)

அருள் காரியப்படுத்த வேண்டுமதில்லை, ஆன்மாக்கள் தானே செய்துகொள்வார்க ளெனில்?

ஞானமிலா தொன்று மூயிரறியா தொன்று மில்லை
தானறியா தாமறிவார் தான்.

(எ-து.) ஞான சரீரம் ஜடமாகையால் அஃதில்லாதனவு மறியா தொன்றும் றியாமாட்டாது

உயிரறியாதொ
ன்றும்

ஆன்மா சிற்றறிவாகையிறல் தான் தன
க்கென வறிவில்லை

இவை தானறி
யா தாரறிவார்

இச் சிருவருளறிந்து புகிப்பியாதபொழு
தாதறிந்து புகிப்பார். எ-று.
தான்.

(கி-வ-உ.) அசேதநங்களாகிய தத்துவங்கட்கு எற்றறி
றும் அறிவுண்டாவதில்லை, உயிர்கள் யாதொன்றுக் காமா அறி
யமாட்டா. ஆதலால் அந்த அருள் காமநிக்தறிவியாமல் உலகத்தி
ன்கண் அறிவிஜைப்பெறுவார் யாவர் எ-று. அருளறிந்தறிவித்
தே யறியவேண்டுமென்பதாம்.

இதனை லருளிற்கு அறியவேண்டுவதில்லை யென்பானை, உயி
ர்கட் கறிவித்தற்பொருட்டு அறியவேண்டுமென மறுத்துக் கூறப்
பட்டது. (ஈ)

இப்படி கடைத்தகின்றவருளை யான்மாக்க ளறியாமலிருக்கிற
தெப்படி யென்னில்?

பாலாறி மீனறியும் பான்மைத் தருளறியுங்கள்
மாலாறி யாரு மறிந்து.

(எ - து.) பா லாறி மீனறியும் பான்மைத்து

பாற்சமுத்திரத்திலே திரிகிற மீனானது அ
ப்பாலைக் குடித்தப் பரிதாமற் றனக்குக்
கிழாகிய தந்துல்லினைத் தின்கிற முறைமை
போல

அருளறியிர்கள் மாலாழியாரு மறிந்து.

அருட்கடலிலே யிருக்கிற வான்மாக்கள் சி
வாநுபோகங்களோடு புசித்து ஜந்த மரணங்க
ளோடு போக்கிக்கொள்ளாமற் சுத்தாந்த விடைய
ங்களிலே நியமம். எ-று.

(கி-வ-உ.) மேலைய வருளின்கட்பட்ட வுயிர்கள், அதன்பி றொருந்தினின்று பேரின்பத்தை நுகராமல் மாயாதேகமாகிய மடைக்கதவினையு ளாழ்ந்து அழுந்துந்தன்மை, திருப்பாற் கடலின் கன் வைகிய மீன்கள், பாலைப்பருகாது, அதனுள் சிறிதாப மிரா ணிகளை வருந்தித் தேடியுண்ணு முறைமையினையுடைத்து. எ-று.

மீன்களும் பாலைப்பருகுமாயின், உந்துக்களைத்தேடி யொ ருகாற் கிடைத்துங் கிடையாது முழலாமல், நின்றநிலையிலே வே ண்டுமளவும் பருகும். உயிர்களும் அருளேநுகர்ந்து சலந்து நிற்குமா யின், சிற்றின்பங்களைத் தேடி அவ்வாறுழலாமல், பேரின்பத்தி னைத்தாமும் அந்நிலையிலே யினையுறுதி அனுபவிக்குமென்பதாம்.

இதனுள் ளருளோடு கூடி-நின்றும் உயிர்க ணின்றுறும் இழிபுகூற ப்பட்டது. (கூ)

அருளறிவிப்பதை யறியாது தெப்படி- யென்னில்?

அதனுக்கு துணையறியா வாற்றேனை யென்க

மூலம்:னை யுளரா வுயிர்.

(எ-து.) அருளுக் துணையறியா வாற்றேனை யென்க

மூலம்

உளர் னை யுளரா வுயிர்.

ஆன்மாவினிடத்திலே பொருத்தியிருக்கிற படஞ்சேந்தியங்களான்மாவிலேயே காரியப்பட்டு வருங்கையிலேயும் ஆன்மாவிலே காரியப்படுதிலேனெனை யறியாத மூலமலமேபோல

ஆன்மாவுந் திருவருளிலே காரியப்படுஞ் சேயுந் திருவருளிலே காரியப்படுதிலேனெனை யறியாத வுண்மையையும். எ-று.

(கி-வ-உ.) தமக்கு மருந்தாக வுடன்வருந்துணையினைத் தானேயெனதாடானு வழுவிச்செல்வானேபோலவும், தமக்கு மூலமல மி ன்று உளர்த்துங் கன்மமறியாது இந்திரியங்கள் போலவும்

உயிர்கள் தாமுமக்குயிராய் நின்றுணர்த்தும் அருளினை அறிய மாட்டா. என்று.

இவை தன்னைமையும் தலைமையும் பற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டு விளை. (ந)

அருணாடத்து விப்பதனை யறியாத தெப்படி யென்னில்?

தனரையை யறியாது தாமே திரிவார்
பூனரையை யுணராபுவி.

(என-து.) தனை யறியாது தாமே திரிவார் புனை யுணராபுவி. பூமியின்—த்திலேயிருக்கப்பட்ட வான்மாக்கள் பூமிதாரகமாக கடக்கச்சேயும் பூமிதாரக்கத்தை மறந்து காடைடந்தென்று பதுபோல

உணராபுவி. பூமியினிடத்திலேயிருக்கப்பட்ட வான்மாக்களுந் திருவருளிலேயே தொழுதிட்டடச்சேயும் திருவருளிலையே தொழுதிப்படுகேழுமென் றறியாதமூடனையும். என-று.

(நி-வ-உ.) பூமியைத் தமக்கு ஆதாரமென் றறியச்செய்டாது காமேதனம் காரணமாகப் போக்குவரவு செய்வானைப்போல் அருள்னைத் தமக்காதாரமென் றறியா உயிர்களுந். என-று.

பவியென்ப நீன்ன முயிர்கள்மே னின்ன தூறு. (க)

அருளைத்தேடியறிவாரே வென்னில்?

மலைகெடுத்தோர் மலங்கெடுத்தோர் வாய்கெடுத்தோர்
[ர் எ]ங்கள்

கலைகெடுத்தோர் தற்கடோர் காம்.

(என-து.) மலை மலைபோலுள்ள மலையைப் தொடினவர்போல் கெடுத்தோர். வாழ்வு

மண் தெடுத் தோர்	நூமியிலே யிருந்து நூமியைத் தோண்டினவர் போலவும்
வான் தெடித் தோர்	ஆகாசத்துக்குள்ளே யிருந்து ஆகாசத்தைத் தேடினவர்போலவும்
ஞானம் தலை தெடுத்தோர்	ஞானமாகிய வறிவைக் தெடுத்துத்தேடுவர்கள்
தற்தே டோர்	தம்மைத்தானியாத வான்மாக்கள். என-று. தாம்.

(க்-வ-உ.) மலையினை யிழந்தோரும், மன்னனினை யிழந்தோரும், ஆகாயத்தினை யிழந்தோரும், எங்களூரை நிறைந்த பொருளினை யிழந்தோரும், தாவனம்பதினை யிழந்தோரும், தம்மிற்ற மொப்பர். என-று.

மலை நிலம் ஆகாயம் தான் என்பனவற்றைத் தெடுத்தோர் உலகின் கணிப்பிலே, உளராயின் அவர்போல அருளினையிழந்தோரும் பொதையிரண்டதாம்.

ஈண்டுத் தற்தேடலென்பது யாக்கைமேல் நின்றது. (எ)

ருனைத்தை யிழந்தறிவு தேறென்னில்?

வெள்ளத்து ருவற்றி யெங்கும் விடுந்திருளாம் கள்ளத் தினைமுவி் கடலம்.

(எ-து.)வெள் ளத்தூவற்றி	சூழ்ந்தளவுதண்ணீரிலே போகிறவன் ஒரு விடயத்திலே யதிதப்பட்டுப் போகிறதுபோலவும் .
எங்கும் விடிந் திருளாம்	ஆதித்தனெங்கும் பிரகாசிக்கச் செய்தே யும் பிறவிக் குருடனுக்கு மிருந்த விருளாயிருந்ததுபோலவும்
கள்ளத் தினை	கவட்டிந்திரியங்களைந்து மினைவதாயிருக்

வர்கடன். கிற வான்மாக்கண் முறைமையு மித்தன்மை
த்து. எ-று.

(நி-வ-உ.) நிலைநின்ற நறுநீரின்கண்ணே நின்றும் அதனைப் பருகாது நாவறண்டும், எவ்விடத்தும் இருள்நீங்கி விடிந்திருக்க வு மயங்கிந்திற்கு மடமேவாரது தன்மையே, தாம்நினைந்த அருளோ டு கலந்துநின்றும் அதனுல்வரும் பெரின்பத்தை நுகராத வஞ் சத் தலைமையுடைய ஆன்மாக்களது முறைமை. எ-று.

உயிர்கண்மாட்டுளதாய குறையேயன்றி அருளின்குறையன் றென்பதாம்.

வஞ்சத்தலைமையாவது, தாமொன்றிற்குங் கருத்தா வல்ல வாயிருக்கவும் யானெனதென் றகங்காரித்தல். (அ)

அஞ்ஞானநீங்கி யறிவு தெவ்வாறெனில்?

பரப்பலமைந்த கேண்மினிது பாற்கலன்மேற்பூனை
காப்பருந்த நாடுங் கடன்.

(எ-து.) பரப் பலமைந்த கேண் மினிது — அருட்பொருளைக் கேட்குமிடத்துக் கரண வியாத்திகளைவிட்டு இன்பமாகக் கேண்மின். அப்படிக் கேளாம லிந்திரியங்களின் வழியி லே திரிந்தாற் கேட்டபொருளும் பயியாது, ஐயமானதும் நீங்காது. அதென்போலவென் னில்?

பாற்கலன்மே ற் பூனை காப்பருந்த நாடுங் கடன். — பாற்சட்டியின்மேலிருக்கிற பூனையானது பாலைக்குடித்துப் பசிதீராமல் காப்பைத்தின்ன விறப்பைபாடு முறைமை போல. எ-று.

(நி-வ-உ.) சஞ்சல மனத்தாற்பயனும் விரைவினையடக்கி அரு ளின்றன்மையே யினிதாகக்கேட்டு மனங்கொள்வீராக. அதனை

[illegible] சிற்றின்பங்கள்மேற் பட்டும் இப்புல்லறிவாண்மை, உறி
[illegible]மேய்வரும் இனிய பார்த்து—த்தின் மீதிருக்கும் பூனைபோ
[illegible], சுவர்த்தகலியிலோடிய கரட்டினைத் தாவிப்பற்றி முகரவிசா
[illegible] முயலையடியினை யொத்துமாகலான். எ—று.

பூனையும், உறியின்கட் பாற்குடத்தின் மேலிருந்தவாறே
[illegible]னைப்பருகாது தாப்பிசீனைப்பற்றி விசைகொண்டு வாவுங்கால்,
[illegible]ழன், சிறிதின்மையில்லாத வுளவாதலேயன்றித் தா
[illegible] வருந்தமுமிழைப்தும். கைப்படாக்கால், வருத்தத்
[illegible]னையும் போக்கிப் பாற்குடத்தினையு முடைத்தமிக்
[illegible]ம். உயிர்களும் அதுதிரியே கூடினின்ற வருளாகத்
[illegible] சிற்றின்பத்தினை யெய்தாது சிற்றின்பங்கள்மேற் பட
[illegible], அதுபோல வெளிருகாலைப்றுத் சிற்றின்பத்துக்குமன
[illegible] வெளிறுதலையுறுமென்றும், அவ்விதற்தாக்கால் இருளை
[illegible] முயிர்ப்பதும், மிக்க இடர்ப்படுமென்பதாம்.

[illegible]மையும் பார்த்துடனையும், சுவர்த்தகலியி
[illegible]யும், அறிந்து தாவியும்.

[illegible]யும், அருள் வினையும் இறைஞ்சியுமா
[illegible]யும் திரிதலையுடையதிருத்தலும், எவ்விடத்தும்
[illegible]லுதலையுடைத்தலும், அதனால் வருமின்ப மெய்
[illegible], அதனிற்றாழ்ந்த பற்றுக்களையுமான உயிரின் குற்றம்

(க)

[illegible]ன்னில் ?

[illegible]மையும் பிறவும் பிறக்கமிலை
[illegible]மையின்று மில்லை.

(எ-து.) இற்றை வரையினைத்தும் எதும்பழக்கமிலா வெற்றுயிரக்கு விடுமிகை.

சிவனுள்ளே காலந்தொடங்கி யான்மாதிருவடியைப் பெறுமளவும், திருவருளுடையாய்த் வரச்சேயுந் திருவருளுடனே சற்றுமுறவில்லாத அளவில்லாத வான்மாக்களுக்கு மோகமொன்றுமே கிட்டாது. எ-று.

இருவினையொப்பு வந்தல்லது ஞானம் பிரவேசியாதென்பது கருத்து.

(வி-ம-உ.) அநாதியெதொடங்கி இன்றளவும் அருளோடுண்டுறக் கலந்துநின்றும், சிறிதும் அதிற்றோய்ந்த பழமை தோற்றுதலில்லாத வெறியவுயிர்கட்கு விடுதேசற்கலென்பது மிகுதி. எ-று. தகாதென்பதாம்.

வெறுமை - பயன்கொளாமை. பழமை தோற்றுதல்-உலகவெறுப்புத் தோன்றுதல்.

இதனால் அருளோடு கலந்துநின்றும் விடுகூட நினையாத வுயிரினைப்பற்றித் தூற்றப்பட்டது. (சு)

அருளதுகிலை முற்றிற்று.

—0—

ஞ-வது, அருளுருநிலை.

அஃதாவது, ஞானவடிவாகிய குரவனதன்மை.

அருளதுநிலைகூறி, அருளாலும் வழியினது நிலைகூறுதலின், மேலையதிகாரத்திற்றொடு இதற்கையைபுணைத்தெனைக் கொள்க.

இருவினையொப்பி லெவர்வருவா ரென்னிற்?

அறியாமை யுண்ணின்ற றளித்தற்றே காணுங்
குறியாகி நீங்காது கோ.

(எ-தை.) அறி அறியாமையாகிய பெத்தகாலத்திலே
யாமை யுண்ணி அறிவுக்கறிவாய்நின்று இரண்டித்த திரு
ன்ற றளித்ததற்றே டிதாமென
காணுங் குறி கரசரணதிகளுடனே குருவாயெழுந்த
யாகி ருளிவக்கது. ஆருயிர்களெயில்லையாவெ
ன்னிற் ?
நீங்காதகோ. அது உள்ளும் புறம்பும் விட்டுநீங்காத
ஞானாநந்தமாகியகுரு என்று.

(நி-வ-உ.) தோன்றுத் துணையாய்க் கலந்துநின்று கா
த்தருடத்தினையருளே, கண்ணற் காணப்படும் வடிவினை யு
டையதாக விட்டுநீங்காத குரிசில். என்று.

இதனால் அருள்குருவடிவு கொண்டுவந்தமை கூறப்ப
ட்டது. (க)

அவரே குருவாக வரவேண்டுமோ, படித்திருக்கிற வித்
துவான்களாகாதோ வென்னில் ?

நு-வது, அருளுருவீலை.

அகத்துறுநோய்க் குள்ளினை ரன்றி யதனைச்
சகத்தவருங் காண்பரோ தான்.

(எ-து.) அகத் துறுநோய்க் குள்ளினரன்றி — ஒருவனுக் கந்தரங்கமான விடத்திலே வந்த வியாதியை அவனுக் கந்தரங்கமானேபோறிந்து நிற்பதேபோல சுவினையாசரியமூர்த்தமாயெழுந்தருளிவந்து நிகழ்நிகழ்குமல்லது

அதனைச் சகத்தவருங் காண்பரோதான். — அந்த வாணவமலமாகிய வியாதியை ஜகத்திலேயுள்ள சரியம்போலக் குருவால் நிகழப்போகாது. எ-று.

(நி-வ உ.) ஓர் இரும்பின்கண் ஒருவர் கொண்டபினிமை அவ்விரும்பின்கண் வாழ்வார் அறிவதன்றி, அதனைச் சேய்மைக் கண்ணராகிய உலகத்தார் அறியவல்லரோதாம். எ-று.

தான் என்பது அசைநிலை. ஏகாரம் எதிர்மறை.

இதனால் இங்ஙனம் வடிவுகோடற்கு அருளோதல் வேண்டுமோ வெண்னும் ஐயத்தினை யகற்றி வலியுறுத்தப்பட்டது. (உ)

இப்படிவரப்பட்ட குருசரியையினை யாவராலுமறியலாமோ வெண்னில்?

அருளா வகையா லருள்புரிய வந்த
பொருளா தரிசனாய் புகி.

(எ-து.) அருளாவகையால் அருட்பிரகாசியாத மூலமலமிருளினை யருள்புரியவந்த பொருளாதரிசனாய்புகி.

இப்படிக்கொத்த குருசரியையினை, நீக்கியிருள்ள வாண்மாத்ர ளறியமாட்டாள். எ-று.

(நி-வ-உ.) படைப்பு நிலை காறும் மறைப்பு என்னும் நான் கினையுந் தான்முது செய்தவாறுபோல, அருளென்னுந் தொ ழிலினையுந் தான்பன்னுதலும்போலப் பன்னும்படி, மாலுட வடிவென்னும் அங்கியாற் மறைத்துக் கொடிவந்த உண்மை ப்பொருளை இக்குருவடி வென்பதனை அறியமாட்டாது உ லகு. எ று.

தம்போலொருமானுடராக நினைக்குமென்பதாம். (ந)

உத்தம ரல்லாதா ரறியப்படாது தெந்த வேதாவி னுலென்னில்?

பொய்யிருண்ட சிந்தைப் பொறியிலர்ப் போதமா மெய்யிரண்டுங் காணார் மிக.

(ன-று.) பொய்யிருண்ட சிந்தைப் பொறியிலர்

அஞ்ஞானமிருதியாலே பொருந்தப்பட்ட சித்தத்தை யுடையார்கள் பஞ்சேந்திரியங்களிலே திரிபப்பட்ட வான்மாக்கள்

போதமா மெய்யிரண்டுங் காணார் மிக.

அறிவுக்கறிவாயிருக்கிற திருவருளையும் அந்தத் திருவருடானே திருமேனியாய்வந்த வாசாரியனையும், ஆகவிரண்டு வித்தையு மிகுதியுற் றறியமாட்டார்கள். எ-று.

(நி-வ-உ.) நிலையாத காயவாழ்க்கையினையும், ஆனவ மலத்தால் மறைந்த வுணர்வினையும் உடையராய், ஞானமெ ன்னுஞ் செல்வத்தினை எய்தாதவிலாதகர்; அறிவுமயமாகிய அருளையும், அவ்வருளான் ஆகிய தீதிகவடிவையும் என்று முண்மை மைப் பொருளினிலையினையும் நிறைமறியமாட்டார். எ-று.

இத்தன்மையராகிய அசாரியவடிவினை, அருள்காரண மாய்வந்த வாசாரியனாகவே; நின்மலமாராய், அவ்வண்ண மாய், சி

ண்மையாம், ஒழிவற நிறைந்த அவ்வருளினையும் உணர்மாட்டாரென்பது கருத்து. (உ)

அவர் திருமேனியை யென்பொலி வறியேவணங்குமா வென்னீர்மைத்து?

பாவினையென மாக்களைப் பற்றிப் பிடித்ததற்காம் பாவினையெனக் காணாய் புவி.

(எ-து.) பார் மானைக்காட்டி மானைபிடிப்பவர்போலவினையென மாக் வான்மாக்களை
களை

பற்றிப்பிடித் • அவர்சத்தி பொருந்திப் பிடிப்பட்டவற்
ததற்காம் காம்

பார்வை இப்படிநம்மை யிராகுகிக்க நமக்காகவா
யெனக் காரணர் ந்த திருமேனியென்று பூமியிலுள்ள வான்
புவி. மாக்கள் அறியமாட்டார்கள். எ-று.

(நி-வ-உ.) விலங்குகள் பறவைகளைப் பிடித்தற்கு அவ்வவற்றின் வடிவாற்செய்த நிலகம்போல, மிக்கதெய்வ வடிவங்களின் அருட்சிவருபாதி, மனிதனைத் தன்வயத்தாக்கிக் கொடற்பொருட்டு அருள் பார்த்துக்கொண்ட மானுடவுருவாகிய குருவடிவினை, பார்வையாக அறியமாட்டாவாம் இப்பழமை. எ-று.

இவை மூன்றுபாட்டாலும் அகளமாய் நிறைந்த அருளே குருவுருவுதரித்து வந்தென்பதுகின அறியாதார் இழிபு கூறப்பட்டது. (ரி)

பார்வையாக வெல்லாவற்றையும் நற்சாருபமாக்க வெனவே தீச்சார வெளிலில்?

எமக்கெ னெவ்வறுக் கெவைதெரியு மவ்வத்
தமக்கவினை வேண்டுந் தவி.

(எ-து.)எமக் கென் எவ்வறுக் கெவைதெரியும் அவ்வத்தமக் கவினைவேண்டு தவிர்.

எமக்கு யாது பக்குவமல்லாத வான்மாக்களுக்கு எந்நினை புசித்தாலுந் தெரியாது பக்குவப்பட்ட வான்மாக்க ளெந்த வாசாரியனை வழிபட்டுக்கேட்க அப்போது மலமாயாதி கன்மங்க ணீங்கும். எ-று

(நி-வ-உ.) நீகுருவுண்மை கொண்டமையால் எமக்குவரும் பயனென்னை? யாவ தொருவற்குயாதனுகிலு நூற்பொருள்கள் குரவனையின்றியுணர மூன்றொடு பின்மலவறத் தோன்றும், அந்நூற்பொருள்கள் அவனைத்தமக்குக்குரவ ராக அவாவிநிற்கும் பொழுது இம்மறுதலையினை ஒழிவாயாக. எ-று.

குருவுண்மை கொள்ளாயாயின் என்ப தெஃகி நின்றது. இதனால் யாதொருநூற் பொருள்களுங் குரவனையின்றி யுணரப்படா வென்று கூறப்பட்டது. (சு)

திருவருளறிவுக்கறிவாயிருக்கிறது போதாதோ குருவாய்வரவேயுணரியா வென்னில்?

விடமகுலை மேவிறுமெய்ப் பாவகனின்மீளுங்
கடனினிருள் போவதெவ்வம் கண்ணா.

(எ-து.) விடம் குலை மேவி ஒருவனை விடந்தீண்டித் தலைமண்டைக் கொண்டு கிடக்கச்செய்தே கிரியைக் கொண்டுவந்து கழுத்திலே க

னும் ட்டிருலும் விட்டு நீங்காது. பின்னை நீங்குகிற தெப்படியென்னில்?

மெய்ப்பாவ னின்மீரும் கட்டினில் உண்மையாகிய பிடாரகன்வந்து நன்னினையுங் கிரியாகப்பாவித்து அவனையுங் கிரியாகப் பாவிக்கவே விட்டுநீங்கும்

இந்த முறைமைபோல வாசாரியனுஞ் சிவசொருபமாயிருந்து சீடனையுஞ் சிவசொருபமாக ஞானக்கண்ணினாலே பார்க்கவே

இருள்போலு தெவன்கண். அந்தகார மலமாயாதி கன்மங்களின்குவதன்றி பின்னையாராலே நீங்கும். எ-று.

(நி-யை-உ.) விடமான து கிரி தானைவந்து கிண்டினுமீளாது, அதன்வடியினைப் பாவிப்பானெருவனால் மீளுமாறுபோலவே, இவனுடைய நிருமோசக்கிரியால் ஆணவமிருள்நீங்குமாறு. எ-று.

இறைவன் அருகிலே உயிரோடு கலந்து நிற்பினும் குருவுருக்கொடு வந்தல்லது பாசம் நீங்காதென்பதாயிற்று. இது சகலரைக் குறித்து நின்றது.

இதனால் ஆசாரியனால் பாசம்நீங்கவேண்டு மென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

இவர் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளிவந்து இரங்கிப்பது ஒருவருக்கோ வென்னில்?

அகலத் தருமருளா யாக்கும் விஞானரீக்குள்
சகலர்க்கு வந்தருளுந் தான்

(எ-ஆ.) அக விஞ்ஞானகலரிற் பக்குவர்க்கு அதிவி
ல தருமருளா லே ஞானத்தை யுதிப்பிப்பன். ஆணவமல

யாக்கும் — த்தை நீக்குவன்

வினைக்கும் — பிரளயாகலரிற் பக்குவர்க்கு அவர்களை ப்போல மாணும் மலவுஞ் சதுர்புருஷங் காளகண்டமும் மூன்றுதேகத்திரமுமாக வ ழுந்தருளிவந்து ஆணவமலத்தை நீக்கிச் சிவஞானத்தைப்பிரகாசிப்பிப்பன்

சகலர்க்கு வ — சகலரிற் பக்குவர்க்கு அபூலனைத் தி

ந்தருளுந்தான். — னையுமூலையும் மும்மலத்தையும் நீக்கிக் கிர மத்திலே சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப் பன், கத்தா. எ று.

(இ-ல-உ.) கன்மமலத்தின்றும் நீங்கினை • விஞ்ஞானகலர்க் கும் பிரளயாகலர்க்கும் நிராதாரமாய்நின்று அருளைவிளக்கு ம், மன்மமலச் சேதனம் பண்ணுதற்குப் பக்குவராகிய சகல ர்க்கும் குரு வுருவினை யாதாரமாகக் கொண்டுவர்போலத் தானவர் தருக்கிரகம் பண்ணும். எ-று.

அவ்வா றருள்புரிதல் சகலர்க்குக்கூடாதென்பதாம்.

பிரளயாகலர்க்குக் கன்மநீங்கலாவது, அதன்வயத்தா காதிருத்தல்.

குவ்வுருபு விகாரத்தால் தொக்கது.

மூதலிருவர்க்கு "நிராதாரமாகிக் கரையிலருட்பரந்து வியாசத்திநிபாததஸ்தாம்" என்றருளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனால் அருள் மாணாச்சட்டைசாத்தி வருவதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (அ)

குருவாராமலாகாதெவனில்?

அரனிவரெல்லா மகன்ற நெறியருளும் பெரறிவாள் வாராத பின்.

(எ-கா.) ஆரறி வோர் எஸ்ஸா மகன் ற கெநியருளும் பேரறிவான் வாராதபின்.

ஆரநிக்கு மோகூமடையப்போகிறார்

மூப்பத்தாறு கருவிகளுநீங்கும்படிபண் ணிச் சாயுச்யமான வீட்டைக் கொடுக்கப் பண்ணினான மகத்தாகிய சிவஞானத்தையுடைய சிவ ன் வாராதபோது. எ-று.

(நி-வ-உ.) மந்திரமூதல் கலியீருகிய மூவிரண்டு தத் துவமாயுங்கடந்த வீட்டுநெநியினை வெளிப்படுத்தும் நிறைந் த ஞானத்தினையுடைய இறைவனை குருவுருக்கொண்டுவா ராதமிடத்து, அந்தனை அறியவல்லார்யார். எ-று. ஒருவருமில் லையென்பதாம்.

இதனால்நிறைந்த அறிவாகிய இறைவனை உருக்கொடு வினைவ்வது உண்மையையுணர்தல் கூடாதென்பது கூறப்ப ட்டது.

(க)

இவர் வேறுமூந்தராகவரவேண்டுமோ என்னறிவிலே யி ருப்பது போதாதோவென்னில்?

ஞானமிவையெனுமிய கண்ணியிடு நற்கல்நற் பானலு வொழியப் படும்.

(எ-து.) ஞா னமிவையெனுமிய கண்ணியிடும் நற்கல் நற்பா னலு வொழியப்ப டும்

இவன் ஞானசாரியனாக வாராமல் ஞா னம்பிரகாசிக்கும் கண்ணியிடம் கல்லு சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்திலே யாதித்தனில்லாதக்கினியுண்டாகின். எ-று டின்.

இச்சிரண்டுமப்படியாகா தென்பது கருத்து.

(நி-வ-உ.) அருள்வடிவாகிய சுரவணையன்றி யொருவ
ற்கு ஞான முண்டாதல்கூடும், ஆதித்தலைவன்றி மாசிலாச்
சூரியகாந்தக் கற்கினிடத்து நெருப்புத் தோன்றுமாயின்.
எ-று. இரண்டுமில்லை யென்பதாம்.

இதனால் திருவடிஞானம் சுரவணையின்றியமையாச் சிற
ப்பிற்றென மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (கo)

அருளுருநிலை முற்றிற்று.

—o—

சூ-வது, அறிபுநெறி.

அஃதாவது, உண்மைப்பொருளை யுணரு முறைமை.

அருளுருநிலைகூறி அதனை லறியும்பொருளுண்மை கூறுத
லின், மேலையதிகாரத்திலேடு இதற் கியைபுண்மையறிக.

அவரெப்போது குருவாவா ரென்னில்?

நீடு மிருவினைக ணேராக நேராதல்
கூடுமிறை சத்தி கொளல்.

(எ-து.) நீடு மிருத்த புண்ணியபாவங்க ளிரண்டும்
மிருவினைகள்
நேராக நெ தலையொத்தவிடத்து
தாதல்
கூடுமிறைசத் கத்தா திருமேனிகொள்ளுவர்; அப்போ
திகொளல். சத்தி பதியும். எ-று.

(நி-வ-உ.) ஒன்றை யொன்றெறுவ்வாது மிக்குவளர்ந்து

வரும் புண்ணிய பாவங்களினால் மும் தம்மி லொப்பாகவரும் பருவத்திலே யுண்டாகும், சிவனுடைய சத்திபதித்தல். எ-று.

கேராக கோராதல், ஓர்புண்ணியத்துக் கோர்பாவ மோர்வகையா லெறுத்திருத்தலாம். அதுவன்றி வாக்குமனங் காயமென்னு மூவகையா லியற்றப்பட்ட புண்ணியங்கள் மூன்று மோர்பங்கும், பாவங்கள் மூன்று மோர்பங்குமாகப் பொன்னும் இரும்பும் கன்மத்தாற் றுலேயாக்கத் தங்குதல் போலப், பலத்தாற் சமமுதல். சத்தி பதிதலாவது, நிலையாத இயல்பினையுடைய வுலக கடையினையஞ்சி விட்டுநெறியினை விரும்பும் ஞானம் உயிர்கள தினைக்கினைத் திருத்தல். ஒன்றறியாதன் றோற்றத் தாழ்வுபடுதல் அனைய வை யிகழ்ந்திருத்தி முழுக்கு மென்பதாம்.

இதனை இன்மை யுணர்த்தற் கேதுவான சத்திபதியு மெய்லை கூறப்பட்டது.

(க)

கத்தா திருமேனிகளென்னுவக் தெனை யறிவிப்பாரெ னில்?

வக னெனேகே னிருள்கருமம் மாயையிரண்
டாகவினை யாறுதியில்.

(எ-து-) ஏக கத்தாவும்
ன்

அனேகன் ஆன்மாவும்
இருள் ஆணவமலமும்
கருமம் கன்மமலமும்
மாயையிரண் சுத்தமாயை யசுத்தமாயையும்
டு
ஆகவினை. ஆகவிந்த வாறுபொருளும்

(உ) திருவருட்பயன்

ஆணவமலம் அறுதியில் யுண்டானவதென் றறிவிக்
தார். எ-று.

(வி-ம-உ.) ஒருவருகிய இறைவனும், அளவிலவாகிய கரிக்களும், இருள்வடிவாகிய ஆணவமலமும், கன்மமலமும், சுத்த மசுத்தமென்று மிருவகை மாயையருமாகிய இப்பொருள்கள் ஆறும் அறுதியாகிய பொருள்கள். எ-று.

அவைகள் என்பதில் ஈற்றுமகரம் னகரமாய்த் திரிந்து நின்றது. இவையாறுமென அம்முன்னே வாசகங்கொண்டு மிகவின்றி முடிந்த திணைவழுவமைதி. ஆறுமென்று முற்றும்மை தொக்குநின்றதாற் றொக்கது.

இதனால் நித்தியப்பொருள்களின் வகை தொகை தொகுத்து கூறப்பட்டது.

ஆறுதி என்பதை ஆறுநி எனப் பாடமோதி இவையாறுமென உரைகூறினார் நிரம்பவழகியார். இதுபோன்று பாடபேதங்களாம் உரை வேறுபடுமிடங்தோறும் மூலச்செய்யுள் கனையும் திருத்திக்கொள்வது வாசிப்போர் கடன். (உ)

அறுதியாகி யாறுபொருளினு மறிவு தொகுதனில்?
செய்வா னுயிர்செய் வினையுயிர்ச் சேர்பய னுய்ப்
போ யவையுளனென்றுணர். [வனு

(எ-து.) செ கன்மத்தைச் செய்யப்பட்ட வான்மாய்வானும் வும்

செய்வினை செய்யப்பட்ட புண்ணியபாவமும்

யும்

சேர்பயனும் புண்ணியபாவத்தைக் கொடுவாகிய சுகதுக்கமும்

சேர்ப்பவ இந்தக் கன்மத்தைக் கூட்டிப் புசிப்பிக்
னும் கப்பட்ட கர்த்தாவும்

உய்வா னுளா இம்மைதெல்லா மறிந்து பிழைத்திருக்கிறவ்
வென்றனர். ஏன்மா. எ-று.

(நி-வ உ.) புன்னியபாவங்களைப் பண்ணுமும் புருடனும், அவற்றைச் செய்யப்படும் வினைகளும், அவற்றின் பயனாகிய இன்ப துன்பங்களும், அவற்றைக் கூட்டியருத்து மீளாறவனு மென்னு மிந்நான்குதிறத்தினை யுடையனாக வுவ்வினையறிவ னாக ; மாணவகனே ! நீ இதிற்சார்த்தற்பொருட்டு. எ-று.

இவை யுணராதிருக்கவே யாவனனதென்னுஞ் செருக் கூறது பிறவித் துன்ப மூறுமென்பதாம். உடையனாதல் இரு வினைகளைச்செய் திறனாகிய லவற்றின்பயனை நுகர்தற்குக் காரணியனாதல். (கூ)

உய்வான் முதலாயறிவனே வென்னில்?

ஒன்றுயிரால் வாழு மொருமைமுதற்றே யுலகுயிர்தா னெல்லா மடலன்றுற் றதரம்.

(எ-து.) ஒன்று சரீரமான தூன்மாவி னுலே யொருபி ரான்வா முழு தித்தாய் ஜீவிக்கிற முறைமைபோல் மொருமைமுதற்றே

வுலகுயிர் இந்தச்சரீரத்திலிருக்கிற வான்மாவுந் தா னெல்லா இந்தத் திருவருளினாலே ஜீவித்துகிற மடலன்றுற் கிறதை முறைமைத்து. எ-று.
தரம்.

(நி-ம-உ.) உடம்பான தூ உயிரோடுகூடப் பிரிப்பின்றி க்கடவுளை மொத்துணைமையினை யுடைத்து. அவ்வுடம்போடுயி ர்க்கவினைதந்த ஞானத்தோடுகூடி யொன்றுபட்டு வேறாந் நிலைபெறுங் தகுதியன. எ-று.

உடலைத்துயிர்போலக் கலந்தறிந்து நடத்துமென்க் தாம்.

உடம்பென்ற பொதுவகையால் ஐவகையுடம்பு மடங்கும். அவையடங்கவே நிலமுதல் காதமீறுகிய தத்துவமெல்லாமடங்குமெனக்கொள்க. (சு)

அருளாற் காரியப்படுதலெப்படியென்னில்?

தன்னிறமும் பன்னிறமுந் தாணுங்கற் றன்மைதருமெ
பொன்னிறமேபோன் மன்னிறமிப்பூ.

(எ-து.) தன் னிறமும் பன்னிறமும் பன்னிறமும் தன்னிறமும் மன்னிறமிப்பூ. படிகத் தன்னுடைய பிரகாசத்தையும் பஞ்சவன்னங்களினுடைய வினைக்கத்தையுங்காட்டும் இவ்விரண்டையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்தப்பட்ட வாதிந்தப் பிரகாசத்தைப் போல கத்தாவினுடைய திருவருளுந் தத்தங் கற்றறிவும் ஓடத்திப் பிரேரகமுமாயிருக்கும். எ-று.

(தி - வ - உ.) அடுத்த பலவன்னப்பொருள்களையுங் கலர்த்தலும், அவையடித்திருக்கிலுங் தன்னிறமே காட்டிநிற்றலுமாகிய படிகத்தினது தன்மையிதன்பிரிற்கும் தான்காரணமாகிலும் பன்னிறமும் ஞாயன் கிரணம்போலாம்; இவ்வுலகிற்கு இனறவனது சுடராகிய ஞானசத்தி. எ-று.

கட்டினிடன்று பிரிவின்றிற்கும் காவிரணமே காரணமென்பதாம்.

இவை மூன்றுபாட்டாலும் இறைவனுயிர்களை நடத்துமாறு கூறப்பட்டது. (நீ)

அருளாற் காணவேண்டுவ தில்லை, காணை காண்பவை
ன்னில் ?

கல்லடொல்லை காணுறுநி கண்ணுயிர் காப்பதெனை
புண்டில்லை யல்லா தெளி.

(எ-து.) கண் டொல்லை காணுறு நெறி — சிக்கிரத்திலே காணப்பட்டது

கண் — கண்ணுறு மொளியாலும். (விளக்கான தை கண்ணுக்கும் பதார்த்தத்துக்கு நடுவே மிரகாசித்தாற் கண்ணை தை பதார்த்தத் தைக்காணும்)

உயிர் காப்ப தெனைவியுண்டு — ஆன்மாவுக்கு நேயத்திற்கு நடுவே யாரு ள்பிரகாசித்தா லான்மா நேயத்தைப் பெ றுகிறதுண்டு

இல்லையல்லா தெளி. — ஒளியாகிய திருவருள் பிரகாசியாதபோ தது நேயமே விளங்காது. எ-று.

(நி-ல-உ.) நினைவினையுடைய வுயிரினது நடுவாக ஞா னவொளிக்கு நிலையுண்டாதல் வேண்டுமென்றுயின் வாயில்வ ழியாற் புலன்களை யுற்றுப்பார்த்து விரைவிலுணரு முறை மையில்லை. எ-று.

நடுவாக நிற்றல் கலந்து நிற்றல். இதனால் ஞானமுண் டினில்லது அறிதல் கூடாதென்பதை காரணவகையால் விளக்கக் கூறப்பட்டது.

இது குரவனென்றி யுரைகொண்டினைத் தெளிதனைக் கொள்க.

அணருளாற் காணுஞ்செய லென்போலவென்னில்?
புன்செயனி லேனும் புலஞ்செயல்போ னின்செயலு
மன்செயல தாக மதி.

(எ-து.) புன் செயனி லேனும் புண் செயல் போல் நின்செயலு மன் செயல தாகமதி. ஆண்மா பஞ்சேந்திரியங்களினூலேயொ ருவிடயத்தை யறிகிற முறைமைபோல உன்னுடைய செயலையும் நிலைபெற்ற திருவருளினூலே காரியப்ப டுகிறுமென் றறிவாயாக. எ-று.

(நி-வ-உ.) புருடனது சிறுதொழிலின்வழியே கிரியின்றி கடக்கு மிந்திரியங்களது செயல்போல, மானவகனே! நின் னுடைய செய்தியையும் இறைவனது கிரியாசத்தி வழியே யல்வாறு நடப்பதாகக் கருதுவாயாக. எ-று.

அல்வாறு கருதலே வினைத்தொடர்பின்றிப் பிறவிநீக்கி நிற்பதென்பதாம்.

இதனு லிறைவனது செயல்வழி நிற்றல் கூறப்பட்டது.

அருளாற் செயற்பட்டறிவ தெதென்னில்?

ஓராதே யொன்றையுமூற் றுன்னுதே நீமுந்திப்
பாராதே பார்த்ததனைப் பார்.

(எ-து.) ஓரா தே ஒன்றையும் கேவலத்திலும் ஒன்றையும் விசாரியா தே ஒன்றையு மூ நீ முந்திப்பா ராதே சகலத்திலும் நீ யொன்றையு நினையாதி ருக்கச்செய்தே யிரு சுத்தத்திலு நீ யதனி தமென்று சுட்டி ப்பாராதே

சூ-வது, அறிவுரை. (நான

பார்த்தறிவினை ப்பார். இந்த மூன்றவத்தையிலு மதிவதிவாக வருவிக்கப்பட்ட திருவருளே யென்பா யாக. என்று:

(நி-வ-உ.) ஞான மெவ்வண்ணமிருக்குமோவென் றோடா மல், அதனையும் விடயங்களைப்போலக் குறிக்கொண் டேன்றினியா மல், கேடாகமுன்சென்று மேற்கொண்டு காண்டலுஞ்செய்யாமல், உன்னைக்கண்ட ஞானத்தினைக் காண்டாயாக. என்று.

இவ்வா றனைவின்றி நிற்கவே அவ்வகண்டமாகிய ஞானக் தானே தோன்றுமென்பது கருத்து. (அ)

அப்படித் திருவருளை யெதிரிட்டுப் பார்க்கி லெனக்குச் சந் தோஷம் வருமே யென்னில்?

கனியே பிழுபுலனுக்கருகி ஞான வொளியே யெளியா வொளி.

(எ-து.) கனி அந்தச் சக்தோஷமே மிகுந்தவிடயமாக யே மிகு புலனுக் கினைத்து கருத்து

ஞான வொளி ஞானமாகிய பிரகாசமே மறைவரக ஒளிந் யெளியா தநிற்பாயாக. என்று. வொளி.

(நி-வ-உ.) இத்தன்மையவாகிய ஞானத்தினைக் காணப்பெ ற்றமையால் வருமகிழ்ச்சியைப் பெரிய வி—யமாகநினைந்து, ஞா னமாகிய வொளியன்றி வேறுனக்கோ ரொளியின்றுகும்படி அந் நெட் புக்குக் காந்து நிற்பாயாக. என்று.

காந்துநிற்றல் விகர்டமாகக் கூடி-நிற்றல். (ஈ)

என்று மினையிழந்தநிற்கிற தெப்படி யென்னில்?
கண்டபடி யேகண்டு காணுமை காணுமை
கொண்டபடி யேகொண்டு.

(எ-து.) கண்டபடியேகண்டு திருவருளைத் தரிசித்தபடியே தரிசித்து

காணுமை காணுமை சகல கேவல நீங்கினபடியே நீங்கி

கொண்டபடியே கொண்டிரு திருவருளுண்மைக் கருத்துக்கொண்டபடியே நீயு மதைவுற நிற்பாயாக. எ-று.

(வி-வ-உ.) ஞானமான தனக்கு டாதொருபடியே வெளிப்பட்டது அப்படியே நீயும்கண் டறியாமையாகிய அநாதாவத்தை வந்து தோன்றுமல், யாதொருபடியுண்மை விழுங்கிற் றப்படியே நீயும் விழுங்கக்கொடுத் திருப்பாயாக.

இம்மூன்றுபாட்டாலு ஞானத்தினைக் காணுமாறும், கண்டா லதனுட்கலக்குமாறும், அவ்வழித் தன்னை அதன்வயத்தராக் குமாறும் கூறப்பட்டன. மானவகேவ லென்ப திம்மூன்றிற் குங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது. (கா)

அறியுநெறி முற்றிற்று.

எ-வது, உயிர்விளக்கம்.

அஃதாவது, ஆன்மஞானத்தி பன்னும்படி அறியுநெறியிற் கூறி யவாற்றுன் அறிந்தபடிநின்று யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுத் தல் கூறினமையின், மேலியதிகாரத்திலே டிதற்கியையுடைத் தெனச்கொள்க.

கொண்டபடி கொள்வ தெக்காலமென்னில் ?

தாநிழலார் தற்காருந்து சொல்லார் தானுறிதுபோற் றுன தலாய் நிற்குங் தாம்.

(எ-று.) தாநி பவுத்திரமாகிய தன்னுடையநிழல் ஆதித்தன் நிழலார் தற்கா ரு மத்தியத்திலே வந்தாற் றனக்குள்ளே யடங் ஞ் சொல்லார் கி நிற்கிறதற்கு யாருஞ் சொல்லவேண்டிய திலவே

தானுறிது இந்த முறைமைபோல

போல்

தா ன தலாய் இருவினை யொப்புவந்தா லான்மா திருவ நிற்குங்தாம். ருடாலைப் நிற்கிறதற்கு மியாருஞ் சொல்லவே ண்டுவதில்லை. எ-று.

(நி-வ-உ.) கோடையான் வெதும்பிமேலுண் குளிர்ந்தநிழலை யடைதற்கு அடைந்தென வொருவருஞ் சொல்லார், தானே வி ளைவினையு—யுந் தன்மையினையொக்கும் ; மாயாவிகார வெம்மை யோன் வருந்திமேலு மெருவன் தானவ்வருளினையடைந் தநிலாய் நிற்குமுறைமை. எ-று.

உலகவெறுப்பினல்லது அருளினையடைதல் கூடாதென்ப தாம்.

இதனு லருளினையடைதற்கு வகை கூறப்பட்டது. (க)

எல்லார்க்குமொக்க வின்புத்திருவருணில்லாததென்னை வில்?

நித்திக்கும் பாருலகுங் கைக்குந் திருந்திநகாப்
பித்தத்திற் முன்றவிர்ந்த பின்.

(எ-கை.) நித்திக்கும் பாருலகுங் கைக்கும் — பித்த மேலிட்டபொழுது நித்திக்கிற பாலுங் கசக்கும்

திருந்திநகாப் பித்தத்திற் முன்றவிர்ந்த பின். — திருத்தமாக வறிகிற நாவிலே பித்தநீங்கினபோது கசந்தபாலுந் நித்திக்கும். அதுபோல வானவமல மேனீட்டிலாலே குருவிங்க சங்கமத்திலே யாசையறப்பண்ணும், அவ்வானவமல நீங்கினபோது குருவிங்க சங்கமத்திலே விருப்பமுண்டாம். எ-று.

(கி-வ-உ.) குற்றந்தீர்ந்த நாவானது பித்தநோயினின்றும் நீங்கினபின்னர் முன்னைக்கசப்பாலும் நித்திக்கும் அதனைத் தானுங் கண்டறியும். எ-று.

மலமிருள் தீர்ந்தபின்னர் முன்னைத் திரோதமித்தானிம்முறும் அருள்வழியாகி வெளிப்படும், அதனையுயிர்களுங் காணுமென்பது பொருள். மாசுதீரின்மினுங்குந் தானுங்கண்ணாடியினையுடையது உயிரென்பதற்கு உவமித்து இதனைத் திருந்திநா வென் றருளிச்செய்தார். இதுவும் ஒட்டென்னும் அலங்காரம்.

இதனாலருள் வெளிப்படுங்காலமும், உயிர் அதனைத்திருந்திக் காணுங்காலமும் ஒன்றென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

நிறையாமைநீங்க வறிந்தவ ரெனைவல்லிர்?
கானென்ப தெனையிருவினிற் காட்டிடவுங் கானென்னை
யீன்றிடவு மெங்களிரு விழுமம்.

(எ-து.) காண்பா லொளியிருளின் காண்டலண்டாவி னிலை. காணப்பட்ட வாண்மாவுக்குத் திருவருளா னதாணவமலத்தை நீக்கி நேயத்தைக் காட்டச்செய்தியும்

நான் கண்டேனென்கிற பாவமெந்தநிலை யிலும் தெளிவுமா? எ-று.

(நி-வ-உ.) ஒளிவடிவாகிய ஞானம், தன்னைக் கண்டறிதற் பொருட்டு மலவிருளிலே மருண்டுகிடக்கின்ற வுயிர்கட்குத் தன்னை வெளிப்படுத்தவும், அதனை நாடாது உயிர்தானே காண்பதாக கண்டமையாலே வந்தேறவரும்பாவ மென்னபடலினைச் செய்து காப்வந்து முற்றும். எ-று.

ஓர் புலனுணர்வின் வரும் பாவம்போலாது வானாவருகி னின் வின்பாவமென் றருளிச்செய்தார்.

பித்தம் பாலானன்றி மற்றொன்றுணர் தீராவாறுபோல, மலமும் அருளாலன்றிப் பிறிதொன்றால் தீராதென்பதூஉம், கிருள் மறைந்தில்லாது வெளிப்பட்டு நிற்பினும் அந்நாக்குச் சுவைகாண்டல்போலத் தானே காண்டல் கூடாதென்பதூஉம், இதனுட் கொண்டுகிடந்தவாறு கண்டுகொள்க.

இதனால் அருளே முன்னொன்றி காணுக்கால் குற்றமுடைத் தென்பது கூறப்பட்டது. (ஈ)

தெளிந்தார் செயலுந் தெளியாதார்செயலு மெப்படியோ வென்னில்?

ஒளியு மிருளு மொருமைத்துப் பன்மை
தெளிவு தெளியார் செயல்.

(எ-து.) ஒளி படலமுடைய கண்ணுக்கு ஆதித்தப்பிரகா
யுமிருளு மொரு சமும் பூதவிருளு மொருபடித்தா
மைத்தா

திருவருட்பயன்

பன்மை தெளிவுதெளி யார் செயல்.

இந்த முறைமைபோல மல மாயா கன்ம மேலிட்டபோர்க்கும் பா சமும் பதியு மொருபடித்தாய் விளங்கா நிற் கும். எ-று.

(நி-வ-உ.) பலவாய பொருள்க டம்பன்மை தோன்றுத ஒருபடித்தாயிருத்தல், ஒளியின்கண்ணும் இருளின்கண்ணு மொ க்கத் தெளிந்து நிற்றலும் மருண்டு நிற்றலுமாய செயல்கள் அவ் னிடத்துப்பதம். எ-று.

இதல லருளோடு கூடிநிற்றல் ஒருவகையா லிருளோடு கூடி நிற்றல்போலு மென்பது கூறப்பட்டது. பிறிதொன்றுங் தோன்றுதென்பது கருத்து. (சு)

தெளிந்தறிந்தகூடுவ தெல்லாற்குஞ் தெரியுமோவென்னில்?

கிடைக்கத் தகுமோ நற் கேண்மையார்க் கல்லா லெடுத்துச் சுமப்பா னினை யின்று.

கல்ல கேள்வியினையுடைய தானாக்களுக்கே யல்லாமல்

(எ - து.) நற் கேண்மை யார்க் கல்லால் எடுத்துச்சுமப் பானை இன்று கிடைக்கத் தகுமோ.

எல்லாப் பதார்த்தத்தையுஞ் சுமந்தச் சுமக்கிற சிவனை இப்பொழுது கிடைக்குமோ பின்னை கிடையாதோ.எ-று.

(நி-வ-உ.) கல்ல கேளினை யுடையார்க்குத் தம்மேல் பார மூழுதுஞ் சுமந்துச் சுமக்குமொருவனை யிப்பொழுதே கிட்டுதல் கூடுமோ. எ-று.

ந்தகேண்மையென் றருளிச்செய்தார் அருளோடு கூடியதெ
ன்பதற்கு.

இதனால் அருளாகுங் கேண்மையினை யுடையோர்க்குத் தன்னை
யடைந்தார் வினைகளெல்லாம் அவரைத்தொடராது தன்செயலா
கக் கொள்ளுந் தேயம் வெளிப்படுதலெளிதென்பது கூறப்பட்
டது.

" சிவனுமிவன்செய்தி யெல்லா மென்செய்தியென்றும் செ
ய்ததெனக் சிவனுக்குச் செய்ததென்றும், பவமகலவுடனாகி நின்
றுகொள்வன் பரிவார் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி
விடுமே " என்றருளிச்செய்தவாறு காண்க. (நு)

எடுக்கிறவனெருத்தன் சுமக்கிறவனெருத்தனோ, எல்லாம்
பிரமந்தானே யென்னில்?

வஞ்ச மூடனெருவன் வைத்த நிதிகவரத்
துஞ்சினனோ போயினனோ சொல்.

(எ-து.) வஞ்சகமாக வொருவன் வைத்த நிதியை யெடுத்துக்கொள்ள வந்தவன் வந்து கேட்கவில்லையென்ன வஞ்ச மூடனெருவன் வைத்த நிதிக வர துஞ்சினனோ போயினனோ சொல்.

தூங்கித்தான் கிடந்தாயோ இவ்விடம் வி
ட்டுத்தான் போனாயோ சொல்? அப்படிப்
போலச் சிவன் தனுகரணபுவனபோகங்க
ளைக் கொடுத்திருக்கவும், கொடுத்தவன் மு
னே குருலிங்க சங்கமமாய்வந்து என்னிடை
மையைத்தாவென்று கேட்க, இல்லையென்று
சொல்லிக்கொடுத்தவினை முறைக்கையினாலே
நீ பிரமமல்ல அடிமை. எ-று.

(நி-வ-உ.) ஒருவன் சேமித்த பொருளினை ஒருவன் கரவி னால் கவர்ந்துகொண்டேடுக, மற்றவன் உறங்குதல் செய்தாலே னும், அவ்விடம்விட்டு நீங்குதல் செய்தாலேனும், மாசுடையதாகுமோ? சொல் வாயாக. எ-று.

அதுபோலக் கேடின்றி நிறம்பியிருக்கு ஞானசத்தியினை வந் தித்து அதனை முதலாய நேயத்தினை யுடைத்தாதல் ஆரிதென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

இதுவும், முன்னதுவும் ஒட்டென்னு மலங்காரத்தாற் கூற ப்பட்டன. தருஞ்சினையோ போயினையோ என்பதனினை தரூஞ்சி னை போயினனே எனப்பாடமுரைத்து உறங்குதல் செய்தாலே அவ்விடம்விட்டு நீங்குதல்செய்தாலே எனவுரைகூறினார் நிரம்ப வழகியர். (அ)

இப்படி யபினமையாகிய ஞானவானிடத்திலே மலங்கள்வா ராதோ வெனின்:

தனக்கு நிழலின்ற மொளிகவருந் தம்ப
மெனக்கவர நில்லா திருள்.

(எ-து.) தன ஆதித்த னுச்சியிலே வருகிறபோது படிக
க்கு நிழ லின்ற தம்பமானது பஞ்சவண்ணங் கவ்வாம லாதி
மொளிகவருந் த தன்றனுயர் நின்றதுபோல
ம்பமென

கவர நில்லாதி ஆன்மாவுக் கிருவினையொப்பு மலகந் பா
ருள் கம் வந்த வவதரத்தி லருள் பிரகாசிக்கவே
பஞ்சமலங்களையும் பொருந்தாம லருளாங்க
ழ,ற்பதும். எ-று.

(நி-வ-உ.) தனக்கென வேறுரொளி தோன்றுதவண் ணம் சூரியகிரணத்தாற் கவர்ந்துகொள்ளும் படிகத்தின் போல, ஆன்மா தன்னுடையபோதந் தோன்றுது நிற்கும்வ ண்ணம் அருள் கவர்தலைச்செய்யுமாயின், அந்நிலையே யிருளா னது தன்பால் நிலைபெறுதுநீங்கும். எ-று.

சூரிய கிரணத்தினுள்ளே தன்னைக்கொடுத்து நிற்கும் படிகம்போல ஆன்மாவுந் தன்னையருளினுள்ளே கொடுத்து நிற்றலேவண்டுமென்பதாம்.

இதனால் ஆன்மாவை அருள் தன்வயத்தாக்குமாறு கூற ப்பட்டது. (எ)

மலந்தோன்றுமலருளை நிகழாநிற்ப தெப்படியென் னில்?

உற்றகைதருபொற்கையுடையவர்போலுண்மைப்பி னிற்க வருளார் நிலை.

(எ-று.) உற்றகைதருபொற்கையுடையவர் போலும் — பொலிவினையுடைய கையிலே விளக்கைப்பிடித்து முன்னிட்டுப்போனவர், நினைத்த பதார்த்தங்களை யெடுப்பார்கள்

உண்மைப்பினிற்க வருளார் நிலை. — ஆன்மா வருளை முன்னிட்டிக்கொண்டு நிற்கமே லுடலத்தைப் பொருந்துவன்.

(நி-வ-உ.) தழற்கொள்ளியினைப் பிடித்திருக்கு மழகிய கையினையுடையொர், தாம்வேண்டிய பொருள்களைக் காணு மளவும் அதனை முன்னிட்டுத் தாம்பின்னிற்கு மாறுபோல, சேயமான து வெளிப்படுமளவும் அருளை த்தமக்கு முன்னி

க்கித் தாம் அதன்பின்னிற்றலே யருளொடு பொருந்திநிற்கு நிலையாவது. எ-று.

இதனை யருளொடு பொருந்திநிற்கு முபாயம் கூறப்பட்டது. (அ)

அருளையறியும், யானறிய வேண்டுவதில்லை யென்னில்? ஐம்புலனுற் றுண்கண்ட தென்றலதுவொழிய வைம்புலனுர் தாமாரதற்கு.

(எ-து.) ஐம்புலனுற் றுண்கண்ட தென்றலதுவொழிய ஐம்புலனுர் தாமாரதற்கு. ஆன்மாபஞ்சேந்திரியங்களிருவேலையொருவிடயத்தை யறிகிறதல்லாமல் தானேயறிவதில்லை. அதுவல்லாமல் இந்திரியங்களானன்மாவுக்கு விடயங்களை யறிவிக்கிறதல்லாமல் இந்திரியங்களைத் தானேவண்டுவதில்லை. அப்படிப்போல வான்மா திருவருளிருவேலை ஞேயத்தைப் பொருந்துகிறதல்லாமல் திருவருளைத் தானேவண்டுவதில்லை. எ-று.

(நி-வ-உ.) மெய்வாய்கண்மூக்குச் செவியளாம் தாம் கண்டுணர்ந்த விஷயங்களுள் ஒன்றல்லவாயினவ்வருளாதீனமென்றிப் பேரின்பமாகிய ஞேயத்திலே படைதற் கவ்வான்மபோதிகள்தான் யார்? உயிர்கள்தாம் யார்? எ-று.

சுட்டுதற்கு நின்றமையாலிவர்க்கதடைதலுரிமையில்லையென்பார் ஆரென்றருளிச்செய்தார். (கூ)

அருள் காட்டவேண்டுவதில்லை, ஞானகாண்பவனெனில்?

தாமே தருமவரைத் தம்வயினர்க்குந
யாமே யிவரை தற்கு.

(எ-து.) தாமே தருமவரை தம்வயினர்க்குந ஆமே இவரை தற்கு.

ஒருத்தன் றபயிரூலே கொடுக்கச் செய்தே தம்முடைய வயிலையிரூலே படித்தாற் கோடார் அப்படிப்போல திருவருளானது தன்னுடைய கிருபையிலே தெரியத்தைத் காட்டாநிற்கவானது போதத்தாலே தெரியத்தைப் பொருந்தப் போகாது. எ-று.

(நி-ம-உ.) ஒருபொருளினை யொருவற்குத் தாமே தருதற்காக நின்று விரும்பித் தருதற்கு உரியாரைத் தம்வயினால் தந்தவராக நினைத்தல் முறைமையன்றே, ஆதலால், அவ்வருளாற் பெறும் பேரின்பத்திறகு அப்பெற்றியினை யுடையரன்றோ இவரென்பார். எ-று.

இனைய பிரணவபோட்டானும் பேரின்பமாவ தருளாலெ யன்றிக் கரணங்களாதி கூடியும் தனித்தும் உயிர்களால் அடையப்படா தென்பது கூறப்பட்டது. (கக)

உயிர்விளக்க முற்றிற்று.

அ-வது; இன்பமுறுநிலை.

அஃதாவது, ஆன்மலாபமனைடியு முணர்வை.

ஆன்மசுத்திகூறிப் பின்னர்ஞானமெய்தும் படிகூறின மையின் மேலையதிகாரத்திற்கு இதற்கியைபுண்மைபெறுக.

இன்பமடைதல்வெவ்வாறென்னில்?

இன்புறுவார் துன்புறுவாரிருளினெழுஞ்சுடரின் மின்புகுவார் மூன்புகுவார் மிக்.

(வ-து.) இன் இன்பத்தைப் பொருந்துகிறவர்கள் இன்புறுவார் லர்

துன்புறுவார் துன்பத்தைப் பொருந்துகிறவர்கள் துன்புறுவார் லர்

இருளினெழுஞ் சுடரின் அந்தகாரமாகிய விருளிலே விளக்கைப் பிடித்து மூன்னிட்டுப் போனவர்கள் தினைத்த பதார்த்தத்தை யெடுப்பார்கள். விளக்கைப் பின்னிட்டுப் போனவர்கள் அந்தப் பதார்த்தத்தை யெடுக்கமாட்டார்கள். இந்தமூன்றையும்போல

பின்புகுவார் மூன்புகுவார் பின்.

ஆன்மாவருனை மூன்னிட்டுக் கொண்டு நிற்கவெ ருடத்தைப் பொருந்துவன். அருனைப் பின்னிட்டு நின்றவர்கள் ஜாகமரமாத்திரமே யடைந்துவார்கள். எ-று.

(சி-வ-உ.) மூன்னர் ஞானத்தினைப் பின்னிட்டுத் தாமதத்திற்கு மூன்செல்வாராகில் துன்புற்றுவிடுவர், பின்னர் மிக்க ஞானவினைச்செய்து மலமறுதிலேயதின்று மெழுந்த ஞானவினைக்

கினை மூன்னிட்டுத் தாமதன்பின் செல்வாராகில் பேரின்பத் தினை யடைவார். எ-று.

துன்பவின்ப மடைதற்குக்காரண ஞானத்திற்கு மூன்பின் சேறலாயிற்று. கட்டுற்று நின்றவர்க்கும் விட்டையடை பவர்க்குந் தம்மூள் வேற்றுமை யிதுவென்பது மாம்.

இதனுற் பேரின்பத்தை யெய்துவரா ரிவரென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

அருளேபோதாதோ, அதற்குமேலாகிய தொடமெனினென் னெனின்?

இருவர் மடந்தையருக் கெய்பவனின்புடைத் தொன்றாமொருவ னெனைத்தினிறுதி.

(எ-து.) இருவர் மடந்தையருக் கென்பவன் இரண்டு ஸ்திரீகளுக் கூடலு வின்படி

இன்புடைத் தொருவ னெனைத்தினிறுதி. ஒருவனு மொருத்தியுங் கூடலுவின்ப மூண்டு. அதுபோலவுண்டா தேயுந்தனைத் கூடுமிடத்துப் பேரின்பமாகிய மோகமூண் டாம். எ-று.

(தி-வ-உ) இரண்டுபேர் மகளிர்க்குத் தம்புணர்ச்சியா லே வரும்பயனென்னே? ஓர் புருடனு மோர் மகளுந் தம்மிற் புணர்வராயினன்றே யின்பமூண்டாவது. எ-று.

உயிர்க்கும் அருட்கு மூதலாயதே யுயம் வெளிப்படுனல் லது இன்பமூண்டாகா தென்பதுபொருள். ஒருவனொருத்தி யென்னும் உயமம் தலைமையும் தன்மையும் பற்றிவந்தது. இது நிலவ்வாறன்றி யுயிரினைப் பெண்ணிய ஸ்பினதாகவும் இனை

வேறொரு யானைப்பிணமாகவும் அறிவில்லாச் சூழலமதாகப் போருள் என்று, இன்னிடற்கை அச்சுதனை வழிபடுவிற்கில்லது சேதனவழிபாடு சின்றுதலான.

இதனுற் பொன்பதத்தினை யெய்துமெல்லை கூறப்பட்டது. (உ)

ஆன்மாவேறுபத்தைக் கூறிடத்து இவருலே ரேறுபத்தாகின்பழுண்டோ வென்னில்?

இப்பதத்தினை யெய்துவாய்க் கிடமவர்க்குரிய பிம்பகனமாதனினை யில்.

(எ-து.) இன் இன்பத்தைத் பெறுவேறை மென்றுவர்க்க பதத்தை யெய்து ரைக்குச் சியன் கொடுப்பார் வார்க்கியம்

அவர்க்குரிய அந்த சிவலோகத்துப் போகின்பமே கொடுத்து மானுடயிறைவி மாலைகளினை இன்ப மொருவர் கொடுக்க வினையில். கேவலன்டபதில்லை. எ-று

(நி-வ-உ.) தன்னை வந்தடையுமவர்க்குப் போகின்பத்தினை வழங்கும் ஆய்வினையன தனக்கு வடிவம் தோன்றுமையாலாம், தான் தன்னை நுகர்வதில்லை. எ-று.

அரனிடையாணவமலத்தால் மறைப்புண்டு தூய்மையிழந்தபோழுது நமனாகவந்தழைபோலக் கருதுமுயிர்களிடமாது, இறையன் அருளுமலமுத்தராகலான் அவற்றில்லையென்றருளிச் செய்தார். புதிதாக வந்தணிறன்பது கருதன்.

இதனுல் ஐயமிகழ்ச்சிக்குக் கொடுப்பதன்றி யிறையன் தூய்மையின்பத்தினை நுகர்வழியுமென்னுஞ் சங்கையினை யகற்றுவிக்கப்பட்டது. (ஊ)

அந்நியமாயிருந்தவின்ப மநுபவிப்பதே. வென்னில்? தாடலேபாற் கூடியனை தானிகழா வேற்றின்பக் கூடலேநீ யெகமெனக் கொள்.

(எ-து.) தாடலேபாற் கூடியனை — ளவ்வுந் தவ்வுந் தோன்றுமை டவ்வாய்ந்நின்றதுபோல

தானிகழா வேற்றின்பக் கூடலே — தற்போதம் ஜீவியாதவிடத்திலே விளங்கப்பட்ட பரின்பத்தை

நீயெக மெனக்கொள். — நீயொன்றென்றே றியறிவாயாக. எ-று.

(நி-வ-உ.) தாருந்தலையு மென்னுஞ் சொல்லிரண்டுந் தம்பொருள் பிரிந்து தோன்றுது பொருந்தியவாறுபோல், புணர்ச்சிக்கு ரூருகாது முண்டாகாத வேற்றுமையினையு மின்பத்திணையுமுடைய கலப்பினை யிறைவனே டொன்றுதலை யக்கொள்வாயாக மானவகனே! எ-று.

அச்சொற்கள் ஓரொருகாற் பிரிதலும், புணர்வாற் ரும் பெறும்பயனின்மையுங் கருதி, இவை யன்னவல்லவென்பதற்கு நிகழாவேற்றின்பக் கூடலென் றருளிச்செய்தார். தாருந்தலையு மென்னுஞ் சொற்களாற் கூறியது, உயிரினது தாழ்வு மிறைவனது உயர்வுங் காட்டுதற்காம்.

இதனால் ரூயத்தழுந்தி யொன்றுபட்டுநிற்குநிலை கூறப்பட்டது. (சு)

பின்னும் யகம்பெரு மென்னில்?

ஒன்றுறு மொன்று திரண்டாறு மோனைசெயழா
தொன்றுறு மோரிரண்டு மில்.

(எ-து.) ஒன்றுமொன்றும் ஆன்மாவுஞ் சிவனுமொன்றென்றுசொல்லுவாயென்னில் அப்பொழுதுபெறுவானும் பேறுமில்லை.

இரண்டாதலுமோசையெழாதென்றுமுரைத்தும்

ஆன்மாவுஞ் சிவனுமிரண்டென்றுசொல்லுவாயென்னில் ஆன்மாவுஞ் சிவனுமேகத்வமாகிய சாயுச்யமில்லையென்றும். இப்படியானகையினால்

ஒன்றுமில்லை. துவிதாத்துவிதமுமில்லை. எ-று.

(நி-வ-உ.) இறைவனையுமுயிரினையுமொன்றென்பாமாயினும் பின்னர்ப் பொருந்தவேண்டுவதில்லை. இரண்டென்பாமாயினுந் தம்முட்டாக்கிய வொலியெழுதலைச் செய்யாது. ஆதலாலொருபொருளுமல்ல விரண்டாவதுமில்லை. எ-று.

இதனாலிறைவனையும் உயிரினையுமேகமென்பாரையும் மிரண்டென்பாரையு மறுத்து அத்துவிதங் கூறப்பட்டது. அத்துவிதமாவது தம்மிற் கலப்பாலாகுவதியமாயிருத்தல். (ஈ)

கூடிப்பொருந்துங் கொள்கையாதலானில்?

உற்றுருவும் பெற்றுருமோவா துரையொழியப்
பற்றுரு மற்றுற் பவம்.

(எ-து.) உற்றுரும் பெற்றுரும் அந்தப்பொருளைப் பொருந்தினனென்கிறவர்களும்

அந்தப்பொருளைப் பெற்றேனென்கிறவர்களும்

ஓவாதுரையொழிய கூடாது.

இந்த விரண்டிவசனமும் நீங்க

அ-வது, இப்புறநிலை. எங

பற்றும் அற்றார்பவம்.

இந்தப்படற்றுக்க ளற்றவரே ஜாகமரணங்களைநீங்கி நிட்டையைப் பொருந்தினநாதாக்கள். எ-று.

(நி-வ-உ.) பேரின்பமாகிய மூத்தியினை யடைந்தாரும், அதற்குநேரே காரணமாகிய சமாதியை யடைந்தாரும், மெய்ப்பொருளினை யொருகாலு நீங்குதல் செய்யார். அவ்வாறு வாக்கிறக்கும்படி அதனைப்பற்றி நில்லாதாரும் பிறப்பினையற்றவர். எ-று.

உரையொழியப்பற்று ரென்றதனால் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலாகிய நிலையின்கண் நிற்பரென்பதாம். பிறப்பற்றரென்பது பதமுத்திகளை யடைவாரென்பது கருத்து.

இதனால் விட்டினையடைவாரது வகைமை கூறப்பட்டது.

உரை யொழிபப்பெற்ற தென்போல வென்னில்?

பேயொன்றுந் தன்மை பிறக்குமளவுமே
நீயொன்றுஞ் செய்யாமனில்.

(எ - து.) பேயொன்றுந் தன்மை பிறக்குமளவும் பேய்பிடியுண்டவன் முறைமை வருமளவும்

நீ யொன்றுஞ் செய்யாமனில். உனக்கந்தக்கிவாறுபுரி பிறக்குமளவுமாண்மைபோதம் ஜீவியாமலப்பொருளிலே நிற்பாயாக. எ-று.

(நி-வ-உ.) பேய்பிடியுண்டோரது தன்மையுனக்குண்டாமளவு நீ மேல் யாதொரு செயலுஞ்செய்யாதசைவுறநிற்பாயாக.

பேய்பிடி-யுண்டோரது செயலெல்லாம் பேயின் செயலாமாறுபோல வுன்செயலனைத்தும் இறைவன் செயலாமளவு மென்பது கருத்து. பின்னரச்சாதனையின்றென்பதாம். இனியென்றதனால்

எ-கா திருவருட்பயன்

முன்னர்ச் செய்யவேண்டுவதனைத் தான் செய்து முற்றியதென்ப தும் பின்னிலைக்குச் செயலின்மையே வேண்டுவதென்பதுங் கண்டுகொள்க.

இதனுற் சுமாதிசெய்வோர்க் கதுமுதிர்ந்து கைவருமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

பொருள்பெறுவார் செயல்போல தென்போல வென்னில்? ஒன்பொருட்க ணூற்றுப் குறுபயமே யல்லாது கண்படுப்போர் கைப்பொருள்போற் கான்.

(எ-து.) ஒன்ற தேறியத்தைப் பொருந்தின நாதாக்களுக்கு பொருட்க ணூறுற் றூர்க்கு

உறுபயனே யல்லாது தேறமொன்றுமே யல்லாமல் மற்றைக்கி ல்லாது னையகள் செய்வாரோ வென்னில்?

கண் படுப் நித்திரை பண்ணினவன் கையிற் பதார்த் போர் கைப்பொ தம் விழுந்தது தெரியாதது்போல. எ-று. ருள்போற்கான்.

(தி-வ-உ.) ஒள்ளியதாய மெய்ப்பொருளினது ஞல்லையைத் தலைப்பட்டார்க் கவ்விடத்தியும் போகமேயன்றி மற்றுள்ள யோகமுதலிய தொழில்களியாவும் உதவுதேவார்கையிற் பண்ட ம்போல மெல்லெனத் தன்வயற்றிலே நீங்குதலதாகவறிக. எ-று. தானே வலிதுநீப்ப தன்றென்பதாம்.

இதனு லவர்சுமாசாரம் நீங்கு முறைமை கூறப்பட்டது கூடியதுங் கூடலாகே டாம வென்னில்?

ஞான்றுய தன்மையவர் தம்மிற்ற நிகழாயங்கித் தோன்றுத லின்றி விளம்பமெ தன்மை.

அ-வது, இல்லுறையே. எஞ்

(எ-து.) மூன்றுருவ நாதுருவ நான்கு நோயுங் தோன்றுத விடத்திலே

அவர் தம்மின் மிகமூப்பங்கு அந்தச் சிலவிடத்திலே மிருதியும் மிரியப்படும்

தோன்றுத வின்ப மதென்சொ னின்பத்தைச் சொல்லப்படாது. எ-று. ல்.

(மி-வ-உ.) நாதுருவ நான நோயமென்று மூன்றுவகைப்பட்ட தன்மையுஞ் சிவஜீவபாவங்களிரண்டுக் தம்மின் மிகவுங் கூடியகலப்பினாற் றோன்றுதலைச் செய்யாது வின்ப மவ்விடத்து வார்த்தையாகாது. எ-று.

இதரு லக்ஷணத்த மிருதியின் அதிசயங் கூறப்பட்டது.

எவ்வாறப்பொருள் வெய்துவதென்னில்?

இன்பமினிதெனும் வின்பமன்றே வின்பமன்றாடா மன்பு நிலையே யது.

(எ-து.) இன்பமினிதெனும் வின்பமன்றே வின்பமன்றாடா மன்பு நிலையே யது.

எல்லா வின்பத்துக்கு மேலானதெனினும் போரின்பம் அந்தப் போரின்பத்திலே கிரத்தையுண்டாக வந்தநரதேம யன்புநிலையுண்டாம் அருகிலுங்க சங்கமத்திலே பத்தியுண்டாக வே போரின்பம் விளங்கிநிற்கும். எ-று.

(மி-வ-உ.) எல்லாவின்பங்களிலு மினிமை யுடைத்தென்னு கிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் போரின்பமாவது தொருவற் கண்டை வன்பினு நிலையே தனக்கு நிலையாக வுடையதாகலான். எ-று.

இன்பென்ற பொதுமைபா லமிர்தநுகர்ச்சி முதலாயின வெல்லா மடங்கும்.

எகாரந் தேற்றம்.

இதனை லன்புடையார்க் கப்பேரின்ப மெளிதினி னெய்து மென்பது கூறப்பட்டது. (கா)

இன்புறுநிலை முற்றிற்று.

கூ-வது, ஐந்தொழுத் தருணிலை.

அஃதாவது, ஐவகைப்பட்ட திருவெழுத்தாகிய அருளினது மூலமை.

இதனையு மோர்திருவருளாகக் கூறியருளினர் கிட்டுதெறி காட்டுதலால்; அவ்வாறே சமாதிபினை யடைதல்கூடாதார்க் கினை விதிப்படிடோதலே பற்றில கூடுமாதலின் மேலே யதிகார த்திலே முடைபுனைத்தெனக் கொள்க.

உரையிறந்தவின்பங் கூடாதாயின் மேலொருபாய மருளிச் செய்தீரூர்.

அருளோ டுயிரை மாரணமு மல்லாது மைந்திற் பொருளோ டெறியப் புகும்.

(எ-து) அருளோடுயிரை மாரணமு மல்லாதும் கிருபைபியுடனே கத்தா வருளிச்செய்த வீருபத்தெட்டாகமமும் காண்குவேதமும் இவை களல்லாமற் சொல்லப்பட்ட பலசாத்திரங்க ளாகமவுண்மைத்தைச் சொல்லுமெனில்

கூ-வது, ஐந்தெழுத் தருளினீர். என்

ஐந்தின் பொ பஞ்சாக்ஷரத்தி னுண்மைனைச் சொல்லு
ருனா தொரியப்பு ந்த நூல். எ-று.
கும்.

(நி-வ-உ.) சைவாகமங்களினது கருத்தினையும், வேதங்க
ளினது கருத்தினையும், இவை யிரண்டுமல்லாத பலகலைகளினது
கருத்தினையும் கற்றுவல்லோ ராராயப் புகுவாராயின்; அவையெ
ல்லாம் திருவெழுத் தைந்தின் பொருளாகிய பதி பசு பாசங்க
ளோச் சொல்லு நூல்களாம் எ-று.

இதனு லெல்லா நூற்பொருள்களும் இவ்வைந்தெழுத்தி னு
ள்ளே டங்குமென்பது கூறப்பட்டது. (க)

இந்தப் பஞ்சாக்ஷர மென்னைதைச் சொல்லுமென்னில்?

இனாதத்தி பாத மெழுத்தம்மாலை பாவி
யுறைந்த்து மோங்காரத் துள்.

(எ-து.) இறை கத்தாவும்
சத்தி திருவருளும்
பாசம் ஆணவமலமும்
எழுத்தம்மாலை விளக்கமான திரோதானமும்
ஆவி ஆன்மாவும்
உறைந்த்து மோ பிரணவத்திலே நிற்கும். எ-று.
ங்காரத் துள்.

(நி-வ-உ.) சிவனும் சத்தியும் ஆணவமும் அழகுடைத்தா
யமாலையும் ஆன்மாவும் ஆகிய ஐந்தும், ஐந்தெழுத்தோதாலெழுத்
தாகிய பிரணவத்தினுள்ளே யடைந்துநிற்கும். எ-று.

இதனுல் பிரணவமென்று மோபதேசத்துநிற்கு நுண்ணர்டமை
ந்தெழுத்தினை நியமப்பு கூறப்பட்டது. (உ).

எ அ திருவருட்பயன்

இந்தப் பஞ்சாகூரம் நிற்குந்தான மெங்ஙனே யென்னில்?

ஊனை நடனை மொருபா லொருபாலா

ஞானநடந் தானெடுவே நாடு.

(எ-து.) ஊன நடனை மொருபாலும் ஞானநடந் தானெடுவே நாடும் மலமும் திரோதமும் மொருபகுதியாகவும் அருளுஞ் சிவமும் மொருபகுதியாகவும் ஆன்மா விந்தவிரண்டுக்கு நடுவேயுநிற்பன் அறிவாபாக.

(கி-வ-உ.) பிரப்பினைவினைக்கு நகார மகாரங்களாகிய கூத்தொரு மருங்காகவும், விட்டினை யுதவுஞ் சிகார வகாரங்களாகிய கூத்தொருமருங்காகவும், யகாரமாகிய ஆன்மா இவ்விருவகைக்கு நடுப்பட்ட தொன்றுகவும், விசாரித்தறிவாபாக. எ-று.

கூத்தென்றது உயிர்களைப் பெத்தமுத்திகளி லுய்த்து நடத்துதலை.

இதனை லெந்தெழுத்தின் பொருளியல்பு கூறப்பட்டது. (ங)

இந்தப்பஞ்சாகூர மிருக்கையினாலே யான்மா தேயத்தைப் பெறுமாலிருப்பா னேனென்னில்?

விரியமன மேவியவ்வை மீளவிடா சித்தம்
பெரியவினை தீரிற் பெறும்.

(எ-து.) விரிய மனமேவி யவ்வையமீளவிடா மன்மான தது பிரபஞ்சத்திலே விரிந்தறிபொருந்தி யவ்வாகிய வான்மாவை டருளினாலே திருப்பாதபடி பண்ணுவிக்கும்

சித்தம் பெரிய விஜன தீரிற்பெறு ம்.

ஆன்மாவுக்கு மகத்தாகிய புண்ணியபாவ மிரண்டுந் தலையொத்த விடத்திற் பேரின்ப மாகிய மோகமுண்டாம். எ-று.

(நி-வ-உ.) மகார நகாரமாகிய மலமும் திரோதமு மிகவு மிறுகப்புணர்ந்து யகாரமாகிய வுயிர்களைத் திரும்பவிடா; அவ்வு யிர்கள் தம்பெரிய பிணிபாகிய மலவிருள்தீருங்கால் சிகாரமாகிய சிவத்தினை யடையும். எ-று.

மலந்தீரவே திரோதந் தானே நீங்குமென்பதாம். விஜன என்பது ஈண்டுப் பிணியென்னும் பொருள் தந்துநின்றது.

இதனாற் கட்டுநிடென்று மிரண்டும் ஐந்தெழுத்திலனே யமையுமென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

இந்தப் பஞ்சாகூர மிருக்கையிலே யாணவமல நீங்காம விருப்பா னேனென்னிற் ?

மலமாற் திரோத மலமுதலாய் மாறுமோ மேலாசி மீளா விடின்.

(எ - று.) மலமாற் திரோதிமல முதலாய் மாறுமோ

மயக்கமாகிய நகார முன்னுக ஜபித்தான் மலநீங்காது. ஆனல் நீங்குகிற முறைமை யெப்படியென்னிற் ?

மேலாசி மீளா விடின்.

ஆணவமலத்தைக் கீழ்ப்படுத்தி நகாரமே ற்படச் சிகாரமுன்னுக மாறி ஜபிக்கின் மோகமாம். எ-று.

(நி-வ-உ.) மயக்கத்தினைப் பொருந்திய திரோதானமும் மல முமாகிய நகார மகாரம் இரண்டும் ஆதிக்கண்ணதாக வுச்சரிக்கில், அவைகள் நீங்குமோ; இவற்றைக் கீழாக்கிச் சிவமாகிடசிகார மேலாம்வண்ணமாற்றி யுச்சரியாதொழியின். எ-று.

இதலல் நகார மகாரங்களை முதலாக வுச்சரித்து வழங்கு வது விட்டிசையடைவோர்க் காகாதென்பது கூறப்பட்டது. (நி)

பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபித்த போக்கு மலக்குமோ வென் னில்?

ஆராதி யாதார மந்தே வெதுமில்லை
பாராது மேலொதும் பற்று.

(எ-து.) ஆரா தி ஆராதனை பண்ணுவாய்

அதாரம் நமக்காதாரஞ் சிவனென் றறியாமலிருப்ப தற்கு

அந்தோ ஐயோ

அதுமில்லை போ இப்படிச் சிகாரமுன்னாக ஜபித்தால் மல மாது மேலொது ழுக் திரோதழுமலினை லங்குபோகாது. ம்பற்று. எ-று.

(தி-வ-உ.) நமக்காதாரமாகுக வென்னினியவ்வாறுச்சரித் தலால் வரும்பழுதினைத் திருப்பிவிசாரியாமலங்கோகாரமகா காரங்களை மேலாகவுச்சரிக்கும் விருப்பம். எ-று.

இதற்கு லவ்வாகாரமுரையாய் துணையின்றித் துன்புறுமதற் கிரங்கிக் கூறபபட்டது. (அ)

இந்தப் பஞ்சாக்ஷரத்தை ஜபிக்கிறதெனினில்?

சிவழுதலே யாமாறு சேருமேற் றீரும்
பவமிதுதீ யோதும் பரி.

(எ-து.) சிவ இப்படிச் சிகாரமுன்னாக ஜபித்தாயோனால்

முதலே யாமாறு
சேருமேல்

திரும்பவம்	ஜகழுந்தும்
இதுநீயோது	இதுநீ ஜபிக்கப்பட்ட முறைமை. என-று.

ம்படி.

(எ)

(நி-வ-உ) சிகார வகாரமென்று பிரண்டு மாதிக்கள் ணைதியாம்வண்ணை முச்சரித்தல் கூடுமாயின், அந்நிலையே யுனது பிறவித்துன்பந்தும், மாணவகனே! விட்டினைக்கா முற்றநீ யுச்சரிக்கு முறைமையிது. என-று.

இதற்கு முத்தோதுமாறு கூறப்பட்டது.

இப்படி ஜபிக்கப்பட்ட வான்மாக்களுக்குப் பிரயோசனமெதன்னில்?

வாசி யருளியதை வாழ்விக்கு மற்றதுசிவ
யாசி இருவழுமா மந்து.

(எ-து.) வாசி யருளியதை வாழ்விக்கும்	வகாரமாகிய திருவருள் யகாரமாகிய வான்மாவை சிகாரமாகிய சிவத்திலெ யொதித்துப் பேரின்பமாகிய சுகத்தையுண்டாக்கும்
மற்றது சிவ யாசி இரு வழுமா மந்து.	அந்தத் திருவருள்தானை குற்றமில்லாத திருமேனியாயிருக்கும் அந்த வான்மாவுக்கு. என-று.

(நி-ய-உ.) அவ்வாறுச்சரிக்குங்கால், வகாரமாகியவருள் சிகாரமாகிய சிவதத்தினைக் காட்டி யகாரமாகிய வுயிரினை விட்டின்பத்திலெ யிருத்தலும். அன்றியும் அவ்வருளை யந்தச் சிவத்திற்குக் குற்றந்தீர்ந்த திருமேனியாயிருப்பது. என-று.

இதற்கு நிருவெழுத்தைதந்தில் வகாரமாகிய வருளினை தானன்மை வருதலுக் கூறப்பட்டது. (அ)

சு

அஉ திருவருட்பயன்

அந்தவான்மா மோகூத்திலேயிருப்ப தெப்படியென்னில்?

ஆசினவா நாப்பணடையா தருளினுல் வாசியிடை நிற்கை வழக்கு.

(எ-து.) ஆசினவா நாப்பணடையாதருளினுல் குற்றத்தைப் பொருந்திய நகாரத்திலும் மகாரத்திலும் பொருந்தாமல் அருளினுல் வாசியிடை நிற்கை வழக்கு. ஆசானியலுடைய கிருபையினுல் அருளுருக்குறு சிவத்துக்கு நடுவேநிற்கிற தே முறைமை. எ-று.

(நி-வ-உ.) குற்றந்தீர்ந்த நிரோதானாணமும் அருளுமாகிய நகார வகாரங்கட்கு நடுப்பட்டு நில்லாது வகாரமாகிய வருளினுலே யகாரமாக்கிய வுயிர் அவ்வகாரத்திற்குறு சிவமாகிய சிகாரத்திற்கு நடுப்பட்டுநிற்பது முறைமை. எ-று.

அவ்வாறுதற்கெழுந்தருக்கனோடாறி யுச்சரிப்படது குருமூகத்தாற் றெளிந்து கொள்க. ஆன்மாவை மறைத்தும் பாசங்களைச் செலுத்துவதன்றி நிரோதானசத்தி தானுகமறையாதென்பதற்கு ஆசினவென் றருளிச்செய்தார்.

இதனுற் றிருவெழுத்தினைக் கூறிய முறைமையி னேவாறடைந்துநிற்கு நிலை கூறப்பட்டது. (க)

ஆசினவா என்பதற் கிருவகையுரையாசிரியர் கூறிய பெதங்களை யூகித்தறிக.

மோகூத்திலேயிருப்பதற்குப் பிரத்தியகூடமுன்னடோரெவன்னில்?

எல்லோ வகையுமியம்பு மிவைகள்ற

நில்லோ வகையை நினைந்து.

கo-வது, அஜைந்தோர்தன்மை. அசு

(எ-று) எல் வேதாசமங்களெல்லாஞ் சொல்லுகிற வொவ்வகையு மிய தெதென்னில்
ம்டியும்

இயனகன்று ஆன்மா சிவசத்தியினை விட்டு சிக்காத நிலவாவகையை முறைமையைச் சொல்லும். எ-று.
நிஜைந்து.

(நி-வ-உ.) எவ்வகைப்பட்ட வுபாயங்களினையு நூல்க ளுரைக்கும், இவ்வாறுன்மாவானவன் சிவசத்தியினை சிக்கி நிலவா நிட்டையிற்குந் திறத்தினைக் கருதி. எ-று.

இதனு லறியுநெறிமுதல் இவ்வதிகாரமிரண கான்கதி காரத்தினது கருத்துந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. (கo)

ஐந்தெழுத்தருளினிலை முற்றிற்று.

—※—

டி-வது, அஜைந்தோர்தன்மை.

அஃதாவது, இவ்வகைப்பட்ட சமாதியினை யடைந்தோர தந்தன்மை.

மேலையதிகாரங்களாற் சமாதிகூடுமுறைமை கூறியது. கூடுமேரதந் தன்மையிதனாற் கூறுதலின், அவற்றோடுதற் கையபுடைத்தெனக் கொள்க.

ஜெயத்தை விட்டுங்கா தகாதாக்க ணினை வெதென்
னில்?

ஓங்குணர்வி னுள்ளொதுங்கி யுள்ளத்து ளின்பமடைங்க
ஓங்குவர்மற் றோதுண்டு சால்.

[க்

(எ-று.) ஓங் மஹத்தாகிய சிவத்திலே யான்மாவின
குணர்வி னுள் திங்க ஆன்மாவிலே சிவமொடிங்க
லொடிங்கி யுள்
ளத்துளின்பிட
டிங்க

துங்குவர் தேரின்பந் தாரு கவழுங்குவர்
மற்றேறுதற்க தெரியாமையல்லது மற்றொருநிலை யுமில்
லில. எ-று.

(நி-ய-உ.) நிறைந்த ஞானத்தினுள்ளே தாம் அடங்கித்
தம்மறிவினுள்ளே தெரின்பமடங்குமிடத்-, யாகத்தநித்திரை
பண்ணுகிற்பர், மற்றவர்த்தை யொதுளதாம். எ-று.

அவ்வின்பம் நிறையுற்றின்றி யுயிர்கள் தாமே றுகர்த்தலி
ன் உள்ளத்தி லின்பொரிங்கலென்னும், தெரியுந்தருங்கா
ஞானத்தினன்மிக்கதா ரன்றென்பதற்கு இங்ருனார்வி னுள்ளடங்
கியென்று மருளிச்செய்தார்.

இதனு லயர்திருபதுதருங்கிற்கு மிடம்பட்டு கூறப்பட்
டது. (ஈ)

இப்படத்தின் றலைப்புகள் மெலான பதங்களையும் விரும்பு
வார்களா லென்னினில்?

ஞ்தொழிலும் காரணமாகவொன்றொழிலும் பெருகதுக
லொன்றொழிலு மெலாம்.

[ர்

(எ-று.) ஐந் பஞ்சகிருத்தியத்தையும்
தொழிலும்

காரணமாக காரியமாயொழிலாகிய சாதிலா
னாவொழிலும் தாகி பதங்களையும்

போகதுகர்
வெந்தாழிலும்
மேவார்மிக.

போகத்தைக்கொடுக்கத்தக்க கொடி
தாகிய ஸ்வர்க்காதி பதங்களையும்
மிகவும் பொருந்தார்கள். எ-று.

(தி-வ உ.) பரமசிவனுற் செய்யப்படும் படைப்பு நிலை யீறு மறைப்பு அருளென்னு மைந்தொழிற்களையு மொருங்கே செய்தலும், அயன் மால் உருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவனென்னு மிவரிலொருவற்கு மொரொரொவொரு தொழிலச்செய்தலும், மாயாபோகத்திணையருந்துந் பிறப்பிற்கே துவாகிய வெய்யதொழிலினைச் செய்தலுந் தானுமொருங்கிருக்கவர். எ-று.

அசுத்தமாயகன்டமாயொழிவற நிறைந்த ஞானவடிவினராய்நின்றும் பரமானந்தத்திணையநுபவித்திருக்கு மொன்றிற்கூடுமியாரென்பது கருத்து.

மிகவென்பது குறிப்பு மொழியாய்த் தானுமென்னுஞ் சொருள் விளங்கிநின்றது. "உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு மூலித்தே" என்றருளிச் செய்தவாறு காண்க.

இதனலவர் மற்றொருவிதாழிற்கு மூலியாரல்லரென்பது சுட்டப்பட்டது. (உ)

சர்வஞ்ஞத்வாதி குணங்கள் வந்து பொருந்திலவென்னில் ?

எல்லா மறிய மறிவதினு மீங்கிவரா வர்
முல்லை தரியா ரறு.

(எ-று.) எம் சர்வஞ்ஞத்வாதி குணங்கள்வந்து பொரு
வா மறிய மறிவு ருந்தினலும்
தினும்
எங்கு இவ்விடத்திலே
இவர் இந்தகாதாக்கள்

அசை

ஒன் றல்லாத

திபாரற.

திருவருட்பயன்

ஒருயிமொன் றுமை யல்லது மற்றுண்

ணையும் பொருந்தி யறியமாட்டார்கள்.

(தி-வ-உ.) இயல்பிரு ன் முழுவது உ முணருஞானமான

து வெளிப்பட்டுத் தம்மை யிரண்டறக் கலந்து நிற்பினு மிவ்

விடத் திந்த ஜீவன்முத்தரானவ ரானந்த ஞானமொன் று

மேயன்றிப் பிறிதொரு பொருளினையுஞ் சிறி துமறிதல் செய்

யார். எ-று.

அற வென்பது மிகவென்ப தூ பொலக் குறிப்புமொழியா

யீண்ற தூ.

ஜீவன்முத்தர் சிவமொன் றுமே யன்றிப் பிறிதொன் று

மறியாரானதே வ பரமுத்தரு மவ்வாருதல் சுறீவண்டாவா

றுயிற்று. இதரு லகர்பிறிதொன் றுமறியா தெவ்விடத்தும்

திவமே கண்டுருத்தல் கூறப்பட்டனறு. "பரஞானத்தாம்"

னென்பதனுள் "ஜீவன்முத்தர் பரமே பார்த்திருப்பார்" னென்ற

ருளிச்செய்தவாறு காண்க. (கூ)

இப்படிக்கொத்த காதாக்களோ விடையங்களையுந்தெரி

ருந்தும்மை லொ லென்னின்? (ஆ)

பூலைவாடங்கித் தம்முதற்கட் படுக்குலவர் போதாள்

தொடர்டக்கு மாலைமை தக.

(எ-தி,) படு ல விடையங்கள்வந்து பொருந்திருந்தடைத்

னடைக்கத் தம்மு அப்பிரானரு கிய தேருயத்திலயடங்கி

தற்பட் படுக்குல நிற்பார்கள்

வர்

போதாள் ஒருவிடயத்திலுஞ் சஞ்சிக்காப் புரியார்

கள். அம்மிதப்போ லென்னினில்?

கo-வது, அணைந்தோர்தன்மை. அன

நிலை நடந்து மாமைதை. பூமியிலே நடக்கப்பட்ட வாணமயான தும் ஆரவாரமில்லாத விடத்திலே நடக்கும், ஆரவாரமுள்ள விடத்திலே யடக்கும் அதுபோல. எ-று.

(நி-வ-உ) ஓர்விடைய மெதிரிடுங்கால் அதற்கஞ்சி யதன் மேற்செல்லுந் தம்முணர்வினை மாற்றித் தமதுமுதலாகிய ஒரு யத்தினிடத்திலே புக்குப்பொருந்தி மறித்தூங்குதல் செய்யார், அவர் பூமியின்கண்ணே நடந்துசெல்லுங்கா லொருவ ரெதிர்ப்படி னவரையுஞ்சித் தண்ணிலையினைச்சாரித் துள்ளே வாங்கி யணைவறக்கிடக்கு மாமையினை யொப்ப. எ-று.

ஆமை பின்னை யெதிர்ந்தோகலுங்காற் றன்னிலையினை வெளிப்படுத்திச் செல்லும். அதுபோலிவர் விரைவிற் றிரிபு டைமையிற் போதாரென் றருளிச்செய்தார்.

இதனு லெவர்புலனுணர்வுக்கஞ்சி யகலுமாறு கூறப்பட் டது. (அ)

அப்படிச்சிலர் நேருடன்றைவிட்டு நீங்கியிருப்பர்களோவென் னில்?

அவையாயகன் றெங்கின்று மாங்கவரை யெங்கு மிலனெயாயிற் துன்னடாதவில்.

(எ-து.) அவ அந்தச்சிவனை விட்டுநீங்கி யான்மாவுக் கிரு னோயகன் றெங்கி க்க விடமில்லை. அந்தச்சிவன்றானெப் வ்று மாங்க வ

வ்டை

எங்கும் நீட சித்துக்களெல்லாவற்றினு நிற்கும்.

இவனை யொழி இந்தச்சிவனை டல்லா தான்மா நில்லாது.

ங்துன்னடாதவில். எ-று.

(நி-க-உ.) இறைவனேங்கி யெவ்வுலகமு நிற்பதில்லை, அது போல விறைவனுதலடைந்த விப்முத்தான்மாவைபன்றி யெவ் விடமு முளதாய் நிற்றலில்லை. எ-று.

இவனு மிறைவனேப்போல வியாபகனுட் நிற்குமென்பதாம். "காயங்கழிந்தக்கா லெங்குமாய்க் கருத்தாப்போல் நிற்பன்" என்றருளிச்செய்தவாறு காண்க.

இதனு லவர் சிற்றறிவுடைங்கப் பேரறிவுடையரென்பது கூறப்பட்டது. (ந)

ஆனல் அந்தப்பொருளை யுள்ளே கண்டிருப்பார்களோ புறம்பே கண்டிருப்பார்களோ வென்னில்?

உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மைக் காட்சியருக் கெள்ளுந் திறமேது மில்.

(எ-து.) உள்ளும் புறம்பும் அந்தரங்கத்திலே யறிவாய் விளங்கி யிருக்கப்பட்ட திருவருளையும், புறம்பேகுருவாகித் திருமேனி கொண்டுவந்த வாசாரியரையும் ஒருபொருளென்று தரிசித்தவர்களுக்கு உள்ளென்றும் புறம்பென்று தீக்க விடமில்லை. எ-று.

ஒரு தன்மைக் காட்சியருக்கு

எள்ளுந் திற மேதுமில்.

(நி-வ-உ.) அகமும்புறமு மொருதன்மைத்தாய்நிற்கு ஞானத்தினை யடைந்தோருக் கொன்றினை யிகழ்ந்திடும்வண்ண மெவ்வாற்றலு மில்லை. எ-று.

இதனு லவர்க் கெல்லாப்பொருள்களு ஞானமாகிய தோன்றுதல் கூறப்பட்டது.

(மேலது.) ஆன லிந்திரியங்களினு லறியு மறிவாலுஞ் சினனைத் தரிசிக்கலாமோ வென்னில்? தனக்குப் பிராணனுய்ப் நின்றுட

கரிக்கிற தன்மையையு மவனவ ளதுவாய்நின் றுபகரித்தும் பின் பாசாரிய மூர்த்தியாய் நின்று மிரஞ்சுகிக்கிற பூரணமான பொருளா விசுவமான தும் மறையும்படி- யொருநீர்மையாகக் கண்டவர்களுக் குச் சிவனது திருவடிடை நீக்குகைக்கு வழியில்லை. எ-று.

இது ஞானவான்கள் பிரபஞ்சம் தோன்றும் விற்குமுறை மை யறிவித்தது. (சு)

ஆரு லிப்படி- நீக்கமறநிற்கிற நாதாக்களைத் தொழிற்படுவா ர்களோ வென்னில்?

உறுந்தொழிற்குத் தக்க பயனுலகந் தத்தம்
வறுந்தொழிற்கு வாய்மை பயன்.

(எ-து.) உறு உலகத்திலே யிருக்கப்பட்ட வான்மாக்கள் ந்தொழிற்குத் த செம்பதமேலக்குத்தக்க கூலிகொடுப்பார்கள், க்கபய னுலகந்த அதுபோல
த்தம்

வருந்தொழிற் தொழிலற்ற நாதாக்களுக்குச் சத்யமாகிய குவாய்மைபயன் மேலுமொன்றுமே பிரயோசனம். எ-று.

(நி-ம-உ.) தன்னையாற்றிய தலைவரைப் பின்றொடர்ந்து சூ ழும் யானனைதென்னுஞ் செருக்காற் செய்யப்பட்ட விந்நக்கேற் றபயனுவ லுலகவாழ்க்கைகள்; செருக்கினீங்கித் தம்மை யிக ழ்ந்தோர்செய்யுந் தானந் தவமுதலிய தொழிற்குவரும் பயனுவ தறிவில்லாத வீட்டின்பமே. எ-று.

தக்கபய னென்றதலால் பயன் பலவாயிற்று. வறுந்தொழி லென் றருளிச்செய்தார், தொடர்ந்து பயன் வழக்காமையின்.

இதனு லவரோர் தொழிலினைச் செய்யினும் பிறிதொருகா மியத்தினைக் கருதிச்செய்யாரென்பது கூறப்பட்டது.

(வேறு.) ஆதலில் தொழிலாலுஞ் சிவனைக் கூடலாமோவெ
ன்னில்? பிரபஞ்சத்திற் றத்தந்தொழிலுக்குத் தக்க பிரயோ
ஜங்களிவர்களுக் குண்டாமாறுபோல வொன்றுஞ் செய்யாதசி
யத்துக் கந்தவுண்மை பிரயோசனம். எ-று.

இந்த வுண்மையிலே நின்றவர்களுக் கொருசெயலுங் கூடா
தென்ப தறிவித்தது. (எ)

பிராரத்தவும் புசிக்கச்செய்தே யாகாமிய மேறுதா வெ
ன்னில்?

என்ற விவினையுடலிலா டேதுமினை யேறுமின்மை
தோன்றி லொருசே சதும்.

(எ-து.) என் பிராரத்தம் தேகத்தானேபோம், சஞ்சி
தவிவினை யுடலிலா தம் திசையிலேபோம்,
டேகும்

இடை யேறும் பிராரத்தம் புசிக்கச்செய்தே கட்டிப்பதிவி
வினை தோன்றில ற வாகாமியத்து சிவஞானம் விளக்கசீவ நீங்
குசேதனம். கும். எ-று.

(நி - வ - உ.) பக்குவப்பட்டமைந்த விவினையான தூடம்பிற்
கமைந்த காலவரையறையிலே தொலையும், இடைப்பட்டகாலத்
தில் வந்து பொருந்தும்விவினைக ளுளவாயி னருளினல்று நெருப்
பிலே வெந்துபோம். எ-று.

சஞ்சிதம்நீங்காமல் ஞானம் வெளிப்படாது, வெளிப்படா
தாகலே யாகாமியம் நீர்வதில்லை, அதனை யருளே சதிமென்பத
லுற் சஞ்சிதமு நீங்குதலின்படி தானே தோதகருமமெனக் கொ
ள்க. தேகாந்தரிலென்பதனை லுறு தேகாந்தரவென்னை மிடையுறு
தருளாலு நீர்டலென்பது கருத்து.

இதனாலுயிர்க்கு விவினைத்தொடர்பின்மூலமாறு கூறப்பட்டது.

(வேறு.) சஞ்சிதகன்மம் தீவகூயிலேபோம், பிராரத்தம் தேகத்துடனேபோம், ஆகாமியம் சிவஞானத்திலே சுடப்படும். எ-று.

இது ஞானவான்களுக் கொருகன்மமுமில்லை யென்றுமிடமறிவித்தது. (அ)

பரமுத்தி, சரீரநீங்கியோ வென்னில்?

மும்மை தருவிணைகள் மூலமாம் மூநிலைமாக் கம்மையுமிம்மைமே யாம்.

(எ-கு.) மும்மை தருவிணைகள் மூலமாம் மூநிலைமாக் கம்மையுமிம்மைமே யாம்.

சஞ்சித பிராரத்த மாகாமியம் இந்த மூன்றுவினையும் பொருந்தாவாம். ஏன் பொருந்தாவென்னில்?

மேலாகிய சிவஞானத்தைப் பெற்றதாதற்கு சரீரமிருக்கையிலேயாம். எ-று.

(நி-ய-உ.) இம்மை யம்மை மறுமையென்று மூவகைப் படுவினையுந் தருவிணைகள் டாவுந்தொடரா, தம் மேலாய வறிவினையை யடையார்க்கும் பிரந்தெய்துமின்பமு மதேறி நிற்கவே யுளதாமாகலான். எ-று.

இம்மை யிப்பிறப்பு, அம்மை மேலுலகினை யடைதல், மறுமை மறித்து வருமிறப்பு. உடம்பிரந்தகாலத்து நிலைவேறுபடுதலின்மை நோக்கி யம்மையு மிம்மையேயாமென் றருளிச்செய்தார்.

இதனால் எவர்க்குச் சிறிதும் வினைத்தொடர் பின்றென்பது வலியுறுத்தப்பட்டது.

(வேறு.) இந்தப் பிராரத்தம் புசிக்க வேண்டுமாயின், வாக்கு மனங் காயங்களி லுண்டானகன்ம மவர் சிவசம்பாவனையா

லே யவர்க்கீவாதியாது, பின்புண்ணாஞ் சாயுச்சியமு மவர்களுக்கிப்பொழுதியாம். எ-று.

இது ஜீவன்முத்தரான நிலையிலே தன்னிலே பரமுத்தியா மென்றறிவித்தது. (கூ)

இவர்களுக்கான்மாக்களை யிரக்கிக்கவேணுமென்கிற கருணையில்லேடோ வென்னில்?

கள்ளத் தலைவர் துயர்கருதித் தங்கருணை
வெள்ளத் தலைவர் மிக.

(எ-து.) கள் ளத்தலைவர் துய ர்கருதி தங்கருணை வெள்ளத்தலைவ ரிலே மிகுதியு மழுந்திநிற்பர்கள். எ-று. ற்மிக.

கவட்டிந்திரியங்களுக்கு முதன்மையாயிருக்கிற வான்மாக்கள்படுகிற துன்பத்தைத் திருவுள்ளத்திலே நினைத்து

தமக்குத் திருமையாகிய ஞானமுழுத்திரத்தை யவர்களுக்கு விடையங்களுடன் கூடிநின்று ஐம்புலன்களாலே நுகர்விக்கும் பொருட்டு

(வி-வ-உ.) யானெனதென்னும் வஞ்சத்தலைமயிலோடுகூடிய வான்மாக்கள் படுந்துன்பத்தினை யெண்ணித் தம்மிடத்திலழுந்த கருணையாகிய கடலினுள்ளே மிகவு மமிழ்தலைச் செய்வர். எ-று.

அவதரிக்கத்தாற் றளர்தல்.

இதனை லவர் விட்டிலை விரும்பாத வுயிர்கள்மாட்டினை வண்மோ லருளுடையராதல் கூறப்பட்டது.

(வி-று.) ஆலல் ஞானவான்களுக்கு விடையங்களுடன் கூடிநிற்கலாமோ வென்னில்? இந்திரியங்களுடன் கூடிநின்று வண்டானவிலைசத்தையுணர்ந்து சிவனுடைய திருவாசழுத்திரத்திலே விழுந்து தஞ்செயலற் றதுவதுவாய் விடுவார்கள். எ-று.

" மறைதியோன், கழுமலமுதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை "
கழுமலமுதுபதிக் கவுணியனறியு, மரிணடதன்மையை பாதலினீ
ன்னை, நிரிணயமல்லவ நிச்சலரிணயத்தே " என்றவாறு காண்க.

அரிணங்கீதார்த்தன்மை முற்றிற்று.

திருவருட்பயன் மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எல்லாக்குங்கிடைத்த நிபம்பழகிய நூலாப்பிரதி
களில் இரண்டாதிகாரத்தில்-சு-வது செய்யுள் முதல்-கo-
வது செய்யுள்வரை உரை வெறுபட்டிருப்பதை யிரு
ந்தவாறு அச்சிட்டிருக்கின்றனர்.

உ

சிவமயம்.

திருவருட்பயன்

அதிகார விளக்கம்.

——0——

பக்கம்.

க—பதிமுதுநிலை ரு

அஃதாவது, மேலாகிய இறைவனது இயல்பு.

உ—பசுநிலை கச

அஃதாவது, பலவாய வுயிர்களதது முறைமை.

ங—பாசநிலை—இருண்மலநிலை. உச

அஃதாவது, அறியாமையே வடிவாகிய ஆணவமலத்தினதது தன்மை.

ச—அருளுதநிலை ஙங

அஃதாவது, கருணையுருவாகிய ஞானத்தின்முறைமை.

ரு—அருளுடைநிலை சஉ

அஃதாவது, ஞானவடிவாகிய குரவனதுதன்மை.

சு—அறியுறுநிலை ருரு

அஃதாவது, உண்மைப்பொருளையுணரு முறைமை.

எ—உயிர்விளக்கம் ருங

அஃதாவது, ஆன்மசுத்தி பண்ணுமுறை.

அ—இன்புறுநிலை சுஅ

அஃதாவது, ஆன்மலாபமடையு முறைமை.

கூ—ஐந்தெழுத்தருணிலை எசூ

அஃதாவது, ஐவகைப்பட்ட திருவெழுத்தாகிய அருளினது முறைமை.

கஅ—இன்னைந்தோர்தன்மை அரு

அஃதாவது, இவ்வகைப்பட்ட சமாதியினையடைந்தோரதுதன்மை.

திருவருட்பயன் செய்யுள்

தலைக்குறிப்பு.	அதி	பக்	தலைக்குறிப்பு.	அதி	பக்
அ			இருளான	ஈ	உஅ
அகத்தூய	ஆ	ஊஈ	இருளிலிருளாகி	உ	உஉ
அகரவுயிர்	க	ஆ	இருளின்மீற	ஈ	உஊ
அகல	ஆ	ஊன	இறைசத்தி	க	எஎ
அணுகு	ஊ	ஈஊ	இற்றைவரை	ஊ	ஏ
அருணூலது	க	எஊ	இன்பதுன்ப	அ	எ
அருவுருவு	க	ஈ	இன்பி	அ	எஅ
அருளா	ஆ	ஊஈ	இன்புறுவோர்	அ	ஈஅ
அருளிற்	ஊ	ஈஈ	உ		
அவனே	க	அன	உள்ளதற்	அ	அஅ
அறிபாடை	ஆ	ஊஉ	உள்ளுறுபோ	க	கஈ
அன்னளவி	ஈ	உஊ	உறுகாதற்பு	க	அக
அன்னளவு	உ	உஉ	உற்பவம்	ஊ	ஊஆ
ஆ			உற்றுரை	அ	எஉ
ஆக்கியெனையடி	க	அ	ஊ		
ஆசாதி	ஈ	ஈக	ஊடற்பொய்யன்	உ	உஉ
ஆகினவா	க	அஉ	ஊனாகடை	க	எஅ
ஆறறிவா	ஆ	ஊஅ	ஊனுணர்பா	ஈ	ஈஉ
ஆறாதி	க	அக	ஊனுயிராவி	க	ஆஈ
ஆனவறிவா	க	கக	எ		
இ			எங்கு	க	கஈ
இருவர்	அ	ஊஈ	எமக்கெ	ஆ	ஊன

தலைக்குறிப்பு.	அதி	பக்
எல்லாமறியு	க0	அரு
எல்லாவுகை	கூ	அஉ
ஏ		
ஏகனேனைக	சூ	ருக
ஏன்றகிஞை	க0	சூ0
ஐ		
ஐந்தொழிலு	க0	அசு
ஐம்புல	எ	சூசு
ஒ		
ஒன்பொரு	அ	எசு
ஒருபொருளு	ங	உசூ
ஒளியுமிருளுமூலகு	உ	கஅ
ஒளியுமிருளுமொரு		
மை	எ	சூக
ஒன்றுலு	அ	எக
ஒன்றுமிலாவு	ங	ங0
ஓ		
ஓங்குளனாகி	க0	அங
ஓராதே	சூ	ருசூ
க		
கண்டபத்-	சூ	ருஅ
கண்டவுற்றை	உ	கன
கண்டொய்லை	சூ	ருரு
களிதேய	சூ	ருன
கள்ள	க0	சூஉ

தலைக்குறிப்பு.	அதி	பக்
கா		
காண்பா	எ	சூ0
கி		
கிடைக்க	எ	சூஉ
சி		
சந்தசந்தை	உ	உ0
சி		
சிவமுத	கூ	அ0
செ		
செய்வாறு	சூ	ருஉ
ஞா		
ஞானமிவ	ரு	சங
தி		
தரையை	சு	ஙஎ
தனக்கு	எ	சூசு
தன்னிலைமை	க	சூ
தன்னிற	சூ	ருசு
தா		
தாடலை	அ	எக
தாமே	எ	சூன
தி		
தித்திக்கு	எ	சூ0
திரிமல	உ	கரு
து		
துன்றும்	ங	உசு

தலைக்குறிப்பு. அதி பக்

பெ

பயிலொன்று அ எங

பொ

நலமிக பொய்யிருண்ட ஞ சச

நற்குருத்தை பொறியின்றி உ கசி

நீ மை

நீதி மலிவெகுத்தோர் ச நஎ

மா

மாலார் க எக

ப மு

பரப்பணை மும்மை கூ கக

பலவை மூன்று அ எச

பல்லா மூன்றுதிற உ கசு

பன்மொழி ஏ

பார்வை வஞ்ச எ ஈநை

பாலாழி வா

பிறந்த வாசி க அக

பு வி

புனலடக்கி வினைகுலை ஞ சஞ

புரிசெய விழுவா நை நைக

பெ விரிய க எசி

பெருகை வெ

பெருமை வெள்ளத்தை ச நசி

முற்றிற்று.

விஷயம்.

திருவருட்பயன்

குறள்களின் கருத்து.

இலக்கம்.	குறள்	கருத்து	பக்கம்.
		பாயிரம்.	
	நேசத்தடியார்	உரைகாப்பு	க
	திருமகள்	சிறப்புப்பாயிரம்	உ
	கற்குஞ்சார	நூற்காப்பு	ச
		க—வது, பதிமுதுநிலை.	
	க—அகரவுயிர்	இறைவன தன்மை	ஞ
	உ—தன்னிலைமை	திருவருட்சத்தியினுண்மை	ரு
	ங—பருமைக்கு	இறைவன தூயர்வு	எ
	ச—ஆக்கியெனவையு	இறைவன் ஆன்மாக்களை மு	
		த்தொழிற் படுத்துந் தன்	
		மை	அ
	ஞ—அருவுமுருவு	இறைவனருவுருத் தன்மை	கூ
	ரு—பல்லாருயிர்	கடவுட்டன்மை ஆன்மாக்கள்	
		போலன்று	கo
	எ—இறைவநிவா	இறைவன் தம தடியாரானறிப	
		வன்	கக
	அ—எங்குமெனவையு	ஆன்மாக்களிடத்து மற்றை	
		வற்றினு மிறைவன் நிற்கு	
		நிலைமை	கஉ
	கூ—கலமில	இறைவன் ஆன்மாக்கட்குநடு	
		நிலைமை புரிபவன்	கட

க0—உன்னுழுள	இறைவன் ஆன்மாக்கள் பவ நோய் தீர்க்கு மருந்து	கங
உ—வது, பசுநிலை.		
க—பிறந்தநாள்	ஆன்மாக்களின் மூகை	கச
உ—திரிமலத்தார்	மூவகை யுயிர்கள்	கஞ
ங—மூன்றுதிரத்	ஆன்மாக்கட்கு மும்மல நீங்கு முறைமை	கசு
ச—கண்டவற்றை	ஆன்மாக்களின் ஸ்வதந்தர ஹீனம்	கள
ஞ—பொறியின்றி	ஆன்மாக்கள் தாமே யறியா	கஅ
ஈ—ஒளியு மிருளு மூலகு	ஆன்மாக்களினறிவு நிகழ்ச்சி	கஅ
எ—சத்தசத்தை	ஆன்மாவின் றன்மை	உ0
அ—இருளிலிருளாகி	ஆன்மவறிவிற் குபமானம்	உக
ஊ—ஊமன்கண்	ஆன்மா வறியாமைக் குபமானம்	உஉ
க0—அன்றளவு	ஆன்மாக்கள் தன்புறுகாலம்	உஉ
ங—வது, டாசநிலை.		
க—தன்றும்பவத்	ஆணவநிலைமை	உச
உ—இருளான	ஆணவத்திற் குபமானம்	உஞ
ங—ஒருபொருளு	இருளிலு மிருந்தது ஆணவம்	உசு
ச—அன்றளவி	ஆணவம் சிவஞானத்தையு மான்ம ஞானத்தையும் வி ளக்கு முறைமை	உசு
ஞ—பலரைப் புணர்ந்த	ஆணவ மான்மாவிற் கறியா நிற்பதற் குபமானம்	உள
ஈ—பன்மொழிக	ஆணவத்தை யறியுந்தன்மை	உஅ

எ—இருளின்றே

அ—ஆசாதி

கூ—ஒன்றுமிகினு

கரு—வியவாமளவு

ஆணவ முண்டாதற்குக் காரணம் உசு

ஆணவ முண்டானகாலம் நம

ஆணவநீங்கி மூத்தியடையுங் காலம் நஅ

ஆணவ மாயை கன்மமென்னு மூன்று நீங்குங்காலம் நக

ச—வது, அருளதுநிலை.

க—அருளிற்பெரிய

உ—பெருக்க

ங—ஊனறியா

ச—பாலாழி

அருளி னுயர்வு நங

அருள் உபகரிக்குந்தன்மை நஙி

அருள் அறிவிக்குந் தன்மை நசா

அருளா லுருந்தும் ஆன்மா சிவானுபவ மறியாமை நஞ

ஞ—அணுகு

ட—நரையை

அருளா னான்மா வறியாமை நட

அருளா ஆன்மா வறியாததற் குபமானம் நண

ண—மலைகெடுத்தோர்

அ—வெள்ளத்து

அதனிழிபு நண

அருளா லறியாமை ஆன்மாவி ன் குறைவு நத

த—பரப்பமைந்த

ந—இற்றைவரை

அருளா லறியுமுறைமை நந

அருளாலுருந்தும் வீடடைய முயலாமை நன

ப—வது, அருளுருநிலை.

க—அறியாமை

உ—அகத்துறு

அருளாசான்வருமுறைமை நன

அருட்குருவாலன்றி யேயுண யோராற்பாசநோய்நீங்கா நனி

ங—அருளா

ஆன்மாக்கள் குருகுசாரியனா யருட்குருவென் றறியார் நஙி

ட—பொய்யிருண்ட

ண—பார்வையென

த—எமக்கெ

ன—மிட கழல

ப—நிகழ்த்

ம—நிகரிய

ய—ஈகையி

ர—வந்தா குருவாய்வருங்காலம் ⑫

ற—கற்றா ஐனியிற்றும்பிபொருள் ⑬

ல—நற்பொருளினிற்றன்மை ⑭

வ—இப்பொ குருவோல் ஜீவிக்கு
குறுமை ⑮

ழ—அற்புதபோனகம் ⑯

ள—அருள் பிரகாசியாதகில் அ
ப்பொ யாதொன்றையு மறி
யார் ⑰

குருவை அருகுருவென் றறி
யாண்ம அஞ்ஞானத்தால் ⑪

அருள் மாறுடைவுருவாய் வரு
ங்காரணம் ⑫

ஆகிடையின்றி யெப்பொருளு
மறியப்படா ⑬

சகலர்க்கு அருள் உன்னனின்
னைகாட்டுவதை—ன் ஆசா
ரியதாயும்வந் துறுக்ரகிக்க
வேண்டும் ⑭

ரூபமாக யான்மாடுக்கட் குரு
குறுமையுமை ⑮

இறைவன் குருவுறாய் வாரா
ருயிர் உண்மை வெளிப்
படா ⑯

அருள் பிரகாசியாதகில் அ
ப்பொ யாதொன்றையு மறி
யார் ⑰

ஏ—டுஞ்செயலி

அ—ஓராதே

கூ—களிமே

கூ—கண்டபடியே

எ—வது, உயிர்விளக்கம்.

க—தூநிழலார்தல் — உயிர்விளக்க முறுங்காலம் — நுக

உ—தித்திக்கும் — உயிர்விளக்க முறுந்தன்மை — கூ

ங—காண்பா — உயிர் தான்கண்டே னென்ப தின் பலன் — கூ

ச—ஒளியுமிருளுமொ ருமை — உயிர் அருளோடு பொருந்தி நிற்றல் இருளோடு பொருந்தினதுபோல — கூ

ரு—நிடைக்க — உயிர் விளக்கமுற நற்கேள் விவேண்டும் — கூ

கூ—வஞ்சமூட — உயிர் அறியாமை — எங

ஏ—தனக்கு — உயிர்க்கு இருள்நீங்கி யருளு றுதல் — கூ

அ—உர்வகை — அருள் கூடுமுபாயம் — கூ

க—ஐம்புலனுற் — உயிரே யருளைப்பெற் றறிய வேண்டும் — கூ

கூ—தாமேதரு — அருளானன்றிச் சிவம்தான் ருதி — கூ

அ—வது, இன்புறுநிலை.

க—இன்புறுவார் — ஆன்மா இன்பதின்ப மடை யுமாறு — கூ

உ—இருவர்மடந்தைய — ஆன்மா சிவனைப்பெற்றே யின்பமடையவேண்டும் — கூ

கூ—இன்பதனை
ஙா—தாடனை
ஙி—ஒன்றுனு
ஙீ—உற்றுருரும்
ஙு—பேயொன்று
ஙூ—ஒண்பொருட்க
ஙெ—மூன்றுய
கை—இன்பி
ஙொ—வது, ஐந்தெழுத்தருணிலை.
ஙோ—அருணூலு
ஙௌ—இறைசத்தி
ங—ஊனநடனை
ஙஃ—விரியமன
ச—மாலார்
சா—ஆராதி
சி—சிவமூந்திலை

இன்புறுத லான்மா விற்கே
யன்றிச் சிவத்திற் கின்று ஏo
இன்பம் ஆன்மாவுஞ் சிவமும்
ங் கூடியவிடத்துறும் எக
ஆன்மாவுஞ் சிவமும் வேறு
யின்பி லொன்றுயிருக்கை எக
பேரின்புற்றேர்பிறவியற்றூர் எஉ
இன்புறுவோர் நிற்கு நிலை
மை எங
இன்புறுவோர் கிரியை விடு
கை எச
இன்பம் பொருள் கூட்டுறவி
லறிதலன்றி வாயாலுரை
த் தறிவதன்று எச
அன்பா லின்பமடைபவேண்
டும் எஞ
ஐந்தெழுத்தருணிலை.
ஐந்தெழுத்தில் யாவு மடங்
கும் எசு
ஐந்தெழுத்தியல்பு என
அது நிற்குநிலை எஎ
அது போகமோகமெனு
மிரண்டையுந் தருமுறை
றை எஅ
கஉ
மலநீக்குமுறைமை அo
கீட்டினைப மெய்ந்நு முறை
டை அo

அ—வாசி	வகார சிகார வெழுத்தின் ப யன்	அக
ஆ—ஆகினவா	ஐந்தெழுத்தை மாறி யுச்சரிக் குமுறைமை	அட
கo—எல்லாவகை	அதன்பயன்	அஉ
கo—வது, அணைந்தோர்தன்மை.		
க—ஓங்குணர்வி	இன்பமடைந்தோர் நிற்கு நி லைமை	அங
உ—ஐந்தொழிலு	அவர் யாதொன்றுஞ் செய் யார்	அச
ஈ—எல்லாமறியு	அவர் சிவமேபார்த்திருப்பர்	அஞ
ச—புலனடக்கி	அவர், விஷயத்தில் பொருந் தார்	அகூ
ரு—அவனை	சிவத்தையன்றி யான்மா நில் லாது	அள
சு—உள்ளும்	சிவத்தை யுள்ளும் புறம்பும் காணுமுறைமை	அஎ
எ—உறுந்தொழிற்கு	அவர்கள் தொழில்	அஙூ
அ—வன்றவினை	அவர்கன்ம நீங்குமுறைமை	கூ
ஙு—மும்மைதரு	மூவகை கன்மமு மிவ்வு லோடேகும்	கக
கo—கள்ளத்	அணைந்தோர் கருணை	கஉ

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

இந்நூல் உரையாசிரியர்கள்.

இதற்குப் பதவுரைசெய்தவர் நாமம் பிரதிகளில் காணப்படவில்லை, ஆயினும் சித்தாந்தசாத்திரங்களுக்குப் பெரும்பாலும் பதவுரை வேலப்பப்பண்டாரம் செய்திருக்கின்றனர்; இவ்வுரையும் அங்ஙனமே கொண்டிருக்கின்றது.

சேதுப்புராணஞ் செய்தவரும், சேதுமடாலய சைவாசாரிய ருமாகிய நிரம்பவழகியர், இந்நூலுக்குப் பொழிப்புரை யருளிச் செய்தனர். சித்தியார்க் கோருரை யியற்றியவருமிவரே.

இவ் விருவகையுரைகளும் சிற்சிலவிடங்களில் விசேஷக்கருத்தடங்கி யிருப்பதாலும் சித்தாந்தநூலுணர்வோர் கல்விப் பயிற்சியில் நிறைதலைந்திருப்பினும் இவ்வித வுரைகளை வாசிப்பதால் பெரும்பய னெளிதிலடைந்த பிகவும் வித்தியாசாகர ராவாரென வும் கருதிப் பலர் தெரிவித்தபடி சேர்ந்து அச்சிடத் துணிந்தனன்.

இங்ஙனம்

கௌ - ஞ் - சு - முர்.

இலக்கணம்.

விரிவென்பா விளக்கம்.

விரிவென்பா விரிவியதைக் கூறும்வென்பா விரிவியற்பே வென்றும்பொருளைக் கூறும்வென்பா விரிவுத்தகும்வென்பா வினைத் தன்மை முன்னிலை படர்க்கையா விறப்பு நிகழ் வெதிர் காலங்களைக் காட்டிநிற்கு மொரு பெயரைக்கொண்ட விந்நூற் றொத் தமுதகத்து அறிவிற்கறிவாய் விளக்கு முழுமுதற்பொருளை பாடத்தை விரிவியற்பேவண்டிக் கூறியவென்பாவெனப் பண்பும் வினையு மவாய்நிலையாற் கொண்டுமுடித்துப் பொருள்கொள்க. இதனை யிந்நூற் றலைச்செய்யுள்முத லிறுதிச்செய்யுள்வரை கூறியுள்ள முன்னிலைச் சொல்லானுணர்க.

என்னை? தம்மாசிரியர் சம்மந்தமாமுனியை விரிவியுளதேல் அகம் கவர்கூறிய விடையு முரைத்தல்வேண்டும். அங்ஙனமன்றிக் குறிப்புப்பொருளாய்த் தன்னுரரய்ச்சியிற் றேர்ன்றியதனைக் கூறினமையின் 'முன்னின்றவா றெவ்வா' றெனப் பதிப்பொருள் பசுக்களைக்காக்குமுன் பசுபதியெனப் பெயர்கொண்டு நின்றவா றெவ்வா றெனவாராய்ந் தணர்ந்தவற்றைக் கூறியவானுணர்க. ஆசிரியர் சம்மந்தமாமுனியின் பெயரைக் கூறியதென்னையெனின்? வேறும் பெயருமில்லா வம்முழுமுதற்பொருளை ஆன்மாக்களை யிரங்கி யிவ்வேண்டி வேறும்பெயருங்கொண்டு குருமூர்த்தமாய் வந்து தன்பதந் திருந்தாந்த முணர்த்தோர் தனிப்பதலை தன்னையுங் கூறியவா றுணர்க.

இவ்வாறு பொருள் கொள்ளாதார்க் கிந்நூற் பொருள் விடாப்பிடிப் பயன்றராதொழியும்.

இவ்வணம் பாசநீக்கம்பெறுதற்கு விரும்பியுண்மையறியவே
ண்டுமென்பதை யிந்நூலிறுதியிற் கூறிய 'அருளா லுணர்வார்க்கு'
என்னுஞ்செய்யுளா லுணர்க.

இதனாற் போந்த பயன் புறச்சமயத்தில் மயங்காமை.

இந்நூற்காரணம் பொருணிச்சயமுற்று நிட்டைகூடல்.

இந்நூல், தமது பேராசிரியர் சுன்னைபெயர்த்தகலிவர் சகலாகம
பண்டிதர் அருணைந்திசொசாரியர் சித்தியாரியற்றியபின் அதன்
பொருளோபாவரு நிச்சயித்து அணரும்வண்ணம் தமதாசிரியர்முன்
னிலையில் நமக்கு விளங்கிய ஆனைவமலநிர்த்தியை விளக்கக்கூ
றிய இருபாவிருபஃதென்னுநூலை முதனூலாகக்கொண்டு மரபுகா
த்தலாய் உமாபதிசிவன் தமக்கும் தமதாசிரியர் முன்னிலையில்வி
ளங்கியதனைச் சுருக்கி விளக்கியதெனக் கொள்க.

சிவப்பிரகாசம் சிவாதி சத்தி நாதி கூறியவதனானே தாமெ
ழுத்தோதக்கும் நூலகத்தப்பொருள் நூற்பெயர்களை விளக்கியும்
அச்சார்பானே நூலியற்றியும் அதனுல் விளங்கா தையமுற்றோர்
க் கவ்வைவடு(முருட்டை) நீங்குநற்பொருட்டுப் பசுபாச நிலைமைக
ளியல்புதனை விரண்டாருத்திரத் திட்பொருளாகிய திருவருட்ட
ண்மை சத்தியானையடா யன்மாக்கட்குப் பயனளித்தனர்த்திவரு
வனைதற் திருவருட்பயனைக்கூறி விளக்கியும் அதனுணும் விளங்
காதோர்க்கு நற்பேரர்க் கிது மலநிலையேயாதலின் இப்பாச நீங்கும்வ
ழியிவ்வாறு விரும்பியாராய்வோர்க்கே உடைமையுமென விருவெண்
பாவால் விளக்கியும் கூறப்பட்டன.

என்னை? சிவப்பிரகாசம் சிவம்பிரகாசிக்கு முறைமையை
யே மிகவுங்கூறும்.

திருவட்பயன் ஆன்மாக்கள் பாசமுற்றுப் பசுத்வம்பெற்றுப்
போகபோக்கியங்களின்பய னனுபவித்தலும் திருவருட்செயலென
வே மிகவுங் கூறும்.

வீரவெண்பா ஆன்மாக்கள் இருண்மலநிலையெய்தி பாசமு
ம்போதும் சிவம் தனதருட்செயலால் பாசவிளக்கஞ் செய்யுமா
றை மிகவுங்கூறும்.

ஆகவிங்ஙன மிம் முந் நூலும் மும்முதற்பொருளாகிய பதி
பசு பாச நிலைமையை மூவகையால் விளக்கும்.

"பற்றிவிடாஅ விடும்பைகள்-பற்றினைப் பற்றிவிடாஅ தவர்
க்கு" என்னுமோத்தின்படி பாசப்பற்று நீங்கப்பெறுமையின் பிற
ழித்தாயர்நீங்கா. அன்றியும் "பிறவிப்பெருங்கடல் நீந்துவர்நீந்தா-
ரிறைவனடி சேராதார்" என்னுமோத்தின்படி யிறைவனடி சேர்
வதுமின்று.

'காண்பானுங் காட்டுவதும், என்னு மிந்நூற் கருத்து, செ
ய்யுளொன் காண்கிற வான்மாவுங் காட்டுகிற சிவமுங் காணப்படும்
பொருளும் காட்டும் சிவமொழிய விளங்காதென வாய்ந்தறிக.
சிவஞானப் பேறுற்றிருப்பதே வீரவெண்பாவிற் றேறிய பய
னென்க.

விஷயவிண்பா

செய்யுளின்கருத்து.

எண்ணுக்கம்.	செய்யுள்	கருத்து	பக்கம்.
க	நீடுமொளியு	இருண்மலநிலை	க
உ	இருளிலொளி	கேவல சகல சுத்தியல்பு	உ
ங	புல்லறிவு	ஞானதரிசனம்	,,
ச	கனவு	சுத்ததத்வதரிசனம்	ங
ஞ	அறிவறிக்க	திருவருட்டரிசனம்	ச
ஞ	சிற்றறிவு	பாசநீக்கம்	,,
ன	உன்னரிய	அத்விதாநுபவம்	ஞ
அ	அருமே	பதிநிலைமை	,,
ங	இருமலத்தார்	விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் நிலைமை	ங
ஙக	ஒன்றிரண்டா	பசுநிலைமை	ன
ஙங	காண்பரிய	சிவஞானப்பேறு	,,
ஙச	ஒன்றிரு	சிவபோகம்	அ
ஙஞ	அருளா	இந்நூற்பயன்	ங

மூற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வினாவெண்பா மூலமும் உரையும்.

நீடுமொளியு நிறையிருளுமோரிடத்துக் கூடலரிது கொடுவினையேன் – பாடுதன்மு னென்றவார்சோலை யுயர்மருதச்சம்பந்தா கின்றவா றெவ்வாறுநீ.

(இ-ள்.) நீடுமொளியு நிறையிருளு மோரிடத்துக்கூடலரிது. எ-து. விரிந்தபிரகாசமு நிறைந்தவிருளு மோரிடத்திலே கூடமாட்டாது—, கொடுவினையேன் பாடுதன்முன். எ-து. கொடுவினையேன்பக்கற் றெரிசிப்பதற்கு முன்பு,—வார்சோலையுயர்மருதச் சம்பந்தா வென்றின்றவா றெவ்வாறுநீ. எ-து. அழகியசோலை யுயர்ந்த மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனிவ யடியேனிடத்துத் தேவரீர்பொருந்தினின்ற தெப்படி. எ-று. (கருத்து) அந்தகன்கண்ணுக்கு ஆதித்தப்பிரகாசம் வியாத்தமா யிருக்கையிலேயுந் தெரியாதிருந்த தன்மைபோ லென்பதாம். உ-ம். சிவஞானபோதத்தில். "அருக்கனேர்நிற்பினு மல்லிரு ளோடாணர்க் கிருட்கண்ணே பாசத்தார்க் கீசன்" எ-து. கண்ணிலெனவுங்க. (நட்பம்) மல மான்மாவைச் சகசமாய் மறைத்திருக்கையிலே சிவ மான்மாவைப் பொருந்தினின்ற தெப்படியென்னுமினவுக்கு. உ-ம். சிவஞானபோதத்தில். "மெய்ஞ்ஞானத்தன்னில் விளையாதசத்தாதல்" என்றபாடத்திலும். சிவதருமோத்தரத்தில். "பரமசிவன் பாசத்திலல்லயிர்க்கும் பயி

ன்றிருக்க, விரவுவதெ னிருளெனிற்கேள் வெய்யவதழற் பசுமர
த்தின், விரவியதே பசுமரமும் வெந்தவலை வெந்தவிழும், பரு
வமுறக் காணமுறப் பதியுமுறப் பழுதறவே.'' என்பது கண்
டுகொள்க. (4)

இருளிலொளிபுனையு மெய்ஞ்ஙலாதி
மருளினிலையருளு மானுங் - கருவியினை
நீங்கினிருளா நிறைமருதச்சம்பந்தா
வீங்குனருளா லென்பெற.

(இ-ள்.) இருளிலொளி புனையும். எ-து. ஆணவமலிட்டகா
லத்து ஞானமொழிந்துநிற்கும்,— எய்ஞ்ஙலாதி மருளினிலை
யருளும். எ-து. கலாதிகளைப் பொருந்தின விடத்திலு மாணவ
த்தையேதந்தது,—மானுங்கருவி யினைநீங்கினிருளாம். எ-து.
என்னுடனே கூடிநின்ற கருவி நீங்கின பொழுது இருளாயிருந்
தது,—நிறைமருதச்சம்பந்தா வீங்குனருளாலென்பெற. எ-து.
நிறைந்த மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியே யிவ்விடத்துன்
னருளாற் பிரயோசன மென்ன. எ-று. (க-து.) கேவலசகல
த்திலுமல்ல சுத்தத்திற் பிரயோசனமென்பதாம். உ-ம். சிவப்
பிரகாசத்தில். ''காட்டிடுங் காணமொன்றும்'' என்றபாடத்திற்
கண்டுகொள்க. (உ)

புல்லறிவுநல்லுணர்வு தாகாபொதுஞான
மல்லதிலதுள்ளதெனி லங்கியமாந் - தொல்லையிரு
ளானமலையாவா றுயர்மருதச்சம்பந்தா
ஞானமலை யாவாய்நவில்.

(இ-ள்.) புல்லறிவு நல்லுணர்வ தாகாபொதுஞானமல்லது.
எ-து. சிற்றறிவுபேரறிவாகாது ஞானமல்லது பொதுஞானமு
ன்றுவிதமாயிருக்கும்,—இலதுள்ள தெனிலங்கியமாம். எ-து.
முன்பில்லாது சிவஞான மலபரிபாகத்திலே யுண்டாமென்னில்

சற்காரியவாதமாகாம லங்கியமாம்;—தொல்லையிருளுனை மலை யாவா றுயர்மருதச்சம்பந்தா ஞானமலையாவாய் நவில். எ-து. பழுமையாகவருகிற ஆணவமலத்தின் குற்றத்திலே மயங் காத முறைமையையுயர்ந்தமருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியே மலைபோல ஞானத்தை யுடையவரோ திருவுளம் பற்றவேணும். எ-று. (க-து.) ஆன்மஞானம் சிவஞானமாகாது. தத்துவங்க ளுடைய சுபாவத்தை இதுபொய்யென் றறிவிக்கிறது சிவஞா னம் இப்படியறிகிற வேற்றுமையும் விட்டு வாய்ந்த ஞானமா யிற்பது சுத்தம். உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில் "தத்துவமானவற் றின்றன்மைகள்" என்றபாடத்திலும். சிவஞானசித்தியில். "சி வன்ஜீவனென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்று மென்னிற் சிவனருட் சித்திவனருளைச் சேருஞ் சித்து." எ-து. கண்டுகொள்க. (ஈ)

கனவுகனவென்று காண்பரிதாங்காணில்
கனவிலைவைசிறிது கண்ணு - மூனவனரு
டானவற்றிலொன்று தடமருதச்சம்பந்தா
யானவத்தை காணுமாறென்.

(இ-ள்.) கனவுகனவென்று காண்பரிதாம் எ-து, கனவிலே நின்று கனவைத் தரிசிக்கப்படாது,—காணில்கனவில்வை சிறி துகண்ணு. எ-து. கனவிலே காணும் கண்டதென்னில் கனவில வந்தக் கருவிகளில்லாதபடியுறலே காணவில்லை,—மூனவனரு டானவற்றிலொன்று. எ-து. அருளிலே நின்றுகண்டதென்னி லொரு ளவத்தைகளிற் பொருந்தாது,—தடமருதச்சம்பந்தா யா னவத்தை காணுமாறென். எ-து. தடாகம் பொருந்திய மருதந கர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியே ஞானவத்தைகளைத் தரிசிக்கும்ப டி யெப்படி. எ-று. (க-து.) சுத்தசத்துவங்களைக் கொண்டறி "வேணுமென்பாம். உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில் "இத்தகைமையி யருளை யுயிரறியும்" என்றபாடத்திற் கண்டுகொள்க. (உ)

அறிவறிந்ததெல்லா மசத்தாகுமாயின்
குறியிறந்தநின்னுணர்விற் கூடா - பொற்றிபுலன்க
டாமாவறியா தடமருதச்சம்பந்தா
யாமாரறிவா ரினி.

(இ-ள்.) அறிவறிந்ததெல்லா மசத்தாகுமாயின். எ-து. என்னுடையவறிவினாலே யறியப்பட்டதெல்லா மசத்தாயழிந்து போமேயாயின்,—குறியிறந்த நின்னுணர்விற்கூடா. எ-து. வாக்குமனத்தைக்கெட்டாமல் குறியிறந்து நிற்கிற தேவரீருடைய ஞானத்திலே பொருந்தப்போகிறதே யில்லை,— பொற்றிபுலன்க டாமாவறியா. எ-து. பொற்றிபுலனுகிய தத்துவங்கள் தாமாயறியமாட்டா, —தடமருதச்சம்பந்தாயாமாரறிவாரினி. எ-து. தடாகம்பொருந்திய மருதமரங்கள்வாழ் சம்பந்தமாமுனிவே யாரையறியப்போகிறதுதானினி. எ-று. (க-து.) கண்ணனையுயிரோடுகூடி யிருளாயு மொளியோடுகூடி யொளியாயுநின்றது போலப்பாசத்தோடுகூடிப் பாசமாய்நின்றவான்மா அருளோடுகூடிப்பாசநீங்கியருளாய் நிற்குமென்பதாம். உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "சத்திதுவென்றசத்தத்தானறியாது" என்றபாடத்திற்கண்டுகொள்க.

(ரு)

சிற்றறிவுமுற்சிதையிற் சேர்வாரின்றுஞ்சிறிது
மற்றதனினிற்கிலருண் மன்னுவாந்-துற்றமுகின்
மின்கொண்டசோலை வியன்மருதச்சம்பந்தா
வென்கொண்டுகாண்பே னியான்.

(இ-ள்.) சிற்றறிவுமுற்சிதையிற்சேர்வாரின்றும். எ-து. சிற்றறிவு முன்னேகெடுமாயின் பின்னருலைப் பொருந்தப்போகிறதேயில்லை,— சிறிது மற்றதனினிற்கிலருண்மன்னுவாம். எ-து. சிற்றறிவுகொஞ்சமாக நின்றாலு மருள்பொருந்தாது,—துற்ற

மூகின் மின்கொண்டசோலவியன்மருதச்சம்பந்தாவென்கொ
ண்டுகாண்பேனியான். எ-து. மேகங்கள் நெருங்கியவாகாயத்
தையளாவிய சோலைசூழ்ந்த வியன்மருதகர்வாழ் சம்பந்த
மாமுனியே என்னத்தைக்கொண்டு காண்பேனியான். எ-று.
(க-து.) சிற்றறிவு கெட்டதுமல்ல முன்போல விருந்ததுமல்ல
பாசபந்தநீக்கித் திருவடியிலே கலந்து கிடக்குமென்பதாம்.
உ-ம். சிவஞானசித்தியில். "செம்பிரதக்குளிகையிரற்களிம்ப
றுப்பொன்னுப்" என்றபாடத்திற் கண்டுகொள்க. (சு)

உன்னரியநின்னுணர்வு தோங்கியக்காலொண்கருவி
கன்னளவுகண்ணரிது காணுகு - மென்னறிவு
கானறியவாரா கடமருதச்சம்பந்தா
யாமறிவதெவ்வா றினி.

(இ-ள்.) உன்னரியநின்னுணர்வுதோங்கியக்கால். எ-து. நி
னைத்தற்கரிதாகிய தேவரீருருள்தோன்றினகாலத்து,—ஒண்கரு
வி கண்ணளவுகண்ணரிதுகாணுகும். எ-று. அழகுபொருந்திய
மும்பத்தாறு தத்துவங்களாற் பொருந்தப்படாது, — என்ன
றிவு கானறியவாராது. எ - து. என்னுடைய பசுஞானத்தா
லு மறியப்படாது, — கடமருதச்சம்பந்தா யாமறிவதெவ்
வாறினி. எ-று. கடாகம்பொருந்திய மருதகர்வாழ் சம்பந்த
மாமுனியே அடியோங்களறிகிற தெப்படித்தானினி. எ-று.
(க-து.) பசுகரணங்களுஞ் சிவகரணமா யான்மாவுமருளாய்
ப்பொருந்தின் றறியுமென்பதாம். உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில்.
"மாயைமாமாயைமாயா" என்றபாடத்திற் கண்டுகொள்க. (எ)

அருவேவுருவன் றுருவேவலருவன்
றிருவேறுமொன்றிற் கிசையா - வுருவோரிற்
கானிலுயர்சுடர்ந்தைதச் சம்பந்தாகண்டவுட்
பூவுமிறைக்கென்னும் புகல்.

(இ-ள்.) அருவேலுருவன்றுருவேலருவன் றிருவேறுமொன்றிற்கிசையா. எ-து. கத்தாதிருமேனியருவமாலுருவமாகமாட்டாது உருவமாலருவமாகமாட்டாது அருவுமுருவுமொருபொருளுக் கிரண்டு தன்மையிசையாது;—உருவோரிற் கானிலுயர்கடந்தைச்சம்பந்தாகண்டவுடற் பூணுமிறைக்கென்னும்புகல். எ-து. திருமேனியைவிசாரித்துக்காணி லுயர்கடந்தைநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியே கொண்ட திருமேனியைப் பூணப்பட்ட கத்தாவுக்குத் திருமேனியென்னத்திலே யுண்டானது திருவுளம்பற்றவேண்டும். எ-று. (க-து.) ஞானத்திலே திருமேனிகொள்ளுவனென்பதாம். உ-ம். சிவஞானசித்தியில். "மாயைதான்மலத்தைப்பற்றி" என்றபாடத்திற்கண்டுகொள்க. (அ)

இருமலத்தார்க்கில்லை யுடல்வினையென்செய்யு
மொருமலத்தார்க்காரா யுனைப்பேன் - றிருமலத்தா
ரொன்றுகவுள்ளா ருயர்மருதச்சம்பந்தா
வன்றுகிலாமா றருள்.

(இ-ள்.) இருமலத்தார்க் கில்லை யுடல்வினையென் செய்யும். எ-து. இரண்டு மலமுண்டைய பிரளையாகலருக்கு மாயையில்லாதபடியினல் உடம்பில்லை வினைபொசிக்கும்படியெப்படி,—ஒரு மலர்த்தார்க்காராயுரைப்பேன். எ - து. ஒருமலமுடைய விஞ்ஞானகலருக்குரை யாராகச்சொல்லுவோம்,— திருமலத்தா ரொன்றுகவுள்ளார். எ-து. மூன்றுமலமுடைய சகலருக்கல்லோ வொன்றுகவுள்ளது,—உயர்மருதச்சம்பந்தாவன்றுகிலா மாறருள். எ-து. உயர்ந்த மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியே யப்படியல்லவாகி லாமாறருள். எ-று. (க-து.) விஞ்ஞானகலர் பிரளையாகலர்க்குச் சுத்தமாயையிலே தேகமென்பதாம்.

உ - ம். சிவஞானசித்தியாரில். "வித்தைதளவித்தையீசர்சதா சிவனென்றிவர்க்கு". என்றபாடத்திற்கண்டுகொள்க. (கூ)

ஒன்றிரண்டாய்நின்றொன்றி லோர்மையதாமொன்றுக நின்றிரண்டாமென்னிலுயிர் கோராகுங் - துன்றிருந்தார் தாங்கியவாழ்த்தண்கடந்தைதச் சம்பந்தாயாளுகி யோங்கியவாறெவ்வா றுரை.

(இ-ள்.) ஒன்றிரண்டாய்நின்றொன்றிலோர்மையதாம்.எ-து. ஒருபொருள் விவகாரத்திலேயிரண்டாய் நின்றொன்றுமென்னில் ஒன்றுபொருந்தமாட்டாது, — ஒன்றுக நின்றிரண்டாமென்னிலுயிர்கோராகும். எ-து. இரண்டாய்நின்றொன்றுமென்னிலொன்றிலேயொன்றழிந்துபோம், — துன்றிருந்தார்தாங்கியவாழ்த்தண்கடந்தைச்சம்பந்தாயாளுகி யோங்கியவாறெவ்வாறுரை.எ-து. ஞானத்தைப்பொருந்தினபெரியோரால் தாங்கிவாழப்பட்ட குளிர்ந்தகடந்தைநகர்வாழ்சம்பந்தமாமுனியேயான் சிவமாகியோங்கினமுறைமையைத் நிருவுளம்பற்றவேணும். எ-று. (க-து.) ஆணவத்தைதப்பொருந்தினவான்மாவைப்போலவென்பதாம். உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "ஒன்றிரண்டாகியொன்றிலொருமையாம்" என்றபாடத்திற் கண்டுகொள்க. (கo)

காண்பானுங்காட்டுவதுங் காண்பதுவுநீத்துண்மை காண்பார்கணன்முத்தி காணுர்கள் - காண்பானுங் காட்டுவதுங்காண்பதுவுந் தண்கடந்தைச்சம்பந்தன் வாட்டுதெறி வாராதவர்.

(இ-ள்.) காண்பானுங்காட்டுவதுங் காண்பதுவுநீத்துண்மை காண்பார்கள். எ-து. காண்கிறவான்மாவுங் காட்டுகிறசிவனுங் காணப்படுகிற பொருளையும்விட்டுண்மையைத்தரிசிப்பார்களென்னில், — தன்முத்திகாணுர்கள். எ-து. நல்லமுத்தியைக் காண

ர்கள்,—காண்பானுங்காட்டுவதுங்காண்பதுவுந் தன்கடந்தைச் சம்பந்தன்வாட்டுகெறிவாராதவர். எ-து. ஆலல் காணுகிறவனுங் காட்டுகிறவனுங் காணப்படுகிறபொருளுமாகவோ காண்பார்களென்னில் அப்படிக்காணுகிறவர்களுங் குளிர்ச்சிபொருந்தின கடந்தைநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனி வாட்டும்வழிவாராதவர். எ-று. (க-து.) ஞாதிருஞானமேயமென்கிற சங்கற்பனைகளைவிட்டு ஒன்றுகச் சிவனியல்பினுணருகிற ஞானமேபெறவேணுமென்பதாம். உ-ம். சிவஞானசித்தியில். "சன்மார்க்கஞ்சகலகலாபுராணவேதஞ்சாத்திரம்" என்ற பாடத்திற்கண்டுகொள்க. (கக)

ஒன்றினுகர்வதிவ னாணைமுறுதொழிலு
மென்றுமிடையி விட்மில்லை - யொன்றித்
தெரியாவருண்மருதச் சம்பந்தாசேர்ந்து
பிரியாவாறெவ்வாறு பேசு.

(இ-ள்.) சர்வவியாபியாயிருக்கையிலேயுந் தோன்றுத கிருபைபொருந்திய மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியே தேவரீர் திருவடியைச்சேர்ந்து பிரியாமற் போகங்களைப் புசிக்குமுறைமை திருவுளம்பற்றவேணும். எ-று. (க-து.) அவன் சர்வவியாபியாகையினுலும் இவன் சுதந்தரஹீனனுகையாலும் அவனே போகங்களைப்புசிப்பிக்கிறவ னென்பதாம். உ-ம். திருவருட்பயனில். "அவனியகன்ஞங்கின்றுமாங்கவனுமெங்கு, மிவனியொழிந்துண்டாதலில்." எ-ம். சிவஞானபோதத்தில். "ஈண்டிவ்வான்மாக்களவனையன்றி யமைந்தொன்றையும்விஷயிபோகலானவனுமவற்றது விஷயத்தையுணருமென்றும். உண்மைநெறிவிளக்கத்தில். "பார்தகங்கள்செய்திடினுங்கொலைகளவுகள்ளு" என்றபாடத்தினுங் கண்டுகொள்க. (கஉ)

அருளாலுணர்வார்க் ககலாதசெம்மைப்
பொருளாகிநிற்கும் பொருந்தித் – தெருளா
விருவெண்பாவுண்மை விரைவாலோ ரூமன்
கருவின்பாலெய்துவிக்குங் காண்.

(இ-ள்.) அருளாலுணர்வார்க்ககலாதசெம்மைப் பொருளாகிநிற்கும்பொருந்தி. எ – து. ஆசாரியனருக்கிரகம்பெற்றஞானவான்களுக்கு விட்டுநீங்கி மலைவுவராமல் செம்மைப்பொருளாகவே பொருந்திநிற்கும்,—தெருளாவிருவெண்பாவுண்மை விரைவாலோரூமன் கருவின்பாலெய்துவிக்குங்காண். எ-து. அறியத்தக்கதாக விருவெண்பாவினுண்மையை விரைவி யறியாதபேர் ஊமன்கருவிலே பால்குடித்ததுக்கொக்கும். எ – று. (க-து.) ஞானமிருதியுடையோர்க்குச் சத்தியமாகவே தோன்றுமென்றுமல்லாதபேர் எத்தனை சாத்திரம்படித்தாலும் விருவெண்பாப்பாராராயின் ஊமன்கருவிலே பால்குடித்ததுபோல் ஒன்றுந்தெரியாதென்பதாம். (கஉ)

விருவெண்பா மூலமும் உரையும்
முற்றிற்று.
திருச்சிற்றம்பலம்.

இவ்வுரைசகாத்தம் கசுஂ0 - இ மேற் செல்வானின்ற பிங்களவரு வைகாசிமீ மெய்கண்டசந்ததியில் திருவாவடுதுறை சமச்சிவாயமூர்த்திமரபில் வேலப்பப்பண்டார மருக்கிரகம்பெற்ற சமச்சிவாயத்தம்பிரான் செய்ததெனவறிக.

புத்தகவிளம்பரம்

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னப்பட்டணத்தைச் சார்ந்த சிந்தாத்திரிப் பேட்டை ஐயாமுதலியார் வீதியில் நகர - வது கதவிலக்கமுள்ள ம-ன-ன-ஸ்ரீ கொன்றமாநகரம் - முருகப்படமுதலியாரவர்கள் வீட்டில், அருணசலமுதலியாரவர்கள் குமாரர் சண்முகசுந்தரமுதலியாரிடத்தில், விலைக்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

(இதன்விலை அணை கவ)

இப்பொழுது அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகங்கள்,

திருவுந்தியார் மூலமும்உரையும். அணை உ

இருபாவிருபஃது மூலமும்உரையும். ,, ங

உ

சிவமயம்.

போற்றிப்பஃறொடை.

அஃதாவது, போற்றுதலைப் பலதொடையா லமைத்துக் கூறுவது.

அஃதாவது, வெண்டாவினத்தில் இரண்டிக்குந்தன்மையைப் பலதொடையால் தொடுத்துக் கூறுவது.

அதுவே, ஆன்மா பாசத் தொடக்குண்டு பசுத்வமுற்று நிற் குநிலையை யறிந்த பதிப்பொருள், தமது கருணையால் அப்பாசத் தழையிற் பலவகையாற் றொடக்குற்ற காலத்தும், பசு பதித் தன் மைமக்கேற்பப் பலவகையினூஉ மிரண்டிக்கு முறைமையைப் பல நிறத்தாற் றொடுத்துக் கூறுவது.

பஃறொடைவெண்பாவி னிலக்கணத்தைத் தொல்காப்பியச் செய்யுளியலினும் ஏனைய விலக்கண நூல்களினு மாய்ந்தறிக.

அன்றியும், கலியுற்றோன் கலிநீரக் கலிவெண்பாவாற் கூறு வதென்பதூஉ மாம்.

என்னை? ஆன்மா, அசுத்தமாயையா லதனது விசித்ரலீலை களின் பாசத்தாற் கட்டுண்டு துன்புறுகாலையிற் றுன்ப மிக்குத் துயருற, அக்காலத்து அருட்டன்மையால் அருளுந்தன்மையை விரித்துக்கூறிய தூ.

பாசம்—கயிறு-சங்கிலி-தழையுதலியவற்றைப் போன்றது.

பசு,—அதிற் (றொடக்குண்ட) கட்டுண்ட ஆன்மாவிற்குப் பெயர்.

பதி-மூவகை யாருயிர்வர்க்கங்களாய வனைத்தினையு மைந் தொழிலியற்றி யிரண்டித்தவரு முதற்பெரும்பொருள்.

பதி, பசுக்களைப் பாசத்தளையிற் றொடுப்புண்ட காலத்தும் இரண்டித்தலைக்கூறுவது போற்றிப்பஃறொடை.

இதனை யாதுபற்றிக் கூறியதெனின்? சிவாகமங்களிற்கூறிய ஞானபாதப்பொருள்க ளெல்லாவற்றினையு முதனூல்வழியே தொகுத்துப் பொதுவுண்மையென விருபாலாக்கி, அதிற்கூறப்படும் பதி பசு பாச மென்னு மூப்பொருள்கட்கும் பிரமாணம் இலக்கணம்சாதனங்களைக்கூறிய ஆசிரியர் அதன்பயனையுணர்த்துவான் றுலைக்கூறிய தென்க.

என்னை? வடமொழிச் சிவஞானபோதத்தை முதனூலாக்கொண்டு சார்புநூலியற்றிய உமாபதிசிவன், பதி பசு பாசத்திறங்களைச் சிவப்பிரகாசம் திருவருட்பயன் விருவெண்பா வென்னு மூன்றாலாற்கூறியபின், பதிப் பொருள் பசுக்கட்குப் பாசத்தொடுக்குமுன்னும் தொடுகுறுங்காலத்தும் தொடுக்குற்ற பின்னும் அருளும் அருட்பய னெவ்வாறிருக்குமென்ற மாணவகனை நோக்கி இரங்கிக்குமுறைமை யிவ்வாறெனக்கூறிய திந்நூலென்க.

இந்நூல் தா ரூசாரியரா லாண் டருளப் பெற்றதும் அதனால் தானிரங்கிக்கப்பட்டதும் அதனால் தா னின்புற்றதும் வியந்து, ஆசாரியர்மேற் கூறிய தனவுங் கூறுவர்.

அங்ஙனமாயின்? இந்நூலில் 'பூமன்னு' மென்று தொடங்கி 'பிறவாமுதல்வன்' என்னு மடிவரை கூறியதனாலும் 'பேராளன்றந்த பொருளேதென்னில்' லென்னுந் தொடைமுதல் 'ஊனுயிர்த்தான்' முன்கண்டபாலத்து நீங்காத முன்னிலையை - யென்கொண்டு போற்றிசைப்பேனியான், என்னு மீற்றடி வரையினுங் கூறியதனாலும் பதி முதற் பொருளையே கூறிய தனவும் அவ்வாறாகம காசிரியரை வியந்துரைத்த தெனின்? தாம் வியந் துரைப்பது தமதகத்தின்கண்ணேயன்றிப் பிறர் செவிப்புலப்பட வோர்தவேண்டுவ

திண்ணையாலும் பிறர் செவிப்படுதலால் தமக் கோர் பயனின்மை யானும் மானவகன் கதிபெறுமாறு கூறியதே துணிபாகும்.

பின்னைச் சம்பந்தமாமுனியின் நாமத்தைக் கூறுவா னேனென் னினில்? அறுதிதொட்டு பகரித்துவந்த வப்பழம்பொருளிப்போ தை சம்பந்தமாமுனியாய்வந் துபனிப்பதே சித்தாந்தமாதலினவ் வாறு கூறியதென்க.

இதனைச் சித்தாந்தசாத்திரம்-கச-உள், தொகுத்த தென்னே யெனின்? அதனை யிந்நூல்கட்குக் கடைநூலாகிய சங்கற்ப நிரா கரணத்துக் கூறுவாம்; ஆங்குக்காண்க.

இங்ஙனம்

☞ கொ - ஷண்முகசுந்தர முதலியார்

சென்னை-சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

உ

சிவமயம்.

போற்றிப்பஃறொடை

மூலமும் உரையும்.

(0)

பூமன்னு நான்முகத்தோன் புத்தேளிராங்கவர்கோன்
மாமன்னு சேடாதி மணிமார்ப - ணுமன்னும்
வேதம்வேதாந்தம் விளக்கஞ்செய் விந்துவிட
ணுதாதாந்த நீடுவேதம் - போதத்தா
லாமளவுந்தேட வளவிறந்த வப்பாலைச்
சேமவெளியெவருந் தேறும்வகை - மாமணிசூழ்
மன்றுணிறந்து பிறவிவழக்கறுக்க
நின்றுநிருத்த நிலைபோற்றி.

எ - து. பொற்றூமரைப்பூவி நிலைமைபெற்று நான்முகத்தோ டெழுந்தருளியிருக்கிற பிரமாவுந் தேவர்களு மலர்களுக்கு மன்னரு கிய தேவேந்திரனுந் திருமகள்பொருந்திய மார்பின் பிருந்தபிரகாசமுடைய கௌத்துவமணி தரித்திருக்கிற விஷ்ணுவுஞ் சகலபொருண்மையு நாவினிருந்து சொல்லுகிற வேதங்களும் வேதமுடிவான வுபநிடதங்களுஞ் சகலவறிவும் விளக்கஞ்செய்கிற விந்துவு மதற்குள் ளாளியாகிய நாதமுங் குடிலையுந் தத்தமிதயதானத்திற் றோன்றிய போதச் செயல்களா லாமளவுந்தேடவு மரவுபடாம லப்பாற்பட்டிருக்கிற பரின்பவெளியாகிய பதியான்மாக் களை யிரட்சிக்கவேண்டுமென்கிற கிருபைபூண்டு எவர்களும் பந்தியு—னை தரிசித்து மலமயக்கநீங்கித் தெளிந்து தேறுமா

படைக்குமிகுந்த விரத்தினமன்னிகள்சூழ்ந்து விளங்காநின்ற
யழகிய திருச்சிற்றம்பலத்துள் ஞானப்பிரகாச நிறைந்து
தோன்றநின்று ஆன்மாக்களுடைய பிறவித்தொடர்பறுகக்
செய்யுமாகந்தருத்திரமூலியெம்மைமயிரவுகிக்க.

குல்லுறுத, பல்லுயிர்வெவ்வேறு படைத்துமனைகாத்து
மெல்லிய யினைப்பெயாழிய விட்டினைவைத்துங்-தெய்வீயுறு
மந்தமடிநடினவன் றெண்ணவளவிறந்து
வந்தபெரிய வழிபோற்றி.

எ-து. அநாதியா யெண்ணிறந்த வான்மாக்கள் மோகூ
டைடந்திருக்கவுங் குறைவில்லாமல் நித்யமா யளவிறந்திரு
க்கிற பெத்தான்மாக்களுக் கன்மத்துக்கிடான தேகங்களிற்
சராயுஜம் அண்டஜம் ஸ்வேதஜம் உத்பீஜம் ஆகிய நால்வகை
யோனிகளினு மாறிமாறி வேறுவேறுபடைத்து மவ்வா
ன்மாக்களுக்குள்ள வரிய வினைட்போகங்களை யெளிமற் குரை
யாமற் கூட்டிப் புசிப்பித்தும் சர்வசங்காரகாலத்தி லான்மா
க்கள் சகலாவத்தைப்பட்டுப் பிறந் திறந் தலைந்து திரிந்த
வினைப்பு நீங்கும்படிக்குக் காரணகேவலாவத்தையி லொடு
க்குவித்தும் அநாதியேதொடுத் தாதியாய்ச் சிருஷ்டித்துக்
திதித்துஞ் சங்கரித்து மளவிறந் தாந்தமிலந்தமற்று வருகிற
பெரிய கிருத்தியவழி யெம்மையிரவுகிக்க.

முந்துற்ற, நெல்லுக்குமிதவிடு நீடுசெம்பிற்காளிதழுங்
தெள்ளுக்கடம்ரூன்றத் தேன்மறவருடு-மெல்லா
மெருபுடையெப்பாத்தா னுள்ளைவாறுண்டா
யருவமாயெவ்வுயிருமார்த்தே-யுருவுடைய
மாமணியை யுள்ளடக்கு மாநாகம் வெள்ளிதனைத்
தானடக்குங்காட்டத் தகுதியும்போன்-ஞானத்தின்

கண்ணிணமறைத்த கடியதொழிலாணவத்தா [டிக்
லென்னனுகூர்ந்து செயன்மாண்ட லெவ்வுயிர்க்கு - முன்னை
கட்புலனுற்ற காணுர்தங் கைக்கெடுத்த கோலேபோற்
பொற்புடையமாயைப் புனர்ப்பிற்கண் - முற்பாற்
றனுகரணமும்புவன முந்தந்தலைற்றான்
மனமுதலாவெந்த விகாரத்தால் - வினையிரண்டிற்
காட்டியதுணற் பிறப்பாக்கிக் கைக்கொண்டு
மீட்டுமிவுகாட்டும் வினைபோற்றி.

எ-து. ஆன்மாக்கணித்தியமாயிருக்கச் சிருஷ்டிப்பட்டுத் திரிப்பட்டிரு சுங்காரப்பட்டிம் வருவானேனென்னில்? அநாதியிலே மலத்திலே பந்திக்கப்பட்டிருச்சையிருலே மலநீங்கும்படிக்குச் சுத்தாசிருஷையிலே செய்வித்தலாயிருக்கும். ஆலல் மல மான்மாக்களைப் பந்தித்த தெப்படியென்னில்? முன்னேயுண்டான கேல்லுக் குமிதவிடுமூளை மூற்பிற் பாடில்லாமல நாதியிலே கூடத்தோன்றினதாயிருக்கும். இதி லானவமல மான்மாவி லறிவைமறைத்த தெப்படியென்னில்? சொப்பினுடைய நிறத்தைக் காளிதங்கூடவுதித்து மறைத்ததுபோன்றிருக்கும். கத்தாவினுடைய வியாபகத்திலே யான்மாக்கணிறைந்திருக்கவு மானவமல மூயிரைமறைத்த தெப்படியென்னில்? பனமுமையாகிய கடல் வியாபகத்திலே நிறைந்திருக்கிற தண்ணீரை யுப்புக்கலந்து பிடித்திருப்பதுபோன்றிருக்கும். இப்படியெல்லாம் வெவ்வேறு பொருபுடை பொப்பாகக் கத்தாவுள்ளவண்மை யுண்டாயிருவமாய் மூவகை யான்மாக்களையு மானவமலம்பிடித்திருவையுடைய மறைத்தானமாணிக்கமணியை குருசுவாய்க்குளடக்கின மறைத்தாகிய சர்ப்பம்போலவும் பச்சையாய் மூளைத்திறகாகுமட்டு

மக்கினியைத் தெரியாமன் மறைத்து வைத்திருந்த காஷ்டம் போலவு மான்மாவினுடைய ஞானக்கண்ணை மறைத்த கடுந் தொழிலையுடைய வாணவமலத்தி னுலே யறிவுஞ்செயலு மிற ந்த சகலவுயிர்களுக்குங் கத்தா கிருபையினுலே ஈன்ற யவ ர்களிச்சையை நாடிப்பார்த்தக கட்புலனிற் காணுத பிற வியந்தகர்க் குரிமையுள் ளவர்களிச்சித்தபடிக்குக் கோலக் கொடுத் திச்சித்த விடங்களிலே கொண்டுபோய் விடுகிற போலப் பொலிவினையுடைய மாயையின் காரியமான தனுக ரண புவனபோகங்களையு முன்னே யுண்டாக்கிக்கொடுத் திச்சித்த புவனங்களிலே யிச்சித்த விஷப்போகங்களையுங் கூட்டிமுடித்துப் புசிப்பிக்கையினு மந்த வாணவமல மயக்க த்தாற் கத்தாவுபகாரத்தை மறந்து நாமென்கிற வந்தக்க ரண விகார ஹிதாஹிதமுண்டாகையாற் புண்ணியபாவ மிர ண்டுமுண்டாம்படி காட்டியந்தப் புண்ணிய பாவத்தினுற் பிறக்கும் பிறவியுண்டாக்கி யதனுற்செய்யு மிருவினைகளையு மேற்றுக்கொண்டு மீண்டு மந்த விஷப்போகங்களைப் புசிப் பதற்குக் கலாதிஞானங்களையுங் காட்டுங் கிருபைத்தொழி லெம்மையிரக்ஷிக்க.

[பித்துப்
நாட்டுகின்ற, வெப்பிறப்பு முற்செயிருவினையா னிச்ச
பொற்புடைய தந்தைதாய் போகத்துட்-கப்பமாய்ப்
புல்லிற்பனிபோற் புகுந்திவலைக் குட்படுங்கா
லெல்லைப்படாவுதரத் தீண்டியதீப் - பல்வகையா
லெங்கேகிடந்த வநாதியுயிர்த் தம்பதியை
யெங்கேனுமாக வெடுக்குமென-வெங்குமிக்
காயக்கருக்குழியிற் காத்திருந்துங் காமியத்துக்

கேயக்ஞகாகன் மூதலா யெவ்வுறுப்பு - மாசறவே
செய்தநிருத்திப்பின் பியோகிருத்திமுன்புக்க
வையவழியேயெகான்ன டிணைகிக்ற-பொய்யாத
வல்லபமே போற்றி.

எ-து. கந்தர் வான்மாக்களுக்கு விணைப் போகங்களைப் புசிப்பிக்கிறதற்குத் தேகங்களைக் கூட்டுகிற முறைமை சொல்லுமிடத்து முன் பாசமலங்களிலே சொல்லப்பட்ட வெண்பத்தகான்கு நூராயிர மியோனிபேதப் பிறப்பின்வகை யெல்லா முன்செய்த விருவிணைக்கிடாக வுண்டாம்படி திருவுள்ளத்திலே நிசயித்துப் பலபிரகாரம் வெவ்வேறு தேகபேதங்களை யுண்டாக்குவதுமல்லாமல் மாறுடதேக முண்டாக்குவதெப்படியெனின்? அழகுபொருந்திய தந்தையுந் தாயுங் கலவிகாரந் திரும்படிக்குச் சையோகபோகஞ் செய்யுங்காலத்தே அவர்களுக்குப் பிள்ளைப்பேறுண்டில்லையென்பது மறிந்து தாயினுடைய கருப்பத்திற் றந்தையானவன் புல்லினுனியிற்றங்கிய பனித்திவலைபோன்ற விந்துவை விடும்போதுதற்குள் ளுயிரையடக்கியுட்கருப்பாசயத்திற் சுரோணிதத்துடனே கலப்பித்திருத்தியுந்த விந்து தாய்வயிற்றிலுளயற்றிருக்கிற வுதராக்கினியிரு லெரி சுவற்றுமலும் பலவகையடாகிய வந்தவயிற்றுக்குட் கிடந்த வாதி யுயிர்களாகிய புழுக்கள் தங்கள் பசியிருலே யந்தவிந்துவை விரையிலே யெடுத்துப் புசியாமலும் வெய்ய சூம்பிரகம்போன்ற காயக்கருக்குழியிற் காத்திருந்து விணைக்கிடான கைகான் மூதலாகிய சகலவுறுப்புங் குற்றமறச்செய்து அழகுபொருந்தத் திருத்திப்பின்பந்தத் தேகத்தையெடுத்து நேரேயோகத்திலிருந்திந திரிகால வாத்துமானங்களையு மறியும்படிக் குணர்வையுங் கொடுத்துப் பத்துமாதவரைக்கும் புசிப்புங்கொடுத்துப்

பின்பு பூமியிலே பிறக்கும்போ தரண்டுகையுஞ் சிரசிலேகுவி
த்த பாவனையாய்த் தலைகீழாய் வரும்படிச்செய்து மூன்புகுந்
த சிறுவழியைப் பெருவழியாச்சிய வுயிர் தன்புற்நிறவாம லு
யிருக்குயிராயனைத்திருந்த வெளியிலே யிழுத்தக்கொண்டு
வருகிற மெய்ம்மையாகிய வல்லட மெம்மையிரக்ஷிக்க.
அம் மாயக்கா ரூல்மறைப்ப
நல்லறிவொழிந்து நல்குதீ - தல்லலுறூ
வக்காலந்தன்னிற் பசியைபறிவித்தழுவித்
துக்காவிசாரத்தா புண்ணாக்கி - மிக்கோங்குஞ்
சிந்தையுருக முலையுருகுந் தீஞ்சுனைப்பால்
வந்துமடுப்பக்கண்டு வாழ்ந்திருப்பப் - பந்தித்த
பாசப்பெருங்கயிற்நூற் பல்லாயிரும்பாலிக்க
நேசத்தைவைத்த நெறிபோற்றி.

எ - து. தாய்வயிற்நைவிட்டு பூமியிலே பிள்ளை பிறந்த
வுடனே சரீரத்துக்குக் காரணமான மாயைச் சண்டமாருத
ம்போலலைத்து மயக்க, மூன் கருப்பத்திலிருக்கும்போ தித்
தப் பிறவித்தன்பத்தை நீக்கிக்காள்ளவேண்டுமென்நறிவி
டத்திலே நினைத்திருந்த கல்லறிவையுமநந் தயிர் தெகமய
மாய் கல்வினை தீவினைத்தன்பத் தொடர்ச்சியாற் பருத்தறிவி
ல்லாமல் அக்காலத்தி லுயிர் புகிப்பிச்சையுற் நிருப்பதை யநி
ந்த பசிதெரியும்படி யநிவிதநக கதநியழுமபடி செய்வித்
தப் பிள்ளையழுவதகண் டுடனே பெறும்போ தற்ற வருத்த
த்தையந் தாயானவள் மநந்த உட்கி யாவிசோரும்படி யள்
ளெடுத்தெடுத்தெடுத்தெடுத்தணைத்து முலைப்பாலை வாயில்
ஊறவைத்துக்குடித்து முகஞ் செநிந்

திருப்பதுகண்டு தாய் மகிழ்ந் திருக்கும்படிச் செய்வித்
திபபடிப் பிள்ளோபோனை யெனிற பெருங்கயிற்றினாற் கட்
டிச் சகலவுயிர்களுக்குங் குழந்தைகளோ வளர்க்கும்படிக்கு
ஆனமாத்தேடாறு நேசத்தைவைத்தருளிய நெறி யெம்மை
யிரசூதிக்க.

ஆசற்ற, பாலிப்பசும்பதத்தும் பாலுணமப்பதத்தும்
காருக்குநாட்சகலு ரூனைத்து - மூள்விதத்துக்
கெண்டாளவாளக் கருவிகெடுத் தெதாக்கநின்று
பண்டாரியாண்ட படிபோற்றி.

ன - து. தாயுன்பாயிருந் திரசூதித்த கத்தாவிப்படிஜூநி
த்தவரு மூயிர்களுக்குக் கருப்பத்திலிருக்கிற பசும்பருவத்
தும் பாலருயிருக்கிற வந்தப்பருவத்தும் காருக்குநாள் பரி
ணமித்து வளரும் பாலகுமாரவிருத்தப்பருவதனுஞ் சகலா
வத்தைப் படுத்திப் பருவத்தக்கதுவான கலாதிரூனத்
தைக் கொடுத்துச் செயலற்றவுயிர்கள் வாங்கிக்கொளள வா
ள்வதற்கேற்ற மூப்பத்தாறுவகைக் கருவிகளையுங்கொடுத்
தயிர்க்குயிராயிமைப்பொழுது நீங்காமநின்று பண்டாரியா
யுயிர்க்கெல்செய்யுங் கிருபை யெம்மை யிரசூதிக்க.

[னையி

கண்டாக, புல்புலால் பொய்த்த புழுக்குரம்பை மாம
லைப்புசோய் கின்றனைகட்டைடந்தாக்கி - மூல்புள்ள
வன்னைமநிலைமை யொருகாலைகளாது
நின்னைமமைத்தாற் சிறையாக்கிக் - கன்மனைத்தி
மூலவைருங்கட்டியிரயிர் மூடமாயுட்கிடப்பக்
காலுங்கியதி யதுகாட்டி - மேலோங்கு
மூங்கிலியகட்டியிரயிர் சோர்த்துக்கலிவித்தை

யந்தவராக மலைமுழுவு - தந்த
தொழிலுறிவிச்சை துணையாகமானி
னெழுவுடைய முக்குணமு மெய்தி - மருளோடு
மன்னுயிதயத்திற் சித்தத்தாற் கண்டபொரு
ளின்னபொருளென் றியம்பவெண்ணு - வந்நிலைபோ
கண்டவியல்கட்டிற் கருவிகளீரைந்தொழியக் [ய்க்
கெண்ணியமித்தற்றை நாட்கெடுப்பப்-பண்டை
யிருவினையான்முன்புள்ள வின்பதுன்பங்கண்
மருவும்வகையங்கே மருவி-யுருவுடனின்
றேங்குநுதலாய வேலக்கமண்டபத்திற்
போங்கருவியெல்லாம் புகுந்தீண்டி - நீங்காத
முன்னைமலத்திருணூண் மூடாவகையகத்துட
னென்னுமிருணீக்குஞ் சுடரேபோ - லந்நிலையே
சூக்கஞ்சுடருருவிற் பெய்துதொழிற்குரிய
நாக்கிப்பணித்த வறம்போற்றி.

எ - து. கத்தாபண்டாரிபோலநின்று தத்துவங்களைக் கூட்டியாசுதிக்கும்படி யெப்படியென்னில்? நிங்காமற் புண்பு லாலுறாந் தோல்போர்த்த புழுகுகூடான சரீரமாகிய பொரி யமனைக்குள் கிருபையிலேல தரியாதிதங் தரியஞ் சுழித்தி சொப்பனம் சாக்கிரமெனனும் பெயரையுடைய வைத்து கட் டாக்கி யானமாவுக் காதிபியிலே பொருந்தின வுண்மைநிலை மையான வாணவமல மறைப்புச் சற்றுநிங்காமற் நிண்மை யா யுயிரைச்சிறைப்படுத்தி நிற்கு மூலாதாரமாகிய விட்டுல தித்பட் டுயிர் மூடமாயுட்கிடப்ப வவ்விடத்தி லிசைப்பாறும ட்டுங் காலத்தை நியதிலை னிறுத்தி யப்பான் மேலே யோக்கி

யிருக்குக் துரியமான நாபித்தானவிட்டிட லுயிரைப் பிராண
வாயுவுடனே கூடச்சேர்த்து அவ்விடத்திலே கலவித்தையி
ராகத்திலுன் முன்னே யான்மாவினுடைய தொழிலறிவிச்
சை மூன்றையு மெழுப்பி யதற்குத் துணையாகப் பிரகிருதிமா
யையி லுண்டான வழகுபொருந்திய சாத்துவீக ராசத தா
மத மென்னு மூக்குணங்களையுஞ்சேர்த்தப்பான் மேலுழுந்
தி விடாகிய ஹிருதயத்தானதிற் சித்தக் கருவியுடனே
கூட்டி யவ்விடத்திற் சித்தத்தாற் கண்டபொருளின்னபொ
ருளென் றறியாமன் மயங்கிநின்ற வுயிரைச் சொப்பன விடாகிய
கண்டத்தானத்திற் சேர்த்து அவ்விடத்திலே சத்தாதியைந்தும்
வசனாதியைந்தும். அந்தக்கரணங்கள் நான்கும் வாயுக்கள் பத்
தும் புருடனுடைய விருபத்தைந்து கருவியுங்கூட்டி முன்னைசெய்
துவிருவினைக்கிடாக முன்சாக்கிரத்திலே யின்ப துன்பத்தைப் புசி
ப்பித்து முறைமைபோலச் சொப்பனத்திலு மிருவினைபோக முன்
டானது மறிந்து சுத்தசத்துவங்களினாற் பிரேரித்துப் புசிப்பித்துப்
பின்பதற்கு மேலாய தூலதேகத்தின்கண் வளர்ந்து நிற்கிற சாக்
கிரவிடாகிய புறநிற்குணமாகிய வோலக்கமன்டபத்தின்முன் கே
வலாவத்தைக்குக் கூடாமனின்ற பூதங்களைந்தும் புருடதத்வ மீங்
களாகின்ற வித்தியாதத்துவமாதலுஞ் சிவதத்துவமைந்து மாகப்ப
திறமு முன்சாக்கிரத்தி லிருந்த ஞானேந்திரிய மைந்துங் கன்மே
ந்திரிய மைந்துஞ் சொப்பனத்திலிருந்த வந்த விருபத்தைந்து
கருவியு மற்றப்புறக்கருவிக ணைற்பத்தைந்துமாகத் தொண்ணூற்
றாறு கருவிகளையும் பொருந்தி ஜீவிக்கும்படி செய்வித்து முன்
னைவிட்டுநீங்காம லந்தவத்தையினு மறைந்துநின்ற வானவமல
விருள்கூடாதபடி மனையிலே நெருப்பியிராதின்றவிருளை நீக்கும்
விளக்கைப்போலச் சூக்குடாதி வாக்குடனை கூடிப் பிரகாசித்து
நிற்குஞ் சகலாவத்தையி லுயிரை நிலுத்திக் கன்மத்துக்கேதுவா

ன சத்தாதி விடையங்களைக்காட்டி யான்மாக்கள் யானென தென்
னு கர்ஜித்துநின் றனைகள் வெவ்வேறு தொழிற் குரியராம்படி
செய்விக்குஞ் சிவதர்ம மெம்மை யிரக்ஷிக்க.

[து

வேட்கைமிகு, முண்டிப்பொருட்டா லொருகாலவியா
மண்டியெரியும்பெருந்தீ மாற்றுதற்குத் - திண்டிறல்
வல்லாள்கள்வல்ல வகையாற்றொழில்புரிந்த [சேர்
லெல்லாமுடனே யொருங்கிசைந்து-செல்கால
மூட்டாமற்செய்வினைக்கு முற்செய்வினைக்குஞ்செலவு
பட்டோலைதீட்டும் படிபோற்றி.

எ-து. கத்தா சகலாவத்தையிற் கருவிகூட்டி மூர்க்கு முப
காரத்தைமறந்து ஆன்மாக்கள் பிரடஞ்ச வாசைமிகுந்து புசிப்புரு
மித்திய மொருகணைநேரமாகலுங் கெடாமல் வயிற்றிலே மண்
டியெரிந்துகொண்டிருக்கிற வடவாமுகாக்கினிபோன்ற பசியைத்
தணிக்கும்பொருட்டுத் திண்ணியவாங்காரப் பலன்களா லவர
வர் வல்வினைக்கேற்ற தொழில்கள் செய்யுமிடத் தவர்களுக்கு
த்தோன்றும துடனிகழ்ச்சியான வொருவகைப்பாடாய்க் கூடிநின்
றவரவர் நினைவின்படி செய்வித்துக்கொடுத் தான்மாக்கள் யானெ
னதென் றிடையுறுதுசெய்யும்வினை மிகுதியான வாகாமியத்துக்கு
முன்செய்த வாறத்தவாவிலுங் கட்டுப்பட்டிருக்கிற சஞ்சிதத்து
க்கு மதிலேபாகப்பட்டுப் புசிப்புக்குவந்த பிராரத்தவச் செலவு
க்கு மவரவர் கணக்கப்பிள்ளையாயிருந்து பட்டோலையெழுதி யொ
ப்பிக்குங் கருணையிரக்ஷிக்க.

[னிலா

கட்டோங்கு, மிந்நிலைமைமாறுடருக் கேயன்றியென்
மன்னுயிர்க்குமிந்தவுழைக்கேயாய்-முன்னுடைய

ஈர்ஞள்வலைபி லுடல்பிரித்து நல்வினைக்கண்ணா
வாணுளின்மாலா யபயனகி-நீணகர்
வாணுடர்கோழுதலாய் வந்தபெரும்படதத்து
ஈாணுவிதத்தா னலம்பெறுநாட்-டான்மாள
வெற்றிக்கடிந்தூதர் வேகத்துடன்வந்து
பற்றித்தம்வெங்குருவின் பாற்காட்ட-விற்றைக்கு
பில்லையோபாவி பிறவாமையென்றெறுத்து
ஈல்லதிாின்சொ னெவாகச்-சொல்லியிவர்
செய்திக்குத்தக்க செயலுறுத்துவீரென்று
வெய்துற்றுரைக்க விடைகொண்டு-மையறருஞ்
செக்கினிடைத்திரித்தும் தீவாயிலிட்டெரித்தும்
தக்கெருப்புத்தாண் டழுவுவித்து-மிக்கோங்கு
ஈாராசங்காய்ச்சிச் செவிமடுத்துஈாவிரிந்து
மீராவுன்னூனைத்தின் னென்றுடித்தும்-பேராம
லங்காழ்ஈரகத் தழுந்துவித்தும்பின்னுங்தம்
வெங்கோபமாறுத வேட்கையரா-யிங்காருஈர
னென்னினிழுநற்காணுத வின்னற்கரகம்
டன்னெனிஈாட்செல்லும் பணிகாண்டி-ழுன்னடிக்
கண்டுகடன்கழித்தல் காரியமாமென்றுணினைத்
தென்னிவருநோயின் ருறிப்பறிவாய்-மன்னிடரியிற்
காய்ச்சிச்சுடவுறுக்கக் கன்னலுரிக்கரன்வரிதிய
மீய்த்தூத்தாய்தன்னைதுமி னிள்டுறுதல்-வாய்த்துதெரி
யோடியதேரின்கீ ழுயிர்போனகர்ழுலை
நீதிபெரும்பாவமின்றே நீங்குமென-ஈாடித்தன்

மைந்தனையுமூர்ந்தேதான் வழக்கேவழக்காக
நஞ்சனையசிந்தை நமன்றூதர்-வெஞ்சினத்தா
லல்லலுறுத்து மருநரகங்கண்டுநிற்க
வல்லகருணை மறம்போற்றி.

ஏ-து. கத்தாவான்மாக்கள்செய்த விருவினைக்குங் கணக்
கெழுதினபடிக்குப் புண்ணிய பாவத்துக்குள்ள பலன்களையுங்
கூட்டுகிற தெப்படியென்னில்? பொருந்தியிருந்த விருவினைமுறை
மை பூமியிலுள்ள மானுடருக்கே யல்லாமலு மெண்ணில்லாத
தனுக்களிலே பொருந்தியிருக்கிற பலவுயிர்களுக்கு மிந்த முறை
மையாக வினைகளை நிச்சயித்தறிந்து முன்னைமைத்த வாயுசூழ்வி
னுடல்களைப்பிரித்து நல்வினை பாகப்பட்ட வுயிர்களெல்லாம்
பூதசரீரமான திவ்யசரீரத்துடனே காலநீட்டிப்பாய் வாழ்ந்திரு
க்கும்படிக்கு விஷ்ணுவுலகத்தில் விஷ்ணுரூபமாயும் பிரமலோக
த்திற் பிரமரூபமாயுந் தேவலோகத்திற் றேவேந்திர ரூபமாயுந்
தேவர்களாயும் வந்த பெரிய பதப்பிராப்திகளிலே நாலுவிதமான
போகங்கள் புசித்திருக்கும்படி செய்வித்தும் பூமியிலே இராஜ
ஐஸ்வரியத்துடனே வாழும்படி செய்வித்துமிருக்கு நாராயணபு
ண்ணிய சாமபலன்புசித்து முடிந்து பாவகன்பலன் புசிக்குநா ளா
குத்தவுடனே யங்கங்கு வாழ்ந்திருந்தவுயிர்களைத்தந்தந் தேகத்தை
விட்டு மாளும்படிக்குக் கத்தாவினுடைய வாக்கினையிலுலே வெ
ற்றிபொருந்திய யமதூதர்கள் வேகத்துடனேவந்து பாசத்திறற்
கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டுபோய்த் தங்கள் யஜமானுகிய தருமரா
ஜாவின்முன்புவிடத் தருமராஜர்வந்து ஆன்மாக்களைப்பார்த்திர
ங்கிப் பாவிகாளுங்களுக்கிறைவரைக் குள்ளாகப் பிறவாநெறி
பெறவேண்டுமென்று கத்தாவைவிரும்பு மறிவு பிறக்கவில்லையோ
வென்று நல்லவின்சொல்லாக நடுவுநிலைமையாய்ப்பேசிப் பின்பவ
ர்களைசெய்த பாவத்துக்கேற்ற செயல்களைச் செய்யுமென்று தோ

பத்தட்டனே கிங்கரர்களைப் பார்த்துச்சொல்ல விடைபெற்றுப் பூதசரீரமான யாதனாசரீரத்திலே புகுந்திரைதிறுத்தித் துன்பமுறும்படிக்குச் செக்கிலே யிட்டாட்டியுந் தீவாயிலிட்டெரித்தும் பெரிய நெருப்புத்தூணைத் தழுவிக்கிடக்கும்படிச்செய்தும் முருந்தீண்டிருக்கிற நாராசங்களைக்காய்ச்சிச் செவியிலே செலுத்தியும் நாக்கைக் கருவிகொண்டறுத்தும் அவரவருனை யவரவர் தின்னும்படிக் கரித்தெகொடுத்துதித்தும் பேராதபடி யாழ்ந்தரகங்களிலே யழுத்துவித்தும் பின்னுந் தங்களுடைய கடுங்கோபமாருதவிச்சையுடையரா யவற்றிலே யொருநாள்போலத் துன்பத்தைக்கொடாநின்ற கொடிய நரகங்களிலே பல நெடுநாட் செல்லுமட்டு மியமதிங்கர்கள் பணிசெய்யக் காருண்ணியவடிவாகிய சுத்தசிற்றுயிர்களை யமதிங்கர்களிடத்திலே காட்டிக்கொடுத்து அவர்கள் தக்கப்படுகிறதைப் பார்த்திருப்பானேனென்னில்? உலகத்திலே தந்தை தாயானபேர்கள் பிள்ளையினுடையநோய் முருதியுள்ளே நாடியறிந்து நோய்தீரும்படிக் கதற்கேற்ற முறைமைசெய்வது கடனென்றுநினைந்து பிள்ளையை நோயறிந்து மருந்துகொடுதந்தித் தீர்க்கும் வைத்தியத்தொழில் செய்கிறவனிடத்திலே யொப்புவித்து அவனிருப்பு நாராசங்காய்ச்சிச் சுடவுஞ் சுத்திரமிட்டறுக்கவுங் கண்படலத்தையுரிக்கவு மிப்படிப்பலகிரியையுஞ் செய்யப் பிள்ளை வருத்தப்பட்டாலு நோய்தீர்ப்பதையறிந்தந்த வைத்தியனுக்கு நல்ல திரவியமுதலான வெகுமானம் பண்ணிச் சந்தோஷித்துட்னே யவர்கள் கண்டுநிற்பதுபோலவு மனுசுசுக்கிரவர்த்தியான சோழராஜா தானரிய தவம்பண்ணிப்பெற்ற சுருணையான வொருமகன் திருவாரூர்த்தெருவழியே தேரேறிப்போம்பொழுது மாடமாகத் தேர்க்காலில் வீழ்ந்திறந்த பசுவின் கன்றினிமித்த மந்தப்பாவம்நீரும்படிக் கெத்தனேபேர்கள் மாறுபாடாய்த் தூங்கவுங்கோளாமற் பிள்ளையைக் கன்றுதுங்கினபடிக்

குத் தேர்க்காலிலே போட்டு நசிக்கிப்போட வேண்டுமென்று தி
னைந்து தேரிலே தாய்ப்பசுவைவைத் தூர்ந்துகொன்றதி டமகனைய
மன்பிழைத்து வருத்தாதப்படிக்குச் செய்த கிருபையேயானையால்
ஆந்தவழக்குப்போலவும் விடம்போன்ற சிந்தையையுடைய நமன்
றூதர் மிகுந்தகோபத்துடனே பாவஞ்செய்த வுயிர்களைக் கொடி
யநரகவாதனைப் படுத்துவதைச் சகலவுயிர்களுக்குந் தந்தையுந்
தாயுமாயிருக்கிற சிவமுஞ் சத்தியு மலநோய் தீர்ந்தாற்போதுமெ
ன்று சந்தோஷத்துடனே கண்டுநிற்கிற வல்லபமான கருணைமற்
றெம்மையிரக்ஷிக்க.

பல்லுயிர்க்கு, மின்னவகையா விருவினைக்கணின்றருந்
முன்னைமுதலென்ன முதலில்லை-னெவினைக்க [தி
னெல்லாவுலகு மெறிப்புண்டெடுப்புண்டு
செல்காலம்பின்னரகஞ் சேராமே-நல்லெநறி
யெய்துவதோர்காலந்தன் னன்பரைக்கண்டின்புறுத
லுய்யுநெறிசிறிதே யுண்டாக்கிப்-பையவே
மட்டாய்மலராய் வருநாளின் முன்னைநாண்
மொட்டாயுருவா முறைபோலக் - கிட்டியதோர்
நல்லபிறப்பிற் பிறப்பித்து நம்மினை
யெல்லையிரண்டு மிடையொப்பிற் - பல்பிறவி
யத்தமதிலன்றே வளவென்று பார்த்திருந்து
சத்திபதிக்குந் தரம்போற்றி.

எ - து. கத்தா விங்ஙனஞ்சொன்ன வொன்பது வகையி
லுயிர் மிரக்ஷிக்கப்பட்ட வான்மாக்களுக்குப் பெத்தகால முதி-
வாகமட்டு மிருவினைப்பலன்களை யவ னவ ளது முன்னிலையாகவி
ன்றருத்தித் தனக்குமேலொரு கத்தாவில்லாத சகலபுவன கத்தா
வாகியசிவ னைத்த விருவினைகளுக் கிருப்பிடமான மாயாவுலகங்க

னை யெடுப்புண் டெடுப்புண்டு மாறிமாறிவரும்படிக் காதியா யவர் திதொடுத்துச் சிருஷ்டித்துங் திதித்துஞ் சங்கரித்துங் திரோபவி த்து மநுக்கிரகித்துங் தமது சத்தியிலேலே பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்வித்து மலபரிபாகப்பட்டதை யறிந்து பின்னரகத்திற் செல் லும்பெத்ததனை நீக்கி யான்மாக்களுக்கு முத்திக்காலத்தை யேற் ப்படுத்துவேண்டித் தனக்கன்பரான மெய்யடியார்களைக் கண்ட வுடனே தன்னைக்கண்டதுபோல வந்தவான்மாக்களின்புற் றவ ரேவினை பணிவிடைகேட் டுய்யும்படிக்குச் சிறிது நல்லவழியை யுண்டாகஞ்சிக்காட்டி யதினல்வழியே சிவபுண்ணியமான புத்தி பூர் வத்தினை மபுத்திபூர்வத்தினை மூபாயச் சரிதையாதியிலு முண்மை ச்சரிதையாதியிலுமாகக் கிரமத்திலே செய்யப்படுத்தி யந்தமட்டா ய்மலரவிருக்கிற வரும்புப் பருவநீங்கிய வரும்பருவத்துக் கடுத்த மூதளுள் மொட்டாயிருக்கிற மலர்போல் மலம் பரிபாகம் பிறந் தநனமை சமீபத்திற் கண்டு ஒப்பற்ற நல்ல சிவசமயத்திற் பத் திபிருந்த விடத்திலே பிறப்பித்து நாட்பட்ட விருவினையு மேக காலத்திலே யிரண்டிந் தராசு நுனிபோலச் சமனைபருவத்தி லே பலபிறவியு மந்தமாம்படிக்குத் தமது திவிரதரம்பொருந்தி ன வருட்சத்தியை யவ்வுயிர்களின் மலநீங்கும்படிக்குப் பதிக்கு ந்த மெம்மையிரணிக்க.

[யினையு

ருத்திதரு, நல்லெனிவிவிர்ரு ஸ்வகலாய் நாடுமலமென்ன் மந்திலேயே யுண்ணெனிவ் முறுத்தருளிப்-பின்னெவ்டு

மேலாவினங்கும் பிளையாகலருக்குத்

தேவாப்மலைகள்மந் திர்த்தருளிப் - பூலையப்

தன்னிவ்றுநீங்காச் சகலர்க்கவர்போல [ணைக்

மூன்னிவ்று மும்மலந்திர்த் தாட்கொள்ளை-பன்னெவ

காதிகுணமா தலிணை லாடுந்திருத்தாழிலுச்
சோதிமணிமிடற்றுச் சந்தாழும்-பாதியாம்
பச்சையிடமும் பவளத்திருச்சடைமேல்
வைச்சநதிபு மதிக்கொழுந்து-மச்சமற
வாடுமாவு மழகார்திருநுதன்மே
னீடுருவவள்ளி நெடுங்கண்ணுங்-கேடிலையங்
கூட்டுந்தமருகமுகங் கோலவெரியகலும்
பூட்டாரவக்கச்சும் புனிபதருரும்-வீட்டின்ப
வெள்ளத்தழுத்தி விடுந்தாளினுமடியா
ருள்ளத்திணம்பிரிய வெண்சிலம்புங்-கள்ளவிலை
வென்றுபிறப்பறுக்கச் சாத்தியவீரக்கழலு
மொன்றுமுருத்தோன்றுமு ளுள்ளடக்கி-யென்றும்
பிறவாதவின்பத் தெமையிருத்தவேண்டிப்
பிறவாழுதல்வன்பிறந்து-நறவாருந்
தாருலாவும்புயத்துச் சம்படந்தாதனென்று
பேரிலாததனைரு பேர்புனைந்து-பாரோர்தூ
மூண்டியுறக்கம் பயமின்பமொத்தொழுகிக்
கொண்டுமகிழ்ந்த குணம்போற்றி.

எ-து. இருவினையொப்பு மலபரிபாகஞ் சத்தி நிபாதம்பெ
ற்ற பக்குவான்மாக்களுக்குக் கத்தா வாசாரியமூர்த்தமா யறுக்கி
ரகம் பண்ணுகிறமுறைமை யெப்படி-யென்னில்? மூத்திலைக்கொ
டுக்கு நல்வழியையுடைய விஞ்ஞானகலர்க் கவர்கள் பற்றியிருக்
கிற வாணவமல மொன்றினையு மவர்களறிவுக்குட் பொறிவாய்ப்
பிரகாசித்துத் தோன்றிக்கக் டருள்வழிவாக்கி மேருயத்தி லெழுந்
தம்பதி கட்டாகுதிப்பர். பின்பு பொருந்தி விளங்காநின்ற பிர

யாகலருக்குத் திருவுருக்காளும்படிக்கு மாலு மழுவுஞ் சதுர்ப்புஜ
முங் காளகண்டமுந் திரிநேத்திரமு முடைய திருமேனிகொண்
டிருந்து அவர்களைப்பற்றி யிருக்கிற வானவமலங் கன்மமல மிர
ண்டையுங்கி யருள்வடிவாக்கி ரோதத்தி லழுந்தம்படி கடாவுதி
ப்பர். அசுத்தமாயையிற் ரோன்றிய பூலோகத்தைவிட்டு நீங்காம
லிருக்கிற சகலருக் களவர்களைப்போல மானுடச் சட்டைசாத்தி
மானைக்காட்டி மானைப் பிடிப்பார்போல முன்னின்று தரிசனை
கொடுத்தவர்களைப்பற்றி யிருக்கிற வானவங் கன்ம மாயையென்
னு மூன்று மலங்களையுந் தீக்ஷாக்கிரமங்களிலேலே தீர்த்தருள்வ
டிவாக்கி யடிமையாக்கிக் கொள்ளுத லந்தக்கத்தாவுக் காதிகாலத்
திலே யுண்டான குணமாதலாற் றிருச்சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே
நின்றுடுகிற திருநடனத்தொழிலும் பிரகாசம்பொருந்திய நீல
மணிபோன்றிலங்குகிற காளகண்டமுந் திருமேனியிற் பாதி
யாய்ப் பச்சைவடிவுகாண்டலங்குஞ் சிவகாமிதங்கிய விடப்
பாகமும் பவளக்கொடிபடர்ந்து கிடப்பதுபோன்ற திருச்
சடாபாரத்தின்மேற் றரித்திருக்கிற கங்கையும் பாலசந்திரப்
பிறையும் இந்தக் கங்கையும் பாலசந்திரப்பிறையும் வெரு
வும்படிக்குப் படம்விரித்தாடுகிற சர்ப்பமும் அழகு மிருந்த தி
ருநுதனிவின் மேலேலுக்கி நீண்டுகிடந்திலங்கு மக்கினிநேத்
திரமும் வலக்கையிற் பிடித்திருக்கிற கேடில்லாத லயத்தூட
னே முழங்குந் தமருகமு மழகுபொருந்திய விடதுகையிற்பி
டித்திருக்கிற வக்கினிகுண்டமு மரையிலே கட்டியிருக்கி
றவந்தலை யரவக்கச்சும் புள்ளிபொருந்திய புலிதோலுடை
யும் பக்குவானமாக்களை மோக்ஷமாகிய பொன்பவெள்ளத்
தூத்தாதற் கூன்றினபாதத்திணை மடியாருள்ளத்திற்கலக்தின்
படாரணமாயிருக்கிற ஞான குஞ்சிதபாதத்திணையும் பிரியாமற்
றரித்திருக்கிற திருவருட்பிரகாசம்பொருந்திய சிலம்பு மூயி

ர்கனைச் சோரத்தனமாய்க் களவுகொண்டு தன்வசப்படுத்து
கிற முன்னை வினையைவென்று பிறவித்துன்பங்களை யறுப்பது
ற்கு மலைவரிதாமென்று முழுந்தாளிற் றரித்துக்கொண்டிருக்
கிற விரகண்டாமணியையு மிவைகளென்று முருத்தோன்றொ
தபடி யுள்ளையடக்கி யொளித்துக்கொண்டென்று முடிவில்
லாத பேரின்பமோகூத்தி லெம்போல்வாரையு மூறுத்தவே
ண்டிப் பிறவாமுதல்வன் பிறந்து வந்தானென்றறிசயமாய்ச்
சொல்லும்படிக்குத் திருமேனிக்கொண்டு தேன்பொருந்திய
சுங்கழுநீர்மாலையுலாவும் புயத்தையுடைய மறைஞானசம்
பந்தனாதனென்றொருபெயருஞ் சுபாவத்திலில்லாதனாத லொ
ரு திருப்பெயருஞ் சாத்திக்கொண்டு பூமியிலுள்ளவர்களைப்
போல வுண்பதும் உறங்குவதும் அஞ்சுவதும் விடயபோக
மின்பமுறுவது மொத்தொழுகிக்கொண்டெழுந்தருளி மகி
ழ்ந்திருந்தகுண மெம்மையிரங்கிக்க.

மிண்டாய, வாறுசமயப்பெருரு மறிவித்தலைற்பிற்
பேறின்மையெங்களுக்கே பேருக்கித் - தேறுத
சித்தந்தெளியத் திருமேனிகொண்டுவரு
மத்தகைமைதானே யமையாமல் - வித்தகம்ஞா
ரைவெந்பியிற் சமயமூதலாக
வெய்துமபிடேக மெய்துவித்துச் - செய்யதிருக்
கண்ணருளாலேக்கிக் கடியபிறப்பாற்பட்ட
புண்ணுமிருவினையும் போயகல-வெண்ணமலர்க்
கைத்தலத்தைதனைவத்தருளிக் கல்லாடகெருத்தருக்கி
மெய்த்தகைமையெல்லாம் விரித்தோதி-யொத்தொழு
கேசரிருள்வடிவுஞ் செங்கதிரோன்பானிற்பக் [ருஞ்
காரெதாழியுங் கணிக்கேபோ-லாணவத்தி

வதிகுறையாமலென்பாலணுகாமல்
லீதிநிறுத்து நிலைபோற்றி.

எ - து. இப்படி மானிடரைப்போலத் திருமேனிகொண்
டாசாரியமூர்த்தமாய்ப் பெண்ணைகடத்தின்க ணெழுந்தருளி
யிருந் தெங்களுக் ககங்காரம்பொருந்திய புறச்சமயப் பொ
ருள்களெல்லா மறிவித் ததிலே யொருபிரயோசனமுமில்லை
யென் றறிகிறதிடமே பேருதும்படி செய்வித்தத் தேறுமவி
ருந்த சித்தந்தெளியும்படிக்குத் திருமேனி தரிசனைகொடுத்த
ருளிய வந்தத் தகைமையும் போகாமன் மெம்பாடாகிய மெய்
கண்ட சந்தானச் சுத்தசைவநெறியில் விட்ட குறையறிந்து
சமய விசேட நிருவாணம் பொருந்தப்பட்ட வபிடேகமென்
னு நான்குவகைகத் தினையுமபண்ணிச் சிவந்தாமரைமலர்
போன்ற திருக்கண்ணருளினற் பார்த்தருத் தன்பப்பிறப்பி
னற்பட்ட புண்ணுட்டம்புத் தனபமு மிருவினைத் தன்பமு
முயிரைவிட்டு நீங்கும்படிக் கழகுபொருந்திய தாமரைமலர்
போன்ற திருக்கைத் தலத்தைச் சுரசுலேவைத்தருளிக் கற்
பொன் றிரிந்த நெஞ்சையக்கினியைச்சேர்ந்த மெழுகுபோல
வுருக்கித் திரிபநார்த்த மெய்த்தகைமைப் பொருள்களெல்
லாம் விரித்தோதி யுபதேசித் தொற்றுமையாக வாகாயத்தை
மறைத்த பூதவிருள்வடிவான தந்த ஆகாயத்திற் சிவந்த
சூரிய னுதையமான வுடனே பூதவிருட் பிரகாசமாய் மறைந்து
நீங்க வாகாயஞ் சூரியவொளி வடிவாகிநின்ற முறைமைபோ
லவுபதேசித்த ஞானப்பிரகாசத்தைப் பற்றி மும்மலமுநீங்கி
யான்மபோத மருளிலடங்கச்செய்து மலமான்மபோதத்தை
யும் பற்றுமற் றன்னுடைய வநாதி நித்தியமுங் கெடாமனீதி
யாக நிறுத்தின நிலைமை யெம்மை யிரட்சிக்க.

மேதக்கோர், செய்யுஞ்சரிதைதிகழ்கிரியாயகத்தா
லெய்துஞ்சிர்முந்திபத மெய்துவித்து-மெய்யன்பாற்
காணத்தகுவாய்கள் கண்டாற்றமைப்பின்பு
காணத்தகுநானை நன்னெறியை - வீணை
யெனக்குத்தரவேண்டி யெல்லாப்பொருட்கு
மனக்குமலையவன்மால் வாசேர்-நினைப்பினுக்குந்
தூரம்போலேயணிய சுந்தரத்தாளென்றலேம
லாரும்படிதன் தருள்செய்த - போரானென்
றந்தபொருளேதென்னிற் றூன்வேறுகாண்வேறுய்
வந்துபுணரா வழக்காக்கி-முந்தியென்ற்
றுள்ளமென்றுகீங்கா தொளித்திருந்துதோன்றிற்
கள்ளமின்றுகாட்டுங் கழல்போற்றி.

எ - து. உலகப்பற்றற மேற்பாட்டினை தாதமார்க்கஞ்
சற்புத்திரமார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சன்மார்க்கமென்று நான்
குவழியினின்று ணணைமச் சரிதை கிரியாயோகங்களை விதித்த
ப்போம லறுட்டித்தெச்செய்த வழியார்களுக்குச் சிறப்புமிகு
ந்த பதமுத்தியான சாலோக சாமீப சாரூப மெய்தும்படி-
செய்வித்து அதருள் ஞானதாகமுற்ற வழியார்களாறுத்திரு
த்தைப்பெற்று மெய்யன்பினாலே சிவரூபத்தி லானமதரிசனை
பணைனிச் சிவதரிசனத்தி லானமாயின் முன் னியல்பை யறிந்து
பின்பு பெத்தமுத்தி யிரண்டினு மூபகரித்த இரண்டுகித்
தாவினுடைய கருத்தினையு மறிந்து நாமொரு மூகலென்றிருந்
தோமென்னு மயக்கமறப்பட்டுநானெப் பணைப்பற வருளின
மூந்தி யிரண்டிற் றூய்மை பெற்றிருந்து சிவாநுபவத்தைதத் தருமாறி
யாநந்தமுத்தி யாயிவன்று நிச்சயமாதலெவனக்கும் விளைனயி
தாம்மே யறுகுமென்பதனினே யென்பது. சிவதரிசனம் பரானந்த சாத்

திரங்களிற் சொல்லப்பட்ட வெல்லாப்பொருளுக்கு மனத்
தக்குந் தாமரைமலரி னைமுந்தருளி யிருக்கும் பிரம விஷ்ணு
முதலாகிய தேவர்களினேப்புக்குந் தெரியப்படாத தூரம்
போலே நின்றும் ஜடசித்தக்களிடத்திலு மணித்தாய் நிறை
ந்திருக்கிற வழகுபொருந்திய சீர்பாத கமலத்தை யடியேன்
சிரசின்மீதிருந்து பிரகாசிக்கும்படிக்கு வைத்தருக்கிரகம்ப
ண்ணினப் பெரிய மஹாதேவரென்னும் பெயரையுடைய மறை
ஞான சம்பந்த ஞாலசாரிய ரெனக் கருக்கிரகம் பண்ணின
பொருளெனதென்னிற் ருன்வேறு ஞான்வேறுப்வந்து பொருந்
தின திலலையெனனும் வழக்கை யறிவித்தாதிபே னெனடுத்
தன்னிடத்திலே• யொளித்திருந்து நீ நம்மைக் காணதிருக்க
கா மென்று முன்னைக் கண்டிகாண்டிருந்தோ மெனகிற கள்
ளத்தை யிப்போதுயிர்க்குயிராய்ப் பிரகாசித்தறின் றறிவித்த
பாதமான தெம்மையிரகூகிக்க.

வள்ளைமையாற், றன்னைத்தெரிவித்துத்தன்ளுளினுட்கிட
வென்னைத்தெரிவித்துவெல்லையிற்கண்-பின்ளுருந்[ந்த
வண்ணமூருவ மருவுங்குணமயக்க
மென்னுங்கலக ஸலமெப்பொருளு-முன்னமெனக்
கில்லாமைகாட்டிப்பின் பெய்தியவாகட்டியினிச்
செல்லாமைகாட்டுஞ் செயல்போற்றி.

எ - து. வாப்பமிருந்த கிருபையினாற் கந்தா தன்னைத்
தெரிவித்துத் தன்பாததாமரையான திருவருளுக்குள்ளே பிரி
யாமலென்றுடந்த வென்னையுந் தெரிவித்த வெல்லைக்கன்ன
மின்போன்று தோன்றியறிகிற வண்ணத்தையுடைய தேகமுந்
தேகத்தைப்பொருந்திய குணமயக்கங்களு மறிவைவிளக்க
ப்பட்ட கலையாதி முதலாகிய தத்துவங்களு முன்னில்லாத

கேவலாவத்தையை முணனேயறிவித்துப் பின்பு தேகமுதலி
ய கருவிகரணதிகளுங் கூடுன சகலாவத்தையு மறிவித்து
இனியருளிவிட்டுத் தேகமுதலான கருவிகரணதிகளிற் செல்
லாத சுத்தாவத்தையு மறிவித்தசெய லெம்மையிரகூகிக்க.

[பொருளாகி

எல்லாம்போய்த், தம்மைத்தெளிந்தாராய்த் தாமே
யெம்பைப்புறங்கூறி யின்புற்றுச்-செம்மை
யவிகாரம்பேசு மகம்பிரமக்காரர்
வெளியாமிருளில் விடாதே-யொளியாய் நீ
நின்றறிலேயேநிகழ்த்தி யொருபொருள்வே
றின்றியமையாமை யெடுத்தோதி-யொன்றுகச்
சாதித்துத்தம்மைச் சிவமாக்கியிப்பிறவிப்
பேதந்தனிலின்பப் பேதமுறுப்-பாதகரோ
டேகமாய்ப்போகாம லெவ்விடத்துங் காட்சிதந்து
போகமாம்பொற்றூளி னுட்புணர்த்தி-யாதியுட
னிற்கவழியா நிலையிதுவேயன்றருளி
யொக்கவியாபகந்தன் னுட்காட்டி-மிக்கோங்கு
மாநந்தமாக்கடலி லாராவமுதளித்துத்
தான்வந்துசெய்யுந் தகுதியினு-லானபிரான்
முன்கண்டகாலத்து நீங்காதமுன்னோனை
யென்கொண்டு போற்றிசைப்பேனியான்.

எ-து. எல்லாத் தத்துவங்களையும் பொய்யென்று கண்டு நீங்கித் தம்மைத்தெளிந்தோமென்று நமக்குமேலை வேறொருபொருளில்லையென்றுஞ் சையகித்தாந்திகளுடனே கூடலா காதவர் நமக்குப் புறம்பென்றும்பேசித் தன்னின்பத்தைத்

தானே புசித்திருப்போமென்று மகிழ்ச்சியுற்றுச் செவ்விதா
ன நிருவிகாரி தாமேயென்றுபேசி யகமே பிரமமென்னும் வா
திகள் தன்னையுமறியாமற் றலைவனையு மறியாமன் மயக்கிற்
கிற வெளிபோன்ற விருளி லென்னைவிடாமல் ஞானசொரூப
வொளிவடிவா யிப்போது நிற்கிற நிலையென்று நிகழ்த்தி
யிதற்குமேலே வேறொருபொருளின்றி யமையாமையு மெடுத்
தோதி யான்மாவைச் சிவத்துடனே யொன்றுகும்படி சாதி
த்துத் தம்மைச் சிவமாக்கி யிந்தப்பிறவிப்பேதமாகிய சரீரத்
திலேதானே ஜீவன்முத்தித் தன்மையும் பரமுத்தித் தன்மை
யுஞ் சரியாகக்கண்டு வெற்றின்பமான சிவபோகம் புசியாமல்
சமவாதம்பேசி யான்மசத்தியுடனேகூடி யின்பம் புசிப்போ
மென்கிற பாதகரோடுங்கூடி யேகமாய்ப்போகாமலெனக்
கெவ்விடத்துங் குருலிங்கசங்கமமாய்க் காணுதிகொடுத்து மே
லானபோகமுண்டாகிற திருவருட்பாதத்திற் பிரியாம லுள்
ளேயடங்கிக் கிடக்கும்படி பொருத்துவித்து ஞேயத்தி லழு
ந்திநிற்கு மறிவாதசாயுச்சியநிலை யிந்தவருணிலையென்று விக
ற்பங்தானறுமலறுக்கிரகித்துத் தமதுபரிபூரணவியாபகத்
துள்ளேயானதுமொக்கவியாபித்து நிற்குந் தன்மையுங்காட்டி
மிகுந்தோங்கி யளவுபடாமனிறைந்துநின்ற தமது பேராசை
க்குத்திருவருட்கடலில் விளைந்த வாராதஞேயவமுத்தைப்
புசித்துக் களித்திருக்கும்படி தாமே "யென்னைத்தெடுவந்து
கொடுத்த பெருங்கருணைத்தகுதியிலை வானுயிர்தானே முத
ன்மையெனறு நினறபெதத்தகாலத்து மதற்கு முதன்மையுங்
கொடுத்து நிங்காமன்றமுன்னேஹனயெந்தவிதங்கொண்டு
புகழ்ந்து போற்றுவேனியான். எ-று.

போற்றிதிருத்தில்லை போற்றிசிவபோகம் [யெங்கள்
போற்றியவன்மெய்ஞ்ஞானப்புணர்ணிய நூல்-போற்றி
யெம்பந்தவாழ்க்கைவிட வேறுய்வந் துண்ணிச்ற
சம்பந்தமாமுனிபாற் றுள்.

போற்றிப்பஃறொடை மூலமும் - உரையும்
மூற்றிற்று.

இந்நூலுரையாசிரியர் பெயர் காணப்படவில்லை.

உ

சிவமயம்.

கொடிக்கவி

எ-து. கொடிகட்டிக் கூறியகவி கொடிக்கவி

அஃதாவது, ஆலயத்வஜ ஆரோஹரணத்திற் கறிகுறியாய்க் கொடியைக் கட்டிக் கூறிய கவி கொடிக்கவி.

அஃதாவது, தமது குலத்தோரா லிகழ்ந்து நீக்கிக் கொற்ற வன்குடியில் வசிக்குநாளில் தில்லைக்கொடியேற்றம்வர தம்மரபினர்சென்று கொடியேற்றக் கொடியேறப் பெறுது தடையுற்றது. அதுகண்டு மரபோர் மயங்கிநிற்ப அவர் கனவிற் சபாநாயகர் தோன்றி உமது ஆணைவ மேலிட்டால் நம தன்பன் உமாபதிசிவனை யிகழ்ந்தீர்கள்; உமதருஞானநீங்க ஞானநாட்டமுற்ற நம்மன்பன் வந்தாலன்றி யிவ்விடையூறுநீங்கிக் கொடியேறப் பெறுதெனக் கூறினர். மரபோர் கண்விழித்து மயக்கநீங்கி வியப்புற்றுச் சபாநாதர் திருவருளைக் கொண்டாடி உமாபதி சிவன்பாற்சென்று பணிந்து நடந்தவற்றைக்கூறித் தம்மைகூடித்தத் தமதருஞானநீங்க ஞானநாட்டந்தந்து கொடியேற்றுவித்து சபாநாதர் திருப்பணி முட்டின்றி முடிந்து அடியே பின்புறச் செய்யவேண்டுமென் றிரப்ப, அது கண்டு உமாபதிசிவன் திருவருளை வியந்து தில்லைப் பதிபுக்கு 'ஒளிக்கு' மென்னுந் செய்யுள்முதல் 'ஐந்தெழுத்து, தென்னுஞ் செய்யுளீறிய பாசுரங்களையோதி ஞான அஞ்ஞான விலக்கணங்களையு மதனை சாதனங்களையு மதனைத் தம்மாசிரியராய் சிவபிரான்வந்து தந்தபெருமையினையு மதனை தமது பேராசிரியர்தந்த மூதனூல் வழிநூல்களில் கருத்தைப்பெருளி யிருந்தமையும் விளங்கக்காட்டி- த்வஜாரோஹணம்செய்து காட்டினர்.

அங்ஙனமாகக் கொடி தடையின்றி நிறைவேறியதைக் கண்ட யாவரும் இக்கொடிக்கவியினையும் இதற்குமுன் கூறியுள்ள சித்தாந்தசாத்திரங்களையு முற்றுநோக்கித் திருவருட்செயலே வெளியாக்கிய விக்கவி நமக்குற்ற ஆணவவிருளைநீக்கி ஞானவொளியாக்கிச் சித்தாந்தசாத்திரங்களின் முடிபினு முண்மைபிறக்கச் செய்ததேயெனவியந்து, இதன்முன்கூறியுள்ள சித்தாந்தசாத்திரங்களோடிதனையுமொன்றுக்கினர்.

அன்றியும், இங்ஙன நடந்தவற்றை யுணர்த்துவதாய் அன்று தொட்டிற்றைவரை கொடியேறுங்காலத்தில் உமாபதிசிவன் காவிக்கொடியு மொன்றேற்றிவருகின்றனர்.

சிவஞானபோத மாதியான சித்தாந்தசாத்திரங்களிற் கூறியுள்ளபொருள்களிதில் யாங்ஙனங் கூறியுளதெனின்? நன்றுவிரு விரும்! அந்நூல்களிற் கூறியுள்ள பதி பசு பாச விலக்கணங்களை யெவிளக்கி ஒளி உயிர் இருள் எனவும், உயிர் இருள்நீங்கி ஒளிபெறவேண்டுமெனவும், அவ்வாறு பெறுதற்கு அருள்வேண்டுமெனவும், அவ்வருள்தோன்றுக்கால் பஞ்சாக்ஷரமோதி யவ்வருளைப் பெற்று சிவத்துடன்கூடி யின்புறுகவெனவும், ப்ரமாணம் இலக்ஷணம் சாதனங்களைக்காட்டிப் பயன்பெறச்செய்வ திந்நூற்கருத்தென்க.

கொடிக்கவியை நன்காய்ந்தோர்க் கிப்பயனெளிதிற் கைகூடுமென்பது திண்ணம்.

இங்ஙனம்

☞ கொ - வடிவேலுமுகசுந்தர முதலியார்

சென்னை-சித்தாந்தபிரிண்டிங் பேட்டை.

நிலமம்.

கழிக்கவிச் செய்யுளின் கருத்து.

இலக்கம்.	செய்யுள்	கருத்து	பக்கம்
க—ஒளிக்கு		உயிரிருள்நீங்கவேண்டுமாயி னருள் பெறவேண்டும். இ துப்ரமாணம்	க
உ—பொருளாம்		பதிஅருள் உயிர்பாச மிவை. இது இலக்கணம்	உ
ங—வாக்காலு		அவற்றின்சாதனை	ங
ச—அஞ்செழுத்து		சாதனைப் பெறுதா ரதனைப் பெற்றுப்பயனடையுமா று	ச

முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடிக்கவி

மூலமும் உரையும்.

ஒளிக்குமிருளுக்கு மொன்றேயிட மொன்றுமேவிடி
லொன், றெளிக்குமெனினு மிருளடரா துள்ளுயிர்க்கு
யிராய்த், தெளிக்குமறிவுதிகழ்ந்துளதேனுந் திரிமலத்
தே, குளிக்குமுயிரருள் கூடும்படிக்கொடிகட்டினனே.

(இ-ள்.) ஒளிக்குமிருளுக்கு மொன்றேயிடம். எ-து. ஆணவத்துக்கு ஞானத்துக்கு மிடமொன்றே,—ஒன்று மேவிடிலொன்றெளிக்கும். எ-து. ஞானமேலிட்டகாலத் தாணவமொளித்துநிற்கும். ஆணவமேலிட்டகாலத்து ஞானமொளித்துநிற்கும்,—எனினுமிருளடரா து. எ-து. ஒன்றுமேலிட்டகாலத்திலேயொன்றெளித்து நின்றாலு ஞானத்தையாணவமலம் பொருந்தாது, — உள்ளுயிர்க்குயிராய்த்தெளிக்கு மறிவுதிகழ்ந்துளதேனுந் திரிமலத்தேகுளிக்கும். எ-து. பூர்வவாசனாவிசேஷத்தாற் சிவஞானஞ் சற்றுவிளங்குமாறு மும்மலங்களிலே மூழ்கிக்கிடக்குமல்லாம லதுகொண்டே நீங்கமாட்டாது, — உயிராருள்கூடும்படிக் கொடிகட்டினனே. எ-து. இப்படி மும்மலங்களிலே மூழ்கிக்கிடக்கிறவான்மா வருள்கூடும்படிக்குத் திகூடாக்கிரமத்திலேலை மலங்களைப்போக்கத் துசங்கட்டினன். என்று. (கருத்து.) ஆணவத்துக்கு ஞானத்துக்கு மிடமொன்றாயிருக்கத் தனதுகாரணங்கெடாமலிருக்கிற மலத்தைத் திகூடா

க்கிரமத்திலேபோக்கி மோகூத்தை யடைவிப்போமென்ப தாம். (நூட்பம்) ஆணவத்துக்கு ஞானத்துக்கு மிடமொன்றெ ன்பதற்கு. உ-ம். சிவஞானபோதத்தில். "மெஞ்ஞானந்தன்னி ல்" என்றபாடத்தில். "தண்கடனீருப்புப்போற்றுனேயுளமுள வாய்த்தான்." எ-து. கண்டுகொள்க. ஒன்றுமேலிட்டகாலத்தி லேயொன்றுளித்துநிற்கு மென்றதற்கு. உ-ம். சிவப்பிரகாசத் தில். "மாயைமாமாயைமாயா." என்ற விருத்தத்திற்கண்டுகொ ள்க. இதல்லாமலாணவமலிட்டபெத்தகாலத்திலே ஞானமொ ளித்து நிற்குமென்றுமுத்திகாலத்திலே சிவம்பிரகாசித்து ஆண வங்கௌரவங்கெட்டொளித்து நிற்குமென்றுங் கூறியதற்கு. உ-ம். போற்றிப்பஃறொடையில். "என்ற, னுள்ளமென்று நீங்கா தொளித்திருந்து தோன்றிநின்ற, கள்ளமின்று காட்டுங்கழல் போற்றி." எ-ம். சிவஞானபோதத்தில். "நேசத்தர்தன்பானிக ழுந்ததுநெய்போற் பாசத்தார்க்கின்றும்பதி." எ-ம். வருமே துக்களைக்கண்டுகொள்க. ஞானத்தை யாணவம்பொருந்தாதெ ன்பதற்கு. உ-ம். சிவஞானபோதத்தில். "அந்நியமிலாமையர ற் கொன்றுணர்வின்றும்." என்றபாடத்திற் சூரியனையந்தகார ம் பொருந்தாமனிற்கும். எ-து. கண்டுகொள்க. முன்விட்டது றையிலுலே யுயிர்க்குயிராயிருக்கிற ஞானஞ் சற்றுவிளங்குமா றுமலத்திலேயழுந்திக்கிடக்கு மல்லாமல் நன்றுகச்சுத்தியா காது. இப்படியிருக்கிற வான்மாவருளைக்கூடும்படித் தாசங்க ட்டினனென்றதற்கு ஆசாரியர் தீக்ஷாகிரமத்திலுலே மலத் தைப்போக்கி அருளைக்கொடுப்பர். அந்தச்சிவஞான மாசாரிய னையல்லாமல்வாராது. உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "விரும்பிய மந்திராதிகாரம்." என்றவிருத்தத்திலும். சித்தியாரில். "பலவி தமாசான்பாசமோசனந்தான் பண்ணும்படி." எ-ம். "ஆசான ருளாலடிசேர்ஞானம் வந்திடுமற்றென்றுலும் வாராதாகும்." எ-ம். கண்டுகொள்க.

பொருளாம்பொருளேதுபோதேதுகண்ணே
திருளாம்வெளியேதிரவே – கருளாளா
நீபுரவாணையமெலாநீயறியக்கட்டினேன்
கோபுரவாசற்கொடி.

(இ-ள்.) பொருளாம்பொருளேது. எ - து. பொருளிலேயழியாத பொருளேது, — போதேது. எ-து. கிரணமாகிய சத்தியேது, — கண்ணேது. எ-து. கண்போலவான்மாவேது, — இருளாம்வெளியேதிரவேது. எ - து. அஞ்ஞானமாகிய சகலகேவலந்தானேது, — அருளாளா. எ - து. அருளையுடையவனே, — நீ புரவாணையமெலா நீபெறியக்கட்டினேன். எ - து. ணையுமாகிய மல்மாயாதிகண்மங்களில்லை பொருந்தாமல் ஆன்மாக்களிடமாகப்பொருந்தியிருக்கிற தேவரீரறியக்கட்டினேன். கோபுரவாசற்கொடி. எ - து. கோபுரவாசலிலேகொடி. எ - று. (க - து.) சத்தாவேது, சத்தியேது, ஆன்மாவேது, கேவலசகலமேது இதுசொல்வாருமுளரோவென்று கொடி கட்டினேனுமென்பதாம். (து - ம்.) அழியாதபொருளேதென்னிலென்றது அகண்டபரிபூரணமாயுயிர்க்குயிராயாநந்தரூபமாயிருக்கிறது தற்சிவம். அதற்கு. உ - ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "பலகலையாகமவேதம் யாவையினும்." என்ற விருத்தத்திற்கண்டுகொள்க. கிரணவொப்பாகிய சத்திதானேதென்னில் சத்தியென்று தனியேயொருமுதலில்ல சூரியனுங்கிரணமும்போல மரமுங்காழ்ப்புமும்போலத் தடையற்ற ஞானமாயிருக்கும். உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "சுத்தமாஞ்சத்தி ஞானச்சுடராகும்." என்றபாடத்தில் "இரவிகாட்டும் வளரொளிபோன்மகிழ்ந்தே." எ-ம். சித்தியாரில். "சத்திதன்வடிவேதென்னிற் றனையிலா ஞானமாகும்." எ-ம். "ஒருவனேயிராவணந்து" என்றபாடத்தில். "வரும்வடிவெல்லாஞ்சத்தி சத்திதான் மரமுங்காழ்ப்புமிருளையும்போல மன்னிச்சிவத்திலேடிலைசக்கிற்கும்."

எ-ம். கண்டுகொள்க. கண்ணெறப்பாகிய வான்மாவேதென்னி
ல் அதுவதுவாய் அடுத்ததின்றன்மையாய் வசிப்பைப்பற்றினை
வியாபகமாய்க் கன்படிகமாகாயம்போல ஒப்பையுடையதாய்
அக்கினியைப்போல வொன்றுறப்பற்றி நிற்கிறதல்லாமற்றனி
த்து நிற்கிறமுதலல்லவாய் அருவமுருமுவம் ரூபாரூபமல்லவா
ய்ப் பூவிற்கந்தம்போன்றதா யிருக்கிறதான்மா. இதற்கு. உ-ம்.
சிவஞானபோதத்தில். "மாயாதனுவிளக்காய் மற்றுள்ளம்."
என்றபாடத்திலும். சிவப்பிரகாசத்தில். "ஓரிடத்திருத்தல்."
என்றபாடத்திலும். சித்தியாரில். "அசித்தருவியாபகம்போல்
வியாபகமருவமன்றாய், வசித்திடவரும் வியாபியெனும் வழக்
குடையதனாகி." எ-ம். திருவருட்பயனில். "ஐந்துளிருளாகியெல்
லிடத்திலெல்லாம், பொருள்களிலதோபுவி." எ-ம். சித்தியாரி
ல். "அங்கியானதுதானுமொன்றை யணைந்துநின்று திகழ்ந்திடு
ம், பங்கியாதுயிர்தானு மிப்படிபற்றியல்லது நின்றிடா."எ-ம்.
சிவஞானபோதத்தில். "தோன்றல்மலர்மணம்போற் றொக்கு."
எ-ம். வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க. அஞ்ஞானமாகியகேவ
லசகலந்தானேதென்னில் அதிற்கேவலமாவது தத்துவங்களோ
டே பொருந்தாமற் போகத்திற்கொள்ளையில்லாதவனுய் அறி
வில்லாதவனுய் அந்தகாரத்திலே அலரவிழித்த விழிபோன்ற
தாய் மலமொன்றுமேயாயதுவா யந்தமலமாய்விட்டுநீங்கு மு
றைமையில்லாததாயிருப்பது கேவலம். இதற்கு. உ-ம். சிவப்
பிரகாசத்தில். "ஒங்கிவரும்பலவுயிர்கள்." எனறபாடத்திலும்.
சித்தியாரில். "அறிவிலன் மூர்த்தனித்தனராகாதிருணங்களோ
டும்." என்றபாடத்திலும் வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. ச
கலமாவதேதென்னில் சகலத்துக்கு வெளியென்றுந்தீபமென்
றும்பெயர். வெளிதீபமென்றிருக்கிற சகலத்தை யஞ்ஞானமெ
ன்று சொல்லுவானேனென்னில் சகலத்திலே அஞ்ஞானமாகி
ய மாயாபோகத்தைப் புசிப்பிக்குமல்லாமல் ஞானத்தையுனர்

த்தாது. ஞானஞ்சுத்தத்திலேயல்லாமலுண்டாகாது. ஆகையால் சகலமும்போகத்தைப்புரிப்பிக்கிற நிமித்தமாகக்கேவலத்துக்கு இது தீபமென்றும் வெளியென்றுஞ் சொன்னதல்லாமல் இதுவுமஞ்ஞானமெதப்பாது. இதற்கு. உ - ம். சிவப்பிரகாசத்தில் "புகலுமலமொழித்தற்கு." என்றபாடத்திலும். இருபாவிருபஃதில் "இருள்வெளியாக்கும்ருளிஜையறுத்து." எ-ம். வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க. அருளாளாவென்றது அறிவுடையவனேயென்றது. நீ புரவாவையமெலா நீயறியக்கட்டினேனென்றதேதென்னில் சர்வத்திரபரிபூரணனாயிருக்கிறவர் பிரபஞ்சமாகிய மலமாயாதிகன்மங்களைப்பொருந்தாமலான்மாக்களிடமாக விருப்பாரென்று சொல்லுவானேனென்னில் சிவனேமலமாயாதி கன்மங்கள் பொருந்தாது. ஆனல் சர்வவியாபக மெப்படியென்னில், சூரியனுண்டையசந்நிதியி லந்தகாரம் பொருந்தாமல் நிற்கிறதுபோல மலமுஞ்சிவன் சந்நிதியிலே நிற்கிறது. அப்படி சிவனென்மாக்கள்தாறு நிறைந்திருக்கச் சிவனைப்பொருந்தாமலான்மாக்களை மலம்பொருந்தின தெப்படியென்னிற் சமுத்திரமும் ஜலமு முப்பும்போல. இதற்கு. உ-ம். நெஞ்சுவிடுதூதில். "படராகம்பூண்டபரமன்பசுவினிடமாய்நிறைந்தவிறைவன்" எ-ம். சித்தியாரில். "அனைத்துஞ்சத்தென்னிலொன்றையறிந்திடாதசத்தாலென்னில், முனைத்திடாதசத்துசத்தின் முன்னிருளிரவிமுன்போல், நினைப்பதிங்கசத்தேயென்னிற் சத்தின்முன்னிலாமையானுந், தனைக்கொடொன்றுணர்தலானுந் தானசத்தணராதன்றே. எ-ம். "சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபாலசத்தஞ்ஞான, மொத்துமுருகுற்றமெல்லா முற்றிடுமுயிரின்கண்ணே, சத்துளபோதேவேறுஞ் சதசத்து மசத்துமெல்லாம், வைத்திடுமதாதியாக வாரிதீர்லவணம் போலும்." எ-ம். வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க. தேவரீரறியக்கோபுரவாசலிலே கொடிகட்டினேனென்பதற்கு அந்தக்கத்தாவே க

ண்ணபாரம்பணையாக அறுக்கிரகம்பண்ணி அறிகிறதல்லா
மற்றப்போராலே அறியப்படாதென்பதுகருத்து.

வாக்காலுமிக்கமனத்தா லுமெக்காலுந்
தாக்காவுணர்வரியதன்மையனை - நோக்கிப்
பிரித்தறிவுதம்மிற்பிரியாமைதானே
குறிக்குமருணல்லகக்கொடி.

(இ-ள்.) வாக்காலுமிக்க மனத்தாலுமெக்காலுந் தாக்
ணர்வரியதன்மையனை. எ-து. வாக்குமனதுக்களாலு மெ
காலத்திலுந்தாக்காமலறிவதற்கரிதாகிய தன்மையுடையவ
—நோக்கி. எ-து. விசாரித்துப்பார்த்து,—பிரித்து. எ-து
க்குமி—த்து, — அறிவுதம்மிற் பிரியாமைதானே குறிக்
ணல்லக்கொடி. எ-று. அறிவுக்கறிவாயிருக்கிற சிவத்தைட
யாமற் குறித்து மருள்பொருந்தத்தக்கதாகக் கொடிகட்டு
ன். எ-று. (நு-ம்.) மனவாக்குக்காயங்களிறுலே யொருக
தாக்காதவனென்றும் ஆன்மபோதத்தா லறியப்படாதவ
றுஞ் சொன்னதற்கு. உ-ம். சித்தியாரில். "மறையிறுலய
மாலால் மனத்திறுல் வாக்கால்மற்றுங் குறைவிலாவளவி
ங் கூறுறுவாகின்ற விறைவனுர்." எ-ம். சிவப்பிரகாச
"பாசமாருனத்தாலும்படர்பசுருனத்தாலுமீசனையறிய
ண்ணு." எ-ம். வருமேற்றக்கனக்கண்டுகொள்க. விசாரித்
குக்குமிடத்திலென்றது இப்படி மனவாக்குக்காயங்கு
ம் ஆன்மபோதத்துக்குமெட்டாத சிவனை ஆசாரியர் தீ
கிரமங்களிறுல் மலமாயாதிகன்மங்களைப் போக்கிப் பசு
ங்களைச் சிவகாணமாக்கி மீளத்திலே பற்றுகவிருந்தவறி
திருப்பி யருளிலேபற்றுக்கியென்றதற்கு. உ-ம். மெஞ்
ஞானதில். "பார்த்தான்பணழயவினை பஞ்சுமலக்கொத்தையெ
ம், கீத்தான்நினைவுவேரறுக்கினுன்." எ-று. கண்டுகொள்க
வுதம்மிற் பிரியாமைதானே குறிக்குமென்றது இப்படி

ஊப்போக்கி அறிவையருளிலே திருப்பினவாசாரியருடைய வ
நுக்கிரகத்திலுலே ஞாதுருஞான ஞேயங்களாகிய சங்கற்பவி
ஞானங்களிலேபோகாமல் தன்னிடத்திலே உயிர்க்குயிராயநா
தியேதோன்றுமற் பொருந்தியிருக்கிற திருவருளிலே அறிவுதா
ரகமாகநிறுத்தி யென்றதற்கு. உ - ம். சித்தியாரில். "ஞாதுரு
ஞானஞேயஞ் சங்கற்பவினஞானமாகுந் திருஞானமிவையெல்
லாங்கடந்த சிவஞானமாதலினற் சீவன்முத்தர்சிவமேகண்டிரு
ப்பர்." என்பதுகண்டுகொள்க. அருணல்கக்கொடி என்றது இப்
படியாசாரியரநுக்கிரகம்பெற்ற அநுட்டானத்திலுலே சிவஞ
ன்மாணவகவந்து கவளீகரித்துக்கொள்ளுவனென்றும் இந்தமு
றைமையிலேயல்லாமல் மோக்ஷமடையப்படாதென்றுங் சொ
டிகட்டிஞைமென்பதுகருத்து. அருள்பொருந்துமென்றிருக்கச்
சிவன்கவளீகரிப்பவனென்று சொல்லுவானே னென்னில் அ
ருளென்றுஞ் சிவமென்றும் வேற்றுமையில்லையென்றது. ஆன்
மாவைச்சிவன் கவளீகரித்ததெப்படியென்னில் இரசகுளிகை
பொன்னைத் தனக்குள்ளே படக்கக்கொண்டதுபோலவும், தா
ணுக்கினதெப்படியென்னில் அக்கினியிரும்பைத் தாணுக்கினது
போலவும், சிவஞன்மாவைவகித்து விடாத தெத்தன்மையென்
னில் காந்தமிரும்பைவகித்தால் ஒருகாலும்விடாது அத்தன்
மைபோலவும், சிவஞன்மாக்கள் மலத்தைப்போக்கித் திரு
டியிலே கூட்டினதெப்படியென்னில் அக்கினிகாட்டத்தைக்
கெடுத்ததுபோலவும் சூரியனந்தகாரத்தைப் போக்கினதுபோ
லவு மலத்தைப்போக்கி உப்பையயினைந்த வப்பைப்போலவொ
ன்றுபட்டுத் திருவடியிலே கலந்திருப்பது. ஆன்மாசிவனைப்
பொருந்திச் சிவஞய்நீங்காமலிருக்கிறதெப்படியென்னில் கு
ளத்திலேகட்டுப்பட்டதண்ணீ ரணையை, முறித்துக்கொண்டு க
டுந்திரத்திலேசேர்ந்தபோ தந்தச்சமுந்திரசலமேயா யந்தச்ச
முத்திரத்தைவிட்டு நீங்காதுமுறைமைபோல ஆன்மா சிவனைப்

பொருந்திச் சிவமேயாய்ச் சிவனேவிட்டு நீங்காமற் சிவனுடைய திருவடியிற்கலந்துகிடக்கிறதுமிந்த முறைமைத்து. இதற்கு. உ-ம். சித்தியாரில். "இரும்பைக்காந்தம் வலித்தாற்போல்" என்றபாடத்திலும், சிவஞானபோதத்தில். "மன்னுமிருளாம திதரம்து." என்றபாடத்திலும் "நித்தொன்றினுள்ளம்." என்றபாடத்திலும். "நிறைசெய்யநின்ற." என்றபாடத்திலும் வருமேதக்கனைக் கண்டுகொள்க. (ங)

அஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்து மாறெழுத்துநாலெழுத்தும், பிஞ்செழுத்துமேலைப் பெருவெழுத்து - ஒஞ்சழுத்திப், பேசுமெழுத்துடனே பேசாவெழுத்தினையுங், கூசாமற்காட்டக்கொடி.

(இ-ள்.) அஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்து மாறெழுத்துநாலெழுத்தும். எ - து. சிவாயநமவென்கிற வைந்தெழுத்தும். ஓம்-ஆம் - அவ்வும் - சிவாயநமவென்கிற வெட்டெழுத்தும். ஓம்-நமசிவாயவென்கிற ஆறெழுத்தும். ஓம் - சிவாயவென்கிற நாலெழுத்தும் ஆகவிப்படி உச்சரிக்கிற விதிப்படியே யுச்சரித்து; — பிஞ்செழுத்துமேலைப் பெருவெழுத்தும் ஒஞ்சழுத்தி. எ-து. விதிப்படியுச்சரிக்கிற முறைமையையவிட்டுப் பஞ்சாக்ஷரத்தினுடைய சொரூபத்தையறிந்து பிஞ்செழுத்தாகிய வகாரமாகிய பராசத்தியையும் மேலைப்பெருவெழுத்தாகிய சிகாரமாகிய சிவத்தையுந் தன்னுடைய ஹிருதயத்திலேவைக்கில், — பேசுமெழுத்துடனே பேசாவெழுத்தினையுங் கூசாமற்காட்டக்கொடி. எ-து. பேசுமெழுத்தாகிய வகாரமாகியசத்தி பேசாவெழுத்தாகிய சிகாரமாகிய சிவத்தையிரண்டுறக்கூசாமலுழுத்திவிக்கக் கொடிகட்டினேன். எ-று. (க-து.) பஞ்சாக்ஷரமுதலாகிய மந்திரங்களையுச்சரித்து அதின்பிறகு அந்தமந்திரத்தினுள் அக்ஷரசொரூபத்தையறிந்து சத்திசிவான்மீகமாயிருக்கிற அக்ஷரத்தை ஹிருதயத்திலேவைத்தால் அந்தச்சத்திதானே சி

வதே யிரண்டறக் கலப்பிப்பதென்று பஞ்சாக்ஷரத்திலே மோக்ஷத்தையடையும்படிக்குக் கொடிகட்டினேன் என்பதாம். (நு-ம்.) அஞ்செழுத்துமெட்டெழுத்து மாறெழுத்து காலெழுத்தும் பிஞ்செழுத்துமேலைப் பெருவெழுத்தும் நெஞ்சழுத்தி. எ-து. பஞ்சாக்ஷரமுச்சரிக்கிற முறைமையிலே தூல பஞ்சாக்ஷரம் சூக்குமபஞ்சாக்ஷரம் அதிசூக்குமபஞ்சாக்ஷரமென்று உச்சரிக்கிறமுறைமை மூன்றுவிதமுண்டு அந்தமுறைமை யுச்சரித்து அந்தப்பஞ்சாக்ஷரத்தினுடைய சுபாவமறிந்து (அதுவேதென்னில் சிகாரஞ் சிவம் வகாரஞ் சத்தி யகாரமான்மா ஈகாரந் திரோதை மகாரமலம் ஆக விந்தமுறைமையறிந்து) இதில் ஊனாகடனமாகிய ஈகாரமகாரத்திலே சென்று ஜாக்ரமரணத்திலே போகாமல் ஞானகடனமாகிய சிகாரவகாரத்தைப்பொருந்திச் சிகாரமூதலாகவுச்சரித்து அப்படியுச்சரிக்கிற முறைமையும்விட்டு வகாரமாகிய ஞானந்தானைகளிற்கவே சிகாரமாகிய சூன்யத்திலே யழுத்துவிக்கும். அதுவெப்படியென்னில் சுத்தியாகிய வகாரமிடமாகச் சிவமாகிய சிகாரத்தினிடையிலே அழுந்தவே அத்தன்மையுண்டாக்கும். அதற்கு. உ-ம். நெஞ்சுவிடுதூதில். "அஞ்செழுத்தை, யுச்சரிக்குங்கேண்மையுனர்த்தியுனர்த்தியபின்-வைச்சிருக்குமந்த வழியாக்கி." எ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில். "திருவெழுத்தைதந்தில்." என்றபாடத்திலும். திருவருட்பயனில். "ஊனகடனமொருபா லொருபாலா, ஞானகடந்தானடுவேஙாடு." எ-ம். "ஆனவர்நாப்பணைட்யா தருளினல், வாரியிடைநிற்கைவழக்கு." எ-ம். வருமேறுக்கஇவைக்கண்டுகொள்க. ஆனல் பஞ்சாக்ஷரத்தையுச்சரித்தாற் போதாதேதா உச்சரிக்கவு மதின்மேலே சத்திசிவான்மீகமாகிய எழுத்தினிடத்திலேநிற்கவும் அதின்மேலே மோக்ஷமுண்டாமென்றதேதென்னில் பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்ததிலே அஞ்ஞானகீங்கி ஞானம் பிரகாசிக்கும். அதற்கு. உ-ம். சிவஞானபோதச்சூத்திரத்தில். ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை விதிப்படியுச்சரிக்கவென்றது

இவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானம்பிரகாசித்து மஞ்ஞானத்தைவெ
ம்புகின்ற புழுப்போல நோக்கிற்றைநோக்கி நிற்குமாதலி னது
சீக்குதற்கெனக்கொள்க. இந்தப் பஞ்சாக்ஷர உச்சரிப்பிலே
விளங்கின ஞானத்திலே நகாரமகாரத்திலோதமலமென்றும்
பகாரம் ஆன்மபோதமென்றும் மூன்றெழுத்துநீங்கி ஞானமே
டா யத்தஞானத்திலே சிகாரவகாரத்தினிடையிலே நின்றழு
ந்துகிறதுவே சிறப்பென்றதற்கும். உ-ம். திருவருட்பயனில.
"அருளிலுல் வாசியிடைநிற்கைவழக்கு." எ-து. கண்டுகொள்
க. இப்படி ஞானத்திலேயழுந்துகிறுமென்கிறதையும்விடுவே
சிவன்தாளே யிவனெனசிரசித்துக்கொண்டு மிவன்செயலெல்லாஞ்
தன்செயலாகவு மிவனுந்தாளேகவேநிற்பன். இதற்கு. உ-ம். தி
ருவுந்தியாரில். "நஞ்செயலற்றிந்த நாமற்ற பின்னுதன், றன்
செயறானெயென்றுந்தீபற; தன்னையேதந்தானென்றுந்தீபற."
இதிலிந்த மூன்றுவகையுங் கண்டுகொள்க.

கொடிக்கவி மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரதிகள்தோறும் இந்நூலுரையாசிரியர்பெயர்
காணப்படவில்லை.

நெஞ்சுவிடுதூது எ - து.

நெஞ்ஞைத் தூதாகவிடுத்துக் கூறியதுபற்றி இது எனப்பெயருன்.

எம்மை ! காதலிற்ற காயகன்மாட்டாலது பலகை மைகண்ட வேற்றரசன்மாட்டாலது தன்வசப்படுவெனக்கருதி தூதுவிடுத்தல் தானெனப்படும்.

அவ்விருவகையுள் "இயம்புகின்ற காலத்தெதிர்ம திகின்ளை— பயம்பெறுமேகம் நுனை பாங்கி— கயந்தருபிடி— டலைத லொருத்தி தென்முல் பிரமரம் வரைந்துமை— தூதுணைத்து வாங்குந்தானை" எனப்பட தானத்தாகலான் காதற்றலைவிபுன்மேடார் விடுக்கும் தூது படுத்துவைகயான.

அதனுள் அகத்தும் புறத்தும் உலாப்போதரும் சிலப்பெருந் தென்னைக்காழுற்று அவர் தன்னைப் பதிவாக்கருதி அவர்மாட்டிருந்தென்றுக் கூறித்தருவதும் நுனிபுற்பினையுங்கதலை துரந்தப் பாங்கிக்குத் தான்காதலிற்ற தலைவனின் குணங்கள் சிறப்பையுமா த்தன விடுத்தறித் தூதாகும்.

இதற்கு இலக்கணம் விரிக்கப்பாட்டியல் காரிகையுள்,

ஆசிரியத்து

"குழமகனைக் கலிவெண்பாக்கொண்டு— வினைழு
தொல்குடிமுதல் விளங்கவுரைத்தாங்—கிழைபுனைநல்
லாரிவர்மணிமறுகின்— மற்றவர்பவனி வரவேழ்ப
ருவ—முற்றமாளர்தொழப் போந்ததுலாவாம்"

இ - பா - உஉ-வது, ரூ,

"மலைநதி நாடர் வினைதா ரிவளி— கொலைமதக
ரிறு கொடி மூர சானை— யிலைவேய தசாங்க மென்ம
னர் புலவர்"

இ - பா - ககசு-வது, ரூ,

"பயிறருங் கலிவெண்பாவிளுலே— யுயர்திணைப்
பொருளபு மஃறிணைப்பொருளபுற்— சந்தியின்விடு
த்தன் முந்துறு தூதெனப்— பாட்டியற்புலவர் நாட்
டினர் தெளிந்தே" என்னும் இலக்கணமுணர்க.

இனி மறைஞானசம்பந்தனைக் காதற்றலைவராக்கக் கூறியதன்றே இந்நூலெனினும்? உண்மை! அகமைமாயாக்கு மறிவரிதப்பெருள்— சகளமாய்வந்து
குருமூர்த்தமாயருள்வதே துணிபாதலான் அங்ஙனம் கூறியவாறுணர்க.

அன்றியும் இந்நூலில் "எற்றின் புறத்தனமங்
கெங்கேகாமமன்" எனுமடிமுதல் "மட்டவிழ் தார்
மாறேன் பவனிவரக்கண்டி" எனுமடிவரையுள்ள
பெருள்களையுய்த்துணர்க.

இதனுள் நாயகன் நாயகிபாக மெவ்வாறுவகுத்

தோதியதெனின்? ஆன்மாவை நாயகியாகவும் சிவத்தை நாயகராகவும் நெஞ்சைத் தூதுரைப்பாங்கியாகவு மமைத்துரைத்தவா றுய்த்துணர்க.

எவ்வா? வேசிகள்போல ஆசைகள்மிகுந்து-பாசத்தாலப்பட்டுசலாறுமாவ்மா - அற்புதமிகுந்த கற்பினில்நிலைபெற - சிற்பரம்பொருளைச் சிந்தையில்நாடிப்-புண்ணியபூமியில் நண்ணிபுற்பவித்துக்-காதல்மிக்கெய்தி நாதனைமணந்திட யுரைத்ததாகும்.

இதற்குத் திருச்சிற்றம்பலக் கோவையின் கிளவிக்குறைத்த ஞாலவரையைச் சான்முகக்காண்க.

இஃது யாவராற் கூறப்பட்டதெனின்? கொற்றவன்குடிவாழ் நற்றவ வுமாபதி சிவனைற்கூறப்பட்டது.

இவராற்கூறப்பட்ட நூலெட்டினையும் திருவருட்பயனுரையிற் கூறியிருப்பதைக் கண்டுணர்க.

இது தமிழ்நூற் சைவசித்தாந்தசாத்திரம் பதினெண்கிறுபாலென்றவு தெப்படியெனின்? மூதனூலாகிய சிவஞானபோதத்துட்கூறிய பதிபசுபாச விதிமுறைதன்னை நதிபோறவருளியவதனு னுரைத்தவா றுணர்க.

ஏனையவுபநூலை விதிப்படியாய்வோர்க் கெளிதினுணரப்படும்.

இந்நாற்றுப் பலதேவறு வுரைகளுள, அதனுட்சிறந்தகென்னெறு மஃஆஃறரீமஃ - தணிகாசலமுதலியார

நெஞ்சம் நெக்குவிட்டு கொளரிபிரவாகம் கருதித் தத்தித் தாவி
நுரையாய் மறுகிடப்பட்டது. இவ்வுபகாரத்திற் கைமா
றெதுவுண்டாயின் சிவப்பெருந் தெய்வமென்பது யாவ
ருமறிந்ததொன்றே!

இங்ஙனம்,

☞ கொ - வதன்முகசுந்தரமுதலியார்.

கொ - சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

சிவமயம்.

உமாபதி சிவாசாரியர்

நெஞ்சுவிடுதூது மூலமும் உரையும்.

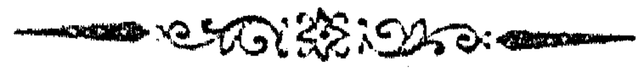

அழகிய உதாத் திலகஞ்சியிலே பிரமாவதிப் பதற் கிடமாகிய தாமரைப்பூவையும் மேகநிற மாகிய திருமேனியையுமுடைய திருமாலும் ஸ்வர்ணநிறத்தையுடைய தாமரைமாலே கிங் காப் புயத்தையும் நான்கு திருமுகத்தையு முடைய பிரமாவும்

இவர்களிருவருமிகலாற்பொருந்தி விசுவரூபமாகியும் பிரமாதிமமாகிய பசுதிருபமாகியும்

நிரைதிரையே பூமியையிடந்து சப்தபாதாளங்களையுங் கின்று திருவடியைத் தேடுதற்கும் காணுதற்கிருவடியும் சப்தலோகங்களிலும் பறந்துதேடிக்காணுத திருமுடியும், இவர்கள் சங்கற்பத்திறற் காண்பாமென்கையாலெக் காலத்திலு மவர்களுக் கறியப்படாத வியல் பினையுடையவன்

ஆதிமலமுமுத்திப் புயல் வண்ணன் பொற் பதுமத்-தாள்தேவு மாப்பன் சதுர்முகத் தோன்—எது.

தாதேவி,

பன்றியு மன்னமுமாய்

பார்விடங் கரம் வான்பறந்-தமை வுமறியா வியல்பின்றன் —

இதற்குப் பிரமாணம்—"தேடட்டற்று நின்றவிடற் கிவ மாம்" எனப்படுகிற.

அன்றியு, மிந்திரனும் வாதேவருமதேவரும் வேதவுரு

இருதாதுவிற் கடவுளாகிய இவர்களிருவருமல்லாமற் றேவேந்திரனும் தேவர்களுமன்றி ஸ்வர்க்கமேலுதிக்குகளிலே பலப்பிரா ட்டிகள் பலவுந்தத்திலே யிருக்கப்பட்ட தேவர்

ர்புமறிகடலு— களும் மந்த்ரசஞ்சாரரும் பூமி முதலாய வ
டந்திரமும், வே தோமுக வடிக்குக்களி லிருக்கப்பட்ட பலவ
தமும்வேத முடி கை யான்மாக்களும் உலகரைக்கு காரணமாக
வின்வினை விந்து ஒப்பற்ற ஸ்வர்ணமலை ரூபமாகத் தாங்கியிரு
வு— ளதமுங் க்கப்பட்ட மஹாமேருவும் ஜலரூபமாகிவிரிந்
காண நலத்தி தது திரைக்கரங்களையுடைய சமுத்திராதிபரும்
னன்— சப்தகோடியாய் விரிந்திருக்கப்பட்ட மந்திர
மூர்த்திகளும் இருக்கு யஜுஸ் சாமம் அதர்
வணமென்று பெயர்பெற்றுச் சப்தரூபமாகவிரிந்த வேதாதிப
ரும் அந்த வேதத்துக்குக் காரணமாகிய சுத்தமாயாசத்திகளும்
ஓளசவடிவாகிய நாதாதிகளும் முந்தவிந்த நிலைமைகடாமே கதி
யென்றும் கடவுளென்றும் பற்றிநிற்கிற வாண்மகோடிகளுங் கா
ணப்படாததே குணமாகவுடையவன்

தெரிவான், அரு சொல்லிறந்தவிடத்துத் தோன்றலாலுகை
யால் வாக்குகளாலே யெட்டாதவன்

எளியான் போதாவித்தற்குச் சற்றும்பிரயாசமில்லாத
காரணியான்

அளவிறந்த நி தர்க்கங்களிலுலே யளந்தறிதற் களவுப
ன்ற— பெரியான் டாப் பெருமையிலுலே தர்க்கநிர்ணயடங்கடங்
த பெருமையான்

அறிவான் அனுபவுக்குத் தானனுபவாப் நுணங்குவலு
தலாற் சிறுமைபையுடையவன்

பெண்பாகன்— இப்படி- பொருதுஞ் சிறுதுமுடைய பெற்றிய
ருயிலும் பிரத்யகூத்திற் காணும்படி யழிய
வர்க்குத் தனது காருண்யசத்தியை வாமபா
கத்திலுடையவன்

தெரியா, வரு வாயுப்போல வாகாயம்போலத் தோன்று
வான தலருவமே திருமேனியானவன். அன்றியும் அ

பரவிந்து அபரநாதம் பரவிந்து பரநாதமாயுள்ள நான்குபேதத் திருமேனியுமானவன்

உருவான் — அசுத்தமாயை, பிரக்ருதிமாயை யதிட்டித்துச் சிருஷ்டிகடத்தும்போது மகேசுரர் உருத்திரர் விஷ்ணு பிரமாவென்று நான்குபேதமாகப் பிரத்தியக்கத் திருமேனியையுடையவன்

அருவுருவ மல்லான் — உத்யுக்தராய்ச் சதாசிவமூர்த்தமும் மல்லாமற் பேரொளியாய் விளங்குந் திருவுருவத்தையு முடையவன். அன்றியிலு மிப்பதிப்பட்ட திருமேனியுங் கடந்தவனென்றுமாம்

மாடான் — நித்தமுமுத்த சுத்தருகையாற் சாதலாபத்தாலமுமில்லாதவன். அன்றியு மொன்றைநத்தனக்குச் சுட்டியறியவேண்டும் பதுதியில்லாதவன். அப்படிப்பட்டவரையிலும்

மாப்பார் மனத்தான் — பிறந்திறந்து திரிகிற வான்மதேகாடிகளினுயிர்க்குயிராணவன். அன்றியுந் தன்னை நினைக்குமவருள்ளநீங்காதவன்

பரிவான, மெய்யர்க்கு மெய்யன் — தனதிடத் தாராணமநூண்ட சத்தியர்க்குச் சத்தியதரிசனனானவன்

வினைக்கு வினையாயிருன் — சரியை கிரியை யோகமென்னுந் தந்திரத்தினின்றவர்களுக்கு ஸ்வதந்தரந் தாலைப்பின்றவன்

பொய்யர்க்குப் பொய்யாய பொய்யிருன் — சாருவாகன் புத்தன் முதலாய திரிபதார்த்த நிர்ணயமில்லாத வசத்தியர்க்கெல்லாமசத்திடனுயுள்ளவன். அன்றியு நாஸ்திவிரத்திகளுக்குமில்லாமையாகியாயானவன்

ஐயன், எப்படிப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கும் பிதா
வானவன்

டபாகம் பூ தாருகாவனத் தவிசார மோமத்தினன்டா
ண்ட பரமன் ப்ச் சங்கரிக்க விருந்தகளைவலால்வரப்பட்ட
பெரும்பாம்பைபத் தானே தனக்காபரணமா
கத்தரித் தெல்லாவற்றிற்குமேலானவன்

டசுவி-னிடமா ஆன்மாக்க ளொன்னூற்றிருந்தாலுந் தா
யிரைந்த வினற ரொருவனேயாயினு மான்மதேகாழி-களுள்ளமை
வன்— ட்டிம் பூரணமுகினு மோவாது மேலாய்க் கத்
தரகப்பட்டவன்

சுட ரொளியா சோமசூரியாக்கினிமுதற் பலவாகிய பிரகா
ன், சத்துக்கெல்லா மொளியைக் கொடாநின்ற
வன்

என்றுமுளன இப்படிப்பட்ட சிவனெனவன் ஆதியாகத்
ன்றளவு மிபோனு தோன்றுதி நித்தரகவிருக்கப்பட்டவன்றே
முளரெகி- யவனைப்போலேபரதியா டானுநித்தரகினு
ம்

நின்ற நிலையிற் அவனைப்போ லரதிமலரகிதரகாதபடி-
நித்தறு நில்லாம யாலே யரதியே யவனுடனே கலந்திருந்தருள்
ற்—சென்று செ சலிப்பதறநில்லாமல் மலரகையால் வகோதச
ன்று, தோற்றியி ப்பட்டுச் சிருஷ்டிகடோறுங் கத்தாவாலே
டுமண்டஞ் சுவே யுண்டாக்கப்பட்ட தோற்ற நால்வகையாய்
தசங்கள் பாரின் ஆதிலைமைந்தபிரப்புத் தாபரம் ஊர்வன தே
மேற்-சாற்றுமுற் வர் நீர்வாழ்வன பறவைகள் நாற்காலிகள்
பீசஞ் சராயுசங்க மானுடருட்பட்ட எழுவகை யென்பதற்தகா
ட்—கேற்ற பிற ன்கு நூருயிரம் யோனிகடோறுஞ் ஜனித்து
ப்,பெல்லாம் பிற மரித்தும்
ந்து மிரந்தும்

இருவினையின் - பொல்லாங்கு தரும் பொறியி லிடையன்—

அந்தந்த ஜன்மங்களோடாலும் நிரவிதகரண ங்களாற் சஞ்சிக்கப்பட்ட புண்ணியபாவத்தின் பகுதியாகிய பலபதத்தை யுண்டாக்கப்பட் டதானத்தையுடையேயன்

கல்லா, வுணர்வின்மையோடு லகாயதனைப் - புணர்வதொரு புல்லறிவுடையன்றி—

நூலுணர்வில்லாது பாசவறிவான் மிக்குச் சாருவாகன்மதத்தைப் பொருந்துங் சிறுமை யுணர்வுமாகி

கணவிற், கொடி தென்ன வேவிச் சென்று

கோரமாகப் பொறியிடத்து தருவினின்றும் புறப்பட்ட பகுதியினதுவேகம்போலப்போய்

குதிப் படுதியே தென்பதை-

மயக்கமிருதியாலே தொன்றுதாட்டு புவம்படாவுத் தாழ்ச்சி யுயர்ச்சியிலுலே வரப் பட்ட ஜாதியினது பேதமும்பாராமற் பிறர் பொன்வருங் குற்றமுமோராக்காடற் பிறனில் விழைதலும்

கடிய கொலை களவுகாமம்—பயி- யின்மினை, தேடி யுழலு மது

இந்தபூமியினிடத்து கல்லாளர்களாலு நீதி நூல்களாலு நீக்கப்பட்டுநிற் சற்புருஷர்களாலு மற்பன்னப்பட்ட வறத்தினதாழ்விலும் பிறர்பொருளென் றெறுவதையும்படுத்திப வன்ன தது அதற்கான மார்க்கஞ்செய்து தடைகளிப்பும் காலமிடம் வேளாபாராமல் மயக்கமாகிய மா தர்புணர்ச்சி வேட்கையு மினைகளினிமித்தமாகத் தேசந் திக்கு நாகளின் முறிப்பில்லாமற் றிரிதலும்

தெளிவுத்தெ ளிவுமையுத்தியு மியற்கையாகக்கன்றி- யாமல்—

அவைகளை யுதற்கேற்றபடி- முறைபிறழா தா

ட்டி யுறக்கி நடத்திப் பாராமல் நிற்கிற பேர றிவாகியும் அந்தந்த வறிவுக் கிடாக வத்தனை க்களடங்கின திருவருளோடாது

வாடி யிடையு மனந்தனக்கு—

தான் பிறவிக்குச்சேரவுமில்லை யப்படிசெ ய்தும் வந்தில்லையென்னு நினைவுதொழிலி லுற் சோம்பி யிடையுங்கருவிகளிற் றலைமை யாகிய மனதுக்கும்

நாடியது, போ னவழியேபோகு ம் புந்திக்கும்

புந்தியுட - லை னதிறலா மகங் ளைதக்கும்—

மனதாகியகருவி விளங்காமற் பற்றியவிட யங்களை மறத்தல்பண்ணுது அதற்கேற்றபடி நிச்சயம்பண்ணும் புத்திக்கும்

யானெனதென்று மேற்சொல்லும் வலியி னையுடைத்தாய்ப் புந்தியினின்று மூன்முய வா ங்காதத்துவத்துக்கும் வாராது நினைத்து நி ச்சயித்தனதாரு விடயத்தினது குற்றம்பாரா து முடித்தலா லந்தவிடயத்திலே வேறுன் றுந்தெரியா மற்படித்திநிற்குஞ் சித்தத்துக்கும்

மேனி, யபரவ யர வழிபவழியு- முயிரின்றுபர மு ரையேன்—

இந்தக்கரணங்களுக்குந்தலைமையா யதன் வழிக்கா யதுக ளொன்றுசெய்தொன்றுசெ ய்யாது மாறுபட்டுத் தனித்தனிசெயல்களுக் கெல்லாந் தானேகதையாய் நித்தியதையிருந் அந்தரங்கத்திற்படும் வினைமுதின்றிப் பிரப் பிற்கருவியாய தனுவின் முப்பாற்சோர்வுண் டாயபோது அயர்ந்தும் அந்தத் தனுக்கெடும்போது படுந்துயரப் பதுதி முற்றும்படி மான்மாவினது துயரசாகரத்தையுரைப்பதற் கு வளைபரைபண்ணமாட்டேன்

யரமே, கொண்டதொ பதியுள்ளவன்றே தொடங்கி யிற்றைவ ரையுமெடுத்த தனுக்களில் விழவு முதலா

ரூகாமனுக்கும் — யவின்பத்தை முள்ளிப்பூவினது மதவெ
ணெக் கண்டுங்கேட்டு மொழியாது நாடோ
றுமுற்றிப் பலமுடைய வாசைப்பற்றுக்
கும்

கோபனுக்கு — சிறிதுஞ் சாந்தியில்லாமல் விரோதமே
விலக்கின்ற கோபனுக்கும்

மோகனுக்கும்.. — தான்பொருந்திய விடயத்தினது கலங்
தீமைகாணது அதுதானாக மயக்குவிக்கு
மோகனுக்கும்

மன்மதமாச்சரியனுக்கும்— — மிகுந்த கர்வத்தையுஞ்செய்து பிறர்மா
ட்டு விரோதங்காட்டாது தணுகூலம்போல
விருந்து விரோதத்தை முற்றுவிக்குமாச்ச
ரியனுக்கும்

நிர்மற்சரியம்பத்தனுக்கும் — மாறுபடாத வல்லமையே வெற்றியாக
வுடைய சாத்திரங்களாக்கு சகஜமாகிய
நிலையாக்கிரானமாகிய ஞானேந்திரிய
ங்களோந்தும் வாக்கு பாதம் பாணி பாயு
வுபத்தமாகிய கன்மேந்திரியனைந்தும் ஆ
கப்பத்தாகியவிலைகளுக்கும்

ஈரைந்து மாத்திரைக்கும்- — சுத்த பரிச ரூப ரச கந்தமும், வசன ம
மன தான விசர்க்கம் ஆனந்தமுமானபத்
துக்கும்

அந்தமிலாதுதங்க ஆனந்தக்கும்— — தன்வள்ளம்பட்டுங்காரியகாரணங்களா
யழிபாதநின் றுபகரிக்கும் ப்ருதிவியப்பு
தேயுவாயுவாகாசமென்னும் பூதலைமைந்து
க்கும்

நெஞ்சவிடுதூது

சிந்தைகவர், மூன்றுகுற்றம்

சித்தத்தை நல்வழி சிந்தியாதபடிபற் றிக்கொண்டு தோக்காடுசெய்யும் ஆதினை விகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதியாத்மிகமாகிய தாக்கதாயங்களைக்கும் அன்றியுங் காமம் வெகுளி மயக்கமுமாமெனவுறிக.

மூன்று குணம்

சாத்வித மிராசதந் தாமதமாகிய மூக் குணங்களைக்கும்

மூன்றுமலம்

மூதற்காரணமாகிய வாணவமும் மாயை யுங் கன்மமுமாகிய மூன்றுக்கும்

மூன்றவத்தை-

கேவல சகல மத்தியமாகிய மூன்றவத் தைகளைக்கும்

ஏன்றுநின்று செய்யுமிரு வினைக்கும்—

தனதுசுதந்தரமாகவந்தேவனை முறை பிறழாதுபொருந்திப் புசிப்பிக்கும் புண்ணிய பாவங்களைக்கும்

தோன்றுதி, வாயுவொருபத் துக்கும்

பிரத்யக்கமல்லாத பிராணன் அபானன் உதானன் வ்யானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் கிரிகரன் தேவதத்தன் தனஞ்சயன் ஆகப்பத்தாய வாயுக்களைக்கும்

மாறுதவல்வினை யேபோ-லாயகினைக்கும்

ஒருக்காலுமிதஞ்சொல்லாது பெற்றதி னுமைமையாது குறைகளைச்சொல்லியாதி யேதென்றுதொட்டு வரப்பட்ட மாதா பிதாமாதுலன் முதலாயினோர்க்கும்

.அருநிதிக் கும்—

மிகவும் வருந்திதேடப்பட்ட திரவிய தநிதின்பொருட்டும்

நேயமோ, மிச் சைசிறியையி

அன்புடனே பற்பலவாய வினைகளின் பொருட்டாக விச்சாஞானக் கிரியாசா

வைதனித்தங்கு ரூபகியவ்விடத்துத் தன்னை விணையைத் தலவனை யுன்றிப்பாராமல் விஷயாதியின்பொருட்டு

என்னிலா - வச்சங் கொடு மையனைவ பூன்று—

அவைகளுக் கேற்றதாதுபில்செய்யுமிடத்து எப்படியாமோவெல்லுருச் சங்கையில்லாதபயத்துடனும் அவைமுடித்தற்பொருட்டுச்சாருந் தாசூன்யமில்லாமையுங் கலருகத்தரித்து

கச்சாலவன், நினிலாதது

அவைபீலமறாகாத்தைக் கச்சையாகச்சாத்தியருளுஞ் சிவனருளிச்செய்த திவ்யாகமங்களினுண்டான வசனத்துவபூரியாதரியாமல்

திண்டாடிம் பக்குவி-வாரிலகப்பட்டு மயங்கினேன்—

ஒன்றுபோயவபூரியொன்றுபோகாமலிருக்கவுதருலையம்பெடுத்துப்பல்வகையானதத்வங்களின் சுதாய சுகஸ்திவார்ச்சுத்தியிற்பொருத்தி மருண்டேன்

தெருங்கால், உன்னையொ பூரிய வுறவில்லையென் றுமதுதன்னைபறிவை

விசாரிக்குமிடத்து

எனக்குச்சாவாய், யான்படும்பலவாய துயர்நீக்குகைக்கு நீயன்றியிலையொருவருமில்லையென்பதை நீதானேயறிவையே! அதாவது, எனக்குவிட்டுநீங்காததானமாகவுடையையாகலினியறிவையே

தெளியறிவை—

பாசவறிவுபசுவறிவுபோலாதுளப்பொதுமொருபடித்தாயெல்லாவறிவுக்குந்தான்முதன்மையாய்த தனக்கொருசகாயமென்பதில்லா ஒப்பற்ற சிவஞானத்தை

மூன்னம், தலைப்பட்டார்த் தீரத்துறந்தார்மயங்கி-வலைப்பட்டார்மற்றையவரென்று—

பூர்வத்தில் புறப்பற்முகிய பொருட்பற்றும் அகட்பற்முகிய விரண்டுடம்பிற்பற்று மூற்றத்துறந்தவர்களே சிவஞானம்பெற்றவர்கள். இதிலியாதானுமொன்றிற் சிறிதாயினும் பற்றிருந்ததாயினவர்களே ஜனனமரணமாகிய பந்தமூற்றவர்களென்று

நிலத்தமிழின், றெய்வப்புலமைத்திருவள்ளுவருரைத்த-மெய்வைத்தசொல்லிலிருந்தாமல்—

தமிழ்நிலையிட்டுச் சங்கப்பலகையிட்டுக்கொதித்தேறியிருந்தநாற்பத்தொன்பதுபேர்களையும் விழுத்தள்ளித்தனக்குமாத்திரஞ் சங்கப்பலகையாகக்குறுக்கின ரூறள்வெண்பாவின் சொல்லும்பொருளுநாவிடங்கொண்டு தெய்வீகவித்வானவழுகிய வள்ளுவநாயனரோதியருளின சத்யவாசகப்பயனே யானசையாதப்பாராமல்

ஐவர்க்கு, மாவதுவேசெய்தங்கவர்வழியைத்தப்பாமற்-பாவமெனும்பவ்வப்பரப்பழுந்தி—

பஞ்சேந்திரியங்களதுவதுவேண்டிய விஷயத்திற் செல்வதற்கன்யமாகமாறுபடாமலதற்கேற்கப்பொருந்தியதன்வரம்புகடவாதுநிற்கவதருல்விளைந்தபாவமாகியநரகசமுத்திரத்திலேதாழக்கரைகாணாதவண்ணமமுக்குண்டு

பூவையர்தங், கண்வலையிற்பட்டுக்கலவிகளவியின்று

மீண்டுவெளிப்பட்டவிடத்தினு மெல்லியராகியமாதர்தம்மான்விழிபோன்றவிழிபிறழ்வின்பாசப்பினிப்பினுக்குள்ளாயவர்களுடனேகூடுதற்கேவண்டிய அமரகங்கொக்கோகமுதலிய நூலின்பயனேப்புணர்ந்துண்ணி

அங்கு-உண்மைநிலையுணர்ச்சியோராமல்—

மெய்யாகிய ஞானத்தைத் தரப்பட்ட நூல்களைப்படித்தறியாமல்

திண்மையிலை, ஒவிற்கோடுமைபலபிதற்றி

அறிவு சிறிதும்புகப்படாமற் சிக்கென்ற நெஞ்சாகையால் வாற்கடினமானகற்று க்கதறியும்

காடோறும்-சாவிற் பிறப்பிற்றலைப்பட்டுங்கு—

தினந்தினமிந்தப்படி இறக்கிறதும பிறக்கிறதுமே மெம்பாடாகப்பூண்டுதிரியும்

ஆவிநிலை, நிற்கும்வகை பாராய் நிலையானெஞ்சமே-

இப்படியின்னதுவன்றியிலை சரிக்குமான்மாவாகியநானைசவற வொன்றிலும்படாமலிருக்குநிலைக்கானவுபாயஞ் சிந்தியாய், நீபோனானெயென்று பேதமில்லாத சத்தியாகியமனமே!

பொற்பு—னையாழேன புகலக்கேள்—

அதற்கு வகையாவதெப்படியாமென்று கேட்பாயாகில்? உனக்குநன்று யாழுறத் தெரியும்படி நான்சொல்லுகிறன்கேள்

வெற்பின்மிசை, வந்திருக்கவல்லான்

தென்றிசை புனிதமாகவுந் தேவர்களிருடிகள்பொருட்டாகவுந் திவ்யமானதிருமேனியாக வுடையுடனே வெள்ளிமயமாகிய கைலாயமலையிலுச்சியிலெழுந்தருளியிருக்குந் தருதியையுடையவன்

மதியாதார்வல்லரணஞ்-செ

அதுவன்றியிலுந் தங்கள்தவமிருதியின்கர்வத்தாலுங் கோட்டைவலியின் பலத்

தாலுந் தெய்வத்தினிருடிக ளொருவரு மெண்ணிக்கையில்லாததுபோல அவர்களுடனொப்பாக நினைந்திருந்த முப்புராதிகளு மவர்களுடையகாட்டையுஞ் சிவந்தவக்கினி சமூத்திரத்திலேல காமுறமற்போம்படி தேகபாத்மனியாகிய சிறுகைசெய்தருளினஸ்வாமி

நந்தமிழ்மின் மூழ்கச் சிரித்தபிரான் —

அப்படிப் பிரத்யகூமான திருமேனியாயிறுஞ் சர்வசுத்தங்களையுந் தனக்குள்ளேயடக்கி முடிவில்லாமனிற்கும் வேதத்தின் முற்பரிடுதத்தின்டொருளுருக்குந் தொனியதத்தமான வறிவானது

வேதமுடிவிற் விளைவிற்விளைவிலை மொளனி-

மூவிலை மலமில்லாத நின்மலரூபியினுங் கிருபையானவன்

ஆதியமலனிர் மலனருள் —

எல்லாவறிவுக்குமேலானஞானமுமதற்குத்தலைமையுந்தனிசித்த ஞாஞனந்திக டிருமேனிகடிருமேனியே தனது திருமேனியாகவுடைய வியற்கையன்

போதவறிவிலறிவையறியுமவர்கள் குறியுள் புகுதுங் குணவன் —

ப்ருதிவியீருகவனைதிவதரப்பட்டவாகாசவெளிக்கும் வெளியாகிய பிரகிருதி வெளியதற்குக்காரணமாகிய கலையான வெளியிலுள்ளியான்

நெறிதொள், வெளியிற்வெளியிற்வெளியன் வெளியிற் -

அந்தக் கலாதத்வத்திலிருந்து மதிற்ரூய்வில்லாதவன்

ஒளியிலொளியிலொளியிலொளியன் —

அந்தக்கலைக்குமேலாகிய வொளியான வசுத்தமாயையொளியதற்குமேலாகிய சு

த்தவித்தை யொளி யந்தச்சுத்தவித்தை யொளிக்குமேலாகிய விந்துவாகியவொளி யிலிருந்து சகலமுமுண்டாக்கப்பட்டவன்

ஒளியி, லளியி லளியி லளியன்

அந்த விந்துவுக்குமேலா யதுக்ரஹமே தொழிலான சதாசிவனுக்குமேலாய்க்கிரு பைதாரனை பராசத்தி அந்தப்பராசத்திக் குக் காரணமாயபரமசிவம்

அளியிற்-

அப்படிகிருபையாயிரங் காண்டல் கருத லுரையென்னு மளவளாந்து வறிஞரளவிற் களவானவருகிலும்

அளவி லளவி லளவன் —

அறிஞரளந்தறிந்ததிலமிழ்ந்தாது அவ்விடந்துவிருகுபிறக்கிற் சற்றுந்தொழுதாய் நிஞ்சுஞ் சுத்தியுடைபவனை

அளவிறந்து, நின்ஞானைத்து நிறைந்தாநினைப் பவர்பாற்-சென்ஞ ன்றெரியத் தெரியாதான் —

அளைவயிலேலி யளப்பதற்குமளப்பரி தாய் நிலையையுடைத்தாய் ஜடத்தாகிய வெல்லாம் பூரணமாகியிப்படியொருபா ருளுண்டென்றுரைக்கப்பட்டவர்கள் மயந்திலே புதிதாகதேதான்றப்பட்டவரு கிலுமான்மதேபாதத்தாலறியப்படாதவன

ஞஞ்ஞ, வினக்காய் நிறைந்த விரிசடையான் மன்மேற்- றளக்காமவின்ற பெருந்தேசதி —

ஒருகாலத்தொடித்துவினைந்தியமோரிடத் தொர்காலகந்தியும்வாராது ஒருபடுத்தா யசைவாற்கிர்த்தியா யிருளறுக்கும்வினைக்குப்போல வான்மாக்கள் மலவிருளிரிக்கைக்குவிளக்கா யெதேதைப்படாமற் சர்வான்மாக்களிடத்து நிரம்பி மேன்மேற்பிரகாசிக்கப்பட்ட தேஜசாய்ப் பூமியின்கண்ணு அன்றியிறந்து சர்வதேஜுர்களுக்

குந்தெவ ளுகச் சலனமற்று ஒளியாய்வழங்குவதற்கெல்லா
ந்தாமெளிகொடுப்பதாய்ப் பெருமையுடைய பிறப்பை

உனக்கண்ணு — தற்றெரிசனிக ளறிவின்கண்ணே தோ
க், கல்லா துன்றுவதன்றிக் கடபடாதிகள்போல ஞா
தோன்ரு வமல னக்கண்களுக்குக் காணப்படாதவன் அ
னகிலமெலா - நி திமலமில்லாதவன் அண்டங்கள் புவனங்
ல்லாம னின்ற நி களியாவையினு மதன்கண்வாழுந் தாபர
லையிரண் — சங்கமங்கள்மட்டுந் தோன்ரு துணையா
யிற்பதுதாமென நிலைமையானவன்

சொல்லாரு, — கன்மமல மாயாமல மிரண்டுநீங்கின வ
மீசன் பெருமை ஞானவான்மாக்களெண்ணிறந்தபடியா
யிரு விணையினி கேவதாகமங்களாலே திருவாய்மலர்ந்தப்
ன்றுன க்குப் - பட்ட புகழையுடைய சிவனதுசரித்திரத்
பேசுந்தகைமை தைப் புண்ணியபாவப்பகுதியாகிய கன்ம
யெலாம் பெணி மலமாயாமல பந்தமுகியயானுமிப்போ
க்கேகள் — தது மென்மலியன்றமரியாதி யுனக்கின்னு
மொருவகைத் தகுதிப்பட சொல்லுகிற
ன். அதைநன்ரு கப் புத்திபண்ணிக் கேட்
பாயாக

பாசம், பலவு — காமியம் மாயை யாணவமென்னு மும்
ங்கடந்து பரிந் மலத்தின்காரியகாரணங்களை யறிந்துநீங்
தருள்சேர் பண்பா கின வுபசாரத்துடன் சிவஞானசம்பந்த
ற்-குலவி வி ரான வான்மாக்க ளிருதயமான பொது
ளங்கு குணக்கு வெளியிலே விளங்கிநின்ற குணமானமலே
ன்றிருன் — யான். இதுவன்றி யெண்ணிறந்தபடித்தா
கும் பிணிப்பையுடைய வைவகைச்சத்திக
ளினது வியாத்தி வியாபகங்களுக்கப்பா

லாகியு மதனுட்கட்டிற் றிலக்கமிலவாய வுயிர்க ளினைவக் கண் தரம்போற் றலைபளிசெய்யும் பேரறிவாயதுவேபொருந்தும் திலப்பொதுவி லியாவருங்கண்டு மகிழ்வுண்டாக நட்ட ம்பயில்வனவேவகுணமான மலையென்றுமாமென்க.

இலகவே, செய்யதருமச் செழுங்கிரியின் மீதி லுயர்ந்து-

விளங்கச் செய்யப்பட்ட சிவபுண்யமான மலையிலே பிறந்து

னையம் பரவ மகிழ்ந் தெழுந் • தது

அபரஞானத்தின்றலைமைகண்டவரது கூர்ந்தவறிவுக்குப் பிரயோசனமாகியற் றும்படிக்குச் சந்திதாஷத்துடனே வெகு முடைத்தாய்

அங்கு— ஐயங், களவுபயங் காமங் கொலை கோபங் காதி- யஞ்ஞானமென்னு மிவையெல்லாமழித்திங்கு—

ஒன்றையொன்றுகந் திரியக்காணுதலையுமக்குத் தோன்றுதற்றானன்றுமாக நினைக்குதலையு மச்சப்படுதலையு மாசைப்பற்றையும் பிறர்வுயிர்வதையையு மகங்காரதையு மூறுகநீ சத்தியனந்தமான புண்ய பாவங்களையெல்லாங் கெடுத்து

உளமகிழ்ந், தொமெனவே யெங்குமுழங்கி க்சுருதி பயிற்- செம்மைதருமா கமங்கள்சேர்ந் தோதி—

களிப்புடனே ஜடசித்துக்கள் முற்றுமி யல்பாய் நாதமுழக்கஞ்செய்து வேகததி லுலே நடந்து ஞானத்தின்பகுதியாய் தி வ்யாகமங்களினன்று பறிவாய்ச்சென்று

மும்மலத்தி ன், காடடங்க வேர்பறித்து கல்லிக் கரை கடந்து

ஆணவமாயை காமிபமென்று விரிந்தி ருண்ட காட்டுவிருத்தி நாசமாம்படியதற்குக் காரணமாகிய திருவ்வைப் பிடுங்கி சர்வமுமாய்ச் சகலசத்தங்களுஞ் சகலசத்தத்தின் பொருள்களுமாண்டாக்கியறிகையாலதுவெல்லாஞ்தனக்குக் கீழாகையாலுமதனளவிலாவுபடாமையாலுங் கல்லியினதுவரம்பையுமுடைத்து

அஞ்-கோடிபல்பூதத் தினார் வழித்து—

ப்ருதிவியப்புதேயுவாயுவாகாயமென்னுமைந்துபூதமுமைந்து நான்குமூன்றிரண்டொன்றென்னுமத்தன்மூடப்பிரஞ்ஞைக் குணங்களின் விரிவையும் போக்கி

நீடுபுகழ், மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற-வைவாயவேட்கையவாவகற்றி—

அனித்யமானவுருமும்பெருமுழுமையுமழுகும்பெரியதென்னுங்கர்த்திமையுநிறுத்தப்பட்டவான்மாக்கள் சரீரத்திலிற்கும் பரிசத்தினதுதன்மையும் வாயிலிடமாகநின்றசிங்காவையின் றன்மையுரூபத்திரத்தினிடமாய்நின்ற ரூபதனினதுதன்மையுந் துண்டத்தினிடமாகநின்றவாக்காணத்தினதுதன்மையுங் கர்ணத்தினிடமாகநின்றசோத்ரதனினதுதன்மையுமிப்படிப் பலவாயதன்மையாய்சிங்கம்போன்றைந்துவாயிரணும் விழுமுவைவிருப்பும் ஞானேந்திரியங்களாற்பற்றுமாசையைப்போக்கி

கையுமியல், வாக்குப்பாதம் தன்னைப் பெருமைக்காகாது கீழ்ப்படிதிவிக்குமியல்பினையுடைத்தாக்கழிவா

பாணினி பாயுருப பாடாணமாகச் சொல்லினின் விளக்கும்
தந்தம் பலவு-நீக் வாக்கையும் பாவலேவுவான காரியத்தி
ஈச் சொறிந்து நி லே செல்லக் காண்நின்று கமனிக்கும் பா
றைந்தோடு— த்தையும் கியாதிலாப் பூச்சியங் கூர்த்த
மூவாத புண்ணியத்திற் செய்யாது ஆர்வ
ங்கண்ணோட்டமாகிய பசுத் தர்மத்திலே
யிதலுமிது வேற்கவொண்ணாதென்று விசாரியாமலே
குங்கையினின்று செய்யும் பாணிபிணைய முதாரத்தினின்று
ஐவத்தையுங் கட்டத்தையும் வேறுவேறுபடுத்தும் பாயுரு
வையும் விடயானந்தத்தை யிருவகையான சோபவக்குறி
யினின்று விலக்கு முபத்தத்தையு மிப்படி பலதோடப்பட்ட
சன்மேற்றியங்க னோன்தையும் விடுவித்துத் தானெருங்கி
ந்தத்தானவ்வளைல்லா நிரம்பித்தென்று

தோக்சரிப, பந்தமெனுஞ் சோலபறித்துப்பரந்து

அலைக்கு-மந்தமனம் புத்தியு-ருங்காரஞ்— சித்திவிழு, மோதி

அருணீரணை தோங்கி

நீக்கப்படாத சுங்கற்பவிகற்பமாகிய தொடர்ச்சொனிவை வெளியாகவுருவியுதிரைந்தோடி-

நான்கு நான்கு தோதமாக வாட்டுக்காறு மந்தக்கரணங்களினுடைய தற்குணங் கெடத்தாக்கி

டற்பலவாகச் செய்யுந் தத்வங்களின்சே ட்டையை நிறுத்தியாவுஞ் சிவதோவத்தின் நன்மைதோடாகிப் பெருக வளரப்பண்ணி

சாத்விதம் ராசதம் தாமதமென்னும் பெ யரினையுடைய குணத்ரயங்களின்செயல் பதி மாறிமாறிவரு மிருவெற்றிமையெல்லாந் தன தெருபடித்தாய வின்பநிறையாற் தோடித்து

உரோமமெலா ங்கைகலந்து—

உடல்முழுவதுள்ளு நிரம்பி மிகுதியாற் பு றம்பு புக்கோடி மூன்றரைக்கோடி யுரோம வழியெல்லாஞ் சுகம்பிறந்து மயிர்கள் சிலிர் ப்ப

சீதப், புளகமு ம்டப் புலன்ம யகம்போக்கி-

மாயாதனுவி னித்பகுணமான தாபசோப மு மலுதி ஜனனமரண வழலிக்கையுநீக்கித் தட்பமுடையவாய பெருஞ்சுகம்விளையப் பு ன்கஞ்சுந்தின் சிறுதொழிலான் மருட்டிவழிச் சார்த லறப்பண்ணி

விஞைவில் புல ன் மு ட் ட மை வி—

அண்டத்துந் தனுகரணங்களுக்குக் கார ணமாகிய விஞைகளிரம்பிய சந்திரமுதற் கலை யீரு வறுவகை நிலங்களு மடங்கச் சென்று பாய்ந்து

களபதன, மா தர்மயக்க மறுத் து

பசுங்கூட்டாகிய சந்தனங்களிலுற் பொதி ந்துநெருங்கிய கொங்கைகளையுடைய அங்க னையார்கள் செய்யுங் கோலக்கோட்டிகளால் விழைவுற்றுச் செல்லு மறியாமையை நீக்கி

வளர்மண்டல த் துச் - சோதி யொ ரு மூன்றினை யுஞ்சோதித்து—

அண்டத்தும் பிண்டத்து மெழுதலியல்பா கி வாதனையுடைய வக்னிமண்டல மாதித்தம ண்டலஞ் சந்த்ரமண்டலமாகிய மூச்சுடர்களு ந் தனதுகாருண்யவாணைப்படியே சர்வத்துக் கும்பொதுவாய் நடுவுநிலைமையாயேநில்லா து அதிகாரமலத்தால் விகாரப்படாமல் பார்த் துநிறுத்தி

நீதியினை, ல ா தாரமாறினுஞ்செ ன்றுநி

மூலாதாரஞ் ஸ்வாதிஷ்டானம் மணிபூரக மனாகதம் விசுத்தி யாஞ்ஞையென்னு மா தா ரத்தினைடவே முற்றுநிறைந்து

அடல் கூயுக்க ள்-மீதான பத்து மிகப்பரந்து—

ஒன்றுடொன்றுமாறுபட்டுப் பொருதல் புரியும் பிராணன்அபான னுதானன் வியான ன் சமான னாகன் கூர்மன் கிருதரன் தேவத த்தன் தனஞ்சயனென்னு மேலாயமாருதமு மண்டத்துக் காரணவாயுப்பத்தும் விளங்க மேற்கொண்டோடி-

காதி,

பிரிதிவி யப்பு தேயு வாயுவாகா யமெனு - முறுத் நிலைமைந்து மோ டி —

மேலடாதுகோபித்து

தேகத்தின்காரியமாய் பஞ்சபூதத்தின்கா ரணமாகிய வண்டத்தேதாமுகமாய் நீடுநிற்கு மைவிதமான பூதத்தானங்கள் கலைகளைங் கும்பரந்துநின்று

மறுவிலா, நா ன்முகன்மா லீச ன்பமேகனைலஞ்சி றந்த - தான்முக மைந்தாஞ்சதாசி வ மூ — ர் த் தி னொருரு, விந்துநா தங்கடந்துசுத்த வெறுவெளியி-ல ந்தமிலாப் பாழ டங்கத் தேக்கிய பின் —

அண்டத்தும் பிண்டத்து முற்பவராசருற் றந்தீரா வான்மாக்கள்போலாது கடவுளாகி நிராதாரவதிட்டிதமாகி நிவர்த்திகலை யதிப ரானபிரமசிருட்டியையும் பிரதிட்டாகலையினி ன்று திதிபெற்றுச்செய்யும் விஷ்ணுவின்திதி யையும் வித்தியாகலையினிருந்து சங்காரத்தைச் செய்யு முருத்திரமூர்த்தி சங்காரத்தையுஞ் சாந்திகலையினிலபாகித் திரோபவத்தைதப்ப பண்ணு மகேசுரர் மறைப்புச்செய்தலையு மா காயபூத விடாபகவந்தமான சாந்தியாதீதக லைக்குக் காரணராகி யணுக்கிரகத்தை யைவ கைறிரமுடைய முகங்களாற்புரியுஞ் சதாசிவ மூர்த்தியணுக்கிரகத்தையு மிந்தக்கலைகளு மிந்த சதாசிவமூர்த்திகளுந் தலுகரணமுதலியவையாகக் காரணமா னசுத்தமாயையி னதோமுகமான விந்துவான பராசத்தியை

யுமந்தச்சுத்தமாயையி லுர்த்வமுகமா யோசைவழி-வாகிய வப
ரநாதத்தையும் பிரகிட்டு மேற்சென்று சுத்தமாயாகாரணங்கட
ந்து நின்மலமாகி நிராமயமான பரவிந்துவென்னும் பராசத்தியி
னது முடிவிலாவியாத்தியாகிச் சித்தஞ்செல்லாத சூனியமெங்கு
ங் குறைவுறாநிரம்பி யெவ்வளவி லுந்நில்லாது பரந்து

மூன்றிவரு, மவ்வுரிவுக் கப்பாலுஞ் சென்றகண்டமுள்ளடக்கிச் - செவ்வறிவே பாகித் திகைப்பொழிந்திட்டு—

ஞானபாதங்களில் முதற்பேசப்பட்ட பராசத்தி ஞானத்தூமேலாகிப் பூரணமானபரநாதத்தையுந் தனக்குள்ளேயாக மேற்ஞானதெல்லையளவு செறிவுதோடு கீர்மையாய்ச் சுத்தப்பேரறிவேயாகி வேறுசந்தேகமில்லாதிர்ந்து

எவ்வறிவுந், தானுபவிடனித்தித் தன்விர்பிறிவில்லா-வூறுகிபெவ்வுயிர்க்கு முள்புகுந்து—

பாதாளசத்திதொடங்கிப் பரந்தவியாபகமும் பலவாயசத்திகளுமன்றி ஜடசித்தாகிய வெல்லாப்பொருள்களின் ஞானங்களுந் தன்னைதாகியவாயிலுத் சேர்ந்தவுயிர்களுக்குச் சுத்தமுத்தியுங்கொடுத்துத் தனக்கடின்னமான நிரதிகாரத்தக்குத் தான்றிருமேனியாகியிருந்தாலு மூவனையுமில்லாதவுயிர்களுக் குயிராய்நின்குந்தன்மையுங் குன்றுதுமாகி

மேலியிலா, வஞ்சவுத்தையுங் கடந் தாயபெரும் டேரொளிக்கே - தஞ்சமெனச் செல்லுதலுற்ப ட்டு—

கண்டிக்கப்படாதுதாய்ச் சர்வமும் நிரம்பித் தூலசூக்குமமான விருவகையிற் திருட்டிதி சங்காரந் திரோபவ மனுக்கிரகங்களாபவைந்தவதாரமு மில்லாததாகிப் பரமாய் நிர்மலமாய் நித்தமாயொன்றுட்சருவப்பிராணிகளுக்கு மறிவாகியசலமாகிப் போதங்களாற் செபபவரிதாய்த் தற்சிவமாகிய மிகு

க்தவொளியே தனக்குக் காரணமாய்க் கதி
யாகவுதணுடனிரண்டாறப்போப்புச்சு, இது
வன்றியுஞ் சுத்தாவுத்தையிலுண்டாகிய பஞ்சபேதமான வவத்
தையுங்கடந்த பேரொளியே கதியாகச்சென்று பாய்ந்திதவு
மாம்

வஞ்சமறுத்,
தானந்தமில்லா
த்தன்னை ளியா
லோங்கிவரு-மா
னந்தமென்ப
தோராதுடையா
ன்—

சொல்லிப்போந்தவையாவுஞ் செய்யுமிட
த்துச் சர்வப்பிராணிகளுக்கும் தத்தம்மினை
யால் வேறுபாடுகாண்டலல்லது தான்செய்
தால் பக்கஞ்சார்தலின்றி முழுவுழுதலென்ப
தமிலவாகிச் சகலவுயிர்க்கோயுந் தனியன்பி
னியுத்துமென்றுநினைவா யளவிறந்தகாரு
ண்ணத்தினை மென்மேலும்வளர்கின்றமிகுதியின்
பசுகந்தரீன்ற தசாங்கப்பொருளுக்காழ்ப்ப
க்தியுடையவன்

ஆனந்தம், ப
ன்னுறும் பயன் சு
ருதியாகமங்கள்
பார்த்துணர்ந்
தநன்னலியி
னொருநாடுணை—
யான்—

அருளாயடைந்த வான்மாக்களுக்குஞ் சுக
சொரூபமேடைசெய்வதற்குக் காரணமாகி யரு
ணல்லமையறிதற்குக் காரணக்கருவியான ஞா
ன்குவேதமுமிருபத்தெட்டு திவ்யாகமமுங்
களங்கமறமேவாதி யதன்முற்பாடிய முத்தொழி
றிபச்செய்த மஹத்துக்களுக்கு மந்தவறிவாற்
பொருந்தப்படாது நுண்ணியமான சிற்சத்தி
த்தானமே தனக்குசுத்தமான நாடாகவுடை
யவன்

எண்ணெண்,
கலையா னுணர்ந்
தநுகருந் தழிந்து
காமம் - நிலையான

விரிந்த வபரஞானமாகிய வறுபத்துநான்
குவகைப்பட்ட கலைகளினது ஞானங்கலை
யாராய்ந்து ஒன்றின்கருத்தென்றுசொல்லா
தவெவ்வேறுதீர்ப்பதப்பட்டுச் சொல்லுவையா

தெல்லாமு நீத்த தற் பயனிலயாமைகண்டு மனதுருகிநொந்து
ங்—கலிவுறவே, திரிவிதகரணங்களு மெப்போதும் பற்றுக
தேட்டற்ற சிந் வாசைப்படுஞ் சுத்தமாயாபீடத் திருத்தன்
தைச் சிவஞான முதலிய கீழுள்ளபோகத்தானங்கள் முடிய
மோனத்தா- வனித்யமென்று நீத் தருளுருவாற் சலிப்பற
லோட்டற்று விற் னின்ற வான்மாக்களிடத்திலே யவ்விடத்து
றிருக்கு மூருடை திக்குஞ் சிவஞானமதுவே தனுவாக வான்ம
யான்— சகாவிதமாகிய போக்குவரவற்ற பூரணத்வ
ம்வந்தவிடத் தழகுசெறியு மனுபூதியாயபகு
திக்கு நாயகன்

நாட்டத்தாற், என்பதை-பொய்யிற் கூடாமற் சிந்தைமய
றெண்ணீ ரருவி க்கந்தெளிந்து நாட்டத்தாற் றெண்ணீரருவி
விழச் சிந்தைமய விழ வுண்ணீரமையெய்த வுரோமமெலாநண்
க்கந் தெளிந்- ணும் புளகம்புனை மெய்யருள கம்பங்கொண்
ண்ணீர்மை யெ டுள்ளுருகி டளவிலாமாலா யிருக்குமவர்மன
ய்த வுரோமமெ த்தை வாங்கவருள் மேலாய் விளங்கலங்க
லா— நண்ணும், ன்மெய்யிற னெனமாறுக.—பொருளாவது,
புளகம்புனைமெய் மலையிலுச்சியி னட்டுத்தெளிந்த நறுநீரான
யர் பொய்யிற்கூ திட்டையருது விழுமாட்போல விரண்டுகண்க
டாம- லுளகம்ப ளிலுலுங் கண்ணீர்தாரைவிட வான்மாவினு
ங்கொண் டுள்ளு டைய வையுறவுநீங்கி யுள்ளே ஞானம்விள
ருகி— யளவிலா, ங்க மயிர்க்காடூறுஞ் சுகபுளகமுண்டாகுஞ்
மாலாயிருக்கு ம சத்தியத் திருமேனியானவ ரிந்தபிரபஞ்சப்
வர்மனத்தை வா பொய்யை நீத்தவர்களிடத்திலே கம்பிதமா
ங்கவருள் - மே ன வானந்தமுண்டாகத் தாலெருபொருளெ
லாய்விளங்கலங் ன்னுந்தன்மைபோய் நீராளமாய்க் கரையிரு

கன் மெய் யி ஞ ன்—

தபற்ரும் வாஞ்சையுடை்ய வான்மாக்கள் செயலானது விஷயாதிகளிற்செல்லாம லிறுத்தித் தன்வயத்தாக்கு மருளை யாவைக்குமுதி கமாகத் தோற்றப்பட்டவையை யழகுசெறி யமாலையாகத் தரித் தறிவுதானே தடித்தனவே திருமேனியாகவுடை்யவன்

தோலாத, வானம்புவன மலோக டலேழ்பாதாள மூனேந்து பூதத் துயிருணர்ச்சி— ஞானமா, யெல்லா மா யல்லவா யென்ணுவா ரெண்ணத்து— நில் லாமனிற்கு நீள் வாசியான்—

பேரிருளாய் வழங்குதலில்லாத வெறுவெளிகளு மிருநூற்றிருபத்துநான்கு புவனங்களு மஷ்டகுலபர்வதங்களுஞ் சப்தசமுத்திரங்களுஞ்சப்தபாதாளங்களு மான்மகோடிகளுக் குடம்புண்டாகைக்கு மூலமுங் காரியப்படுமானபஞ்சபூதமுமந்தவான்மகோடிகளியாவைக்கு மறிவெவ்வளவோ வவ்வளவுக்குத் தோற்றதுளவவ்வளவவ்வள வதன்றியேயாகியுஞ் சொல்லப்போந்தவையித்தனையுந் தன்னிடத்திலே யுண்—டாக்கியுண்—டாக்கியும் வினைப்பகுதியால்விளக்குகையடாற் மூனல்லவுமாய் போகமிக்கால் பகுத்தறியு மறிவினர் பகுத்துக் காண்கைக்குக் காரணமையுங் காட்டுவதுமான சித்தாய மனவேகமான விச்சை கிரியை ஞானசத்திக ளித்தன்மையவானதே கடிங்குதிரையாகவுடையவன். இதுவன்றி யப்படித்தோய்ந்தும் தோயாமையுமான விசித்ரமான வாசியேவாசியாயுடையனென்க.

சொல்லாரும், பாதாளமூடருவி ப் பாரேழும் வி ண் ணேழு - மா

ஈஸ்வரவாக்யங்களாலே யதோமுகவுலோகங்களெங்கும் தடையறப் புகுந் ததன்மேலாந்திதி விருகச் சப்ததீவுள்ளுமதன்மேலாகி

தாரமாகி யகண்ண யூர்த்தமுகமான பூலோகமுதலாக வடைதேய்
டநீளைநந்—தீதா யுயர்ந்து சுத்பலோகமீறுக தேவழு மேலுலோ
தவரிதா யெனி கங்களுநள்ளவாய்த் தானிலையாக நீட்கைக்கு
தாயருடறை யா த் தானமாக்கியன்றியு மதன்மேலாய வுலோக
றங்கத்- தருவா ங்களாய்க் கண்டதமன்றி யாருவாயிருக்குந்
யுயிரா யுளர்வா சுத்தமாயாலோகமியாவு நிளைந் திப்படியிரு
ய்ப்—டொரிதாய, ந்தாலுஞ் சுட்டிச்சொல்வதற்குக் காட்சியிற்
படாது. ஆலையில்லாததோ வென்னிற் சுட்
டிநந்தாற் சொல்லிற்பட்டதாய் அன்றியு மே
லோர்க்கல்லது வுச்சரிக்கப்படாத வேதநான்குஞ் சிக்ஷை கற்
பம் வியாகரண நிருத்தஞ் சோதிடஞ் சந்தமென்று சொல்லப்ப
ட்ட வங்கங்களாறும் இவைக்குத் தானல்லது வேறுயிரினியில
தாயதிற்பிரித்துட் பிரவந்தசருவமுஞ் சொல்லுவதாயதுவே
யதனுக்குயிராயதிலே நிச்சயமானதாற்பரியமே யந்தவுயிர்க்கு
ஞானமாயிந்தவித்தாலாய சரீரமே மிகப்பருத்து

வெய்யதுயர்ப் தனது டெய்டியோர்களிடத்தில் கடினப்
பாசமற விகியே பிரவிர்த்தியான பொல்லாத பந்தக்கட்டை
வெம்பிரவித்- துயற்றுப்போம்படி செய்து திரிவிதகரணங்க
ய்யகடலுத் துக ளிறை லேறுசெய்திக்கிடான பற்பல ஜனிப்
ளெழுப்பி—யை புத்தாபசோபமாய்ப் படர்றுக்கோடாய்க்க
யழுறுவ, காமச் றையிறந்து நிலைகாணுதசாகரத்தைப்போலப்
குரோதத லோப பயனிலவாய் ஜனனசாகரத்தை நன்றுய்ந
மோக மதங் கா ணையிரஞ்சிறிதுமில்லாது துகளைழக்கடந்து
ய்ந்த டர்ந்துச்- சந்தேகப்படுவனவும் விஷயவிருப்பு மதன
சாமத் தொழிலி ன்வரும் வெகுளியீயாமை யாதுந்தெரியாமல்
ன்றலமித்து-- மயகநிற்படுகை தன்னைமறந்து கெர்வித்தன்
காமத்தாற், கத் மூதலானவைகளை வெகுண்டு நெருக்கி மறித்
தஞ் சமையக்க தடறித்துத் தெரிவதற்குக் காரணமாய் புவன

ணக்கின்விறற் கடோகத்தை நசுங்கமித்தித்து வேறுவேறு பெட்டறுத்துத்-தத் யிட்டுக் கொள்ளையச்சம்பொருந்தி தீர்க்கப் தம் பயங்கொலி பிரயோசனமில்லாத நூலாகிய பற்பலவார்த் களாங் கழித் தையாகக் குரைகடும் புறச்சமயிகளாகிய புன் தே — தத்திவரு மையர் கோவைசெய் தருதியின் வெற்றிமைபச் ம், பாசக்குழாத் சின்னபின்னமாகத் துணித்துத் தன்றிறமற் தைப் பட்வழித் று அச்சுறுதல் பிறவுயிர்கோறல் முதலிய செ துட்பாவைபர்த- ய்வதற் கிசைதலை நாசஞ்செய்து நாடோறும் மாசைக் கருத் நாடோறும் புணர்ந்தசெயலுரைகள்ன் பிணிப் தையறவீசி—தே பாற் பெருகிவரும் புத்ரர்முதலாயின முற்று சுத்தா, லான வே ம்வேரற வுடர்த்துமோதிக் களத்ரப்பற்றை கங்கொண்டருள் ச் சிறிதுமில்லாம லறுத்து அளவற்றகருணை மும் மதத்திரு- யிரு லெந்தவித்தத்திரூலே யான்மகோடிகளி னூனையார் தத்து ன் பந்தநீங்குமென்கிற நினைவான் கறினைநதா வங்க ளருள்புரிந் னை குணமாகி, அறிவன்றியிலு மந்தக்கிருளை துதே — தினைப், ப தானே மிக்கவாராமையாகிய மயக்குற்று உ ருகிக் களித்துயர் மை திரு வாணியென்னு மூன்றுசத்திகளையு க்து பன்மறைநா மும்மதமாகப் படைத்து அந்தமதங்களைக் த்கோட்டான் -ம குங் கர்வத்தாற் சாதாரணமாகி தேககாரிய ருவித் திகழ்தோ மான தத்வமெவ்வளவுள வவ்வளவு மதனு ளு யாதினையான்— ட்செறிந்து அந்தத் தத்வங்களுடம்பாய வுயி ர்களவைகளிருலே விவேகபூரகர்ச்சி நூகர்த த்குரியன். உட்கலந்து நிற்றலாலே யந்தபுவ னபோகங்களிற் றனக்குயோக்யமான நிர்மலமாய சுத்தமாயா போகத்தி லுண்டோ வில்லையோவெனச் சிறிதே தென்போன்ற தெளிவைக்குழித் ததனுன் மிகுசல்லாபமடைந்து வீறிட்டு மிக வுமுன்னதமாக யாவையினுரீண்டு வெகுவிதமான வேதங்களை

ல்லாவற்றையுந் தன்க்கு நாலுகொம்பாகப் பொருந்தி விளங்கா நின்ற கிரிபை பிச்சா ஞானமே தனக்கு அங்கமா கொலுயாகினையா கவுடையவன்

இருமுச், சமய ங்கடந்து தனக் கொப்பிலாது-சு மைதுன்ப நீக்கு ந்திவசன்—

உட்சமயங்களான வாமம் வைரவம் மஹா விரதம் காளாமுகம் பாசுபதம் சைவ மாறி னுங்கொண்ட டொருணிலைக்கு மேம்பட்டங் தநிலை யந்தவருளினர் நிலைக்கல்லது பின்னை யாவர்க்குங் கட்டாமையா லொப்பற்றுச் சர் வதொழிலையுந் சுமற்றிக்கொண்டு தன்புறமு யிர்களினைவத்துத் தாமியாவைக்கும் பி ராத்நிகனென்னு மறிவைவிளக்கி டந்தத் தா ன்பச்சுமையில்லாதபடி செய்தலா லவையே யவனுக்குக் கொடியாகவுடையவன்.

கை மையொன் நித், தம்மை மற ந்து தழலொளி யுள்ளோயிருத்தி - யிம்மை மறுமை யிரண்டகற்றி ச--செம்மையே, வாயுவையோடா வகைநிறுத்திவா னத்து-வாயுவை யு மங்கேயுறவ் வாது தம்பிக்கச்செய்து, அதுவன்றியும் புற மைத்தித்-தே ம்பா பிதற்குச் சகாகாரணமாயுள்ள பூதவா யுவா; லெல்லு - யுவின் சகாயத்தையு நிறுவித்துச் சுழுமுன் மொருதண்மையி நாடியினுண்டாய வாயுவாலே மூலாதாரத்

யிருக்கு மின்பரு — தில் ஜொலிக்கிற வக்னியைமெழுப்பி யிலாட
ளை - நின்றுழுழ — த்தானத்துச் சந்திரமண்டலத்திலே தாகஇ
கு நெடுமூர — யதனுண்டாய வமிர்தகசிவாடபுசிப்பா லுள்
சோன்:— — ளைக்குமின்பா யதுமேவுசித்து முன்னுள்ள
தனுக்குணரை திரை மூப்பு மிரதமற் றந்தவு
டம்பே வஜ்ரகாயமா யிளமையெற் றளவிறங்
தகால நித்யராயிருக்கு மஹாத்மாக்களுள்ளே
நீங்காம லெப்பொழுதும் விளங்கிய பேரொ
லியே பெரிய பேரிகையொலியா யுடையவன்

அன்றியு, மாலு — அல்லதுபிரமாவிஷ்ணுலே சிருஷ்டிக்கப்பட்டு
மயனும் வகுத்த — விஷ்ணுவிலுலே யிரண்டியாநிற்கின்ற பிரகிரு
ளித்த வையமெ — திக்குக்கீழ்ப்பட்ட வுலகமெல்லும் பெருகின
லாஞ்-சாலு மத — தன்றி யசுத்தமாயையினுடைய வருத்திரமூர்
ற்கப்பா லுமெப் — த்திகளாலே கடக்கப்பட்ட வுலகங்களும், அ
பாலு — மேலே, — ன்றியினுந் தனித்தனியாகக் கிழுமேலுமுள்ள
யுலகமுமாகா லு — டாய வுலகங்களும் அதற்குக்காரணர்கள் மா
ணர வொண்ணா — ட்டு யாவைக்குமேலா யசுத்தமாயையி னுள்ள
லுரு-மிலகி நடக் — டாய வுலகங்களினு மதிலதிபரிடத்து மாள்
கு மெ ழுலாணை — மாக்க ளறிவாலறியப்படாத குய்யத்தானங்க
யான்:— — ளினும் விளங்கப் பிரகாசித்துச்செல்லு மழு
கிய வாக்கினையினையுடையவன்

அலகிறந்த, கா — எண்ணிறந்த வான்மாக்களுக்குந் தானெ
ட்சியான் — ருவனே புகலிடமாகவிருந்தாலு மொருப்பி
த்தாகாம லவரவர் கோட்பாடுகளுக்குத்தக்
கதாக வேறுவே றுருவேறுடொன் றினசா
டபிடாகக் காணுந்தன்மையன்

காட்சிக்குங் காணன் — உயிர்கட்கு மேலாய ஞானங்கொண்டவ்வ தற்போதங்களிறற் காணப்படாதவன்

கலைஞான-வாட்சியான் — வேதாகமங்களின் பொருளினளுக நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளவன்

ஆட்சிக்கு மாயிரு — அந்த வேதாகமங்களிலு நிச்சயநிலை யிடப்பட்டவைக்கெல்லாந் தானிலாபாதவன்

ஞன்— ஆட்சியான், — தான் மேலாய ஸ்வரூபியாயிருக்கினுஞ் சர்வான்மாக்களுக்கு மதுவே பேருக்குணமாயின் பொருட்டு அவ்வவர்களுமதத்துக்கிடாக நன்மைதிமை புசிப்பதற்கு வேதனவிதமான கரியங்களையு முண்டாக்கப்பட்டுடையவன்

பாருந் திசையும் படரொளியோ — பூலோகமெங்கு மெட்டுத்திக்குங் கீழுமேலுஞ் சஞ்சரிக்கப்பட்ட பரிதியங்கியிங்கு மற்றுமுள்ளவொளிகட்குத் தாமுளியுமாயந்தவொளிமூர்த்திகளுக்கும் பிரப்பைக்கொடுத்தவள்ளவன்

லெநிறைந்தான்— — ஒருமுதற் சொல்லப்படுமிடத்து அதற்கழுமுடியுண்டாகையாலப்படிட்போல்வதோ ராடி நடி வந்தமிலாதாகித் தானேதானன்றிய முதலானவன்

தாருந் தலையுமிலாத்தானன்றலான்— — தாபரசங்கமமென்னு மிருவகைதிணையிற் ரூபரங்களுக்குப் பொருந்து முயிர்காருங் கருவிமுதற் காரணமாகியநீருமு மதற்குநிலையாகியமூலமு மதன்மே லெழுந்தண்டமும பூன சிறுன யடை தளிர் பலங்களுமாக்கி சங்கமங்களுக்குப் பொருந்துமுயிர்க் கதிவதிகளுக்கேற்குங் காரணங்களுந் தனுக்களுமுண்

வேராகி, வித்தாகிவித்தின் விளைவாகி டேவுதனுச்-சத்தாகி பூதங்கடோறுகி—

டாக்கி யதற்குணடத்துங் காரணபூதங்களை யும்படைத்து அந்தப்பூதாதிக்குக்காரணமாய தன்மாத்திரையாய்ச் சத்தமுதலியவற்றைப் பூதாதியாங்காரத்தினு முண்டாக்குவித்து

சுத்த, வெறு வெளியாய்ப் பா ழாய் வெறும்பா ழுக்கப்பா - லுறு பொருளாய்நின் றவொருவன்—

அப்படிப் பிரகிருதி மாயாகாரியத்தை யதி வஷ்டித் தாக்கினலுயினு மவனுண்மை சொன் லுமிடத்துச் சுத்தமென்றவபரவித்துவையும் வெளியாய வபரகாதத்தையும் பாழாய பரமி ந்துவையும் வெறும்பாழாய பரங்காதத்தையுங் கடந்திவைகளிற்றோய்ந்த குணமில்லையாய்த் தகடூர்ந்தவான்மாக்கள் பெறும்பேறுய்ச்சல னமற்றதனீழுதல்வன்.

அபரவிந்துவைச் சுத்தமென்றது சதாசிவமுதலிய மூர்த்தி களுக்குத் தனுவாகையினலுஞ் சுத்தமாயாமந்திர மிதற்பிறக் கையாலுஞ் சிவசத்திக ளிதற்றோய்ந்திட்டிருக்கையாலு மென வறிக.

அபரகாதத்தை வெறுவெளியென்ற தென்னெனின்? சிவ சத்திகடாக்கின் மேற்கொண்டு பராசத்தி வெளியிற்படருகையா லும் மருவாகையாலுஞ் சுத்தமாயையி லுரித்தமுக மாகையாலுஞ் மவ்விடத்துண்டாவ தியாதுமில்லையாலு மெனவறிக.

பரவிந்துவைப் பாழென்றது அவ்விடத்துப் பொருந்திய வான்மாக்களின் சத்தி செயலில்லாதாகையாலு நிச்சலாமலமா கிய நீர்மலடாகையாலு மெனக்கொள்க.

பரகாதத்தை வெறும்பாழென்றது அந்தத்தானைக்கரிப் பற்றியவுயிர்க ளுயிரென்பதொருமுதலு மற்று நேடந்தானென் குகையாலுப்படிச்சொன்னதெனவறிக.

அப்பாலுறுபொருளாய்நின்ற வொருவனென்பது திரிபுநீயு
கஷ்டமான பெறும்பேறு யேகாந்தலப்நிஷைந்த வசலமென்ற
தெனவறிக. இப்படிப்பட்டவன்

பொறியிலியே
ன், வெம்பும் பிற
விடலே விழாமல்
விளித்த-சம்ப
ந்தமாமுனியென்
றும்பிரான்—

அப்படி சர்வசூன்யமாகி மறைந்தவனும்
ணும் பிரத்யகூஷமாகப் பிரபஞ்சத்திலே சத்
தாதியாய விந்திரியநிற்க மெய் வாய் கண் மூ
க்குச் செவியென்னுந் தானங்களும் வழக்க
மில்லாதயான். அதுவன்றியிறு மவன்செய்த
காரியத்துக்குப் பிரதியான பாத்ரமில்லாத
யான் துயரவழிலுலே வாட்டும் பிறவிக்க
டலி லழுந்தாமல் மோகூஷத்தைத்தந்து சம்ப
ந்தமாமுனியென்னு மஹத்தாய நாமத்தினை
யும்புனைந்தெனக்குச் சாமியுமானேன். இம்ம
ட்டுமல்லாமல்

அம்புவியோர்,
போற்றுந் திருவ
டியென் புன்றலை
மேலே பொறித்
தோன்-

சமுத்ரஞ்சூழ்ந் தழகிய வுலகிலுண்டான
மஹத்துக்களுந்தம் மாளுடராயிலே ரியாவரு
ம் வந்தனைசெய்யப்பட்ட தனதழகிய பாத
மிரண்டு மொன்றுமாகாத வீனமான வென்
னுடையசிரசி லொருக்காலுமறையாமல் வை
ங்கவைத்தவன். அவன் காமருபியாயிருந்தா
லும் அறிவால் விசாரிக்கில்

ஏற்றின் புறத்
தமைந்த வெங்
கோமான்—

புண்ணியரூபமான விடபவந்தி முதுகின்
மேலே யிருக்கப்பட்ட வெண்ணுடையகத்தன்

சாற்று வார்,
சாற்றும் பொரு
ளான் றனிமுதல்

பற்பலவாய சமயிக ளவரவர்கள் வேறு
வேறுகச்சொல்லுஞ்சொற்கு வர்த்தமானவ
ன் ஒவ்வோருடம்கூடா தொருவனுகச் சர்வத்

வன்முனல்லான்— துக்குங் காரணையினு மப்படிச்சூட்டிக் காணப்படாதவன்

வேற்றின்ப மில்லா விளங்கொளியான்— நிர்மலமா யழியாததாய் வேறொன்றுவந்து பொருந்தாததா யொப்பற்றதாயிருக்கப்பட்ட சுகசொரூபமாய்ப்பிரகாசிக்கப்பட்டவன், இப்படி நிகழ்த்தலாய்ப் பிரகாசத்தை யுடையினும்

போற்றுங், குருவேடமாகிக் குணங்குறி யொன்றில்லாப் - பெருவேடமாய் நிறைந்தெம்மான்— மந்தம் மந்ததரம் தீவரம் தீவரதரமென்னு நான்குசத்தினிபாதமும்பொருந்திய சகலரை யிரக்ஷிக்கைநிமித்தமாக வவர்களறிந்து வழிபடத்தக்க வாசிரியரூபத்தைத் தரித்துளதையினு நாமரூபக் குணங்குறியிலவாகி யெங்குநிரம்பி யொழிபாததிருமேனியான் பெரியகத்தன்

கருவேடங், கட்டுமுருக் கட்டறுத்தான் நான்வகைத்தோற்றத்தினெழுவகைப்பிறப்பினு மநுக்கதற்கேற்ற யோனிகளினுருவாகைக்குக் காரணமான கன்மமல வானவமல வருதிப்பினிப்பைச் சுத்தமாக வறிந்தவன்

கற்றவர் வாழ்த்தில்லோன்— வேதாகம சம்பன்னராயுள்ளவர்களினரம்பிய வாழ்வுடைய சிதம்பரமாகிய தில்லைவனமே தனக்கூராகவுடையவன். நூலறிவாலே மிக்கவர்களைப் பிரபஞ்சவாழ்க்கையில் வாழுதலிலதாகச் செய்பவனெனவுமாம்.

எட்டுமவர்க் கெட்டாவியல்பினன்— பிரமாவிஷ்ணு விருவருஞ் சபதமிட்டுக்கொண்டழிமுழி யறுதியிடவோமென்று தேடவின்னுங்காணுதவன். அன்றியும் தற்போதமிருந்தோளணையுகொண்டு மட்டிட வந்து மட்டிலடங்காதவன்

மட்டவிழ் தார், வாசிறைவண்டுவ ல்லிசைபாட - னை ரு மேத்துத ல்கண் டேத்தி னன் — முனை ன்னப், பார்த் தான் பழைபவி னப் பஞ்சமலக் கொத்தை யெல் லா-நீத்தா னினை வுசெய்கிற — னைத்தரிய, தொ ண்ணூற் றறுவர் பயிலுக்கிற்றுவ க்கறுத்தான் - க ண்ணனு முதெனை மூதங் காட்டி-ன ன் —

ஞானசூரியனாக வென்றுடையஸ்வாமி ழுந்தருளுகையால் மலபந்தமாய்த் திணிந்த பூதவிருளா யந்தகாரமாய் மூடிக்கொண்டிரு க்கு மான்மாக்க ளிதயமாகியமொக்கை விக சிதமாக்கி மலர்த்துதலா லதில் ஞாலுமிர்த மதுக்களோயுண்டு தேக்கிடப்பெற்ற பிரகாசம் பொருந்திய ஞான சிற்சத்திவடி-வாகிய கொ ன்றைமாலை மார்பிலங்க வெழுந்தருளிவாரா நின்ற பெண்ணுகடன் திருப்படைவீடாகிய ம றைஞானசம்பந்தமாமுனி யொன்றுக்கும்பற் றுதலென்னை யடிமைக்கொள்ளுதும்படி- பவனி வரக்கண்டு நல்விளைவல்விளை யிரண்டுமறியா த வெண்பத்தாறான்குநூறாயிரம் யோனிபே தத்தில் மொத்துண்ட வுயிர்களியாவருங்கண் டானந்தபரவச மடையும் பகுதியில் யாவு மோருயிராகக்கண்டு தொழுதேன் அடி-யேன் பேரிற் சிவோகம்பாவித்துப் பூரண திருஞா னப்பார்வைசெய்து யானெனதென்னும் பழ விளையாக்கிய மூலவாணவமலம் திரோதை மா யைகன்மம் மஹாமாயை யிவ்வைந்தினுடைய மூலக்கிழங்கை ஞானக்கினியினும் பசையற வெரித்துப் பாழ்படுத்தி யாவரும் நாயகபுரு டரும்தமதுதிருவருளே நாயகியாகவும் மளிகள் மத்தமதக் களையுண்டு மயங்கிக்கிடப்பதுபோல வென்மனத் தினைக்குத்தி ரியாமையடாய்ப் பற்றற வேருக்கிப் பசுகரணஞ் சிவகரணமாக்கி யிரதகுளிகையைச்சேர்ந்த செம்புபோல வெண்ணினுந் தன்வசமா க்கித் தத்துவக்குப்பைகளாகிய தொண்ணூற்றாறுவரையுங் கீழ்

ப்படுத்திச் சரீரத்துவக்குப்பைகளனைத்தையும் பறைப்பறவற்று த்து ஞானஞ்தத்திருநோக்கிலேலே பேரின்பவெள்ளத்தை யென் னுள்ளூறும்புறப்பு மொழுகும்படிகாட்டினன். தமது சிற்சத்தி விளங்காநின்ற திருவடியை யடியேனுக் குள்ளபடிகாட்டினன்.

வெண்ணீறும், வேடமும் பூணையு மேமெய்யென்றுன் பொய்யென்றுன் மாயையும் வாழ்க்கை மனையு மே—

பராபரமாகிய வஸ்துவே திருவெண்ணீறும், அகப்பற்றும் பாழ்படுதிய வடியார்க்குருவேடமும் பஞ்சசுத்திசெய்து சித்திரதீபம்போல மனைதிறுத்திச்செய்கிற பூணூலுமேமெய்யென்றும், பொய்யான திரவியமும் பிரபஞ்சவாழ்க்கையும் மனைகளும் பொய்யென்றும்

கோடரியை, வஞ்சனெஞ்சுறவிதானஞ்செழுத்தை — நெஞ்சழுத்தி நேசமையலாக்கினன் —

சம்பிரதாயவழியிற் கர்ணபரம்பரையல்லதறியவரிதாகிய வஞ்சகத்துக்கதிதெய்வஞ் சிவமுதன் மலமிருகவைங்காரணமுமடைவேநிற்குந் தன்மையுணர்த்தி, அதன்றியந்தமந்திரமிருதயத்திலேநிற்காதபடி வடுப்படச்செய்ததனுண்டாமனுபவத்துக்கு மானைப்பற்றுண்டாக்கி. இப்பயபக்தியல்லதி நெஞ்சனைவுவாகவுயிரடையாளநிறுத்திமேற்ஞ்லுலாடதகாணத்திற் ஞானநேயத்தை நிறுத்தியதனேரும்பொருந்தமானையையுண்டாக்கியெனவுமாம்

அஞ்செழுத்தை, யுச்சரிக்குங்கேண்மையுணர்த்தியுதவுச்

இலாடந்தாவுஇருதயகாபிமூலமாகியவஞ்சகரணத்திலுஞ் சகாரமுதலாயவைத்தபடியேயுச்சாரணம்பண்ணுமவையையுமருதியுள்ளபடியறிந்து, அந்த

சரிப்பு - வைக்கி ருக்குமந்த வழி யாக்கி —

உச்சாரணம் பண்ணுகைக்கே யக்காழ் மதன்மூர்த்தி ளரு நிறுத்தி மார்க்கத்திலே

அச்சமறச், சென்று விளக் கைபெழுத்து ண்டிச் செழுஞ் சுடரி - லென்றி யொரு விளக்கி னுள் ளொளியா ய்—நின்ற, பெ ருவிளக்கின் பே ரொளியா யுள் ளெபிரச - மருவு மலர் போல மதி த்து

மனதினுடைய சஞ்சலத்தைநிறுத்தி இ ந்தச்செய்தொழிலிலே பிரவர்த்தித்து எரி யுந் தீபத்தைக் கோல்கொடுதூண்டியபோ தண்டாய மிகுபிரபைபோன்றதாகச் சி காரவக்கரத்தையு மதனிங்காத சத்தி ரூபமான லகாரநிலையொத்த தீபநிறமாகவு ம் அதற்குள்ளே கனற்பொறிநிறம்பெற்று நின்ற யகாரமாகியவான்மாவை வகரவொ ளியான தூபற்றி மேலாய் மிகுந்தசிகாரமாகி யதிலைகூடியிலே யுச்சரிப்புக்கூட்டி யிலாட முதலிருதயமீருக வுள்ளேதான் பாவிப் பித்து இப்படிபாவிக்குமிடத்துப் பூவினு ண்டாயதேன் போக்குவரத்தில்லாம லவ் விடத்துப் பருவத்தாயதுபோலப் பாவி த்து

அங் — கருவி னுருக், கொள் ளாவு ருவைக் கொளுத்திக் கு னைவ் குறியொ ன் - றில்லாவிட த்தினிலைப்பாற் றி —

இப்படிப் பாவிப்பித்தவிடத் தந்தப்பா வனையிறக்க வவ்விடத் தண்டாகிய மா யையிற்சேராத வருவைப்பிரவேசிப்பித்து அருளொழியினுறில்லாது காண்டலு முணர்ச்சியிற்படலு மில்லாதாகியதானத்திலே பென்னுடைய ஜனனமரண தாபசோபத தைப் போக்கினசேஷமான சுகத்தினிறு த்தி

விள்ளாத, வுள்ளமுதலாகவு

வாயெதிரக்கவழக்கில்லாம லென்னுயி ருடல் பொருளாயதெல்லாந் தான்கொண்

ள்ள தெல்லாம் வாங்க வருப் - பெள்ள மயலனி த்து மே மவி ரு ன் —

டவனுக் கவரற் றரப்பட்டது தன்னுடை யகிருபாசமுத்திரமாகத் தலையளிசெய்து பற்றறபற்ருக வாழ்த்து மயங்கவெனக்கு த்தந்து விரண்டற்றவுணர்ச்சியாகக் கூடி ரனின்

கள்ள, மறப் பித் தான் மெய் ஞ்ஞான மாக்கி மனமெல்லா - மி றப் பித்தா னெ ன் பிறவியீர்த்தா ன் —

எனக்குளதாய வஞ்சவத்தையெல்லாம் போக்கிப் பேரறிவையாகச்செய்து என் கரணச் செயல்யாவையுங்கெடுத்து எனக் குள்ளதாய நடந்தஜனனத்தையு மறுத் தான்

விறற் சொல் லுக், கெட் டா னை யாற் ரு வெ ழுதாவியற்குணை ங்கட் - கெட்டா னை யாற்ரு வெழு த்திரு ரன் —

சர்வசொற்கரருக்கு மூலமாய் மெலாய் வேதங்கரருக்கு மறுதியிடப்படாதவன் ஒ ருவராலுஞ் செய்துமுடியாக்கிரமமும் யா வராலு மொப்பு நீட்டாசரீரமு முடையவ ன் பிரபஞ்சசிருஷ்டி யிரைக்ஷாகாரணமாகி ய மாயாகாரியத்துக் காரியமாகிய குணங் களைப் பொருந்தி ரருயினு மதிற்றிரும்பி லாதவன். ஆகில் அதிற்கறுதி எப்படியென் னில்? என்றும் பசுஞானங்களைப் பொருந் திரு ருயினு மதிற்றிரும்பிலாதவன் ஆகிலதற்கறுதி யெப்ப டியென்னில், நாற்றிசையுந் தொழிலுஞ் சரித்திரமுங் கூட் டலுமே வதுதானெனியற்கையாகிய சர்வகர்த்திருத்வ மு டையவனென்க. இப்படிப்பட்டவரு கிலும் வழிபடுமெடுயா ர்மிகியானவன் அன்றியும் சர்வத்துக்கு முற்பத்திக்காரண மான பிரணவாகாரகாரணன்

மட்டா ரும், என்பதை - ஆடலாராடல் கணபதியாங் பாடலா ரா டை கூடலார் பட்டாரும்பாடலா ராடலார்ப

லார் பண்பலார் ண்பலார் கண்பலார் பாணற்கிலகு பலகை
கண்பலா- ராட யிட்டான் காணைக்கிடையாதான் காண்பா
லாராடல்கணைப ர்க்குக்காட்சியான் என்று பொருளுரைத்தே
தியான் — கூட்ட நற்கமாறுக. பொருளாவது-தாளவகை முழு
லார், காணைக் கி துவதுநவநாடகவித்திமுழுவதும் மறிந்தெ
லடையாதான் கா ந்தவெளியினு நடம்புரியாதுபெருகிமிக்க
ண்பார்க்குக் கா கரமாகியமதுரையிலே மன்னா மத்திமை
ட்சியான்-பாணர் தாரகமென்னு மறுதிறையையுடைய பண்க
ச்சிலகு பலகை ளாராகங்களியாவையுங் கரைகண்டந்
யிட்டான் — ப்பண்களுக்குள்ள தாளவகையையு நூற்
றெட்டுத்தாண்டவத்தையு நிலையிட்டதும
ன்றிப் பலதேதமாகிய பண்பு முழுவதுங்
குணங்களியாவையினு மதிகமான நண்பாயவகையாவுநிறை
ந்த வழியாராகிய யாழ்ப்பாணராயனுரேறி யெழுந்தருளியி
ருந்து தம்மைப்பாடி யாழ்வாசிக்கு யுகந்தோறு முகந்தோ
றும் வித்வமுத்திறையா லயர்ந்தோர்பலரு மேறியிருக்க வி
டங்கொடித்து விளங்கப்பட்டிவருஞ் சங்கப்பலகை யாசன
மம்போட்டருளினவன். அன்றியிலும் பொற்பலகை போட்டரு
ளினரெனவுமாம். எந்தெந்த தந்திரங்களினுலுங் காண்
பரிமென்பவர்க்குங் காணப்படாதவன். தனதருட்காட்சி
யார்க்குப் பிறத்தியரகமானவன்

சேணிற், சிற அதுவன்றியிலு மந்திவாணிலவினுங்குஞ்
ந்தவுருவான் றி சிவப்புப்பொன்ற திருமேனியழகையினும் பூ
ருமாலுக் கெட்- மிகுத லாகாபமளவாக வளர்ந்த விஷ்ணு
டா-னிறைந்தநி வடிவுக்கு முயர்ந்தவன். அதுவுமன்றிச் சர்வ
ருவுருவினிற் வண்டங்களினுஞ் சர்வபுவனங்களினு மெ
பொன் — ல்லாவுயிர்கண்மாட்டு மொருபடியாகழுகு
பெறநிரம்பியவன்

காபாம் ஊர்வன தேவர்கள் நீர்வாழ்வ
னபறப்பன நாற்காலுடையன மானுடர
மிவழுவகை ஜனனத்து ளெண்பத்தொ
ன்கு நூருயிரமியோனிவகையினுங் காற்
முழு சுழற்காற்று வட்டஞ்சுற்றும்வண்டு
கையிற்பிடித்துஞ்சுமுற்கை இலையின்வே
கம்போல மாறிமாறிப்பிறக்கும் வேகச்சு
ற்றைத் தனதுகிருபையிலே போக்கிச்
சலிப்பறநிறுத்திலன்

கறங்குசு
னை, சுவைறசுழ
ல்வண்டுசுழல்
தொள்ளிவட்ட
மெனு-மாறுகரு
தினையிலன் மாற்
றிலன்—

விபூதிதூளனவெளி மிளிருந்திருமேனி
யன் நிர்மலமானவன் அருதியே மலமில்
லாதவன் தனதுஞானத்தை யெனக்குநீலே
யாகத் தந்த முன்தெலன் சர்வபரானிக
ரு மறியும்பகுதியாய் கிர்த்திக்குந்தான்
காரணரூபுள்ளவன்

நீறணிந்த,
மெய்யனிமல
ல னருள்விட
ளித்த-லையன்
றிவுக் கறிவாயி
லன்—

அஞ்ஞானிகளாயுள்ள வான்மாக்களுக்
கெல்லாந் தாணுவ்ணமைஞானமாகச் சூன்
யமாயுந் தன்னை முதலென்றறிந்து வழுப
ட்ட வான்மாக்களுளத்திற் சத்யமாகத்
தோன்றப்பட்டவன்

பொய்யற்பா
ற், பொய்மையா
ய்நின்ருஞ் புரிந்
தவர்நெஞ்சத்
து-மெய்மையா
ய்நின்றுவிளங்கி
லன்—

இப்படிப்பட்டவரகிலுஞ் சிறியுத்தந்
திலெதாருகர்வனைத்திருடிகள் கோபித்து
க் சங்காரிக்கவிட்ட பரசைத்தானேதன
க்காயுதமாகச் சதாகாலமுந் தரிக்கப்ப
ட்டவன் என்னுடைய ஸ்வாமி அவன்பக்க

கைமழுவ, னை
த்தன்பா னீசை
வ்றடையுமிடத்
தை யெலாஞ்-
சித்தஞ்சேர்ந்த

ஈசனே செப்பக் கேள்—

விரிபோமிடத்து நடுவேநடுவே யிடையூறுகளுண்டு அவைகளை யுனக்குளவாகச் சொல்லுகிறேன் அந்தக்காரணங்களின் படி நியிற்படு மெனதுள்ளமாகிய சத்தியே! சொல்லக்கேட்பாயாக

நித்தலுமே, பூசிமுழுத்துண் டுறித்துப்பூங்க ழலார்தங்கல விடையாசையினிற் பட்டுன்பவர்க் கினிசமூற, நின்று நினைக்குமிது மூத்தியல்லது வேறொன்றுநினைக்குமதுமூத்தி—யன்றென், நிலகாவிருளலை போலிகலே பேசுமூலகாயதன் பாலொன்றுரைதே—

நாடோறு நாடோறு மனித்தியமாய்க் குற்றமான சரீரத்தை நித்தியமாகக் குணமெனக்கருதி நலமாகச் சந்தனகளப கஸ்தூரிகளாற் நிமிர்ந்துகொண்டு சுகந்தவகைபோலகளையுமுழுத்து நல்லசாலியன்னத்துடனே பால்முதலிய வஸ்துக்கள்கூடினவறுசுவையமைந்த வைவகையுண்டியும் புசித்து மேலாயபருத்திவர்க்கம்பட்டு பீதாம்பரமுதலியதரித்துப் பற்பலவாசனையுடனேகூடி நெய்த்திருண்ட குழலினையுடையமாதர்களுடனே சரசலீலைபிரியாதபற்றுகப் போதிக்கப்பட்டவ்விடத்திலுண்டாமிணவிழைச்சாயல் சங்கமச் சிற்றின்பசமுத்திரத்துட்குள் ளழுந்தி விடாதுபண்புபெருக வனுபவிப்பதே பிரத்யகூமூத்தி இதுவேயல்லது இந்தச் சரீரத்தினிநித்தியமுகவோரான்மாவுண்டென்றும் பிரத்யகூமானசராசவேயல்லது கரணரகிதமாகக் காணுமொருசிவனுண்டென்றும் மந்தச்சிவயோகத்தையந்தவான்மாயசரீரியாயிருண்டற்றுப்புசிப்பனென்றும்வேதாகமங்களிற்சொல்லுகிறதெல்லா மல்லவென்றுகொள்ளிக்குரீக்கங்கொடாது

மைதான் றறியாமையேகுணமாய்ப் பசாசுகள்போலக் குற்
றமே யியல்பாய்ச்செய்து திரியுஞ் சார்வாகனிட வேறு மசத்
தாயகாட்சியிற்பட்டு நின்றுவிடாதே

பலகாலுந், தாம்பிரமங்க
ண்டவர் போற்
றம்மைக்கண்
டாங்கதுவே -
நான்பிரமமென்
பவர்பானண்
ணுதே—

எந்தவினையினு மெந்தகாலத்தினு மெந்
தவவத்தையினு மறவாது தன்னையும் பரத்
தையும் பிரித்தறிந்து பெறுவாறும் பே
றுமாக விரண்டற்றிருக்கும் ஜீவன் மூத்
தைப்போலக் கருவிக்கத் தான்மாவை
த் தரிசித்துத் தானே யகம்பிரமமென்று
மாயாவாதிகள்பக்கற் போய்விடாதே

ஊன்றனக்கு
க், கொன்றிவ
தெல்லாங் கொ
லையல்லவென்று
குறித் - தென்று
ம றமேதெய்வ
மென் றென் று
ம்—வென் றிப்,
பொறையே யெ
ணும்புத்தன்பொ
ல்லாத புன்சொ
ன் - மிறையேயகி
ருட்டிவிழாதே—

உடம்பு வளர்க்கும்பொருட்டாக நாற்
காலுடையவை பறவைகள் சிலஞ்தழுத
லியவைகளைத் தன்பொருட்டாக வொரு
வன்வதைத்துப் புசிப்பதாற் றனக்குப்பா
வ மில்லையென்று சிருஷ்டித்துக்கொண்டு
தன்வயத்தான வான்மிகாழிகளுக்கு மூ
பதேசமாகச்செய்ததுமன்றி தெய்வமென்
ப தறுதியாகப் புண்ணியமேமெதெய்வமாக
வுள்ளதென்று நூலுடனுரைச்சயித்து அங்
தப்புண்ணியப்பொருளைப் பெருவதற்குக்
காரணம் வெற்றியாக நட்புபகையிரண்டு
னிடத்தும் விருப்புவெறுப்பற் றுத்திரு
ப்பதாதலா லந்தப்புண்ணியம் பெறலாம்
அதுவெநிஜமானமுத்தியென்னும் பதத்தி
ராபாவத்துக் கேதுவான வினையார்த்தையி
ன் வகையிலேபற்றுப்மயக்குற்றுத் தடுமா
ற்றப்பட்டு நின்றுவிடாதே

நிறைமதி, வாழ்பவர் போர்மன்னுடம்பி
ன்மன்னுமோரா
மம்பறித்துத் -
தாழ்வுநினையா
துதுகிருனகற்
றி—யாழ்விக்
குயுஞ்சமகற்று
மதுமுத்தியை
ன்றுரைக்கும் -
லுஞ்சமனன்பா
ற்றிமருவாதே—

பக்குஞ்சார்துலோகாப்போன்றெவ்வுயி
ர்க்குமொத்தநித் தக்கஞ்செயாது நாடோ
றுகடப்பாரைப்போலப் புறந்தூய்மையு நீ
ரர்ற்றாய்மைசெய்யா துடம்புடோலவுடம்
புமழுக்கடைந்து புழுதிபுடைத்துத் தலை
மூதலாகத் தன்சீரத்துப்பொருந்திய மயி
ரெல்லாந் தனதுயிர்வருத்தமுறப்பிடுங்கி
யுயிர்க்கொலையைத்தவிர்ந் துடையைநீத்
தூச் சீவரந்தாங்கித் தாழ்வாகியபிறப்பு
க்கேதுவாய உருவம் வேதனை குறிப்பு பா
வனை விஞ்ஞானமென்னும் பஞ்சபந்தங்
கெடவிருப்பது மோகமுமென்றுஞ் சூழ்ச்
சியினைத்தவிராது முன்னிலுமிகவுடையரு
ப் சமனரகுமவன் பிரயோசனத்திலே
சென்றுவிடாதே

சென்சொல்
புனை,யாதிமறை
யோதியதன்ப
யனென்றும்மறி
யா - வெதியர்
சொன்மெய்யெ
ன்று மேமயா
தே—

வேறுசந்தேகப்படுவதற்கிடமில்லாம
ல் விதிவாக்யமே சத்யமாக வெவர்க்கும்
பொருந்திய பிரமாணமாய் சர்வதூலுக்கு
ம் பிரதானமாகிக் கடவுட்டனமையுடைய
வேதத்தை நன்றுகவத்யயனம்பண்ணியு
மதன்றுற்பரியத்தை முன்னெடுபின்சீர்தூ
க்கி மறவாதுபார்த்துப் பொருணிச்சயிக்
கமாட்டாது கருமமேதுணையென்னும் பா
ட்டபிரபாகராதிவைதிகர்சொல்லும்போ
தகத்தைச் சத்தியமென்று புத்திபண்ணி
யவர்கள்பக்கலிற்போய்விடாதே

ஆதியிம்மே, நற்ற திருநீறுஞ் சிவாலயமு முள்ளத்தச் – செற்ற புலையர்டாற்செல் லாதே—

சர்வகடவுளர்க்குஞ் சர்வாதிகாரத்திக்கு முதலாகிய சிவன் றனதுகாருண்யமேனியிற் சாத்தியருளும் பெருமையுடைய விபூதியினை யும் மஹாலிங்கங்களாய் ஸ்வாயம்புமூர்த்தி மாகவெழுந்தருளியிருக்கு மழகிய கோயில்க ளையும் அன்புடனேதரித்தலும் வணங்கலுமி ன்றி யவ்விரண்டிலுந் தீவகமானமனதினை யுடைய பிரத்தியகுமான வறிவிலுக்கவதே சீசர் அவர்க ளண்டையிலேபோய்விடாதே

நற்றவஞ்சேர் வேடமுடன் ஆசையருண் மெய்ஞ் ஞானமில்லா தமூடருடன் கூடிமுயங்காதே—

மாலறியா மலிந்தவர் வேடமுமென்றும் அந்தரியாகந்தன்னை முத்திசாதன மென்றும் அறியறிவினருளாதனை யறிந்தென்றும் ஆசான ருளாலடிசேர் ஞானமென்றும் இத்தன்மை யுடைய மஹத்துக்களுட னுசாவியிருத்தலா லான்மலாபமு முயிருக்குறுதியுந் தானேவி ளையும் அந்தவழியினில்லாம லென்போலிகள் போன்றபாஷாண்டியான மூடருடன்கூடி ரு னல்லறிவுனக்குவரமாட்டாது. 'அஃதெப்படி யென்றால் ஆண்மசந்தி கூடினதுடனே கூடி நிற்குந்தன்மை யதன்சுபாவமாகையால் மீளு யலக்கறிந்து திரியாதே

நீடூழி வாழ்த்தி ப்பிறப்பு தறியா தரனைப்-பழித்து த் திரி பவரைப் பாராதே—

சகலவான்மாக்களையுஞ் சிருஷ்டி திதி, தே வதைகளையுந், தேவேந்திரன்முதலிய தேவர் களையுஞ் சரம சரங்களையுஞ சர்வமுஞ் சிருஷ் டி திதி சங்காரப்படுத்திச் சகலவான்மாக் களுக்கும் ஜனன மரண மிளைப்பொழித்துக் கமது திருவடிநீழலிலிருக்கும்படிச் செய்யுங்

கர்த்தவ்யத்தைப் பழித்துக் சொல்லப்பட்ட பேரை நீபாராதே

"வரமுடைத்தக்கன்செய்த மாவேள்வி தீமையாகியென்றூர் மேலோர், அன்றியும் ஈசனேயன்றித் தேவர்கணத்திடையாரேயோ என்றூர் மேலோர்.

விழித்தருளை த், தந்தெம்மை யாண்ட முருகுஞ் சம்பந்த மாமுனி வ - னந்தங்கடந் தப்பா லாய்ந்தின் றுன் —

சகலமுந் தனதுகாருண்யமாய் விளங் காநின்ற பொற்பிரகாசமாய் பொருந்தியிரா நின்ற திருகடியிற் பொருந்தும்படி முன்ன மேசத்யோநிருவாண தீக்ஷாக்ரமத்திலே யாறத்துவாசோதித்துக் கலாசோதனை பண் ணும்போது அழியேனுடையப் பொல்லாத கரு க்குழிக்கும்பியில் குருஸ்வாமி ந்ஆ சந்தான வழியா யுள்புக்கி யவ்விடத்து ஞானசூரியரு கி யெழுந்தருளியிருந்து அத்வாவிற்கட்டுப்ப ட்டிருந்த சஞ்சித பிராரத்வகன்மத்தைத் தமது ஞானக்கினியி லேலே பசையற வருள்கூர்ந்து திருநோக்கம்பாலித்து அருட்சத் தினை நிலைக்கும்படி நிறுத்தி யென்னையுந்தன்னையுங் காட்டி டப் டி மைபடைக்கவு மலங்களைப்போக்கவு நாம்வயிரியென்னும் வீரக ன்டாமணியையும் தவசக்கொடியையுங் கட்டியிருக்கிறேனென் றும் ஆன்மாவைத் தமது திருவடிநீழலின்கீ ழிரண்டறப் புணர்ந் து பொருந்தும்படிசெய்தான்.

"மூத்தாந்தப் பாதநிழற்கிழ்வைப்பனென்றும் ஆரியனேமா சான்வந் தருளாற்றினென்ற - வான்மாவினடிஞானந் தோன்றுந் தோன்றத் - தூரியருஞ் சிவந்தோன்றுந் தானுந்தோன்றுமென் னூர் மேலோர். அன்றியும் பரம்பரையாகையால் குருகொள்ளிலை யுபாசர்தலிலை சைவோகஞ் சம்பிரதாயமென்னூர். அன்றியும் அன் னத்தின்மேலேறி யாடுமன்னிமயில்போ, லென்னத்தாலென்னையு

மாட் டொண்டானென்றூர் மேலோர். அன்றியுமந்த வக்தரத்
த்தி லடியேனுக்குச் சிந்தாமணிதோறுஞ் சிரோரத்னம்போலு
மூன்னங்கை நெல்லிக்கனிபோலுங் கருவூலமாகப் போதனை
னு மொருபிள்ளையைக் கட்டளையிட்டாரானகையா லடிமைக்குங்
குருவுக்குஞ் சம்பந்தமென்பதற் கோருத்தரம் வாய்திறந்து சொ
ல்லவேண்டுவதில்லை.

அன்றியு முனிவனென்னுங்கருத்து குரு வடியேனை யடிமை
டைக்க வெழுந்தருளி யுள்ளபடி கட்டுப்பட்டிருந்த விலங்கைத்
தூளுக்குங்கியிலேலை பசையற வெரித்ததுபோலென்றறிக. கட்டளை
த்தைசின பானன்டுகொண்டானென்றூர் மேலோர். பூதவிருள் போ
மடியிற் பொருந்தாமலம்போமென்றூர் மேலோர்.

அந்தங்கடந் தப்பாலாய் நின்றுனென்பதற் கச்சமயிக ளவ
ரவர்கொண்ட கோட்பாட்டுக் கேற்றபொருளா யதுதனுக்கும்
வேறும்பு குருகாட்டுங குறியுடைத்தாய் வேதாகமங்க ளனைத்தும்
பிரமாணங்களி னளப்பரிதாய் குறியிறந்தறிய மறிவினுனறிவா
யப்பாலுக்கப்பாலா யிருந்தான்குரு.

எத்தைதிரான், கிற்றிருக்கு மோவக்கம்

ஏகாந்தமாய் குருவிருந்தவிடம் மனவாக்குக்காயங்களிலுலே யளவுபிரமாணத் தொல்லியிழுத்தா தது அந்தவிடம் அத்தன் பரத்துவனென்னுங் திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க.

அன்றியும் "ஓங்காரமே நற்றிருவாகியென்றும் உய்ப்பவென்னுள்ளத்தி லேறுங்காரமாயென்றுமிருப்பதுகண்டுகொள்க. குரு
விருந்தசெல்லம் ஓமெனுமோங்காரத்துளென்றும் ஓங்காரத்துட்
பொருளென்றும் தூய மிறந்திடமென்றும் அத்துவிதப்பொரு
ளென்றும் மூப்பாழும் பாழென்றும் அம்மானிருந்ததுமென்றும்
தான்றுன் றம்பிரானென்றும் ஓகாரத்தாலே நிராகாரத்தைச்

வ்று மீகானத்தேயென்றும் குரவுவாரளிகணவதே னொன்றுக் கொன்று குழிமாரவென்றும் நின்றவைசாக்கிரத்துரியமென்றும் மூற்முர்ந்தவித்திபென்றும் உடையாருன்ற னடுமுடி-யாமுதலேயென்றும் பின்னு மளவிறந்தபொருளென்றும் மேலோர் சொல்லுவார்கள். குருவிருந்தகோலங் கூறினதென்றார்மேலோர். அந்தரகியமானவிடத்தில்

எப்பியடி வீழ்ந்திறைஞ்சிப் போற்றி சயசய போற்றியென—

தங்கணுயகனிருந்தவிடத்துக்குச் செல்லுகிறதற்குத் தங்குதடை யிடையிலிலையென்று நீ ஆன்மசத்தி வேகமாய்ப்போகாதே, கைகட்டி வாய்புதைத்து மூன்றாமினை யொதுக்கிப் பையப்பையச்சென்று விடுதுபாகத்திலோ வியம்போலநில்லு, அந்தவவசரத்திற் சிற்பரன்றிரும்பி நிரம்பியகிருபையுட னருகேவுக்கம்பாலிக்க வந்தத்திரும்பினமுகத்திற் சிற்சத்திநிற்பள், அந்தவவதரத்தி லுள்ளும் புறம்பு மொருதன்மையாக வட்டாங்க பஞ்சாங்க திரிவிதாங்கத்திதாங்க ஏகாங்கமாக வுன் உடையவிழ உடலவிழ உரையவிழ உயிரவிழ உணர்வவிழ உளமவிழ விந்தாடகாரியமும் விழுகும்படியாகத் தண்டனிட்டு "என்கருத்தி முடியும்வண்ணமுன்னின்றென்னும் ஏகமாய்நின்றே யிஷ்டசயாதி-கள் உள்ளுவாருள்கிற்றையுள்ளத்தாற்காரணமேவாவுற்று என்னும் இரும்பைக் காந்தம்வலித்தாற்போலென்னும் திருவுள்ளத்துதிக்கு மந்தவவதாரத்தில் எக்காலமு நினைதுரைவில்லாமல் நீயிப்படியே வாழ்கவாழ்க வளவிறந்தவடிவமைகளு மினிமேலுங் திருவடிக்காளாய் வருகிறவடியாரைகளும் அடிமையாக்கி யென்னுடைப்பாதுகாத்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்னும் இணைப்பொழுது மென்னைவிஞ்சி னீங்காதான்முள் வாழ்க வென்முர் மேலோர் திருசரணசுத்தியாய்ச் சிரசின்மேனிற் கைகூப்பி அபிநயமாயழி-யென்படு மிடருகளெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய

ஜர்த்தகரி, ய ன்றிரித்தாய்

தாருகாவனத்து ருஷிகள் மஹாகோபத்து டனபிசாரஹோமஞ்செய்து அந்த ஹோமத் திலெ்வரப்பட்ட பெருமைபொருந்திய கன்னை மதங் கபோலமதங் கோசமத மூன்றிலெள் ளமாய்ப் பெருக வெகுவாங்காரத்துடன் வருகின்ற வெறுமலெ் யென்னு மியானையை கங்காளவேடமாய்வந்த ஸ்வாமினை யிழு க்கும்படியனுப்ப வப்படியே யாஜன ஸ்வாமினைவிழுங்கவதுக ண்டுமையவளஞ்சி விகாயகனைமுன்னடத்திக் கந்தஜோபிதிக்கி கொண்டு த்வஜஸ்தம்பமட்டும்போய்த் திரும்பிப்பார்க்க ஸ்வா மி மான்மழு சூலகபாலங் கடகங் கேடையுடம் வரதமனைபழுடை யதரித்தபாணியாய் வீரட்டேசரமூர்த்தமா யாஜன கிறிட்டலெ ம்படி- கபாலிமூர்கமித்து அட்டகாசஞ்செய்து யாஜனையைக் கிழித் துப் போர்வையாகத் தரித்துகொண்டு குருஸ்வாமி யானந்தஞ் ருத்தஞ்செய்ததைக்கண் டுமையவள் ஸ்வாமிபக்கத்திலெ் வந்து திருவாய்மலர்ந்தருளினாள் இதலால்

நினபவனி யா தரித்தாரெல் லோரும்—

இரண்டாயிரந் தந்தபந்தியையுடைய னை ராவதத்தின்மே லெழுந்தருளி பவனிவரு கிற ஸ்வாமியைக்கண்டு தேவர்கள் பொன் மாரி புஷ்பமாரிபொழிபத் தேவதுந்துபிமுழ ங்க மூன்றுலோகத்தாரு மஷ்டமார்களுந் தோ த்திரஞ்செய்து தொழுது பரானந்தப் பெ ருவெள்ளத்தழுந்தித் தெக்கிட்டுப் பரவசரா யிருந்தார்கள்

வெண்றிமுதன ம்புபடை வீழ்வ தோ—

தென்றற்தேராகவு மிரவியாஜனையாகவுந் தத் வதுகுதிரையாகவும் பெண்கள் பதாதியாக வுந் சந்திரன் குடையாகவும் சமுத்திரம் பே ரியாகவும் ரதி தேவியாகவும் பூதஞ்சாலை யா சனையாகவும் கரும்பு வில்லாகவும் வண்டினா

நெஞ்சவிடுதூது

ணகவும் அரவிந்தம் சூதம் அசோகு மூல்லை நீலோற்பலம் பாண மாகவும் இப்படி வெற்றிபொருந்தி மூன்று லோகத்தாரையும் தனதுவசப்படுத்த வல்லமையுடைய மன்மதன் மாய்கையில் வீழ்ந்தார்கள்.

உம்மூடைய பவனிகண்டபோர் "யாதனையிரதம் பரியா ளைவயில்லை, தாலுடனைங்கன் றனுக்கரும்பு-தேரர், மலரம்பால்வென்ற வகிப்படுத்தான்மார, னுலகங்கண்மூன்று மொருங்கு. என்ற ரிமேலோர். இப்படி நொய்படவுரைகையால் மதனம்புக் கிளையா னென்றூர் மேலோர்.

என்று, நில்லா தசெல்வநிலையை கிட செல்வழு மதோழுகவடுக்குகள் விருக்க ன்றனை நீங்கிப்- பப்பட்டபோர்கள்செல்வழும் பொதென்று ம பொல்லாநரகத்து வமாக்குக்காயத்திலு மென்னுவதில்லை செ குவதோ— ல்வன்கழலிலத்தருந் செல்வருஞ்செல்வமே என் றூர்மேலோர் அப்படி-யெண்ணுமவர்கள்செ ல்வத்துக் கவாவாகி நரகமேவதனைப்பட் டிழ லார்க ளுரும்மூடையுருவி- கண்டபோர்

பல்லோருங், சகல வேதாகம புராண கலைஞான கதனுந் சமைவாக்கு மற்றுமுள்ளசாத்தி பங்க ளெனைகளனைத்தருந் சைவசித்தாந்த சம யமேசமயம் யாஞ்சிவமே அதற்குக் காரு ணியமான, பொருளென்று சொல்லிமுறை யிட படுபசுபாசத்தினுண்மையை விளக்க க்கிசால்லு மெய்கண்டசந்தானமெசந்தா ரணம் அதைப்பெரிதென்றனமல் மனம் பலவாலுந் திகைத்துநிற்பார்கள்

தலைப்படுசால்பினுக்குந் தளராரென்றார்மேலோர், அ
ன்றியும் புறச்சமயிகள்மார்க்கத்திற் செல்லார்கள் வாழ்வெ
ணுமையல்லிட்டு பெரிளமதியினுணைப் போற்றுவாருள்பெற்
றாரே என்றார்மேலோர்.

முத்தம்பொ
ருதகையட
வார் புணர்க
லியின்ப-மருவி
மயங்கி வருவ
தோ—

பெதைமுதற் பெரிளம்பெணைந்துஞ் சிறி
யன்தந்தபந்திகளைக்கண்டு முல்லையரும்பு
மாதளம்பழவித்து மிகலி லெட்கி நாணும்
பெண்கள் பாதாதிகேசமளவுங் தரும்புர
சணையென்று அவர்களின்பங் கிஞ்சுதுவின்
பம் அதைப் பெரிதென்றெண்ணி மயங்கித்
திரியார்கள்

இறைவன்கழலேத்து மின்பமின்பமே என்றார்மேலோர்

இருபொழு
து, காளிருபத்
தெழுகவக்கிர
முங் கலியுங்-
கோளிதுவென்
றெண்ணிச் குறி
ப்பதோ—

இரவும்பகலு மிருபத்தெழு நக்ஷத்திர
முங்வக்கிரகமுங் கோள்களிலுலேவரப்
பட்ட நலந்தீங்குகளென்றுகுறியார்

வெஹோ, பொரி
த்தவிபுணியாய்நி
னெனின்பக்கடற்
கே-தரித்துமதி
மறந்தகையை
ம்—

முன்னுஞ்சொல்லப்பட்ட வெற்றியையு
டைய மன்மதனெனெயிந்த பாலநேத்திரத்
திறுடைய வுண்மையை யிவ்வளவென்று
சொல்லிமுடியாது. அதுவெவ்வெனில்?

தூயநெற்றிக்கிரண்டேல சுடரொளி கொடுத்தபண்டார்
நேயமாரொளிகளெல்லாஞ் சிவனுருத்தெசதென்றார் மே

யொர் அந்தவிட நிறைவுகுறைவில்லாதவிடம் அஃதெப்படி
யென்முல் அதனுடையநுட்பம் விண்ணுறவடுக்கிய விறகின்
வெவ்வழ லுண்ணிபபுகிலிவை யொன்றுமில்லையா மென்முர்
மேலொர் சகலவான்மாக்களோயு மிருவினையொப்பு மலபரிபா
கம்வரும்படி யெம்முடையகுரு கருணைசூர்ந்துவிட நேய
த்தழுத்தலென்றும் பொன்பலவள்ளத்தின்ப மிருக்குமிட மி
தலிவென்று சுட்டிகாண்பித்தருமிடமாய் பிறவிமழக்கறுத்தா
னந்தவாரியி னெடுத்தழுத்த லென்முர்மேலொர் அந்தவிடங்
தான்பெறவேணுமென்று தன்மதிமறந்து பொரானந்தப்பெரு
வெள்ளத்தின்ப மென்றுகிடைக்குமோவென்று சகோரபக்ஷி
சந்திரகிரணத்தைப் புசிக்கக் காத்திருந்தீதுபோலுந் தலை
யிற்றுக்கன்முனது கறைகயிப்போவருமென்று அழுதம்புசி
க்கக் காத்திருந்தாதுபோலும் பெருதழுதற் பொருளம்பெற்
ருலுமட்டுமிந்தத்தையலாகியபெண் முன்னம் குருபரன்செ
ய்த சகாயத்தை மறக்கவுளாகையாற் பார்த்துப்பார்த்தெ
ங்கியெங்கி யிடருற்முல்அன்றியு முன்னைத் தினைஞையென்று
மியற்கைப்பிபலையுடைய சிவசத்தியாலென்னை யாதியிற்
பஞ்சாவத்திரு லஞ்ஞானியாயிருக்கின்ற ஜனனமரணத்தி
க் தெதுவாகிய மலமாயாகன்மங்களொடு பொருந்தாமலிரு
க்க வீடுதுவாசாதனஞ்செய்தெதுத்துச் சமரசும்பாச
க்கூட்டங்கூடாதவகை சின்மாத்திரஞ் சுத்தீகலைமாய்ச்
சேட்டிக்கப்பண்ணிய குருவுக்குஞ்சிதாரியும்படிசொல்

லருத்தமெ அடியேன்படுந்துயரமெல்லாந் தீர்க்க
வாந்தரமென வேறுமென்று நீகுருபரனுக்குந் தெரியும்
வுரைத்துச் செ படுசொல்லிப் பொற்பிரகாசம்பொருந்தி
ங்கமலப்பூந் தி யாயிரத்தெட்டுதளமுடைய செங்கமலப்
ருத்தாள்-தாரா தூவியுந் திருத்தாளைத் தரவேறுமென்று

யெனப்பலகாற் சிரசின்பரிற் கைகூப்பி மும்முறைபேயத
முழ்ந் திறைஞ் ண்டனிட்டுத்தொழுது தோத்திரஞ்செய்
கி:— னு மயிர்க்கூச்செறிய வந்திருவடியினு
டையபெருமையினுட்பமும்பாலாது மட்
டுட்டுச் சொல்லிமுடியாதென்று மேலோ
ர்சொல்லுவார்கள் என்னலெனில்? ஏகமாய்நின்றே யிதனை
டதனென்றும் மெய்ச்சுடருக்கெல்லா மொளிவந்தூங்கழ
லென்றும் மின்னேரனைய பூங்கழல்களென்றும் பொற்றிய
ருருகனின் ருதியுயம்பாதமலராதியெழு பருவமுமென்றும்
விரகியபின யெடுத்தாண்ட செம்பதிருவடியென்றும் னை
ந்தவாரியி லான்மாணைத்தானழுத்த ருனைந்தையார்பாதந்
தானென்றும உள்ளும்புறம்பு மொழிவன்றிநின்ற வள்ளன்
மைகாட்டு மலரடியென்றும் ஆடலெடுத்திட்டபாதமன்செரு
கமையாட்கொண்டதே யென்றும் இப்படிச்சொல்லப்பட்ட
திருவடியைத் தரவேணுமென்று திருவடியிலே தாழ்ந்து த
ண்டம்பணிக்கேள் வெண்டிலார்வேண்டியது மெய்தரு
குவானென்ருர் மேலோர்

ஏராருந், தூங் அழகுபொருந்திய யருட்சத்தியாகிய சி
கொணறைவாங் வகந்தம்பரிமளிக்கவும் ஆன்மலர்க்கமாகி
கிப்புகழ்ந்தபுரி யமதுகரங்கள் தேன்கலையுண்டு தெக்கி
நெஞ்சமே-யீங் ட்டுச் சிவயோகம் பாவிக்கப்பட்டவுமான
கொன்ற யாரா கொன்றைமாலையை வாங்கும் படியாய்ப்
யினி. புகழ்ந்து இன்பத்தைச் செய்யு நெஞ்சமே
மீட்டு மென்றுடன் பொருந்தும்படி இவ்
விடந்து வந்தினிக்சேருவாயாக. புகழ்ந்
வது என்னவென்ருல்

"வேண்டுகவேண்டுகமறவாமை யென்றூம் இன்னிலைபெ
தனினெழுதியற்கிரங்கி நின்னதகருணைசொல்லளவினெ
ன்றும் உள்குவாருள்கிற்றை யுள்ளத்தாற் காணுதலுற்று
என்றும் பெண்டான்சமைந்து பெரியவன்றுட்டெனன்டா
னறிவான் குணகுணத்தை யென்றும் எழுதாதபுத்தகத்தி
ட்டின்பயசினைப் பிறவாதவண்டுமனை முன்டவாதிற யென்
றும் போராதருளுதல் பெரியோர்கடனேயென்றும் ஈயதே வ
ன்டுமென்னும்விதி யின்றுமென்றும் ஒன்றுகாம மிரன்டா
காம மொன்றுமிரண்டுமின்றுகாம மென்றும் மாலையாமற்
மதியென்றும் உரையும்பொருளு முடனுமுயிரும் விரையுமல
ரும்போல் விம்மிப்புரையின்றி யென்றும் மீலைவருதலென்
றும் மாலைதிருள்கொன்றை மாலைவரக்கண்டு மகிழ்ந்தாளை
ன்றும் தான்றுன்றம்பிரானென்றும் இவ்வனஞ் சொல்லிவந்
த காரணகாரியங்களெல்லா மடிதேயனுனக்குச் சொன்னதா
ரணமறந்து மயங்கியிருக்கப்போகிறுயென்றுனக்குத்திடம்
படச்சொன்னது. அடிதேயென்செய்தபாக்கியங் குருபரனீ தி
ன்டவருடைய திருவடியைக் கன்டபேருச்சுத் திங்கில்லை
யென்றுர்மேலார். உன்னைபிரிப்பின்னை யுனக்கேயுடைக்கல
ம், வெஞ்சிலனேயகன்னுர்தம் பஞ்சேடியாள் பாகத்தெ
ருவா பவனத்திருவாயா லஞ்சேலென்ன வாசைப்பட்டே
ன்கன்டாயம்மானே, அன்றேயென்ற சுவியுமுடலு முடை
மையெல்லாமுன் - குன்றேயனையாயென்னையாட் கொன்ட
போதேகொன்டிலதேயா - வின்றேயிதுநீமக்குன்டோ
வென்டோன் முக்கனைட்டானே - என்றேசெய்வாய் பிழை
செய்வாய் நாமேலவிதற்குநாயகமே, கூசிமொழிந்தருள்ளா
னக்குறியினின்று-கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடு-த்தி
யே, மாதாளும்பாகதெய்தை யாவர்கா னென்னையுய்வ
தாண்டுகொன்டா னியாவர்க்குங்குடியல்லா மியாதுமஞ்

சோமெயிலே ஒரு மலனடியாரடியாரோடு மேல்மேலுங்குடை
க்காழி யாதிலே வாழ்மை, செங்கமலத்தாளிணைகள் சேரலொட்
டாத் திருமலங்காத்த திசனைசேரோடுஞ்செறிக்திட்டங்க
வரோமிக்கிருவே— மாலியங்களெல்லா மரனனவெதா
ழுதிறைஞ்சி யாடிப்பாடி—யெங்கு மியாமொருவர்க்கு மெளி
யோமல்லோ மியாவர்க்கு மேலாரேமென்றுமாப்பெய்த்
த்-திங்கண்முடியா ரடியாரடியாமென்று, இப்படியெல்லா
மேலோர் திருவுளம்பற்றினர்கள். அன்றியும்

வெண்பா.

அருளினருளை யருளாம்பெரின்பப்
பொருளின்பொருளாம் பொருளை—குருவாம்
மருதக்கலவர்சரன்றை மாலுதனை நெஞ்சே
தருகவெலாக்கின்று தகும்.

வாராதுவாராது வள்ளிதழ்ப் பூங்கொன்றைத்
தாராரப்புயமருத்தச் சம்பந்தன்—சீராக்தே
வெங்கிலுந்தான்சடசித் தாயிருந்தானெஞ்சே
யிங்கிவியுமுண்டோடாவிடர். எ-து. கண்டுகொள்க.

* வெம்புட்பிறவியடலை விழாமல்விடளித்து
சம்பந்தமாமுனிவன் ரூர்வாங்கி—யம்புந்தம்
வுற்சமெமும்விழியார் வல்வினையெல்லாமகல
நெஞ்சமேமவாராய்ப் நினைந்து.

நெஞ்சுவிடுதூது மூலமும் உரையும்
முற்றிற்று.

---

* சிலபிரதிகளில் மேலிரு வெண்பாக்களையு நீக்கி இவ்
வெண்பாவையெழுதப்பட்டுளது.

உ

சிவமயம்.

உண்மைநெறிவிளக்கம்

எ-து. உண்மை நெறியை விளங்கக்கூறியது.

அது கொடிக்கவி கூறியபின் அவ்வாறறுஷ்டித்தோர்க்குச் சிறிதுஞானந்தோன்றி அத்திருவருண் ஞானத்தின்வழியே பாசத்தைத்தெறிதற, அதுமுற்றிலுநீங்கிச் சிவப்பேரின்பெய்துமாறு யாங்ஙனமெனவிறுவ, ஆசிரியர் உலகவழக்கின்பேபோன்று பாசமினாநெஞ்சுவிடுதூதுகூறிப் பாசநீக்கமும் பதிப்பேரின்பு மடையுமாறு தெளிவிக்க, அதனையுணர்ந்தமாணாக்கர் அதனைமேன்மேலும் மநுஷ்டித்துப் பயனடையுமாறு வினவ, அதனைத் தசகாரியவகையாலெளிதி லுணருமாறு விளக்கிக்கூறிய திவ்வுண்மைநெறி விளக்கமாகும.

அன்றியும் ,சிவஞானபோத உண்மையினையும் ஆகமங்களினுண்மையினையும் உண்மைவிளக்கமாகத் தமது பரமாசிரியர் மாணாக்கர் மனவாசகங்கடந்தார் விளக்கிக்கூறியதேபோல் தாமும் மவ்விரண்டையும் விளக்கி உண்மைநெறிவிளக்கமாக விளக்கினர்.

எவ்வாறென்னில் ? மாயை ஆன்மா சிவமென்னு முத்தத்வரூபங்களை யாராய்தலும் அதனைத் தரிசித்தலும் தரிசித்தவற்றில் மயக்கஞ்செய்வதைச் சுத்திசெய்தலும் சுத்திசெய்தபின் னுண்டான ஆநந்தவின்பத்தை யநுபவித்தலுமென வொவ்வொன்றிற்கு மும்மூன்றுவகையாக ஒன்பதுவகைகாட்டி யிவ்வாறுய்ந்து சிவத்துடன் தான்போகித்திருத்தலே பயனெனவும் இதுவேதசகாரியமெனவும் கூறினர்.

அதுவே தத்வரூபம் தத்வதரிசனம் தத்வசுத்தி ஆன்மரூபம் ஆன்மதரிசனம் ஆன்மசுத்தி சிவரூபம் சிவதரிசனம் சிவயோகம் சிவபோகமென்பதாகும்.

அன்றியும், உண்மை - ஆகமவுண்மையை, நெறி - வழியாக, வொழுங்காக, விளக்கம் - விளகிக்கூறியது உண்மைநெறிவிளக்க மெனப்பதுஉமாம். இதன்கருத்தை உண்மைவிளக்க முகவுரையிற் காண்க.

இங்ஙனம்

☞கொ - ஷண்முகசுந்தர முதலியார்

சென்னை-சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

சிவமயம்.

உண்மைநெறிவிளக்கச்

செய்யுளின் கருத்து.

இலக்கம்	செய்யுள்	கருத்து		பக்கம்.
க	மன்முதல்	தத்வரூப தத்வதரிசன தத்வசுத்தி	ஆ-ங	க
உ	பாயிருணீங்கி	ஆன்மரூப ஆன்மதரிச ன ஆன்மசுத்தி	ஆ-ங	உ
ங	எவ்வழிவுகளுந்	சிவரூபம்		ங
ச	பரையுயிரில்	சிவதரிசனம்		ச
ஞ	எப்பொருள்	* சிவயோகம்		ஞ
ஸ	பாதகங்கள்	சிவபோகம்	ஆ-ச	ஸ
		ஆ தசகாரியம்-கo		

* இச்செய்யுளினும் உரையினும் சிவபோகமென்பதைச் சிவயோகமெனத் திருத்திவாசிக்க.

முற்றியது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்மைநெறிவிளக்கம்

மூலமும் உரையும்.

மண்முதற்சிவமதீறுப் வடிவுகாண்பதுவேரூப
மண்முதற்சிவமதீறுப் மலஞ்சடமென்றல்காட்சி
மண்முதற்சிவம்தீறுப் வகையதிற்ருனிலாது
கண்ணுதலருளால்நீங்கல் சுத்தியாய்க்கருதலாமே.

(இ-ள்.) மண்முதற்சிவமதீறுப். எ-து. பிருதிவிமுதல் நாத மீறுன மூப்பத்தாறு தத்துவங்களையும்,— வடிவுகாண்பதுவே ரூபம். எ-து. தனுவுங் கரணமும் புவனமும் போகமும் செயலும் பிரேரகமுமாய் நின்றபெருவடிவுங் குணமுந் தொழிலுந் தனக்கு வேறுய்க்காண்பதுவே தத்துவரூபமாம்,— மண்முதற் சிவமதீறுய் மலஞ்சடமென்றல்காட்சி. எ-து. பிருதிவிமுதல்நா தமீறுன மூப்பத்தாறு தத்துவங்களையுஞ் சுத்தமாயா அசுத்த மாயா மலத்தினது காரியமென்றுஞ் சடபதார்த்தமென்றுந் தன்னுலே யறியப்பட்டதென்றுந தன்னறிவிலே விளங்கக் காண்பதுவேதத்துவ தரிசனம்,—மண்முதற் சிவமதீறுய் வகையதிற்ருனிலாது. எ-து. பிருதிவிமுதல் நாதமீறுன மூப்பத்தாறு தத்துவங்களினது விகற்பமாகிய சுட்டறிவுகளிற் ருனில்லாடமல், — கண்ணுதலருளால் காண்டல் சுத்தியாய்க் கருதமன்றே. எ - து. தத்துவங்கள் தன்னைத்தாக்காமல் கானலைத் தண்ணீரென்று கண்டவன் கானலென்றறிந்தவிடத்துத் திரும்

பவிரும்பாததுபோலவுஞ் சொப்பனத்தில் யாஅேயேறிமாலசூ
டக்கண்டவன் விழித்தவிடத் ததுமெய்யாய்க் காணுமல் பொ
ய்யாய்க் கண்டதுபோலவுந்தன்னறிவிலே கண்டுகீங்கித் தான
தைவின்றி யங்கியலு யெங்குநிறைவாய் நித்தியமா யறிவாயுள்
ள முறைமையையறிந்துநிற்பது தத்துவ சுத்தியாமென்று வே
தாகமங்கள் சொல்லும். எ-று. (க)

பாயிருணீங்கிஞானந் தனைக்காண்டலான்மரூப, நீயு
நின்செயலொன்றின்றி நிற்றலேதரிசனந்தான், போயி
வன்றன்மைகெட்டுப் பொருளிற்போயங்குத்தோன்று
தாயிடலான்மசுத்தி யருணூலின்விதித்தவாறே.

(இ-ள்.) பாயிருணீங்கிஞானந் தனைக்காண்ட லான்மரூபம்
எ-து. தேசிகமூர்த்சத்தினது அநுக்கிரகத்திலுலே தன்னையு
ந் தன்னிடத்திலே பெற்தமாயிருக்கிற தத்துவ விவகாரங்களை
யுமெவ்விடத்திலும் தோன்றுமல் சகசமாய் மறைத்து நின்ற
வாணவமலத்தையு நீங்கித் தானறியுமுறைமையும் அவனது
ஞான மறிவுக்கறிவாய் நின்றுபகரிக்கிற முறைமையுந் தன்னை
றிவிலே விளங்கக் காண்பதுவே ஆன்மரூபமாம்,—நீயுநின்செ
யலொன்றின்றிநிற்றலே தரிசனந்தான். எ-து. ஆன்மசெய்தி
யெவ்விடத்திலும் தோன்றுமல் தத்துவதாத்திகங்களை யென்
னதென்றும் பசுஞானத்தை யாரெனன்றும்நின்ற வசத்தியபோ
தநீங்கிப் பழைய சிற்றறிவாகிய சுட்டுப்போதங் கழன்றுநிற்ப
து ஆன்பதரிசனமாம்,— போயிவன்றன்மைகெட்டு. எ-து. த
னக்கெனச் செய்தியில்லாதவான்மா தனது சுட்டறி வெவ்வி
டத்திலுந் தோன்றுமற் கெட்டு,— பொருளிற்போய். எ-து. த
ன்னிடத்திலே விளங்கப்பட்ட வநுக்கிரகஞானத்திலே தற்பூர
ணமெல்லா மடங்கித் தனது செய்தியெல்லா மநுக்கிரகத்தின
தசெய்தியாய்,—அங்குத்தோன்றுதாயிடல். எ-து. தன்னை யந்

தஞ்ஞானமடக்கின முறைமையுந் தானந்தஞ்ஞானத்திலே யடங்கி
ன முறைமையு மெவ்விடத்திலுந் தோன்றுமல் பெத்தத்திலு
லேதேகமேதாணையுந் தானேதேகமாகியு நின்றமுறைமைபோல
ச் சிவமேதாணைய் நிற்கவந்ததாலல், — ஆண்மசுத்தியருணாலின்
விதித்தவாறே. எ-து. ஆண்மசுத்தியாமென்று வேதாகமங்களி
ன் வழித்திலே யடைந்த ஞாதாக்கள் சொல்லு முறைமையா
ம். எ-று. (உ)

எவ்வழிவுகளுந்தானை யெழிற்பனாவழி.வதாகிக்
கவ்வியமலத்தான்மாவைக் கருதியேயொடுக்கியாக்கிப்
பவ்வம்விண்டகலப்பண்ணிப் பாரிப்பாரெருவனென்
செவ்வையேயயிரிற்காண்டல் சிவரூபமாகுமன்றே [று

(இ-ள்.) எவ்வழிவுகளுந்தானை. எ-து. ஜடசித்தக்களாகிய
தாபரசங்கமங்களு ளெல்லாந் தான்வேறற நின்று,—எழிற்ப
னாவழிவதாகி. எ-து. பெருமைபொருந்தி யிருக்கப்பட்ட கா
ருண்ணியசத்தியே தனக்குத் திருமேனியாகி,—மலத்தான்மா
வைக்கருதியே. எ-து. ஆணவமலஞ்சகசமா யிருக்கப்பட்டவா
ன்மாக்கள் பாகபேதங்கூடாத் திருவுள்ளத்தைடத்து,— கவ்வி
யே. எ-து. தனதிச்சாஞானக் கிரியையின் செய்தியாகிய மா
யாதத்துவங்களினால்,— ஆக்கி யொடுக்கி. எ-து. சிருஷ்டித்து
ந்திதித்துஞ் சங்காரித்தும்,— பவ்வம்விண் டகலப்பண்ணி.
எ-து. மலபாகவொழிவிலே யிந்தத்தத்துவங்கள் வேரும்படிக்
குச் சத்திநிபாதத்தை விளைவித்து,— பாரிப்பாரெருவன்.
எ-து. சத்திநிபாதத்தின் வழியிலே புறம்பே கட்புலனுக்குத்
தோன்ற மானிடச்சட்டைசாத்தி யெழுந்தருளிவந்து தான்வே
றறநிற்கிறமுறைமையைத் தருகின்றவன் ஆண்மாக்களுக்கெல்
லா மறிவுக்கறிவா யிருக்கிற சிவனேயென்று,—செவ்வையே
யயிரிற் காண்டல். எ-து. பிரதிக்ஞினேயது திட்டாந்தங்களிறு

யக்கவிகற்பமறத் தன்னறிவிலே விளங்கக்கண்டு நிற்
சிவரூபமாகுமன்றே. எ-று. சிவனதுரூபமா மென்று (ஈ)
மங்கள் சொல்லும். எ-று.

ாயுயிரில்யாவெனனெதென் றறநின்றதடியாம் பார்ப்
_மெங்குஞ்சிவமாய்த் தோன்றலதுமுகமாம், உளா
பிறந்தசுகமதுவே முடியாகுமென்றிவ் வுண்மையினை யி
கத்தெளிந்து பொருள்வேறொன்றின்றித், தலைமுதலி
ற்போகாது நிலையினினில்லாது தற்பனையினின்றழுந்
தா தற்புதமேயாகித், தெரிவரியபரமாநந்தத்திற்சேர்த
ல் சிவவுண்மைத்தரிசனமாய்ச் செப்புநூலே.

(இ - ள்.) பனையுயிரில் யாவெனனதென்றறநின்ற தடியாம்
எ-து. ஆன்மாவென்ப தெவ்விடத்திலுந் தோன்றுமெ லென்ன
தென்றும் யாவனென்றும் நின்றவசத்திய போதநீங்கத்தெரி
மூர்த்தத்தி னறுக்கிரகஞானம்பிரகாசித்தாநின்ற வவதாஞ் சி
வனதுபாதமாம்,—பார்ப்பிடமெங்குஞ் சிவமாய்த் தோன்றல
துமுகமாம். எ-து. தன்னையுணர்த்தும் பகுதியாகத் தாக்குவ
தானவிஷய போகங்களை யவனவளதுவாய்ச் சோக்கு மிடமெ
ல்லாமவ னறுக்கிரகத்தையே கண்டநுபவிப்ப தவனது சிரு
முகமாம்,—உளையிறந்தசுகமதுவேமுடியாகும். எ-று. அந்தவ
றுக்கிரகத்திலே தற்செயல்தோன்றுமல் பரவசப்படுவதே சி
வனதுதிருமுடியா மென்றறிந்து;—இவ்வுண்மையினைமிகத்தெ
ளிந்து. எ-து. இந்தவுண்மையைச் சுத்தசுவிகற்பமற வுள்ள
உவிசாரித்தறிந்து;—பொருள்வேறொன்றின்றி. எ-கு. இதுவ
ாால் சத்தியமாயுள்ள பொருள் வேறையுமொன்றில்லை யெ
தளிந்து;—தலைமுதலிற்போகாது. எ-து. என்னதியா
கிகற்பமாகிய பிருதிவிமுதல் காதமீருகச்சொல்ல
த்தையிலும் பொருந்தாமல்;—நிலையினினில்

லாது. எ-து. இத்தக்கருவிகள் நீங்கினற்றனக்குள்ள சகசநிலை யாகிய கேவலாவத்தையிலும் பொருந்தாமல்,—தற்பரையினின்றழுந்தாது. எ-து. இந்தக் கேவலசகல மிரண்டுநீங்கின விடத்து விளங்குவதான போதபூரணமாகிய அகம்பிரமஞானத்திலும் பொருந்தாமல்,—அற்புதமேயாகி. எ-து. தேசிகமூர்த்தத்தினநுக்கிரகஞானத்திலே தற்பூரணமெல்லா மடங்கித் தனதுசெய்தியெல்லா மவனதநுக்கிரக ஞானசத்தியினது செய்தியாய்,—தெரிவரியபரமாநந்தத்திற்சேர்தல். எ-து. அநிதற்கரிதாகிய மேலான பூரணவின்பந்தோன்றும லகதேசுவியாபாரமாகிய தனுகரணாதியின்பமேதோன்ற அந்தவின்பங்களையே மெய்யென்றநுபவித்து நின்றமுறைமைபோலத் தனுகரணாதியின்ப மெவ்விடத்திலுந் தோன்றுமல் பூரணவின்பத்தொடர்ச்சியாகிய தேசிகமூர்த்தத்தி னநுக்கிரக ஞானத்தையெவ்விடத்திலுங் கண்டநுபவிப்பது,—சிவஞண்மைத்தரிசனமாய்ச்செப்புநூலே. எ-து. சிவனையுள்ளபடி சத்தியமாகப் பெற்ற தரிசனமென்று சொல்லுஞ்சிவாகமங்கள். எ-று. (சு)

இனியான்மசுத்தியாகிய போதவொழிவும் அருள்கழற்றியும் வருமாறு.

எப்பொருள்வந்துற்றிடினு மப்பொருளைப்பார்த்தங் கெய்துமுயிர்தானக்கண்டிடுங் கவ்வுயிர்க்குமேலா, மொப்பிலறுள் கண்டுசிவத்துண்மைகண்டுங் குற்றதெல்லா மதனுலேபற்றிநோக்கித், தப்பினைசெய்வதுமதுவே நினைப்புமதுதானே தருமுணர்வுபுசிப்புமது தானேயாகு,மெப்பொருளுமனசவில்லையெனவந்தப்பொருளோடனைசவதுவேசிவபோக மெனுமிறைவன்மொழியே.—

(இ-ள்.) எப்பொருள்வந்துற்றிடினும். எ-து. ஜடசித்தக்கள்ளாணவுடனே இன்னுயிர்விளங்குவதாகிய ஹிதாஹிதங்களுக்கேற்றச

த்தாதி விஷயங்களிலே யொத்த விஷயங்கள் வர்த்தாக்கிறலு
ம்;—அப்பொருளைப்பார்த்த. எ-து. அந்தவிஷயங்களை யெதிரி
ட்டுப்பார்த்து இதுமாயாகாரியமான தனுகரணபுவனபோகங்
களினது விகற்பமென்று மிந்தவிஷயங்களினின்றும் விளக்கு
வதாகிய ஹிதாஹிதங்கள்கன்மத்தினது விகற்பமென்றுங் கண்
டுதனக்கெனச்சற்றுஞ் செய்தியில்லாதஜடரூபமாகையினாலே
தானுய்ச் செயற்படவறியாது, — அங்கெய்துமுயிர்தனக்க
ண்டு. எ - து. அந்தவிஷயங்களை யதுவதுவாகப் புசிக்குமா
ன்மாவை நித்தியனுய்ப் பூரணஞ்யறிவாயிருந்தாலும் தானு
கவொன்றையு மறிதற்கறிவில்லையென்னு முறைமையையுள்ள
படிதரிசித்து, — அவ்வுயிர்க்கு மேலா மொப்பிலருள் கண்டு.
எ-து. அந்த ஆன்மாவினது அறிவுக்கறிவாய்நின்று இந்த வி
ஷயபோகங்களை யிடைவிடாமற் பாகமறிந்தணைத்து நிற்கிற
திருவருளையுமுள்ளபடிதரிசித்து,—இவனுண்மைகண்டு. எ-து.
அந்தவருளினது நிறைவெல்லாந் தனது வழிவாகவுடைய பூர
ணவின்பமெனக் கண்டித்துக் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி
மானிடச்சட்டைதரித்துவந் தபதேசித்தவநுக்கிரகத்தை யுள்
ளபடி தரிசித்து, — இங்குற்றதெல்லாமதனுலேபற்றிநோக்கி.
எ-து. இவ்விடத்திலேயந்து பொருந்தப்பட்ட சத்தாதிவிஷ
யங்களையெல்லா மந்தவநுக்கிரகத்தினுலே பொருந்திப் பார்
த்து, — தப்பினைசெய்வதுமதுவே நினைப்புமதுதானே. எ-து.
இந்தவிஷயபோகங்களின் வழித்தாய்த் தீவினையைச்செய்விக்
கிறது மநுக்கிரகமாகிய திருவருள்தானே நல்வினையைச்செ
ய்விக்கிறது மந்தத்திருவருள்தானே; — தருமுணர்வுபுகிப்பு
மதுதானேயாகி. எ-து. இந்தவன்மதீமைகளை யறியும்படி
க்கு அறிவித்தவறிவு மிந்தவன்மைதீமைகளை யறியும்படிக்குப்
புகிப்பாகிவந்த விஷயபோதங்களு மவ்வநுக்கிரகமாகிய வரு
ள்தானேயென் றுள்ளபடி தரிசித்து,—எப்பொருளுமைசவி

ல்லையென. எ-து. இத்தமுறைமையன்றியிலே சித்தாகியவான் மவர்க்கத்துக்கும் ஜடமாகிய பாசஜாலங்களுக்கு மொன்றை யொன்றறியவு மொன்றை யொன்றுபொருந்தவு மொருசற் றுஞ் செயலில்லை யென்னு முறைமையையுள்ளபடி. தரிசித்து அந்தப் பொருளோடிசைவதுவே,—சிவபோகமெனுமிறைவன் மொழியே. எ-து. அவனநுக்கிரக பூரணமெல்லாந் தற்பூரணமாகவு மிப்படி யிரண்டறநிற்கிறதே சிவனுடனே யிரண்டறக் கூடினமுறைமையென்றுஞ் சிவாகமங்கள் சொல்லும் எ-று. (ரு)

பாதகங்கள்செய்திடினுங் கொலைகளவுகள்ளுப் பயின்றிடினுநெறியல்லா நெறிபயிற்றிவரினுஞ், சாதிநெறிதப்பிடினுந் தவறுகள்வந்திடினுந் தனக்கெனவோர்செயலற்றுத்தானதுவாய்நிற்கில். எ-து. தற்செயலெவ்விடத்திலுந் தோன்றுமலநுக்கிரகமாகிய வருணிறவிலேவேறறநிற்கில்,—ஞதனவனுடலுயிராய். எ-து. அத்தவருளுக்கு முதன்மையாகியநேய மவனதறிவு பூரணமெல்லாந்தனது வழிவாகக்கொண்டுதானந்தவறிவு பூரணத்துக்கெல்லா முயிராய்,—உண்டுறங்கிநடந்து. எ-கு. இவனதறிவு தொழிலாகிய விந்திரியபோகங்களாய்வரும் புசிப்புந் தொழிலுந் தனது புசிப்புந் தொழி

லுமாகவே புகிந்தறத் தொழிற்படும், — ஈராணவபோகங்களையுந் தாணுகச்செய்து. எ-து. ஈராணவிதமாகிய போகங்களை யெல்லா மிவனுக்குத் தனது பூரணவின்பமாகிய நேயவடிவாகவேகாட் டி, — பேதமறநின்றிவனைத் தாக்கிவிடுவன். எ-து. இவனதறி வுபூரணமெல்லாந் தனதின்பப் பூரணமாகவும் தனதின்பப்பூ ரணமெல்லா மிவனதறிவு பூரணமாகவும் வேறறத்தோன்றி நி ன்று தனதின்பநிறைவெல்லா மிவனதறுபோக பூரணத்தை யமிழ்த்திநிற்பது, — பெருகுசிவபோகமெனப் பேசுதெறியிது வே. எ-து. ஜடசித்துருவமாகிய பிரபஞ்ச மெவ்விடத்திலுந் தோன்றுமல் பெருகப்பட்டசிவாநந்த மேலிடாகிய சிவபோக த்தினதுமுறைமை யித்தன்மைத்தென்று சொல்லும் வேதாக மங்கள். எ-று.

(க)

உண்மைநெறிவிளக்கம் மூலமும் உரையும்

மூற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்நூலுரையாசிரியர்பெயர் காணப்படவில்லை.

சிவமயம்.

சங்கற்ப நிராகரணக் கருத்து.

ன-து சங்கற்பமும் நிராகரணமும் என உம்மைத் தொகை கைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய் நூற்குக் காரணக்குறியாயிற்று.

இது பொதுவாய்ப் புறத்தேகாணும் பின்பங்களோ யின்புற்றுக்கூறும் புறச்சமயத்தவர்க் கிருளாயுள்ளனவற்றையே மிருகியு முன்னூல்களால் விளக்கியிருப்பதைக் கண்ட ஆசிரியர், சிறப்பால் அகத்தேகாணும் பின்பங்களைக் கூறும் அகச்சமயத்தவருள் சைவர்கள் ஐயப்பாட்டி-ன்கண் மருட்கையெய்தி மயங்காது சிவம்விளங்கிச் சாதனையுற்றுப் பயன்பெறுமாறு சங்கற்பமும் நிராகரணமாகக் கூறப்பட்டது.

அதுதான், சிவஞானசித்தி விரித்த பரமாசிரியர் புறச்சமங்களைவிரித்து அகச்சமயத்தை விரித்துக் கூறுமைபோனது. னை விரித்தறியுமாறு கூறியதென்பதூஉமாம்.

அன்றியும், ஞானசாதனையுறுங்காலத்துச் சித்தாந்தமூப்பொருளாகிய பதி பசு பாசங்களைச் சங்கற்பித்து விதண்டையுறுதல் பொருளன்மை கூடுமென்பர் ஆசிரியர் கூறியவழியே பொதுவாய் நிற்றலையமைவுடைத்து. அவ்வாறன்றி மனம் விதண்டையுறின் இந்நூலாராய்ச்சியுற்றுச் சங்கற்பநிராகரணமெய்தி சிவபோகந் துய்த்தற் பயனுறுமாறு கூறியதூஉமாகும்.

இனி, புறச்சமயம் அகச்சமய மென்பாவனென்? அவரவர் மனநிலை சங்கற்பித்தவற்றை யவரவர் வழிபட்டுய்ப் பான்கடவுள். அதை யொருவரோடொருவர் மாச்சரிய மூன்

றுத் துவித்து நிராகரிப்பானேன் என்னில்? அந்தோணைக்த
கன்று சங்கித்தாய். இந்த மனச்சங்கற்ப மன்றே பிறவிக்கே
து. மனச்சங்கற்ப மன்றே புண்யபாவத்தை வருவிப்பது.
மனச்சங்கற்பமன்றே இன்ப துன்ப நுகர்ச்சிக்கும் அவற்றே
லனையும் பயனுக்கும் (ஹேது) காரணம்.

மனச்சங்கற்பம் நன்மைகடைப்பிடித் தொழுக, நல்லா
ரைக்காண்பதுவும் நல்லார்சொற் கேட்பதுவும் நல்லாரோ
டினங்கி அவரனுபவமாய்க் கூறும்வழியில் நிற்பதுவும் அவ
ர்கூறும் நற்சாத்திரவழி நிற்பதுவும் நன்மையயக்கும்.

மனச்சங்கற்பம், தீமைகாடி தியாரைக்கண்டு தியார்
சொற் கேட்டுத் தியாரோடினங்கி அவரனுபவமாய்க் கூறும்
வழியில் நிற்பதுவும் அவர்கூறும் தியசாத்திரவழி நிற்பது
வும் தீமையயக்கும்.

நன்மையால் புண்ணியமும் அவற்றே லின்பமும் கிடைக்
கும்.

தீமையால் பாவமும் அவற்றேல் துன்பமும் கிடைக்கும்.
இவைகட்குக் காரணம் மனச்சங்கற்பமே.

இனி சத்குருவையடைந்து நற்சாத்திரவழிநின்று நற்
சமயத்தை யநுஷ்டிப்போர்க்கு அதலுலகும் புண்ணியபோ
கங்களையளும். ஸ்வர்க்கமும் சாலோகாதிபலனும் வரும்.

அசத் குருவையடைந்து மோஹசாத்திரவழிநின்று மோ
ஹசமயத்தை யநுஷ்டிப்போர்க்கு அதலுலகும் பாசமிருந்
தித் தீமைப் பயன் றரும். நரகலோகாதிவரும்.

அதலுல், மனம் சங்கற்பித்த வழி புறச்சமய நெறிபுக் கு
ழல்வோர்க்கு நரகாதிகள் வரும்.

அகச்சமய நெறி யொழுகுவோர்க்குச் சாலோகாதி ப
லன் வரும்.

புறச்சமயத்துள் தெய்வ முண்டென் போரைப் புறச்சமயத்தவ ரெனவும், தெய்வமிலை யென்போரைப் புறப் புறச்சமயத்தவ ரெனவுங் கூறுவர்.

அகச்சமயத்துள் அகச்சமயவழி தெய்வத்தை யுபாசித்து அதனால் ஆன்மாக்கள் பலனடையவேண்டு மென்பாரை அகப் புறச்சமயத்தவ ரெனவும் பதி பசு பாசமுணர்ந்து பாசநீங்கவேண்டுமென்பாரை அகச்சமயத்தவ ரெனவுங் கூறுவர்.

இவைகட் கப்பாற்பட்டு நிற்பது சித்தாந்தமுத்தி.

இனி, இன்ன வின்ன சமயம் இன்ன வின்ன சங்கற்பமுடையது, அதை யநுஷ்டிப்போர் இவர். அதனுடைய (தத்துவம்) உண்மையிது, அதை யநுஷ்டிக்கும் சாதன வழியிது, அதனன் பயனிது; என அவ்வச்சமயத்தின் சங்கற்பமோதி அதனநுஷ்டானம் நிமையினை யுணர்த்தி நிராகரணம் செய்தலே சங்கற்பநிராகரணம்.

இவ்வாறு புறச்சமயத்தை யுணர்த்துவது சித்தியார் பரபக்கம்.

இதனுற்போந்த பயன் யாதெனின்? சமயத்தின் பொதுநோக்கை யுணர்த்தி அதிலுறுந் தன்பத்தை யின்பமாக மயங்குறு திருக்க நிராகரணம்செயது சித்தாந்தத்தி னுண்மைமையும் அதன்பயனு மறிவித்து முத்தியை யடையுமாறு செய்வித்தலாகும்.

சித்தாந்தத்தை யுணர்த்துந் தமிழ்நூற் பதினெண்கினுட் திறந்த சிவஞானபோதத்தான் இவ்வாறு கூறப்படவில்லை, அதனை விரித்த சிவஞானசித்தியின் சுபக்கத்திலும் கூறப்படவில்லை, அதனைத் தொகுத்த சிவப்பிரகாசத்திலும் கூறப்படவில்லையே யெனனில்? அறிவுடையோய் இவ்வுரை நகுதியுடையதே! சித்தாந்த சாத்திரங்களாகிய ஆகமங்களுள் ஒன்

குகிய ரௌரவாகமத்தில் ஓர் பட்டலமாகிய பாசவிமோசன பட்டலத்துள் ஞானபாதாம்சமாகிய பதி பசு பாச விளக்கத் தினை யுணர்த்தும் த்வாதசசூத்திரமாகிய தது சிவஞானபோதம். அதனை ஆசிரியர் பரஞ்சோதி மாமுனிவ ரதுஞ்ஞையின்ப டி தமிழ் பொழிபெயர்த்த மெய்கண்டதேவர் சூத்திரத்திற் கிணங்கத் தமிழ் மொழிபெயர்த்து, அதன் கருத்துவிளங்க வடநூற் சாம்பிரதாயப்படி வார்த்திகமென்னும் பொழிப்பு ரையைக் கடாவிடையாற் றமிழிற்செய்து, அது விளங்குமாறு வெண்பாக்களால் உதாரணங்காட்டி, அபபெயரே விளங்க வித் தமிழ்நூற்கு காமகரணைமுஞ் சூட்டினர். இதனை யிய சதுஞ்ஞையின்படி விரித்தோதிய அருணைத்திசிவாசாரியர் தமி ழ்நூற் சிவஞானபோதத்தின் வழியே உதாரணங்களொடு விரித்துச் சிவஞானசித்தி சுபக்கமும் கூறினர். இதனையே உமா பதிசிவன் தொகுத்துச் சிவப்பிரகாசமாக விளக்கினர்.

இங்ஙனமாக, ரௌரவாகமத்தை யுள்ளிட்ட காமிகாதி வாதுளாந்தமான ஆகமங்களையும் அவற்றி னுபாகமங்களை யும் வேத சாத்திர புராணமுதலியவைகளையு முணர்ந்த சக சோகம பண்டிதரென்னும் அருணைத்தி சிவாசாரியர், தாம் விரி த்தோதிய சிவஞானசித்தியுள் கடாவிடையாய் வருவன இன் னின்னார் சங்கற்பமெனவும் அவர்கள் மத மின்னதெனவும் அதனைகோட்பா டின்னதெனவும் அந்தன்பய னின்னதெனவும் அதனல்வரும் தீமை யினனதெனவும் காமாய்ந்தவாறு உணர் ர்த்தலுவான் கருதிப் பிறர்மதமும் அவற்றின் மறுப்புங் கூறி அதற்குப் பரபக்கமென்னும் காமகரணஞ் செய்தனர்.

இதனல், உமாபதி சிவனும் சிவஞானசித்தி பரபக்கம் புறச்சமயங்களின் கருத்தைக கூறி மறுத்தலேயன்றி அகச் சமயத்தின கருத்தை விளக்கிலரே! இங்ஙனமுள்ள வா

திகளு மதற்குத்தக்க நூலின்றியே யிவ்வாறு சங்கிக்கின்ற னர் எனக்கருதி; அகச்சமய சங்கற்பமும் அவற்றி னிராகர ணமுக் தாமாராய்ந்தவாறு இந்நூலிற்கூறி விளக்கினர்.

அன்றியும், இந்நூற்காரணமிந்நூற் பாயிரத்துட் கூறி யிருக்கின்றதனாலு முணர்க.

மாயாவாதத்தைச் சித்தியார் புறச்சமத்துட் சேர்த்த மறுக்கிறது, சங்கற்பநிராகரணம் அகச்சமயத்தோடு சேர்த் தநிராகரணஞ்செய்கிறது, இவ்வாறு மாறிமாறி மயங்கக் கூறுவதென்னை யெனின், அறியாதகூறியலை; அதனை யமை திபாய்க் கேட்பாயாக. புறச்சமயம் ஆறு, அகச்சமய மாறு.

புறச்சமயம். கூறினோர். அகச்சமயம். கூறினோர்.

க-உலகாயதம்	ப்ரகஸ்பதி	க-சைவம்	சதாசிவர் [சி
உ-பௌத்தம்	பௌத்தன்	உ-பாசுபதம்	மாயாதத்வவா
ங-சமணம்	அருகன்	ங-வாமம்	சக்திதத்வ வா
ச-பாட்டம்	ஜைமினி	ச-பைரவம்	பைரவர் [சி
ஞ-மீமாம்சம்	வ்யாசர்	ஞ-காளாமுக	கலாதத்வவாசி
ஈ-பாஞ்சராத்ர	வாசூதேவர்	ஈ-மாவிரதம்	வித்யாதத்வவா
ம்	என ஆறு.		சி என ஆறு.

இவ்விலக்கப்படி இதனைபின இதனுட்பிரிவுகளைக் கணக் கிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்நூலாசிரியர் இதன் பாயிர வுரையுள் இச்சமயங்களை முன்பின் கூறினரேனும் அவ்வவர் தகவு ஆராய்ச்சியை நோக்கி இலக்க முன்பின் னமைக்கப்ப ட்டது. அதன்விரிவைத் தத்வப்பிரகாசம் சித்தாந்த ப்ரகாசி கை ம்ருகேந்த்ர பௌஷ்கராதி ஆகமங்களி னறிக.

இதனுள், புறச்சமயபேதம்.

(※)

வேதாகமநிந்தகம்.

க-உலகாயதம்
சார்வாகம்
ஷடவாமி எனஉ.

உ-புத்தம்
சௌத்ராந்திகம்
யோகாசாரம்
மாத்மீகம்
வைபாடிகம் எனச.

ங-சூனமணம்அல்லதுஅருகம்
நிகண்டம்
ஆஜீவகம் எனஉ.

இவ்வெட்டும் வேதாகம
நிந்தகம்.
ஜீவமுபத்திபே பயனைத்
தருமென்னும்.

வேதவுடம்படாதுடையன.

சு-பாட்டம்
பாட்டாசாரம்
பிரபாகரம்
நையாயிகம்
சத்தப்ரம்மவாதம்
எனச.

ரு-மீமாம்சம்
மீமாம்சம்
பாஸ்கரம்
நிரீச்வரசாங்கியம்
வைசேஷிகம் எனச

இவ்வெட்டும் வேத வுடம்
படுடையன. வேதவழி கன்
மமியற்றுவோர்க்கு அக்கர்
மமே பலனைத் தருமென்னும்.

வேதாந்த வாக்ய பேதம்.

சு-பாஞ்சராத்ரம்
வைணவம்
வைகானசம்
ஜ்யோதிஷம்
மாயாவாதம்
வேதாந்தம்
துவிதம்
அத்விதம் எனஅ.

இவ்வெட்டும் வேதாந்த வா
க்யபேதமுடையன.
தெய்வமொன்றுண்டெ
னக்கொளருரும்.

அஅ புறச்சமயம் நூறுக்குப் பேதம் இருபத்தாறான்கு.

அகச்சமயபேதம்.

—o—

க-சைவம் சுத்தசைவம் ங-வாமம் வாமதந்த்ரம்
அசுத்தசைவம் மந்த்ரம்
மிஸ்ரசைவம் யந்த்ரம்
சித்தாந்தசைவம் ஸஹஜம்
அநாதிசைவம் கன்மம்
அவாந்தரசைவ அந்விதம்
பேதசைவம் தவிதம்
அநுசைவம் மிஸ்ரம்
ஆதிசைவம் வாமசித்தாந்தம்

எண-ஙு. எண-ஙூ

ஞ-பாசுபதம் பாசுபதம் ட-பைரவம் க
கௌரம் ண-காளாமுகம் க
காந்த்ரம் ந-மாவிரதம் க

எண-ஙூ.

ஆக உட்சமயம் என்னும் அகச்சமயம் ஆறுக்கு பேதம் இருபத்தாநான்கு.

அகச்சமயம் ஆறும், தெய்வமும் ஆன்மாக்களும் வேறு. ஆன்மாக்கள் தெய்வத்தை வழிபடின் அதனாலெல்லாப் பலனும் பெறலாமென்று கூறுமாயினும், அவ்வவர்கொண்ட தெய்வமே தெய்வமென்னும்.

ஆக புறம் அகமென்னும் உ-ஐ பிரிவு - க உ-ஐ உட்பிரிவு கஅ.

இனி, அகச்சமயத்தில் சைவத்துள்
சித்தாந்தபேதம்.

(0)

க-ஈச்வரனைவக்யம்
உ-பாடாணமோகஸ்தம்
ங-சிவாத்விதம்
சு-மிச்ரம்
ஞ-சுத்தாத்வைதம்
ட-வாம சித்தாந்தம்
ண-நிமித்தகாரண பரிணாமம்
த-சைவம்
என-உ.

இச் சுத்தாந்த பேதமெட்டைத்தான் சங்கற்பநிராகரணத்தில் அவ்வப் பெயரால் சங்கற்பமும் நிராகரணமுமென ப்பதிலுறு அகவலாகக் கூறப்பட்டது.

ஆயின், இதன்முன் மாயாவாத சங்கற்பமும் நிராகரணமுமெனவிரண்டகவ லென்கூறப்பட்டதெனின், விளக்குவாம். முன் கூறப்பட்ட புறச்சமயத்துள் சு-வது பாஞ்சராத்ரம், வேதவிசாரஞ்செய்து வேதாந்தவாக்கியபேத மெட்டாய்க் கொண்டு அதில் அத்வித மொன்முய்க் கொள்ளும்.

அகச்சமயத்துள் ங-வது வாமம், ஆகமவிசாரஞ்செய்து அதன் பேத மொன்பதாயக் கொண்டு அதில் அத்வித மொன்முய்க் கொள்ளும்.

இவ் வத்விதங்கள் யாவும் உண்மையறிந்து உண்மை கூடி உண்மைப்பயனை யனுபவிக்குமாறு கூறுதுமயக்குதலாம் மாயாவாதம் போனறவையெனப் பொதுவகையால் மு

ன்வைத்து அதன் பொருளை விளக்கி மறுத்துச் சித்தாந்தந் தாபனஞ் செய்து, அச் சித்தாந்தத்திற்படும் பதங்களையும் அச் சித்தாந்தபேத மூன் சமயங்களோடு மயங்குதலையுங் காட்டி நிராகரணஞ்செய்து உண்மைவிளக்கிச் சைவசித்தாந்த உண்மையிதுவென நாட்டிற்று.

வேதம் பொதுவாய், பரமான்மா-சிதான்மா, பேரறிவு-சிற்றறிவு, சிவன்-ஜீவன் என்பன வாதி பெயர்களைக்கூறி அபேதலக்ஷணங் கற்பித்து அத்வித சாதனங்காட்டும். இதலால் ஆன்மா, மாயாலக்ஷணம் பிரமலக்ஷணம் பகுத்தணர்ந்து மாயைநீங்கி பிரமத்தைச் சேர்ந்துச் சிற்றின்பப் பயனைவிட்டுப் பேரின்பப்பயனைப்பொருந்தாது.

ஆகமம், சிறப்பாய் பிரமம் ஆன்மா மாயை யென்பவற்றின் ப்ரமாணம் லக்ஷணம் சாதனம் பயன் என்பனைகளை நன்குணர்த்தும் சித்தாந்தமாய்ப் பதி பசு பாசம் எனப்பெயரிட்டு பதியென்னும் பிரமத்தின் சிறப்பும், ஆன்மா பாசமாகிய மாயையின் பாற்பட்டுப் பசுவாகு மிழிவும், மாயை ஆன்மாக்களை மயக்கிப் பாசம் போற் பிணிக்குங் குணமும் பொருள்த்வனிக்க விளக்கிக்கூறும். அவ் வுயர்வு தாழ்வு தோன்ற மூற்பிற்பாடு அமைக்கப்பட்டதும் காண்க.

ஆதலால் வேதப்பொருளை மயங்கி யுணர்வோர் மாயாவாதிகளெனவும், மயக்கறவுணர்வோர் சைவசித்தாந்திகளெனவும் கூறுவர்.

வேதப்பொருளைப் பொதுவென்றும்

ஆகமப்பொருளை உண்மையென்றும் கூறுவர்.

இனி, வேதத்துட் கூறும் அகம் ப்ரம்மாஸ்மி தத்வமசி வாக்கியங்களின் பொருளுணர்ந்தும் தர்மா தர்ம முணர்ந்தும் புண்ணிய பாவ முணர்ந்தும் இன்ப துன்ப முணர்ந்தும் அந்த

ஞானத்தால் விஷய அபேக்ஷை நீங்கி மோக்ஷத்தில் உபேக்ஷை பிறவாததால் மாயாவாதத்தைப் புறச்சமயமாகிய உலகாயதாதி மதங்களோடு வைத்து மறுக்கப்பட்டது.

அங்ஙனமாயினும், பிரமம் ஆன்மா மாயை யென்னு மூப் பொருளைக் காணு ஞான முதித்தலால் மாயாவாதத்தைச் சித் தாந்தபேதத்தோடு சேர்த்து மறுக்கப்பட்டது.

வேதத்துட்கூறும் தத்வ மதியாதி பொருளுணர்தல்

வேதாந்தமுணர்தல்.

ஷை தர்மா தர்ம முணர்தல் ஸ்மிருதியுணர்தல்.

ஷை புண்யபாவ முணர்தல் புராணமுணர்தல்.

ஷை இன்ப துன்ப முணர்தல் இதிகாசமுணர்தல்.

ஞானத்தால் அபேக்ஷையும் மாயையில் மயக்க நீங்குதல்.

——o——

புறச்சமயத்துள்,

க-லோகாயதன்—பூதமுதலான புறக்கரண தத்வமுணர்ந்தவன். யாவும் பூதக்கூட்டமென்பன்.

உ-புத்தன்—புத்தி முதலிய அகத்தக்கரண தத்வமுணர்ந்தவன். அவற்றையே அறிவென்பன்.

ங-சமணன்—ப்ராணாதிவாயு தத்வமுணர்ந்தவன். இவற்றின் சேர்க்கையே அறிவென்பன்.

ச-பாட்டன்—வேதமென்ப தொன்றுண்டு அது ஸ்வயம்பு. அது கூறியபடி இஷ்டியாதி கர்மஞ் செய்யின் எல்லாப்பலனும் தருமென்பன்.

ரு-மீமாம்சன்—புருஷ தத்வ முணர்ந்தவன். அப்புரு ஷனே யாவும். வேதவழிசத்கன்மஞ் செய்யின் அச்சத்கன் மமே பலன்றருமென்பன்.

சு-பாஞ்சராத்ரி—பாட்டன் மீமாம்சன், என்னு மிருவர் மதக்கொள்கையுங் கொண்டு வேதவழியில் சத்கன்மஞ் செய்து வேதாந்த விசாரணையால் யாவும் பிரமமாய், மாயையென்பதென்றிலையாய்க் காணவேண்டும். ஜகஜ்ஜீவ பரம்என் பதுண்டு. வேதாந்த விசாரத்திற்கு முன்ஜீவனுக்கு ஜகத்து உபாதியைத்தரும். அதுமாயை. மாயை கற்பிதம். வேதாந்த விசாரத்தால் மாயோபாதி ஜீவனுக்கில்லை. அதலால் ஜீவான் மா பரமான்மாவாம். அதுவே பிரமம் என மாயையை ஒட்டி க்கொண்டும் மாயையின் செய்கை யாவும் பிரமத்தின் லீலை யென்பன். அதலால் பிரமமே யாவுமென்பன். இவன் மாயை யை பிரமமென்பதலால் மாயாவாதியாயினன்.

மற்றுமுள்ளடான கருத்துக்களைச் சித்தியார் பரபக்கத் திலும் அவரவர் நூற்களிலும் காண்க.

இவ்வாறு சமயமும் விஷ்ணுவவதாரமாய் தவந்டனிக்ர ஹமும் சிஷ்ட பரிபாலனமும் செய்யும்பொருட்டு மாயா மோஹஞ்செய்து கற்பிக்கப்பட்டனை. இதன் சரித்திரங்க ளை ஸ்காந்தமுதலிய புராணங்களாலுணர்க.

இவ்வாறிலுள் முதல் மூன்றும், அதலுட்பிரிவும் வேதநி ந்தை சூறும். பின்மூன்றும் அதலுட்பிரிவும் வேதமுடன்பா டும் வேதாந்தமு முணர்த்தும்.

அப்பினமூன்றும் தர்மாதர்ம முணர்த்தும் புண்யபாவ முணர்த்தும் இன்பதன்ப முணர்த்தும் அந்த ஞானத்தால் வி ஷய அபேக்ஷை நீங்கி மோக்ஷத்தில் உபேக்ஷை பிறவாதுலோ காயதாதிமூவர்கள்போல் மாயாமயக்க மெய்திப் புறம்பொ

ருள்களிஸ் பற்றுக்கோடுடையவா யிருத்தலால் சித்தியார் உலோகாயதாதி பாஞ்சராத்ர மீரூயுள்ளது புறச்சமயமென்று கூறிற்று.

அன்றியும், புறச்சமய மாறும் முறையே ஆன்மதத்வத்துள்ள தத்வ மிருபத்துநான்கையு மாராய்ந்து அவற்றின்லய போக வதிகாரங்களின் பய னுகர்தலால் அவ்வாறு சித்தியார்கூறிற்று.

—o—

அகச்சமயத்துள்,

க-சைவர்—சிவதத்வ வித்யாதத்ய ஆன்மதத்வ மூணர்க்து. சிவமொன்று ஆன்மாக்கள் பல. சிவம் நித் ஸ்வதந்த்ர முடையது, ஆனமாக்கள் ஸ்வதந்த்ர ஹீன முடையார். சிவத்தை வழிபட்டு ஆன்மாக்கள் முத்தியடைய வேண்டுமென்பர்.

உ-பாசுபதர்—சைவரே போன்று பாசுபத சாத்திரப்படி சிவத்தை வழிபடவேண்டுமென்பர்.

ங-வாமர்—வாமசாத்திரப்படி சிவத்தைப்போன்று சத்தியொன்றுண்டு. அச்சத்தியை வழிபடின் அச்சத்தியே யாவுக் தரும். அச்சத்தியே யாவுமென்பர்.

ச—வைரவர்—வைரவ சாத்திரப்படி சிவத்தையும் சத்தியையும் வழிபட வேண்டுமென்பர்.

ஞ-காளாமுகர்—காளாமுக சாத்திரப்படி சிவத்தை வழிபடவேண்டுமென்பர்.

ரு-மாவிரதர்—மாவிரதச் சாத்திரப்படி சிவத்தை வழிபடவேண்டுமென்பர்.

சிவம் ஆனமா மாயை யென்றுணர்ந்த இவ்வாறு சமயமும், யழிபட்ட அடியார்கீனை யிரசூதிக்கப் பக்குவத்தைக் கிடா

ப்ச் சிவபேதங்களாய்த் தோன்றி யநுக்கிரஹித்த தெனினும் சைவசித்தாந்த உணமையையறிந்து பாசநீக்கம் பெறுதற் கேலாது.

இச்சமயம் அகத்தேநிகழும் சிவதத்வ வித்யாதத்வங்க ளா யாய்ந்து அவற்றின் லய போக வதிகாரங்களிற் பயனுக ர்தலால், அகச்சமயமெனக் கூறப்பட்டது.

—o—

சங்கற்ப நிராகரணம்-அகச்சமயம் கூறுதற்கு முன் மா யாவாதத்தை யுணர்த்தி, அம் மாயாவாததத்துள் பிரமமென்ப தொன்றுண்டு அது தான் யாவுமாய் நின்றதெனவுணர்த்தி; அப் பிரமம் ஆன்மாவில் வேறு, பிரமம் பலனைக்கொடுக்கும், ஆன்மாக்கள் பலனை யநுபவிப்போர் எனப்பகுத்துணர்த்து முறையால் அகச்சமயத்தையுங் கூறிற்று. அங்ஙனமாயினும் அகச்சமய மாறிற்கும் வேறுபே யென்னைப்பட்டுப் புறம் பாய் முன் வைக்கப்பட் டிருப்பது காண்க.

அன்றியும், சங்கற்பநிராகரணம் அகச்சமய மாறினுள் ளும் சைவ மொன்றையேயுணர்த்தி அவற்றுள் சித்தாந்தநிலை பெதிக்குமாறும் அதனுல் முத்தி கூடாமையும் முத்திநெறி கூட்டும் சித்தாந்த மிதுவென்றும் கூறும்.

அன்றியும், புறச்சமயபேதம்-உசு-உள் அத்விதமும், அக ச்சமயபேதம் உசு-உள் அத்விதமும், பிரமம் ஒன்று, முத்தி யில் பிரமம் ஆன்மாவிரண்டு மொன்று என்று கூறுதலாலும்; ஒன்று இரண்டு என்று பாசத்தால் மோசஞ்செய்யும் மாயை யொன்று, ஆக மூனறு முதலு, முத்தியிலு மூண்டென்று மூ றையே யுணர்த்துவான் மாயாவாதியை மூன்னும் ஐக்கியவா தி மூதலொரைப் பின்னு முணர்த்தி: முத்தியிலு மும்மூதலு ண்டென்னும் சைவசித்தாந்த லக்ஷணத்தை யீற்றிலமைத்துச் சிவப்பிரகாச மெய்தச் செய்தது மூணர்க.

இம்மட்டோ! சிவம் சத்தி ஆன்மா மாயை மலம் என்னும் ஐந்து மூணர்த்தி, அவற்றுள் மலமற்று மாயையொடுங்கி நிற்கவேண்டுமெனின், ஆன்மாக்கள் சத்தியை வழிபட்டுச் சிவத்தைப் பொருந்தவேண்டுமென்றும் அதனை யுணர்த்துவது சைவசித்தாந்த மொன்றே யென்றும் அறுதியிட்டுக் கூறும்.

இவ்வாறு அகம் புறமென்னு மாறுமதங்களையு நிராகரித்து மூத்திலகூணை மொன்றையே கூறுதலால் திருவுந்தியார் சங்கற்பநிராகரண மீரடிய பதினெனகு சாத்திரமும் சைவசித்தாந்த சாத்திரமெனத் தொகுத்தோதப்பட்டது.

அகம் ஒன்றிற்குள் ளிருப்பது.

புறம் ஒன்றினை வெளியே தோன்றுவது.

புறத்தே தோன்றுவதன்றி வேறு பொருளின்று அனைவையாவும் பூதஸ்வரூப மெனலான் லோகாயாதன்.

புறத்தே தோன்றும் பொருள்கள் யாவு புத்திமுதலிய அந்தக் கரணங்களால் தோன்றுவதால் அந்தக்கரணஸ்வரூபமே அறிவென்பன் புத்தன்.

புறப்பொருள் யாவும் பிரானன் ஜீவித்தகாலத்திலே தோன்றுவதால் யாவும் பிராணமயமே யென்பன் சிருகன்.

பொருள்கள் யாவும் வேதவாராய்ச்சியால் விளங்குவதால் யாவும் வேதமயமென்பன் பாட்டன்.

புறப்பொருள் யாவும் புருஷரால் அறியப்படுவதால் யாவும் புருஷமயமேயென்பன் பிமாம்சன்.

புறப்பொருள் யாவும் ஜீவ வுபாதியால் தோன்றுவது, பரஞானம்விளங்க யாவும் பரமாம். புறப்பொருள் யாவும் பிரமத்தால் காணப்படுவதால் யாவும் பிரமமே யென்பன் பாஞ்சராத்திரி.

இவ்வாறு ஒன்றிற்கொன் றகத்தேநிகழும் தத்துவாராய

க்தியால் விளங்கினும், புறத்து நிகழ்பொருள் விளக்கமாக வேயாவும் காணுதலால் புறச்சமய மெனறெ கொள்ளப்படும்.

இனி, புறத்தேகாண்பது மாயாரூபமெனவும் அதையகத்தேயிருந்து காண்பது ஆன்மாவெனவும் ஆன்மாவினகத்தேயிருந்து யாவையும் விளக்குவது சிவமெனவும் ஒன்றினுளொன்று கூறுதலால் அகச்சமயமென்று கொள்ளப்படும்.

இனி முத்தியில் சிவமும் ஜீவான்மாவன்றி வேறில்லையென்று அகச்சமயம் கூறுதலால், வேறின்முயில் ஜீவான்மாவிற் கெதனினு மின்பத் தோற்றமில்லை. இன்பத் தோற்றம் ஜீவான்மாவிற்குக் யாணபபடுதலால் அவ்வாறு மயங்கித் தோற்றச்செய்வதே பாசம். அப்பாசமும் ஆன்மாவும் சிவமும் சேர்ந்து பதி பசு பாசமென்னப்படும். பசுக்கட்குப் பாசமொடுங்கிப் பதியை யடைவதே சித்தாந்ததுணைம.

இவ்வாறு புறச்சமய அகச்சமய சித்தாந்த (சிவஞான பாநு) விளக்கங காண்க.

———o———

இனி, தமிழ்நூற் சைவசித்தாந்த சாத்திரம் பதினென்கெனத் தொகுத்த தென்னையெனின், கூறுவாம்.

க-திருவுந்தியார்——தமிழில் ஆகமத்தின் ஞானபாதக் கருத்தை விளகிய தது முதலில் திருவுந்தியார்

உ-திருக்களிற்றுப்படியார்——திருவுந்தியின் கருத்தினையும் ஆகமப் பொருளினையும் இரண்டாவது விளக்கியது திருக்களிற்றுப்படியார்.

ங-சிவஞானபோதம்——இவ்வாகம சூத்ரம் மாணிக்கவாசகர் முதலியோர்க்குப் பூமியின்கண் முன்பே கூறப்பட்டுளதேனும் மெய்கண்டார் காலமுதல் தனித்துச் சமஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும் வழங்கிவரப்படுகின்றது. இது திருக்களிற்று

ப்படியாருக்குப் பின தமிழில் கூறப்பட்டதலால் மூன்றுவ தாக வைக்கப்பட்டது. இதில் சிவஞானம் விசேஷித்துக் கூறும்.

ச-சிவஞானசித்தி—இது சிவஞானபோதத்திற்குப் பின் அச் சூத்ரவழியே விரித்து அது சித்தியெய்துமாறு கூறிற்று. அதலு லிதனை நான்காவதாக வைக்கப்பட்டது.

ஞ-இருபா விருபஃது—இது சிவஞானசித்தி கூறிய துகிரி யர் முன்னூல்களிற் கூறியுள்ள பதி பசு பாச லக்ஷணங்களில் பாசலக்ஷணம் தெளியுமாறு கடாவிடையாய்க் கூறியது. அதலுலிதனை ஐந்தாவதாக வைக்கப்பட்டது.

ஞ-உண்மைவிளக்கம்—இது மூன்னூல்களின் பின்னர் திரு வதிகை மனவாசகங் கடந்தாரால் சிவஞானபோத சிவஞா னசித்தியினு மாகமங்களினும் கூறியுள்ள தத்வங்களைத் தக காரிய வகையால் விளக்கிக் கூறியது. அதலு லிதனை ஆறுவ தாக வைக்கப்பட்டது-

எ-சிவப்பிரகாசம்—இது மூற்கூறிய நூல்களிற்குப் பின் அவை கூறிய சார்பானே சிவப்பிரகாச மெய்த்தம்படி தொகு த்துக் கூறிற்று. அதலு லிதனை யேழாவதாய் வைக்கப்பட் டது.

அ-திருவருட்பயன்—இது இதன் முன் கூறியுள்ள நூல்க ளில் திருவருள்ளின்பயனைப் பிரித் தவைத்தாமையினும் அன வதுபகாரத்தைப் பிரித் தணர்த்திற்று. அதலுலிதனை யெட் டாவதாக வைக்கப்பட்டது.

கூ-விலுவெண்பா—இது இதன் முன் கூறியுள்ள நூல்களிற் றொகுக்கப்பட்ட மாயாலக்ஷணங்களை விரிவி விளக்கிற்று. இதலுலிதனை யொன்பதாவதாக வமைக்கப்பட்டது,

க0-போற்றிப்பஃறொண்டை—இது இதன் முன் கூறியுள்ள

நூல்களிற் கூறப்பட்ட பதி பசு பாசங்களின் சிறப்பைவிள க்கிப் பாசத்தால் ஆன்மா பசுத்தன்மை யெய்துமாறும் அக்கா லத்தும் திருவருளால் பதிப்பொருள் இரகிக்குமாறும் கூறி ற்று. இதரு விதனைப் பத்தாவதாக வைக்கப்பட்டது.

கக-கொடிக்கவி—இது இதன்முன் கூறியுள்ள நூல்களிற் கூறும் ஞான அஞ்ஞான ப்ரமாண லக்ஷண சாதனங்களையும் அதனை யடைந்தோர் பயனையும் கூறிற்று. இதரு விதனைப் பதினேராவதாக வைக்கப்பட்டது.

கஉ-நெஞ்சுவிடுதூது—இது இதற்குமுன் கூறியுள்ள நூல் களிற் கூறிய பதியையுணர்ந்து ஆன்மா கூடி யனுபவிக்கும் வழியைக் கூறிற்று. இதரு விதனைப் பனிரண்டாவதாக வைக்கப்பட்டது.

கங-உண்மைநெறி விளக்கம்—இது இதற்குமுன் கூறியுள் ள நூல்களி னிலக்கணத்தை உண்மைவிளக்கம்போல் மற் றோர்வகையால் தசகார்யமாகப் பிரித்துக்கூறிற்று. இதரு விதனைப் பதின்மூனாவதாக வைக்கப்பட்டது.

கச-சங்கற்ப நிராகரணம்—இது சிவஞானபோதம் சிவ ஞானசித்தி சிவப்பிரகாசங்களி லமைந்துள்ள அகச்சமயத் துள் சைவத்தின் பெதமும் சித்தாந்தத்தி னுண்மையும் (இந் நூற் பாயிரத்துட் கூறியபடி வாதிகளின சங்கற்பத்தை நி ராகரணம்செய்) தறிவிக்குமாறு கூறிற்று. இதரு விதனைப் பதினஞ்சாவதாக வைக்கப்பட்டது.

இப்பதினஞ்சு நூல்களு மொரவழியா யொன்றின்பின் னொன்முய்ப் பக்குவத்துக்குத் தக்கபடி ஞானபாதமொன் றையே போதித்து வேதாகம வுண்மையினை வெளியாக்குத லாலிவற்றைச் சித்தாந்தசாத்திரம் பதினஞ்செனத் தொகுத் தனர்.

ஏனைய காரணங்களை யவ்வவ் நூன்முகப்பிற் கூறினம்; ஆங்குக்காண்க.

அப்பதிலன்கின் பெயரையு மூணர்த்துஞ் செய்யுள்.

உந்தி களிறு வுயர்போதஞ் சித்தியார்
பிந்திருபா வுண்மைப் பிரகாசம் - வந்தவருட்
பண்புவிரு போற்றி கொடி பாசமிலா நெஞ்சுவிடு
வுண்மைநெறி சங்கற்ப முற்று.

நூலாசிரியர் உரைசிரியர் பெயர் அவ்வவ் நூல்முகப்பிற் காண்க. காணப்படாதபெயர் ஏட்டுப்பிரதிகளினும் காணப்படவில்லை.

இங்ஙனம்,

☞ கொ - ஷண்முகசுந்தர முதலியார்

சென்னை-சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

உ

சிவமயம்.

சங்கற்ப நிராகரணச்

செய்புளின் கருத்து.

இலக் கம்.	அகவல்	கருத்து	பக்கம்.
க-திருந்திய		காப்பு - விநாயகர்வணக்கம்.	க
உ-பெருங்கட		பாயிரம் - நூற்காரணை முதலிய	ங
க-நவிற்றிய		மாயாவாதி சங்கற்பம். இப் பெயர் இம்மதக்கொள்கையர் கூறும் பெயரன்று. இம் மதத்தின் ப்ரமாணம் இலக்ஷணம் சாதனம் பயன் என்னும் நான்கையு மூகார்ந்து அது பொருளல்ல வென மறுத்தச் சித்தாந்திகள் கூறும் பெயர். ஏனைய மதப் பெயர்களு மிவ்வாறே. இனி மாயாவாதம் என்பது மூடிவில்லாத வாதம். மாயைக்கும் பிரமத்திற்கும் அபேதங் கூறும் வாதம். மாயையென்ப தொன்றில்லை யென்னும் வாதம். மாயாமோக முண்டாக வி வக்ஞுவாற் கூறிய வாதம்.	

மாயலுற் கூறியவாதம்.

இவன் கருத்து- பெத்தத்தில் ஜக ஜீவ பரமென்பதுண்டு, முத்தியில் யாவும் பரமே! விவகாரத்தில் ஜக ஜீவ பரம், பரமார்த்தத்தில் யாவும் டரம் என்னும் வாதம்.

இதில் ஜகத் என்பது மாயை
ஜீவம் என்பது ஆன்மா
பரம் என்பது பிரமம். கஅ

உ-உரைதருபிரம மாயாவாதி சங்கற்ப நிராகரணம். சுக துக்கங்களறிபவ மாய் வருதலால் ஆன்மா பிரமத்தில் வேறு. உ ஏ

ங-அரிதர்க்கணாரா ஐக்யவாதி சங்கற்பம். பதி பசு பாச மூன்று முண்டு. முத்தியில் சிவமும் ஜீவமு மொன்றுபட்டு ஐக்யமுற் றிருக்கும். ஙஅ

ச-முத்தியென்ப ஐக்யவாதி சங்கற்ப நிராகரணம். கருவிகள்கூடி தேகமுண்டாய் வருதலால் பாசமு முண்டெனக்கொள். சஏ

ஞ-மூல மலத்தாற் பாடாணாவாதி சங்கற்பம். பதி பசு பாச மூன்றுமுண்டு. பசு, பாச நீங்கச் சுட்டிக்காண்பதற் கொன்றுமின்றிச் சுகதுக்கமும் மன்றிக் கல்லுப்போற் கிடப்பது மூத்திரநிலை. சஙி

சு-வகுத்துரை

பாடானவாதி சங்கற்ப நிரா
கரணம். முத்தியி னின்பமுண்
டென் றறிந்து அனுபவித்து வ
ருதலால் கல்லுப்போ லறிவில்
லை யென்பது பழுது. சுசு

எ-ஈசனதருளாற்

பேதவாதி சங்கற்பம். பதி
பசு பாச மூன்றுமுண்டு. பசு
பாசங் கெட்டுப் பெறுவானும்
பேறுமாய்ச் சிவமு மான்மாவும்
பேதமுற்று நிற்கும். சுசு

அ-முறைகளாகம

பேதவாதி சங்கற்ப நிராகர
ணம். இரசகுளிகை செம்பைப்
பொன்னாக்கின வுவமான முத்
திக்குப் பழுது. செம்பு கெட்டு
ப் பொன்னுமற்போல ஆன்
மாகெட்டு வேறொன்றுக வேண்
டு மாதலால். சுஎ

கூ-பாசமும் பசுவு

சிவ சமவாதி சங்கற்பம். ப
தி பசு பாச மூன்றிற்கு மூன்
றறிவுண்டு. பதி பசுக்களைத் தா
னே யாண்டுகொள்ளும். பசு,
பதியினை யுபாசித்து முத்தியில்
பதித்தன்மையுற்றுப் பஞ்சகிரு
த்தியஞ் செய்து சிவ சமத்வ
முறும். எக

கஅ-சேர்ந்தமும்மை

சிவசமவாதி சங்கற்ப நிராக
ரணம். ஆதித்தனினையன்றிக் காண்

டல்செல்லாக் கண்போலப் பதி
யறிவாலன்றிப் பசு பாசங்கட்கு
விளக்கமில்லை. ஆன்மாக்களால்
பதி பயன் பெறவேண்டுவ தின்
முதலால் தானே யாண்டு கொ
ள்ளா. எங

கக-ரீங்கா தொளி சங்கிராந்தவாதி சங்கற்பம்.
பதி பசு பாச மூன்றுமுண்டு.
பதி பசுக்களிரண்டிற்கும் சுட்
டறிவில்லை. ப்ராணவாயு கன்ம
வசத்தால் சேட்டைப்பட்டு வ
ரும். இருவினையொப்பில் ஆன்
மா வருளா லருளாய் விடும். அரு

கஉ-இன்றுனதுரை சங்கிராந்தவாதி சங்கற்ப நி
ராகரணம். இருமுதல்கூடி யொ
ருமுத லாகாது. அன

கங-பஂறுவீளக் ஈச்வர வவிகாரவாதி சங்
கற்பம். பதி பசு பாச மூன்று
முண்டு. பதி விகாரமில்லாதவ
ன். பசு, தன் பாசவிகார நீங்கப்
பதியை யடைந்துத் தனது பிற
வியை யொழித்து நிற்கும். கச

கச-இருந்தன் ஈச்வர வவிகாரவாதி சங்க-
ற்ப நிராகரணம். ஆன்மாவிற்க
றிவில்லை. அரு ளறிவிக்க வறியு
ம். டாவும் திருவருளின் செயல். கசு

கஏ-புவன மியாவை

நிமித்தகாரண பரிணமவாதி சங்கற்பம். எல்லாப் பிரபஞ்சமும் சிவரூபம். அரூபமா யிருப்பது சிவம், ரூபமா யிருப்பது சக்தி, இவ் விரண்டு மன்றி அசேதன மென்ப தொன்றில்லை. ஆன்மா பிரபஞ்ச மென்பது கிடையாது. யாவும் சிவமாய்ப் பாவனை பிறக்கும்வரை ஆணவாதி நீங்கா. கஅ

கஙு-திறம்பெற

நிமித்தகாரண பரிணமவாதி சங்கற்ப நிராகரணம். நிமித்த காரணம் துணைக்காரணம் முதற்காரணமென்னு மூன்றும் வேண்டும். நிமித்தகாரண மொன்றுமே யாவுமாட் நிற்றல் உலகிற் கண்டதில்லை. ஆதலால் மூன்கூறிய மூன்றுடன் ஆன்மாவும் அதற்கு வேண்டிய விஷயமும் ஆகஐந்தாமுதல் வேண்டும். கஅங

கச-அறிவா யறியு

சைவவாதி சங்கற்பம். பதி பசு பாச மூன்று மூண்டு. மூன்றிற்கும் மூன்றறி வுண்டு. இம் மூன்றறிவுங் கெட்டு ஓரறிவாதலே முத்தி. கஉஅ

கஅ-இது கதியாக

சைவவாதி சங்கற்ப நிராகரணம். மூனறறிவும் ஒன்றுயின் பெறுவாணும் பேறுமில்லையாம். கஙஉ

முக்யமானவற்றை யிங்குக் குறிப்பிக்கப் பட்டன. ஏனைய சங்கற்ப நிராகரணங்களை யிந் நூலினு மற்று முள்ள நூல்களி னும் வாசித்துக் காண்க.

இந் நூலில் திருவள்ளுவப்பயன் திருப்பாட்டு காளத்தி யந் தாதி திருவாசகம் தேவாரம் திருக்கடைகாப்பு அற்புதவந்தாதி திருவிசைப் பாக்களின் செய்யுள்களைப் பிரயோகித் திருப்பதை யாய்ந்தனர்க.

உ

சிவமயம்.

சங்கற்ப நிராகரண

உரை.

—(o)—

விநாயகர் வணக்கம்.

செய்யுள்.	உரை.
திருந்திய வருந்தவம் பொருந்து பன்முனிவர்-	சாத்திரங்களில் உத்தமப் பிரகாரமாக விதிக்கப்பட்ட வரியதவசுகளோடுங் கூடியிருந்துள்ள மஹாஇருடிகள் பலருங் கூடி
கமையாக்காதலையாதுபழிச்சும்-	ஒருக்காலு நிறம்பாத வாஞ்சையோடுங் கூடியதவரதமுந் தோத்திரம்பண்ணுஞ்
நிகரில் செக்கர்ப்புகர்முகத்தெழுந்த - புனிற்றுவெண்பிறைத் தனிப்பெருங் கோட்டு-	ஒப்பில்லாமலிருக்கிற செக்கர் வானம்போன்ற சிவந்த புகரோடுங் கூடியிருக்கிற முகத்திலே தோன்றப்பட்ட வின்றணித்தாயுள்ள வெள்ளியபிறைபோலு மொப்பில்லாத பெரிய கொம்பினையு முடையதாய்
தழைசெவி மழைமதப் புழைநெடுக்கடக்கை-	தழைந்த செவியினையுங் கார்போலும் பொழிமதத்தினை மதத்தினையு மிரண்டுதுவாரத்தோடுங்கூடி நெடியதாய்ப் பருத்திருக்கிற துதிக்கையினையு முடையதாய்.
வாட்டருமும் கைநாட்ட தால்வாய்-	ஒளியினையுடைய மூன்று கண்ணினையும் நான்ற வாயினையு முடையதாய்

காப்பு.

பாசமங்குசக் தேசுறுமெயி ரெரு ண்-கனி யிலை வ தாங்கும் புனித காற்கரத்து-

பாசத்தினையுந் தறட்டி-னையும் பிரகாசத்தி னையுடைய கொம்பினையு மழுக்ய மாங்கனியி னைய மிலைபயிற்றைத் தரித்துக்கொண் டிருக் கிற சுத்தமாயுள்ள நாலு கையினையு முடைய தாய்

அங்கதங் கடகம் பொங்கிழை யார-நிறைமணிச் சுழிகைக் கறைய ணற் தட்செவி - கொண்ட தின் பெரும் பண்டிக் குறுக்தாள்-

தோள்வளையினையு மிரத்தின கடகத்தினையு மிக்க நவரத்தினங்களை பழுத்தி யிழைக்கப் பட்டிருக்கிற வாபரணத்தினையுங் குறைவற வணிந்து, இரத்தினத்தையுடைய தலையினையுங் கறுத்திறுக்கிற கண்டத்தினையு முடையதாய்க் கண்ணை செவியாகக்கேட்கிற பாம்புகொண் டுகட்டப்பட்டுச் சிக்கென்று பெரிதாயிருக்கிற வயிற்றினையுங் குறுகியிருகிற காலினையு முடையதாயிருக்கிற

களிறுதனிருக முல் கருதா-

இப்படிக்கொத்த வாணையின தினண்டு பாதங்களையு மென்மனதார நினைந்து

வெளிறாறு தயரம் வீட்டினம் பெரிதே.

குற்றத்தோடங்கு கூடியிருக்கிற தக்கங்களை மிகவும் விடுவியாதின்றோம். எ-று. (க)

காப்பு முற்றிற்று.

—o—

பாயிரம்.

பெருங் கட லுதவுங் கருங் கடி வாங்கிக்-கந் தரத் தமைத்த வ ந்தமில் கடவுள்-

பெரிதாயுள்ள திருப்பாற்கடலிலே நின்று மூண்டாகப்பட்ட கறுத்த நஞ்சினைத் தனது ஸ்ரீயத்திலே வாங்கி யமுதுசெய்த கண்ட த்திலே தரித்துக்கொண்டிருக்கையிலேயுந் த னக்கு முடிவில்லாத கடவுள். என்னவே கந் தாவைநீக்கி முற்காலத்திலே தேவர்கள் அமு தங்கடைய வதிலே நஞ்சுபிறந்தது. அதிலேல யவர்கள் பிடைப்படுகையிலேலே தவிர்த்திக் கிறகமும், அவர்கள் கந்தாவைநோக்கி யபய மிட வஞ்சாதிரென் றந்தநஞ்சை யமுதுசெய் தவர்களை யிரக்ஷிக்கையிலேலே சிவந்டபரிபா லனமுமாகி நின்றதெனக்கொள்க. இப்படித் தவிர்த்திக்கிறகமுஞ் சிவந்த பரிபாலனமுமு டைய கடவுளானவர்

பாலரை யுண் ணச்சி லேலவர் போல-

தங்கள் பிள்ளைகளுக் கந்தப் பக்குவங்க டோறு மறிவையுங் தொழிலையுங் கொடுத்தவ ந்த மாதாபிதாக்களைப்போல

கேட்போ ரள வைக் கோட்படு பொருளா - லரு னியகலைகளலகிலே ஆலவை - பல பல சமயப் பா ல்லைமத்தன்றே-

கேட்கிற சிடர்களுடைய வெல்லைக் கோட் பாடுகளுக் கிடாயுள்ள வந்தங்களைக்கொண் டருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிற சாத்திரங்க ளெண்ணிறந்ததாயிருக்கும்.

அப்படியிருக்கையால் அந்தச்சாத்திரங்கள் வெகுவிதமாயுள்ள சமயப் பகுதிகளோடுங் கூடியிருக்கும்.

அஃதா லந்நூ
ற்றன்மை யுன்னி
யமாந்த நிதுவே
பொருளென்ற தை
னிலை - யறைதலி
ன்

ஆகையால், அந்தச்சாத்திரங்களின தின்
மை யாராய்ந்தறிந்தவர்கள் நமக்கிதுவே சாத்
திரமு மிதுவே யத்தமுமென் றந்தச் சமயத்
தையே பலமாகச் சொல்லிநிற்கையிலுலே

வேற்றோர் ப
லவ லேற்றோர்
க்-கிசையா மாறு
பாடுகூறுவர்

மற்றொரு சாத்திரத்தை யாராய்ந்தறிந்தவர்
களுக்கு அவன்சொல்லுகிற சாத்திரமு மத்த
மும் பொருந்தாதாகையால் அவன்சொன்ன
திவணுக்குப் பொருந்தாம லிவன்சொன்ன த
வணுக்குப் பொருந்தாம லொன்றுக்கொன்று
மாறுபடச் சொல்லாநிற்பர்கள்.

அதனற்-புறச்
சமயங்கள் சிறப்
பிலவாகி - யருளி
ன்மாந்தரை வெ
ருளுறமயக்கி - ய
லைகத்தேறினிலை
யிற்றிரும்-

அப்படியிருக்கையிலுலே உலகாயதன் பு
தன் சமணன் மீமாங்கிசன் மாயாவாதி பாஞ்
சராத்திரியென்று சொல்லப்பட்ட புறச்சமய
ங்களினுள்ள வத்தங்களி லுண்மைப்பகுதியி
ல்லாததாய் சிவனுடைய வநுக்கிரகத்திற் கே
தவல்லாத வபக்குவான்மாக்களை யீதோரத்
தமிருந்தபடியென் றச்சப்படத் தக்கதாக மு
ருட்டிப் பேய்த்தேரைத் தண்ணீரென்று கரு
தி இத்தைக்குடித்துத் தாகந்தீரலாமென்று
வந்தவனுக் கந்தத் தண்ணீர்ப் பொய்பொய்ப்
பேய்த்தேர் மெய்டான நனைமேபோல, விந்தச்
சாத்திரங்களு மத்தங்களுஞ் சத்தியம்போ
லத் தோன்றி யசத்தியமாய் முடியும்.

ஈங்கிவை நிற்க
சீர்த்தாச் சமய-மூ

ஆகையால், இவ்விடத்திற் சொல்லப்பட்ட
சமயங்களு மத்தங்களு நமக்கு வேண்டுவதி

விருதகுதி மேவி யதாமும்-

ல்ல. தன்னி லொன்றோடொன்று கூடிக்கொ ண்டிருக்கிற சைவம் பாசுபதம் மாவிரதம் கா ளாமுகம் வாமம் பைரவம் என்கிற வுட்சமய ங்க ளாறும்.

ஒன்றோ டொன் றுஞ் சென்றுறுங் கியி-லாறு மாறு மீறுடைத்து

இவற்று - ளொ வ்வமில்லாச் சை வநற் சமயத்-தல திலாகம நிலவுத லை

இவை யொருசமயத்தோ டொருசமயங் கா க்கிப்பார்க்குமளவில் அந்தவாறுசமயங்களுந் தனித்தனியே மகத்துக்களாயிருக்கும்

இந்தச்சமயங்களில் வைத்துக்கொண்டு ஒரு சற்றுங் குற்றஞ் சொல்லவொண்ணாத விருக் கிற சைவமாகிய நல்லசமய மொன்றையுநோக் கித் தம்பிரானரருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிற வாகமங்க ளெண்ணிறந்து பொருந்தாநிற்கும். அந்த ஒருசமயத்தைநோக்கிப் பலசாத்திர ம ருளிச்செய்வா னேனென்னில்?

அவை - கனக மீரணியங் காஞ் சன மீழந் - தன நிதி யாடகந் தம னியமென் றிப் - பலபெயர்பயப்ப தோர் பொருளே போலப்-பதிபசு பாச விதிமுறை னைக்கும்-

அப்படிப் பலவாகவருளிச்செய்தது மொ ருபொருளைப் பற்றியிருக்கும். அஃதெங்ஙனே யென்னில்? கனகமென்றும் இரணியமென்றும் காஞ்சனமென்றும் ஈழமென்றும் தனமென் றும் நிதியென்றும் ஆடகமென்றும் தமனிய மென்றும் இங்ஙனம் பலபெயராகச் சொல்லப் பட்டனவையெல்லாம் பொன்னாகிய வோர் பொருளையேபற்றி நின்றாற்போல வந்தச்சாத் திரங்களும் பதியினிலக்கணத்தையும் பசுவி னிலக்கணத்தையும் பாசத்தி னிலக்கணத்தை யுமே சொல்லாநிற்கும்.

வாய்ந்த நூல்க ளாய்ந்தன ராகி - யாசானுகி வீசிய சமத்துடன்-

இங்ஙனம் பொருந்தப்பட்டிருக்கிற வாக மங்களைக் கற்றுணர்ந்தாராய்ந்த போதவான் களாய் சமய விசேஷ திருவாண வபிஷேக மென்கிற நாலுதினைகூடிகளையு முடையவர்களா யெங்கும் பிரகாசிக்கப்பட்டிருக்கிற பகூடப் பிரதிபகூ மில்லாத சம போதவான்களாயுள்ள விந்தப்பெரியோர்கள்

எழுஞ் சிறுநூ றெடுத்தவாயிரம்-வாழுநற்சகன மருவாநிற்ப-

சகாத்தம் ஆயிரத் திருநூற்று மூப்பத்தைக்கு செல்லாநின்ற காலத்திலே

பொற் பொதுமலிந்த வற்புத ரூனி-யாரும் விழவில்

பொன்னிறற் செய்யப்பட்ட திருவம்பலத்தின் கண்ணே நிறைந்தெழுந்தருளியிருக்கிற வாச்சரியவாரூயுள்ள திருவம்பலமுடைய தம்பிரானருடைய வானிமாதத்தி லாரும்திருவிழாவிலே

பொற்றேராலியத்-தேரு வெண்மர் நிரையி லிருப்ப-

பொலிவினையுடைத்தாகிய தேர்மண்டபத்திலே யேறி முன்சொல்லப்பட்ட வாசாரிய மாரெட்டுத்திருப்பெய ரொழுங்கிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற வவதரத்திலே

மயங்கு வாத மாடாவாதி - முயங்கிடவொருதலை

சற்காரியவாதமிகறி யொருகாற்சொன்ன தொருகாற்சொல்லாமல் முன்னெடு பின்மகிழ்ந்து வருகிற வர்க்கத்தோடுங் கூடியிருக்கிற மாயாவாதியென்கிற சமயி யொருபுறத்திலே கூடியிருக்க

மூதி வெதிர் யணிசேர்-பெண்

முதிர்ந்த மூங்கில்களினுண்டாகிய முத்தைக்களேளாடுங் கூடியிருக்கிற பெண்ணையாள

னைசூழ்ந்தவெண் ணெயம் பதிதிக ழ்-மெய்கண்டவ ளருள் கைக்கண் டவர்களி-லொரு வ ரொருதலை ம ருவியிருப்ப-

சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய் கல்லாலென்கிற திருப்படைவீட்டிலே திருவவதாரஞ்செய்யப் பட்ட மெய்கண்டதேவநாயனருடைய வநுக் கிரகத்தைப்பெற்ற வழியார்களிலே யொருத் த ரந்தக்கூட்டத்தி லொருபுறத்திலே பொரு ந்தி யெழுந்தருளியிருக்கிற வவதாரத்திலே

வஞ்சப் பிறவி க் கஞ்சிவந் தொ ருவ-னே திறை யருளெனை

பொல்லாங்கை விளைப்பதாயிருக்கிற பிற விப்பிணிக்குப் பயப்படாவொருபக்குவன்வந் திவர்கவைத் தண்டம்பண்ணிச் தம்பிரானுக் திருவருளைப்பதி-யிருப்பதென் றவன்விரை வ

ஈ தெனு மா யா-வாதியை யயினர் மறுத் தீத்தருட-

தன்னுடையவத்தத்தைப்பார்த் திதுவே பொருளென்றுகாட்டின மாயாவாதியை யருகேயெழுந்தருளியிருந்தவ ரவன்சொ ன்னவத்தத்தைக்கண்டிருந் திதுவத்தமல் லவென றுதள்ளித் தம்முடையவத்தத்தை யிதுவே பொருளென்றுகாட்ட

மற்றனி ரயலி னரவருரை மறுத்துச்-சொற் றர

அவருடையபக்கத்தி லிருந்தவர் அவர் சொன்னவத்தத்தைக்கண்டித்துத் தம்மு டையவத்தத்தை யிதுவே பொருளெனக்காட் ட

அயலின ரவ ருக்தொலை வு ற்ற-

அவருடையவருகேயிருந்தவரானே டவ ருங்கண்டிடுக்கப்பட்டு

இன்னை யெ வருமுன்னை க யியுழி-

இப்படியொருவரையொருவர்மறுத்தெ ப்பேரு முன்னே ள்ளுங்கூட வவதா த்த

பாயிரம்.

ஆங்கயலிருந் தவருளினழ கிது - நீங்கள் சங்கற்ப நிராக ரித்தலையென - மற்றவருரைத்த சொற்றரு பொ ருள்கொடு-

அவ்விடத்தவர்களருகேயெழுந்தருளியி ருந்த வாசாரியவான்களைப்பார்த்து நீங்க ளுங்களைத்தங்களைச் சங்கற்பித்தது மத் தைநிராகரித்தது மிகவு நன்றுயிருந்தென் றருளிச்செய்து அவர்கள்சொன்ன சொ ற்களிலுண்டாகிய பொருள்களையெடுத்துக் கொண்டுடான்

வாத செற்ப விதண்டையு மே தவு- மொதுகா ல்வகை யுவமை யுக்திகடர-

வாதமென்ற சொல்லுதான் விகாரமெ ன்றும் விதியுழியென்று மிரண்டாம். இதில் விகாரமென்றது குருவுஞ் சிஷ்யனுமாருதல், தன்மேலெடாந்த பக்ஷபாதமாருதல், மாறு பாடின்றிப் பிரமாணங்களி லுண்டாகிய வத்தங்களைத்தர்க்கித் நதிலுண்டாகிய குற் றங்களைநீக்கிச் சுத்தியமானவத்தத்தை நி யமிக்கப்படுவதெனக் கொள்க. விதியுழி யென்றசொல்லுதான் சேற்பையென்றும் விதண்டையென்று மிரண்டாம்.

இதிற் சேற்பையென்றது பிறருடையவ த்தங்களை நிராகரித்துத் தன்னுடைய பொ ருளை மகிலவுறநாட்டுகை யெனக்கொள்க.

விதண்டையென்றது பிறருடைய வத்த ங்களை நிராகரித்துத் தன்னுடைய வத்த தேதான்றுமவின்று சாதிக்கப்படுவதெனக் கொளக்க.

ஏதுவென்றது அளவைப் பிரமாணங்களிலே விதிக்கப்பட்டிருக்கிற பலவேதுக்களும்.

ஓதாஞ்சால்வகை யுவமையுமென்றது விசேடயன் மெய் உருவென்று சொல்லப்பட்ட சாலுவகை யுவமையு மிந்நூலிலே விளங்கத்தக்கதாக

அருள்சேர்மாந்தர் வெருள்சேராமல்-

திருவருளுக் கேதுவாயுள்ள பக்குவான்மாக்களுக்கு அந்தமலமென்கிற வச்சம்வந்துபொருந்தாமல் அவர்கள்

தர்க்கமும் விடயமுங் கற்கற்கவி மாந்தர்கசேனை.

இந்நூலிலுண்டாகிய தர்க்கங்களையும் விடயங்களையுங் கற்கத்தக்கதாகவும் உலகவிதையோடுங் கூடியிருக்கிற வித்துவான்கள் இவனு மொருநூல்செய்வதே யென்று சிரிக்கத்தக்கதாகவும் இந்நூலைச் சொல்லாதினதேறன். எ - று. (உ)

பாயிரமுற்றிற்று.

மாயாவாதி சங்கற்பம்.

கிரியாசக்தி யினாலே	முன்சொல்லப்பட்ட வொழுங்கில் மாயாவுபாதிகளிலே வாதிக்கப்பட்டுப் பரப்பிரமமிப்படியமங்கிநிற்குமென்று சொல்லுகிற மாயாவாதியினுடைய மதமிருக்கும்படி
நித்தனாயும் சுத்தனாயும் புத்தன்-	ஒருக்காலுமழிவில்லாதவனுமாய்சர்வக்கியனுமாய் நிர்மலனுமாய் கண்டிடக்கிப்படாதவனுமாய்
நிருவிகற்பனிர்த்தத்துவநிரஞ்சனன்-	விகற்பமில்லாதவனுமாய் தத்துவாதீதனுமாய் மறைப்பில்லாதவனுமாய்
சொல்வகையெவையுந்தோடாத்துரியமனி-	சொல்லும் பொருளுமாயிருக்கிறசாந்திரங்களொன்றிலுஞ் சென்றுகிட்டவொண்ணுமலிருக்கிற சுத்தரத்தினமாய்
வரம்பில்வேதச்சிரத்தருபரம்பொருள்-	எத்தச்சாத்திரங்களிலுமுமனாவிடப்படாமலிருக்கிறவேதாந்தமாயினுமெல்லையற்றிருக்கிறவேதாந்தத்தினதுதலையிலேசமைக்கப்பட்டவெல்லாத்துக்குமேலாயிருக்கிறவத்தமாய்
சுத்தாயிலையுத்தாயும்	சுத்தசைதன்யமாய்
அவித்தியதாகாத்தாதிகளுடனேதொடர்ந்தபடியும்	எல்லாவுபாதிகளுக்குந்தானேயாய் அப்படியிருந்தாலுமாயினுமந்தவுபாதிகடனவனைத்தொடர்ந்தியாதபடியும் மிக்கபழையதாயுள்ளபிரகாசமாய்

மூவா-வின்னை ஒருக்காலும் போது செய்யாமலிருக்கிற
ந்மையன் விந்தியாயத்தோடுகூடி யிருப்பாலுய்
ஏக னனேக ஒருத்தனுமாய்ப் பலயோனிகளிலு நிற்கி
ன் - றவனுமாய்

கன்னற்பெரு கரும்பிலுண்டான மிக்கவிரதமான தன்
ஞ்சுவை தன்னி னுக்கரும்புக்குத் தோன்றுதவியல்புபோல
ற் பிறவாப்-பெ தன்னிடத்திலுண்டாகிய வின்பத்தையுந்
ற்றியினிருந்து தானறியாமலிருந்துள்ள பரப்பிரமமான
பிரபஞ்சலீலையை யுண்டாக்குமிடத்து

பொற் பணியி பொன்றனது பலவானவாபரணங்க
யல்பினின் - ளாயிருந்த தன்மைபோல

வான் வளி ய பரப்பிரமந்தானே ஆகாசமும் வாயுவு
னீர் மண் மரு மக்நியுமப்புவும் பிருதிவியுமெனுட்ட வன்
ந் தன்ன-மான னைந்கரு மதரு லுண்டாகப்பட்ட தாத
தாதுவா றைஞ் க்களாறு மனமய பிராணமய மேலும
கோசத்-தொகு யவிஞ்ஞானமய ஆநந்தமயமென்கிற ஐந்
தி யாக்கைப் ப கோசங்களும் ஒருபகூடி மிலைவெல்லாமா
குதிய தொருபு கக் கூடியிருக்கிற சரீரத்தின்பருதியாயிரு
னை - க்கும். இவ்வனந் தோன்றப்பட்ட பிரப
ஞ்சநித்தியமோ வநித்தியமோ? அநித்திய
மென்னில், இது நிதநியமாய்த்தோன்றுவ
னெனெனினில்?

சுத்தி வென் சுத்தியாகியு மிப்பியானது வெள்ளியை
னி யொத்தனை யி யொத்தாதற்றோன்றி றுறபோலத் தோன்றி
ந்தையில் - நிற்றென்று சொல்லலாமாக, மதிப்பிரமையி
லுலே யநித்தியமாயுள்ள பிரபஞ்சமு நித்
தியமாய்த்தோன்றும். இது லயநப் பரப்

மாயாவாதி சங்கற்பம்.

பிரமமு மிந்தப்பிரபஞ்சமும் தன்னில்வே
றேவென்னில்?

தானென்ன லா குந்தன்மைத்து

அந்தப் பரப்பிரமந்தானே யிந்தப்பிர பஞ்சமென்று சொல்லுந் தன்மையுடையதாயிருக்கும். அந்தப்பிரமத்தைப்போலே யிராம லிந்தப்பிரபஞ்சம் வேற்றுமையாயிருப்பானே னென்னில்?

உலாதையிற்-சின்னூற்றகையின் வேற்றுமைமசீஇயது-

சிலம்பியினிடத்துண்டாகிய சிறியநூலினை யொக்கப் பிரபஞ்சமும் பிரமத்துக்கு வேற்றுமையைப் பொருந்தியிருக்கும்.

என்னப் பன்மையதெனின்

சிலம்பிநூல் போலியென்று சொல்லுவது வொருதன்மையாயிருந்தது. பிரபஞ்சம் பலபிரகாரமாயிருப்பானேனென்னில்?

இலை பழம் பூத்-தோல் வீரக் கருத்தருக் தொன்மையின்-யாலுரக் திரை றுரை தருவாய்மையிற்-கூடும்

இலையும் பழமும் பூவுங் காயுந் தோலுங் காரும் வயிரமு மிவையெல்லா மரமானதுதக் தொடுங்குந தன்மைபோலவும் பெருமையினையுடைய நன்னீரானது திரையையு நுரையையுந் திவலையையுங் குமிழியையுந் தந்தொடுக்குந் தன்மைபோலவும் இப்படிப் பிரபஞ்சமும் பலவாகத்தோன்றியொடுங்குமென்று சொல்லப்படும்.

அசித்தைச் சித்தெவ தெனில்-

அசித்தாயுள்ளபிரபஞ்சஞ் சித்தாயுள்ள பிரமத்திலே தோன்றுதென்னில்?

நெற் பதர் பலாலத்திற் பாக்தரும்

நெல்லானது பதரையும் வைக்கோலையுந் தந்தன்மைபோலச் சத்தாகியபிரமமும் சித்தாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தாராநிற்கும்.

இந்தப்பிரம மிப்படிச் செய்யவேண்டுவதெ னெனின்?

இதன் - தன்னியல்பென்றும்

இப்படிச்செய்துவருகிற திந்தப்பிரமத்தினுடைய வியல்பாயிருப்பதென் றென்றும். பிரம மிந்தவுபாதிகளிலே வாதிக்கப்பட்டிருப்பானென னென்னில்?

வினோயாட்டென்றும்-

இந்த வுபாதிகளோடுங் கூடிக்கொண்டிருக்கிறதைப் பிரமத்துக்கு வினோயாட்டாயிருப்பதென்றென்றும். பிரமத்துக்கியல்பென்றும் வினோயாட்டென்று மெங்கேகணப்பட்டதென்னில்?

முன்னுள்ள மறைகண் மொழிகளின்

அநாதியேயுள்ள வேதங்கள் சொல்லுகையிலே. இந்தவுபாதிகள் பலவாகக் காண்பிக்கப் பட்டாற்போல வந்தப்பிரமமும் மிப்படிப் பலவாகக் கண்டிக்கப்பட்டிருக்குமோவென்னில்?

ஒருநூற்பனமணிநிலையும் பசுப்பாலெனவும்- பலவகனீரிலையுங் கூடெனவுங்- கூவலாழுங் குளஞ்சுனைகால்- வாவியாவையும் வருபுனலெனவு - மவ்வயற்றடங்கி

மணிகள் பலநிறமாயிருந்தாயினும் அதிற்கோர்ப்புண்டானநூலந்நிறம்போற் றோன்றியு மொருதன்மையாயிருந்தாற்போலவும் பசுக்கள் பலவர்ணங்களாயிருந்தாலும் பாலொருதன்மையாயிருந்தாற்போலவும் நீர்பொருந்திய பாத்திரங்கள் பலவாயிருந்தாயினும் அதிற் பிரதிபிம்பஞ் செய்கிற வாதித்த லென்றுயிருந்த தன்மைபோலவும் கிணறும் கடலும் குளமுஞ் சிறுதாயுள்ளகுழிகளும் வாய்க்கால்களும் இவையெல்லாம் • பலபேதமாயிருந்தாயி

ஞங் தண்ணீரொன்றுயிருந்த தன்மைபோ
லவும் இப்படியே யோனிகள் பலவாயிருந்
ததாயினு மறி வேகமாய் அந்த யோனிக
டோறுங் கூடியிருக்கும். அப்படி யோனி
கடோறுங் கூடியிருந்ததாயி னிந்தவுடல்
கடோறும் பந்தப்படாதோவென்னில்?

குடியுநிழலை னத் - தொன்றி யாக்கை

கண்ணுடியிலே நிழலானது தோன்றிநி
ற்கும். அந்தநிழ லதிற்றோய்வற நின்றாற்
போலவும் உடலிலே பிரமமானது தோன்
றிநிற்கு மிடத்தேயு மந்தவுடலிற் றூஞ்
தோய்வறநிற்கும். அப்படியந்தவுடலிலே
தோய்வறநிற்குமாயின் இந்தவுடல் காரிய
ப்படுகிற தெப்படியென்னில்?

கற் காந்தத் திரும்பும்-

கல்லு காந்தமானது தோய்வறநிற்க வ
தின் சந்நிதியிலே யிரும்பானது காரியப்
பட்டாற்போலப் பிரமந் தோய்வற நிற்க
வதின் சந்நிதியிலே யுடலானது காரியப்ப
டாநிற்கும். அந்தவறி விந்தவுடலிலேநின்
று சுகதுக்கங்களை யநுபவிக்குதே யது
வருவானேனென்னில்?

கனவித் றீங் குங் கவ்குலிற்க விறும் - புனலிற் றோன்றும் பேய்த் தேர்ச் செய்தி யும்-

ஒருவன் சொப்பனங்காண்கிறவிடத்
வனை யோராணை பின் பிடித்துக்கொண்டு
வரவதற்குப்பயப்பட்டுவேறிடத்
விழுந்தவலதாத் தினையெல்லாம் பொய்
யாயிருந்த தன்மைபோலவும் ஒருவனாக்
காலத்திலே யொருபுற்றின் வாசலிலே கயி
றுகிடக்கிறதைக்கண்டொருபாம்பு கிடக்
கிறதைப் பாரீரென்று பிரமித்து நிற்குமிட

த்து விழுந்த வவதாரத்தப் பாம்புபொப் யாய் சயிறு மெய்யான தன்மைபோலவும் ஒருவன் தணணீர்த்தாகத்தின் மிருதிகை ணைடு கானலைத் தண்ணீரென்று புத்திபண் ணிக்கொண்டுவந்தா னதிறுடைய வுண் மையைப்பார்த்தவிடத் தவறுசுத் தண் ணீர்ப் பொய்யாய் கானல் மெய்யானதன் மைபோலவும் இத்தப்பிரம முடலொடுங் கூடிநின்று சுகதுக்கங்களை யநுபவித்தாற் போல விருக்குமதாழிந்த தன்னுண்மை பார்த்துமி—ந திந்த சுகதுக்கங்களுமந்த வறிவுக் குண்டாகாது. இப்பொழுது பிரத் தியகூமாக சோத்திராதிகளொடுங் கூடி யதுதாயுய்க் கன்மங்களைப் புசிக்கிறபடி கணப்பட்டிருக்கிறதென்னில்?

அன்ன தன்பி னன்மிறப் பளிக்கென—

அப்படியந்தவிந்திரியங்கள் நாயுய்னின்றதாயினும் பிரமத்துக்கந்த வறிவுபோக மூண்டாகாது. அஃதென்போலவென்னில்? படிகமான தூரஸ்ல பஞ்சவன்னங்களொடுங்கூடி யதுதாயிருந்தாயினு மவையிறநிரவுடும் படிக மொருசற்றுந்தோய்வுற நினைருந்போலவு மெனக்கொள்க. இதன்றியும்

பதினாற் கரணந் தொழிலே ன்றவத்தை—காலகாலங்களும்

சோத்திராதிகளைந்தும் வாக்காதிகளைந்தும் அந்தக்கரணங்களைலுமாகப் பதினாலொடுங்கூடிப் புருவமதத்தியத்திலே சாக்கிராவத்தையும் அதிலே சோத்திராதியும் வாக்காதியுதிக்க வந்தக்கரணங்க

னோடுங்கூடிக் கண்டத்தானத்திலே சொ
ப்பனுவதனையும் அதிலே மேலுபுத்தியா
ங்காரநிறகச் சித்தத்தோடுங் கூடியிதய
த்தானத்திலே சுழுத்தியவத்தையும் இந்த
வவத்தைகளிலே காடோறும் பொருந்தி
யநுபவியாநிற்கும். அறிவானந்தவவத்
தைகளோடுங்கூடி யநுபவிக்குமாயினத
ற்குப் புண்ணியபாவ தொந்தனை யில்லை
யோவென்னில்?

இருபயன்-றன்னிற் சாராத் தொன்மைத்தன்மை-தற்பணநிழற்கட் குற்றி பாய்ந்தற்றே-

இந்த வவத்தைகளோடுங் கூடி நின்ற தாயினு மநாதியே புண்ணியபாவ தொந்தனையிங்தப் பிரமத்திற்குச் சாராது. அஃதெந்தன்மைத்தென்னில்? கண்ணாடியிலே யொருவன்முகம் பிரதிபிம்பஞ்செய்யவவ்விடத்தந்த முகத்தின்கண்ணே பாரைக்கோல்கொண்டு பாய்ந்தவிடத்தந்தக்கண்ணாடியுடைந்தொழிந்து கண்ணாறுக்கினம்வாராதிருந்தாற்போலு மெனக்கொள்க.

இது பெத்தவிலக்கணம். மேல்முத்தி

இவ்வியற்பகப் பௌவமதகம்-

இப்பொழுது சொல்லிவந்த முறைமையிலே இந்தப்பிரமத்தை வாதிக்கப்பட்ட மாயாவாதைகளி லுண்டாகிய பிறவித்தொந்தனை நிகழ்முகை நிமித்தமாக

விண்முதற்றக தகொண்மூப்பலத்-திருளற சூழ்ந்த காறக

ஆகாசமென்கிறதிலே நின்று மேகமான தேதான்றி யந்தவாகாசத்தை மறைக்கவதரூஉண்டாகிய விருளானது நிமித்தமாக வந்த வாகாசத்திலே நின்று

தோன்றி யங்கமெகங்களோ நீக்கி யாகாச
த்தை நின்மலமாக்கின வாயுவைப்போல

விவேகம் - தன்னிற் றோன்றி

சாதகமானத்
தையும் -

மன்னகப் பி
ரிப்பு மடியினை
வாங்கலும் -
போலவோரம்
பொய்யறக் கீ
ழ்ந்து -

அந்தப்பிரமத்திலே நின்றும் விவேகஞ்சா
னமானது தோன்றி

இந்தப் பிரமத்துக் குண்டாகிய மறைப்
புக்களெல்லாத்தையும்

நிலைபெற்றுவாராநிற்கிற தொருவிட்டை
யொருத்த னொருவைக்கோலாகவு மோ
ரொருமரமாகவும் காளிலே பிடுங்கிப்போ
ட்டபின் அந்த வினடென்கிற சொருபமில்லை
யாய்ப்போன தன்மைபோலவும் மடியாகிய
புடவையு மப்படித்தா னேரோரினைழயாக
வாங்கிப்போட்டாற் புடவையென்கிறதன்
மை போலற்போலவும் பிரபஞ்சமாகிய
பொய்யையும் பிருதிவிமுதலாகக்கன்
டதா
னல்ல வித்தானல்லவென்று நியதிப்பன்
னி காளிலே நீக்கிக்கொண்டு

காதை காலை
ப்பற் றன்னிற் ற
ன்னைத்- காதை
கன்றி னன்னை ய
ழுற்று -

இப்படியங்கவுபாதிக னீங்கினவிடத்
திங்கவறிவான திங்கப்பிரமங்காணையாய்
நன்விடத்திலே கற்சொருபகனைத் தானே
தானித்தற் றன்னிடத்திலுண்டாகிய விண்
பத்னதத் தானேயறுபவித்து

சுற்றமற்றிருக்கிற தத்துவமசியென்கிற
மகாவாக்கியச் தொம்பதங் தத்பத மசி
பதமென்று மிலக்கணையாலுமறிந்த தெளி
வுகாரண்டாந்தப் பிரமங்காவென்கிற பிர
மஞானத்தைத் தீர்மானங்கி

வனையிறற் றா
வமசி பதற் தெ
ளிவா - யகண்டபி
ரம மாயினனென
ன வுணர்க்-

அசலரூபி

இந்தப் பிரமஞான மூன்டானவிடத்து ப் பினனுன் சற்றுஞ்சலனமில்லாதவரையு, உபாதிகளோடுங்கூடிச் சுத்தாதிவிடயங் களைப் புசிக்குமிடத்திச் சலனமில்லை யென்ற தென்னையெனில்?

கற்சல சலமதி னெனக்-கண்டிம்

உபாதிகளோடுங்கூடிச் சுத்தாதிவிடயங் களைப் புசிக்குமிடத்தே யந்தவுண்மைக்கு ச் சலனமில்லாதது கல்லஜலமான தசைசந் தவிடத் தந்தஜலத்தோடுங்கூடின சந்தி ரனு மொக்க வசைந்தாற்போலேயிருக்க யந்தச்சந்திரனுண்மையைப் பார்க்குமிட த் ததிறகில்லையாற்போ லிந்தவுறவினை யுகாணப்படுப்.

இது ஜீவன்முத்தியிலக்கணம்.

இனி பரமுத்தியிலக்கணம்.

உடலம் விண் டதல் கடந்து- மங்குல தாடை தாவெல்குபோற் தனைததீ-

இந்தச் சரீரதொந்தனை விட்டவவதாத் தந்தவறிவு மந்தப்பிரமமு மொன்றுபட்ட விடத் தென்போலவென்னில்? விசாலமாக விருக்கிற கடத்துக்குள்ளே யகப்படுதி ன்ற வாகாய மிந்தக்குடமான தடைந்த வவதாத் தந்தப்பிராகாசமுந் தானு மொன் றுபட்டாற் போலவ மெனக்கொள்க.

இது பரமுத்தி.

இவ்வகை யுணர்ந்து செய்தொழிலுற்-மடியோர் தாமும்

அதுநானென்கிற பிரமஞானத்தை யறி ந்து தானமுனடுசெய்து வந்த கன்மங்களை ல்லாத்தையும் விடமாட்டாது வறிவில்லாத வர் தாமும்

கட்டுரு வியற் றென்ற - கன்மகா ண்டத்தொன் றைமப் புரிவாற் - றோற்றிய வித்தை

அந்தப் பிரமஞானமுண்டாகை நிமித்த மாகச் சாதநா சதுஷ்டயமாகிய கன்மங்க ளியற்றுவித்துத் தந்தத்தொழில்களைப் பழு திச்செய்துவர விவேகஞானமானது வுக்குண்டாகாநிற்கும்.

மேற்கடையணி யெழுந்தெரி யவறறை விழுங்கியதென் னத்-தன்னெழில் க்தள்ள தாலு யறியும்-

அப்படியுண்டான விவேகஞானமுந் தீக்கடைக்கோலை மேலணைவத்துக்கடைய வந்தத்தொழிலிருதலே யுண்டாகியதருப் பந்தவரணியையுங் கோலினையுஞ் சுட்டுப்போட்ட தன்மைபோலத் தானென்றுமொழிந்து மற்றுண்டாகிய கன்மங்களனைத்தையு மழித்துப்போடாநிற்கும்.

அந்தரியென் றி

அந்தரியிலேயின் றுவிடக்கடவன். அஃதொழிந்து

அழிவின்றுமுத்தி - யெய்தொன்று தன்னியல்பை-மாயாவாதி வகுத்தனைத்தை.

நிலைபெறுடையதாயிருக்கிற முத்தியாகாது. இப்படியே தன்னுடைய பந்தத்திறுமுத்தியிலுமுண்டாகிய முறைமையினை மாயாவாதியானவன் விரித்துச்சென்றனன். ன். எ - று. (க)

மாயாவாதி சங்கற்பம் முற்றிற்று.

மாயாவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்.

உரைதரு பிரமமென் றுணர்முரைக்கண்-வருபிரமாணமறையெனில்

நீ பெத்தமாகவு முத்தியாகவுங்கூறினவனுனுடைய மதத்தின் முற்பரியம் பிரமமொனறுமேயுள்ளதென்று சொல்லுமிடத்து ஒன்றைனறதற்குப் பிரமானமேதென்னில், இதற்குப்பிரமாணமாகச் சொல்லப்பட்டது வேதமாயிருக்குமென்னில்?

அருமறையொன்றென்றதன்றி யிருபொருளைத்தனன்று

அரியவேதமானது பிரமமொன்றுமேயுள்ளதென்று சொல்லுவதன்றி ஜீவபரமிரண்டென்றுசொல்லுகிறது நீயிட்டபிரமாணத்துக்குகன்முரணாது.

அபேதநாடியபொருளெனில்-

வேதமப்படியிரண்டென்றது மபேதத்தாற்தத்தைச் சானனதாயிருக்குமென்னில்?

பேதமும மபேதமு மோதவே ன்டா-

நீயொன்றென்றதற்கிட்டபிரமாணமிரண்டென்றுமிரண்டல்லவென்றுஞ் சொல்லவேண்டுவதில்லை. பேதமென்று மபேதமென்றும் பேதாபேதமெனறும் வேதஞ் சொல்லுகிறதெல்லா மகத்பிரமமொன்றையுமா யிருக்குமென்னில்?

பேதமெனினு மபேதமெனினு மேதமிரண்டெனறுமிரண்டல்லவெனறுமிரண்டுமாயிரண்டல்லவுமா யிருக்குமெனறுமணைவுபிரத்தியக்ஷாதியிலே விசாரித்துப்பார்க்குமிடத்து தன்மதத்திலே விளை

மாயாவாதி சங்கற்பநிராகரணம். உக்

ரையிற் பையவ ங்கப்பட்ட பிராமாணவிரோதமுண்டாகா
க்தராதாக்-திக நிற்கும்.

ம்பிரமாண விக
ழ்வும்

அப்படிப் பிரமாணவிரோத முண்டாகா தகாதேயும். அத்தசவதம் பெத்தத்திற்பே தமென்று மூத்தியிலபேதமென்றுஞ் சொல் லுமெனனில்?

உன்ன டன்றி
ப்-பெத்தம் பே
தமூத்தி யபேத
மேம்-

அவத்திதமா மையிருத்
றும்-

சாத்திரம் பெத்தத்திற்பேதமென்று மூ த்தியிலபேதமென்றுஞ் சொனன விரண்டி வகையும் விசாரித்துப்பார்க்குமிடத்து னனடபசாதகிர மறுதியிலலாததாம். அ கையாற் சாத்திரவிரோதமுண்டெனகிறது தப்பாது.

இனி யப்படி மொழி யிரண்
டலலவென்றே-

அனறியும்பெ
த்தம் பேதத்த
னறது லு-டொன
றியமூத்தி யபே
தத் னைரத்தலு
ம்-பழுதாமித்தி
றம் பனைபயாதா
ய்க

சானவகத்திதமா யிருக்குமென்றதுவென
ண்டி கீயிப்பொழு தந்தப் பழையமொழி
யாகிய வேத மிரண்டென்றுசொல்லாது
ஒன்றென்று சொல்லுமெனனில்?

சாத்திர முனனே யிரண்டென்றுசொல்
லி யிப்போ தொன்றென்றுசொனனை தா
குமனறியும் பெத்தநிசையில் ஜீவ பரமி
ண்டாயிருக்கு மென்றதும் மூத்திநிசையில்
ஜீவ பரமிரண்டு மென்றுயிருக்குமென்
றுங் குற்றமையுண்டாகும், இப்படி னான்
சொனனவிலகையைப் படாமலாய்க்கபார்
ப்பாயாக.

மற்-றெழுதா மறையெனு மிப் பிரமாண-மாரு னரே

அதொழிந்து எழுதப்படாதவேதமாகிய விந்தப்பிரமாண மாராலே சொல்லப்பட் டது.

தானே யாயி னதேதல்

அஃதாருவராற் சொல்லப்பட்டதல்ல சுபம்புவாயுள்ள தொன்றன்னிலே?

உன-தேக மனேகமுறும்

நீ பிரமமென்றது பொய்ப்பிரம மொருமுதலும் வேதமொருமுதலுமாகவு ன்னுடைய ஏக மனேகமாய்ப்பொருந்தா தினறது. இதனறியும்

இயம் பாமற்-சத்தரூபந் தகா தெனில்

ஒருவ னுச்சரியாமற் சத்தத்தினுடைய சொரூபந் தாலுகத்தோன் றுதன்னிலே?

வானத்-தொத் தெனில் யுறழு மெனில்

ஆகாசத்திலே யொருவருச்சரியாமற் ச த்தமான துண்டாகுற்போல வேதமும் மொ ருவ ருச்சரியாமற்றோனே யுண்டாகாற்கு மென்னிலே?

வறி தறியா தே-

ஆகாசத்திலே வாயு வேதவாகக்கொண்ட சதநமுணடாவதொழிந்து சும்மாச் சத் தற்றோன்றுது.

அன்றியும் பதமும் பாழியு மனத்து-மினறி யோ ரொலியா யெழுந்திடு மதனக்-கறிவிலது

அனறியும் பதமென்றுங் கிரமமென்றும் பாழியென்றுமின்னும் பலசத்தங்களுமத் தங்களுமாயிருகறுமேவேதமான தா. இப்படியாகாசத்திற் சத்த மொருபிகாரமாயிருக் கும். அந்தச்சத்தத்துக் கறிவென்ப தொன்றில்லை, இந்தவேதமறிவாயிருப்ப தொன்றுகையாலந்த வாகாசத்தி னுண்டாகிய

சத்தம்போலு மிக்தவேதமென்று சொல்ல லாகாது. வேதந் தானே யுண்டாகாதென்று வந்தவேதத்தைச் சொன்னோர் சிலர்வென்றும். இதற்கு

உருவில தறியாதனை-

இந்தச் சரீரத்தாலே சொல்லப்பட்டது வேதமென்னில் அது சுத்தஜடமாயிருக்கையாலே யொருசுத்தத்தையு மத்தத்தையுஞ் சொல்லமாட்டாது.

அன்றியு மவ்வகை கமதுவி னு-வென்ற னு குறிப்பதெவ்வகை

(அக்ஷபடம்.) அவ்வகையன்றியு மதன்முதுமதுவி னுவென்றது குறிப்பதெவ்வகை? அந்தசரீரத்தினை பதுதியு மன்றியும் பிரமத்தினுடையதன்மையை விசாரிக்கிலதுகண்டிக்கப்படாததாயதன்முதுமாயிருக்கையாலே சுத்ததையு மத்ததையு மதுவினுவென்று சட்டிச்சொல்லும்பகுதி யெப்படி?

தெளிவுற்றென்ன

ஆனதயாலெல்லா மொன்றேயென்றுசொன்னசொல்லையும் விட்டுவிட்டாயாகும்.

அருமறைபிர மனுரையெனில்

அந்தப்பிரமம் மதன்முதுமானசயாஸ் பல்லுகாக்குமூலமாக விதற்குச் சொல்லப்பட்டகருவிகளில்லாதபடியிருலே யந்தப்பிரமத்தாற் சொல்லப்படாது.

அதுற்குத்-தந்தாலுமுதனு

அந்தப்பிரமத்திலே வேதஞ்சொல்லப்படாதென்னில் பேயானது வுருவன்சரீரத்தி

விம்பொறி யிலது-

என்னிலொருடற்கன்மன்னி

யவ்வனை-யறை க்கநிற்று

லே நிலைபெற்றுநின்று வருகாலநிகழ்ச்சி கள் சொன்னாற்போலயுக்தப்பிரமேமெய ருவனுடலைச் சார்ந்துநின்று வேதத்தைச் சொல்லாநிற்கும்.

என்பதார் சொலதமலத்-திறம்பெற் நின்றே

அப்படி யொருடலைச் சார்ந்து நின்று சொல்லுமென்றது ஓர் தெவனைச் சார்ந்தோ ரிருடியைச்சார்ந்தோ யாரைச்சார்ந்துநின்று வேதத்தைச்சொல்லப்பட்டது. அப்படி யொருவனைச் சார்ந்துநின்று சொன்னதாமாகிலது பசுவாக்கிய மானைலக்தச் சொல்லுக்கு நின்மலத்துவ முண்டாகாது. பினனே யெப்படிப் பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சுயம்புவென்று சொல்லுவதென்னில்?

செய்தோர் பெயராற்-சுயம்புவென் றுலகியம் புமென் றறியினி-

நிஷ்களமாய்நின்ற கத்தா சகளீகரித்துவருலேபிறந் தந்தவேத மூச்சரிக்கப்படுகையிலே இத்தைச் சொன்னவன் ஸ்வயம்பாகையாலிந்த வேதத்தையுஞ் சுயம்புவென் றுலகஞ் சொல்லாநிற்கும். இஃதிப்படியிருக்குமென்று மேலறிவாயாக

தற்கிட்டலை வரைத்தான் முழுதுரைக் குஞ் - சொற் கேஸ்

வேத மும்முடைய கத்தா சொன்னதாகில் அவன் றனக்குக் கீழாயுள்ள தெவனை களைத் தானமஸ்கரித்துச் சொல்லவேண்டுவதேனென்னில்?

புரவலனேவல மைமச்சரை-யடகண் மற்றெ

இராஜாவினுடைய குடிடாயுளளவர்களெல்லாரு மந்த ராஜாவைக்கண்டு தங்கள் மேற்கருமந்தொல்லிக்கொள்ளமாட்டார்

ங் குடிமூழு தா
ண்மினென் - றே
த்தி யினைறஞ்சிக்
காப்பர்க ளெ
ன்றுங் - கிரு
ஞ் செயப் பேசி
னன்

கள். வாசற்காரியம்பார்க்கிற மந்திரிமுத
லானபேர்களிக்கண் டடியோங்கள் தே
வரீருக்குப் பணிபுய வழுமையாக விருக்கு
மென்று வணங்கனவிடத் தவர்களுக் குண்
டாகிய மேற்கருமமந்தக் காரியப்பெயர்க
ளாலே தீர்க்கப்பட்டாற்போலத் தத்தாவு
மெல்லாரும் பக்குவர்க ளல்லாதாரெனோண்
டே யபக்குவர்களா யுள்ளவர்கள் வழிபா
டு செய்யத்தக்கதாக அந்த தெவனைதா
யுந் சொன்னதாயிருக்கும்.

அன்றி - யினை
யவை பிற ரிற்க
னவி னுமியல்பினை -

இஃ தொழித்து பிறதெய்வங்களை யவ
னமஸ்காரித்துச் சொன்னவெனல் ஏற தவறு
கருத் செபப்படத்தினு மூன்டாகாது. உம்
மூனடட கத்தா தன்னினைத்தான் மூத்தி
ப்பெண்ணுவா னெனினனி?

தன்னைத் தரிசி
க்குஞ் சொன்னை
லந்தானு நத் - தா
றையறி வானை
ர்க் கறைவதொ
ன்று

கத்தா தன்னைத்தான மூத்திரம் பெண்
ணுகிறது பக்குவான்மாக்களா யிருக்கிறவ
ர்கள் தன்னை வழிபாடுசெய்யத்தக்கதாகச்
சொனனதாயிருக்கும.

அன்றியுங் - து
னைக்குத் தானை
தன்னை னம்ப
ரா - தசத்துக்கு
றையா தார்க்கு
மையுயிராக் கொ
ளிஞ்- .

இதன்றியுங் கத்தா தன்னுடைய பெரு
மையைச் சொல்லுமிடத்து வேறெயொரு
வர் கேட்கச் சொல்லுவதொழித்து தனக்
குத்தான் தன்னுடைய பெருமையைச் சொ
ல்லிக்கொள்ளாது. பின்னைச் சரீரம் ஜீவ
னானபடியினலே யத்தச் சரீரத்தை நோ
க்கிச்சொல்லாது, பின்னை யவனுடைய பெ

ரூமனைப் சொன்ன தாரைநோக்கி? அது பிறைநோக்கிச் சொன்ரு னென்னில்?

உரை பிரமை ணை மிறைபிரமே ய-நீபிரமாதா நி ன்பிரமிதியெல்- லாவ்வகை யுபா தானதேக கன்ற ன்றே-

சாத்திரமாகிய பிரமாணவ் கத்தாவாகி யபிரமேயம் ஆன்மாவாகிய பிரமாதா ஆன் மாவினுடைய வறிவாகிய பிரமிதியென்று காவ்வகையாகக் காணப்பட்டதாகையா லீரொன்றென்றது கன்ரு யிருந்தது.

கற் பிரமாண நிற்பதென்ற ரூல்-

ஆகையால் கன்ரு கவிதற்குப் பிரமாண மொன்று காட்டப்பட்டேயுதரு மொன் றென்று சொல்லி நிலை நிற்கப்பட்டதில்லை.

அப் பிரமேய மூமதனியல் ப ன்றே-

இந்தப் பிரமாணத்தாலே யளவிடப்பட் டதாய் மேல் மறுக்கப்போகிற பிரமேயமு மந்தச் சாத்திரத்தினுடைய வியல்பாகப் படும்.

இது அவன் வேதரு சுயம்புவென்றதை மறுத்தது.

மேற் பிரமேயமென் றதன்கொள்ள பிர மத்தை மறுக்கிரூர்.

கன்னற் சு வையி லந்தியமி லதா - வினைமை தொன்ரு த்தன் மைத் தென்ற னை-

கருந்தினுண்டாகிய விரதத் தன்னிஸ்வை ரூபாடில்லாதது கொன்று தன்னுடைய வி ரதந் தனக்ருத் தோன்ரு த் தன்மைபோ லும் பிரமரூந் தன்னுடைய விவ்பத்தைத் தானறியாதென்றும் நீ யுன்மதத்திலே சொ ன்ரு ய்.

அறிவிற் குவ மை யசத்தாய் க

அறிவாயுள்ளதற் குவமை சொல்லுமிடத் தறிவாயுள்ளதைச் சொல்லாமல் ஜடம்போயுள்ள

ட்டி - பிறிவித் கரும்பு மிரதமும்போ லுமென்று சொன்னாய்.

தொட்டிலும்பே அந்தத்தோஷமன்றியுங் கரும்பிலுண்டாகிய

றதுறுதே- கட்டியைத் தன்னிலே பிரித்துவைத்து மே
லோரவதரத்திலே கூடினவிடத் திந்தவினோ
ரிந்தவிரசத்தையிழந்தோமே யிப்பொழுந் தி
ந்தவிரதத்தைப் பெற்றோமே யென்கிறதன்மை
கட்டிக்குண்டாகாதாகையா லது பிரமத்துக்
குவமையன்று. இதன்றியும்

தற்பர விரிவு பரப்பிரமந் தேகாதிபிரபஞ்சமாகப் பல
பொற்பனின் தகு வாக விரிந்ததன்மை டொன்னுனது பலபணி
மெனிஸ்- யாயிருந்ததன்மைபோலுமென்றீசொல்லினீ?

செய்வோரின் இந்தப்பிரபஞ்சத்திற் செய்வோரொருவனை
றிச் செய்விணை யன்றிச் செய்தொழிலானது காணப்படாதாற்
யிஸ்ணை யிற்- போலப் டொன்னுனது டொருவன்பன்னண்ட
டொன்ட னணியா பல பணியாகவிருந்தொழிந்து தாணுகப்பல
னைத் தன்பணிய டணியாகாது. நீ சொன்னபிரமம் பிரபஞ்சமா
னேறு- கவிரிந்தும் வேறையொருவரூலே செய்யப்
பட்டதாகவேண்டும். அப்படியன்றுகாணும், எல்லாத்தையுஞ்செய்தது பிரமந்தானே யென்
னினீ?

செய்வோர் இந்த வுலகத்திற் செய்கிறவர்கள்போலே
போலாச் செயப் யிரா திவர்களாற் செய்யப்படும் பொருள்களுந்
படுபொருண்முதற் முதலாயுள்ள வுபாதானமும். அதென்
றல்- டோலவென்னினீ? குலாலனேப்போலேயிரா தண்
சாஸ் கு—ம் சட்டி பாஜனக் குபாதானமாகிய
மன்றுமும். ஆகையா லிந்தப் பிரமத்தையினறி
ப் பிரபஞ்சத்துக் குபாதானம் வேறையொன்

றுண்டாகவேண்டும். அப்படி யோருபாதான முண்டாகிலதுவே யமையுமாதோ, இந்தப் பிரமமேனென்னில்?

செய்வோரோ யாச் செய்யவும் படுமே-

அந்த வுபாதானம் ஜடமாயிருந்தபடியாலு யதனாலுகப் பிரபஞ்சமாகாது. அந்த வுபாதானத்தைக்கொண்டு செய்கைகருக் கத்தாவேண்டும். அதுவன்றிப் பிரபஞ்சத்து லியாதொருபொருள்களுந் செய்வோரொருவரையில்லாமலந்தத்தொழில்கள்தான் செய்யப்படவுவருவது முண்டாமோ?

சுத்தி வெள்ளியிற் ரோன்றிரு யினுஞ்-சத்தலை கேதுத்தாரத் தருமென்னில்-

சுதந்தியென்னுஞ் சிப்பியிலே வெள்ளியாகத்தோன்றினாலும் அதுவெள்ளியாகாதுபோலக் கண்டவர்களுக்குச்சத்தியமாயுள்ளபிரபஞ்சமுஞ் சத்தியமாகத்தோன்றினாலும் அதிவாயுள்ளபிரமம் ஜடமாயுள்ளபிரபஞ்சத்தை யொருபிரகாரத்தாலு முண்டாக்காது. உண்டாக்குமென்னில்?

உலகமித்தையென் ரோராது ரைத்தனை-

நீமுன்னே யிந்தவுலகத்தைப் பிரமந்தியென்றுசொன்னது விசாரியாமற்சொன்னதாக வேண்டும்.

நிலவுநின்மரபு நினைந்திலை யாங் கொல்-

இப்படிமலைகடாற் பொருந்தப்பட்ட வுன்னுடையவத்தத்தினதிகரமத்தை மறந்தாயாக வேண்டும்.

விவகாரத்தில் வேண்டுதுமுலகம் - பரமார்த்தத்திற் பகராமென்னில்-

இந்தப்பிரமமுபாதிகள்வசத்திலே தன்னை ஜீவனென்று பிரமாணம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற விங்கவிவகாரதிசைக் குலகமென்று கொள்ளப்படும். அஃதெதாழிக்கு, கண்பிரமமென்றிருந்த பரமார்த்ததிசையிலே யெல்லாம்

பொய்யாயிருந்தபடியாலே யவ்விடத்துக் குல
கமென்று சொல்லப்பட்டிராதென்னில்?

பரத் தளேத் — இந்தவுலகம் பரமார்த்தமாயுள்ளபிரமத்தி
லைவையும் பரமா — லேநின்று முண்டானதாயின் அசத்தியமாயு
ர்த்தம்- — ள்ளபிரபஞ்சமுஞ் சத்தியமாயுள்ளபரமார்த்
தமாகவேண்டும்.

பரத்திலதேல் — உலகம் பொய்யாயிருந்தபடியாலே யிந்தப்
பரமார்த்தத்துக்குப் பணியல்லவென்னில்?

ஒழி மூன்பகர் — முந்தப் பிரமத்திலேநின்றுந் தோற்றினதெ
ன்றுசொன்ன வார்த்தையை நீ யொழித்துவி
டுவாயாக.

அதன் முதலி — இந்தவுலகம் பிரமத்திலே தோன்றின தல்
தினென வுதவுக — லவாயின் அதுதோன்றின வுபாதான முனக்
குத் தெரியுமாயினென்னதென்று சொல்லுவா
யாக.

அன்றியும் - வி — இந்தத் தோல்வியன்றியும் இன்னமுஞ் சொ
வகரிக்குங்காற்றி — ல்லுமிடத்து நின்மலமாயெல்லா வுபாதிகளு
கழ்பரமார்த்த - — முங் கழன்ற பரமார்த்த நிலையாயிருப்பதொன்
நிலையது — றுந்தப் பரப்பிரமம்.

தெரியினீதுநீ — அந்தப் பிரமந்தான் காணுநானென்னில்? அது அறிவாயிருப்பது. விசாரித்துப் பார்க்கு
மிடத்து மலமாயிருக்கிற வந்த மாயாவுபாதி
களோடுஞ் சம்பந்திடாயிருப்பானெருத்த
னியாகையாலிந்த ஜீவனுந் தனித்தொருமுத
லென்?

கேயெல்- — அந்தப் பிரமந்தான் காணுநானென்னில்
அஃதறிவாயிருப்பது. இஃதறியாமலிருப்பா
னேன்?

தெரியாது இது உபாதிவசத்திலே யறியாமலிருக்கும்.

ஆயினஃதுந் தெரியாது- நீயு மந்தப்பிரமமு மொரு மூதலாயிருக்கையிலே இஃதுபாதிவசத்திலே யறியாமலிருக்குமாயின அந்தப் பிரமமு மறியாதாகவேண்டும்.

உரையாளை யெழுப்பி னனறே- உன்னுடைய வத்தத்தையளவிட்டுச் சொல்லுகிற பிரமாணத்தையும் விட்டுவிட்டாய். அதேனெனில் அஃதொன்றைச் சொல்லுகையால். அந்தச் சாத்திரத்தின்படிகாணுங் காண்சொன்னதென்னில்?

அளவைகாண்டல் கருதலுரைபெண-வுளதுமானமென்றுமதுபடும்.

பிரமாணமாவது பிரத்தியக்ஷமென்றுமதுமானமென்றுமாகமமென்றுமூன்றுவகைப்படும்.

அளவை மூன்றின் மொழிவழிநுணுழுபி - னின்பிரமேயமென்பதெனுங்கொல்- அங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட பிரத்தியக்ஷத்தின்வழியாலுமநுமானத்தின்வழியாலுமாகமத்தின்வழியாலுந்துணிந்துகொண்டுவருமாயின் வாக்குமனத்துக்குமெட்டாத வுன்னுடைய பிரமேயமென்றுசொல்லப்பட்டதென்னையோழுகியும்.

இது அவன்பிரமேயமென்றதை மறுத்தது.

மேற்சுத்தினிடத்துசுத்தாதான்றுமென்பதை மறுக்கிறார்.

பொத்திற்பிறிதின்மை பொன்னேயடாவின்-றற்பாமசித்தைத்த டொண்ணும் பனியும்போலப் பிரமமும் பிரபஞ்சமுமென்றும். பலபனியானதும் பொற்கட்டியானதும் மாற்றுநிரும் மொருபடித்தாகக்கண்டோம். பின்புபொன்னேறுதல்கூடப்

ரூமாறென் னில்– னை பொன்னுய்நின்றதுங் கண்டோம். ஆகையா லுன்னுடைய சுத்தாயுள்ள பிரமமந்த வசத் தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தைத் தந்தப்பிரகார மெ ப்படியென்று நான்முன்னே யுன்மதத்திலே கேட்டபொழுது

சித்தாயுள்ள சிலம்பி ஜடமாயுள்ள தூலத் தந்ததன்மைபோலுந் சித்தாயுள்ள பிரமத்தி லே ஜடமாயுள்ள பிரபஞ்சந்தோன்றினதென் று சொன்னாய்.

அந்த தூலம் யாவாதமுங் தோற்றினித்துக் கொண்டு நிற்கிற தந்தச் சிலந்திக்குள்ள தொ டுதில். பிரபஞ்சம் பிரமத்திலின்று மாறவதர த்திலே சோன்றுவதாடுந் தாவாதமுங் தோ ன்றிக்கொண்டு நில்லாது.

அதன்றியுஞ் சிலந்தியினிடத்திலே தோன் றினதூலமொருதன்மையாகக் காணப்பட்டது. பிரமத்திலே தோன்றின பிரபஞ்சமொருதன் மையாகக் காணப்பட்டதில்லையென்று நான் முனனே சொன்னபொழுது

சிலம்பிதூறாரு நலம்போற் றோ ன்று– மென்றனை

அதுவதன் றொடுதில்

அன்றியு – மொன் றதனியல் புல கோரியல்பன் றென–

காயையுமிலையையும் பழத்தையும் பூவையு மாமானதந்தநன்மைபோலவும் திரையையு மூரணையையும் திலகலையையும் குமிழியினையு மான தந்தநன்மைபோலவும் பிரமந்தானே பலவித மாயுள்ள பிரபஞ்சமாயிருக்குமென் றுன்மதத்திலே சொன்னாய்.

பலமிலை பழம்பூப் பாதவந்தருநீர்–திரைநுரை திலகலைசிலதருமி னைபோற் – றோ னை பலவா மெ னநி சாற்றினை–

சுத்தசத்தாக வுற்றசுத்தினிலச

அறிவாயுள்ள தறியாணையாயிருக்குமென்று மறியினிடத்திலே யறியாணையினது கூட்டன்

த்தின் - கொத்தினதாகவுங் கூறினதிலதால்-

வித்திலே கனிகனிவிழுந்தாறுநெறி - சத்தலைதொன்றுதான்றதவேண்டும்-

நெற் பதர் பலத்திற் குடாதானமென்-

காரணமின்றிக்காரியப்பிறவா-

பாரிடையொருபடம் பன்னவும்படுமே-

அந்தமில்பிரமமித்தைகாரணமெனத்-தந்தனை

கடோன்றுமென்று சொன்ன விந்த மலைவு புத்தர் சமணதிகளுஞ் சொல்லார்கள். (ஆல்கணை.) பினனையிந்தப்பிரபஞ்சத் தோன்றினபடி யெப்படியெனனில்?

சூக்குமமாயுள்ள வித்தானது இலையையும் பழத்தையுமிருதியாயுள்ள விழுதையுமுடைய தலடாகிய வாலமரத்தையுந் தந்ததன்மைமேலத்தலமாய்ப் பலவாயிருக்கிறபிரபஞ்சத்தையுஞ் சூக்குமமாயசத்தாயிருக்கிறதோருபாதானந் தந்ததாகவேண்டும். அப்படியல்லதாணும், நெல்லிலேநின்றும் வைக்கோலும் பதருந் தோன்றிறற்போலச் சித்திலேநின்றும் ஜடமாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோனறுமென்னில்?

நெல்லுஞ் சூக்குமமாய் ஜடமாயிருக்கையாலதுவும் வைக்கோலுக்கும் பதருக்கு முபாதானமென் றறிவாயாக.

ஆகையாற் றானதாகவுடைய காரணத்திலேயின்றுங் காரியந்தோன்று மொழிந் தந்நியகாரணத்திலேயின்றுங் காரியந்தானறாது. அப்படித் தோன்றுமென்னையாகில்?

பருத்தி காரணமாகப் பூனையுண்டானதொழிந்து மண்காரணமாகப் பூனை பண்ணப்படுமோ? ஆகையால் ஜடங் காரணமாக ஜடமுண்டாவதொழிந்து சித்துக்காரணமாக ஜடமுண்டாகாது. இப்படியிருகணைகையிலே நீ ஜடமாயடிந்துபோவதாயிருக்கிற தேகாதி பிரபஞ்சத்துக்குச் சித்தாயடழிவில்லாமலிருக்கிற பிரமம் காரணமென்று சொன்னாய்.

அவித்தை தானெய்தலுறுதல்–தன்னியல்

சுத்தாயுள்ள பிரமத்திலே ஐடமாயுள்ள பிரபஞ்சந் தோன்றுவானேன்?

இந்தப் பிரபஞ்சந்தான்றுகிற தந்தப் பிரமத்துக் கியல்பாயிருப்ப தொன்றென்று சொல்லினில்?

வன்னிதன்வெப்பையிற் – சந்நிணலிடல்புந் சத்தே

அசத்தினில் – ணைத்தகனியல்பென்பவுஞ் வழக்கொழிதி

அன்றியு – மிருள்டொறுங்கினைக் கெனவுரும்

அக்கினிக் கூடஞ்ண மியல்பாறுற்போல சித்தக் கியல்பென்று சொன்ன பிரபஞ்சமுஞ் சித்தேதயாகவேண்டும்.

பிரபஞ்சத்தை ஜடமென்னில்?

சுத்தாகனவைக்கப்பட்ட பிரமத்தினுடைய வியல் பிற்தப் பிரபஞ்சமென்றுசொன்ன வழக்கை விடுவாயாக.

மாருவினைக்கற்–கருணைமயங்த டொருகாளிதுமெனில்–

இந்தக் குற்றமன்றியுஞ் சித்தாயுள்ள பிரமத்துக்கு ஜடமாயுள்ள பிரபஞ்சமியல்பனறு தீ சொல்லுகிறது, பிரகாசமாயுள்ள விளக்கு இருளானதைப் பொதிந்துகொண்டு நின்றதென்றதை யொக்கும். அப்படியன்றுகாணும்,

பெரிய விளக்கினிடத்தண்டாகிய மிக்க பிரகாசமானது கறுத்த மையைத்தந்தன்மையையொக்கும், சித்தாயுள்ளபிரமம் ஜடமாயுள்ள பிரபஞ்சத்தைத்தந்ததென்று சீசொல்லினில்?

தன்னியல்பன்றுதன்னிடமான வசத்தான் – டன்னிபதன

அங்ஙனம் விளக்கினுக்கு்திலே கறுத்தமையானது தோன்றினதுவிளக்கினுடைய வியல்பல்லவென்றறி. நிர்மலமன்றும் நெய்யென்றுசொல்லப்பட்ட வுபாதிகள்வசத்திலேமையானது நிலைபெற்றதென்று கொள்.

அன்றி மைத் தான் றனின் மா யாது-

அன்யும் பிரமத்திலே தோன்றின பிரபஞ்ச மீளவும் பிரமத்திலே யொடுங்காநிற்கும். வினைக்கிற்றோன்றிய மையானது மீளவு மந்தவினைக்கிலே சென்றொடுங்காது. அன்றியும்

ஒன்ற னைசுத்த னன்றுமன்றே-

இந்தப் பிரமமென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாதவன்றன் சுத்தனைழுந் தசுத்தனாயிருப்பா னெருத்தனல்லவே! அப்படியிருக்கச் சேயிந்த மாயாவுபாதிகளோடுங் கூடியிருக்கவேண்டுவானேன்?

ஆங் கொருகா லத் தோங்கியதா யின்-

அந்தப் பிரமத்தினிடத்திலே யோராவதாத்திலே யிந்த வுபாதிகள் வந்து கூடினதாயின்

அந்தமி லவித் தைவந் தணைவத் தோ-ரேது வேண்டும்

முடிவில்லாத மாயாவுபாதிகள் பிரமத்தினிடத்திலே வந்து கூடினதற்கு முன்னே யொருகாரண முண்டாகவேண்டும்.

புய லியல்பெ னின்

நின்மலமா யிருக்கிற வாகாசத்தை மேகமானது வந்து மறைத்த தன்மைபோல, சுத்தமாயுள்ள பிரமத்தை மாயாவுபாதிகளியல் பாகவந்து கூடிற்றொடுங் திதற்கொரு காரணம் வேண்டுவதில்லையென்னில்?

வி-டோத வே ண்டா

இந்த வுபாதிகளியல்பாகவந் தொருந் தின், மோகூடுமென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை. ஆதேனென்னில்?

ஒழிந் தோரினு மூறும்-

எல்லா வுபாதிகளையு நீக்கிப் பழைய சுத்தத்தைக் கூடினவர்களிடத்திலு மிந்தவுபாதிகளியல்பாகவந்து பொருந்தும். அப்படியன்று காணுமீம்,

களங்கம தற வுறு மவித்தை த ற்கவித்தல்- விள ங்கிய பிரம விளை யாட்டாயின்-

பிரமத்தக்கு மயக்க முண்டாகத்தக்கதா கப் பொருந்தப்பட்ட மாயாசரீரங்களிந்தப் பிரமத்தைப் பொருந்திக் கொண்டது மிக்க பிரமத்துக்கு விளையாட்டாயிருப்ப தொன்றா யின்

அவித்தை யென்ப தொன்றந்தி யந் தன்னி-லுதி க்குமெனற முன் னுரையு மறந்த னை-

விளையாடுகிறவர்களுக்கு விளையாடப்பட் டபொருள் வேறுறற்போலப் பிரமத்தினு டைய விளையாட்டாகிய மாயாசரீரமும் வே றுயிருப்ப தொன்றாகையாம். பிரமதினிடத் திலே யுபாதிகடோன்றிப் பிரமதை மறைக் குமென்று நீமுன்னேசொன்ன சொல்லையு மந்தா யாகவேண்டும்.

நுண் ணூற்ற டம்பை நுந்தறி போ லுட் - படு நெறியதனல் வி டுநெறியிலதாற் - றலையையு மறிவு மிலதென்

உலட்டுப்புழுவான தன்னிடத்திலே நின் றுந்தோன்றிய நுண்ணிய நூலாலே தனக்குக் கூடாகப்பண்ணித் தானதற்குள்ளே புகுந்து பின்னைத் தானதற்புறப்படமாட்டாமற் செ த்ததன்மைபோல வந்தப்பிரமமும் மாயாசரீ ரத்துக்குள்ளே விளையாட்டாகவந்து புகுந் பின்னைத் தானதற் புறப்படமாட்டாம லிற் கையா லந்தப் பிரமத்துக்குச் சர்வமுதன்மை யுஞ் சர்வஞ்ஞதியத்துவமு மில்லையென்றுசொல.

அவித்தையை- விடுத் தெடுத் தா னரும் வேற்றே ரன்றே-

இதுபாசபந்தியாயிருக்கையாலே இந்தமா யாசரீரத்தைத் தானேகவிடுவித்துக்கொள்ள மாட்டாம லின்மலமாயிருக்கிறதொரு குரு முதலிந்தமாயாசரீரத்தைநீகழிப் பாவக்குழியி லுன்னெறெடுத்துந் தனக்குடுமையாகவாண்டு கொள்ளையிலை லந்தச்சரீரத்தோடுகூடநின் கிறது பிரமமாகாது. அப்படியன்றுகாணும்,

ஞானிகொடாமி ரங்குளிகைபெற் றுங்கத - னவித் தையை வித்தை தவிர்க்கு மென்று ரைக்கின்-

நித்த னறிவன் சுத்தனென்றுணர் த்த - வித்தகமென் னீ

வித் தையும் வே றுண்டு-

பிரகாசத்தோடுங்கூடியிருக்கிற செம்பான தி இரதகுளிகையோடுங்கூடினவிடத்துக் கா ளிதசீங்கிப் பொன்னைதன்மைபோல வந்துப் பிரமத்துக்குண்டாகியசரீரசம்பந்தத்தையு மதி னிடத்திலேதான்றினவிவேகஞானசீக்க வங் தப்பிரமஞ் சுத்தமாமென்று சீ சொல்லில்?

-அப்படியசுத்தமாயிருக்கிறமுதலை, சீ முன் னை நித்தியனென்றுஞ் சர்வஞ்ஞியனென்று நின்மலனென்றுஞ்சொன்ன சாயர்த்தியமென் னைதான்.

சீ விவேகமென்றுசொல்லுகிற நித்தவஸ்து தையோடுங்கூடிக்கொண்டிருக்கிற முதலில்ல, அதை வேறே முதலென்றுசொல்ல். இந்தவி வேகந்தானகாணு மந்தப்பிராமமென்று சீசொ ல்லில்?

எம்மானேரி னொருவனின் னினைறு-

அம்ம

சீ கற்பாவென்றுசொல்லுகிறமுதல் பாசப ந்திகளாயுள்ள வெங்களின்மேல பொருத்தல கவேண்டும்.

நான்சொல்லுகிறசொல்லைப் புத்திபண்ணிக் கேட்டாயாக.

சைவந்தவ னீயன்றே-

யாதொருத்தனைப் பொல்லாதவனென்று சொல்லப்பட்டது அப்படிச்சொல்லப்பட்ட வ னீயாகவேண்டும்.

இதுபிரமிதியைமறுத்தது.

இனிபிரமாதாமறுப்பு. இதன்றியும்

பன்மணி பசு கற்பாத்திரமென

இரத்தினங்கள்பலவாயிருந்தாயினு மதிற் கோர்க்கப்பட்டநூற்சர டொருதன்மையாயி

வு - ணண்ணல் பா ருந்தாற்போலவும் பசுக்கள் பலவாயிருந்தா
ணீர் நற்கதிரென டாயினு மலையி லுண்டானபா லொருதன்மை
வு - முடலையு மு டா யிருந்தாற்போலவும் பாண்டங்கள் பல
ணர்வையு முவமி வாயிருந்தாயினு மலையிற்றிற்பிரதிபிம்ப
த்தினை யேல்- ஞ்செய்கிறவாதித்த னொருதன்மையாயிருந்தா
ற்போலவுங் கூவ லாதி குளஞ் சிறுகுழி கால்
பலவாயிருந்தாயினு மலையிற்றி லுண்டா
கிடதண்ணீ ரொருதன்மையாயிருந்தாற்போ
லவுமென்று மீயாணிபதங்களாயிருந்தாள்ள
வுடல்களுரைக்கும் அலையிற்றிற்கூடநிற்கிற பிர
மத்துக்கு மூவமையாகச்சொன்னாய். அப்ப
டியாகில்

நட மணி சர பிரகாசத்தினாலேயிருந்திருக்கிற மணிகளு
டொடு தாய்கூட ஞ்சாரநின்றாடாகக்கூடினதில்லை, அலையிற்றை
லதே- வதேனையொருத்தன்கோர்க்கக் கோர்ப்புண்டிரு
ன்ற தனைமரீபோல; உன்னுடையபிரமத்தையு
மிந்தவுடலையுங் கூட்டினவ ளொருத்தனா
டாகவேண்டும். அதன்றியும்

உனர் வினர் உன்னுடையபிரமமான தறியாததாயுங் கூ
வொருயி னுயி குழி டித்திறதேதகாதிபிரபஞ்ச மறியேயாயிருந்த
னார்வுறி னியா- தாயினாயிலை பசுவையு முவமைபாகச்
டாலும் பசுவுஞ் சொன்னதற்கொக்கும். அதன்றியும்

சாலக் - கலம் மிகவும் பாத்திரங்களிற் பின்னமொழிந்
பலவன்றிச் சலந் தாதித்தனிற் பின்னமில்லையென்றுங் கூவ லா
டல வினிலதனைக்- டி குளஞ் சிறுகுழி கால் தங்களிற்பின்னமொ
காணுறினன்றி வி டிந்த நிலத்திற்பின்னமில்லையென்றுங் கன்

னின் விளம்பி னசொல்வார் சிலரையின்றி விருதாவில்லே மீக
னை- வுஞ் சிறிதுவார்த்தைகளை நீசொன்னது திரு
வுள்ளாந்தவிரோதமாகையா லதுத்தமாகாது.

ஆடியு ணிழல் கண்ணுடிக்கு ணிழல்தோய்வதநின்முற்போ
போற் கூடுதல் லச்சரீரத்திலே பிரமந்தோய்வதநிற்குமென்
கூறில்- று நீசொன்ன வுத்தந்தை நான்சொல்லுமிடத்து

தன் னிழல் தன்னிடத்திலேநிற்கிற பிரதிபிம்பம் பிர
கொண்டு தற்ப தானமாகக்கொண்டு கண்ணுடியானது சலித்
ணைந் சலிக்கின்- தாதாமாயின் பிரமத்தினுடைய பிரதிபிம்பம்
மன்னிழல் கொ பிரதானமாகக்கொண்டிருந்தவுடல் கூடியும் பி
ன்ன டல் வந்த ரிந்தும் நிற்கும். அவையிற்றுக் கில்லாதபடி
தன்றிடுமே- யிலேலயிதத்தமன்று.

மன்னையக் கா நிலைபெற்றுவாராநிற்கிற விரும்பானது கா
ந்த மென வுடல் ந்தம் விகாரமறநிற்க வதனுடையசந்நிதிமாத்தி
பிரய-சந்நிதியள ரத்திலே விகாரப்பட்ட தன்மைபோலப் பர
வில் சலித்திடுமா ப்பிரமமும் விகாரமறநிற்க வதனுடையசந்நி
யின்- திமாத்திரத்திலே யுடல் போக்குவரத்தைச்
செய்யாநிற்குமாயின

அ கண்ணாடிதற் பரப்பிரமமென்றுசொல்லுகிறது கண்ணாடி
சந்நிதியல திலே தன்னை மல்லாமலகண்ணாடிதமாகையாலே யதனுடைய
தனையு-நடந்து சந்நிதியல்லாதவிட மோரிடமு மில்லையாகை
டவேண்டுங் கிட யாற் கடபடாதியாயுள்ளனவையெல்லாம் போக்
ந் திடப் பெரு குவரத்தைச்செய்பவேண்டும். அதன்றியும் உ
வே- டலானது சேட்டித்துங் கடபடாதிகள்சேட்
டையின்றிக்கிடக்கிறதுஞ் சந்நிதியிலே யெல்
லாங்காரியப்படுமென்கிறதுக்குப்பெருகை. இ
தன்றியும்

காந்தத் திரும்டி காட்டுகர்ப் பெறி லையந்-சேர்ந்திடும்

காந்தமும் மிரும்புங் கூடிக்கிடந்தாமாயினு மலை தாமகக்காரியப்படமாட்டாது. அவையிற்றை முயல்பவர்க்குக் காட்டுவார்சிலனாப் பெற்றகாலத் திரும்பானது காந்தத்தைச் சென்றுபொருந்தாநிற்கும். ஆகையால் ஒன்னுடைய பிரமத்தையு மூடலையுங்கூட்டிக் காரியப்படுத்துகிறது வேறையொருமூதலுண்டென்று கொள்ளுவாயாக. இதன்றியும்

நீக்குஞ் செயலதற்கிலதேல்-

காந்த மிரும்பைக்கூட்டிக்கொள்ளுமதாழிந்து நீக்கிக்கொள்ளுந்தன்மையதற்குண்டாகாது. பிரமத்தின்சந்நிதியிலேயுடல் கூடியும் பிரிந்தும்வருகையானீ காந்த மிரும்பென்றது திருவுள்ளாந்தவிரோதமாகையால் அது வந்தமென்று. இதன்றியும்

கனத்தபொற் கயிற்றாலவெனைச் சிலதெனுந்தினை-

சொட்பனத்திலேயதிபயங்களாயுள்ளகாரியங்களைக்காண்கிறவன் விழித்தவிடத்தது பொய்யானதன்மைபோலவும் இராக்காலம் புற்றின்வாசலிலேகயிறுகிடக்கிறதைக்கண்டு பாம்பென்று புத்திபண்ணினபயப்பட்டவனுக்கு விழுந்தவவதாரத்துப் பாம்புபொய்யானதன்மைபோலவுஞ் சுகதுக்கங்களாலுண்டாகியவறுபோகங்களுமந்தப்பிரமத்துக்குண்டாகாதென்றுசொன்றாய்

கனவின் பய னுங்கனவின் பயனும் - வினையின் பயனைவெபொய்

சொப்பனத்திற் சூக்குமதேகத்தோடுங்கூடிச் சுத்தாதிவிடயங்களை யிவன்புசித்துஞ் சாக்கிரத்திலே தூலதேகத்தைப்பொருந்திச் சுத்தாதிவிடயங்களைப் புசித்து மீண்டு மிவன்

யென வேண்டா- முன்னேசெய்தபிராரத்தம் புசித்ததொழிந்து சாக்கிரத்திற்புசித்தது மெய் சொப்பனத்திற் புசித்தது பொய்யென்று சொல்லவேண்டுமில்லை.

உடன்மாறுட்டக் கடனது கருதுக-

சாக்கிரத்துச்சுத் தூலதேகத்தோடுகூடியநுபவிக்கும். சொப்பனத்துக்குச் சூக்குமதேகத்தோடு கூடியநுபவிக்கும். ஆகையால் சரீரவொற்றுமையுள்ளதென் றறிவாயாக.

உற்றபுற்றுமற்றதிற்கயிறு - முடலுங் கூடச் சடமெனவறிதி-

இவன்சென்றிராக்காலத்திலே பொருந்தப்பட்டபுற்றும் அதன்வாசலிலேகிடக்கிறபாம்பினுடையசரீரமும் மாகமுன்றும் ஜடமென்கிறது நியமறிவை.

அறிவு கயிறென் றறியாதன்றே-

அறிவாயுள்ளபிரமங் கயிற்றைக் கயிறென்றறியமாட்டாமற் பிரமிக்குமாகலதை யறிவென்று சொல்லப்படாது.

அச்சமதனைடுத்தல் கொச்சமையுடைத்தே-

பிரமங கயிற்றைப் பாம்பென்று பயப்படுமாயின் அதைக்கத்தாவென்றுசொல்லப்படாது. இதன்றியும்

இன்னுமக்கனவி லிருளுறுகயிற்றிற் - பின்னுநின்பிரமம் பிரமித்திடுமே-

இன்னமொருகுற்றமுண்டு. கனாற்றீங்குபொய்யென்றறிந்துங் கங்குலிற்கயிறு பொய்யென்றறிந்து மிருக்கையிலேயு மிளவுங் கனவைக்கண்டவிடத்துங் கங்குலிலே கயிற்றைக்கண்டவிடத்து மூன்னுடையபிரமமான தச்சப்படுகிறதுதகுமே! ஆகையாலிந்தவுடம்போடுகூடியிப்பிரமமயங்குகிறது பிரமமன்று. இதன்றியும்

தன்னியவிகினயிற் செம்மலிப்

சிவந்தபூவோடுகூடியிருக்கிறபடிகங் கன்னுடையதன்மையிழந்தாலுன்னமேயாயிருந்

பளிங் கெனத்- காலுந் தகைமை யாலல்

தகாமாயினு மதிலொருசற்றுந் தோய்வுறுகின் றுற்போலப் பிரமமு நெருங்கிவருகிற கன்ம ங்களைப் புசிக்குமிடத் தந்தவிடயங்கள் தா மாயிருந்தாமாயினு மதிலொருசற்றுந் தோய் வதரிற்குமாயின்

மலனென-வொ ருபயனன்றிப் ப லபயன் மரீஇய- திருவினை தருபய னெனநனி வெ ண்டில்-

படிகம் பூவோடுகூடியிருந்தபொழுது சிவ ந்தவன்னமொன்றுமேயாயிருந்தாற்போல வி னையோடுகூடின பிரமமு மேகட்பிரகாரமாயி ராமல் நாலுவிதமாய்க்காண் டிருப்பானே னென்ன, அதுபுண்ணியபாவங்கள் பலவாயிரு க்கையிறுதலேயத்தைபறுபவிக்கவேண்டியப் பிரமமும் வெறு பிரகாரமாயிருந்தென்று மி வ்வு முணர்த்துமாயின்

ஆன்ட வித் தையு மவித்தைத தொடாக்கையு - மீண்டிருவினையு மியம்பினை

இவ்விடத்து திவசோபநிமைபோக வாண்டிர ந்தித்தெக்கொள்ளுந்நிற தொருவிசேஷனும் மம் அறியாமையேபோலுங் கூடியிருக்கிற மோர்சீ ராமும் பலவிதமாயிருக்கிற புண்ணியபாவங்க ளுமுண்டென்றும். ஆகையால்

பரத்தைதுக் - கள்வரைப் பிணிக் குங் காலைனென மூப- லொன்றினை த் தொடத் திற் மேலுன் றூடற் றி னையிட் - டிருவி னையு மீண்டிரு வினையு மியம்பினன்-

இவ்விடத்துக் களவுகாண்ட கள்வரைக் கொண்டுவந்து சிறைசெய்து தருத்துக்கதன் டங்களையுஞ்செய்ற விராஜாக்கினைப்போல வுன் ஜாகங்களிலேசெய்த பழுபவினையினை தொந்தவினைகிலேயுண்டாகப்பட்டவுடலாகி ய சிறைச்சாலையிலே யுண்டுலைடய பிரமத்தை விட்டுப் புண்ணியபாவங்களென்கிற கண்ட ங்களைப் புசிப்பிக்கும் சர்வாண்மாச்களிடத் தங்கிருதைபூநித்த லெம்முனைடய கத்தாவா யுள்ள சுவாமியென்கிற கத்தா. இதன்றியும்

அருவினை யுடற்கணவத்தகனூரைத்தனை- அரிதாயுள்ள வினைக்கிடாகவெடுக்கப்பட்ட வுடலில்லை மூன்றவதைப்படுமென்று நீயுன்மதத்திலே சொன்னாய்.

ஆருறுபவர் பரமகண்டித மடங்காது இந்தச் சரீரத்தோடுண்டாகிய மூன்றவத்தையு மநுபவிச்சிறதார்தான். பரப்பிரமமோவென்னில்? அது பரிபூரணமாயிருந்தபடியாலே நனவு கனவு சுழுத்தியென்கிற வவத்தைகளில்லடங்காது.

ஓர்விலதுடல்சட முருமாறியாதெனின்- உடல் ஜடமாயிருந்தபடியாலே யவத்தைப்படுமென்கிற வார்த்தை யதுக்குண்டாகாது. பினனையிந்த வவத்தைப்படுகிறதெறி யாதென்றுகேட்க

மன்னிய கரணமாருட்டத்திற் - பன்னினமென்னின் நீங்கிப்பெற்று வாராநிற்கிற வந்தக்கரணங்கள் பிரிந்தவிடத்துண்டாகிய மபக்கத்தையுடையதாயிருக்குமியாமவுத்தையென்று சொல்லப்பட்டதென்னில்?

இவையோபரமோ - முதலின்மையுடையது அந்தக்கரணங்களோ பரப்பிரமமோவிந்தச் சரீரத்துக்கு முதன்மையுடையது.

ஆயினைவபிறழ்வெய்தாது- பரப்பிரமம் முதன்மையுடையதாயினந்தப் பரப்பிரமநிறக விந்த வந்தக்கரணங்களுமாட்டாது. அதுவுஞ்

இவையெனினுமொழிபழுதளேது- இந்த வந்தக்கரணங்கள் முதன்மையுடைத்தென்னிலெல்லா முதன்மையுமுடையது பரப்பிரமமேயென்று வேதஞ் சொல்லுமென்று நீசொன்னது பழுதாகவேண்டும்.

உடற்படுபி ரமேமுறுமெனில்

அப்படியன்றுகாணும், அவத்தையுறுகிற தடலுக்குள்ளே யகப்பட்டுநிற்கிற பிரமமேயாகில்?

சாளரத்-திடத்தருமுறு விரணுதியளி யெறிதுய-ரங்குலிதானெ யருந்திடுலுடற் கட்டங்கிய வறிவுதளித்துறு. யன்றெ-

பலகணிவாசலிடத்திலே புறம்பேநின் றுள்ளே யொருவிரலே நீட்டவந்தவிரல் நுதியிலே யொருவண்டானது கொட்டவதரு லுண்டாகிய விதனமந்தவிரல்கா னேயறுபவித்ததாமாயின், இந்தவுடலிலே பொருந்திநிற்கிறபிரமமவத்தையைத்தனி யேயறுபவித்ததென்றுசொல்லலாம். அந்தவிரநுதியிலேவண்டுகொட்டுன கடுப்புப்பாதாதிகேசமளவுநினறுகடுக்கிறபடியிலேயுடலிலேநிற்கிறவறிவவத்தை யைத்தனியேயுறுமென்றுநீசொன்னது அத்தமாகாது. இதன்றியும்.

தர்ப்பணநிழற் கட்குருறுபாய்ந்தற்குரு-னறுணிற்றுயரநறுகாத்தகைத்தினின்-

கணவுறுபினிடத்திலேதான்றினநிழலேனுங்கண்ணினிலேகூர்ச்சிகொண்டுகடாவினவிடத்துக்கண்ணுடியுடைந்ததொடுநின்றுகண்ணுக்குலேயம்வாராத்தன்மைபோலச்சுகதுக்கங்களாலுண்டாகியவறுபோகங்களுருமுடலுக்கொழிந்துபிரமத்துக்கில்லையென்னில்?

நின்மொழிவிரோதமூங்காட்டிவிரோதத்-தன்மையுமுறுயவைதவறிலவாகா-

உன்னுடையசாத்திரஞ்சுகதுக்கங்களையறுபவிக்கிறதுறிவென்றுசொல்லும்நீயிப்பொழுதுடலுக்கொழிந்துவறிவுக்கறுபோகமில்லையென்கையாற்சாத்திரவிரோதமும்பிரத்தியக்ஷமாகவறிவுசுகதுக்கங்களையறுபவிக்கையிலேயறுபோகமி

வ்லியென்னையாற் பிரத்தி பக்ஷ விரோதமும் மிலையிரண்டுந்தப்பாம லுண்டாகாநிற்கும்.

நாம்வஸ்து நிர்ணயமாக நாட்டட்டது ''சொல்லுதல்யார்க்குமெளிய வரியவாஞ் சொல்லியவண்ணஞ்செயல்.'' என்றுசொல் லப்பட்ட திருவள்ளுவப்பயனிற் குறளை நீ யிப்பொழுது புதுக்கிற யாகவேண்டும். (யாமெனநாதேஷுகபச்சொல்.) இதனறியும்.

யாழுடைப்ப தீவகை யாவரு மம்பலகலை - சொ ல்லுதலெளி தரி தத் தொழில்பு ரிவினைப் - புல்லி யபழமொழி பு துக்கினை யன் றே -

அகண்டித தெனநீ பகர்ந் தமைதனக்குப் - பந்த மிதுவெனத் தந்தமை கருதில் -

வானிடக் குங் காலினைப் பிடித்துப் - பரு வி லங்கிட்ட வொருவனியன் றே -

பரப்பிரம மொன்றுலுங் கண்டிக்கப்ப டாத வகண்டிதமாயிருப்பதென்று நிழுன் னைசொன்னதற் கிப்பொழுது மாயாவுபா திகளாலே யிப்படிப் பங்கிக்கப்பட்டிருக்கு மென்று சொன்னதை விசாரித்துப்பார்க் கில்,

ஆகாயத்தின்கண்ணை விபாடித்துக்கட க்கிற காற்றினைப்பிடித்து நங்கின் கையாதத் வண்ணம் பெரியவிலங்கையிட்டு வைத்தவ னியாவனென்று சொல்லப்படும்.

இதுபிரமாதாவைமறுத்தது.

இரண்டாவதுடையபெத்தம்.

மேலவனுடைய மூத்தியைமறுக்கிறார்

பிரம மாயாவுபாதிகளாலே பங்கிக்கப் பட்டிருக்குமென்று சொன்ன யுக்தியும்

பந்தம தகல யுக்து விவேக

ம் - வான் வளி தம் பிரமத்தக் கிப்பொழு தநீங்கத் தக்கதா
யெனத்தனிற்ற கவந்தானறின விவேகஞான மாகா
னேதான்றின் - சத்தினிடத்திலே யொருவாயுதானறியுந்
தவாயுவாகாசத்தைமறைத்து நின்றமேக
ங்தனோடொதுக்கியதனே நின்மலடாக்கினதி
ன்மைபோல விந்தவிவேகஞானமும் பிரம
த்தினிடத்திலேநின்றுந் தானேதானறின
தாயின்

மூன்புளதாயி ன்மையுங்காது

இந்தவிவேகஞானம் பிரமத்துக்கு மூத
லேயுள்ளதாயின் அது நிற்கையிலே பிரமத்
துக்கு நிருவாபகம்வாராது.

இலதெனில்-

இந்தவிவேகம் பிரபஞ்சத்துக்கு மூதலேயு
ள்ளதல்ல நிருவே டொரவதரத்திலேவந்
துண்டாகலென்று நீசொல்லில்?

பின்புளதாகாது

மூன்பில்லாதது பின்பொரவதரத்திலே
யுண்டாகாது.

இலதுளதெனின

மூன்பில்லாதது பின்புண்டாமென்னில்?

லெளி - மலர

இல்லாதது உண்டாமென்கிற தாகாசத்திலே யொருபூவுண்டெனிறதைக் செருக்கும். அப்படியன்றுகாணும்,

அனல்மரக்கனன்முந்த் - தருவதற்குமெனில்

அக்கினியுணையுடையபிராகாசமரத்தினிடத்திலே மூன்புகாணப்படாதிருந்தது பின்பொருகாலத்திலேகாணப்பட்டாற்போல மூன்பில்லாதவிவேகஞானம் பின்புண்டாகுமென்றுநீசொல்லில்?

தானேதோன்று-

விறகினிடத்துமூன்பில்லாதவக்கினி பின்புண்டாமிடத்துஒருஅக்கினியைவைத்துக்க

டையவுண்டானதொழிந்துதாரைகவுண்டாகாது. ஆகையாலுன்பிரமத்துக்கும்பின்புண்டாகியவிவேகஞானமும்வேறொருத்தனுண்டாக்கவுண்டானதென்றுகொள். இதனறியும்.

விறகினுதித்தகனறகுமாயினவித்தையினுதித்தவித்தை

(அன்வயம்.) அவித்தையினுதித்தவித்தைவிறகினுதித்தகனறகுமாயின்-அறியாமையாகியபெத்தநிலையிலேதான்றினவிவேகம்விறகினிடத்திலேதோன்றினவக்கினியையொக்குமாயின்

அம்மரத்-துதித்தவிவேகம்வித்தையென்றுணாத்த-வெந்தழலனைய

விவேகமுதித்த-திந்தனமனையது

இறையிலன்றற்றே-

(அன்வயம்.) வித்தையென்றுணாத்தவிவேகம்அம்மரத்துதித்தவெந்தழலைப்போல-வித்தையென்றுசொல்லப்பட்டவிவேகஞானமந்தவிறகிலேதோன்றினவெவ்வியதழலையொக்கும்.

விவேகஞானந்தான்றினதுதானந்தவிறகினைபொக்கும். ஆகையாலே

விவேகஞானந்தோன்றினதுபிரமத்திலேயென்றுசொல்லப்படாது, பாடாவவித்தையிலேயடாகவேண்டும். இதுதிருஷ்டாதவிரோதமாகையால்நிசொன்னதுத்தமாகாது. இதுவன்றியும்

இற்படப்பிரிப்பின்மெய்ப்படுமெவற்றையும்-மிதுவன்றிதுவ

விடானதையோரோர்வைக்கோலாகவுமோரோர்கழியாகவுநாளிலொபிடுங்கிப்போட்டபின்புவிடென்கிறசொல்விஸ்வையாய்ப்போனதன்மைபோலவும்சீவனையேயா

ன்றெனக் கழி தோரிழையாகவாங்கிப்போட்டாற் சிலையெ
காலை - யதுவே ன்கிறதன்மைபோன தூபோலவும் சரீரமாக
தானை யாயின க்கூடிகொண்டிருக்கிற வெல்லாவுபாதிக
தெனைறனை - ஹாயுமிதாகமல்லவிதாகமல்லவென்றுநி
யதிபண்ணிநீங்கினவிடத்தந்தப்பிரமந்தா
னே யிந்தஜீவனுயிருந்தென்றுநீசான்
றாய்ப்.

வித்தை முன் அறிவாகிய பிரமத்தின்முன்னே யறியா
னரவித்தையுமை மையாகிய தேகாதிபிரபஞ்சந் தோன்றிநி
வித்தைமுன் - வி ல்லாது. அறிவானமையாகியதேகாதிபிரபஞ்ச
த்தையு நில்லா த்தின்முன்னே யறிவாகியபிரமந் தோன்றி
நில்லாது. அதெவ்வாறெனில்?

விபரிதவிளி பி மிக்க பிரகாசத்தினையுடைய வாதித்த
ருனென - ன்முன்னே யந்தகாரநில்லாதாற்போலவு
மந்தகாரத்தின்முன்னே யாதித்தனில்லா
தாற்போலவு மெனக்கொள்.

இருளிலெவா இருளில்லாதசுத்தவொளிக்கு மொளியி
ளிக்கு மொளியி ல்லாதசுத்தவிருட்கு மொருகாலத்தினு மி
லவிருட்கு - னையிற்றுக்கொரு பயனுமுண்டாகாது.
மொருகாலத்து மொருபயனில
தும்

ஆல் - அப்படியிருக்கையால்

இரண்டையு இருளாகுங்குடியிருளையறுபவித்து மொ
நுகருமூரண்டு ளியெனுமையறுபவித்து டை
ருவிழுமியனை - யவிருளிலுமாகாமற் றனியேயொ
ருமூலமாய்நின்ற பெரிய கண்ணினைநுகன்

சுரு - மாயாவாதி சங்கற்பநிராகரணம்.

கைமைப் போலு மென்று சொல்லலாமா
கில்

விந்தையுமவி
த்தையு மூப்த்த
தொன் றுளதே-

அறிவாயுள்ள பதியேயாகுமி யிதுபதி
யென்றறிந்து மறியாமையுடையுள்ள பாசத்
தோடுகூடி யிதுபாசமென்றறிந்து மிரண்டு
மல்லாமற் பசுவென்றிரு மூலமுதல் தலைமை
யுண்டென்றறிவாயாக.

தானைதாரு
மாறற் பயனை
ன்-

இந்தப்பிரபந்தானை பிரமமானதாரல்
இந்தப்பிரமத்துக்குடைமாகிய பிரியாசனை
யென்னைதான்.

தன்னிற் றன்
னைத் தானைகா
ணில்-

இந்தப்பிரமந் தன்னிடத்திலே தன்னு
டையவியல்பைத் தானை காணப்படுமாயின்

கண்ணிற் க
ண்ணைக் காண
வும்படுமே-

கண்ணாரை தான் தன்னிடத்திலே தன்னுடை
யதொருபத்தைதக் காணுமென்று சொல்லவு
ப்படுமே. அதன்டாகாதாலைகடாவல் இப்பி
மந் தன்னிடமே தன்னைக் காணுமென்றுசொ
ன்னதுத்தமன்று. இதனறியும்

தன்னை மற
தினைத் தானை
கரு-மென்னின்
மூன்னிலை மை
ய்தாதிருந்தமை
ன - கட்டுமோ
லைனக் கதறி
னை

பிரபஞ்சந் தன்னிடத்திலையுண்டாகியசுகத்
தைத் தானை யநுபவியாநிற்குமென்று நீ
சொல்லில்?

பிரமமிந்தப்போதுமன்டாவதற்குமுனை
னை தன்னிடத்திலுண்டாகிய சுகதன்மத்
தானநுபவியாமலிருப்பானைனென்று கா
ன் கேட்டதற்குக் கருப்புக் கட்டியானது
தன்னிடத்திலுண்டாகிய விரதத்தைத்
தானநுபவிடாமலிருந்தாற்போலென்று நீ
கத்திலுய்.

இன்பம் வந்தொட்டிடும் வித்தையுண்டையை யாயிழினை-

அந்தப்பிரமத்திலுண்டாகியசுகமுனைக் கந்தமுத்தியிலையறுபோகமானது நீதனியேபசுவென்றுமுதலாயதிலேபாசபந்தியாயிருந்திப்பொழுதப்பாசநீங்கிப்பதியோடுகூடுகையிலேயெனக்கொள்.

தத் துவமசியெனவைத்தமுப்பதத்திற்கு-

தத்-அது,—தொம்-நீ,— அசி-ஆகின்றாய் என்கிறமகாவாக்யத்துக்குஉண்மையத்தம் விசாரிக்குமிடத்து

ஏன்றேறபொருளென்றண்டேறபகர்வது-

நீயொன்றேறயாயிருக்குமென்றதுபொருளல்லவே. இதற்கத்தமொன்றல்லவென்றேறயந்தமகாவாக்கியமுஞ் சொல்லுவது. பின்னெபங்குசெனவென்னில்?

நீபுனியாயினெயென்றுங்குணரிம்-

ஒருவனெருவனுடையவிரத்தைகண்டபோது நீபுனியாயினெயென்றவனைசொன்னைசால்லெவிசாரித்துப்பார்க்கில்

ஆயினெயென்றதாருவமைத்தென்றிலக்கணவித்தியிற்சூத்திரங்கள்சொல்லுனைகயிலுலவன்புனியாகின்றனல்லன். இன்றியும்

நாயாயினமேலாயாய்

ஒருவனெருவனைப்பார்த்துநீயிப்படிப்பொல்லாதிருப்பானெனென்ன, நாநாயாய்க்கிடந்தேதனென்றவன்சொன்னைசால்லுக்கத்தம்நீதானேயாராய்ந்துபாராய். அவன்கொன்டெவப்பக்குளிரவுகிறதில்லையே!

என்றும்-
அகமேபிரம

அப்படியிருக்கையிலுமே
அகந்தானேபிரமமாகாதின்றதென்னை

மாயினென்று மஹாவாக்கியஞ் சொல்லுகையிலெல்லை-

சகமேயறியத்தான் வேறன்றே-

ஒருத்தரனறி இந்தப்பிரபஞ்சமித்தஜடமறியத்தக்கதாக விவனந்தப்பிரமத்துக்கு வேறென்கிறது தப்பாதென்றறிவாயாக. அன்றியும்

உண்மையிற் சலமில உடற்சஞ்சலம்

நம்முடைய உண்மையைப்பார்க்குமிடத்திலே நமக்குச்சலனமில்லை, இந்தவுடலினிடத்தண்டாகிய சலனமுடலுக்காயிருக்கும். அதென்போலவென்னில்?

சலமும்-வெண்மதிபோலவு

ஜலத்தேதோடகூடியிருக்கிற பிரதிபிம்பமதியந்தஜலமசைந்தபோழுது தானுமசைந்தாற்போலயிருந்தெழுந்ததனுடையவுண்மையைப்பார்க்குமிடத் தந்தமதிக்கசைவில்லையாற்போல

விளங்கிடுமென்றனை-

இங்ஙனமந்தமுத்திருஷ்டாந்தமாயினேமென்று நீ சொன்னாய்.

அசலருகிச்சஞ்சலசலத்தச்-சலனமேவினமெனமதிகானை-வேண்டும்

நாம் சலனமில்லாமலிருப்பாரெருத்தன் ஆற்றிலேயோடுகிற ஜலத்திலுடையசஞ்சலங்கொண்டு நாமுஞ் சஞ்சலித்தாற்போலேயிருந்தெழுந்து நமக்கந்தச் சஞ்சலமில்லையென்றுகண்டாற்போல வாகாசதிலிருக்கிற வந்தமதியானது காணவேண்டும்; அப்பொழுது நீ சொன்னதிருஷ்டாந்தமுமொக்கும்.

அதன்றிக்காண்பவர் பிறரே-ல்-

அதெந்நிக்காண்பவர் மிகவிவேகிகளாயிருந்தாலென்றந்தமதினியையொழிந்து வேறொருத்தன் கண்

டுசொல்லுஞ் சொல்லுண்மைபோல, அந்தப்பிரமத்துக்குச் சலநமில்லை யுடலுக்கேசலநமென்று அந்தப்பிரமத்தையொழிய வேறொருத்தன்கண்டு சொல்லுகையிலே

ஈண்டினதே கமென்செய்தியம்புக-

இவ்விடத்துப் பிரமமொன்றுமேயுள்ளதென்றுநீ சொன்னசொல் லேதாய்மூடுக்கது சொல்லாய்.

இஃதவனுடைய ஜீவன்முத்தியை மறுத்தது.

மேற் பரமுத்தியை மறுக்கிறார்.

உடல்விடக்கடத்தட் படுவெளிப்பாலில்-

பரமுததியான திந்தச்சரீரநிங்கினவிடத் திந்தச்சரீரத்திலே நின்றவறிவு தன்னிலொன்றுபட்டுநின்றது, கடத்துக்குள்ளேயகப்பட்டுநின்ற வாகாசமந்தக்கடமுடைந்தவதரத் தந்தக்கடத்துக்குள்ளே நின்றவாகாசமும் பராகாசமுந் தன்னிலொன்றுபட்டு நின்றுற்போலுமென்று நீ சொல்லினின்?

விட்டென்பெறவுடற்பட்டென்பட

ஆகாசங் குடாகாசமாய் நின்றகாலத் தொருதக்கத்தை யறுபவித்ததுமில்லை, குடமுடைந்தகாலத் தொருசுகத்தையறுபவித்ததுமில்லை, அதுபோலப் பிரமமுடலுக்குள்ளேயகப்பட்டுநின்றகாலத் தொருசுகத்தை யறுபவித்ததுமில்லையாகவேண்டும். இந்தவுடல் விட்டகாலத்து மொருசுகத்தை யறுபவித்ததுமில்லையாகவேண்டும். இதன்றியும் இந்தவுடலிலே நிற்கிறவறிவு

பிரத்தியகூமாக விப்பொழுது துக்கத்தை யநுபவித்து விட்டகாலத்துச் சுகத்தையநுபவித்தநிற்கையால் நீடாகாசவாகாசம்போலுமென்ற தந்தமன்று. திருஷ்டாந்தவிரோதம்.

மற்-றிகலறவொருவனிவ்வகைதெளியி-லெகிலமுமுத்தியடைந்திட வேண்டும்-

இஃதொழிந்து நீ சொனன சாத்திரப்பிரமாணத்திலே மாறுபாடற வொருத்தனுன்பிரமமென்று தெளிந்தகாலத் தெல்லாவறிவு மொன்றென்று சொல்லுகையாற் சர்வான்மாக்களு முத்தியடையவேண்டும்.

அறிந்தோர் முத்தியடைந்தோராயின்-பிறிந்தோருயிர் பலபேதத்தன்றே-

பிரமஞானமுண்டானவர்கள் முத்தியடைவர்கள், இல்லாதவர்கள் முத்தியையடையார்களாயின்

அறிந்தவர்களென்றுமறியாதவர்களென்றுஞ் சொல்லுகையாலந்தப்பிரமத்தையொழிந்து சொல்லப்பட்ட ஜீவான்மவர்க்கமும் பலபேதமாயிருக்குமென்று கொள்வதாக.

இது பரமுத்தியைமறுத்தது.

மேலிந்தவிவேகத்தன்மை கூடாதவர்கட்குச் சாதநசதுஷ்டயங்களிலேபிரமஞானமுண்டாமென்பதனை-மறுக்கிறார்.

கன்மகாண்டங்காரணமாக-மன்னும்விவேகமென்னில்

இத்தன்மை கூடாதவர்கள் யாகாதிகளாயுள்ளகன்மகாண்டங்களையநுஷ்டிக்கவதுகாரணமாக வவர்களுக்குப்பின்புவிவேகஞானமுண்டாமென்று சொல்லில்?

அவித்தைக்-கே தகாரணமோ தினையில்லை

பிரமத்தை மாயாவித்தைகள்வந் தோரவதாத்திலே பொருந்தி யத்தைமயக்கிக் கொண்டிநிற்குமென்று நீ சொன்னதற்கு இன்னது காரணமாகப் பிரமத்தைவந்து பொருந்திற்றென் றுன்னைறச் சொன்னையில்லை.

இதற்குங் காரணம் விதித்தல் வேண்டின்றே-

கன்மகாண்டங் காரணமாக விவேகமுண்டாமென்றதுபோலப் பிரமத்துக்குமுன்னேயிப்படியிருப்பதொருகுற்றமுண்டு. அதுகாரணமாக விந்தவவித்தைகள்வந்திப்பொழுது பொருந்திற்றென் றுன்னைறநாட்டவேண்டும். இப்போது

அரணியிலுதித்த கனலனைவகவ்வினவிரதத்துதித்தவிவேகமழித்தல்-

திக்கடைக்கோலுமரத்திற்வைத்துக்கடைந்தத்தாழிலிலுலேயுண்டாகியவக்கினியந்தவிரண்டுகாட்டத்தையுஞ் சுட்டுப்போட்டதென்று சொல்லலாமாக, கன்மங்களைச்செய்வதலுலேயுண்டாகியவிவேகமந்தக்கன்மங்களையில்லையாக்கிப்போடுமென்கிறது

வருந்தியாயினுந்திருந்தியவேதநிதியெல்லாந்தரபோதமொன்-றறியோர்தாமுமவ்வழிநடத்தல்-

சதாசாரங்களையுங்கன்முகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறவேதவொழுக்கமெல்லாத்தையும் வருந்தியுங்கைவிட்டு

பிரமஞானமென்கிறதேதகேதசமுங்கூடியறியாதவர்களும், ஓர்பிரமஞானமுண்டாயிற்றெங்களுக்காசாரமவேண்டுவதில்லையென்றுசார்ந்துனைச்செய்தறுகாண்டுதிரிகிறது

பொறியோ போதநெறியோ இதுபவ-நீங்கிடுநெறிதருபாங்கினைப் பழித்தல்-

இவர்களுடைய தலையிலெழுத்தோவல் லதறிவினந்தாமே

இவனேவிட்டொருகாலத்திலு நீங்காமற் றொந்தித்துதகொண்டிவருகிற பிரவித்துன்பங்களைங்குணைக் கெதுவாயுள்ளாவிந்தக்கனமததின் பருதிகளை யெனக்காகாதென்றிதனேக்கைவிட்டு விடுகிறது

கன்றிகொன்றலன்றே அன்றியு- ரூலநீதியு நான்மறை நீதியும்- பாலருண்மத்தர் பசாசரி லெனவு - மூறங்கேரண்டைகை வெறும்பாக்கெனவுந்-தானேதவிராது

"எந்தன்-றிகொன்ரூர்க்கு மூய்வுண்டாமூய்வில்லை- செய்தன்றிகொன்ற மகற்கு." என்றுசொன்ன செய்தன்றிகொன்ற திதுவாயிருக்கும். விரதத்துநித்த விவேகமதழித்தல் தன்றிகொனலன்றே என்றுபொருள்கூட்டுக.

இதன்றியு மூலோகாசாரங்களும் வேதஞ்சொல்லப்பட்ட வாசாரவகளுமினை.

அன்றியு- ரூலநீதியு நான்மறை நீதியும்- பாலருண்மத்தர் பசாசரி லெனவு - மூறங்கேரண்டைகை வெறும்பாக்கெனவுந்-தானேதவிராது

யாதொன்றினேம் விகற்பியாமல் நிர்விகற்பமாய்க்கொண்டு காண்கிற பாலரைப்போலவும், வைதாரையும் வாழ்த்திலுரையுஞ் சுட்டியறியாத மதுபானஞ்செயதவர்களோப்போலவும், ஆகாரமுதலில்லாத பசாசரைப்போலவும், நித்திரைசெய்கிறவன்கையிலே தனியேபிடித்திருந்த பாக்குப்போலவும், உனக்குப்பிரமஞானமில்லாதபடியாலே யந்தவாசாரங்களுந் தாழுகப்போகவறியாது.

ஆறற் புரியா- தொழிந்திடினி

அனைவதானேபோகாதென்றால், அவன் ரூடேன் யெனக் கந்தவாசாரங்கள் தேனை

ரபத் தழுந்துக நிடமே-

யில்லையென்று விட்டுவிடிற் றேகாந்தத்தி லே மீளாகரகத்திலே போய்க்கிடந்து துக்கங்களை யநுபவிப்பானென்கிறது தப் பாது.

உய்த்தோன் றிமுத்தி யுரைதல் - பித் தோ

நியந்த வாசாரத்திலுலே பிரமஞானமுண்டாமென்றுமல் நான் முத்தனென்று சொல்லுகிறவித பித்து மேலிட்டுக்கொண் டோ?

பிரமஞ் செத் தோ பெறுவது-

இவனிருக்கையிலே பிரமஞானமுண்டாகவேண்டுவதொழிந்து, இவன் செத்தப் போய்ப் பிரஞானத்தைப் பெறப்போகுறதில்லை. அதெனன்னில் ?

உடலையு நீயே டமெனச் சாற் றினை -

இந்தவுடலை நீதானெனதுடமென்று சொல்லிவைத்தாய்

வையிணும் வாழ்த்திணுங் கொய்யிணுங் கொழுத்திணும் வணங்கிணு மூதைப்பினும் பிணங்குதல்செய்யாப்-பிரமத் தன்மை பெறுவ தெக்காலம்-

ஒருவனிவனை வைதவிடத்து மொருவனிவனை வாழ்த்தினவிடத்து மொருவனிவனுடைய கைகாலைத்தறித்தவிடத்து மொருவனிவன்மேலே நெருப்பைக்கொளுத்தினவிடத்து மொருவன் தம்பெண்ணினை விடத்துங் கான்கொண்டு மிதித்தவிடத்து மிதமகிதப்படாமலிருக்கிற பிரமஞான மிவனிடத் திற்றைவரையாகக் காணப்பட்டதில்லை. யந்தப்பிரமஞான மெந்நக்காலத்திலேயுண்டாகப்போகுது.

இருக்குநாள் சில

புருடாயிற்றுநூறு. இதிலே பாதி நித்திரையிலேபோம். நின்ற வைம்பதிலே வாவிபமாய்ப் பதினைந்துபோம். விருத்தரும்

ப்போம் பதிணைந்து. நின்ற விருபதிலே நோயாய்ப்போஞ் சிலநாள். இதிலே யிடையிலே யிறந்துபோகிறகாலமும் முதி. இதற்குறுதிவே

எண்ணெனு ணூல் கதறித்-தருக்கம் பேசித் தலை பறியுற்று

கண்டோரீப்ந்த பிண்ட மூண்டலறி-

பன்றை யாக்கை தன்றை யுற்றுடல்-விட வருமென்று நடுநடுங்கி-

விட் டோர் தெய்வத் தொட்டுன் றனறியும்-

யானெ பெவ ருமானெனென் றலின்-

எண்ணிறந்த சாத்திரங்களெல்லாம் கற்று அதனகொண் டெல்லார்க்கொதுக் தருக்கங்கள் பேசி யதனலே தலைபறியுண்டு

இவர் நல்ல வத்யாண்டியென்று கண்டவர்களிடப்பட்ட வசனங்களையும் புசித்து பிரமஞானஞ் சொல்லுகிறனென்றவர்களிடங்களிலே சீவனயிற்றைக் கூப்பிட்டு

பலநோய்களுங்கூடி யொன்றுயெடுக்கப்பட்ட சரீரத்துக் கடைததவியாதியிவனை வந்துபொருந்தினபோதி னிதலே நமக்குச் சாக்காடு வருமென்று பதைபதைபதைத்து

உடல்விடுகிறகாலத்து நீ பயப்படாதே நானுண்டென்றுசொல்லி யுன்னையிரட்சித்துக்கொள்ளுகைக்கு ஒரு தெய்வ தொந்நுனையுமில்லையா யிருக்கிறது. அன்றியும்

நான்றானே பிரமாவும் விஷ்ணுவும் உருத்திரனும் இந்திரனும் இயமாதானா மற்றுமுள்ளவர்களொல்லாருமா யிருந்தென்றுசொல்லுகையால்

அவ்வவர் சிறி யவவ்வவர் வா

அந்தந்தெவதைகள் நம்மை யிவன் முனென்றுசொன்னதனென் றுன்றேடுகா

ணட்-செவ்விதி னியஞ் சேர்த் துவர்

பித்துக்கொண்டு தங்களுக்குச் செல்லாநி
ற்கிறகாலங்களெல்லா நன்றாகக்கொண்ட
ழுந்த நரகங்களிலே தள்ளிவிடாநிற்பர்கள்.

அதனால் - மா யாவாதப் பே யாவுனக்குத் - தேவரி னொருவ ருண்டாக - மே வருநரகம் விடுத்தலோ வரிதே.

அங்ஙனமிருக்கையால் மாயாவாதமென் கிற பேய்ச்சாயத்தை யுடையவனே! உனக்கெல்லாருஞ்சேர்ந்துப்போய்த் தேவவார்த்தியிலே யொருத்தரிருந்தாராயினு மொருவராலுங்கிட்டுதற் கரிதாயிருக்கிற நரகமுனக்கு நிச்சயமுண்டாகாதென் றறிவாயாக. என - று. (உ)

மாயாவாதி சங்கற்பநிராகரணம் முற்றிற்று.

ஐக்யவாதி சங்கற்பம்.

அரி தேர்ந் தனைரூப் பெரியோ னுணைத்த - பதி பசு பாச விதிமு றைகளைக்கில்-

விஷ்ணுவானவன் பூமியைக்கீண் டாராய்ந் தபார்த்தவிடத் திப்படி-யிருக்கு மிவனுடைய சொரூபமென் றறியப்படாத பெரியவனென் றுசொல்லப்பட்டிருக்கிற சிவ்ரூபே லயருளிச் செய்யப்பட்ட பதியினுண்மையினையும் பசுவி னுண்மையினையும் பாசத்தினுண்மையினையு ள்ளபடி சொல்லுமிடத்து

சசனைக னெண்ணில் பசுக்கள் - பாச மிருவகைப்பரிசினது

பதியென்று சொல்லப்பட்ட பரமேஸ்வர னொருமுதலா யிருப்பதொன்று. பசுவென்று சொல்லப்பட்ட வான்மாக்கள் பலமுதலா யிருப்பதொன்று. பாசமென்றுசொல்லப்பட்ட தும் மாயையென்றுங் கன்மமென்று மிருவகைப்பட்டிருப்பதொன்று.

உலகத்-தாயவனுயிர்க்கு மாயையி னருளா - லிருவினைத்தொகையி னருவினைத் தரும்-

பிரபஞ்சத்திற்கு மாதாபிதாவுமாயுள்ளசிவன் றனதுகாருண்ணியத்தினுலே யான்மாவுக்குப் புண்ணியபாவங்களுக்கிடான சரீரங்களை மாயையிலேநின்றுங் கொடாநிற்பன். (ஆல்சை.)

கருமுகி லொர விரிதருகதிர்போ ணே-றறிவா முயிரிற் பிரியாதேயும்-

கறுத்தமேகமான து பிரகாசத்தினையுடைய வாதித்தனிடத்திலேசென்று பொருந்தினவி டத்தங்கவாதித்தனுடைய கிரணங்களெல்லா மீங்கினதன்மைபோல, முதலே சுத்தமாயறிவா யிருக்கிற வான்மாவினிடத்திலே யந்தமாயா

தேக மொருக்கா லு நீங்காமற்பொருந்திவாரா நிற்கும்.

மீட்டு மிருபய னுட்டிடு நியதி-

முன்னே செய்தபுண்ணியபாவங்களை யிந்த ச்சரீரத்திலே கத்தாவானவ னிவனுக்கெங்கா ளும் புசிப்பிடாநிற்பன்.

ஒரு பொழு திருபய னுகர்வுற மருவுத-லின்மை யாதன முன்னிய காலை-

புண்ணியபாவங்க ளிரண்டுங் தூலையொத் தொரு ஜாகத்திலே யெல்லாக்கன்மங்களும் புசித்துத் தொலையத்தக்கதாக வேதனினு மொருசிவபுண்யம்வந் தெதிர்ப்பட்டவகரத்து

சத்தி நிபாத முற்று

இவனுக்குச் சத்தி நிபாதமென்பதொன் றுண்டா யந்தவகரத்திலே

இறை யருளா-லுருவுகொ டுலகு தெரிவுற டாருவி-

கத்தாவானவன் றனதுகாருண்ணியமே தனக்குத் திருமேனியாகக்கொண்டருளி யுலகத்திலுண்டானவர்க ளெல்லாருங் காணத்தக்கதாக வாசாரியருகவெழுந்தருளிவந்து

மாசுறுங் தூசு தேசுற விளக்குங் - தன்மையி னுனர்த்தும்

அழுக்கிலுலே மிகுத்திருக்கிற புடவையை நன்றுக வெள்ளாவிவைத் தந்தவழுக்கைநீக்கித் தூய்தாக வெள்ளாடாக்கின தன்மைபோல, இவனிடத்திலுண்டாகிய பாசங்களைத் தீக்ஷை கனேச்செய்து கிரமத்திலே போகத்தக்கதாக வுபதேசங்களையருளவே

புன்மைக ணீங்கி - நிருநிருஞ் சேருந் தகைகமை யினைநிலைபே றெ-

இவனிடத்துண்டாகிய குறைகளெல்லா நீங்கச் சுத்தரதிதத் தன்னினீருந்தன்னினீருங் கன் னிலேயுகூடி யையகியமா யொன்றுபட்டு நின்ற தன்மைபோல, சிவனுடைய வநிதேவா டே

ஜீவ செறிவுறப் பொருந்தி - யொன்றும் — ன்னுடையவறிவு கூடியைக்கியம்பிறந் தொன்றுபட்டுநிற்கும்.

என்பதை யுலகோர்-நன்று முத்தியென நவின்றனரே. — என்றிங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டதை யுபர்ந்தோராயுள்ளவர்கள் முத்திகளெல்லாத்திலும் ன்வந்துக்கொண்டிதுவேநல்லமுத்தியென்று சொல்லாநிற்பர்கள். (கூ)

ஐக்யவாதி சங்கற்ப முற்றிற்று.

ஐக்யவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்.

முத்தியென்ப தெவரே — இதை நீ முத்தியென்று சொன்னதென்னே கான்? அது பின்சொல்லுகிறோம்.

சுத்த-வறிவினிற் பாசஞ் சேரியா — ஆனமா வராதியிலே சுத்தமாய் அஃதறிவு மாயிருக்குமென்றுசொல்லின் நம்மேவேறோர வதரத்திலே சுத்தமாயிருக்கிற வாண்மீனைப் பாசம்வந்து பொருந்துகைக்கு வழக்கில்லை.

மானைய-யுருவி ருவினையால் வரும் — இந்தமாயாசரீரமான திவனவந்து பொருந்துமிடத்திவன்செய்த புண்ணியபாவங்களுக்கிடாக வந்துபொருந்துவதொழிந்து தானேகவந்து கூடமாட்டாது.

இருவினையு-முருவா லன்றி மருவாது — அந்தப்புண்ணியபாவங்கடானுண்டாமிடத் தொருமாயாசரீரமுண்டாயதிலுண்டாகிய திரிவிதகரணங்களிருந்தேயிவன்செய்யவுண்டாவதொழிந்து தானேயுண்டாகாதாகையால்,

இவற்றின் - முந்திய தேதோவங் தணைவதற்கோ - ரேதுவேண்டும்

இந்த மாயாமலங் கன்மமல மிரண்டினும் வைத்துக்கொண்டிவனை முந்திவந்து கூடின பாச மெதுதான்? இதனறியும்,

இந்தப் பாசங்கள் நடுவே போரவதரத்திலே யிவனைவந்து பொருந்துமென்கிறதற் காதியிலே யிவனுக்கு மலமென்ப தொன்றுண்டாயதுகாரணமாக வந்துகூடிற்றென்று சொல்லவேண்டும்.

தானியல்பென்னின் -

அப்படிமலமென்ப தொன்றில்லை. இந்தப் பாசங்கடானடுவேவந்திவனைப்பொருந்தின துவெள்ளைப் புடவைக் கழுக்கேறினாற்போலே, இயல்பாகவந்து பொருந்து மென்றுசொல்லில்?

வீடுற்றவரினுங் கூடக்கூடும்-

மாயாகன்மங்களிங்கு மோக்ஷத்தைப் பெற்றிருக்கிறவர்களிடத்திலு மாயாகன்மங்களியல்பாகவந்து பொருந்தப்படும்.

ஈங்கிவை நிற்க

இவ்விடத்து நான்சொன்னதற் கோருத்தரமுனக்குச் சொல்லப்பட்டதில்லைதானையபாவினைவதிற்க

நீங்காக் கருவிகள் - தொண்டறிவறியக் கண்டதுமன்றி-

ஆதியிலே யுன்னினவிட்டு நீங்காமனிற்கிற மலசம்பந்தத்தை யிந்த மாயாகருவிகள் வந்து நீக்கவந்தக்கருவிகளைக்கொண்டுன்னுடைய வறிவு சுத்தாதிவிடயங்களை யறிந்துவருகிறது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கையிலேயு மலமென்பதொன்றில்லையென்றாய். இதன்றியும்,

மருவிய வுருவுதுயில். பெறுங்

ஆதியிலே யிவனுக்கு மலமென்ப தொன்றில்லாதேயிருவே யியல்பாகவந்து பொருந்திற்றெ

சுஉ ஐக்யவா.தி சங்கற்பநிரா.கரணம்.

காலை- ன்று நீசொன்ன விந்துவுடம்பில் நித்திரை செ
ய்கிறவதரத்தி?

சிறுபொறித் தறுகட் கறையணற்சுழிகைத் - தத்திக் கடுவுட்டுனை யெயிற் றுரகக்- கொத்தயல் கிடப்பினும்

உடம்பிலே சிறிதாயிருக்கிற பொறித்தனையுடையதாய்த் தறுகண்ணினையுமுடையதாய்த் தலையிலே தத்தியினையுமுடையதா யுள்ளே துளையாயிருக்கிற பல்லுகளிலே நஞ்சினையுமுடையதாயிருக்கிற பாம்பினதுகூட்ட மொருபக்கத்திலேவந்து கிடந்ததாமாயினும்

குவைதரு நவமணி - யொருபாற் றுதையினும்

கூட்டங் கூட்டமாயிருக்கிற நவரத்தினங்களொருபக்கத்திலே மிகவுங் கிடந்ததாமாயினும்

பெருகார்வத்திலே - டச்சமுமணுகாக் கொச்சமை யென்னை-

இந்த விரத்னங்களிருக்கிறதைக்கண்டு மிகவும் பிரியம்வாராமலும் இந்தப்பாம்புகள்கிடக்கிறதைக்கண்டு மிகவும் பயம்வாராமலு மிருந்த வறியாமை பென்னதான்?

கருவி யாவும் பிரிவுறு நிலையே ல்-

எல்லாக் கருவிகளுந் தீங்குசையிலேயவ்விடத்து விருப்புவெறுப்புக் காணப்பட்டதில்லையோலோ

பொறி புலனுதி குறைவற நிறைந்து- காட்சியளிக்கு மூட்சியின்

பொறியும் புலனுமாதியாயுள்ள கருவிகளெல்லா மொன்றிற்குறைவற நிறைந்தினின்றிவணக்கறிவைக் கொடுக்க விவனுடையவறிவு சத்தாதிவிடயங்களிலே மூண்டு ஜீவியாநிற்கிறவதரத்திலே

மூன்னர்க்- கொடுத்தோராழி விடுத்தவர் நாடி-

அரைநாழிகைக்கு முன்னுக வொருத்தன் கையிலே யொருமோதிரத்தைக்கொடுத்திந்த மோதிரத்தை விற்றுக்கொண்டு வாருமென்று

க்-கொள்வோர்க் கண்டுபிடித்-தந்தவர்க் கென்றும் பெருமதி பிறங்கும்-

சொல்லிப் போகவிட அந்தமோதிரத்தைக்கொள்வோ ரொருத்தரையுங்காணமலிந்தமோதிரத்தை நம்முடைகையிலே வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கடவோமல்லவென்று விசாரித்துன்னிடத்திலே மீண்டவன் நந்தமோதிரத்தை வாங்கிவைத்துக்கொண்டு பின்னையுமரைநாழிகைக்குள்ளே யந்தமோதிரத்தைத் தந்தவரைக்கண்டு நான்முன்னே யும்முடையகையிலே விற்கத்தந்த விலைமதிக்கவொண்ணாத மோதிரத்தைத் தருவீராக வென்றுசொன்னபுத்திப் பெருமை மிகவுமுண்டான தென்னைநான். (பெருமதியென்ற தாமேஷபச்சொல்.)

அ தறிவிலா ணைம யென்றனை

அப்படியவனுக்கு ஞயக்கம்வந்த தறியாமை கொண்டென்றுசொல்லில்?

அது மலமாக்-குறிகொளாளா ரறைகுவரன்றே-

அப்படி யறியாமையென்று நீ சொன்னது தன்னைக்காணும், மலமாகக்கொண்டு திரிபதார்த்தநிண்ணயம்வந்த பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள். (அன்றென்ற தாமெனைக் கொள்க.)

ஈதைக்கியவாதியுடைய பெத்தநிலைமையை மறுத்தது.

மேல் முத்திநிலைமையை மறுக்கிறார்.

அறிவிற் கறிவு செறியவேண்-டுமேறு

ஆன்மா வறிவேயாயிருக்கில் வேறு ஞானவோடுசென்று கூடவேண்டுவதில்லை. இதன்றியும்,

உண்மையி னிருமையு மொளியே யெனில்

முத்தியில் நீருநீருங்கூடினாற்போலப் பதியும்பசுவு மிரண்டுங்கூடிப் பிரகாசமாயிருக்குமென்று நீ சொல்லில்?

ஒரு - தண்மை யாக முன் சாற் றின ரிலரே -

அவன்சர்வஞ்ஞன் இவன்கிஞ்சிஞ்ஞன் அவன்பரிபூரணன் இவனேகதேசி அவனின்மலன் இவன்மலசகிதன் அவன்பதி இவன்பசு இப்படியிருக்கையால் சிவனையு மான்மாவையு மொருதன்மையாகக்கொண்டிதற்குமுன் பொருவருந்சொல்லுவார்களிலர்.

மூன்பு கன்று டெனைன்றிபகர் வேலை-யின்ப மெய்துதற் கில தயிரார்தலின் -

அகாதியிற் சுத்தமாயிருக்கிற வான்மாவைப் பின்புகூடினவசுத்தங்கணீங்க முத்தியிற் சிவமேலே—கூடி யின்பத்தைப்றுபவிக்குமென்றும். இந்தமாயாகன்மங்கள் கூடிவதற்குமுன்னே யான்மா சிவமேலே கூடி-நிற்கையிலே யின்பத்தைப் பறுபவிக்கக் கண்டோமில்லையே! ஆகையால்,

நீ யிலைபொரு தமாயாவாதி-யா யினை யமையு மருளிலே கண்டதி.

நீயும் பிரமந்தானே குடாகாய மாகாயம போல நிறைந்த வுடனீங்கினவதரத் திரண்டிபிரமமு மொன்றுப்நிற்குமென் றுன்மேலே யடித்துக்கொள்ளப்பட்ட மாயாவாதிதாலுய் விட்டாய், ஆகையால் நீசொன்னதெல்லா மமையும். மேற்றிருவருணிலைமையை நான்சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக. எ - று. மதிலென்ற தனைச்சொல். (அ)

ஐக்யவாதி சங்கற்பநிராகரணம் முற்றிற்று.

பாடாணவாதி சங்கற்பம்.

மூலமலத்தாற் சாதுமாயை-

அநாதியே யான்மாக்களுக் காணவமலமென்ப தொன்றுண்டு. அந்த மலத்தைப்போக்குவதிநிமித்தமாக மாயை யிவனைவந்து பொருந்தும்.

கருமத்தளவிற் றரு முருவிணைவன்-

ஆன்மா முன்னேசெய்த கன்மங்களுக்கீடான சரீரங்களைக் கத்தாவானவன் கொடுப்பன்.

செறிந்திருபயனு நுகர்ந்திடு முயிர்கள்-

அந்தச்சரீரங்களைப் பொருந்தித் தங்களுக்குண்டான புண்ணியபாவங்களிரண்டையுமுயிர்கள் புசித்துவாராநிற்கும்.

இருளறுமலத்திற் பருவரற்படுதலின்-

இப்படியநுபவித்துவருமிடத் தாணவமும் த்திரலே மறைப்புண்கையிரலே

இடையிருகோணக்குத் தடைபட்டோணிற்- றுயருறும்

மூன்புகண்டுவந்தகண்ணாடிவே காசமேலிட்டதிரலே காணுமலிருந்த கண்ணினையுடையவர்களைப்போல வவத்தைப்படும்.

அதனுற் செயிருறு துன்பம்-

அப்படியவத்தைப்பட்டுவருகையினாற் குற்றத்தையுடைத்தாகிய பிறவித்துக்கம் பெரிதாகாநிற்கும்.

இது பெத்தம்.

மேன் முத்தி.

கொத்தை மாந்தருப்பத்துறுத்தியில் போல்-

அஞ்ஞானிகளாயிருக்கிற வான்மாக்களெல்லாவவத்தைகளுநீங்கி யநாதித்திலே யழுந்திக்கிடக்குந் தன்மைபோல

காட்சி யென் னக் காணுத் துய ரமாட்சியை மு த்தியென வுத் தனரே.

அவ்விடத்துச் சுட்டிக்காண்கைக் கொரு காட்சியுமில்லையாய்ச் சுகதுக்கங்களினுடைய வருபோகங்களு மில்லையாயிருக்கிற வத்தை முத்தியென்று சொல்லாநிற்பர்க ள். எ - று. (ரு)

பாடாணைவாதி சங்கற்ப முற்றிற்று.

பாடாணைவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்.

வருத் தூரை பெருகத் தொகு த்திடு முத்தி - ந ன்று நன் றிரு ளொன்றிய மல த்தாம்-

உளத்திற் குறு பொறி செறி புல னுகர்தல் - விளக் கிற் றிகழு மேன் மையை கன்றே-

சொல்லைப் பலவாகவருத்துச் சிலதிருஷ்டாந்தங்களையுந்சொல்லி மூடவில்யான் மலத்தோடுங் கூடிநிற்கிற கேவலக்கிடைடை முத்தியென்று நீசொன்னது நல்லது, இப்படியொருத்தருஞ் சொல்வாரில்லை. (நன்றென்றதா கேடைச்சொல்)

சகலத்திலாண்மாவுக்குப் பொருந்தப்பட்ட விந்திரியங்கள்காட்டாக வந்தவாலமா சென்றிருக்கிற சத்தாதிவிடயங்களைப் புசித்துக் கொண்டிவருகிறது கண்ணுக்கு விளக்கினது காட்டாகக் கண்டிவருகிற தன்மைபோலுமா கையாற் சகலங் குற்றமாகச்சொன்னாய்.

கருவிகளகல் வுழி மருவிய தி லாகும்

விளக்குப்போல விவறுக்குக் காட்டாநிற் கிற கருவிகளீங்கினவிடத் தாணவமலத்தி யாமுன்னென லே யழுந்திக்கிடக்கிற கேவலமு முன்னே சொன்னசகலம்போல நன்றென்று சொல்ல லாமாகும். அஃ தெதுகொண்டென்னில்?

துன்றிய படலத் - திடை தடைப்பட்ட சூடர் வி ழி மாந்தர்- படலை நீங்குதல் கடனதெனின்-

மிக்க படலத்திலுலே நடுவே காகநி தடைப்பட்ட கண்ணினையுடைய வான்மாக்களுக்கு ப் பின் போரவதரத்திலே யௌஷதபிரயோக ங்களிலுலே யந்தக்கண்ணிற் படல நீங்குதிற தி முறைமையாயிருக்கையி லெனக்கொ ள்க.

இது பெத்தத்தை மறுத்தது.

மேன் முத்தியை மறுக்கிறார்.

காட்சி யென்னக் காணுத்துய ர-மாட்சியை முத்தி யென வகுத்துரைகளில்-

சுட்டிக்காண்கைக் கொரு காரணியு மின்றிச் சுகதுக்கங்களிலுடைய வநுபோகமு மின்றி யிருக்கிற விந்தவவதரத்தை முத்தியென்று நீ பலவாக வகுத்துச் சொல்லில்?

கரணபாவ மரணங் கருமரமேற்றவர் முத்தி சேர்ந்தவ ரன்றே-

கரணங்களிலுடைய பிரிவினைப்பொருந்தி ன வாண்மாக்களில் மரணத்தைப்பொருந்தி னவர்களுஞ் சுருணைப்பொருந்தினவர்களு மரவர்க்கங்களைப் பொருந்தினவர்களு மிவர்க ளத்தனைப்பேரு முத்தியைப் பொருந்தினவர் களாகவேண்டும்.

அனைய கதிக் கோர் முதலவரு மெம் வேண்டா-

அப்படிக்கொத்த முத்தியைப் பெறுகைக் கோ ராசிரியனும் வேண்டுவதில்லை.

தனி தரு தய ரமெனு மிது தி டமே-

இந்த முத்தி யெல்லாக்கருவிகளு நீங்கி யா ணவமலத்தோடுங் கூடி யொன்று மறியாமற்கி டக்கிற கேவலத் துயரமென்பது தப்பாதா கையால்

பாடாணத்திற் கூடா முத்தி.

கல்லுப்போலே யொன்றுமறியாமற்கிடக் கிறது முத்தியென்று சொல்லப்படாது. (சூ)

பாடாணவாதி சங்கற்பநிராகரணை முற்றிற்று.

பேதவாதி சங்கற்பம்.

ஈசன தருளாற் பாசத் தொகுதி-செறிவுறு செம்பிற் கறையுறு களிம்பு-குளிகை தாக்க வொளிபெற் றுருங்கு-

(அன்வயம்.) செறிவுறு செம்பிற் கறையுறு களிம்பு குளிகை தாக்க வொளிபெற்றுருங்கு ஈசன தருளாற் பாசத் தொகுதி-குகைக்குள்ளே செறிந்துகொண்டிருக்கிற செம்பினிடத்துள்ள டாகிய கருமைபொருந்தியிருக்கிற காளிதமான திரதகுளிகை சென்று கூடினவிடத்தத் தக் காளிதங்கெட்டுப் பத்துமாற்றுப் பொன் னன தன்மைபோல, பக்குவப்பட்ட வான் டாக்களுக்குக் கத்தாவினுடைய காருண்ணிய த்தினாலே ஆணவ மாயை காமியமென்று சொ ல்லப்பட்டு வருகிற மலங்களினது கூட்டங் கெட்டு

நித்த சுத்த முத்தராக-னவத்தனு ருவகின் மறைவல்லோரே.

அழியாததாய் நின்மலமாயிருக்கிற முத்தியினைப்பெற்றுப் பெறுவானும் பேறுமாயிருப் பார்களென்று சொல்லிவைத்தனருளகத்தின் கண்ணே வேதத்தினுண்மையை நன்முகப் பொருந்தின பெரியோர்கள். எ-று. (எ)

பேதவாதி சங்கற்ப முற்றிற்று.

பேதவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்.

மறைகளாகமத் துறைகண் மற்றவையும்-காசுமீல் பதி

காலுதிவதங்களுமாகமங்களுமதன்வழிநூலாகிய புராணங்களுமற்றுண்டானசாத்திரங்களும்

பதி பசு பாசங்களுக் கதிவில்லை யென்று

பசு பாச மென் சொல்லுகிறதை றுரைத்தல்-

அயர்த் தோர் குளிகைச் சயத் தாற் ரும்பிரக் காளந்த நாசம்

மறந் திப்பொழு தோ ரிரதகுளிகையின் சா மர்த்தியத் திரு லே செம்பி லுண்டான தாளித மானது கெட்டுப்போகிறதை

பாசத் தேய்த் தல்-கூடாது

பாசத்திற்கு நீ யுவமைசொன்னது சாத்திர விரோதம்.

அன்றியுங் கு ளிகை சீருண-நீ டா தழித்த நிலை நிலையாதலில்-

அதுவல்லாமலு மிரதகுளிகையான தை செம்பை நிலைநிற்கவொட்டாம லதை யழித்துப் பொன்ரக்ஙன திருவுண்டாந்நிலை யுனக்குத் தாவுண்டாந்நிலையாகையால்,

பேதவாத மோதுதல் பிழை யே-

பசுமுதல் கெடாது பெறுவாணும் பேறுமா யிருக்குமென்று, நீ முன்னேசொன்ன பேத வாதமும் பழுதாம்.

இன்னு மின் னுயி ரோடங் குளி கை-தன்னி லந்நி யந் தருவது திட மே-

இதுவல்லாமல் செம்பானது தன்னைச்சுத் தமாக்கின குளிகையு மாகாமற் றன்னுடைய தன்மையுங் கெட்டு நடுவே பொன்ரன நன்மை போல, இந்தவான்மாவுந் தன்னைச்சுத்தமாக்கி னசிவனுடைய சொரூபமுமாகாமற் றன்னு டைய தன்மையுங்கெட்டு வேரொரு சொரூப மாக வேண்டுமாகையாற் குற்ரமுண்டெனி றது தப்பாது.

வீ டித்திறனி ற் கூடக் கூடா.

மோகூடம் செம்பு மிரதகுளிகையும்போலு மென்று சொன்னவகையிற் கூடுமென்கிற தண்டாகாது. (அ)

பேதவாதி சங்கற்பநிராகரண மூற்றிற்று.

சிவசமவாதி சங்கற்பம்.

பாசமும் பசுவு மீசனு மென்றிம் - மூவகையுணர்வு தான் மூதன்மையவாய்-

பத பசு பாச மூனறிற்கும் பதிஞானமென்றும் பசுஞானமென்றும் பாசஞானமென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட ஞானங்க ளனாதியே தனித்தனியே மூதன்மையாயிருக்கையால்,

பாசவைம்புல்ன் றோசுற வுணர்த்த-

பாசஞானமாகிய விந்திரியங்கள் விடயங்கஞை மயக்கமற வறிவிக்க

பசுத்தனி ஞானம் புசித்திமன்றே-

பசுவின தொப்பிலாத ஞானமான தந்தவிடயங்கஞைப் புசிக்கும்.

இனைய ஞானம் பிரிவுற வெரியாச் - செந்தழ றகு நெறி

இந்தவிரண்டுவகை ஞானமு நீங்கனவிடத்துக் கொழுந்துவிட்டெரியாமற் கிடகதிற சிவந்த தழலை யொக்குமென்று சொல்லலாம்.

அந்தமி லுயிருட-மறிவா யொன்றுமறியா தன்றே-

அவத்தையி லழிவில்லாமலிருக்கிற வான்மாவு மறிவாயிருக்கையிலே சுட்டியறிவதற்குண்டாகாது

இது பெத்தம்.

மேல் முத்தி.

இவ்வா றிருழு குமேனை யுயிர்க்கு-

இப்படி நாடோறுங் கேவலசகலப்பட்டிருக்கிற வான்மாவுக்கு

மூன்றுமுதலுக்குள்ளே மூன்றினபதியினை யுடைய மிகுந்தவறிவாயிருக்கிற ஞானமானது

மூன்றென்ற தனது முதிரொளி ஞானம்-

அறியாப் பசுவைச் சிறுபுழுக் கவர்ந்த-வண்டென வுயினாக் கொண்டிடும்

ஒன்றுமறியாமற் கிடக்கிற பச்சைநிறத்தை யுடைய சிறியபுழுவினவங் தெடுத் துக்கொண்ட வேட்டுவாளியைப்போல வொன்றுமறியாத வான்மாவைவங் தெடுத்துக்கொள்ளும்.

உயிரது - தன்னை நோக்கித் தானதுவாகி-

புழுவான தந்தவேட்டுவாளியினை நினைந்திருந் தந்தவேட்டுவாளியினுடைய சொரூபமானற்போல வான்மாவு மந்தச் சிவனைத் தியானம்பண்ணி யந்தச்சிவனுடையசொரூபமாகி

ஐவகைத் தொழிலு மெய்வகை யுணர்வும் - பிறியா வாறு பெற்று-

வேட்டுவாளியானபுழு வந்த வேட்டுவாளி செய்யுந் தொழிலுஞ்செய் ததனுடைய சொரூபமுங்காததனுடையகூட்டத்தோடுங் கூடியிருந்த தன்மைபோல, இந்தவான்மாவுஞ் சிவனுடைய பஞ்சகிருத்தியங்களுஞ் சர்வஞ்ஞியத்தையுந் தன்னைவிட்டு நீங்காதவாறு பெற்று

திரியாப் பெரியோர் திரட்சி சேர்ந்திடுமே.

மூன்னேயிந்தவறிவுந் தொழிலும்பெற்று நீங்காமலிருக்கிற பெரியோர்கள் கூட்டத்தோடுங் கூடிநிற்கும். எ-று. (க)

சிவசமவாதி சங்கற்ப மூற்றிற்று.

சிவசமவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்.

சேர்ந்த மும் மைவாய்ந்த ஞா னமு - மொருகா லன்றித் தெரிவு றநிற்கில்-

இங்ஙனங் கூடிவருகிற பதி பசு பாச மூன்றினுக்கும் பொருந்தப்பட்ட மூவகைஞானமு மொக்கக்கூடிநின்றே யொருமுதல்க ளறியப் படவேண்டுமாயின்

ஒண் பொருள் காணும் பண்பி னுக கொருகால்-

கண்ணன தழகிய பதார்த்தங்களிலே பொன்றைக் காணவேண்டின வொழுங்கினுக்கு விசாரித்துப்பார்க்குமிடத்து

பருதியு மதியு மெரிதரு விளக்கு ம்-

ஆதித்தலைகுதல் சந்திரனுதல் எரிகிற விளக்காகுதல்

வேண்ட வின்றே காண்ட லகு காலே-

ஒன்று காட்டக் காணுமதொழிந் திவைமூன்றுங்கூடிநின்று காட்டக் கண் ணொன்றைக் காணவேண்டுவ திலலை; ஆகையால் மூன்றுஞானமுங் கூடியறியுமென்ற தத்தமன்று.

ஒன்றொன்றுக நின்ற றறிவுறுமெனில்-

அப்படியன்றுகாணும், ஒவ்வொன்றுகத் தனித்தனியேநின் றொவ்வொரு விடயங்களை யறியுமென்று நீசொல்லில்?

அந்திய மறியா மன்னுயிர்

நிலைபெற்ற வான்மாவுக்கு விடயங்கள் வேறுயிருக்கையினாலே, பசுஞானந் தானுகவொருவிடயங்களை யறியமாட்டாது.

பொறி புலன்- ழறை. வறியா

பாசஞானம் ஜடமாகையினாலே யொருவிடயங்களையு மறியாது.

தலைவர்க் குல கினை -யாலுவறி வாலறிய வேண் டின்றே-

பதிஞான மாதியே பேரறிவாயிருக்கையி லுலே விடயங்களைப் புதிதாகச் சுட்டி யறிய வேண்டுவ தில்லை.

கொழுந் தழ ஞகு மெனி லழுந் திடு மவத்தையி ல்-

கருவிகணீங்கி யாணவமலத்திலுலே மறைக்கப்பட்டிருக்கிற வவத்தையி லான்மா வெளியாமற்கிடக்கிற கொழுவிய தழலை யொத்திருக்கு மாகில்,

திரியாத் தலைவர் தெரியாத் தன்மை வந்-தெய்தலாகா

ஒருகாலத்திலு மிவனை விட்டுநீங்காத கத்தாலை யிவ னறியாமலிருக்கிற மூறைமை பொருந்துத லிவணுக் குண்டாகாது.

இது பெத்தத்தை மறுத்தது.

மேலான்மா பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமென் பதை மறுக்கிறார்.

மெய்யுறு பொருட்கு - முன்னர்க் கிடந் தன்னை னை வெறித்த

சிவனே டொன்றுபட்டிருக்கிற முத்தித்தன்மைக்கு முன்னே டொன்றுமறியாமற்கிடந்த பச்சைப்புழுவைத் தன்னுடையசொரூபமாகவேண்டுமென் றெறித்த

வேட்டுவனியல் பு கூட்டலில் பெறுதே-

வேட்டுவாளியின நியல் புவமையாகக் கூட்டிச் சொல்லுகிறது பெறுது.

வண் டிறும் படா வுட்கொண்டது தனக்கு- மந்திரவாதந் தந்தது மிலதே-

இவனிந்த வான்மாக்களுக்கு மந்திரவுபதேசங்களைச் செய்து தற்சொரூபமாத்திரற் போல வேட்டுவாளியானது புழுவையெடுத்ததற்கு மந்திரவுபதேசங்களைச்சொல்லித் தற்சொரூபமாக்கினதாகச் சொல்லப்படாது. ஆகையால் நீ வேட்டுவாளியையும் புழுவையுமுத்திக் ருவமைசொன்ன நித்தமாகாது.

எடுத்திடு மத ரை லடுத்ததென் றுரைபில்-

அப்படி-யன்று காணும், அந்த வேட்டுவாளி சென் றெடுத்ததுதானே யுபதேசமாக வந்தப் புழு தற்சொரூபமானதென்று நீ சொல்லில்?

கரு மயிர்க்கூ ட்டியிருசிறைப் பறவை- யாயி னது

கருமைபொருந்திய மயிர்க்குடிப்புழு வானது பெரிய சிறகினையுடைய வண்டுப் ப றவையாய்ப்போனது,

எடுத்த தாய ர் சாற்றிலரே-

அதற் கொரு தாயாய்வந்தெடுத்த தபே தேசமாய்ப் பறவையாய்ப் போனதென் றொருவருஞ் சொல்லுவாரில்லை.

பிறவிப் பெதத் துறை யினை கிட க்க-

ஆகையால் பச்சைப்புழுவு மயிர்க்குட் டியுங் கன்மத்துக்கிடாக வச்சுமாறின தி முத்திக் குவமைசொல்லப்படாது; இவை கிடக்கட்டும். இதன்றியும்,

ஏயு மித்திற ருயுங் காலை- யோகத் தருதி- யாகத் தருமே-

புழு வேட்டுவாளியாருற்போல வான் மாவுஞ் சிவசொரூபமானதை விசாரிக் குடத்து யோகத்திற்கு சொல்லலாமொழிந் தருளானத்திறகாகாது.

ஞான மின்மை யென் றோதுவ தெவனெனில்-

இது ஞானமார்க்க மாகாதென்ற தெதி லேயென்னில்?

உயிரு மூனைர் வும் பயிலுத லின் றி-

ஆன்மாவுஞ் சிவனுங் கூடியொன்றுபட் டிருக்கிறதே முத்தியென்றிருக்கையிலே வேறுபட்டிருக்குமென்று நீசொன்னதன் றியும்

வேட்டுவ ணுரு வ மென் புழு வு

வேட்டுவாள்யினுடைய சொரூபத்தை மெல்லிய புழுவினுடைய நினைவான தி கூடு

ணர்வு-கூட்டுத தலாலை யுனக்கு மூத்தியி லொருசரீரம் லாலுருக் கூடுத கூடுகையாலும்
லாலும்-

மூத்தியி லிறையிற் பற்றுத வின்றி

மோகூத்திற் கத்தாவினிடத்துக் கூடியிருத்தலன்றி வேறுயிருக்குமென்று சான தோஷமன்றியும்

தன் னுருவஃனந்த பின் னதனு ணர்வு - மாறுத லாலும்

புழுவானது வேட்டுவாளியினுடைய சொரூபத்தைப் பெற்ற பின்பு மூன்றுண்டான வற்வதற் கில்லாதபடியிலுமும்

ஊறுடைத்தனே றை-

இத்தை ஞானத்திலு ளுண்டாகிய மூத்தியென்று சொல்லுகிறது குற்றமுடைத்தாம்.

ஈசனதியல் பருளெய்துயி னியற்றல்-

கத்தாவுக்குண்டாகிய பஞ்சகிருத்தியங் களைத் திருவருளைப் பெற்ற வான்மாக்கள் செய்யுமென்று

பேசுத றவ றெனப் பெருமை றையறைய-

சொல்லுகிறதுங் குற்றமென்று பொய்வேதமானது சொல்லுமிடத்து

ஐந்தொழி லுயிருக் தந்திட றகுமோ-

கத்தாவிலுலேசெய்கிற பஞ்சகிருத்தியங்களை யான்மாவிலுலே செய்யப்படுமென்றது தகாது.

ஆவதென் மூன்று ணைவலர் பெருமான்-பண் டொருமூதலை யுண்டனமந்தினை-

அப்படிசொல்லுகிறதென்னைதான்? மூற்காலத்திலே நம்பியாரூரர் முன்னே யொருமூதலை விழுங்கின பிள்ளையை வாதத்தக்கதாக வழைத்தாரில்லையோவென்றுசான்றாயிற்.

சிவசமவாதி சங்கற்பநிராகரணம். எஎ

வர வழைத்தனனென்றாய்

பிழைப்பிலது அப்படிச்சொன்னதுகுற்றமில்லை. அந்தந்-தந்திட வேண்டுமென்றனன்றே-

மூதலிவாயிலென்னறு பிள்ளமீளவரவழைத்ததும், திருப்பாட்டு- "உரைப்பாருரையுகந் துள்கவல்லார்தங்களுச்சியா, யுரைக்காடரவா வாதியுடந்தமுமாயினாய், புரைக்காடுசாலப் புக்கொளியூரவினுதியே, கரைக்கான்மூதலையைப் பிள்ளைதாக்கொல்லுகாலனையே." இப்படித் தேவரீரந்தப் பிள்ளையைத் தந்திட வேணுமென்றுசொன்னதொடுத்து தாமாக வரவழைத்ததில்லையாதலாற் றிருவருளைப்பெற்ற வான்மாபஞ்சக்கிருத்தியஞ் செய்யுமென்றுதிசொன்னதத்தமன்று.

இன்னைவகுடக்க முன்னவன் றனைமை-யெய்தினர்.

இதுவெல்லாநீர்சொன்னதுகிடக்கட்டும். கத்தாவினுடைய திருவருளைப் பெற்றவெல்லாஞ் செய்வர்-

கத்தாசெய்கிற சிருஷ்டிமூதலான கிருத்தியங்களெல்லாஞ் செய்வர்கள். அதென்போலவென்னில்?

இரும்பெரியெய்தித் தருஞ் செயறகவெனில்-

இரும்பானதக்கினியைப்பொருந்தியதனுடைய சொரூபத்தையும்பெற்றதனுடையதொழிலையுஞ் செய்தாற்போலவென்றுதிசொல்லில்?

பொருளிலைகுடக்கவிவாரு

திருவருளைபெற்ற கம்பியாரூராலை பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்யப்பட்டதில்

திட்டாந்தப் - பேறையாயின் -

லையென்று பிரத்தியகூடமாகக் கண்டிருக் கையிலே யதைப்போட் டிரும்பு மகினியு ம்போலே யென்று திருஷ்டாந்தத்தி லே யுனக்குச் சாதிக்கலாமாகில்,

சீருக்கதுவி யபுன லொரு புடை சேர் க னறகுமாயினும்- வே லொருபொருளை நீருக் கிலதே-

ஆரவாரித்துச் செலலுகிற தண்ணீரான தக்கினியைப் பொருந்தி யைக்யமாயிருந் ததாயினும்

அக்கினியைச்சேர்ந்த விருப்புபோல, இந் த வெந்நீர் வைக்கோல் முதலானவற்றைச் சுட்டுப் பொடியாக்கமாட்டாது. அது தண்ணீரோடே நிற்கையிற் சுட்டதில்லை காணும், தனித்துநின் றுற் சுடுமென்று நீ சொல்லில்?

நெருப்பெனு மிதனி னுருத் தனி காட்டுகை-

நெருப்பென்று சொல்லுகிற விந்தப்பூத ரூபந் தனித்துநின்று தன்னுடையதொழி லைச் செய்யமாட்டாது. எங்கேயாயினுந் தனித்துக் காரியப்பட்டதுண்டாகுற் காட்டுவாயாக.

அங்கியு மொன்றிற் றங்கி நின்றலது - தன் னுறுதினடைத்தா தென் றறியினீ-

அக்கினியுமொன்றைச் சார்ந்து நின்றல்லது தன்னுடைய தொழிலைச் செய்யமாட்டாதென் றறியாயாக. ஆகையால்

இரும்பனற் செய்து தரும்ப ரி சளதோ-

அக்கினியிரும்பைச் சார்ந்துநின்று தனது டையதொழிலைச் செய்தலதொழிந்த இரும் பக்கினியுடைய தொழிலைச் செய்தலுண்

டோ? ஆகையாற் நிருவருளைப்பெற்ற வான்மாக்கள் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வார்களென்று நீ சொன்னது தப்பமன்று.

அது வெவ்வாலகை பொதிருங்காலை-

ஒருவனை யொருபசாசு பிடித்தவிடத்து

அதன் செயலனைத்து மிவன்செயலாமல்-

அந்தப்பசாசினுடைய செயலெல்லாமிவனுடைய செயலாகக் காணப்பட்டதோவில்லையோ? ஆகையால் அருளைப்பெற்றவர்கள் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்வார்களென்று நீ சொல்லில்?

அவனிவனு கிவனவன் செய்திக்-கென்

அந்தச்சிவனிந்த வான்மாவாயிருந்து தன்னுடைய தொழில்களைச் செய்தாலுமாகில் இந்த வான்மா வந்தச்சிவனுடைய தொழிலைச் செய்வ தெதனாலே செய்யும்.

அனையென்னில்

அந்தத்தொழில்களைச் செய்தற்கிந்தவான்மா வுரித்தென்று நீ சொல்லில்?

பின்னுறு செயலு-மதனா செயலென்றி யிவன் செயலாகில்-

ஒருவனைப் பேய்பிடித்துவிட்டு நீங்கினபோ திவன்செய்த செயல்களெல்லாமிவனுடையசெயலாமோ, அந்தப்பேயினுடைய செயலாமோ, அதெல்லாம் பேய்செயலாகா திவனுடைய செயலாமாகில்?

இவன் செயல் பேயினு றன்செயலாகி- யிருந்தவா வெனத் தெரிக்கிடே வென்பதும்-

அப்படியிவனுக்குப் பேய்பிடித்தபோ தது செய்ததொழில்களைய மறியவேண்டும். அறியப்படாததென்னென்று நீ சொல்லில்?

தெரியாதாகி அப்படியிலனுக்குப் பேய் பிடித்தபோல் து செய்த தொழில்களை அறியப்படாதாகில்,

புரியிற் கடுங்கன - லெரிந்தெனனு மிது நகும்

புரியினிடத்துக் கடுதாயுள்ள வக்கினி கூடுநின்று தன்னுடையதொழிலைச் செய்தாற்போலச் சிவனு மான்மாவினிடத்திலே நின்று தன்னுடையதொழிலைச் செய்ததொழிந்தானமா சிவனுடையதொழிலைச் செய்யமாட்டாது.

அன்றியு - மவனிவ னகி லிவனவன் செய்தி -

இதன்றியும், அந்தச்சிவ னொருகாலத்திலும் ஜாகமரணமில்லாதவன். இந்தவான்மா வொருகணப்பொழுதிலே ஜாகமரணப்படுகிறவன். இப்படிக்கொத்தவான்மா வப்படிக்கொத்த சிவனுடையதொழிலைச் செய்தாகுமாயிலும்

என்று செய்வா னென்றிய மதித்தாய் -

எந்தக்காலத்திலே செய்துநிறைவேற்றுவான் உன்மதத்தோடே கூடியிருக்கிறவனே! இதற்குத்தரமுண்டாயிற் சொல்.

இஃதான்மா பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமென்பதை மறுத்தது.

மேலான்மாவிற்கு சர்வஞ்ஞியத்துவமுண்டென்பதை மறுக்கிறார்.

- எல்லா மறிதல் செல்லா துயிர்கள் -

இதுவன்றியும் சர்வஞ்ஞியத்துவ மான்மாவுக்குண்டென்றுசொன்னாய், எல்லாத்தையு மறியும்பகுதி யான்மாக்களுக்குண்டாகாது. எல்லாத்தையு மறிந்திருக்கிறதிருவருளினிடத்திலே பதிகையிருலே

யிவனு மெல்லாத்தையு மறிவனென்று நீ சொல்லில்?

சிற்றறி வெனு மிச் சொற்றவ ருகும்-

இந்த வான்மா கிஞ்சிஞ்ஞ னென்று சொல்லுகிற சொற் பழுதாம்.

"என்பதெனை கை தன்பத மடைந் தோர்- கொண்டவாறு கண்டன மென்னில்-

என்று நீர் சொல்லுகிறதென்ன? பெயினுடைய பதவியைப் பெற்றவர்களதப்பெய்க்குண்டாகிய வருகாலத்தி னிகழ்ச்சிகளையெல்லாஞ் சொன்னது கண்டோமே டென்னில்?

மூங்கை யந்தருற் றிருங்கிய குரைஞ் சுறி-செய்வதென்

ஊமையுமாய்க் குருடனுமா யிருக்கிறவொருவனை யிவையெல்லாங் குறைவற்றிருக்கிற பெய்ப்பிடிதத்தினிடத் தவனழுங்கிச் சொன்னதுமில்லை, கண்டொரிந்தானறைக் கண்டதுமில்லை. இதையால் டெயினன்மையெல்லாம் பியுயுண்டவனுக் குண்டாகாது.

இன்னும் பெளவ முற்ற ழுந்தினு - நாழி கொளளா நாழி யினலபுனல்-

இதன்றியு நாழியானது சமுத்திரத்திலே பொருந்தி யமிழ்ந்திலது மலையையுடையவந்தச் சமுத்திரத்தி னீரையெல்லாங் கொள்ளமாட்டாது.

அதனுற் கருத்து முதலுள தாக-வேண்டும்

அப்படியிருக்கையிலுலே பொறியோடுங்கூடியிருந்தாலு மான்மாவுக்குள்ள வறிவுண்டாமொழிந்து கத்தாவுக்குள்ள வறிவெல்லா முண்டாகா தாகவேண்டும்.

அன்றேயீண் டினியமையும்- அநாதியிலே யிப்படியிருக்கையிலே நீயிவ்விடத் தருளோடுங் கூடினை வான்மா வெல்லாததையு மறியுமென்ற சொல்லி யினி விடுவாயாக. அதெனின்?

எல்லா மெனு மிச்சொல்லாற் படும்பொரு - ளானத்துங் தாக் கா தனிப்பரத் தற்றவர்க்-கெ வ்வகை யுணர்வு செய்வ தென் செப்புக-

சர்வமுமென்று சொல்லப்பட்ட சொல் லினுலுண்டாகிய பொருளானத்திலுந் தோ ய்வுறநிற்கிற வொப்பற்ற சிவனிடத்திலே பொருந்தினவர்க் கெந்த மூறைமை சர்வ ஞ்ஞியமுண்டானது, அவ்விடத்துச் செய் யப்போகிறதொழி லேது, சொல்லுக. ஆ கையால் சிவனைப் பெற்றவர்களுக்குச் சர் வஞ்ஞி பத்துவமென்பது கூடாது.

ஒன்றி லுறுன் றும் மொன்று தலகி-னின்ற போ தையிர் நோயா மன்றே-

இஃ தான்மாவுக்குச் சர்வஞ்ஞியத்துவ முன்டென்றதை மறுத்தது.

மேன் மூத்தியை மறுக்கிறார்.

இதன்றியும்,

முத்தி யிலான்மாவுஞ் சிவமு மொன்று மென்னில்? ஒருமுதலில்லையாம். அப்படிப் பரமுத்தியடையாமற் சரீரத்தைப்பெற்று ஜீவன் முத்தரு யிருக்குமென்னில்? அப்படி யிருந்த வான்மா சிவனுக்குச் சமமாகாதே! ஆகையா லீ தந்தமன்று. இதன்றியும்,

முத்தி யுற்ற கற்றவ ரவை யினை - சர்வ ரென்றனை

முன்னே திருவருளைப் பெற்றவர்கள் மு த்தியைப் பெற்றிருக்கிற நல்ல தவத்தினை யுடைய பெரியோர்களுடைய கூட்டத்தி னருகே சென்றிருப்பார்க ளென்று சொன் னாய்.

சார்தரு மூத்தி-சாலோக்கிய மோ

இப்படிப் பொருந்திரு ர்களென்று நீ சொன்ன மூத்தி சாலோக்கிய மூத்தியைச் சொன்னையோ?

சாயுச்சிய மெனில்-

அப்படியன்றுகாணும், நான் சாயுச்சிய மூத்தியைச் சொன்னேனென்னில்?

உத்த மூற்ற கந்தல கழித்த-வறிவிரை டறிவு

ஆன்மாக்களைப் பொருந்தின மலங்களைப் போக்கின கத்தாவினுடனே யான்மா கூடினவிடத்து

பிரியாப் பெற்றி-வேண்டு மென்றதற்கு

பிரியாமலொன்றுபட்டிருக்கவேணு மென்ற வியல்பினுக்கு

ஈண்டிவரிவ்வா-றிருப்பரென்பதற் குருத்தான் வேண்டும்-

இவ்விடத்தந்தப் பரமூத்தியைப் பெற்றவர்கள் முன்னே மூத்தியைப்பெற்றிருக்கிற பெரியோர்களோடுங் கூடியிருப்பார்களென்று நீ சொல்லுகையாலிவர்களுக்கு மொரு சரீரமுண்டாகவேண்டும். இதன்றியும்,

அன்னவரு ளொன்னிலிருப்பினுஞ் - சிவன் மூத்தரென்றே

கத்தாவினுடைய திருவருளைப் பெற்றுப் பரமூத்தியையடையாமலிந்தச் சரீரத்தோடேயிருந்தார்களாயினுமவர்களை சிவன் மூத்தரென்று நல்லோர்கள் சொல்லுவர்கள். அப்படி நல்லோர்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கையிலே

அகன்று-நிங்கிய முருவ நிங்காதாயின்-

இந்தச் சரீரந்தானே விட்டுப்போய்ப் பரமூத்தியைப் பெற்றவிடத்துஞ் சரீரந்தானே நிங்காமலிருக்குமாயின்,

ஒக்கிய முத்தியாவதென்னுத்தான் சொல்லுக-

செடியுடலுணுகாக் குடிலை கொடுக்குமென்-றெருதினை நீயே

பேதாய் பகட்டுரை-யொளிர்கினை மூச்சித்தளிரெனுமிதுதகும்-

இச்சாரூபநச்சினை ரென்னில்-

மும்மலத்தேதுமின்மையதை றை-

இதுவளர் மூத்திப் பதமெனவியம்புவர்.

ஈங்கிவைநிற்க-

அந்த முத்தியிந்த வசுத்தமயாதேகம் பொருந்தாது, சுத்தமாயாதேகத்தைக் கொடுக்க வந்தச் சரீரத்தோடுங் கூடியிருப்பார்களென்று நீசொன்ன முறைமை

வேம்பினை தடிக்கட்டைக் கைக்குமென்றிங்குவிட்டு விளங்காநின்ற கொம்பினையிற்றளிரைக் கசவாதென்று கொண்டு தற் கொக்கும். இதன்றியும்

சுவேச்சையிலுலே யெடுக்கிற சரீரத்தோடுங்கூடிப் பிரியப்பட்டிருந்தார்களென்று நீ சொல்லின்?

அகையாலே முத்தியின் மல மாயா கன்மங்களிலொருமலமாகலு நீங்குதலில்லையாம்.

இப்படிச் சரீரத்தோடுங்கூடியிருக்கிற முத்தியைச் சாலோகாதியாகிய பதமுத்தியெனறு நல்லோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

இவ்விடத்து நீ பழுதாகச் சொல்லிவந்த பெத்தமுத்திகளை விட்டு நான்சொல்லுகிறதைக் கேட்பாயாக. (கo)

சிவசமவாதி சங்கற்பநிராகரண முற்றிற்று.

சங்கராந்தவாதி சங்கற்பம்.

நிங்கா தொ ளி ருயிர்-விளக் கென நிற்கு ம ளைப்புறு மறி வி ன்று-

ஆன்மாவானது நீங்காத பிரகாசத்தை யுடைய விளக்கைப்போலே சுட்டற நிற்கு ம், அது வித்துவென்று சுட்டியறிகிற வறி விதற்கில்லை.

இறைவற்கே தறியேவென் டுன்றேற-

கத்தா விகாரமில்லாதவ ராகையாலே யவருக்கொன்றையு மறியவேண்டுவதில்லை.

மன்று மான்ம சந்நிதி யளவிற்- காந்த பசாசத் தெய்ப்ப வாய்ந் த-வுயி ருட லி யக்கும்

காந்தமானது விகாரமறநிற்க வதன்சந் நிதியிலே யிருப்பு காரியப்படுமாறுபோல நிலைபெற்ற வான்மா விகாரமற நிற்க வதன் சந்நிதியிலே பொருந்தப்பட்ட பிராணவா யுவான தூடலைக் காரியப்படுத்தும்.

செயலுறு பூ ட்டைபோ- லவ கை யுருப்பு மில கிய தொ ழில் போல்-

சமைக்கப்பட்ட நிரினைக்கிற பூட்டையி னது பலவகையாகிய வையவங்களும் விளங்கபபட்ட தொழில்களைச் செய்தாற் போல

ஐம்பொறி பு லன்க ளின்பு று மன்றே-

பஞ்சேந்திரியங்களுஞ் சத்தாதிவிடய ங்களை யநுபவியாநிற்கும்.

இனைய வாயி லி னிகழ்தரு ப யனைவ - யந்

இந்த விந்திரியங்கள் பொருந்தப்பட் ட விடயங்களை யறிவதற்கு மூன்னை யந் தக் காரணங்க ளநியாநிற்கும்.

தக்காணை மூந்தி
யுணர்ந்திடும்-

இவை யகல் வுழீஇ யையம் பொறி புல நிக ழா-

இந்த வந்தக் காணங்க ளைங்கினவிடத் துப் பஞ்சேந்திரியங்ளோடுஞ் சந்தாதிவி டயங்கள் பொருந்தாது.

இது சகலம்.

உயிர் நீங்கிடு வுடல் செய லிலதன்றே-

பிராணவாயு நீங்கினவிடத் துடல் சேட் யின்றிக் கிடக்கும்.

இது கேவலம்.

இவ்வகை வி னையின் செவ்வி னடத்தும்-

இப்படி யான்மாவின் சுத்திமாத்திரத் திலே பிராணவாயுவானது பிராரத்தவுத் தைப் புசிப்பித்துக்கொண்டு நிற்கும்.

இஃ தவன்பெத்தம்.

மென்முத்தி.

பழமல நீங்கி நிகழுங்காலை-

இப்படிப் பிராரத்தவ மநுபவித்து மு ருமிடத்திவறுக் கநாதியாகிய வாணவ ம லநீங்க விருவினையொப்புஞ் சுத்திநி பாத மும் வந்தவிடத்து

ஏற்றேர் முக வொளி தோற்று கலை னென-

எடுத்துப் பார்த்தவர்கள் முகத்தினது பிரதிபிம்பம் தோன்றுகிற கண்ணாடியைப் போல்

தலைவன தருளுயிர் நிலவிடம் நிலவுக்-காட் டத் தங்கி மாட் டத் தங்கிய - தனைமயும்

கத்தாவினுடைய திருவருளானமாயி னிடத்திலே பொருந்தும்.

இப்படித் திருவருள் பொருந்தவே விற கினிடத்து நெருப்பைக் கொளுத்தினபோ தந்த விறகுகெட் டுக்கினியானது போல வும்,

அளத்துப் புல்லும் வையினீப்பும் - பொன்றது வாகித் தோன்றிடம்

உப்பளத்திற் போட்ட புல்லும் வைக்கோலும் கெட்டுப்போன தன்மைபோலவும் மந்த வான்மாவுந் தன் னுண்மைகெட்டு அருட் சொரூபமாய்த் தோன்ரு நிற்கும்.

அதற்-பசுகாரணங்கள் சிவகாரணங்களாக மாறியறிவு-மேகமாமுயிரியா னென தின்றே.

அறிவிரண்டாய் நில்லாம லருளோடுக் கூடியொன்றும், பின்னை யிந்த வான்மாவிற் கியானென தென்கிற தில்லை. (கக)

சங்கராந்தவாதி சங்கற்ப முற்றிற்று.

சங்கராந்தவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்.

இன்றுனது ரையினென்றி

இப்பொழுது நீ பலவாகச் சொல்லிவந்த பெத்தமுத்தி நன்மையை விசாரிக்குமிடத்து

உயிரொளிர்-தீபம் போலத் தாபந் தரின்

ஆன்மா பிரகாசத்தையுடைய விளக்கைப்போலத் தாவுதலைச் செய்யுமாயின்

இருள்-செறியுந் தன்மை யென்

அஞ்ஞானமாகிய விருள் பொருந்தின தன்மை யென்னை தான்?

அறிவிலதா கில்- அறிவில்லாமையாகில்

ஒளியெனவு ரைத்தவெளிவ தற்கேதாம்- பிரகாசத்தைப்போல வென்று சொன்ன தடைப்படியாகும், விசாரித்துப்பார்.

சந்திதியளவில் மன்னுஞ் செயலுடல்- ஆன்மாவினுடைய சந்நிதியிலே பொருந்தப்பட்ட பிராணவாயுவானது காரியப்படுத்த வுடல் காரியப்பட்டுவரும். அதென் போல்வென்னில்?

காந்தம்போ லவாய்ந்த தென்ற- தன்மையு மூஸராப் புன்மைய தன்றேற- உயிருடலியக்கிற் றுயில்பெறுங் காலை-செய்த தென்

காந்தத்தின் சந்நிதியிலே யிரும்பு காரியப்பட்டாற்போல வெனறு நீ முன்னே சொன்ன தன்மையினையு மிப்போது விசாரியாத சிறுமையினையு மூடையது. அதன்றி யும்,

பிராணவாயுவான தூடலைக் காரியப்படுத்துமாயின் நித்திரை செய்கிற வவதரத்தப் பிராணவாயுவு மொக்க நிற்குமிடத்தல் காரியப்படக் கண்டோ மில்லையே! ஐயா லான்மா வுடலைக் காரியப்படுத்தாமற் தொழிந்து பிராணவாயு காரியப்படுத்தமாட்டாது. ஆன்மா வவிகாரியாயிருப்ப தொழிந்திவையிற்றைக் காரியப்படுதத மாட்டாதென்று நீ சொல்வினை?

மனதியெய்துயிர் பொறிபுலனடத்த வாயுஞ் சடத்தனவாயின்- மன முதலாகிய வந்தக் கரணங்கள் பொருந்தப்பட்ட பிராணவாயு விந்திரியங்கள் விடயங்களிவை யெல்லாத்தையுங் காரியப்படுத்துதற் கான்மாவும் ஜடமாயிருக்குமாயின்

பூட்டையிற் பூணி கூட்டல் பெருதை-

நிரிறைக்கிற பூட்டைபோ லெனில்? பூணியாகிய யெருதிறமே பூட்டையினிடத் தண்டாகிய வவையவங்கள் காரியப்படு வருகையால் நீ செயற்படுத்துகிற பூணியை யான்மாவிற் குபமைசொன்னது திருஷ்டாந்த விரோதம். ஆகையா லீ தந்தமன்று. இதன்றியும்,

புலனும் பொறியினிலி விடுமென்றனை-

சத்தாதி விடயங்களைப் பஞ்சேந்திரியங்களானது பொருந்தி யநுபவிக்குமென்று சொன்னாய்,

அஞ்சு மொருகாற் றுஞ்சாதறிதற்-கழிவென்

சத்தாதி விடயங்களைப் பஞ்சேந்திரியங்களநுபவிக்குமாயின பஞ்சேந்திரியங்களு மேககாலத்திலே யறியாமலொன்றறிந்தது மற்றதாலு மறியாம லிருப்பதற்குக் குறைவென்?

தருச் செழுமலரிலை பலங்-கனி தருவதுபோல்

கல்லமரமான தொருகாலத்திலே யிலையையு மொருகாலத்திலே பூவையு மொருகாலத்திலே காயையு மொருகாலத்திலே பழந்தையுந் தோற்றுவித்து நின்றதன்மை போல

இனையவை யைந்து-மொன்றொன்றுக நின்றறிவுறு மெனில்-

இந்த விந்திரியங்களையு மொவ்வொரு விடயங்களாக வறியுமென்று சொல்லின்

ஒன்றின் பயனெனி லொன்றறி மோரிந்திரியத்தின் விடயத்தை மிதவு மோரிந்திரிய மறியாது. ஈதல்லாமலும்,

நீயாதா - லிது
வேயல்லது

கதமென வி ருசெவி-யிருகூற் றெருருகாற் றெரியாத் தன்மைவங்-தெப்தும்

ஓரிந்திரியமாயிருக்கிறவிரண்டு செவியிலுஞ் சடக்கென விரண்டுபேர் சத்தமொருகாலத்திலே சொல்ல வொருவன் சொன்னதை யறிந்து மொருவன் சொன்னதை யறியாமலு மிருந்ததன்மைவந்து பொருந்துகையிலே யந்தவிந்திரியத்தின் றொழில் காதற்கின்றி யான்மாவிற் காறுற்போல

மறுதியு மெய்யுயிர்ச் செயலுங்-தனக்கிலை தொருவர்க் தெனத் தெளிகிலே யே-

அந்தக் காரணங்களுக்குஞ் சரீரத்திற்கும் பிராணவாயுக்கு முண்டான தொழில்களு மனையயிற்றுக் கில்லை, ஆன்மாவிற்தே யென் றறிவாயாக. எனவே யான்மாவி காரியல்ல விகாரியென்பது கருத்து.

இஃ தவன் பெதத்தை மறுத்தது.

மேன் மூத்திரை மறுக்கிறார்.

இதன்றியு நீ மூத்திரத்தன்மை சொல்லுகி றவிடத்திலே கண்ணுடையிலே பார்த்தவர் களுடைய முகத்தி லெளியயந்தக் கண்ணுடியிலே தோன்றுமாறுபோலக் கத்தாவிடைய திருவருளு மிந்த வான்மாவிலே பிரகாசிக்குமென்று சொன்னாய்,

நோக்கு முகவொளி நீக்கா தாயினைக்-கவருங் கண்ணமு முகுரம் போல-

கண்ணுடியானது பார்த்தவர்களுடைய முகத்திலுண்டாகிய வொளியைத் தள்ளிவிடாமற் றானே யென்னத்தக்கதாகத் தன்னிடத்திலே வெளிகாட்டிநின்றுகொண்டு நின்றாற்போல

கொடுத்தது கோடற்கடுத்து ஏன்-

கொடுத்தது கொள்ளுந்தன்மை யுனக்கடுக்கு மென்றன்று. இதன்றியும்,

காட்டத்தங்கி கூட்டக்கூடு- மிந்தனத் தியற்கை வெந்தழலுங்கா-

வீறுகினிற்துண்டாகிய நெருப்பை டான்டாவிலேறுங் கூடிநிற்கிற வருளிற் குவமைடாகச் சொல்லப்படுவது, நெருப்பு விறகைச்சுட்டுப்போடாமற் றொண்டிருந்தாலாம், அன்றி நெருப்பு விறகைச் சுட்டுப்போட்டவினை யிலுலதந்தமன்று. இதன்றியும்,

உப்பளத்தடுத்த புற்பலாலங்கள் - சடத்தீவனம்

அளத்திலே கூடின புல்லும் வைக்கோலும் ஜடமாயிருந்தாயினும்

கொடுத்தது கொள்ளுந் - தன்மையுன்னுனைக் கின்மையதன்றே-

தற்சொரூபத்தைத்தான்கொடுத்ததனுடைய சொரூபத்தை முன்னுருப்போலப் பெறுந்தன்மை யதற்குண்டு. உனக்கதனுடைய முறைமைதானுமில்லை. இதன்றியும்,

அவமுறுகருவி சிவமயமா மெனக்-கூறினை

அந்நானங்களுக்கேதுவாயிருக்கிற கருவி கனைச் சிவரூபமென்றன் மதத்திலே சொன்னோம்

யாகம்வேறுருக்கவராது-

அதினந்தச் சரீரத்தோடுண்டாகிய வாசை நீ சொன்னதொழிந்திந்தச் சிவசொரூபஞ் சுத்தநின்மலமாயுமிருக்கையாலிது வன்று வாகாது

என்பதென வைமுற்றுன்ப

என்று நீர்சொன்னதென்ன? அந்தமாயாகருவிகடொன்றுதொட்டுவருகிற பிறவித்தொன்

ந் தடைக்குந்-தி ருவருண் மருவ வுரியன வென்னி ல்லில்-	பத்தை நீக்கித் திரிவருளைப் பொருந்தியதனு டைய சொரூபமாகைக் குரியதெனறு நீ சொ ல்லில்?
அருளுரு மா யா விருளின தா ங்கொல்-	அப்பொழுது திருவருளு மாயைபாகிய வ ஞ்ஞான மாகவேண்டும். (கொல்ஆசை.)
சத்தப் பரிச ரூப ரச கறை- யெத் திறத்தின தரு ளியம்புக	சத்தப் பரிச ரூப ரச கந்தங்களோடுங் கூடி- யநிந் துவருகிற மாயாகருவிகளுக்குத் திருவரு ளெத்தனை தூரம், இதற் குத்தரமுண்டாகிற் சொல்வாயாக.
அன்றியு - நி றைந்து நீயாய் நி ன்றனையேனு - ம றைந் தைம்பு லுய்வாரா யென் றுங்-கரணமெல் லாங் கடந்தனை யென்று - மரண மையந்தினப்பு றத்தென்று - மு ன்னருட் டலைவ ர் பன்னின ரெ னவு - மினையவை யொழிய வறிவுவ தெவ்வா - றென் றநிற் கவிக் கொ	இதன்றியும் காளத்தியந்தாதி. "நிறைந்தெ ங்கு நீயேயாய் நின்றருளென்று, மறைந்தை ம்புலன்காண வாராய்—சிறந்த, கண்ணப்பருக்த ண்சோலைக் காளத்தியாள்வாய், பண்ணப்பாயே லெனலுண்பரிசு." என்றும். திருவாசகம். "க ரணங்களெல்லாங் கடந்துநின்ற கறைமிடற் றன், சரணங்களேசென்று சார்தலுமே தா னெனக்கு, மரணம்பிறப்பென் றிவையிரண் டின் மயக்கறுத்த, கருணைக்கடலுக்கே சென் றுநாய்கேர்த்தும்பி." என்றும். தேவாரத்தி ருப்பாட்டு "பையஞ்சுடர்விடுநாகப் பள்ளி கொள்வா ளுளத்தாளுங், கையஞ்சு நான்கு டையாளனக் கால்விரலாலடர்த்தாளும், பொ ய்யஞ்சிவாய்மைகள்பேசிப் புகழ் புரிந்தார்க்க ருள்செய்யு, மையஞ்சினப்புறத்தாளு மாருமர் ந்து வழ்மாலே." என்றும். முற்காலத்திலே

ன்றிய வின்பஃ- கூறுத றகும்

திருவருளைப்பெற்ற பெரியோர்க ளருளிச்செ
ய்தார்களென்று நான்சொல்லவு மிந்திரியங்க
ளவிட்டா லிவனுடைய வறிவு ஜீவியாதாகை
யா லிந்தவிந்திரியங்களன்றித் திருவருளை ய
றியும்பகுதி யெப்படியென்று கேட்கிற வுனக்
குச் சொல்லுகிறது ஒருவனு மொருத்தியுங்கூ
டி யநுபவித்த வின்பத்தைத் தானநுப வி
யாத வலியாயுள்ளவனுக்குச் சொல்லுகிறதை
யொக்கும்,

அருட் பேறி னையன்றே-

மாயைக்குளளே மயக்கப்பட்டி வருகிற பொருள்களை யறிகிறதுதானே பெருகக்கொ ண்டா யாகையா லிதுவு மத்தமன்று. இஃ தன்றியும்,

ஏக முயி றறி வாக மொழிந் தனை-

அருளு மானமாவுங் கூடினவிடத் திரண்டு மொன்முய்விடுமென்று சொன்னாய்,

இரு பொரு ளொருமை மரு வியதிலதே-

இரண்டு முதல் கூடியொருமுதலாய் நிற்கு மென்ப தண்டாகாது.

இவ்வகை கிடக்க மெய்வகை கேண்மதி.

இங்ஙனம் பலவாகச் சொன்ன வத்தங்களைப் போட்டு நாம் சொல்லப்போகிற சத்தியத்தைப் புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக. (மதி-அசை.) (கூ)

சங்கிராந்தவாதி சங்கற்பநிராகரண மூற்றிற்று.

ஈஸ்வர வஷிகாரவாதி சங்கற்பம்.

பலத் துவாரங்களையுடைய குடத்துக்குள் ளிருக்கிற விளக்கைப் போன்ற நவத்துவார ங்களையுடைய சரீரத்திலே நிற்கிற வான்மாக் களு மறிவா யிருக்கும்.

பஞ் றுளைக் குடத்தினுள் விளக்கேற்ப்ப - வறி வுளதாகு முரு வுறு முயிர்கள்-

கண்ணு லோசையுங் கந்தமுங் கருத-வொண்ணு தென்னு முணர் வுடைமையிலால்-

கண்ணைக்கொண்டு ரூபத்தை யறிவதொழி ந்து சுத்த பரிச கந்தங்களை யறியவொண்ணு தென்கிற வறி விந்துவான்மாக்களுக் குள்ளதா யிருக்கையிலால்

அவ்வப் புலன் கட் கவ்வப் பொ றிகள்-

இந்த வான்மா தனக்குக் கொள்ளவேண்டி னவிடயங்களுக்குற்ற வந்தவிந்திரியங்களை

செவ்விதி னிலை சேர்ந்த வகை நுகரும்-

மாறுபாடற நிருத்தி யவையிற்றிலே பொரு ந்தப்பட்டு வருகிற விடயங்களைப் புசியாந்நி கும்.

இது பெத்தம்.

மேன் முத்தி.

மூல மலத்தி ன் பாகம் வந்த தவுதீதி-

இப்படிக் கன்மத்தைப் புசித்தவருமிடத் து வாணவமலநீங்கிப் பாகம் வந்தவிடத்து

இருடரு மிற்பு க் கொரு பொரு ள் கவர-

இருட்டு வீட்டிலே விளக்கைமுன்னிட்டுக் கொண் டொரு பதார்த்தத்தை யெடுக்கவேண் டினவிடத்து

தீபம்வேண்டு மானவாபோல-

ஒருவிளக்கை முன்னிட்டுக்கொண்டு சென் றந்தப் பதார்த்தத்தை யெடுத்த நன்மைபோல

மோக மாமல ம் போக — அஞ்ஞானவிருளாகிய வாணவமல நீங்க

ஞான - விளக் கரணருளாற் று ளக்கறப் பொரு ந்தி — ஞானமாகிய தீபத்தைச் சிவனுடைய வருக்கிரகத்தாலே யனாயவறப் பெற்று

நீர் நிழலினைய சீர் பெறு கட்வு னை — தண்ணீரைப்போலவு நிழலிலப்போலவு மொருவு ரளவிலும் பகுப் பிரதிபகுமின்றி யிருக்கிற சிறப்பினையுடைய கத்தாவை

சலமிலருகிச் சார்ந்தவர்க் கென்றும் — அப்படிப் பகுப் பிரதிபகு மில்லாதவலியிருக்கையிலேயுந் தன்னை யடைந்தவர்களுக் கெப்பொழுதும்

நலமிக நல்கு நாதனினையத்தணந்து — நன்மைப் பகுதிகளை மிகவுங் கொடுக்குஞ் சுவாமியைக் கூடி

பூதி வெம்மை பொருந்தா தியர் ந்த-நீழல் வாழு நினைவினர் போ ல- — மத்தியாகத்திலே வழிதவறினவர்களுக் கந்த வழியிலே யுண்டாகிய பொழுச் சூடு நீங்கத்தக்கதாக வுயர்ந்த மரத்தி னிழலிலே வந்து பிரியப்பட்டிருக்கிற நினைவை யுடையவர்களைப் போல

திருவடி- நீழல் சேர்ந்து - கருவு று தியரங் களைங் திருந்திடுமே. — இந்த வான்மாவுங் கத்தாவினுடைய திருவடி- நிழலைப் பொருந்தித் தனக்குண்டாகிய ஜாதி தக்கங்களையெல்லா நீக்கிக்கொண்டிரு குமென் றறிவாயாக. என-று. (கஉ)

ஈஸ்வர விகாரவாதி சங்கற்ப முற்றிற்று.

ஈஸ்வர வவிகாரவாதி சங்கற்ப நிராகரணம்.

இருன் தன் கேள்வி

இப்படியிருந்தது நீகேட்ட கேள்வி நான் சொன்னதற்குக் குற்றமென்ன?

திருந்திடு மூயிர்க-ளறி வெனில் வாயிற் பொறி புலனென்னை-

திருத்த முண்டாகிய வான்மாக்கள் அறிவோடுங் கூடியிருந்ததா மாயிற் சுத்தாதிவிடயங்களை யறிதற் கிந்திரியங்கள் வேண்டுவதில்லை. இந்த விந்திரியங்களைக்கொண்டறிகையிலே யான்மாவுக் கறிவில்லையென்ப தவன் கருத்து.

மற் றனைவ பற்றி யுற் றறிந் திடுதலின்-

அந்த விந்திரியங்களை யான்மா பொருந்திப் பொருவிடயங்களை யுற் றறிந்து வருகையிலே

அறிவென வழங்கு முயினை வுரைத்தல்-

ஆன்மாவை யறிவென்று சொல்லப்படுமென்று நீ சொல்லுகிறது

காணுங் கண்ணினன் கைகொடு தடவிப்- பூணும் பொருளின் பெயர்பல புகறலென் னுங்கிளவி தன்னெறு தகுமே-

கண்ணினாற்கண்டுந் தெரிகிறவன் கண்ணினைக்கொண்டு பதார்த்தங்களைக் கண்டு சொல்லாமற் கைகளைகொண்டு தடவி கைகளிலே தட்டின பண்டங்களுடைய பலபெயர்களைச் சொன்னவனென்கிற சொல்லொடொக்கும். ஆன்மா வறிவாயிருக்கையிலே தானே யறியாமலிந்திரியங்களைக்கொண்டறிந்ததென்று சொல்லுகிறது. இதன்றியும்,

அவ்வப் புலன்கட் கவ்வப் பொருங்க ளவ்வப் புலன்கட் கேற்ற வந்தவிந்திரியங்களைச் செய்

*ஸ்ரவை வவ்விகாரவாதி சங்கற்பநிராகரணம். எனை

நிகளைச் - செவ்வை யையிலே மாறுபாடாக நிறுத்திக்கொள்ளுதி
வந்தி னிறுவவி னையிறுதலே யான்மாவை யறிவென்று நீ சொ
னதிலெனச் சொன்னாய்,

ப்பினை-

அறி விலாமை கண்டனம்

இது கொண்டே யான்மாவுக் கறிவில்லை யென்கிறது கண்டோம்.

அனை புலற்கு ட்- பொறிக ளை வையி னறிவொடு பொருந்தில்-

தன்னோடு பொருந்த வேண்டின விடயங் களுக்கே ற்ற விந்திரியங்களை யேவிக் கொள் ளுதலையிலே யான்மா வறிவோடுங்கூடி யிருக் குமென்று நீ சொல்லில்,

கண்டனம்

ஆன்மா வறிவேயாகி லிந்த வவதரத்திற்கு க் கிட்டினதோ ரிந்திரியத்தைக்கொண்டு தன க்குவேண்டின விடயத்தைப் புசிக்கவேண்டு மம். அதில்லாதடியாலே யான்மா வறிவன்று. பின்னும்,

உதவிய தொன் றுற் ற தெ னை வையற்றினு - ருண் டோ வென்னில்

சோத்திரத்தைக்கொண்டு சத்தத்தை யறி வதொழிந்து மாதொன்றுகிட்டினை விந்திரிய ங் கொண்டு சடகமென வோர் தொழிலைச் செய் தவர்களு மிந்தப் பூமிக்குள்ளே யுண்டோ வென்னில்,

கண்டனம்

அப்படிக் காணப்பட்ட தன்று. அஃ தெ ன வேனு மென்னில்?

மேலுட் - கட வுளிற் கழி மலர் ழுகிய மதனன் -

மூற்காலத்திலே கந்தாவினுடைய யோகத் தைத் தவிரச்சிவனுடி மன்மதன் மணம்பொ ருந்தின புஷ்ப பாணத்தைக்கொண்டு கிட்டி னபோது

அங்க முகங்கள்

அவனுடைய சரீரமான து அசரீ ரமாகப்

ன

கூஅ ஈப்வர வ்வீகாரவாதி சங்கப்பிராகரணம்.

தங்டைக் கிடந்த தை-

பொருந்தத் தக்கதாகச் சாம்பராய்ப் போய்விட்டது.

வையின் றிர ள்ற் செய்ய கிறு பொறி - மாட்டி மூட்டினை தன்றே

கண்கொண்டு பார்த்தொழிந் தவன் மேலே வைக்கோற் றிரளைக் குவித்துச் சிவந்த கிறிய நெருப்புப் பொறியை மாட்டி யூதி யெரித்த தல்லவே!

மீட்டும்-

இதன்றியும்,

தே னைமர் தவி சி ரண்முக னு ச்சி - யறுத்தது ங் கருவி பொறு த்தோ வன்றே-

வண்டுகள் பொருந்திய தாமரைத் தவிசின் மேலே யிருக்கிற பிரமாவினுடைய நடுவிற் றலையை கைகளங் கொண்டு கிள்ளிப்போட்டு தொழிந்து ஒரு வாட்கொண்டு டறுத்துப்போட்ட தில்லை.

ஈசன தியல்பு பேசுத றவிர்க-

நா ரண்மாவுக்குச்சொல்ல நீ கத்தாவைக் கொண்டுவந்து சொல்லுவா னேன், அதைவிட் டான்மாக்களிலே யுண்டாகிற்சொல்?

காழி மாநகர்க் கவுணியர் கடவு ள்-

சீர்காழியாகிய பெரியநகரிற் றண்டாகிய கவுணியகோத்திரத்திற் கெல்லாந் தலைவராகி ய சம்பந்தராலே

ஞான மாகிய நற் பதிகங்க - ளெழுதறு மன் பார்த மிழ் புறு மொழியால்-

அருளிச்செய்யப்பட்ட ஞானமாகிய நல்ல திருப்பதிகங்களா லெழுதப்பட்ட வண்டையு டைய சம்பந்த சாஸ்திரியருடைய வினியவாக் கினால்

களிறென வ ணைந்த கன்மனப் புத்தன்-முருட்டுச் சிரமொன் றிரு ருட்டின ரண்றி-

மத்தயானையைப்போ லெதிர்த்துவந்த புத் தனுடைய மொட்டந்தலையை யுருண்டுவிழும் தக்கதாகச் செய்ததல்லது

வாய்ந்த வாளொன் றேந்தி நிலரே-

கூர்மைபொருந்திய வாளை யெடுத்துக்கொண் டல்லவே! ஆகையாலே யான்மாக்கள் கண்டதோர் பொறியாற் கொண்டிட வல்லார்களென்று சொன்னது

என்றது மீர் வாள் கொன்றதென்பது போற்-றனித்துணை யருளாற் றுணித்தன என்ப-

ஈர்வாள் கொன்றதென்றல் அவ்வாள்கொன்றதாகாமலந்தவாளைக்கொண் டொருத்தன் கொன்றற்போல வொப்பில்லாத கத்தாவினுடைய வநுக்கிரகத்தினாலே புத்தனுடைய தலையைத் துண்டித்துப்போட்டார்களென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

ஆகவின் வாயி லளவினி லறிதலி-லேதமி லறிவுயிர்க் கெய்துத லிலதே-

ஆசையாலிந்த விந்திரியங்களுடைய வெல்லையிலே நின்றறிந்த வருகையினாலே குற்றமற்றிருக்கிற வறிவான்மாவிற் குண்டாகாது. திருவருளறிவிக்கவேண்டும்.

இது பெத்தத்தை மறுத்தது.

மேன் முத்தியை மறுக்கிறார்.

இருட்கு விளக் கொன் றேந்தி னர் போல-

இருளினிடத்திலே யொருபண்டத்தை யெடுக்கவேண்டினவர்கள் கையிலே விளக்கைப் பிடித்துக்கொண் டந்தப்பண்டதை யெடுத்தாற்போல

மருட்கு ஞான மன் னுத லுளதே - யென்றனை

இவனுடைய வஞ்ஞானமாகிய விருணீங்கு கைக்கு ஞானவிளக்கு நிலைபெற்று நிற்கத்தக்கதாகக் கத்தா வநுக்கிரகஞ் செய்யுமென்று சொன்னபடி,

கருவிக ளிடா வு மசேதனங்-கள் சென்றியவுயிருந் தரியத் தன்மையன்-

தத்துவங்கள் முப்பத்தாறும் ஜடம், ஆனவமலத்திலே செறியப்பட்ட வான்மாவும் தரியத்திலே நிற்பானொருத்தன்,

ஆதலினந்த ரனவருங் கூடித்- திதற வருநெறி தெரியு மென்றற் றே-

ஆகையால் இது தன்னிற்கூடித் திருவருளைப்பெற்றது தமக்குக்காட்டாகச் சிவனைப்பெறுமென்றது அனேகங் குருடர் தம்மிற்கூடிக் குற்ற மற்றிருக்கிற தொரு பெரிய வழியைக்கண்டந்த வழியேபோ யோரூரிலே சென்றார்க ளென்று சொல்லுகிறதற் கொக்கும். இதன்றியும்

கீர்கீழ லனைய கீர்பெறு கடவுட் சேர்ந்தவர்க் கின்பம் வாய்ந்திடு மென்றனை- தாதவ மென்றனுஞ் சேதன மின்மையின்-

கீளைப்போலவு நிழலைப்போலவும் பசுப்பிரதிபசுமில்லாமலிருக்கிற சிறப்பினையுடைய கத்தா தன்னைவந்து கூடின பக்குவான்மாக்களுக்குப் பேரின்ப முண்டாக வருகிறகுஞ் செய்வனென்று நீ சொன்னாய், மரமான தெப்பொழுதும் அறிவில்லாமல் ஜடமாயிருக்கையினாலே

இனைத்தோர் வம்மி னென்பது ங் தன்பம்-வினைத்தோர் தம்மில் வெறுப்பு மொன்றிலதே-

வெப்பியிலாலே யிளைத்துப்போகிறவர்களை வாருங்களென்று பிரியப்பட்டழைத்ததுந் தன்னை வெட்டிப்போட்டவர்களினபேரிலே யகிதப்படுவது மில்லை. இதன்றியும்

பொடித்திடு கொப்புள் வெடித்திடு பாதம்-வெய்ய பூதியி னுள்ளுற வழுங்கி- யாம்புதலின்றி

பொடியினாலே யுள்ளங்காலிலே கொப்புளங்கொண்டதடைந்து சுடுகிற புழுதியுள்ளே பட்டழுந்தியதனாலே யாற்றமாட்டாமல்

ஆ றியங்கினர் முன் - றேற்றிடு மென்று சொல்ல வு மிலதால்-

இவ்வகை கடவுட் கியம்புத றவ றே-

பாசஞானப் பழிவழியொழுக-வி சன தருள்வழி யியம்புவன் கேண்மதி.

வழி நடந்துவருகிறவர்கள் முன்னே மரமானது சென்றுதோன்றி யவர்கள் விதனத்தைத் தீர்த்ததென்கிற சொல்லு மதற் கில்லாதபடி-யாலே

நீரு நிழலும்போலு மென்கிற அவிகாரவாதங் கத்தாவிற்கு நீ சொன்னது மிகவும் பழுதாம். ஆதலால்

இனி சரீரசம்பந்தமு நீங்காமற் கத்தாவையும் அவிகாரவாதஞ்சொன்ன குற்றத்தையுமுணர்த்தாய முத்திநெறியைவிட்டுக் கத்தாவினுடைய திருவருள்வழி சொல்லுகிறன் புத்திபண்ணிக் கேட்டாயாக. எ - று. (மதி - அசை.)

சுப்பர வவிகாரவாதி சங்கற்பநிராகரண முற்றிற்று.

நிமித்தகாரண பரிணமவாதி சங்கற்பம்.

புவனமியாவையும் புனிதனதுருவாஞ்-சிவமுஞ் சத்தியு மெனத்தெனி

இந்தப்பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சிவ சொரூபமாயிருக்கும். இதி லருவமாயிருக்கிறது சிவமு முருவமாயிருக்கிறது சத்தியு மென்று தெளிவாயாக.

அவற்று-ளசேதநமென் றுணர்தற் கிலது

அந்த விரண்டுவகைக்குள்ளு மசேதநமாகச் சொல்லப்பட்ட தொரு பொருளு மில்லை.

அது-சேதந வுகர்பொழு திரண்டு மோர்திறத்தே-

அருபமா யறிவா யிருக்கிறவ னநுபவிக்குமிடத் தந்த விரண்டுபகுதியு மொன்றுயிருக்கும்.

இதுவெவ னுமொன்றை யதுவாய்ப் படுத்துப்-பொதுமையினிற்கும் போத மென்றறிக-

இதுவென்று சுட்டப்பட்ட தொரு விடயத்தை யநுபவிக்குமிடத் தந்தவிடயங் தானேயாய் அந்தவறிவென்னும் விடயமென்னு மிரண்டாகாமற் பொதுமையிலே நிற்குமென் றறிவாயாக. இதன்றியும்

பொற் பணிப்பேதம் புரைவழியொருவழி-

பொன் னென்றுயிருக்கையிலே பொன்னுக்கும் பணிக்கும் பின்னுஞ்சொன்னுற்போலவறிவிற்கும் பிரபஞ்சத்திற்கு மொருபகுதிப்படியுஞ் சொல்லலாம்.

நற் பொனிற் றிகழ்வென் நயவிடத்தங் காண்கையாற் பொனணியு

நல்லபொன்னி னுண்டாகியமாற்றுப் பணியிடத்தங் காண்கையாற் பொன்னும் பணியு

ப்பதொன் றன் ருல்-

மொருதன்மையாகவிருக்கப் பொன்னையும் பணியையு மறிவிற்கும் பிரபஞ்சத்திற்கு மூவமையாகச்சொன்ன தென்னதானென்று கேட்கில்,

ஆவது மாகா தெழிவது மெனு மிப் - பாவக மூன்மை பாரா தோர்க்கே-

இந்தவுவமையாம்பகுதியிந்தவுவமை யாகாப்பகுதியெனறு சொல்லுகிற விந்தப் பாவகமூன்மையைத் தரிசியாதவர்களுக்காயிருக்கும். உண்மை பார்த்தவர்களென்றும் பாராதவர்களென்றுஞ் சொன்னதுகொண்டே யறிவிலே பின்னமுண்டென்னில்,

பாராதோ ரெனப் பல்லுயிர் பகர்தலின்-

உண்மையைத் தரிசியாதவர்களென்று நான் சொன்னதுகொண்டே நீயான்மாக்களைத் தனித்தனிப் பொருளுமதலென்று சொல்லில், பலவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற வான்மாக்கள்

ஆராய்ந் தூரைக்கி னைவ பிற வல்ல-

அத்தன்மையை விசாரித்துச் சொல்லுமிடத்தந்த வான்மாக்கள் சிவனுக்கு வேறுயிருப்பதொன்றன்று, எல்லாஞ் சிவமுதலியென்றறி. இதன்றி

பலபல பேதமில வெனபோ ருமில்-

சிவமும் மான்மாக்களும் பிரபஞ்சமுந் தனித்தனி யொவ்வொருமுதலென்று பலபேதங்களாகச் சொல்லுவார்களுமுண்டு; அதுவித்தியமன்று. கண்ணென்றொருமுதல் கண்டுவருமாபோல வானமாவென்றொருமுதல் தனித்தறிந்துவருமிடத்திதனையில்லையென்பாரேனெனின்,

கண் ணினை கண்ணெனறைக் கண்டுவருகிற காரணியதொளியைக் கந்தக் கண்ணுக் குண்டாயினபடிக் காண்கிற

என்னினை தெனி சுயன்
லது-
நின்னிய விருளிற் செறி பொருடெரித்தலு-மின்னை
மின்மினி யெனவிரு கண்மணித்-தன்மைதானுந் தாவிலது
அதனுற்- கண்ணின துருவுமதித் கதி ரொளியு-நண்ணுருஞ்சத்திசத்தர்கணிப்பே-
உலகேழனைத் திசைபத்தெனவொருவன்- பலவாய் நின்ற படியிதுவென்றும்-

ஊனுயிராவா யுணர்வா யென்கடம்-

நெருங்கியிருக்கிற விருளுக்குள்ளே பொருந்தியிருக்கிற பொருளின்ன பொருளென்றைக் காணும் பகுதியுண்டோவில்லையோ? இதன்றியு

ஒருமின்மினி யிருளை நீக்கினமாதிரியாதி யிரண்டு கண்மணியுங்கூடி யிருளை நீக்கிக்கண்டோமில்லை.

கண்ணுடைய வழிவுமதனிடத் தாதித்தப் பிரகாசத்தாலுண்டாகிய காரகுகியுமிவையெல்லா மனதிலேயெட்டுதற்கரிய சிவம் சத்திகளுடைய நாடகமென்றறிவாயாக. ஈதெற்கே கூணப்பட்டதென்னில்,

திருவாசகத்தில். "நிலைபேர் நெருப்புயிர் நீள் விசும்பு நிலாப்பகலோன், மூலருயனைமந்த மேலுடனன்வகையாய்ப் புனைந்துரைத்தாங்கு, ஐலகேழனைத் திசைபத்தெனத் தானொருவனுமே, பலவாகி நின்றவா தோணோக்கமாடமோ" என்றும்

தேவாரத்தில் "ஊனுயிராகி யுதிரமெலும்பாதி யுதலுணர்வாகிப் பிறவினைத்தானே நின்றாய், கானேறு மறிபுலியே பென்னுரல் வாங்கு மல்லனவுந் தீயன்மையுங் காட்டாநின்றாய், தேனாருங் கொன்றைசேர் நின்றியூராய்ப் திருவாலீனக் காவிலுறைதல் செய்யேலுரானை, மானாய்நின்

பொற்பாத மடையப்பெற்று லல்லல்கண்டங்
கொண்டடியே னென்செய்கேனே." என்றும்

மானக் கண் ணேமணியே யென்றும்-

திருவாவடுதுறைத் தேவாரத்தில் "திருவே
யென் செல்வமே தேனேவாமேனர் செழுஞ்சு
டரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதிமிக்க, வுருவே
யென் னுறவே யென்னுனே யூனின் னுள்ளு
மே யுள்ளத்தி னுள்ளேநின்ற, கருவேயென்
கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற் கருமணியே
மணியாடும் பாவாய்காவா, யருவாய வல்வி
னைநோ யடையாவண்ண மாவடுதன்னு றுறையு
றையு மமரரேறே." என்றும்

தாமே தாமாய்ச் செய்தன ரென்றும்-

திருக்கடைக்காப்பில் "பத்திப்போர் வித்
திட்டுப் பரந்த வைம்புலன்கள்" என்னும் தி
ருத்தாளச்சத்தியில். "தாமே தாமாகச் செ
ய்யு மவன்." என்றும்

நாமே சிவமாய் கண்ணினை மென்றும்-

திருவாசகத்தில் "அவமாய நேவ ரவகதி
யி லழுந்தாமே" என்கிற திருப்பாட்டில் "நா
மொழிந்து சிவமான" என்றும்

காயிரப் பழமாய்ச் சுவையாய் ருகர்வு - மோயா தண்போன் முனேயென்றும்-

தேவாரத்தில். "தீயாகி நீராகித் திண்மை
யாகி" என்னும் திருப்பாட்டில் "காயாகிப் ப
ழமாகிப் பழுத்தி னின்ற விரதங்க ளுகர்வா
னுந் தானேயாகி." என்றும்

அறிவோன் ரு னு மறிவிப்போ னு-மறிவா யறிகி ன்றேரு னு மறிவு மு-யெம்பொரு

அந்தாதியில் அம்மைவாக்கு "அறிவானுந்
தானே யறிவிப்பான் ருனே, யறிவா யறிகின்
ருன் ருனே-யறிகின்ற, மெய்ப்பொருளுந் தா
னே விரிசுடர்ப்பா ராகாயம், அப்பொருளுந்
தானே யவன்." என்றும்

டாணும் வியங் தி
தவெனப்படு-ம
ப்பொரு ளீடாவு
மவனே யென்
றும்-
தாய் தலைப்ப
ட்டங் கொன்று
ய்த் தென்றும்-
ஏதம தற நான்
கெட்டே னென்
றும்-
இன்று மின்று
மிறையோ னளி
த்தவை - பன்னி
லெண்ணரும் பா
ன்மைத்து
ஆதலிற் - றரு
பொருள் கொள்
பொரு டருவோ
ன் கொள்வோ-
லொருபொரு ளி
வ்விய லுவப்பெ
ன வுணர்க-
நுகர் பொரு
ள் சத்தி நுகர்
வோன் சத்த
னென் - றிகலறு
முணர்வு வந் தெ
ய்துத லரிதே-

திருவிசைப்பாவில். "மோ தலைப்பட்ட க
டல்." என்னும் திருப்பாட்டில். "தாம் தலைப்
பட்டங் குருகி யொன்றுய." என்றும்
திருவாசகத்தில். "வான்கெட்டுமாருயிர்." என்னும் திருப்பாட்டில், "நான்கெட்டேன்." என்றும்

முதலே சொல்லிவந்த திருவாக்குக ளென்றி
யின்னமு மேலு மநுக்கிரகம்பெற்ற தம்பிரா
ன்க ளருளிச்செய்த செயல்களைச் சொல்லுமி
டத் தென்னிறந்த பகுதியினை யுடையது.

ஆகையாலே யொருவ னொருத்தனுக்குக்
கொடுக்கிற பொருள், தான் கொள்கிறபொரு
ள், ஒருபொருளினைக் கொடுக்கிறவன், அந்தப்
பொருளைக் கொள்கிறவன், எல்லா மொருடொ
ருளாயிருக்கு மிந்த மூன்றையுள்ளதாகிய வத்த
மென் றறிந்து பிரியப்படுவாயாக. ஆகையால்

இதனுற் புகிக்கப்பட்டிருக்கிற சத்காதி வி
டயங்களு மந்த விட்டயங்களைப் புகிக்கிற விவ
னுஞ் சத்தி சிவமாகிய சைதன்னியம்; இவை
யிரண்டும் வேறல்லவென்றும் மாறுபாடற வ
றிக்கிற வறி வொருவனுக் குண்டாகிறது மிகவு
மரிது.

இது பெத்தம்.
மேன் முத்தி.

ஞானவ னைனு மிது நனவ வழி

ஆன்மாவுந் தனியே யொருமுதல், சிவமுந் தனியே யொரு முதலாமென் றிங்ஙனந் துவி தபாவகமாகச் சங்கற்பித்துக்கொண்டு நிற் கிறது குற்றத்தை யுடைத்தாகிய வழியாயிருக் கும்.

நல் வழி-தா னவ ருகை யிது சாயுச்சியம்-

நல்வழியானது தா னொருமுதலறச் சிவ முதலேயாய் நின்று வருகைச் சாயுச்சிய மென்று சொல்லப்படும்.

இத்திறன் றெ ளிய வுய்ந்திடு மள வும்-

இப்படி யிவனுக் குண்டாகத்தக்கதாக விவன் பொதஞ் செலுத்துமளவும்

யாதொரு வ கையி னீதியதா கத்-தா னறிவழி யே தலைநின் று

சன்சாரத்தோடுங் கூடி யிருந்தவன் அ வற்றை விட்டுத் தா னின்ற தது நீதியாக வி தமச்சு முத்திக்கு வழியென்று தன்னுடை ய பொதத்துக்குந் தோன்றின வழியிலே தலைநின்று

என்று-மூ னு யிர் சிவத் தி லொடுங்கிட ந டத்தி-

தனவி லு நனவி லு மிந்த வுடம்பையு மூ யிரையுஞ் சிவத்திற் குள்ளே பொருந்தத்த க்கதாகச் செலுத்தி

மூடு முழுமல ம் வீடுங் காலை-

ஒன்றையு மறியவொட்டாமற் பொருந் திக்கொண்டு நிற்கிற வாணவமல நீங்கு ம வதரத்து

கருவிக ளெ ளி விற் புரிதரு மறி

சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி தூரிய மென்று சொல்லப்பட்ட காலவதரத்தில

வு-சாக்கிரங் க ணவுநீக்கமில்சூ ஷ்ணை - தூரிய மெ னறனை பயிறரு மறிவு -

மறிகிற வவதரம் அறிகருவிக ளிக்த வவ த்தைதகடோறு மேற்றக் குறைச்சல்களாக நிற்கிறதாக விருக்கும். ஆகையால் இந்தக் கருவிகளெல்லாம் சூழன் றுமறியா மற் கிடக்கிற வவதரம் தூரியாதீதம்.

இது கேவலம்.

தூரியா தீதத் தூரியாத்தன்மை யி - விறை யருளுதவும்

இந்தத் தூரியாதீதத்தை விட்டு நீங்கா மனிற்கிற வவதரத்திலே கத்தாவினுடைய திருவருளானது கருவிகளைக் கூட்டி யிவ னுடைய பெத்தத்தை ஜீவிக்கப் பண்ணும் பொழுது

கறை யற மா றி - யறிவே யா கும்

ஆணவமல நீங்கிக் கருவிகளோடும் கூடி யறிவாகநிற்கும்.

இது சகலம்

மேற் சுத்தாவத்தை.

பிறியாக் கரு விக-ணின்றை மூ தலெவத்தையில் அறிவிலதாக த் - தூரியாதீதத் தோற்றக் - திரி யாதது ற்சிவ கதித் திறனே.

இவனை விட்டு நீங்காமனிற்கிற கருவி மூப்பத்தாறும் நிறைந்துநிற்கிற சாக்கிரா வத்தையிலே

எல்லாக் கருவிகளுங் கழன்றிருக்கிற தூரியாதீதந் தோன்றினவிடத்தவவதர நீங்காமனிலைபெற்று நிற்கிறதே யிவனு டைய சிவகதி. எ - று. (கரு)

நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி சங்கற்ப மூற்றிற்று.

நிமித்தகாரண பரிணமவாதி

சங்கற்பநிராகரணம்.

திறம்பெறநீ யிங்கு கறைக்தமை கருதின் -

நீ நன்முக விவ்விடத்திற் பெத்தமுத்திகளைச் சொன்னையெயிற்றை விசாரிக்குமளவி லெப்படியிருந்தது. இதற்குச் சூற்றமென்ன?

புவனமியாவையும் புனிதனருளெனில் -

பிரபஞ்சமாகக் காணப்பட்டிருக்கிற தெய்வாங் கத்தாவினுடைய சொரூபமென்று நீ சொல்லில்,

அவன் முதற் காரணம், அன்றெனில் -

விசுவாதிரூபுள்ள வந்தச் சிவன் இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு முதற்காரணமாகவேண்டும்.

நிமித்த காரணனே நிமித்தகாரணமென்றுறைத்தனை -

அவனை முதற்காரணமல்லவென்று நீ சொல்லில்,

நீ - யவனை காரண மதனைத்தும் மென்றுறைத்தனை -

அவனை நிமித்தகாரணமென்று சொல்லென்று நான் சொல்ல

மண்டனிற் குலாலன் றண்டசக்கரா தியிற் காரணமூன்றும்

நீ பினையும் விசுவாதிரூபுள்ள சிவன்முதனிமித்தகாரணமும் தினைக்காரணமும் முதற்காரணமும் மெல்லாமென்று சொன்றுய்.

மண்ணுகிய முதற்காரணமும் மொப்பில்லாத குயவுருவாகிய நிமித்தகாரணமும் மவனுக்குக் கருவியென்று சொல்லப்பட்ட தண்டசக்கராதியாகிய தினைக்காரணமும்

மிலைமூன்றும் மூன்றுகாரணமா யிருப்ப தொழிந்து

மூன்று மொரு காரணமாயிருக்கிற் திங்தப் பூமியினிடத்துக் கண்ட துண்டாகிற் சொல்லுவாயாக.

ஓர் பொருணந் தரித் - தாரணி யதனிற் கண்ட து சாற்றுக-

நிமித்தகாரண மென்றது சிவனை.
துணைக்காரண மென்றது சத்திகளை.
முதற்காரண மென்றது விந்து மோகினிமானென்கிற வுபாதானத் திரயங்களை.
இதன்றியும்,

அத்தனியற்றுமித் தொழில் பிறர்க்கோ - தனக்கோ வீணே வெனக்கி தியம்புக-

கத்தா செய்கிற பஞ்சகிருத்தியம் பிறர் நிமித்தமாகச் செய்தவருகிறுமே வல்ல து தன்னிமித்தமாகச் செய்தவருகிறுமே யவை யிரண்டுமன்றிச் சும்மா பயனற்றதாகச் செய்தவருகிறுமே இதனை யெனக்குத் தெளியச் சொல்வதாயாக? சொல்லமாட்டாயாயின் நான்சொல்லக் கேட்பாயாக.

வீணைனிற் பித்தர் மான்பறுக் தொழில்போற் - றலைமையு மறிவு மிலதென வெகழ்வர்-

சும்மா பயனற்றதாகச் செய்தாலு மாகிற் பித்தராயுள்ளவர்கள் செய்கிற மாகூனி மையற்ற தொழில்போல விருக்கையாற் காத்தாவிற்குச் சர்வமுதன்மையுஞ் சர்வஞ்ஞத்துவமும் மில்லை யென்று சொல்லிப் பெரியோர்க் ளிகழ்வார்கள். ஆகையால் வீணைகச் செய்தானென்று சொல்லவொண்ணாது:

தனக் கெனி லம்ஃது முனிற்ப தொன் றன்றே- தன்போ லறி குருந் தலைவரு மிலரான் - மின் போ னிலைமை யை வேண்டூ லும் பழுதே-

தன் னிமித்தமாகச் செய்தானென்னி லு தவு முன்சொன்ன தேபோலப் பொருந்தவ தொன்றன்று. அதேதென்னில்,

தன்னைப்போலச் சர்வஞ்ஞத்துவமுஞ் சர்வ முதன்மையும் பிற ரொருவருக்கு மில்லாதபடியிலே மின்போலத் தோன்றி மறைந்துபோகிற பிரபஞ்ச வியற்கையைத் தனக்கு வேண்டுச் செய்தானென்று மிது மிகவும் பழுதாம். ஆகையாற் றன்னிமித்தமாகச் செய்தானென்று சொல்லவு மொண்ணாது.

பிறர்க் கெனிற் பிறரும் பிறர்க்காம் பொரு ளுந்தம்-

இந்தத்தொழில் கத்தா பிறர் நிமித்தமாகச் செய்தானென்னில் தன்னை யொழித்து பிறரென் றொரு மூலமும் அந்தப் பிறரென்று சொல்லப்பட்டவர்களுக்கு வேண்டுன விடயமும்

பொருட் கமை கருவியு மதற் குபாதான மூம்-

அந்த விடயங்களைப் புசிக்கத்தக்கதாகவதற் கேத்த கருவியு மந்தக்கருவிக டோனறுகைக் கோ ருபாதானமும்

செய்கையு மென்றோ ரைவகைத் தாலுடு-மாஞ் சைவர் கூறுர்

இந்த வுபாதானத்திலே நின்று பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவிக்கிற சிவனுடங்கூடவிந்த வைந்து வகைக்கு மாறுபாடாகச் சைவராயுள்ளவர்கள் சொல்லார்கள்.

எனிற் - மின் சித்தாந்த மலகித்தாந்த-மென்

என் றிப்படியிருக்கையால் நீகொண்டிருக்கிற சித்தாந்தஞ் சித்தாந்த மல்லவென் றீதானேசொல். இதன்றியும்

சித்தான்றவ
றித்தை மற்றீ
ரெது-

அசித்திலதெ
ன்னில்
அசித்தென்
னுலகில்-

உலகாயதனு
ம்பூதக் கூட்ட
ஞ்-சலமேற்
கொப்புட்டகு
மெனச் சாற்றி
னன்-

தியகருமச்தி
னர் சாவகர்பி
றர்-ரேயமில்
லென நிகழ்த்தி
னரிலரே-

காண்டல்வி
ரோதநிற்பிறர்
கணித்திலர்-
ரன்றினை தூ
ரைக்குமற்றியா
ர்கரி

சித்தாயுள்ள சிவம் அசித்தாயுள்ள பிரப
ஞ்சத்தைத் தன்னிடத்திலே நின்றுக் தோ
ற்றுவியாது.

அசித்தென்கிற வசனம் பிரபஞ்சத்திற்
கில்லை. எல்லாஞ் சிற்சொருபமே யென்னில்,
இந்த வுலகத்தின் கண்ணே பிரபஞ்சம்
ஜடமாயிருப்பதென்று சாத்திரங்கள் சொ
ல்லுவதேனன்? இதன் நியும்

உலகாயதன் மூதலாய்ப் பூதக்கூட்டமா
யிருக்கிற பிரபஞ்சத்தை நீர் மேற் குமிழி
போலு நிலைநிற்ப தல்லவென்று சொன்ரு
ன். அப்படியிருக்கையிலே நீயிந்தப் பிர
பஞ்சத்தைச் சிற் சொருபமென்று சொன்
னது வுன்னமையன்று.

மேலவ ரென்மா வில்லையென்ன வுன்ன
டென்கிரூர்.

பொய்லாத தெரிந்திலுக் கேதுவாயிருந்
கிற புத்துர்கள் சமணர்கள் மற்றுமுண்டான
சமயிகளேனவருமிந்தச் சரீரத்திலே யொ
நறிவுணடென்று சொல்லுவார்கள்; அதனா
லொழிந்தபோய வான்மா வில்லை
யென்று சொல்லுவார்களில்லை.

பிரத்தியகூக விரோதந் நீ காட்டிரூற்போ
லப் புறச் சமயத்தி லுள்ளவர்களு மிப்ப
டிச் சொன்னாவர்களில்லை.

இவ்விடத்து நீ யான்மா வில்லையென்று
சொல்லுகிறதற் கியார்தான் சாகூகி. இன்
ரென் ரூருவரை காட்டு. இதன்றியும்,

உடலுஞ்-சித்
தோ

இந்தச் சரீரமு மறிவோ வறிவல்லவோ?

சித்தின் சேர்
வாற் சித்தெனி
ல்-

அறிவோடுங்கூடி வாதனைப்பட்டு வரு
கையிலே யிந்த வுடலு மறிவென்று நீ
சொல்லில்,

கடபடாதியு
மூடற்கட் சிதை
வென்-

கடபடாதிகளு மிந்த வுடலைப்போல வ
வையு மொருடல்களா யிருக்கையிலே யிந்
த வுடலைப்போலச் சுஞ்சாரமின்றிக் கிட
ப்பானேன்?

தாபர வுயிர்
போற் றனு வொ
ழிந் திவற்றின்-
மேவிய வுணர்
வு விரவிடு, மெ
ன்னில்-

அந்தக் கடபடாதிகளிலே பொருந்திநி
ற்கிற பேறறிவு எல்லா ரூபங்களினுங் கல
ந்த நிற்குமிடத் தயிர் கூடிநிற்கிற வுடம்
பிலே தாக்கிறற்போல மற்றக் கடபடா
திகளிலே தாக்கி நில்லாதென்று நீ சொல்
லில்,

சடந் தயிர்
போலெனைச் சா
ற்றினே யாகலே-
னுடற் றயி ரி
றையை யொழி
க் தண்டன்றே-

உயிர் நிற்கிற வுடம்புபோல வுயி ரில்லாத
வுடம்புகளி லிந்தப் பேறறிவு பொருந்தா
தென்று சொன்ற யாகையா லிந்த வுடற்
குக் கத்தாவை யொழிந் தோ ரூயி ருண்டா
கவேண்டும். நான் திருஷ்டாந்தஞ் சொன்
னது கொண்டே னப்படிச் சொல்லுகிறீ
ரென்று நீ சொல்லில்,

தரு திட்டா
ந்தமுந் தாட்டா
ந்திகமு-மொரு
பொரு ளாகி லு
வமை பெறுதே-

ஒன்றிற் குவமையாகச் சொல்லப்பட்ட
திருஷ்டாந்தமு முவமைப்பற்றி நின்ற தா
ஷ்டாந்திகமு மொருபொருளா யிருக்குமா
யின் பொன்போலுஞ் சொன்னை யென்கிற
வுவமை யிந்த வுலகின்க ணுண்டாகாது,

ஏனேற யாகி லுடற்கிறை தா பரத் - தொன்றி ய நிலையில் வி சேட மென லு ரைக்க-

பூதமுதலின்றிப் பதி மூதலொன்றுமி யாகி லிந்தப் பதிமூத லெங்கு நிற்குமிடத் துத் தாபரங்களைப்பார்க்க விந்த வுடலிற் கு விசேடமுண்டான தென்ன நீ சொல்.

பூதச் சேர் வைப்பே தமென் றறையில்-

பூதக் கூட்டரவி னேற்றக்குறைச்ச லென று நீ சொல்லில்?

சேர்வைப் பே தமென்கொ டு செப்புக-

பூதங்கள் கூடுகிறவிடத்திலே பேதந்தா ன் வந்த தேதுகொண்டென்று சொல்லுவா யாக.

கருமத் தளவில் வருமெனில்

கன்மத்துக் கிடாகப் பேத முண்டாமென் று நீ சொல்லில்,

பித்து - ருரை யிற் றிகழ்மு ணர் வொழிந்தனே யே-

நீ கனமத்துக் கிடாய் வருமென்று சொ ன்ன து, பித்தர் சொல்லுகிற சொல்லிலப்போ ல விளங்காநின்றது; நீயு மறிவு கெட்டுவிட் டதாயிருந்தது.

கருமஞ் செய்வோன் கடவுளன் று

யாதொரு கருமத்தைச் செய்கிறவுனக் கதாவென்று சொல்லப்படாது. ஆகையா லிந்தக்கன்மஞ் செய்தது சிவமல்ல.

உடலு - மருவினின் றிருவினை வளா றுகரா-

உடலும் ஜடமாகையா லொரேதவுமி ன்றிக் கன்மத்தை யுண்டாக்கிக் கொள்ள ளவு மாட்டாது, பிரளயத்த கன்மத்தைத் தாலைகப் புசிக்கவு மாட்டாது. சிவன கூ டநின்று புசித்தாரென்னில்,

கடவுளுரு முடலின் கண்படறுஞ்சல்- யாக்கு மறுதிதலு யிருக்கிற சிவன், கன்மத்துக்கிடாக வோ ருடலினிடத்துவந்து பொருந்துதல், பிராணத்தந் தொலைந்து வுடலைவிட்டுவிடுதல்,

இடர்நலமுறுத லிறங்குதலேறுதல்- இந்த வுடலோடுங் கூடுநின்று புண்ணியபாவங்களைப் புசித்துத்தொண்டுவருதல், சாக்கிராதி யவத்தைகளிலே யிறங்கியதிதப்பட்டுக்கிடத்தல், மீண்டு மூணர்த்தமுறையிலே யேறிச் சாக்கிரத் தானத்திலே வருதல்,

எவ்வகையெணுஞ் செய்கையின்முதலும்- இவையெல்லா மெந்தப் பிரகாரத்தாலுங் கடவுளுக் கிந்தத் தொழில்லாதபடியாலும்;

பலகலியுகினிலவுதலாலும்- கர்த்தா சர்வஞ்ஞனையாலும் பாசஞ்ஜடமாதையாலும் இவையிற்றைக் கற்கவேண்டுவ திலலை. இந்த விரண்டுவகைக்குமின்றிப் பலசாத்திரங்களிந்தப் பிரபஞ்சத்திலே யுண்டாய்வருதலினாலும்,

என்னெரும் பொருளுமிரவியு மொழுயக்-கன்னெனவொன்று காண்கைகயிறலும்- என்னிறந்த பேதமாயிருக்கிற பிரபஞ்சங்களுமிவையிற்றை விளக்கஞ் செய்கின்ற வாதித்தநூபிரஸ்தாபிக் கண்ணெனவொருமுதனெடுவேநின்று கண்டுவருகையினாலும்,

பாசப்பகுதியுமீசனுமொழுயப்-பசுவுமுண்ண பாசத்தினுடைய வகையும் பதியினுடையவகையுமின்றியே பசுவினுடைய வகையுமுண்டென்று நிரூபொருந்தவேண்டும்.

ககசு நிமித்தகாரணபரிணமவொதிசங்கற்பகாரணம்.

டென் றினை சய
வேண்டினேறு -

இது வெனு மொன்றை யது வாய்ப் படுத்து ப்-பொதுமையி னிற்கு மாயையி ன் பொற்பென-

இதுவென்று சுட்டப்பட்ட வொருவிட யத்தை விடையந்தருவு யந்த வறிவானது பொதுவிலே நிற்குமென்றது மாயா மயக்க த்தினுடைய பெருமையென் றறிவாயாக.

பொற் பணி யாவும் பொன் னுந் தன்மையி ன்-

பொன்னிலே யுண்டான பணிகளெல்லா மந்தப் பொன்போல விருந்த தன்மைபோ ல்

நிட்கள சக ளாத திருவுரு நி லையு-மீசனெனை யெனப் பேசுவர்

நிஷ்களமாகிய வருவமுஞ் சகளமாகிய வுருவமு மிலையிரண்டுங கந்நாவினுடை ய சொரூபமா யிருக்குமென்று பெரியோர் கள் சொல்லுவார்கள்.

அன்றி-யருவு ருவாகி வரு மூ லகெனில்-

அன்றி யருவாயுள்ள சிவமு முருவாயிரு க்கிற பிரபஞ்சமாயிருக்குமென்று நீ சொல் லில்,

அனைத்து மா யையெனத் தெ ளிந்திலேமே-

பிரபஞ்ச மாயையாயிருக்கையா லிந்தப் பிரபஞ்சத்திற் குபாதானமா யிருக்குமென் ற சிவமு மாயையென்று தெளிகின்றி யில்லையே! எனவே பிரபஞ்சத்திற் குபாதான ஞ் சிவமல்லமாயையென்பது கருத்து.

இதன்றியும்

ஆவது மாகா தொழிவது மில

இதாம்பகுதி ஈதாகாப்பகுதி இவை யி ரண்டு மிலையென்கிற பாவக மூலகாயதனு

கிமித்தகாரணபரிணமவாதிசங்கற்பநிராகரணம். ககள

தெனும்-பாவக டைய பகூடமாயிருக்கும். அந்தமுறைமைக
மூல காடதின ள் ஞானவான்களுக்கில்லையென்னில்,
ன பான்மை-

கட் கொலை வெகுளி காமங் களவுக-ளுட்ப டுமிவை விட மொழியாதா ரி லர்-

ரேது பாதஞ்செய்கிறது கொன்று பறிக்கி றது கோபித்துச் சொல்லுகிறது பாதாரக மஞ் செய்கிறது பிறருடைய பொருளைக் களவுகொள்ளுகிறது இப்படிப்பின்னையுஞ் சொல்லுகிற பொய்லாங்குக ளெல்லாத் தையு மாகாது; இவையிற்றை விட்டுவிடுங்க ளென்று சொல்லாதிருப்பா ரொருவருமி ல்லை. இப்படிக்கொத்தவையெல்லாஞ் செ ய்தாலும் ஞானவான்களுக்குத் தெவையி ல்லை தொஷமேறுதென்று சாத்திரஞ்சொ ல்லுமென்னில் ?

சோம பாதஞ் சுரு பானங்க - ளாமென மறை கள்சொவிப் ப றைந்தன-

சோம பாதஞ் செய்கிறது சுரு பாதஞ் செய்கிறது இவை யிரண்டுங் கொள்ளலா மென் றொருத்தரு மறியாமல் வேதங்க ளா ருடைய செவியிலே சொல்லிற்று. இதன்றி யும்

மறைதியான புலைச்சியை மரு வு மென்பது-மு றைதியா

பிராமணன் பறைச்சிக் காசைப்பட்டவ ளோடே கூடுகிறது முறைமையோ முறை டையினமோ?

எனி லது பு னை மொழி யென் னில்-

பிராமணன் பறைச்சியைப் பரிசிக்க லா காதென்று சொல்லுகிறது ஒரு வரம்பு கூ டிச் சொன்னதொழிந்து அவளிடத்திலே கூடினவிடத் தின்பம் விளைந்திலையோ வென்று நீ சொல்லில்,

சாதி பேத நீ திநீ தவறினு - மேதினையே யேறு விழைடா விரும்பும்-

பிராமணனென்றுஞ் சண்டாளனென்று மழங்கிவந்த சாதித்தன்மையை நீயிப் போது தவிர்ந்துவிட்டாயாயினு மெழுமை யை விருஷபமான தீ விரும்பாது பசுவை விரும்பும். ஆதலால் ஞானவான்களுக் கெல்லா மா மென்கிற தத்தமாகாது.

கண்ணினது ருவு மதிற் கதி ரொளியு - நண்ணருஞ் சத்தி நாடக மெனில்

அதற் - கேதுவும் பயனு மேதுவெண்டும்.

கண்ணினுடைய பிரகாசமும் மதிற் கூடி நிற்கிற வாதித்தலுண்டாகிய காரியமும் பொருந்துதற்கரிய சிவசத்தியினுடைய நாடகமா யிருக்குமென்று நீசொல்லில்,

நின்மொழிவி ரோதமு நீயிலை யியற்கையும்-

அப்படிச் சிவனெழு ருவருவத்தைக் கொண்டாலுகில் அவனுக்கப்படியொரு சூற்றமுண்டென்று மதுநீக்கிக்கொள்ளுகைகிப்படிப் புசித்தானென்றுஞ் சொல்லவேண்டும்.

கண்மசாத்திரமுஞ் சகலமுமென்செயும்-

விசுவாதித்தலு யிருக்கிறசிவனிப்படிப் புசித்தலுருவானென்று நீசொல்லுகிறசொல் விரோதமும் நல்லவனின்ருன் பொல்லாதவனின்ருனென்றுலகிலுள்ளவர்க்கெல்லா மங்கீகரித்துக்கொண்டுவருகிறமுறைமையும்

புண்ணிய பாவங்களினனெதென்றும் பாவமுரையெய்தவீர்கடோராஜா தண்டஞ்செய்யக் கடவனென்றுஞ் சண்மசாத்திரங்களிற் சொல்லுகிறமுறைமையுமிப்படிச் சொல்லப்பட்டனவையெல்லா மான்மாவென்றில்

ஓலயாமாயி னனைவயெல்லா மென்னபிரயோ
ஜனத்தைச் செய்யும். இதனறியும்,

உலகெழனை விறை டலவாக் தண்மை-

"உலகெழனைத் திசைபதனைத் தா
னெருவணுமே" என்ற திருவாசகத்தின் ற
னைம

கடமொடு சார்வங் கலசமா திக - ளடலுறு குயவ ரெ யினை னென்ரல்-

குடங்கள் சட்டிகள் கலசங்க ளிவையா தியாகச் சொல்லப்பட்ட பாத்திரங்களெ ல்லாம் விரைவிலே பொருந்திச் செய்யப்ப ட்ட குயவரெ யினை னென்று சொன்னல்

தானையாகா வன்வ தாரெகா வ -

அந்தக் குயவ னந்தப்பாத்திரங்களாகா ன் அந்தப்பாத்திர னிந்தக்குயவரெகா தி.

ஆயினனென்ப தாக்கினனென் றிலக்க ணைங்களிற் சூந்திரஞ் சொல்லுகையினல்

வாரெரய்ம்மன்ரெ ரூயென்று சொல்ல ப்பட்டதெல்லா மந்தச்சிவ னந்தவாறு ம ன்னுமாகா னென்பதைச் சொல்லு மென் றறிக.

ஆயின னென்ப தாக்கின னென் மித்தனி யேகா தம்-

தானே தானாகச் செய்யுமென்கிற வொ ப்பில்லாத வேகாரத்தோடுங் கூடியிருக்கி ற திருவாக்கு

அறிந்திலர் தேவ யாய்த்தில்.

தாங்களறிந்தார்களுமில்லை, அந்தச் சி வமூர்த்தங்களுமில்லை,

420 நிமித்தகாரணபரிணமவாதிசங்கற்பநிராகரணம்.

அதுவிட் - டொழிகதிலர்பி ரிவில ரெனு மி வை யுணர்த்து ம்-

அந்தச் சிவமுதலியின்றிக் காரியப்பட் டார்களுமில்லை, அந்தமுதலிற்கு வேறுயி ருந்தார்களுமில்லை, என் றிப்படியிருக்கு மென்று சொல்லும்.

காயும் பழமு ஞ் சுவையு நுக ர்வ - தா யவன் ரூனு மவன் மூத ற் றென்னும்-

"காயாகிப் பழமாகிப் பழுத்தினின்ற வி தங்க ளனுகர்வானுக் தானேயாகி" என் றதிருவாக்குக் காயும் பழமு மவற்றுநின்ற வி தமும் மவயிற்றைப் புசிக்கிறவனு டக் க த்தாவாலே யுண்டானகையா லிவையெ ல்லாஞ் சிவமுதலாக வுண்டானதென்று சொல்லும்.

அகிலமுக் தெ ளிய வறிவோன் ரூனும்-

பிரபஞ்சமெல்லத்தையு மயக்கமற வறி கிறவனும்

அகிலமு மறி ரூரை யறிவிப் போனும்-

அறியும் பருதியுள்ளவர்களுக் கெல்லா த்தையு மறிவிப்போனும்

அறிஞர்க் கறி வா யறிகின்ரூ னும்-

அறியும் பருதியுள்ளவர்களுக் கவர்களு டைய வறிவாய்நின் றறியும் பருதியை யு டையவனும்

அறிவிற் கறி பொரு ளாவோ ன்ரூனும்-

மூத்தான்மாக்களுக் கறிபொருளா யி ருக்கிறவனும்

அகிலமு மெ னி யானவ னென் னும்-

பிரபஞ்சமெல்லா மவனுக்குத் திருமேனி யாகையா லிந்த முறைமைகளெ யுடையவ னென்று சொல்லாநிற்கும்.

தரு பொருள் கொள் பொருடரு வோன் கொள்வோன்-

ஒருவன் கொடுக்கப்பட்ட பொருள், தன் கொள்ளப்பட்ட பொருள், ஒரு பொருளைக்கொடுக்கிறவன், அந்தப்பொருளை வாங்கப்பட்டவன், இவையெல்லாம்

ஒரு பொருளாயினுவப் புண்டென்க-

ஒரு பொருளாயிருக்குமாயின் மிகவும் பிரியம்வருமென்க. இப்படியுஞ் சொல்லுவார்களோ!

நுகர்வோன் றனக்கு நுகர் பொருள் வேண்டற்று-

புசிப்பவனுருவனுக் கொருபொருளை புசிக்கவேண்டுவதில்லை

இகலறக் கிடையா திருந்த தெனினையலும்-

அந்தப்பொருளிவனுக்கு மாறுபாடின்றி வந்து பொருந்தாதிருப்பானேன்? எல்லா மொருபொருளாயிவ னினைந்தபொழுது புசிக்கக்கண்டோமில்லையே! ஆகையாலெல்லா மொன்றுயிருக்குமாயின் சரகமுண்டாகாது. அதேனெனில்,

வேண்டாரா யினுமெய்யுறு வியாதிக- ளின்னடா தொழியாவே

குன்மஞ் சூலை முதலான வியாதிகளை யநுபவிக்க வேண்டாவென்றவர்களிருந்தாலுஞ் சரீரத்திலெயுண்டாயிருக்கிற வியாதிகளிவர்களை வந்து பொருந்தியநுபவியாமல் விடாது. ஆகையாலெல்லா மொன்றெனறுசொனன தந்தமன்று. ஆன்மாவில்லையல்லாஞ் சிவ மநுபவிக்குமென்றும்,

இறைக் கிலையீடலை-

வேண்டுன் பொருள் கிட்டாமலும் வேண்டாத வியாதிகள் கிட்டியும் இவையிற்றி லுண்டாகியவ்வுருத்த மான்மாவுக்கேயல்

கஉஉ ங்மித்தகாரணபரிணமவாதிசங்கற்டாங்ராகரணம்.

ஸ்த சிவஞக்குண்டாகாது. இப்படியிருக்

கையிலே

சத்தியுஞ் சி வமுந் தாமே று கருமென் - றித் திற ஞானர்வு வ ந்தெய்துவ தென வர்த்கோ-

தமக்கே யெ ன்னிற் ரு ணா ராமையும்-

அமைப்பற வு னர்ந்து மவர்க் கஃடை வன்றே-

ஆனமாவில்லை சத்தி சிவங்களே யெல் லாச் சுகதுக்கங்களையு மநுபவிக்குமென் று சொன்ன விந்தப்பகுதியி லுண்டாகிய ஞான மிந்தப்பிரபஞ்சத்திற்குள்ளா யிர் க்குந்தான் வந்தானடாவது. (என்றதா கேஷபம்)

சத்தி சிவங்களுக்கே யிந்த வநுபோக மென்னில்? அந்த சத்தி சிவங்களிந்தபிர பஞ்சத்தை யறியாதபடியாலும்

அறியுமிடத்துச் சுட்டியறியாமற் றஃடை யற வெல்லாத்தையு மொருக்கவறிணையாலு ஞ் சுகதுக்கங்களான்மாவிற்கொருங்கு சிவ சத்திகளுக்குண்டாவ தில்லையே.

இது பெத்தத்தை மறுத்தது.

மேன் முத்தியை மறுக்கிறார்.

காரணமுருமுதலவினமுருமுதலென்கிற தற்குற்றத்தையுடைய வழுவிடனறு மீவனை வதல் விடுகிறது நல்லவழுவியாகிய சாயுச்சி யமென்றுஞ் சொன்னபடி,

காணென்கிற வான்மாவும் அவனென்கி றசிவமுங் கணவியென்கிற சுற்றமுங் கலனென்

கிற கண்டையும்

காணு மவனு கணையு நலனும்-

தானவ னுகையு நின்சாத னத்தில்-

இந்தவான்மாவந்தச் சிவனுஞ்சுவான்மா மென்னையும் நீயெல்லாமென்னுறவு னுகையா லுண்டுடைய சாதானத்திற்குட் படட்டதல்ல. இதன்றியும்

சகயோகத் தினமேறு டொன்றுய்க் கூடிப்போகிற
னைதச் சாயுச்சிய னைதச் சாயுச்சியமென்று சொல்லுகிறவி னை
மைனப்- பகர்வ திரிபதார்த்த நிண்ணயம்வந்தவர்கள் கொ
து பதி பசு பா ள்ளும் பகுதியாமே! இதன்றி
சத்தவர்க்கே-

யாதொரு வ இந்த முத்தித்தனமை கூடுமளவுஞ் சா
கையென வோ தாதத்தோடே கூடியிருக்கிறவ னையயிற்
திய திறைறுரை- றைவிட்டு நின்றதே நிலையாகக் கொள்ளு
சான்னவற் பசரித்தவரைக் கடவனென்று நீ சொன்ன
றென்றன்று தும், சிவாகமம் மோக்ஷத்துக் கேதுவாயுள்
ளவர்கள் சரிகளேவண்டிய முறைமை பல
வற்றியுஞ்சொல்லும், அனையயிற்றிலை யொரு
வற்றியுங் கூடப்பட்டதல்ல.

என்னிலீ அப்படிச் சரிக்கிறதுதானே முத்திசா
டெளிதே- தனமென்னின், மோக்ஷத்தை யரிதென்று
சொல்லவேண்டுவதில்லை, எல்லார்க்கு மெ
ளிதாய்ப் பெற்றுவிடலாமென்று சொல்.
இதன்றியும்

தானன்றி வழி ஆசாரியர் கற்பித்தவழியே யொழுங்கில்
யே தலைப் பொ வாராமல் தன்னுடைய பொதத்திற்குத் தோ
ருள் பிழைதது- ன்றினவழியே தலையானவழியாகப் பிழை
த்தது

மேலைகழ் பல அந்தவழியே யொழுகிவர வதரலுண்
மூம் மீளித்தி டாகியபலமும் மீட்டினபத்தைத் தருமேல்,
ருமே-

நிலையாக் கரு நிலையில்லாமைக்குச் சாதகியான தேக
வினை நிலையாக் பிரபஞ்சத்தை நிலைநிற்குமென்று கருதி
கருதி-

கூசாநிமித்தகாரணபரிணுமவாதிசங்கற்பநிராகரணம்.

புலியாடுதலு மூலகாயதன் பொருள்-

குட்டிய மின்றி நற்கோலமெழுதுத - லிட்டமதாயில்

கருவியு மிடங்கலுங்-கருந்துற வுரைகக

தெரித்திடுமதி தத்து-

செய்யாத காரியத்தைச் செய்தகொண்டி வருகிற தலகாயதன் கொள்ளும்பொருளா மொழிந்து சைவர்கொள்ளும் பொருளல்ல.

சுவரில்லாமற் சித்திரமெழுதுகிற தொருவருக்குங் கூடாதது உனக் கிஷ்டமாயிருக்குமாயின்

தூணுகாண புவனதோகங்க ளான்மாவிற் கேயென்று சாத்திரஞ் சொல்லுமிடத்து

(அங்வயம்) அதிதத்து தெரித்திடும்-சிவன் விசுவாதீதரு யிருக்கையிலுலே யவனுக்கி வை வேண்டுவதில்லை. இவையெல்லா மான்மாவிற்கு வேண்டியிருக்கையிலே யான்மாவிற்கி ல்லை. இவையந்தரத்தே நிற்குமென் றுனதுடைய தோதமொன்றுங் கூசாம லினைத்துச் சொல்லிடம். இதன்றியும்,

அறிவொன்றி வ்லோர்க் கிறையருளுதவுதல்-

பிறிவறிவரிய சேறியிருளிடதது-

சற்று மறிவில்லாத வான்மாக்களுக்குத் கத்தாவினுடைய வருளறிவைக் கொடுக்குமென்றுரை. அங்வன மதுசெய்தல்

ஒருசற்று நீக்கங்காணுமற் சென்ற விருளிடத்திலே யிருகிற

ஓரந்தகர் காணவந்தோரெம் மை-நீவிருங் காணவேண்டுமென் ணை

அந்தகரைத் காணவந்த வொருவர் விளக்கைக் கொண்டுவந்து கண்டந்த விளக்கையந்தகர்கையிலே கொடுத்தென்னை நீவிருங் காணவேண்டுமென்று சொல்ல வவரப்பந்தர்

ரூங்-கெடுத் தோ ர் தீபங் கொடுத் தனைய மொக்கும்-

கண்டாறென்கிறதற் கொக்கும்; அறிவில்லாத வான்மாக்களுக்குக் கத்தா வறிவைக்கொடுக் கவந்தனென்றும் நீ சொன்னது.

இச் செயற் கி றைவன் கொச்ச யன்னேறு-

அறிவில்லாத வான்மாவிற்குத் தன்னுடைய வருளைக் கொண்டறிவைக் கொடுத்தா னென கிறது, கத்தாவு மிந்த வான்மாவைப்போல வறிவில்லாதவ ருகவேண்டும். இதன்றியும்,

கருவி வசத்தி ற் றெரிவுறக் கா ணை-வேண்டினி லோல்.

கருவிகளைக் கொண்டு தேகாதி பிரபஞ்சத் தை நன்றுகக் காண்கிற காசூபியை சிவஞானி களொருவருமத்தைவேண்டி யிருப்பாரில்லை. அப்படி யிருக்கையிலே

ஈண்டறிவியா வுஞ்- சிவமே யென் றுசெப்பினை

இவ்விடத்துக் கருவிகளைக் கொண்டறியு மறிவெல்லாஞ் சிவமே யென்று நீ சொன்னாய்,

அவமுறு-பொ றி புலனறியா

இந்திரியங்கள் ஜடமாயிருக்கையிலுலே வி டயங்களை யறியமாட்டாது.

அறிவுதபிரம- மென்றோர்க் கு ண்போ லிடர் ப டலிலதே-

எல்லாத்தையு மறிகிறது பரப்பிரமமென் றுசொன்ன மாயாவாதிக்கு மூன்னைப்போலக் குற்றஞ் சொல்லத்தக்க தில்லை. அதேனென்னில் அவன் பிரமத்தை யறிவென்றும் பிரபஞ்சத் தை ஜடமென்றுஞ்சொன்னன். நீ யெல்லாத் தையுஞ் சித்தென்று சொல்லுகையிலுலே கு ற்றம். இதன்றியும்,

ஏற்றங் கருவி யிருபதோடிரண் டும்-

அந்த மாயாவாதி பதினலுகருவியு மூன்ற வத்தையுஞ் சொன்னன். நீ டவனிலும்பார்க்க வே றிருபத்திரண்டு கருவியும்

போற்றுமைந் தவத்தையும் புக நிரிமலமூ- மீசனு மூயிரும் பேகிஜன

ஆஃ தொழிந்- தொன்றே யாகு மென்ற நின் னிய ல்பு-

தாயர் மனைவி யர் தாதியர் தவ் னையர்-

ஆயவ ரெவனை யு மோர்மையிற் காணுமை-

கோகழிதூர்த் தர் கொடுங் தொ டுதி றகுமே-

ஆக மற்றதன்

அருணிலை நன் னிலை- யேகநாயக ரு கி ய வி னை ற நிலை-

சைவ ரூபசரித்துக்கொண்டுவருகிற வஞ்ச வத்தையு மவர்களாற் சொல்லப்பட்ட மூன் றுமலமுங் கத்தாவு மான்மாவு மூண்டென்று சொன்னும்.

ஆணவமிற்றையெல்லாம் விட் டிடப்பொழு தெல்லா மந்தச் சிவ மொன்றுமேயெனறு நீ சொல்லுகிற வியல்பு எத்தோடொக்கு மென் றால்.

தாயையுந் தன்னுடைய பெண்சாதியையும் வெள்ளாட்டியையுந் தமக்கையையுந்

அப்படிச் சொல்லப்பட்ட வெல்லாரையும் விடயப்பார்வையாய்ப் பார்க்கும்

கோவிரற் கழியுண்டுபோகிற் தொடுதிலைக் கொண்டு அவர்களைக்கண்டு தன் னெல்லையி லே நில்லாம லப்பாற்பட்டுக் கண்டுவருகிற தூர்த்தனுடைய கொடுந்தொடுதிலை யொக்கும்.

நீ சொல்லிவந்த ஞானத்தினது தன்மை இப்படி தவறுகக்கிடக்க

அருளாண்மாக்களை யுடகரித்தநிற்கிற மூ றைமை, ஆன்மாவிற்குத் தனக்கென வோர் சுதந்தறமில்லாமலே நிற்கு மூறைமை, கத்தா சர்வத்திலு நிறைந்து நிற்குமிடத் தொன்றி லுந் தாக்கற்றுநிற்கிறி மூறைமை நிலை.

அதிவின்றி யிருக்கிற பாசத்து சர்வான்மாக்க ளையும் பந்தித்துநிற்கிற மூறைமை

இனையவை யொன்று நினைவி னுபின்றி-

இப்படிச் சொல்லப்பட்டவை யொன்றும் முன்னுடைய நினைவிலுக்கூட வில்லாமல்

உண்டெனு மூணர்வின் கண்ணதுகருதில்-

ஆன்மாவிற் கறிவில்லை அறிகிறது சிவனே யென்று நீ காட்டப்பட்ட வறிவுநூலே நீ யாசாரமாகச் சொன்னதை விசாரிக்கில்,

இருக்கெனும் புலன் வழி யொழுக்கமு மதுவாய்க்-கொண்டு

இந்திரியவாதனை பொல்லாதென்று சொல்லுமிடத் தந்த விந்திரியவாதனையை நீ யாசாரமாகக் கொண்டு

பண்டையி லென்பருமடங்கு-வந்தவர் செய்த தங்தைனுபையன்றே-

பெந்த திசையிற் செய்துவந்த வாசாரத்திலும் பார்க்க மூத்தித்திசையி லெட்டுமடங்கு வாசாரஞ் செய்ய மயக்கத்தைத் தந்த வஞ்ஞானத்தை வெறுக்கிறதல்லது உன்னை வெறுக்க வழக்கில்லை.

புண்மைக ணீங்க வுண்மையை கேள்மதி. —

இப்படிக்கொத்த வஞ்ஞான மூனக்கு நீங்கத்தக்கதாக நான் சத்தியஞானத்தைச் சொல்லுகிறேன், அதை புத்திபண்ணிக் கேட்பாயாக. எ - று. (மதி - அசை.) (கசு)

நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி சங்கற்ப நிராகரண முற்றிற்று.

சைவவாதி சங்கற்பம்.

அறிவா யறியு மறி வுயிர்
கேவலத் - தறி வில னிருளொடு
ம் பிரிவிலன்
அண்ணல் - க ழலுதலாக நில
வியை கருவிகள்- விளக்கென வுத
வும்

அநாதியே சகலத்தி லறிவா யறிந்துகொண்
டுவருகிற வறிவாயிருக்கு மான்மா

கேவலாவத்தையிலே யொன்றையு மறியா
ன். அறிவில்லாம லவ்வி—த் தாணவ மலத்தை
யும் விட்டுநீங்கான்.

இப்படிக் கேவலப்பட்டுக் கிடக்கிற வவத
ரத்திலே யான்மாவிற்குக் கத்தாவானவர் கரு
முதலான தத்துவங்களைக் கண்ணுக்குக்காட்
டான விளக்கினது தன்மைபோலக் காட்டா
கக் கூட்டுவன்.

அருளக் கரப் பொருந்தி - யிரு வினை நுகர்வில் வருவி னை செய் தல்-

மாறிப்பிறந்து வரு நெடுங் கால த்து-

இருண்மல மா கமுஞ் சத்திநிபா தமும்-மருவுழி

அந்தக் கருவிகளோடு மசைவறக் கூடிப் பி
ராரத்தகனமமான புண்ணியபாவங்களைப் புசி
த்துவருமிடத் தாகாமியத்தை யார்ஜித்துக்
கொள்ளும்.

இந்தக் கன்மத்திற்கிடாக நெடுங்காலு மச்
சுமாறிப்பிறந்து வருமிடத்துச் சிவபுண்ணிய
முண்டாய் அதலுலே

மலபரிபாகமுஞ் சத்திநிபாதமும் பொருந்
தினவி—த்து,

இது பெத்தம்.

மேன் முத்தி.

அருளே திருமேனியாகிய கத்தா வாசாரிய
மூர்த்தமாகவந்து

அருளுருமன் வெளணங்கு-

செல்கதியாய்க்க பல் பணி பத்தி-

இவன் பொருந்தப்பட்ட மோகூத்திற் கேதுவை யாராய்ந்து பல பணியாகிய சரிதை கிரியா யோகங்களிலே நிறுத்தி

கருவியு மல்லும் பிரிவுறப் பிரியாஞானங்களும்

அந்தச் சரிதை கிரியா யோகங்களை முற்றச் செய்கையிலுலே கேவலசகலமிரண்டையுங் கியாதியே யிவனை யுபகரித்துக்கொண்டு வருகிற வுண்மைஞானத்தைக் கொடுப்பன். அப்படிச்செய்த மாத்திரத்திலே

தானதுநோக்கித்-தன்னையு மதனையுந் தன் முதற் பொருளையும்-

இந்த வான்மா வுண்மைஞானத்தைத் தரித்து ஞாதுருவாகிய தன்னையும் ஞானமாகிய வுண்மைஞானத்தையு மந்த ஞானத்திற்கு முதலாயுள்ள ஞேயத்தையு மிந்த மூன்று முதலையும்.

இன்னவென்றறியா விருவரு மூயங்கி-

அவ்விடத்திற் சுட்டி யறியாமலிந்த வான்மாவுஞ் சிவமுந் தம்மிலேகூடி

ஒன்றுபோலுறவுபடு வுவப்பு - மின்றுபோற் நிற்கு மிது சிவகதியே.

இரண்டு மொருமுதலாங் யவ்விடத்துற்ற தொரு பயனும் பிரியமு மிரண்டு மில்லையாயிருக்கிற வவதாரத்தைச் சிவ சாயுச்சியமென்று சொல்லப்படுவது. எ-று. (௧௭)

சைவவாதி சங்கற்ப மூற்றிற்று.

சைவவாதி சங்கற்பநிராகரணம்.

இது கதியாக மூத லறி வுயிரே ல்-

நீயிப்பொழுது சொல்லிமுடிந்த விதை முந்திடாகட்டும், அது பின்புசொல்லுகிறோம். ஆன்மா வாதியிலே யறிவாயிருக்குமாயின்.

பொறி புல னீங்க வறி வுயி ரன்றே-

இந்திரியங்களுந மதலு லறியப்பட்ட விடயங்களுந நீங்கினவிடத் தான்மாவிற் கறியும்பகுதி யுண்டாமோ? அதிந்திரியங்கள் கூடின பொழு தறிந்து மவைநீங்கின பொழு தறியாமையுமாயிருப்ப தான்மாவிற்குள்ள சுபாவமென்று நீ சொல்லில்?

அடை காய்தூ றினிடை சேர் சிவப்பெனு-

பாகரு வெற்றிலை சுண்ணம்புகூடி மத்திந்தகிடத்திலே யவையிற்றினது நிறமின்றி நடுவே யொரு சிவப்பெழுந்தாற்போல

இந்தியத் தொகையின் வந் தறி வொன்று நின்-றின்ரு மென்ற லன்ரே யெந்தை-

இந்திரியங்களினுடைய கூட்டத்தினதுவே யோ ரறிவுதோன்றியுடனே யழிதியுமென்று கண்ண பங்கருந்சொல்லுகிறபடித்தருமே யப்பா நீர், இதன்றியும்

அறிவில னெந்தை சுகச் செறிவி லென் றுரைத்த-

அறிவா யறிந்தவருகுறவான்மாவிற்கு மலத்தினுலே மெருங்கியிருக்கிற வதீதஞானத்தி லறிவில்லையென்று சொன்ன

தின் மொழி விரோதமும் பின மூன் மலவு-மன் னுயி னிகழ்வு

உன்னுடைய சொல்விரோதமும் மொருக்கா லறிவில்லையென்று மொருக்கா லறிவினென்று நீ மூன்றுறுபின் மலபக்சொன்ன வினைவு நிலைபெற்ற நம்மேலார்களுடைய கூட்டத்தினிட

த்துச் சொல்லிக்கொள்ளப் படாது. இதன்றி யும்,

மல மிருள் — ஆணவமலமோவென்னுற் சுத்தவிருளா யிருட்டொன்று.

இறை யொளி — கத்தாதாவென்னின் மகாபிரகாசமா யிருப்பா னொருத்தன்.

ஆன்மா விளக்கிற் றகு மருட்க லாதிகள் — ஆன்மாவிற்குத் தான் விளக்கைப்போலே கூட்டாயுள்ள கலைமுதலான தத்துவங்களு மாயாகாரியமா யிருக்கையினாலே மபக்கடா யிருப்பதொன்று. ஆகையா லந்தக் கருவிகள்

ஈன மிலிவினி டத்தெவ்வா றிணைத்தன — இருளாயிருக்கிற கேவலத்தானத்திலே யறிவின்றி யிருக்கிற வான்மாவிற்கு மகாபிரகா சமாயிருக்கிற கருவிகள் சென்று பொருந்தி னபடி யெப்படி?

இணைந்த தாயி னுமிசையா தாயினும் — அந்தக் கருவிகள் கூடி யறிந்தாலும் அந்தக் கருவிகள் கூடாமற் கேவலத்திலே கிடந்தாலும் போகட்டும்.

அணைந்திடு முத்தி சாதனமவமே — நீ நிலை நிற்கமாட்டாமல் முத்தி சாதனஞ் சொன்னது மிகவு நன்று யிருந்துதில்லை.

இது பெத்தத்தை மறுத்தது.

. மேன் முத்தியை மறுக்கிறார்.

சத்தி நிபாத மேமற்கு மலபா கமேம — வுய்த்த காரண காரிய மேமதுக — முன்னே யிருண்மலபாகமுஞ் சத்தினிபா தமும் மருவுற்றியென்றும், அதிற் சத்திநிபாதங் காரணமாக மலபரிபாக முண்டாயினதா மலபரிபாகங் காரணமாகச் சத்திநிபாத முண்டாயினதோ? இவையிற்றிற் செலுத்தப்பட்ட காரணகாரிய மியாதென்று சொல்லுவாயாக.

பாகங் காரண மாகின்

மலபாகங் காரணமாகச் சுத்திநிபாத முண்டாயிற்றெனின்,

மற்றது-காலா வதியிற் காயாவ தியின்-

அந்த மலபாகமென்று சொன்னது எண்ணிறந்த சரீர மெடுத்தீப்போட்டு வருகிறதற் குள்ளே யின்னசரீரத்திலே முத்தியென்றிரு க்குமோ வந்தச் சரீரத்தினுடைய வெல்லையி லே யெண்ணிறந்தகாலமுஞ் செல்லுகையிலே யதிலே யின்னகாலத்திலே யிவனுக்கு முத்தி யென்றிருக்குமோ?

மேலா மெண் ணும் விதி யுறு மவதியில்-

அந்தக்காலத்தி னெல்லையிலே யொன்றுக் சொன்று மேலாகவருகிற புண்ணியபாவங்க ளிரண்டிற் துலையொப்பு வந்த வெல்லையிலே யோ?

துபரென வுயி ர்க்குத் தோன்றி மவதியில்-

எண்ணிறந்த காலம் பிறந்திறந்து வருகிற வான்மாவிற்கு ஜநகந் தக்கமென்று தோன் றினவெல்லையிலேயோ?

நமிகு மிறை வனல்கிடு மவதி யி - லேதிற் கூடு மோதுக

ஆண்மாக்கள்பாலிலே மிகவும் பிரியத்தை யுடைய கத்தா அவனை யினை வவதாரத்திலே யிரண்டிப்பனென்றுண்டே யந்த வெல்லையோ? இவையிற்றி லெந்தவவதாரத்திலே கூடுமென்று சொல்லுவீராக.

இரு வினை - யொத்த வெல்லை யில் வைத்தன ரென்னில்-

புண்ணிய பாவ மிரண்டிற் துலையொத்தவவ தாரத்தில் மலபாக முண்டாமென்று பெரியோ ர்கள் சொல்லுவார்களென்று நீசொல்லில்,

அரு வினை நன் கமருவா யிருக்கையிலே புண்ணிய மொருதட்டி லும் பாவமொருதட்டி லும் போ

வ்லா- ட்டிரண்டு மொத்துதோவென்று தாக்கிப்பார்க்கைக்கு உருவாகக் காணப்படாது. இதன்றியும்

ஒரு விஷ புரி கா விரு விஷை யா கா- ஒருபுண்ணியத்தைச் செய்யுமிடத்துப் பாவம் பாதியாகப் பகுத்து நில்லாது. ஒருபாவத்தைச் செய்யுமிடத்துப் புண்ணியம் பாதியாகப் பகுத்துநில்லாது. புண்ணியம் புண்ணியமாகவும் பாவம் பாவமாகவும் வரும்.

ஒப் புறுமாறு செப்புக புண்ணிய பாவ மிரண்டுந் தூலியொக்கிற படி யெப்படியென்று நீ சொல்லவேண்டும். இதன்றியும்,

தத்சிக - னரு ருவெ ன்றபொ ருளினை யாயின்- மாயா வுருவ ன் மாயா வுருவி னை-யெயான் ஆசாரியனுடைய வடிவு அருள்வடிவா யிருக்குமென்று நீசொன்னதனுடைய வத்தத்தை விசாரிக்குமிடத்து அழியாத் திருமேனியுடைய கத்தா வதிக்குமோகிற மாயா சரீரத்தைப் பொருந்தான். அப்படியன்றுகாணும் ஆன்மாக்களை யிரகஸிக்கைப் பொருட்டாகப் பொருந்துவனென்று சொல்லில்,

வ்ந்தவ ரெம் மேலோ- பல்பணி ஞா னகாரண மென் னில்- தொல்ப ணி யா தொருத்தர் மாயாசரீரத்தைப் பொருந்தினவர்க ளெட்டைமைப்போல வான்ம வர்க்கத்திலே யொருத்தர், அதனை யொழுங்கு வேலுன்றுகச் சொல்லப்படாது. இதன்றியும் பலபணியாகச் சொல்லப்பட்ட சரிதை கிரியா யோகங்களைச் செய்வதற் காரணமாக ஞானமுண்டா மென்னில், பழையதாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிற சரி

தொறும் பயன் றெரிப்பதனாலும்- தைகிரியாயோகங்களைச் செய்வதுகாரணமாகச் சாலோகசாமீபசாரூபங்களுண்டாயதாபவித்துப்போமென்பதுதிருவாக்குச்சொல்லியிருக்கையினாலும்

ஒருபணி செய்யாச் சிறப்புரச் சிவரும்- ஒருதாழிலுஞ் செய்யாதசிகாமணித் தலைவராகிய திருநான சம்பந்தரும்

அரசராய தருணத் தலைவரும்- இராஜகுமாரராகிய வாலிபத்திற்கெல்லாந் தலைவராகிய சுந்தரப்பெருமானாயநாரும்

மூதிர் பரசமயத் திருமுறை மரசரும்- மிக்கவமண சமயத்திலேதின் றனவையிற் றைச் சமயமல்லவென்று சைவசமயமே சமயமென் றாதியிட்டுவந்த திருநாவுக்கரையரும்

ஞானம் பெற்ற நன்மையினாலும் - மீனமிஸ் பணியருட் கேதுவன்று குற்றமற்றிறுத்திற சரிதை கிரியாயோகீங்களைச் செய்யாமல் ஞானத்தைப் பெற்றுநின்ற நன்மைப் பகுதியினாலும் ஞானத்திற்குக் காரணம் பதிசியாயல்லது வை காரணமென்று சொல்லலாகாது.

என்னுமுல்- அல்லவென்று சொல்லியிருக்கையிலே நீயுள்ளதென்று சொல்வதென்?

ஞானோற்பத்தி நிமித்த மித்தொழிலென- ஞான உற்பத்தி நிமித்த மித்தொழிலென்று

ஏகோபாத்தி யாயரை யியம்பி த்தென்றோட்- உன்னை யொழிந்தள்ளோ ரெல்லாஞ்சுத்தா துல்களிலேயருளிச்செட்டனையதிரு க்க ஞானதீக்ஷைதப் பெறுதற்கு நிமித்தமாயிருந்து ஞானங் தொடுப்பதற்குச் சரிதை முதலாகிய நீ காரணமென்ற தென்னாடாய் முடியும்.

(என்னவே ஞானம்பெறு நிமித்தந் தவமாமென்பது கருத்து.) இதன்றியும்,

கருவியு மலமும் பிரிவுறு வருடம் - மென்றனை

அறிவாகிய கருவியு மறியாமையாகிய மலமும் நீங்கத்தக்கதாக வருட்பிரகாச முண்டாமென்றும் நீ சொன்னாய்;

கேவலத் தேதது மறிவிலன் -

கேவலாவத்தையிலே யான்மா வொன்றும் மறியாமற் கிடக்கையிலே லவ்விடத் தருட்பிரகாச முண்டாகாது.

தன்றிய சகலத் தருணரிலே தோன்று -

கருவிக ளொருங்கியிருக்கிற சகலாவத்தையிலு மருட்பிரகாச முண்டாகாது.

வெவ் வவத்தை யி னிறை வருள் பெறுகுவம் -

முன்சொன்ன விரண்டவதரத்திலு மருட்பிரகாச முண்டாகாதென்றுற் பின் னெந்த வவதரத்திலேதான் கத்தாவினுடைய திருவருளைப் பெறுமேவாம்.

செவ்விய ஞான தரிசனமாவது -

மயக்கமற நீ தரிசித்த ஞானமாவது

நான்வெளிக் டாயைப் பாய் வரு ஞானம் -

தூல காரண புவன போக மென்கிற நான்வகையிற்படுங் கூடியிருக்கிற மாயையின் பகுதியிலேநின் றறிந்து வருகிற ஞான மெப்பொழுதுமுள்ள ஞானமாகமே யென்றும்.

பண்ணை ஞான மென்ற வறிதாவரக் - கண்ட ஞான மிவ் வகாரக் காணிஸ் - ஈன ஞானிக

இந்த மாயையிலேயறிந்து வருகிற ஞானமெப்பொழுதுமுள்ள ஞானம். இது நீக்கத்தக்கதாகமே வருகிறஞானம் இந்தத் தூலகாரண புவனபோகங்களாகக் காணப்படின்

அஞ்ஞானிக ளென்று சொல்லத்தக்கதாக

னென்போர் யாருமில்-

வொருத்தருமில்லை; நீ சொன்ன வசனத்திலே பெல்லாரு ஞானவான்களாகவேண்டும்.

ஞான வேற்றுமை காடலு மரிதே-

ஞானத்தினுடைய வேறுபாடறியும்பொழுதரிதாயிருக்கும். இதன்றியும்,

தாணு ஞானமுக் தலேவனு மென்றனை-

ஆன்மாவுந் சிவஞானமுஞ் சிவமுமென்று மூன்றுகச் சொன்னாய்.

ஆனபி னிவனு மிவனது ஞானமும்-

சிவனுஞ் சிவனுடைய ஞானமு மென்னையறிலுலே ஆன்மாவு மான்மாவினுடைய ஞானமும்

பாசமும் பாச ஞானமு மென்றி னை-பேசுவர்

பாசமும் பாசத்தினுடைய ஞானமுமென்றிந்த மூன்று முதலிற்கு மூன்று ஞானமுண்டென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

ஒன்றுப் பெற்றிய வாகலின்-

இது ஒன்றுகாத மூன்றாமையிலுலே

மும்மைப்பொருட்கு மும்மைத்தன்மை-செம்மைத் தென்னிற் செலவுக வெறுக-

இந்த மூன்றுமுதலிற்கு மூன்று ஞானமுள்ளதென்னையானான்மாவொன்றுபிடிபடாதந்தப் பசுஞானமும் பாசஞானமும் போலபடியெப்படியென்று சொல்லவேண்டும். இதன்றியும்,

இருவருங் கூடியொருடயலுற்றென் - றருளினை

ஆன்மாவுஞ் சிவனுங்கூடியொருமுதலாயிற்றென்று சினான்றாய்.

இவ்வா றலே

இப்படிப் பெற்றத்தி லிரதன்டாய் நூத்தியி

திகணிலேயே லொன்று யிருக்குமென்று சொல்லுகிறது மா யாவாதியுடைய மதமாயிருக்கும்.

பதி பசு பாச மூதிரறிவுகளுட- னொரு முன்னர்க் கூறு

பதி பசு பாசங்களு மனையிற்றினுடைய ஞானங்களு மாறுவகையாக முன்சொல்லி,

பின்ன - ரிரு பொருணீர்த்தம த்தெருரு நால்வ கையும்-

அந்தவாறினும் பாசமும் பாசஞானமென்ற விரண்டையும் விட்டுப் பின்பு நாலாக்கி யந்த நால்வகையும்

ஈனமில் ஞான ஞான சேய மென்ற - றிசைய மூன்றாய்

இதிலே பசுஞானமொன்றையும்விட்டுக் குற்றமில்லாத ஞாதுரு ஞான சேயமென்று பொருந்தப்பட்ட மூன்றாய்

பச பதி யென்ற - றிரண்டா யும்

அதிலே ஜீவஞானத்தை நீக்கி யான்மாவென்றிரு சிவமென்று மிரண்டாய்

இரண்டு மொ ன்றி திருவுருக த்-திரண்டாம் ப யனெனுந் திருவ ருடனியில்

இந்த விரண்டிலே யான்மாவான தந்தச் சிவனிடத்திலே கூடி யிரண்டு மொருபயனைத் திற்குமென்று நீ சொல்லும் நிர்மல சாக்கிரா தீதத் திருவருட்பகுதியைச் சொல்லுமிடத்து

சென்று சென்- றணுவாய்ந் தே யுற்றதேய்ந் தொ ன்று - மென்றி றை யியற்கை யி

திருவாசகத்தில் "இன்றெனக்கருளி" என் ற திருவிருத்தத்தில் திருவாதவூர்காயனர் பே ரின்பம்மேலுண்டிக் கத்தாவினுடைய தன்மை யை யருளிச்செய்தது நீர் சொன்ன வத்தத்தி ற்குந் தகும். (என்றது என்னைத் தகாதென்ப

யம்புத நகுமே- தது கருத்து.) ஏகாரம் எதிர்மறை (ஒன்றுமல்ல விரண்டுமல்ல வொன்று மிரண்டு மின்று மல்லவென்ப தன்மை.) இதன்றியும்,

ஒன்று மென்ற லன்றியு முவப்பு- மின்று மென்று லென்பயன்

பதியும் பசுவு மொன்றுமென்று சொன்னது ன்றியு மிவ்விடத் தோரின்பமு மதனு லுண்டாகிய பிரியமு மின்றுதவிர வுனக்குப் பிர யோசனமென்ன. (என்னமே பெறுவா னில் லையென்பது கருத்து.)

இயம்புக-

நான் சொன்ன வத்தத்தை யல்லவென்று சொன்னீரே பின்னை யிந்தச் சித்தாந்தவத்த மிப்படி யிருப்பதென்று நீர் சொல்லுவீராக.

என்றனை விரு வுமியாவும் விளங்க-வென்றிகொ ள் கருத்தின் விரும்பினையாயின்-

பின்னை யெப்படி யிருப்பதென் றெனதினை நீ கேழ்க்கிறதெல்லாந் தெரியத்தக்கதாகவுன் னுடைய திடமுறு கருத்திலே யிருப்ப மென்னி டாயின்

நதிக்கரை யா னைக் கொதித் தலமாந்து-

ஆற்றங்கரைப் பசுப்போல் வுங்காமோ வி ங்காமோ வென்று நீ பதறிக்கொண்டிருகிற தைவிட்டு

வெண்ணெயம் பதி திகழ் மெய் கண்டவனரு-ளு ன்னெறிலை யுடை யோடொருவ னு ரைத்த-

திருவெண்ணெய் நல்லூரிலே விளங்கப்ப ட்ட மெய்கண்டதேவனுடைய வநுக்கிரகத்தி னுண்மையைப் பெற்ற மனைநூனின் சம்பந்த நாயனார் எனக் கருளிச்செய்த வத்தத்தைக் கொண்டு

தவப் பிரகாச த்தண்மையில் வி

மூன்நூகாத்திலே செய்த தவங்களினது மிருதிகொண்டு நான் செய்யப்பட்ட சிவப்பி

நித்த - சிவப்பிர ரகாசமாகிய செழுவிய தமிழ்நூலைடைய வத்தத்
காசச் செழுந்த தை
மி ழுண்ணமையை
அருளுடை யெய் ஆசானியருடனே கூடி யாராய்ந்துகொள்ள
ந்துகொள்ள- வே
திருவருள் வி பின்னே யிந்தத் திருவருளின் பகுதி யெப்
னைவ நிருந்திடு ம பற்றி யிருப்பதென்று நீ கேட்ட சந்தேகங்க
ன்றே. ளெல்லா நன்று யுமக்கு விளக்கா நிற்கும்.
எ - று. (கஅ)

சைவவாதி சங்கற்பநிராகரண முற்றிற்று.

சங்கற்பநிராகரண முற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட அகவல் - உ0.

தனியன்.

கற்றவன் கருணைகூரக் கலந்துயிர் சிவமாய்வாழப்
பற்றவன் பரமேயாகப் பரிவுறற் சிவப்பிரகாசஞ்
சொற்றவன் பொருட்சுரபந் தலைக்கிய தூயோன்மெல்லோன்
கொற்றவன் குடியானந்தங் குடிமுழு தாண்டகோவே.

இந்நூலுரையாசிரியர் பெயர் பிரதிகளிற்

காணப்படவில்லை.